SACRORUM
CONCILIORUM
NOVA ET AMPLISSIMA COLLECTIO

cujus

JOANNES DOMINICUS MANSI

ET POST IPSIUS MORTEM FLORENTINUS ET VENETUS EDITORES

AB ANNO 1758 AD ANNUM 1798 PRIORES TRIGINTA UNUM TOMOS EDIDERUNT

NUNC AUTEM CONTINUATA ET DEO FAVENTE ABSOLUTA

ET AUCTIORIBUS

JOANNE BAPTISTA MARTIN

HACKRDOTK. PROFEMORE fil CATHOLICA LXIYKRSITATK LIOPIXEXM

ET

R. P. LUDOVICO PETIT

K COXORBGAT1OXK AIGVmSIAXA AH JIMM MPT1OXK.

TOMUS TRIGESIMUS SEPTIMUS

1720-1735.

PARISIIS

MDCCXCV

EXPENSIS HUBERTI WELTER, BIBLIOPOLAE.

PRAEFATIO.

Tandem prodit mi publicam lucem exspectata diu omniuniqqe pruditorum voti· expetita I. D. Mansi Amplissimae coHci/iorum *collrctiom»* continuatio; quae utinam sustineat quam sui concitavit exspectationem. Quae praeponere huic volumini constitueramus prolegomena de auctoris vita et scriptis, de variis conciliorum collectionibus etc., ea satius visum est in aliud tempus differre, eum totius operis supplementum adornandum erit; in praesentia de huius voluminis consilio et subsidiis tantum breviter dicemus.

‹Iperis elucubrandi quae fuerit data occasio propositumque consilium, benevolis lectoribus ita iam exploratum habetur, ut nobis supervacaneum videatur de re notiesima multi· praefari. Cum abhinc annos V vir cl. Hubertus Welter, bibliopola 1'arisiensis, *Amplutimmn eoneiliontm colhctiotum* a I. D. Mansi olim elaboratam noris typis recudere statuisset, nova haec editio maius pretium ut haberet, nihil ab eo qui curam eius assumpserat praetermissum diligentiae fuit, quo accederent cum emolumento acta et documenta ad idem argumentum spectantia, si qua nondum ' edita servarentur in bibliothecis et tabulariis, aut typis iam vulgata, ab *Amplâutnta,* ut aiunt, peregrinarentur. Ad amicos litteratosque viros intra et extra Galliam datae litterae sunt, quibus urgebantur ipsi, ut suas pro humanitate veluti symbolas conferrent ad novae editionis amplificationem. Laboris auxilium multi undequaque spoponderunt, attulerunt pauci.

Interea manus ultima editioni Parisiensi imposita fuit, ac tribue tantum interiectis annis singula XXXI volumina, quibus constat Amplissima *cnHretio,* in lueera prodierunt, non novis quidem typis iterum excusa, sed lithographies imagine ita expressa, ut cum voters illa editione prorsus congrueret recens effigies. Mox etiam, eadem · adhibita arte, quattuor volumiha, e Nicolai Co|eti sylloge deprompta, recudi curavit bibliopola Parisienais.

Utroque opere feliciter absoluto, longius procedendum erat ac totum opus ad hanc usque aetatem continuandum: res sane multi laboris et curse. Materiae ingentis provincias sic inter se partiti sunt qui operis continuandi maximum onus in se receperunt, ut synodos oriegtales L. Petit, occidentales J. B. Martin edendas curaret. Qua vero ratione in hoc primo volumine editoris munere utarquo fpuctns est, paucis dicendum/

Ad orientales quod attinet, ubi primum laborem hunc suscepimus, statim nobis mens insederat, ut omnium totius Orientis ecclesiarum actis synodalibus, quotquot in codicibus manu scriptis vel editis invenire potuissemus, describendis et in praesenti collectione- edendis ^operam, daremus. Quod cum efficere vellemus, incidimus in quoddam pelagus laboris paene infiniti, unde vix post unum qlterumve lustrum littus cernendi spes affulsisset. 8i quidem bibliothecarum longe dissitarum foruli revolvendi erant, variarum linguarum instrumenta persefutanda, archiva' consulenda, libri editi, excutiendi: quae res molesta et intricata non ab uno homing, eoque aliis curis impedito, sed sociata doctissimorum ex omni parte virorum opera commodissime perfici poterat. I't autem finis aliquando constitueretur, utque legitimis eorum querelis, qui symbola· dederant, fieret satisv atque bibliopolae nostro, cui onerosi iam erant effusi.* iique haud levissimi, sumptu·, opitularemur, ststuimus lectoribus benevoli· permittere opus, quod diuturniori mora politius integriusque evulgari potuisset. At confidimus; idque procul a iactantia, nomina nosÿra nos expedituros gratissimo fenore. Namque opus ipsum, quslecunque prodit in lucem, si spectetur, quis ad hanc ubertatem materiae rerumque varietatem importunus accedet? Kcce enim ad manam bene multae ecclesiae orientalis tabulae publicae, quae aut in bibliothecis et tabularii· hactenus latebant, aut, per innumeros libros dispersae, ne curiosis quidem harum rerum innotuerant, maximo sane eruditorum incommodo. Quanti enim momenti sint acta illa ad historiam ecclesiae orientalia accuratius exquirendam, ad illustranda· re·etiam civiles Graecorum, Serborum, Russorum. Rumenorum, ad exquisitius cognoscendum ius orientale cum civile tam canonicum,' viro cuique perito apertum est atque manifestum. Theologis multa suppeditant, quibus res abstrusas explicent, ieiuna· exornent; historici·, quae in chronologie vel geographia spinosiora suat, extricant: quae ad ritus, mores, dignitates st officia ecclesiastici Utcive ordini· pertinent, exponunt. Sensimus denique immerito iam tot saecula neglectas esse apud occidentales has doctrinae iurisque Graecorum, ut ita dicamus, reliquias, quamvis extrema demam clarissimi populi aetate in ipsa paene barbaria natas. Nec nostro sane egent praeconio: norunt •nlm haec et mirantur omnes eordeti viri.

' Synod»·,' quae re· Rutenorum in Transilvania •pectant, edenda* curavit Carolu· Aunbr, in «eminario catholico Buc»Te»Hmo profemor;' quem hohoris et gratiae causa vegab ipso operis limine nomi; nare decet. Ceteras omne·, in quibus de negoni» Orientalium agitur, ipse adornavit L. Petit,, adiùvantibus nonnusquam sodalibus suavissimis Iulio Pargoire et Sophronio Petride. quoruA prior singulas efiam plagulas qua maxima potuit diligentia contulit. Textum in codicibus vel libris editis exhibitum intactum reliquimus, correctis tantum apertis libnriorum mendis et mutata interpuqt^ ' tione. Quorundam actorum'summin tantum protulimus. eorum scilicet quae certi loci, non' universae ecclesiae res Videbantur continere; librum enim sine necessitate augeremus, · si omnia acta integra exscriberemus. Quae vero ad gravissima quaedam negotia, ad unius alteriusve ecclesiae mores, iura, doctrinas, ad patriarcharum historiam spectare videbantur, ea integra edidimus, adiecta etiam interpretatione latina, non philologorum causa, sed eorum quos res, non verba curantes, ex verbosissimis Byxantinorum ambagibus laboriosa lectione sententias eruere taedet pigetqup. In adnotationibus, praeter codicum varietates et rara explanationis conamine, etiam scriptorum locos qui vel respiciuntur vel conferri possunt, quos quidem percepimus, indicavimus; quo vel in editione principi a perfectione quam proxime abesse videremur. quamvis nihil sit simul inventum et perfectum.

Ad synodos occidentales quod attinet, ita se gessit J -B. Martin, qui prius editionis absolvendae solus et supplementi conficiendi curam in se receperat, ut textns in publicum proferret ab omni mendo vacuos, quae prima est actorum, huius praesertim generis, commendatio. Optimas adhibuit editiones, atque imprimis eam quae CoUsr*tionie Laceniit* titulo insignita, magnam apud omnes habet auctoritatem. Neque enim eius erat propria vel nova proferre arbitria de 'textu instituendo; eatis habebat exscribere quae alii optime exhibuerant cum in actis ipsis comparandis turn in appendicibus exaggarendi·. Alia* etiam editione· nominavit, quotquot 'perspecta* habere potuit'; libro» reeentiorea, in tjuibu» sermo ' de synodo aliqua instituitur, hic iljic in partem vocavit; ipsos denique fonte*ı adiit, quo accuratior prodiret editio.

' Rem quoque attulit gravissimam et ili edertdis reeentioribus conciliis plane novam : synodos scilicet dioecesanas, quotquot invenire valuit, religiose commemoravit, etsi nulla huc usque agitata est «ynodorum huiusmodi .mentio. Atque Mansi quidem noster, Labbaeum secutus, dioecesanorum coetuum.t qui antecedunt annum p. Chr. MCCC, acta integra in suafti collectionem recepit, ceteris, quae postea edita sunt, consilio neglectis. Haec autem abesse nefas, quia non desunt inter synodos dioecesanas tales, praesertim rccetltiores, quarum decretis ad usum transferuntur quae a synodis provincialibus, quas vocant, sancita sunt. Librorum. quibus acta ista continentur, descriptio uberrima consulto allata est. adiecta etiam bibliothecarum significatione, <n quibus Hli abditi latent. ideo quod parum noti videntur aut r*rissimi. Seorsum additis fragmentis idoneis nonnulla exhibuit editor Lugdunensis, si qua ve) propter copiam nominum videbantur memorabilia vel ad certa monumentorum genera referri poterant?

Variae igitur cum per inultum temporis in opere versarentur manus, id non contigit ut aequabiliter omnia constituerentur in laterculis manuscriptis; quales discrepantias in scribendis praesertim verbis aliquot vel notandis libris detergere, supersedimus, cum vix cuiquam fore detrimento viderentur. '

Ret ardua, inquit Plinius, *retantis ^noritatem dare, norie auctoritatem.* Non ii sumus, qui haec nos exsecutos fuisse putemus; sed nos toto conatu, ut exsequeremur, allabqpasse nobis conscii sumu·. *

Scribebamus Lugduni et Constantinopoli, kal. Septembri» anne MDC.CCCV.

J.-B. MARTIN. L. PETIT.

INDEX CHRONOLOGIES TOMI XXXVII.

Ah»o CakiBTi ifa)	
	februarii 27-8. — Synodus dioecesana Posnaniensis, celebrata Varsaviae 105
1720	martii 21. — Synodus-dioeceaana Sueaaionensis 105
1720	mense martio. — Congregatio archipresbyterorum dioecesis Antverpienais ' 105
1720	augusti 26. — Synodus dioeceeana, tlnesnensis · 105
1720	augusti 26 - septembris 17. — Synodus provincialis Ruthenorum, celebrata Zamosciae 105
1720	Synodus dioecesana Beneventana XXXV 107
1720	Statuta dioecesis Namureensis 107
1720	Synodus dioeceaana Nicienais Γ09
1721	januarii 25. — 1. Petri I, Russorum imperatoris, ordinatio ecclesiastica a cunctis Ruasiae episcopia subscripta 1 2. Ab orientalibus patriarchis confirmatur perpetuae synodi institutio 99
1721	junii 7. — Synodus dioecesana Pistoriensis 109
1721	(cires junii 7). — Synodus dioecesana Pratensis 109
1721	septembris 28-9. — Synodus dioeceaana Auximana 111
1721	octobris 8. — Synodua dioeceaana Ambianenais 111
1721	Synodus dioecesana de Vieh 111
1721	Synodus dioecesana Virdunensia 111
1721	circa. — Synodua dioeceaana Civiplèbana 111
1721	Synodus dioeceaana Cenetenais 1015
1721	Constitutiones synodales Ipporegienses 1015
1722	martii 27. — Synodus dioecesana Sueasionensis 111
1722	maii 5-30. — Concilium provinciale Tarraconense 113
1722	'jjunii 21-3. — Synodus dioeceeana Fulginatenais 115
1722	Synodua dioeceaana Ambianenais 117
1722-1724	1. Conatantinopolitanae synodi adversus Christianos provinciae Antiochenae qui ad catholicam unitatem redierant 117 1722. 2. Conatantinopolitanae synodi epistola dogmatica ad orthodoxos Antiochenos, qua latinorrun doctrina refellitur 127 1724april. 8. Synodaha admonitio ad omnes ecclesiae Antiochenae fideles de respuen- ı dis latinonu· erroribus atque recta orientalia seclusise doetriaa retinenda 207 1724 deeembri. 4. Cyrilhu, ia Antiochenum Graoeorut patriarcham electus, a synodo Constantinopolitana, taaquam patriarchates invasor, excommunicationis ac deposltioak- poena plectitur 219

A»io Cmbisti	
1722	Synodua dioecesana Marant 425
1722	Synodus dioeceaana Nivernensis •225
1722	Synodus dioecesana Virdunensia 225
1723	martii 18. - Synodus dioecesana Mueesionenais 225
1723	mai^.' — Statuta dioecesis Briocensis 227
1723	augusti 24. — Synodus dioeceaina Beneventana XXXVIII 1015
1723	'augusto. — Constantinopolitana synodus. in qua Methodii Anthracitae errores damnantur 227
1723	aeptembria 2-4. — Synodus dioecesana Placentina - 1017
1723	aeptembria 12. — Synodus Constantinopolitana pro eligendo patriarcha Alexandrino 245
1723	octobris 17.— Synodus dioecesana BarbaStrensia 1017
1723	decembri. — Synodi Constantinopolitanae epistola de Serborum religione 245
1723	Synodus Constantinopolitana 451
1723	Synodus dioeceeana Praemialiensis 1017
1723	Synodus dioecesana Virduhensia 1017
1724	aprilia 6. — Synodus dioeceeana Suessionenais 1017
1724	augusti 30. -- Synodus dioecesana Lueionensis ' 1017
1724	septembris 4-6. — Synodus dioeceaana Bergomenaia II ' . 1017
1724	novembria 9-11. — Synodus dioecesana Viterbienais 1019
1724	Synodua dioecesana Camenecensis 1019
1724	Synodus Constantinopolitana in qua orthodoxorum cum catholicis societas prohibetur 251
1725	februarii 26. — Synodus dioecesana Fogarasiensie universae ecclesiae Rumenorum unitae (graeco-oatholicae) in Traasilvania atque Hungaria 253
1725	martii 22. — Synodus dioeceeana Sueasionensis 1019
1725	aprilia 15. — Synodua dioeceaana Meaaanenaia 1019
1725	aprilia 15 - maii 29. — Concilium Romaao-Lateraaense 265 et 1019
1725	maii 15. — Synodus dioeceeana Monapeasulana 247
1725	maio. — Synodus Constantinopolitana ad confirmandam Ubertatem monasterii S. Eliae, in insula 8amo\ 26;
1725	julio. — Constantinopolitana synodus a qua Methodio Anthracitae ad orthodoxis» redeunti venia datur 1021
1725	octobris 28. — Concilium provinciale Aveniensues 267

A·>0
Cantari

' 1706 novembri. — .Synodiis. Constantinopolitana 367

if 16-1727 I.ondinenses et Constantinopolitanae synodi pro ineunda concordia Anglio*noè inter et orthodoxos Orientales 369

1716 augusti 18. 1. Condiciones ineundae concordiae Britannos inter et Graeooa ab injuratis episcopis oblata# < 383

1717 octobris^. 2. injuratorum epistola ad Bustorum imperatorem 393

3. Tpbbaitidos metropOlitanus ad injuratos/* 393'

17)8 aprilis 18. 4. Patriarcharum responsa . ad ptopoaitiones 395

1722 maii 29. 5. Graecorum responso rescriptum Britannorum .471

6. Ritus sacrae communionis cum ab Anglia tum- a Graecis post ihitain concordiam adhibendus 491

1722 maii 30." 7. Injuratorum epistola Thebaidos metropolitans 519

1722 maii 30. 8. Injuratorum epistola synodo gubernanti Russiae 521

17.22 maii 31. p. Injuratorum epistola comiti a Golovkin, summo Russiae cancellario 523

1722 junii'II. 10. Thebaidos metropolitan· epistola injuratis 525

1722 septembris '20. II. Protosy ncelli patriarchici epistola injuratis 527

172A decbml|ris 9. 12. Thebaidos metropolitan· epistola ad injuratos 527

1723 janiiarii 28.· 13. Injuratorum epistola ad Thebaidos metropolitanum ''^.529

1723 augusti 25. 14.'Thebaidos metropolitan! epistola ad injuratos 531

1723 februario. 15. Russicue. gubernantis synodi epistola ad injuratos 533

17 24 februarii 2. 16. Rusaicae gubernantis synodi epistola ad injuratos . 535

17 23 septembri. 17. Orientalium patriarcharum epistola ad sacram Runicam sy nodum 537

1723 septembri. 18. Orientalium patriarcharuni epistola ad injuratos 541

17 24 junii 3. 19. 1). Caaanno epistola 471. injuratos 579

17 24 junii 3. 20. Injuratorum epistola ad archimàndritab Gennadium 679

1724 julii 13. 21. Injuratorum epistola ad Thebaidos metropolitanum 581

1724 julii 13. 22. Injuratorum epistola ad sacram svnodum gubernantem Russiae 58Ï

1724 julii 13. 23. Injuratorum epistola ad summum Russiae cancellarium 583

1724 julii 13. 24. Injuratorum apocha protosyncbllo data pro acceptis libris a patriarcha Hierosolymitano missio 586

17 25 msrtii 8. 25. Schedula ad d. Caasano missa . 586

aprilia 11. 26. .Injuratorum epistola ad saeram synodum gubernantem 587

1726 aprilia 11. 27. Injuratorum epistola ad summum cancellarium Russian 587

1725 aprilia 11. 28. Injurati ad Thebaidos metropolitan 689

1726 septembria 16. 29. Bummue RuTiiae cancellsrtns ad injuratos 689

1725 aeptqpabria 6. 30. Guileldri Wake, archiepiscopi Cantuarieasia, epistol^Chtysantho, patriarchae Hierosolymitano 691

1727 janiüirii 19.131. Chrysanthi, patriarchae 'Hierosolymitani, ad superiorem' epistohun responsum 596

32? Addenda et emendknda 597

.1726 mdrtii 12-3. -y Synodus dioeceèàpa .Caleni 633

me apVilis 10. Synodus dioecesana,Suessionnonnis 623

1786 aprilis 24. — Synodus dioecesana 1'rbevetpna 623·

Ù726 aprilis 28 - maii 5. — Concilium provinciali Firmanum z 625

1726 junii 9.9> - Synodus dioecesana.t?apuana IV -646

j 1726 junii 9-11. — Synodus dioecesana Capuana IV' 1021

1726 junii 9-12. — Synodus dioecesana Neapolitana 647<

1726 junio. — Constantinopolitana synodus 647

1726 julii 14. — Synodus dioecesana VarmienSis-' Heilsbergensia 647

1726 julii 31 - augusti 1. — Synodus dioecesana Pisana ΠΓ . 647

1726 augusti 15, — Synodus dioecesana Sancti-Severi 647

1726 augusti 18-20. — Synodi^ dioecesana Oppidensis 649

1726 Septembris 15-8. — Synodus dioecesana Anconitnna 649

1726 octobris 21-3. Synodiis dioecesana l.uceoriensis 649

.1726 novembri. — Constantinopolitanae synodi sententia de episcoporum translatione 649

1726 decembri. — Constantinopolitana sy nodus in qua Ilieremias patriarcha sede sua dejicitur 655

1726 Constantinopolitana synodus 677

1727 januario.'— Synodus Constantinopolitana in qua sedes Olenensis in archiepiscopatum evehitur 677 et 1627

1727 januario. Synodus Constantinopolitana 679 et 1021

1727 februario. — Constantinopolitana synodus in qua Graecae ecclesiae fides sedefim articulis repetita declaratur 887

1727 aprilis 2. — Synodus dioecesana Suessionenais 679

1727 aprilis 15.---- Synodus dioecesana Umbriati-, cenais Π 674·

J727. aprilis 27. Synodus dioecesana I rbevetana 681

1727 aprilia 28-30. — Synodus dioeçeeana Cremonensis 1029

1727 maii 4-6. — Synodus dioecesana Benogalliensia 681

1727 maii 26-7. — Synodus dioecesana Aeaina 681

1727 maio. — Constantinopolitana synodus 681

1727 junii 1-3. — Synodus dioecesana Syracusana 681

17.27 junii 1-2. — Synodus dioecesana Triventina II 683

1727 augusti 16 - Septembris 28. — 1. Concilium provinciale EbredunSnse 693

2. Bibliographie 693 et 827

31 Acta 687

4. Appendix 813

5. Supplementum 827

Chbisti

1727 augusto. ~ Constantinopolitana synodus a qqa christiani olrthodoxi ad opem sancto Sepulcro, ferendam pollicitantur" 683

1727 augus(o. - - Constantinopolitana synodus 1029

1727 septv.mbris 2-4. SynodusTlioecesapa Tatviaina 4* 909

•1727 octobris 4. Constantinopolitana «ynodu· 909

1J27 oetobri· 12 - decembri· 21. — Concilium provinciale Tarraconense 911

1727 Dovembri. — Constantinopolitana synodus in qua de approbatione ordinarii ad confessiones audiendae decernitur 925

1727 Constantinopolitana avnodue de musicae gymnasio

1727 Constantinopolitana ■ynodu» de in<>n»chia· hagiotaphitis 931

1727 Constantinopolitana Hvnodua de episcopo Heli · 931 et 1033

Constantinopolitana «ynodu· de monasterio Deiparae in Fonte Aureo 931 et 1031

1727 Sÿnodus dioecesana Apruntina 931

1727 circa. — Synodus dioecesana Montistiaconis et Comet^nsis III 933

1728 januario. Constantinopolitana synodus de. monasteriis Acrita 933 et 1^35

1728 februario. Constantinopolitana synodus de scholastica palaestra Atheniensi 933 et 1037

1728 martii 15. Constantinopolitana synodus de Sophronio Cephaleniae archiepiscopo 935

1728 martii 19. — Synodus dioecesana Suessionensis 935

1728 martio. — Constantinopolitana synodus 935

17.28 aprilis 8. — Synodus dioecesana Algarensis et Cnionuin 935

1728 aprilis 11. Synodus dioecesana Vrbevetana 937

1728 aprilis 11. Synodus dioecesana Vulturariensis et Montis Corvini 937

1728 aprilis 1B. — Synodus dioecesana Aeduensis 937

1728 maii 1-3. Synodus dioecesana Murana 937

1728 junio. — Constantinopolitana «ynodu»

1728 junio. - Conatantinopolitana synodus 939

4 728 julio. — ('onstantinopolitana synodus 939

1728 septembris 1. — Synodus dioecesana Valentina in Gallia 939

1728 septembris 8. — Sy nodus Belgradiensis in Serbia super jejunio a métropolite solvendo 939

1728 septembris 13-5. — Synodus dioecesane Kugubina 945

1728 octobris 6. Synodus dioecesana Ambiunenaia 945

1728 oetobris 19-20. — Synodus dioecesana Secusiensis 1041

1728 novembris 4(15)-7(18). — Synodus dioeeesana Fogarasiensis ecclesiae Rumenorum unitae (graeco-catholicae) in Transilvania atque Rungaria, Kolosmonostorii 945

1728 Synodus dioeeesana Eporediensi» 951

1729 Januarii 10. — Synodus dioecesana Bosensis 1041

Акко

1729 aprilis-'»», Svnodus Sioè^ésana Nuessionensis 951

, 1729 maii 1-,3. - ' Svnudus dioecesana Taurinensis

1,729 maii TL* Svnodus dioecesana Bobiensis 1041

1729 junii 12. Synodus dioecesana Aquensis li*41

1729 junii 21. — Synodus dioecesana Vauriensis

1729 septembris 18. Synodus dioecesana Ri- “· pana x 95T

1729 «eptembri. — Constantinopolifana synodus 953

17 29 septeinbri. — Hierosolymitana synodus a qua nosocomium in sancta civitate instituitur

8y nodus dioecesana I 'areluunenete

1729 ; Synodus dioecesana Praeneetina

1729 Statutu dioecesis Taurinensi»

Statuta dioecesis Tolosanae

1729 Synodus dioecesana Tullensis 955

1729 Synodus dioecesana Vrbevetana .

1730 Januarii 19. — Synodus Achfidensis 1043

1730 martii 12. — Hierosolymitana synodus 1043

1730 martii 29. — Synodus dioecesana Suessio aeneis 955

1730 aprilis 25. — Synodus dioecesana nensis 955

1730 augusti 29. — Synodus dioeeesana Aatensis I 955

1730 Synodus dioecesana Antbianensis 955

1730 Constitutiones dioecesis Constantiensis 955

1730 T Conatantinopolitana synodus 955

1731 februarii 23. Conatantinopolitana synodus 957

1731 aprilis 16-7. —Synodus dioecesana Cortonensis I 957

1731 maii 9. – SvnodusdioecesanaSan-Deodatensis 957

1731 junio. Constantinopolitana synodus 957

1731 augusti 24. — Synodus dioecesana Beneventana I x 959

1731 augusto. — Constantinopolitana synodus 959

1731 Synodus dioecesana Ambianensis 959

1731 4 Synodus dioecesana Canarienaia I 959

17 32 junii 16-7 - Synodus dioecesana Suana I 959

junii 22 - 4. Synodus dioecesana Casalensis I 1<*43

1732 augusti 24. - Synodus dioecesana Beneventana II 959

17 32 septembris 24 Synodus dioecesana Florentina 961

17 32 septembris 28 - 30. - Synodus dioecesana Fogaraaiensis ecclesiae Rumenorum unitae (graeco-eatholicae) in Transilvania atque Hungaria 961

septembri. — Constantinopolitana synod.ua in qiia Paisius patriarcha sede sua dejicitur 965 et l*s43

1732 oetobri. Synodus dioecesana Vivariensis 965

1732 Synodus dioecesana Ambianensis 965

1732 Synodus dioeeesana Ferentina 965

1732 Synodus dioecesana Politiana 967

Anitf 1'IBIHI	
1733	aprilis 1,5.— Synodus dioecesana Sueaaio-nensis 967
1733	aprilis 19-21. — Synodus dioecesana Sep-, tempedana i 967
1733	aprili. — Constantinopolitana synodus' in qua, Hieremia amoto, Seraphim patriarcha inauguratur .^67 et 1047
1733	maii 1-3. — Synodus dioecesana Alexan-drina 1 1049
1733	maii 18 - julii 1. — Concilium provinciale Tarraconense , 969
1733	maio. — Constantinopolitana synodus 991
1733	junii 9. — Statuta dioecesis Lingonensis 993
1733	junio. — Constantinopolitana synodus 993
1733	augusti 4-5. — Synodus dioecesana Plo-censis 993
1*33	oytobris 20. Synodiis dioecesana Viva-riensis 993
17 33	novembri. — Constantinopolitana svnodus 993
1733	Synodus dioecesana Firmana 993
1733	Synodus dioeoesana Virdhnensis 995
1734/	janu«rio. — Constantinopolitana synodus a qua Athan uius, nuper Arcadiae episcopus. gravissimis poeftis multatur 995 et 1049
1734	februario. - - Constantinopolitana synodus in qua Mareus Eugenicus, Ephesius métro-polite. inter sanctos 'refertur 995
17 34	maii 4 -6. —» Synodus dioecesana Vrbina-tensis 1007
1734	maii 5. — Synodus dioecesana Suessio-nensis 1007

4>ao Chbibti 7	
J734	maii '27. — Svnodus dioecesana t^sulana 1007
1734'	main. — Constantinopolitana synodus 1055
1734	julii 6-8. - · Synodus dioeoesana Feretrana 1007
1734	augusti 24. — .Synodus dioeoesana Bene-ventana I 1007
1734	octobris 20. Synodus dioeoesana Viva-. riensis 1009
1734	decembri. — Constantinopolitana synodus 10Ô9
1734	Syqodus dioeoesana Ambianensis 1009
1734	Synodiis dioeoesana Nivernenais 1009
1734	Synodus dioecesana Virdunensis 1009
1735	aprilis 20. — Synodus dioeoesana Baiocensie 1011
1735	aprilis 20. — Synodus dioeoesana Suessio-nensis 1011
1735	main. — Constantinopolitana synodus 'H qua Athanasius, Arcadiae nuper episcopus. depositionis poena absolvitur 1011 et 1055
1735	junii 26. — Synodus Aehridensis 1057
1735	junio. — Constantinopolitana synodus 1013
1735	augusti 28. — Synodus dioeoesana Cana-riensis II 1013
1735	Constantinopolitana synodus 1013
1735	Synodus dioecesana Albarracinensis › 101.1
17 35	Synodus dioecesana Ambianensis 1013
17 35	Synodus dioecesana Nivernensis 1015
1735	Synodus dioeoesana Trojana 1015
1735	Svnodus dioecesana Virdunensis 1015

INDEX ALPHABETICUS TOMI XXXVII.

Achridensii avnudua. 1'30 januarii 19 1043

Id., 1735 junii 26 1057

AUxandrina I avnoduadioeceaana. 1733mail Γ-3 1049

Aedutnsit aynodua dioeceaana, 1728 aprilia 16 937

Attina aynodua dioeceaana, 1727 maii 26-7 681

Albarracinentit aynodua dioeceaana, 1736 1013

Algarentis ft Unionum aynodua dioeceaana, 1728 aprilia 8 935

Ambianenw aynodua dioeceeana, 1721 oetobris8 111

Id., 1722 117

Id., 1728 octobria 6 945

Id., 1730 955

Id, 1731 959

Id., 1732 965

Id., 1734 1009

Id., 1735 1013

Anconitana aynodua dioeceaana. 1726 aeptembria 15-8 649

Antferpieneis dioeccaia congregatio archipreabyterorum. 1720 menae martio' 105

Apnmtina aynodua dioeceaana, 1727 931

Agnensit aynodua dioeceaana. 1129 junii 12 1041

Attenti. I aynodua dioeceaana, 1730 auguati 29 955

Anrimana aynodua dioeceaana. 1721 aeptembria 28-9 HI

Avenionmee concilium provinciale, 1725 octobria 28 267

Baiocentie aynodua dioeceaana, 1735 aprilia 20 1011

fiarbontreneit aynodua dioeceaana, 1723 octobria 17 1017

Belgradientie in Serbia aynodua auper jejunio a metropolita aolvendb. 1728 aèptembria 8 939

Beneventana XXXV aynodua dioeceaana,' 1720 107

Id XXXV111, 1723 auguati 24 1015

Id. I, 1731 auguati 24 959

Id. II, 1732 auguati 24 959

Id. I, 1734 auguati 24 1007

Borgomeneie II aynodua dioeeoaana. 1724 aeptembria 4-6 ,1017

Bobieneie aynodua dioeceaana. 1729 maii 11 1041

Boeenei» aynodua dioeceaana. 1729 januarii Io 1041

Brioceneie dioeceaia atatuta. 1723 mai 5 227

Caleni aynodua dioeceaana, 1726.tnartii 12-3 623

Catneneneeneia aynodua dioeceaana, 1724 1019

(anartotM I aynodua dioeceaana. 1731 4 959

Id. II, 1736 auguati 28. b>13

Capuano IV aynodua dioeceaana, 1726 junii 9*11 645 et 1041

Cataleniitl aynodua dioeceaana, 1732 junii 44-4 1043

CaialatMenM aynodua dioeceaana, 1749 963

CcHeletiw »ynudus diuoeesana, 17°1 W'5

CiviplebatiG aynodua dioeceaana, 172Γ circa 111

ConttaHtienw dioeceaia constitutiones, 1730 955

Constantinopolilanae aynodi adversus Christianos provinciae Antiochenae qui ad catholicam unitatum redierant, 1722-1744 117^

Id. aynodua, in qua Methodii Anthracitae errorea damnantur. 1723 augusto 227

Id. aynodua pro eligendo patriarcha Alexandrino. .1723 aeptembria 12 245

Id. aynodi epistola de Serborum religione. 1723 decembri 245

Id. aynodua,. 1723 251

Id. aynodua in qua orthodoxorum cum catholicis societas prohibetur, 1724 251

Id. aynodua ad continuandam libertatem monasterii 8. Eliae, in insula Sarno, 1725 maio 267

Id. aynodua a qua Methodio Anthracitae ad orthodoxiani redeunti venia «Jatqr, 1725 julio I'»i|

Id. aynodua. 1725 novembri 367

Id. et Londincuse» aynodi pro ineunda concordia Anglicanes inter et orthodoxos Orientales. 1716-1727 369

Id. aynodus. 1726 junîo 647

Id. synodi sententia de episcoporum translatione, 1726 novembri 649

Id. aynodua in qua Hieremiaa patriarcha aede sua dejicitur. 1726 decembri 655

Id. synodus. 1726 677

7<f, aynodus in qua sedes Olenenai* in archiepiscopatum evehitur, 1727 januario 677 et 1027

Id. aynodua. 1727 januario 679 et 1021

Id. aynodua in qua Graocae ecclesiae tides sedecim articulis repetita declaratur. 1727 februario 887

Id. synodus, 1727 maio 681

Id. synodus a qua chriatiani orthodoxi ad opem sancto Sepujcro ferendam sollicitantur, 1727 augusto 683

Id. synodus, 1727 augusto 1029

Id. synodus. 1727 octobria 4 909

Id. aynodus in qua de approbatione ordinarii ad confessiones audiendas decernitur. 1727 novembri 925

Id. synodus de musicae gymnasio. 1727 929

Id. synodus de'monachia bagiotaphitis, 172» 931

Id. synodus de episcopo Ileli, 1727 931 et 1033

Id. synodus de monasterio Deiparae in Fonte Aureo. 1727 931 et Io3I

Id. synodus de monasteriis Acrita. 1728 januario 933 et 1035

Id. synodus de scholastica palestra Atheniensi, 1728 februario 933 et 1037

Id. synodus de Sophronio. Cephaleniae archiepi- *.·ηρη, 17'»H mnrtii 15 935

CeasiiMttiwpeMsme synodua, 1728 martio 936
Id. synodua 1728 junto 937
Id. synodua, 1728 junto 939
Id. synodua, 1728 julio 93»
Id. synodua 1729 eeptembri 953
Id. synodua, 1731 februarii 23 957
id. synodua, 1731 junto 957
Id. aynodus, 1731 augusto 959
Id. synodua in qua Palaius patriarcha aede ena dejicitur, 1732 aeptembri 985 et 1043
Id. synodus in qua, Hieremia amoto, Seraphim patriarcha inauguratur. 1733 aprili 987 et 1047
id. eynodua, 1733 maio 991
fd., eynodua, 1733 junio 993
Id. eynodua, 1733 novembri 993
Id. eynodua a qua Athanasius, nuper Arcadiae episcopus, gravissimis poenia multatur, 1734 januario 995 et 1049
Id. eynodua in qua Marcus Eugenicus, Ephesius metropolita, inter aanctoa refertur. 1734 februario 995
Id. eynodua. 1734 maio 1055
Id. eynodua, 1734 decembri 1009
Id. eynodua a qua Athanaaiua, Arcadiae nuper episcopus, depositioni» poena absolvitur, 1735 maio 1011 et 1055
Id. eynodua. 1735 junio 1013
Cometenfie III et Montieflaconi» synodus dioeceaana, 1727 circa 933
(ortoncnei» *I* synodus dioecesana, 1731 aprilis 16-7 957
frenaonenet* eynodua dioecesana. 1727 aprilis 28-30 1029

Kbredunense concilium provinciale. 1727 augusti 16-septembria 28 693, 813 et 827
Fporedieneis synodua dioeceaana. 1728 951
Fugubina synodus dioeceaana, 1728 septembres 13-5 945

Ferentina synodus dioeceaana. 1732 965
Feretrana synodua dioeceaana, 1734 julii 6-8 1007
Fetulana synodus dioeceaana, 1734 maii 27 1007
Firmana eynodua dioeceaana, 1733 993
Firmanum' concilium provinciale, 1728 aprilie 28 - maii 5 625
Florentina synodus dioeceaana, 1732 septembrie 24 961
Fogarasiensis synodus dioecesana universae ecclesiae Rumenorum unitae (graeco-catholicae) in Transilvania atque Hungaria, 1725 februarii 26 253
Id. synodus dioecesana ecclesiae Rumenorum unitae (graeco-catholicae) in Transilvania atque Hungaria, Koloamonoatorii, 1728 novembris 4(15)-7(18) 945
Id. synodua dioecesana ecclesiae Rumenorum unitae (graeco-catholicae) in Transilvania atque Hungaria, 1732 .septembrie 28-30 961
Fulginaiensis aynodus dioecesana, 1722 junii 21-3 115

Gneenentis synodus diqeeesana, 1720 augusti 26 105

HeUebergensis-Varmieiuis synodua dioecaeaaa, 1726 julii 14 647
Hierosolymitana aynodus a qua nosocomium jn aaacta dvitato iaatitaitar, 172» aeptembri 1043

IpftngiftUM ooaetitutioaeo «ynodalo·, 1721 1015

Ko/osmoeostoro, synodua dioeoeaaaa Fogaraaieaaie eeeleaiae Rumanorum unitae (graeoo-oatholieae) in Transilvania atque Hungaria, 1728 novembris 4 (15) - 7 (18) 945

Lateranense concilium, 1725 aprilie 15 - maii 29 265 et 1015
lêngonensis dioecesis statuta, 1733 junii 9 993
Landinenaet at Con»tanlinopai>tanae synodi pro ineunda concordia Anglicanoe inter et orthodoxos Orientales, 1716-1727 369
Luceoriensis synodus dioeceaana. 1726 octobris 21-3 649
iMcionensis eynodua dioeceaana, 1724 augusti 30 1017

Messatunsis synodus dioecesana, 1725 aprilis 15 1019
Monspessalana synodus dioeceaana, 1725 maii 15 267
Monti» Corvini I et Vulturarieneis synodus dioecesana, 1728 aprilie 11 937
Montisjlaeoni» et Cometensit III synodus dioecesana. 1727 circa 933
Mnrana eynodua dioecesana. 1722 225
Id. I, 1728 maii 1-3 937

Namureensis statuta dioecesis. 1720 1<>7
Neapolitana synodus dioecesana. 1726 junii 9-12 647
Niciensie synodus dioeceaana, 172o - 109
Niverneneit synodus dioecesana, 1722 225
Id., 1734 1009
Id., 1735 1015

Oppidensis synodus dioecesana. 1726 augusti 18-20 649

Pisana III synodus dioecesana. 1726 julii 31 - augusti 1 647
Pistoriensis synodus dioeceaana. 1721 junii 7 109
Placentina synodus dioeceaana. 1723 septembrie 2-4 1015
Ptoceneie aynodus dioeceaana, 1733 augusti 4-5 993
Petitions synodus dioeceaana, 1732 967
Poenanienn» synodua dioecesana, celebrata Vareaviae, 1720 februarii 27-8 I05
Pratmülienme synodus dioecesana, 1723 1017
Praenestina synodus dioecesana, 1729 953
Pratensis synodus dioecesana, 1721 (circa junii 7) 109

Ripana sy nodus dioecesana, 1729 septembrie 18 951
Romano-Lateranense concilium, 1725 aprilie 15 - maii*29 265 et 1011+
Raueontm imperatori» Petri I ordinatio ecclesiastica a cunctis Russiae episcopis suboeripta, 1721 januarii 25 1
Ruthenorum synodus provincialia, celebrata Zamoaciae, 1720 augusti 26 - septembrie 17 105

Sancti-Seseri eynodua, dioeoeaaaa, 1726 augusti 15 647
San-Deodatmuis synodua dioeceaana, 1731 maii 9 957
Secusiensrs aynodus dioeceaana, 1728 octobris Ut-20 ItMI
Senogailienms synodus dioecesana, 1727 maii 4-6 681
Septempesiana synodus ii»lrusas, 1733 aprilie 19-21 967

flbmwwiMuu «yaodua dinmanaa, 1720 — «ta »1 106
Zi, 1799 — «ta 97 111
H., π» — «tà i» m
AL, 1794 aprilto 6 1017
U., 1726 — «tà 29 loi»
Zi, 1726 aprili· 10 «S3
Zi, 1797 aprili» 9 »79
Zi, 1798 martii 19 935
Zi, 1799 aprili» 6 961
Zi, 1790 martii 99 965
Zi, 1733 aprilia 15 M7
Zi, 1734 maii 5 1007
Zi, 1735 aprili» 20 1011
Sfracutaxa aynodu» dioeceaaaa, 1797 junii 1-9 «81
TemwMUfttf concilium provincial», 1799 maii -5-30 _ ■ 113
Zi, 1797 octobri» 19 - decembria 91 911
Zi, 1733 maii 18 - julii 1 ' 969
Tanititta aynodu» dioeaeaana, 1727 aeptembri» 2-4 909
Tlmm'nmri» aynodu» dioeoeaaaa, 1728 maii 1-3 loti
* Zi »tatuta dioeceab, 1799 953
Tolotatiat dioecesi» atatuta, 1799 953
TVitvnfma ZZ aynodu» dioeceaaaa, 1797 junii 1-9 »83
Troiana »ynodu» dioeceaana, 1735 1015
miftui» aynodu» dioeceaan», 1799 955
ZZarirwtwane·· ZZ cywdua diaeaaaaaa, 1797 apri- B» 15 «79
ZZrdwateM aynodu» diet»——— , 17M aprife 94 «93
Zi, 1717 aprilto ✓ «81
AL, 1728 aprili» 11 »37
Zi} 1799 9H.
C'rhiMtoM» aynodu· dinijt—— ». 1734 maH 4-6 1007
Fatonto·· in Gatta aynodu» dioaeaaaaa, 1728 »ep- tambri» 1 939
F«mw«aw» ZZ«üii»rJ»wa« «yaoda» dioeeeaaaa, 172« juKi 14 »47
FtMtrwMÙ «ynodna dioeceaaaa, 1729 junii 91 961
d« Fie* aynodu» dioeeeaaaa, 1791 111
Fi«nMMû in Gallia lynodu» djoeceaaaa, 1730 apri- li» 25 955
FirahMWMÛ aynodua dioeceaana, 1791 111
Zi, 1729 225
Zi, 1723 loi?
Zi, 1733 995
Zi, 1734 10O9
Zi, 1735 1015
Viftrüetuù aynodu» dioecaaana, 1724 noaembria 9-11 IOI9
Fiearianau ayaodtu dioeeeeana. 1732 octobri 965
Zi, 1733 oetobria 90 993
Zi, 1784 octobri» 20 I0O9
Vuitimrinuù tt Moon· Corvtm 1 »ynoda» dioeca- aana, 1728 aprili» II 937

SACRORUM
CONCILIORUM
NOVA ÉT AMPLISSIMA COLLECTIO.

tomus trigesimus'septimus.

PETRI I,
RUSSORUM IMPERATORIS.

ORDINATIO ECCLESIASTICA ANNO 1780 CONFECTA ET A CUNCTIS RUSSIAE EPISCOPIS SUBSCRIPTA, DIE AUTEM 86 JANUARII 1781 PROMULGATA.

Compertum nobis eat, non defaturos ease, qui mirentur, quid nobia in mentem venerit, ut Petri Magni, Russorum imperatoria, decreta quibua perpetuam synodum ad imperii aui ecclesiam administrandam instituit, in boe conciliorum corpus receperimus. Cum enim diplomata illa unum Petrum auctorem habeant, profecto a provincia nostra aliena esse videbantur. Verum ii, ai consiliinostri rationem paulo attentius consideraverint, una et id, quod facimus, probabunt, et nullam aliam a nobia hac in re viam tenendam fuisse judicabunt Non quidem ignoramus, ex sanctionibus istis synodum non confici. ai synodi naturam ac rationem ita circumscribimus ac definimus, quemadmodum ex nostrae potissimum Ecclesiaj consuetudine soliti sumus. Verum apud Orientales coneilii nomine non solum ii hominum coetus significantur, ia quibua episcopi tantum intereunt, sed coetus quicunque, in quibua ecclesiastica negotia' potissimum pertractantur quorumque acta, ab ecclesiasticis viris, cojuscunque demum sint ordinis ac dignitatis, propriis nominibua firmata, auctoritate, ut dicitur, normative potiuntur. Jam vero illi·, quas Peints I' condidit, sanctionibus hujusmodi auctoritatem semper attribuit Moschica eeelesia; illis cuncti istius ecclesiae praesules, metropolitan, episcopi, monasteriorum praepositi, chirographa apposuerant. Recte igitur facimus, cum insigne illud documentum, quo universa totius Ruaaicae ecclesiae administratio exponitur. hic reeudi curamus, nullo ad id respectu habito, utrum idem ab ecclesia sponte promulgatam fuerit an ecclesiae per vim impositum.

Fatendum enim est. summam illam et indepeadentem episcoporum potestatem e diametro pagnara cam jare majaatatioo circa sacra, quod antecessores Petri 1 neu neglexerant hic autem gloriosissimus imperator singulari studio sibi vindicavit. Cui totum suppresserat patriarchatum. statim ab obitu Hadriani Moaquensis patriarchae undecimi, qui anno 1703 contigerat. Vix nqml,ne ac ille cosceeeit fatis, patriarchae nomine dignitateque abrogata, graviora ecclesiae fiegotia a se summo jure moderanda censuit imperator, ceteris, qasp-quIlius erant momenti, remissis ad etaphanuynJavoMti, metropolitan· Reunensem et Murnmfinsem. quem dioecesis Moscoritieae exarehl et Mosquenets ecclesiae administratoris titulo decoravit Hoc autem munus 8tephanus gessit ad annum 1791, quo ineunto Petrus novum instituit administrandae ecclesiae modum, ut nempe ecclesiastica quaecunque negotia apud synodum perpetuam Mnsquensem undecim viris conflatam tractarentur, eut métropolite unus praeesset, quem Tsaras designaret, itemque vicepraesides alii duo, cum consiliariis quatuor et assessoribus quatuor. Ceterum, de singulis hic nobis est supersedendum, quoniam inferius statuta ipsa, quibus praedicta synodus instituitur, evolvendo leetor benevolae canet· perlustrabit. Hanc tamen iterum monemus, quam aliena · divina Ecclesiae constitutione sint quae in eeriraràsriea ista OrWiwstiauç statuuntur de omnimoda sacerdotii dependentia ab imperio civili. Per hoc edictum enim Petras 1 collegio suo sessure·•dministrationem et rsram omnium ad religionem et ecclesiam pertinentium citram ita eommisaam voluit, ut ipsius synodi caput et supremus judex sit ipse imperator, exigendo etiam ut unumquodque synodi membrum, cum adit efficiam suum. jurejurando testetur, ex animo so agnoscere summam illam imperatoris in res ecclesiasticas auctoritatem et potestatem.

Atqui statuta illa, quas ut easJsaMMdùum Patri 7 legalamentum nuncuparentur, obtinuit usus, auem rem veram habuisse serimus Theophanem Proeopo. rimam, h. a. Prueopti filium, antsbM esBsgii Kie-

viens» praefectam, tune PtaeedvteaMta st Narvensem arehiepteoopum, vinun siaguteri pita> eruditions orantem st a tautaetistaiiniMm, sod ' insigniter hitberaaiaaatem atqno imperatoria gratiam Msentatiuneulis aucupanda extra modtan intentant. Proeopovieii luenbrntaM opna Petrus ipse recognovit^ id modo adangeas vel inunutaaa, modo intactam servans. Cui regia manu ita emendato episcopi, archimaadritao, senatores, impostor ipse die 33 Februarii 1790 subscripserant. Haec omnia a Proeopovieio narrantur in epistola, paulo post latice script·, cujus fragmenta placet hio referre: .Absolvi denique pro collegio seu consistorio ecclesiastico generali oonstutionea vulgo Rcyulamenttr»», ubi octo ista tractantur capita . . . Omnes regulae sunt fere trecentae. Scriptam hoc sua Majesta· sibi jussit perlegi, et, aliquibus paucis mutatis ac de suo adiectis, -vehementer approbavit, tum in senatu legi jussit, ubi aderant fenaforas et sex episcopi; Resanensis, Smolencensis. ego Plescovienain. insuper pater archimandrite Theodosius et duo alii archimandritae. Lectam erat bis, et duobus diebus, atque iterum adhuc novis aliquot observationibus auctum; tum manu suscripserunt episcopi et archimandritae, et e regione senatores omnes, in fine subscripsit ipse imperator. Duplex factum est exemplar scripti istius, et utrumque dicto modo subscriptum ; quorum alterum missum est Moaquam. et in loca alia, ab omnibus qui hic t- Petropoli) non aderant,] episcopia çt primariis archimandritis subscribendum. Ad quod negotium vestri quoque episcopi Cxernikovriensw et Pereiaslawiensis forte propediem Moaquam evocabuntur. Cumque ita omnium subscriptionibus munitum redierit, typis imprimendum mandabitur et inchoabitur collegium, seu illa perpetua synodus gubernatrix. Quod faxit Deus! *(Epietolae Theophanie ProkopoeriU,* Mosquae, 1776, p. 38—99.)

Exemplari per provincias misso cuncti episcopi atque praecipuorum monasteriorum praepositi chirographa intra annum 1790 apposuerant Quo facto, Regulamentam typis evulgatam est aano sequenti, ut mox dictari sumus. Jam .vero inde a principio ejusdem anni 1731, et quidam die 14 mensis Februarii, post actum missae sacrificium in ecclesia sanctissimae trinitati dieata synodale illud collegium munus suum suscepit, hsbita prius a Proeopovieio auspicali oratione: netes enim erat summam hanc laudem ab alio dari, quam a viro, qUi Petro mutuam operum ad negotium illud perdleiendum tam studiose contulisset. Regium autem diploma, quo. praedicte synodus instituebatur, die 95 Januarii Petrae jam promulgaverat

Ita Ordinationis illius origine breviter, pro nostri operis conditione, memorate, restat ut do ejus editionibus pauca apponamus. Prima eodem anno, quo perpetua synodus initium sumpsit, Petropoli lucem adspexit, hunc praetereas titulum: Gratia *ac muericordia Dei homieem amantia. Carie et mandato Petri Priai,* e *Deo dati, a Dot capientia* praediti, *Domini neetri, Ternie,* mayas *Duoie, mmetarum Rumiarum imperatorie,* eta. *etc. cto.,* ta sonata

fttiiïïini MetitutaM wt mw AmIf vinb wti wi wt, eyiwAriw v w mb φ*η·>

Rueoiarum cwMtnram *tien nanti atguo diroetorio mnatu, ΛOropoü,* m uris *regia, aaae a Cbriota* ente 1797, *die 14 mentio februarii. (fetio* erres) *Mao*

ann· DemM *ÎTU, die* 1· menefo RydNatefo. Prhw

quibus lu oeribendo ntnatar Russi rsosutiorse. Rscunda autem editio, quas aano sequenti, dis 83 Februarii, Mosquae prodiit, itsmqns tertia, aaao 1793 Petropoli publici juris facta, typieeecirristens, swaps stavouieie vulgatas sut De ceteris editionibus, quais admodum numerosae sunt hic disputare aupervacsuseum est Hoc uum lectores monemus, nostras editionis textum accurate et ad verbum descriptam esse ex editione Mooquensi, quae aaao IMI e typographie synodal; prodiit.

Quod ad versiones in peregrinas linguas attinet, non est cur de iis fhsius tractemus. Germanice editam est Regulamentam Petropoli, eodem tempore quo prima editio rustica; quam editionem ptaree aliae secutae sunt inter quas memorata dignissima eat, quae Dantisci, anno 1794, prodiit. Anglioc excudi curavit Londini, anno 1799, Thomas Conaett, vir eruditissimus, in opere quod inscribitur: *The preoent State and Regulatione of Du Church of Ruuia uMuhrJ* iy *the late Tzar'e Royal Ediet.* Vix memorata digna est gallica veraio, qua exstat in altera parte *Anecdoiorum Petri I,* anno 1745, editoris nomine et loco suppresso, evulgatorum ; multum autem ea laudanda est quam anno 1874 Parisiip .edidit vir cl. Caesar Tondtni, -e Barrtabitanun societate, qui prolegomena, uberrimas notas, optimum rerum praecipuarum indicem, rusaici prototypi exemplar, necnon latinam. de qua mox. Karpinakii versionem addidit; quo ex libro velut ex largo fonte plurima nos hausisse aperte profitemur.

Praeter translationes jam relatae, ea demum commemoranda est, quam latine curavisse fertur Hyacinthus Karpinskius archimandrite, 'quamque typis mandavit princeps illustrissimus Gregorius Potemkinus, Alexandri filius, hoc titulo inscriptam: Rtetatass enaorwctim risv *eedeeiaelieum Petri Magni, eulyo Regulamentam,* m sancte *orthodoxa Raetorum Eceleeia praeocriptum ot* «netam *eub praela mtdtotiee in tomacula* vecetam ; nuw tandem *ex Roeeiea lingua* >n farinam *tnuufumm ae impreeeum, auopieiie tm-*jMMMfiM wr«mwwm *rrÙMcipU Grtyorii Al^ximdridin PoteuMm, interpretationempaeeim perluetruntem L. &.* Petropoli, typis Academiae Imperialis scientiarum. 1785, in 4*, 157 p. Siglis L. 8, nomen indicatur Lucae Sitchkarevii, Potemkini interpretis, qui, versione statuti retractata, edictum ac juramentum ipse primum latine reddidit. Non autem dubium est, quin prior statuti translatio Karpinskium, monasterii sancti CyriUi praepositam, auctorem habeat, tosto apographo, quod Petropoli in bibliotheca sancti Alexandri Nevskii etiam nunc servatur. Jam vero, qum Karpinskius hujus modi opus Potemkini jussu fUerit aggressus, cumque Mosquae apud synodalem Mensam per multos annos munere tanctus faerit, · priusquam concederet fatis, quod anno 1798 contigit, versionem illam publica auctoritate gaudere perspicuum eat. Quae eum ita sint, officio aoetre deseco videremur si, ista seposita, novam aggrederemur. Etsi enim mendis haud paucis depravatur aaperrtmoque termino conflatur, quod tamen ab homine publte· contecta est. nulla alia a nobis illi praeponenda flrit. Nam eo do opero agitur, oqjas tantae est anetor tamque grave argumentum, ut rationi dissonum foret, si non sub magne quodam ot publico nomine etiam latine divulgareter.

Per vocem «netam, quae in Karpinakiniaaae editionis titulo tegitur, tat designantur doeumeata, quae ia novissimarum *Rotati* editionum appepdioe inveniuntar. Lsgee quidem, qnibae syasitat ipea instituitor, datae eunt 96 Januarii at 14 Februarii

imperti Mi aeelaaiam eaMtedan testavit St quivkani lege die 17 Fabraarti date trigtataqae Boa- HkOVM MNWVh^IMk· *erte*- iwvMfMf WetinraM toi m*üm ‹mt*xH; •tow*, «•da* *·■·· promalgate, par aexagiata dw artieek» d· Mmwdte agit; terti·, die 1S Juaii date, qna»i rumaa uiveno «pari impoae·», JVeearatori» «MMtiM aynodi oflcia daodaeim artieatia complexe» eet Qua· leg·· licet plurimam coafaaat ad rea Moechicae eccleeiae dignpoMndaa, quia tem·· unum Petram auctorem habeat aee ab apiacopie unquam aubecriptae «uni, eaa ut raraua hic rapeteremua, nullo paeto adduci potuimu».

Aliter pranma- aeatieadiua de graeme diploaetibaa, qaibte, Petro rogante, a patriarcha Coaetaatiaopohtaao atqaa Aatioeheao nova» rerum Meechicarum ordo «minutu eet Haec · rariaainw libatio dernuapatteM, eui titehta: Td toO tAut^euvdtou ftaptlitei aad τ·ν drttetdwv πα-ψ-·ρχ*ν ypdpperta repi τ^ auardotte; τή; dyttrcdrqt σvviiov. Petropoli, 1840, p. 1—7. Hae vero Moaehoviticae •ocldaiao mutatione, divino, at nobia videtur, nutu factum eat, ut' Moeqaraeb ille patriarchate», quam aaao 1689 contra «aero» canone» Hieremia» II erexerat, » Hieremia III de medio tolleretur.

YKA3'E

A.TH yHPKKAEHIH ΛYXOBHHH KαΊ.ΊΕΓΙΗ (CKHOAA).^

BφKIEK» MHAOCTIX),

МН ПЕТРІ ПЕРВНА,

uapu a cAxosaram^b acaroccthcKiK,

■ upovaa, ■ αρο»»», a upon».

Meauty xuoraxa, no aonry Boγοαβηηη· Raxb anacT·, nouetestM· o acnpaaaema aapoxa Hamero, a nponuxb nojvtaHKbixb Haul, PocyAepcrab, nocxorpa a mt J^yxoam^it nm.. a bba> wb b«mt› xaoro aecrpoexia a eeoatiy» m> Alutara ero cKyxoCTb, ho eyeTBuh Ha coahcTB HameM aoebax-hna Mu erpaxb, a» ho asaxca He&iaroAapaa Bumuexy, ante, toabmui οτΐ Hero noaydarb (tearoaocirhuieçTaa ao aonpaaaeaia ism. BouHCKaro, Taab a rpaatAaHcaaro uaua, npenefipeaceHb acnpaaaenie a Haaa JlyxoBHarti. H KoFAa HeaauetThpHuM Oh·x CyAtn, aocnpocarb. orb Han. otbAtb o Toaatcotrb Haxb on. Hero npyueHHOMt· npacTaaneuia, Aa He OyAetrb OesbOTahraa. Toro pain oCpaaoxb npeamaxb, ~xain. Bb BeTXoxb Tam. a ⁄⁄ Honoxb Saarh-rb, Bπβγοτογτβββμχτ. HapeM, aocnpiavb uoneuenie o acnpaBaeaia hmh» ^yxoeaaro, a ae bha· ay<vmaro Kb Toxy cuocoOa naue CoCopaaro UpaaaTeabCTBa. Iloaeace Bb eAaaoit uepcoeA ae (5eeb CTpaera pMBaerb; KTOxyarb ae HacaAACTaeaaaa BAacTb; Toro paie Bamme aefiperyTb. ycTUBAaex-b ^lyxoBHym Kooaeri». to ecn. JlyxoBHoe Cofiepuoe HpaBareabCTBo, κοτορoo, no nrhAyaxuex-b alb «Pernaxem-h·⁶. ax-herb Bcaaia Jlyxoanua ,τK-ia bo BcepocciMcKoM U,e*paaa yupaa-tiTb. H uoiHurhaaex-b achub B-hpaHirb πεααβμηημι. Hatunxb Bcanaro hbhb, JlyxoanxM-b a xipctcaxb, UM-hT* cie aa Baacnoe a caAxaoe IIpaaaTenbctBo, u y aero xpaMaia xbrn. Jtyxoaapxb ynpanx, p-hmemH a aepmeHia npocarx, a cyiox-b ero onpeituieBHHXb αοβοαβοτβομτβοβ, a yxaaoB-b\ ero cxyutaTb bo bcoxt., hoat. βοαβκβμχ aa npo-. THB.TeH>e b ocnyiDaaie HaKaaaaiexb npoTBBb npoHaxb Kon.ieriB.

EDICTÜM I

QUO INSTITUITUR ECCIÆSIASTIUUM COLLEGIUM (SYMODVU.

INDUU1BNTB **DIVINA** *eUfTtk*

NOS PETRUS PRIMUS

TXAM rr AUCTOCIUTOB TOTIVB BOMU·

etc. me. etc.

Inter tot tantaaque, qua· aumma a Deo Nobia concredita |H>teataa a Nobia efflagitabat, curaa. *ut* populum Noatrum, ite alia ditioni Noatrae aubjecta Regna emendandi, cum obtutum Noatrum in ordinem etiam aaerum deflximua, »tque in eo multa ■perperam et prepeetere agi. magnamque in ejua rebu» gerendia ineaae imperfectionem deprehendimua; non vano certe in conacientia Noatra metua aumua pereuhi, ne advenue aupremum Numen ingrati eaae videamur, ai Noa. qui ope ejua inatructi, tot tamque egtegioe in re militari et civili reformanda feterimu» progreaau», omni «aeram ordinem limandi expoliendique curA auperaedebiinua. Ad haec extimeeoendum Nobia erat, ne coram Judice ab omni peraonarum atudio longe remotiaaimo, tantae a ae Nobia demandatae provinciae rationem a Nobia exacturo, redderemur inexeuaabilee. Quibo» flabat, ut No» Regum, qui auperioram temporum memoria, in Veteri et Novo Teatamento vera pietatia laude floruerant, exemplum aemulati, curam ordinia etiam eccleeiaatici ad meliora reducendi anaceperimu». Ad hanc vero rem praaatandam, praeter ex multia peraonia coqjunctum Magiatratum. nulla ratio Nobia viaa eet commodior[1]). Unicam enim peraonam alfectibua plua juato indulgere, certiaaima rea eet.. 'Addo quod, cum poteata» haec non ait haereditaria. de ea auatinenda tuondaque minu» aedulo laboratur. Quare inatituimus Spirituale') collegium, i. ». Synodum, omnia omnium in univeraa Roeeia eecleaiaram apiritualia negotia moderaturam, juxta proxime hic aequuturum prameriptum.' In mandati» etiam damua, ut omnea' Noetri fidele» Subditi, cujuacunque tandem aint Ordinia nive apirituale». aive «oculare», eccleaiatticnm huncee Magistratum magnae Auctoritati», magnaeque Poteatati» eeee agnoecant. Ad illum in cauaia apiritualibua tranaigendi» ultimo provocent, decreto deciaionique illitu acquieeeant; definitiva illiua aententia Sibi aatia fleri perauaaum

[1]) Malia» KiimiaaM iatarpee·: te »»qfcar<aM·, aAsl edMtaedax eæœet ^apusèM «MteateMt *Mi.* Verte C»a»p»ss «ρ»Mτ»ιιιτ»« atgaifleatar »paiAfc's /•nu m« etea», Ula aamp» rare· ■siaraaiarw rati·, eaa» per aaltM «aaaaltaat·· partt|uu.

[*]) Vox xyxuudi ià atraaqae r»· valet, a··· apad bm tectae verti» dtatw, rte atepe «Miaaieteiate «H·· rte igtataelaa Nam prier» rigaffliatimi Ma «ami. perspitste eau

habeant; omaibaa iUtae mandatia plane peufiMteque ebsequaatw, sub mata iagantb poenae ob denogaina ebeoqatan subeundae; habita ad aha juridiee OeOegial) roapoeta.

OeBegU istim otia* eot, at Ragulamsutum Mam navit in poateaum regnlie, quae variae variera* negotiorum efaoumstaatiae tant poatalaturae, locepletata* eurot: taama boo, non nisi Nootra accédants approbatione, taeare non debet

A,окаа nte ecra Konaoria eia, ■ bomusb anpuk apananaxa Aononaara "ParaaMwn* caol, aaoexn apinnava Boerpofiynm ptaut pasnura χAη enyvaa. Oxaaao·» xiaan eia Aoamaa Koaaeria Ayxoaaaa ■· fiee* Hamero ooqaBoaesria.

Oitpexkaaesra ase ⁂ wM *JjjxoaaoR* Koaaeria бutb auenoBaanbiwb baA iraun: exaaoMy flpeanAenTy, Aaoatra BMAβ-ΠρβηHAβBτηMTκ ve-Tupewb CouATnaxatra, Wnapetra Acoecoopam.

A nomme aosuayaocb M> cem> "PernauemA* m> nepaott. nacra, m ocauomt. a ocMotra nynntsxt., oro {IpeaBAeara πoαβμ βββτβ aaara *tyay* ciioea βροτiχ, ciecra TofiatAO Konaeria, ame Sh rb neu-b aaarao norpAmwra; roro ροπή oupeAAnaesra a roaocb onouy nuATb βA«HT> <n> προnui paaaH*.

HuAnrrb a» bcA vnomt cea Konnorin, 'npa BCTynneaia m> caoe aAao, ynaanra npacary, ana o6Amaaie npeav» CnaTMUT» EBannameara, no npanoraenuoM φορχA npacara.

Bb nerepCyprA,
m 25 Aena reaaapa 1721 roAy-

Rods susju aodmcuao *Uapceato*
Bsjusserasu ebdcuiosMoto pyxuo
ΠΕΤΡ7>.

Collegas autem ad hoeoe collegium constituenda* deaignamua, qui hic recensentur: Unicum Praeaideat, duoa qui Praeaidis vicem gerant, quatuor Oonuliarios et quatuor Ameasorea.

Quum vero in statuti hujus prima parte septimo et octavo paragraphic commemoratum fuerit Praesident si forte se gravis alicqjus sceleris alligaverit judicio collegarum suorum iri subjectum; ea gratia decernimus ut Praeses unicam, eamque aliorum parem et aequalem sententiam ferendi jure gaudeat.

Porro Collegii istius soOti munus silum auspicaturi, mox coram sancti Evangelii volumine juxta adnexam hic loci juramenti formulam, se se jurejurando obstringant necesse est.

Petropol.
Jnnuar. die XXV. MDCCXXI Anno.

Subeeriptio, quam Sua Regia Majestae propria manu adjecit, ita se habet:
PETRUS.

Ilpura ‹ιμι·μι» JyxoBwa Kouorii.

Aa-b, nnyteaxCBOBauBMii, ofiAntasoca a KJiHHycs Buexorymntra Borox-b, trpeAT» oirruub Ero EaaBrenioMb, vто Aomuera ecxb, n no αολtaenc-rny xorqy, ■ acavecBn Ttuavuca бyAy, «"b oonAraxv, a cyAaxb, n bcAxt, αAπβχi, cero AyxoBuaro npaaarenbCTBymmaro Codpanix, ncKaTb acerAa caxua oyiiiia hcthhh a caxua cymia upaaAU, ■ αAMoχβoββτβ oca no HannçaHHMx-b rb Ayxoadosrb PernaxenrA ycraaox-b; a ame aia a unpegs oorsaciex-b cero Ayxoenaro lipa-' BMTOJibcma, n conanoaeHiewb I^apcnaro BennvecTaa onpeAAaenH CyAyrb.

Cia am nça *бyay* xAMcrBoearb *no* oorhcra MoeM, ne'paQoTcnya. nnuenpisTin, ne OonAaaya npa*Aon, Banncrlxt, yopaucrnoMb, n npocro, HBKaaoBMM· lee turbnaaca CTpaèrbua, no co crpaxowb Boamnra, acerAa nuAa ra nauan neyuMTHwil oyAt Ero, co netcpenHem Bora n danamaro antSoaùo, noaaraa bcAstb Mucaau% ■ caoBBMb a AAMcrniaui uonu-b, aao nnny nonevaym, coany Bomiat a cnaceitie Àynn, xenorhxecKirb, a need I(epKBn ooanAanie, ne uckiM, ante χα«, ho aan> Pocdoas lacyca.

Kaaayoa ate Borotra atanniub, vто -acerAa, naua-rcTBya CTpainnoe cdobo Ero, .apse lean scans ascopae dnao Eowis es · *aatpaaàeaiaaa,'* bo acaaosra aAbA cero npaaaTeabcTayxtidaro CoCpaaia, ano ⁂ aAaA Boada, xoabtb Oyay OeerhaocTHo, co Bcatcnsra npanAataeietra, no KpaMued uoeM cnaA, npeHedperaa ncaaia yroAia

Jirumti· ttUegun utrituUs ctilagti.

Ego inferius nominandus bona fide recipio, et per omnipotentum Deum, praesentibus sanctis ipsius Evangeliis juro, debere me, et pro eo, ac debeo, velle, et impensissime esse conaturum, ut in consultationibus, in judiciis et in singulis hujus spiritualis Regentis Collegii negotiis meram puram veritatem iustitiamque indagem, atque omnia iuxta praescriptas in spirituali "Statuto* et in posterum ex huiusce spiritualis Regiminis consensu, adstipulante Regiae Majestatis voluntates praescribendas regulas, quantum in me erit, exsequar.

Haec autem singula et universa sancte religioseque praestare, non personarum studio addictus, nec simultate, neo invidia, neo pertinacia laborans enitar. Imo, ut simplieioribus verbis me exprimam; nullis affectibus, sed solo Dei timore, et quidem perpetulun nullis muneribus corrumpendi judicii illius, et sincerae erga Deum proximumque charitatis habens memoriam, agi me patiar. Praefigens metam omnibus cogitationibus, et dictis et factis meis, utpote causera finalem, gloria* Dei, animarum humanarum salute* et totius Ecclesiae aedificationem, non quaerens quae sint mea, sed quae Domini Jssu.

Juro porro per Deu* vivum, me, nt semper illius tremendi effati: .Maledietua, qui opus Dei facit negligeater,* foro memoro*; ita unumquodque huius Regentia collegii opus, utpote divinum sedulo, gnaviter, cum omni solertia exerciturum, quantum ad summum meae vires valeant, posthabitis omnibus vitae meae commoditatibus suavi-

') Jus indo ab sane ΠΙΑ *rMs Mfoshieas rstpobUeas sarib mklatte, navo* OsUegia institasml host quae ia rsnm lubUsMu· adrataMaatiaes Iqoum sOuversdt Illas

■ yaoaoMM mo·. R *ue* «ygy «pmojwn m>* msbsecns; w> aaaa η ww* ■ mxopduM mo· Oyxm, Mnwa eonaye· warn ypaaysrhei· a-'ataiai· or* C—aiaaaiin., Hawaii, a npanura Cofiopetixa, a eoraaei· apaaaan Mimn ywMii.

Kaaxyea aaaa BeaMoryamra Boroir*, vто xomy, a Aoaamra ac·· Moray opapoaaoMy a ■CTMBHoMy Hap»' a Tocyxap® ПГГРУ Пβр-aOMy, Boepoccilcnoxy Crâoaapaay a opoaaa, a no Hew* Ero llapcaaro Baaavacnm Bmoosoimt, suonian Hacatuunmura, aoropHo, no an· aoaeaiio a OraoAepataaaol Ero Uapestaro BaaaneoTM aaaera onpeaiaeaM, a anpcAi oopajdka-aoMM, a tr* nocnpiarto ПрβттоМ yaocroMiM CyayT*, a Ea BeaMàacray, TocyMpiurb Uapan* EKATEPIH'E AAEKCBEBITB w*pnMM> .v>-6puM% a nocaynuiMMi pafioMb a noAA»HHUMb 6brrb.

H ack kt› BHcoaoMy Ero Uapcnuxi Benavecrea CaMOAepataacray, cea* a aaatrra upaHaAneatainia npaaa, a npeporarara, (aaa npea-Mymecraa), yaaKoneaaMM a anpea* yaaaonaeMMB, no apalnoMy panyM*ai®, cash a aoaMoantocra npeAoereperaTL·, a oβoροηητ*, a bt› tomt, manor· caoero bt› πотроβηоМТ. cnyva* He maAHTb.

П npa TOM-b no apaünel M*p* craparnca cuocrrhniecTBoaaTb ace, vто kt› Ero Uapcaaro Benanecraa B*pnol cnyw6* a πολββ* bo bcs-κβχέ cayHaaxit κβοβτηοη Moacerb. O ymepfi* ate Ero BenavOcTB· airrepeca, Bpexh a yfibiTK*, Kairb caopo o tomi yB*ja®, ae tokmo 6λ·γο-apeMeano. o&baaaaTb, ho a bcmkhmh M*paua OTapamaTb, a *He* jonymaTb τπιβτβοη 6yAy.

Koraa ate κ-b cayiafi* a nonbs* Ero BenaaecTaa, arta П,βρκοβHoi. aaaoe ralnoe a*ao, mjib khkoo fits OHoe hb Chao, котороо npaaaaaao M>rfc GyAeTb Talao coAepucaTb; a to coAepacaTb bi. coBepmeaHol tbIh*, a Haaoxy He oςγβηβληη, Kony o tout. β*α»τη He HaxiteataTb, a ae 6y-Aen> noB«vt*HO οбτηβαητβ.

HcnoB*Ayx> ace era juibtbo® apalaaro Cyni» J^yxoBHHa ceu Koaneria, 6wt· Caxaro BcepoccilcKaro Moaapxa, TocyAapa aamero Bce-Mβλοοτηβ*Mπιβγο.

Knaayea a erne BceBHAantaM-b Borox-b, hto aea cia, mho® hhh* об*maBaexas, ae hhbko Tonay® bo ух* xoex-b, aao nporhntaaan yernaxa mohmm, ho bt› то! can* a paayx*, axosy® cany a paayx*b ηβπηοβηηηβ ba* cnona tTyiuiM'b a cxttinainHM'b aanitnrb.

yTBepacA*» kahtbo® Moen, 6yA· mb* CepanenaAeirb Bora, об*maaia Moero O·ηα*τ«λβ, aao Henoacaoe ecTb. Ante ate ecTb noacHoe a ae no cob*ctb Moel, fiyAM μη* tott. ace flpaeo-CyAHul OTMCTHTeAb.

Bt› aatunoHeuie ate cea xoea kjiktbm, n*ny® Cao·· a Kpecxb CnacBTeJia xpero. Αμηκβ.

tatibraf··, we adhi igaoraathai MaiHhdabo, »e4 •ieabi Baeep· Iμμγβ, βIvμμι iatoffi(«atiM »t MMtoti·· ex «aera raiptaM M eoaoiHorna eraonib··, ax utMiaonun. deaiqne augnanua Doetoram MMMH haarieadM, «petant Mvabo.

Jam Mnam p«r Doaa.oauripoteateni t«II« me, law More, Ragi, ntpota gaauino mao Domino, PETRO Primo totia· Roam·· Auetoeratori etc. et poat Earn oaMaaimia aaaa Ragiaa Majeetetia legitimi· haaradibaa, ex benaplaeito at ex enprema aaaa Ragiaa M^jeetati» poteatata nuneupatia, at in poatenun auneapandia, et ad obtinendum colium pro idonei· reputandi·; nae non tuae Mgjeatati Dominae Raginaa CATARINAE ALEXIADI '), tdeiem, probum, dioto audientem cerrum due et •ubditum.

Omnia, quibuceunque Auguctiuimae Suae Regiae Majectatic Monarchia, ralor et potentia gaudent, jura et prharogativaa. aancitaa, aut deiacepa canciej>du, prout in atrictiuima cumuntur cignificatione. pro modulo virium, et quantum maxime potuero, praeaervare, tueri, nec vitae meae, cieubi exigat nececcitaa, parcere. s

Adctringor eimul ad curandum et properandum ea. quae fidele servitium et Suae Regiae Majectatic commodum in quibucv» octuionibuc a me requirunt. Ad damnum autem, detrimentum et jacturam eorum in quibua commodum Regiae Majestatis est situm, simul atque rescivero, non colum opportune detegenda, sad etiam quo minus fiant, ad impedienda et prohibenda.

Si quid autem secreti, vel si quid saltem pro secreto habendi, ad servitium tamen Regiae Majestati debitum pertinentis, utileque ait, vel Edelesiae prosit, meaeque fidei sub titulo secreti non divulgandi fuerit commissum, alto silentio tegam, nec secreti quempiam, tcujuc scire nihil refert et cui non est revelandum, faciam participem.

Confiteor porro, et jurejurando assevero supremum huiusce collegii judicem ease Ipsum totius Rocsiae Monarcham Dominum nostrum clementiscimuni ').

Juro insuper per omniscium Deum, haec omnia a me promissa non secus corde me interpretari, quam ore profitear; et quidem in eadem significatione et sensu, quam significationem et sensum hic scripta legentibus et audientibus perhibent.

Roboris stabilitatisque juramento meo conciliandae causa, haec profero verba: Te cordium Scrutator .testem appello! juramentum meum scilicet, ease a frauda alienum. Si vero id dolo malo · me sit factum, vel non per omnia cum conscientia concordet, volo Te justissimum severisaimumque ultorem experiar.

Coronidem tandem huicce meo jurejurando impositurus, verba crucenique mei deosculor Salvatoris. Arnen.

Badcsiast LapsaaMaa· (1MB—1T3H Pstras M·· ПII Janüssn», at Catharina· istam, Alsxii Miam, none tsesrst ·) OrqvissiaM base vsrba ia ·» sols invsaisstar mers-■ento. qaod a Cellsgii ccelsslastici sodalibas sxigitar.

4

PEГ1AMEHTB uf ymn a>xmmm mutrl·,

M> KOBMpὸφ MMM «MBM 4MNM|M·M 0«M> · djyeMMM* VMM) MMJW *
W Musty omM yapesasnèe *AgaoaaaMf*
M NfM MWMM ·· MM^MM*MNÎÎI 4MB
C^MUM MMMφMMM NUMMNM» *i*

PasAbnaerou ate **Peraaxem** ceM aa τρη nacra, no tacjiy rpiex-b AyxoBBMXT. aywxb, B-fcatHia λοστοΜηηχέ a ynpanaenia TpeOynnuun, KOTopua cym :

I. Onncanie a saanibu bhmh nucoaaro npa-aieuig.
II. Jltaa ynpanneaito oexy noAaewamaa.
>111. CaMuxbynpaBBTeoefl AonwHocTb, AbHcTBO h cuna.

A yupaiuieHU ocMonairie, to ecTb, aaKom. fiowiii. bt> ('BameuHOM-b Hacania npeAAoateaauit, TaKow-b KanoHbi. H.ia npasitaa CoOopabia Caa-tuxi. OTen-b, μ Yr-raBH rpawABHCKie, caoey Bottom cor.-tacHhio. ooCcTBeHHOÜ ee6-h κηηγμ τροβν-lorb. a :tAit,He bmAkiuotch.

'{ACTE ПЕРВАН.

Mto **ecTb Ayxoenee KMaeriysru, n itaseux* cyn» MMMM BBHM TBBOMГ· iqMIMBia?**

Koaneriywb npasBTenbCKot· ho iτo hho «Tb, TOKMo npaBBTt'.ibCKoo co6paaie, κογα* A?uia ηЛjKlH COBCTBeHHHB He CABHOMy «Buy, M0 MHO-ruMb K-b Touy yroAHUMT., b oTb BbixOtafitneh B>ia<*TB yvpewAeHHHM-b noxnewarb ko ynpa-B.I··Iiiκ>.

Hho wi· ‹μ-ιi. Kooaeriyx'b eABHOBpexeHHoe, mho we βΘογαηιχιηοο. EAnnospexoHMoe em, KorAa Ha oabho H-hKoe c.Ty<tBBineeca jiuio, ипя Ha .μηογβμ. mt Bb eABHOwb npexoHB pbrnenia caovro Tpetfvatuiui, coOBpanrca yroAHbu m> ToMy Anna. TaKOBUH cyTu-JI.epKOBHue Cvhoam, a rpawABHeKie ipetl'boOu'iaUnue poaucKB. τρκ-tiynaJiM a cobAtu.

BcerAaiuHee we Koaaeriywb eoTb, κογα* MMHHIIHM-b ηAκ1BMT> AduiBM-b» HBCTO HAS BOΘГА* Bl. oTeieeTBb SxBaeMHMT», onpeAbnamTca ko oHux-b ynpaBaeHÎBt hbo'io hAkoo αοβομββμοο xy-aoth. TaKoBoe Omao U,epnoBHoe CvaeApiovb bt> βστχο;μιHιτηΙιM ιχβρκBB bo lepycanaxb, a* rpaw-AaHcKin eyA'b ApeonarBTOBrb s-b Aoaa^rb, a KMbU βι> toMb we ropoAb npaBBTeabCTByntnia coApaHia, Hapauaexua J^ûauTupia. ПоАοβχλ a BO MHOrarb BHUXTt Γθθνλ»ρTTBAXT> KbKb Apea-HHXb, TBKb B HHWhmnXT>.

. TaKOBMH patbiKiHMa KoÆBerÎB,. no paaaaBiat aA-tb a Hvwj-b rocyAapcTBeHHxx-B; AepataBsbii-uiih H,apb BoepoeciMcaii, IIETPTt IlepBMÜ npettya ph Ha nosboy orevecTB* AepacsBU caoea ycTBBKAb Bti ,τАτο 1718.. .

A bho XpicTianeKiM TocyAapb, npaaoabpia an* a Bcanaro βή HepaBB Cbbt MI -'Knaroaania (Inax TMTwib, nocMOTp-fcrb a mb AyxoBBxa ayatAbi, a B. aicaro nyniuaro ynpaBaeaia orixx-b BoeateaaM, KaaixtBoawTb yeraBBTa B J^yxoBKoe Ko.'UleriyM'b. KoTopoe 6x npujiiuKso b BenpocTKaao aa&uoAaao, ewe Ha noabsy HepKBB, ab bcm no vaay 6ubb-rnrb. n a* Be 6ynjrrb HecTpoeuiH. ewe ecTb ate-aaHie AnocToaa, ana naae Caxoro Bora Gjiaro-Boabnie.

KBβviAMENΠTM

aUMaa aMuatta aaBa*.

mnmî* fiiüiM *HUI* ijMiNKy jmAm
tCcJflÛIlfîn MV MM JMMÎVMM
aparataaab' *a>*r4rneh', aiWrmyauabar, *fua dtmfuf retinit eeUtfûtm ntfttia ad* w *ptrtmaidia Mt*

Cbm autem Regulae oirc* triplex spiritale objectum partim 'speculandum, partira ad praxim reducendum versentur; tres inde earum parte* emergunt prout objecti sequens innuit divisio:

I. Definitio et legitimate causae ejusmodi Regimini*.
II. Negotia, quae illud Regimen cibi vindicat.
III. Eorum, qui Regimini administrando admoventur, munia, modus munia illa exsequendi et auctoritas.

Porro juridici Ecclesiae Regiminis ftindamentum, nempe lex Dei, quae in sancta scriptura exhibetur; item canones in sanctorum Patrum conciliis asserti, et civile* constitutiones a Dei verbo non abeuntes peculiat,indigent libro, neque hic comprehenduntur.

PARS PRIMA.

Quid sst spirituale callegium? Et quae sunt Ispitiaut* hujus roqiminis Causae?

Quod rnus moderandis praeest Collegium nihil aliud est,/quam Synodus sive consessus jure exercendi Regiminis praeditus, ubi nempe quaedam negotia non unica persona, sed multae ad hoc idoneae a suprema potestate constitutae, sibi demandata administrant.

Discrimen tamen inter Collegium oecasionale et perpetuum intercedit. Prius constat ex idoneis Collegis, qui in unam aliquam causam, vel etiam in plure*, haud interrupto tamen tempore decidendam inquirunt. Ejusmodi sunt Synodi Ecclesiasticae, extraordinaria civium comitia. Inquisitiones. Tribunalia et Consultationes. q

Quum autem certa quaedam negotia, quae in Patria saepenumero, vel perpetuo eveniunt, discernenda et in ordinem redigenda certis viris et quidem frequehtibua demandantur, illorum consessus Collegium audit perpetuum, sive Synodus perpetua. Ita se habuerat Synedrion in vetere Ecclesia Hierosolymae, civile Areopagitarum Tribunal Athenis, nec non alii in eadem civitate Congressus Dicasteriorum nomine conspicui, quodam Regiminis jure instructi. In aliis pariter regnis tam antiquis, quam nune florentibus similia observantur.

Ejusmodi varia Collegia pro diversa negotiorum neoessitatieque ratione Augustissimus totius Rossiae Thar, PETRU8 Primus,, suae patriae, cuius habena* moderatur, consulturus commodis, anno 1718 sapienter instituit. v

Quatenus antem Rex Christianus verae religiosis bonique in sancta Ecclesia ordinis observandi studiosisaintus, habito rei Eocleaiaatioae respectu, deque meliore illius gubernatione sollicitus appulit tandem animum ad Spirituale Collegium sive Synodum instituendam, cujus intereeset perpetuam strepuamque operam ia eo, ut Eccleeia* commodi* consuleretur, at omnia debito ordine procederent, collocare, ad. hunc utique scopum vota Apostoli tendebant, imo ipa* Deoa ia hoe aoqui*ecit. (I. Cor., XIV, SS, 40.)

A* au acuum an mto, hto eie ynpaaaeeaie ae yroxao «era, a aynne 6m exaaoMy nny JThaa Ayxoaaiu Boero oCajecTaa apaaara. aaoate aacTRMxa erpan, aaa EaapaiV xfcaa ynpaaaaaxra iriiano oeo6e Enacaona. UpeuaraaiTC·sxk aaannta aaait, aoropua aowaayaiTk, hto cie npaamaie CoQopaoe acerAAaiaee, a aaa acerAAaiaiit Cvaoxa ana CvaeApioww, coBepateaaWlmee ecTb a ayamee, aeateaa eAaaouaaoe npaaaτβαηοτBO, naanaae an an› Tocynapcra* Moaapmecaotn·, ikoboo ecw» aame Poccilcaoe.

1. Bonepaux-b 6o aspicTirhe aBHcayerca BCTasa CoCopHMMi, cocjioaieMT„ HOweAB egaηηµé ΠMîβMΈ. J^poBae nocaoaie eert» Гроaecaoe: *naeuaue»* aydpataat eyau noue aapnr.r»*,· το κοαβµµ n&ae dommc.ih Maorie, o oabhomt³ A-fcrk paacyataanwie. MyApbilmie 6y-Ayn. naae οαβηαγο. CnyaaeTca. hto bt› iritKoe* TpyAaocTB ycMOTparb Toe ηοποβ^κτ› ηρ»κτHM, aero ho ycMorpart khhikhhH a ocTpoytutuM; to Kam· ae Hyatwo eert CoCopHoe ПρBBBTβπBГTBO, bt› κοτοροMT» npeAnoareHHyn Byway paaCapaam, ywu Maorie, a hto oληβτ, ne nocTaraen», το ποοτMГHM-b AP.vrie ; a aero ne yeHAnn, ceii, το ojTb yBHABTb? H tubo setul cyMHaToAbHaa a aaehr-TH-be a cKopie οб·µη'ηµτοη, η κακοββγο Tpeôyen. onpeAbnema, He τρν.îHO noKaweTca.

2. A HKO BBatcTie m natHauia, thko u cana bt, onpeA'taeHia .Thna (χνικπιβη ujb οοτβ: πohcwo Bamtue ko yB-hpeHÎro a ποβηηοβοηι» npewiOBaerb nparoBop-b СоборHHÜ, newenu «λκκοπβηηµ Н yKan».

MoBapxoBb babcti. οντι› caMOAepwaBHaa, koTOpUMb ПОВННОВНТНΪН I'UM'b Bori› aa COB'hcTb noBejrhaaeTb ; обane οοβ^τηβκοβτ, cboHXT, nuiloTb, He tokmo paAB ayniuaro ηοτηηµ BsucKauiH, bo ab6m a ne κλοβοτβπβ HenoKopaBHe Henoebiim, hto ce, h.ia oho eano» naae a no npaxorau-b cbobmt›, HKweAK cvaomh, a BCTBHoio aanovbAyerr, Monapxb: το KoabMB naae BT. П,ορκοBHOMΪ, npaBAKHia, FA'S npaBBTe.TBCTBO h» xaaapmecKÔe e<Tb, B ПρOBHTOΛOMT. MUOBrbAyeTCa, „A» He rociioACTByioTb miapy'. ГαIι ame hakht. hto yoTaBJUeTT., Moryrr. npoTaBaaifu oahhmmi, nana ero. OKПHBOTBHiθMT› CHAV yCTBBAeHÙO ero OTbHTH, Hero ho Tam. aoaxoryrb. r.ib on. CofiopHaro eocAOBia onja'A^AeHÎe npoaexoAHTb.

3. Ce we ^anane cbabho ecTb. κογαβ Ko,TΛβriywb npaBHTejibcKoe noAb /I,epwaBHNMb MoHapxoMT. 'ecTb 4 on. Monapxa ycTaeneno. Sb% 6‹› 34b, hto KoAAeriyMT. ae ecTb ηΆκββ Φβκαιη, TaÜHbiMT. Ha Hhtopeer. cBott eonsoMT. i'îkdbbbtuaaea, bo na AoCpo o6mee noBeAhHieMb CaMo-

Ne qaia vero hanece magistratum nulliu· erne uraa »ibi perauadeat, Eeeleaiaaque, n aunuaa rerum BOB aeeue atque penes singulos Episcopos stat, ju·singulas sibi concreditas provincias sive dioeceses gubernandi, esset penes unum, magis exppdire somniet. In Regno siquidem praesertim Monarehieo. quale audit RoasiMum. Regimen boece multis collegis injunctum, utpote continuam Synodum seu Synedrion, praestantius illo Regimine, quod unica sibi vindicat persona, et perfectius essa liquido constat ex rationibus, mox hic adferondu.

1. Vbi frequens congregatio in perscrutanda sudat veritate, certior haec magisque perspicua, quam si unius personae subjiciatur examini redditur. *,PMi*riortt* rois» eoyrtotiouM sapteaftores *talent em,** juxta vetustum Graecorum proverbium *). Nonne consultationes potiore jure multorum super eadem re deliberantium circumspectissimas fore asseveremus' Non insolens eat. ut in rebus obscuris idiota subinde id penpiciat, in quo literati et sagsces caecutiant. Porro quum in Gollegio circa propositam causam deliberandam multa desudant, ingenia, evenit, ut quod unus non advertat, alter assequatur: etenim si quid huic ait obscurum, illi fit perspicuum: proinde causa, licet ait dubiis nonnunquam intricata, facilius expeditur certiorque evadit, et quid tandem super ea sit pronunciandum. facili colligitur negotio. Quin igitur spiritualia necessitatem t'i^llegii in dubium ausit vocare'

2. Porro quemadmodum certior hic causae tractandae comparatur notitia, ita major in ea decidenda sese exserit auctoritas. Quoniam sicut ad fidem faciendam, ita ad exigendam obedientiam plus valebit decretum, quod a Synodo proficiscatur, quam unius certae personae mandatum.

Monarchae etiam, quamvis absoluta gaudeant potentia, quippe quibus secundum divinum praeceptum: *obedientin eitra redamationem debeturl),* a consiliariis tamen, non eo solutn fine, ut in veritate investiganda felicius proficiant, sed ne homines quoque pervicaces hoc, aut illud per vim potius et ex affectu, quam jure et legitime a Monarchia praecipi calumnientur. minime abhorrent. Id autem magis quadrat in Ecclesiasticum Regimen, utpote absoluta et indépendante potentia destitutum *), adeo, ut ipsi quoque Ecclesiae gubernacula tenenti dominatio in clerum denegatur*). Ibi si quid unus pro libitu decreverit, vires decreti eo ipso putantur enervari quod malevoli placitum illud ad unam personam suos referre natales criminentur. Alias ubi scilicet singulorum totius congregationis Collegarum suffragia ad causam decidendam concurrunt, ejusmodi calumniae praeripitur occasio.

3. Cum certum sit spirituale Collegium haud esse quandain factionem, quae clandestino consilio, privatis nuis inserviendi commodis, inito coaluit, sed ex viris mandato et decreto Monarchae. nec non aliorum etiam suffragio designatis, et in comniune bonum intentis constare: necease est. ut

*) Vetas sane proverbia® ex Esripiiie napis®. Hipp 440 ai aevrrpe/ vβ» yperr/Se^ cai id aliae est:

*› AUaïit Petras ad illud ÀpoetoU, Rom. XIII, λ: ssWat·Mote, soa Mea *I^*r*er* tnt®, *eed* A prvptrr owwewetn® : *al* aallibi, qaod seiaeas. sacrae sertptarae doceat, reges ju/e potiri pro suo arbitrata de re aliqua Metseddi. Cetera® reniso* textas bob bebat siéra roote®Misso®, sad tanta® recta comoMm sen, at oa® Apostolo loqsaaar. *prefer een*wwetie®.

·) la ranioo texte: feed press ssssre eoe *eet.* . Assevit Petree BoelssU® Christi ab nae eoa regi neo ossaaraKa® esse.

·› Alludit, at t®»erito, ad Hind . .Vsyos doesAsasM-‹a Meis (I Prt. 8). ›

aepsqa, ■ eroarb ca πposamb paaCMOTphaieMT, crâpamutt uqa-

4. Eme am a ce saataoe ecsa, hto **n** muo-ββηηομτ, npaBneaia nacro ffiuaerb xha> npo-Aomaeaie, ■ οοτβηοβχβ aa caynaaotuaMaca npa-aaTea» ηοοбχοαβμμμη ayauana a aa aeqyroirb a tartani». A xorxa bt› **anurb** ae craaera ero, to a uaxe npqphqatoTca xfcaa. Haaao bt. apaaaeaia Соборао>n>: ne npacyrcTBynmy βχβ-aoiiy, *aiqe 6h a uepaAlmeMy natty, xtitarayayra xpyrie, κ jytao **um** aenpeciaouHMb re-veuieMT·.

F. Ho ce naanaae noaeaao, hto bt› Koaneriyut, τβκοβομi» ne обр%TaeTca trtcro npacrpacTUO, aoaapcray, anxonuHOMy cygy. Kaxo бо Moryn, «■.loataTHca bt› aacrynnenie bxbhoX, aaa bo ocyatxeaie aeaaaaoM οτορoHH, rjvk ame a -6y-Aerb eaaa-b **m** hhxt› Kb aaqy cyxaMOMy npucTpacTeab aaa epocTea-b, ofiane xpyriN a TpeTÎü a iipouin ott› nrhsa a npacrpacTia Toro ι-Boóo,îHH ? Kaxo ate a uaga oaojiAtb Moatera, rjtfc ite no babcth, ho no **upaiiunuMi** a Baar-HNM'b . npHHHHaUb χλΠO BepUlHTCa, H CUBE Apyruro (am« taarocnoBHott Mnimia csoero BBHM ne uoKaaeeTb/ aasopaTca. xa He oixihsht› Cyxen bo MHAoηρiκMοτB^ cBoewb? Ce ace aannaie, ‘r.ia Ko.i.TeriyMb coctohtck βτ› τβκοβηχi» .tb-uaxb, KOTopuM-b OTHX>Ab HeBOHMOBCHO TaÜHO βι-Αμi. çjiaraTBca, cieerb, aiqe бyayn> nuua paa-naro hhhb a anauju : Enneuonu, Αρχ^ΜΛΗ,ιρHTH. IlrvMiHbi a orb BnacTeH бtaaro Γβηιηιή οτβλ, BoHCTHHHy He BiixaTb 3A%, KBKo TBKoBue gpyrT, Αρντν η οκρHBBTH .lep.'iHyTi. Koeapnoe HitKoe VMNnineHie, He τοκμο ητο coraacBTBca Ha ne-HpaBOCTb.

•i. II re Toiiyarb ποαοΟηο, hto Konneriyxcb cBoôo'AHkSuijii Ayxb Bb cetS-fc HMkerb Kb npa-Boey,iix>: He tbko бо, hkobco οληηολβηηηM iipaBMTv.ib rirhaa euabHuX-b Cobtcb: noaeace a liputHHbl HpOHCKHBaTb Ha μηογβχέ, a eme pas-HocTawttnbixb ocoбt›, ne TaKO ygotSHo ecTb, κκο mi e.iHiiaTo HeaoBkKB.

7. Bc.tbko a eie. hto .orb CoCopnaro upaiuie-HiH He onaeaTBi K oTeiecTBy MareateX a «Mytnenia. HKOBbie UpOHCXOAHTb OTb eAHHBtO OOδOTBββВНВГО upaBHTeiu gyxoBHaro. Hбo tspocTott Hapoxb ne Bkiaerb. kbko pa-iHCTByerb ImiacTb Ayxoaaaa oru CaMoqepMtaBHoX; ho, Benaxon BucoHaXmaro flacThipu necTix) . a cjibbo» yABBJUteMHX, no-•Muui.TBerb, hto tbkobhX npaBKTeab ecTb to BTopuX Tocyjapb CaMOAepatqy piaBHOCBabHHX, βλη" a Coabuia ero, a hto xyxdBHbitt hbxi› ecn. .ipyroe a jiyniuee rocynapcTBO, a ce caM-b coбod Hapojb tbko yMCTBOBaTH oCuiurb.

Ἰτο ate erab eme a nnesenuua BaacTooio6n-hu\H jjétoBHUxb paaroBopH upattoataTCH, a cy-xoxiy xBpacTi» oγηβ noAaoacarb? Taxo πpo-‹'τη η cepacia Makaiewb cϊmi paa^paiuanTCK, hto He TaKb Ha CaMOAepacna CBoero, axo hb BepxoBHaro flacTupa, ^ bt› χοβχτ ,τκβο xkrfc cMOTparb. , H κογλβ yc-iunrxTca akaaa· ueaiAy oiibiMH jjacnpa, bcu XyxoBHOMy, nane, aeaceaa MipeicoMy npaBKTejiio, atqe u e.Tiiio n npeOeiiyMHO eor.iacyxirb, a aa Hero noCopcTBoBaTB a бyayo-BaTBen Aepaaorb, n .TbCTHTb ce6e. okaaHBHa, hto ena no CaMoxrb Bosk nofiopCTBynrb, a augaa·- Collagio, praeBerfim inXa, qaoaiam a Moaaraha dep«adBt, nuusqa· iffi aooeptaa fert ongiaanx, **boMtaa** μ μ Xβγβ credeaM».

4, 8i itidan freqnaate· nagottonm ad uaia» pmoaa· Regiaaaa pertineatiun proeraatiBatioae· et iatenaMoMe, Hferareka aaatpe alii· ineluctabilibus earia, ral morbo et iBXnaitate detento, maxitae voro vivi· erepto (ia hoc enim eaau omni· oogotia jubeatur penitus cessare), consideres: contra voro si Rogimon plnriuxx, quorum uno quamvis primano Collega abeonte, alii praesto sunt, et negotia non interrupto cursu promovent, intuearis: nonne msgni momenti ratio isti Remmini stabiliendo conciliatur? 7

6. Si utilitati· ex hoc Collegio proventurae ratio sit habenda, ia eo haec praesertim eluoet. quod affectibus, dolo, et turpi quaestui locus denegetur. Quomodo enim ad defendendam partem iniquam vel ad insontem damnandam consona ferre possint suffragia? Ἑ1Ω, unus eorum studio, aut ira erga eum qui accusatur, afficiatur, alter tamen et tertius indignatione et amore, transversi minime aguntur. Qua itidem ratione donis possunt corrumpi, ubi non pro libitu, sed ex legitimis et justis rationibus derivata pronuntiatur sententia, et alter ab altero sibi timet, ne tanquam donis esse corruptus, nisi fide dignam pro sua stabilienda sententia attulerit rationem, deprehendatur? Praesertim autem si Collegium ex personis, ad clandestinas conspirationes penitus inhabilibus constet, si nimirum Collegae sint diversi ordinis et statds, ut Episcopi. Archimandritae. Hegumeni. nec non e sacerdotum ordine praecipui *). Re quidem vera ne cogitari potest, quomodo ausint alius cum alio quasdam insidiosas machinationes communicare: tantum abest, ut impia molimina 'candido calculo probanda praesumant!

6, Non abludit a praecedentibus sequens ratio: Collegium scilicet ad justitiam exercendam liberioris esse animi, utpote quod metui, quem praepotentes solent minari, non perinde stque unus Ecclesiae Moderator, succumbit. Nec etiam aeque facilis multos eosque diversi ordinis homines, quam unum calumniandi occuyit occasio.

7. Porro admisso hujus Collegtii^egimïne, Patriam a discidiis et turbis, quibus ciendis. absolutus Ecclesiae Rector interdum suppeditat occasionem. sbcuram reddi, nonne magni est momenti? Siquidem promiscuum vulgus discriminis inter Regium et Ecclesiasticum jus intercedentis est ignarum, contra vero magno supremi Pastoris honore et pompa rapitur in admirationem, et Hierarcham ita se habentem Regi aequiperari, imo vix non pmeminere, fpsique adeo spirituali ordini alterum et quidem longe praestantius dominium competere arbitratur.

Hanc quidem opinionem vulgus nullo praeeunte suasore solet fovere: quid tandem futurum putas, si ministri Ecclesiae jnter colloquendum xisania falsae persuasionis disseminaverint? Tgnep sane aridae materiae admovebunt. Eo usque nimirum simplicia credulaque corda depravantur, ut minorem Monarchae, si quid exequendum praecipit, quam Pontificia habeant rationem. Simul autpm atque simultatis quidquam inter eos intervenerit, magis huic, qui ad Ecclesiae clavum sedet, quam illi qui in. regno saeculari rerum potitur, quamvis caeco impetu, et mente rapfi adstipulantur. Partes spiri-

*) Malia·, ai propria vsrbors· MaMatia.«piisstua: —*e* ·«■ eatav ·*· AipoMM. Apa4 Baaaoa ia alaraa XiaMr ·*«·, qai M›s4 M saiiWsrii; *tàftr* satam, qai tattos mors rvparf *larit* appaUaaaa

pyra caoa ne ocraepnanrrt, no ocaamagn-k. ame 6h a ra «poBonpoorrie ycrpexBJiBCk.

Tasoxy an ara ttapog* xxinint aegaxu para a ae npocnie, ao noaapmM tMotinu; fia βo, aa rocygapa caoero apaamyDta», era* y*uUTi ccopy Tocyrapa <*a nacmpeira, noumuon το sa Aoββρχΐ caynaM aaoM caoei, a non nnnox-b IlepaoanoM peaaorra. ne cyxnaTca noraornTk pyra ne XpâcuM FoeaadM,- a ra Toxyan* fletsaaoniD, aao m> ilay Boadn, πολββμ βχττ· πρ<>-cToit napon.

Iltoute. noria >w u Caxt. IlacTHpb tuko-bumx o cofth Hajxeirb Mwdmiex'b. cnaTb ae noxouien·? Hapeut· TpyAHo, aonaaoe on-io^y (MijcTaie fiMBaerb.

Il ne bhmhcau to Tun, 6x Boγε. ιτοΛέ o cewb AoxxnuiHTHca τιετεκο xoiubo fiw.io. no caxo» Bemuo hc cabhokam bo xaoi-axb locyjapcTaaxT» cie iioaa-uuioca. Bhmkhvte TonbKo bo HcTopiio KoxCTHHTBHoniKibCKy». „>■*»' Ivt-raniaικιβηχέ Bpexea*b. n xaoro tofo nonaaccTca. A* η Ilatia ae ηημχέ chocoGomt› τολβκο npeB03MOI'E. B<* TOΠI» FoCVAlipCTBl PuMCKIB* 110.1X111 npec+te. a cvôdi ne-THKy» uacTb πoχητη. ho bheu TocyjapcTBa e.ina an .10 xpattuaro paaopeHia hb e.iBHoiKju noTpHce.

r1« HC BOCltOMUHyTCH IIO.χοϋHM» U V MCI ÔUBiuie aaxaxB !

Taaoaoxy ·etv bt› (*οβορηοχτ jyxoBHoxi» IIpaBBTWIWTBil ηΗττε M-bcTH. II60 -HficTE tjb n na vaxoxi. I1|η·3κ.ιοητ8 BCJiakia. a Hapo.vb VJHB-'lHlOluiH C.1BHH, HficTb .1HIUHÎH «'irfcT.IOCTB B IKMop». Itlu'Tl. BHCOKaro o HVMb MH%HÎH. HH MOrvri. aacKaTeaa 6o»χ% ρHEîMB .uoxsiuiaxn bohhochth oro. Ilohente BTO.TB60 τβκοβηε IIpaBBTKibCTBoxT* Aidipoo xhjweTva, ne boomobcho cabHOXlV Il|HMBA»'HTy BOCUBCOBaTBCB^^('aMOB BMH HpcauAcHT^- «e ropAoe ecTb, ne naoe 60 vто :iHaMH<b. /HUlEKO IIpeArfc.lBTWIM : BO MO1KVTT. yfio HuiKv cipi-b o cofi-b, Haute κτ<> ηημM o hvmi. BldCoKO HOMHUlOaTB. A KOΓΛ» eme BBABTb HSpo.TE. vто CoCopBoe cie [IpanHTembCTBo M>>. HaptUHM E VKUHOWb U CeHBTCKBMTE ΠρHΓOBOρoM b ycTaB-ieHo wtk; το a uavo upeiyAeTb Bb KUOTOCTB CBoeK. a Becbxa oTaoatnTb Hajoamy MmIt i ouxomi kr> ΓινHTBME cbobxt· oi-b unna jyxoBHaro.

8. Eme n cie ynuie Π,βρκBH a FocyaapcTBy <crb TBKoearo Coftopnaro HpaanTaabcTaa CyAcrx, Hgo B'H Bex-b ne τοκχο vabht› ιτΚκτο oTb co-ι'Iμτ&μ IA bo n cax-b flpeanaenTb ara IIpeAckAaieAb noraeacBTH βχβτβ cyay caoea 6paTta, το octe Toxyaue Konaeriyx T». ame 6u n> tex-b 3HBTHO qorprhmarb, ne τηκ> aarb xfeeTca, rxfc e.iarb 'caxonaacTax* naoTxpb BAaxheTb: b6o om. ae noxomen. ora aoApyanburb ce84 EuncHonoBi cyAnraca. Ame are 6x m> Toxy a npnayauenb 6u·te. to o6aae taalea propngaar·,' Ragi rebellare andent «ibimer ipaia Bale tani faleo perraadeatea, partium Dei' m fore defeaaorea. amauoqae HUB. «i faribradi Bangui·* rwsperweeiat, aandtiSeatam iri: tantum abeat, at eoatamiaari bomaat. '

Rtatim vero ae ejaamodi opinio plebem proletariam inflcit. qai etiam .onpra vulgus oapiant. ted veraipeUea. eam promptiaaime animo amplectuntur Hi enim erga principem auum male aWeeti, manu* uiu ad perimendum CdrutaM *ftominil)* extrudere nulli ubi religioni dueeat iptumque. quod eaaet inter Regem et Hierarcbam dimidium pro commoda tuae malitiae perpetrandae arripiunt occasione, fervorem iBeitatum<|ue studium defendendae Eccleeiae praetendentes, ad eandem impietatem «algus promiscuum. tanquam ad obsequium Deo praestandum incitant.

Quid quod *i ipse Iliernrcha eadem datu* opinione..hujuunodi occasione raptandae invigilaverit')? Quanta et quam larga periculorum segea inde sit expectanda. dictu difficile.

Nec in eommenti* fabuliaque hoc habendum c*t' <Vtinam imaginationum *imulacri> duntaxat .Illuderemur. Deo eventum avertente), sed rem ipsam iniqua fata multorum regnorum temporum probarunt. multi id ^eiiu* eventu*. H>Bantinam *ult>-m historiam temporum quae Justinianum sunt subsecuta. perlustranti occurrunt. I'utasne alia ratione Romani Pontifici· potentiam in immen*um i revisae' Qyi non aolum ex Romano Imperio in duas parte* Haao multa» provineiaà^rapta* «ibi aaseruvrat. sed ali* itidem regna tumultibus implens. plus simplici vive funditus fere eversum iverat·).

Nostratium vero proterva tnolimin*. quae simile quid portendebant, silentio supprimenda statui

Porro synodale Ecclesiae Regimen ab etusinodi malo est securum. Quoniam ne ipse quidem Praeses huius loci justo majores, quibus vulgus rapiatur in admirationem, sibi arrogat praerogativae, nec su|«erfluum prae ae fert splendorem ac pompam, qua possit sese jactare. Nemo majorem, quam par est. de eo concipit opinionem, nec adulatores laudibus modum excedentibus possunt eum extollere Quidquid enim laude dignum ab hocce praestatur Regimine. Praeses sibi soli non potest vindicar*. Ipsa etiam Praesidis denominatio nil in se habet faatu* ac insolentiae, nec aliud .significat, quam eum, qui praesideat aliis. unde 'nee i|>se de se. nec alius quispiam de illo possunt alta sapere Cum denique populus hocce Regimen mandato Monarchs*. Senatu adatipulante, esse institutum intellexerit, magis pacifice se geret, omni nempe ape auxilii a spirituali ordine ad tumultus ciendos proventuri destitutus.

8. lior spiritualis Collegii Regimen Ecclesiae, et Patriae prodesse dicitur ob eam etiam rationem, quod in eo non asilum Collegarum aliquis, sed ipse quoque Praeses aieubi gravem commiserit errorem, suorum fratrum, id est, ejusdem Collegii judicio subjicitur Socu* ae rea habet abi aamnia auctoritate poteetateque instructu· Pastor absoluto regendae Eeeleaiae jure potitur. Hic enim judieio Episcoporum, qui sibi sunt subordinati, se teneri minime patietur. Qugmvi· autem invito diea dieatur, plebs tamen, quae legis gnara temerarii*

W

'I Ixpteatsrra tatallig·, asa uaasa ssaMas paswnas mc quorta aUam ia abqas ·*«*· Hnarahias grada rs)l«eatam.

r' Cirmitlsea aütar ialaayes·, rasairs tanto· babstav:

Qaa* hX ad tBeem Xambaisvib·· taaiaedB· aMnaaatar a ragis aaotavo. tacti* prabaada «nat.

I

η uapoxfi npoorotra npaaocynfa Matetyntatn, ■ uirhao pascyaiAax>mex> raaonril eye* 6mn 6h noAoapaTMHurii ■ nouoeexim noxMpama-■h M. On aero «berça, ttο as aaaro mwoMro βΛ»«'>*Λ»<-Γ·τβΛ· ayatAa «era ομμμτβ Cofop* CeseaesUt, vτο a c* Maaaom acaro orevecTaa TpyAaoerim, a c* ae MUion aauaaeaiaM* 6x-aaen a n atarhauria Bpexeaa (noraa ao-cTO'yiHe riarpispxu non iron Typcaax* ata-eyrb, a Typaa namoro focyxapcna aanUna, aoatexa npemae onacaxrres) στηηχη xbxtcs 6htb He aoaxoatao.

9. Haaoaeirn n> Taaoaox* ΠρβΒβτβχχοτΒ* Ooβορηοχ* Oyxen ana atataa maoan npaaaeaia AyxoBHaro. . H6o on οοοβηιβηΰι xaornrb a paadavHHn. paacyawemM, a oork-rorb a AOBO-Aorb npaaanbHburb, xxobhxt. aacnu xfaia rpe-Oyxrrb, acaxb on cocfcABTeaelt ynofino Moaten HaytHTaca AyxoaaoM πολβτβκβ, a uoaceAHeaaHm ■CKyccTBOM-b aansncayTU, aan 6x ayante AOWb Boxciii yupaanaTb aoaMom; a noroxy caauu yroAirMtmui on vacas ttoa-reros-b, ana cocbAa-T<>.ieU ocoObi bbhtcu aa c-reneHb ApxiepeMcTBa aocxoABTb aoctoMhhb. H tbbo n-b Poccia, no-xoutiio Boacien, caopo a on AyxoBHaro vaaa rpy6o<Tb oTuaAen a HaAioiTnca ncero ayvmaro.

agiter afifeotihM, ejusmodi jedkiam eMfdeioM pleaum esse, at obtrootatkai ebnoxfam judkabit Hk ita oompaiatie oeeaasoaiei eoaeilii adversus talem iniquam HBau aaetoritatk Hierareham cogendi ingraft aareektar Quad tnatea HMgna teti patriae iaeeauMda soeum trahit, nee exigeant sumptam reqairit; imo moderno tempore, dum orieutates Patriarchae Turearum Jugo premuntur, et noetrum imperium magia quum antea eut formidabile. pronae imposaibile esse eroditur.

9. Ultimo tandem istud Regens Collegium pro , faturorum Ecclesiae Moderatorum seminario reputabitur: unusquisque enim Collegarum, ex multarum vmiarumque deliberationum, consultationum, et sdHdorum argumentorum, quibus tractationes frequenter occurrentes indigent, .collatione, quomodo in tractandis spiritualibus negotiis versetur, facilius addiscere, et quotidian* experienti* facultatem dexteritatemque divinae domus melius gubernandae comparare poterit. Unde licebit divinare fore, ut Collegarum, nempe virorum ibidem loci subsellia occupantium dignistimi appareant, qui honorem dignitatemque Praesulis· consequantur. Itaque Deo opitulante sublata ministrorum Ecclesiae ruditate, non est dubium, quin in Roscia omnia ee melius sint habituta.

HACTb BTOPAH.

4M* yapuMenifa cumy MAMuaataa.

PaocymAas me «haa, uoTopua m. AyxoBHox-b Konjteriyx-b nwbxn-b ynpatuutTUcjt, οηηχέ Bc-fix-b .ma po.ta ηβληχ>τ<μ: nepenfl poAt Afarb ofime ncea HepKBe, Kam> AyxoBuoMy, Tin, a uipcKouy MHHy, η B<-hMT> neananx* a xaauwb vuhobhhx* cTeneHawb, τβκοηγε a psAOBHM-b ooofoxa nyar-hhxt>, rafi Ha6a»AaTb noAoftaerb, sute nee npanBAbno no aaaouy XpicTiaHCKoxy «heres. M anu· vτο OHoxy nporaaao ofiphraerca, a rbcTb an aoea cnyAocTU bt> aacTBBneiria XpicTianaay Bcaaoxy noAoCaiotuewb, o vex-b xaao BHHte ολοβο CyAeTb-

Нτορχϋ poai, A-iuit codcTnenaHiCb naaox% noTpefiHHxi».

'Ibhh ate oaue tuTOHatuteHau» cyrt:

1. EnBCKonn.

II. ripecpvTepw, Aiaaonx a upo.uill KJlBjn» · U,epaoBHHit.

III. Moaaxa.

IV. JXoxx yvanniUHMe, a no> Hin ywaTesa a yHeaaaa, Taaoarb a uepxoBHue nponoBfataana.

V. Ooo6m xipeaia, noesaay yaacTHH cyn. Hacraaneaia AyxoBHaro, sxoBoe caywaerca o npaBBjnmxxT, a HenpaaanbHMXTS 6paxan a npovnxT» afaian, ao oarhTcaaxb αβ>Ao M aecammaxes.

O cnxb nchxb nopsAaox-b, vτο ecTb naanioe, 3A"h npeAAurserca.

A*aa ofaMa.

3a1 aboc cxoTphTb noAoCaen no axinena-caHuoxy upeAAoaceaim.

ΠβρΒοβ, ante ace npaawtaao i no aaaoay XpicrisBcsoxy Ahema, a ne Afa rea aa, vτο a rjrt asKoity oaoxy nporasaoe.

Βτορoβ ate, amo Aoaoaaaoe XpicTicnoxn. aa-craBaeaie ynorpeOaaerca.

I.

Kb nepaoMy aacxoTpeid» spcadutyamie ayauTH cyn notnefaus:

■sssniMUMdwamMtamBMbMMsaM

Deo hic, ut superius proposuimus, sunt observanda.

1. Utrum omnia decenter, et convenienter legi Christianae flant? Nonae etiam quidpiam huic legi edverseturt et quid nominarim? r

1. Utrum doctrina ad Christianos instruendos sit sufficiens?

I.

Ut se, quM ad primam classem pertineat, melius expediantur, sequentia digna suat notata.

PARS SECUNDA.

De BtenKs, qaibes fated regimen ebetringIter.

Quae in eensum veniunt, et spirituali Collegio tractanda injunguntur munia, duplicis sunt generis. Ad prius revocantur, qua* toti Ecclesiae sunt communia. tam spirituali, quam saeculari statui, non minus supremi quam infimi ordinis classibus, nec non privatae conditionis hominibus. Horum intuitu spiritualis Collegii interest circumspicere, utrum omnia ad legis Christianae regulam sese conforment? Nonne a legis norma quidpiam aberret? Nonne denique doctrina, qua singuli Christiani sunt imbuendi, de quo inferius est dicendum, in aliquo deficiat?

Ad alterum genua munia certis ordinibus peculiaria referuntur.

Hi ordinea quintuplice numero comprehenduntur:

I. Çpiscopi.

II. Presbyteri, Diaconi et reliquus Ecclesiae clerus. *\ I

III. Monachi.

IV. Bèminaria, quibus adjunguntur I'aedagogi, Discipuli et Concionatorea.

V. Personae saeculares, quatenus Ecclesiasticae disciplinae abjudicantur. Quod fit in casu . Isgitimortua, vel cura canonibus pugnantium matrimonionun, caeterorumqne negotiorum ad saeculares spectantium.

De siagubs oorum, quo ad praecipua puncta ooweideratia, ordine hic disceremus.

'I. Powcam eso» oMonw ■ exaraarsue Auaemorx, ■ bbm· cayarita ■ μοβοΑμμ, οστορM· niBSM Bb UUMUd OρOIÏMO B» MMOÜ PoCCÏB caoamaw cyr* me Manon «utcao, cym aa oum oaniwri· flacon» Caadunoxy oonMbbm? a ne Buteoru «a rivro ro ce6b caoay Borân npomaoe, an xova utero aeapacrokaoe a upeaxuocaonaoe?

II. Tncoan. oapejhaara, Tro obhb MnorovacaeaaHa Moaeaia, xon 6h b upsMHa 6wu, oABBBo ao cyra MBBOMy noaansua, a no mai acaaaro (Muri, » w n ooSopfc nepaoaaotra ynorpoAarn» οβηχέ mouibo, as6m ho apoaeaa ae Bonux rfc uaaoirx, b contera 6m veaoBbyocBog ne OTarotuaan.

III. CuoTpteb HcTopiM CnaTMXb, ne cyra aa irteia m hbxt› aoacao uniHmieuui. cxaaynmia vero ho 6mao. mb b XpicriaacaoMy npaBocaMaoxy yneui» nporanuu. mb 6exxtei>B>M B cxtey aoctoHbhb uonrteTB.

H TBBOBHB nontera οβήΊBTB b aanpetueni» npoABTb ôo o&baaaosieM-b sacs bo -obhxi› o6p%-, TaexoM. H6o cyn> tbkobhb bbctbcbho aoacuMa « SApasoxy yveai» upoTBsaxia. H* npabchp-b, bt› 'acaTÎB Eοφροοβηο IIcxoacxaro cnop-b o aboMctbobhoxt, Aajuuyia πABιβ βββο αοκημM eeri», a on, ataoero 6β3χKπE·BX» βμχηβιαθβημM, m> uovopox-b, Kpoxh caxaro TtueTHBro AorxaTa o Aaoeaia AaaaayU, o6pbra»Tca CaaeaaieM, HecTopieaa B bhUb epeca. H xotb.UBTop-b tote nentemcrnoM-b norpteuajn»: o6are AyxoBaoxy npaBBreabCTBy ne nojo6aen> «MMUCjiort τηκοBuxb Tepirkrt, a exte-ro SApaaoV ayxoBHO* πβιη,β orpany .m.iewb npogcraanarb. Hasnane. Koraa npocToif napoAb Be mobcote xeatAy awhmme B my«x% paacyMAaTb, ho bto as6o BBABfb η κββγΊι BanacaBHoe, τογο xptenco a ynpaMo AepatBTca.

IV*. OoβοτBββBo ace a npantetao poaHCExnaTb u<>Ao6aen> naue bmxmcxm, ηοτορχο unaontea bA H«Ao6pyn npaitraKy ana gteo Bogyrn, a ofipaab ko cnaceni» βοοτημM npeaaaranTb. Ha npuxbp-b, Be irhaarb bt› πητοκτ, b -npaaoBOnattiex-b npoBOAOTb, b 'cxanyxn-b. ντο turraaua ΓH-fcBaeTca as BenpaaABy»maxr>, a ct› aeuniaiwb Ha ohmxe ate yrpoateHiewb Hac-rynaeTb. Taxoarb nOCTHTBCfl irkKIBXb HXBHHMXb ABaHBAecaTb

I. InqairsmdjuB ant in hyauBos, qui dudih-rtw') Toeaatar, ntpoto non eodesui· teutuli, qai da novo vol tost compositi, vol otiaamam eomponkatar, nee bob in alio· eoelnaiaatieoram hymnorum comprocatiooamquo HboOoo, qui naîtra praoaertia aecnoria in Parra RomU magno numero BMt eon·areinati, Una kaoe opaeeula eam Hecrn 8criptara concordent? Nomo qnidpiam. quod verbo Dei advena fronte repugnet, rei eaitem ineptum «t et Altile, eoatineaat?

II. Decreto itidem nanciendum ont, ad multifarian illae procant formulae, etiam ei a euaa doctrina non abeant, non quemlibet antringi, wd pro libitu eujueque, et quidem intra privatoe parietee, non in pubHeo totius Ecclesiae conventu eas posse ueutpari, ae succensu temporis vim legis obtineant; hominmoque conscientiis sint oneri quavis Aetna graviori.

III. Recognoscendae luat sanctorum etiam Historiae, ne forte aliquaé earum fabo excogitatae ea, quae ne fando unquam addivit quiaquam. vel quae orthodoxae' Christianorum doctrinae repugnant, vel saltem futiles et ridiculas narratiunculas in medium proferant. Hae igitur narratiunculae redarguendae sunt, èt detecto, quod in iis latet, mendacio, prohibendae. Bunt enim aperte falsae et a sana doctrina alienae. Exempli gratià, dissertatio de duplice AUehsja in vita Euphroeini Pleeooviensia pronus est falsa, a quodam nebulone conficta. quae praeter vanum de duplice Alleluja dogma, Sabellianam, Neetorianam, ahasque haereaee comprehenditl). Quanquam vero auctor ille per ignorantiam erravit, spirituali· tamen Regiminis internet talia commenta minime tolerare, ne scilicet populo venenum pro salubri spirituali alimento propinetur. Potissimum vero ideo, quoniam plebs, utpote. quantum distent aera lupinis, ignara, omnibus scripto traditis firmum assensum praebet, nec non etiam mordicus ea defendit.

IV. Ex professo autem et data opera in ea commenta, ex quibus homines pravam consuetudinem. et quidem sub falso possidendae salutis praetextu contrahunt, eat inquirendum. Exempli causa: Quidam die Veneris, qui dies a male sanis Martyri Parascevae falso tribuitur, ab omni* opere feriati tempus otiosi terunt, iras et minae tremendae sibi a Paraaceva, nisi diem ipeius festum egerint, imminere causantes*). Quidam, certos quosdam

'l 'ixaS.ot», hyanss ia honorae Priparaa, eoetn «aedo, nos eewHaoio, demutaborer ab aqham ConataasmapoUtaaam a Barbaris servata·; otia· mbs asMato post quartam quadrugsrimae dsasialiaai iiatrai. habetqne aqnd Oritotales grati salmi plurimam siguitmtieeam Que de oeasa famam est, st aoa eolsm BseiMmao Virgtai, ead oatori· etiam eaustia alia matise, usMI ternam Imitantia, Itemtutar Innumeri bQnsmadi hymni pease Basses «mdumar.

* Butbragml· Peeestamto meaaehl IIM-ISSI), vitam enarravit Basilios quidem, Bsphrsspai nerrne; hujus vitae compendium s siarisis itimmeelh eruit Martinov lu sue sruditiastes spars; Aanee OMimisiSimm gnaoeeeloednM, Bm~xelHs, 1MB. p. IM. OeSeram. quae his de dupiioi sIMam dicantur, ad Maruveneram see Beshtiaieiram eeatearíem spoetaat, qui Msarieao nrrtetineht Hhrovqa Wurgieerum cires unam ISM e pedites Basosrum Meieste Hessestrust; a Starovarete bte. s rsUqate MsMbni tar tesatm vea aUsMa pew vww-- rw*

*l QuMisa Jedetit slim teste VI. hahdemadis V«c« osrvq, h. a preasrtefe, erat. qand nsmpa eu die pamrartar asMsearia, no prentstarn sdessndi ah open die eabhati vtetaraar, vembuium Mpnoirrrq jam pre quaUber tqria VI. eujMvte.hsbdemadte mmMar. Qum o Oneate »«r«-a»»n, a Mavis aerate dteW, a vens sen, feteqsev h. a, quinta pees dastinieam hebdomadis dies Jam vera eodem asmlue sppaiteiar apad uuamqM geaMm atm qassdam

ornunrb, » to am **xiorm riltfnnt»** ■ gy. χe··η >> npto6pkrexi*; Taxoat* oodeTsexxo, **an** •aanrh*mix nano **mix*** Bpexmrk, oayadSH no-ι·τ·τ·, OMabd Baaixwfcweatay», Ρτρβββο BocKpeoeacayo ■ Betepno IIcrkaeorraanH.

Cia, HanpBxkp-b, aocnoMaaaajTca, b6o **onia** t βομβογχχι a προοτMX» noapMUWrra. Xora a ' o aeMBornn ■ o ejijoir» Spark aouœo ecn> MM-hTb **noueuesie,** A· a· coSaaaaunoa to*, eroan paaa XpacTocb yxpe; odane cyTk **cut** ace no-AoSaaa yteuia. aoropaa a aecrrMbuira aaaam a* **an** apocTOTy akpotmta Shtb mhbtcb, a no Toxy apeABkMmaa cyra. H Taxoaoe Kieao-uetepcitaro xoaacTupa npeaaaie, vτo norpedea-bu* τ·χo neaoBkxb, xotb **6u** a dea·· noaaaaia yxepcrb, **cnacen** dyAen». H nun· aaaeie cia a «■uy uoaoôbsu norkcTa otboabti, **on.** nyrx cnacBTeabBaro, scan», xora Bexnoro ynenuo npaaocxaBHOxy aaBHiqnit, so AοβροB corhcTB Hc.ioehrb, acnorhcTb ae Seat, BÔBAHXBHia.

V*. **Moryrb** odpkcTxca akxia a ' aepexoaia BenorpeSaua, ana a BpeABSta. Cahuutc·, bto βέ **xtuio*** **Poccin,** n> nonxy 0TapoAy6caoMT> n> A«Hk ypeseKHU* npUABxaaM* boabtt, acoaay npocTonaacyao boat. axenexT, Πβτβββπαη, a βοαχτi, Bb xoAk uepKoBHOMT. (ecTb tin το noBCTXHirh cKaayiorbi, a npa qepKBB qecTb oao* otamt% aapoAT, c-b AapH a co ynoaamext. akaia noabax. TaKOHTb **a·** bboxt, **xkcrk** uonu c-b HapoAoxx, xoneScTByioTb npeAT> Ayfioxi», a skTbaa oaaro Ayda iiotrb napoAy paaAaera ea SaarocaoBeaie. PoaxctcaTb, Tam. an Akeron a BkAamn xa o ceM-b **xkcrb** oHwxT. Ennexonx. Ante Co cia a cnxT, noAoCaua oSpkraioTca, eeAyn> ntoAe* m> bbuoc b **CTKjsw** nxoAocnyaceaie.

VI. O xodAaxT, cBBTxx-b, rxk xaaia bbutcb CxTb cyxBBTeabaiu, poaxcKnaaTb: xnoro Co a o oexi, aaaayraao. Ha npaxkp-b, npeAxara-bjtcb lyacAbia itkxia: CaaTaro **nepsoxyaenaxa** Οτθφ**ΒΒβ** Tkno **aearan** a'bt> **Benenia** aa npea-rpaxia, bt> **xonacntpk** BeneAXBTxacaox%, **rz** aepKBn caararo Teopria, a **n Paxk** b** aaro-poftao* uepBBB cBBTaro JlaapeMTia; **Huron** xBoro ΓBOβχβë atpeora TocnoAxa, a Macro xaexa ripecaaTbu BoropoAXHH no **Hfaaix, a anm** cbmt. noAoCnburb dea% aacaa. CxorpkTb. ate, nkcTb **ne** b **y** bbct. Taxoearo Ceaokxix.

di·· et qaidem di·· Veamri» ax eorum mente Paraaeevae tribute· jajuai celebrant, corpori» et aaiBMB MMBodi* Boiüoet Bae ratios· eonMItari. Qatyun daaiqae Boaaalla, quae in divino cultu pHMBtando tuurpautur, officia alii· «juadem g«n«ri· praeferant officii·, at Uturgiam die Rvaugeliami, prece· matutina» in Reaurrectioni» Chriati aolennitate, at reepertina· preoe· in PentMoatea feitivitate celebrari aolita».

Haec pono dici· eatud, quia pauci» iiaque rudioribua aunt offendiculo, adferuntur; quaequam non multorum duntaxbt, rerum univa quoque fratria, pro quo Chriatua e»t mortuu», ratio eat habenda, ae offendiculum patiatur. Nihilhominua tamen aunt ejuadem farinae alia nonnulla, ad quae tanquam credenda homine», alia» minime contemnendi, aed oOrde «implice» credulique pereuadentur. Inde majori· «candali emergit occaaio. Hqjuamodi eat Peciarienaia Kijoviae monaaterii traditio, hominem licetai nullam i» ldelictorum. »uorum egerit poenitentiam, aed quia in eo «epulturae honore· meritu» eat. «alvatum iri. Quam autem longe a Chriato hae et hi» aimtlea narratiunculae abatrahant, quilibet rei mediocriter in Vhriatiana «chola veraatu». rectae tamen oonacientiae homo, «uapiriia ex imo pectore ducti», fatebitur. '

V. Dari etiam deteatandaa, et quae offendiculum ponant, caeremonia», non eat improbabile. Rumore siquidem aocepimu» in Starodubenai Parvae Roaaiae districtu, certo feativo die faeminam passis crinibus, sub nomine Parascerea, cum pompa in templo |et quidem tempore transportationis specierum Eucharistiae procedere *)| (»i credere fas est) et ex templo exeuntem veneratione muneribuaque a plebe, spirituale· profectus inde sibi expectante, honestari. Dicuntur etiam, alibi sacerdotes circumfusi multitudine apud quercum orare, deinde frondes ex quercu decerpta» populo dispertiri et omnia fausta precari. Explorandum est, utrum haec ita se habeant, illoriimque locorum Episcopi noverint ne? Alioquin ad haec et horum similia connivente» ■urdaque aure praetereuntes, populum in apertum et pudendum deaatrorum cultum prolabi praecipitemque ruere patiuntur.

VI. Nec minus in Mnctorum reliquias, sicnbi dubiae appareant, eat inquirendum. Res enim ista triearum eat plenisaima; nimirum incertae pro certis substituuntur'), Corpus aaacti Protomartyria 8tephani tam intra Veneriarum suburbium in Benedictinorum monasterio in «ancti Georgii templo, quam Roma· extra urbem in aede Laurentio dicata repoaitum viditur. Plure· identidem crucis dominie·· clavi. Multum lactia beatiaaimae Deiparae in Italia obtruditur. Sunt denique alia ejuadem furfuris, quae numerum excedant. Perscrutandum igitur, nonne id genua ineptiae apud nos etiam inveniantur?

virga et Martyr, ao **ta··** lh«riadu», quad 8tavi forma fsaÛBlM **Plx»·»»** BtBBtar. **bda** mti» apparet, cw NaaeUca plaba IMsa» pra sanata iua»H· amapaatit m ritibn» aeluarit aaparatraM· plaai· Oataraqaia phaas la aatandarii· ratUruatar PUrsaoavs»: PalaMaaia, ad W Omabri»; laaataxta, ad «aadem dia··; TantiHeaafa, ad 14 qjaadMi **«ari;** qaarta, qaaa sab Aataaiaa paaaa «at, ad M aat S· JaUis qaiat· daalqaa, martyr 1 «■»·», ad **K** Manii.

Qaaa asaiai· raati» tateladaatar, ah iatarprat» lati»· addita mat

PsrbaU» oamiaa., Ipai «aia» Tridsatiai Patra· ····

^ds la^tM^d, as^ien^B· ^laarSs^^M», ^iMnxrs^tiiB^ô »· ia >lla «caWa alia aspaaatsr taaalita **Ia^e** aat bhu raHqaia. •b «piaeapa aea approbata. At ax «»«mpHe laba «dati» HqBM. Patra· aat PraaapavW·· pra »aa arga Mamaaea isridla **latM** rittbaa abtnatars rabais·· qui aha kagaeda, aba vara Mad· Maa vsris aataMBÎ· saaass la Iμ Bμπββ «•tUMilia· aialph. Satia· ·ββ» Mt, ««a···»·» «nhodoxoraaupaaatM··»· «Bip···.

VU. O raoaan camm CMOTpbm TOTO, vто bo ofrfcrnaain nocraaaaeMim Eraeaonora ■aaacaao.

VIII. Earn pie utawTi, <rofrb aura Afoutocb, anpuAb Au roro ae Anuto: oomate caaayatra, tto rkuMM Apxiepea, mut acnoMoateaia aepaae* yAorwca, axa' kobmxt. aocrpoeaia, aoaaniaaaa apoacaaaaTa aaaaaia bbobm bt› ayeranri, Ran apa bctovhkuA, a naouy oaya> aa canoe oAphteaie caaiThTeaacraoBana Awra ayAonopayn.

IX. XyAidt a Bpexauï a mcmm Aoronpoτββββ M oAbivait ameira, cnyatAu tjepaoaHwa a MoaeAn A>oeraacao a MHororaacao trbrb, Tara HTo yrpeaa aaa Beiepaa, aa vacrn paaoApaaa, aapyra ora μηογχχτ, noerca, a A»a τρβ MoaeCuH aapym ate ora MHατκχτ, trhanara a ueriiovb oqaepmaarrca. Cie turhaaaoca ora rrhaoera aaapa. a aomao ao oAbraa*. a koaeaao aoAmcho ecTb nepesecTb τβκοβοο Boronoaeaie.

X. Beaaua opaxaoe a cie oAp%Taaoc« (Kara caaaynn*) μοπβτβμ atoaewb, aaaeie otcto-autHMb, ipe3T> nocaasHaKoar» HXb Bb uianay aaaaTb. J(aa πβμβτη cie namerca, ητοΑι βκογαβ OTB'h.iaTK, euxe aa cie .There».

Ho a.rh He Hyataa nctu^aaTb aca Henpaaocra; caoaowb peine, πτο naAo uueneMb cyerbpia aapeuiaca Mowerb, ciecTb namaee, ko cnacenin ae norpeAuoe, ua HHTepeer, roabito caoii m. .utuewhpoB-b BHMumaeHHoe. a npoeroB Rapeit. upeabmaatmee, a rkm crhaciuie aaicbTH. npaoumx acTHHbi ityreiTb hath BoaApananuiee. JBce Toe kt· cetiy aocMOTpy npaaaraeTca, aao aao oAmee: nonewe bq acaaaxb "tnuaxb oAp-hTUTaca Moaterb. A iwh rbKaa tokmo npeaaaraiOTCH .tth npawhpa, ητοΑτ» orb can mouxho Αμποηβλιποαβτι, a upovaa.

11 ce nepawii bbat› ecTb xhn-b oAmuxb.

II.

Втορυ# ate oAmaxr· xhm. brat. ecTb, aaoate npeApeaeca, ocuoTp-hrb, ecTb aa y aacb Aoaoabaoe ko HcnpaBaeaiio XpicTiaacxouy yneHie?

HAo xotr aaa^cTao ecrrb, hto canoe Caameа-Hoe IIncaaie coaepacaTb bt› ceA+i coBepmeHHue

VII. Quaatuai ad aaaetaa attinet imagines. id ipeum, quod Epiaoopia ordiaaadb in formata juramenti praooenhitar, aet obaerraadam *)■

VIII. Cam nonnulli, Epiaeoporum, at sublevandis inopibus, vel nerta origundis aaeria aedibus tprovideront, coaailium quaerendae in eoiitudiae. vol ad fontem imagiaia, dare eaaeat perhibiti. et eo ipao, quod fortuito eeeet reperta, miraculia elaram erne aao teatimomo aaseversanont, ne idem ipaum in postorum fleri permittatur, sedulo oavendum.

IX. Ipei quidem eleriei mania aaa perfunctorie obeuntes. psalmodiis eeelrtiaaticia rt preeationibua votivia duplioe. vel multiplice timui lectione, vel cantatione decantandia ita, ut antelucanae aut veapertinae precee discerptae a multb una peragantur, et duae aimul treeve votivae precationes a multis cantatoribus et lectoribus absolvantur, dederunt oocasionem, et consuetudinem invexerunt. Quia. tamen haecee more recepta insolentia, utpoté per socordiam introducta, est vitiosa, noxia et Dei institutioni pronus opposita, ideo talia drvina ofliieia absolvendi consuetudo penitus est antiquanda.

X. Refricandae memoriae' causa, ne hoc quidem esMheaetereundum. ut quam alicubi' conauetudinese^mtostandam viguisse rumore accepimus, experimento aliquando doceamur, 'necdum yam abolevisse. Ferunt scilicet more fuisse receptum, ut precee ad puerperam lustrandam eamque absentem. per certum hominem„ quasi pileo niarsupiove excerptae, transmitterentur·).

Sed non est. cur omnibus et singulis erroribus recensendis immoremur. Paucis dicendum est, quicquid superstitionis nomine comprehendatur, quicquid nimirum supervacaneum ait, ad salutem inutile, a simulatoribus lucri causa excogitatum, quicquid homines decipiat, et instar niveorum tumulorum obstet, quominus rectam viam incedant, id omne sub hanc cadit censuram, utpote commune malum, siquidem eqjusvis conditionis homines potest inficele. Hic vero loci quaedam tantum pro exemplo adferuntur. ut caeteris cognoscendis facei^ praeferant.

Haec itaque aunt munia prioris generis.

π.

Ad posterius pertinet, investigare, prout dictum eat. utrum literarum studia apud nos ita vigent, ut Christi gregi erudiendo satis sint.

Quanquam enim certum est, sacris literis adaequatas leges, omnibusque numeris absolutas et

') Ia Mei HMIo, qui ab *tleeu in* «viscopstan· iegiiar. ssael apM Oraseos. bis apud Roseos 4s sacris lasaginibss inslitaitar sanas. It videm prias vies aovw spiMopas dicit: CWlor seni AsMa, *»td* as»› IsTris, Mcrervaa st esse* eandwwe «'Mpseses s/esas CXeuri << psrsMMWs *et* mwism Msereesab st ad proraSjps csHmm μπμι mvsyrvs.· *•Kier* mUMs sswtwntos a< pnavc οράκηTM mperto. Altera vics, st qaidsss apad solos Baesol: £a. q<HM ad sacras «aa-*fmtt* spectant, jldete deem *tl endin* rawstar, ar *iiin tmereefer* sseeadM sannae, oertsdssae er rntdadieas eerieMoe sentmtle·, quae deersts *aaeri pensmh'sqae esaeslu, A'iawae*

*) Jaxta rasstaui texts»: «< wswajraw ppm ad qsoeda» artealee peveerssaw *pile·* awrisosa *trnnittenenr.* Vox. qsa pilem signitatnr, in rmstoo mt rtspda, pilot» neaps s pelllbaa osofostm, qus plsriqus Stevoru· uuntw. Ad nma sate· a Petro »«nsratn» qnod attiarX namt *J.* Olea (King:, puurto prsvtarta Petropoli (engma, band rare mrecdoteo 80 vidiars. qni pnsee eager pitoo specte pronantiarest; qeibm Initia, pûmes sedulo lallaou·, no promt slabérmmr, la ojas, qui Ulas etfcgUeieit. dome· Mpurtari, Udque qmmsr deans aageUs rseludi. qua aeilm in same pence sMsdemtar. Legtto: *The* rtso md ttrwwsiw *ef the* βvv«ἐOeroA te *Keeei·,* LoodiaL Π7>. » «1-4»·.

saxons n aaxhra no cmacen» uanmny nysaure, no raacy Attacroaa, li Tλτοοοβ 8: vbobm› incaaie. Borogoxnoeeqwn, u noaeauo em no ysenin, no o&xxeoai», no nenpanneamo, n nauaaaai» eam rb upanxb, »» oonepmen Çyxen Boari* ueoontab, na ncanoo «fixo (taaroe yrorosaxa:“ ηβοιο noneme BeMBOtde yithmn score kbbfb, -a ora nutun neMBone Moryrb noa co6paru ora Hncaaia, aam cyn› nymirUtmaa xo cnacexi»; toto pajtn rpeSyam pytMnoAcraa coaepiueutrfcilman Myare*. Toro 6o pagn nacTMpcxi* vns-b ore Bora ycraanemb^ ga6ii ore Cnanienaaro Hncaata naysajru nvhpeBBoe ceM eruo. A noneare Mano em, nporanno ronaauno PocciMcxia Uepxne MaoronapoAia, TaaosHxe npbchaTepe*, κοτορυὸ 6w naxaybTb worn· nponnhAaTb αογμβτη a aaxoBM Cnataeanaro Πη-canta: το ncexoaeuaa ayauta cctx, BM-bra Hrixta xpaTxta a npomure «λοβΑχομτ. ypaayMBTeaeHUH B HCBbU KBBatBAbl, Bb KOTOpUXb 3XXΠ»HBTOH neo, ito m› napoAHOMy aacTaaaeiti» Aononeao «Th; b τυβ KHaataqbt npowTOaaTb no uacTeMb η·b HoAhnbiiue a-npaaABUHBue ahb, bt› uepsah IIMAT* HàpOAOMb. *I*

\A xoth n ecTb Taxonux-b κηβγπ» AbBo-ibHoq, cieoTb, Owonoria, nan ^Hcnoabjanie jiannoe“, Taxoare · irtKinxT, seaaxBXe yMBTeai;* CnxTHX-b TOAKonaTenbBbu BecfcAbi C.Tona b ynnTenbMua: ofiaue ce ecTb neyAoCHoe «wuy, xaxnase npocroMy uapoÀy yueaie. 1I6<> Kunra cnonhAaxu npanoexanBaro xé Manna ecTb, a aah yoro we πβμμτβ npocTHX-b uenorhirb xeyAoCb BWbqtneMa, a nacaao nenpocTophiHO, b aax τογο n Mwb ae neabMB Barren. Taxoarb a κηβγβ βρλβκβΧτ. yxBTenett, SaaToycTaro θβοφν·laicra a *npoun nncanu cyrb~ Ejuuhcioimi, b TOKMO aauirb nnArnu cyrb ; anMHcKiV craxb Teuen-b, n M-herca orn ueaortarb n Mb BentuxaMb OTH»Ab H cnepxb toto toako-bcnia μβογο nwiuoTb

Meeeeurias ad· nostram eatate· promissiones comprehendi, >xta Apostatam: .Omni· eeriptura divisitae inspirata, utibs eat ad docendum, ad argues- ,» dum, ad', cerrigeattam, ad aradiendum in justitia, ut perfectae ait homo Dei ad Omne opue bonum inetructae* (Π Tin*., III, 1β, 17.); sed quia non omnes in libri» legendis feliciter vaeaantar literatonunque pauci apti eunt ad ea, quae apprime ad aalntem possidendam feriunt, ex verbo Dei deligenda, atqile hoc nomine perfectiorum manudnorione indigent. Eo etenim fine ordo Paetorum a Deo eot institutus, ut ex Sapre Scriptura conpreditam aibi gregem docerent '). Porro collata Ecclesiae Roeaiacae multitudine, cun^ -ejusmodi sacrorum

legem memoriter enarrent, paucitate, ineluctabili» instat neceaaitas, sicut habendi όοπφοηάΐοοο· aliquo», rudioribus tamen intellecta facile» et perspicuos libello», omnia ad instituendum populum necessaria complexuro», ita quoque eosdem dominici» et feetiri» diebua in eccleria populo per parte* recitandi.

Dantur quidem frequente» ejusmodi libri, ut „Homolôgi·* sive „Orthodoxa confes»io“ ') nec non quorundam magnorum Doctorum «anctorum homiliae hermeneuticae et orationes, non tamen haecce doctrinaf universo, praesertim rudi populo instruendo, e»t accommodata. Siquidem liber „flomologiae“, utpote non exiguae moli», difficilior est, quam ut rudiorum hominum memoriae insinuetur. Quatenus autem grandi stilo est conscriptu» *), «ublitpier est, quam ut a plebe intelligatur. Libri itidem excellentium Doctorum Chrysostomi, Theophylacti, et aliorum in hellenica lingua sunt conscripti ; in hac igitur tantam lingua, facile percipiuntur, in RomicamlingUami tranatati hominibu» etiam literati» legentibus multum facessunt negotii; tantum abest, ut imperitae multitudinis captui accommodentur. Accedit ad hoc, hermeneuticas illas Doctorum homilias multis theologicis sublimibus mysteriis esse referta·, non pauca ejusmodi quoque continere, quae variarum gentium indoli, nec non diversis temporum circumstantiis competerent, «x quibus

cnoe* ynorpe-poay nuymaTb nchx-b 06-y Suani»

uepKMx-b, Toro nenarb

tare. -, Cum e contrario rudibu» hominibus etiam atque etiam, ea praesertim, quae àd omne· generarim ac universe, et ad unumquemque singulatim, •poetato ipeius officio, pertinent, sint inculcanda. Laudati satem libri mint adeo rari, ut oppidani·, iiaque divitibus, excepti·, templa nutica non poasideaat. Consentaneum igitur eat, ut hbminum infirmitati curandae alio modo provideatur.

6h

Dum isthaec scribimus, commode ie se ·nobia offert, hoc concilium: ai fandameatalibu» fidei nostrae articuli» omne· meat inetrufti, «i cognoscerent Dei oeconomiam quae ad nos salvando· requirebatur, d denique Dei praecepta, quae a

• MiaMiftM μ lμ v Mι to 11 Mato

to·

Boston

tutu tolssts ««talk MhsM·».

rnopsTa fiaaroe; το Aoaoxkaoe fiat χμ *-6μχ◊ MCTmwio A «eruta 6h aro a npa raaoaom t«fixfcain paaapantan npa6iun>; to cbm* 6*i tb-aoaidk 6un stpags Borojra eoaoratreva, a ne hhbt. aacTHpcaiit, cnaoeni» ero xo6ph cay-wmii

H roro p*AU a^KAMo octb oowaaaTi* τρη ■aaatattH m<kNU>mia.

. tlepsym o 'raanaUmax* enacarennix* αογ-Maran rkpn aamea; raaoan> a o Mnoafenax* Boattax*, a* Aearrocaoaia aaatuoaeiouu*.

Bropy» o rodcrneaaMxi· acaaaro aaaa jioxataocrax*.

Tperi» Taaoayn, b* aoropo* cofipaaaua 6y-Ayrs c* paauMxr, ('utun yxareaeM hcxim nponoatAa, Kara o raaarUtantra αογμβτβχτ*; Tara a kaanaae o rpkura a Aoepoaferomira, a «oficTaeaao o Aanaïtocrara acaaaro «aaa.

Hepaaa a «Topaa aaaatana aickra CyAora AOBOAH caoa on. cAuaro Caameaaaro ΠScania, ho bhatiuu actui, a tepentia.

Tperia ate on. Cbsthxt. Oren* Toean., hto bt› nepaoM a no «τορoM noynatoman.

y-renie ate akaatatn» ohuxt. tskobhmt. nop-βακομτ. πο*αßττ› aepaAHO. Bb Aeae BocKpecHHii BAH BT› npaBAHBHHutt MB YτρOHM UpOHeCTb HBCTb xaAyto on. nepaoM, a in. ApyroM pam. nacTb on. BτορoM KHaatamifa bt› τοη. ate Aeup no yOhAua nponecTb caqbo on τροτβM annutam· o tout, ate cauou-b, o homt. yrenie 6uno a ae YτρβHβ. H Taxo θαβηο a Toeate yHeme, cam-mauuoe ae Yτροηκ a noATaepatAeaaoe it* OfifiAHM, women. Aynnie βi› π*μqτβ cAismamnx* aaraep-ABTaca. A Tarb sen ohhb htomhm hbctb paaAiwiHTb, hto6* act τρη KHB*xp,u worn* Curb npoHTeau B-b ποτηορτι. γοα*· H6o tbko yejiunian. HapoAT. ecu ayataaa caoa BacTaBAeuia HeTupeatAH βη› γοα*. a Boauoaten. cAHtnannaa AoOpt naMMTOBaTb.

Ho a cie elite Cyan nae-bcruo, hto nepsyn a BTopy» BHaatagy Moryn. a ni>T· yHBTb a.n> HaHaaa 6yaaapaaro cnoero yaeaia.

» A xoTa oHHa khuikmum CyAyrb hmcaomt. τρη; oCane Moryn. bo oahoM aeOoaamo* aaark boh -rpa βμÀoτβτβοβ, ττοβ> μββημτ. bma«-aeaieM-b μογαβ 6xTb xynoaams, a ne tokmo bt› Aepaaarb, ao a βτ. aomAxb acaxaro oxothbkb -Oeâb Tpyna ynoTpeftaaeMBi.

Etua esese e *,βΛ^κη* dtaaes, *guet* aaesto M *0* WMO dOJJMM £w* 4KMMI. IφMMMMρ*, *«MII S «pétri*.

Aim MtenMMa.

Hi-»·

,WJA EiiHCKonon».

O Ertacaonan cia 3Ai noœrkAbiomaH cy-ra rtaiaia αεοτοMκββ.

buIo revocate· alliciunt ad faciendum bonum, cognita penpeetaqae haberent, «ati· eruditi eate crederentur. Alioquin Pastoribus Btreaae humanant procarantibas salutem, vitio non eat dandum, si quis tanto cognitionis lumine abutens, et in sua perseverans improbitate pravitateque animi, locum excueatibni in Dei conspectu non invenerit.

Hinc oritur necessitas concinnandi tree exiguae molis libello·.

Primus principalia salutaria nostrae id«i dogmata. aimulque divina Decalogo comprehensa praecepta, continebit.

Secundus' peculiaria unicuique officia exhibebit.

Tertius denique collectos variorum unctorum Doctorum intellectu facile·, ut de principalibus dogmatibus, ita, et quidem maxime, de peccatis et virtutibus, et tandem de peculiaribus uniuscujusque officiis sermones complectetur.

Primus quidem et secundus liber, documenta a soif sacra scriptura ad sui confirmationem brevia illa quidem, sed cujuaque eaptui accommodata, mutuabitur.

Tertius vero sententias ad idem ipsum, quod in utroque superiore libello docetur, colliniantes ex sanctis Patribus .hauriet ').

Series voro in eorum librorum lectione optime se ita habebit: die dominico vel festivo in matutinis precibus exigue primi libelli sectio praelegatur, ex altero autem libello altera lectio instituatur. Eadem deinceps die pan ex tertio libello in Liturgia de eodem argumento, de quo mane dictum erat, est legenda. Hoc itaque modo idem ipsum, quod de mane instillabatur auditoribus, asseveratum dein in sacra Liturgia, altas in memoria eorum aget radices. Libelli .vero, qui eunt legendi, ita trifariam possunt dividi, ut omnes tres simul trimestri spatio absolvantur. Ita enim populus omnia, ad ae erudiendum necessaria.- qnater per annum auditurus est, et audita firmiter memo-, riae mandaturus.

Id insuper est animadvertendum, in primo st secundo libello ediscendo posse etiam pueros, simul atque prima discunt elementa, exercitari.

Quanquam autem laudati libelli tree sint numero, nihilominus uno parvo volumine possunt comprehendi. ut tenui pretio comparati, non tantum Ecclesiarum necessitati, sed etiam privatis cqjusque rei istius cupidi usibus inserviant.

Dùrimas d« qf/ens *gttat* «foewsos *ebligent, tt-fMMtttr jett elia i** Medium eisrewda, od ysme *Epittopi, hrtebfittri, UtoteEi* et rvfiftu' *adetritfêniitr.*

■«nia tgMialia.

M I-3.

■URIA. RHeCOPOBUM.

De Episcopis haec scitu digna sunt, quae in sequentibus proponuntur:

·) Nsa dagute, qees MU peaseseibuMar. stati* p«es«i* •nat. Ateas bsra* quHsm spaasaian* prisse* saw inti PstTsysU lum* adspsxil, ItaiassriHe*: AkswsSsns *j<n**>

tfuUa ttftt ttteti tssMediassa jsssa PsSri I sdta*. a PsesepevMs sate* ssapMtam. JUueu* «bm* tjj* sU-vssisis evulgatu* est abis Itas bas tuiti* thuis (attesta*:

qns saas ITI· amatu*, a Oabrisls PstrspsNtaas tt HeMee Mtsqetasi *itrs>elitit eaUeota* s* atque lia toittipta·:

I. Janata· cyrs Enicwai aufers boskt, y ce6e *codopu* oeaeacaie ■ nosrfecniMe, * uro ao ohhxb aanoarfenaao, «an ıın ate caitan uuty, r»jrb ■ Boeuy nanpy Aoaamoe, anars ropaaAo, ητο ue Montera 6mtb *6en* npuxfeatnaro ■ uacraro MTeaia.

J,oj»Ha uaanaue βηβτβ ctohohu oaho-Poactbb ■ cpoAoTB*, a KaxoBUS Mor-yra BMfeCTKTB >rb cefrfe cyupyinecTBo, » KKKOBHB ae Moryrs, ivih u<> aanonfeAu BoadeM wi> κκκγκχτ, Jlearroum r.iaaa 18 nnn-uo uepKOBHoB, m> «woHun o-reifCKBx-b a aapcKMxi. Caua 6m cie βΑαβαβ, a He na ηηβγο κογο cuycKaaacs, XOTH 6si a 6um> y HHx-b acKycHuit Bb ceirb veJOBfetrs.

(111. A uoHeate kskb nepuaa, THlrb a BTopaa, outawwMiHyTiu uxb *AojivtuocTb* ae μοχλτγβ Λοὐρ-b iiHM'Mtt 6htb 6ea-b npanfeataero ητοηῖβ; a Gv.iei-b aa acaicb oxothkicb ko iτβη I», aeaahlb-thо: roro pa^a πολβητ» Cyaen. BcfeMT. EnacKouaMi. oτ-b KoJineriywb J^yxosuaro Yκμέ, 'i-roCi. y Bi-BKaro npa ero -rpaueafe HTeaie 6uno kshoiioBb eefife Ha.wviKauiaxb, a paaafe Toe motto6-b Hlloraa OTCTaBKTBCH BO AHH BC.IKKBXB ПрBOAHHкоВ-b. ana npa rocTux-B aikt-oShuxt., b.tu aa uitym »Пκν«> Buuy npaBuasuy».

. IV. kcTbxa KaKÔBbtlf <Jiylai bbhtcb -rpyAHHit: h Hc.ioywfeBa-TB 6h Eπβγκοπβ. tto AfenuTi.; to Hope-fee ah nauierb o tomb, npoca eoBfeTa, ko BHowy 6anatalim>-xiy EnlicKony, ana ko uuoxy Kouy HCKycuoxry: a ποτομβ, cctbah 6m m ram. HejoBojieHi. 6mabP naeain» 6m kb JlyxoBHOMy Ko.i.ieriyMi> m> UapcTByioiuiit CaaKTnerep6ypn> «cun. a aokabaho, a οΛοτοητοληηο.

V. 1'vTb KBHoHM aanpeiwuouvB Eιιβοκοπκμβ Aο,τγή · B|wmh MeniKHTb aufe cBoeb Enapxiu, Iiτο OTb COÔOpHO# . KHBГB HMBTB BCHKB BfeAaTB). Ectbau >Ke ητὸΛχολβμβκ aaÜAeTB uyatAa, nufe Enapxiit ero Aepataiura, oaepeAh, aa npaufep-B, c.iyaè-HÎH Bb HapcTByumeM-b rpa^fe, ana anna npaBKAbMaa unpa, τβκοχ» ucrwui a aeuom,b npixAe-Fb TaatKaa. a ynjgfruuTB AfetrB mcbmb ueuonycKaannaa, (afio τκκο aeMoiuxN*, paairfe ano a iiebpacyTcraynudit octb): vb Taaoaoxcfe cnytafe Aunmea-B Enacaoa-b, kpowfe o6mtkMhmx-b Aomobmxb cbouxb ynpaBKTeaefe, onpeAfearrs κτ> AfenawB trfcicoero yaearo a amrieM-b uecraaro uyata. ApxaMaHApaTa a#· Hrysteua, npaASJBT. kt. Hexy ıı uomouib ■ jpyrax-b afecaonaao yMHHXT» ace xeaortun. ott. Moaameeaaro aaa cBauieaHanecKaro xaaa; a baa 6u euy Enacaony, bo oTaywfe cymeay, bbhchub xkaa aa aacbM-fe anafecTBoBajia, a aeMomecrayaimeMy aa caoaara 6bl. Aoaocaaa, ecTana aa ηβμοιαβ Mimerb caymam. A 6yAB cAyaBTea Afeaa, ynpaBaTe^ewB ohmm-b BeAoyxfeàaMa·m> p4meaia>, to 6m oaa nacaaa o tomb kt> ^yxOBBoay KoAAeriyMB, Kam. Bbime pe<ceao a o οβμμχβ EnacaonaxB.

VI. Πσαο6η)io aanoafeAB a Yaaa» nojwnO* Euacaoua a noApyaKHMB cbommb ApzaMaaApaΛΌM-B, HryMeHOM'b, '('τρΟΚΤβΛβMB, npaXOACXXMB CaBiaeanaaoM-b, κογαβ a ohmmb npixmerx aeMomb aaaaaaa, aoa aaanraa Baaa, yAepanawniM ax-b Birk MoaacTHpa aaa npaxoAa CBOero.

VII. A 6yAB Euacaom. aa cTapocTb ray-6oayn, aaa aa any» aeaenkabayD 6oariaab,

. I. Cuai aaieaiqaa epuoooponia iaeumbat, at .exactam ConeUiorcim tarn oBeameniоorani qaam proxiariaUma, ootsabqa·, quae ià lie statute aunt,' nee non muaeris turn eibi, turn elertai· i^joncti notitiam comparet, quae vero non eoeea, quant diligente et frequente intercedente lectione obtingit: ideo Episcopi codices ejusmodi ut semper ad manus habeant, oportet

II. Episcoporum etiam eet, gradus sanguine et cognatione junctorum dignecerfe, qui nimirum obstant, quominus ineatur matrimonium, et qui, quominus id\ contrahatur, nullo sunt impedimento: idque vel juxta divinum XVIII Levitieorum praeceptum, vel juxta decretum Ecclesiae ex sanctorum Patrum canonibus, et Regum legibus pendens. Quamvis enim homine juris perito non destituerentur Episcopi, ipsi tamen, non aliorum judicto freti, haec debent' intelligere. »

III. Cum autem nec primum, nec alterum ante memoratum officium eorum satis potest, nisi accedet diligens lectio, innotescere, nec itidem constat, utrum unusquisque studium operamque suam ad legendum contulerit, idcirco omnibus Episcopis spirituale Collegium mandato praescribet, ut ad cujusqud Episcopi mensam canones ad eum pertinentes legantur, nisi celebres solennium festivitatum dies, vel insignium Personarum hospitio exceptarum praesentia, vel aliae legitimae interciperent lectionem rationes-.

IV. 8i casu dubiis intricato obveniente Episcopus, quid sit faciendum, anceps haereat, primo ad vicinum finitimumquc Episcopum, aut ad uliuin multae probataeque experientiae virum scribat, consilium petiturus; deinde, animadvertens sibi hac ratione minime satis Heri, ad spirituale, quod eat in Regia Petropoli, Collegium deferre llebet, omnesque disertis verbis describere .circumstantias.

V. Non desunt ('anones, qui Episcopos extra proprias dioeceses diutius justo morari non sinant, quod ex Conciliorum codice cuique liquido constat. Si vero.ineluctabilis urgeat necessitas, quae extra dioecesim ipsum retineat, uti est sacrorum in Regia Petropoli administratiol), quae per vices sibi evenit, aliaque legitima causa id suadeat: »i itidem gravis morbus incessat qui eum, ne suo munero fungatur, penitus impedit, ita enim morbo implicitus pro absente reputatur: in hoc casu Episcopo certus vir prudens et vitae honestae praeter alios, qui praecultae .domus dirigendae de more curam gerunt. Archimandrite aut Hegumeaus est designandus, eique alii aliquot homines soieries in subsidium ex monachia, aut ex Presbyteris, sunt adsciacendi, qui de omnibus magni momenti negotiis Episcopum absentem per Uterus, aegrotantem vero, si ei per morbum licebit audire, verbo certum faciant. Subortus vero obmm, de quibus ipsi illi Directores sententiam pronuntiaturi ambigunt, ad spirituale Collegium referant, non aecus quam Episcopis est praescriptum.

VI. Idem faciendum praecipiant, mandatoque inculcent Episcopi subordinatis etiam sibi Archimandritis, .Hegumenis, Praepositis et sacerdotibus parocbialibns, si nimirum ,illos gravis pariter morbus exagitet, aut magni momenti causa extra monasterium vel parochiam remoretur.

·VII. Quando Episcopus senio confectus, aut morbo quodam insanabili vexatus graviter, et nulla

') Quia PstespoMs civitas, mgets Mgsnbns ssadtte, yrspris mi»te» sta* dsstitMe, IMn» sanstia ta*srii sai eriscopta aasatevlt, at UBUsqaisqBO P» visse Petropoli· se-

ĥpixAur η> xpattsae raeMomai·, 6m* hb-AMBAh xyamaro àApaaia,' τ»η πτο AOBamocrait cbohxt» οτμβαβ ynpMwrb etsy ne nOsMoatgp cru«n; i n iy nopy Kucaotn, Bpoxrh bm-ĥenoxMByrHX ĥMHaMBHx na trhero ero ŏgpeÂtaemutxi ŧπηβαβϋ, jonen oub-cstmmi ă AyxoeMowy Kcuueriym. Ame are 6h Eniceoin. πβοβτβ o eeA « se ttoxoTtara, το ofiaae ynpuareaa ero aôosbmδ o Beta nacaTk. A n> AyxoaaoMi>c KoaaeriyM 6yAera paacyacAeaie, hto xtaaTb, αβτβ ma noero Aamb-HBοτρητορη ao oay» Enapxin, aaa hobbto Enacaoa» ποοτβββτβ.

VIII. OMοτρΉτ· are Aoaarera Ɇancaoa Hero cMoTptTh oChmaaca <n> καατβο» h* caoexi no-cTaBneaia, ciecrb o μοββχβχ* ab6h ae boao-Huacb OeanyTHO,. ab6h abuibbxt, 6e3nx>ABHXT> HepaaeM- ae crpoeao, a«6h «xoiiua Cbbthmt› aoamuxr, ŏyAec aê βημηομοβο.

Taaoanr o iuiKKymaxT>, o rhoecaxi, MβρτBMχτ, HecBMA'kTwibeTBOBaHHUx-b, ■ npOHBX-b Bcero toto AoCp'h Ha6anABTb.

Bee ace Toe, htoŭt, yAoCate aonuo bt› Ahao, yicaaaTb Aonaren-b Euhckoiit, no erhu-b ƥopoABM HTofi-b aaKaiUMKH. n.TH aaponao onpeAhJreHHùe kt› Toxy SaaroHBBHbie, axs 6u AyxoBHiae <t>BcKanu, too ace HaACMaTpBBana, a etty 6w Enacaoay aohocbab. Ecteak 6u tiikçboo h-Ŝhto γαA nроaeanocb, boat, bxhoo KSBeputeitis, kto 6u yraBTb noxo-rt-Tb·.

IX. BecibMM ko acnpaaneaiio Il,epKBM noaeaao ecTb ! eie, hto6t› bcbkt, EnacKonb awiun» ʑz ,τ,οM-i. M.ĪB npa josi cBoewb inKony Ana jiret eBxiueHHBHecKBXi.. naa a npoHBxr,, bt› ηβα»»AY cBHmeacTBa οπρο,τΚτοHHHχτ,.

A bt› niKOjrh toM 6h tt› 6h yniTeAb yunufi n HeeTHwtt. kotopwM 6u AbTefi ynacrb ae toaeko hbcto, 'arao b tohbo no κηβγβμτ, necrb (hto xoth HyacHoe, o6ane eme ne AOBonsaoe aAho), ho yhbat, 6bi necTb a paayirfrrb.

H ecTbAH M0lU.HO a aaaaycTb ηκτβτβ A»h nepBUH BbimeuoMBayTHii aaaacanu: oAuy o λογ-Marhx'b B-kpu, a Apyry» o AoaacaocTBFb bcbkbxt, HUHOBT,, KOГAB TBKOBHH KHBBCIIIJH BSAUHH 6y-Ayn>.

A KOTopuft 6h yaeHBK-b 6bun> KpaÜH-h Tytn,, bau xoth h ocTpoyMea-b, a· paaepameH-b, b ynpawb a uenofrfiABtroM rhaocra, tbbobhxt, 6u, no AOBcuibHOM·» Hcaymeaia, oruyCKaTb on inKoau, οτηηβĭ. bmi bc» naAeaiAy waaa caa-nieaHHwecKaro.

X. Tskobmxt, are eABBMXT, BT, mnoirh ApxiepettcKott pacTaaJieiiHbixT, yneHaKOBT. (κογαβ yare aa noxonQ» Boacie», Aoeonaao κχτ, hbcao uoKaacoTca), npoaaaoABTb aa caanieacrao; apa »n« kto orb HBx-b MoaamecaiM hbbt› aBÔepera, το bt, ApχHMBHAρBTM, ana KryiMBM, paawii 6h η» κοτορoMT, UBAaca aaataaa aAfaa βμββ, toto exy eenonycKantnaa.

reratitueadae ŝanitatia ape auperatite, eat viribna debilitatia fractiaque eouaqae, ut muneri auo obeundo ae imparem eaee sentiat, praeterquam qUod extra ordiaarioa nuper memoratoe Directorea deaignaaeet, apirituale Collegium certam facere tenetur. Quod ai vero ipae Epiacopua de ae deque valetudine cua minnk commoda deferre recuaaret. qui-^unen ad negotia dioMeeeoa obeunda ab ipao aunt deaignati,. per ecriptum nunciare deberent. Ia apirituali pono Collegio deliberabitur, quid erit faciendum: utrum adminiatrator mittendue ait. aut novua Epiacopua ait rreandua.

VIII. Obaervandum eat Epiaoopo, quod obaervandutn, dato jurejurando aimul atque ordinabatur, in ae recepit, aeilicet ne monachi erronee vagentur, ne templa auperflua populo carentia exatruantur, ne aaactia imaginibua falaa miracula affingantur.

Sciat denique mulietgulaa, quae in furorem actae monatroaoa quondam aonoa edunt1), et corpora defunctorum, de quorum aânctitate certo ηοη,ooη-, atat'), aliaq'ie id genua non debere tolerari. Ab hia nimirum omnibua aummopere eat illi cavendum.

Quo autem faciliua haec omnia reapse perficiantur, intereat Epiacopi mandatum oppidatim divulgare. ut boni ordinin Inapectorea de industria ĵnstituti utpote spirituales investigatores haec omnia circumspicient ad ipsumquc deferant Episcopum, alioquin id genus nefas apertum silentio occultantes, poenam subibunt, gradu scilicet movebuntur.

IX. Ad reformandum Ecclesiae statum maxirnopere confert GymnAsium, quod cuique Episcopo suae domi ve) prope domum ad sacerdotum aliorumque filios, in spem sacerdotii obtinendi erudiendos, est instituendum.

Huic porro scholae paedagogus ingeniosus et Jiene moratus praeficiatur, qui pueros non tantum pure, clare et exquisite legere libros (quod licet' necessarium est, non tamen utramque facit paginam) doceat, sed ut lecta simul quoque intelligent,. det operam.

Si itidem fieri poterit, duo priores ante memorati libelli, alter de dogmatibus fidei, alter de cujusque ordinis officiis, qui in posterum edentur. sunt ediscendi.

Si quis autem discipulorum fuerit boedtici ingenii, aut quamquam soler*, sed perversus et contumax et inexpugnabilis pigritiae, ejusmodi discipuli, fhcto sufficiente experimento, a sehola sunt ablegandi, sublata prorsus omni spe sacerdotalis ordinis.

X. illi porro soli, qui in praesulis sehola eruduntur (si tandem opem ferente Deo frequentes extiterint), sacqrdotii munere sunt ordinandi. 8i qui vero monasticam vitam amplexi ftaerint, Archimandrites et Hegumeni . sunt creandi; et, nisi gravi aliquo scelere ftierit quidam infamis, ab hae dignitate minime removeatur.

1 Per amUtu· verteras seponit iatsrprss qao4 rasio ano verte ssvyiss exprimitur, e vos* usam, plens àMiewn; eaod quidem latino nao pariter verte roMi poesM, temps prajü·*, esi tamen discrimine quo4 prafaeo a4 IsMutaa^ra mortuam ooedoMteamr, dem apnd Basso* mobene iOa* spent*, non' paceain eondaotne, site aon mortui· ergutenti) Msut, res tatres et insuas et frivola* pmsasarum mote porngoetaa

*) M«Hm juta tutam : te puerum osrtd Jta· ·** »»»«*«, h. a te euorcm «rigta* sali* tinjfiistte^tetar.

■) RmBjs iàtailig», devrai dis IT Martii 1T14 teto iastitato*, qpi, at priatipi grntifioanMar, delntonm modo dsdsreteat enoseuMM ras ad priaripsm

A ecTMM Eratwom eeyveHaro bo oho* mnojrb Honestata nooTBBBTb *zz* caauptaan, «» b* xonamecni* creneBs, xnyn ymaaro, a 6wb Blau npManuroi; to noftaeaum ββββμ ββϊ», ηβοβοθ onpexfcneao Oyaen. n ^JJjtxobbomt» Koaneriyicb.

XI. Ho ab6m «e 6>uo poursuis on poxaτ«λ«M yHOHKtecKBXb aa aeaaaiM obuxt› somn na y<in«na onaro, a an noryuaBie naan, τβKoan> ■ aa upourraaie cn»on c^oin, A*nexe on Aoxy CBoero yàaixaxca: nofloOaen, τποβτ. yieHHKH ■ KopuneHH a yaean 6mab Tyne ■ ua ГотоВυχτ. KHsraxi· Eπβοβοποββ^β.

A 4το6t› cie xorno crarbca, o cexr. paacyiKAeHie ec-ru TSBOBOe: on aaaTaMtiuan BT* Enapxia xonacrape* Spars acaaaro mM* ΛBBAitβτγ» a‹uid, «a on aexens IlepBOBBtars, rati cyTb, Bcaaaro ate xtrbfia CpsTt rpaxuaTy» A'vibi. If Ha cKojibKO 6h 'teJtoB'kxT. erano xnMa onaro Kl› προπHTBHi» b «Hum HyacA*xi> (oxtaau He Kb tncjrh), TOMBoe 6bi ›tnc.no yuenaBon cs noTpefiHHMB cjiyatHTetibMH -6bino.

A caxaro ytaTens B.m yntToaeü AoBonserBOBa.Ti, 6h 'EaacKoirb κορχοχτ a AβHβκito» pyγοκ› uirb ApxiepettcKO* Kaaau, Bars nô paa‹'y›K,ieHi«› xficTa ohpeirknan Jlyxoaaoe Kooneriyx-b.

XII. TaKOBbte ace rs xoaacTHpeH a c-s aeMc.ll. ll,epKOBHUX-b ποβορυ HI XSJIO CKyaOCTB Hu cAiuiwt-b HepKBSM-b a MOHacTHpem, TOttb·Kofi-i. 6ηπο Aofipoe a nfipHoe y ohhxi aoMoeTpoeHie. H no sea roAu EuacKony AananBfrb Bfi.TfiHie, Koe sucno bc-ηκλγο x/rtiCa coCpanocs ;·a EuacKonb 6u naACMarpumurb, CAb oho* xjtMIt» noj-hBaeTca. κοτορκM bchkīk Haneacaiqik HyatAM AOBonbCTBOx-b cbonx-s npenocxoAin.

H Toroarb paAU, Aa fiyxyn bt› Konnenyx-s JI.yxoBHox'b KHiira npnxoAOB-s a pocxoAOBi actx-b itfaTKfcitmHXT. xquacTtape* bt› Poccia. O poexoABX'b ate' caobo βαΓ» peTb o6hhhuxt› a BceTABiuHaxi., a He HpeBBo6Mua*HUXi› anyaaeMbix-b, «a upaxbp-b, aa Hyatuot crpoeaie a up.iaaa.

(Hiate a ua TaKOBbte ypesioCHtaMaxe pocxoAÜ noAo6aen ytaaaTb Kb Katuteriyx-s paacxoTpaTeAbHue Aoraxx προτHBE ηυβιλέ βοηκβγο, MOHacTbipa a nppran npaxoAon.

XIII. A tTO&b EnacKoaa He Boapoirrann, Cvato bx·b yCbiTOKHo 6yxen pyacaTb ytrrena bah ytHTOJieM, yKaayerca Bwb, tTo&b aaanuura cAyaca-re.-tea He AepatajiB, *ne* syanuin cTpoesi* He jIu mi ^(pasnb crpoeaia npa6wtsHUB, hb npax'fap'b.. xeobHBaH · a nponpii); τββοβτβ cbmuieHHaro cetVk oaΓμηιη a csoero naaTba aan uoAo6a»igyx› hocth cBoeh uoTpeCy Be yxaoacajiH.

H‹› A.ia aytutaro ec-fext* ynpaatiexu, 6uTb KHarax-b sat. EnHeKoncKHX'b npaxoAOB'b *zz* JXyχοβηοηή .KoHJienyxi.

Hpoaee-o ytHTenaxT. u yHenia Γ››α‹ττ›βη»βο HH eBOewb XitCTh.

»XIV. BlAaJTb 6u Bciurb EnacKoa-b x'kpy tecTH cBoea, n He bucoko Abt o Be* mhmmi, a ,Aμο“ yfai Beciaxoe. ho tecTb BHBaKOBaa, noterait B'b uuraHiB anaTHaa ■onpteA'Knena. AnocTojrb, patpytiiaa xirteie KopBaeaaova, o eBOHXT› uacTupaxb KHtaulaxca, cxaayen, hto Mho naCTupt'Koe ax-ben sen noctrhx-b a ηποχτ. on

Bpbeopat rero, ai heaine·. qai ilhid Oyauiaaitun aaperaataa erat. panua peaai habito eradito, ad aacetdotii ordine·^ aat ad aaoaaBtioasi celebre officia·, bob data legitiau ratioae, promorerit, anbibit paenan ex aeateatia apiritnalia Collegii irrogandam.

XI. Oportet Epiaeopum alimenta et libroe gratuito praeetare, ipeoeqae adeo diacipuloa a pretii aolutioae pro doctrina iauauneo habere, ne patentee eoram magnum aamptum tam Paedagogo auatentando, quam codmendia libria, filiiaque auia procul à propria domo in Oymnaaio poaitia alendis impendi, conquerantur.

Vt autem votia reapondeat erentua, in hunt modum coqjectare licebit: ab omnibua in dioeceai oelebrioribue monaateriia vigesima omnigeni frumenti para, ex Eocleaiarum autem agria para omnigeni frumenti trigesima reposcatur, et habita quantitatis frumenti, quqt personis alendis, aliisque rebus" necessariis praeter vestimenta suppeditandi», illud sufficiat, ratione(, totidem discipuli cum neceasario famulitio sustentandi aunt.

Paedagogus vero unus vel plurea, afihientum et stipendium ex Praesulis aerario obtinebunt, prout spirituale Collegium, spectatis loci circumstantiis, mandato praescribet.

XII. Ejusmodi monasteriis et Ecclesiarum agri» irrogatio nullum monasteriorum et Eoeleaiarum reditibus- infpret detrimentum, si modo rei familiaris administrandae strenua et fidelis cura adhibeatur, si insuper singulis annis Episcopus super copia, quanta frumenti esaet collecta, certior fiat, si Episcopus denique dispiciat, cuinam usui frumentum, quod postquam omnibus necessariis usibus est satisfactum, residuum impendatur.

Hoc ipso fine spirituale Collegium codices accepti et expensi, omnium inclytorum in Roasia monasteriorum habebit. Expensae hoc loco intelliguntuf quotidianae, et quae solito more fiunt: non vero extraordinariae, ut necessariae instaurationes et caetera. Nihilominus tamen habita tum redituum cujusque monasterii et Ecclesiae, tum necessitatum ratione, spirituale Collegium etiam quantum attinet ad extraohiinariaa expensas, prudens inibit cdnsilium. J

XIII. "Ne autem Episcopi queruli mussitent, sumptuosum et. eum suo detrimento fore unius vel plurium Paedagogorum sustentationem, jubentur superfluo famulitio nuntium mittere, in construendis aedificiis modum tenere (nisi ususfructus ex aedificiis, exempli'gratia, ex mola et similibus exportetur), et. t^n a sacris, quam ab iis quae in quotidianum usum cedant, vestimentis pluribus, quam decet et expedit, augendis abstinere.)

His tamen omnibus moderandis commodius poterit provideri, si Episcopalium redituum tabulas spirituale Collegium praesto habuerit.

Caetera, quae ad Paedagogos, et ad literarum ludos pertinent, inferius et quidem suo loco dicentur.

XIV. Quilibet Episcoporum non debet ignoraro, quo modulo suus honor sit metiendus, nec nimi· arrogantem de eo animo foveat opinionem. „OptM* quidem esF maximi momenti: utrum verdpraeclarus aliquis honor ei annectatur, ex 8acra Scriptura fere non eat definitum. Apostolus Corinthiorum, qui praerogativis suorum Pastorum super»

\ AIMit sd hsse Apsstsii vsrhs: *Si feit* MdmU.JaemB spas daaMaral- (I Tlsa ΠI, 1). bsmm opts i
'UaAMfflam

J

cavaro Bor·, n> cepxnan TMosiucxm rtjk.-rayM>maro. .Am, pew, Mendum, Itaimi» «■μ ·, Sm mm H noroxy aaaojum, tro sa Bospsuueuie cia waoatay UBBaawe ocTaeTca noxaaaa. .Tfejaaw as aarnxn^aa* «caw Ml M> MMpMQMMl *6mS»*

A nacTupei napauaeru tove are, »csy-JKVMAMJM £mmAMM 0 €0φM·0*4MMI MON &·,-Toabso 6u -- Ma amas snpme* npefibLU. >'6o Tonin awhinnee xtao nacrupcsoe ecTb *„f»–*

4cmp«jmm·*, ■ oCpaAX Tann CnaTMn crporra. ,П,Кто ace mtyrpeHHee, e»e otipaiuaT· cepAUa Kb nonaanin ■ o6aoaaeKin aunia, eerb enaaaro Bora, 6aaroiaTiio caoen vpeeb caoao a TaMaoiAMcTaie ttacrwpeit, aaa spear, opydis nebbabvo AhUcmymniaro.

XV. Ge aw~Toro pane upeAaaraerrca. «ιτοβτ ,νκροτ<τη nay» metemb atecTOKyv EnneKonoBb c.iany, sTofrb οημχτ, noAb pyra, aoaecrh ate ajpaaH eyTb, ne aoaceno, **i n** wu.im 6u ohuhî noApyutaa flpana ue raaHB-TBCb. 1} ohmv no-KnonHanx, cbvoxotho a HaxaJibHo CTennTca aa aex.m. Λ» .τνκηBO, n-rofib ι-τοποηε HCxoAaTaMcTBobstk cefrfc HeiocToiiHbtit. ντοβι Tain. η<·η<·τοβ<?τβο a aopoacTBO caoe ηοκρντο.

9 IIcTuna ecTb, ντο aAto nacTvpcKoe. το,τεκο 6m oho AoβρA i'h.Ta.Tocb χυτή a BHAiuHee, oahbko He vaaoe ecTb, ακο πεοοαμτβο Boarie. H aauoB%Ay<erb Bon,, .da apu iBaraarà doOpa npecuuoMps cjaydea seems eaoduAMoisscji, rase *uct* sspgJBdo-■omwca m csoea ■ gseam." il. Tawoo. 5). 06»ne secTb ouaa ywhpeHHaa ecTb, a .tbuihhk a uosaTaM |mHho U,a|M'Kaa ja He rtyjen,; b yvhfieHHoii lie canuM-b niMTupaxib βγκβτη h orb uoApV'lHblXb UCTHIW.BaTE. HO CBo6oJHO UOABHaeMon AOBO-IbCTBOBaTBCIi.

XVI. CaliAyerb inn, τογο u «'io, hto6t) EimeKotrb ho 6u.tt. Acpaotn, u CKopb, ho αοπγοTepu-KaaHb a pancynaTe-Teirb bo ynorpeCnenia b·tscth ÿBoeü cM3STe»bHoM, το eerb bo ornysenia B auaeexh. »/ods de Γοοηοά» moran <φο *at coluOaiut,* a ne aa pasoparâ,* raaronerb AnocTonb. 2 KopHHOKHOWb 10.

H .naxhpeHie Toroan. ys«Tea« HapoAOBb Γιν.το npejaTH KopaBosHBHa kbho rpAmsnaa carairfc *,tu tuMundanie* awe, <ta dym ewarrara*. 1 Kopaiie. 5., BaacTb yBo cia. ab6h npaanabHo fiuaa ynoTpefiaaeua, ABoe cxorp%Tb hbao6A.

UepBOe, KBBOBBX BBHB TO,TBΚΛΓΟ HBKaaaniS AoctoMhm.

ilpyroe, BaBb nocTynaTH Enacnony irb HaKaaaniu Tovb.

(OBb AUWIMt.)

BnHa rim pascyatAeHiewb voaeTb onpegAahtbcb: me kto aacTBenao xyaarb bms Boarie b.u Caauieaaoe Hacaaie, bu U,epttoab, aan BBHO rphnninn ecTb, ne CTXAaca aAsa caoero, ho ß aase τχχ-b raanaca. Baa 6em> npaanabsoit B1KU 'noicaaaia a cutmb Eaxapacrin 6oabme, ro.iy ae npieuaerb; ana sto.tbбo ssoe TBoparb <-b BBHMMb iasoHa Boaria pyrafenacrnoMT. a Mebaat, opiaiooea· tatractaraa. docet opens Paotonu· uivenaua profeetaai e< fraetam dopMdera a Doo, ia booüaaai eordihae oporaace. .Aye, ia-«juit, *ptanteei, AftUt irrifteit, tti Due ittmu»*· has «Mit.* *) Idcirco etiaai iafart, aaUam hoaùai pro hoc iactaaMato laadeat eapereeee

fiUHte/i Ht eÜyMNl, φ
yai iarriatihiai dot, Dose*/.* \ \

Pastores aatern ibide* appellat: *,Dti* MjJutnM, *it* μ ιιβηsaw aspatOneeaei Das*).* daamodo ia ilk» opere *^Utltt ftntttrtut''*). Pastore· igitar opns est externa·: ,jxesdiœra, maters, tncrepors apportans Mpppertaar *All et sacra mysteria admiaiatrare. Opes aero internam, id est corda ad resipiscentia·, et ad sitae renovationem convertendi, est unius Dei, cujas gratia, verbo accedente per Pastores administrantes sacramenta, ac si per instrumenta, operatur.

XV. Id wn> ea gratia praescribitur, nt Kpis-. coporum fastus minime tolerandus reprimatur, nec illi aliorum manibus sustentati, quamdiu incoltfmi frauntur valetudine, incedaat: nec miram illis subordinati fratres humi «ese prosternant. Hi etenim adoratores Ultro et omni pudore diniiseo humi «esc provolvunt, sed vafro falla«-ique animo, ut quem non merentur dignitatis gradum, hoc pacto eblandiantur, proterviam et dolum suum dissimulaturi.

Verum quidem est. Pastorum opus (dummodo illud strenue exerceatur), licet externum, non tamen exiguum esse, utpote Divinam legationem. Deus itidem *,^rtcifiUnt,* pu Acus praesim/, ss/wh pu *labonmt* <n *rtrho tt dteima, dtfhn knm digno» tttt* babsndoX' praecipit*): honor tamen ille est temperatus, non vero nimius, et regio aequali».' absit hoc omni jure. Nec itidem moderatum «Dum honorem ipsi Pastores debent apposcere, et a «ubordinatis extorquere, sed eo, qui ultro defertur, debent esse contenti.

XVI. Sequitur inde. Episcopum non debere itidem esse temerarium et importunum, sed tolerantiMimum et prudentem circa ligandi |Hitestatem exercendam!: ai quis nempe, arcenduq ab Ecclesia, vel anathemate percutiendus est. Hanc enim potestatem datam esse a- Domino Hm *a*d(He*tiontt», tt non i» dtoCmetionom''* testatur Apostolus. (П Cor. X. 8.)

Eo animo idem gentium Doctor Corinthiacum famosum illum |>eccatorem Satanae dedendum esse judicat „m Mteritu· corni·, nt *tptrüno talon» tii.** (1 Tor. V. K.) Haec igitur potestas, ut jure usurpetur. duo sunt notanda.

Qitodnam facinus hac paena luendum sit^

Episcopfi hanc paenam sumpturus, cui viae insistere tenbatur?

(Db ABanutaurg.)

In definiendo crimine ejusmodi esto judicium: Hi quis aperte nomen D*i| vel Sacram Scripturam, vel Ecclesiam vituperet, vel publicus ait peeoator. qui pudore facti non suftusditur. imo illud jactat, vel ai quis nulla data justa ratione diutius biennio nec peccata in sacerdotia praesentia confiteatur, nec sanctae Eucharistiae fiat particeps; vel si quis aliud quidpiam faciat, aperte sugillans et ludibrio

*) I Car. UI. ·.
·i ihM. 7.
·> I Cer. IV, I.
·> ihM. t.
·) n-tto. IV. i
·) I Tha. V, w.

nocM-haniewa, τοβοβηM, no noarropeasoira ■*-■manui·, yupawb » ropATb npeOMWk, nocToun cyAUTaca tobbboM kmxi, Н6о μ προοτο an rphn noekeatara aaaaetrfc, «o sa axaoe a rop-Aoe upeephaie cyga Bead· ■ bbbct- QepaoaaHa eb βοαβββμι cofiaaaHOMb BexoutBuxb βρητίΐ, a hto tuco Bohm deafloatia aagaerb on <je6e.

Uoi.T-hAoasHie me BAB aocTynorb Atas oero TaKOBoe fryAOTb npsBBAbBoe.

Ileprhe nomnen. Enacaom» xo OHOuy ero AyxoBHHKa, BHrosopaTb euy aaay ero naeABH-h eb KpoTocrin a co yBhuisaanieM-b, α·6η προeraa-b A'Kn* ceoero. A uoueate aao βββηημι» ip-hxoub ■ copan Mb co&iaaamrb l^epKOBb; to yM<vuTb ero craueTb ayxoBHuii, hto6t>ht>OaaaaiM Aeiib upaaAHHHHuM npaneeb OTuy AyxoBMOMy noKKHuie, ■ npamun* 6h enuTHMÙo, a ups-. hbctbach 6h EaxapHCTi· CbhtoM npu uapoxb, HTo&i. uro HaMtaenie hbho ctbiio b oofaaaHb 6u pa-iopunca, к На Αποβοτηκη caoa ue Boaapa-lUane'a 6n. H ame cie c.Abiiuanb βββοββτημ, iioKopuTca a ποβοιγΙιββθμοο coTBopBTb, „apto-*ὸρ»M* Eitecsoas *Λ/KMta çtotto"*, a Cojibiue irtnero A-h.laTb.

A cctuah uocHHibCTBO oHoe eoTUie OyAur-b; το EniicKoirb, cnycT8B-b a-haoe speua, npasoBen, en> κb ceC-h Hecruo cb npomenieMb, a ToeatAe iioHTopa-n· exy nacTanneaie BTaÜH-h, ' npacyT-i-Tayaiuiy roKMo eABHouy AyxoBHOMy, κοτορκM Kb iieuy XOAU-Tb. Ή âme voοA^ιιιηοτη, „npio-dp*MM

A 6yAe ho uoÜAeTb Kb Enacxony asaHUbitt, το EuacKonb Toroatb AyxoBHaro eb Apyraua ahaiauH hhcthhmb ocoCaMa AyxoBHUua a MipcKUMa, nasnane eb npûmwibMa oaaro, nom-nerb kt» HeMy VB-hmesaTb Taub, κβκτ> a nepnhe. II 3A-h.. ame npeKJioHBTca, a no HacTawteBia éoTBoparL·, nepmanoeb Aiuio.

A ecTb.AU u -vain. nenpeioiOHeHb upe6yAeTb a ropA'b. a eme Momao noHOBHTH Taaoearb no-(XX1M-TBO.

Ecrans iae Bce m-ye πο Βλοττ., τογαβ Enacaonb noBtuiBTA, npoTOAtaKony ba> upaaABBHBHh AeHb B-b HepKBp UtB-hcTBTb HapOAy CBMB BAB ΠΟ-AotlHHMH C.AOBtS-U: (

„'le.AOB-hirb, β%αομμM naub (BMapetra), tb-KOBHMb-To aBHOrjrbmiewb βμθηηο coCnaauae-Tb U,epx<>Bb. h npoaopnuirb ruhaa Boaria BBoaeTca, n HaeTaaneHie nacTbijicKoe, Re eAsaoatAU eny noBTopennoe, <*b pyraTeAbCTBowb OTMeTMym»; toi-o paAB naoTMpb eaurb (axaperb) M<Mm Batuy ji»6oba> othocko, ab bch uoxoABTeca o neM b fuAaroyTpoônoMy Bory, ab yxarHBTb ero wecTocepAie, b Aa cepAUe hbcto coTBopBTb ** HeM'b, h npeiuioiiBTb ero κτ> uonaaniio. A ko-Topue (MiBacaMmee cb ηβμβ βμ ΐοτβ coofrmeuie, yBtmeBahTe ero. b yxonahTe b βαββοπηηβο BCHKb B Cb npOHBMB OOBOëγΠΗΟ CO BCBBBM-b ycepAiex-b, ah npnneoeTb πокΒβκiβ; B AORoatBTe eny. hto ame HoncnpaBneBb b upeaopna-b upe-SyAOTb Ao TaKoro BpexeBB (npexa ypenenao fiyAoTb qo paacyacAeiiin), το noAnaAOTb saBep-HteHÎM on. HepKBB.k

H ecTbjiu yate n' no cesrb HenpeunoHeHb b ynpawb- npefiyxeTb apecTytmarb, το EiiBCBonb b TorAa ne upacrynarb eme ra aBaeexb; uo npeatAe o soexb ToMb, Kaitb Ahaaoea, HBΠΒββΒτχ Bb AyxoBBoxy Kooneriyxb; a ora KoiuteriyMb legum divisam exposons: ejusmodi homo post-^ qaam somel iterwnqne praeventas admonitione, obstinatas et eoataaux este perseveraverit, dignas emo jndicatar, qui tanta paeaa castigetur. Si qaidem non quia simpbeiter set poecator. anathemate eat feriendae, sed quia contumax ex professo Dei judicium, et Kmlmu potestatem, et quidem cum magno intratorum fratrum offendiculo, contempsit foedumque impietatis odorem exhalat.

Series vero hgjus negotii legitime exequendi ad hune modem disponetur.

Primo quidem Episcopus ad illum hominem mittet sacerdotem, qui ipsi est a confessionibus, et qui remotio arbitria exprobret ipsi flagitium, blande cotniterque admonens ut a suo desistat facinore. Et quoniam per apertum peccatum et' contumaciam offendiculo Ecclesiae est factus, obsecret ipsum sacerdos, ut proximo festivo die, non gravetur peccata in sacri ministri praesentia rite detestari impositaeque ex censura Ecclesiastica paenae submitti, sumatque in multitudinis conventu sanctam Eucharistiam, ut ipsum ad frugem jam rediisse. et scandalum esse sublatum liquido constet, utque ipse ad suum vomitum non revertatur. His aure perceptis reus, si morigerum se praestiterit, et jussum 'fuerit exeeutus. lucratus est Episcopus fratrem suum '), nec quidquam faciendum superent.

Si vero legatio illa ivit in cassum. Episcopus aliquo tempdris spatio interjecto, invitet eum ad se. honorifica praeveniens rogatione; et de eodem illuni privatim unico praesente sacerdote, qui a confesaionibus, et qui prius legatione fuit functus, admonebit. 8i itaqud obsecutus fuerit, lucri factus est frater.

8i vero invitatus ad Episcopum ire recusaverit. Episcopus, eundem sacerdotem, additis aliis ecclesiasticis et saecularibus personis; praesertim illius amicis, mittet ad eum. mtn secus ac prius admonendum. 8i vel hoc m<Alo acquieverit admonitioni. vota successu sun(coronata.

Si denique ita obstinatus contumaciam m>n deposuerit, poterit denuo iterari similis priorum ^legatio.

Postquam vero haec omnia iit irrituin reeiderunt, festivo die in Ecclesia jubet Episcopus per Protodiaeonum, hac vel simili formula populo promulgari.-

„Haud ignotus vobis homo (N. N.) ille ejusmodi publico flagitio (N. N.) est Ecclesiae offendiculo, iram Dei vili pendens, Pastoris admonitionem plus simplici vice iteratam cum sanna regeeit. , Idcirco Pastor vester (N. N.) vestram omnium paterno obstringit affectu Pietatem, ad orandum misericordem Deum, ut cordis illius duritiem emolliat,' eor purum creet in eo. ad resipiscendum moveat Si qui vero sanguine vel amicitia estis propinqui, hortantes privatim singuli, et omnes in communi, et obsecrantes, ut resipiscat, solertem date operam, aimulque certiorem ipsum facite, futurum eme. ut, nisi ad frugem ante certi temporis (gwo^ potest pro sridrio οβηρηοη) decursum redierit, ab Ecclesia rescindatur.*

Hia omnibus peractis licet si praefracti» et ferreus esse perseveraverit transgressor, ne tunc quidem Episcopus homini anathema vibrandum statuet, sed super omnibus istis, quaecuaque acta sunt, certius faciet spiritale Collegium. 8imul

noaytan oouaaoaeuie b» uucMrh, npeftwr» uno rptatuu» wMexi, eocfaBU* Tastyso, uni noAoCay·) ^*ofityxMVf* «J» o6p«bee>, ■ προτο-Aiaaoay ara typumt upa uapoxh upovecrB *no-*-ae^hn:

‚Ποηββ» μ μ μ η* «am ιμοβlμπ» (atuipen) Τββοβμμβ-το c«o«m mum aanoua Bontia pecTyna«aieMi> oofiaaaaam I^epitoan.. ■ neoano; χροτηοβ uMTMpcaoe yrkmaaaaie, η» nouauin «το Beiiymee npespAn; nocjrKl· me a oraep-amtie ero *on* I^epn·, ante ne nouaeroa, n cayra napona aartmeaaoe yaawroataax ttpefiH* naen» Aoceirh n> MecTocepxiu caoem, Be uoam aaaeatAH ncnpaBaeaia cnoero: τογο paAU Π·-CTupa aanra, no aanoatan XpucroaoM, Aaaaoa> cefifi on Toroauo TocnoAa Baacrie, uanepraen» aro στπ» ofiiaecTBa XpacriaircRaro, a aao He-noTpe6naro mena, on, rtoia I^epune XpacToau oTciuaera, βτΑμi» npaaoa^pawm naarhcraya o ηομτ», ιτο out. HenpanacTear» KTotty ecn. Aapoan» Bowiaxr», kjhjbid Cnacnreaa a Γοοποαβ uamero lacyca Xpacra ιιρioΓιρΑτοΗΗΗΧτ» nam», aohahwh hcthhho on. eep.ma ne nouaeTca. H τογο ρο,ιη aanpemeHT» a He (waroc-noeein» ecm etry bxoa'b HepaoBBuM, KoJibM· naue cmtoü ■ cTpamuoü τβΜβη Eaxapac Tia a nposiax-b T*βητ> Cbhthxt» n Tpeth, I^epnoHHMxi, y*tacTHum> ou-b 6mth ho Montera nam» 1Tb uepxiix, ram» n B-b aomv cBoeu b n na Koewa ,th6o rromt» wicrh. ' H. ame 6u bt›]J,epKOBb obt» auttun» thHho bjib h ubho, ho canon; το 6onHui«»My ocyntaeHi» non.ie-mhtt», a mhombo nane. am« stoBapuo h-ih hb-cnnbHo Tanira Cbhtuxo npuiacTBTBca nep-iHerb, CBXUleHHHIlH MO AB HIXTÔpaBBIbTb OMV BCUHOCKH BxoAB l^epKOBHaro; n auje He Moryra Borôpa-HHTi. cmv P«AU CMU ero. το κρθM-fi Jlutyprin, .la npecTanrb ott› bchkoü c.ivmGm U,epKOBHofi, .lOH.ieute He HlM.ieTb. TaKoacb CBMlueMHHUU na He xo.iHTb kt. HeMy .en MonBTBon. finarocnone-Hiewa η ('βητημΒ Τβηηοτβμ iioat» .inuieuieMb caua cBoero.

BActho ace M'hua 6yAU, ιτο oht» «HMitpeK-bi cawa tohîx» e.iBBoJtnurh auaoeMh ceH noifte-acHTa. ho un Mena, HH ,tKtb a km προ«lia ,10-MauiHÎn ero, paae'h 6u b oaaie nopeBBoaaTb 110-xorfinn ero HeBCTOBCTBy, a aa ciio BanoaceBHyn Ha Hero kmtbv Aep.3Hy.iH 6h ropno a ηβγτβοηηο y.KopHTb U,epKOBb Bomin."

CeM «na BHutj κβκοβμΗ aa pa:w v*ieHiu ' Kanneriyua ycTaBBToa anaoeMM <>6pa.3eiia. n<> npouBTaHÎB npatrhaneHa ja ftynerb Ha nsepaxa U,epKOBHUxa, oabhoU Πρ«<*τοηΒΗ0K, ππn u bo Bchxa Enapxia toM U,epKB*it, pascynara Konne-riyua.

IIoTowa ace, octuth BaaepMeHHuh npianerb sa uyacTBO, n noxoinera npaaecra nonaasie,- το AonaceHT» fiyje-n. caxa, βλχ, ante eaua He eoa-MOHtera: to apeaa tocthuh bhmb Mna npasecTn CBOe noKBHHie co BcaKBMa CMBpeHieua nyCAMRBo na U,epKBH EnncKony, h npocaTb paapAmenia co ncnoBhABHieua rpAxa eaoero a ropAaro npeaopcTBa. Π τογ.ιβ^Enncnpna npenaoMBTa euy Bonpocbi: ante a pane npomenia rphxoaa, 6ôaca rnhaa Boana H npoca Boatia Mnnocepnip, naeTca; a ame Bhpyera, hto anacTh RacTHpcaaa, eace phtnara a BaaaTa, eerb He cyemaa, ho eniibHaa a AhMcTBaTtyibHaa n cTpamHaa: a ante aatam atqa· par Collefii Mriptaat bmukUcbm tioaat, peccatorem in KMleaia ftvqaeate andhladine dins pabliee darorebit, fonaala ad hune Tel ÛBt›-leni. atodaa eoBeÎRMta;

‚Οβοβμμ notus Vobis hoaao (N. N'.) ejaseiodi saa pabHea legis diviaae traMgrsssisae seandata·dedit Kaeleeiae, H deerstiua Pastoris, qai earn maltoàes ad paeaitentiaai sxataas, adanaait. deatani ae ab Keeleaia, nisi resipaerit, ease resciadendnaa. pabliee praamlgatiua panua peasi habens aaqae in praeeoas, calk» quasi obducta perdurat, nullam prae sa fereas spem correctionis ideo BOster Pastor, juxta Christi praeceptum, concessa sibi ab eodem Domine potaotata, ejicit eum s Christianorum communitate, et tanquam membrum inutile ab Ecclesiae Christi corporo resecat, unireraius^eehrodoxis notum manifeatnmque faciens, illum ab hinc non case disinae gratiae, quae Salvatoris et Domini nostri Jesu Christi sanguine nobis est comparata, quousque serio et ex animo non egerit poenitentiam, participem. I*roinde prohibetur et arcetur ille ab Ecclesiae introitu, tantum abest, ut sacrosanctae et verendae Eucharistiae, caeterorumque mysteriorum, et Ecclesiae beneficiorum. tam in Ecclesia, quam domi, alibique locorum particeps esse credatur. Hi forte in sacram aedem clam sive aperte, idque per vim'intraverit, majori damnationi succumbet; maxime vero, si per fraudem, vel per vim de sancta Euc|taristia susit participare. Ministri porro Ecclesiae ab ingressione templorum penitus eum arcebunt, alioquin violentiae illius, ubi seae in templum intrudit reprimendae impares, nisi exiverit, ab omni precum officio. Liturgis excepta *), Resistent. Sacerdotes pariter ipsum non adibunt preces fusuri, vel ei benedicturi, vel Sacramenta impertituri, alias sui muneris privatione punientur.

„('ertum sit omnibus, unicum illum hotainpm (N'. N.) praecise anathemate teneri, n<xr itidem uxorem, non liberos, non denique illius vernas; nisi hi quoque voluerint ejus aemulari furorem, et ob vibratum in illum anathema Ecclesiam Dei superbe et publice calumniari ausi fuerint.**

T'dtaec aut alia quaedam a spirituali Collegio anathematis praescribenda formula, simul atque fuerit promulgata, foribus unius Episcopalis, aut omnium in dioecesi templorum, ut spirituali Collegio visum fuerit, affigetur.

Postquam autem e coetu Christianorum explosus resipuerit, et poenitentiae dare specimen voluerit, ipse ille vel per alias, ni ipse praesens adesse non potest, honestas personas humillime et publice in Ecclesia Episcopo in populi conspectu fatebitur se poenitere, et confitens suum peccatum et superbam contumaciam, rogabit ut ab anathemate liberetur. Tum Episcopus proponet ipai quaestiones: An vere, et ideo, ut sibi peccata remittantur.*metuens iram Dei, et Dei misericordiam implorans, agat poenitentiam? Ctrum credat Pastorum potestatem solvendi et ligandi non esae inanem, sed validam et efficacem horrendamque? Vtrnm promittat in

■) Vsria· /SwrfSos, isqBit AUatias Ilk. S 4s Caussa» «ap. It B. 10, Hsm apud aatlqaM alia atqas alia «ifaltcsl. asm taaisa tavelait epedasdU pestwmiqat t»·portsssriturn ut se asoiiss astis Ola st rites indisstat. qas meroastasta·serpes CtarM et magato sseddaw..

oMmanaerca, tto *6ya/m* enpens nooByuuuafl curt IJfpm, ■ Be nun men IlacTHpcao* npeaapaTe.

H'no orntann oaaro, n cayx* Boero Bapoxa ■speaonnHn, noaeom exy Enacnom aptanto yuoaaTb aa Boatie luutocepAte, sa cMèpTa Cnacnreaesy rptaquay sanmeiryM nopiMos, ■ πpoven> boat» naira paspAtnenie. Tbbk, noyun ero o acnpaaaeaia atari·, (aaaoaoe noytenie xoatera nocjrt oouawraea), yaaawn exy ypewbhmM irfcaiM neas npaaxanuM*, no acnoab-Aania upexa Ayxoaau» OTqetra, npiara r* npnHarri» Cdhrux EaxapacTin.

A ecTwra BsaepaceautM, ae nonanes, yuen eme pyra-ra BHseexy I^epaoanyn, nan em· ■ nsKocTSTb Eucttony, nan nnoxy jtpnry, n rora» Enacaona nomaera o tomt› neaoCarayxj kt, JlyxoaaoMy Konaeriytra, a Koaaeriyira, poSHCKasa MCTMBy, OyAera ca nacroanieira npocaTb eyaa y noao6aa>meM xipcaoM babcth, aaa a y caxaro Uapcaaro BeaBuecm.

Cie ToabKo Enacaonaxa HSKpfcnao yicaatera Ko.i.ieriywb, vτoβι, on, aaaa BHaeexH, itura B pa»p4>menie, ne A-taians paAa npnObuiB cBOeM, B.1B nHaro noero coCcTBeHHaro UHTepecq, a ucn-.m6b B-b Toaa bbbchomt. .Ttart, „ae «mn reos, ao jure *Γooaoáa locyed"*

TbkobuU .ikaa cero iioerynoiri, wn npaanab-»uii. caoey Boariio coraacHbti a noAoap-bitin ne no.i.ieatam>M.

· Ho ce caob0 6uao o annoewh, eace ecTb upoWJSTie, sasHb cxepTB nojoOnaa. AnaoeMon 60 oTckKaeTca nanorhiri, ora UHcaennaro rkaa XeneToBa, το ecTb on> I^epaan, ,κ m» -roxy se XpncTiaHHH-b npeOMaaet-a, oTtyatAemb HacJrhjia Bckxb fciarb, cuepri» CnàcBTeneBO» nam npioôpkTOHHbix-b. To 6o «BJiaeTca m, cjioBecr, Boatiux b' „6y,m refik hko a3Hwam> a XMTapt,* a nnoAoT>aerb TaKonaro ηpoAHTH carairh,u u npoiaa ‹βμτ› uoAoflnan.

(oB-b oT.iranu.)

EcTb ace b-b qepKBfe CbbtoU b xeHbmee uaK&aaHie, uapauaexoe oraynenie aan aanpemeaie. Ce ace ecTb, κογαβ ne npoAaerb' «ano rplmuica UepuoBb BH&oeM-b, a Be naronaera ero οττ> ctbao XpucTOB»; ho Tonbao cxapserr, ero omyieaieira ora cooCmenia ea npaBOBkpHMxn ao oAninxa MoauTBaxa, ne qpoxTb bxoabth bi› xpaxn Boacio, n «a irkKOe spexa aanpemaerb exy npanacTie Cbbthxt› Taajrb. Κρβτκο peina, Hpeai» SHaoexy Henontarb πoAoβoHτ, ecTb yCieuKoxy, a oTnyseniex-b ana aanpemeuiexT· πoχoβoη both sa apecTb bshtomj^

(>6oηχ'β chxt› aeaHKoii a xeumoit aasan oCpasbi cyTb aa I^epKOBBUXt* ooCopaxi, rnk epeTHKaxb caasyeTca asaeexa. A npecTynaanii coOopHHx-b ppaBH.-n> oTnyieniexi. nanaayoMH cyTb.

' Basa xeabmott nasus, το ecn> orayneaia AOCToMaaa, ecTb riaiM eemuriM B annarit rpfara, no He caxoe Coabmoe anaorpAmie, o anoBotra Bbime ywe caoao 6uao. Ha npaxApr», botab rro sbho CeanaacTayerb, HXAoaak orb H,θρKOBHaro nknu yxanaeTca, aano ββο6βα*βι›, iffli oCesHecTHBi» sane necTHoe, npomeaia ne πρρpoatanm m Artarna* esae IHnni BeeMae obedientenu ne Pastorum poteetatis eoaten^torem ?

Poetqaaai ad haM- oauiia, aadieate popalo, dederit responsa, jubebit enm Epineopas Dei nuserioordiam sperare, quae propter Salvator» passiones eonfertnr peccatori, ad frugem redeunti, ipeomque, recitata oratione, solvet ab anathematis vinculis Deinde admoneas ipsam vitae corrigendae (eujuomodi adhortatio ia posterum conscribetur), certum aliquem festivum diem assignabit, quo, postquam praesente sacerdote poenitentiam egerit, sanctam eucharistiam sit participaturas.

Si vero njeetaneus ille nullam agens poenitentiam, ausit insuper anathema, quo ab Ecclesia est percussus, convitiis prooomdere. Episcopo iiyuria» aut aliis ex elero inferre. Episcopus tunc temporie per supplices litqrae rem ad spirituale Collegium delaturas est. Collegium demum, explorata veritate, a saeculari potestate, cui ille rejectaneus est subordinatua, aut etiam ab ipsa Regia Majestate instanter flagitabit, ut jure in illum animadvertatur.-

Id tamen spirituale Collegium quam maxime Episcopis mandato inculcabit, ne illi tam anathematis vibrandi, quam solutionis impertiendae causam, quate- illorum quaestum, aut aliud peculiare commodum redoleat, commingantur; nec in tam magni momenti negotio, *ma* rant, *nd gnat Demim Jam, qaatraai.u* (Phil. Il, 90.)

Ejusmodi istius negotii processus est legitimus. Dei verbo consonus, nec suspicioni obnoxius ').

Diximus de anathemate, seu execratione, quae est extrema diris devotio et paena. quae morti asaimiletur; quoniam homo' anathemati innodatus, prorsus a mystico Christi corpore, id est. ab Ecclesia rescinditur, nec ultra audit Christianus, cum sit exhaeres omnium morte Salvatoris nobis acquisitorum bonorum. Id enim illa verba Dei sonant: „8it tibi ut ethnicus et publicanus* (Matth. XVIII, 17); et „oportet talem tradere Satanae* (I Cor. V, 6); caeteraque horum similia.

(Dx urrxxDiCTo.)

Habet etiam sancta Ecclesia leviorem paenam, quae est temporaria excommunicatio, quae interdictio alias, seu exclusio ab Ecclesia ad constitutum tempus, dicitur. Hae quidem utitur Ecclesia, ubi peccatorem 'non adjudicat solemnissimae illi execration·, nec Christi grege penitus exturbat, sed humiliat ipsum per temporariam separationem a fidelium in commune orantium communione, prohibet eum templorum Dei aditu, et, quo minus per certum aliquod tempus sanctorum sacramentorum sit particeps, interdicit. Ut v0rbo dicam, anathemate percussus homo ad mortuum, separatus vero, ad oareeri inehuum proxime accedit.

Utriusque tam gravioris, quam levioris paenae exempla ex ecclesiasticis peti: possunt Conciliis quorum decreto Haeretici quidem diris devoventur, canonum vero synodieorum transgressoribus paena separationis irrogatur.

Causa, quae leviore paena,- id est, temporanea separatione luitur, consistit in aliquo gravi et aperto flagitio. non tamen in ipsa maxima et euonpi impietate, de qua supra diximus. Exempli gratia: si quis multa et quidem sciens prudensque contra fas et jus feciat, diutius publicum divinorum in Ecclesia officiorum exercitium devitet, aperta

·] IU sans haberet, nisi uaenatar splwepi, hae UgaaM potestate nsa ad, nisi jpost Itepetrela· per litteras a Made ■yw4o UiiBtliB, at sapre jjitun est, quae qaMaa nisptlr aaUe teataaMBte «Mma

■eertt; Tanosuura Eββεμοπτ, **oun** ooβοη, **ua upon xyxomma** noynjwa, <a e o mu**U rarmi-**■oo **npneoyra, am·** toto **se eaxom** ootηo-***pm,*** **xoro, ae aunm** aaaaao* **ropAoor·** ■ **npeeopcrna, xoaen CMipm orayuoaiewa Sen onm Mnnn** vpert. **nportutiaiton upeonde-ubmeui***, bo **roauto** bs **Maso*** **xapTunsA nan·-can» any** npecrynHBxa ■ **orxywenie ero.**

H ra TaKoaoub nte* **ae Aoamen Eaacaora oruacMsaTaca ra' JlyxoauoMy KoueriyMa** aa* **coaaaoseaia,** bo **raira cnodoaen ■ au»n ecra cie Taoprra,** τολβκο **6h cie** τηορηχτ» **ae no CTpacTB,** bo **a** <π> **npturfcuutiM-b posHCKowa. Ame 60 aenounuvi noro oraywara, a rora nonniera aa ero cyAa** ar> **KoaaeriyM-B, aaaaaaaaa Enacxon** 6y**Aen>, no paacyacAemn KonsertyMi» J^yxosnarb.**

XVII. Buno mono aume noA*a **"lacnoMt** ocmhmt», btо6t› **EnncnonM CMorptan, xpaturroa** ab **no Enapxia ero on npecaarepe*** **a** μοκβχοβι› **b** npoHKx-a **Aoamiu** ohhxt, **aauonhAB, a XToOa BMiun» aa cie AyxoaKuxa** φΒθκοπο*τ>. **O6ane noueate cie ae aouoni.no** «ctb; **udo a** φΒοκοαM ohwe, **jpyaca** cbobmt› **daaroAhTeneMi, sng waAy** omab, **MHoro yraeaaioT-b: Toro paa·** πoAοββββττ. **EnacKony** bt› **roat,** βαβ **m.** abb γοα* οαβηοικαη **ofrbBTB b nodiTBTt Enapxim caoio. H** octi. **cero, icpowh MBoraxa** bhmxb, **aeseai* ofipana Ilaiuia AnocTona, aaoate anxaerca m.** ΑΆβημ Χι. **ra. 14,** ct. **21, 22, B Jjh*Hi*** ***ra.*** **15,** ct. **36, P**bmah-**HOWb ΓA. 1, CT. 11. 12, 1 K**opBHOSHOMT. **ΓA. 4,** ct. **12. 1 C**oayHHHOMb **rn. 3.** ct. **2, t** ('onyHBHOWb **r.i. 3,** ct, **10'**

Κακό **J*T** xymae mmcmm **ta» ne** wocaiasair, nocxadyrose·* pcsyxH cysts aoatpadaHg.'

(o uacthpckomt' **nocaiAKHia.)**

1. BpeMH jrfcrHee Kaverca 6MTb yroAnAMmee icb noc-hnteuin, aeaexa aaMsee. Ce a» -roro paAB, HTo ae τακτ μβογο **rrhTowb, aaara** ββμοβι **u es**mt, **EnacKotra a U,epaaa trochmaeMSM aa** κορMτ. **a** bbmb **ByutAu ero uBAepatan. He aa-aofrfc i"hna; a .ipoBT,** mbao **Треба. Xohfra, pud*.** κορMτ. **aoacKO* AomeBJte. H Montera Enwcroni ae Aaaeae on ropoaa aa .notch *rz* naoaTrh spews nepecrosTb.** ττοβτ. **we Tpyaara cmtmencTna,** sab **rpa»aaHT> KsapTapoio, Haanaae** γα* **τορoα» ytSorid.**

2. По nprtaAl cbo**Cmt. Enacaotn* as apyroi aeai>** h.t« **sa** τρβτιϋ, **oodpaaa rpaxcsax-b a cexbcKax-b** npec**BBTepoBT», caanteany» JIuTyprico coBepmBTh, a no Λarypria oo** bcAmb **caamea-**hbkb **oruoera** wonedeHT. **o BApaaia a uofrhAb JlepataBBhdmaro Moaapxa, o acnpaaoeaâa a (faarocToania** ›**II,**βρκΒβ*, **o oGpameau pacaoabHK-KOB-b, o fciaropscTBoperis aosAyxa, o oduda** πλοαΟβτ. **aeMHHXT» a npoaaa. H oodcraeaaM* nanon oocraaaenb Cyaen», nanda ayauiM coaep-auuui*.** A

3. Τογα* **ate, no coaepmeaia ncero trkaia, exoso cnasterb m> CBsmeBCTay a aapoxy yia-TeAMioe o noaassia** botkbhomt·, **a aoasaro, naa-naae ate csameanaaecaaro nana Aoonatocrera. H Tax-b ate npaXoanrrb ys-ktuasaHie,** ττοὸ-**B ewy mjaria hetMBtaai beatiawa qaidem aMciat, nt taarat âM enlpa reasittatar. ana caret. tyMnodr peccatore* Ipieoopae propeia freta* peteetata, rol *aeef4ei·,** <jai **a eeafsaaionilte· *it iatetaaatio wee·, iacropat, at pebbcaaa agant p*eni»sati*· 8i xero morigeri aea frwriat, qnaaqwaa· «aperUam ooatumaciaaiqM· dieaimnleet. potest eoe rofreaare eegregaM a po-pato. Nee opu* eat ilia per Protodiaeoeum famoee pronralgadoae; «ufllctt naa exigea charteis, quae cnlpaaa praararicatoria at eonaecutam aggregation·· paenam oomplectatar.**

Ad ejaamodi negotiant exequeedum, nee eat opt», ut Kpiaeopaa per literaa impetret a apitituali Collegio facultatem: ipae proprio arbitrio et jure fraitar. Daada eat opera, ut diligenter in canasta inquiaiturua slfectu *non* Isboret; slioquin inaona •egregatua provocabit ad spirituali· Collegii judi-cium; proinde Epiacopua pro arbitrio apirituali· Collegii a patens non erit immunia.

XVII. Diximua quidem supra, sub No. VIII, Epiacoporum intereaae, habere de clero annotatores, quibus ad Preabvtero· et Monacho·,' utrum hi mandata sibi injuncta exequantur. per dioecesim explorando· utatur. Cum tamen annotatores illi non sunt aatiafiacturi, quippe qui offlciis bene-factorum devincti, vel muneribus corrupti, multa silentio supprimant, idcirco Episcopo singuli· annis, vel saltem per bienniums sun dioecesis semel eat peragranda. Praeter alio· multos, notabile Apo-stolus Paulus huic praeivit exetnplqm, prout ex Actorum XIV, 21. 22; XV, 36; Rom. I. 11. 12; I Cor. IV, 12: 1 Thessal. III, 2. 10. colligitur.

Quo owtaui *hatc* prrapratio m *riiifetio /odliut* posait αλοοM, seywanta* ***roguitu*** **aunt odaaroaudecY (Di TBTTiTiora rùroaaiï)***

.1. Tempos aestivum ad dioecesim visitandam commodius ease putatur, quam brumale: idqué ideo, quoniam minorem sumptum ut ipse Epis-copo·, ita Ecclesiae ab eo peragrandae alimentia aliisque illius necessitatibus impendent. Panis, piscis et avena viliore pretio comparantur, ligno-rum parum, foeni vero nihil postulatur. Potest etiam Episcopus non procul ab urbe in campo sub* tentorio aliquandlu morari, ne hospitio exceptu* molestus sit Clericis, aut Civibus,' praesertim in tenuis conditionis oppido.

2. Postquam venerit Episcopus, secundo vel tertio die, collectis urbanis et rusticanis sacerdoti-bus sacram missam celebrabit: hac abadluta, cum omnibus simul preces fundet pro AugustiMimo Monarchs, ut sanitate et rictortia potiatur; tum quoque pro Ecclesia, ut bene se habeat, et in ^omnibus proHciati pro schismatici· convertendi·, pro commoda aëris temperie, et terrestrium fruc-tuum abuadantiai orabit. Hac gratia peculiares preoea singulis necessitatibus accommodatae, sunt eonointiandae ').

3. Bimul autem atque sacro officio perfunctus fuerit, sermonem ad sacerdotes populumque de vera paenitentia, atque de uniuscujusque, praecipue Eocleaiaatici ordinis munii· rite obeundis habebit; monebit insuper, Ut si qui·'de spiritualibus negotiis

') JMm, «ai **mlpa· ateisit,** swsfrssariuai iBtsUigs.

*) **'dpxts tsxtms: Osa··,** (us «wwijsss, fuqMssifW· ·««·-*.sarf*^· sis^i ai^t^sis^^tst, •**ssysastsr. V··· «aasais hs* ia Uss sswtim· ittargisu· «aMm, qaH ·* normsria· •ariptmaa sautisesw·. nmna h** uwvsm **«sa«M sdaa mrfüsm..a^** wms te tasaasia.

DpeMowm, bto nxierb , κ-hxia AyxoMku HywAH ■ cyxurenaBMo naaeata couicm, tuκoBE ■ ito rxi bbabtcb bt› IfepnonBOx* tipnYrb Reienpuiuo ■ npovaa.

A noseane e· saura Enaenom xomoTt <iacToe caobo <iaoaum>; Toro pui ιιαχοβοβη ■> flyxobhoxi› Koaaeriym Taaonoe cnono ooxbmbtk, b to 6u Etutcnona ra aochutaexaura Ilapnan trpoiaroBM·.

4. Moaterb Enncnom ■ tsIho y Meuun υ,ββρKOBHBKOBΊ», ■ UU« BTO BMH* yTOABUl noKaiKeTc·, cupaniusaTb, Kara amayra npacMTepti ■ jiaKOHu. H xora Aoaomeauo acaaaro ae ooαοΛλοττ, aApaTi› riropo, обaxe aynmaa yarn noKaweTCH npaxaaa kt› phacxorptai» a acnpaaaeHia›.

5. IIoKaxAcTb EnacKotn, AoaecemiMX-b Ahtn. ho ynpanarb. ποτά a cam» a-b oe&h rocTeM ae aoaoaoTb, a aaaaabdi Kb khum-b ae noMAera, iToflb He oCoabOTaaca' τρηκτηχοHτοχτ„ aaa none ποΛοορΑκiH 6u aa cede ae no«an-b, hto oin› cyabtt› no npacTpacTiu sa yxoaoaeaie caoe,

6. Ectbab fliuio xbhtcs ioararo Bpexene TpeCymmee sa aeapacyTcraiex-b οββα^τοαθM, aaa aa rhumb ηΑκΐηχτ, npetUTiexb; to ôaoe xhno lauucaub. οτηοικητττ, ao ynpaa.TeaiK> bt› aomt' cboII. A to abb Toro, Troth. exy Ha «αηηομτ. uberti ae ΛO.TΓO rocTHTb, a CTaalS^b eby apOxean κi. iiocbuteHÎD acea Enapxia.

i. Ectwib Enacaon-b ποχοω,οτ-ι. saaTb m› eefrh roirreh, to Becb 6ρ< τοη> TpaaTaxean. cbovmi KaaHoio «TnpaaJia-Tb, a He HaJiara.Tb Su noSopy aa eaimeHCTao, aaa Ha xoaacTUpa. II He MLOKin-b BSBKHHTHCa ySOHteCTBOMb iIhohmb; u6o ne no aoary, ao no cboSoaboN cBoeh Bona :αβ»τι› πκτβϋ ana ae aeaTb SyAerb.

H. Haua Alula a nocTynaa, Kam. caameHCTBa, TaK-b n upaxojcKHXT» niOAeU, xoryrb fiuTb VTaeBaeMUH npeAT. EnaeKonowb, xoth a aeaua ηapoAy <ºVTb: a o τβκοβηχ·β tb#ho a Hctcyeao πpoB-hAHBaTb. A cie ne xoacerb yrauTUcu, vhTaei-i. ιh ' CBameHHBK-b Bo ahh npaaAHKHHxe HacTaBUTeuibHUK khbucbum, o Kovopwx*b Buuie ' ciobo 6wto. H ecTbAB котορχϋ He VHTaen» 3a .TfcHocTÙo. toto npn npouax-b CBauteHnaKaxb uaKaaterb no paacywAeHitO.

9. CnpocBTb ace Enncxoirb «BameBeraa b npoIBχ-b HejioB-fcirb, ne AdtaatoTca η γσΆ cyerhpia? He oBp-hTaioTca ah KAMByma? He npoanoaerb .τη κτο αλβ cKBepuonpubijTCTBa aoamuxi, vyAce-b npn HKOHax-b, upu. KAaAeaax-b, hctoyuKa.vb? ■ npoiaa. H τβκοβμη (fesAtaia aanperan. co yrpoaceuiex-b tuurrax ua npOTBBiuuouiHxca ynpaxnova.

10. O npaBAeuin b noaeAenia taaataur· (ante γαl› cyTb) xoHacTxpeii nyume cnpamaaaTb rz rpaAbxi· B cea-hx-b on> CBamettcraa B xipawb, neaouiH βi› caxux-b xoHacrsipaxT· o Tox*b aie npOHCKBBBTb XOUtHO.

11. A vTofrb EnncKotrb ue aanoxHU-b, Vero Aonaceirb ηβ&ικιαβτβ arb HOChmaexMXT, U,epxaaxr> b xoHacTxpax-b; toto paAH inii» 6x <n> oo6oto> cnBcaHHMa AommocTB xoaamecHUi b caauieHHMnecKia, KOTopua aft-h uaace cjhAyxiT-b.

VI. Kphmto an sanosrhABTb Emscxom Aoaaceirb cjiywarejiex-b caosirb, HTofrb B-b nocduttaeMHX-b rdpOAKTb B MOHSCTHpaxT. (IαBΓOHXBHO H Tpeuao npeOwBaaa, t ne ^BopBJtufrb ootixanMa; nannane ace ae Aoxonunca βχ y unnxova 'n y vult ae percontari, vdi de dubiis oonocieatiae easibaa coueulere, vol super clericorum perfttnetoria mueris adnunistrationeeet eertaa, base omnia et id genue aba, aecam ceathmioeL-

8ed quoniam non qnihbet Episcoporum tersae eultaeque orationis concinnandae eat peritus, ideospiritualia Collegii refert oMucribere hujusmodi homiliaat, quam Episcopi in Eoelealis lustrandis perorent.

4. Potest etiam Episcopus inferioris ordinis clerieos, rei alios, ai qui idonei- visi Sierint,, de sacerdotum et diaconorum vita et conversatione, secretp percontari. Et quamquam noh quaevis fldem protinus meretur deletio, commodior nihilominus inde oeeasio ad dispiciendum et corrigendum arripitur.

5. Episcopus priusquam negotia ad ae delata expediverit, nec alios ad se invitabit hospites, nec\ invitatus .conferet se ad convivium, ne hospitalitate decipi patiatur, aut certe ne concipiendae de se suspicioni, quasi lauto exceptus convivio affectibus in judicando indulgeat, fenestram' aperiat.

6. I bi causa inquirenda justo diutiorem moram; nempe testibus absentibus, vel alio obstante impedimento,· postulat. Episcopus inferens eam codicillis differet ad reditum, ut domi dispiciat. Idque ideo, ne in eodem loco diutius haerbat, habeatque tempus, quod toti peragrandae dioecesi sufficiat.

7. 8i Episcopus studeat adornare convivium, ad quod hospites invjtet. totus sumptus ex ipsius impendatur aerario, nec sacerdotes aut monasteria in expensi partem sinar venire, ,nec penuriam obtrudat se purgaturus, utpote non necessario, sed pro arbitrio vocaturus hospites, vel missos facturus.

8. Quidam casus et eventus tam sacerdotum, qüam plebis, vel apertissimi vulgo, possunt subterfugere Episcopum ; caute Igitur et secreto ii sunt indagandi. Ista autem non possunt, non in ipsius venire notitiam : doctrinales libellos, de quibus sapra verba faciebamus, praelegitne sacerdos festivis diebus? Si quis itaque negligent lectione supersedeat, in hunc caeteris sacerdotibus praesentibus prrt Episcopi arbitrio animadvertetur.

9. Quantum attinet ad 'superstitiones, ad pythonissas, a'd miracula, quae turpis quaestus causa imaginibus, puteis et fontibus, aliisque locis falso adscrihuntur, potest Episcopus, nonne id genus commenta tolerentur, de iis a sacerdotibus et ab aliis hominibus haurire notitiam, et ejusmodi abusum prohibens pertinacibus praevaricatoribus anathema minabitur.

10. Quomodo diriguntur, et quomodo se habent Monasteria, faciHiu est percontari a proximorum oppidorum et villarum sacerdotibus et incolis, quam ex ipsis monasteriis expiscari.

11. Episcopi est, regulas officia Monachorum et Sacerdotum, inferius descripta '), complectentes aecum circumferre; idque eo consilio, ne oblivioni tradat ea, quae in Ecclesiis visendis suqt observanda.

12. 'Maximopere refert Episeopi tam inculcare servis suis,-ut in oppidis et in monasteriis, ad quae ventum erit, honeste se. et sobrie gerant, quam eos a praebendis offepdiculis, maxima vero ab extorquendo per vim a Monachis et a Sacerdotibus

') Usa h I*» trlixs Ortturim, sta te sppsutese si

noBon nymaxba ■ mtm, ■ Koucuaro nopxy annuuro. Room*· naw Be Aepaaxnfib rpa6m nom mon mecronaro Haxaaasia. H6o cnyra ApxiopeMcme oinnw Smbmm·» xaaoMiM cbotbhm; ■ TAh aaxarb naacTk caoero uaxuu, tbmt' <n> μ ,η ββο» ropAOCri» ■ eeacTyxiexb, *ara tbTape na noxameaie ycrpexna»Tca.

k

13. Jia atari* ate Bean. Euncnonb-KaicoaMii oH-b ■■ ecTh creneuexs, npocToi an Eubcbobt*, nan ApxienucBooT*, bob IiBτροποηBTî*, ττο ὸητ Jlyxoasoxy Ktutneriyub, ·ηό περxoanoM aaacn, noamaein* ecm, yicaaoBb oaaro cayman., cyay noaxeacaTb, n onpeAtaeeieMT* ero aoaoabcTBOaaTbca Aoaacen.

H Toro pain, ame hto BxaTb aa 6para cnoero Apyraro EnncKona, οбηαβμi› *on* oaaro, uoao-6aerb exy ae caxoxy xcTBTaca, ana» xaeaet»m«, Hance noataTbun, xora 6m a HCTnaaua 6u.m, rphxosb ero. nance noymeuiexb cnAbHMXi* H-baiax-b .Tant αυχοβημχτ' nan xipcicnxb Hannave Aa He aepaaerb Heflpyra caoero Enncaona upeAaaaTb aHaoewh; ho o6uam caoa Aa npeAJiar*en AOHomeuiexT* JlyxosHoxy Kojuieriyxb. a raxo cyAU ce64 ,\a npocuTT*.

14. Toxy « cio «'.ThAyeT-n, ντο ncaxoxy Apxnxa HApnTy, 'Hryxeuy, Οτροητοη», npaxoncuoxy cnamennuKy, Tasoan* a AiaKOHaxb n nponiuxb npUHeTHnicaMb cbo6oaho b βρληηο npocuTb y Jlyxonuaro KojiAeriyxb cyxa hb cbocto Enacxona, «me mro n-b Hex-b orb Hero auaTHO uao6niKeirb 6yxerb. TaKoarb, auie κτο eyAovib Enucuona \ cnoero ne AOBonbcmyeTca, nonbHo exy HunuTb' HpoBoKaiiin. cieCTb, nepeHocHTB xtuio Ha *cym* J^ÿντοBHaro Kon.iwiyxb; u Enacxom* τβκοβημμή ua' cê6e μολο6ητ'lHκ»μέ u acTttaxb AOAaceHb ci» CBofioAyXnonycKBTb. ■ Ho yAβρικΒηητρ «»I>> HH»e yrpoacaTb. unate, ττό otuioctbîb oiiuxb Kb JlyxoBHtiMV KÔAAeriyx-b, nevaTUTb H.TH rpaônTb AOMH OHHXb. \

H«› ab6h cie Be παραβαο XHorBXb bbhm Kb 6eacTpacTi» n upeaopcTBy caoaxb uacTupefi, yçTaBBt-b JlyxoBHoe RqaaeriyMb Hexaaoe hbKaaaHie ua rbxb, κοτορMβ 6m noathuixT* aohomeHiexb nacTMpeU CBOBxb TpeCosaTb gepanyas, nan ecye on cya» EnncnoncKaro né cyAb JVyXoBuaro Koaaeriyx-b yHKHaaa6bupoBOKaiii».

15. Hauonem AonateHb 6yAeTT*\Bcan Enn--cuon-b ABeatAH Bb rOA'b (bah Kam, ymuuoTb o ceMb Koaaeriyxb) npacuaaTb ao KoaAenyxb penopTw, ciecTb neBbutenia o cocToniu n noneAeuin Enapxin cnoeii, ece nu Ao6pfc, agn utiKoe ReucnpaaneHie ecTb, HOToparo osb ne cTaBBTb Be xoaten*.' A XoTs6b nce AoOph 6mao, to o6ane Aotiutem* EnncKom* HantarxTb Bb KoAAeriyMb, hto euans Bory nce AoOph. Ho ecTbAH 6m MnataTHAT*, hto nce AoCpi, ■ OTMHyuy 6m noxaaajiocb, hto wBhto bb Enapxin ero Atarca cyerhpHoe, bim h anno δοτοπροτηΒΗΟβ; EnncKOira 6m, vhAaa Toe, yTsiun* a ao Koaa»·riyxb ne AOHecjib; το oaxaro ero ttouonon* hb cVAb *n* o»6fi KoutneriyMT*, a. no αοβοαβηομi* ynnnenin, noAsepucerb ero Haxasaiti», axonoe ycTuaneno 6yAeTb.

copiosiori, quam opus eat, cibo, potu et equorum pabulo deterrere; tantum about, at rapina· fieri patiatur, qainimo aeveriasimam paenam ibteatabit raptoribaa. Siquidem Epiaeoporam.aeryi, ut plurimum helluonea, gurgites, abdomimque auo nati, sicubi anum Dominum intelligent praevalere, cum vehemente arrogantia et impudentia, non secus ae Tartari in praedam diripiendam agmine facto involant.

13. Persuasum sibi habeat Episcopus, in quo-' cunque tandem dignitatis gradu fuerit collocatus, aitne Episcopus tantum, an Archiepiacopus. an denique Metropolitanus, se spirituali Collegio utpote aupremae potestati ease subordinatum. mandatis illuta obsequi, a judicio pendere, et decisionem illius ratam habere.

Ideo ai quid habeat advenus fratrem suum alium Episcopum, qui illum affecit injuria, non debet ipse ulcisci, nec affingendo illi vitia, nec etiam vera flagitia disseminando, nec subornando potentes personas, spirituales vel saeculares, praesertim vero non suait Episcopum suum inimicum anathemate percutere; sed de injuriis sibi illatis apud spirituale Collegium conqueri, ct ad illius judicium provocare.

14. Inde hoc-etiam sequitur, cuilibet Archimandritae ve^Hegumeno, vel monasterii Praeposito et Sacerdoti parochiali, immo diaconis caeterisque clericis nihil obstare, quo minus ' advenus suum Episcopum, si quis magna affectus fuerit ab eo injuria, Xconquerantur apud spirituale Collegium. Nec minus ii,\ qui Praesulis judicio aibi nnn satisfieri arbitrantur, pdssunt libere ad spiritualia Collegii judicium provocare. Episcopus porro talibus provocatoribus et sceusatoribus id libertatis debet indigere; nec eos côêrcere, nec ejs minari, nec domus eorum„ postquatn ad spirituale Collegium sutit profecti, obsignare vel diripere poterit. '

Ne hinc tameii multi debitam reverentiam denegandi suosque Pastores despicatui habendi arripiant occasionem, spirituale Collegium in eos, qui falsa delatione suis Pastoribus mplestiam facessere, et Praesulis judicio sibi minime\satisfieri temere putantes, ad spiritualis Collegii tribunal provocare non dubitbrint. severe animadvertet.

15. Postremo, quilibet Episcoporum quovis anno (vel quemadmodum spirituale Collegium praescribet) certum faciet spirituale Collegium, nempe scribet relationem suae dioeceseos statu et aliis necessariis circumstantiis, omnis ne bene se habeant? vel aliquid vitio sit obnoxium, ad quod tamen emendandum sibi Vires deficere? Quamvis ro omnia bene se haberent, interesset tamen Episcopi spirituale Collegium certius facere, omnia scilicet, ex Dei gratia, bene se habere. Si vero ex illius relatione omnia bene se hebere dicantur, aliunde nihilominus innotescat, alicubi in ea dioecesi quaedam superstitionis vel aperte impietatis, ipso etiam Episcopo conscio quidem, sed dissimulante, nec 'ad Collegium deferente, exstare indicia, ipsum Episcopum spiritale Collegium ad judicium citabit. luculentiMimisque documentis convictum, paenae, qualis decarnetur, obnoxium esse pronunciabit.

9 <·

AOMbI t'MIUHIUHUE K M> HIIXb YHHTEXH M VHEH^KM, TAKOXI ■ UEPKOBHUE ПРОПОВМННКМ.

Hastamo een aeexy Mipy, towonaa citynocrb » bomouu* 6ma» mmmktm PobciMcttaeo, c w m ,ù.i

9 4·

AKDKS IN QCIBUe PAKDAñOOI, DISCIPULI NIC NON EOCLB8IASTICI CONCIONATOBBS HABITABUNT.

Roseorum copiae regulari disciplina antea dastitutae, quam indigae imbecillaeque tyerint; eae

oHoe w> uM-hxo ttpanaawutro ceM yuexix, ■ KaKb Mcttpaaàw MO yaawanuMc». eu» «ro, a ηβαηβοβi· ««η·» ■ orpum ovau, mta» AepatMUrWtiBiii aam-b Moaapra, -Ero Uapcao· BejtHvecTso IIETPTb Uepaûii oipm oxoe MβρκAMMM· perymutn. Tear* paaytebn. ■ o •pxa*e*ryph, ■ o npaxencrxi, g o box·*·· *neatoteb* apaMrrencT·* a o ndMn» npown Atnaon.

II «agnaae -roearb pasyirh-rb o yapaaaeaia Hepxu: motA» trfrrb crtr» yxexix, ae imi \ 6hts Aofipouy Iξορχηβ noMAeoim, .«e xua ' Ghth xec-rpoeai» - MHoravra cwfixa αοοτοMβημέ cyeudipuirb, e««e «re · paaAOpaM-b a npeGeayK-HUM-b epeoeMi».

Jypno, MHorie ronopam, tro yneaie ·-- Hoiuioe hcts ppecett: n6o κροκ-b Apenaan on> ropAaro raytrema, a ae on» yteuia GhcuosaBtuaxL-a epwTKKork, BaaexTauovb, Maxxxeowb, Kaoapox-b, Ebxbtom», JJ,onaTxcTOB-b a npoaax-b, KoTopbix-b Aypocra oqacymrb HpnxeM, Eπ·φ»κιM, Aarvi-TMH-b, HeoAopaTb a onue, namn ate Pycxie pai KoJlbUiKK· He on> rpyCocTB an a HeebwecTBa Tn-H. atec-TOKO BoafibcaoBaaaca?

A XOTH H OTb yHOHbtXb HOΛOBĭK'E (iMBalOT-b epeciapxn, hkobuÜ Gbtjn. Apiit, HeeropiM ■ trfr-UUH unue: uo epect. B-b ouux-b pOAnnacb ne on. yHenia. no on. cxyAnaro Cumentisurb Hucunti paayM-bnia. a noapacna ■ yxpbnnjiacx ori. ;uio6m. n ropAOCT·, κo-ropaa ne nonycTnaa uMb nepeM-fcHKTb Aypuoe «x-b MirtHie. vate ■ no noananiu uctuhu npo-rarb coB-bcTX i-Booil,

H χυτὴ oTb yteitia enonro χκ-Κηη oho cany eoHUHHTi. ecxpncMU, ciecrb KonapxHe MyApoBauifi cBopxb aoboah: ofiane icT0 6h cie ano eoenneo aaJTb upocTO yxeniso, τοτ-b 6h nonyntAenb Gsurb roBopuTb. <rro KorÀa n apasb onoan» koto ot-paso», Toro ynenie npanenCKoe bhhobho ecTb; a κογαβ yueHuh conAa-r-b χητρο u cnabno paa-SuBaeTb, Toro bbhobbo ecTb ynenie Bouncnoe.

II ecTbtia nocMOTpaM-b upea-b ηρτορύτ, a·· npe.vb apaTeabnua τργϋκη, na MnMomeAmie B-hnu, yauAutcb eoe xyxmee ar> tombuxt», ne-acena B-b CBhTnuxb ynenieM-b apeMeuaxT..

Hu caecaananch ταιπ> Enncnonn ao <te*H-pecoTuaro jrhra, uairb noturb. noeropdumca, oan-nate KoncraaTononaancxiM x PuKcxiM; a6o - τογαβ Gutto yxeaie, a aocjrb ocxyAhao. H ante Gh yxenie Uepxna, nxa rocyaapOTsy Gmho epOABoe, το ne yunaca 6m c«mx xyxmia Xpa-οτίρχοτιο occoCk, a Mupemaxx βκ πμ >> y<·· -raca: · το η·αβμ > *rro · ytaxxcb sex Apeaxia asm· ytuTeAS xe tokmo Cnaiaaaaaro Ilxcaaia, xo u eiriuaaeii ,Φχαοοοφίχ. B kpoirt Hioran nxbix-b, cjiamrNimi· οτελπμ UepxoaXM· πoβop-cToyxxrb o o oarhmxeM-b yvexiu, a awexxo: BacxjtiM boaskiM ɾz exoadt cxoeiea Λ» gMwouee· >ta.iedMuam, Hna-roycnrii n KHxrax-a 0 ms···-rmsa, Γρητορiι Βοτοοχοχη rb exonax-b tmoara Me *l^jüùae* Ληιιη·—— Ho κχοτο 6η roaopXTb. -date ° eAÔnoM-b cexb aapoaxoe 'cnoeo 6hxo.

Yβo yxeuie AoCpoe ■ ocuoBSTeflbUoe ecTb. bcskoU' uoAbaH, xatrb orenetrrna, τ·κτ>'μ Hepne, aita Kopem. b c-hwa · ocuoaanie. Ho cie aa-KphnKo uaCnnA»*b noxoftaera, w*o0>' 6suo yaeuie Aofipoe ■ oCBoaa-reJtbsoe. H6o aer» yaeme, aoropoe v^ηκοχα -roro ubaoctoIbo ten; • 00·*· iW'lb xtwte0l--*-l- jfMBanflbr ao l*oro tame· ips··. postquam ab Augustissimo nostro Monarch·, potentiaaimo Zaro PETRO I, »4 eximias regulas sint adstrictae, quantum robur, quanta· vire·, quant» incrsmeBta aoosperint, qoam supra cqjosqoe apem omaibqa hostibus formidandae era·serin|, univorso quam |ate patet orbi eat perspi-cuum. Idem Mt intett<endtun de architectar·, medicina, magistratu politico et de oaeteria prae-dari· insritutis.

Id praecipue de Eoelesiae regimine eat asserendum. Sublata luce doctrinae, bene cum Ecclesia agi nequit; non potest haberi bonus ordo; non possunt non sequi multae ridiculae superstitiones, quinimô dimidia et insulsae haereaes.

Stultam quidam animo imbiberunt opinionem, haereses suam cultioribus literis debere originem, siquidem, praeterquam quod antiqui haeretici Valentiniani, Manichaei. Cathari. Eutychetae, Donatistae, et caeteri. quorum insaniam Irenaeus, Epiphanius, Augustinus, Theodpretus et alii descri-bunt, superba amentia, non vero Ijterarum scientia insaniverunt,' nostrates Rosaiaci Schismatici, nonne ideo vehemente correpti furore insaniunt, quia sunt nqRi* boitte literis exculti rupices?

-Quanqeam vero eruditi homines haereticorum subinde fiunt. antesignani, prout Arius, Nestorius et alii. haCresis tamen eorum non ad literas, sed ad' exiguam sacrae Scripturae intelligentiani suos refert natales-; incrementa autem ' et virps debet malignae superbiae, quae obstiterat, quominus cognita etram veritate, a temeraria recederent sen-tentia, utpote conscientiae dictamen-.miniuie secuti.

Quamvis autem ad, contexenda contortula sophismata, id' est. ad captiosas argumentationes, quibqs sua placita probarent, subsidia a doctrina mutuati sint, id tamen malum quis literarum studiis imputabitf Alioquin medicae scientiae, si medicus pbattnaco vitam alicui eripuerit, vitio esset ver-tendum. Militaris pariter ars latrocinii crimine, quod exercitatus miles strenue et solerter perpe-trat. esset accusanda.

8i historiis perinde, ac tubis opticis ad retro-acta saecula speculanda usi fuerimus, videbimus omnia illis temporibus, quae spissis ignorantiae tenebris involvebantur, fuisae deteriora, quam tem-poribus, quae lace literarum, coruscabant.

Episodpi per quatuor saecula arrogantiam de-testabantur; contra vero deinceps altos sumebant spiritna, praesertim Constantinopolitanus et Roma-nus; antea enim literae florebant, postea vero emarenerunt. 8i itidem. Ecclesiae vel Reipublicae studia literarum essent fraudi, non utique clarisaimi inter Christiano· nomini· viri scientias excoluissent; imo alio· qaoqu· lado literarum interclusissent. Contra aihüomia»· videmus omne· nostro· anti-quo· Oeoteres, no· solum sacrae Scripturae, sed etiam proisna· philosophi·· operam dedisse. Pro-fanas titeraa, nt mottos alio· missos faciam, celsis-sima· et firmissima· Ecclesiae columna·, nominarim Baribos magnos sua ,ed poaros *nuiitutitiet** ora-tione, Chrysostoms» libris „*A** etta msitasCie·", Gregorius Theologus sermonibus „m Jubaman Ajx>-stofam" propugnant. Longus essém, si de hoc tantum ex professo verba essent facienda. ·

Bona itaque et solida li doctrina pro semine, radice et fundamento o quantum ad Patriam et Ecclesiam attinet, utibta e«t habenda. Id tamen est providendam, at vere, rit bon· jet solid». Interdum enim t doctrina, indigna tamen qua· ita nansupetor. \Uoet sl ab honüaibm edoM· quidem, sed mi perspioa-

■aiiL.·*

Odwuao Bonpoamaon» M»oa«: *zz* itompun aiaoaan 0sun obcha»? H uorxa ycaiipum, · vто Sun on n PeTopnxh, a» $*aocofiti a am› Boroonoaia; aa exaaita Tua w«u bmoobo I CTaaan veaoahaa, bt, eewa aacro norpbma*>n». H6o a on xoepuxv. vχBтβηβϋ ae aca Aοβρφ , yvarca, oao aa тγποотк yxa, oao aa trhaom» caon; Ktutkua nave ιδογα> a yvareaa dy^ere *zz* Aferit caoeMi. uado, tnaa a aaace imuio acaÿcerb.

BhXaTS aw πηχοβηοττ», vто οττ. πμτβοστββγο ΛΟ WTHpeHaAecap^oraaro *rosy,* ciecTi. apeara Aenam, con› λ+τέ bo need Enpotrh sea nouerait yreais bt. βοιβηοM ctcyAocTB a aeacaycrah 6mab. tbkt› hto y e»M«n› ayamaxT. Αητοροητ», bo ohms npexeaa navasmaxi», ocrpoyxie ββαχμτι Beaaaoe, a ca-fcra μαβκβγο ae ββαβμτ».

По leTUpecoTHOWb ηβαή TMcavy Гοχî nо-u m upoaujurracx .ia>6oaUTvkMmiB a no Yoxy acKycH'hümia vτητολβ. a noxasy xHoris Akb-Aexia ropaaxo Hwinnyto, a noiBTaS on xpea-suxb- oHUxt AerviTOBbix-b xin> 6oxbiuya> easy BoaMM-Kna: MHoria ofiave yinaama bt. npeameM TBirb wraxBCb. THKb ITO y OHHXT, РотορМКВ, А ΦηΑοοοφιη a. npovaxr, ўaeaiM ηχοηιι τοτιη cym., a χКто ae too. IIpavaHH toix› pa;uuvaHa cyTh, aoTopHH 3χ·К aa KjjaTKocTb ae BocnoXBuan'Toa.

TaaoBaro ace, tbko peujH. npanaA^naaro a, μοητ»τηαι›ηβγο yvoHis BKycBBUiia venoBhuH r.iyirhüniiB ' 6ηβλ»ττ› oit» HeyneHUXT». H6o BOCbua tvmhb cytu,v. μηητт» ce&t 6utb coBep-moBBHXb, a noMHiuAsa, vто are, mto ah6o 3BaTb XXUKHO, UOqUBJIB, HO XOTHTb. HO HUHCe AyxantT» HeeTb κηηγη. u Combine yvBTBCH. Korxa BonpeKM npauuHb yienieMT» npoceh-meHHblii TβΛОВ^КТ. НМКОГχα CbITOCTB He HU'heT'b BE noauaiiiH choomt», ho hh npecTaHen» ηηκογαβ aw vh·bthc». χотН 6u ОНТ» a Maeycanea'b a-ticb пер«*>KHin».

Ce ace aejibMa GhxHo. hto UMeHoBaHHbie hoo-enoanTeabHUe MyxpeAU au TocibKo ae Оολκ Bιμ, ho a Be.TbMH HpexHH.eyTb a xpymecTBy, a otc-•cecTBy, M 'U,epKBa: πρβχτ» MaOTbxa HaXT>wbpy cMHpmOTea, ho Ayaaao, ττοбτ› tskt› yapacTb MBJiocTb axT>, a npojrtaTb aa CTeneMb ηοοτηηM. Pηβηβγο naaa jnoxeM ηοββββαβττ»; a octbam kto bo yneaia noxsanaeirb eoTb, τογο acaveoxB Ttua-rcH πρβχτ» aapoxoM-b a y aaaoreM oCkecTB a oxyaBTa. Kt, OyaTaxT» cMohhu, Bocnpiexns aaxeacxH Bbicoaia. Korxa ^orocxoaCTayarrb, We abas hmt› ae epeTHHeCTBoaaTb: aa aeBrkarcn»oMb> 60 γβοβμτι yxo6b nporoBoparca, a MHtaia cbo-ero aapeHeaaaro nepeu-kaaTb οτηβαη ne xotîtt», ητοбέ ae noaaaaTb се6а, hto ae Bee aaaayri». A Myxpis xyane cie ueatAy co6ok> yTBepxua nocaoBie: traydpow w-waaaa cbAomo «cbm nm-MH

Cie npexaoaarra cyxaAocb se ftnaro» aro ecTbaa IXapcwoe BeoaxecTBO noxomen» ocaoBara Акβαομîο, paacyatxano flu JIyx0BH<* Koaae-riyM-b, KaaoBHxnb acnepaa ynaTejieiC onpexi-ABTb. B κββοβηM yqeatH oCpaar. noaaaaTb oauiib, ab6h ae. nome nomao Tocyxapcaoe natAnaeaie. a βμ Ао το.τββηηοН noabau, ne 6μαβ Où TineTa, cwfcxa xocroMnaa.

A bcm· 4m m c«m «mm» a aeapene npiwairii,

(on *M/ΑΑΜ0B.*)

1. He aaxoM aenepa» Mïonun. ynarexeM, bo mjibmM γοα» «wmm» exiwiro Ma A»oa» λ..™':·...·.''V.? W.''. .i,v.·;γ(

Vulgo' »olet quaeri, quibus artibeu liberalibuB eat imbutu» hie aut ille! Audito autem, illum Rhetoricae, Philoeophiae, aut Theologiae operam naTame^^el oh >ola ilia nuda nomina magni aestimant hominem. sAtimet ipsis non raro im-ponentes. 8i enim gnari paedagogi non universos discipulo» reddunt erudito», ingenii nimirum obstante tarditate vel inertia, quid sperandum tandem ubi ludi magister parum vel nihil, quod suarum.- sit partium,. inteUigat?

Porro sciendum eet. temporis spatio, quod inter quingentesimum et inter quadringentesimum supra mille decucurrit, nongenti» videlicet annis, per totam Europam universa literarum studia rara et horrida jacuisse, et quidem ita, ut in optimorum illius temporia auctorum scriptis multum esset acuminis, sed luminis parum.

Quadringentesimo supra mille anno elapso, solertiores, ideoque peritiores pedetentim emergebant literatures, .et multae Academiae sensim incrementa capientes, supra antiquam Tere illam Augusti aetatem caput extulerunt. Hoc tamen non obstante, plurimi literarum ludi sordido squalebant veterno, tantopere, ut rhetorices et philosophiae aliarumque scientiarum corticem nucleo cassum habere putarentur. Variae hujus rationes darqmus, nisi temporis angustia ab iis recensendi» revocaret.

Ejusmodi porro imaginariam, iit sic dicamn», inque nudo persuasionis errore sitam literaturam qui degustarunt, 'illiteratia evadunt stolidjpres; quoniam lumini» penitus expertes apicem perfectioni» 'attigisse sibi videntur; et ae omnium, quaecumque sciri possunt, perscientissimoa esae persuasum sjbi habentes, librorum lectione et studio supersedent, imo ne in animum quidem inducunt. Cum e contrario mortalis genuino doctrinae himine praeditus, lieet si vita sibi diutior, quam fuerat Mathusalia, fuerit prorogata, nunquam desistet a discendo, nec unquam cognitis satiabitur.

Hoc pro maximo incommodo est reputandum, personatos illo», solida eruditione destitutos sapientes, non solum non prodesse, sed potius obosse societati, patriae et Ecclesiae. Illi in procerum conspectu supra modum humiliantur, sed lupi ovinam pellem induti favorem ab optimatibus emendicant, ut eblandiente suffragio in honorifleum officium possint se intrudere. Aequalis ordinis homines odio habent. Si qui» vero ob doctrinam in. luce celebritateque versetur, ut hic ab optimatibus et a populo male audiat, convitiisque oneratu» exponatur ludibrio, et pro vulgi fabula habeatur, adlaborant. Spe fortunae ' faventiori» incitati, propendeht in perduellionem. Ubi de Theologia disceptant. non possunt, quin haeresim eructent. Facile enim, utpote illiterati, argutantes labuntur: ne vero indicium suae scientiae non ad omnia extensae prodant, suae semel prolatae sententiae sunt tenacissimi. Cum e contrario eordati viri communi assensu huic adstipulentur proverbio: *„Safitntu Mt* matarv ssntenttam."

Huic loei haud inconsultum esse duximus haec allegare, 'si Augustissimo Regi visum fuerit erigere Academiam, spiritualis Collegii intererit dispicere, eujusmodi paedagogi designandi fudrint, et quae normh docendi et discendi fuerit praescribenda, ne in caseum regius sumptus abeat, et pro commodo quod expetitur, ridicula prodeat jactor».

Ut «alsus seats si cirewmspsete in hoc asyotio •srumur, asyasntss rsyale» nmi sdotssos:

(Da aestuatu.)

1. In ipso initio multi paedagogi noa suat necessarii; primo enim anno unus et alter sufleiant,

KoTopue ‹ŝh yrunu 1'pauuaTuirb„mecn cnn npanhnbHo snart. ΛβτκHάάII. unn Tpeeecni M, g,TS oβη *3MKlh>

II. H* Afiyroli γολτ›, u τρβτιϋ η πρoηIM, uocryudH ιη> OotuuituMT. yaduiaMa, m ź ttepurn-o ne ornaraur Aaa uonuâa yweramwa βοπημee dncno a yuaYeheii upaxacrca. ›

III. 'UqaymaTb neateca·, icaaon vi.xtarb cuoeMb' ecTb, 'kto xomerb 6uTb yartau, manati. 'Ha upHwbpt, attwtaa vhASTb, ncsycem» aa n-b MuuK-fc jIhtuhckomt„ netrbTb exy caoateaie PycKoe uepeaecTb Ha JlaTHHcgoe, Taapan» Αητβηckov c.tobo «haoero cjtannaixi n-b aatitrh tomt, AnToua, uepeBecTb tta PycKoo; a iwrkri. ncKychum' dtMOTp-hTb u ocBHAhTxuibcTBOBaTb uepe-' bo.tu ni,. H tothbct, uoicaateTcji, coBoumom, ai <···π„ b.tb cpeAHiM, ana n tofo «atome, una BCvl.Ma HBHero. CyTb Mte B HHUXb ynmiB CBOÜ-iuihhhuh BeKymenia. KoTopua mouxho 6y.T,eTb iH-oOeHiiu cnBeaTb.

IV. *A* xoth h neHCKV<< H-b n-b Tja-CyeMOMb yuviiin noKaweTca^—ufiaHe mouiho τηλτβ, hto oeTjioyMeHT. vcTb/το àpuTHO ont :ta jrtmocTiio, B.ΤII :w\(ln<prinrb <BO<Mb yHUTWleMb He AOCTHîHv.τρ Toro, h thkob^mv noBturhTb πολγοα» ana rom. VHMOMy y"inTnen οττ. ABTopoBT., Bb flt-Th tomi. in Kvi HNXT›. amo yngTenn xoutOTb 6uTb. To.Ti.Kowb cie AdmaTb aa cKVAotTb ,τ»,ι«H, d .TVHiiiv ftu na raKOBUx'i. He ηβλΊμ ιτηιή.

V. OupeAiuieHHNMb a .qoôpUMb ynuTpaexn. npMKa^uiTb. hto6u ohu uenepna cKH-iUBHgu yneHiiKaMi. eaoHMT, BKpaTirh, no hcho, khh cuna eeTi. HacToaluaro ynenia ГρηMMητηκH, na upaM-bph, PuTopaKH, .Toγηκβ h uponaa; u Hero xouieM b .locTBi-HyTH npeirb cie ana onoe ynenie, HToΓη. yHeHBKB bbaImib deperi., kt› KoTopowy unoByrb, a avimyio 6u oχοτγ aosiairtan, a uoanaBtijia 6u noBcenneenyio npndiuib eno», THROW!, H îη*A<M'TBTKH.

VI. IPifipaTi. HapajIirhlmaXT, bo bchicomi» yMenin ΑητοροBΓ», κοτυρκβ oaaa^TenbCTBOBaHH cyTb BT, cAuBHUXb AKaAeiaiaXT,: bmckho ate, rz riapHwh. noBwrhHieM-b KojMHta JhoaoaHKa uerBepTaro najeciiTb, tukt, κρητκο, a copepmemio aaiuilo4eHa -Ίβτβηοκμ TpaMMaTuna, hto MOUtHO ηηαΊμ ιτβγη ocTpoyMHaro yxeHMica aa οαβηχ, roxb coBepmenHo naynaTb aauaa oHaro, aorxa y.aacb aa rptTb a aa mecTb nhn> mmo kto nocTaaaen,. 'Ιτο momcho aHUTb no Toxy, hto cryxeHTb en φκ.τοοοφΪM, una Borocnoaia BBmeAmiit, ne moacerb nepeaecrb a cpeAuaro craaa JlaTBHcaaro.

MadpasT, y6o, «Route peueca, ayumarb rz Γρβ.MMHτηκM, PκτορηκB a BT, πρoHBX'H yneaiaxT, AsTopoeb, noABTb m> AaaAeMÎX) ■ npMKaaaTb, hto6t› oHUxb pyitoBoACTaoMi», a ne bhuxt, yneHo BT, mito-Tax-b.

VU. Bt› BorocnoBiu coCctbombo npaaaaaTb, HTod'b yueHo γβββββμκ αογμ βτμ uhpu uamea b aaKoH-b Boatiü. Hem, Ou yHBTeab Borocaoaeaili <]«(Gramtnaticaai doesaat. qui miaitnum latinae val ^taecae linguae vel utriusque intelligendee regula· explicent

II Sequent·) biqpnio, et deinde alii· anni·, ad sitiores grsdatim «cientia· ascendentes discipuli, pluribus opus habebunt doctoribuà Adsciti itidem de noto disciptfii in tyràinio linguarum sunt exercendi. '■ , ›

IU. ' Ut de futuro ludimagtstro, utrum suo muneri exequendo par Sierit, liquido constet, exquirito opus eat experimento. Exempli gratia, si volupe, eat noscere, peritus .ne ille eat latinae linguae, injungatur ipai aliqua ruthena oratio in linguam latinam transfundenda; latina pariter alicujua inclyti auctori· oreqg^in rossicam transferenda; quam utrumque vcrsionem recognoscere et testimonia pro illa ferre ponunt periti homine·. Unde protinus patebit, perfectu· ne ille e*t an mediocria, an denique pronue ineptus. Non desunt etiam alii· ecientiia. quibu» explorentur, .coneentafl|pi experimenta, quae alio tempore possunt adferri.

IV. Quanquam aliqui· literaturam. quae in ipso requiritur, non u»que adeo callet, certa tamen acumini· praebet indici·, ex 'quibus colligitur negligenttàm, vel ineptum magistrum in causa fuisse, quominus proticeret. Huic indulgebitur annuum tempus vel semestre, ut si ludiniagister velit creari, in auctoribus illius scientise peritissimis legendis per id temporis se exerceat. Id quidem in meliorum penuria faciendum suadetur, alioquin* praestaret aquam e pumice non postulare *).

V. Magistri strenuam operam navantes praemonendi sunt, ut in ipso addiscendarum. artium limine discipulos stricta, sed exserta exhortatione certos faciant de eo. in quo singulae artes sitae sint. v. g. Rhetorica, I.ogica' etc.: et ad quem scopum attingendum haee aut illa scientia viam sternat: ut hac oratione discipuli tam de littore, ad quod ferantur, sint certi, quam profectum in dies crescentem et illius defectum cognoscant: indeque majore studio inflammentur.

VI. Auctores in unoquoque literaturae genere •eligendi sunt, qui aliis palmam praeripiant, et in celeberrimi· Academiis candido calcule sunt notati^ exempli gratia. Grammatica latina jussu regis Ludovici XIV Parisii· ita succincte in compendium est redacta, ut unius anniMflatio discipulus absque dubio optime latinam linguam ediscere possit*). Cum e contrario nostrates quinquennium aht sexennium illi percipiendae impendentes haudquaquam optato fruuntur auoceuu. Quod quidem verum esae, nostrarum scholarum alumni suo comprobant exemplo; siquidem Philosophorum et Theologorum titulis condecorati, latinae mediocris stili orationi ratheniee reddendae sunt impares.

Selecti igitur, quemadmodum monuimus, optimi in Grammatica, in Rhetorica, et in aliis liberalibus artibus auctore· commendandi sunt Academiae, ea lege, ut horam primipilorum, non aliorum vestigiis in scholastico cursu insistatur

VII. Theologiae professor peculiariter est monendus, ut praecipua fidei nostrae enarret dogmata et legi· divinae pr.yecepta; ut Sacram Scripturam

■) Jaxta tutum: A· fsHtm sliw aat «am •K drgsfam, sfmAm *ft: /nfft* «Ua› Mssaisdi tsmisites em eayldsv·.

■) Man Misai sat, <aia hso lew agatar de ptaeetutis-•iass ClaadH Lwssist Ubra, qui iassriMtar: *Utuft»* mWsBs FWMis, IM; qesd «aMam ·*·Γιμ · JwsTngia shriatiaais·imi typis mandatui est, ssd sum *prfctti|<i* ···<·, qas salteris jura nlvanmtar.

npatrhacHo ('βηιποηηοο Ilacasie. ■ yiancatCH 'npaaafrb. kskυ upaMym acryai ausTb ca^y a Toatrb Πποαπiм, a aca 6h aovmstu ytcprboanm. f. CBHAdtTejibCTBOM-b riacaniM.

A n-b Hâtons τογο Aduuy, aeftr; fiu npturhyeo Cbhthxt. obtura atutra, Aa τββοβMX'η οτοατ.. ko-Topai·· npairiuKHp nucana o ÀorMaT-hg-κ, aa uyatAy pacnpb BT. U,epKrh CAyHaBiuaxea, c-b ποαββγομτ) ua" upoTBBBua.epeca., H6q -cyrh Apenaie yua-Texu co6cTB0Htfi> o Aoruaflucb, τοττ. o comt., a Apyroif o BHOM-b HHcaBcuiu.- Ha npuMbpr.. o TpofinecHodi Taflu-h Puropih HaniaHiuHi. bt) natm vjToaarb cbohxt. Bjmo^BCKBX'b. ■ Aery-·TBHT., BT»· KHBraXT., o Tpmmt ■ o Boaterredt Cmhs Boacia. Kpoic-h obuxt. AoaHacitt βοακκιM bt. πητη KHaraxb ua ApiaHt. o Boμοχτβ'Η Cbh-tbto Ayxa, BacnniK Bo.τηκιϋ in. πητη KHHVaxb aa Ebuomîh. O *n<»-Taea Xpacroeoil KupuuAi. AaeKcaHApificKiii ua Hecfopia. O ABoatrh wroCTB-t. m> XjihctK AOBUflbHo ·>λη<> noc.ianie .'Ii-oHa, Ilanu Pβμικβγο A'< «tbianiaua H,apt-rpajcKaro IlaTpiapxa. O rpfixfi nepBopoAHOM'i» u o (νιβγοαητβ Bonoi-ii AurycTHHb b<> μηογηχη KHHrnxb na IlenariaHbi qj^nposan. Kl. Tu.vivam TfiJio noneinjj jrhHHin h [lànismopu B··ολ··ηοκβχτ> u nowhcTHtJxi) CvihvaoBb.

' II oth> TaKOOHX'b ynuTejieii upu CimuteHHoMb Ilucattiu ne Tutetiioe (îyjieTb yneHÎe. Boroc-iiin-OKI»-.

4 A xoth u Mowerb BoroeJioBCKiii ynuTenb u orb noirhUuiuxT. iiHonfipnux-b ynuTejieU iioMouia UCKHTb: HO AOΠBAΉI. HH yHBTBCB OTT. HBX'b B nonaraTBcn ua hxt. ckhakb, no τοηπκο pyKOBOA-CTBO UX'b UpailBMaTl., KHKBX'b OHB OT1. IlueaHUt u o-rt. λ[η'BHB,χι> ytsixvieli aoboaobt. ynorpe-·fciHtoTb. Haajia'te bt. ^V'l'MaThXl·· Bb Kirroj^tax'b ci. iiaxt^ UHOH-hpubi cov.tacHH'eVTb; a oahhKo AOBOAaMT. BXT» HO JlerKO irfipUTb. HO nOCMOTptlTl.. ecTwiu TBKoBoe m. Ilacanin, una. βτ> κηβγκχι. oTeqecKHX'K e.loBo. B TV»> ΛB Bwhirb ea.TV. et. HKoHoii »HU npii'M.isiTT.. Μηοπνκ,ὲη 6o avvtt. vih-iioau onNe. h nero ne buaajio πραηοΔHTl.. MiioiaiKAU we ejioeo hctuhhih· paaapamaioTb. Bv.ib a.yh oληηο. Ha npnufip-b, o.ioβo Γoeno,me. Kb îleTpy: *„Λμ momucc»* o med·, *da ne* pcsydtscM *eapa* meos,*· peneuo o IleTp-b aepcoHMbHo. o cumomt. neu-h flerpoB-h, a JlariH· tutexyrb oaoe Kb Han't cBoeMV. kuboah ott» τογο. iτο Ilana ne Momen. norphiuHTb βi> nfipfi. xotb 6u xo-rtun>. J,oJuaewb y6o yuBTeqtb Boιχχ·πoBî·κi# He no HytBBMt. ctcaaKawb. ho no cBoeuy B-KrhHiio yHHTb, a Uhovas aafipaai. coficTBeHHOe spews.-noKaaarb m. KHavax-n a vveHHxaio. cbohmt., 4To6i> a ohb aaB'facTBbi cauta 6uau, a He cvmhh-■iHeb 6h, npaBAy nu roBoparb. ana .iBterb yuH-Tejtb axx. .

VIII. Πo. cayuaio aAfi eb upaunnu mhmo-uieAmaro opβîτη BocnoMaHaerca, iτο πρπ ιπκο-*mxt*> HaAAtUKUTb 6uTb CafwiioTetrh αοβοββηοM. Hfio 6eoT> fiaCjtioTeaB, Batch 6β3î>" Aytuu Aba-AOMia. A Aoboai.Byio finfuiioTeKy mouibo KyniiTb aa airb tmchuxb pyfineU. BufuiioTet» vπβτβ,toM-E nn sea AHB a nacu ico ynorpefinem» Heaon-lectitet, discatque canone» .qui ad exquisitam et genuinam Sacrae Scripturae vint intelligendam faciant, ut demum ad dogmata confirmanda ex Scripturis petat testimonia*)- "

Subsidium porro huic conatui sedula sanctorum Patrum tectione comparandum est, et quidem ejusmodi Patrum, qui data opera de dogmatibus ex diseeptationym. quae in Ecclesia .exortae fuerunt^ occasione, cum oppositis hseresibo» conflictante», scripserunt. Sunt etenim antiqui Doctorés. <fui ex professo de .dogmatibus? et quidem alter de hbe. alter de illo dogmate scripserunt: exempli gratia. Gregorius Nnxianienus de Trinitati» mysterio theologici» quinque orationibus, et, Augustinus libri» *de-jTriHitate* et de Filii Dei divinitate: praeter hos Athanasius .magnus de Spiritu» Sancti divini-·· tate quinque libri» contra Ariane», et Hasiliu» magnus quinque– libris in Eunomium. Cyrillu» Alexandrinus do Christi hypostasi, oratione in Nestorium. De duabus denique in Chaste naturi» ~~unica~~ Leoni» Papae Romani..epistola...»d ~~FTavianum~~ Patriarcham Constantinopolitanum sufficiet. De peccato originali et de gratia divina Augustinus plerisque libri»'contra. Pelagian»». et cacteri. Ad haec plurimum conducunt tam oecumenieoruni. quam provincialium neta et consultatione» Conciliorum.

Ejusmodi praesidii», praesertim vero Sacra·· Scripturae lumine adjuti. theologicae scientiae Doctore» non ludent operam.

Quanquam Theologiae doetori a recentiorilm» etiam heterodoxi» ductoribus licebit interdum mu-tuari subsidia, non tamen oportet illum placiti» eorum adhaerere, nec narratiunculis eorum «'qui-escere. Hoc non obstante eurum manuductioni. quibusnam illi ex Scriptura et ex antiquis Patri-bus desumpti» documentis, praesertim ad dogmata nobis et heterodoxi» communia propugnanda utan-tur. potest insister··, caute tamen fidem eorum allegationibus adhibebit, sed Scripturam ipsam, ipsoaque Patrum libro», utrum textu» allegatu» inveniatur et utrum in eodem sensu, in quo ad-fertur, positus ait. consulet. Frequenter etenim hi domini hallucinantur. testimonia, qnae nusquam reperiuntur, adducentes, Non raro etiam textum sincerum detorquent, Habe vel unicum «pro exemplo hoc Domini verbum ad Petrum. Ego *orari pro te, ne deficiat fidet tua.*! Dictum eat Petro, quo ad solam ipsius personam in individuo: Romanenses tero ad suum Pontificem detorquent, colligentes inde Papam non posse, quamvis velit in fidei articulis peccare. .Doctoris igitur. Theologiae est ea, non quae ex alionun commenti» hauserat, sed quae exquisite novit, docere;- immo opportuno tempore discipuli» etiam ille indicabit in libris, ut illis pariter constet, et dubium, vera ne an falsa doceat, tollatur.

Vili. Fortuito ex occasione scilicet allatorum monitorum, hic loci mentio est injicienda Bibliothecae. quae ut perquam est necessaria, ita debet esae usibus scholarum sufficiens. Quoniam Bibliotheca pro anima Academiae est reputanda: quae nisi adsit. Academiam spiritu vitali destitui, necessum est. Porro Bibliotheca duobus rublionum

') Ka itéra· tabes serpente· Refuraatora· de snctont*ts seriptarM dostriaa·.

•y Id s BetBaaaasibas ·1ηiβ» geetiaa sawrimr^ deeest tti· jadM»· Rowsai Futile* ta· ew latsiltibU»· Idst ragalaa. ta» a cslbsdra loquitar, id est. ut verb* Vstieaai ooueilii utamur, ou» osais· ehristiaaoru· pastori» et doctor* ·βMη fiugeae, pro Mpreaa sea apostoHca saMoritats. dnetriaa· do Me vel aeribas sb suivons BooMa tsands· detail. Coast, dog·. Poetar aoMms, cap. IV.

Cpaiuia, TtwibÀ» 6u khuit, no nejutiaju-b ue paafiapann, no fiu ouna bt) catioU Ca&nioTOVHoM KouTopdt.

A yxeunxaMb n npouikWb oχοτηηκηM-η otaopsTb finfiaioTercy *zz* ypeuenuiae Ana u tacj.

11 xoaunfrb B-b eataioreny, κοτορφβ «nam yu-fisOT-b, ub .ocofieunae <tacH n ah< no Aojiucenοτηγ,'o m. nuuv aa oxory u n> ypounoe npewt.

CupautMBaab 6h acanara eno* yuurMb, koToparo out Airropa VTerb, η ντο npo-terru, a uto njtWMTb: a ecTwtu nero ne ypaaytriurb, τοβτ» Aty ofi-bacHen'b yinretib. Cie neJtbMn nonuano n cKopo' ueaosAica skh ' npernopaerb m> nnoro, xoTu 6bt npeucAe rpyfiptxT. 6bun> ofibinaeirb.

IX. Ofipamasca kt. mnoabnuirb ynettiairn, cie BujHTca (frsTb eeabun Onaroyctrhni Ho, <rro uoryrp H-fixau yueuia Anoe a.TH Tpoe BApyrp oauoto uaca H ojusub αΆιομέ noAaaaTuca. Ha upautp-b. yua Гр»ММ»τηκK. uoacerb yinTcJib i'b Heto ytHTb KyuHo η ГβοГροφίη a Hcτοpix»; noHeute, no perynaub rpaMMarnqecKKWb, 'ityucHo ecTb ,ThaaTb oKuapuuniu, ciecTb обуqaruca Bb tuqxutonaxb en uoetxt η:<μκ» h» aaUKb τοτ-b. Koroparo yuyca, u ηοαροκη, c-b asttita Toro Ha Moli aiuirb. To moiubo uwi-fiTb yteunK»Mb HiqH'Bo.iHTb ito uaera Гοορρηφi», hάm HcTtjriS» UJHV Hk^UlHKUO, AM0O II,epKOBHyK>, H.TH Ha uejtexrhHy <>6a rh ynesia.

Otia'te. noneate IleTopito tecTp 6et-b β^λΐή Ιη ГοοГρβφοκΒΓΟ, ooTb xaicb 6u c-b ;«ana:aiHHHMH r.TaaaMH no ynuuaub xoabto: τογο pa.iH ajpabuü cotrh-rb ecTb ro.Tb, I'paMMaTuirb onpcxh-, ίohhhU. paiAdwiHTb Ha .iB-h '(aera; n nonixija UepBoc yxuTb Гр»ММ»ТНκν, ni Гοοτρηφio», <χ·οГμηημN B-b Hexturb ACHb onpojr&utH, B-b κοτορυϊ na Kaprt fiyjerb yiHTcnb noxaaueaTb ηηρκγΛι», ιι.ΤΒΗΒ<·φ«·ριH u yuKBepcatiHby» euTyauim wipa. A oui·' .'lyHiue 6u .yfinaTb cie Ha rnoCyeh, u Tatcb обуΊ»τι. cTy/icHToBb, '<τοβτ> Mor.Tu nepcTOM-b nona·.taTb, Kor.ta kto cnpocnrb hxt>: γλΉ Aaia? γαΊ» Αφρκκ»? r,rb Eapona? u Kb κοτορΗΜΈ οτορο·ηβμτ, rio.rb Haun muKnrb Axepnica? Taxoacb u la-oflb o TocyxapcTnax-b: rjtfc Ετνπβττ»? r.rfi Xana? i-Ab Hopryranib? H npouaa.

A jpytw mutroxa Aanarb n> eitaepQMitia uepeBoiaTb, IleTopito yunnepcaabny», Aa KpaTuy», ToahKo 6u Cutrb Αητορτ» nncraro aauna JIuTHKcKaro,.hkobuü ecTb IGcTBHb ncTopun, a MouiHo fiyAeTb uocjrb ApyrnXT, ycMOTphTb.

H <ϕ> ueabun noaeano; n6o yveunuu Msoticoe ko ynenin BO3T>aM-fi»Tb aofipoxoTCTBoJ norxa Honecenoe autana yueuje Toab neceuurb ttipa, n MBMomoAUXTb B-sEanph ata-b uoanaaiesrb pacTBopeno «ai SyaeTb; n&iopo *on* nnxa rpyfiocTb omaACTb, u etue upn fieperb nouerait yMH.iniUHOM-b ne stano xparnxb Tonapom* обpамyr-b.

X. IluHb yuenia τβκαηH* AοβρMë nancerca:

1. rpaMMUTUna xynno ea Гοοτρηφiβ» n Hi-rapie».

i. ApnoMe-niKa c-b F«"οκβτριβη>.

3. JIonuca ana /lianexrnxa, H ewuo το Mo·· MVHHO· yxenie.

4. Ρητυρηκη nynno un paaAA-ibuo ο cmxoTBopHHira yuenieMT*.

h. Φμ»ηκ», npncoaoKytu κρ»τκγκ> Μοτηφη3НКу.

millibus comparata videtur sufficere. Bibliothecae copia magistri» quotidie et, omni |ora Hlutfs in . ipsius Bibliothecae depromptos ad loca. In qttibua · degunt, deportandi copia conceditur.

Studentibus vero et alii» Bibliotyecae visendae cupidis bibliotheca certis diebut-et horis patebit.

Riguarum periti Bibliothecam certis horis et diqbu» ex utre, <ahis autem diebus animi causa, assignato tamen tempore,:adibunt.

Ludimagtster unumquemque suorum discipulorum · de auctore quemnam' ille -Igqat, · quid ex eo excerpserit, percontabitur; et lecta non intelligent! 'explanabit. Id magnopere prodest, et hominem incultis antea praeditum moribus in plium transformat.

IX. Scholasticorum studiorum si habeatur ratio, id optimum promittit profectum, si duae vel tres artes liberales yno tempore, eademque opera, tradi potuerint. Exempli gratia; docens Grammaticam poterit simul etiam docere Geographiam et Hietoriam. Cum enim discipuli in aliquo, quod sibi praeceptor ex patria lingua in eam. quae discitur, et ex hac lingua in patriafp transfundendum injunxit, sese exercitaturi ad Grammaticae regulae astringantur, possunt moneri, ut membratim. sive solam Geographiam, vel solam Historiam, oainque profanam vel ecclesiasticam, sive Geographiam et Historiam alternarim transferant.

Sed quoniam inter Historiae lectorem Geographiae ignarum et inter erronem obnuptis oculi* platea» peragrantem parum sit discriminis, proficuum adfertur consilium. Annus Granrtnatieae impendendus in duas partes poterit dispesci: priore quidem dimidio Grammatica et Geographia explicabuntur ita, ut .Geographiae unus in septimana dies detur, quo magister circulo» et universum mundi situm in charta demonstret; magis vero expedit, ut in globo haec ostendantur, et discipuli ita erudiantur, ut interrogati, ubinam Asio, ubi Africa, ubi Europa, et cui regioni America, quae nobis subjacet, respondent. Et singulatim de regni», ubi Aegyptus, ubi Sinae. ubi Lusitania, et caetera, digito valeant indicare.

Altero autem anni dimidio, discipuli in Historia universali, compendiosa tamen, et a purae latinitatis Auctore, qualis audit Justinus *1, et qui alii eadem laude conspicui visi ftierint, conscripta, transferenda exercitabuntur.

Hinc magna expectanda est utilitas; siquidem discipuli ex tristi taediique plena linguarum doctrina capientes molestiam, eamque laeta mundi et eventuum, qui in, mundo retroactis temporibus accidissent, contemplbtione dempleentee, propensissimo in Hteras animo ferentur; et extemplo explosa rusticitate, in primo fere literarum littore. satis pretiosarum mercium expiscaturi sunt.

X. Ordo in Hterarum studiis observandus hic prae ali» commodus ao profaturus eme videtur:

I. Grammatice docebitur simul cum Geographia et Historia.

3. Arithmetica 6t Geometria.

3. Logica si?s Dialectica, utpote eadem ars duplici nomine insignita.

4. An oratoria simul cum Poesi vel seorsum.

Physica cum compendio*» MetaphySioa.

·) Aaator akaria» a ChrisU tascali, calas piMalMsm habctar HisUriaa ulvarsaba »smp■■*»■, k» IsMriftaa·. MWsrisn·» *mUffiene, Utri JUF·*

.in y'iai-b. Kavb nofloAaei-b. \H τοτhihu Ροκτορτ, 6й Πρβφβκτοмв nootrraTb Bb hca ORDINATIONES ECCLKRIASTICA .iij. » m> Apyrym ηηπτKiχι .-^ivria λβϊ. u τηκτ, u ηpoйiя tiрvrpЫkh pBτκBA ΐiγφ.ιτ.cτφMii: aiie yиBTeлhввηη Ьвгн-cкaHTЬ 6yVierЬ ϵτ. 8hЬ crpn- cиaoKyиiBTMCH HE>Ili τοκτнτκ. vφκοητβ a nonpo- cnMB. Bбrиiлaдaи. уо HHKoBb. aqaaiTb th. hto ya«>. AoairHo Aerh u^ i^bvb. HMuyn,. a liorocAoeia Ana boaa. K6o xora h scanoc.yvonie, Kpowh >(ianeKTUHe0caro η - Γ|>*μ Μχτητο‹·κ*γε· npoerpaitHoe pctb; oAane bt> ιπκοΑλχτ. coupametra" TpaKToBaTB bbaoM, b rnaBH-bWuiui τοηβκο HacTH rioctrh caWa λοπγβμτ. ητοηιημτ, b ηρηκTBKOSi coBepuiHTcS. κτο Kain, Aofipoe pyitoBo.ictbo nonyHBTi.. \ λ

te

Нτηκτ. Гро'ητκiA^ a EapeUcaiti ‹μ·τβΑκ 6уayn. vκητοΑΗ). ueatay uhumh yHOHin ypoano·· eefrb speua upiaMvrb.

. XI. PeKTopa a II^φικτ» ycMOTpbm tip«jrhacHMX-b· HenoBtucb. κοτορυχι. yneuiq a τργ,TH ywe BiH-boTuu. yaanceT-i, aui> ,'lyxoBuoe KiwiueriyMi. TiuaTonbUMMb AuTb bt› <'BWMb or. τηκοBHMI, yrpomenieM-fe, hto outehu hohbhùo tioUayrb yMema\u HefiBaronocn-htuHO: to OHB mm ey.iy noana^Tyrb ur. /lyxoeuoM-b Kon-TeriyuT*. II τογο paa CMUTp-hTb .pi.TlKHH, xoASTb na rfcer/ia m. iuk y ynaTenu, u τβκτ»

XII. Ectutb κ-ru oti. y'iHToneit ηροτHBοητ. nuKn»ceT<-H Akhacmbukumt, ycTaBairi.. u «enpeKΔohcub hucthb-touiio 1'eKTopcKOuy. raKOBaro PeKTopt ofxbHBBTb bt› Jlyxonou Kon.tertvub: ii no cjrb.ioBauiB ori-raBJioH B uXn n»m»iu бу-,κ·τβ no paacywAeniio.

XIII. Mouino b 4>ncKaJioBb onpeAdMHTB, k◇·ropHe óv H»‹·M»τρBB»ΔH. B‹*e Jll BO AκΑ.κ χιiH llOpHJOHHO.

XIV. O yHeHUKaxT, cie paacytKAOBio: AO,ηκHH Ben ΠροτοηοηH. B ftoroTinin b nuis Cbhuiohiiimij Abreh cBOBXi, npncHJtSTb ao Ακοαγμιχι. Moutno Toeacb yxanaTt. ■ rpaACKBMT, nyaniBub npuKasHHMt,. «»WMb: a o ytnopajctixi,. kbkt, «■ofk-TBeHHaa sona буа<'Tb U,apcKaro Βοπβηοοτβμ.

XV. IIpaxoABUtie me T«e yHeunxa бμπββ npB Ακβαομιβ ao Bonna BC-hxT, yncHiii. a ae oTnycKaTb ott› maonn, PoKTopy fert Bayions TlyxoBHaro Koatreriyx-b. A βοτκπη Am Ροκτορτ, Hau ПроφβκТВ, βπβ bum* κто omycTiun, yneHBKa orati aa M3Ay no.taayx>. a an Tsttoro np^otvΠHβκ» οπρβ.τΠπMTB acecTOKoe nammaaie.

XVI. Bchui, noncngy b3b%ctho бyjn. hto i-.i-h Cyxen. nenonhin» ynenHli no Arajeuia, ■ on. Anaaeuiu cnnAhTejn^TaonanuuM τογο na erenenb «yxoBHMa uut rpaatsanoKui v«qs ue uoaen ynpegm, HeyneMM# ra βηλμκμμτ» urrpa^OMi. na aaacTW ohms. uompkia 6u uuano cxhnattn.

XVII. HoaoBpBnteAmaro vuenasa orwbaaTb natasTb h ocrpoyuie, u ecnuui nonaaterca aecbua Tym, I ne npxxiMiru m> AaadteMÙo;

t>. Pufendorfli succincta Politica G. si o|>erae pretium· e*se ridebitur: quae forsan [toterit etiam Dialecticae adjungi.

7. Theologia. , .

Priores universae sexennium, sed Omologiu sola bipnaium aibi vindicabit. Quanquam enim omnes scientiae (ai a^Dialecfica et Grampiatieq discesseris) ad remotos excurrunt termino*, in scholis tamen iikqompendio, et quidem praecipuae illarum partes suntnudendae. Ipsi enim discipuli ejusmodi fausto usi auspicio, prorogata legandi assiduitate et prnxi.j exquisitam comparabunt cognitionem.

'Hebraea et Hellenics linguae (dummodo adfuerint, qui doceant) inter caetera studia peculiares sibi hora* postulabunt..

XI. Rector et Vraefectps solertiae eruditionisque spectatae eunt eligendi. Hos spirituale Collegium, ut in suo munere exequondo gnaram strenuamque ponant- operam, jussu obstringet; quinimo minabitur ipsis judicium, in quod, nisi bonus ordo in docendo observatus fuerit, et nisi literarum studia laudando cum profectu exculta fuerint, rationem spirituali Collegio reddituri accersantur. Eorum itaque intereat observare, frequentant ne scholas Magistri, et eam ne. quam debuerant, in docendo sequantur methodum. Rector et 1'raefectipe binas scholas una hebdomade, altera* binas altérai hebdomade, et sic porro caetera* scholia ordine visitaturi sunt. Scholam ingressi, ludimagtstrum se coram docentem audient saltem per semihoram. Propositis itidem quaestionibus tentabunt discipulos, utrum ea, quae pro tempori* ratione capere deberent, sint assecuti.

XII. Si quis docentium academici* regulis inficias iverit, 'nec Rectoris monitis morigerum se praebuerit. de ejusmodi male morigero Rector certiu* faciet spirituale Collegium. Reus proinde in judieio convictu*. scHola movebitur, aut cx judicii sententia paenam-subibit.

XIII. Poscunt »tiam constitui Annotatores, qui advertant anithum. utrum omnia in Academia decente ordine procédant.

XIV. De discipuli* ejusmodi esto judicium. Protopresbyter:, et tum lautioris tum tenuis conditionis sacerdote*, filio* suos mittent in Academiam. Eadem lege ii,< qui in tabulinis Perscriptores, Notarii, vel Tabularii audiunt, et id getius alii, tenebuntur. Quantum autem ad Nobiles attinet, id a propria et peculiari Regiae Majestati* dependet voluntate.

XV. Discipulos in aeademieorum civium numerum cooptatos Rector non potest ab Academia, spirituali Collegio inscio, in perpetuum dimittere. priusquam studiorum cursum absolverint: alioquin tam in Rectorem, aire in Praefectum. quam in quemvis alium. qui muneribus corruptus discipulis abeundi facultatem induisent, utpote transgressorem, severe animadvertetur.

XVI. Omnes et singuli, ubivis loeorum positi, pro certo habeant, hominem in Academia eruditum, et Academiae commendatitiis iiteris ornathm. omnibus, qai in officinis scientiarum non suat exculti, in obtinendis tam spiritualium quam civilium dignitatum gradibus palmam praeripere. Gaudentes vero quadam potestate, contrarium molituri, mulcts afficientur.

XVII. Tyro diecipulua, si facto sagacitatis et memoriae periculo, proreua tardus apparuerit, in Academiam minime admittetur: quoniam annorum

*) Pufenilorti. qesm aagni MsUaabat Patres I, ««II— opes bw titula iaMriUMr; m4 m^Jîmn UmS. libram !>· *offrit· h»»M·* « «M· Ue kb ii—tirs BMUn asas.

aOo .TbT* nonfoaerb, a unxero im tayierda; a . <>6aAe aoarbmrierb. o c®frh Mnhyie, vто on MyApMÜ, ■ on. TanoMtrb whpTb Foÿuuurb' 6ββv AtAbHucorb. A VTO&b BOTOpuM aa\npnnopatfb ce6e Tynocra, menas oTnyCny tb xoin>, nan •Ao Apyrie npuTBopamn. rAaecay» n^xoiUb Ora coAAaTCTB*; aenymeuiro yu* ero trim ■ roA» nonowjrri>S--lLAtoaceTb—yuma* yvnri b upa- M^c^itTb ciiocoбm ncqymenia tukobim, Konurb out. nomtaTb h yxnrpgTb ue Aoanaerca. '4

J XVIII. Byac noaaamrca αAτμββ nei "uot aao6u, cBup-huuii, ao Apattn creopu aae- BcTHBK-b, Hpnonopnrb; n 6yA® vpeav. loaoe upeMM un ytrhmanin, hu acecTOaaMH na oAotrhTb euy ue SoaMoamo: χοτηΟι, n ocTpoy- Mcn-b dum», BHCAaTb B3'H AaaAeaia, vтoβт. M>- uieHOMy neta ne άλτη.

XIX. MhcTO AκηAβMiη ue m, ropofth, ' no n-b rropoirb ua aeceaoMb MicT-fc yroAnoe, i'A"h H-fel Tb napoAHaro inyxa, name vacTUa oaaaaiu, κοτορHH o6u\bo whmawr-b yveaia u naxeABTb na oie. vто Hoxnmaerb mmcah mocioauxt. leno- βAκi>, m npnniuKaTb yueuiewb ue nonyc«»en>.

XX. He H*AO&h xBansTHca Auajeuiu, uo 'nuiKe CMOTphTb Ha Toe, vто μηοιό yveHHKOBT. UMim; cie 60 necbM* cyeTHo ecra: uo ruo- TphTb, κηκτ. μηοιό ecTb ocTpoyMHHXi n AoCph yvautaxes. cr> Bββηκοκι ποληίη uaAeatAoro. η KSKb i>M IlHUSb AOAepaCUTb tlHTOKHUUXb ao KoHita.

XXI. H cie ecTb oTHioAb ueuorpuGuo. nave wv h TUteTHO, vтoβт. eryAcHTOBT„ kskîo un Upin.lVTb, UpHHUMaTb H» ΠΟΑΟΗΗΜΗ Aenura rocyAapesH.

IlpuxoAHTb fio MHorie ne aas yveuia, ho »>me UHHe ■ HeciiocoCuHe uo npnpoAK Ana iKaaoeanba toahko, hsiuothо» uyatAen saenouu. Hhhc ine n cn<x-o6nbie, Aa CKO-Tbao noxoTSTb npn AKajeuiu houjti, a κογα* h xyAH xotstt., oTxojwrb. 'Ifowb c-b roro Aofipa? Tonano eyeTiiuM yfiuTom».

IlpniisMaTb Gu pTyACHTun eb paacMOTpe- hîomt. ocTpoyMin, n onn 6u aanncb Assans na ee6e, 'ito ao kohu* yield# npeCyAyn» no Aaa- .leMih, iioAb neAMKavb Hîτp*φθMI>, écrans dm odita cnoero ne acnoaanaa . 6eea xpaMaeM HyatAH.

' H Taira Moatno dyAera, ohmks, no. ooneplueuin uiuoAbHOMa, npeaeuToaaTb HapcKoxy BeauiecTay a, no Ero Beoavecraa Ynany, onpe- A'hânTb onaix> na paqaua nlwia.

XXII. Ho vто nave noero, n novirraM mxso ecTb norpedno a nooeano, 6bm> npn Aβ*α·MÏ·, uhs s-b navairh ■ AnaAetun CeiMhapiytrb A*u yvenia n nocu ia Abreii, «ude suuu- ui.ieHoueMa.vo no au MMMX CTpanaxb.

apedOBaasasaiM.

(o « unaria.)

I. HocrpoMTb AdM-b .oGpaaom MoaacTMpa, Koroparo npocTpaa auube n sons kt. pennTauim, a p aim a npoviatra ayautaan npxnacu OuAufrb n nn vues* Ab?·# (aaaonoe oupeAdwteno <SyA no boam llapcaaro Baaave- eras). naTbAecarb, amt csAMbAecan an 6onb- me, ^raaoarb a π ynpaaaTapeit a cay- atBTeneii.

X Br> Aouy mx> BMimn Atk u^th m VW» s Gudbiuai BoapacTa Kutoou, no oci.mh

.jacturam facturus, oleum et Operam perdet; superba .tamen, ao ei ipse esset .sbpiens, .intumescet opinione, florum pebulorium geaere nihil est deteatabiliua. Ne quia porro a literqrum Studii» abhorrens, hebe- tudinem sibi eo aqimn, ut ad patrio* redire penates Hedat, perinde' ao tyronsa, qui simulato morbo mili- - tiam . conantur eludere, affingat, testando illius ingenii acumini annuum spatium, tribuitur. Imo sagax paeđagogut poterit ejusmodî 'ad periculum faciendum modos comminisci, qui solertiae et astutae sceleronis sint impervii.

XVIII. Si puer Aierit obefinetab malitiae, ferox, ad rixas proclivis; calumniator, contumax, qui mo- nita et atroci* verba ad ae emendandum, per annum adbibita, superaverit, boet ingenii acumine polleat, ne furibundus ense asmatu» graasetur, expellendus , est ex Academia,

XIX. Ne tumultus vulgi aliaeque variae occa- siones sint melioribus literis impedimento; neve in ' ' oculos juventutis quippism incurrat, quod teneras mente» a literarum studiis avocet, Academia non intra muros, sed extrinsecus in loco amaeno idoneo eat erigenda. . \ '

XX., Multitudo discipulorum non praebet ansam Academiae gloriandi; haec enim vana omnino est gloria; nec numerus, sed qualitas in censum venit: nimirum observandum est, multi ne sunt solertes. et quot sunt, qui laudabiliter cum conspicua utili- tatis spe literis operam navant. Providendum etiam eat, ut illi benemorati ad extremum a vitii» immunes perseverent.

XXI. Res prorsus inepta, immo etiam utani» esset, si discipuli undequaque advenientes, iy Aca- demiam et quidem ex aerario Regis sustentandi, admitterentur.

Multi enim intrudunt se in Academiam non eo animo, ut erudiantur, utpote eX natura ad liters* inepti,, sed spe stipendii, quo · diurno victui con- sulant, utpote pauperculi^ Quidam autem idonei quidefh sunt, aed tamdiu manent in Academia, quundiu ipsis libet; deinde quocumque et quando- cunque velint, abeunt. Nulla inde utilitas, sed solum est detrimentum. -

Admittendi equidem sunt discipuli probatae solertiae, qui itidem se chirographo obstringant, se scilicet in Academia, usque studiorum cursum con- fecerint, esde mansuris, et grandi mulctae, si suum promissum absque summa necessitate interversum ausint, fore obnoxios.

Hi peracto studiorum cursu poterunt sisti Regiae Mgjdatati, ex' cuius edicto ad varia munia astrin- gantur.

XXII. Expedit equidem, imo praecipuum et unie· maxime aeesesarium esae censetur, ut semi- narium Academiae adjungatur; vel itidem, ante- quam Academia ddmpeerit principia, illud instituatur tenerae aetati sduoaadas profuturam ; prout multa ejusmodi in extranei* regionibus sunt 'usu reqepta. tUM*

(Da Saturanto.)

1. Domus ad modum monasterii est asdideenda. cuius amplitudo et intra asm domicilia et omnigeni ad vietum et amictum ad aKaaque necessitates re- quisiti apparatu*, nec non idonei homines, tam qui curam gerant, quam qui famulantur, ahunaorum multitudini, quanta ex Regiae Majestatis placito definite fuerit, sufficiant.

3. In iH* domo pueri, quinimo provectiori» aetatis adolescentes. oetoai vel nevsai sub eodem

μλβ ao Aenan petto»*** m bauboH bb6*. Odone *m*> T*toiM*'pacnono*eBievb; fionumie ao «ABHofi,. cpejnie ab apyroM, *'Maaue n>* τροτιοϋ uaM.

3. *flauK>»iy m*cto onpeA*aMTb* up· criurit »m*cto cn&Tneanolt κοητυρH, γα* «n> ctoht* Kpoaarita ctcaaÀHaa, iv'Todb sb Aeas noroanuta :maTb ue fiumi: Taaoan. ιηκοφβ aa khuuuch ■ auus netuntua. » vryauAb aa» c****i*.

· 4. Bo ncuKoli aatrb (cnonbuo jihhxt» fiyAerbi uxÙTb 6»iTb Iιρβφοκτι», kg· naACMoTpmnKb, ocaoabtra xoth MoynenH#, ofiate lecTuaro mafia,' ToabMo&b ae βολβμμ /napfiuHii a b« Menaaxo-nUK-b, adrra^U «η «o ftO-ro rosy. A .xbao oaatxi eie: ηβλ<μ»τ tu, λτοΛκ mmka.v Oμβ-uapHCTH (Taira BoynnToaaeMHe no aom.v τομέ napauXiOTcsǩ ue HΛO CCOp-b, ApaKH. l-KW'piKj-cAoaia,. a wa BMaiM 6e3H«Hia, η «ιτοβτ. bo ypeueHHHe uac Bruin. αΆπβλτ., ντο αολικηο. A scutra 6h (yMMHapaerb «a* aafiu onoeii fie rb ero fijtarxM'notiˆHia Ue HcxoABtra, a to co oôk-UBneuieMb nputuHU, Ky«u a Aas uem HexoABTb.

.i. OupoAlmuTb npoMeua uo BcnuoMy jbay u uoKoMi CeMuuapucTtiMb. KorAa cnaTb .XoarUTiem, Koi'AU BocTanaTb, uojiUTbca, yBUToca. kthto aa Tpaueav. i-yauTb n npoqaa. H ac» 6h ohhv hbcu KoiioKoaMieub oauanaTb, n bcu fiu ('euaHapaiTU, κβκέ eoAAOTU ua fiapafiaUHoil 6oiˆ Taicb ua κολοκολμιοβο γολοττ., upnunuanneb aa Λ"8λο. uauoe Ba nacr. ypeueuHofi ua-tuayiHo.

U>. He oTuycKBTb in ÇeMBUapiyM'b Bb ro-.poAH. bob KyAH ira ecTb. m> cbobmo irb xoctb, noua CeMHuapncTb He ofiMKuerb, npefiHBaa m* CeMHUapiywb, a He omyTBTb 3HÎthoM πολββη TaKoBaro BociipTanin. a hmbbho: ao Tpexb a-hrb, no npaxoAb maxaro bt. CeMMHapiyU'b, h·· uenycKaTb unuyAH; a a no TpeTbewb ioav. hv fioAouie ABawAH γοαi» noanoaBTb bhatmtu n*b ioctb u-b poA·τβΛ«Mτ> nan epOAHBXOMis u to ho Aaneue oTOTonmeirb. Tatra MTo&b ne fkwtb-me ceAbMH ABeii npomno on Baiuecrnia ao ftoBBpameHia m cauwfi jnwx ('euaHapiMetafi.

11. A κοi'A» H Tuifb «enymetra *6y;ierb rz* roefn OeMBHapaCTb, το ofiaue upaAaeaTb oHouy uecTBaro Meaovbita, ηκο (IucneitTopa hab nafi»· ABTeaa, χοτα ρHë Cxura 6w nj^i hcmt. βφμαΆ u BoerA· ■ ΠP· βοηβηχή enynaax-b, b uo mxtapa-IU.OHÎB Aaaan-b 6h penopn* Perropy, it o αΛλοεκ. A ecTbiui 6m τοτ-b npBAatuiHfi HBcnerropb, no-■opoaa euy, yTSJurb irhvro xyAoe, ■ Teaonaro tuyra 6aTb ropaaAO. A mokho 6yAen> roe uoattaTb ■ uo oeuy, hto aoaBpaTM»miiicii Com·· ,w,,., xxxvtl.

tecto habitabunt; ea tamen cautione, ut pueritia, adolescentia, et. juventus separatis conclavibus » discriminentur.

A Quilibet ad parietem nutrietur lobum quasi peculiare enbieulum, ubi statuatur lectulus, qui ita diurno tempore componatur, ut leetulu» esae minime appareat, repositorium libri» aliisque rebus servandis upturn. et sedile ad sedendum,

4. 1'nicuique habitaculo, quotquot fuerint, inspector praeficietur, homo quaptqiuun norfliteratus. probatae tamep. vijsc. non fetvix, intra ,30 et 50 annos. Illius est inspicere, ne Heminarii shhnni (seminaristae vulgo dicti) altercentur, ne vellicent; ut ab obscenis putidisque sermonibus omnique petulantia abstineant, ut unusquisque assignato tempore suum munus exequatur, ner ullus alumnorum ex habitaculo^ absque illius licentia egrediatur, idque indicata ratimie, quorsum et quo fine exeat.

5. Intra easdem miimione» debent esse saltern tre« homine» docti, monachi »ive saeculare». '|‹‹‹›› runt pritnux Rector vel totius domus Director, duo posteriores vocabuntur Examinatore», id oat. Inquisitore» studiorum, quomodo unusquisque in doctrina proficiat, iiegligenter an industrie.

fi. Penea Praefecti arbitrium eat paenam infligere subordinates; hoc nihilominus discrimine, ut' parvulos

ne objurgatione castiget. Hi qui vero minus morigeri exstiterint, eos apud Rectorem deferet.

7. Eodem modo Examinatores panos, mediocre» et provectiore» tractabunt. Rectorem pariter certiorem facturi.

8. Rector in Academia omnium est suprema potestas.' vario castigationum genere corripiendi jure praeditus; jure tanieii ablegandi a Seminario eum. qui nullam ad frugem redeundi spem prae se fert, nisi prius spirituale consuluerit CoHegiura, privatur.

'|›. Horae cuique negotio exequendo et capiendae quieti, qua itidem eundum «st dormitum, qua surgendum. | orandum, 'discendum, qua eundum est pransum, ab opere cessandum, et caetera, sunt assignandae: de unaquaque hora ex dato per campanulam signo constabit, ut omnes discipuli sono campanulas perinde atque milites tvtdpano provocati. opus certat* horae attributum aggrediantur.

18. Alumni priusquam vitae in Seminario ducendae assueverint perspectamqUe ejusmodi educationi» utilitatem »ibi habuerint, ex Seminario iri oppidum aut aliorsum apud consanguineo» hospitatur· non sunt dimittendi. Et quidem a tempore, quo in Seminarium erunt recepti, ad triennii decursum promus· non sunt dimittendi. Quinimo, elajiso triennio, alumni ut apud parente» consanguineoeque, qui non tam longe distant, ut eorum-exitu» regressusque in Heminarium diutiore quam bebdomado tempori» intervallo indigeant, ho»pitentur. non ni»i semel per annum possunt veniam impetrare.

11. Cum vel hac lege hoapitaturus alumnus abeundi facultatem nactu» fuerit, adjunctum tamen •ibi habebit comitem exploratae virtutis tanquam inspectorem, qui illi ubique, semper et in omnibus .occasionibus praesens adsit. Rectorem a reditu de omnibus, quae acta fuerint, .certiorem Iheturu»; alioquin. iste additu» inspector si indulgens alumno aliquod n^fas celatum, iverit, ejusmodi veterator verberibus probe excipiendus est. Factans autem ‹silentio tectum inde colligi poteet..quia discipulus

HspacTk. *μ»* Moaterb m aoxaaaTXHa oefH uteoel npeantnxi, upaaotfb *if*oxojtm ηχμΦηη.

lil.- A «orae nano ,ορβΛηη npûuQm n ÇeMHnapiyM-b noctem caocro tomo oproAKκηη, p rhx» rocroii, βΛαομομ≫. PexTopbtanra, ββθοτβ' rx rpanoey^aini ngra(otiaty» ηβχ jsa· bt. caAa, n Taxo ahiwb ora oροχηΒκητη atiinuqa paeronapnaTa, a U-hpao rgnnamam ■ nm«M> ποτρηητοηὸτη nxa Moamb, ca*toMy. apncyrcrdy-nuteny Perropy ui OAUOMy EucairanaTopy, no paacyutAOHUO «ΒΙΠ>·

13. TanoBoe μμακχβ uonoaten; murie xa-wotcb 6utb CTyatMTenbHoe ■ mutamuen» uta-HHvecKOMy noAoSuoe. Hô χτο oOιπαΝτϋ ran WBTb, χοτβ upeea eAMsrb γοατ>, roxy . uecbua cjisaxo fiyAerb. OCave xo Bpauebawo c.xyxx, noctrhAcrBymuu· pel-yam yroAMU cyTb.

tPttpiH κβ tptnttaeao àtfn.) ~

A. (14). He npuftuxarb ao CeMHHapiywb, To.Ti.Ko Maniaxb Ateeil οττ> AecaTaro ao nrr'a-naAocmraro roAy noapacra, a amne tofo pawh aa npouienieM-b vecTHM» «utra, cMAteenacrny-»>mnxb, vτο οτροκτ, bbt> aom+ poAnveanoqtrb utK.Tb bt> repack n AofipoMi HacMOTptaiu.

B. (15). Ha ncairb Aent A·* vaca oopeAb-;mTb na rynsHbe CexuuapucTOM-b, a xueirao: no ofi-faAh <(no néuepn, c τοΓΑηβη ηο"%οιπ>ηο hb-Koxy ysuTucaA» nuate khbbikb bh pyvtaxr. HM-fiTb. A rynanae ewno.fiu <rt> arpaxu uecTHHMi n ThnoABnacnuifA, Ateoirb nt caAh,..a auto» *rt>* choeh ate uafib. H6o» cie n. ajtpauuff.WheeHp , ecTb u cxyxy orronaerb. A eme Jiyunie faxo-. buh aafiupaTb, KOTopbU ct, uorhxo» noAamrb noneauoe ntatoe nacrauxenie. Taxoe, na npuxhpb, ecTb uoAHoe na perynapauxb cyAarb naaeame, ΓβοΜΟτρχνβοκὸ paawhpH, crpoenie perynapnuxr,. KpbnocTeli u nponas.

C. (16). Mobcho CABHoatAbi BJIB ABaatAM Ha stari,, Haunate ateou-b, npoteAHTbca Ha. ot-rpoBU, na nona h irbcTa oeceniaa, KT> ABopakiT» MropoAHHsrb TocyAepeabiWb, > χοτβ eAnsiSmAb* bt> roA"b bt> CaHKTnHTepfiyprb.

D. '(17).. Bt. <rpane3rb ητοβιϑ 6yAen> obo HcTOpiit BOHHCKKTb, OBO ItepKOBHMX-b. A BA Hamurb Bcaxaro Mteaqa vpear. abb sun τρ· akh htomm ab CyAyrb norbcTM o uyacax-b, no yuem·npociaBmKXb, o IXepxoBHMX-a aentntra yweo-ax-b, Taxourb B o Apesmccb η «ατΑπηικχή'ΦΗΑο-υοφ*χτ>, AcTpoBOMarb, Pvropax*, HcTopuxax-b a npouaa. Hβo TBBonurb nontere* emunaaie ■ cauAKo ecTb, b ꝛz noApaatamx> Myxpuxb onux-b tuoxeii noompaerb.

E. (18). Woaoio me eme AnaauiH *» roAi ■an CoAMoe'AteaTb Hteia amu·, ABcnyTM, no-fceA>B, paTopcsia exaeptumia. H το 0o nrhao uoseano n> aacraaaeaiio x xr> poaoarosua, ciecra tecTHoM cirteocT·, nanoMta rpeCyerb npo-noahAb cnosa Bonn·, n Ateo noooxxcxoe, xo ■ Bocenyn nepewteaxy ataaxm TanoBHa axain.

F. <l«). MoryTb ycraaaeBM Curb ■ Btew notecTU xo6ph ■ τηημποβμο y--·"—

G. (HO). Ao6pi *n nenatia ttpMXKUoi fan npx cTotrh oBun CeMuBapBCToara ranoosra liyoBKiiicat·» aacrpyxeuTorra; ■ cia bo rpyxHo: ■6o nepBaro tobmo uaBXTb Macrrepa, a ora nero

poet reditu* in Heminarium non potent, qui· ali-'quod degenerantis moram probitati* remisriorisque stadii, prodiderit indicium.

ik Adveniende ad Seminarium oonranguinei, eOMaa^uiaeum ibi conventuri,"possunt in caenaculi'. palatium art in aliud pubHoum aodidcium aut deaiqU ih bortun, annuente Rectore, mtrpdnei, ubi copiam tebebant colloquendi mun consanguineo. Cibo 'pariter attaqué possunt refici, Rectore ipso vel ExaminateAm uao praesente, pro conditione persoabrum.,

>13. Hujusmodi tenerae' aetati» jrita molentiT quidem et captivorum carceri non dusimili» esse videtpr; aed q^ vel unico anno confecto huic vivendi rationi assueverit, nae ia magno ejus capietur dulcedine. Taedio autem 'tollendo sequente» ' inserviunt regqlae:

(Rtgtdat iordio Mittit

A. (14). . Pueri in Seminarium qui non aint' intra" decem et quindecim anno» non admittentur. Natu ıvero- majoribus, nisi homines fide digni, eos in paterna dothb honeste et in timore educatos 'esse, testati ftierint, aditu» intercluditur.

B. (Ifi). Binis horis cuipsque diei.' prandio scilicet et. cSOna sumptis, discipuli 'omni prorsus opere, ita ut hoc temporis intervallo non solùm discere; sed etiam librum legere non liceat, vactf bunt. Hoc vero otii tempus honestis ludia cyni corporis motu, aestate quidem in horto, hieme ^qro sub:tecto, ubi degunt, transigent. Ita eniin valetudini eorum servandae' et taedio discutiendo consuletur. Satius vero ejusmodi ludi sunt eligendi, ex quibus discipuli inter ludendum non nihil profuturae exercitationis addiscant. Pro exemplo sit natatio cum directa ad regulas natandi ad ipsiu»que instrumenti artificium attentione, dimensiones geometricae, arcium simulacra ad regulas extracta, et caetera.

C. (16). Licebit discipulis semel iterumque intra menstruum tempus, vel maxime aestate, insulas, campos et amaena loca, item in suburbio regias aedes, et saltem semel per annum Petropolim visitare.

D. (17). Ad mensam tum militari», turn ecclesiastica Historia legetur. Ineunte autem mense, biduo 'vel triduo legentur Historiae de viris, qui literia inclaruerunt, de magnis Dootoribus 'Ecclesiae, de- antiquis et reoentioribus .Philosophis, Astronomis. Oratoribus, Historiographis et id genus alii». Hqjqsmodi enim narrationes aaribus perceptae ut sunt jucundae, ita ad demutandum calcar addunt.

E. (18). Cnm quaedam actiones,. disputationes, comoediae et oratoriae exercitationes multum conducant, non solum ut discipuli erudiantur promptequ respondeant, id eet, dooeato·! comparant confidentiam, qua verin divini praedicatio et legationum negotia indigent, aed etiam ad percipiendam ex ejusmodi exercitationibus gratam mixturam prosunt, ,ia rem ergo eet, ut binis vel pluribus vieibus id genus exercitatione» per annum habeantur.

F. (18). kNou absonum est, ut iis qui naviter et selector ia stadiis proficiunt, quaedam honoraria quibas ornentur decernantur.

G. (90X Diebus eolenninm festivitatum ad mensam ahsmnoram apposite possunt usurpari musica instrumenta. Nee hoc facta set difficile. Primas etenim uniouq tantam pratio 'coadunetur muricee

MayaennHe оχоγμηο t'euBaapncTH AOaataw 6y-Ayra.rf Apyipfixa Hayswn. na eaoe irhcro Tyne.

n eù -00AMJ» MMmoMiHyTWi ptryjuM caywan» ao yBeoeaenin *ynaiuuxca. ; ' - .

.21. noAo6aeTb6wrb n.CoUMH^piywb IξβρκBή,

AuTerh ■ JXoKTopy, a maojiti a-b (SnaaKoi Aaa-AβMîβ, ayAH CeMaaapacru'xoAaTb *yarraca* 6y-*'ijfyn.* A écran ar> CeMBUapiyMT* a mfcoau b. yHMToaa .Cygym, το Aκκλομμ a CeMBHapiyxi» •irbcrb ÇyAOTb. A Aaa ynonnitoBb npoaian», HοτοριM, ae ποχοτχη» am »b CeuaBapiyM-ti, Moamo norrpoMTb nhcsonBO Utiunut arb Combxapiy M> a nycTara a* βμμτ> οτ^αοβτομι».

V . 42. Peryati yw^aeM. yaeaia a yxeuntosi, aaune ao Aaaaep^ia onacaaHMB, a affb xpAHBTBcg AoaacHH.

■48. (leMBHapsoTu cjhbb CyAyrh a*>n> yfiorik, « a ths, no MWWTi U,apea*ro BenunecTua, upeηητBB» a oA'hsuie a npoiaa uyutBaa noabXMtxm.. A ApyneporaTHrbanAMi nAt b, xoTopue AonatHH fiyayn» naaTB'ri. aa Kopw-b a oAdutnie, a u+n^ Curb oabhoM,- iiaBCoraa oupeAtuieKHoil.

24. Kind. upisAeTb ('«MBBapaVTb bt> coaepmeHHuM paayw-b. a tea AoBbuiawb yiOHMiMt AοοτBΓHβττ>; το Aonatewb ynunuTh rb nepKaa CeMBHapibcKoi npa προτiβï Oparin csoeii npacary Ha tomi, bto xomm out. 6uti> BhpenT> IJapcKOMy BertuHoCTBV b Ero HacAhAHBKy. u Τοτοβέ m. cayatM, aq κοτοροΰ ytvijent is't j,. B uoaaaHT» Cyaen. Yκβκομί' TocyAapeaHtiri,.

45. CoBopuwBiiiBxca bo yieHia CeMBHapac-roBT» 'ne OTnycTBTb Poκτορτ» οττ. Oι»·· HapiyM-b, nona π|ηοκ,ιο ho OOBhoTHTb ao Koano·· rivMb ^yxoBHaro, a Κολλογιυμί» npeaouToBiiTb oHux-b Cvaoti. Il,a|H'KOMy BwiBHecTay. H noTOM i. jacTb «hum's aOmarb oo cgaabTeabtyBOM b BcKycTaa Bx-b.

2K. A KOTopue CoMHHapacTU, no coaopmeMin ynonM; yniAHdtüyiia nonaaryTca m· nimy «yxoBHOMy. ■ onafh. y EnncKonosn. 6uah Annatail-UIIH KO WXK1MI ГТОПОНβМТ, BJMHTOAHHIKBMb Ita<I>' npoHÎHXT», XOTB 6u B paBBO OHUM-b BCKVCHUX-b, HO >|<> Bl. ('eMBHapiyMT. BOOПBТBH-Hux-h, paash Ou niuciM βηβτβιβll noporb Ha CeMBHapacTh noKaaaJica, η to ne 6u.n> 6h ohoN nopoK-b on> κηθBBTM. A Ha .aaencTHUKorb H k K.ieBerHHKoBb onpeAiuiBTb ikoctokoc' HBKaaanie.

,'^o BAb « CeuBHapin. M mowbu anpt>Ab Oyawb Ooai.iuv upaAyMaTb, ana orb bhobom? HHrb .TyaiuBXb CeMBHapioarb BH^opuania ΠροBOKβTH.

A ott> TaKoaaro βοοπητβημ aywnia noacTHHHy Haj-h»TH0Î bbabkoM uoAbau oTeiocray.

,XXПI, 0 apoMM»dm»ui rxuaa fioana aacabdy-»«*ò* *P–fJ''* ββμμβμ *epu»:*

IO UPonOBXAHBKXXbJ

1. HaKToaw ab AopaaeTb uponoabAaTb hv n coit Aκαασ MÎβ yawwi, a orb KoaaeriyMT· *JJjr-*XOBBXГO ae. Ca^rtTMbCTBOMBHMil. Ho «MTM·. rro ywnoa y MBurkpHOarx. τοτ-b 6u saan-b coAe npeatA* ara ^yxoaaoMi» Koaaeriyxra, a rmo ero acnHTaTb, raun. acwycoBT. bt. Oβ»αομηομτ> Пβcaain; a cnoao 6h cxaaaarb o τομ > o lewi ewy noaa«m> Koanertyx-a: a octmui acayoerb no> irxyreTCB, το λ·τχ exy γββα^τοπμιτβο, hto, ante magister; caeteri ex alumni· musicae atudiu·» ah eo^ edocti alio· »ibi micceaiarM grati· er quidem ex officio ano mmt'doetari.

Haec igitur aeptem allatae regulae Exhilarandi-dineentium animu innerriunt

11. In Seminario debet erne templum, medicamentorum ofReina'et medica·. Scholae porro •int in proxima Aeademia. Si vero «oholae etiam fuerint in S^pinario. Aeademia et Seminarium ibidem lori habebuntur. Si qui autem diaripulorum in Seminario noluerint habitare, ' jK>muht extra Seminarium aliquot aede· erigi. quaa'ptTtiii conducturi i4uh· operante· inhabitabunt.

44. Quaecumque ad docente·, ad diacente· et ad ipaa «fudia pertinente· regulae oupnt, ubi de Academia erat aerino, aunt traditae, hic etiam eunt observandae.

43. -Diacentinm in Seminario quidam forte erunt inope·, ideoque ex Regiae.Majestati* liberalitate victum, amictum, caeteraqtte obtinebunt: quidam alitem divitum parentum liberi, ideoque ad aolvendam pro alimenti· et veatibua pecuniam astringuntur. Solutioni* porro pretium vel aemel detinire •uffieiet

24. Qui in Seminario imbuitur literia. «tatim, ac ad maturitatem ingenii perveniet gradumque ad altiorea arientia» promovebit, debet ae in Seminarii templo praeatfntibu* auia condiscipuli· jurejurando ob«tringere. dabitque fidem ae velle eme . Auguatimimae Regiae Maje«Cati Illiusque Haeredi fidelem ac promptum ad servitia praestanda, ad quae erit idoneus, et quibus ex Regio mandato obeundis addictus fuerit.

25.1 Discipulos in Seminario scientiis exquisite exculto· Rector, inconsulto spirituali 1'ollegio. misaos facere non potest Siquidem Collegium eo· Regiae Majestati prius conspiciendi» exhibebit, deinde potestatem abeundi eis indulgens, literas. eorum in studiis laudabilem profectum testaturas, impertiet.

2H. Educati in Seminario, stadio literanim decursi*. si qui ad exequenda spiritualia munia magia idonei exstiterint, illi in obtinendo ab episcopis quovis priorum dignitatum gradu aliis licet aeque vulgari· literaturae peritis, non tamen in Seminario educatis, praecedent: nisi perspicuum et grande, idque a calumniatoribus non confictum vitium obstiterit. Cum calumniatoribus autem et osoribus summo jure est agendum.

Hactenua de Seminario. Posaumua etiam plura excogitare aut ab aliis extraneis celebrioribus Heminariis mutuari institutiones.

Ab educatione porro et literarum studiis hunc in modum institutis magna profecto Patriae utilitas est; praestolanda.

XXIII. JVxMdiOBtoribiM rerbi dirini ssyMitts·rsgMlec proMmt.-

(Dt IhUBDICATOBIBCe..)

I. Nulli publico Concinnatoris manere (Ungi, qui in hqjusce Academiae Hteraram officina non eaaet excultus nec spirituali· Collegii testimonio munitu·, licebit. In beterodoxarum vero scholarum alumno· spirituale Collegium, ceins examini at se •istant opertet, inquiret, utrum ejusmodi literatus •aerae Scripturae sensum intelligat; deiade coaeioaem de argumento sibi a Collegio assignato dicat. Hi itaque sui muneris exequendi iadustriam

»·

n<>xom,erb 6htk m> hkv cBanteHBaHeenoMk, MoiuHo eay npouorK»»Tb.

d 4.. IlpoaoadiAMM *Ou nponoarhnaana* TuepAo; ci. a)h◇aomt> CnameHHaro Hncaaia 4,'iioaaaaia. v ucnptuueaiM acuTia, o uonaTUiia anaoTei, nave ace cbmoU BHcoaaVmeM ajtacra IξηροκοH. o A'lnuiiiTUb acaaaro aaaa. KeTpe&ounrthi eyeu-hpie; aaopeaauG» bt. oepAOB ax>Acaia cTpaxii Bowiü. CaoaoM-k penta: acnbiTOBaanfrb <xn> ('MtueHHaro' liteauia. „«ao seam sm/ Ammsb, eaaauu, ytodaax a cooep«HMn<M," a τοβτ. roaopn.ia.

3. O rptutaxb no oCutecTvh ronopuTb. n He UMCHOBSTb Koro. pamrh (iwrn 6h πγβπηκοΒΑΗΈ oT*b seen >U,epKBe. '. Ho H koCab nponeoeTca o HhKoeub itnuh HOAoCpuh rrfeKiti οηνχτ», o cewb B.'in OHOMT» BMOHHO Γρ+χΐ, H TOΓΑH nponondlA-HHκ-b ' Aeantem, o τλκοβομή rp'hx'h uonvaTb na caoirfc· Mfio ecTbttn βοοπομβηοττ» rptixb toM, xoth 6u n ne BocnoMUHaJTb thus ημοηη»; ofiaue noMMi'AUTb HapoAi·, hto aa oHOe .mue rpoM'b-■roiiKu-tb. 11 raK<> oHomv yuHontBTca iienaAb. H <>>rb He ◇ eeoeMi, acnpanJieHia, ho unie o Miueniu, lia raKoearo uponoBbAHUKa ayMan. eranen». 'iTvwb H.rb voro nonbuu? Ectwim vid i-phxb Be.'inKÎÜ, e-b npeaptmieMb uaboiia Boikim, cauoxoTHo orb I'prhiuHHKu ropaaro hbaoht. CyAerb: to ere Eniu Koiiy, a he Koeuy an6o UpeçasTopy lllTpaipbeaTb, TBKHMΈ cnoeoÔOM b, KaK-b'BblUlO roBopH.bK'b tn. .Tfeaarb Επηικοιηκηχβ o aHaoeMp.

4. IKSbinatt trhicinM-b iiponovhAHHKau'b ecTb, ame κτο ero bt. ucmt, uporifhHBTb, Ha nponyBb.iu laoeii MCTarfc ohomv. xoth He hmchho TepaaH eaaey ero, odate Tam, conopa, ?to mojkho c.iij-maTeaHMT. anaTb. o komt» p-bHb ecTb: a Taxoaue upononhAHKKH caMue 6e3ubab«HKH cyTb, H ohmxt. Ah HteeTOKoMV tiaKaaauiio doABepraTb. ,

ó. Heuparoace βο,τΚΜβ upoiiosbAHaKy, naaua'ie toHOuy, roriopHTb o rphxax-b nnacTBTeub-cKHXb, ham ofijurtHTenbH-h kt. anuy canina-reaeH. Tam. Ha upawfapr.: ,He avhere cTpaxa Boacia, H-firi. y boot›π»6βπ ho (fciaanieMy ; HeMHaocepAHH ecTe, ApyvT, Apyra οβπA·τβ.“ Ho aoaeem. nane bt. nepaolrb aau4, no MHoatecmeHHOMT. unmrb TSK-b ronopuTb: „He βμΓκμi, erpaxa Boatia, Hbrb y nacb λιο6β« ho AnnatneMy; neManocepAtra ecuH, Apytr, Apyra oAhahmt»? H6o oeM oCpaar. cAona κροτκiM ecTb, noaeate a caM'b nponosrhA-HBK"b rb uhcao rphmHBKom, ichinaeTb ee6e, KMCb-To a castaa bctuhb eera: .aHtosp Oo ,csipn um>ms ece*'. H τηκο Ilaaem, AnocroAb, oAsavaa yvuTeaeit, κοτορΜβ, evana ooβη bhcobo, ho caoeuy HMeua yueHHKaM-b cbohmt, HapauaTaca leejiaaa, ae BocnoMaaaa οηηχτ, ημηημβο, ua cefia anaCH Batty Tyx> npioMaerb, si nepaom nocaaaia m> KopaueoMT. wb raaafe uepeoit, vanoarb a ua ApyroBT, cBoarb Πβτρο, Anonaoca.-' „<Aac*>, peve, mm ear· uomimm.· cjs yds sejst Poe,IMS, am ace AaoasocMS, am jsw Pu^Ms, am aw Xpicewos. £da pasdnjuca Xpttmocel* ode Pbeaas peouanea ao oocs, dm so uju PneJoeo qwcuMMawa?* a npouaa. A hto om> anay mm npenecirx aa cede a aa Apyraxb, caMb cnagtaeabenyeri. Hβo ◇◇◇yo o τομή noronopura, ru» «a roavh ποηορτο* BcnoatAyerb: ,ρύ> qns, SpasHo sm, npsodpasaos ae cvd< a AatMjoco sors peda, du mm am» snpea •■oca ae new ayiiptmeoemaa atarawmief, a npouaa.

6. Jlaaxein, Battra nponoviMiaa*i> axrlrra y céda xaara caavaro ctaaToycTaro, a npatrhatao prM .se force Visus fuerit, commendatitiis liter» •fine, ut ilH ad aaoardotij ordinem promoto Heeaf conoionpri, isstruetw. ,

9. Oportet ut praedicatore· solido sacrae Scripturae innixi fundamento condonentur de poenitentia, de vitae renovatione, de honorandis potestatibus, maxime' voro de ipsa suprema Regia 'potestate honorpnda, et de cuiusque, ordinis munii·; ut exstirpent superstitione·, hominum oordjbus Dei timorem verbo insinuent. Ut. rem paucioribus absolvam, debent scrutari.et probare.ex sacra Scriptura, ' *„Qnat tii* eshiwtos *Ôti* dosa *fi bnu flacnu ft farfuta''* (Rom. $11, et de hac exequenda concinnari.

3. De peccatis universe est loquendum, nullius hominis, nisi quis a tota Ecclesia proclamatus esset, facta rçentione. Si itidem turpis quidam de cuiusdam personae facinore rumor disseminaretur, praedicator id flagitium silentio in concione praeteribit. Simul enim atque illius facinoris, nulla licet personae nominatim injecta mentione, meminerit, ex populi conjectura concionator sanna illam personam impetere credetur; quo fiet, ut ejusmodi homo acerbiore affectos dolore, non ad frugem redeundi, sed ultionis a tali concinnatore sumendie studio tenebitur.· Quid igitur inde commodi? Peccat ne aliquis graviter, divinam legum habens despicatui, et suum peccatum consulto et superbe jactat, episcopi interent ea ratione quae ihter episcoporum munia, ubi de anathematis diximus vinculo, praescribitur, non itidem cuiusque praeshyteri. in illum animadvertere.

4. Quidam contionatorum deprehenduntur haoce gaudere consuetudine, ut ab aliquo ad iram provocati condonantes ulcisci conentur: et quanquaiu •appresso nomine alterius famam ealumnientur, ita tamen ut auditores facili negotio, ad quen)r* sermo dirigatur, colligant. Hujusmodi concinnatores sunt profecto nebulones nequissimi, atrocique paenae sunt subjiciendi.

6. Magno dedecori 'adseribitur eoneionatori praesertim aetatis haudquaquam provectae, si imperiose peccata quasi praesentibus auditoribus exprobrate annitatur; si, exempli causa, jn hunc modum loquatur: „Deum non timetis, non amatis invicem, crudeles estis, alteri in alteros estis injuripsi.*l Sed magis congruum est, ut in prima plurali personae profenft in hunc modum: „Deum non timenyis, mutuae erga proximos charitatis sumus experte», sumus immisericordes, alter alteri invicem sumus ' injuriosi.“ Haec enim formula loquendi est mitior, utpbte concinnatorem peccatorum numero complectens: quod quidem esse verissimum, ex . eo *„In tnnttii tnitn ofmiixiu Mnnff^* (Jac. III, 3) evincitur. Ita etiam Paulus apostolus eos doctores, qui alta de se concepta opinione tumidi discipulo· de suo nomine nuncupatos volebant, redarguens, suppressis nominibus, quasi sibi suisque soeiis Petro et Apollo culpam illam imputari patitur: nUiiMgNMg«<, .inquit, sestruM didi: Eye yasdarn sum Âali, eye *antan Afflit,* ago sero Cspiae, ms Miam CAridi. ZMmaus *f*t Ckrittntf fftunfnin Penhu eneifirut ut fro* eeMsF stat to aomtoe *Penii Uptinh fetitf''* (I Cor. I, 19. IS.) Hanc autem culpam in se atque in aUos transtulisse ipse testatur-Fuse etenim de boo disserens, tandem fatetur: *„Hefc aulne fratru tren^iguraai* to a» d Apollo *profttr* easy *ut in uM»* disMtis, *nt tupra* guam serÿtom *ut* wnm *aduna» altuun ùÿhtu* pre alio,” etc. (Ib. ΓT„β.)

β. Cuiusque conoionatoris rsfert, Hbros sancti Chrysostomi ad manus habet^, inque iis diurna

UeCTB OHMS'. bGo TBKO Upio6yMHiy« CKHaMTh ηβοτAItnw"g «cnAMiuee caôbo, χοτμ ■ ne 6yawn> UnaroycToxy paBBixe; » tcoanojABiuBorh ner«o-MMCaHMBkm, BBXOBMe HBBΠ^IO ΠθHI><κi«· f>M-, BaMXTl», HO XβAT. 6h, '. '

-7. Am» npojioBKnHBin. hbah3*b un ctobji OBOβΓO Bl> RapOAA'UOAbay, AÛ Hé'XUUUtBTCH TMX-b. Ame'«e Hé BBABTb, λ» h« <*pABTyt'Th, ■ λ«>λoM A cie ui le noHOCBTb. JXAao mn octh iobo-pBTb : a otipaoiéHie eepneirb HOJiorfcnecKHxt». aA-to Bowtie ecTb. aarodur», Abomoc· mbou, Ko» WM «NfNMMMl/'

H. BeayMHO TBopHTl. npotlOirhAHHUH. KOTopUV βρOBB C.BOB noAHBMaKtTb, B ABRXKeHÎe paKeH'l. MBOAiOτi» ΓθρA<K·. H Bb CAOBA ηA·IT<> TaKOe ttpo-roBapBBa»n>, οτ-χ. ter» ,m<>«ik> uo ihsti., ht<>ohb eaten ceflA ' yAHBAHKiTCH. Ho fiaaropHoyMUMN yHBToJIb, βΛBKO MOIIζKO, AB TUXBTCB H '-.1OHOM>, n ecero -rAna λAHτβ^μ», τβκοβαγο <»A· xiokh-HHBBTb, HTO oirb HRXKé ΠιιMMXΠ.THτΓB o CBIK-Mb ocrpoyMÎB bah «pucHopAsin. 11 Toro pa;iB 1IK*T" ηοAοδβοτB xAuxaTb κρητκîH oroBopKB <-i> niu-peHHMMT· hAkîbmt» <·*χ«ιη ceGe ποηηβοή κ'μι.. Ha npHMA|xb: .Mo.no Baiuy ιxoGobi. ,ui to· <x<>-τρπτο, KTo rnarwiuTb; ·ιτ<> G<> eaMi. D ceGA 3BCBBjAT<WIbCTBOB»TI> XOVV BaM b. pBHBA HKO rpÂ-ineH'h tχ-Mb? BApyÜTe cioby Bomia»:' bGo oti. Πητιληχ B. CBHiueiiiHUxb. a no on Mτ»·π> bmmwc.ii nOTinyca.l· b chut. no.ioGmui.

I». Ho hoaoGho njMinoBAAH^iiv iiianiTbi-H bxmxbmb, Gy.'iTo B'b (y.inA Becxioxx. t-peGoTl.. Ho hbaoCho pyKaMu Bcn.nH-KSBBTb, bi. Gokb yimpa-tbch, ποαγκβκηβατι.. ιμ Λιιτικήι, λ» hi* hkioοA h pUAHTb: HO XOTH Gbl Il Bo:1MvTB.K·H ,l,VXb. HB-A'oGA, I'AΠKO moujho. yuHMHTb <·.ioː»η ; bch Go I in JIHUlHHH n HoGjiarooGpaoHn cvti». n e.THitxaTo.ieii Boaxytnatorx..

Io. По i-bobA, ame npKxryMHTcii βτ> rocnix·». *Γ>HTB. anu Bb KixKHXh HH octo GXH'A.xaxx. <■». .TXOAbMU, He IXOAoGaeTb npolloBt.fHHKy BOCΠO.MΠ-P^.^jjarb o ι·λοβA <·βο◇μτ>. b ho tohîb» tyiosa CBoex-o xuaxiiiTb, 'xto ex'Ti. χημχβκοο GeacTyAie. bo ιι ne oxyiKAarb î'βMoχοτηA: bGo ookβηιβτοη, hto ohb Bb iioxb&uA C-7OB» iwen> tbkobbhmi. cihxioGomi.' noompiieTb npoiixixi.. A χοτχχβι. κτο η οτβ.τι> XBBJIBTb OAOBO ero. TO IιρΟΠΟΒΑΑΗΒΙΠ. ιοΛικηητ. noxaaaTb lia eeGA, ·χτο e.MV cAiaxuaTb to ctuaho. B BPHHeCKB OTBOABTI. 0Tb ΠΟΧBaTb H BaBo.XHTl. HHym (ieeAAy.

8 5.

MtPCKU OCOKM. noMHKV JHACTHU ι'YTI. HACTABAEHIH ATXOBHAГιι.

ХὸτН H BβMHOГО BT> CeH HBCTBuA IoBopMTl. HaA.TexKBTb; oGano nonoGaeTt. ιιρο.τιτρΑοχκΗτι. M*.'ioe npeABcaoBiMue m> jiyimoMy ypaayMAHin: uoaexy Mipane Hapamuorca Mipaae. a Bb "xem. on HBHB AyxoBHaro bmAkxth pa:«ucTBie?

Cie axa, .xipT.-, Bb TpoMcTapHixoMT. paiyuA yuoTpeGnaexo <>cTb.

1. Mip-b HapaxiaoTCH bch ποαιόλβοηηβμ, orb ηβλοβAκτ> oSBTaexaa, ho lie bt. coxt* paayxA hbaobAum, cnyxaeaia uep^toanaro ne BMytxxia. Hapaixaxyrca .xipane|*; bGo b cBatueansiecaiM HBITb B-b TOMBUB CT> DpOHIByB XipA MBBOTb.

4. Mip-b opiexneTca aa moaett npoc-ro, aao cyrb TBapa rtaeciiaa, no paayxnaa. H ae no oexy xipy xipan-b axeayex-b, κοτορυο bbA npvrra CTywCu nepKOBHua cyrb. Tlonexe b OBameaasBT· ■ κιM λβбо πρMHβTHMiπ. Be no somen* orpenpica, BapanaTBca .xipaaBn-b|* Bb nocturaaque manu evolvendi» exercitari. Hoc etenim modo cultiori* et clariori» concioni» concinnandae/ quant)QftR (Thryeoetomi operi ueuti-quam aequiperandae, faeriitatem comparabit: a futilibua'vero concionatoribu» toeutuleie. cuiuamodi •unt qujdam !*<>loni. legendi* abetineat oportet.

7. Concinnator ei aunm populo prodeeae concionem »ciat, ne glorietur; rive aciat non proieaae. ne Ruccenaeat nec auditore» ealMmniettir. Concinnatorum* eat loqui, converter?' vero corda I>ri opu» eat» ,»ÀÿO penteri, nyw»/. wro (I Cor. 111. «.)

H., IndetMire mepteqtu* »? gerunt concinnatore*, qui *ua attollunt »upercilia, humerorum gratibu» MUperbiqnt. ijMiaqne pernratipn? tale quidpiam produnt, ut aui ipaorum admiratione capi videantur. Prudenti» porro ductori* eat. quantum potuerit, peroratione et totin» corpori» habitu talem m· v\-hib^re, ut de «ui ingenii acumine aut de eloquentia ontentandi». ne cogitare quidem credatur. Idcirco non rajo interponendae »unt ejuamodi cum quadam propria concinnatori» huntili extenuatione excuantione*: exempli cauaa : ' r<tbaevro veatram pietatem, ut non habenti» rationem verba facienti», quid enim de me poaaum aliud dicere, quam me peccatorem eaae fateri'* Verbo Hei fide» eat habenda, quoniam ex Macri» l.iteri», imn vero ex meo ingenio depromptum» «um ea. quae protemm.** et id genu».

U Dedecet eom-ionatorem nimium motitari, ne celocem remo agere videatur; deijeeet manu» conii-plodere, lateribu» manu» submittere. ex»u)tare. tn tinum solvi, nec etiam lacrimari. Liret «i v«m turbaretur animus, oporteret eum pro virili a lacrimis abstinere: haec enim' omnia eunt superflua. a decoro aliena, et nmi'cam fastidiumqur pariunt auditoribu».

U». I'oneionatori »uo munere perfuncto »i convivio vel faniibaribiw intéresse contigerit colloquii», nulla suae imm-ioni» facienda est mentio nec illa est laudanda: id enim magnam arguit impudentiam; nec de industria est culpanda divinare siquidem inde licebit, illum occasionem alii» subministrare suae - concioni» laudibus efferendae Quamquam voro proruperit non nemo in conriomitori» laudandam concionem, oportebit ut concinnator indicium det »e non posse audire encomium, quin rubore suffundatur, sermnnemque a laudibus alionmm data opera retorquebit.

SAKLULARKS 8BU MUNPKN1 QCATKNUS SPIRITVAUS DISCIPLINAE SVNT CAPACES.

Quamquam pauca qitne dicenda sunt haec sectio complectatur, ut tamen dilucidius innotescat, qqare saeculares homines mundani nuncupentur et per quod a spirituali ordine differant brevi indigent praefatione.

Hoc vocabulu· atMadas triplici sumitur significitu.

1. 1'niverau» terrarum orbis, qui a mortalibus inhabitatur, muadiw. vocatur; non hoc tamen aenau homines munii» ecclesiasticis non ornati dicuntur mimttam, quoniam et spirituale» una cum nliia ejusdem mundi sunt incolae.

4. Mimdw .xxmitur .implicitu^ pro hominibu·,' prout »unt rreaturue corporeae, ratione nihilominus praeditae. Nec hoc rutuum sensu homine· ecele-•iaatico clero bob addicti mundem vocantur; nulhu quippe aacerdo· aut clerieu· aegre fert hoc •en.u ..mum/omM- appellari. Ubicumque uim>4·

TaBOttOM* pagytefi. K n CM«fr4p fMQFM* OTOOT* ■>u xipa, r<* abero xofipoe ^ o >t w h « snsy, H* npaxtyb: «ama· ftm MMW*· x*<k ■ epo*-·

3. Mipŭ, uaoro auaMcayen anoty «Maonfe· vecaym ■ cywy, aint oMom watMta»: Mnugr aaodra ŭ eywraa <τη, βη·ι rairaiwIoMU» Anoctoa* ·». nepnoM» Mcaudk. oβμμ*, «b raub uropoit: „■· jbMh *e»* ante et ηφη.

400 4Wp 0400 00 M0ÉMM0 0400^0 04000004 J440MMtaMMp 00004 0000 O^400> '40 404 JB^p0 C0M •cm" H ae qt» cero xipa aindx· MpUMma; iβo loanrb tonner» ae a» crinteamy, «o o6m· m. XpacTueoxi». H anoure our» raaroaerb Mxare «ko ontur», loaamaxv xbrem*; cie «en ico bc&mt, MMBTo aospacM. H ae ax ettaearb, <rro .oaxx» cxoBox-b cait» naroaapaaaeTb .n> mohbxb nan ut» nepaonanaa.

IIoAoOirfc, antoare a cie uxx AyxouBxfi, ao-Topoe nporaaao ectb xipy, n Tperiex» cewb paayxii yno-rpefiaaexoe, ae xoaaxovb cbxmx» ■ uepaoBaaaoa» noaaayvrb y Hui» Anocroaa ai> nepeoxi* ttocaama Kb Kopanoaaowb, n raaab •τυροι npa tcoairii ta* on «Aynteaaaro* a „&y-xpeuaro* teaoaAaa oopaacyacaaerb. W6o tuxt, V,ayineaHaro" xapaqaerb Toro, κφτορMë 6en ArtaroaaT· ^yxa Caararo cawb oo0oa> npeaao-,(hcht› e<*Tb ho acaaoxy uy, a ko BoroyroAHoxy A<>6py »<tu»,<»aciiwn, ukobho aca ho ofiao-βΛοκημο cyrb. «AyxoBuaro** ate axeayerb rero,' κοτορχM upocatmen a ofleoaneirb, a βοακχ» ecTb JIyxoMb CMTHX-b. Ame yfio curneaaarb, am* xipmtan aodb, «Aymeaeirb* ecra; a anpeaa, •me eaameaaan, ante xipaaan Jlyxoxb Cu-Tuuh βοα-χη*> Ayxoaeirb ocra, H noToxy rierp-b cuTuit a kmk catаueacraa *juum* ae ej--HHM b AepKoBHUxb <myacHTejUM> Hoofime ncfixb Xpucrianaxb. 1. Πβτρ. raaaa 9. »Bx peds usepum AJM44 C00M6, <40^4 004000044, 40V du -dodpodeemm «wuecwi—y are mas··· secs *aft»· eu···» sydnu· £» raw" ΠοAoβηi a Ano-tuavueacb, r.iaea 5: «oemeqpmM eenx mm *Sotoev* 0"P· - W*·.**. .

Cie iioAoCajto npexaoaum. au τογο, ito μ aea^A^aiexb cero xaoraa a gbareca a caacyama Aypocra gymenaryduu. Cero ae nbgafi eeaa-rtiK-c. xipcaiM, Ayxserb* aaoraa, rro exy cua-cthcm ne Abu au Toro caxaro, *tro on> ae Ay* SobhhM. ho xipcscii ecra. Cero ae bAmU anedl xoHarb'HaroMpauerb Apyraro ocraaara areny, Hafla, poABTeaeM, a HeHaaKA'hTB an; ooaeae, pete, aanoatAb axaxx: «μ ·Hμμ χφβ, e aaw cyaM «·

Ho noxexy xipaae aapaABBrrca? Orafrra: Iloaeace ttoAoOaao 6btTb onpaAUeaBMXb yteaia Ayxouaro cayatarepairb a ynpaaareaax-b, aao-aia cyTb Eπμοκοηη β apecBXTepx; Tore paAB, no npeaaamecTBy atac^qr, aocapuuM oaa ryray AyxoBaaro taaa. A pBAK cayaceaia eeeapoantoa arepTBH aapaiuuOTca np upeauaracrey a Cu-meHHBHH. H BoTùxy ya» aporia, aoTopwe cAxmaTeaie a yaeaaiw oawn Cyra, Xapanaarr-ca npocro xipaae. › <

Petema: orb itoero y6o an Tpien putaea-MβηοBBKMMη paayxon wipe, xipaae tnao aa-panaioTca?

·M^aM beat HMtar, smm- ataMit, at 4®t: 0H44fc44p 00'440ta*

3. Jknxh· ftayMMar HgaMeat amMUa· beori-MB 4t 044te4ll4Bp WI I|NM0I kMBfaM0 φO|MOI pravo· ot vâMB, pro«* Jo m m apoMohw

044ta *ΛΛiφφ* '04mAb4p 004 *00t* 4A0FÎ0|^'

-t 00P0rA|0 0400 404 400 40 '44^ 44 tmaWe ·<" (1 Joao. 11, 15. 18.) Nee taawn ab boo ouW« significatu ^aaafiBal** aoaiea matuntur. Joanne· enim bob ad naoe aaribit Moerdotee. ned ad oauie· chnstiano·, utpoto ad parente·, ad juvence et ad puero·, id eet, ad ornai· aetati-bominee verba facien»; nec enim dieere poeeumn-bieoe verbi· monasticum aut eeclesiastioam statum ab Joanne illi· commendari.

Pariter hoc quoque vocabulum „^ρMIηβI··**, quod exmdatio in tertie significatione usurpato opponitur, non >4>nacbis clericiequo tantum Paulus ad finem secundi capitis primae ad Corinthio· epi-stolae tribuit designandi·, quo loco Apostolos »«piriiualem" cum .animali" homine comparat. Porro-'«animalem' illo loco appellat eum. qui gratiae Spiritu Sancti expers et propriis viribus relictu omnigeno malo perpetrando est deditus, cum e contrario «ad bonum, quod Deo placeat, operandum naturale· illius vires prorsus sint ineptae; cuiusmodi sunt universi quotqunt sunt noa renovati *). .Spiritualem** contra vocat eum. qui illuminatus et renovatus a Sancto Spiritu du-citur. Ideoque sive sacerdo· sive quis ex plebe sit pravus, est .animalis'; et vice versa sive ■ecerdu sive mundanus Spiritu Sqncto ducatur (ad Rom. VIII. 14), est .spiritualis*' *). Haec est causa, cur sanctus Petrus titulo Mcerdotu non solum in cieram relatos, sed universos in genere christianoa comprehendit. . *Vo»*, inquit, *ijffttu fhettUH, rtftb f*tu* Mnetn, popu/M ■cytrissÜM··,- at etrritfM mmimtwtu ejus, *φή d* tttubrit focmt rot i» odatinMh lumra* ssnun.** (I Petr. II, 9.) Idem (ere ipsum in Apocalypsi legimus: *„Ftcùti* noe *Dn nattre* rsye· et *tactr-*detau" (Apoe V. 10.)

Id quidem ideo praemittendum erat, quia hoc ignorato, multa fiunt et docentur deliria, quae animabua'pestem inferant. Homo saecularі· hujus ignarus nonnunquam opinatur se <>b id ipsum quod non sit in clero, sed .mundanus', non posse salvari. Hιϋψ itidem inscius monachus alteri uxorem, libero·, parentes relinquendo· esse et odio habendos persuadet, utpote praeceptum illud: .ATon *dUifU/t tmunitttH, ittftu* ·■ fsaw *—Ml in* •wade,l* (I Joan. II, 15) »ibt injectum praetexens.

Quare igitur «mundani** vocantur? Reepondeo: Quoeisun oportebnt, ut spirituali· doetrina ad-miaietraada et dmpeuaaade eertb quibusdam de-mandaretur, euiasmodi 'suat epiecepi et preeby teri; idcireo per quamdam sxqoliesrtiaai titelum .spiri-tualis ordiui·* unat dltopti, Quia autem incruen-tum admiaietraat sacrificium, sacerdote· per Ex-cellentiam audiunt. Consequenter reUqei, utpote auditores horam et diaeipuli, simpliciter saeculare· ■eu «mundani* nuncupantur.

Quaere· ferte quo sensu, cum triplex sit alla-tus, .meBdaai' ita appellantur.

netura, ut asm CUMbs IsqueMr, sM ·HHIμ βμ H· pre-

iMBBiBtb 4^40 0^00 0ÎN0i00IBb

nomt 10«.S.-H-Mi; e.···.·.

-■·· | -ait.

bn ci· nxeaoaame pasyxy wropoxy spx-juhm, an So ■ cmokbun a a· caamaaumx -cyn xipaxo, το «n waioataM. Ho ne raaawa ■ouch aapaaaarrca „xipmae* apocro: aoaaaay m «yn> yspaaataaa a cayataraaa onpexdtxeanxe xyxoMmro yueaia, wo csumsTeaie.

H yate xrbvro cxaaaTb daAOfrh o "Xipatuum,* noeawwy waAaeautrt» own n AyxoanoMy ynpa-amaiat.

I. BchxT» rKaioMO cie ar» nepaura A· CyAorb, hto acan Xpucrianuur» AoaateuT» npaaocaaauaro yneuia caymaTb on. caokn nacTHpet. Snowe ■60 nacTHpie ae nacyn», sate oaem» caoan cao-nox% BoxiuxT» ae πκτμοττ»: raao a obum ho -cyTb obah, «0 ncye tbko nqpmvuOTca, ante ae xothtt» nacoMx 6ητβ on nacrmpeM. Toro paAX emna 6m kto npeaapaait a pyram, ana hto ropme, T«anoa 6h ae Aonycrurb ητοημ, ana np^oorbAB cnona Bowin Gear. apaVaeM ayatAH aa eonay rhuyto ropAeoutnyn anoÂy; Ton nattaaauim H,epaoanot<y uoAneacan, ana cyAV Enn-■CKonenoMy, o ttoTopotra tume caoao 6hao. γλIι o auaoexh, ana, ame canear» bbhtcb. caxoro ^Xyxoaaaro KoaAeriyxT» cjrhAoaaHiexT» b AexpeTOMT».

II. Àtunaem» ncnin» XpacriaHBHh a hucto, a xoth 6m «α-ηοκαμ ht, γολτ» upanantaraca cbstoM EaxapacTia. Cie 60 ecn» a SnaroAapeme name Haancneitmee Bory o τοπβκομτ» cxepTi» CnacXTeaeaoto coA^anaom «tut cnacenia. .EnaatAM ame acre χ.τKβτ» ceü. a namy ci» niere, ctiepTt» Γοοποαηιο Boaebmaere. AOUAeate npianen" H HatryrbCTBÎe kt» atasory B-hneoxy: ,«mc ne acre Thus Cuaa HeadnbHecxaro, a ne' sièrç KpoBe Ero. utnnoTa ne uxaTe BT» ce6%." II eeTb xapamapr» bah anaxeitie, κοτορΗχτ» ■mnaetiT? ce6e 6ht i» y«M o,τ.βηβγο MMCaeBwaro Thna XpacTOB», cieeTh, coo6tunana «abboü CjurroH U,epKBB, aitoate raarooen Anocrwrb, 1 KopBH». t'ABBa lo. "Veau <tmof«eeewia, rotrec Ojorocsocsaea», se oduisms sa Kpoec Xpucasscx ecau? Xtads, *twm eojaaaa, at oΛαβηio an Taaa Χραaηοβα* «eau? *fhte* «(tas *Xaado, tdaao auato tcaa jaauta,* «ca *Oo oat* edtawne *Xaaôa apaftaafaa»ca.'*

Toro pana, ame KoTOpwtt Xpacrianan-b no-Kaaterca, hto oht» necbxa on Carraro Ilpaxa-ctîb yAaaaeTca, rtui caxHWb aansen ce6e. hto He ecTb ßT» Tkjrh XpacTork, ciecn, ne ecTb co-ofimnarb Ilepnna, no pacaoxbmntrb. H iriicTb nynmaro ansMeaia, no<texy ttoanarb pacxonb-mwaa. Cie trpaxbamo noAoCaen BaSanAaTb Eaacsonom, B npanaatnaTi», Tro&b bmb caa-meanamt npaxoAcicie no aca γοαμ o (βοβχέ npaxoacaaan Aoaocaaa, kto a:n» naxr» ne npa-Halnaaca npen γοατ», kto ate a Hpen Ata. a kto aasorAa ate. H τβκοβηχτ» nonyacABTb ko KCnoabAsauo tuurrneanoxy, ame cjrrb ona chkw I^epaae, a Kpopaanann sa nca nonxa pacKoob-HXHβοκîβ, KoTopMe^rxfc hb eert bt» Poceia 06-pbraoTcs.

Ilonyatneaie a» oaoe tcxarab, ae anoe βχβτβ 6ντκ TonbKO yrpoannietrb, hto βσπ» xa ne no-xoran aaaCTnca, a προκακκητη axenno nca pacaoountHecitaa ooraacia; το ofraameaie o OHMXT» 83ABCTCX, HTO OHK CyTb paCKOabmAKS

Bipnaitn, bane Aaeaariaariaaaai ed›aecandum Maaua pertinere. Oaaaaa siquidem aat'artiataa e< tttvB MMBt IMMftdsBiq videttovt iMflBINWM ' ate „maadaai* marine aaefrriorii abaaiate privantur, «tri qaateeas sohua ata aaart miaietri a* diepsassteras delegati ad apiritaataa deetrimaa, sod aaeoahatorea *).

Tandem nonaihil eat dieeedam de "mamdaaia* quatenus spirituali regimini subordinatis

I. . In primi» omne» pro eejto habeant, qaemlibet qui Christo nomen dederit, in orthodoxa doetrina a rato pa·toribut- eme erudiendam. Qaemadmodum enim pastore», ·aiai ove» verbo Dei nutrient, non creduntur paecere; ita quoque ovea, orium nomine abuaae, non sunt inter'orenumerandae, niai pastorum suorum pascuis ' velint ' se refectas. Idcirco si qui» nulla premente necessitate, sed sola contumaci motus malitia, verbum '. Dei duceret despicatui vel cavillaretur vel, quod peju» est, data opera obstaret, quo minus illud legatur aut praedicetur, ecclesiasticae oeneurae rive episcopi judicio, de quo supra diximus, vel anathemati erit obhoxiu»; vel si quis denique vim legibus opposuerit, ab ipso spirituali Collegio judicatus condemnabitur.

II. Intereat uniuscuiusque Christianorum frequenter. vel minimum semel per annum, sumere sanctam ·Eucharistiam. Illam enim suscipiente» salutis Salvatoris morte nobis comparatae et tant.-ppere aestimandae memores, tam viaticum ad vitam aeternam quam characterem, quo probemur ejusdem mystici corpori» Christi esse membra, habemus. id est, indibamus nos participes esae unius catholicae Ecclesiae, prout testatur Apostolus: *„Qaotit»caa»fat taaadutalHti»* poiteM *haat et ealictat kwc Mtetie, mtrlra Dvmai aaaaatiaMia. donec teaial.* (I Cor. XI, 'J6.) *Niti aunni*eafritit* earness *Jilii hoatiai» et Muritie* ejo» senyuiaras, neu *hobebiti* tileat ή tohit.* (Joan. VI, M.) CWw, Asaedictùmù, cm *beatdtcitaae, aaaæ eaatanuàeaaÎa Mmyaiaie Ckritti eaif Pani» qaeat fraafia^f, nonne participatio corpori» Chritti t»if* fossuem anus *pani» et* umnB *oorpu» ntulti ttuntu; nam* emees *de ano pane et de* uno MayWlM *participaanui* (1 Cor. X. 16—17.)

Propterva 'si quia Christianorum inveniatur qui communicationem sanctae Eucharistiae prorsus refugiat, eo ipso prodit se non inesse Christi corpori, videlicet Ecclesiae communione privari et ab Ecclesia dissidere nec ad dignoscendum schismaticum aliud certius datur indicium. Episcoporum est sedulo cavere et sacerdotibus parochialibus ia mandatis dare, ut hi quovis anno de paraeciaaia sibi commissis, si qui forte per annum a mystica mensa se abalienaverint, qui per biennium, et qui denique nunquam fUerit particeps; ab his exigendum eat, ut interposito juramento fateantur, sint ne illi filii Ecclesiae: omnes ne schismaticorum sectas, quotquot sunt in' Rpssia, exserentur.

Ad juramentum vero praestandum non ' aliis . conditionibus admittentur, quam his minis praeventi, ut niri obstricti juramento universas, quocumque nomine veniant, schismaticorum sectas diris devoverint, ipsi quoque illi inter schismatico» re-

') Miram mas Mari viMitar. Iliximtu esdmiaMM srttab a <MH em verti smriMitm xestri amutM, «sin aHa· san»» tat d» rame ..... sat de tpMtaaU juris·

He MMM oo nonnaa whmm o o·**: »fc Maorie peeeoaMona, wax* ojtamxoao wprnnnwwig wpeoo-uuom, ntriwvo τοτοτοτοβ* ffowawew, «ma eaatw •ouunum.rnwswit ma Ilepwoe*. ■ we roawao pjmum www* rwanwwwM* w, cwowbwo Moryr*„ MMxwk «Mjr, wo w Mipcwax*, caoaMy fiaagnabo wecorxecwHx*, ucnecwa yrbcruuoTa. O MX* Moryre aacawAineniCTeoMTh anxie wkpM χo-cToïaiw.

III. A κογα» Taux* ana wwhm* cuocoComt. oftbaaaea* fiyAen. pacxonMwan; τογα* EancKom. Aoaxcem o obom* pacwogMunrh ancMewwo AaTb 8Kin TOMy, πoχτ> oiwM* on* cyxott*, aorupuS ero wirbert· nocaaTb bt› J^yxodnyn Koaaerin.

IV. Iloaesao octb awfiTb bt› Koaaeriywb sfix-hme, ctKNibKo bo Btrhx* Enapxiax* o6p*-raeTca pacKoabmuoB*; cie 6o κο μκογηματ», paacyatxeHia TpeCymnaw-b, cayHaau-b noMomao ecTb.

V. BβηκκiM rpfixb ecTb a HeTepuauti* xoa-•ιιικΰ» .tyxonHUx*, ito irhxuH MÎpcKÎe.rocnoxa, a-b vaoaxi o6aacTaxi> Bduaa paoKoabUtaKOB*, noKpuBanrb axx uaxu, but. noxaoHoli.

Il not Xiwio o pacKoabiuaaax-b HUHUXb; u6o ori. rkxb aanaeTK tianc-raca ue aaxoftao: ho piu KojibmaKOHb. tioxb βμαομέ npaaocaaaia »■-eyiuaU b. uoKpHBHTb eie xiuio βοηβοχάβMT. caep-Aam.ee. II ■'« eie xonarun cyTb EnacKotia pea-HoaaTb. a AÔHOCKTb o cewb kt. ^yxoauoMy Koa-ieriya b; a Konaeriyu-b, no lyxoaHoMb po-aucirb, τχκοβηχτ. roenoq-b. am·· ae πoχοτχττ, ht. Tumi. acnpaaaTbca. Moxcerb npexarb unaoetrh. jbyx<»BHuh aie poaucn. ηβατμκητπ. 6ητβ tsko-bum'i. o6ρχ.τοMX>: AoaouieHie noxam EnacKom. hi. ^lyxoBHyio Konaerin Ha Ttipcicaro tχM-πoχKHβ He upocTo, ito y Hero pacKtNibWUca offpltTariT-‹·«■; ho ito ro< noAXH-b tot* i-axbHo hk xony-<κ»»ττ. ciuiineHHBKv npuxoxa owaro, axa ■ tao-ixivhhumt. ApxiepetieKKM b cHcaWMTb a oCxanaTb pacKibTi.mBKoira, a*b βοτιηη* eno npeffaiBaKTUiax'b, η βμοηοβχηη GyxyTb BT* AOHomeHiw xocTorhp-hmm cBHA'bTenH Toro. A KtwuieriyM*,. cayman* cBHA+Texeii. HMamcTp yaiiuiaTMbai wo oaowy rocnoAnHV. ττοβτ. nonycraar. oηοβοχιιο ciacKa-BBTb paCKoiibiiiBKoB-b BT. cooefi botwkwA. H Syxe. nocayuiaerb rocnoxtnrb, το ero OoaMwe ae yTpyatA»Tb; 6yxe ate npecayjaaerb, το a cam* A-KroMb o cefrh aecaaxATexbCTBywrb, tto ow* pacKonbrnaaoa* an-rynaale*. ecrb. H τογαβ Koaaeriywb npacryaarb ι m> xyxoBHoxy ero aaKaaaain ncfiM* rfim. nupanaotru, mura' sume n^Ban o βηαμμA. A xiao eie ae o XBHMXH, ho o ταNηηχ* pecKoxbUUunrb. κβκβ οβ-MBAβko Buuie. ecTu-TB oηη apocToV aapojra cyra: ecTbaa an· yiHTeaa. a aaa 6u naerupie pacKuAMtaae-I'Kie cyTb, o τKχτ. aairb ταMμ ΐχά, ταιγη χβμμχτμ χ-Kao cie ecrb. TawoaHM* a» oOpaaoMr» cyxaroa H AyxoBHue, «oTopue airkatrb aa ooβoη noxxaHauxT..

VI., Πo aceii Poccia aaaoro orb pacaoxb-lUMKoa-b ae aoBBOAKTb aa jmactw. ae tokmo xyxoBHMa, Ho ■ hk rpeatABMcsia, Xante xo no-caiiAHaro HB<iax« a ynpaaaeaia. TTofrb ae aoopy-atxTb HAM* aa axe* aw anruxb aenpiaTMci, a FocyxapcTay a Focyxapn. nenpeeHumo ano MHiMUmwx*.

A ectbxa kto »a ooxoapiaia CyAer* pacwome mocTM, xoTH βM a wax* wa eoM aaMura^pw·

■ w - MpvliiB. ‖—p. Wt.

——— -*■ a okμπκ w 'wib

MMMBtV. MhUta· 4βi·| φφβΦî MMBt. whÎMMbÜ·

st stisis ssst

ttl WMlledttetiB vdsÎHtM1 isHStSBtSÏ St qaaatte AMxiad· poaaawt om aflbtaaM Mwrib. M etiaa» «aioahroa ab owwm deHrü* abhonwtaa omniba* iao4b ewat op^χiAM. Qaod equidem multorum Me digaorum teetimonii· fbcile comprobatur.

III. Epieoopaa poatquan aibi de echiamatieo ex praefoto modo vel ex quapiam alia ratione oonatiterit, eum, ad cuiua pertinet judieiutn, debet per literaa de echiamatieo certiorem facere, qui «A apirituale Collegium iUum miaaurus eat.

IV. Cum ad multo· caaua in Collegio deliberando· conducat achiamaticorum, quot in unaquaque dioecesi inTeeiantur, notitia, haud inutile itaque eat, ut spiritual»· Collegium eam curet habendam.

V. Nonnulli saeculares praediorum poaaessores grave peccatum, quod spiritualium rumpat silentium, committunt; siquidem schismatico· in suis praediis . habitare noq ignari, turpi nihilominus <|uaestu in tranavenum acti sinunt eos abscondi.

Seeus se rea habet in causa schismaticorum, qui conaulio tales se ease profitentur, quippe a quibus minus periculi est formidandum. Contra si quis schismatico· sdtTTirthodoxoruin larva latit.TBtes abscondat, faetidum liftpietatis edit facinus. In hoc éaau ardena studium episcoporum sese exserat, oportet. Illi super hoc casu spirituale Collegium certius facient; , deinde Collegium facta spirituali ritu inquisitione, eos proceres, nisi facinus emendarint. jiotest percutere anathemate. Series vero in inquisitione instituenda haeece observabitur. Episcopus apud spirituale Collegium per supplices literas oonqueretitr non nude, schismaticos videlicet. *jn* praedio certi alicuius possessoris manere, •ed illum dominum obstare, quominus parochialis sacerdos aut ii, qui a Praesul»· mittantur, schismaticos in illius praedio delitescentes in lu»*em possint protrahere et quatenus tales divulgare. Teates itidem fide digni nominarim in iis litteris allegandi sunt. Porro Collegium auditis testibus dominum illum scripto monebit, *ue* schismaticis in ipsius pfaediis libere investigandis intercedat,- Si monitis paruerit, plus negotii non est facessendum; sin minus, eo ipso non obscure, prodet se parte» schismaticorum tueri. Proinde Collegium eodem per omnia modo, qui anathemati vibrando supra praescriptus erat, ad ecclesiasticam paenam IIII irrogandam aggredietur. Hoc modo procedendum erit in eo easu, si schismatici non fuerint ejusmodi, qui se palam "aperteque tales esae fateantur, •ed dandestini, et suat quidem rude vulgus. In schismaticorum vero primipilos, qui tanquam pastores rive clam sive etiam palam doceant, praedicto modo eat inquirendum- Eidem judicio spirituale· etiaau qui rura paarident, sunt obnoxii.

, Vt. 8ehiamatiei ab omnibus officiorum tam* spiritualium quam Meeularism etiam infimorum gradibus' in universa Rosais »unt prohibendi, no infestuauri inimici Patriae et Regi absque resipiscentia malevoli nimtris annis instructi nos facto impetu adoriantur.

_8i quia reetae .quidem fidei prae ae ferat apeebnlM, io MMpidAAem tawma oeltiMMtiu hriurrat.

■· ecm ■ ue xyMMTb 6m)>Mon«m; ■ otunm «My Mecroeo· unwaneria, «erum 6w nocurh ayrm·—n» «a aura k m m m , b nog-UWTMI «MJ ■» TOM% CM·» p/WM».

Bn> ate onaro ci· ton: aMm rro aur-atura xhaotrn cnomrt, coynopurt, ce6a Hfmoa-phuua, u npaackpa: «ate βχβοτσβ <M ndo6* mantcu Caariura Taihmra 6«aa «onto* 6karo-cbobboK bbmm; «aie ywraae* pacsoaanucBsn •a AoMy cboomt, ποβρηβμτβ era ataluneara, vто TanonMe eyre, a «aie mbaoothuo βοομχββτβ ra pacaoUHBrecaia οβητοχη a ttpoaaa; « at ranô-βμχi> xhrhn. κто oftaaxera 6yaert kbbhmb Aoboaomu, totab.tbkobh* noxoeptei» pacMoaa-anecTM nOAxentm. A eerwnr oexy gporuMtoe rai βββτοβ, to EnacKona AOURpa o rowa citopo nacaTb ra Aj^aaoN Koaneri*.

'VII. ΟτοβA to Ghth y tiipcKxxr, aa y koto (apoiri φBMBπi· Uapcaaro Beaaxccru) aa ao-trhra Bepaaaira a apecToautra ποπβμτ,: ηβο cis Aamaee ecrx, « on oabumb cirbcn Aierca, a AyxoBBOMy vnny yaopareuaoe. Xoamb 6m rocnoA» va uepauMT, npBXOAcxuMb, a He ctm-ABxaca 6m 6hth Cparie», xora a apecraan ooarb, bo o6ux«tb+ XpaoTiaacrkM-b. *„0 Xf»*-eam *He htogt»* non pnft, aa *et/MC* raaroxera Aboctoa>.

j

VIII. Koγαβ npaxoacaae aaa uotrbiuaKX, κο-TopHe atasyra bt> Boranaxa caongi, nafiepyra veaorhK· art iiepaaa cbocM ai cuattteHBBKB: to Aojihchk *n* AOBouieaia caoewB aacaajrbTejibCTBO-UTb, «το oaoii ecTb vesoBhin, atBTia Ao6paro a aenoAoapareabHaro. A κοτορMβ πομ Aιββκχ bt> rhxi, cbobxt, botmuhbxt, c»mb He acxByra oaoe (Ba.vhTenbCTBo ◊ τβκηιέ xioAaxa noABUTt aa>-A«Mb h KpeeTbHHutra axa, a *n* xoao6aTHMxa nacHTi, BMβBHv. Kaau euy pyra fiyAerr, a.ia :wmth. A BH^pauHbiii 6h TaKate npuoauurb pyay. hto om. tod pyro» ana HeMxen xom<m> 6btTb Aoaojiea-b, a oj-b Bερxaa, <n> κοτοροϋ no-cMwn. He oTxoABTb Ao CMepra. A eatcaa ohuh ηβρMHMë, np«AT> Eubckobomt, Hnarva m> suram nOAoaptaia ana paCBoirh, a oubto xaaa toaoctouht„ cie ocraBnaerca sa paacyucAeuie Enuciconae.

IX. Boaoxauiaxi-H uouoaa He npuKKMaau6k rocnoAB kt. ee6b *n* Ayxoaaaa·. H6o caatneH-hbkt. aaraaaa sa npecTynaeBie. ana cBoaaonbHo caira oerramtn npyuouay» <«64 nepttoBX, yarn noxara* a Be eumeaaara eerb, a aenaaitt rpAxa npieMaera, AUeraya caameaaxaecaaa. A npieM-jintni* ero rocnoAxar, roMyara /•pXxy ywTHam, eerb, a cyryCo: a6o a aoxoiBBava j^Bxy Towy. a npaaaem» IIepaoBHOxy nporuânra vcth.

He noay*Aaaa6% caataMVMipaae cumea-HBKOBT, Bt AOMH CBOB- UdAXTb a u «pemeHin MAaAeanoa-t, bo h o c u u t, rkx-b B-t nepaoat, paaait,6m m u m b 6agtea> 6ma% uaaxeaeqv ana anu alutaa aaaptaa ayauta aamu 6h.

X. Caaayan-b, bto bbotab rpaatAaacBM yopa-BBT«»B, a BBMe BXaCTB, T«»OBtT> CBUBHe ΠO-m-MXxxb b·* oayaaaaH>Mca irtxveMT· jfcjrk. Ay* xoanaro nacTaaaeaia Tpa6y»umra, ae χοτβτβ noaaaoaaTBce EuscKonOMt, at ao-roparo κто Euapxia atanerb, orroBapaBaaca τ4μ > tto Eub-CMMTb. OBMMB. B· WTWpt. MaOMO MB BCitTB 6yAB, «το Bocxa aoero m6o «a» tenorktra ■BAaaaam »a AyxoaaMXb αΑββχτ, cyay roro Emm, rb Boropero eaapxia BpeSMawra, mam aa «o* apaÎuaaera·

Oamm «am mac Xnm.

M ipBBax, aH àm fcm». axMratar. Prae-Aaà nfc··*·■■■■*

ΠMI eMfWWMB· M·φMMMI wi» MV igitar Im «Hreftaph· a· at etetriagat, B«e«a saae «at..

Caaww baraat Abeam UeeMt ex ae^amtibaa, A «ai· aoilhat exMttia taiaaribaa s«eaaine— aaapieieiAt 4a aa eaacipfajadaa pmebaaeb; exaaapK eaam, qai eeiapar a aaaetaa Baebarietia· partieipattoae, bbIIb legitim aMata ratiaae, abbermra <Beatar; qai «ebiaamtiraa, hud igaarrn em talea eaaa, demi «au abaenadat; <>ei deatqae elmatoey-aam aohtariia aehiaauttieoram BMUMionibaa elargiatar, at caetera. Honua igitar thetnenun dilaeidia eon-vietiHi doeaawntia in «Bepicioneta incidit, ae nampe •ohtansatieonuB partibaa fovere, ifieubi auto· bin praeacriptM contrariam Seri reaeiverit epiaeopne, extemplo ad apiritaale Collegia» per Hteraa deferet.

VII. Saecydaree a privetb ia eornn denaibnt ad eceleaiaetiea officia celebranda exatraendia eacri-aedibiM et « aaobrdotibue domètietiia habendi» ab bine jubentur abatinere; familia Umen Regiae Majeetatia excipitur: bee enim eat aapertuam et •oli «uperbiae bum debet natale·. Oportet at optimate· parochial·· eoeleaiaa frequentent, nec pudeet eoa eaae fratre» anoram «ubditorum in ohristianornm communitate, *h Ckritto* anfot Jaae •en *ttf atrvtu »»fHe .Mtr,* inquit Apoatolu». (Oalat. Ill, M)

VIn. PoBaeaaore· praediorum in praedii· com-morante· et caeteri eodaaiae certae . addicti hominem, quem auae eceleaiae velint «aeerdotre ordinari, electum per Utera· «upplice» ad epi»-copum mittenda· teatabnntur: illum nempe eaae probae inculpataeqne vitae hominem, alienum a •uapicione. Si qui vero domini in praedii· non habitent, «ervi et aubditi eorum pariter teatabMter. In Uteri· «uppHcibu» planimime eat atipendium in-dicandum vel junta agri quantité». Eldctua antam promiaao atipendio vel agri donatione «e fore' eam-tentum, dato chirographo aaaeverabit, aeque ab eocleaia, cui ordinatu» adhaerebit, non eaae, yndIt diu vixerit, abitum» promittet. Si veru elaetUB ille epiaoopo aliqua auapieione aut «chiamate labo-rare viaua fuerit, ideOque aaeardotii ordine indigna·, praeaulia arbitrio acquiaanendum erit.

IX. O|>timatibua aacerdot·· erronea a eonfoaaio-hibua e··· non debent, quoniam aacordoa ob eommiaaa facinora eocleaia motu· aut qui ecelekiam aibi concreditam aponte deaaauit, jam fere eat exaacetdoa et «aera administra·· jpruvitar peeeat. Qui igitur illum amplectitur, ejnadam peocuti eat particepa, imo bia poecat, aiquidom et peccanti cooperatur et eceleaiaatioo adveraatur regimini.

Dedecet potente· aaecularea aaemdotibua negotium foceaaere, at aa in domna aneum, aahrtari aqua infante· tinetari, conferant, aed infante· ad •aeram aedam aunt apportandi, niai por gravem morbum aut per aliam quasdam rationem noa lieuerit.

X. Fama aaditiooequ· aoeepimu·, eoa, qui oppidi· praeteiuntur. aboaque, qui munia eoaapicua obeunt, et potaut·· praedion··» pamaaaaraa ia diapieieadi· oauaia a apirituaii jurifoetfoM mdee peodentibua epiacopia, ia quorum dioaeael manent, 6eri interdum male morjgero·, qui nimirum illo· epiteopo· non eaae anea pnatoflm eananntur. Sed eontra certes» ait omnibna, unamquamque outaalibet conditiom· bemtnein iUitta epdtee^^i j^t^beia, ia ettiua diunaeai manat, tantia^gr dum permanet, •me «bnexium.

XI. Ho MMMM MifMnf» «MÎMt*
oeyWMDVQe
pBK*p *0*MOI VMNNN*,^MQF 4MJRVBBI
0W0, T· a· m^euewb waa ιμμμ^ιι -i^Maa/
'<M*9|rain4MMIK ▲ CaMBMVna^ 4MMMRK V; 4MBb
MtUriNMMtM, B· JVBfMUV*.0M 4MJ*-iribKWN*^·O '
OfaOOVHb. XiM OM BI JNMMyWIlMhfr'·WtaÉMNU
Ho a Kbmmm» mutit fee ■» AyiranoMy
Koxaeadytra, tmn a on aun ptam M-i ;mc M̈m*. AmMt ' '
AoyMheÿ». ▮ <z '♦ .

H m wnto i ηολβηκτο iMOMαîι TpyAMOcTol ptaqaata «m m·*» Κομμγπμ» Ay-itaum, xa6pen cofcnonM lywi, ffoMnio gprôoopm o onon, ■ *j» Maya» rpygaoct» ■M«om phantae ἴφ*ὺκ· on CaaâtBùaro ,Πκομμ, a<rr» paacyaueaia oaaagMX» xpeanax» ywreaaM, vutoan» «or» yoraaoa» Qapcxqx».

XII. A xota 6m a McyMwrraoundl Opaa» <tiü MKMoa 6mi»; o6ane ■· ooχοβηνη* eAxra-tbc· ao uom» npaxcurb, a» ηοτορOM» wa.aman» ni» «eabcra aotanr»; aoabiaa nana ao aaoM Enacxonix rfanavaea an noxodaer». Tuant» a ae anal» as» ayant» Hpuxoxy axa Enapria ('BKiûasaxaon «a rinuie; a6o cio, xpowk yaopaaxM caoax» nacrwpejt, este xaoaqr», rro τ*η> aeaamiaca a» noaeaphata oyn> aaapa-aaxMtaro cowraaia.

SpHtaaHe itaque Oellegii eet peenfiare hieoa eaaibM axqtaeit· deHbetaadie tea^ae iatpendere, et- ootidum, ntarinun Sanaa Seriptarao eeafeme eoe aoa etartadatoram aatiquoram doetorum en·tentiie regtnnque «tatatie eoneonmu, ad oamea M 'géant dtfBeahate· eaodaadaa aaflMoak etataare deatetam. .

ı XΠ. Licetai autem matrimonio ineundo dubia aoa oooumat, aoa ta»»·· doeonun oMreaiaaeque eet, ut commeatum rite peragatur ia Uh» eoeleeta, «ai neutar aiatrimonium ineuntium eet addicta·; multo miaiM id Ueebit ia aliena diôoeeai. '!fee itidem-eaeerdoe ex altera eedeeia eut ex aliéna (Hoaoeai ad benodieendum matrinoaio mt areea-eaadaa; per id «aim praotat^aam quod proprii paatorè·' ooatataaantar, ipai qui matrimonium oontnümat i» «aipicionem illegitimi tori renire eredaatar. ,

HACTB TPETIH.

Caawx» yapaaaruM· mmowct», xaderaa
[■ OMU. ,

gMItpUd MflMUMMM

▮I.

Hacxo oco6» npaaxToawrrayxMtqu» xoaoaa-aoe ecra 19. Bura an axqaM» paaaaro uxa: ApxiepeoM», ApxxMaaAparoM», HryMeaoxna, Hporonoaoira, m MOToparo uaoaa, rpau» ApxiepeoM», a aponiax» vtaon, caoxaxo ao-poparo χοοτοϋχΗX» ctunMoa.

IL

CwoTpara oero, ττοβ» ApxuMaautpuTM a Προ-,τοαοBM ὐο 6acao ra way oero ooSpaaia, aMopwe troxpyxaa cyra ataoeny Apxiep«a>, a» omra am ooOpaxia oAptaraxauaMyca: a6o «aaotin* Apxa-Maajpar», aaa Πρστοοοη <yxor» aeaporrreuan aa&noutwr», a» aoropoM eaopoaA qyxaàioti apa-aaoaeâ»'ecra Buacnoa» ero, a» roi a tôt» ApxuMaajtpar»* a Πρστοβοη apaaaomn 6y-Aor», a raa» «a* axa rpa oβoβη 6yxyr» yarn •Axa» ueaoata».

Hpoyoe peeciaorptre bomoSmt», uto Ayxo·· aoa KMMriym xoaao» xkaaa», a «an a» npaaeoaxam xiaax» «UteraoeM» a awayaer» . a xaxy» amber» ont» caxy a» aopatntia» abn H cia rpa omtura Tpmta aempiira, n> «arab . ' «aora oaa atramaMaanuaawHm, «ae qyra,]teaar «ocra, xblcrao a oaaa.

O aeaaotr» oco6» abero aoroaopar».

PARS TERTIA.

Taupae ÿaat métat, **t üt ftà* reywtûN a/, «utar, «a gutbae aeaip· *tpùriHufa* eon«tet *CtUtfitM,*

I.

Ad spirituali» regimini» corpu» componendum duodecim ponoaae eufltеiuat, quae quidem, at dirent liat ordiai», oportet: I. Metropolitani, Arpbiepieeopi rei Spiacopi; 3. Arehimandritae; 5, Hegameni; 4. Protopreabyteri. Quorum troa ex prtao ordine, retiqui ex alii» ordiaibua, qai digni judicabuntur, eligendi »unt *)▮

n

Cavendum oet, ne arehimandritae et proto-preebyteri huie collegio intentat, qui epiecopo, qui qjuedem OeOegii eeein· «adit, etat «ubordinati; quoniam hujaaawdi archimandrite rei protopres-byter legam taeimeueeam tibi datam exiatimabit, ut eandem ia jadbaadn parte·, qtabua ipaiua pon-tifex Caret, tnahtar; protade duae Tel tree penouae ta nafomn queei hoadnom eoOleeoeet.

Oeihrum diapUendum oet ia que muaue »piri-tmdfa VoBegti eoaatatat; qaamodo illnd et qua mtthedo «it ebnuMtam; quinta ri et authoritate •d aegntie doeÜeetda OeBigtam ait inatruetam. Haec taia titalo hada parti pnemimn rempreh»» duatur, quae eaat: antae eea oflMa, exeentio een •xereitium, via aeu «Meaeia·.

De ttaequeqae aeparutiaé nonnihil eat die«edum.

t1.

rapAMTUdl jiacnocTh

I. Πορηοο a Kin»IWOJ**y**imI«w> pnro Antouaate OpamnuBMeua stas·», ab oywa Λiî**i**—ur»···■ jKta» odra XgamfaM, B ooβ-erwnM» Chmmmm», Uporanwpoa» «uatpowsMB nopwnosMini «aynraeaoMa,'mimmwmh,.yaeroBeb B yBMUDU*} TMKMΠı■ MÈpOMDfl» 4ORC*} ®φ·βη^Γ «m Btomiaai· jQnMMM* yatenmM qyt*. H TOTO P*KB *B* BOὺBMBM (fait acta* OBMB* mon «moon. B xoaaHn AysoamM *Ha*·* «eriyx» satamus», ara note» n*naquis tootin npeCHnavru, .- noTptanIpam ηοονηβηβν» b ■BKUHBBTb. OtatB utafe ΠρBBBTβBMT·· cero xoaaoroeni a po6ctmsbo urk npsMivuoToc.

Ili OtehcrsTi. bas ttySaunaaTb^Lr» 96040 XpsoriaupM», .noero asta bbsb, *ro xoaoto ocntoxy, ycMotptea rtvro n ayxtnexy yiipaBaeuin Uepm uobmbm, aobocsvu na aucaxh JIyxoaaoxy RoaaeriyM»Ta*», nm> oobmio bcbpoxy Aeaeam» Cenary o upaasaMcxx» wpuCxaex» rocyAapcraotnu·**· A KoaBwiyie» Ày-'xoanoe paacyxvn, bobmbhM«b, saw BeuoaMKM* oostorp; b βoββμ * npiar», » ueaaneaBtt* apospta» 6ya«t k

III. Ante rro o ≪mi Borocaoaeitoe ancaxo ooHBwan, b roeta no ueuatai», qo nepate npoaesTOBBtk irk Koaaeriyx». A Kosaeriyin» paaCXo4ptes AOBBMOf >rtr* BB WBBOWro B» BBCatrh obox» norptarente, yteni» IIpMacHUMO<cy npoTBBBBГО.

IV. Ame rxfc npouanrca Seratam» rtao, ut upoÜAen ai. cayra ββαIκv vie, saw nyxorsopeuie: Koaaeriyira AosamBeesyan ncoinoaan ▪roa «ctuhm, tpiutn ns «otrpocy ôdtora noaicruTe»eit, b upoviax», soropMe o roto» csnAhTeAbCTeoaan aoaMOryr*.

V. Ante sto «tux> nopewrs, sso pacwoaauiBK-b, un Boaaro rtatoero yaesia BaoSptoMeaa erra, cyjurrk too a* JtyxoBaoark KoùnriyM-a.

VI. *iCajrworçK* BaaoyMtaaHe stato naxeant coahcTB, Ha ttpstrbp», uro xtaais, uorxa «το, WoxBTBBs wyatxee strhate, xon|er> ao ae Momera bearo aoenpanrra, bbb newt bmb crpaxa, ass vто oaaro nana, y.aoro *yapan,* yam ne craao? H vто xtaara roxy, aoropoxy oayWBxoes 6*m y soruHTt at. ββ oβK b abb caoSoam cBoeM deadoaasy» onaors whpy npsnsra, a noTOtr* o0pamaeroa no ucmoataasMO Xpaerieacaotty? Cia s utta nautoyxtaia npunocwra n AysoaaoMy KoMeriyM*> a ora nero apostatae paaeymAMMhurs s ptamnno dim.

VII. ΠροBBBOABMHή na ApxiepeMcTBo Tyra nepote ocsnxtaesMnoBM*, ae cyra an eyerhpttH. sanata, CBarosyaaM, rxh n Baira stans; AonpocsTb c* CBaxtaeaaeTBOMV ora vero βor*Tmo exter», écran bto renonxl uoBaamrot.

VIII. Ha cyв» AyxouBaro Koaaeriyμ» οτηοcwTfc eyAM Esnoatmoa», oenas aro oaxxa ae AOBoaaw». Ataa me cyxy °®xy noxaentera <àa nxesno: MAoyMtasiM dpsaa, unx poaaonoa» epawam, otaAM anpy, an MOBacrxptn pn cnoero Ebmmbb sanecoanxa, otaAM, «txtaaauMa Kuncaosy «n xpyruro Kuncnoaa. ■ sperno ροοαηβ,. nat ru xtafe uaropHB m cyay Herpiap-

MUKMMRMB.

IX. ÀoBauu» KoBaeriym puexorphn, siro B' ran emuta» uexanxa sepmimrxn, b syAM,

■VXU MB OffICU

I Prinmm ot fere uniora bsjBoœ aptotaaaMo

^t^touil^t^^lie^^ ^tgiiBOtqii; *ytr^tr^bjiioei* etem mil^lte^i el^^^^i,. BWBBaM, aotalarum IqMMgtotri at dtae^ab, aoo otaexM, east *aetata!** qaaodam mbbmmr iBwiai ortara artute dmerIbuntuB. Spiritualia igitar Collegii tetaroat oboorvaro, utrum qnWbet •ae atamm rile feagahr; aboqute ànknquoat·· heetitaondi aant at nartigaali Seat MbUomtena uobbbM» *4 quae peueotaada boeoe ipoam Collegia· obatriagitur. At quaqte •int, me is mediam proferattar.

U. UaWeraM at aisgulto euiuateo ordini» et «ioaditteei· chriatiaai· Wvulgaadra eet, · poaee quemvte deferre apirirtab Synedri· per liter·» ld, quod ad meliorem eoctaaiaatiei rogiminia profectam eoadwMt; aoa aoeua atque ouiqae beet deferre •onatui de angendi· regal commodis. Spirituale raro CoDegium, apoetata eoaaitti utilitate vel inutilitate, utile quidem amplectotur, posthabito minua utiH.

III. Opua ahqaod theologici argutanti a quoeaaquo cooapoaitum, priuoquam CoDegio oblatuat feerit, aab typographie· prêta non mittatar. Collegii vero arït dtapieore, noue Wad acriptnm emaea quadam opinione orthodoxae doctrinae contraria ait infertum

IV. Bieubl awrtad bominie corps» a corruptione integram apparuerit vol ranor increbuerit de abeein» homiaio riotene vel do miraculo, CoUegium debet illoo rumori· divnlgatorm alioeqae teatimoaiu> praebituro· citare et inquirere, ude poorit veritae indagari.

Vk Calumnia, ai qui· alterum vocaverit (obtemattcum aat nova· cuieedam eectao coryphaeum, te apiritaali Coltagio oot judicanda oc decidenda.,

VI. Noe deaut quidam oonocientia· rata, v. g. quid eat tboiendam, ri qui· rem aBenam ferto ablatam capiat reatitaere, non tuBma pttoot, quia pudor vol meta· ebotnt, vol quite rai abtetan pomemer vivi· eat ereptu··, quid itidom We feeturn· cot, qui poatquam ab teddbUbua captiva» reteatua feiaaet, eupidua vero Ubertati· recuperanda· eorum impietati adhoMimet, deteeopo ad chriatiaaam redeat religionem. Haoc abaque,dnbte ad apiritnalo CoUegium aut deferunda, ab ooqu deliberanda «aat et eohrenda.

VII. Ad ptuaulta dignitatem promovendo· evebeudeequo apirituate Collegium primum explorabit, nonae laborent utperwwfoM; nonae aiat impootoroo; nonae impiae ox Cbrteto audinatiooi obnoxii, ubiaam et quomodo vixerunt. 8« itidra opibea abundent, quaerendum eat, udo divitia· eompereveriat, et queatte teotimonte eat expedienda

VIII. Si quia judicio epiaoopi'patet aibi aoo •attaberi, ad apiritaali· CoBegii judicium provocabit. Oaaaao ia hoc judtete doeidoaHteo eant anmiaetim aequent··: mateimoate dubito iatricata, divortterum eaneae, injnria clare vel menaoterin a ape epiooepo illata, fejnrte qua eptoeopua episcopum afcoerit; at puncto notii oemphetamar, •mnoo Wao coaaeo, quae oub patriarcharum oon-•ma cadebeat.

IX. Ad apiritaata CoAagfami apeotat diapicaro. qufo oi φM ratione a^yea Jheletene pemideot;

r;.

neriyjck Ayxoatentn, no w* Détends RtMumriy», aaa nocirteuxe n» Omni yopanm notam goM; oAMsoarn at AyximuuMy Roaneriyara uyatgy enoto otcjmkt* ofiajWMMfi. H torga Προβηχοητη u noe Koxxeriywu, not^^boMomtoCagaMOMy cnoeity Opary, nonutxrra oru cede Myaceit «teoHiMn npocaTb exopo ynpaait, rgfc najnescBTK ' . '

XI. Banfrrn ua gyxonaauM siariur» ooofra, atu,e noxatayTM 0»m wi> uem cyutrtitna, ofraanaen ohim n J^yxosaoe Roaneriywn a ir*> JOcmurn Konneriytr*; ■ o6a oià Konneria paacyAsrb, a onrpegiaeme aaaoatarb.

XII. O nogaama *iiaaomaa* xoaatao Konneriyxt, Ayxonnoe ootχμβτη aacraaneaie; afo n cetra ne trano norpfanaetra. Maorie 6eogtauanan, npa coaepmenaotrx Mpaaia, aa .ThHocTb caoao nycaaarrca aa npomeaie muoctmbb, b no wipy xoaoti.' OeecTyASo: a anue an n OoraAtemnn. noeaaxrrca nocynaxa y crapocn, vτo eCTb eorotrporaaaoe a boomy 'Oreveorny Upegaoe. Iloneffiaaen. homo. Bon ,^aw *■« jsw aautsso", ciecn on> npowMcaoan npaneAuux-b a paaaavnuxT. τρvΛοητ. aera xtrfifrx, Bhtui rnaaa 3; η αΉαβτβ Aofipoe ae Toanao au co6cneuaro ttpetnmaia, ao eme .vmeds «aus jbm «no aodaiMMS e sspvdponut·*, ciecTk yfionum. Ilocaaaia n> E^eceetn rnana b. H aanpemaen Born, .da apatdswe vaNoaas mnae βμμ*. S Πooxaaie tn. Cooyaaaqim, rnana 3. H norowy s»pasia, a trtatamn ppomaaa, Bory npoman cyrx.

H ante aro casCix-baaer* ouuxr., η τοϋ eon jtuo' nowomaan, tubo a yvwrtin oawx> tae rpbxa; a vτo aafio as Taaoay» cyerayut waAoerruam anAOpataaaem, neo to norme exy, a ae bt> noaaay Ayxonayxt. Ho avn τηχοηοϋ gypaol xanoosTUU emo a OTeuecrûy, qaome prtatown, aenuidii apoAT> gberoa; on oero βo n mpiun cayioora, a Aopor>> 6iuaen xnfifrn. PascyAU acatm daaropasyMam*, omin>BO TMonam n* Poccia odphTaeroa risiwix* raaoaMX* npomaarurs, tutaxom nionp nriumuMa, xsoroay rbra or» mmxt>. npaxogy xaMaaro. A odow aaxaswraowa a aynaamm ctoqteaieM» vynAwe TpyAH UCKAaem, a *noroxy* Mmodff XJrbSa paexojro norme. Χηητητή 6ii maooMica Mtonÿ, a ra Atatato, admaira ttpaoramtm.

A· OTI> rfin an apomaaoam xfierod ydoratra acraamura aeaaaaa otaAs; taio maumno oBMtra. noAaerca, Toaaao upaxMic*. yfioratm ontnunrieu. A eme eeaAtauauunt omte, noaean axpaaM cgm, cadpo ao ttuaocTMaa apuMrextra, satraa aeMouunte aamie ocraateea, agma an woayMepram ttovarafi u ynqtn nam, a npa cuoefi (kurhaaa a rxaxoMT, tensunon. Cym an a TaaoMse, uro a AdcaaoM ttantn «uwimmw, apoearn onuurroa. Ante >ro aeratnaym tuter* jrrpody waaocepgia, <aa paaoyAua», na ltanSt * mtabtar ab eBqqo potante aaMK oppteMs, qnaaqeam eoe Ia spiritual OeDagfa, aid ia Justitiae CoUegio, aut ia eoae interversae aeqsdtatis in Senatu expostulare jubetur, consentaneum tamen est, tam oppresso, ut de sua iqjuria oesnua'faciat spirituale CoUegiam, quam spirituali Collegio, ut praeses imo totum Collegium fratri nuo injuria affecto subventuri mittant a sua parteviros honestos, qui judices illud negotium tractantefi moneant, ut citius rausam, discutiant.

XI. Si testamentum, id eat, ultimsi moriturorum magni nomini* Hominum voluntas, (dubiis laborare videatur, spirituali Collegio et Juatitiad Collegio est .exhibendum. Utriunque porro Collegii, in propositam causam intenti communis decisive sententia expediet negotium.

XII. Quantum attinet nd distribuendam eleemosynam. eum in boc casu multum omnes peccemus, odmOliitkme aliqua opiu* est. Multi enim circumventore· integrae sanitatis, otio marcentes, audent mendicare. stipeutque impudice colligunt Non desunt etiam, qui se in nosocomia intrudant, et quidem numerata paecunia nosocomii praefectum corrumpentes; quod non minus Deo displicet, quam nocet patriae. Deus nobis praecipit, ut ,m rodor» mdtw nostri ponant, justo scilicet varioque labore comparatum, cpawdoMMs* (Uen. III, IV), Utque bonum operemur, non ' tantum ut nobismetipsis nutriendis provideamus, sed etiam Aatao- smm, gvsd epsma, id est pauperibus, forytomnr'' (Eph. IV. 38). Cibum etiam homini *„labor»t t*bttrfufinti''* abjudicat Apostolus (II Theas. TII. 10). Mendici idcirco robusti «imulque decides Deo sunt exosi.

Proinde qui in eo· »ti|x»ni erogat, sicut vitae Corum nequiter agendae adjutor, ita peccati quoque eorum fit complex. Quidquid igitur impenditur male collocatae ejusmodi eleemosynae, frustra abit nec ' ullam spiritualem adfert utilitatem. Praeterea haec imprudenter effusa liberalitas magnum patriae, uti diximus, infert incommodum, imprimis penuriam et frumenti caritatem. Per-[tendat quilibet prudens, quotquot millia in Rossia ejusmodi pigrorum sunt mendicorum, totidem millia hominum · esso, qui subterfugiant agriculturam, atque adeo eoe ad rem frumentariam augendam non facere; eum tamen illi e contrario eum effronté protervia simulque eam pravae animi contritione alienos labores devorent. -Magna igitur frumenti copia idcirco frustra perit. Oportet, Ut ejusmodi repti ad publiées damnentur labores.

Hi itidem mendioi in meadioos proprie dictos sqnt injuriosi. Quantum enim illis tribuitur, tantandem inopibus, <|»i jure merite inopes sppellan-,tnr, detrahitur. Cum itidem pauperes infirmi vix. lmo moveantur; mmN toto eorum fere netainmrtui ia plateis pMjeeti, praoterquam quod morbo distorqueantur, taw contabescant; quin imo non donant ejusmodi, qui quotidiani pania indigi, pudore, . quo miaus osttattak > vocem amittant vol manum extendant, nAsndaatur; verberones iUi firma frenatae valetudine expedito cursu ia etemamynam eripiendam adveimt, Hb perpensia

teepnnra wtntetetn spaa·, Bapomigi βοοη, ■ vpœren Mater» dota aawue oSaayiuunrearr», apiatus μ το mrpawMM oate.

H aro aapairek aArenn apeAH, or» raaoaan eaajtteteamte rtann? Πο Aoporatr», rgh yroxao mm, paaeaaaarr»; aaamrateM cyr», aa audoflenn or» aywroawnHNr» a aurte■nonnoxpaaouorea; BMaeatyr» aa Mante BHooaa», a caxy» mm Bepxoaayn aa* ofiaoem, a προοτοϋ aapojra n npeeopcray aaacreM apeaaoaaxm. Catu aaain* are Xpucriaacaan Aoaataocra* aacatoïca; n Ifapaoai» axpABTb ae caoe Ateo 6mtb nÔMuntauor», mwo Cm a» npeat qepxoai» MenpecraaBo aottUTb.

M wto ente wbpy apeaocxoABTb CeacoatcTÎe a eeateaoataie M«»aeeneM->> ρβοβμι* osa oc-Thntunoi-b, .pysa cBopunaanT», a natie xnentt paaapantaiDTB, ττοβτ, Cuna npauHe nantie a MaxocepAÎa aoctoHhm.

Boaeraany η+ττ› CeaaaKOHBrfcMmaro nun· nnAeii! HaAtrerejm. yCo aennaaa AonacaocTb AyxoaaoMy Konneriyu-b, npMnterao o cetra xyttaTb a coateoaaTb, κιμ«›βημτ› Cm ayimau-b cuocoδomt, aao nie ràнopeaaTb, a aoCputt stain, mbaoctbhb onpenteaTb; a onpeAbaan-b, npocuTb I^apcicaro BeaaaecTaK jbCm saaoanm Ÿβμομι› cnoBtcb MonapmaMb yTaepaaTb.

' XIII. H ce ne uaaaa xoaataocTb, κοκ» Ch CaauteacTBo orb csMonin a CeacTy.maro Haxajibctbb oTapaTBTb. Kb cexy noaeano eerb cAteaTb corfarb <rb CeijaTopaMa, κβκτ› μηογο Aaoporb Kb oanoMy npaxoay onpeAteaTb, ot, aoTopuxb anaaiii Ch aaeaab τβκγκ›-το kmcrho nojaTb CanutencTay a upotatcb πρχΒβΤΒΒΚΒΜτ, uepKBe caoea, aaCbi ona eoaepmenaoe no trbp-b cnoeii iu1i.ii aoaoabcTBo, a anpexa Ch ae aoMoraaaca anareuca aa Kpeuteaie, uoi-pefienie, BteuaHiv, a ■rponaa.

OCaae cie onpenteeme ne aoaCpaaserb A<>-CpoxoTHMMb senorbKOMb noABMTb CaamettnaKV. caoiib μηογο «το no mejpocTK caoeit noxouterb.

CoficTneaeo ncsKb KoaneriaTb, narb tlpena-Aenrb, Tara b nponin vb nava-Tfe npuTin ngHa caoero, AonatBH ynaasTb upacary, hto B-bpeub ecTb a fiyaerb U,apcKOuy BeaBuecmy; nto ae no CTpaCTBMb cnouu-b, ae ΛM MaΛonpiuMCTBa. no am Bora a uoobSH juoackoH, eo cTpaxoMb Bontinub a «οβροη conterto, oyanTu Atea ■ coe-hTonaTb, a .tpyrngb βρητιη çnoefl MirbHia s coB-hTH pascyatAaTb, npaaaMaTU sab vrnepraTb fiyaerb. H itaaTBy TaaoBym aapenen, ua cede ηοΑτ› BMeBBHWb rnTpa^otcb aaaeeMH, b rteeccaaro βΑΒβββββΐβ, ante βπ noert nporBaes» npnc«cb CBoeit uoACTopearea-b a ysaveut 6ηχ».

Cia Boa sa* Muncauaaa, uepate can-b BcepoccilicKi* MoaapXT., Efro Hapcnoe ÇaauvMnrMItaioe BeanvecTBo, utymarb πρβχτ, oMoao Trou··. paacyatAar» are s BcapaaaaTb βαητοΒοακιΓ» cero 1740 r«Ay, ΦοβρηM 11 abb. A noTOMb *ao* VaMy Ero BeaenecT··, npeocaanwntHe. Apxi-•pen, ApxWMaaftpaTM, xyaao are *a* npaaaTBàbCTBya>ein (fesaropii oaytBBAB are, a poaeywAaa' aeupaanMoi earoar» ΦάάρηM 3S Ana. Tare· a» ymrepwAiiaie ■ n wnreniMwi» aretpaaorenw·, 00 ajteteneate' wrâ* apacyrenyiMum, Ayxo··qaod elite UH graaaatar·· ytitesdam ibmüm» et inapte its·purite eaatiJete tequ· cure rianUte guteta in volgi eeaMraa rieeaatate rade· et anale teina in jarejaram eatOMate inaaniare; ob id taaen ipeam larga «rip· eawtaiaatn·.

Uaiveraa, qua· ab Me vuteratarib·· perpetrantur mrommod».' qais rnrepaadinan description· eeanpleetatnr! In viaton· latrocinii·, la iaebla* iaeeediia graaaMtur: rebelHbua e) proditoribus ««are v«b»te·, explorntomin habitant induti, offerant operain; viro· ad honoram fastigia eveeto· calumniantur, quin Imo ipeam flapreaurin Poteetateai eoavitii· prtrecinduat, et infimam plebem ad optimate· vili faciendo· excitant; 'ipri intorte ab omnibus, ad qnae «inguli fidelium adatriagnntar, mante promu· abhorrent; populi in templo oranti» conventui intereaae opu» a ae alienum'eaae, centra veto ana· plane parte· ae obire, ai templi veatibulum continuo i'..|ue incondito flebili impleant clamore, antumant perditi.

' Quae vero de prava eorum conacientia et plua quam ferina erudelitate narrantur, fidem auperant: infantibua ex ae progeniti· oculoa eruunt lumenque adimunt; manu· contorquent aiioeque artu· vitiant, ut eoa veri nomini· paupere· et niiaericordia digno· efficiant.

Re quidem vera non e«t .hominum genu· magia •celeratum profligatumque magi·. Oportet igitur apirituale Collegium Hoiertiaaime ad hoc eme intentum. conailiumque. qua ratione hocee malum faciliu··it extirpantem et congruae largiendi· eteemo») nipraeacribend^p aint regulae, inire: tandem* rogans ut Regia Majflata· illa· Regio auo edicto rata· ewe habenda» praecipiat.

XIII. Summopere intereat apirituali» Collegii a aacerdotum ordine arcere •imoniam et impudicam proterviam. Ex|>edit «npi r hae re connilium cum Senatu inabtuere, quotnam «ciliret domibu··eu familiia juatuv parochiae conficiendae numera·ait definiendu»; "χ quarum ainguli· aaeerdotea et reliqui eocleriartira mania adminiatrante· certa· obtineant obventionea. ut pro ratione «ui «tatua decenter queunt «uatCntari; ne in poaterum pretium •olvendum pro baptiamo, pro «epultyra. pro matrimonii benedictione, et caetera, exigant.

Non tamen per hocce «t»bit decretum, quo minua benevoli homine· «acerdotihua, quantum cuique libuerit. » «pontanea liberalitate largiantur.

Quivi· collega, tam Prae··· quam caeteri munus »uum «ggrenturi. dato jurejurando conceptiverbi» promittent, »e fore fideli» Regiae M»je»lati; nec affectibu» indulturoa nec doni» in transversum actum iri; sed propter Beum hominumque utilitatem cum Dei timore et bona cotecientia in judicando vt consultando, in aliorum «uorum Collegarum •ententii· et consilii» acceptandi» vel rejiciendi» m eme gesturo» flor porro juramentum praestabunt non detrectaturi anathemati" vel civilis supplicii paenajn. »i 'contra juramentum quidquam patrare annotati êt redarguti fuerint, subire.

Ista universa btc scripta antea Ip*e totius Rosciae Monarchs, sua Regia aacni M«je«ta», in sua'praesentia lecta benevole andire. deliberare et emendare non eet gravatu·, huju» 1740 anni Febr. 11· die. Postea ex «tue Regis· Majestatis mandato Emineatteimi Antistites et Archimaadritae rimnlqae regentia Renatu· Collegae audita deliberante·, itidem emendaverunt, ejuadesa Febr. SS* die. Deinde ut rata habeaatar et abaque ulla mutatio·· adteplaaatur,' potaquam m··aaasM tam apiritaalM quam regaate tenata» Coi-

mo» > Compter»· mpeo·*, ■ «w» Ero UaptmoaBMinwnw noon·» orfonauoe py*m> Wilinn.

Cxapaoxirit Οτοφηη, Marpoeoxm m»·CTojtnxk Pmmck*.

Cxapeaaxit Cmnumcrp» MarptOKuntra Cm®. MMkil.

Cxapeaaxk βηοφηη Iua»n HanacaUL

CtaqtMOUi* n«TMpMMT> Euonn EbouaroροACKÜt.

Cxapeanuk Bapoaax·» Enacaon TaepcidM.

Cxapeauxu Aapoa·» Eh îmh > KopaùcaiM.

ΘMA001 ApuuMupm AmtKMUtpomnmriM.

An-ronik ApxxxaMApun· BsaToycToaoil.

. Kaaaacxaro Cnaccxaro HpeoApameoeataro x®·«acTupa ApxnxaiiApm loua CaxwmriMn.

Mocxoncaaro CsMoaoacitaro xoaaonipa Apxx-n»upin Herpi».

('xapenuxii Πηχοχiϋ Μκτροαοα·η BopoaeiKcxik ■ Eaeuxik.

Tpontutaro VnaTcitaro xoaacTxp· ApxuxaHΑρητ» ΓMρΰυη».

AoMcaaro MOX^TMpa ΑρχΒMκΗΑρκη» lepooek.

Ααμ·ρ&οέ Γρ«φΊ> Anpancain*.

KaHqnep?· Γρββφτ. Γοληχχτγι.,

Kuaah Hχοητ. Âoarepyao*.

. Kxaat» ΑχητρβM Γοληβαηβτ..

Γρηφα. ABΔρββM MaTvhem».

îlerpb ΤοηοτοM.

Bapom. Πβτρτ. LUa^apon..

(JWcmeMxt»» *Ao* Unpenaiti tfpscuaaumo Bupne-OMM *ptflun aoôuacaao:*

ΠΕΤΡΈ.

4e aa £app«M>», Apariape· o ppema *Jfuuea»»* sanat •mlmmmmi imio>

CxtupenuM* IlraariM MuTponoann. CapcraM n HoAoncniM.

CMnpeHKud Teopritt Enncnom · PocToacmM.

Oμ »ρ«ηηηM Hapiaatm EnxeKom. Cyaaaju.-CKiH n MlphoacaiM.

CMapennuii loannnniM Μκτροηοαη·η> Konoxencni M.

CuBpennuii Ilaeem· Enacnoira Boaoroncadit.

('uapeHH&tit K»p*Ajn> lUyMmaucxiM Ennctcotra DepeacnaBCioit

HeAOCToÜnuM Apxieuncatoirk Hepanrononi* ■ HoBropoAna Ohnepcxaro Αχτοηΐϋ.

CxnpeaxMM Taxon·*. Μητροηοαηη Kaaaxcxi*.

CxnponnHii AjiewrMi Enacxon* BncniM.

CxapennuM loaxnx·» μαοοτοΜβη I Emicaom AcTpaxaxcxi*.

Cxnpenakrit BapxaaaEnxcxoirbXonxoropcxit.

CxnpeKHHÜ Boroshm» Enacxont· Χοτχηήηά*.

ΓοHBXAiM ApxxxaMApxTb HyAoxotiM.

CepriÜ ApxxxanApxm. Hoaocnacmk.

CepanR>m> ApxnxaXApaT* AiAροήιΜκηϋΚ.

JleoBxx* Apxxxaxjrpn T* Ποτροινοκi M.

JlaxpeHTik ApxxxaaApm ^oribni*.

laacxatn» ApxxxaxApam BotxMMMKndl.

('epanion ApxxxaaApara Hnaxearcsii.

ββοφΜηκτι» Apuxanjcpm CnacxiM.

Maxapii Hryxen Bonxumatwai M.

CeuMcrpt. Hryxeir*. Hoamcxaro χοηχοτΜρη.

Maxapik HryMem* Jpunaonad M.

Baffe» Mψ»*»*1 P*te*R. ·* m* prepria maan MbwilNiwtt),

HtemiM» Stephan·» Métropolite»·· indigna» Bfe-

Huanlia Syiteater MatropoHtaa.ee BpoteMewxa.

HumiÈ» Theophane· Epiaeopua PleacovienSia.

. Humilia Pitireann» Episcopus inferiori» Novogrodia».

Humili» Bariaam Epiaoopn» Twerenaia.

Humilia Aaron Episcopus Caroline.

Theodoaiua Archimandrite Alexandri Nevenai».

Antonius Archimandrite Ctaryaoatomi.

Monaaterii. Caaanensia Tranadgurationi· Sanatoria Archimandrite Jonaa Salnikiev.

Moaquenaia Monaaterii Simonie Archimandrite Petru».

Humilie Paehomiua Metropolitan» Voroneaenai» et Elecenaia.

Monaaterii Trinitetia et Hypatii Archimandrite Gabriel.

Dofienaia Monaaterii Archimandrite Hierotheua.

Mari» Praefeetü» t'omea Apraxin.

PHfeiœriua Cancellarius Comes' Golovkin.

Princeps Jacobus Dolgorucoy.

l*rinceps Demetrius Goljcin.

Come» Andreaa Matveev.

PetruA Tolstoi.

BaroMPetrua Schaphirov.

Avpnoa eriaiasüMW *Stÿiat ilajttiatii* monna anfeerijptio *ita* m Aobri.·

PETRCS.

Jn *DioacMibtu itidant PrauaU** et *eattari, ipiritMlti* paraonoe. atthacripaereni *ita:*

Humilia Ignatius Metropolitan» Sarensia et Podonensia.

Humilia Georgius Episcopus Koatovienais.

Humili» Barlaam Episcopii» Suxdalensia et Jurevieneis.

Humilia Joanniciua Metropolitanus ('olomnonsia.

Humilia Paulus Episcopus Vologdenais.

Humilia Cyrillu» Sehumlanaki Episcopus I'erealavienaia.V.

Indignus Archiep^acopua Csernigovienais et Novogrodiae Sieveriensia Antonius.

Humilia Tycho Metropolitanus Caaanensia.

Humilia Alexius Episcopus Viatoenais.

. Humilis Joachim» indignus Episcopus Astrachanensis.

Humilia Barnaboa Episcop» Cholnogorenais.

Huxailb Bogoiepna (Βχοχρχιτή;) Episcopus Vatiusenaia.

Geanodina Archimandrite Cxudovenaia.

Bergin» Arcbim»»drita Salvatori» in novo (loco).

Serapio Archimandrite Andrvaüenaia.

Leonidas Arehixxxferita Patriae».

Laureatius Archimaadrita Doaenai».

Hyacinth·» Archimandrite Thaophanionim.

Serapio Arohiaaaadrita Eaaarcnenais.

Theophylaetua Archimandrite Salvatoris.

Maoarias Hegumenn· Elevationi» cruci».

. Sylvester Hagumena» Novinenai».

Macarius Hegumenua Danielis.

CMTo-nommro Cepriana Moηβηφ· Apxntsanxparu Tnxosra.

■» Cy«MM* Cnaca Ee^auieaa Monacnspa ApxnManjiparb Kaptart.

- BaMptripexaro Pnutirruiueusro Monacrupa ApxaMMUiparfc [wo**,

Jlearb ApxBManxpm Popunxaro ttosacrstp·.

Hat Poctom Boroenaencnaro AnpeMiena mo· aacTHpa ApxnxanApdrb Axpian.

Hat Spoouuuu Cnacxaro xoBacTMpa ApxsxaHApaTt KnpiaMt.

Jlyareiptaro MoBacTupa ApxnMaHApBTbCeprid.

MoHacTHpa Cbbbu Cropoatenotaro ApxxManjp«Tt CejixaecTpt.

Bocttpecencxaro uonacTHpx ΑρχηΜΜυφΒτη Anronit.

Hat Bopoacxa IlathHyTbeaa uoeacTupa ApxaMaH.ipaTt ApceniM.

Ioca$oaa MOHac-rupa Bo.tomcaro ApxHMUHjtpart TepMaHb.

Cnaooaa MonacTupa ct Pnaanu ApxBManApntb Maaaan-b.

BonoxonaMexaro HtiuMnuxiro MOHacTwpx ApMaHftpaTb loaca$-b.

Aanianoaa uonacrups. hto Bt HepecAaBJrh Burix'KOMt ApxBMBBAparit Bapnaaut.

PoCTOBciearo BopnoornMcxaro MciÿacTHpH ApXHMBHApBTb Io'OBφT».

Co.lORBHCKaro MOHaCTUpH ApXBMBHApBTt HcaaKiU.

Ilepev.iaMM 3a.TbcKaro Hβκβακβγο uouaUTbipa ÀpXBMBHApBTb I8OMφ1>.

KoaoBaaro MOHacTbipx hto at Moacattcicy Hrywetn. Taxont.

Haaonan yrptuncKuro MonacTHpx Hryaent θβοφΑΗ'Χ.

H:n> JXMHTpoBa Bopxror^6cKaro uonacTHpa ApXBMaHApaTt AApiaat.

BwcottKaro MonacTupa, hto st (Vpnyxos-b, ApXBMaHApaTt feparaMt.

BnaAUHHa MOHbcTupjt. hto at Cepuyxoxh. Hγυμ ρβέ HaBcJTb.

Borocnoncxaro MonacTHpa, hto Ha PtiaauH. ApxBuaHApBTt AapoHt.

Urywent JleoBTiit et Vitata Maaapiena »>· nacTUpa.

HpBHapxt ApxHMaHApHTt KapBAoaa uoHacrupa.

loua ApxaMBHApKTt KaMuHHaro MOBacTupa.

ApceaiM ApXBMaHApaTt Πparryanaro aonacTHpa.

θβοφBXBB^B ApXBMaHApBTt IlaMOBB MOHHCTitpa. .

Maxapih AftxxMKHApBTt KopttaxieBa μοηλ-<*TMpa.

Φκχηπιγχ Hryxent θβρβπoHToBB Moeacrupa.

^auacaaat Hryxeat MOHacrupa Mμχβμαοβ- exaro nepeacxaecxaro.

Patpaant Hryxeitt Cnactcaro SoaoTOHoexaro. MOBacTHpa.

EacTpaTid ApxBMaHApnrb EneiuuM Hepanroacinii.

ΓορΜβχτ» ApxBMaKApsTb, Cmto·rpoamciM HnbncxiM HepuBroacxitt.

ΕπΒφΒκΐϋ ApxBMaBjtpnTb Haaapera Bagrorhme Hcxaro Htanoaaro.

IepoMoaax-a Hut. Hrysien-b xonac-rbipa Cbbτβτοββ Hyxomopua Xpaeroaa Hxxojiaa MoxoBuoteBaro.

lapoMomaxa. 3oc*Ma Hryxera Hytieuxaro Αβτοβμββ Moaacnm.

Cnarroi mbxxo* Hyxoraopnoli Jlaapw Ilexep·«M* JSmnmII. ApnwjyBva loanatni*. :

Moeastoeii Munitae TriBrtpti· «t Harfii. Archi-■MBdrtta Tycbo.

Saadaleaaia Hwaaetartf Saltatoria at Kathyaui Arehuaaainta Cyriaeaa.

VladhaaraaaM «KwiBatertt Natiritatia Arehiateadiita Oadaoa. .

Leo Arehiatoadrita BMMMatartt Gorieanato.

Boatorieama «aonaatorii Tboophaaioram at Abrahaaui Anhiatoadrita Adriaaaa.

Jaroalavianaia anaaatarii 8ahatori« Archimaadrita Cyprianua.

LuMeeaeh monasterii Arehimandrita Hergina.

Monaaterii Sebbaa da cuatodiia Archimandrite Sylveater.

Monasterii Resurrectionis Archimandrite Antonius.

Borovwanaia monaatarii Paphnutü Archimandrite Araenhis.

Volocensis monaatarii Joaephi Archimandrite Germanus.

Kiaxanenais monasterii Salvatoris Archimandrite Miaael.

Volocolamensis monasterii Voamensie Archimandrite Joasaphus.

Perealaviae. ultra sylvam monasterii tinnietis Archimandrite Barlaam.

Roatovieusis Monasterii Burisi et Glebi Archimandrite Josephus.

Monasterii Solocaencia Archimandrite Isaaeius.

Pereslaviae ultra sylvam monasterii Nicetae Archimandrite Joaephils

Moxaiacensis monasterii Colncensis Heguinenus Tycho. .

Cgreachensis monasterii Nicolai Hegumeiius Theophanes.

Dimitrovienai» monasterii Borisi et Glebi Archimandrite Adrianus.

Berpuchoriensi» monasterii Vysocensis Archimandrite Geraaimus.

Berpuchoviensis monasterii Despotae Heaumenue Paulus.

Riasanensi» monasterii Theologi Archimandrite Aaron.

Vnsensis monasterii Macarii Hegumenus Leontius.

Monasterii ('yrilli Archimandrite Ennarchus.

Monasterii I'amenensis Archimandrite Jonas.

Monasterii Prilucensis Archimandrite Arsenina.

Monasterii Pauli Archimandrite Theophylaetus.

Monasterii Cornelii Archimandrite Macarius.

Monasterii Therapontis Hegumenua Philippus..

Perejaalaviae monasterii Michaelis Hegumenus Damascenus.

Zolotonoschae monasterii Salvatoris Hegumenus Raphael.

Cieraigovme monasterii Elecensis Archimandrite Eustratius.

Caernigoviae monasterii Sanctee Trinitatis et Heliae Archimandrite Germanus. J

Nixini monasterii Annuntiationis de Nasateth Archimandrite Epiphanias.

Mecoschae monasterii hierarchae thaumaturgi Nicolai Hegumenus hieromonachus Nilus.

Lubeceurie monasterii Antoaii Hegumenua hioromonadiM Zosimas.

flanetao magnae fhasmsriirgaa Latme ! KiievopoeeariММis Arehimandrita Juneititat.

Jfod^vdmria WMMttantf Shawn·· MraAammtdrilo

CnaTOMuxaitnoacKaro âaaTOaepxoMro Kiencxaro MOucTHpa **Huàcnm** lopoMoaan Γβ-*χβοη*.

CmrroMuxalUoncmbro BaAyfttuinaAo μομβ-CTMpa Kiencunro **HoMtcmva** ■ lepoMoaaxb Beuexnrrb.

OtSuieaaTMMiaro KieeoMencuropcKaro woaa-<THpa Apx«M»HAp»Tb Hpojùova XypaaoacmM.

Cofe*c>aro Moaacnipai **Hjirtcnm** ΓυηropiM Toonteaavt.

('**Mroaixoactaro** MOHMTHpa nycnannaro Kieacuaro HryMem, Χρηιτοφορτ, HnpayTcmK·

CnaToOoiouaencicaro epaTcuaro Monac-rupa Kieacaaro Bnueperrop-b Ctuiunecrpb Ποχοηκιϋ.

CBNTo^Tpouucaro **Kapuabcwo** Kjeacaaro mo aacTUpa Hacroaresb Ioac«pb Toxasoaau.

('aiaaccBaro Boropôaamcaro xoaacTHpa ApxaMaHAparb Caxeotn,.

KaaaHCKaro Kunniecimro Hoaacrupa* HryMeiib loaca$%.

Haatuaro HoaarpKT.* Ilenepcuaro xoaacrupa ApXMMaHApBTb βΛρΟΟΗοφi#.

HnuteropoACuaro yh.iAy,Tpo·unare Maaapieaa IKoaroBoxcicaro· ApxHMaHApaTb Φιΐ3χρι<ττ>.

Bonoroipcano Ciymamcaro Md^àcrupa HryMCHbloa.Ib.

BejtaKaro. IloaarpaAa Taxaima xionacTupa ApxaMaHjparb Bapnaaub.

Kiieviee mnaaaterii 8. Miehnelb Zolotoverehovii Vicari·· hieromoaachua Gedeon.

Kiioviae moneaterii 8. Iffehealia Vidubioenai· Vicarina hiaromonachua Bwedietua.

Kiioviae atoaaaterii Mexigurenaia, quod ombobium dicitur. Arehimandrita Herodio Zumcbovaki.

Monaaterii 8ophiao Vicariua Gregorio· Goachkeviea.

Kiioviae monaaterii 8. Nicolai Eremitici Hegutnenua Chriatophorua Cxarnucki.

Kiioviae monMerii Epiphaniorum aoeietatia Vicereotor Sylveeter Pomovaki.

Kiioviae monaaterio aanctae Trinitati· et Cyrilli Praepoaitua Joaaaphua Tomilovica.

Sviaxanenaia monaaterii Deiparae Arehimandrita Simeon.

Caiani Monaaterii Cixicenaia Hegumenua Joaaaphua.

Inferiori· Novogrodiae monaaterii Pecaarienaia Arehimandrita Baraanuphiua.

E» inferioria Novogrodiae diatrictu monaaterii Macarii de Fulva Aqua Archimandrite Philaretua.

Vologda· monaaterii Gluachioenaia Hegumenua Joel.·

Magnae Novogrodiae monaaterii Tiphinenaia Arehimandrita Barlaam.

* .rdtCTBO .IVXUBH14H ΚΟΛΙΕΠΗ.

O dnàcaaMaa dyraamia gn.timia ' codcmMMo ad» *ne Mnucaao;* qoaaara *Uapetoe BeMneemoo npeuuuoM* dnermaoaaa» ao ^Γβιηρηπι,HoMγ PernuueiiTy**.

» *J·*

KXKCUTIO SKU BXKRCITIUM.

De mtuuoreat *opiriiualie Collegii adimpletione et ezecutione ipeeietiat hoc loco* mom *traditur, ftunmm Regia Jfqjoeta** in mondatû *dedit, ut generate! omnh bue Collegiie juridicie preocriptae regulae^kic rtiaeu* oiaerrxirMtfurV·

V

S3

ojUAjyxiiBHua KiuxKriH.

Cnay we Jtyxonnua ttojuieri· Ero Ilnpcsoe BennuecTao BMcottoAepamsuom caoeao aaacTito faaronanoaiurb A»Tb **ratoays**,.«tconaa aanaerai an nmennoarb Ero Beknueona Ynaph, *nz* nanaurb cero PeraaueaTa nanenaTanotcb. Tanoarb ■ n_uante noaôatettuuxi> Ero ГοογΑ·ρβΒΜΧ» Peeoamuiaxb, KoropiM Ero Bomneerao 'ooβοτηοηηοη cnoetfr BucoaoMonapmeto pyaom aanneam nano-*avnf* aa upeAnomeutu ErO **Beutecmy** Jly* xoasoM Kooaeri· ,Πγη™·, r<b Ero Beanneemo ,· TMTay t.CmrrMtaaro IIpUinTenxcTayiomaro C«nofta" Jtyxoanoii Kooaeri· onpextaura.

g'

« 3.

VIS 8IÛ BFPICACIA

Quantum vero attinet ad vim, potentiam aeu auctoritatem, quam apirituali Collegio Auguatiaoimua Rex ex aupretna aua Regia poteatate indulgit, de ilia Iqculentur eonatat non aolum ex peculiari auae Regiae M^eatatia regulamento huicce praemiaao mandato, aed etiam ex Regio beneplacito, quod in aolutidnibua infra poaitia apae exaeruit, cum nimirum Potentiaaimua Monarch· ^Quae*tioneau a apirituali Collegio aubmiaae aibi propoaitaa expedient, benignam «uam voluntatem propriae regiae manu·•ubaoriptioae exprimeret, ipaiqae apirituali Collegio ut „aanetiaaima Regena ajaedua* nuncupetur, titu|un) impertiretur.

>) Vanam anMaandMa omWt latiaa· *iacan*raa, aam jaata textam adjaciatea Simae iUe.arcMauadrita jam iatnr mb Invaaitar, «ai primam <lia '33 fbbrnarii atalim paat «afeetaai Oreiaaticmm hair **···ττ.ρ*τ··η·ι.

*i (Gneralaa iataJa C.illagioram Urdiaatioerm aaai 1710 Fahr. SB die datam vida, ai labat, ia *letepr» rgeUei* «paria layam *eeUeedeee* tlloxao· Cataeala Saxena» PaoeUotat Kia■tepia). Patropoli, iada ah anui 1S90, Saria prima toML VI («84), p. 141 ; genaaaiea ajaadam varriu axacat apW BeaaWag, *~fdapaeùi fieAOβη»* nag flaajrqplia, to··. I, p. 100—14^

taaNttiMi Mr *»ta irwMttM

ffUMM /UMMgM O«MMteX O»·· П9·H. Co6p. Sas. T. VI (STM), 14 «eOp. 1H1, <rrp. 35fr—3M.

fMM Λρ ι K i·· » Btysa JsMoole *ti fa&ai propria* Mae sertieM *toloit\).*

E itfit jfajtitatr tujriif faaariiaatar:*

I.

&b uepnoaaux-b cayumukx*, r<b 6tuto П»-rpiapme bmh noauocaMo, Bwbcro onaro ПρηM-TexbcTnynmaro Ayxoanro ooβραϋ nttenomuri· OMoβηοπ· M aanoeBT· no lontanaaoMeanoil t2RÎ±:

in ecclesiasticis precationibus. ubicumque nomen Patriarchae pronuntiabatur. titalnn spiritualia Regeatin Coneilii debeatne pronunciari juxta àppoaitam formulam?

ΦΟΡΜΑ.

roahoLA ,

w, , ' O OuM""à«MJM I^MMNMMMβM^M9AM C·^· /«■»«, WCMMN IφBOMHMpαM· ■ HpOTM."

.. Λ"β Sttnetiasimo *Rtftntr Colltgio; ooaorabSi* agraraeh·» oniÔM, ete.*

B œM tbtjtbb, Carrktmi·, nuRoxy me napmynapno npHcnoHTca, ho tokmo nceubnoxy oo6paHin.

Hic porto titulus, cum toti adaequato Collegio ait proprius, nulli separatim Synedrii Collegae potest tribui.

£m *Uapeaato* Sunrew *ootcotoeKoon pgta* m4-MMMÎf.'

R. *Rofiao Mtjtihlii* daririmM· *docrttaa» t* Jptiat propriat* mone» *tatacripUaa^i poropieaaia:*

„0 ομμ Mμ >> *Caaoda*·* an· »O Oμμομμμ *Of**MMCaMgMWCJHt Cbmedn.*

„Pro Sanctissima Synodo" vel *„pro Sanctissima Bfÿfate Synodo,"*

O npuyruOinsKi rpedoaaHiaxb·oη> IIpauKTeabcTHymmaro JlyxonHaro 'oo6pama vb HpaanTeabcTuynmiii Cenarb, Turnaaute a wu Koaaerin, a on> ηηχτ> ' n JJyxoauoc coSpamie naKoBMWb oCpaaowb nncbMeaaoe o6xo*geHie HM-hTb? A Ha HqTpiapme ημη lΓκμομ› hh <m> i«y;iy h« npncwiaaocb; J^yxonnaa ace Koueria awfcTb tecTb. cany a enacn. narpiapntecaym n.ts e^na a ne 6onbmy«Xy uoueatç coSopm.

In casu instantis necessariae spiritualia Collegii eum Regente Senatu vel etiam cum Collegiis aut e oontrario eorum' cum spirituali Collegio per lirtraa communicationis, qua norma utendum eat? Siquidem Patriarcha ab omnium cunarum mandatis fuerat immunis; spirituale autem Collegium honore, vi et potestate Patriarçhâe convenientibus, quiaimo putioribus, utpote congregatio, eat praeditum.

Bb Qattairb B-bAeuieMT> h aa adAnncanieM-b nph*b;Za n> Koaiieri· rura mm m Ceaara' uniuyw-b, n ;ia uoAnHcanieM^ Toatno Ceuperapchnwb.

R. Cum Senatu per literaa nomine *aatUia** nitas. et quidem, omnium'Collegarum, subacri ratas habitas^ eum Collegiis vero per mandatum scriptum. tarii dumtaxat manu munitum, perinde ne in Senatu fieri solet, instituenda est ôo

3.

Bb npoaAHw Επαρχία n «yxoanoM co6pâma MnOnpaTb .an n Apxiepen, a nozgouotneΰκ> IXapcjtoxy IIpecarbeaoMy Benxçeny, ohuxt. l K-b nocraaneni» η n irheratra triuurrb na?

Pro viduis dioecesibus Praesules in spirituali Collegio aunt ne eligendi? Rt poatq'uam a Regia Majeatate mandatum eoa ordinandi per literae impetratum fuerit, ad suaa sedes aunt ne designandi?

BtriÿpaTb uo Avh nepconpi a HOTopym onpe-«*»■1 maTb a on HTb.

R. Duo candidati sunt eligendi: Nostro autem probatus suffragio designandus eat et ordinandus.

Uarpiap ; ApXiepeMcKUi u MOHacrapcma UOTIHHM, h h upaaseuiewb, aoropua rfc-aomm vb Moaacntpcaotn· npBstaefc n ολ Ayxoaaoil KoaaeriH B-tutara an. roro jrtuta, Tro oasu on rpamgaacnax» ynpaawreauM. npamn an caygocrb a uycrory? A J^rxoaaa· Koaaeria npacaap» oCaaajtaeb aain> m. nrhpaocTH,

Praedia quae fuerant Patriarchae, item quae Praesulum et monasteriorum sunt, quorum directio a -Curia sic diets monasteriorum dependebat, spirituale ne tantum Collegium directurum eet reditusque oollectunun? Idque ideo, quoniam saecu^ree oeconomi ea praedia ad egeetatom redegerant; spirituale vero Collegium jurejurando non' minus

*) Bλ CsiMcti··· MTĬφA· ttlM Sia u Mnarii ywfsritm as sokMao Mme; M sis iemritamar: dbmmoe «Misas· dr syaeda owdsMmm I. VI (ST»S). Far vessm «Misai· iuMMum imsiemn vsvMm AOUAffb, fVV VffwWf Jmw^BeH·· WJWwilll sb so ttmsyMstan. Is sMMtas quaoMram ohm oeMnee, ret|Mmiaoee ibm daatar; Ms oars sHas *past* akm mMbemas, bttiu atglo *, quo MitoMnr kneeroMis imyrnaa.

Oiκo earnsn rom» XXXVII.

T ,

τ«η ■ so itMiti ητφM Ufapoamro Brawaicraa αροην» apoua»* Koaaoril μ μ μ β. A a» Γιι·ιιιι·il Aywuiii μ μ μ μ , w> vaaoe ap»Miaia M^Mm *° Aπμμν· Km·«eria.

Bhtiϑ no catty.

qaem'aKa Cdfagia fam «4 ddsRfafam isrv»mfa·qasm ad reus peeaafattamRagfas Majestati debitam ,ex mm proeefaadam «fatefat··. fpiritaato draigas «Biffa·infam* atve Rfatatam iJumîî diraeifoMm spirituali OeBegio a<)adiMt

R. Brie.

AB ORIENTALIBUSdPATRIARCHLS CONFIRMATUR
PERPÉTUAE SYNODI INSTITUTIO.

I.

JTAMMA

ΤΟΙ' ΙΜΗΕΡΆΤΟΡΟΪ ΠΕΤΡΟΓ Τϑf uraror

Xfiif r}fntnf»fw KitmntinrtilHK 'hffuttr.

Τώ<π·νβγί«»τϋτρ σορ»τάτρ τέ xUl λβγ:·ι-4*τϕ OExnptvtxf Πβτρ'.ιρχή Νέβ 'Ρώμη , Κυρίφ ΚυρΕφ 'IsptpEp. Τψ έν Χριστφ'Ημών Πατρί. τέ άνήχον σέββ χβΕρν.9 άιιλφιχώ προσβγορ«ὺομ»ν.

'Q; ιύπ»ι&ή *Mί* Τή 'Ιπιριποθήτο» ήμών μητρύ . ιρΟοβόξου χβΐϊολιχή έχχληοΐβ;, &βτηρών πίνττττ» τήν ϊὺλάβ«ιβν πρ4 τήν 'Γμιτέρβν ΠβΈβγιίτητβ ώ πρώτον «ύτή τή ὺρθυδύξου χβiΗλιχή έκχλησίβ 4ρχιποΕμ»νβ χβΐ̂ xtrcd πν«Ομ·Ήμών πβτέρη, έχρΕνβμ»ν ιένβγχβίον γνωστοποιήσω τβΟτα. Έιαιιὴ μ»τηξΐ τών πολλών χβτέ τέ χρέο τή παρά <Ηη δοΙΗΪσή Ή ιΐν έξβσίχ φροντίδων π»ρί τή β»λτιώο»»· τή πβρά .ΉοΟ έγχιιρισίΗΕση ΉμΓνβ«σιλ»ί· xnl τών·ύποχΜμένβινλβών έστρέψβμίν τού ΛφΟβλμού; xai τήν προσοχήν 'Ημών χαΐ «ί τήν έχκλήσιββηχήν διιίκηαιν xai ιί τά Ειρηxstov, χβΐ̈ EMνω tv βύτφ οὐx i^γ« έκβτβστβσΕβ xai τά ὑποάέσιΐ «ύτοΟ ούχ έν όφ»:λομένή ιύτβξίμ, οὐ μέτβρν έν»λ4βομ«ν tv τή> 'Ημών συνηδότι φόβον. Ινβ μήπω φβνώμ»ν όγνώμον»; τή 'πβνσόφφ >ΗΕφ προνοΕρ, «Επχρ τοσούτων έ ιωΗντχ πβρ' βύτή stεδώσ»«ν ΊΕ τήν ^«λτΕβκην δσονκΛ trtperwcxa τόσον xai Τ00 πολιτικό τόγμβτο , «ήι<λήσομ»ν τήν &φϋ«κην τή τ» έχκλησιβσηκή διοιχήσχω xad τοΟ ΕιρβττΕου, xai Ινβ μή ιΟρί&ώμιν άνβποϊίχητοι, δτ» ΐ Απροσωπόληπτο κριτή μέλλη ζητΛν πβρ' 'Ημών λόγον ς«pi τή τυσβύτη πβρ' βύτοΟ έγχιιρισΙΗΕση 'Ημίν έπιστβσίβ . "Obsv χβτ* τό χβράδώγμβ τών πρώτ«·ν έν τ» τή πβλβιφ xai έν τή vîf &*Η*1 «ύσββών βωπλέων ώναλββόνη φροιηβ· xai ζήλβν Iwxa τή τ» έχχλησιβσπκή διορδώσκω uni τi Upvniou xai μή έχοντ» »(τότο όρμόδιώαρον μέσον χβρά τήν συνοδικήν διοΕκησιν, Μ τοΟτο μ*τά πολλήν ίρΜ|ν xplmv βουλήν μ«ώ τ« τ· ι«ρ«τ*{· xai rit* τών λβϋχών οάγ^ μβτο τ« 'Ημοτέρβ ββσιλχΕου ΙννχρΕνβμον συστήσ®πνχυμβπιχήν σύνοδον. Ισοδυνβμύσβν τοι πβτριίρχβΐϊ, δ iott, μίβν àvwtdta|v πνίυμβηχήν Αοτχη-πχήν όμήγυριν, ιφδ κυβέρνηαιν τή 'Ρωσσιχή (χχλησέβ όι 'Ημχτέρου ββσιλχίου χρώτβ *πύ ίξιβ Εβρ·μέν« ύποxetpava faxupfatv τ« xai χοινοβιβρχών Αποχρώντβ τήν 4ρι»ρόν. xai διιτάξημιν 'Hpcripf Ησπίσμβτχ πβσι τοι (ΜΓηχ&χ 'Ημών, χληριχβί χ> xai λβΙΧοΙ , λογΕζτσδ® τβύτην αββησμίβν xai Ιχβνήν διοίχησιν xai ύπήχοιν βύτή τή ουνΐδφ έν π<σι τοί έχιιλησιβ' σηχοί πρώγμβσι, χβΡώ όπχτώσσοντο Τοί χράαρον πβτριίρχβ πώση 'Ρ·»σσ(β · τβύτ, τ» τή tapf xai έγιώαΰη euvMf ScMploapav &ά τή γχνομένή faatίξτιο . δπω {ΐΜχέΜ τήν Αγίιτν έχχλήοΕβν έν πώχν έπβρνιλλέχτ»»; χ«τ* τ* δόγμττβ τή ώγίβ όρΡυδύξ· χβ&ολίχή έχχλήβίβ ta ινβτολιχοΟ Μγμβτο xai

EPISTOLA

PETRI PRIMI IMPERATORIS

•i Hitreaieu ;iavlon*»· Oμμ M»Mμρ«M····ι.

8aneti»»imo, »apienti»»imo ac doetiaaimo xniTeriali patriarcha· novae Romae, Domino Domino Hieremiae, noatro in Chriato patri, debitam reverentiam fraternamque «alutem.

ι Obeoqaioai more filii dilectiaainue noatrae matria, orthodoxam ι dirimo» eatholicamque eeeleaiam, in Hanotitatem Veetnun velut in primum vummumque ejxadem orthodoxae atque catholicae eccleaiae pa··torem Noatnunque patrem secundum spiritum reverentiam semper servare volentes, haec Vobis nota facere necetsarium existimavimus. Variis obstricti curis atque negotiis ob potestatem quam a Deo •ceepimfa, ut imperium Nobis a Deo concreditum subjeetique populi in melius proveherentur, cum oculis aaimisque ad rea, quae ipedesiae gubernationem ipsumque clerum spectant, conversis, eas admodum perturbatas neque in- ordine debito consistere animadverterimus,' haud vanum conscientia concepimus timorem, ne forte in sapientissimum Dei numen ingrati videremur, ni post tot bonos eventus ab eo acceptos in restituendis rebus nostris tum militaribus tum civilibus, earum .rerum, quae cleri e«F>esiaa(iciqu· regiminis emendationen\ spectant, nd$ligentes essemne, neve inexcusabiles inveniremur, cum judex, nulls personae ratione habita, tantae Nobis demandatae provinciae rationem a Nobis posceret. Quocirca priscorum veteris novique Testameati principum, qui pie se gesserunt, vestigii· insistentes, curam studiumque contulimus, ut .ecclesiae clerique negotia emendarentur. Quod ut oMfiememus, efficacius nihil adhibendum,duximus quam regime· synodale. Unde re diu recteque perpensa atque oxomm, de seateatia tum · clero tum · laieerum ordia· nostri imperii virorum, ecclesiasanm synodum, patriarchis, aequalem, id eat, summum qaoddam eedesiMtieum gubernem Collegium · eleriris eoastaas oemmendatione dignis Nobisque subjectis, sive spisespi sint sive caenobiareba·, instituare decrevimus, · quo Russie· regii neutri imperii ecclesia .gubernaretur. Quapropter mandato Nostra praecepimus cuncti· subditi» Nostris, sive clerici sint sive fasso», ut pro sacro ac legitimo haberent Collegium illud, atque synodo UM obtemperarent fa omnibus eodesiastiois rebus, qaemsdmodum prioribM totius Russian patriarchis obtemperarunt. 8oeiis qaoque saetae istiae MUttimimes qae synodi membris lege data aiaadaviatas, at sanctam enefariam in omnibw pia·· regerant ex praeceptis Muratae orthodoxae catholicae eocleeifa.

tefrte tA UÿywR* mr^ît AKA«Butoh τή; Ιχχλησι—«χή ΙΐΜχήοMK. fig' φ fit' dp-quoin; M» τή; Aytac «ώ·οΛι*ή! έχχληού A——Hνα; τ4ν τήκον mmpta Mt Οκχ^Μ δαογραρέντβ . tamxpdwMW tavtà$ «ic «fw. HeaeOapav -dv, fia xol ή 'Γμιτέρα Πτναγιέτη , A χρώτΟ Αρχ«μ«ώ; νή« dpboÜfu χαώολιχή; Md ώναταλιχή; έχχλφία , ci 'Ημέτηρον afte tadtnypa xtd τήν συστηΜ—ν χνιυματιχήν σύνοβον χΜοχήοαντη; «ρβλαγφβκτι βίxmov χώΙ —ρέ tata kcxMvÀora τοί; ΑetmC; μαχα-,ρινηώτοι; Μφώρχ·;. *Φ « 'Αλίξανβρβία 'Αvuo-Χ«tac xta Ϊ*ροβολύμ·ν.

ÎxnMy Ü 'Hpsi; χαατιμχνώ προσχτέξαμτν τούτη, xi Aywtatf πν<υμ«ταχή .ouvé8*,|χχιν |twd *ή» '* tu' τέρα Παναγιίτνιτο Αναφοράν xta Αλληλογραφίαν ** M— tut; έχχλησ«στιχαT ύχοΜο—ι, ΑξιαΟμ » xta τήν'ΓμηΙραγ ϋαναγιιίτητα, fat; iMοχήσανβ; &«-τηρήτ* μ*τή τή; euvdte τούτη Αλληλογραφίαν xta dvapcpdv xspi ta« aveupattni; fitcoHotM. *ion* συντιλίσιν si; ta συμφέρον- τή έχχλησια , Itamp xta npdapov taxe fimrqpefn μττή τών ««κριαρχών Μση 'Ρώσσια Εί 3έ βοτ* έξαχτήσΜντχι 'loxpi τή 'Ipotfpa; Παναγιίτητο έποίαν ιήτινα χολήν 'συμ^ιλήν χρό ώφολο xta χροίττονα οικονομίαν τή έχχλησία χορxxxWptK έν τοιαύτη mpcetaaac μή Ακχξι0βχι adroù; touts &A ta xoctav συμφέρον τών έρΡοβΑξαν,,Ιφ' Φ 'Hptl; F*T' 1&«ζ»ση πρό τήν 'Γμοτέραν Παναγιώτητα sùptvefa; Ημών ύχοσχίμούα ένfittxvûttv —σαν ,συγχατΑβασιν ηρό ta 'Γμέττρα ζητήματα. . . .

ι 'Εν τοσούτη» χοινοποιούμχν ορό τήν Τ'μέτέραν Πανάγιίτητα χαΚ,πιρΙ Τ00, 8τι ΑφΑτοι; χρίμασιν ί Οφιστο büà; xxta τήν πρό Ήμώ ύπιρβΑλλουσαν «ύτοΟ τύσπλαγχνίαν ηϋδώχησ* χαρίσασώβ 'Ημίν ta Μον αύτοΟ *Ολοι,* «ϋλογήσα; xta χαροποιήσα; ΗμΑτ» xta τίν Ήμέτ*ρον λαών έπιτιή χατά ta Iwata; fro;, τή SO Αύγουστου, i 'Sixpxfca; μβταξύ Ημών xta τή; Σ,Μχία; πολυχρόνιο xta οχληρό πίλχμο υπέρ τήν ιίχοσαχτίαν ιιά τών ιύτυχών xta τροπχιοφίρων Ήμιτεράν ίπλων ΙXxptv. αίσιον τέλο έν τή συνίΛΐϋαν. τή γ«νομένη έν τή πώλιι Nslordx' Sii γάρ τών πληρχζβσίων ύποχοιμέννν Αμφοτέρών τών μιρών τυν»φβ>νήθτ(' μ«τ«ξύ Ημών xta τή 2ρ«χί« αιώνιο; ιίρήνη. xta τοιβτοτρέπ»;' ή S^txfa παραχώρησαν ΉμΙν. Τνχ Sii παντό χυριϊϋωμιν ta; Sii τών βχλων 'Ημών πολιμηιΗίσα τοπαρχία; xata tav αίγιαλάν τή; Βαλτική θαλάσση , Δηϊϊονίαν, Αίστλανβίαν, Ίνγιρμον-ΛανSiav, xta μέρο τι τή; Καριλία xta τκ πριγχιπάτ» τή;' Φινλανιία συν πάσαι «fl;-«4λ«σι xta χώροι; xta λιμέσι. τχτέστι ta; έπισημοτίρα; έν τούτοι; ταΐ τοπαρχίαι; πύλ*ι; xta φρβρια, 'Ρίγα, λιναμένό, Π«ρνύφ. 'Ριβέλι, Δ'έρπτ, .Χίρ^α, Βίπορχ, Κ«χσγύλμ. Ούχ 4μρι^4λλβμ«ν 8έ, βτι αδτη ή συμφωνία Ημών τή; παντοτινή Ηρήνη; χα! ή έπαχαλαΙΗ^σασα τψ "Ημ«τέρψ ^ασιλ*ίφ αΟξηρι; Ιστοί «ύχΑριστον xta χαρφ; 4ρύξ«νον ΤμΙν ώ «ύχέτη 'Ημών xta ivwtat* ιρχιποιμάντορι· έλπίζομιν δέ μΑΑ παραχλήση»;, 5τι ή 'Υμηέρχ Παναγιώτη « &αλαίψητ* μ<»' ΐλ» τοΟ ιίρατΐίσ Αναπέμπκν τφ πανυφίσρρ Ρ«φ ύμνον xta (ύχαριστίαν Ινβχα τσΟ Ιχχυώέντβ 4φ" 'Ημώ; τοσούτου Μα Ιλέβ; xta ὸΓ λοιπβ ίχ«τ»ΰκν τήν ίπιιρον αύτοΟ ώγαΜτητα ύιώρ.τ« βαρηώήναι τφ Ήμ<τέρφ.χρ4τ·ι tùataStiav, Ηρήνην xta γαλήνην; Τοϋ» Itaxa 'Ημ«Ι 6ποχρ«ούμ«ώα ίποδοΟναι τή 'Γμ»τέρμ Παναγιώτητι τήν Αφαλομένην «ύγναμσσύνην, έπαξί»; 4μ«ί^οντ« 'Τμί .

Ούτβ τοίνυν &ατ*λοΟμ«ν πάντοτ» τή 'Γμπέρα; Παναγιώτητο , τβ xata π«Ομα xatpt;'xta Avortant οίχχμ«νιχοθ· Αρχιχοίμινο 4 xata πνιΟμα ύιά; xta πρώ*υμο>

Έξι&έΑη έν Ππρβχώλϋ, τή SO ΐϊχταμΡρίχ 17SJ.

Τέ τβιοΟτον έν τή /ασ■χή Βιαλέχτφ χρχτώτυχον γράμμα ή ΑύτοΟ Βασιλιχή Μ·γαλ·ιώτη; ·&ηρ«στήώη tatoypltyat ίδιοχ«£ρ·κ. ,

ή·Μ oriotataMB. prottatar Mm*. Η μ *ι ήώοαι hakaraat pio «Mia ooaMataH rafiautaa vagata; ·4 φΜ· ΚΓΠΗ|Ι* i· ΜΜt* ·β·Ι·^· TtM* NA^MB'^ΛΜΜβiΒΒλΜ •ekewUbÜwe·

■μ iffatr fera, «ft 8μμ·Μμ Yraftra, «μφμη- mu·-■μ fetbsÀMu* raftbMfera «ft^«e Mfcrattefei railrafe· poattfox. Naetnua ham aaaatitattwMta imtfeataMqaa oataaatatataM· ooUagta· aa,—■ agooeem ooήoo ita n ootaroa btettaMoee patrtarakaa, AtaxaMriaw· aatapo, AMtaeheoaai ot H'rârοeoljrMtaaam. oorttaraa taooro digoaOtr.

Coai aatoot Moe eoaottaaiaaaa kata ooataataatioM •ynodo.baaogafaatae ia^raravariaiaa, et «ta ooiaiboa contataâatirit aogotib ad 8aaetitab— Votarem reterat et aeribat, SaaetitataprVMtraai paritor ragasraa. at ad haao ayaodae amtaan, aeriptioaeai rotation—·qne narrate ÿigaetar «ta c—atU rebaa'eoataataatieta. quae ad eeetaatae boaaai conférant, and— rattoae qua id dabat oaa toHua Raaaiae patriaretaa Bi ▾era bonam, quaecanque dMaawt ait, oaatoatiaaa ad eocleaiaa utSitato·* metioremqne odauaiatrBtMa— amquaaa expaatataat, 8—ctitatemVeatnua precamur, ai id eveaerit, at id illia tribuat ad oomaiune artita^ «taxera· commodum; Noeqae riebeim pro Montra •iogutari erga Bmetitatem Veotram benetolentta pollicemur poatutatia Veetrin promue bbnequentce Non praestatur»·.

Interim Sanctitatem Vestram de hoe etiam monemtw, inedabiii judicia Deum altiaaimum pro sumina eua in Noe utteerieordia divinam muub . mineratiouem Mobia tribuere dignatum eoae. Non populumqne Nontnim benedicendo ac laetificando. Hoc aaim anno, die SO menaia augusti, longum illud •aevumqae bellum, quod inter Non Sueeoequo a viginti et amplius annis trahqbatur, per fort—ata Mostra victrieiaque arma feliciter confectum est ooBgreMU «q>ud Neapolim (Nystad) civitatem habito. Ibi enim legati ab utraque pute cum ploaa potentate misai perpetuata (meem inter Nos Suectamqae composuerunt, eaque ratione Buecia Nobis concussit, ut provincias armis Nostris juxta Baltic· maria Httus, quaeaitM in perpetuum poeaidqre—ia, Livoniam nempe, Ealandiam, Ingermonlandiam, partes aliquot Kareliae atque Fintandiae principatus eum omnibus civitatibus, tractubua, portubua, majores scilicet civitates atque caatella, qttae in hisce provinciis inveniuntur, Rigiim, Dipamenitam, Pernovium, Hivehunt, Dorpatupx Narram, Viporchium, Kekagolmum. Non dubitamus autem quin ÿaec inter Non mansurae pacis compositio atque ea, quae inde secuts eat, finium imperii Nostri propagatio Vobis, qui preces pro Nobis funditis supremus pontifex, pergmta sint laetitiamque afferant. Speramus autem atque obtestamur, ne Sanctitas Vestra une cum cuncto clero unquam cesset ab emittendo ad altiaaimum Deum laudes et grattas pro tanta in Nos effhaa ipsius miseratione, atque » supplicando in posterum infinita* iUima bonitati, ut imperio Nostro firmitatem, pacem, tranquillitatem concedat. Quapropter Sanctitati Vestrae gratos, ut decet. Nue praestaturoa eme pollicemur, parem Vobis gratiam digne referentes.

Hoc igitur modo in perpetuum manemus Sanctitatis Vestrae,' Nojtri secandum spiritum patris mu—lique aç aniveraolia patriarchae filtas secandum spirit—i atque oMcfosMsimns. .

Potam Petropoli, dta >0 Sept—beta 1TH.

Huius opietolas originali russiea dialecto exarato Regia saa Majestas manu propria subscribere dignata est.

Π. . .

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

tun ΛηντΛία» unu»<u
apt; t^v ÄγηηΑτχν XAdlau'

>' 1.

'laptpiejzIXiy >»βθ Αρχκχιοχβχο Kwvop^vxivcuxdXtm; xal elxouptvixà; ««χριΑρχη . –

Z1 μτφιΑτη 'H|fcAv **M xgi** χΑρ«χ*i **xd** AfadsK *ΛχΛ* «avuyiou, **xd** χ*λ*χηρχιχβΑ *wA|Mnac' **taxupd, xd** Axapdvm **xapd tdk. EftaapaotAvtu xa! Γηλχνονατβν Aùxoxpa-xtpoç,** Αγίου **{Γ·αιλι· «tafc** Μβοχββί·^, **ptxptï** μ '. **Xtuxgf 'Psaeoiaf Md** itdvrmv x*v ÿêpaiskv, Α*α-χολιχΑν. **Bunxftv xd** Αλλ*>ν **mUdkv.paptkv** x*f*{**au-ataoxoO, Κυρίου Κυρίου Ilixpou'AXtJidiou, 'IpxapAtopo;** Τ00 xatcA icwOfUt **vi** *P·Φ> Αγ·*'**I'** χο0 **xd** «χρικοΡήτου «M|i, **icaptettfaev** σύνοδον **iv** τζ 'Pwm:x▌ Αγίρ ρ«γΑλ? jtanÂriqi *1v« **xd** λίγ*σ-ί>«: **'Hptxip· tv** Χριάτφ **M*λρ4** Ἀγι* **xd** ΙιρΑ Χύνοδο **xapA** tcAvtmv χΑν stoaJSAv **xd** άρ>ομξ«ν **XpiortavAv,** !*ρ**ρίν<»ν **τ* xd** ÀdxAv, Αρχόντ**ν **ad** Αρχομ4ν«*ν, **xd iità** mvxA; **xpoiAxa** Aft««pwRxeO' **xd i/ti** ABttav xtxtTv **xd** ituvaXalv **βοβ** οι xtooapM **dirooxtAixti** ΑγιΑχβχοι **xxrptxpytxol «pdver** voulKvd, **Mpatva! xd** itctxdtrat «Οχήν, **fva** BuuguXAxxg **xpa*t** ΑπηρησΑλητ*, <»η **xd** xxvdvq; **xriv** iapAv **dxoupavtxAv** Αγίβν **iicxA**' **ouvdimv xd** Αλλβ **βσ«** ή **άν*χολιχή** Αγι« **ἐχχληοι*** &«χρ«τ«ι. — **xd Buqrivç** »i **dAva** τΑν <π«Ύτ« **dMpaudXauxo***. *Η Μ τα0 Μχβ0 χΑρ«; **xd** «ὑχή **xd** <&ογι« Τ»); *Ηρόν **paxpiÿ**rqto; «Γη *ψκΐ* ÀàxH,·. ,βψχγ·, **Sanx**«p)**pfou** χγ*.

'Itpspie; ἐλέφ »*βθ **Αρχιΐχιβχοχο» Kwvsxavx:vexdxata; χ·1 tv Χριατφ Αδιλ-φι 'ΓμΑν.**

2,

'ΑPavio:o; ἐλι* PtoO χβνριὲρχη; xV ρ«γάλη; PtouttdXtta; Ἀνχ:οχ<iβ; xal 4 **xdovtç Ἀνβχαλή .**

'Η **paxptixv**,; **ijpAv St*** **xg;** χΑρνη **xd**,tC&>oi«; ■ro0 **Mvarffou, vwoicetoO nd** τ»Λ*ν*φχιχοO **xvrip«ro«** •**inxxuptf,** ^«JSmd **xd dxopdvst rgy «apA mA KAoa-Jtoxdxoo xd r«Àqvedxoo AdtexpAmpet,** *Λγίφι Jmet** ***Usk*** χΑΡη Μβαχοΐ**Μβ** ptxpd; **xd** Xtuxg; 'Pmoufa; **x^** ttdvmav χβν *Repetar**, **AwmtaAv xd krnbrnv dxitav ptpAv xnratouomoaeA, xupiau** [Uxpcu 'AAagtA-8oj. x»0 mxA ttvaOpa «& Aytev **Aymrqxe**O **xd'** twpt-χοΡήχβυ «**btgc** 'Ipxaptbxnpoç. **fcopwAvteuv «Avelev tv x)** 'Pmaotag **Afi*** **pefdXg Bambdp «turn xd Mpae-Pai Hpaxipe tv Xptot*** ὠβλψή. **Afin ad** tapé oAvo-**Bo xnp*** **icAvwv** χ«ν.*6οφΡν **xd** âpAeUÇmv **Xptema*** vAv, **lapaapdvatv xt xd IdMbv, ΑρχΑκκν xd** Αρχο-**pivtav, ad** Aid **Mvatf Xpacdaau** AOtatpontmO- **ad** |χ*ι Atatav **ixtxsiatv do* d dooapaî dmaxaXtad** 4γχΑτ«το< **Mwnpxtxd Ppdvoe vouPaxat, Agpmwf ad ixtxdxxat tva StapuXAttg xd xp«t** AteapeeA-**Iruxa IPi) xd** xevdvac **dk** lapdv oixoupavixAv Aplmv **fed** ouvdtaav **xd** Αλλ· **gea Avrmhx^ Ay(a ixxXV da Btaxptntf, —-xd luqatvg alf aUkva dv** AxapeoAXsoxsi. **'H U** xo0 **Heb** χΑρι; **xd** ή **xd** ΓΪλΐγίη **xg« HpAv pctpdrqtoq rfq pax' AfrtÎÈ·** .ψχ/, **ZtxxapPptou** χγ*')ι

KPI8T0LAK

8AXCnMt*0*ÜM PAT*1Λ*€HA*0M
•d SeMtitifaiMH· 8y*o4uB*

I.

Hieremia* divia* miaovatione arehi-apiacopaa Ceaataatiaopolitanua ne aaiveraaii* patriarcha.

Medtoerita* Naatra, laattiaaimi, viviAci, aanoti-td,apiritn* gratia ae pateatate, aaawit, atatait, decernit, at avaedaa, a piiaaimn «araaiaaimnque Anetoerator*,'muaeto totia* Moooovіaa rage, atino-ria at albae Baaaiae atque «metar*·* aaptantriona-lium, arieatalium, oeddbntaHtua araltarMque alia* rum partiam principe aaauao„ Dentine Domine-Patro Aleriade, dtiaoto aaA aeeundum apiritum aaaetam eariaaimoqpe Imperatore!), in aacro atagaoqaa Raaaoram imperio iaatitata, Noatra ia Orieto aarar, aaaeta aaeraqaa ayaodna a ennotia pie reeteqaa aeatieatiba· ehriatiaai*, «ire cjariei •ia* dva latei, tire priaeipe*, riva subditi, aat in aaal|b«< digaitata eonatitnti, dieatar at ait, jaaqae babeat fatieadi ae pOrflcteadi, -quaeeanque a quataor apeetoHeia, aanetiaaimia, patriaroiratibaa aadibtw -guat ae perAoiaatur: earn, laonat, hor-tatur, jabot, at aaeroram aanetorumqae «eptea» univanabum. Coaeiiiorum instituta ac decreta eeteraqae omnia, quae a aaaeta Orientali Ecclesia aervaatar„ineoneuaaa aervet ac retineat ipaaque per aevum oaue servetur ineoncaaaa. Gratia autem a Deo atque a mediocritate nostra votun» ae benedietio ait cum ilia. 17'23, 43 Septembri*.

Hieremiaa, miseratione divina archi-epiaçopaa Conatantinopolitenu* veater-que ia Cbristo frater.

i.

Athanaaiua miaaricordia Dei patriarcha magnao Theapeleoa Antiochiae et totiua Orienti*.

Medhieritaa Noatra per gratiam et poteatatem «anctiaaimi, vivigoi et aanetiAei «piritu* uuicit, •tatuit et Aeeemit aynodam a piiaaimo aereniaaimo-qae AaétoeratorO, aaecto rege totiua Moeooviae, mineri* et albaa Ruaeiar atqae cunctarum aepten* trieaaliam, orieataliam, occidentalium abanmque partiam principe mammo, Domino Domino Petro Alaxiada, AUaeto ano eariaaimoqa* eoeundum apiri-tam sanatum imperatore, in aaero magnoqae Haa-•oram importe inatitutaaa, oaee et **dki** Moetram in-**ebriate aaeerOm,** aaeram aaaotaaaqae aynodum six omaibua pi* **Mteqae** aeatiantibu* christiania, elerie-eia et iaida, ptina^Atm et «ubditia, et a qaovi* in

<Νφ·ίΜΜ|*· **Jm kiWfty** qMOfiun
À **MNMttMftMtap** psIVÎATOltt*
MÉvv= ^^em^^B*ml g mM HUJ·* mWm'^
barhahar, JAbd» ■* toeaniaea* **aenei** ae teneat **Mcmr*m «MetMwmqM** uaivasaaAam septem coa-eiborwa inatitolu *t Aaarrta eatmraqaa **wnda,** qaae a aaaeta **Oriental** >eaat*dn ratinaatar, — tpaâqae-par aevum omn* haeaaaaam perduret Dai aatem grati* Kaatcaoqne aaedioaritati* oratio et benedictio ait cum IU*. 1743, 33 Septembria.

') KaMqaanm paariarabwam ttmaae **ma Wmmr.** Ate aafaa taamats qa* amkaa Mhe arimea fcanmt, vtina emt Alin anilba adaat ataem*mM*mm aaaam amlama otvanaa valnuAhli **(ntt* Mai*** aflXaa ami.

) m tttoMB *I* **Cierim FUn**é**i etamriM*** •**fodiat» CÎm** lr **tlm* Atternti** Aμ ιlμ Iv·**I** malim In IrnM Coam, pmt varia xrpu>»edree e<Mc. **m-**JHmr.

SYNODUS DI0ECE8ANA P08NANIKN8I8, CELEBRATA VAB8AVIAB ITBMmnlM

»1780, «ynodna dinacemaa Poaaaaietwi·, aub Chriatophoro Baembek, Vanatiae, ia accleaia coL legists 8. Joannie Baptiatae diebua 97 et 28 fobraarii celebrata."

(Chodynaki et UtepwaU], *DttrtMtt* auaunamm pMtÿrium pra *rtf»» JM<»ià ri* «ομMMμμ *if»*· davum jaraaMaiMn ri driaaaaMunim rays» qjuaifan, (PoMaaiae et Vanaria·, 1883), I, 7.

SYNODUS DI0ECE8ANA SUES8I0NEN8I8 π» mnu n.

Synodua dioeceaana Buearionenria, celebrats die 91 menai» martii anni 1790, aub Joaepho Languet de Gergy, eptoeopo Bueaaioneaai.

Exatant constitutione· aynodalea in open cui tituba:

Ordonnances aynodalm dn diocèae de Boiaaona, publiée» au aynode tenu le 17 mai 1873, par monaeigneur Charte» de Bonrlon, et au aynode tenu le 97 mai 1700 par monaeigôesr Fabio Bralat de BiUery, imprimé·· de nouvesn par ordre de monaeigneur Jesn-Joaoph Languet de Gergy, pria par ordre de monaeigneur Françoia de Fita-Jamea, évêque de Sohaons. Nouvelle édition, taite ^ar ordre de monasigneur Henry-Joaeph-dando' de Hpnrdeiiiea, avec ha aria donné» aux petit» aynodea par meaadgneura Jesn-.Joaeph Languet da Oergy, dtarlee-François le Febvr» de Laubrière et François de Fita-Jam··. A Bohwona, ch·» Ponce Courtois, imprimeur do monaeigneur l'évêque; Pierre Nieolss Waréquier, associé au privilège de mondit aeignaur évêque, MDCCLXLX.

In - 12, 370 p. — (Paria, Bibl. bat B. 40490; Pari», 8te-Geneviève).

CONGREGATIO ARCHI PRESBYTERORUM DIOECESIS ANTŸERPIEN8I8

1730 'taense martio.

Congregatio archipresbyterorum dioeceah Antverpienri», celebrata menae martio anni 1790, »ub Petro Josepho de Fra^ken-Biaatorff, epiaeopo Antverpienai.

Extant constitution·· in opere cui titulo»:

Van de Velde at do Ram, Now ri. sésririri colbriaa aynodanam lam preeanaisdrim foom dio» cammènun sraAarpiacopotu» HaeÀZimnaaia, ^(1888), III, 274-5, fax ma. eaoeae cotfsfo cam «uompisri *VMnii).*

SYNODUS DÏ0BCE8ANA gnesnensis

1730 sugusti 36.

.Bynodua dioeceaana Qneanenaia aub Stanialao Baembek, Lovicii, die 26 auguati anno 1720 celebrata.[f

[Chedynaki at Likowaki), Bterttalaa »nmm»ntm pmüiitMm pro repu· Marne» ri eatmtilurianw t^ite

(Poananiae et Varaaxiae, 1883), I, 1.

SYNODUS PROVINCIALIS RUTHENORUM, CELEBRATA ZAM08CIAE

1730 auguati M - Septembria 17.

Synodua provincialia Ruthenorum, celebrata in civitate Zamoacia», tribu· Madonibua, dwbua 26 manila auguati, 1 et 17 manari eeptembria anni 1720, anb Leo·· Kriaka, atehiaprieopo, metropoBtapo Korienai, BaBeianai totiuaque Rwiaa, et eorara Hieronymo GrimaMo, arehiepricopo Edee•etto, nuntio apoetoHco in regno Polonia» et praeridant» aynodaB.

MbMo^N^Mfta

1) Bynodu» prorindaBa Rutbanovum habita fa civitate Tamrteria», anno yDOCXX. «aartririmn donrino noetro Bonodrito pp, XIII. diaata. Bnmaa, MDCCXXTV., typri ane. Congregationi» da Pro-

Ommn. eaMntfe ream XXXVDL

pagnnda dde. Superiorum, penuriae. In-4*, XU - 143 p. — (Roaaa, Caaanateuae; Bpaaa, Pro-

2) Synodua provincial»· Ruthenorum, habita ia civitate Zamoaeia·, aaao MDCCXX. aaaetriaimo domino noatro Baoedieto pp. XIII. dicata; aditio altara. Romae, typri merae Congregstiouri do Propagande 6de. Superiorum pormhau, 1838. Iη-6·, XXII £-178 p. — (Paria, BihL naA B.23725; Ruma, Boeea; Roma, Propaganda; RooM,Vltterie-

8) Nanai (J. D.J, Shararam «oocabamm ri dmv·»

nu. ẽMt» ri Guk Oeaaerb· prhMM ap^poêa»

dru rarmafatierM «f emptisri» «para Me. (Ms# iiipplruniem, (17M), VL

4) Acta et dears·» sasrnrom coepUfarem reoeotierumsoBeetfo Lneetista, nuetaritats pcedbyteris ■8. J. · domo b. V. M. ahe tobee«ueepte· ndLaeuan, (Vribargi, 1878), Π, 1-74 el 479-84.

5) · Sacraram eoneiBorteu aeva et aatpümima oolléetio ceju· Joaaa·· Ztearíatoae Matai et popt ipsins mortem Florentiae· et VdMtas edltan· ab anno 17M ad annum 17M, prior·· trigiai· unum tomo· ediderunt, anne aatem' coatinuat» «t, Deo favente, pbaolata, (1909). XXXV, 1437-03.

Synode lameeeia· «Mitto, «ara X. P. Petit

Sanctissimus pontifex'Clemens.XI jam ab anno MDCCXV1. commiserat nantib~Potoatee synodum regere et nomine sedi· apoatolicae praesidere sequentibus litteris apostolicis deprompti· ex Regesto Vatieano epistoterum nd principe» et qlio· viros, vol. XX, et publici juri· jam feetie curaçao studio Raphselis de Martini·, *Juri» fi» Prop»·* pende *JU» part» priât»*, vol. Π (Romae, 188·), ρ. 33β.

PinwrMt/i *fratri arrkitpiftopo Me»»»»., antro* «f eposlolicev «sdis tu rvjsn Monte· muttio

* *CLEJtKtfS PAPA XI*

VnuroMi» frahr, taiatfm tt apoAoUen» itmUotiouMu.

Cum. sicut aceepimus, modernus Métropolite Russia·, una cum 'veneqpbilibus etiam ftutribes episcopia Ruthenis unitis,' synodum super rebus ad ejus ,metropolitan··· aliaaque* ecclesias Rathenas spectantibus propediem celebrare intendat: nos, synodum hujusmodi recte et feliciter ad Dei gloriam diotarumljue ecclesiarum Utilitatem celebrari cupientes, te, de cujus prudentia, integritate et religionis gelo plurimum ia Domino confidimus, in praedicta synodo nostrn et sedi· epoatolieae nomine praesidentem eum auctoritate, facultatibus. jarisdtotiase, hoaoribu· et oneribus, atadtibu· praeapootetice auctoritate tonare praespnttem,Intima·, liiteilituimw h*, deputem··, ia Demie·, bertamnr ot moapattm, ni syneduai bejmaeofi Metitor regere ac lit illi eumtn, quae ad prosperaaa eccleatarum praedictaram regiam et gabbourfam partineat, décorai, statuiet ordinari edro· et fetiaa; ita tameo, et ee, qua· te eedem synodo decreta, statuta et ordinata tarent, in raspeaso remaneant illonuaque «xeqantit^ donec a Coagpgatioae y«nprabilium fratrum nostrorum a R. e.' cardinalium ■egotiis Propagandae fidei praeposita, eiaptinata •t approbata non faerint, dMteri debeat: mandante· propter·· in virtute «anctae obedtentiae praedicti· métropolite· et episcopi· ac dilecti» filiis (e) elem in praedicta synodo congregati» aliiaque, ad quo· pertinet, ut te in ejusdem synodi nostro et praedictae sedi· nomine praeaidentem' reverenter suscipiant, tibique-ia omnibus, ad praesidenti· officium pertinentibus pareant, obediant et assistant, tuaqtie salubria monita et jussa humiliter suscipiant et effieacitar . adimplere procurent, non obatqntibu» .eoMtitutionibaa et ordinationibus apoatolici·. ao quateans opus sit, ecclesiarum hujusmodi, etiam jurimento, confirmatione' apostoliea vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegii· quoque, induitis et literis apoatolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatisl); qnibns omnibus et sinff»!* illerûra tenore praesentium pro plene et sufficienter expressis ar de verbo ad verbum insectis babeates. illi» alias in euo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vire dumtaxat specialiter et exprease derogamus «eterisque contrarii· quibuscumque.

Datam Romae, apud 8. Mariam Majorem, j»ub analo Placatoria, die XX. martii MDCUXVl·. pontificatu· nostri anno XVI.

') ForUme dee»t: rfrro^wrr.

8YN0DU8 DIOECESANA BENEVENTANA XXXV 17*)·

Synodus dioecesana Beneventana XXXV.· colebrata anno 1790, sub Vinoeatio, Maria Ursino, archiepiacopo Beneventano.

Exstaat conatitatioMe synodales te opere cui titatea:

Synodus dioecesana XXXV. Beneventana anni 1790, Beneventi, · typographie archiépiscopal!, 1790. In-4*. — Cf. Qnétif et Eehard, *Scriplorn erdirn· PreodUetorim,* (1791), Π, 81«.

STATUTA DI0EUE818 NAMUBCEN8I8

trio.

Decreta et sutai· omaiam synodorum dioeoe sanarum Namuroeaaiam, «aw actis rnegrsgatinnam •ptoeopi modérai eetoetto aeqaead kw annum ia oppido Meati· Hanamtiae habitai·' aa·· Demini IfiM, eam. edicto ngfo de htRu· eouciK demetis obeervaadto; editio nova' de jnaâa e* manfrto IBibi •oopi Ifanmad·, ose. Msmwii, en typegesphi· habit·· sand Domini MDLXXXVL, prsesidimtibus iHAis at revide ia Ohriete patriba· et domini· Jp. Franetoce Beuhemto, eptooepo et eumita Veraltoani, Mamoque apemstiss eam potestate togati de latere, ae Ladcvtoe de Bertoymoat, arehiopiaeopo ei dano CramrniMwi, «ae. Re. imp. pciacipe, etc.; adjuncte· enat aMqeot constitutio··· poatifieiae et •dictum regiam de heju· concilii decreti· observandis, sdditamsst etiam coaoitiam provinciale fiat amatio- Juxta exemplar Imptmmua Msatibas Haamtetoe, excudebat Caret·· Mtoheek typogrupea (W jamtao, MDLXXXVIL Orna privilegio regiae au^estetia.

In-4*, 3 part» 4 f--4âl ρ,'I *f-*, 4 t-exxxjx p. — (GaaA Uaiversitd d'dtat; Paris, RM. eat. B. MOO).

(Pm;' 1-40;) -Decrete ot «Writ synorB die·-hm»ii Namuroearis, dia nm mesMis jrijj MM miDosimi' qeingentosimi saptuagaaimi, poutüeatas faetbs. ia Oristo patrie ae dqmbd noetri P|j ?ttriaa provldantia papae V anno quints inohoafa eV die daodeeima ejusdem mearis juhj ejuedem aani eoaelaaae.*

(Pag. 41-136;) «Décréta synodi dfaceeunna 'Namareaaab [die 90 mentis ootobris) anno Domini MDCIV. ia ecclesia cathedrali celebratae, praesideat· reverondiaaimo ia. Chria*» paire et domino 4. Francisco Buiaaeret, episcopo Namurconsi.*

(Pm· 137-6φ;) -Decreta facta per reverendissimum dominas Francrscum Buiaaeret. episcopum Namqreeneem, m. capitulari congregatione ronriHj Geldontensia in Gallica Brabaatia, eodem reverendissimo domino praesente nee non. rererendis dominia archidiacono et archipresbytero ecclesiae cathedralia et decanis aliorum conciliorum cum sibi adjunctis pastoribus ab eorum concilio deputatis, die quarta mensis junij, anno millesimo sexcentesimo duodecimo?

(Pag. 157-80:) „OrdUmta per reverendissimum dominum Joannem Dauvin, epneopum Namurcensem, in congregatione aynodali habita die [95 et die] 16 martij 1615."

(Pag. 181-4;) „8tatuta per reverendissimum dominum d. Joanaem Daurin, episcopum Namnreensem, in congregatione aynodali habita die octava aprilia anni 1696, decretis et ordinatis in synodo praeteriti anni adjicienda.*

(Pag· 185-91;) «Constitutiones sen ordinationes fatae et decretae per reveroadfamum d. Jonanem Danvia, epbeepum NamurMueam, in aynodo dineee mm Namnrci habita et celebrato die [trigemma et) trigesima prima martij anni millesimi sexcentesimi vigeriuri septimi.*

.(Png. 193-9M;) -Decreta synodi dioectoanao Namnreefaa auui MDCXXXIX.*

(Pag. 993-366. titules:) .Decreta e* statuta synodi dioaoesanae Nssiurfasie, die quarta maij amto MDCLIX in eceleeia cathedrali saaeti Albani tractari inchoatae et die sexta ejusdem mensis et anni a meridie absolutae, praesidente in ea perillustri revtho ia Christo patre ac domino d. Joanne a Waehtendonelr, epiacopo Namureeari, cum selectis congregationum aetia illustrissimi ac reverendissimi domini Ferdinaadi, comitis de Berlo de Brus, moderni episcopi Naniurcensis. //ssiyite./ Namnrci, typis Caroli Gerardi Albert, typography jurati, sub Cygba viridi, MDCCI?

■(Pag. 387-491:) .Acta selecta congregationum sub illustrissimo aê reverendissimo d. Ferdinando, comite de Berio de Brus, episcopo Namnrcensi, ecclesiae eathedralis Leodiensis canonico, ia eadem majoris Campaniae archidiacono, etc., in palatio episcopali Na»uret habitarum, feria quarta majoris hebdomadae annis 1696, 1699, 1700, 1701, assistentibus rr. admodum dd. de vicariatu nostro et decanis ruralibus . .*?

(Pag- 4*11 :) mentio habetur congregationis archipresbyterorum dioecesis Namurcensia. celebratae die 30 Mensis aprilia anni 1719.

SYNODUS DIOECESANA NIC1EN8IS

1720.

Statuta synodalia edita in synodo dioeceaana Niciensi, celebrata sub Francisco Martinengo, episcopo Niciensi.

Hae constitutiones habentur in opere cui titulus:

Constitutiones synodales dioecesis Nieiensis a perillustri et revtho d. Francisco Martinengo, episcopo Niciensi, loci Drappi comite. Niciae, apud Pranciseum Castellum, 1790. In-4* — (Nice.ville. //***soeasdp.

SYNODUS DIOECESANA PISTORIENSIS

1721 junii 7.

Synodus dioeeesatta Pistoriensis et Fretensis, celebrata die 7 mehsia junii anni 1791, sub Columbino Basso, epiacopo Pistorienri et Pratensi.

Exstant constitutionee synodales in opere cui titulus:

Synodus dioecesana Pistorien., 5b illustriss. et reverendius. domino 4. Columbino Bassi, episcopo Pistorien. er Praten.. habita in ecclesia oatbedrali Pistorien., nonis junii anno salutis MDCCXXI. *[Intifat.]* Pistorii, ex offlcina Joaanis Silvestri Gatti, improasorie episcopalia. De superiorum facultate.

Bine anno.' In -.4*, il *t.* –19 p. (index) - 994 p. — (Paria, Bibi. nat. B- 3379).

Pag. 195-967, habetur appendix documentorum* ad haae synodum attinentium.

De. hac synodo ef. etiam opus sequens:

Synodus dioecesana Pistoriensis et Pratensis, ab illustrissimo et reverendissimo A d. Marcello Maaiantio, epiacopo Piatorienaium et Pratensium, ss. d. n. Leonis pp. XIII. praelato domestico et solio pontiSeio aasistente, habita Pistorii in templo maximo; an. MIHX'CXCII. diebus XII . XIII., XIV. octobris. Pistorii, ex tvpogrâphia episcopali fratrum Braealinm, MDCCCXCIH.

In - 8*, 9 *t.* - XXIV - 303 p. — (Roma, Vittorio Emmanuels.)

Pag. I: -ab anno 1791 quo decessor aoster Columbians Bassi duas synodos, alteram pro dioecesi Piatorieesi, alteram pro dioecesi Profari, nullam legitimam synodum habitam esse.*

SYNODUS DIOECESANA PRATENSIS

1721 eirea jnnii 7.

Bynodus dintnssens Pratensia, celebrata anno 1791, sub Columbine Basée, episcopo Pistoriensi st Pratensi. Vide synodum Pistoriensem 7 junii anni 1791.

SYNODUS DIOECESANA AUXIMANA

17*1 Mpteabrh 88-9.

Synod* Hh o (m m AuriaMm, iltabwta dfeb* M M M at*ris «aptembri» anni 1M1, sub Hwutio Philippe cardinali Sprit, spiMsp* AuxiaMM.

Butant constitution* synodal* ta 'ops* ari tituhw:

Auxtmana synod* ah oritaontisata* st rovorondiasimo domino Horatio Philippo, sais. div. tit. '8. Onuphrii ». R. ·. prssbyta* cardinali Bpada,. sptaoop· Auxtamuo, lb anthadmli aocMa oslebrata 4Mb* XXVIII. at XXIX. aaptambris.MgCCXX!. Lucae, MDCCXXII., typi» Loimardi Véütarini, it superior*» Sontia.

la -4·, XXIV* 318 p. — (Roma, Boon)

SYNODUS. DIOECESANA AMBIANEN8I8

S' **1781 octobris 8.**

I___ Synodus dioecesana celebrata Ambiani » Petro de Sabatier, episcopo Anibianensi, die 8 octobris anni 1791,

Exstant constitutiones synodal* in: *Actes ‹ie fEijlire efAMitnt,* (1848), II, 903-17.

8YNQDU8 DIOECESANA DE VICH

1781, :

Synodus dioecesana de Vich, celebrata anno 1791, tub Raymundo de Marimon, episcopo de Vicb. !

Ordinantur constitution* synodal* is opere cui titulus:

Constitution* sinodales de Vicb, 1791, por el obispo d. Raimundo de Marinion. Barcelona, apud Suria. — Ct La Puente, *Hitioria ted. E»p·,* (1875), VI, 378.

SYNODUS DIOECESANA V1RDUNEN8IS

1781

Synodus dioeceaana Virdunenai», celebrata anno 1741, *de episcopali vacante.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Statuta généraux du diocèse de Verdun, publiés au synode général tenu au palais épiscopal, le 8 avril 1750, par monseigneur l'illustrissime et excellentissime Charles-François d'Hallencourt, évêque et comte'de Verdun, prince du saint empire.

A Verdun,, de l'imprimerie de Nicolas-Hyacinthe Fonart, imprimeur du. roi et de s. e. monseigneur l'évéque et comte de Verdun, prince de' ». empire, MDCCL.

Parvissimum in-4°, vj - 89 p. — (Paria, 8t-Sulpice.) 4g

SYNODUS DIOECESANA CIVIPLEBANA

1721 circa.

Synodus dioeeeuna Civiplebana, celebrata circa annum 1791, sub episcopo Civiplebano.

De hac synodo confer op* cui titulus:

Constitution* synodi diosemuae, ab illustrissimo * reverend»soimo domino. Hr. Philippo Rooehetti, episcopo Civiplebaao, habitas ta soolssia cathedrsli, dish* 19, 14, 15 ssptMbris aaai MDCCCI. Romae. MDCCCil.. apud Fulgoqium. Super, permissu.

In - 8 *, 9 parte», 88 et 157 p. — (Roma, Bocca; Roa»·, Propaganda.)

Pag. 3: „Octuagesimu» appetit annus, ex quo nulla hujus dioecesis conta est synodus."

SYNODUS DIOECESANA SUESSIONENSIS

1788 martii 87.

Synod* dioecesana BaessioaénsU, celebrata di» 97 mensi» maAii anni 1799, sub spieoopo Bo*ri<l-nensi.

De hac synodo confer opus eri tituhss:

Ordonnances synodal* du diocfeo de Murina, publié* au synode tenu le 17 mai 1873, p* uosseigneur Chari* de Bourbon, ot au synode tenu le 97 mai 1700 p* monssign·* Fabio Brriat de Biliary, imprimé* do nouvsaa par ord* db monseigaeur Jeu-Joseph Lange* ds Gssgy, pria par ordre de monaeégûenr François de Fttn-Jaasos, évêque ds Mmobs. RouveOs éditioa «rite p* ordrd do moaseignsur Henry-Joseph-Claude de Bonrdeille», avec les aria donnée au petite synod* par taMsoignsun Jaaa*Joeoph Luge* de Gergy, Chartas-François le Febvrs do Laabrière, et François de Fita-Janm·.. A Soie**, oh* Ponce Courtois, 'imprime* .de monseigneur l'évéque; Pierre Nicotas VTaréquier, associé au privilège de mondit seigneur évêque, MDCCUtlX.

In-19, 370 p. — (Péris, Bibl ut; Paris, 8te-Gmsovi*vs.)

Pag. 800-8, .statute synodi Bussoicnsmis estabratas die 97 monds martii uni 1799."

CONCILIUM PROVINCIALE TARRACONENSE 17» MÜ 5-30.

BINI*ᵢ **P^**

Acta et deereia taenneat eeemUortua neeatienaa ttUttUt Laeeaeù, (IMS), VI, »11A et (1870k I, 783-8.

Aet*.

• Convocavit concilium Tarraconem eiqae praefuit illdius archiepiscopus d. Emmanuel de 8uuniego et Jaea; affberunt veru illfti domini d. Simeon de Guinda et Apestegui, episcopus Vrgellensia; d. Bartholomaeus Camacho Madusào, episcopus Dertusensis; d. Thomas Broto, episcopus Celsonensis; d. Andrew <(e Orbe et Larrestegtu, epieoopue Barcinonensi·, et procuratores UHhi domini d. fr. Francisi de Olasso Hypensa, episeopi Illerdensis, et ilWii domini d. Raymundi de Marymon, episcopi Vieen., cum aliis multi· abbatibus, prioribus, syndieia et procuratoribus monasteriorum, conventuum, capitulorum et communitatum provinciae ecclesiasticae.

Vndechn sessiones a 5 tnaji usque ad 30 ejusdem menais celebratae sunt. .

Penratio arekiepiecopi.

Jure optimo, rr. patres, provincia haec nostra Tarraconensis inter omnes totius Hispaniae gloriari potest, se spiritum Dei. apostolorum et ecclesiae semper aequutam et fortiter tenuisse, dum in congregandis conciliis, quorum auctoritate erroribus depulsis vera dogmate stabilirentur, et quorum decretis mores hominum salutari disciplina coerciti, vitam redolerent Christianam, omnibus hucusque saeculis indefesse laboravit. Id enim verum est, sive antiquiora, sive moderna aevique, nostri tempora intueamur. Jam porro si antiquiora, immo antiquissima ipsiusquemet nascentis ecclesiae primordia respiciamus, invenidmus saeculo sexto, tempore Theodorici regnantis in Italia et Hispania, Horniiada summo pontifice, a patribus Tarraeonae congregatis, memoriam honorificam fieri conciliorum, quae jam dudum hic in nostra provincia congregata fuerunt, et quorum decreta maximo honore in universa ecclesia pro tunc celebrabantur.

Si vero ad tempora nobis reoeatiora oculos convertamus, ad tempus nimirum sacrosancti concilii Tridentini jubentis, ses·. 34 ds rqforaetiotM cap. 3, concilia provincialia, sicubi orni···, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis, triennio saltem renovari, ubi quaeso, qua 'totius Hispaniae metropolitan· ecclesia, si nostram Tarraconensem excipiatis, sanctio haec Tridentina. ea qua par est constanti disciplina, observata et obtemperata sett Certe unum vix alterum concilium provinciale Hispanicum post Tridentinuin oocumenicum «..generale invenire licet; sola haec noetra Tarraconensis provincia morem hunc apostolicura firmiter asseruit et religiosissime retinuit. Ilii soli inter omnes Hispaniae, illi soli, hic honor, haec laus, haec gloria immortalia debetur, et applauditur, ut primum quippe orbi christiano.decretum Tridentinum de congregandis coacili» provincialibus innotuit, exemplo obaervaatissjma haec provincia Idipsum quod multis retro snais laudabiliter coeperat, laudabiljus et constanter prosequuta est.

Hac autem sancta consuetudine, quid non bani gelpnblicae Christianae allatum? Quibus moribus qaamvis deperditis, quamvis depravatis, remsdia opportunissima et etRoaetasima non adhibita? Quae leges, quae saactiones pro diaeipliaa ecclesiastica, pro virtatibas christiania stabilipadis son promulgataeT Memo sans qui concilia noetra evolverit, infitiabitur, Abii novi drame, nihil novi desiderari ad bene beateque vivendum, uibil a majoribus nostris omissum tum ad recte sentiendum in Ide, tum ad praedare agendum in opere; non opus ease novas leges coudsrb, sed promulgatas observers pleno ore fatendum est.

. Eeee adl litteram adimpletur iu nobis misisse noa Dominum metere quod aoa laboravimus neque seminavimus; alii laboraverunt, et nos- ia labores eorum introivimus. Ergo absolute non egemus novis conciliis, sufficiunt instituta majorum, nisi dixerimus oportere antiqua instaurare, oblita refricare, imperatis jam reipsa parere, injuste inobservata redintegrare. Hoc opus nostrum est, rr. pp^ hic scopus, hic finis, hac enim causa, Deo disponents, hic congregati sumus; accingite ergo, patres, et estote robusti et duces imperterriti; Deus cujus gloria convenimus pro nobis est, ergo quis contra nos? Pastor' bonus Dominus Jssus illuminabit mentes nostras, ut per viam pacis incedentes, amotis offendiculis, inimicorum incursibus superatis, gregem suum a se suo sanguine redemptum et nobis concreditum, in portu salutis feliciter collocemus.

Ego certe post Deum, totam spem meam in vobis, rr. patres, reposui, in vobis, inquam, usu et experientia rerum peritiasimia, sapientia et sanctitate venerandis: ad me quod attinet; sincere paratus' eeee adsum, a quovis vestrum doceri et emendari, quin hoc in me ullum humilitatis testimonium prae se ferat, sed confessionem tantum ingenuam propriae imbecillitatis; et quis miretur ms ita loquenteih? Miretur potius magnum patrem Augustinum de se ita demisse sentientem et nos omasa docentem; cum enim episcopus nomine'Auxilius velle* peccatum cujusdam patria ia filiis quoque et ia tota familia punire, et Augustinos illi redamaret, praefatu* episcopiis gravia acerbaque verba dedit Augustino. cui ille modestissime aeque ac sapientissime, •i *kabe»,* inquit, ds *hae re oeateaiima* writs rwhio- *ttibeu eel etriptemnu» teetiaioaii»* ojpZorala«, aw guoges docere *dipaerie.* · Eh adsum.' *eoatt* · jesses eospiseepo, *et epiteopue M* annorum a esllega.we· dum aHusculo *paratae* sum *diteere.* Ceus. *»4* ,. 5, cqp. *i· Si kabee.* 8i ergo Augusti···, ad quem tamquam oraculum sapientiae undique terrarum do dubiis consulturi confluebant amne·, ai Augustinus senex a juvene coepiacopo, si Augustin·· tot annorum episcopus ab episcopo unius anni paratus est discere et doceri, quid ni ego, cui conditiones Auxilii episcopi, non Augustini, conveniant, paratusim · viris utique doctissimis et prudentissimis doceri et dirigi? Ita. sane, ita sane, quinimmo hole unum mihi in re adeo gravi quam molimur solaidtn est, vestris operq, consilia, doctrina poesa.uti. Character vester, rr. pp., sapientia et caritas triplex ille funiculus est difficilis rumpi; ipee concilium inchoavit, ipse diriget et ipse perficiet Deus; Ule^ cujus natura bonitas, vere pius, vere misericors largam benedictionem suam super nos omnes dignetur ex alto largiri, ut cuneta nostra oratio et operarim coaeiHuin quoque nostrum, ab illo semper incipiat et per illum coeptum firiioiter finiatur. Arne·.

/Arisstetie arcA'wpiscept.

Et statim dictus illdiea et rihna domisas Tarraconensis archiepiscopu, Hispaaiaruin prima·, dixit

et exposuit dicto s. c. p. narrativam contentam in dicti» et saprstasertis litteris prasfiui iMti et r&i domini oommtasarit generali» saaetae erueiatae, qua. nominat eceleaiam Toletanam Hispraiarum primatem, esse valde praejudicialem et gravatoriam suae illmae et rffiae dominationi suaeque sanctae eeele-•iae metropolitans», eo quia ista,! e* non ilta, nec, alia altera eet Rispaaiarttm prunas; propter absque animo praejudicandi suam arehie palem dignitatem Tarraconensem, nec hon <fit titulis illi spectantia, dixit: Quod protestabatur, prout protestatas fuit omni modo ri et prout de jure requiritur, acceptatio fictarum litterarum memorati illibi domini mmissarii generatis per suam ilhoam et dominatir^tem et s. c. p. factam, non fUi nec esse factanvanim» approbandi dicta vetba narrative primatiae Hispraiarum dictae ecclesiae Toletanae, immo potius expresse declaravit animum suum fuisse et esse contradicendi funniter prout éontradixit dictae narrativae, et etiam cum protestatione, quod admissio dictariim ditterarom eum dicta narrative solum est facta «niioo non procrastinandi cursum hujus sacri enneilii provinciatis: exponens stiam et petens per dietum sacrum concilium dictam protestationem et declarationem admitti -et- illi «djungi, quia a notario constat, suam archiépiscopales! dignitatem et ecclesiam Tarraconensem et non aliam fuisse et esse Hispaniarum primatem. Et dictum sacrum) Concilium unq voce dicente» approbavit, ratificavit et confirmavit dictam protestationem, et declarationem per suam illmam dominationem factam, et "illi setafijunxit.

De quibus omnibus et singuli», dictus jllihus ac riitus dominus hrehiepiscopu», «sero approbante concilio. requisivit me notarium et secretarium infrascriptum, hanc protestationem et declarationem in hqjusmodi originali processu ingeri et continuari *), et intnunentum praesentationi» Supradictarum litterarum et illarum admissioni» non extrahi, nec alicui tradi, niai cum insertione dictae protestationi» et declarationi».

Décréta.

I. Cum inderis conciliis Tartaconensibus othnia ita pie, utiliter sapienterqtie sancita »int, ut ardentem xetum ecclesiasticae disciplinae, reformationis morum hujusque provinciae optimi regimini» respirent. hoc sacrum coneilium omne» eorum eonstitutionjs ex animo et reverenter amplectens approbat, rata» habet et confirmat, praesertim ea, quae stabilita sunt in conciliis celebratis ab illustrissimi· et reverendissimis d.d. Josepho Banehi» et d.Josepho Idinas, arehiepiscopis Tarraconsnribu» bonae memoriae, et in concilio Tarraconensi Gerendae celebrato anno 1717, utpeto hisce temporibus utilissima, Quapropter impense commendator episcopi·, ut earum omnium observantiae indefesse invigilent; frustré enim statuuntur, quae execution! non mandatur.

i. Timendum est valde, multos ad primam tonsuram admitti et ad saoros ordine» promoveri sine ulla vocatione divina, intentos magi» ad sua suorumque commoda qttkm ad fidelem cultum Dei in ecclesia sua praestandam. Quod quam indignum absurdumque sit, et quae detrimenta divini eultus. docleoiastieae discip tirais saecularium, immo et scandala possit, per se patst. Summopere igitar *f»* t episcopi prae oenBs semper habere tionem XI. memorati concilii Occandae cqh et juxta decreta concilii Tridentini L o. IIL et TV. de reform., in illius exue observantiam incumbere, nullum ad primam tonsuram et sacros ordines admittendo sine diligenti examine de vocatione, vita, moribus et amentia. 8ic enim, divina as]drante gratia, maxime florebit ecclesiastica disciplina eum ingenti Dei gloria, ecclesianun decore et emolumento proximorumque (t ao) aedificatione. Itaque ut hoc, quod tam in praecordiis habere debemus, quantum ex cura et providentia nostra !), facilius assequatur, ». a. c. injungimus episcopis, sbmma ope nitantur, ut qui ad Sacrum tremendumque sacerdotii ministerium aspirant, pecte instituantur et ecclesiasticis disciplinis optime imbuantur in seminariis juxta cone. Tridentinum ad hunc fiuem erectis. Ubi autem seminaria defuerint, destinetur quam primum locus aliquis, prout ordinario expedire videbitur, tam necessariae institutioni et instructioni aptu».

3. Sicut rationi consentaneum esso videtur, ut ii, qui obtinendorum beneficiorum causa Romam adeunV litteris testimonialibus'a locoMib ordinarii» muniantdr: sic ad evitanda» fraudes et gravia incommoda,. quae ex falsis aut parum sinceris immeritarum personarum commendationibus suboriuntur, omnino convenit, ut penes episcopos tantum sit facultas expediendi litteras commendatitia·. quae deinceps sint Romam petentibus concedendae. Idcirco s. a. c. injungimus episcopis; ut facultatem illas expediendi sibi reservent, neque ipsi expediant sine praevia et exacta- informatione judiciali sive extrqjudiciali de personae petentis qualitate. îita, moribus et scientia, ac juxta quae comperta habuerint, unice se genuit; cavente» maxitne in dictis litteris expediendi· aliquid addere aut demere, augere vel minuere, «rd omnino inrr» merita candidari. se contineant.

4. Cum natura humana per peccatum 'depravata. ni contineatur, «en«im aeufper in nialumJd<M clinet, dolet ai e. in majorem partem huju« provinciae irrepsisse abusum circa debitam festorum observantiam. Negotiatores enim opificesque mechanici publiée, apertisque suis officinis, emendo et vendendo ita luent instant, et alii quamplurimi ita ot siçe scrupulo in mechanicum laborem incumbunt, quasi non dies festi, sed profesti essent. Quare, hit, eradicato penitus tam pernicioso abusu, festi dica ea qua par est. veneratione, reverentia et observantia celebrentur, Christique fideles in illis, ut debent, orationibus, non negotiationibus, lucris spiritualibus, non temporalibus, instent: stricte prohibemns diebus festivi· praedictas officinas apertas habere, publice vendere et negotiari, multoque magis laboribus meehanieis vacare »ine expressa licentia ordinarii, quae nisi justas ob causa» nullatenus concedenda'.est. Qui tamen «ecus feceriit, poena decem regalium monetae Barcinonensis, ad arbitrium ordiqprii applicandorum, etntim mnictentur.

*) · Portas·· aMsatan est. prtvM.

SYNODW DI0ECE8ANA FULGINATEN818

1T88 jMiftl-».

Bjrnodw .'diouMsana Pnlgtaateuaia, celebrata dishes S), fifi e» fiS mentis Jnuilamri wkfi, tub, 'Exstant .constitutiones synodales ta- operibus quibus titirii:

-mi» domino d. Joeephat BaptiMeBfo, pridem Ripaao, nue aatem Fn^iaatam episccpo, *. sedi •pontoUoM Immediate eubjecte. celebrata in eetbe drali ecclesia 8. Faücàuri Ifalginhm, dMra* XXL. XXII., XXHIet jUaii MDOCXXII., lancœaaüo XIII. pont, optim. max. Matina·, typis Bartbelomaei 8o-Heni, impramoris ducalie, MDCCXXIV. Superiorum permisse.

Maxim, in-8·'. *3* part., xvj 28Λ p.- 1 f,-298 p.- 1 f. — (Paria, 8t-8ulpice; Borna, Bocca.)

Par* secunda continet document* ad banc *j aodum attiaentia.

2) Dioeeeqpna synodus r. p. d. Jésaphat Baptistelli, Fulginatium olim antistiti·, Innocentio XIII, pontifie· maximo celebrata, typi· .iterum odita emendatior et noti* locupletata utilibu* per aodalee r. fx l. it. Accedunt acta «ynodalia r. p. d. Marii Maffei, epiacopi meritissimi, habita aedente Benedicto XIV., pont, optim. max. Fulginiae, MDCCLXIH.· excedebat Fnuwi^iu Fofa*. ». I. Umbr. typographe*. Sup. faeel.

In-4·, XXXII-380 p„ eum figg. -r (Roma. Bocoa; Roma, Vitto^o-Emmanuel·.)

Hoe opea eat nova editio synodi Fujgfnatcnsi», celebratae anno 1722 et iatpreaaaa uno 1724. Sequuntur cum titulo quoque speciali:

Act* synodaH* . . . Maffei etc. [abaque anno, sed 1741-82).

Ad aynodum r. p. d. Joaapbat B*pti«telli, Fulginatum qlim antistiti*, appendix, apoatolie·· constitutione*. encyclic·*, edict*, deereta, pluraque alia opportune congest* complecten*. Editio altera, emendatior et locupletior eui secedunt quae notantur ad acta «ynodalia r. p. d. Marii Maffei, episcopi rigilaatictimi. Fulginiae, MDCCLXI1., excudebat Franciscus Fotus, *oc. L, Umbri typographur. Super, tacuit. In-4*, 7 f. - S00 p.

»

SYNODO DI0ECE8ANA AMBIANEN8I8

1722.

B Synodus djoeoesana Ambianensis, celebrata Ambiani anno 1722,- sub Petro de Sabatier, episcopo Ambianensi.

Exstant constitutiones synodales in *Acte» de iEflîte d'Amletu,* (1848), II, 218.

C0N8TANTIN0P0L1TÂNAE SYNODI ADVERSUS CHRISTIANOS PROVINCIAE ANTIOCHENAE

qui ad catholicam unitatdm redierant (1722-1724).

Ex quo ecclesia Christi condita est, nihil fere ei accidit, quod eventuum gravitate comparari pos»(f cum miseranda illa separatione, quae effecit, ut tabentibus saeculi» ecclèsia Graeca a Latine prorsus deficeret Cujus separationis chusas quaerentem fugere non potest, ex quam multi* discidii» et vehementibus certaminibus orta sit, quae minus rectae fidei defendendae causa quam ex nimia apud Graeco» gentis suae admiratione atque avito communique in Imtinos odio. Mirandum ergo non est, I,*tinge ecclesiae' impigro* conatus ad pristinam consensionem concordiamque rev\>c*nd*m hucusque non prospere cessisse: siquidem obtrectatione» et invidiae, quae ex stirpe morentur, robustiores ease solent. Id tamen negotii ne habeamus in perditis ac desperatis: fieri enim hon pbtest, ut pax, quam Christus suo adventu mundo impertitus est, cui ecclesia a Christo edocta semper studuit, rursus inter Christianos aliquando non affblgeat. Atque nihil sane est in quo vir catbo-Heus cogitationem omnem et operam, laudabilius 'insumere ae ponere, valeat, quam in parandis viis, quibus ad catholicam unitatem redeant, qui misere olim ab ea decciverunt, it qui «umu* uno bapfis-mate 'abbati, una quoque, ipsis redeuntibus, .fide constricti, unanime» honorificemus Deum, sitque populo ad aeternitatem vocato una fides meqtium et pietas actionum.

Cui negotio ut felix exitus contingat, quem optamus,, haud param prodest, quae singulis aetatibus Graeco· inter et Latino· acta sint, ea probe dignoscere ac perpendere. Horam autem actuum ea maxime conducunt, quae in explicandis diver--mtatibua et proprietatibus utriusqu· occle*i*e sermurtar, quorum non paaoa an ablam ex eathobeeraat, sed et e* 'ipeoraauaet *chimn*tirnrnm dicti· et concessis hac in causa suppetunt, quae apprime faciunt sive ad ea confirmanda, quae catholicorum opusculi* de recta sanaque ecclesiae doctrina di-'putantur, sive ad ea refellenda,' quae novaram "rerum cupidi student promere in die·. Siquidem ecclesia Graeca, sicut magnopere profitetur cuncta »e custodire inviolata, quae utpote divina immutabilia accepit, it* in usurpandi» doctrinarum rituumque formis nonnunquam concedit novi aliquid vel indulget: plus animadvertitur in ea quam credi possit novitatis, praesertim si facies istius écrirai**, 'qualis sub Tureis eo hactenus fait atque adhuc est, diligentius paulo observetur. Et *an£' miramur inter Graeeos, quo* tamen cacoitho* Scribendi onfni aevo mirum in modum tenuit, neminem extitime, qui hanc provinciam irffse susciperet, cum qui fecisset, non jtarvum indo nomen comparare sibi potuisset. Quod cum neglectum ab ipsis sit. eo majori cura atque industria in id incubuimus, ut patriarcharum orientalium acta circa re* fidei so morum in *ampliante* ista conciliorum collections ad manum haberentur; non quidem ea ex causa, quod no* eruditione in rebus graocia alti* venditare cuperemus (absit), sed quod utilitatem maximam religioni ac litteris inde provenire posse existimaremus. Nam si hie dicendum, quod te* est, Deum immortalem! quas nugss, quae somnia nonnnnquam, cum sermo de ecclesia hodierna Orientali incidit, vel h<>die audimus * multis etiam eruditi* proferri!

^tque haec quidem, 'quae nobis scribentibus exciderunt pluribus verbis, quam praeloquti ratio, paucioribus, quam causae dignitas postulat, eo animo conrilioque confarre eum lectoribus voluimus, quo plue ettitsudnm est, ut a Romana accle-•ia depellatur inyidid iOa, qua laborare-solet apud

Orientale», quod nee paete eoneiMandae eaata quidquam vebt audire) nee sibi multam cordi sit, quid Graeci sgaaA eut quid iu ipsorum oBm eentigerit aut hodie contingat. eiwleeia, quasi ipsn Oraeoorem eoefosiam qjusque'/rites, 'nvesueteir._Me· M vitio Latinae eodesiM vetti debet, quod agri aBqaot inculti, ipeorem eoteaoram vtewriate, ndfoti thariab Verum ne nimie longa praefatione tectorum detineamus, ad rem camuunqee Jam nobh veaisakhm eat.

Saeculo decimo octavo ineunto, e provincia Antiocheas Graecorum haud posci, adnitentibus imprimi· societatis Jean mhokutarih, de redintegranda nobheam unitate et eoncorjiia cogitare coeperunt Cui conficiendo negotio non pafnm profuit miseranda· illius provinciae status et Christianorum conditio, neenon singulari· nec satie laudanda operariorum industria et in praedicando Dei verbo opportune, importune, labor indefessus. Hi» adde patriarcharum patriarchis subrogatorum vicissitudine· et aemulationes, quibus orthodoxi» (ut aiunt) quassata multa amiserat praecidis stabilitati· suae. Inde enim a morte Macarii nihil aliud erat solium Antiochenum qusm «cena competitrix, in qua alter cum altero certamen honoris et dignitati· committebat. Vix ille fato concessit die XII jnnii 1674, cum Mqpphytaa, Hamae metropolitans·. a magna (hoe sibi semper nomen tribuit curia Constantinopolitana) -ecclesia aedis vacanti· piwuratqr (τοποτηρητή) designatur. Quam electionem aegre ferens Cyrillus, qui Macarii et lilio nepos erat, provinciae praefectam adit, a quo haud sine erogata peeunia summam dignitatem adipiscitur. Re» pluribus verbi» enarratur in relatione quadam arabice eodem anno missa ad magnam eccleaiam. Istud scriptum in vernaculam Graecorum linguam'translatam asservatur in codice Conatantinopolitano sancti sepulcri 4, e quo pauca deeumere juvat. Minia in Cyrilli adversarios intentie, praefectus ipbptaav αὐτὸν μιαν τζὺχβν μανιαν χαι Ιχινηααν 4μπρ4; του cl τζαουοΑββ , χαι dnertfew τευ Ιπ«ηζ·ν,4 μ·χηρχαν4 τοβ ttuoU, xte ἠλΗν dub τ4 cspdl luç «I τὴν ἐχχληοίαν nui Ιρχίμανο «1 τὴν ἐχχληαίαν Ιπρίσταξχ _νά τοO popdeouv τὰν μανϊὺαν χαΐ νά ψάλουν'τὺ "Αξιὸν iaxt, xul Avίβη *1 τάν θρόνον χαΐ «ὐλὸγησ» τοὺ; «<>ρ«·4ντβ itpb τη χ·ιρ4τονι« ὼ ' πατριάρχη . M*τA τοΟτο fowAaav 4 Κὺριλλο *ad Ιχ4λ«σ« τρ(1 μητροπολίτη , xul χβ·ὼ ἠλ3«ν, τ4ν Ιχ·ιρβτὸνηα«ν *dt* τὰ 9 Ιουλίου μηνὰ/ Mox vero Cyrillus, qui id temporis . adolescena decem et septem annorum emt, a Constantinopulitana synodo depositioni· poena plectitur, et in eju· locum Neophytos Haman, quem supra memoravimus, subrogatur morne novembri ejusdem anni 1679. Quem poet anno· duodecim •ummu'dignitate se abdicantem runa» excipit CyriBua; quin tamen certamen alterius cum plteto conquiescet: imo vero toto biennio.acriter inter ·· conteaduat. Utriqae autem accidit quod veferi proverbio fertar: aUi^t· peri esr· tant», smm»‹ terims. Namque anno 1686 superveniens Paqlus, Damasco oriundas, monasterii sancti 8abbae Hierosolymitani praepositu·, ad patriariJtalam sedata avehitur, Athanasii nomine sibi assumpto. Nee tamen a pugnando desistit Cyritius; sed bh intra annos octo' amissum patriaiehatnm tandem recuperat anno 1694 mense oetobri, Alhannein Alepi metropolitan· ecclesia donato: Rem otenem narrat Athanasius ipse in Catalogo a *se* Antiochenoram patriarcharum, qui in bi Vindofjxmmwi asservaturl). Tum Cyriihss solium cotes rutins··, Damante de solito mere sedit ad diem nsqae Januarii 'qumtam anni 1790, qua ' ·"*

Hose prsfessines, ‹mra praeeertim ae' stadio P. Naoteti A J. saeerdath, « quo pcaoohra Ufa conversio **unUu** epistola «4 P.Tamburiai, societati» Js«a praeporitam goaranlem, data'J.

Cyrillum ad unitatem eathoBcaaa redeuntem Jam iadc ab anno 1701 praecucurrerat Bntbymiaa Ben el SeA, Tyri a* Sidoni» metropolitanM, qui inter suos aequales virtute ac doctrina longs praestitit, fcraeefarhmmi huju· viri praeclaram exstat opus pro ineunda scbhmatico· inter et catholico» concordia «criptam, cui titulus hte praefertur in editione Hierosolymitana, quae praesto nobh eet:

Hoc eet: *Lib«r »i‹l«ri» fulycati» inter ambos poli» wtiserMM ecclesiae,* guo continetur coiiebrdia eceteeiae Greece· ertAodom» oriental» *eam* eoeiene Remoria eetboAi** ocridsnlalt, una cum altera coMNntieut· in eadem eenlentia *ae fide chrietiaaa. S»ceuttm Hiero··etdffuu»* in meaeherio patrue· Froaascasorum, anno *ISC3,* **ia-8·**. Hujus operis .tranalatio latina hactenus, quod aciam, inédits, interprete Josepho Biraonio Hearonita (i. e. e vico dicto Hearoun prope Batroun iti monte Libano) collegii Maronitarum alumno, anno, ut vijletur, 1711 confecta, pene» me «erratur. Tanta apud auda auctoritate valuit Euthymiu» idque tyit /ejus operi» pondu», ut a Constantinopolitana synodo et auctor et liber una damnati fuerint. Condemnation» huju» libellus, de quo mentionem nemo hucusque fecit, integer enatat in codice Conctantinopolitano «ancti sepulcri 69*4 (olim 606) foi. 394-395. Prima illius verba haec aunt: Odit lonv Αλλν tdotfhtv ·rbv Ιπιγραφὸpsvev **ti** ὀνομα τε0 **XptwO**; tempus ei adscriptUm istud: («φ«η' (i. e. 1719), iv μηνί ὀχτ«·ἐρΙη> ivitχτιὼνο ἰβ'; episcopi vero, qui illi subscripserunt, isti:

+ 'Itpaptat Ιλίητ Staο0 ἰρχιιπίσχοπο Κωνατατινουηὸλβν νέα 'Ρὼμη χαΓ οΙχουμ«νιχ4 πατριάρχη .

4" *ἔ* .Μπριάρχη Κ»νοτα*ζτινουπὸλ«‹ο πρὼην 'Αθανάσιο .

b ἑλέρ 9toO πατριάρχη Κ·>νοταντινουπὸλ·» πρὼην Κὺριλλο συναποφα!ν«ται.

-|- 4 Ί·ροοολὺμ«ίν πατριάρχη Χρὺσανθο συνα-. mpatvipabu.

4 Ήραχλιία xol 'PotisnoO Καλλίνικο .

4- 4 ΚυζΙχΜ Αὐξέντιο

. 4- 4 NiaopqteÜK Παίσιο .

4-4 Νιηαΐα Γ«ράσιμο .

4-, 4 *Abptarçuit4taat 'Αθανάσιο .

χ 4- 4 *Αμασ«ία Αιονύσιβ .

4~ 4 Λαρίσση Ηορθένιο .

+ 4 Μιτολήνη Νιπόβημο .

4- 4 Αρὺστρα Ί»ρύθ»ο .

4- 4 'Ελασσώνο 'Αθανάσιο;.

Graeci memorato libello grafiter accusant Kuthymiam cunctoeque catholico», quod, orientale» ritaa neglexerint aut permutarint. Quae vituperatio eum seaeentia* ifedem verbi» in doemneuth'infra adducendis ht reddenda. Me a nobh dili-'gester excutienda eet, ut rmn ex veritate aequus

*) KtthbTe Vm*m› CaaMMU A ▮ >

Iwter **Mttaut** posait. Algite ai 4« uno. JhrthjMe quaestio habiter,'.eam ab' «rati asnpi eieM hrnnunem-no* Mseultrocoafitetaur, earn head paaoos rites ab orioetafi eoderia udbibitae ortbodoxaeqoe fidei mirime adversaaias atbiteta mo daabraari*. Pom ilia agendi ratio, cum a Romans eedesia no· semri fowit reprobate. hand ■aaa vitio toti ecclesias rethoKoe» verti debet. 0aaa omnia at okra speetateqae fiaat, aos ipMe quorum intereat audiamus, Buthymlum nempe nova sibi «umentem, Romam autem vetera custodientem .inviolata ').

Anno 1716 tub die 6 februarii *d instantiam Euthymii, archiepiscupi Tyri et Biduria proposita fuerunt infimseripto dubia rab raaetaa memoriae (lemeitte XI'circa aliquas consuetudine* Graecorum videlicet:

1. Chq la' trasmutuione nel Sacrificio non consista nolle parole solite della Coneeeraaiona, ma in una certa oraiione, cbe dicono i Greci 8cismatici alio spirito canto, dob: *F» gtitato Fmt* Corps <M meroMo Cristo tuo.- e coai dei Sangue.

2. Cbe dopo ia Coneepraaione si mette l'arqua calda copra il divin «ahgue, eoa dire: *&s KoJéilf col celor** «/*d* *ticllo ipirit»* sento.

3. Che non sia lecito il dire pib mesae il giorno in un Altore medesimo.

4. Cbe i Vecco'vi Gteci communicando i Prêt),. mettouo la Particola in maao proprie del Prête.

5. Cha si proibisce il mangier Peace nella Quaresima, come pure nel Mercordl e Venerdl, e cib «ottb peccato mortale.

fi, Cbe si proibisce il matrimonio net quarto Grado.

Super quibus dubiis rescriptum hit.

Caritati** admeamahun prss/otam arcbispMCopma super atatation* ritawat proprie eaetoritoi*/octo, si crAortorataai, wi *omet ct auialitl ritu» *t cetra·nuntiat, gea» cootHtmiltr ia ⁞preri ttraei Kdttia (frifeca catholica, ut uutt illi, <i» guihtu* agitor.

In cujus rescripti exsecutionem eidem àrchiepiscopo Euthymio scripte fait a sacra congregatione de propaganda fide epistola tenoris sequentis, nempe:

Bencbb voglia queste 8. Congregaxione |>ersuadersi, cbe il solo selo per la puritb e santitb deila ('attolica Religione, e deUa Disciplina della Chieaa abbia eccitato V. 8. alie variarioni, ed itinovasioni espresso ne' Quesiti, che in numero di «ei ha qui transmeari: uulladimeno non pub dissimulare il sentiment», che ne ha concepito, perché prima di venire alii fotti, non abbia V. 8. consultato 1'oracolo deila 8. Sede per ricevere una sicura ed Mcertate regula alie sue risolusioni, e per schivare ogni periculo d'errare. Le serva dunque questa avvertensa in altre occasioni, che le potessero occurrere, accib. sensa riprova delle sue operasioni, s› posea lodare l attenxione dei suo Pastorble officio.

Cui epistolae adjuncta filit instructio, in qua habebatur, ut sequitur:

La materia de' Quesiti sopraccennati tocca li Riti, ed uri deila chieaa Graea riveriti, e pragticati rin' ad ora dalla medeaima: e- peri* qui pon s'approva primieratqente, die si tolgnno e ei caasino daÛe Liturgie Greche le Preci, che sono comme-, aemente in uso posteriori alia forma deila Comocrarione istitelta da Geeb Cristo, per assers le suddatte Prod stato esaminate, e spiegate ia seuoo cattoKoo nel Concilio Generale di Fiorensa, e non riprovato dalla 8. Sede. Ohe se alcuni per ignoreasu, e per **ntUa** peaseae per le dette Preei ri feeria la mgramsutuli Treamataasiesieaa, ÿovtA V. 8. istraira gü orreatiooa fer **twuiwt**, dm b ferae drib Ooeeeerasioae unieausoato ooariste nolle parole iatitrite da Geafi Cristo per **b** mederims, a nee gib nolle Prod, cbe non beano atao Antore, ebo gH aomUH, cbe I'hanao composto.

Quanto al aoeeudo Queaito **maaam** s'approva, cbe si levi H Bito Mate inveterato,'"* commune nelb CMeea Green dlnfoadore Γaequa calda nel oaKce gib eonsogreto, per eoaer qaeoto Rite pari-,mento da&a 8.8ode eonooriuto, e permenso a' Greet sacerdoti sache in Roma, e umggiormeate, cbe significando questo Rite ehianuneuta l'ardors della fede, cbe deve aocaadarri verso na tanto miatero, reeto pib facile il modo per addottrinare I) FrSdeli, e sopernro l'oatiuaaione de aemici. ›

Nel terso, e quarto Queaito aemmeuo s'approva, cbe eontro 1'uao si antico cbe moderno della Chieoa Grèce si introduebino novitb pregiudisiali elb boons armonia, ebo devono avers asoieme le Chieee particulari Greehe cattoKche: giaeehb sogliono per h» pib le novitb eseer cagiori di confusione, e di contrast); e percib dove escer ana cure il non permetterle, socio non siano motive di scandalo, e d'avvenione.

Bopra il quinto Queaito non s'approva la permissione da V. 8. date per li pibi di Pesto anche ne' giorni, e tempi eommnnemente non usati dalla lodevole consuetudine della Chieaa Green, montre pub ben V. 8. avvederri, ehe una tai peragimione non pub so non recare seandalo, e motive di derisione a aemici delta noatra 8. Fede, li quali unioamente devenu rester convint), e allettati ad adoraria. e abbraeeiaria per la «ua veritb. e aantitb, e non par la rilasaaaion* delle astinense de' cibi vietati.

Al aesto ed ultimo Queaito non approve questa S. Congregatione il di lei sentiment», con cui biaaima la proibisione delle noase nel qparto grado di eonsanguinitb, ed aMnitb tra contraeuti gib stabilita nel Concilio Generale ImterapeuM, e gib prescritta dalla 8. 8ede a' Greei stossi. Nb questa 8. Sede pub rimuoversi dalle regule e iatraaioni, cbe sino a questi tempi ha praticato di dare tutte le nationi Cristiane anche dell' Oriente. Onde b necessario, che V. 8. si conformi idle medorime, e col suo selo conservi uns legge ri sauta, e commune, quale è questa di non permettere li matrimouj tra le persone nongiunte, in quarto grado di eonsanguinitb, ed aHnitb a V. 8. ben note.

*Cuetgtt** idem *arehicpùogpiu. KathyauiH jtatta ng>plicaa*rit* pro rsaelutiM* trium ssysMutium ortieulorwm, Srilicst:

1. Quod unus sacerdos post ahnm possit celebrare missam supra idem altore in eodem die,

2. Quod illi, qui sunt confirmati a simplici sacerdote schismatico aut catholico, possint iterum reconfirmari, saltam sub conditione, ab episcopo,

3. Quod quis, mortua prima, secunda et tertia sua uxore, si velit, posrit pubere cum quarte.

Decretum fuit safe die prima et nonq junii 1718 scribendum esse ad primam instantiam juxta resolutionem factam sub die H februarii 1716 nempe. nihil esae innovandum, «ed monendum oratorem, ot hortandum, ut servet et custodiat ritus et caerimonias, quas communiter in praxi servat de prae-«enti ecclesia Graeca.

Quo vero ad necandam inetaatiam, responsam fuit, rescribendum eeee oratori, quod confirmati a rimpHei sacerdote debeant itera» confirmari ad enutriam ab episcopo, juxta testraettoaem traditam a sanctae memorias demeato VIH pre Greeds, ■iri doceant do aliquo privilegio a m ssde apo-

Qase mqaaatar demmprimas **n** iasCractico* & Caagregatimis fit prsfagsota Ms sab **M U** amite; 17* e*

asaudsi.

«at eogendi ad dean· MNeipiMdum tale SMCNM*· tum it iwWt ti ·x tafi mmmAmm Mandrin otiti •4Mb dtafil MVNti lWt. M.yMatoMbMw: Mm• -

sncrnmentsm nscssritntfe·

Et quand tartiuak, doeaat popalncn, non aaea prohibit·· aaeundaa, ferti·· ot quart·· aaptiM, sioque daineaps anacaarire alias aaptiaa iis, qui da jure aaMa posaanL

Juxta autem tenosem dictorum deorsiorum et respective inrirnetioaum ae Btturarum trndita Mt de omnibns .par «noyeUcam epistolam notitia snperiotibua missionum Tana· Banetaa, Dnmnsd, Tripoda et Sidonis.

Deinde relatae thereat aliqua· proporitioa··, quae apud aliqaoe ia iliia partibus eireamfer»· bantur. et «apt, quae sequuntur, atque da anao 1799 et 1798 a praefato arobiapisoopo Euthymio propositae, videlicet:

1. Quod sabbato sancto apud Oraeeos lampas locatur subtus altara, et deiade poet aliquas preces patriarcha seu episcopus, ingrediens sancta sancUn rum,candelam ex ea lampade accendit, populo dicens, id esae lumen divinum procedens ex Christi sepulcro.

a. Quod foria V coenae domini magnus pania sacrari solet,. at deinde suburi sc_ cantori, usque dum in farinam redigatur; qui postea a presbyteris distribuitur, et ab unoquoque eorum in quibusdam sacculis indecenter asservatur ad eomiUunioandoe fideles infra annum.

3. Quod credunt Eucharistiae sacramentum in dicta feris V coenae domini confectum dignius esae eo, quod in reliquis inni diebus conficitur.

4. Quod pariter credunt, illieitnm esse in uno eodemque die plures missas ad idem altare celebrari, hac falsa ducti ratione, scilicet, quod ipsum altare, calix, cassia aliaque sacra indumenta pro priori missa adbibit·, jejunia frangunt

ᗅ. Quod anathematisant atque detestantur eoe, qui credunt* per verba consecratoris consecrari panem et vinum.

β. Quod in principio liturgiae adjiciunt hostiae plures particulae, quae nuncupantur Msridrs, proferentes verba consecratori· supra omnes, quas in fine missae alteram ab altera separant, dicentes, unam factam eoae corpus Christi, aliam corpus bmae Virginis, alias coipus sanctorum, in quorum commemorationem oblatae filmant.

7. Quod itidem credunt panem et vinum per verba consecratoris fieri personam patria, per verba invocatori· spiritus saucti fieri personam filii, ac denique per fafiaaiouem aquae calidae ia ealieem fieri personam spiritus sancti, et perfici sacramentum.

8. Quod pariter credunt licitum non eoae tempore quadragesimae missam celebrare, nisi diebus sabbati et dominio··.

Supra quibus rescriptum fait, ut .aequiter:

Ad 1. Fidele· instruantur, miraculua luminieaae figmaatum schismaticorum, uulbunquc mereri credulitatem, neque sanctam oatbeMhi fidem iadigere falsis miraculis *et* mandaeMa, ut probetur vera.

Ad 9 ot 8. Servatur décrétant lanooantii IV, in ejus litteris apostobms super ritibus Graecorum, incipiens: oatdeb'ces, num. * ibi: **Aahririaa** ♦M dfo MWNM AnWÎMÎ MIUNWWfhNÎl 'IIOfIM 4HÏ 4MMN* ιφιπβοΓM», Irt 4É· *iSt WM**

mwricont, «oa. rsssrsaif. Isceat tamas efe pre in-

divs, st ws ***Itifīti*** *«MNpMds spdtie, esoetrears, ns* per **Mas·** tpriw rsesreorissssas «Miratis/srsttea* gMdshMt roddsrir urinae fiaHb ad **nasri·,** bari Pfrdlep,sd fi(^8snei·-«Sfqptv eeriUB. «t^mfite nm^mecd^

ntΛΛ&9 ·mnpmmIs fit MttMH *111 elmuM tnepemtet, debent omnino MH: et, riadajt aHqua mala eredulitaa, instruantur fideles.

Ad A 'jam provjaam par instructionem eupradMam merae congregationi· sub die - februarii 1718. ᵗ

Ad A Jam provisam per praefatam instructionem die fi februarii 1716,

Ad 6 et 7; Servetur ritus, et tollatur erronea credulitas.

Ad & Servetu. ritus celebrandi tempore quadragesima· in diebus sabbati et dominicae tantum, , prout alia· decretum fuit per sqcram congregationem sancti officii sub die 13 aprilis 1895.

Ex adductis testimoniis comperitur, arehiepwoopum Tyri et Bidoqjp quadam prurigiae labora··· eoolbsiae Graecacfetius immutandi, Romam autem M modo hunc pruritum non fovisse, sed •dari pro viribus ei sedando ac tollendo incubuisse. Qua· ai diligenter perpenderent Graeci, 'non id omnibus orimini darent, quod uni viro tantum'vitio verti possit

Sed jam ad propositum revertamur. Cyrille itaque vta thneto, Antiochenam sedem iterum 'oapearivit Athanasius, qui post restitutam Cyrille aedem anno 1694 ia Alepi metropolim translatus fuerat. Inde porro inimicis motibus tumultibusque extrusas et peregrinar petere oras coactus, anno 1700 in Valachiam venerat, ubi a Joanne Constantino Branoovsno, Valachiae principe, non modo benigne susceptus habitusque, sed conscientiae etiam suae moderatoris dignitate ornatus fuerat. Coustantinopolim reversus, Cypri insulae ecclesiam apocSpixA; gubernaverat; quo titulo post aliquot annos spoliatus, tandem ineunte anno 1790 patriarcha Antiochenus a synodo Constantinopolitana rursus creatus est. Quem 'litteris ad ehristianoa Antiocheno· datis diligentissime commendavit Hieremiaa patriarcha Constantiqopolitanus, his verbis. incipiens: Gsidxawv, 6ψηλάτ«νον, σιβΑομιίν r» xal dvapudov dpoXcyoupdvtst 6rtip τι βλλο παρά τφ Xpmsvdptp πληρβμβτι âvra; τά btoMpqtov τή ΑρχιχρΜοϋνη Asservatur haec epistola una cum altara, qua Christiani illi orthodoxa dogmata •docentur, in codice Coastantinopolitano, cui tsQ Κριτιου nomen, peg. 97, 96 *). Athanasii electio eo absente, ut videtur,'theta est; nam in alia Hieremiaa ad Chrysaattatm, Hierosolymitanum epistola, quae haetenua inedita inter schedas nostras delitescit, boae leguntur eub die 31 martii 1690: *HX*a *obv* fiufr trnl ***ἑ*** *ouvd&tlpo; paxapdranoq Ayio* ***'dwuptat adseait Dt fruit unit itatittitu· uuiiiit*** siatieefenM; qaae verba ad Athanarium profecto spectant.' Hunc alii catholicum Mae· aaserunt, abi orthodoxam; melius omnes itivfasent eam catholicum simul et orthodoxum fitisae, riacvopiaris srihost, animo atque ingeaio graeco,' temporibus fiuniMarique rei suae iaeerrion·. Catholicorum partes medo tutgtus cat, modo impugnavit; episcopos cum Romanis unitos alios sedibus praefecit, nlioe amovit, infideHum gratia ac praesidio'freta·. Magis quidem orthodoxus (si ita loqui fea est) quam catholicas vixit; magis vsro cathohoqs quam orthodoxus animam afflavit fii-

iy gmpmgsis sB anfiha aan eitumnssi (Wfedianfrsii·

qaidma ssorti p*oximas ve*srod ht sathotieo· irisai-<Wm déposait, error·· damnavit, **Iiai** eatiraBeam profera·· e«t «ornas pat»· Jasaph· a Batritiy, espa-oiuevura Ahpmminm «mated·, sc tribu tsstibns, di· **M** jalti ITM. Bqjas vai doramaato **aui** «mp. tioue mqjori wt «pMri» ab ipw Jaaapho script· se unper fat luceat odita').

Inter Athsaasiiscript· Allnd amtaoraadum att qnod sono 1731 sdrarstis catholicos arabica edidit, hocc· titulo praeixo:

trti JlAAftl sAf q Ij) y^at <AÀ s^»J* ,^A* ψ ÿχ *** **Vi''** CÎ ı/>

•J*-^ a«4L»W _,La **Piha**» **jiayÜJl**
0*3/* «J· S-'.r* '^sc* **Se^** *«"3 **figfe**««*
f3 a.*yA» **Ua J** A*?· Asj£ **jjj**
- <*s ^* wJ·. A^A- AUXt JUj
ivn AXw **J JUsi**» ·*O~II

Liter iidti Pttn ttnitli **for** ***ttt teptttiiit it*** orta scAisasafes ***Mtr eedttiai orfeataisra et*** sceidsa-talvss, ***ai pmi tanta*** ssayaes Aaÿvs psrtwrAetioais ***potita «it in anpiiitatt tpittaptrtnn Bsosenensiem pra/tretrii «ai printipatat; attaiit trleonitio ai*** ommm ***tertat Dei it titania aperta a ternit i-tii*** ia ***IHtet toelttiit tritntali6at. Perfreta* tat hier août·φ*>*** ia tinyrai ***erotica it*** art* « ***Dea enetaiUa Stiff ttaiia pairit atnaraUlit ithanaeü patrierriae Antia-cktiri antta CkritU 1U1'}. Hoe*** eum, quern «para-verat anetor, exitura liber iste habuit; quin etiam controversae schismatico· inter et catholicos de tide quaestiones acrior·· evaserunt. Commotam procellam, ut evitaret Athana·!·· atque «ederet, Constantinopolim aufugit, ceterorum patriarcharum praesidium imploratura». Qua de causa Bysantii habitum eat conciliabulum exeunt· anno Chriati 1729 a patriarch» Hieremia ConstantinopoKtaao, Athanasio ipso, et Chrysantho Hierosolymitano, praesentibus duodecim episcopi·; in quo adversu· Latino· libellus, a Chrysanthe, qui concilii et mons et calamus fuit, confectu» «st atque transmissu· gruere et arabice ad cuncto· Antiochenae provinciae chriatiano·. Graviasimum hoc opu· multi memora-runt, legerunt pauci; hucusque enim luce publies caruit.

Primus inter erudito·, 'quantum «cio. libelli mentionem fecit *Jot.* 8im. Amemanua *(Bttti tthtca Oritniali,* t. III, parte prima, p. 639), qui etiam uniuscujusque quaestionis argumentant retulit. Ex AsMmano >ua· de hoc synodico scripto hauserunt notitias, qui de historia Graecorum sive ecclesiastica sive dogmatica fusius eger·. Qaibua vero in codi-cibus Amenanus ipse scriptam illud viderit, param certa opinio eat. Eo enim codice quem in *Biblia-tktea* sua GrvmArit notat, epistolae «ynodicae com-pendium tantum continetur nec repraesentantur episcoporum nibacriptioa··. Codex iste arabieia litteris et sermone exaratus, Romam ex Oriente

') Hilairs de Bareatoa,' *Ιλ fnunct tMeUfiie ‹·› Orient,* Paritila. 1SM. «. 170-18«.

*) **H tam·** iMterm aoeendi sait, qnod aoadsa aahnad-vertsrant viri docti, hoc-ora· rra·*·|' i«^·* Athaaasd fetum noa es», ssd pnram · gra·» ia arsUsum traaoUtiseem HbetB aaÿMdam H»ti·· Mhiiatas, oondeestMis «eodyr··»·· femsstosimi, «si Upsi·· *t·*»* 171* prisqs· «titas smHa» Mwsf·h»Mt «diticM». Haras optima ea *ti,* «u m Vistiriatira «rMos st latiM *tmtt* «st sub ho· titnlo: Zepâs «fhaiKvsIi

piintat «safraNrsHr «serati·

ıIAμ μ μ advectu·, -signata· pria· 1% unae 161, thartanue eat, «·, **MBs** <· **i**sastaa·.
AMb 'H4· «JNte MbI· **ete^Ite**···. w Aw mi* **** «tε* **M**», t. IV, p. WL Ita vere inacribitar, arahiee **MΠMβ*** hiltejtewte· teMteteej JSn* *hbî ttNéfwe* o *tamia* «yasih CtMdamfeqpeMnM raieras ht eBe-vte* JBt yNfflik tetertwu JÛI
^9 4^90999
-prleras· ossyl. SWlo ara«m > aTerso haee leguntur:

dammska WOTeWV JMMM·** ^WwWW· pAMAaM HWrV BrwBMMW w

4μ ν μ * OteyHMtIte MjpteIteiMMMp ^μ βμ μ μ «dtvht m erd· rapie, «trat *etitrit ntalrit fratrüitu artUprtt· ifhrà teattail it tara tattrpitnia it^tit rvi, etc.* Qaae «i eeefcràatar cun text·' graeco a aobte infra exhibendo, «tati» perapieitar arabicam aer-ménem graeco loage coatraetiorem «va·.

Ad graefun igitur lermoaera, arabieo relicto, reverteud·· eet Hune nobis integrant aappe-ditavit eodex Hiaroaolymitaaui patriarch. 2SP, chartaceo· saec. XVIII, em. O,ÿχO,Iβ, eonateaa 69 folii·, quo nihil praeter «yaodjcaiu nostram epütotam continetor. Hqjw textum praecedit fol. 1-3 index totius operi··: Iîivηξ τβv. «ὲρïοχο-(dvwv tv τφβ· rÿ. dylip IγχὸρıBIφ; qui ram non endequaque accurate·'sit nec satis opa» uoatram deacribet «jusque argumenta determinet, eum relin-quendum eaae dnxtan··. Loca «cripturae sacrae, e quibus libris sont* desampta, in margine adscripts non omnia quidam, sed tam«n potior· indicantur; e· ao· in notis diligenti·· «ignnvimu·. 'Ad vario-rqm scriptorum foco, quotum copia mt per qnaa magas, quod attinet, quaedam nimia generaliter «itantur, plura omittantur, haud pauca perperam momoraatar. Malo huic mederi volente·, oinhes. qaoram mentio in ip»o lifiello fad&*est «criptore· adivimos, nec sine molesto nonnnnquara labore locos et re· ex iis excerpta .indagavimus ac nota-vimus; quaedam majori» lucis ergo nostra sponte adduximus. Ne qua in re catholici theologi munsri deesse videremur, nere qui» vitio nobis verteret schismatici, imo haeretici operis editionem, eaasq·· sinistro oculo intueretur, in votis erat animad-versiones subjungere antirrhetieas refutandis libelli, istius argumentis. Id vero spatium aon permisit nec. inis nobis praestitutus in adornanda ista con-ciliorum collectione. Theologis igitur subtiiiua haeoce studia versantibus accuratius refellenda •ehisraetiooram sophismata relinquimus; idque eo libentius quod praesertim hac nostra aetate-iremiai theologorum formidabilia haberi- queant obtusa Graeculorum arma, poet ea quae variis temporibus rpsponsa ac disputata sunt a nobilissimis plana scriptoribus photiaaoram objectioaes repellentib·».

Hunc libellum, illa virtute theologica, quaecun-que est, praeditum, ooaservavit nobis «Iter codex, qui Romae in supellectile litteraria Laonb Allatii asservatur in bibliotheca Vallioelliana. numero tigiiatus 309 (CXXIV), Hoc apographon non foiase ipsius Allatii, anno 1669 vita functi, vel ipsa temporum ratio·· comperitur; e quo vero proveniat, dednirv non valem··. Rjus collationem ram Bodies illo Hierosolymitano instituendam opo-raa' pretium srae daxteas. Sed cum Romam adire 'noa possem··, atiornm uti cogebamur opera st iadv-strif. Virum hac ia re hamanissimam aacti amans, JGqolmua Festa, ia uaiversiUt· Romaaa professo

«s, «n.'tife'"" Jdan, «sçıı»'·»— »··, «M raram ramalsHnsquc rstetnri. fco,deqas
y———— . QLu,agRsut, eodio· epistola nostra-synodis· a foL 1 ad
M α *■*■*«! m T*» *** ‘‘ ***·** «>■**

neque quaestionum argumenta perstringantur, neque episcoporum subscriptiones referuntur. Ambo oodices, tametsi no· adeo multi· profande Utentibus mendie sentent, habent tamen itaoisasoa tot, quot in libris recentiori aetate perarati· ease soleat Ejusmodi menda notarim·· interdum: plerumque, quando nihil habebant quod Idem receptae lectionis labefactare posset, omisimus.

Transmissa ad ohriatianos Antiocheno· synodic· illa epistola, pugna catholico· inter et schismaticos vehementius exarsit Atque vir quidam oathoiioua, Alepo oriundus, cui nomeu Abdallah Zakher, libello libellum opposuit, hoc significanti titulo decoratum: *Al-tafnid lil-Majumd tl-Aaiti,* i. c. *ayuodi confutatio;* quo emisso volumine catholicorum partes mire tutatus est. Mortuo Euthymio episcopo Tyri ac Sidonis, qui obiit Damasci die 8 octobri· 1723, unioni cum Romanis ineundae strenuam operam navarunt Gabriel Ibn-Findm, episcopus Balae prope Alepum; Neophytus Nasri. Sidnalae episcopus; derasimus, archiepiseopus Alepi, ab ipso Athanaaio ordinatus die 215 decembris 1721 : Neophytus, qui anno 1713 Silvestrem Dahan in sede episcopali Beryti exceperat; Euthymius, Fursol episcopus. Qua de causa excommunicationis ac depositionis poena hi omnes a synodo Constantinopolitana plectuntur, ut ex diplomate hactenus inedito novimus, quod secunde loco infra collocabimus, ut historia rpnaacentis apud Graeco· Melchitas ecclesiae catholicae integrior habeatur.

Tres quatuorve menses post latdtn illsrp excommunicationis sententiam,' Athanasius patriarchs supremum diept obiit exeunte mense julio anni 1724. Morri proximus, 8ilreatrum,' protosyncellum suum, designaret, qui'sibi «decederet: quae electio mox a synodo Constanrinopolitana sancita est. Id aegre, ferentes catholici, coacto Damasci coetu. Seraphinum Tranas, sororis Euthymii 8idoaensis filium, patriarcham «ibi creaverunt. Qui presbyter eam tantam asset, episcopus ordinatas est di· 90 septembris *1794, Cyrilli nomi·· sibi assumpto. Silvester tamen, agentibu· Graecorum primoribus, Turearum sultani auctoritate aedem retinuit, st a Graeci· omnibus schismaticis habitas est patriarchae loco. Hqjus artibus cedere coaetas est CjyriHus, Libanumque montem petiit, ubi paucis quibusdam praefuit epi·cqpis, quos omne· Constantinopolitana synodus diris minis prosecuta est per litteras encyclics·, qua· infra tertio loco dabimus, exordia catholici Antiocheni patriarchates nova luce illustraturi.

Cyrilli in patriarcham Antiochenum Graecorum electi consecrationem validam et licitam habuit Romqnus Pontifex, postquam praefatus Cyrillu» emisit coram sanctae sedis delegato professionem fidei catholicae ac juramentum non immutandi in ■e suisque subditis absque praevia participatione sacrae congregationis de propaganda fide et,oraculo praefatae sanctae sedis aliquem ex ritibus seu laudabilibus consuetudinibus ecclesiae Graecae, atque promisit se curam omnem ac operam impensurum, ut in pristinum reducerentur ritus ab Euthymio arohiepis^po Tyri et Sidonis, consanguineo suo, et forsan ab ipstunet Cyrillo immutati, juxta instructionem eidem transmissam a sacra congregation· christiano nomini propagando die 31 martii 1729*): cui instructioni ad verbum fere consonent litterae apostolicae Benedicti PP. XIII, die 13 augusti 1729 datae'). Hacc omnia diligenter Graeci perpendant, ne Romanam ecclesiam de neglectis Orientalium ritibus invidiose criminentur.

*4 ,4rf<l W rfwrWa **wnirniH** *itmcdutfuui* fVrrff/fGrww /oWrrf» Mf-HMtdt, t. II, p. 43H-441.

*Jttri» hinti/icii itr l*rvptigundti Fide htri· ht.* t. II. 41 4.

I.

UONSTANTINOPOLITANAE SYNODI EPISTOLA DOGMATICA AD ORTHODOXOS ANTIOCHENOS, QUA LATINORUM DOCTRINA , REFELLITUR (1722).*

PBOOIMIUM.

Ratio cur haec epistola composita fuerit et ad provincias Antiochenas a sancta synodo tranamiaaa.

Αγκαλά καί δέν έλιιψί nets ε βιινδ aol Αρχίκακο; δφι; καί κοινδ; τού Ανθρ«»πίνου γίνου; πολέμιο Χατάν Απδ τδ νΐ πολ·μφ κατά καιρού μέ διαφόρου τρίπου τήν Αγίαν τού Χριστού έκκλησίαν καί 'νί σπουδΑζη μ«τά προθυμία; τδν Αψανισμδν τών «ύσ«^ών καί δρθοδδξων χριστιανών, μ«ταχχιριζδμ«νο δργανα Αρμίδια d; τήν κακίαν ηύτσύ τούτην ξυνέμ·ι τινέ; κακοποιού βμω έξ έναντία πάλιν δέν Απολ·ίπ·ι ή χέρι; καί πρέναα τοΟ φπχραγΑθου θνοΟ νΐ έξαποστχίλη κατά καιρού Αντιπάλου γενναίου καί προθύμου Ανταγωνιστέ *ί τήν Αγίαν του έκκλησίαν Αντιπολιμοθντα *) γ·ντ«ίω τ«£ σαταν.καί έπηρ«ίαι καί έπι^ουλαΓ τοΟ κοινοΟ έχθροΟ τοΟ ήμ«τέρου γένου διαύλου, 4 δποΤό γνωρίζοντα πρώτον καύχημα καί πλούτον Ασυλον τή ψυχή καί sί; σωτηρίαν δπλον Αναγκαίον καί φυλακτήρίβν τδ όγιέ; καί δρθδν καί Απταιστον τή ί«ρΑ καί Αμωμήτου ήμών τών «Ιστβών χριστιανών πίστ«·» καί τδ έν το'; (spot; ήμών δύγμαοι μέχρι κεραία ΑπαραχΑρακτον καί Ανύθτυτον, κατά τοΟτο μΑλιστα τδ μέρο *ίκ*

. Etsi non destitit unquam Satan, horrendus ilk· nefariusque serpens et cemmunis humani generis hostis, sanctam Christi ecclesiam singulis aetatibus variisque modis oppugnare atque excidium piorum orthodoxorumque fidelium propensius exquirere, adhibitis valut aptissimis instrumentis ad hoc suum facinus perpetrandum maleficis quibusdam potentiis, nec rursum tamen pro parte sua Deus optimus desinit ecclesiae suae sanctae provida gratia opportune emitper* collaetator*· validos studiosoeque propugnatore·, qui daemonis, communis generis nostri inimici, diabolicos impetes insidiasque fortiter propulsent. Cum hic compertum habeat, (faecipuam animae laudem inviolabilemque thesaurum atque necessariam ad salutem scutum ac munimentum id esse, ut nos, pii fideles, sane, recto, ■ine lapsu servemus sacram nostram immaculatamque fidem et sacra nostra dogmata ad apicem usque illsesa «ineereque teneamus, circa hanc praeeipue partem, ut quae potiaaima ait maximeque

■) *inmoltfioimt* ■>

* M spdMe X^ttatitatiunspitaitash, fiM Mhb–dhftaAj I · osta» VMMn Um · AMn» «e (PÜHV) fcl 1-4« (–

xupdkapov xad Aνεηκευότερον δβκράζη νά Aαφουλεύετεη τό γέχο; ήμέδν. "Οθβν καί Aνεφύησαν <ν«*«ν

H *«rtc ** tt τοO Χριστού έκχλησίφ τοσαύτκ *M/ftfoi* olpdatt; καί ^λβαφήμίαι περ^ τό όρθόδοξον ήμών *aiuiiouaei* νά διφούν τού *inÙMnrtiftttt* al; τά τή; ψυχική; Απώλειε ^Ιάραθρον, τά; *totdet* ή προνοητική σοφία τοO εύσπλαγχνικωτάτου θεού διά μέσου τών Ιερών τή; έκκλησή πβττέρων AvartpAψε»α Ασύστησε τήν εύσέβειαν.

'Αλλά κεϋ κεπά τού παρόντα; καιρού; άκούομεν «U τά μέρη αύτά ήτοι *Λ;* τά; έπαρχίε^ καί πολιτεία τών όρθοβόξων χριστιανών τά ύποκειμένα ύπό τόν άγιώτεττον πεπριαρχικόν καί άποστολικόν θρόνον τή; 'Αντιόχεια νά Αμφωλεύουσι καί *νΐ* είναι Αγκατεσπαρμένα λεληθότ»»; *ίί;* τά ψυχά; »al *"'»· vote; τών χριστιανόν τή λατινική; κβκοδοξία; xol χακοφροσύνη ■ *xΐ* δόγματα ή μάλλον είπείν νεεττερίσματα xal τή; Αληθού πίστεω; ήμοψτημένα χαί Απεσχοινισμένα φρονήματα, τών όποιων λατινικών δογμάτων *ά* Αρχηγοί *) καί διδάσκαλοι εύρίσκοντε αύτόθι τινΐ; χριστιανού; εύεξαπεπήτου 8ι' Αμάθειαν καί Αγνοιαν τών όρθών τή έκκλησία δογμάτων xal τούτου διαφόροι; οοφίσμασι μηχαναΐ τε xal ,κακοτ«χνίαι Αξαπατώντε , καταπείθουσιν αύτού Αποστατι'ν *) μέγ τή; Ανατολική; τοϋ Χριστού έκκλησία; καί τών όρθών δογμάτων καί πατρικών παραδόσεων, πιστεύειν·) δέ καί ώ; Αληθή παραδέχεσθα: τή λατινική; Απάτη τού νεωτερισμού . Όθεν δ τοO πατριαρχικού τοϋτου θρόνου τήν Εκκλησιαστικήν Αρχήν θεόθεν κληρωσάμενο μακαριότατο; καί Αγιότατο; πατριάρχη; Αντιόχεια , Αν άγίφ πνεύματι αγαπητό; ήμών Αδελφό καί συλλειτουργό , κύριο κύρια 'Αθανάσιο , συναλγών καί συμπάσχων έπί τή •τηλικαύτη ψυχική Απωλείφ τών ύποκειμένων αύτψ χριστιανών, Αλθών τε ήβη σωματικά; Αν τή ■ βασιλευούση τών πόλεων καί Αδελφικώ συγγενόμενο; ήμίν τε καί τιρ μακαριωτάτφ καί άγιωτάτφ πατριάρχη Ιεροσολύμων κυρίφ κυρίφ Χρυσάνθη», ήδη Αν τή βασιλευούσή διατρί^οντι, κα. τή περί ήμά *) τών συναδέλφων Αρχιερέων συνόδφ έκτραγφβήσα; τε καί βηλοποιήσα; τήν τηλικαύτην δυστυχίαν καί ψυχικήν ' ^λά^ην τών είρημένων χριστιανών,, εί; λύπην ού μετρίαν καί συμπάθειαν καί ήμ4 ·) προύκαλέσατο, ώστε κοινώ ·) τε καί συνοδικό; μετά τή; αύτοO μακαριότητα; σκέψασθαι καί ^Ουλεύσασθαι περί τοO προλειμένου κακού, καί περί τή; θεραπεία; αύτοO προνοησαμένου; γράψαι καί φανερώσου ύμίν πάσι τοι αύτόθι χριστιανό!;, μή Αξαπατάσθευ ρφδίω; μηδέ Ανοίγειν τά ώτα ταί; τών Λατίνων κενοφωνίαι , άλλ' ουδέ παραδέχεσθαι τού νεωτερισμού αύτών καί δσα κατά Απάτην ψευδή κεώ όλέθρια δόγματα μέ σοφιστικά Απιχειρήματα σιρεύδουσι νά Αγκατασπείρουν ει τά; ψυχά ύμών, Αλλά δντε; ώπλισμένοι μέ τά όρθά τή εύσε^εία; δόγματα καί νοήματα νά άποδιώκετε τό ψεύδο χοεί νά μένετε ει τήν Αληθή καί πατροποφάβοτόν σα πίστιν.

necessaria, geoeri nostro insidiari eontendit. Hinc tot tamque variae haereeea m blaaphemiae j*mdudam et ob ioitio ia k c lmΐs Chriati «tortee eiree reetam aoatrom rabgioM·, ad id aanitaatea, ut simplicior·· aaimaa ia parditjoaia gurgitaa abripiant; quibus par aaactoa oeoleaiae patraa aubveroia, miaarioordiaaiinua Doua prorida ma qapieatia raligionaia eroxit.

At noatra bac aetata fama aoeipimux. per regiones illa», scilicet per orthodoxorum Christianorum provincias civitateaque. sanctissimo patriarchah et apoatotico throno Antiocheno subjectae, in fidelium animas ac mentes irrepere occulteque diffundi l»tinorum perversa insansque dogmata, seu, ut melius dicamus, innovationes et a vera fide alienas ac sejunctas opiniones. Qui has I»tinorum persuasiones moderentur ac docent, cum ibi quosdam fideles invenerint deceptu faciles ob reetorum ecclesiae dogmatum ignorantiam atque inscitiam, hos variis oommentia, fraudibus, malis artibus elusos impellunt, ut a seae rejiciant quidem orientalis Christi ecclesiae rectas opiniones patrumque traditiones, latipi autem erroris innovationes sectentift ac tanquam veras apprehendant. Quapropter qui ecelesitsticam patriarchal!* hujusce aedis gubernationem, divinitus accepit, beatissimum dicimus sanctissimumque patriarcham Antiochenum, dilectum nostrum in spiritu sancto fratrem et comministrum, dominum dominum Athanaaium, cum tantam fidelium sibi subjectorum spirituals^» perniciem conquestus ac commiseratus urbium reginam ipse jam petiisset ac fraterno more nos adiisset beatisaipjumque ac sanctissimum patriarcham Hierosolymitanum, dominum dominum Chrysanthum, jam in urbe commdrantem, nostrumque confrattyim episcoporum coetum, post tantum dictorum fidelium infortunium spiritualemque damnum flebilitet narratum, nobis etiam dolorem baud modicum commiserationemque ita concitavit, ut conjunctim ac synodaliter una cum Beatitudine ejus instans illud malum perpendentes atque conciliantes hujusque remedio prospicientes, vobis omnibus, qui illic eatis, chriqtianis scribendo praecipiamus, ne facile decipiamini nec Latinorum vaniloquiis aurea praebeatis, nedum ree illorum novas excipiatis ac falsa omnia exitialiaque dogmata, quae captionis fucatisque argumentis in animas'vestrae tentant epargere, sed sanae pietatis opinionibus cogitatisque instructi mendacium repellatis atque veram et a patribus traditam fidem retineatis.

CAPUT I.

Primatus Petri supra apostolos et Romani poutificis supra reliquos patriarchas et episcopos, ejusdemque in rebus fidei infallibjlitas et in principes saeculares auctoritas impugnator, ususque ferendi signatas cruce crepidas damnatur.*

Τό δέ αίτιον κυρίω δποϋ Αναγκάζει τού; Λατίνου νά κάμουσι τά; τοιαύτα κεκνοτομία; καί τού; νεωτερισμού; βΑν είναι Αλλο παρά νά συστήσωσι τήν

Praecipua autem ratio, qua Latini coguntur ad; hujuscemodi innovationes ac mutationes inducendas, non alia est quam ut papae principatum stabiliant.

'1 «ex') »· Λ.
·> ά.νοαεαηί»* Λ.
**| ν,βιήϊίο· Λ.
·) 4μ« · Αμ«ν Λ.
•I j»M»ν Λ.
·(vafre; A
.....ν'—· ------

• lamias' in B xs nutat, in A habetor saqUMs: Εόγο« *Htfl* «'erit r*f aena-

μοναρχίαν τού πάπα καί νά ΑποΜ{ουν *), fat μόνο δ πάπα; *ντ« , καθώ «ότοί λέγοΟΛ, καθόλου, χαφαλή τ»>ί καθόλου έκχλησίβ καί βικάριβό «Ο Χριστοί) χαΐ μόνο κύρια xal έπίσχοπο τή οίχουμένη
é όλη χαΐ taspAvss τών Αλλων πβτριαρχών «ai πάντων Αρχιιρέων, xal ότι δέν Βύναται «ra «λ Αμάρτη xd νά· ξιπέση «£ χαμμίαν *sfysaiv,* «ai *Su* «bat ύπ«ράνω τβν αυνόδών oi«oufuw«*v τ* «ai τοπικών,
r > καί *Sa·* Αλλα προνόμια τυραννική tfouoia; Αποβίδευσιν «l; «Wx τΔ *taît·* θέλομβν Απαριθμήσαι κατωτέρω. σκ·ύδουσι vi ©iξουν, ότι πάντα βύναται δ πάπα , xal βσά χομοθτMI xai StUtnut slvai Αληθινά «ai βέβαια xal άν«ξίτασταπαρά «Αντα»ν, «ai ότι tlvai Ανάγκη ei ·ύσιβ*I yi ύποτάσοώνται «al
. vi δέχωνται Υαύτα χωρί καμμίαν έξέτασιν «al Απάνω αι αύτήν τήν Αλλόκοτον xal τίτυφωμένην Αρχήν Χο0 «axa θνμαλιόνουσιν όλο τΑ καινοτομία xal τού ν«μ>τιρισμού αύτών xal έξαιώιτώσι τού άπλουστέρου , ιύγάνοντέ; του Από τά «ύα«βή δόγματα τή τού Χριστού έκκλησία «al σύρνοντέ του άθλίω «ί; τόν βυθόν τή άπωλκία . "Οθ»ν καί ήμ<Γ κρότον π«ρΙ τούτου τού μέρου θέλαμιν συντύχΐΐ καί θέλομιν άποδ·ιξ«ι, ότι «ίναι Ανυπόστατο xal ψ*υδή ή τοιαύτη τυραννική έξουσία. xal μοναρχία τού πάπα·, «al ταύτη ώ Ιπισφαλού Αρχή; Αναιρ*θ*ίση „ θέλουν συναναιρβθή έκομένω xal μ«τ' «ύκολίβ xal *ία·* έκ ταύτη τή Αρχή; Αναφύονται xal παραβλαστάνευσι τή κακοδοξία ·τά ζιζάνια.

Λέγουσι λοιπόν πρώτον, ότι έπιιδή δ μακάριο Πέτρο ήτο πρώτο xal κορυφαίο τών λοιπών .Αποστόλων χαΐ-αύτόν μδνδν Ιχαμ ν δ Χριστό Αρχοντα *ni*ση τή οίκουμένη χαΐ τόν Αφήχ* διάδοχον, διά ,τοϋτο πρέπχι χαΐ δ πάπα ώσάν διάδοχο τού Αποστόλου Πέτρου νά έχη*) δλβ' έχιίνα τά προνόμια, όπού ·1χ< καί δ Απόστολο Πέτρο .

Άλλ' si; α$τό Αποχρινόμ«θα, δτι δ μακάριο; Πέτροό δέν έγιν· μοναχό Αρχών τή οικουμένη Από τόν Χριστόν, Αλλά κα! οί Αλλοι Απόστολοι, καθώ τό μαρτυροί xal ή θ<Ια γραφή' δ μέν θ«Ιο Δαβίδ ιΐ τόν μδ' ψαλμόν λέγων·)· **Καταστήσ«ι αύτού Αρχοντα έπΐ πάσαν τήν γήν,'«1** τό όπιιον, καθώ έξηγοί δ θ*Ιο Βασίλχιο , **iwott** τού Αγίου Αποστόλου . Καί **il;** Αλλον πάλιν ψαλμόνl)· **El; πάσαν τήν γήν έξήλθι.ν δ φθόγγο αύτών xal αί τά πίρατα τή οικουμένη τά βήματα αύτών.** ΙΟ δέ αωτήρ ·1 τό Upôv <ύαγγέλιον')' **Πορ»υθέντ« ,** λέγ«ι, **»1 τόν κόσμον Απαντα, χηρύξατι τό «δαγγέλιον πάση τή χτίσιι.** Καί ΑλλαχοΟ*)' **Καθώ Απέσταλχέ μ» δ πατήρ. κΑγώ πέμπο» ύμά .** 'Από τά όποια φαίΗτοι, δτι ή Αρχή τή οικουμένη καί τό κήρυγμα τή ιύστβιία ήτον*) κοινά «l ©.ου τού Αποστόλου καί όχι Ιδια τού Πέτρου, χαθώ; καί τά έργα αύτών μαρτυροΟσΐ" διότι γινώσχομον δ Ίνάννη πώ ήτον Αρχών ·1 τήν 'Ασίαν καί.'κηρύττών τό ιΰαγγέλιον καί τά λοιπά τ«0 άποστολικοΟ έπαγγέλ-
/ ' ΐατο έργα άν«μποδίστο> έχτχλών. ΤΑ βότΑ έκαμαν δ Άνδρέβ αί Ηιλοπόννησον, δ Πέτρο <ί Άντιό-
' χαιαν καί Ρώμην, δ Παύλο αί τήν 'Ελλάδα, δ Θώμά αί Ίνδίαν, xal άλλοι Αλλαχού.

Έκ τούτων λοιπόν φαναρόν γίνατβι, δτι καθώ δ Πέτρο; δέν ήτον μονάρχη άνβματβξύ «l τού Αποστόλου , ούδέ δ πάπα δέν έχιι καμμίαν πρόφασιν αδλογον νΑ άντιποιήται τήν ύπ«ρήψ«νον αύτήν μοναρχίαν, προβάλλοντα ·) πώ ιίναι τού Αγίου Πέτρου

Atqoa, exe papa «ohn oit, «t ipoi Aieaat. ocdexiae uivanao aaivarMa oapat Chrïïtiqae ricariu», u«a Aaaiiap· m totiMa orbw epiMopaa ι«»pra oettroa patriarebas omMaqiw apioeopaa eoaatituttrè, eanq«e paoeare non panait un^xan a«o in nitan «rrarom incidere, concilii* tan jenamlibu· tam particalaribu eam laporrit epteritque omnibu» itapoteatj**imi dominatae privilegii· ganAoat, qune ilH ab «ia oollata iaftn pereenaebiann, idcirco evincunt et probare temptant, eum omnia pooee; quaocumque vero jubeat ae doceat vera mm, certa, a nemine exploranda, a fidelibu» omnino metuenda et aboque ulla inquieitione probanda. Super monstruosam bane inoolentemque papae auctoritatem cuncta* innovatione* *ua* mutationeaque moliuntur, «implicie reoque decipiunt, eoa a pii* eocleaiae Chriati dogmatibus deducendo et .in abyssum perditionis misere abripiendo. Primum igitur hac de re nobis est disputandum atque evincendum, tyrannicam illam papae potestatem ac monarchiam commenticiam esse ac' falsam; qua potestate utpote precaria sublata, fabile deinceps exstirpabuntur quotquot ex -ea succrescunt pullulantque pravae doctrinae ιizani».

Dicunt igitur primo, cum beatus Petnis ceteronim apostolorum primus.ac principe fuerit solusque a Christo ddmtnus totius orbis creatus et successor ipsius, idcirco papae utpote Petri apostoli successori ea omnia tribuenda esse privilegia, quibus Petrus ipse potitus fuqrit.

Ad haec respondemus, boatum Petrum non solum orbis principem fuisse a Christo institutum, verum etiam et reliquos apostolos. Id sacrae litterae testantur. Et divus quidem David in psalmo XLIV: *Coiutittu»* «os, inquit, *principes mper* oamsm *tarram;* Quibus verbis, divo Basilio interprete, sanctos apostolos subaudit. Iterum in alio psalmo: *Ir omntm terram exivit sonas eorum et in fines ortis terrae verba eorum.* Salvator autem in sacro evangelio: *Estates,* ait, *in mundum universum, prasdieats evenfelium omni creaturae;* et alias: *Situi misit me pater, et ego mitto cos.* Ex quibus intelligitar, orbis principatum religionisque praedicationem ad omnes simul apostolos, non ad unum Petrum pertinuisse-, quod ex eorum etiam operibus evincitur. Novimus enim Joannem in Asia fuisse principem evangeliumque nuntiasse ac cetera apostolici muneris opera libere absolvisse. Eadem egit Andreas in Peloponneso, Petrus Antiochiae ac Romae, .Paulus in Graecia, Thomas in India, alii alibi.

Ex quibus liquet, quod sicut Petrus infer apostolos princeps non fait, ita nec papa* ullam consentaneam rationem habet insolentem illum principatum sibi vindicandi, beati Petri successorem sese asserens; cum praesertim quaecumque beatus Petrus

') Ftl oan. B.
h ni *fytt λ.*
• ! ·) A'; cf. P·.
·) **prw** 4. .
*) «an. M, IA

') {«·»· 4(011 Ar Ü,'

διάδοχο , imUio m ὁπού *ai *toe* προνόμια αἰχαν'ῖ ἁγιο Πέτρο , αὐτὰ τοὐτα αἰχασιν xsd οἱ λ«ποὶ ἁγιοι *trnb-*. στολο τ* δηοῖα Ιλαβον καὶ ἠξιώΑησαν xotv·; *ϋm* παρὰ too &δασχάλου Χριστού. Διὰ τοὐτο xol χανὼ ἐχλέγονται1) *tutf"* αὐτού. Λέγαι '*b* Ϊ«·άννη · **O4χ 6μαT; μα ἐξαλέξασδα, Αλὶ' ἐγὼ ἐξαλαξάμην 6μβ ἐχ τοὐ χόσμου'.** Καὶ προαχαλούνται ἰσοτιμβέ . Ματθαίο 1)ι **Δαὐτα ὀitiots pou, xal κοιήσ·ὑμά; ἁλιαὶ ἐνδρὼπων. Kai** δνομάζονται d*d-στολοι. **Λοοχά ·)· Kai ἐξαλαξάμανο ἀπ' αδτὼν δὼδαχα, o)1; xal Αποστὸλου ὠνὸμασχ.** Καὶ ἐξουσίαν λαμβάνουσιν ἐν τῇ δαυτέρφ παρουσίφ. **Matboto;*)· Ὅταν χαΑήσὴ 4 υἱά τοO AvAρὼ-χου ἐντὴ 44ft «δτού, χαδήσασδα καὶ ὑμὶι ἐπ! δὼδαχα Ap4νου χρίνοντα; τά; δὼδαχα φυλά τοὐ Ἰσραήλ. Kai** στέλλονται κοινὼ αδ τδ **vi** μαδηταὐσουν χαὶ **vi** βαπτίσουνl) πάντα τά Ιϋνη **xal** τήν ἐξουὰίαν χατά **nvsupdtsev** ἀχαδάρτων χαὶ τοO λὐαιν χαὶ δέναιν·) **ti;** τὼν ἀνδρὼπων αμαρτία χοινὴν λαμβάνουσιν, Ιτι δέ **xai** αὐτήν τὴν ἰαρβ»σύνην. **Kai'**) μαρτυρὼ 6 Λουκά ·)' **Λάβατα xal φὰγατα. tout4 μού ἐστι τδ σὼμα' xai τοΟτο ποιαίτα <1** τ.ὴν ἐμὴν ἀνάμνήσιν, ἠγουν τούτην τὴν ἰαράν λαιτουργίαν χαὶ ἰναἰμαχτον-Αυσίαν **vi** χάματα at; τὴν ἐνθύμησὶν μου. Φαναρδν λοιπὸν αἰναι, δτι μηδένα προνδμιον χαὶ χάρισμα μοναχικὸν δέν αἰχαν 6 μαχ,ά-ριο Πίτρο , ἀλλὰ πάντα κοινὼ αἰχασιν οἱ Απὸστολοι χαὶ ἑ ἰσου'άπδ τδν Χριστόν.

"Ετι δέ φαὐδο φαναρδν αἰνοι χαὶ ἐχαἰνο ὁπού προβάλλούσιν οἱ Λατἰνοι, δτι μόνο; ὁ Πέτρο; ἠτον τή; οικουμένη; ἐπἰσχοπο;. Δέν ἠτον λοιπὸν μόνο , αλλὰ ,χαὶ οἱ ἁλλοι Απὸστολοι. Καὶ μαρτυρα! ὁ ἰαρὸ Αυγουστίνο; αἱ τδ χατὰ Ἰωάννην αὐαγγέλ-.ον .λίγων·) **Τἰνι τρὸπφ ὁ χὺριο; Ἰησοὺ; Χριστὸ χαὶ Οὐρα «Ιη χαὶ ποιμὴν; ἰὲὐρχ μὲν ἀν/οἰγων ἑαυτὸν, ποιμὴν δέ *·) αἰσαρχὸμανο δι' ἑαυτοὐ δ τι [δέ] ποιμὴν ἐστι δέδωχα*·) χαὶ τοὶ ἑαυτοὐ μἰρασιν, ὁτι χαὶ ὁ Πέτρο ποιμὴν, χαὶ *b* Παὐλο ποιμὴν. χαὶ ο! ἐπἰλοιποι τὼν ἀποστὸλων ποιμένα , χαὶ οἱ καλοὶ ἐπἰσχοποι ποιμένα .** Καὶ ἀν οἱ Απὸστολοι δέν ἠβαν ἐπἰσχοπὸι, πὼ; ἐχαιροτόνησαν *') ἁλλου ἐπισχὸπου , χα#ὼ φαἰναται: αἱ τὰ πράξαι ; Ἐτι δέ χαὶ ὁ Παὐλο; ἐχαιροτόνησα τδν ΤιμόΟαον αἱ τὴν Ἐφασον χαὶ τδν Τἰτον aἰ; τὴν Κρὴτην. Πρδ δέ τούτοι; φαἰναται, βτι χαὶ ὁ Πέτρο τδν Κλήμαντα ἐχαιροτόνησαν ἐπἰσχοπον 'Ρὼμη χαὶ ὀχι τῇ οἰχουμένη , χαὔὼ ὁ Ιδιο Κλὴ-μη ὁμολογαἰ αἱ τὴν ἐπισ^ολὴν, δποῦ γράφαι πρδ Ἰάκωβον τὼν Ἰαροσολὺμων ἐπἰσχοπον, λέγωνl·)· **Μἰῦ συνη Αμοιυμένων'·) τὼν ἁδαλφὼν πάντων, τῇ χ«ιρὸ μου λαβὲμανο , στῖ ἐν μὲόω τῇ ἰχχλησἰφ, Αχούσατἰ μου, Ιφη, τέχνα χαὶ Αἰαλφοἰ- τοὺ μέν ἐμού δρόμου τδ τέλο ἐγγὺ 1')· τοὐτο γἰρ χαἰ ἠδη μοι Ιγνω-σται. Κλήμαντα βὴ τοὐτον ἐπἰσχοπον ὑμἰν**

privilogia haboit, «a ipoa etiam' habuerint reliqai «mati αφοαέοK, omeibêa «mut » Chriato magiotr· tradita et «otiata. Qaapropter omaee «ma ab illo eligaatw. Jmu« tivit: *Ifae* om aw *tltfM·, »td t/o* «ippi eae d* etewde. Ad parem bonorem admaveatar. Matthaeoa: *Venit* p* wm, «4 /ocoam eet jaeeaterm beaaaama. Kt apostoli vocantor. Lacaa. *JSItfii dw^eim m ip*v,* yae* *ti epotUle** aMnaa-*•ii.* Eandem adipiaenntw potestatem in altero adventa. Matthaeus: Cum «edrrit JUmm Αμηημ i» *tnejotieit on,* wdrdsiw *tt* eoa ««por *uin* daedane· judiosaias duodeeiai tri*M ierwai. Simul mittuntur ad dooeadaa baptiaaadaaque omasa geatea et pari donantur potestate in spiritui immundos iaque hominum peccata liganda atque solvenda, nee non et eodem i sacerdotio, teste Luca: *AodpUt* at μη <Ιη-*eait: kot* est eorpaa watm; Aoe ettom *facitt* m meam eomasem<<uA'owai, id eet, hanc ipsam sacram actionem inoruentumque sacrificium in mei recordationem faciatis. Manifestum est ergo .nullum privilegium, nullam dotem propriam ad beatum Petrum pertinuisse, sed omnia simul et ex aequo apostolis a Christo fuioie collate.

Praeterea, apertum mendacium illud etiàm est, quod φ Latinis producitur, unum Petrum fuisse .orbis episcopum; solus enim non fuit, sed ceteri quoque apostoli. Id testatur sanctus Augustinus in evangelism Joannie dicens: Quomodo dommtu *Jtuu Chrittut tt attinet ait ti* pastor.- ostuim yxis- «
dsitdo se, *patior· ittireitJo ptr te. Et* gtudem qned *patior rtt, dedit ti auarbrit mit;* nam et *Prtmt patior,* et Audus *patior,* et *ettrri apotioli pattern,* st *boni tpitcopi patiom.* Quod ai apostoli episcopi non fuissent, quomodo alios episcopos ordinassent, sicut ex *attibtu* constat? Item Paulus Timotheum Ephesi, in Creta Titum ordinavit. Clementem praeterea comperitur, Romae, non orbis, episcopum a Petro fuisse creatum, quod Clemens ipse fatetur in *tpitiola,* quam ad Jacobum Hierosolymorum antistitem scripsit: *Qeontiaat,* inquit, «asihu con-*yrtgaiit fratribpo, apprtbenta* moan mea, medau *liant corant ceeUtia: Audiit* me, *ait, filii ti fratrci;* paontam eitas meae *tpatium prop· tri* exactum *(id tnitn* jam *rdociut tue),* Clementem Avne *tpiteopum Audis robii ordino, cui Ottam* sermonum catAedram credidi. Et inferius: *Quocirca ipti trado lifmit tt to!omdi polctiain>, ligabil tnim quod ligari oportti, et* soteet *quod txptdii* solei, tanqnam *qui tedetiat rtgulatn ad liquidum nooerit.* Discant ergo papistae, qualem ligandi solvendique potestatem beatus Petrus

*) fjrxYywirei A ; cf. Juli. 15. 1«.
*) Maith. 4, Ik
·) Lac. 6, 13.
·) Matth. 19, 9K.
·> A.
·> Λh* B. γ
Tl χαΓ fr A- Alterum ant« po*itaiu *ohi.* A.
•j Io», n. i».
·) Aagurtia. ia.Joh. tract. 47, A
**) an AB. qaae «eateatia quid
▾ aieat o<m ndem*·. Excidenmt «e&c .verba aliquot, qaae nncia iocluAeate· reflcieoda carattara*.
u) d/daurf ' davdrrtr A.
••I f/fi^orerawav A.
*·) later multa apocrypha quae Cletaeati Romano retere» tribuerunt, aoa incelebria iata eat epiatoU JaqoUk inscripta.
* quam ridere eat apud Migne, Patr. Ur., L II, p. 8M-M; loco* Me adductae e fjii deaniapuu eat; oL ibid, 83.
u) B.
*) *··

ι^α^;λυ..ι...ι'·^ĵ··.;.·λ. ... ...i;... , *J.*:·: .' - ' . .·'■■■

χειροτονὼ1) οήμίρο* ψ χαί τήν έμήν τών Λίγων έπίστευσα' κΐαθείραν. Καί κατωτέρω*' A:δ- αϋτφ μετ·β(8·μύ τή» έξουσίαν ₹ο̣ὐ ιεσμείν καί >ϋ·ιν δήσει γάρ δ 8«ί βεθήναι χαι'λύσει πάντω δ 8ε! λυ^ήναί, ώ$>τδν τ1{« ""εκκλησία κανένα καλώ «ιδώ . Ά μάθν»ι λσικδψΛί παπίρται, ποταπήν έξουσίαν TC0 δερμείν' xai λά«Γν^Κί*Μ*ϋ^_β άγιο Πέτρο τ^'Κλήμεντι, δχι άπλώ καί ώ έτύχε, καθώ αυτοί τώρα λή-ονσι δ·.* • τδν πάπαν. δχι ομνια πότεστ ήγουν πάντα δϋναται, άλλά νί^ύη καί νά δένή xΐ λύσεω καί δεσμού άξια, ώ; τΐν κανόνα, λέγει, τή έκκλησία καλώ «ιδώ»· ήγουν πρέπει νΐ ύπόκειντχ: δλοι ταί συνό- ; δο: χμί κανόσι, χαί δχι καθώ τινε φαντάζονται, ΐτ: ό πάπα είνα: ανώτερο τών συνόδων χαί κανόνων.

Clementi tribuent: non solvendi quidem ac ligandi) temere et utcunque, sicut nnno ab illis de papa aaoeritur, eum omnia posse (βμνιά πδτεστ)).'sed ea tantum quaesolutu ac ligata digna'ftierint, *tongeam,* inquit, *qui ecdetiob regulam* 'qp*ua« «oesrit. Nam conciliis canonibusque singulos subjici oportet: neque vero papas, ut quidam imaginantur, conciliis atque caoonjbus supereat ' .

'Αλλά χα: δταν, λέγουσιν *τΐ* παπίσται, δτ: μόνδΪ^Z* ό μακάριρ Πέτρο ήχον jiixdpto; ήγουν ίπιτροπο τού Χριστού, ,έλέτχοντχ: ίttΐ tb* άγιον Άμρρόσιον, ό όποίο 'ΤίΓτήν έξήγησιν τήι πρδ Κορινθίου πρώτη έπιστολή «ί χδ') Ηεού γάρ έργάτα: έσμέν καί τή, *iξT,i* λέγε*.· Τούτο ^τροσήχε: τοί άποστόλοι , οϋ δήλόν %στι θεώ συνεργάζεσ->ατ·)* τίσί γάρ Χριστού έπίτροπο.ι. Βλέπει , 4τ: τού άποστόλου απλώ λέγε: έπιτρόηου Χριστού κα: όχι μόνον τδν Πέτρον.

Insuper papistae cum contendunt beatum Petrum solum fuisse Christi vicarium seu procuratorem, a sancto Ambrosio redarguuntur, qui in commentario' primae ad Corinthios epistolae in illud: *Dei enim operarii eumut* et quae sequuntur, haec dicit: *Hoc ad apoetolorum pertonam pertinet, quo» contint Dei etee adjutore», quia eicarii eunt Chrieti.* Vffies apostolos ab eo absolute dici Christi vicarios, non autem unum Petrum.

"Οταν δέ πάλιν λέγουσιν οί παπίστα:, δτ: μόνου*) τού Πέτρου έδόθη ή προστασία καί ή κν^έρνησι τή οικουμένη , του άποκρινόμεθα. δχι ψεύδονται, διότ: λέγει ό θείο Χρυσόστομο ·)· Καθάπερ οικίαν μίαν τήν'οικουμένην δ:ανει μάμενοι οί άπόστολοι, ούτω άιίαντα διηκονούντο καί τών άπανταχού έπέμέλοντο, δ μέν τούτο, ό δ' έκείνο-λα^ώκΛό μέρο . Καί έπειδή ό Πέτρο δέν είχε*) μόνο τήν. τοιαύτην προστασίαν, μήτε ό πάπα πρέπει νά τήν ίχη. τουτέστι') νά «Ινα: κυβερνήτη μόνο καί έπιμελητή καί αϋθέντη τή οικουμένη .

Kursus cum asserunt papistae. uni Petrv cullatam esse orbis euratn ac gubernationem, eus mentiri respondemus. Ilicit enim divus Chrysustomus: *Quoti domum unam orbem Mum dietribueute» apotioli, ita omnia adminietrabaut, ut omnium 'yui in mundo went curam gererent, dum hic illam, ille aliam partem mhi tumeret.* Quoniam vero Petrus hujuscemodi praefecturam non sidus habuit, neque papae ita tribuenda est. ut tetius orbis unus sit gubernator, edrater. dominus.

'Αλλά καί όταν διά νά υπερυψώσουν τδν πάπαν έπ:φέρουσιν ·), δτ: καθώ υπερείχε*) τών λοιπών αποστόλων ό Πέτρο χαί ουδεί ήν Ισο αύτώ. ,έτζ: *·) ουδέ τώ πάπφ έστί τ: άλλο Ισο τών λοιπών άρχιερέων. άποχρ-.νόμεθα μέ τδν λόγον τού άγιου Κυπριανού, δπού λέγε: ει τήν τρίτην πραγματείαν περί τή άπλότητο τών ιερέων Τούτό γε πάντω ήσαν καί οί άγιο: απόστολοι, δπερ ήν Πέτρο , τή ίση χάριτ: κα: δωριά χικοσ-Ρημένοι τή τιμή καί τή έξουσια . Καί δ ΙΗΙο Χρυσόστομο τδν Παύλον ισότιμον λέγα: τφ Πέτρω ει -τήν έρμηνη;αν τού α' κ·φ. τή πρδ Γαλάτα έπιστολή “)· Τί ταϋτη ταπ«:νοφρονέστιρον γένοιτ άν τή ψυχή ; μ«τά τοσαύτα καί τοιαύτα κατορθώματα μηδέν Πέτρου δ«δ-,μ<νο μηδέ τή έκ<?νου φωνή , άλλ' ισότιμο ών αύτω·*), δμω έρχρται ώ πρδ μ»ιζονα κά: πρισ|ϊϋτ«ρον.

Cum autem ut papam extollant, id .adducunt, quod quemadmodum Petrus ceteros apostolos antecessit nullumque sibi aequalem habuit, ita neque quivis alius reliqUorum episcoporum papae sit exaequandus, verbis saneti Cypriani ad eos respondemus, qui in tertio tractatu de *eaCerdotum eimplicitate* ') hqpc habet: *Hoc erant utique et ceteri apoetoli, quod fuit Petra», pari gratia et contortio praediti et honori» et poteetati».* Divus quoque Chrysostomus Petrd Paulum exaequat in commentario cap. I epistolae ad Galatas: *Quid hoc animo,* ingjiit, *pottit et»e mode»tiu»? Po»t tanta tnmque prawlara ge»ta, eum nihil opu» haberet Petro, nec illitu egeret coce, ted honore par euet illi, tamen attendit relut ad majorem ac teniorem.*

0

Ατί δέ τά κλ«! τή μασιλίία τών ούρανών, δπού προράλλουσ: πώ μόνφ τφ Πέτρ^ταξι νά δώση ό κύριο , πρέπιι να γνωρίσουν καλώ , δτ: xΐ κλιιδία δέν σημαίνουσιν άλλο παρά τήν έξουσίαν καί πνευματικήν ούναμιν, διά τή όποία λϋοντ* οί ιΛευματικοί τά τών έξομολογουμένων καί μετχνοούντων άμαρτία , άνοίγουσι του ουρανού κα: εισέρχονται.

Quantum autem ad claves regni caelorum, qua^ dominum objiciunt uni Petro tradere vbluisse. eos probo noase oportet, nihil aliud per claves significari quam spiritualem potestatem ac facultatem, qua confessorii, solutis confitendum poenitentiumque peccatis, caelum aperiunt ingressuris, quaque rursus rite ligatis, clausum caelum homines ingredi

') ζ»<ι·ογ»»ν<· ύμά· B.
Ambro·. in t Cor. 3. l**.
*1 <it AB.
*) *μόνον* B.
Chry»o4it. in epi«t. ad Titan, caj». I. homil. 11. 1: l'atr. <ir. 1.XII, H71.
•l A.
roîttitrir A.
·) *tifbçotatv* B.
·> *tnnffyf* A.
■·) fri·. B
*·l la cap. I epi«t. ad <«aL $ 11 ; l'atr. <»r. UXI, 381.
'·) *nvtûl·* A.

') MaUtfc fradafttiN *dt* «mefafr *otfdfti&f, vιφ. HI.* Htyna eain libelli h titvlo variaat coAL maa H editt. AUi. *Itt tMÜett oocitoiae* oatibotice*. *cotttra* A«er<àieu« *ot* «dUma/ân*; atü: Advermu Aocrttaiutm, alii: *Dr j»v«detomm.*

---------- —— .... - -J

xxüÙK πάλιν δένοντί; χαναν.κώ; τού; ανθρώπου;, κλ*ίουσι τού ούραναZ^ καί· δέν δύναντχι νΐ «ίσέλtk'jv. Kai τήν τοίχύτην μιτχφοριχήν τών χλΐΐΐΐmv σημχσίαν σαφηνίξίι χχ! ό Χρυσόστομο «I τδ κατά Ματ»α!ον χγ' .όμιλφ χφ. ζ' λόγων*)· 11ώ; ΐΐ αύται rΐ; κλ«!; Ιδωκ»;,«ί γ*ρ*μ*ι μέλλουσι κρ'ίναιν, ^πάντων έσοντάι άκυροι χχ! μάτην τήν έξουσ.ίαν τού δισμίΡν χχί λύ«ιν σι. Κχ! £ έν» ΧαλκηδόνΓ σύνοδο «ii_τδν μ'Ανόνα'ι, xx! ά Στουδιττ, Η«ώδορο; λέγ«ι· O'ύχ ûÂtxÀî κλ«!; έν«χ«ίρ:β« τώ μαχαρίφ Πέτρω, αλλά τήν τού λόγου δύνχμιν.

* "Οτχν δέ^διΙΌχυρί ονται.·) cl πχπιβται, «V. Χρ·.·orè; piw> .tint τφ Πέτ^ηι*)·' Χα: δώ.σω τι; xÀtî;, λέγομ«ν 3τ; μάνφ τά «ÿï*7· *λλ' «ûSù; ^ν. •too τά έδωκιν. διότι δέν «Ιπ«· Σοί δίδωμι, αλλά *Σ«Ι* δώσω- έδωχι δέ τχύτη μ«τά τά,ν ινάστχσιν ν<ϳ Πέτρφ σύν τοι; λοιποί; άποστόλο:;, όταν ΓΙ!π«νΙ ένιφύσησιν xx! λέγιι αύτσ!;·)· Asijittt πνιύμα άγιον άν τινων άφήτ« κτλ. Και δέν τδ «Int πρό; μόνον τόν Ἴίέτρον. αλλά πρό; τού; άποστόλου; άπαντα;· τδ όποιον ιητόν έξηγώντχ; κχ! ο ««αφύλακτο; λέγ«:·)· Ei γάρ χα.^ πρό; Πέτρον μόνον «Ιρηται τ4 δώσω σοι. άλλά π>βι το!; άπαστόλοι; δέδοται. Κχ: ό i«ρδ; Αυγουστίνο; λέγι: ')· Τx; χλιΐ; ούχ ίνί, χλλί τtϳ ένότητ: έΐωχ«ν ό Χρ;.στό;.

Λέγουσιν èτ: ο: πχπίστχ: τό ^ητόν τού Χρ:στού πρό; τόν Πέτρον'ι· Σύ t! Πέτρο;, χχ: έπ: τχύτη τ^ πέτρχ. οικοδομήσω μου τήν έχχλησίχν. κχ: μέ τούτα έφχνέρωσι ιλέγουσ:νι ό Χρ:στό;, βτ: ό Πέτρο;' tivx: πρώτο κχ! κύριο; τών χποστόλων.

Αλλά πρέπιι νχ ήξιύρωμ«ν. δτ: ή πέτρχ. χπχνω «ί; τήν όπαίχν ώκοδόμησιν ό Χριστό; τέ,ν έχκλησίχν χύτου, δέν «ΐνχ: αΰτι Πέτρο; ούτι Πχύλα; ούτ< άλλο; τ:; χπόαταλο;, ίλλ' χύτό; ό Χριστό; χχί ή πρό; χυτόν ιύσ«ρή; όμολογ:χ-^χ: πιστ:;. Λέγι: γούν ό απόστολο; Πχύλο *!· Έπιναν έκ πνιυμχτική; χκολουίταύση; πέτρχ;, ή δέ πέτρχ ήν ό Χριστό;. Καί πάλιν*·)· Η«μέλ:αν γάρ. άλλον ούδ«:; δύνατα: Stîva: παρά τδν χιιμιναν, ξ; έστ:ν Ιησού; ό Χριστό;. Κχ! ό μέγχ; ASavxaio; ti; τήν η' (Ιήσιν τών παρχραλών τού ιύχγγιλιαυ τήν λέγουσχνΙΙ)· Ανθρωπό; τ:; φκοδόμησιν τήν οικίαν αύτού έπ! τήν πέτραν, λέγ«;· Τί; άνθρωπο;; ό άγια; Πέτρο;. Τί; ή πέτρχ; ό Χριστό;. Τ:; ή οικία; η πίστ:;, χχ: τά έζή;. Κχί ό μέγχ; Βασιλ«ιο; έρμηνιύων τό ρ' κιφ. τού προφήτου Ήσαίόυ τοιχύτα λέγι: *'ι· Ειδένα: γάρ ησι, πώ; *St',* έν αϊκψ κυρίου άναστρέφισ»α:,έχκλησιαζώντο;*ιούι*),ή; ο: (Ημέλιαί ιίσιν έν ταί; aptat τοί; άγια:;· ώκοδόμητα;**ιγάρ«πίτφ ^ιμιλιφ τών άποστόλων χχ! προφητών. Έν τών όρέων ήν χχ: ό Πέτρο;. *if'* ή; πέτρχ; έπηγγιιλχτα ό κύριο; οιχοδομήσιιν αύτού τήν έκκλησίχν πέτρα δέ ύψηλή *ή* ψυχή τού μακαρίου*·) Πέτρου ώνομάσ^η διά τό πχγιω; έρριζούα-

nequeunt. Hanc metaphoricam clavorum aignifieationem explanat etiam ('hrieoatomua *in* Matthaei cap. VH. homil. XXIII: Cwr wton, ait, *Uli· dome dedit?* Num »i *judicaturi* wen *.tent, nullam habebunt* .euctorifoiem, *et fruttra ligandi atque toloendi auctoritatem acceperunt.* Dicitur etiaifi ta Chalcedunenai conetliu canone IX et apud Theodorum Htuditam : No» *matrrialee effieri beato*-commiait, aed aermonia nwctoritalrm *›,

<utfi vero a papiatia affirmatur. Cliriatum uni Petrd.dixiaae: *Tibi dabo dart-,* illum dieimua hae quidem »oli Petro prumiaiaae, non autem illico tradidiaaie. Etenim non ilixit: *Tibi do,* «ed *tibi dabo.* Eaa ver» poat reaurrectioneni Petro una cum ceteri» apoatolia tradidit. *quando,* inquit, durit in *tot* et *'dicit rit: Accipite tpiritnm eanctum:* yoonimcwayaeXrrmum/»* etc. tjuae Verba non uni Petro dicuntur, aed umnibua apoatolia. Hoc effatum explicaiia Theoph) lactua. nit *fyuauirit* raie *•oli Pttro dictam tit* Dabo tibi, *ommbut* brmen *apoetolie* au *pofeetai conceteu rtt.* Sanetua quoque Auguatinua dicit: *tdarc»* hoh ami. *t>-d ccmarariitati drdit Ckritlas.*

Kuraua a papiatia objicitur illud Cliri>ti ad Petrum awvrtum: Tu *rt Prtnu, rt »u/>rr hanc ^petram ardijicabo tcclrtiam mram:* quibua verbia, aiunt, oetendit Chnatua, Petrum eaae apoatidorum primum <if principem.

At nobia aciendum eat. petram nuper quam Chriatua eccleaiam nuam aedificavit, non eaae nec Petrum nec Paulum nec alium quetnvia apoatolum. aed Chriatum ipaum atque in eum piam confeaaronem ac fidem. Dicit enim Paulua apoatolua: *Bibebant de t/aritali, eonteyuente eot, jtetra, petra antem erat Chrittut.* Et iterum: *FuMiamentum enim aliud nento /mtett ponere praeter id, gnod potitum ett, <{Uod eet Chritttu Jeta».* Et Athanaaiua magnua in *dictam I'HI parabolarum toam/elii,)* aie exprnnaum: *Vir quidam aedijicarit domum tuam taper petram,* ait: *Quit Me nr'e eanctut petrut. φταβ petra t'hrittue; quae domat tùiet,* et quae aequuntur Magnua quoque Baailiua interpretana cap. II laatae prophetae, ita loquitur: .Sciendum *ett enim,* inquit, *quomodo oporteat tertart* in *domo Dei, quae ett eccletid Dei mrrutit, cuju» fundamenta tant in moniibut tanctit: ett enim aedificata tupra fundamentum apottolorum et prophetarum.' 1'nut ex hit montibut erat et Petrue, tupra quam /irtram pollicitu! fuerat dominut tuam te aedificaturum eccletiam. Anima autem beati Petri rorata ett tublimit /letra, propterea quod firmat in fide mdieet egerit, conttanterque et fortiter plagae* m *tentatimubut illatae pertulerit.* Et iterum dicit : *Qmcunque dirinitatie cogniliourm iterce/iere, ob mentit et earum*

') à/;v»· AU. Chryaoat. in Matth. homil. XXII). |. Van. IX Chalcedon, nihil tale legnnr.

*) duoxrpqiivrTni A.

·› Matth. 1«. IK /

■› Joh. *›, Λ.

·› TheophyL l'atr. Or. CXXIII. :M0.

') Alludere frtdeutnr ml illud Angnatini. Senn. iVSrV; *ciarti* «β· ί»·»® *MMM. 9f<i tritae tutpf^t ρ,-rifnne.* Mutth. 15. W.

·» I <'or. 10. 4.

··) l Cor. 8, it

'I Matth. 7. M.

''I Baril, ia U II. <W; P»tr. Gr. XXX. 283.

'·) .■»«< 4f/ — ζ4»*Ε©», 1 15·. H, B· E?h· -

'·) *nitfa α* « ipizà * T»ri raê *pan.* ΛB. Cnwrn,. OnxKiiAt.. TOJfuw XXXVII.

'› Thwriori **ntrntiajH, tk>n rrrl»a afferwnL Hare it* h*brnt. i *tifrvk. XV* Ifaitarffii ‹l› *su* μ ' A»ει| rà«* *toi ro^b^tuoi* twi «TtMreiwr *II* <(*»· Ami rtwç; *ttiitot* y» *ii* <n' *Aidant** «ââZ r<i› *At;* Àdi/At, »<ϛ «à *«.' *iittr <'f. E. Aimy, *TkfoHttn I^iuiiiu pmritooUt ptrva* PaririU. 1H01. p. M. ι Atq«« aliter «Cùu· citaalar · J»*epbo Metho·. /Vo *f'lomt.* cap. V, Pair. *Ut.* t'LIX. IMλ *t».*

*i Quantum·· illae faim» Athaaarii prarfrniwt noaea. H jure inter eparia rejevtae «unt ab eriitoribna. V»4eri« MitfW. /Wr. «r. XXVIII. 712.

**♦i: it πίστν. χαί στχρρώ; χαί άνινβδτ·»; Ιχ«:ν πρδ; τά; ix πειρασμών έπαγΐμένα; -'πληγά;. Καί πάλικ/λέγηι' Πάντι; οί χώ-poOvxt; τήν τή lisdxqxo; γνβσιν διά x8 μέγ«3ο; τοO νοO χαί τΑν 4κδ τοO νοO πρά-ξ(ών τ«τ«λ»:β>μXνο: τφ ύγιηί βi<ρ τά 4χρ« •isi τώ» ἀpi»y. Λοιπδν 4x8 τ8 βιγτδν «8τδ τοO ἀγίου'έμάΙΗμιν, δχ: ή ixf^oΐa τοO ΧριρτοO ψχοδο-μήΟη έπάνω τΐ; τδ Μμίλιον xSV άποβτδλων, ·τ8 ; δποίον <?να: ή πρδ; τδν Χριοτδν δρΙΜβοξο; πίστ:;, χαί δχ: τά δρη τά άγια tfva: ·ai ἀπδiατόλο:, et ὁποίρ: ίπάνω ' «i; τήν δμολογίαν τή , πίστ<β; τοO Χριστού 1#·<μ<λ:»σαν τήν έχχλήσίαν α8τοθ, xxi Sr. tvx άπδ xi if.a δρη ταοτα ήτον ««i 8 μαχάριο; Πέτρο;, ήγουν ή ψυχή α8τοθ ήχον ιΑτρα δχ: χυρί»; χα: άλτ,ιίώ;,' άλλά ωσάν sxapsupivr, ti; τήν πίστιν Χ»; ύπομένουσα πάντα π<:ραομδν χαί 4λίφιν χχί στιντχωρία»· αχνά ,τδ ὁποιον or^laivôfuvov χα: δλο: ixi'vo: ὁπού χωρούσ: τήν γνώαιν τή; (Η,δτητο; χαί π:στιϋουσ:ν ᶜι ὁρΙΚ>; χαί «ίνα: xsxtXsimpivo: ti; τήν πίστιν, λέγονται δρη άγ:α χαί πέτρα:. Λέγ<: δέ χαί δ τή; Χιλιυχιία; 4s!o; Βασίλνο; t:; τδν λδγον ἀκαΐ> χάμν·:· Τίνα μέ λίγουα:ν οί dvttpwxo:')^ EN»: .iptpi; χδ tbatov xaΐ γιννν,χή; 4μο:-ραν φύχιω;. Τ»ύχτ(ν χήν δμολογίχν χίχρχν χαλέοα; ὁ χϋρ:ο , Πέχρον δνομίζi: χδν πρώχω; x»8xr(v δμολογήαβνχ». Κx: ô 4γ:ο; Ισίδωρο; ὁ Πτ,ίοσχ-.ώχη; tt; μίαν χου ικ:στολί,ν λίγ<:·ι, δχ: ή ομολογία χοΟ Πίχρου ήχον ή χρ:π:; χαί χδ βάΟρον χαί χδ ϋχμδλ^ν., t:; χδ δχοίον έττάνω·) 4>χοδώμζ«τν ἔ Χρ:σχδ; τήν ἰχχληαίη χου. "tiret άπδ xi «ίρημένα φχνιρδν 1γ:ν<ν, δχ: ὁ μαχάρ:ο; Πέχρο; ΐiv ήχο ή χυρίω; χαί άλτ,ΙΗ,; πέτρα, ίλλ 4 Χρ:σχδ; μδνο;, έπίνω t:; χήν διτοίαν φχοδδμηο· χήν έχχλητίαν χου*>.

ΛίγουΛ',ν άχδμ: οί Τ'ωμάνο:, δχ: ô Χρ:στδ; t:; μδνον χδν Πέχρον^ tΐîttv·)· Πoίμα:ν< τi πρδβα-xd μου, χχί δ:ϊ τοΟτο αὐχδ; μδνο; <!να: χύρ:ο; χαί βισπδτη; χών ΐλλων άποστόλων, χχί άχολού,Η»; a πάπχ; ὡ δ:άδοχδ; xou tivx: χὺρ:ο; χών λο:πών παxptop/Av χαί dpx.tpiwv.

Αλλ' t:; χο'Jxo Γφέπι: vi ή ιὐρωμιν, δχ: r.oqii.v λέγιτα: δ φυλαχάΧορχ; χχί έπιμίλητή; χών 4ν»ρωπ:νων ψυχών, δ τ: λογΤ, ήσαν οί άπδσχολο: χαί οί 4ρχ:·ρι:; χαί" δσο: Ιχουο: χήν πν«υματ:χήν φροντίδα xf(; έχ-χλησία; τού Χρ:στοΟ· δ δέ χυρίω; χαί χαιέδλου πο:-μήν <!να: μδνο; δ Χρ:στδ;, χ«4ώ «8x8; λίγι: ')· Εγώ <:μ: δ χο:μήν ὁ χαλδ;· οί δί 4γ:ο: απόστολοι δλο: ήσχν έ ίσου ποιμδνι; ώσάν παρά τού' χυρίου Χριστού 1π«σταλμίνο: si; τΐ,ν οίχουμίνσ,ν xxί παρ' α8τοθ λαβόντ»; έ ουσίαν τοO itotpoivatv χ«έ χυfitpvίv τά; ψ»χ4i τών π:στ«υδντ·ν, χαθώ; ὁ Χρ:στδ; λέγ«:·|· Πlορ\υ»δντ«; si; τδν χδομον μ«»ητιΰσατι πάντα xi ittvq. Κ«ι πάλιν*)· Αν χιν«ν 4φήτ· τά; άμάρχιβ;, χχί τά iξ^· Κ«ι ^δ Λουχά; si; τά; 11ράξ·ι;**)· Λέγτι λοιπδν «8-τοι; δ ΠαΟλο;· Προσίχ·τβ δαυτοι; χ«ί παντί τφ ποιμνίφ», δν ψ ϋμά; τ8 πν·0μα χδ 4γ:ον 1»*χο ιπιοχδπου; itotpxivstv τήν ixχλησιαν τοO 4·o0. Νά δπού φανβρά δ άπδ-στολο; α8τδ; λδγ·:, βτι χδ πν·0μ« χδ άγιον τού; Ιχ«-μ<ν έπ:σχδπου; χαί πο:μίνα;. Uoqtivs; ή«χν λοιπδν

acristm* ju·· *A* sa *pr^fitateter amulitudiaed,* semer· rit· Mjinifft», *aertieee* «ml uiiiΐtiiMU^Tix hi· igitur sancti doetoris ,v«rbb idoMmar, ChrMi Ecclesiam «me aedificatam aupra fundamentt^' apodtajoram. quae eat recta in Chriatum fidea, atqae sanctos monte» esse apostolos, qui aupra fidei in Chriatum conmaionem ejua ecclesiam aedificarunt; unum vero ex aauctia illâa montibus fais·· et-beatum Petrum; efenim anima ejna petra erat, non potissimum quidem' ac re vera, aed quasi in ^fide eaaet fundata sttqpe omneq tontationes, vexatione·, angustias perferret; qua ratione quicunque_ divinitatis cognitionem percipiunt, recte sentiunt, in fide fundhntur, di monte· aampti ac petrae dienntur. Et "Motus Baailius Seleuciensis in orationeaua in illud: Çurm bm.diruat 8om»<M, dicit: *Bit tmu partii export, aaqur «na «atara pmHli participat. Hanc* eoa/eanoaeM dominus *pttraie* cwm uomiuotsrt, cum *φύ* primo *nafettus eet, Petnuè Homiftat.* Sanctus vero Isidorus Pelu-·iota in quadam e suit epistolia asserit. Petri confessionem fuisse crepidmem. basim ac fundamentum, super quod Christus eecleainin suam exstruxerit.

Dicunt insuper Romani. Christum soli Petro dixisse: *Paece* oeca *mea»,* ac propterea eum solum fiiisse ceterorum apostolorum dominum ae principem: idcirco papam, tanquam successorem ejus, dominum esse reliquorum patriarcharum et epiacoporum.

At hac in re sciendum est. pastorem eum dici qui hominum .animas custodit ᵃet curat: hujus ordinis homines fuerunt apostoli et episcopi, et quicunque spiritualem curam gerunt ecclesiae Christi; pastor vero praecipuus ac universus solus est Christus, sicut ipse dicit: *Bip> eam paetor ixmae.* Sancti autA> apostoli omnes ex aequo fuerunt pastores, ut qui a Christo domino in omnem terram missi fuerint, suscepta ab eo potestate erodentium animas pascendi ac gubernandi, quemadmodum Christus dicit: *Ite* m mimd«m/ *et docete omnes prnttet; et* rursus: *Qaorwmata^e remieeritiepeccata.* et quae sequuntur. Et Lucas in *Actibue: Ificit ipiteer—eie Attendite tnbie et cuncto <rreyi, in* ytio eos Ijaritas *eanctni poeuit epiecopot ad refendent eedeeiaut Dei.* Vides quam aperte apostolus ipse dicat, eos a spiritu caneto episcopos ac pastores esse constituto·. Pastor·· igitur erant ceteri apoatoli eorumqus successores, non vero unus Petrus. Add· pascendi munus sicut et cunctas alias dotes, facultate·, dignitatem ac potestatem

') xwrl^srstr λ.
') r/rs — dr»:ws»<. MsttK 1«. 3. BmU. SelmsrOmt XXV in tin.; Patr. Gr. LXXXV, i»T.
·) Isidor. Pel··, «piat. l. I. *P· »38·
·) «»«»'« B.
·> var ··■ X-
·) Job. W, IX
') Job. 11. U-
·) Msre. te. te
·, *- SO, M.

χβi ei ἀλλοι ἀπάστολοι xai *M aùtfr»* Stdiojoi, xai 4χι μόνον 4 Πέτρο - it: {é χαῖ τό ποιμαίνκν τό ιλα^ον χα! οi ἄλλο; απόστολοι, χα»ώ χαί ιλ« τχΐ ἄλλαι χάριτο ^χα! ἰὐνάμαι χα! τήν τιμήν χα! τή* ἰξουσίαν ἀπό τόν Χριστόν, χα! οχ: ἀπό τόν Πίτρον.

reliquis apostolis a Christo fuies* concessas, non autem a Petro.

Eἰ ἰἰ τό ἰπιχτἰρἠμα ὁποO προ^Ιάλλο-οσιν ο! τίνοι, ὁτ: μόνου τοO Πέτρου «!π«ν ὁ Χριστό *)- Ποἰμαιν« τά πρὸβατά μου, χα! ὀχι τών λοιπών ἀποστίλων, λίγομιν ὁτι ἀγχαλά') χά! «I pôVoxrtv Πέτρον τό ι!π«ν,-άλλά ἀχοὸ«ται. χα! ἳ:ἳ ὀλου τού ' αποστόλου , χαIMι χα! Ixtivo οπού «Ικ«ν αί μόνονλ τόν Πέτρον·)- 'Εγώ ἐπἀραχαλασα, Τνα μή l ἐχλιίψ^ ἡ πίστι σἰν, ἐννο«!ται ἔιά ὀλου τού αποστόλου χα! ὀιά ὀλην τήν ὀρϋὸὸοξον τοὸ Χριστού ἐχχλησίαν, τή 4ποία ἡ πίστι μήτ« ἐλ«ιψέ ποτι μήτ« IΗλιι λ«:ψη l/το τή συντιλτιχ το·l αἰώνο . Μάλιστα δέ ἐπιιόἡ μόνο 4' μαχἀριο Πέτρο διά τή ἀρνήσ«ω ἐξἰπ«σ«ν από τήν τιμήν χα! ἀξἰαν τή ἐπισχοπή , διά τούτο ὁ Χριστό πρώτον μέ τήν τριττήν ἐρώτησιν τού ἰάτριυσχν·) τήν πληγήν τή ἀρνήστω , χα! ἀἡολοΰϋω τού ἐν·χ«ἰρ-.σ« πάλιν τήν ποιμαντιχήν ἐ ο-υσίαν λἐγοντα Ιδἰω «ἰ αυτόν Ποἰμαιν« τά πρὸβατά μου, χαΙΙώ χα! ὁ Χρυσὸστομο Ιωάννη ἐρμηνιὐων τό χα' χ«ἰ· τού χατά Ιωάννη λἐγχι·)· "Αμα δέ χα! δν.χνὸ αὐτφ, ὁτι ὠ τή ἀρνήσ«ω ἰ'ξιλη,-λαμένη , ἰγχ«ιρἰζ«ται τήν προστασίαν τών ἀ£ιλφών. Διά γά ἐλἰνIΗρὸσ^, λέγ«ι, 4 διοάσχαλο τόν Πέτρον από xiiH λογή φὸρον, ὁπού)«!χ« διά τήν ἀρνησιν, xai ὂ:à νὰ τ4ν πληροφορήσω πώ τ4 αμάρτημά του τό ἐξἀλ«·.φ« χα! τήν μβτάνοιάν του τήν ἐδἐχ>η. τού ἐγχ«:ρἰζ«ι·) τήν προστασίαν τών αδελφών ἡγουν τ4 πρωτιίον τή τιμή χα! τή πρωτοχαἰΗἰρία , χα! ὀχι τήν δ«σποτ«ἴαν χα: ἐξουσίαν χατά τών ἀδβλρών, 4π«:ἐἡ χα! μ4νσ 4 Χριστό ἐχαλβίτο χὐριτ τών αποστὸλων, χαϋώ αὐτό λἰγ«:')· Τμ«τ ρ ω ν«!τέ μ« 4 χὐρι ο χα! 4 ἳτιάσχαλσ , χα: χαλώ λἰγιτι- «ἰμ: γάρ. Μάλιστα χα! τού παραγγίλλ»: *) νὰ μήν τολμἠη) τ:νά; νὰ ὀνομασΟἠ ττιοϋτο , λίγων·)· 'Τ'μ«ἰ ἳἳ μή χλη»ἠτ« fajljli·,

. Ad illud vero argumentum à Imtinis qbjectum, Christum nempe uni Petro.-non ceteris apostolis dixisse: *Pater ove* meae,* re«|>ïïmlpmns, ea verba quamvis sidi Pétro dicantur, Mtnen ad cunctos apostolos spectare. Ita et ..jjlip. quibus tinum' Petrum alloqujfur: *Ego roga^, ne dejiciat Jidet tua,* cuncti subintelliguntur apostoli ac orthodoxa) tuta Christi ecclesia. cujus ' fides neque defecit) unquam neque deficiet usque ad consummationem saeculi. Quin etiam eum beatus Petrus, solus per suam negationem episcopali honore ae dignitate excidisset, idcirco Christus, excusso primum per trinam interrogationem negationis vulnere, deinceps pastoralem dignitatem iterum ei contulit, illum singillatim alloquens: Huc* osr» naras. Id etiam Joannes Chrysostomus caput XXI Joannie interpretans asserit: .Sitam/ ostemtetts «i *oportere demcep* Jiilere, quari abolita negatione, fratrum ei prurfecfuram cotimittit.* Ad ' Petrum, inquit, ab omni de facta negatione metu liberandum atque de culpa deleta acceptaque poenitentia admonendum. ei dominus fratrum praefecturam committit, scilicet ' honoris ac primi consessus primatum, non autem summum in fratres principatum: unus enim Christus apostolorum dominus appellabatur, ut ipse dicit: *Vo* vooati* memagittrumae dominum, et. bene dicitie; tum* etenim. Imo vero ne quispiam eorum ita vocari audeat prohibet dicens: Fiu *antra* nolite rotari rabbi: unut eri* raim *magitter Verter,* nempe *Chrirtur;* omnes autem eos *fratre* cetie. Et patrua nolite vocare vobi* in *terra;* .unus «st enim *pater verier, qui in caeli* «st. Nec vocemini moyietri: ana* enim eerier eti mayirter, nempe Cbrirtu*.* Ac rursus ut illis'ostendat id ethnici, non christiani moris esse neque apostolicae professionis, dicit: *Seitir guod principe* gratiam domiaentar UK*, et qui magni eunt poteetatem eMreeant* in «os. ,Vsn *ita .vero erit inter vor, red quicunque voluerit inter* ros *maynue fieri, vit vejier minitier.* Comperitur ergo, eos qui hujuscemodi potestatem ambiunt non Christi discipulos, sed ethnicos esse, mundi gloriam gloriae Dei praeponentes. Henetos autem apostolos beati Petri aequales fuisse honore ac potentate, id testatur et Paulus apostolus in epistola ad Galatas, cap. II: snim *operatur eet Petro in apoetolatum eircumeugonie, operatu* eet et mihi inter gente*.* Qhod si Paulus pari honore ac Petrus no.n fuisset, hunc non ausus esset increpare eo loco, ' ubi diclJt: Cum *autem venirtet Petre» AntiodMm,* ia *faciem ei reititi, quia 'reprebentibili* erat.* Et inferius: *Dim,* ait, *Petro coram omnibut; Si tu, cum Judaee* sis, gentiliter viri* et* non *judaice, quomodo gentee cogit jedaitare f*

π» ἳἳ ὐμc! ' ἳἳδ<λφ

. ·;·^ί· «U 7»P

οὐρανοἰ - μη-

ἰ χαφηγητή , *ἰ* Χριστό . Κα! πάλιν «Ἡλοντα νὰ τού Scc'S/g. δτ: τούτο «Ives iSvtxôv χα! ὀχι χριστιανιχδν ουδὲ τού ἀποστολιχού ἐπαγγίλματο , τού λέγ«ι“)' Ο!διι>δτι οἰ ἀρχοντι τών ἐ«Ἰνών

αυτών οὔχ ούτωβἐέσται

ἐν ὐμ!ν ἰν' ὔἐλ^ ἐν ὔμ!ν μέγα

ὠν διάχονο . Φαν«ρὸν.«Ινα: λοιπὸν, ὁτι *·) Ixsivoi ὀπου ζητούσ-. το:χὐτην ἐξουσίαν δἐν «Ινχ μα^τ,τα! τού Χριστού, ἀλλὰ ἐὔνιχοἡ προτιμώντα μάλλον τήν δόξαν τού χὸσμου ἡ τήν δόξαν τού IΗοὐ' οἰ Cjt ἀγιοι ἀποστολοι ἡσαν ὁμοιοι xai ισότιμοι χατά τήν ἐξουσίχν μἐ τὸν μαχἀριον Πέτρον, *τί* ὁποιον μαρτυρχ! χαι ἳ απόστολο Παὐλο «! τήν πρὸ Γαλάτα >' ἐπιστολήν *·)· 'Π γάρ ἐν«ργήσα τ<ρ Πέτρῳ «ἰ ἀποστολήν τή πιριτομἠ .

■) Job. ». I\
·) *ûyealà*
■) Lae. 88, 88.
ùirervs* Λβ
·) Chrysost. in Job. bomil. Mt, 1.
·» *fir Innelit* A.
'l Job. 18, 18.
*) xapuyn&si A.)
·) ityer A; ef. Mattb. 88, 8-H.
'·) *eaileu** A.
n) Mattb. 80, 8b.

'·) GaL 1. 8.

ινήρϊ *01 »V iv iμοι «i« τ* IM* Καί Αν 4 Πrtlii «ν ήχον Ισότιμό; μ τόν Κίτρο», 8iν ήΗλβ τολμήσω νά τδν'ιλήγξω i»*! 4πΑ λίγχι·)· Ὅτ« 8i. *ί,λ»3 IIIφί* si; Ἀντιόχ«ιαν, κατάπρισβπον αὐτφ ἀντίστην»), 8τι κατ<γν·σμίνο; ήν. Καί xoxtmipw λίγιι*)· EIπον τφ Πίτρφ iμπροσIH» πάντβν El «&' Ἰουδαίσ; ὐ.πάρχων i»νικώ; ζή; καί ούκ ιουδαικώ , ηι τά iOνη άναγκάζιι; ιουβαιζν.ν;

Ἔτι λίγου'σλ οι Λαιίνοι; δτι. 8 Χριστά; Λτ« τφ Πίτρφ*)· E'μ»ν, Χiμ»Λ iβοι» 4 Χατανί; (ξωτήσατο ὑμά; τού συνιβσαι w; x4» σίτον ίγώ δi iδ«ή»ην π«ρι σού, fva μή ίκλ«ίπω ή ιτ: αχι; σοφ· καί σύ ποτχ iπιστρίψα , στήριξα» τού; άδίλφού; σου. Λοιπόν λίγονσιν «ί χυτό. ζτιχά στηρίζω τούτο τδ «ίπι» ὁ Χριστά; ,πρό; τδν Κίτρον, Ηλοντα;») νά τδν βιίξω κύριον χαϊ αὐiΗντην τών άποστόλω», 8'.ότι ΐνα; άνθρωπο; όπού »ά στηρίζη άλλον.. άχαλαυθ^ νi tlνxi μιγαλήrspo; *xr.i,* αυτόν. ■, .

Ἀλλ' ήμιί; »Î; τή» iξήΥησιν χο° i»,"-'* τούτου λίγομιν. δτι ο κοινό; ίχΐΐρό; διάβολο; μίλοντα;, νi βλάψω και νi σκανδαλίσω όχι μόνον τδν Κίτρον, *iIJi* καί τού; λοιπού; άποστόλου^ καί νi σηχώση') τήν ύποταγήν. καί άγάπην οπού ιίχον si; τδν Χριστόν, καM»; τδ ικαμχν si; τδν Ιούδαν. διά τούτο λίγ»; ὁ Χριστό;· Εξητήσατο ὑμά; τού συνιάσχι. Καί iπτιδή πάλιν Οταν ιρώτησιν ὁ Χριστδ; τού; αποστόλου;')· I'pst; δi τινα μί λίγιτι slναι; άπακριύχΐ; πρώτο; ὁ Πέτρο; χΐπ<· Χύ si ὁ Χριστδ; ὁ υιδ; τού i>«ού τού ζώντο;!·, διά αυτή» τήν πίστι» καί τήν ομολογίαν sirs» ὁ Χριστό;· 'Εγώ iπαβακάλισα, ΐνα μή ίχλχίπω ή πίστι; σου. ή οποία καί ποτβ δiν ίλιιψι οΰxs Ρίλ»ι λιίψιι *άπί* τήν «ύχίαν του ικκλησίαν; Καί πάλιν iπτιδή ὁ Χριστδ; ώ; καρδιογνώστη; προγνωρίζοντα;·) τδν ξιπβσμδν χα! τήν άρνησιν τού μακαρίου Κίτρου οπού iμχλλτν ύστβρδν νi πά^η, τού ir.posir.iv δτ·., „Καί σύ ποτ« iπιστρίψα;", ήγουν iπίστρβψον δια μιτανοία; καί πικρό»» δακρύων, ήγουν ά^όντι; iπ:οτρίψ«ι; κάι μιτανοήσιι; από τδ αμάρτημα αυτό τή; άρνήσίω;. στήριξον τού; άδιλφού; σου. «ύγάνοντά;·) 'τού; δηλαδή 4πδ κάΕ« αμφιβολίαν οπού ίχούν διά λόγου σου· *pspxieiaai* του; νi μίνιοσι» si; τήν αύώ,ν άγάπην καί πίστιν, οπού i/sΐ; καi.ισύ πρδ; μί. Και τοιαύτην ίννοιαν i/si τδ στ,ήριξον ήγουν στηριγμδν καί νοvίΗσία» χαί παραγγαλ/αν «αι συμβουλήν. δχι αρχήν καί iξουσίαν καί κυριότητα τού Κίτρου πρδ; τού; άλήου; άποστόλου;, χαϋώ; οι Λατίνοι λίγουσιν, ότι μόνου τού Κίτρου iδδθ-η νi στηρίζω χαί νi βοβαιώνή τού; άλλου; άποστόλου^ καί άκολούί>»;»·) καί ὁ πάπα; τού; άλλου; πατριίρχα , χαί μί τδν τρόπον τούτον σπουδάζουσι νi τού δώσουν μίαν τυραννικήν μοναρχίαν. Καί iv ô Κίτρο; ήτον τοιούτο;, χαδώ; λίγουσιν οί Λατίνοι, όπού αύτδ; νi βτβαιώνη τά χαρίσματα τού Χριστού ιφδ; ιού; άποστόλου; καί χαρί; τήν β«βαί«σιν άΜίνην νi μήν 4χ·>σι τδ κύρο; καί τήν ισχύ», άαοχουM ὁ Κίτρο; νi ήτον ού μόνον τών λοιπών άποστόλβ»» πρώτο , άλλα καί αύτού τού Χριστού άνώτιρο;, τδ' δποίον ούδχί; νούν ίχ»>ν ήδολί τολμήσω νi τδ βίκή. 'Αλλά καί άπδ τά; Ιpdfsi; τών άποστόλιον, τά; όποια; Ιγραφι» ὁ άγιο; Λουκά;, γίνχται φβτ»βρό», βτι

Praeterea a Latinis asseritur. Petro dixinse Christum: Simon, Simor, sees iSWaned *expetivit ros,* et *cribraret rient triticum; red* «yo *mmi pro te, nr deficiat fidet Ira; et ta aliquando convertat tonfirma fratre» loot.* Illud igitur contendunt. Christum Petro dixisse *confirma,* ut apostolorum 'dominum ac principem eum designaret: si quis enim 'alterum confirmat, eum altero praestantiorem esse consequitur.

' At nos ad explicandum dictum illud dicimus quud, Mini diabolus, communis oiuiiium hostis, damnum) scandalumque non solum Petro, sed etiam cederis apostolis inferre vellet, eosque ab obsequio et amore, quo Christum prosequerentur, divellere„ eo <|uo cum Juda egisset modo, idcirci» Christus dicit: *Hxpetivit* cos, ut *cribraret.* Iterum cum Christo ab apostolis quaerenti: Fos *autem queo»* me csss *dicitie,* primus Petrus respondisset dicens: *Tu et Chrittue filiut Dei ciri,* propter hanc fidem ac confessionem Christus dicit: £p<> roquri, ne *deficiat fidet tua,* quae quidem in nancta ejus ecclesia, nec *defecit* unquam npc detipiet. Kursus cum Christus, 'ut qui animos noverit, beati Petri lapsum negationeniqlie. quam posterius passurus esset,^praevideret, prius ei dicit: *Et tu aiiquamlu eoarertut,* scilicet convertere per poenitentiam amarasque lacrimas, et, cum fueris conversus m· negationis istius Culpae poenitueris, *confirma fratres tuo»,* eos nempe quavis de te concepta sollicitudine expediendo; eos corrobora, ut in eadem, qua tu me prosequeris, dilectione ac fide permaneant. Hanc igitur sententiam habet illud *confirma,* actum nempe con% nnandi, adhortandi, admonendi.suadendi, non autem Petri in ceteros apostolos principatum, auctoritatem, imperium significat, quemadmodum a Latinis asseritur, uni scilicet Petro datam essa potestatem alios apostolos confirmandi ac roborandi, atque oh id consequenter papam pari officio pollere in eeteroa patriarchas. En quomodo temptent tyrannicum quoddam imperium papae tribuere Quod si Petrus qualis a Latinis dicitur, is fuisset, atque Christi in apostolos dotes ab eu fuissent sanciendae, quin ullum robur ac firmitatem habuerint nisi assensu ejus comprobatae, consequeretur Petrum non aolum primas habuisse inter alios apostolos, sed etiam Christo superfuisse: quod nemo nisi insanus dicere auderet. Imo vero ex *aetibut* apostolorum, quorum auctor est sanctus Lucas, eomperituV, haud ullam Petro supra sanctos apostolos potestatem auctoritatemque adfuisse, sed primas tantum ordine ac consessu eum tulisse Dicit enim: AntrpSM *Petrae* m *medio diseipulorum*

') ibid. il.
f) rfrritfriv B.
*) ibid. 14.
•| Lee. ». ».
*) *Mareae* B.
*) *avaria»* A.
ή Mattk 1β„ IMt ι
ri «SOyvsqiCsserac A.
*) adydesrsbec A.
··) dnodeMs; Λ

ὁ μακάριο Πίτρο; δὶν ιἰχι χαμμίαν ἰ οὐβὶαν *xai ai&rrcitr»* *) ἀιιάνρτ ***tli*** τδὺ ***rfibv;*** ▮*iv.aστ£1&ν;*. Αλλά μόνον **νἱ** ἰtνοἰ πρώτο; τὴ τάξιι χαὶ τὴ πρωτοκα&ιδρἰφ7 λἰγιι καὶ γάρ*)· Αναστάς; Πέτρο; **ἰν** μἰσιρ τών μαθητών ιἰπιν (ἡν τι ὀχλο; ὀνομάτων ἰ'jsἰ τδ αὐτδ ὠ ἰκατδν ιἰκοσι)' Ἀνδρι; ἀδιλφοἰ,/* **IiIt** πήἰρρώΑἠν■ι τὴν «■γραφὴν τηὐτην, ἡν προιἰφι τ'δ πνιύ|»« τδ ἴγιον **ἰἰἰ** στόματο Λα^ἰδ πιρἰ Ιούδα τοὐ γινομένου .οδηγοὐ τοἰ;' συλλαβοὐσι τδν Ἰησοὐν: δτι ἀατηριΑμημἰνο; ἡν οι,» ἡμἴν, καὶ Ιλα^ι τδν κλήρον τὴ; διακονία; ταὐτη;, καἰ- **xἰ** ἰξή;. Ο «δ σκοπό; τὴ βημηγορἰ»; ταὐτη; τοὐ Κἰτρου ἡτον τοιοὐτο;· ἰπιιδὴ ὁ προδότη; Ιούδα; ἀπιρλή,Ἡ, ἀπδ τδν χορὸν τών δώδικα ἀποστὸζων καὶ μἰνοντα;') ὁ ἀριϋμδφ? ἰλλιιπή , Ιπρ«π« **νἱ** βαλ<>ἡ ἀλλο; ἰἴ; τδν τὸπον ixtivoin διὰ τοὐτο συνάζονται ὁλο ὠ ἀπὸστολοι **νἱ** χιροτονἡὸουν ἀλλον χαὶ ἀρχιται πρώτον 4 Πίτρο^χα! δημηγορἰι ιἰ; τὴν σὐνοδον. Φανιρδν ιἰναι λοιπὸν,· δτι 4ν ὁ Πέτρο; ἡτον μόνο; ἰπἰτροπο; καὶ μόνο; ρικάριο; τοὐ Χριστού. καὐιιι; λἰγουσιν οἰ Λατἰνοι, ἡἰΗλιν ἰκλἰ η χαὶ χιροτονἡση μοναχό; του Ιλλον ἀπὸστολον ιἰ; τδν τὸπον τοὐ Ιοὐδα καὶ ἡἴΗλιν ιἰπἡ· Εγὼ ἐτζι ◖ ,ὐἰλω, ἰτζι προστάζω, ν.αὐὼ; τδ κάμνιι τὴν σἡμιρον **ἕ** πάπα;, οπού λἰγιι πὼ; ἰἴνα: διἀδοχο; τού Κἰτρου, χαὶ δἰν ἡτον ανάγκη **νἱ** συναχϋὼσιν ὅλοι οἰ ἀπὸστολοι. Ἀλλ' ἰπιιδὴ χαὶ ὁ Κἰτρο; τοιαὐτην ἰ;ουσίαν δἰν ιἰχι, διὰ τοὐτο ἰσυνάχΰἰησαν ὁλοι· καὶ ο Κἰτρο; τοὐτο μἰν Ιχαμιν οπού πρώτο; ἰδημτ,γὸρν,στν ιἰ; τὴν τἰνοδον. *ἡ·* δἰ ψἠφο; καὶ ἡ ἰκλογὴ τού Ματμἰου·) ἰγινι κοινώ; ἀπδ ὅλου; τού; αποστὸλου · λἰγιι καὶ γάρ ὁ Λουκά; ιἰ; τδ α' κιφ. τών Πρἀξ. "Εστησαν δύο, δἰν ιἰπιν*) ἰστησι, διά νὰ διἰ η δτι ὁλοι τού; ἐστησαν καὶ τού; ἰδιἀλι αν καὶ ποιου;; Ιωσὴφ τδν καλούμιν ν Βαρσα^άν, δ; ἰπικλή^η Ιούστο;, καὶ Ματ»:αν, Ἐπιτα λἰγιιl)' Και προσιυξάμινο. ιἰπον Χύ, κύριι, καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδιιξον δν ἰξιλἰ ω ἰκ τούτων τών δύο Ινα, λα;1ι!ν τδν κλὴρον τή; δ;ακονία;'ταὐτη; καὶ αποστολή;. ἰξ ἡ .παρἰ^η Ιούδα;. Καὶ ἰδωκαν·) κλήρου; αυτοἰ; καὶ Ιπισιν ο κλήρο; ἰπἰ ΜατΟιαν καὶ συγκατιψηφ:σμη μιτά τών Ινδικά αποστὸλων. Νἱ λοιπὸν οπού·) ὁ μακάριο; Κἰτρο; δἰν ἡτον μονάρχη; μήτι ἰξουσια,στή;. ἀλλα ἑνα τὴ; συνὸδου καὶ πρώτο; τὴ τἀξ«: "1.

Καἰ πάλιν ὁ αὐτδ; Λουκά **) μαρτυριἰ ιἰ; τξ δ' τών Ιἰρά .. δτι ἰκι'νοι /**πού** ἰπἰστιυον ιἰ; Χριστὸν, Ιφιρον τα ἀσπρα καὶ πράγματά του κ« ἰρριπτον Ιμπροσθαν ιἴ τοὐ πὸδα τών ἀποστὸλων, καὶ δἰν λἰγιι ἰμπροσἰΗν ιἴ ^οὐ πὸδα τοὐ Κἰτρου. Αλλά καὶ τὴν ἰηλργήν ἡγουν τήν χιροτονἰαν τών ἰπτά διακὸνων βλοι οἰ Απὸστολοι τήν Ιχαμαν· λἰγιι καὶ γάρ «ἰ τδ ;' τών Κράξιων")· Ἐστησαν αυτού; ἰνώπιον τών ἀποστὸλων, χαὶ προσιυξάμινοι ἰπἰϋηχαν αὐτοἰ τά; χιἰρα , καὶ δἰν λἰγιι μόνου τοὐ Κἰτρου.

Καὶ πάλιν δταν ὁ ἁγιο; Βαφνά/χ; ἰπήγιν ιἴ τὴν Ἀντιὸχιιαν, δἰν τδν Ιντιιλι μόνο; ὁ Κἰτρο;, ἀλλ ἡ

dûnit *(tratfu* turba nonuaûta tintai **fin** crnttua rigMi): ' V'iri **filtra»**, apofitul im/Jfri tcri/itunun liflac,* yiMM />re«Wùn< ***tfiritut tanetut prr ut David it init,*** paî /Mt **4**iïr ü« *ipù. euatfnhnuiemit Jetant; φὐα eooplaltu erat in* muairuat ***iiiitntfi*** *et eartitue erat partent **niàtItrii*** **'iig»**, et qu*é se<|uuntur. Sçopn» autem hujiif «oncionia Petri i« erat. Ne duodecim epoatolorum coetu· poat expuliütn **JudambroditerAn** imperfertu»· ›numero relinqueretur, pTiU» in eju» loeum iuboti|uendu· erat: idcirco cuncti· ad hunc eligendum coeuntibua apoatolia, Petrua ineipif pritnuiuvnedum alloqui. Atqui, "i Petru·, ut Datini vojunt. Chriiti >oliu procurator unuaque vicariu· **fuiuet, ei «oli alium** apoatolum in Judao locum manifeato eaaet eligendum atque creandum;'eum dicere oportuiaaet. ■‹▮ *talo, fie jubeo,* juxta praeaentem papae, qui »«›‹· Petri aurceaaorem profitetur, agendi rationem, neque eaaet cuncti· apoatolia conveniendum. At enini. id geueria poteatatem cum **Petmx** non ^haberet, idcirco cuncti convenerunt; ac Petrua quidem id egit, ut primua aynodum alloqueretur: auffragium autem ac Matthiae electio a cuncti· apoatolia aimul facta eat. Dicit enim Lucaa in *aetibtu,* cap. I: *Et etaluennit dnuv: etatuit* non dixit, ut eoa a cunctia atatui ac eligi oatenderet. Quoanam vero? *Juerph, <fui vacatur Bartabot,* ym *eaynoutinatue eet juttue, et- Matthiam.* Deinde dicit: *Et facta precatione direrunt: Tu, duutme, qui eorda noeti uutniuni, attende utrum elegerit* tu- *hit duobut, ut 'decipiat tortent miniaterii hujut et apoetolatue, unde /rraevaricatue eieidit Judat. Et dedertutt torter* in *eoe, et cecidit tort laper Mattkiaia, et cou;ilattu ett ad numerum tmdeciiu apottolorum.* En igitur quomodo bea/lia Petrua nec monarch· nec princepa fuit, aed unua e coetu ac primua ordine.

Kuraua idem Lucaa teatatur cap. IV *actuum* eoa, qui in t'hriatum crederent, nummoa reaque auaa affero pt ad pedea apoatolorum ponere: non autem dicit, ad pedea Petri. Praeterea aeptem diaconorum electio aeu creatio a cunctia apoatolia facta eat: dicit enim in *actibue,* cap. VI: *Hat etatueruut* in *contpectu apottolorum, et cum oraeeeut, imjmeuerunt eit manut,* nec de uno Petro loquitur.

Item aanctua Barnaba· Antiochiam profecturua non · aolo Petro miaaua eat, aed ab apoatolorum

■(*ulOtvttlur* B.
·› Art. 1. 1Λ.
· /«Xiwrrftç A.
•l fria B.
·› ,VarMbv *ftaUvior* A.
·) *tbtf A.* Act. 1. H3.
') ibid. M.
·) *léenter* B.
·) *bnev itciii* R
··) r«J| A.
···» Art. 4, ββ.
“) Art.·,·

'σύνοδο τών αποστόλων xal ή έχχλησία τή Ίιρου-σαλήμ■ λέγ« χώ γα'ρ')· βξαΐτέστ«ιλβν Èapvd-fjav 8:ιλ»*!ν ·ϊ Ἀντ:^χ«ι*ν..

Kg! πάλιν βMω' ήλIH τδ ζήτημα τή περιτομή «ί τήν '·Αντ:4χ«*ν,οIΑντ:οχ«(84ν T*τὸλ*« *P*î 'p4νο\ τδν Πέτρον νά χρίνη αϋτήν ,τήν· ὑπδiHσιν, *.dixi* πρί τήν ouüeftv tftv ψποστδλων χαί'τών πρισρυτέρων' λέγιΐ χαίγάρ άΐ τδ :«'τών Πράξ«»χ')· Λ:αγ«νο>ένη ojv στάσιω . χαί ζητήσιω sïx oλίγη τώ Παύλψ xal ttp Βαρνάβρ πρδ αυτού , έταξαν ίνα^jivetv Παύλον xal Βαρνάβαν χα: τ:να άλλου έξ αυτόν πρδ τοϋ άποστίλ-ου xal πρ*σβυτιρ|μ «ΐ Ιιρουσαλήμ ijspi τού ζή^ήματβ aoütoti, Kai πχζιν, αφού·) έμαζώχIPησαν, λέγι:· Ἀνβστά^ Πέτρο tint πρί αυτού - Ἀνίρι άΐϊλφοί, χα: rï έξή . Εlτα λέγι;· M»τά Ϋΐ τά σ:γήσα:*) αύτοϋ , άΛ.ιχρί&η Ἰάχωβο λέγων Ἀνίρ» άϊϊλφοί, άχούσατέ μου,.χα! τά..λοιπά. NA *'br.o»* xal ό I«χώρο πρώτο ιημηγορπ, xal λέγοντα τήν γνώμην του μήτι 4 IIτρο τού έναντ:ιίτα: μήτ« άλλο απόστολο , 'άλλα ξλη ή σύνοδο 'των αποστόλων χαί πρισρυτέρωϋ άπ<φάσ:σαν χα? έπιμψαν τήν έπιστολήν <ΐ τήν Ἀντιόχχιαν π*ρ:ίχουσχν τήν γνώμην τή συνόδου, χαίΚΐι φαίνιτα: «ί τά Πρά-ξι Ant τήν 4πο:αν έπ:στολήν φανιρίν·) γίν«τα:, ίτ: 4 μαχάριο Πέτρο δέν ήτον χΰριο .xal δϊσπότη τών άποστϋι&ν μήτ» ίξουσιάζων αυτέ 'μένο νά χρίνη χα! νΐ άποφβσίζη τά χαΜλου ὑποIHακ τή έχχλησία , αλλά δλο: 4μοΟυμαί4ν οί ,άπάστολο: συναζόμένοι ixptvov χαί έβ*β«!ον«ν αύτά .

Katgkir.· ΐΐν Jftov- ὑποήϊμινο: οί απόστολο; «ί τέν Πέτρον,' τδ μαρτυρ»! χα? 4 Παύλο 4 όποιο έγραψιν ταΐ δ»χατέσσαρα: ·) έπιστολαί , χαί 4 'Ιωάννη 4 IHολόγο τήν χαϋολικήν του έπ:στολήν, ίμοίω χα: Ιάχω^ο 4 ά4<λφ41Ho Xal 4 άπέστολο Ἰούία , χωρί τήν «:ίη«ν xal προσταγήν τοΟ Πέτρου, ίπιχίή χαί ο: iy:o: άπέστολο:, χα&ώ έδιδάχΡησαν* άπέ τ4ν 4:4άσχαλ4ν του τίν χΰρ:ον ήμών ΊησοΟν Χρ:στ4ν, ΐϊν έγύριυσαν πρωτεία χαί έξουσία χαί 24£αν ματβίαν, τά 4nola σήμιρον ζητ«1 4.πάπα , άλλά .έσπούιάσαν') νά χηρόξουν τ4- ιύαγγέλ.ον χαί νά έπ:στρέψοον τοϋ άνί^ρώπου «: (Ηογνωσίαν, χα: 2έν (ίχον άναμιταξύ του Χαμμ:αν| 4:αφοράν, χλλά άδιλφ:χήν :σστ:μ:αν χα! γροντιία χο.νήν τοΟ ·ιΰαγγ»λ:χοϋ χηρύγματο .

Ει ixsivo 44 4ποϋ λέγουσ:ν οί Λατίνο:, ίτ: δ Πέτρο ήτον άνώτιρο βασιλέων*) χα! πάση Αρχή χαί έξουσία τού χδαμου, χαί Sti τούτο χαί 4 πάπα ών 4:ά4οχδ του πρέπι:ΐνά jdva: το:οΰτο , φαίνονται ψ«νΐϊμ»νM άπδ τήν άγίαν γραφήν, έπκβή χα! αυτέ 4 Χρ:στδ έϊ'ι:ξιν ύποταγήν *£ τού βαβτλΐ , ίταν άπιγράφη ι: τήν άπογραφήν τού Καίσαρο „ χαΟώ 4 <ύαγγιλ:στή Λουχά μαρτυρβΐ «ΐ τδ β' χαφ. Καί πάλ:ν ὑπιτάγη, ίταν έπλήρωM τά ίίδραχμα, χχϋώ 4 Ματθαίο ·) <: τ4 :". Αλλά xal δ Πέτρο έτζ: μά νου#ιτ<£ άί τήν πρώτην τοϋ έπιατολήν λέγων")· Ὑποτάγητι πάση άνάρωχίνη χτίσι: i:ά τδν χΰρ:ον, «ίτι βασ:λιΐ ώ ὑχιρέχοντ:, ι:τ« ήγιμ4ο:ν ώ 8:' βύτοϋ πιμκομένο:;, 8τ: ούτω έοτί τδ άέλημα τοϋ >ιού. Καί 4 Παύλο πρδ Ρωμαίου γράφι:")· Πάαα ψυχή έξουα:α: ὑπιριχούσα: ϋποταοοέο*ω- ού

<i»etu ac Hieroaofymitana ecclesia, Dicit enim! *Mieerunt Barm^am, qui .iutioebiam peteret.*

Item ιAntioeheni, exoria Antiochiae disceptationede circUmcisioqe.non ad solum Petrum ei de ré judicaturam mandarunt, sed ad coetum apostolorum ac seniorum. Dicit enim actorii cap. XV: *Cani.* '*Πβ *ergo eediflo* et *dioeeptatio* esset 'h m *exigua Paulo ac Haruabae* adversas *illot,* stotwnmf to Siseem/er'et *Paulae it Barnalnp et quidam alii rd' Mit ad apgetolo» ac preobgferoe Hieqpeolyihaai taper* Aoc *'qudbtUoae.* Rursus autem, conventu facto, dicit: *SurgeOt Pttrue, dixit* pd *eo»:,Viri fratrie,* et quàe sequuntur. Poste*. dicit: £4 *pottqaam* eoMtidiisseto, *reèpaudit Jueobu» dieeei; Viri fratre», audite* me, et reliqua. En habes etiam Jacobum primum contionante'm. quia ei seqtentiam dicenti Pe.trus aliusve apostolus adversetur. , Imo re a cunctis apostoli* préxbyteriaque dijudicata, epistolam, qua 'concilii sententia .concludebatur. Antio-, chiam- miserunt, ut ex *actibur* liquet. Qua ex epistola comperitur, .beatum Petrum apostolorum principem ac dominum non exstitisse, neque universas ecclesiae causas judicandi ac dirimendi jus ipsi soli competivisse, sed eas a cunctia una convenifentibus apostolis'esse solutas ac sancitas.

Apostolos vero in Petri ditione non fuisse, id testatur Paulus, qui Petri injussu ac inscitia quatuordecim . epistolas scripsit; item Joannes theologus, qui catholicam epistolam scripsit, nec non et Jacobus frater Domini et Judas, apostolus Nam sancti apostoli, ut a magistro suo domino nostro Jesu Chrjsto fuerant edocti, primas pbrtes, imperium, vanam gloriam, quae hodie a papa affectantur, non ambierunt, sed in evangelio praedicando hominibusque ad Dei cognitionem reducendis elaborarunt, nullo inter sese admjdso discrimine, sed fraterna juris aequatione parique 'evangelicae praedicationis cura.

Quod autem attinet ad illud Latinorum assertum, Petrum nempe regibus praefuisse ae cuivis mundi potqsta'ti et saictoritati, ac idcirco pu|:am. eum cuni excipiat, talem esse oportere, a sacra scriptura mendacii arguuntur. Etenim Christus ipse obeequipm in principes praebuit, quando in Caesaris descriptionem relatus est, sicut * Luca evangelista narratur cap. Π. Rursus oboedivit cum didrachmum solvit, ex Matthaei cap. XVII. Quin imo et Petrus idem no*, monet in prima sna epistola: *Subjecti,* inqnit, **M* mmi *kuuumat* «raatora* *propter domi*man, *ί*« regi *fuaoi frmaecUmti tiot ducihu tauquam ab oo* nisNÎs, ftoo *tie ott oolautof Hei.* Patrius quoque ad Romano* scribit: *Oatait eaiaia poteniatibut tiMiationbut eubdita tit;* non *ett *nh» potteta» ui»i a Deo; quae autem euui, a D*o ordinatae eunt. Itaque qui neietil poteetati, Dei ordiuatûmi rriiulit.*

') Act. 11. XK.
■) Act. 1&. It
·) u'fev' art··* A; ef. ibid. 7.
*l A ι IWi. 1A
*) B.
*) A.
') ZajrwréríÇ·» A.
*l A.
·» Mattlu 17* M
'M Petr.l !M<

γὶρ iatav iξουσιά ιιμή ιπδ ^«δὺ· -\ δι βὺαβΓέξβοιβι ὑπδ »«o0 τιταγμίναι tieij. ὠατχὸ ίντ'ιτα»σ4μῖνο τὴ iξβυσίφ τὴ τοὺ >(οὺ βιιταγ-ή iν»iστ>|X«ν·'οῖ γὶρ iν^«στττ(-χόνη «iwl; χρiμ· λὴψονται· οὺ γὶρ «1«ὴ τὴν μάχαιραν φδρ»!· »«oO γὶρ βιiχονi iστι. Τδ.ὁποιον ἐητδν,ἐξηγώντα; i |ρio Χρυαόστομο; λiγοιl)· Καi δχιχνΰ , δτι πiσι τβὺτα διατiττοται χάi iapsüojr χαi μονiχοi ', λiγιι· 1110« ψυχὴ ὑποτασσiβIiω. xiv *ἐπί*ατολο <, xiv «ὐαγγιλιστὴ , xiv προφὴτή , xiv ὁστισοὺν- ουδὲ γὶρ ἱνατρiπιι τὴν «ὐβi^ιιαν- βδτη ἡ υποταγή- χαi οὐχ iπλὼ λiγοι πν.i>ές»φ, iλλ'..*) ὑποτασσioKω, Ἴδοὶ λοιπόν πώ; έ ηγ«i τδ ^ητδν τούτο *ἴ*'ίγιο;, δτι χαι iπόστολοι χαί προφήται χαί χάέΗ iλλο «ρiποι νi ὑποτάσσιται χi τὴν έξουiiαν. Ἂν ὁ' Πiτρο; λοιπδν χχi οi λοιποὶ iπόστολοι ήσαν ὑποηταγμένοι «i; τά; i ουσία τi χοσμιχά , πώ iποτολμώσιν ci 8:i-•δοχοι τοὺ Πiτρο» νi λέγουν, δτι ήμ«i; δριζομον μόνοι χαι έξουσιάζομβν χαι χρiνομιν τi (Ιατ.λiία τοὺ χόσμου χαι διαμοιράζομε τά; έξουσία; χαι χυροννοϋμον δχι μόνον τi έχχλησιαστιχά, iλλί χαι τi πολιΐîχά; ι

Αλλί χαι ὸσα άλλα προνὸμια τὴν σήμβραν δiδουα·ν οἳ παπίσται οἳ; τόν πάπαν μέ πολλὴν iδιαχριαiαν, φαίνονται φανορά. δτι οίναι iχτδ; πάσή οὐοοjsoia; χαί φρονὴσιω υγιού . Καί πρώτον μiν τδν ὀνομάζουσι Ηοδν «i; τὴν γὴν, τδ ὁποιον χανένα β-οοοο^ὴ; ποτο δέν τδ έδέχiΗ,χε, iλλi ὠ ρλάσφτ,μον χαί -ivτiΙΗον φωνὴν τδ 'iποφχύγουσι, πόρο μόνον ὁ έωσφόρο διάβολο , ὁ ὁποιο iΐπχ')' Ηήσω τδν θρόνον μου ἐπάνω γών νιφιλών τοὺ ουρανού χαί iσομαι δμοιο τφ ὑψiατορ· διὰ τδν ὁποιον χ«i ὁ Χριστό; λiγοι'1· Ἐβ·οώρουν τδν Χα.ταniν ὠ; αστραπὴν iχ τοὺ ούρανού ποσόντα. Kai πάλιν δταν έπiραζχ τδν Χριστόν λiγων')· Ἐiν ποσὼν προσχυνὴσή μοi, ταΟτά πάντα σόι δώσω", τδν οίπον ὁ Χριστό · 'Γπαγο ὀπίσω μου. σατανά- γέγραπται γάρ· Κύριον τδν »οὸν σου προσχυνήσοι; χαί αὐτφ μόνφ λατρούσοι;. Ἀλλί χαί ὁ Ἀδiμ διι τὴν έπι&υμiαν ταὐτνν τή; »οὸττ,το iβιώχΙΗ, ἀπδ τδν παράδοισον χαΐ ἡχουσον ἀπδ τδν μβὸν'^· Ιδοὺ Ἀδiμ γέγονον ὠ; o!; i ἡμών. Πώ λοιπὸν οἴχοιοποιοiται *ἰ* πάπα;, iνiiρωπο; ὠν χαί ούδiν iλλο οΐμή γή χαί σποδό , τὴν ὀνομασiαν τοὺ Ιΐοὺ χαί νi χηρύττοται iπ' άμρωνο; χαί νi προσχυνήται χαί νi λατρούται ὠ; ,ὺού;; Ἐiν δί προράλλοισ-.ν oj παπίσται, δτι χαί ὁ <Η4 οiπο τφ Μωὺσή')· Ιδοὺ iγὼδέδωχά σο *οδν Φαραφ, iλλi δiν ,iχουν νi δοiξουν πώ; ὁ Μωὺσή; νi iζήτησέ ποτο νi δνομάήοτχι iπδ τοὺ Ιουδαίου; Οοὸ , χαϋώ τὴν σήμερον τδ ζητοί ὁ πάπα iπδ τοὺ Ρωμαίου , .οϋτο φαίνοται ποτο χανίνα ἀπδ τοὺ Εβραίου νi ὠνόμασο χαί νi έχήρυ ον οî τδν λαόν τδν Μωὺσήν πώ οiναι JH4; οἳ τὴν γὴν· μὰλιστα αὐτδ 4 Μωὺσή , χα*ὼ φαίνοται οi; τδ τέταρτον τοὺ Δβυτορονομΐου, διδiσχβι τοὺ Ιουδαίου νi μὴν γνωρiζουν iλλον παρὰ iνα χαί μδνον iΗ4ν. Καί iν δ πάiΠΤi Ηλ^ νi ὀνομάζοται (Ηό , τάχα δὺναται νi χiμή χαί τi ένοργοία τοὺ *>οοὺ, χαθώ» οi Ρωμαίοι τδν iχΦαιiζουσι μέ τδ ὀμνια πδτοστ ήγουν πάντα δόναται. Ἀλλ' έπβιδή τi ivοργοία τοὺ Ιΐοὺ νi χάμνι δiν δύναται, χαβώ οίναι χαί ἡ iλή^οια, i γνωρiσγ τοὺ λόγου τον ὠ; οίναι χαΐ αὐ-

om/om *ipti »ol< d«mHnti<Mn>'àcyiiniMt* :■ no· «mm »i»« ewM *jfladnmt portat; Dm mtim* m<xy <(«r *M.* Qum verba explieono diviu Ohryoootomuo: *St ottmximii,* ait, *koe onomiM imptnri, taemnioiitiu otiem ft mottetkit, dicit:* Omnia «ninnysubdita ait, *ctçi apoctohu »it, ctd rcaaythrta ct prupktta, rtd foim» aKtu: mpa nil iaor mtifcetw pjctatcm* χχό-*ccrtit. Ncr dmpiiriior Heit* Aoediat, *»rd* aubdita ait. -Vidoa quotnodo aancfSa effatum illud ^interpretetur, apoatdloa nempe et prophetas et alium quemvis pOteetati subjiciendos esse. Petrus ergu ceterique apostoli si potestatibus saoeujaribus erant, subditi, qua fronte ' Petri successores declarare audent, jua aeae solos habere orbis regna delimitandi, regendi, judicandi, imperia decernendi, res , non ecclesiasticas solum, sed.et civiles moderandi?

Quin etiam alia privilegia quotquot a papi.tis summa imprudentia hodie papae tribuuntur, ea comperitur a quavis pia sauaque sententia esse aliena. Atque primum quidem *Drum taper terram* illum appellant, quam vocem nullus unquam pertulit religiosus vir, sed tanquam impiam Deoque infestam a sese abjecit, si unum excipias luciferum diabolum, qui dixit: *Ponam tolium meum taper uubte caeli et mmilie ero altieeimo.* De eo fhnstux: *Videbam,* inquit, *Satanam eicut fulgur de caelo cudentem.* Kursus cum Christum tentaret dicens: *Haec omnia tibi dabo, n proetratue adoraverit me.* tunc ei Christiis: *Vade retro, Satana; tcriptum eet enim: Dominum tuum adorabit et illi toli terriee.* Imo vero Adam ob eandem divinitatis cupiditatem e paradiso pulsus haec a Deo audivit: *Kcce'Adam gueiti unat ex nubit faclut ett,* Quomodo ergo papa, homo cum sit nihilque aliud nisi terra et pulvis. Dei nomen sibi vindicans tanquam Deua e suggestu praedicatur, adoratur, colitur? Etsi objiciant papistae. Ileum ipsum Moysi dixisse: *Erce conditui te deum Pburaonit,* tamen ostendere non valent, Moysen sese a Judaeis *deum* vocitari unquam exegisse, quod nunc a Romanis papa reposcit, nec comperitur unquam ullum Hebraeorum de Moyse declarasse et ad populum praedicasse, quod esset Deus super terram. Quin etiam Moyses ipse, ut in quarto Deuteronomii capite videre egt. Judaeus docet ne alterum praeter unum ht solum Deum agnoscant. Quod si papa vocari Deus velit. Dei opera faciendi copiam forte habet, juxta illud quo a Romanis deificatur δμνια πὸτ·στ, scilicet omnia potest. Cum autem Dei opera perficere non possit, quod verissimum est. ipse sese habeat pro una e Dei creaturis, ut sunt ceteri homines, nec divinum nomen exquirat.

M (Chrysost. in ejHitt. «4 R>'Ui. Iiuinil. 1: Pair. <«r. LX. Η1Λ.
•I βέλλ* Oli. A.
·) I*. 14, 13.
Lw. N* 1H,
·) Mittb. 4, MU
·) g m. a, aa.

Tic Iva χτίσμα τοο IHoO, χαAώ «iv«η χαι βi λοιπoί dvttpwxoi, xoj if μήν ζητή τήν δνομασίβν τή Hὸτη« .

Λέγουσιν έτι oi "Ρωμαίοι, ίτι δταν τι ὑπάγή νά έξομολογηiTή «i τδν,πν«υμβτιχδν του, πρώάον νά ὀδν έρωτά >), Αν πισηύη «i τδν πάπαν- χαι «iμὰν δμολογήσ«ι βτι πιστ«ύ«ι, τότ« νά τδν δέχ«ται χαι νά τδν" έξομολογή- ιί δέ μή, τδν Αποδΐὼχν«ι ώ Αρνητήν. Τδ ὀποιον χἀμωμά του δχι μόνον «Zvai Απρ«πον καi παράνομον, Αλλά χβi βλάσφημον σιμά «î τδν ὀiὸν, έπιιίή χβi ή λέξι αὐτή τδ πιστ«ὐω δέν έδὀάη Αλλου πνδ χτίσματο οὔτ« ὀρατοὐ οὐτ« Αορἀτου, αλλά μόνον τοO έν τριάδι ὑμνουμένου β«οθ. Διά τοὐτο δέν πρέιιιι νά τδ οἰχιισποιοὐνται o! Ανθρωποι cJti νά βιάζουσι τού ανθρὼπου «i τοOτο χβi νΐ τού κάμνουσιν AvMρωπολάτρα , καΒώ τήν σήμιρον κάμνουσιν oi Φραγκοπάτέρ« , _oi ὀποιοι iιὰ νΐ πλανώσι τού χριστιανού χβi μάλιστα τού «ὐσ«β«i χβi àρîτ-οδὸξ^υ τού ἡμιτέρου γένου Γρβιχού μικρὰ τ« παιδία χβi γυναίκα καi κά!>« Αλλην απλήν') χβi Ακαχον ηλικίαν, τοὐτο μόνον κατά πρώτον λόγον τού ■iιiάσκουσι χβi. τού ζητοὐσι νΐ π;στ«ὐουσι τδν πάπαν χαι ίσα Αλλα κακά χαί ἶν ἰχουσι, τά παρατρέχουν χα! τΑ συγχωρούσϊ, χαι τού iiiουσιν Αδΐΐαν «ι; ὀλα νΐ μήν γυλάττουσι τΑ Αγία νηστιία ούτ« τά; λοιπὸ παραδὸσϊΐ τή έκκλησια , χαι τού δ«ἰχνουσι μίαν Ανοιχτήν χα! πλαταίαν χαι έλ«ὐ#«ρήν στράταν, χα! διά νΐ «ίπούμϊν χαλλίτιρα, ένα «ὐχολον κατήγορον «i τδν κρημνόν τή Απωλ«ία ·). Καί ὀσα τού ζητήσουν «î τά κακά του i>«λήματα oi ανὀητοι έχiίνοι καί δυστυχέστατοι χριστιανοί ὀπού «i αυτού έξομολογούνται, ίλα τού τὸ συγχωρούσι, μόνον νΐ ὀμολογήσουν, ίτι πιστ«ὐουσ·. τδν πάπαν. Καί iιά νΑ «ίπούμiν μέ έναν λόγον, ή πρδ τδν πάπαν ὀμολογία καί πίστι γiν«ται «ΐ αυτού τού ἀθλιου χριστιανού , δπού δέν γνωρίζουν τήν Απάτην καί τέχνην τών Φραγκοπατέρων, αιτία καί στράτα «i χά& Ανομίαν καί ἀπώλίΐαν ψυχικήν. Λοιπὸν ή νόμιμο καί καλή έξομολόγησι «ίνα: νά*) έρωτώσιν o! πνίυματικο! πατ«ρ« τδν έξομολογούμίνον χριστιανόν, Αν πιστiὐη «î τήν Αγίαν τριάδα, τδν ΑληiH) <Ήὸν. Αν ὑποτάσσ«ται «i τήν αγίαν έκκλησιαν, ἂν γυλάττη τού iiρού νόμου , καί τά Αλλα·) ίσα ἀρμόζουσιν «i έξομολὸγησιν, κα! ἰχι νΐ τδν έρωτψ, Αν πιστ«ὐη τφ πάπ?, τδ ὀποιον κοντό οπού χαμμίαν ὠφέλ«ιαν δέν δiδ«ι «i τδν έξομολογούμίνον, γiν,ται ακόμη αιτία πολλή βλάβη καί ψυχική ἰπωλ«ία , ώ «ιπομίν.

Αλλά καί ίταν λέγουσιν oi παπίσται, ίτι Αδὐνατον «ίναι νΐ σγάλη_πδτέ ὀ πάπα καί νΐ ξ«πέση «i χαμμίαν*) Αμαρτίαν καί αίρ«σιν, ψ«ὐδονται γαν«ρὰ καί έΐ τούτο- έπ«:iή κά»« Ανθρωπο , Α «(ναι χαί δ μ«γαλήτ«ρο Αγιο , βὐναται νΐ ξiπέση, καθώ γα!ν«ται Από τδν Ἀδάμ, τδν Δαβiδ καί τδν Πέτρον καί δχι μόνον Ανθρωποι, Αλλά χαί oi Αγγρλοι, χαί τδ μαρτυριί ὀ έωσφὸρο . "Αλλά καi. χΐπiδ« . ούκ ὀλίγοι έξέπ«σαν «î αίρέσiΐ , χαM» ὀ Μβρχίλλίνο δπού έγ·.ν«ν «iiωλολάτρη *), καί ὀ Λιβέριο χα! δ κβ' Ιωάννη oi αίρττικοί, κ«Α δ iiάπ«ι Ονὀριο ὀ μονοiΗλήτη , καί Αλλοι πολλοί, τού φποίου παρατρέχομ«ν, διά νά μήν πολυλογούμίν ματαίω διηγούμενοι τά γαν«ρα". Ιέστ« χαί δ πάπα καί χiHH Αλλο Ανθρωπο δὐναται νά ξ«πέση. Καί Α παύσωσιν ἀπδ' τδ νά φλυαρὼσιν oi παπίσται, συγχλω»ο/τ« τά ἀσὐγχλωστα χαί «i τά φαν«ρά Αντιτ«ίνοντ« .

') ίροιή Λ.
') ά.τΑ«ν fiftAwς Λ-
•i λχοΑ»,«(Λ.
·) ni o·. B.
*) «ΑΑ«· <"Α« Λ.
*) *νψίη* ΛB.
'I .WpMAt««c Λ.
*Ί «Ζiφλο>ι*τρ« <Λ.

Oionnt in«uper Romani, qoem^ue, cum «ua peccata pate&otunw confeaiarium - adit, priua* ab eô ·«·· percontandum, num in papam- credat: et «i •e quidegi credere aueruerit,. tunc excipiendum eue ac^peoêâta confitentem audiendum; Ain mtàua, relutapoatatam abigendum. Quae iliorum agendi nitio non «olum indecent videtur ac iniqim, «ed etiam impia eonun Deo, quandoquidem verbum illud *rrtdv* haud cadit in ullam rem creatam «ire viaibileni «ive invitibiiem, sed in unum Deum in trinitate laudandum. Quapropter homine» non decet illud^ sibi assumere nec ceterop, ut id ipeis tribuant, cogere ac anthropolatras reddere, quemadmodum id nunc fit a Franco-patribua, qui fideles-decepturi, maxime vero nostrae Graecorum gentis pios et orthodoxos, parvos pueros, mulieres et aliam quamvis simplicem aetatem, primo quoque colloquio eos hoc unUiu docent ac num in papam credant percontantur; alia vero peccata, quotquot ilii .commiserint, negligunt ac condonant; eis summam dant licentiam sacra jejunia ceterasque ecblesiae traditiones non retinendi ,ac apertam quandam, latam, liberam viam ostendunt, seu, ut melius dicamus, prona in perditionis praecipitium declivia. Quidquid vero e pravo suo arbitrio efflagitant insipientes illi atque infelicissimi fideles, quorum peccata excipiunt, id in totum indulgent, dummodo se in papam credere fateantur. ~ Haec in papam, ut uno verbo dicamus, fides ac professio miseri» illis christiania, ^mï deceptoriae Francorum patrum arte» non vident, causa evadit ac via in quamque iniquitatem spiritualemque perditionem. Atqui ea est recta "bptimaque confessio, ut Christianum peccata confitentem percontentur confessarii, num in sanctam trinitatem, in verum Deum credat, num sanctae ecclesiae obsequatur, sacras leges custodiat, atque alia quaecunque ad confessionem referantur; tie autem quaerant, num in papam credat, quae quaestio praeterquam quod poenitenti haud ullo modo prosit, praeterea multum, ut diximus, damnum affert spirituajemque perniciem.

Irntini vero cum asserunt, papam non posse unqttam errare neque in ullum peccatum aut haereûm labi, tum rursus aperte mentiuntur. Nam quivis homo, etiamsi sanctu» sit omnium maximus, excidere potest, ut ex Adae, David, Petri exemplo comperitur; imo vero -non homine» tantum, sed etiam angeli, ut testimonio est Lucifer. Bed et papae haud pauci in haereae» inciderunt; ita Marcelliana idololatra evasit, Liberius et. Joannes XXII haeretici, Honoriua papa monotheleta, et alii multi, quo» omittimus, no frustra copiose disseramus, rem manifestam expediendo. Quocirca et papa ut alius quivi» homo errare potest. Desinant ergo nugari papistae dissociabilia consociando vac perspicui» rebus reluctando.

. Αλλά χαι δτχν Ηλουσιν οϊ παπίσται νά διίξουν Ην πάπαν άνώτηρον τών συνόδων μέ τό vi ήτβν, ώ λέγβυσι, .χαι 6 Πέτρο ûxspdmi πάση συνόδου, μήτβ «ι αὐτό'χαμμίαν*) άπόδ»ιξ:ν δέν έχουν έπχιδή χαί ούτ« «ί τά πραχτιχά τών συνόδων οϋτι -«ί tip Ιστορικό βίβλου ·ιύρισιώται πο'υάτνά ό πάπα vi ήτον τή συνόδου άνώτιρο , άλλά ίλοι *oi iftitpali* τή παλαιά Ρώμη ύπιτάσσοντο <ΐ τού όρου χαί χανόνα τών άγιων συνόδων χαΰώ χαί αὐτό ό μακάριο Πέτρο , χχ&ώ φαίνιται «ί tip Πράξιι , διότι λ*γ«ι')· Ἀχούσαντι ·δέ οί έν Ιιροσολύμοι απόστολοι, ότι δέδιχται ή -αμάριια τόν λόγον τού »«ού, άπέστ*ιλαν πρδ αὐτού τόν Πέτρον χαί |ωάννην, ο"ϊτιν«; χατα-(ϊάντο προσηύξαντο π»ρί αὐ'τών, όπω λά-(ιωσ:νπν«ύμα ίγιον. Είτα λέ·ρ«ι*)· Τότ« έπ«-xibouv τά χιίρα έπ' αύτού , χαί Ιλάμβανον πνιύμα άγιον. Ιδ^ύ λοιπόν ή έξουσία τή συνόδου, όποϋ στέλλιι τόν Πέτρον <ί ύπηρισίαν, χαί ή υποταγή τού Πέτρου όπού ύπαχούιι χαί ύπάγι: «ί τήν ύχηρισίαν. Καί ἀν'ί ό Πέτρο ήτον ινώττρο τή συνόδου, οϋτι έπρο'στάζ«το ούτ< ύπιτάσσιτο· ώστ« φαν«ρόν «ίναι, δτ: αί. σύνοδοι χατ<ξούσιάζο·υσ:ν άπάντων χαί διοιχούσι τήν έχχλησίαν τού Χριστού· τό όποιον pipato: χαί ό λ»' χανών τών άγιων αποστόλων λέγων»Γ Τού έπισχόπου έχάστου Ιχνου ϊϊδίναι χρή τόν έν αύτοί πρώτον χαί ήγ«ίσί>α: αύτόν ώ χ«φαλήν χαί μηδέν τι πράττιιν πτριττόν άνιυ τή έχιίνου γνώμη , έχοίνα δέ μόνον πριττιιν έχαστον, όσα τή έαυτού παροικία έπ:?άλλ«: χαί ταί ύπ' αύτήν χώραι ' άλλά μηδέ έχ«ίνο ·) άννυ τή πάντων1) γνώμη ποι<ί.τωτι· ούτω γάρ όμόνοια.έστα: χαί δοξασΐ>ήσιται ό h<ό διά χυρίου έν άγίω πννύματι, ό πατήρ χαί ό υιό χαί τό πνιύμα τό άγιον. Νί λοιπόν ό χανών ούτο φανιρά προστάζι:, ότι μήτι οί έπίσχοποι δύνονται vi κάμουν*) τι χωρί τήν γνώμην, τού πρώτου, μήτι ό πρώτο , ι:τι πάπα ήΙΗλιν «ίσ^αι ?| ό τοιούτο · ι:τι πατριάρχη <Γτ< μητροπολίτη , δέν ήμπορίι νά χάμη τι χωρί τήν γνώμην τών έπισχόπων. Αλλά χαί ανωτέρω έδιίξαμιν άπό τά Πράξιι τών αποστόλων, δτι τό ζήτημα χαί τήν αμφιβολίαν τή πορίτομή ,' οπού έσυνέρη αί τήν Αντιόχιιαν χαί Συρίαν, ή σύνοδο τήν έλυσι, χαί όχι μόνο ό Πέτρο , ό όποιο ήτον χαί αὐτό Ινα τή συνόδου, πρώτο μέν τι τήν τάξιν, ύποτασσόμινο δέ χαί αὐτό ιί τά δσα ή σύνοδο άπιφάσ.σι· χαί διά τοϋτο λέγαι ΐχιι ό Λουκά **), δτ: ό Παύλο χαί ό Σίλα δ:ιπορι\όντο τά πόλι: χαί παριδίδουν αύτοί φ·υλάσσι:ν τϊ δόγματα τά χιχριμένα ύπό τών άποστόλων χαί πρισ{1υτέρων,' τουτέστιν ύπό τή συνόδου.

'Οτι δέ αί σύνοδο: (ιχον έξουσίαν χαί χατά τών πάπιδων χαί πατριαρχών χαί πάντων τών άλλων αίριτιηών, ή Ιχτη σύνοδο φαν«ρά μά τό άποδιίχνιι, άνα»*ματίασα έξ αύτών τού αίρατιχού . Λέγιι' χαί γάρ*1)· Τά δέ χαινά χινοφωνία χαί τού τούτων' έφιυριτά πόρρω που τών έχχλησιαστικών πιριβόλων έχ^άλλομιν χαί τφ άνμΦέματι δικαίω χα^υποράλλομιν, φαμέν δή Ηιόδ«άρον τδν τή Φ«ρίν, Χίρ-

•Runm popntM cum probare eontendunt, papam eo eoaeili» praeeeae, quod Petnu, ut aiunt, euivia a'ynodo praeatiterit, nique hac iu re ullum argumentum proferunt. Nam nee in Coneilioram aetia nee in hiaptricia operibua alicubi reperitur, aynodo papam praefniaee, aed cuncti aenioria Romae epiaeopi aacrorum conciliorum' legfbua ae decretia aatringabantur, hpnd aeeua acTpae beatua Petrua, ut in *AetibiM* videre eat. Dicit enim: *Cutu mttm aadiawnt apoiMi .fui treat Hitrutolymit, yt»d rttt-fuMtt Samaria aarmonem Dri, atitentni ad tot Prtruta at Joanntat; φύ* cum *dtneadtbitat, oraomat pro iptit,* at *aeciportat tpiritil* taaetaar.* Poatea vero dicit: *Teae iatpoatbaal.* mamw *tuptr illot, aecipMentgat apiritum aanctum.* En igitur aynodi poteataa, qua Petrua ad negotium mittitur, et Petri obaequium, quo ia oboédit et ad negotium ae confert. Quod ai concilio praeeaaet Petrua, nec mandaretur, nec obtemperaret. Comperitur .itaque sypodoa in cunctoa dominari ac regere eccleaiam Chriati. Ad illiua rei fidem en verba canoni» XXXIX sanctorum apostolorum: £pixcopos *ytatium ningularum mirt conoenit,* </ui« *inttr tue prima* kabtatur gutm rtlut eaput eaistimeat, ét nihil ampliat pratter tiur rontrientiam gerant <pu»m illa tola ninguli, piat pa·rorhiat propriae et tiUit, tpuu tub ea nunt, iompetunt; ned nec ille praeter umniuiu ctmneientiam faciat aHguld: tie enim unanimitan erit et glorificabitur Deu» per dominum in spiritu sancto, pattr tt filiun et npiritun nanctu».* Itaque praesenti canone prohibentur episcopi ne quidquam gerant nisi e praesidia voluntate; nec praeses, neu papa i» sit seu patriarcha aut métropolite, quidquam potest facere praeter episcoporum sententiam. Hed et supra ex apostolorum Actibus probavimus, quaestionem ac disceptationem, quae de'circumcisione Antiochiae et in Syria orta est, a synodo fuisse compositam, non autem a solo Petro, qui unus e synodo erat, ordine quidem prqnus. tamen subditus et ipse cunctis synodi decretis; idcirco dicit ibi Lucas: *Dndan et Silae, cum pertranmrmt eimtate», tradebant ei» nertninda dmreta, ipnu erant ordinata ab a/ηιηΐοΐϊι et prenbgterin,* scilicet a synodo.

Concilia autem auctoritate valuiase etiam in papas, patriarchas, cunctosque alios haereticos, id sexta synodus aperte nos docet, qupe ex eorum numero haereticos damnavit; dicit enim1): *Vana» iitutem nomtaten earumgue fietore» proeal ab tceteeiae tepiit gficimu» ac jure anathemati mdÿieima», Theodorum inipdmu» Pharo», Sergiumgue tt Penium, Pyrrhum timui ac Petrum, qui Conelantinopoli praesederant, praeterea Cyrum qui fuit Altran-*

tf

*) tectores muuito» volamus, hoc ia loco sou ipse concilii verba proferri, sed eorum qmsUain voluti compendium, furiosum eet, primum Isudati loci periocham iisdem fere *eet*-Us inveniri in epistola Tersaii ad imperatore· Constantinum et IrSnem; cf. Mansi, *(Meet, fimcil..* t. XIII. «iC, Patr. l)r. Xt VHL I4M B.

AB.

«) Act. 8, 14-IA.

■) iHd. II.

·> *âv* Air A.

·) Apoetül. autos hic üWnt'tnrt 39 dicitor, rut 34. *îjtfttw* A.

') sarrtpr* .lerru»»· B.

MtAtrot*r A.

·) A' *tiattu* B.

Aet. H. 4.

M) Mita» 1« ι

oura*. Gnaauk «o m» XXXVa.

γιόν t« χα! Παύλον, Πύρρον έμχ χαι Πέτρον ιού; Κωνστα-ντινουπόλιω; προιδρίυσαντα , Itî 8i xxi K.Ορον τδν τή; Αλι ανδρέων άρχιιρατιύσαντα χα! σύν αύτοί; Ονώριον τδν τή; Τώμη 'γινόμινον πρόιδρ,ν. Αλλά χαι τδν Δάμασον πάπαν μιρ-χή σύ,οδτ; τδν άΟώωσι, xs! Αέούτα τδν όγδοον χα: Ίωάννην τδν ιΰχοστδν τρίτον έχάβ"ηρ», χαδώ; έ Πλατίνα;'ι μαρτυριι. Άπδ τά όποια φανιρδν γίνιται, 5τ: χα: πάπ:δι; χχ! χάiH άλλοι άρχιιριι; ύπιτάσσουνταν τα:; συνίδοι; χχ! αί σύνοδοι ιίχον έξουσίαν χχί νά τού; χιροτονούσ. χχ: νά τού χαΟήρουσ.ν άνα ίου; φχνίντχ;.

ΑέτΟυσιν άχόμη ο! Λατίνο:, βτ: έπι:δή χα: ό μαχάριὸ/Πέτρο; έχυσι τδ χιμά του «:; τήν Ρώμην χα: έχιί έμχρτύρησι, διά τούτο νΐ ίχη τήν προτίμησ.ν ή παλαιά 'Ρώμη χχ! ό πάπα; νά ιίναι πρώτο; χχ: μονάρχη; χχ! χιφαλή τή; έχχλησία;·

Αλλ' ιί; τούτο τού; ἄκχοχρ:νόμιι οτ: άνίσω; δ:ά τδ αίμα τού Πέτρου πρέκι: ô Ηρόνο; τή; πχλχ'.ΐ; Ρώμη; νΐ Ιχη τά πρωτιια χχ: τήν αύiHντίαν, δ:χα:ότιρον ήτον νΐ Ιχη τήν το:χύτην προτίμητ.ν χχ! τδ μιγχλιίον ό β<5νο; τών Ιιροσολύμων, ώσάν όπου έχιί έχϋϊη τδ δισποτ:χδν χ!μχ τού αωτήρο; Κρ:στού. δ όποιο; άσύγχριτώ; ύπιρέχι: χχ: ι!νχ: μιγχλήττρο; άπό τδν Πέτρον. "»)itiv αϋτο: μέν ψεύίοντα: ιί; τούτο, χα: μάλιστα όπου ό πρώτο; ίspôνο; τού μακαρίου Πέτρου ήτον ή Άντιδχιια χα! όχι ή Ρώμη. Άλλ' ή άληiH, αίτια όπού ήπροτιμήϊη ή 'Ρώμη ΰπδ τών συνόδων δέν ήτον διά τδν Πέτρον, αλλά διά τδ βασίλιιον όπού τότι ιύρίσχιτο έχιι, χαθώ; ἴδ μαρτυριί ὸ' χη' χανών τή έν Χαλχηδόν: οίχουμινιχή; δ' συνόδου, ὸ όποιο ΐΐfttί· έτζι')· Πανταχού τοί τών αγίων [πατέρων] βροι έπόμινοι χα! τδν άρτίω; άναγνωσ&έντα χανόνα τών ρν' ϋιοφιλιστάτων έπισχίπων τών συναχΒέντων έπί τού μιγάλου Ηιοδοσίου έν τή Κωνσταντινουπόλιι γνωρίζοντι , τά αυτά χαι ήμιί δρίζομέντι χαι φηφιζόμιΟα πιρί τών πρέσβιίων τή άγιωτάτη; έχχλησία; τή αυτή Κωνσταντ:νουπόλιω; νέα Ρώμη · χαι γάρ τφ ϋρόνφ τή πρισβυτέρα 'Ρώμη διά τδ βασιλιύιιν τήν πόλιν έχιίνην ο! πατέρι ιίχΐτω άποδιδώχασι τά πρισβιία, χαι τφ αύτφ σχοπφ χινούμινοι οί ρν' ώιοφιλέστατο: έπίσχοπωι τά ίσα πρισΕιία άπένιιμαν τφ τή νέα; Ρώμη άγιωτάτη» φρόνφ, ιύλογον χρίναντι τήν βασιλιίρ χαι σβγχλήτω τιμη&ιίσαν πόλιν χα! τών Ισων άπολαύουσαν πρισβιίων τή πρισβυτέρρ Θασιλίδι πόλιι, χα! έν τοί έχχλησιαστιχοί ώ έχιίνην μιγαλύνισ^αι πράγμασι, διυτέραν μιτ έχιίνην ύπάρχουσαν.

Άπδ τδν όποιον χανόνα φανιρδν γίνβαι, δτι ή σύνοδο τών πατέρων έδωχι πρώτον τά Χρωτιία τή παλαι| Ρώμη μέ τδ νά ήτον έχιί βασιλιίχ, χα! πάλιν μιτά τούτα ή" σύνοδο τών πατέρων έδωχι τήν ίσην χα! όμοίαν τιμήν χαι τφ Φρόνφ. τή Κωνσταντινουπόλιω μέ!τδ νά ήζιώώη χαι αδτδ βαοιλιίαν χαί σύγχλητον, έπιδή χαί έτζι τδ λέγιι ὸητώ δ πανών, δτι τά ίσα πρισβιία άπένιιμαν τφ τή νέα 'Ρώμη άγιωτάτη» Φρόνφ. Τά αύτά λέγω χαί ή έχτη Ϋύνοδο Άνανιούμινοι τά παρά τών ρν' άγίων πατέρων [τών] έν τή ώιορρ»λάχτφ ταύτή ρασιλίδι συνιλΦόντων χαι τών χλ' τών έν Χαλχηβόνι συναέΓροισάέντων νομοάιτηδέντα δρίζομιν, ώστι τδν Κωνσταντινουπόλιω Φρδνον τών ίσων άπο-

àrùwrHM «μίχτομώ», *et* «*ttû Beuariuui Jftù fuit Berne» fnu»l.* Iacaper Dobmom papa έ portieolari «ynedo fait abaolstiM, Loo aotom oetan» ae Joanne· vigaataaa terti·· depoaiti, taste Platina. E quibus perapieanm eflMtnr, papae atque alioe quosque episcopos conciliis fabae subditos, concilia vero jua habuisse eos ereondi et, si indigni visi fuerint, deponendi.

Asserunt insuper I-atini. beatus Petrus cum Romae sanguinem suum fuderit ibique martyrium pertulerit, idcirco veterem Romam praelatione gaudere paparnque haberi primum, monarcham, ecclesiae caput.

Ad haec autem respondemus, quod si forte propter Petri sanguinem sedi senioris Rumae primatus tribuendus esset ac principatus, hujusmodi praelatio ac praestantia Hierosolymorum sedi aequius |u-opterea concederetur, quod ibi dominicus sanguis salvatoris Christi effusus sit, qui Petrum longe su|>erat ac antecellit. Vnde illi quidem hac. in re mentibntur. eo vel magis quod prior beati Petri sedes Antiochiae fuerit, non Romae. At enim vera causa, eur concilia Romam praetulerint, Petrus non est, sed imperium quod ibi tunc aderat, quemadmodum id asseritur canone XXVIII cpncilii Chalcedonensia oecumenici IV. cujus haec sunt verba: *Sanctannn (patrem) decreta ubique eequentee, at* MNoaem, qwi auprr *lecltui eet, centum et quinquaginta Dei aaumtiteimaruin epitroporum qui Cmuitautinopoli eub Theodotio magno convenerunt agnoscente», eadem quoque et* nos *decernimus ae statuimus de priailegiis sanctissimae ecclesiae ejusdem Constantino·polea»* aoeaç *Bornaet Etenim antiquae Romae throno, quod urbs illa imperaret, jure patres privilegia tribuere. Et eadem consideratione moti centum quiuquaginta Dei amaniistimi episcopi sanctissimo nocae (Romae) throno aequalia priniegia addixerunt, recte judicantes,* urbem, *quae et imperio et senatu honoi-ata tit et aequalibus cum antiquiori urbium regina privilegiis fruatur, etiam in rebus ecclesiasticis* non setas *ae illam extolli ac magni fieri, secundam post illam exsistentem.*

Quo ex canone comperitur, patrum synodum seniori Romae praestantiam primum dedisse, quod ibi adesset imperium; iterum vero patrum synodum postea tribuisse parem aequalemque dignitatem etiam Conataati»opole<m aedi, qaod et ipaa imperio •e senate honorata sit. Id enim concepti» verbis in canone ßneRrntr eoe aempe eodem sanctissimo novae Romae farono privilegia addixisse. Eadem a sexta synodo diouatur (eoa. 36): Esnotnmls *quae a hac a De» nimnad- »t regia* urbs eoaoeneruat, *et sexcentis trifide, qt^· Chalcedone eonoenere,* eoasti*tuta* suat, *deosmimut, ut thronus Coastantiaopolitaaui aequedia privilegia* cum *antiquiori» Bomae throno obtineat, et ia ecclesiasticis negotiis* ut *<U< snagnifiat,*

*) Platiaa· UWr toMs ia otttaM· Orhatb php» άώταώ· pHM·»· a«a M.
, ·) Μμ μ I, ΟωκΛΟώώα. VIL M».
.·> 'Moot «·.. A®·
·) /nn'îhir AB.
·) <X JtaA O·''* CMtat- XI é» C

λ·4«|ν κρισβιίβν tea (τή] «ριββοτέρα "Ρώμη »p4νβυ χαί 4ν τβΐ έχχλησιαστιχοί ώ ixstvov μιγαλύνισθαι κράγμασι, 4«4-vtpnv μ«τ' ixitvov ὑπάρχοντα, ps>' i» 4 τή Ἀλιξανδρέον μ«γαλβα4λι· ἀριθμιίσθα») θρόνο , iίτα 4 τή Ἀντιοχέον, χαί μιτά τούτον 4 τή Ἰ«ρ<οσολυμιτ·ν πόλ««» . Τά αυτά λέγβ χαί ή έχαιοστή *vtapà* τού "Ιουστινιανού τού βαάλέι· · Οισπίζομιν κατά τού τΛν Αγίαν συνόβαν βρου τδν άγιοτατον τή πρισβυτέρα Ρώμη έπίσχοχον πρώτον «ίναι κάνταν τών Ιιρέον, τδν δέ μαχαριώτατον έπίσχοπον Κανσταντινουπόλιβ νέα Ρώμη διυτέραν τάξιν έπέχιιν. μιτά τδν θρόνον τή πρισβυτέρα 'Ρώμη , τβν δέ Αλλαν πάνταν προτιμάσθαι. Ἰδοΐι λοιπόν σμφέστατα έδιίχθη, βτι Από τά συνόδου έλαβι τδ πρατιίον τή τάξιαι ή παλαιέ 'Ρώμη διά τήν βάσιλχίαν χαί ίχι διά τδν Πέτρον.

Ἀφίνομιν νΐ λέγ«»μιν τά Αλλα Ατοπώτατα προνόμια δχού δίδουσι τφ πα'πφ, ήγουν τδ νΐ έχη έξουσίαν νΐ {Ιανη τδ σχήμα τού τίμιου σταυρού Απανα «ί τδν φιλάν τού ποδό του χαί τδ νΐ βαλαμβανη τδ σώμα χαί τδ αίμα τού Χριστού καθιζόμενο , χαί δσα Αλλα παρόμοια γέμοντα πα'ση Αθιία χαί Ανυλαβιία χαί σατανική ὑπιρηφανία Ιργα, έπιδή χαί rivai «ύχολον ϋ χάθι ιύσιρή νούν νΐ τά διαχρΐνη χαί νΐ fΐ γναρίση πόση έχονται Ατοπία . Καί ταΰτα μέν έπ! τοσούτον θιβρήσαντι χαί ψ«νβή χαί Ασύστατα Αποδιιξαντι , καιρό rivai νΐ έξιτάσωμιν χαί τά λοιπά; καινοτομία χαί του VIWτριόμού , δπού έπινόησαν οί Λατίνοι διά νΐ συγχύσουν τήν έκκλησίαν χαί νΐ ^α'ψβσι τήν ιύσέftatov, Ανατρέποντι τά υγιή χα! ορθά δόγματα χαί τά παλαιό παραδόσκ τή έχχλησία χαί τών "Αγίαν πατέραν.

ut ya· *tit* ***untilftU*** *Hluut.* Λα jw« moyiMM jUsmmdriaeeitei *neitatu tttunUif ttmtu*¦ *itittit Ântiaekiee, at feet* «ναι *Biaeeaeifueiteuue* ««««Mi·. Farts» qaoqus deeondt eantmima dnetiniaai imperatoris aovella: Saorâm·· aecuadwa· Mariorwm MWtMMMMI jftWMMF «plirapasi /n'iaaa ««aa omoMun, *aefirJetuui, leutie·* «mmmi ¥ar *ifiaeefuai Cetutaatiuefe Kt,* «ses» *Statut, feet eiftrit Hteu xim untioe tenue kaitrt, retiftie tare eeuuku fneftrri.* En igitur habes apertissime probatam, ordinis praestantiam aeniori Romae a synodia ftiiaae concessam ob imperium, non propter Petram.

Silentio praeterimua inepta alia, quae papae tribuuntur, privilegia, facultatem scilicet pedibus ferendi signatas sacra cruce crepidas. Christi corpus sanguinetnque considendo suscipiendi, cunctaqup alia jura omni impietate iheverentiaque referta, diabolicae superbiae opera; liquident piae cuique menti facile ^est ea diacemere ac quantae aint inaulaitatia perpendere. Atque hia quidem eouaque excuaaia, commentitia ae temera eeae cum ea probaverimua, tempua eat ceterae quoque perecratandi novitatea ac immutationes a Imtinia excogitatas ad miscendum ecclesiam religionique nocendum, aana rectaque dogmata ac antiquas ecclesiae aanctoramque patrum traditiones aspernando.

CAPUT IL

Processio spiritus sancti ex. solo patre asseritur et vox illa filioque a Latinis symbolo adjecta rejicitur.·

Από τά δπνΐα πρώτον rival ή προσθήκη, ὑποΟ ΙΗλοχα'χιο χαί ήμαρτημένβι παραισοίγουσιν ὑ τδ σύμβολον τή "πισινό , λέγοντα τδ πν·Ομα τδ *tfUH* νά έχποριϋηαι έχ τοΟ πατρδ χαί έχ τοΟ υίοΟ.

*Οτι δέ ή προσθήκη αβτη έπισφαλή έστι, διά νά μήν ϗολυλογώμ παρά τού δέοντο , ίγίνοντι ·) τά ματαιολογία χαί χαχοτέχνου πιρι«ργ»ία χαί παρ<ξηγήσ«ι τών έναντίνν, ίρχέτδν rivai <ί β(βα!»σιν τή άλήόιία τδ άφκυδέστατον στόμα τοΟ σντήρχ Χριστού άποφαινομένου έν τφ ιύαγγιλίφ πιρί τού πνιύματο τού άγιου·)· Ὁ παρά τού πατρδ έχπορτΰιται. Ἂν λοιπόν αδτη ή άίδιο σοφία τού άνάρχου πατρδ , δ Αληθή υιό τού frtoO. μά δια'σχιι οΰτο> νά ϗιστ<ό»μ τήν ϗχπδρ τού ' άγίοο πνιύματο . ποίαν ιύλογον πρόφασιν έχομιν νά άμφιβα'λλωμιν ') πιρί τούτου ή μέ τήν προσθήκην τών ivavriwv τάχα νά βίορ τήν ιύαγγιλιχήν τού κυρίου διδασκαλίαν τι χαί άπίφασιν;

Χυμφών\Ν τούτη τή τού σωτήρο; διβασχαλίφ χαί ή έν Νιχαίφ οίχουμιχχή πρώτη σύνοδο άρχισι·)

Harum novitatum priM est additio, quam malevole ac immerito in fidei wymbolum induxerant, dicentes spiritum sanctum e patre filioque procedere. v

Hoc autem 'additamentum exitiosum esse, praetermissis, ne plus aequo garriamus, adversariorum vaniloquiis, astutia industriis ac discrepantiis, id certo probare satis est ore servatoris Christi veracissimo, a quo ia evangelio de spiritu sancto ita decernitur: *Qui* α *fetrt prortdit.* 8i ergo aeterna haec ininitiabUis patria sapientia, verua Dei filins, ita sentiendum de spiritus sancti processione nos edocet, quaenam probabilia nobis est causa hac de re disceptandi aut adversariorum additamento evangelicam domini disciplinam sententiamque emendandi T

Huic salvatoris doctrinae consentaneum a prima Nicaena oecumenica synodo socrum symbolum scribi

t ') *èettfuttta* A.
·) Trita illa lexifl oestiss apart Oraeeos recantato, quae taawu mu Nov. C, Md I XXXl eap. 8, cMtisstsr.
*) s«««|MM· x«ero|M *A*-
*) ϋντχέ· A-
*) dpqssmc AB.
·) Jok. IA m.
') AR.
·) *ien*·· A.

• •-------ia A ric Moripitur: *.Airet (t. Oft tmeereet* ni iyin mifMte;.* h B ssllm· babstw, ssrt h SMrpiae astatur i. s. pri»i»i, yasamietari vi*star art «Horna pristia sapiito lacam. yas Sovas m hythas iri»lnstinmi miiinMw·

II·

ίγρβψ» τδ («ρδν σὐμβολο» καί ή iv Kuwtuwa»-xs£Ui Bauvipa «ΙκούρΜνική σύνοδο; b«4 ntaodtwv dyimv Mi Buey^R Ψπ^ συγκροτηθ^σαι t«-ÜaKMv τδ *tapie σύμβολον* τή; *ifÎMfpi* Cliaa λέγουσι· K·1 «l; τδ Θμ· **ti** Αγιον τδ **ã** τού πατρδ; **δκπορευὸβ** Mttft U τήν δ«ντίραν Μύτην σύνοδον *ai* λοικάΐ Αγι« eixouptvtxol σύνοδοι μίχρι τή; ίβδίμη; ¥κ»δέξ«ντο τδ ῆδν τούτο σύμβολον, βπ«ρ 4ρχισ«ν ή πρώτη καί ¥tl«l«w ή β«ντι$α· xal δχι μίνον νδ προσθίσουν ή νά άφαιρίσουν τι τδ παρβίπην δδν ήθίλησαν, άλλά καί τού τολμώντα προσθήκην ήντιναούν άπ·τγορ«ὐ«ι βητβ - 'Qpmt γάρ, φησίν, ή Αγία σύνοδο; μηδ«νI iξιίναι προστιθίvat, καί τά λαιτά.

Συμφών»; τή διδασχαλίμ τού ΧρΪγοΟ καί τή νομοθισίφ τών οίκουμινικών συνδδβν Αχολουθοντι; χαί οί lapel χαί iΗοφόροι πατίρ»; τή; ίκκλησία μι; ίδιίαξαν') ix τού πατρδ; ίκπορ«ὐ«σθα·. τδ πν«ύμα τδ άγιον. Καί πρώτον *ί* μίγα; ■! θ«!ο; Διονύσιο; 4 Άρ«οπαγίτη; «!; τδ Π«ρΙ ήνωμίνη; xal δ:a χ« *χfτμ* ί νη ; *θχολογία;* λίγκ·)l Καί σύ Bi *ί* αύτδ; ⅜ χαί τά πν«Ομα τή; άληθιία; τδ δν; £ παρά χοΟ πατρδ; ίκπορ«ὐ«ται·). Δ«ὐτιρον *ί Iουστίνο;* xal φιλόσοφο; xal μάρτυ; tl; τδν λόγον δποΟ ίπιγράφ«ται· Έχθ«σι; xspl όρθή; Αμολογία;, ¥ίροντα; τδ βητδν τού Αποστόλου Πχύλου λέγ«ι· Τμ«1; δέ.ού τδ πν«ύμα τού κόσμου δλάβ«τ«, άλιά τδ πνιΟμα τδ ix τού θιού χαί πατρό;. Είτα λίγ«ι ¥ατωτέρο» ToO νioO τδ πν«Ομα τή; άληθ«ία;,.β παρά τού/ πατρδ; ίχπορ«ὐ«τα:. Τρίτον δ ρίγα; Άθανασιο; «ί; τδ Sytav αύτοΟ σύμ^ολον')· Τδ πν«Ομα τδ ίγιον 4πδ τοΟ πατρδ; ίχπορ«νίμ«νον, cù δ«δημ:ουργημίνον οδ.τ« γ«γ«νημίνον, ίλλ' ίχπορευτίν. Καί άγχ«λΔ·) οι ίναντίοι ίπιχ«ιροδσ. νί διίξομν, δτι 6 ίγιο; Άθανασιο; μί τήν προσθήκην χαί ίχ τοΟ νίδΟ ¥γραψ τδ σύμ^οχον, 8μ«; ίλίγχονΧα: ψ«νΐδμ«νοι, τούτο μέν δτι τά σφζὐμινα παλαιά χειρόγραφα βιβλία τού ίγίοο τήν τοιαύτην προσθήκην δΐν τήν Ιχουσι, τούτο Si δτι 1ν «Ιχον τοιούτον ίπ:χ«ίρημα σφοδρδν xal ίσχυρδν οί Λατίνοι πρδ; βοήθαια'ν tou;, τήν μαρτυρίαν δηλαδή τοιούτου άγιου, πώ δίν ίτδλμησαν νί τδ προβα'λλούν «ΐ; τήν iv Φλώριντιρ χαλουμίνην σύνοδον; 'Αλλά Bii νί μήν ίλιγχθώσι Ψ«ν44μ«νοι·) ύπδ τών τύτ« ix«t «ὐρ«θίντων, τδ ισιώπησαν. Έχτδ; ὃ τούτών xal tî ¥ά ταύτα *d;* τύπον ίχδοθίντα τοΟ άγιου Αθαναsίου βιβλία γραιχολατιχχΔ «ί τού; φχα' φαίνονται «ί; μίν τδ ίλληνιχδν dvau προσθήκη , χαθώ; δ άγιο; χ«ὔ τδ δγραφ· ¥1 τδ ίφρδν», «ί; ὃ τδ λατινιχδν μί τήν προσθήκην, χαθώ; Ήνα δχού τά ίμ«ταγλήττισαν ήθέλησαν νί τδ vohtüoouv. Αλλά xad άπδ ίλλα βητά σπορβίδην «ὐρισκόμ«να τού άγιου φανορδν χαί Αναμφίβολον «Ivsu, δτι ίχ τM usrcpb; ίδόξαζ«ν έχπορ«νόμ«νΟν τδ πν«ύμα καί ούχ ίχ τδύ νίδΟ. Πλήν δΰΐ ¥ πιστόμισ««μ ἰξ ὑπβρπλίου τού; Ιναντίου , (one καθ' ὑπδθοσιν δ Αγιο; οδτο; να δγραήαν al; τδ σύμβολον τήν προσθήκην (τδ δποίον MOÿtaaa, WemqM Men·· usthuAeMu Mai uyuabeta· a aumntda CoMtaaÜMpalÜaaa noewaaiea •ynedo ohaatntum ãa Dirant onetna iBi ¥o aaaetia aa diviao muaiàa aMatta eaaataatou patribns: A ia 4JMFÎINM MUCÎIm· * jMÉFV *JNWMdMo* Poat alteram ¥ug iHam ayaadaaa oatara tarn ootaciKa oocumeaica ad aeptbatua tteqne aacram ilium aym-\bqjum, a primo incoeptum at ab alteri» abaolutam, probavere; atque non solum ae quidquam addatur . detrahaturve omnino prohibuere, verum etiam eoa, qui quicquam addere auatinuiaaent expreaae cohibuere: *decrevit* rarae, inquiunt, eocra ayapdw non *liem cmquam adjicere ⅞*, et quae coquuntur.

Chriati doctrinam conciliorumque oecumenicorurn sententiam plane sequente· «ancti quoque ac divini ecclesiae patrea noa docuerunt spiritum ■anctum e patre procedere. Atque primo quidem divus ac magnus Dionysius Areopagita in libro *De* unita *<ii»tincta<pu tMtjia* dicit: *Tu autant Unu ijMt «», et illud: Spiritu» veritati» fui eet, <fui 'a patre prureiiit.* Secundo Juatinua et philoaophua et martyr in opere quod inacribitur: *Ktpo»itiu rectae coffeveioHie* illud Pauli apoatoli adducena: Vof *vero,* ait, non *epiritum mundi accepieti», eed epiritum fui eet ex Dea et patre.* Et infra dicit: *FiUi epiritue veritati», <fui a patre prooedit.* Tertio Athanaaiua taagnua in aacro «uo symbolo: *Spiritu» eauctue fui a patre procedit*: noa *creatae nec genitu», -eed prveiden».* Et quamvia adversarii ostendere temptent, sanctum 'Athanaaium cum additamento *Filiofue* symbolum scripsisse, tamen mendacii manifestantur, tum quod sancti hujus veteres codices' manuscript» huc usque servati additamentum illud7 non habent, tum quod ad firmandum suam sententiam .grave illud ac probabile argumentum, illius inquimus sancti testimonium, si habuissent Latiui. quomodo id producere in synodo Florentina diets ausi non essent? At enim istud tacuerunt ne mendacii ab iis manifestarentur, qui ibi tum aderant. Adde quod sancti Athanasii opera, quae postea anno MDCI graece ac latine typis excusa sunt1), in graeco quidem sine additione vulgantur, juxta «ancti scriptionem ac sententiam, in latino vero cum additione, secundum consultam interpretum depravationem. Imo vero ex sancti dictis passim occurrentibus čiti controversiam comperitur id.eum sensisse, quod spiritus e patre procederet, non e filio. Nihilominus ut plenius aequo os adversariorum opprimamus, hunc sanctum (tonamus in symbolo scripsisse (quod apertum mendacium est. ut diximus, ac in sanctum criminatio), quanti unius sancti sensus valet ad communem eccleciae sententiam et opinionem evertendum, quae a sacro ¥vangelic ab oeeumenicis concilii· ac tanti sancturam patrum coetus testimoniis firmatur?

·) *dit»M{arie* AB.
*1 */Metar* A
*> IMoays. Araopag. <k dw. mone. Π, t.
*1 Ps. 101, M ' f
·) Jok. », M.
·) B· AUudltar sd I Cor. X IS. et sd JoK

14. IA »
') PMNώo-AIώMM·.. Pair. Ur. XXVIII. IMA
*) *ar uaid* ,
*1 ipivAspsvei AB.

*) Pauciora haae nrha · oaaoes Mptian coucilii Epbesini deprompta nul; qui ornea ·«· part «Beti alieqjaa et sjrmbeti ninem leetisMm sütas «M, ¥t past ¥ectu· Cbarisfi Ubslhun *et* «jrssbotaai emit risas· Cstmam wapiti» sm' deesl tetam hM dsrrstma «ese aAMtaoMatam vaMa dnMae originis Qua de r» routa, ai Mm. J. B. PHn, *Juri» eccieemetid Graecorum Ueteria et* sisnsiiiwdn, 1.1 (Remse. 18M), p. MI.

■) Lmige ab natals Yastfad, sad laugias multo « aaacti martyri» aaiiao distat Materials Uls Odei «xfiasMo, e qua locas quidam hic ia mediam pNtatw; quem vide iatsr spuria Jnstiai «para apnd Bigus, Mr. *Or.* VI, 1W7 A

·) Hucusque Ma taatqm amm feasant Atbaawh spars, earn, amm Idtn, *ftatm* peimum Ifsidsfemga» tppis Kieraaymi IVimmrthl, ia pahMrum peadtaaat; baas adMedam as· adaa •eewutam «unMna ãha ebemravwuat, qua·, Oraeei anatri,

•hot χρορανδ; φ«Οβ·î uel taOgtata and ttft *iifto, in* stapr»), *4 te/fiat Mi* *T<*· r»*W w dvurpty) tip Mcrî)» tfc Αχχληοίβ» γνώμη» xri Ufrrv, δπού 0ifaw<ta dad tb Itpbv *tt^p/Shm,* td; otaupevtxdg ουνδββο uri τηααὐτα μαρτυρία τή Mtvtagtec τών Αγίαη «trrfpsr»;

Jtrci U τδν Αγιο» 'ASnvtaev & NsoxmropaisK firie; Γρηγόριο «i; τδ» λόγο* **ta*** TP*H> «F< idatmt; λίγη»)· **K·1 iv πν«ύμη 4π *··» ιήν Οπορξιν Ιχον χ·1** 8<' **vioύ παρηνδ tetj Ανφρώποι** ll). M» τάν étteftv τυμφώνω χαί 4 ◆«ολίγο Γρηγόριο «I τδν «**tpi** *ύτ*ξi· λόγον·), **Δέον, φηβίχ 4ν·** »*4* *«τίρ· **γινώοχ«ι» Αναρχο* χ«I Αγίννητον, χ«1 vióν Ινα γ··γ«ννημ4νον 4χ τού πατρό , xnl πν«ύμ· 4x ◆«ού τήν Οκαρξι» «χό*. παρηχώροὺν κατρί μiν Αγ«*ν<οια . viφ 84 γ«ννήο«ώ .** Κηί βι τά* π«ρί τού Αγίου πνιύμητο λόγον ,λέγ«ι·)· **Τά πν«ύμ· τά Αγιο», 8 παρΑ τού πητρδ 4χπορ«6«ται.** Καί Αλλαχού 4 ·ὐτδ$·)· **Ημί* »1 ◆«ό . «τι μία ◆«ότη . χ«1 πρδ i» τά 4ξ αὐτού τήν ΑναφορΑν Ιχ«ι, *8* τρία πιοτ«ὐηται.** Καί ὁ Αδ«λφδ αὐτού ΚαιοΑριο «ξ τήν τρίτη* Απόχριοιν τώ* ίρωταποχρίαναν αὐτού λίγ«ι·)· **Τδ 84 »«Ξον χαί πανΑγιον π»«ύμα οὐ γ«ννητδν μ4ν, ίχπορινιτδν 84 χαί αίτιατδν 4ξ αιτίου? τού πατρδ 4χπορ«νόμ«νον. Ὁ 84 μίγα Βαοϊλ«ιο ·1 τή* ίπιστολή» δπού χΑμμοι π«ρί ουσία χαί ὑποστΑσιω λ4γ«;')· Επ«ιδή τοί·»υν τά πνιύμα τδ Αγιο*, Αφ' οδ πΑσα 4π) τή» χτίσι» ή τώ» Αγαὸώ» χορηγία πηγΑ,«ι. τού μ4* vioύ ήρηται, φ ΑδιαστΑτω συγχατ«λχμ^Α»»τ«ι, τή 84 τού πατρδ αίτιβ» 4ξημμ4*ο*·) ίχ»ι τδ «!*αι. «»** Χ«ί 4χ·. πορ«ὐ«ται. τοὐτο γ*«ρ·.οτιχά» τή χχτΑ τή» ὑπδστασι» ίδιδτητο σημiio* 4χ«ι, τό μ«τΑ τδ* vίδ»·| χαί σὐ» αὔτφ γ*<·ριζ«σ»αι »«'■ 4χ τού πατρδ, ὐφ«ατΑ»χι.** Καί, Αλλαχού ὁ αυτό ι·)· Ἐσνι μ4» ὁ πατήρ τ4λ»ιο Ιχ«* »4 **,ivχι χαί Α*«*δ«i , iiζα-χαί πηγή τού vioδ, χαί τού αγίου πνὶὐματο .** Καί 4» τφ πβρί π·.«ύματοί λάγ<ρΊ»>· **0484*** έχο* 4» **4αυτφ 4πίχτητο».** Αλλ' **Αΐβiβ πΑ»τ· 4χΟ» ·« πντΟμα »<ού χαί 4ξ αύτοΟ ποφηνόι αίτιο» αὐτiν 4χο»** ώ' **πηγή» 4αυτοὐ, xAxoiSt*** πη·γΑζο*.

Καί ὁ <Ηΐο» Χρυοὐστομο» 4» τφ π»ρί Αχαταλήπτου!·)· **Ο18α** βτι τδ κ*»**4μα 4ξ** αυτού"), **τδ 84 πώ 4ξ** αυτοὐ **ούχ** έπiβταμαι. Καί ὁ Νὐοάη Γρηγόριο «ί τδ λ»'-ο* χ»φ. χατ **Κ4»ομίου· 'Οτι τδ π*·ύμα τδ Αγιο* 8ι** αυτού **μ4» 4χ-λΑμπο*** (ήγου* 8ιΑ τού vioὐή τή» **84 τήζ 4ποοτΑα«ώ» αΙτία» Ιχο» 4χ τοὐ πρωτοτύπου** φωτό (ήγου* τού πατρδ ή **Ὁ** αὐτδ **4»** τφ χ«ρί **»«ω»υμία** λόγηι* **11ώ» 4* τριοί προοωποι «i; 4οτι »«4»· ΤΑ τού Α*»ρώπου,** φηοί, **πρόαωπα πΑ*τα** οὐχ **Από** τοὐ **αυτού προαώ-**

' PtMterMuwixaiAÜuaMÎamAiTMOrefonMXeu-·■MiMri· ia Bb<o ψκαι ***ἰτJUt*** Mripait Aieit: **t'··*· fW *tfirihu uttilitMDf·* Mantatiw *initu*,'tt* jm *ftr fUnui t^tru^LimninUtii.* Haie ooaoentaamui Oregon» **thwfogM** ia Oration· 4« ***JMtrationt: Um,*** iaqoit, *Dtut** jMtan» *afnMetrt •frttll fri»· dfii taftfite* tt* **mpMtteM**· *t «ama /K-- e» patra** <pa«Mtmn, *tt* **amm** apintOM «a ***Dtt MtttuUiaif iatatam, reoialetoi patri inpnnti fnprittetm, jUit ttrt fttuntientin.*** Atque in Oratione de Spiritu aaneto: ***Spirit**· tenet**, gm* a *patre jnetiii.*** Idem vero alia·: iVeta *D**t* **** **t,* feoniam ana *itititet; effet ed* mwm ra qua· *t» tu nmt rt/freetnr, attat·· trt* ptrione* errdeem».* Cneooriu· autem frater .ejne ita reaponaione tertia Dialogorum suorum dicit: *Ditiee* eetnt »eeeti**inuuf** tpirifn* ■an ·«< genit** geidtm, »*d procedit, etget n ipen geod d* patre prteedii, a patre* tayuam auus *oritor.* Baitilius Magnus in Epistola quam scripsit Da ***hta*tia* st Aypostaae.·' Qomnam *igitnr,* inquit. *•pirite* nonet**, a geo eelet a feet· tonor**· o*·mwm *in'mata* re* largitae eetanat, a ilii geide*· dependet,, geocen· tine «11« di*tgntia* manta romprv-*lueditnr; etr patre epro *t principio eeepen***· *tabeat* a»··, iota *ot procedit; hanc proprietati·, gnae e*t necnnd**· ippotlaeun, nota*· obtinet, et poet JUiut* et c**· ip*o dignotcetnr.* Et alias idem: *Ett pater* Aataa assa *perfect**· nor **Uie» indige*·, radix ae font Jllii et epirit*· «ancti.* Et in libro de Spiritu sancto; ΛΪΑ4 *battu·* in *»tip*o adieetili**·, ted ex aeterno habe*· ontuia tangea*· tpiril*· Itei et n ipto progreuei; prinnptnnt tene habent tongeat*, »*i fonte*·, indtgee ocaterien».* Divus Ctrrysostomus tractatu de *incoatprelieneitili:* Xeqi *epirit**> *ett ip*o erue; geumodo ante·* ex ipto tit netcio.* Gregorius Nyssonus cap. XXXV contra Eunomiem1): *Spirit*» «anet** per anm guide*· retpleedel* (scilicet per Alium), *prindpi*·* ante·* hgpoeiateo* habet e prototgpo I·*»** (videlicet o patre), idem libro da *Ditina nonunationel), georeodo* m *tribu» pertteit* use· ait *Deu*. Iu honunibut,* inquit, *perttnae* omnra nen *ab eadeu· pertona teeundnt* eeat*·**·* *hâtent ette;* wrwm *haec guident ex illa, haec autet* ex illa in multa* M *tfitma etie taper causati·* attat causa·. *In eaucta autet* trinitate* non ita; earwm' una *eedtmgue pertona patrw e guu Jilin* generatur ac- tpiritu* «meta *pracadit; unde propria* unem causam cum ti· fua« *ex'ea tant* uauri *Dtu*· cocan aude*·*».* Vide quptkodo etiam hk unum idemque principium dicit, patrem seilieet, filium autem ac spiritum duo principiato. Basiliits

---

'l CeMsr loess, 4e φοο satira rraratal Oortitsàssm Mquienm·, *itueert. prima Dmmucen. t* A VMrait etiasi Patr. *iit.* X. ββA

·) *ît* «k» at»qs« A

•1 Urmrar. Nsalaas. Oral. XXXII. 0.

·) IA Orat. XXXI, A

·) Orat. rft. e. K

·) Vamer. MsL I, rasp 8. PMr. tir. XXXVin, *» A

\ '» Bsoil Bta- XUH; Pair. Or. XXXII. S» »'·

·) ·À.

/ffffil 8?i·* Aï

>·) Bta Contra HabeUisara HamiL XXIV, | i; Petr. Or. XXXI, ·» B.

'·> BmîL Bni*. Uk V, o^. «tt.

i·) jtfA·

") CVy··* »s tansprab.taU.ASi mtr.Ur.Xl.VIII. 104.

") et aini am. A.

') Lecus Ut« abi Ut. wrapartasi aabis use sal alttura. ti MsteatUM, *non* rerbs speetas. sArat Mb. I realm Esamn. npsA Migss, Petr. Or. XLV. MS A.

) Ùlttoülf dit <WMMNm6m4 fc|Kb4 Micas. L cil. lui K ,

xev χατ4φ4 χρββ·χ4 Iχ*» τ4 tivat*) [dUd t* μ4» 4* τούτου, τ· 84 if ixtlveu *i χολλ4 xai tidpepa alvat) spit τοι atria-votç xal rd ·Hι«·I»I H τή Αγiβ τρι48ο ο4χ οήτ· *|ν χρ4β·χον aai rd aùtù τοO χβτρi , if ·6«·ρ 4 ·l4 γ«νν<τβι xal «4 xvtbpa <4 dyiav 4χχ·ρ·4«τβι· 8ιδ χυpi· xal τ4ν I»· βiτιον ptrd rAv if ai·. τοO *1τιβτ·ν Iva ·*4ν ρομ4ντ«··ρρηχ4τ« . 'Ορβ κA χ«l ivt«M« Iva «ai pdvov Uyat rfuov τδν χ«*4ρ«> τ4ν Si ul8v Ml τ4 aveOpa Me tttatnd. Ό 84 ρiγο Ββοiλβιο ')· TA 84 «vttpn τή 4λη·«io ix τοO xarpic ixxop«4»e>at 8ι-δ«χ·1ντ« , ix τοO ♦teO tivat 4μολογοβμ«ν datlartt;.*

Κύριλλο 4 Αλ»ξ*ν4ρ«i«; x*pl τοO nvéSpatv;*)· Kai χροχ Γτβι piv ήγουν'îxxoptdtrat χ<-•drtrp 4x4 «ηήή το° *°ea »«I »«τρ4 · χορηγΟτβι 44 τή χτio*ι*) 8ι4 τοO uloO. Ό «ύτδ; ·î τή» ivβτιχήν ixιστολή» 4χοθ «ùploxtrex iî τ* xpnxuxd τή; iγiη τρiτη ouvdBou λ4γ*ι*)· Κβτ' οùîiva τράχον β<λ«ὺ<α·*ι' πβρ4 τι?·» 4ν«χ4μ*A· τήν 4ριο·«Το·ν χiοτιν, ήτοι τ8 τή χ£οτ«· ούμβολον, οθτ« μήν^ Ixιτρi-χομ«ν iηντοί ή ίτiροι ή Xiftv 4μ*ΐψβι τ®» 4γχ·ιμiν·ν ixetoe ή μiβν γοOν χβρβ-βήνβι συλλβ?ήν,μ«μνημίνοι τοβ λiγοντο l)· Μή μiτβιρ* dpta aUvtp, S Idavro ol χχτiρ* oov· οὺ γάρ ήσβν χύτοί οi λ*λοΟντ« , 4λλ4 τ4 xveëpa τοθ·«οθ xal χ«τρδ , J 4χχορ·4-•rat μ»» if χύτοιO, 4ατι 84 οὐχ Αλλiτριον τοO viοO.

Kai 4 μβχάριο Δχμβσο χ4χβ «I τήν ixirro-λήν δχοO γρ4ρ*ι χρά IlauXtvov τδν inisxoxov 0*o-οχλονiχη λiγ*· Et τι ρή tfxot τό χν·0μ·τ4 Αγιον 4χ τοO χβτρ4 etvai 4λη*A xal χυριβ A xal tùv-uliv. 4»4>tpa Iοτ·. Ό 84 8etoc Ίιρώνυμο «I τήν Ιχιοτολήν δχοO ypdpat χρδ τδν Adpaoov λiγ«ι· Πιστ»ὺομ«ν xal ·1 τδ χν·.δμο τδ 4γιον, 8 χο'ρά τοO χοτρδ 4χ«οριύ*τβι 4<8i· . ,

Τούτοι; αυμρΑνν xal 4 Ιιρό Άμθρ4οιο Α4-γοοοτiνο t«*)'xai Έχιρ4νιο Κύχρου xal Γβρμβνδ Κ·νστ«ντινουχ4λ·ι· 4χ τοO «βτρί δρολόγοΟάι τήν τοO Χνοὺμχτο ixxὺpeua v· Αοβ6τ· 84 *uti* 4 Αοlο Δβμχσχηνδ σβφ4στ«τ< τ4ν xaeipe ρ4νον ahwv Ml 4ρχήν xal χροpoUa τοO χνεὺparo; îν χολλρi τάββι άχοφβ£ν»τ«· «ρ4 84 τούτοι 4 tâtoc x«i 1«ρ4 M4-ξιρο *î* 4» PAρί «4ριοΐκ4ρονο βi «4ν xaipàv Map-τίνου τοO κ4μ οί τοὺ χρ' χρόνου 4x4 Xptawtt γ*ννήθM* . O4το λ*«4ν 4ν τ| «ρά *Vaftavf U-*οχοαον*) Κάχρου Ιιατολή ρονορΑνοντβ '·) «A 4*4-0UV οi δντιχο! SiMo mà m ήγουν 4 Αύγουνήο , ΐopA-ννμο , Apjlpimoç, A4·» xal ol Aamai, tn Mjuii 4 •aloe Κύριλλο , τήν ixaipeueiv τοO Αγiου «νβὸμΜο , λ4γ«, βτι *4νΌ ixlanuov Iva «ai p4vo» efnèv τ*ν xaeipa τοO vioO xal χνοiρβτο · ηρφ< γΑρ* Zvμ> P*νον χβρήγβγον χρήοβι T·ρβ(·ν'*) aa-

4* Am *WW* mw Nmmia

Oyrillu* Alexandrine* de apirite: *St pr^»H-inr* yaaiaa a*** jerecadil PMfâaai a /oal* a *Dt»* it JMtMp tfÜMtVF MWMWtM *f9T jUtuMl·* Idem epiatola de anioae qaae in actibua eet aaerao aynodi terti*·:·XaUe awdo jearianr, at ai aiipae jKat ifla eaaa'ta a·* *JUti tfathabn»* eoaearialar; IMfllf ΦN*M Mit *ΔoΘφ tût* «41i ΦMNMΦ ettBFI wt INMMt McWlMI iSî JHMÎtWI Mit MMMI *9° laiam praMrtra parmêttûaaa, aemarM ÿn* pai *4&it:* Me tnaafara* iennino· aatiqnoa, que· poauerant pâtre·'toi. Mon «xta» ipai lecaA' *tuiti, ttd iptt tftrüti Dti et fttrit, φύfnadit ftUttt tt ipta; Mt* aataé» aaa alûna* a jîlio.

Beatne Damaiea papa, epiatola qu»m acripait ad Paelinum epncopum Theaealonicenseml): Si paw, inqnit, >M *iOtrii, tpirituat* Mutctam *it fuira tara* eOra, *ai prtfrit, tieui ai filùmt, mu-*Uama *ait.* Diva* autan Hiaronymu·, epiatola quam ad Damaaem acripait: *Oraütuu* ai m *apiri.* tan *auautuet, yui a patra oatarna procadit.*

Hia etiàm oonaentaaei aanetua Ambronua, Auguatinuaqne et Epiphanie* Cyprin* et Germane* Coaataatinopolitaaai prooeaaionem apiritu* e 'patre oeettentar.ı Diva* itidem -Damaacenu* patrem maMa loeia Mam apiritu* cauaam, principium, prolatarem apertiaaim· declarat. Quibua adde Ahram, etiam Maximam qui Romae venabatur temper* Martini papae anni* poet Chriattun na-tam DCXI». Hio enim epiatoU ad Marinum Cypri apimepum exρücaaa quonam modo occidental*· magiatri, VidaÜoet Auguatiana, Hioronymtu, Am-teeatea, Leo et eeteri, divna itidem Cyrille·, apiri-taa «anati paooaaaleaam iatelligéreat, ooa fantur omnea .unum idaaeque <1H apirituaquo principium agnepeerej patremt dieit enim:' OmeoMatMi Xaria-

•taam *cÿrÜK* Aiaamadr M an dnara Junidration·

'j <ÜU *4 *fdv* — *4**0« afro· «m ÀR qem vota . tamm *4 aaamtaii *aa*aqeaMiam aanto* Mqatauetar.

·) ML WM.CXXV, *; PMr.er.XXXn, M» α

V) ty»a Atanrt. IpM. *4 aMMakea 4* 8)Π·M*; Meari, («aubiiT, em

♦ *arjrat A*

·) CytO. IIn. Rri*· ·* *4 Jam. XMiMh.; PMr. άή LXXVH. UM> D.

') Prata,*

') π ml

*) Pro *Muawr* lag* *optapirttar; al,* PMr. Or. XC3. MdA

) Bria apiriai·, qaa* e Th**4arrt* (ffiri. aaaL V, 11) rariMr, (Mm trim «ppaatre* art; M airi dlcamm ban* ab

4ai*ae eariaauvntt, ae abetiniB 4* aaaaa, a* nt baa DalMiri

mmMM mh^mMm Mbm tiMzMWa -HMb urtM Mt h*o

VIM Sw w MI HMi mMm .mm M wrts * eroaeb aaaMp pratMa■·*8 Maori, Carnjb v*B*at. IB, IK D.

tipcsv, |ti 7* μήν xal Κνρίλλονl) ΑλχΙβνfipslag <« τή «ovqfrsleq; α&τφ «ρβγμβτιίβ •i τόν *ὐβγγ*λιοτήν 'Icsdvvqv, ἐ{ ὠν οὐ« alxlav τόν ulfrv χβιοὐντβ;·) τοὐ πννόμβτο; βρ* airob; ὀχέββιξβν μ(«ν γ*ρ Ισβσιν οἴοὐ sal πνιϋμβτο; τόν πβτέρ* «Ιτιην, tab μέν «at* τήν γίννησιν, τοὐ Si «at* τήν ἐχπόρχνσιν.

Ἐποιίή λοιπόν al dyiai olxoupsvtxal *αὐνΛα,* xal «I χβτ* μίρο; dytoc πβτίρ« ·) oOws IφΛλον xal οὐτο»; ἐπίστχυον «al ἐδϊίβσχον, ία τὸ Javtbpa τὸ. dyiOv.tx toO πβτρός; μόνον ixxopcûttai «ai οûx ix τοὐ uloO, xal βμ*κ ἴέν ἠσ«ν alpcuxol «ni σχίομβτιιιοί fini τή; χ«Ηλου τοὐ Χριστοὐ Ιχχλησίβ; oOτω φρονούν»;, ofruApf; dp« *ta»* πισ»ύομ<ν «al ppονὐμτν χβόώ; οτ^τίρημένα τρισμβχόριοι πβτέρχ; ἐσμέν σχισμηαχοί *nei* «Ιρταχοί. Τούτο ti dytov σύμβολον, ὀπού, φι»λ*τπ«τβι μέχρι τή; ο^Μρον cl; τήν Ανβτολιχήν τοὐ Χριστοὐ ἐχχλησίβν χωρὶ προσοχήν, ἐφβλλτ τότι xal ή τή πβλ«* Ρώμη; ἐχχλησ(a xal icdvrn; c(ὑπό τόν frpdvov éxctvov *γιώτοποι «fixai, *&ntf ἰ* Αόμησα^ Χυρίχιο , Ἀνβστλσιο , Λέων, Ζώσιμο; *6* Γρβιχό; «al Κιλιστΐνο xal ol λαaol, xal μ«τ* «apiïguuiv χρόνων -πολλών Βρχισβν ν* itatvooOei τήν χχ'.νοτομίαν. ΚβΙ έπ»ι8ή ήσόν αν<; Βήττιχοl 8ι8*σχ«λο; τή; ἐχηλησιβέ λέγοντχ;, τό «vtOpa ■τέ dyiov χ«Η ἰώρον ἴωριιτβι, χορηγτΐτ», πέμπχτοκ, *ν«^Ιλὐζτι ἐχ τοὐ υἱοὐ,' χβ&ώ ἴ Hio; Αόγοοστίνο ἐν τφ π<ρΙ τριϋο; xal τιντ; Ιλλοι, 8ι* τούτο οἱ A'advot ἐνόμιζον, βτι ἡ χόρι; τοὐ πβνβγίου nvsümκτο; xal ή fratpl* xal ή' Μι .; stvai τβὐτάν τή 6ποστ*σ«ι xsd τφ ivi προσώπη» τοO *γ<ου πχὕμβτο . ΚβΙ λοιπόν dxatqMvTt; xal τήν Sspstdv dvd τή ὑποστΐσ«ω; Ινvοήαχνα λέγοοσι,ν ἰσφβλμέν·»;, βα ή ὑπίστβσι τοὐ dyiou 'πνούμοτο; ixxopsdetat «al ix τοὐ υἱού- ἀμβρτίνουσι fri, *Ιτι ή χώρι» *«1 ἐνίργτιβ xal fresps* τοὐ âyiou πνοὕμβτο μΐ τό ν* tlvat χοι-*val τή frp'a; τριάίο , χ«νώ πίμποντώι xal ix τβν τριών προσώπνν, xal χ«τ* τούτο πίμπτι Xal 4 ulé; τό πν<ύμ« τουτίστι τήν ivdpytiav τοὐ ππὕμβτο . ή ὀποίβ tlvat <λλο π«ρά τήν ὑπιστβοιν, ἐπαϊή xal ή ὑπόστβσι tlvat Ifriov xal βχι xotvdv, xal ' ἐπΐ τή *γί« τριιβο τ* χκν* 8όν γίνοντβι ΐΐ'.a odii τ* tfria xoivd, '&σα «al βσβ; μβρτορίβ; προβ*λλουσιν tl; ήμ«; ci Aadvoi *πό τοὐ xxtipe; τή ἰχχλησίβ , tl; τ* ὁποίβ; φβίνοντβι ν* ιίπον, τό «νὐμβ τό βγιον ὀχποριὐττβι ή ἀνββλὕζιι ή Slfrovm πβρ* τοὐ uloO, iativeu ΐλβι ννοοὐντβι ὑχό τών ὀγίων dvd τή χάριτο; Steps*; ta xad ivtpytia; τοὐ ὀγίου πν«ύμ<το . οὐ μήν fri xtpl τή ὐχοστίσΜβ βὐτοὐ. ΚβΙ μάλιστβ ὀπτιόή οἱ ΛβτΙνοι .Sév xdpvouv*) itapopdv τοὐ πέμπτο, ὀπού Χαρϋdvetat ἐπΐ τή χόριτο , xal ixπορεὐώ, ὀπού λβμβώκτβι ἐπί τή ὑποστ*σ«ν , ιδ-«ολβ κβρβλογίζοντβι «al τή dxpipda; xal dXqfieia; frtapaptdvovet.

Kal *πό μέν τών dyiaev xtnôpssv τή ἐχχλησίβ «al τών οἰχονμτνιχών uuvôfretv, ht 8ό xal «ὐτή τή ἰὐβγγολιχή φντνή τοὐ σβτήρο φβνορόν ἰγίκτο, βτι ή ὀχπΐρβυσι τοὐ dyiou πν<ύμβτο ή ὑποστβτιχή xal οὐσιώόη tlvat ὁ« μόνον τοὐ «βτρό . Ἐπτιβή βό οἱ ΛβτΙνοι Ηλον»; ν* «ιητήσονν τήν olxdav τοu βόξβν, προβόλλουσιν ά datplav #ήτ* τινβ τή Hiβ γρβφή , τ* éxota πβριξηγούν»; xal χβτ* γνώμην ὀβονών ὀρμην«ό·νΜ σπβὐϊονσι ν* ἰχχτήσοον τοὐ ϋπλοοστέρον «al ὀμβΗστόροο , IBoὐ ἐν συντόμμ φέροντχ; tl; μέσον βότ* frlfroptv τήν πρέπουσβν dxdvtqotv xal ὀρ>ήν ἑρμήντίβν.

M· ί^^WIWwM*ƒ ♦Mi amJuMA MM

eaaeam w ao aacterur. /Ham qpiritM /erwv ecfc»-dsnat* Vnnm fctip.rf *JÛU* ae gpiriful *eeute»* >hm*-nmt patrem, *Utut genders secandum peneratreriom,*

Cum igitur Morar ooeumenieae synodi ac singuli Macti patres'jd oocinerint, tenuerint, docuerint, Mnetum nempe iritam e solo patre non e filio procedure, nec ita sentientes haeretici ftreriat et ab univema isti ecclesia segregati, neque nos ergo quotquot imus ae sentimus quemadmodum dicti patrue schismatici ac haeretici sumus. Sacrum illud/symbolum, quod hucusque ab orientali Christi ia sise additamento servatur, olim etiam concinebatur ab ecclesia senioris Romae et U cunctis hujasoe sedis sanctissimis pontificibus, a Damaao v. g., a Byricio, Anastaaio, Leone, Zosimo viro Graeco, Celestino ac ceteris. Post multos autem trsnssctos annos novitatem excogitare eee|>eruat. Atque cum Latini quidam ecclesiae doctoren, ut sanctus Augustinus in opere de *Truntatf* et alii quidam, spiritum sanctum affirmarent' sicut donum dari, tribui, mitti, effundi e filio, idcirco Imtini putarunt spiritus sancti gratiam, donum, munus idem eeee ac personam ipeam ct. bypoetaaim spiritus sancti. Errore igitur oapti ac donum hypostasis loco habentes, immerito asserunt spiritus sancti hypostasim etiam o filio procedere, Atenim errant; nam spiritus sancti gratia, operatio, largitio, cum res sint Mactae trinitati oommunee, a tribue quoque personis communiter emittuntur, et hoc modo spiritus etiam a filio mittitur, spiritus inquimus operationem, quae alia est ac hypostasis. Etenim hypostasis proprium quoddam est, non commune; in sancta autem trinitate communia propria non fiunt neque propria communia. Quapropter et testimonia quotquot nobis a Latinis objiciuntur, quibas ecclesiae patres videatur dicere spiritum sanctum per filium procedere, profundi, donari, da omnia a sanctis patribus accipiuntur pro spiritus sancti gratia, largipone, operatione, aequo vero pro ejus hypostasi. Atque praesertim cum Latini haud ullum discrimen fSeisat inter *auUtn,* quod pro gratis sumitur, se procsdsrs, quod adhibetur pro hypostasi, facile decipiuntur et ab accurate veritatis ratione aberrant,

Atque o Mactis quidem ecclesiae "patribus et oocumeaicie conciliis, praetores etiam ex ipM cvangelios Salvatoris voce compectum eat, spiritus sancti personalem m mnentislem prnsemiansm ease « solo patra. Cum autem ad firmandam suam opinionem adduetia quibusdam sserso scripturas dictis negotium faoesaaat, quibus fiotortis ac praepostors interpretatis simpliciores imperitiorooque decipere nitantur, hic m aammatim producimus apta reepoasioM rectaque interpretatione 'adjecta.

■) AdfiUev A
·) ssugrrm AB·
·) aeeimM A
*) odpeM B.

Hprirar xp»0d»<>fa tδ βφτδντοβ «δβγγβλί·»*)· Ὅταν iλ», « «αρAχλφτο , Iν Αγά «*μ>· 6μΓν. ΛBγουσι λοιηAν, In 4π·ι*ή I ufa «ή»««, ^Aa/w£?%MT«f tfîrt^î dvmripm ‘‘f »*= rtvm χρ<ί· «•ριττόλογια , Iit Βήλαβή th «ipxatv W τή χΑριτο Myrtes «ai οδχI.IκI τή 4«μ «6MN(> Aràttpov ἕ Χριστό rinay’ῖ’.’Εx te· <μο4 λήψ·ται ««I Αν·γγ«λ»i δμiν. Ἐπηβή, λέγηυσι, τδ xvrtpa Aχ τo0 uioOλαμβAνη, dp· «ai Ū αὐτoO ixxopahmi.

ἈλλA ri ftthv wOw δξηγοOβν o(«ατιρ< τή iχχλησίβ . Ὁ ρiγ« AÀàvÂxef «i τήν prtâ M«m-Bονίου διAλiξιν·)· Ἐχ τού <μοθ λήψ«τ·ι, βη'λονiτι 4χ τoO 4μoO πατρi · 4«Αγ«ι.γAρ· ΠAντα βσα ·χ«ι 4 πατήρ 4μA Αστι· λαμβAν«ιν 8i τi αὐτδ ·i««ν, οδχ A, Αγ.νσοδν, Αλλ' A i«! τδν αἰτιον Αγ«ν τήν τoO πν·4ματο ivέργι:Αν τ· χαί χΑριν. ,ΙBοδ λοιπήν τήν χΑρ-ν Μγ« πὸ λαμβΑνκ χαί ούχί τήν ὑπόστασιν. Ὁ B4 Htoc Χρυσόστομο «i; τήν δξήγησιν τοβ «δαγγαλίου*)· Ἐχ τού ἐμοΰ λήψ«ται, ΑÂγ«, ἤτοι ἐχ τόO χαρίσματο τoO «i τήν σΑρχα τήν-Iμήν Ιλiδντο ἡ δτι <4x4 τή γνώσ»β ,ἡ χαί δγA οόχ A δ«όμ«νο οὐi' A παρ' Ιτίρου μα&ών, ἀλλ' A ριιA οδση χαί τή αὐτή μία ἡ 4μoO χαί iχαίνου B'ιδαχή χαί Βιδ«σχαλi« ἤτοι συνφBA τοί 4-μoT ἐρ«I, τουτίστιν 4π«ρ «i«ον 4γA, ταOτα χAχ«ίνο 4ρ«t, ΛαμβAν«ϊ λοιπόν παρά Χριστού τδ πν«Oμΰ σοφίαν χαί διδασχαλίαν, βχι «A 84v τA «?χ« (πAντα γAρ ταOτα «iχ«ν A ὁμοούσιο τφ πατρί χαί τφ υίφ), Αλλ Τνα *Stlit b* Χριστό τοί Αποστόλοι , «τι *b* παρAχλήτο . *b* μέλλνν ΙρχισBαι πρό αὐτού ούχ Ισοται iναντίο τή αὐτoO διδαχή οδτ« Μλ·ι ΒιBΑξρ Αλλα παρά Βσα χαί «Οτδ; ἐδiδαξ·, διότι σύμφωνο Αν χαί δμοούσιο τφ υίφ αὐμφβνα τοί παρ' iααίνου λ«γομίνοι: Ηλ« B·.84{ή* ΒιA τοΟτδ λέγτι·)· Ὅσα Iν Αχούσή λαλήσιι, δτι 4χ τoO 4μο·0 λήψοται. Kai 4 μακάριο Κύριλλο 4ν θήσαυροί λέγχι·)· Εχ«.ιβή γάρ 4μ«λλ» τήν μιτA σαρχδ ΑποπληρAσα οiχονομiαν Αναβαiν·ιν πρό τδν. πατέρα πέμψκιν τ« δπέσχοτο τδν παρAχλ^τον τοi iαυτoO μβ&ηταί , tv« μή τι δπολAβή, βτι τά μή χαTA γνώμην αὐτoO') 8i8A|η ποτέ τ4 χν«0μ« τδ Αγιον, B»ιχν4 τ« σαφώ , Βτι «Αν χνiΟμα «4το0 ὔκΑρχον, ΐA, 4ξ αδτoO «dλιν διαχονήστι βήματα, οδ λαλήστι (φήσiν) Αφ' iαυτoO, Αλλ' iσα Αν Αχούσή λαλήστι, iτι 4χ τoO έμοδ λήφοται. '0 «δτδ πΑλιν·)· 04 γAρ τοι·) φΰστβ IBήλου διαφοράν έαυτoO τα πέρι παi.τoO Αγίου··) πνιύματο λiγ·ν’·) 4 vii , Βτι 4χ τοί 4μοβ λήψοται χαί Αν«γγ·λ«i δμiν, Αλλ' Βτι λδγοι .χιχρήσαται τοί αὐτοβ BιA τδ τή o4σία ταδτδν χαί <ϊ Απαν. iσοφυέ iσουργόν τ« χαι iσοοαί . Κοί ὁ ΚπιφΑνιο «i τδν Αγχυρβτδν λόγον··)· Ἐχ τoO iμοδ λήψ«ται, φησiν, iνβ μή Αλλδτριον νομισΑτiή πατρδ μΐ)B4 vioβ, ΑλλA τή αὐτή οδσiβ χαί τή αὐτή A«4τητο .

·) Jek. 1&, M

·) tataL mitra IfawAa. rial. I, M, Pur· Or. XXVin.

IIIi ·.

·) iliryoML b Job. δοιΐî *19,* ·; PUr. Or. UX, 4M Ď.

•I Job. M, 1A

·) Pyril. h M MicM. Patr. Of. UUW. N· B.

Ti ovreb' odtri JUB.

·) Cyril*. - _ Tfat.dW.vn; Patr. 6». tXXV, HO

·) to*' n A*

“) tartri fa xfa fa Aj<*· 4·.

tai a

^VWIIV U·I·· .vт·il·ριMI«

Αβ··^ MI - im* ethMI ttb M JpMMdkM*·

H Mtoa aath oxpVoaàa· oot oapra aoe oepor-VMM00 oonaoM UAij^i, vortaui Map· aMoro d» gratia ooeipi, χοα do KypootaoL

8ooaa4o Ckriotop* Aieit: *D** «wo ace^pM < «a-xaaMaAït n Am. Si, inqaiani, spirite· · BBo aoeipit, profato «x ao sptoqae proeodit.

•V' »

At dtetun iOxl intarpratantar aealoaiM patre·, Attaaaiu· Magaap eolioqaio eu· Maoedomo: IUa Aa aed oooipiet, faajM-d· pafa «wo. *Bute •aByaajii·* Ornai·' quae patri» rant, aea «uxt. Aerip«r* aafai vifoa dôrit, mw « ipaeraaA·, ·«< gaad qpAvfa eparatvaraq «t pratiaa ad oacfara·rqfaat. Eu igitur dieit qubd iüe gratiaaa aoeipit, non hypootarim. Divx· autem Chryaoatoniu· eommentario in evangelium: *D<* «·· aeripM, inquit, nmmjm 4« */retia gaa** i» eem»m arfrairii, aiM d« <Ua tjpaa yuan· <yo *Mto aegiutieM;* Ma yuan' «prat wi αδ oÀo *Afaat,* mA qvod k m «adMifu* rit eepnitio... Fna wt *H eue tt iitAu Aoetrâta et HiàyÎÎM;* ari*lieeit* «Mi· «tri· coxmm tifat, id wt, *feee tgo diri, et* tlte dfat. A Chriato igitur «piritu· aoeipit sapientiam ao doatrinam, non quoA non habuerit (haeo enhn omnia habebat tanquam patri filioque oonaubatantiali·), «eA nt opbatoli· oatendat Chriatu·, paracletum, qui ad eoa venturua eeaet, roae doctrinae iniquum non fore neque aiia, praeter ea omnia quae doeuiaaet ipee, eaae docturtun. Nam filio eonaentaneu· <mm sit ac conoubatantialia, quae ia dixerat, ii· eonaeqtanOa et ille doctura· erat. Quapropter ait: QaaeranytM audwt, loywtwr, *quia ἴt au» eeüpiii.* Et beatu· Cyriliu· in Theaauro ait: Oirai «twm abaetat· *tue admimatratioiw* m *eant atetaturut* wwi ad *patrue, preetM* w mixtarum jraredrinm mm* *iiee^tM»,* m *quit euepicareter* doctrinam qriritu» *taeeti afatam a tua fert; otitedent eiaeifMt» quei,* eam *tpirihu* «r *eo enet, oerba quoque «r qpee* •darinfareret. *Neu loquatur, inquit, er etipeo, eei quaeeuuque auüerit loquatur, quia er utro accipiat.* Iterum idem: *Non Miae natura» iqfertn-Uaut inuuibet Jlliut, eunt ἴt* m *et epiritu iicertt: Quia i»* owe *aeeipiet et annuntiabit robi»; toi etût oerbie ueurunt propter Hantitatam eubatantiae et oaenUnpient naturae* «t *loquenii eporeniique aequa-Htateet.* Epiphania· quoque in Aneorato: Et *i» ateo,* ait, *accipiet, ut n» aUanut - patre eel JiUo creieretur,* ami. afadem *uAetantieu ac iieinitatit.*

Tfiw« ripefdXAeumv, dmAXpunb; W**)' B! ·* ἐνφαητύλ* *«·0 ἐχβάλλοο t* δαιμόνια. Αέγουαιν λααάν 9α, ἐχοιδὴ δάχτυλο; μέν λέγττοκ *9 χνβὺμα τὸ ἅγιον, δ 84 *Mi.tuxb** τοὺ ««rpi; xsrril tbv φαλὶὺν*)· 24« * βραχίβν μττ* *«»·-στοία , χα! τὸν οὐαγγτλιατὴν Λουχάν·)· Ἐχοίημο χράτο;ἐν βραχίβνι αὐτού, «ali»; 4 δάχτυλο; ἐχχορούοται ἐχ .τὴ χτιρὸ oOτ» χα! τ» «ντὺμα ἐχχόρτύτταχ i» τοὺ υιού,

Α«αντ·μτν M χ«ί «pU wore, ὁτι δ μέν rii; βραχίὸνν ἀλὴφή; λέγτται, δάχτυλα; U τὸ «ντὺμα 4x1 μέν τὴ; ὐκοστάστ»; ἀρνούμτόα, in! 84 τὴ έντργτιβ χα! τοὺτη μι* ὁμολογούμτν σημαίντι γάρ τ»ἶν μίαν xai μόνην ἐνέργτιαν ijrôt δύναμιν τοὺ «ντὺματο χατά τὸν μάγον Βασίλτιον ἐν τφ χατ' Εὐνομίον «ἰμχτφ λόγφ4)· '0 δάχτυλο; τοὺ Ατοὺ ἐν τούτοι; τοὶ ὐ«ὸ M<*αέ«; χβΐ το! το-0 χορίου σημτίοι τίρηται τδ «ντὺμα, οὐχ δτι μιχρά τὶ; ἐστι τφ (Η6 συνούαα δύναμι; χαΟάχτρ σώματι δάχτυλο;, ἀλλ* ἐχτιδή Ιν τι τβιν χατά διαίρταιν χαρισμάτοιν έατ! χα! τὸ τβν ἰαμάτνν, τὸ Ι» τι χα! οὐχ! τά δλα τοὺ «ντὺματο χαρίσματα δάκτυλον καλτί. Τούτα βτβαιο! χα! i **!ο; Ἀθανάσια; τί; τὴν ἐν Νιχαὶμ πρό; Ἀρτιον διάλτξιν λέγατν·)· ΑναλογίσασΟαι 94ληααν·) τὴν χτρ! τοὺ υιοὺ αυνοδοιχορήσασαν') συντξέτασιν, χα! τὺρήστι; τὴν ἀἰδ|ον το5 ἁγιου «ντὺματο δύναμιν δμοούσιον τφ «ατρ! διά τό·) δάκτυλον αυτὸν τίρήσΑὴι. Κα! b 8x1ο; Κὺριλλο; ἐν Ηησαυρρί;·)· Οδχοάν ούχ ἀλλὺτριον ούβ' ἀχτξτνοιμένον τὸ «ντὺμα τὸ ἅγιον τή ὔτία ουσία φαίνται, (ἀλλ'] ἐξ αὐτὴ; χα! 4ν αὐτὴ φ-υσιχό . Ὡσπτρ ούν χα! ὁ τοὺ σήματο δάχτυλο; ἐν τή i. χτιρί δμοφυή; αὐτή, χα! ἡ χτίρ ·ὺ χάλιν ἐν τφ σώματι οὔχ λττρουσίοι; «ρὸ αὐτὸ τυγχάνουσα. Φαντρὸν λοιηὸν ἐγέντο ἐχ τὸν τίρημένβν διδασχΑτον, δτι ὁ δάχτυλο; σημαίντι τὴν ὁμοαυσιότητα χα! τὴν δύναμιν χα! ἐνέργιιαν τοὺ χαναγϊου «ντὺματο χα! οὐ τὸ τίναι χα! τὴν ὐ«όστασιν, χα»ὼ ο! Λατίνοι λέγουσιν.

Τέταρτον λέγουαιν, δτι ἐχτιδή *b* τὺαγγτλιστή λόγοιl·)· Ἐντμὺσηστ χα! λὸγοι αυτοί;· Adρττ «ντὺμα ἅγιον χτλ., διά τούτο ἐμανὸρτοσον, δτι δ υιό; ἐχηορτὺτι τὸ «ντὺμα.

Ἀλλὰ χα! τί; τούτο χρὸχβιρο; ἡ ἀχάντησι ἐχ τΑν «ατέρβν τὴ ἐχχλησία;, οἱ ὀχοίοι καινή διὰ τοὺ ἐμφυαὴματο , ἐννοούαι τὴν χάριν χα! τὴν ὀνόργτιαν τοὺ ἁγιου «ντὺματο οὐχ! δέ τὴν ὐχὸστασιν. Ὸ μέγα 'Αθανάσιο; τί; .τὴν χ»' ἐράταχὸχριαιν λὸγοι “6)· Πντὺμὰ ἅγιον ὀνομάσα; οὐ τοὺ ἁγιου «ντὺματο τὴν ὐχὸαταιιγ (αὐτὸ γὰρ ἠν τ τ ἀτι χα! ἐατι καί Ισται), ἀλλὰ τοὺ ἁγιου* χντὺματο; τὸ χάριαμα, βχτρ χατὰ τὴν δβχάτην ἠμίραν τή; ἀναλήψτβ;, «τντηχαστὴν δέ τή; ἀναατάαττι; ἐχ! τού; Χριστού μα»ητά χαττφοίτήατ. Κα! '4 ἰτρὸ Κὺριλλο; ἐν Ηηααυροί;*')· Ητττά τὴν ἐχ ντχρῖν ἀναβίααιν ἐντφύσηστ το!; αὐτού μα,»ητα! ,λέγτον ΛάΒοττ «ντὺμα ἅγιον, tva χάλιν ἀναμορφβ»»ἐντο; τί; τὴν έ-ξ αρχή;

Tarife Orfelaa taboo o^iowat: S fe *iifU-Dti éataMM».* Cta igitxr, feqafeat, patrio àigitao vMettr apHtw oaaatao, Wfea oatoai bro-«biaut, jaxta UM ptaM: Thu irarifeoi ouao 4* JJMM · *FikU* JMfcWtMM tn teaaAfe oao, afeat digitaa a maax, afe at opWtao a life prooeta

Ad haae aatam raapaadamua, fitium quidem vara diei brachitun; ad opiritum aatam quod attinat, earn negamua voeari digitum ratione hypootaoio, ratione vero operation» bujtmqne unitu eoneedimua; oigni-ifeat enim unam tantum operationem, virtutem nempe opiritua, oeoundum Magnum Baoilium in quinto contra Kanomium: Ari dipitor m *iit paàe* a *Mojftt tt Aemfeo fetht ttmt tifnit* dictiu ori *tpiritut,* non pnoti *tU* «rigua poaodam potentia «na cum Aoo rxriotmo, gnaemadmodvm m corpora digitiu, ood ynod **x Ht ittitu Jouit foot por* ttiririonom Jfent hmum atignod ori rignomoi ac conationum donnm; *prop·tero· oeun· aii^ioj,* non *imioena eptritoe* dona *digitum' oocpt.* Id corroborat et divuo Atbanaaiua in colloquio contra Arium Nicaeae habito: *Re-eogitert relit* qnao do *JBio* in itinera *ditpotata nuit, itttemetqtu aeternam eatieti opiritiu eirtntem eon-*ouiriantiitfom *rete petft, eo φιοά digit»* *dietoe ipee foerit.* Et divuo ('yriUuo in Theaauro: *Quocirca* non *eut* alien» ed rriranew a dirina natura *epiri-*tiM canet», *ted e* ipta.el* in ipoa natnrdtitcr. Si-cut *igitur digit·!* m menu qpudom naturae earn *ipta tel, it·* *vieittû·* et man» in *corpore* neyuaguam *dioereee ttAeioufiee ob ipta corpori eit.* Ex dictio ergo doctoribuo exploratum habetur, per digitum cigniücari conaubotdntialitatem, virtutem,, operationem apiritu eancti, non autem hypootaaim, oicut Latini volunt.

Quarto accerunt quod, cum evangeliata dicat: *Florit in eae et dicit eit: Accipite epiritum murtini,* etc., hio verbi· opiritum a filio procedere aigni-fleavit.

At hac etiam in re praeoto eot reaponoio ex ecclesiae patribuc, qui per inspirationem intelHgunt •pirituo gratiam operationemque, non) vere hypo-■taaim. Dicit Athaaaai» magnus quaeotione XXIX: *Spiritum* «metum cum *oocot, non eancti qnrit» indieet hppootoen· (hoec* enim erat ante, ri *eet, et erit), ted epérit·! eonoti* donum, yuod pori aocen-ctiuwm decimo, pori raourractionom ocre ymnyouK perimo *die* emit super dioriputes CAricti. Et oanctuo Cyrille· in Thesauro: A>ri recurvurtienom - *ttortuit intpircnit diteipulit euit dieettt: Accipite* spiritum sanctum, » rqformati ad *prittiuom* imapâtem eon-/oranoe *ereotori netur· per participatioeun· tpiritue* /oram». Et Baoilius magnus ad Amphilochium: Aootin» ranooe» Aominom riqw iterum *reddent gratiam, quam etr gffiatu Dei acceptent amiteret,*

·) Lac. 11. »K
■) PκM, 14.
·) Lao. 1, 4L
*1 Bm0L ouatro Rnaoai. V; Pole. Gr. XXIX. 71α
λ ·) •«x—- tv-|—■ ———G. M: Potr.Gr. XXVI11. 4WtC.
* ·) ■
') αοοαPMκαρὸααν.
·) *4 τέν* A: »4 toi B.
·) C/eil Ttaw. XXXIV; Pole. Or. LXXV. 4I7 A.
**) JoA. ὐO. n.
■*) Atteoo. 'frni~* - ia Nov. Toot; Pau. Or. XXVIII, m C. Pt· «·' hfHor ia aUovn οο«m:
■ἡ (.yra.ntoow.XXXIVi PQU.Or.ULXV, M» A.

ιίηόνα «fippoppot »·»****· ◆ ’ ◆ ««««·»-ηκδτι «ιλ τή; ≪· <T<·· .«» ◆*·' μβτο . Kai 4 ρέγαξ *W***»i* *» W»C φιλόχισνl)· Ἀνακαινίζων 0» <ν»ρωκ·ν 4 κύρια; nul Λ* 4«ώλ·β« χ*ριν 4» τού έμφυσήματο τού >ια«, taûtqv πάλιν άκοδιβοδ; έμφυσήσα; *ξ τδ πρδσωκσν τ·ν μαντών, τί φησι; Adjirw κνιύμα άγιον.

Objiciunt praeterea, aanetiua «pirihun diei *ifiri*lam wnteKi, Chrioton autem veritatem eme «eeundam illud: *Ege* wm «ia, *write* ti* jwta; m praeterea etiam «pintam *CluitH* aeeuadam iUad Apo«toli: *8i giti» ifiritw* ChriiH* non ***Mit,*** et mentem CAriiK juxta ittud: Jfiait ***Mit*** *^iritu»i* jtbï *tui iu corda uottra.* Atqui cum apiritua veritati* dicatur, apiritua filii, mena Chriati, profecto procedit quoque ex ipeo filio.

ΠρΛ τούτοι; αροβάλλοοσιν, 8« τδ ΧνΛμα ν* άγιον λέγιται πνιύμα τή άλήδιία *), 4 84 Χριστό; έστιν ή άλή*«ια κατά τδ «Ipnpdvev»)· Εγώ «ίμι ή 484; καί ή άλιήώιια καί ή ζωή· δτι δέ χαί πνιύμα Χριστού κατά τδν άπδστολον Εϊ τι πνιύμα Χριστού ούχ 4χ«ι*)· »αΙ νού; Χριστού κατά τδ»)· Έξαπέστιιλιν ό »<4; τδ πνιύμα τού νίού «ί; τά; χαρδία ήμών·). Έπιδή \wtte λέγιται πνιύμα άληδιία , πν«ύμα νίού, πνιύμα Χριστού, νού» Χρισρδ, 4χ»τορ«ΰ<τ«ι Ιρσ χαί 4ξ αύτού τού νίού.

. Sed harum difficultatum idoneam aolutionem praebet Gregorius, vir in theologia magnua, oratione de spiritu sancto, ubi dicit: *Eguidtut iptr ad tantam nvnunum copiam, udwria** yuam *froutcm perfritant pm tpiritui adttrtanlur, totut tohorrttco. 8j&ïtut* ***M*** *dicitur, tpiritut Chritii.* mani *Chricti, tpirHut Domini, tpiriiut adoptioni», tpiritut vtritati», digittu Dei tl ettera, ad oftmdetuiuHi, ut opinor, guud* a/wdam *rttmtiat iit.* Et sanctus Anaatasius Sinaïta. tractatu de rectis dogmatibus: *Spiritu» nanctu» tocaiur rpiritu» Dti, ipiritu» Ckritti, tpiritut Jilii, quibu» omuibut demontlrat diaimu termo naturalem cognationem divinitati».* Divus quoque Damascenus oratione in sabbatum sanctum: *Spiritu» tunctu» Dei et patri», tauqitam ex ip»o procedent; gui et filii dicitur, ut qui per eum manifeetetur et creati» rebut impertiatur, non tamen ex ipeo exeietentiam habent.* Ideiwcapite XIII libri I: *Spiritu» functus spiritu» patrii, ut gui ex patre procedat, quin filii quoque tpiriUÎ dicitur, non taUyuam ex ip»o, sed tanquam per ipsum ex patre procedens; solus enim pater auctor eet.* Es adductis igitur sanctorum patrum testimoniis pro comperto habetur, spiritum vocari spiritum filii ob naturae proprietatem ac consubstantialitatem, non autem quod ex ipso, ut sentiunt Latini, hypostatice procedat.

Άλλά τούτων πάντων τήν λύσιν ίχανώ; δίδωσιν ό μέγχ; 4ν' iHολογίφ Γρτ,γύριο; «ί τ4ν π«ρί τού άγιου πνιύρατο; λήγον, Ivita ^ησίν')· Εγώ μ4ν φρίττω τδν πλούτον έννοών τών χλήσιων χβι κι»' ίσων όνομάτω\ άναισχυντούσιν ·ί τφ πνιϋμ»τι άντ:πίπτοντι · πνιύμα *Ιδιαύ* λέγιται, πνιύμα Χριστού, νού; Χριστού,Κινιύμβ χυρί υ, πνιύμα νίοίΜσία , πνιύμα άληΟιία , δάχτυλο; Βιού χαι τά λοιπά, «ί; Ιμφβσιν οίμαι τού' όμοουσίου. Καί 4 άγιο 'Αναστάσιο όΧινχΛη; ιι τδν πιρ! όρϋών δογμάτων λόγον·)· Τ4 πνιύμα τδ άγιον λίγιτσι πνιύμα »«ού, πνιύμχ Χριστού, πνιύμχ νίού, 4ι·.χνύντο 8ι όλων τού λίγου τήν φυσικήν συγγένιιαν τή ίέιδτητο . Κα! ό iHϊο Δαμασχτ,νδ «ί τδν λόγον τού μιγάλου σακάτου.·)· Πνιύμχ άγιον τ"?ύ >«ού χαί πχτρδ; ώ έξ αύτού έχπορυιμινον, δπ«ρ χα! τού νιού λέγ«ται ώ δι' αύτού φανιρούμινον χαι τή χτ.ίσιι μιταδιδόμινον. οϋχ 4ξ αύτού τήν ϋπαρξίν έχον. Καί* πάλιν 4 αύτδ; «ί τδ ιγ'-ον χιφ. τού a' ρψλίου '·)· Τδ πνιύμα τδ άγιον πνιύμα πατρδ ώ έχ πατρδ 4χπορ«υόμινον, νίού δ» »ν«Ομα ούχ ώ έξ αύτού, άλλ' ώ; δ: αύτού41) έχ πατρδ 4χπορινόμινον μόνο γάρ. αίτιο ί πατήρ. Έχ τών ιίρημένων λοιπήν μαρτυριών τών άγιων φχνιρδν έγένιτο, δτι τδ πνιύμα λέγιται νίού πνιύμα ιιά τήν οίχιιότητα τή φύσίω χαί τδ δμοούσιον, ούχ! δέ διά τδ υποστατικό έξ αύτού 4χπορ*ύ*σάαι, χαάώ οί Λατίνοι φρονούσιν.

Εί 84 χα! ήiΗλαν έπιφέριι πάλιν «ΐ; άπορίαν, δτι «ί ούτω ιίχιν, lupin» καί 4 νιδ νά λέγιται νιδ τού πνιΰματο διά τήν αυτήν οίχιιδτητα, λέγβμιν «ί τούτο, δτι άν δέν συνυπαχούιτο «ύάΰ μέ τδν νιδν ό πατήρ, έγίνιτο χαί ή τοιαύτ^ άντιστροφή. Καί μφκοί τδν λόγον 4 ιιρδ; Αύγουστίνο έν τφ mpi τριάδο *')· 04 λέγομιν τδν νΐδντούπνιύματο , ίνα μή πατήρ αύτού νομισφή τδ πνιύμα τδ άγιον βιδτι 4άν άντιστρέφοντι ήΦέλαμιν ιίπή δ νιδ έκί τού πν«4ματο ,

Atque si quidem ad negotium facessendum iterum objiciaht, filium ipsum, si res ita se haberet, dicendum fore ob eandem proprietatem spiritus filium, respondemus, quod locus, hujusmodi conversioni u m daretur, nisi statim cum filio pater subinteUigeretur. Quod argumentum firmat sanctus Augustinua, tractatu de Trinitate. *Ifou dicimus filium epiritue sancti,* n* *paler qfiu iniMgatur epiriiu» eauctu». Çucuiemt et »i mcieeiat tpiritut diceretur filius, «tatim eubaudtretar s* eue patrem*

·) Basil, ds Spirit. Sanet. XVt, »; Petr. Or. XXXII. 140 P.
') Job. ia. tn.
·) Job. 14, ML
*) *flf — où igfi.* Bom. ft, ·.
·) *Kent ni* τύ AB.
·) Mfifoç 4^··', θ·*· A A
*) Gregor. Nu. Onrt. XXXI,
·) **Awte ont.** I ds 88. TrWtnto. W; Pntr. Or. **Lxxxviu, ta»** Λ.
r-mm—¦ *·■·*■*■ “—ı “·. ◆.«» **rinrnaa**
w) Dammrnu. Ps MeoribsAHb.!, **espli** (ma 14); Pntr. **er.XOV.M8** B. /
O**» A.

; «ΑΑΑ tvveeftp»», δτι 4 «ατήρ 4«t< τού »··· tl ην*ὑμα, χαί «0t«{ ἠA*λα» #· ◀ ·4· *·_ τέρα <·« “,#0› ·»»P «P·T·*A« *βτι βλ·?· φημία·

"Ext λέγαυ*», δη τύ πν«ὕμα λέγτΜκ ἰδιον «Α νἱού, χαί έπηδή έαην Hio» αυτού, Αμα Mi έχπο- pdtta έξ αύτού.

Αλλ' (ί φανέρωσιν τή ttapi w4wu άληΜώ φέρομ*» «ί μέσον τδν Ado» Κύριλλο» χαί τδν μακάριον β«οδδρητον, οί δποίοι ήααν Ιξαρχοι mJ κρότοι τή τρίτη συνδδου, διά νά γίνη γτ·«4ν τοί <4* τί έδδξαζ«ν ή χαΜλου έχχλησία «*ρΙ τού INoo xqÎ τή έχπορ*ὐα(« τού άγιου μντύματο . Λίγιι γούν 4 άγιο Κύριλλο \ί ἴν τών φ' χ«φαλαίωνΙ)· Τδ πν«ὐμα τδ άγιον ἰδιάν έατι τού νἱού· Αποχρίν«ται (ί τούτο δ Ηοοβώρητο *)· Εί μέν ὠ άμοφυέ χαίέχ πατρδ έχπορ«υδμ«νον έφη, συΐομολο^ήσομιν χ«! ὠ «ὐσ«0ή δ«ξύμ«4α τήν φωνή· »ί δ» ὠ έξ νἱού τήν ὑπαρξιν Ιχον, ὠ ^λάσφημον τούτο χαί ὠ δυσσ«βέ άπορρίψομ«ν· πιστ«ὐομ«ν γάρ τφ Χριατφ λέγοντι, τδ αντάμα ἰx τού πατρδ έχπορ«ὐ«σ4αι, χαί τφ 4«ιιρ Παύλιρ δμάίω φάσχοντι· Ήμοί δ*, οὐ τδ πντύμα τού χδσμου έλάβομιν, άλλά τδ κνιάματδέχ τού πατρδ . Τ: δέ πρδ ταύτχ Απ«χρί4η δ Κύριλλο ; Εχπορ«ὐ«ται μέν fĩf έχ τού ΟιοΟ χα! πατρδ τδ πνιύμα τδ άγιον χατά τήν τού σωτήρο φωνήν, άλλ' ούχ άλλάτριδν έστι τού νἱού. 'Q<n« χαί 6 iH'o Κύριλλο όμολογίι, δτι έχ τού πατρδ μδνον έχπορ«ὐ«ται τδ πνούμα τδ Αγιον, έστι 4έ ούχ ἐϋιλδτριον, άλλ' ἰδιον τού νἱού χατά τδν τή φύα«ω χαί ουσία λδγον. Τδ αὐτδ βφαιοί χαί δ μέγα Αθανάσιο «ί τήν πρδ Χ«ραπίωνα Επιστολήν·)· ΕΙ γάρ έφρδνουν δρΟώ π«ρί τού λάγου, έφρδνουν ὑγιώ χαί π«ρί τού πν«ὐματο , δ παρά τού πατρδ έχπορ«ὐ«ται, χα! τού.νἱού ἰδιον δν, παρ' αυτού δίδοται τοί μαίηταί; χαί πίσι τοί πιστ«ώουάιν «ί αύτδν. Φαν«ρδν «ίναι λοιπδν, δτι τδ ἰδιον λέγ«τα·. χατά :δν τή ούσία λδγον, χαί όχι χατά τδν αίτιον χαί αἴτιατίν. χαιέώ οί έναντίοι λέγουσιν.

Έτι φέρουσιν οί έναντίοι «ί σύστασιν τή γνώμη αύτων χάποια Ρητά τόν άγιων μ παριξήγησαι έδιχαΐ των, ήγουν 4 άγιο Κύριλλο «ί τήν έννάτην έπίλυσιν τών φ' χτφαλαίων λέγ«ι π«ρ! τού νἱού*)· Ιιάντα υπάρχων δσα χαί 4 πατήρ δίχα μδνου τού «ίναι πατήρ χαί ἰδιον Ιχων τδ έξ «ὔτού χαί Ούσιωδώ έμπιφυχδ αύτφ πν«ὐμα άγιον έργάζτται τά ΊΗοσημία .

Ει έξήγησιν λοιπδν τού fatoὺ τούτου·) λέγομίν, άτι ὁ νἱδ πάντα ὑπάρχιι δσα χαί δ.πατήρ, ήγουν τά φυσιχά ιδιώματα τού πατρδ , ώσάν τά 4*4;, τδ χύριο , τά δημιουργδ , ή ζωή, τά φώ , τά ά»άνατον, τά άχατάληχτον, χαί δσα τοιαύτα, τούτα πάντα έχ«ι χαί δ νἱδ χατά τάν (Ηολδγον Γρηγάριον·)· Πάντα δσα ἰχ«ι ά πατήρ τού νἱού έστι πλήν τή αιτία . Τά δποία «ίναι χοινά χαί τφ πν«ὐματι χατά τδν μέγαν Βασιλίιον Τά χοινά πατρι χαί νἱφ χοινά χαί τφ πν«ὐματι. Τά 84 έχπορ«ὐ«ν δέν «ίναι άπά τά φυσιχά χαί χοινά ιδιώματα δπού νά τδ Ιχη χαί 4 νἱδ , άλλ* «ίναι ἰδιον χαί ὑποστατιχδν τού πατρδ . Τδ δέ έξ αὐτού έννο«ίται βιχώ , ή έξ αδτού τού νἱού ή έξ αύτού τού πατρδ . 'Αλλ' έχ τού νἱού Αδύνατον έννοηδήναι· <π«ται') γάρ ή τά δύο ὕποστάσ»:; πατρδ χαί νἱού μίαν γ«νέσ4αι. χαί διά

JUU, tt Ht A» *ftirtt tttntt JUii, fut4 Ztt* 4fo»-

Hpuitu ioMipor Aieoal mm proprio· (ÜL 8i Mt«â ejoo propriiux eot, profecto oχ eo ηοοηM proeoAit

A4 ootooimdom ootem quid lmo iu N teruk pit, divum Cyrillum m bootum Thoodoretum, qui legati m praoeidM tertiae synodi inerant, in modium prodiuoimua, ut euiquo «it exploratum, quid de epiritue «ancti proprio ac proeemione nniverea eoctwia «eneerit. Dicit igitur «anctu» ('yriUua capitulo quodam e duodecim capitibu»; djpiritao Mnetw *βίη ttt frtpràu.* Quae verba «ic vellicat Tbeoderetue: *Si ftUtet at* foedem eum *tt naturae tt tx patrt proctitnUt» dixit, tutpniiniuir, tt tam* eoeem tanqMm *piam odmitiexnu. Si» hte'atttrit, tex^iem ex JUio txitttttliat» habret, tthtt bltuphtmum* Aoe imptumyxe *rqieitimu; Jidtm tnim adkibtbituu dietnti CSritto, tpirihu» n patn prt·etdtrt, nre* non *dito Itodo tittUHtr lofttnti:* Afee *auttm* non eptriium mundi *aeetpituM,* «ed epiriium *q*i tx patrt ut.* Quodnam ad haec reaponaum reddidit Cyriliua? *Prixtdii ni» tx Dtt tt patrt ipiritiu taxcttit ttemtdat» «aleatori» eoeem,· («d* non *ut alimu* a yUio. Quocirca divu« quoque Cyriliua fetetur, e «olo patre «piritum panctum procedere, cumque non alienum eaae a filio, «ed eju> proprium ratione naturae ac «ubatantiae. Idem ab Athanaiio magno aaaeritur epiatola ad Serapionem: *fiam ri rtctt dt rtrbo teatirmt, tanam yaofttt doetriaam dt tpiriht* «ancto qui a *patrt proetdit tnurtat,* <*pti* cum *filii fit propria», ab Ulo ditcipali» omaiboffut in eum crtdtntiba» dtdar.* Comperitur ergo ratione «ubatantiae proprium dici, non autem, ut ab advenariia affirmatur, ratione qua unua cauaa eat, 'alter a cauaa.

Praeterea ad firmandam euam aententiam afferunt adveraarii dicta quaedam «anctorum, quae arbitrio auo pravo interpretantur. Ita «anctu» Cyriliua declaratione nona duodecim capitum de filio ait: *Omnia pratttr nolam pattrmtaltm* cum *patrt communia kabtnt, tpiritumgut fandum;* jm *tx ipto .t»l iptifu] uuntialittr inut, proprium habtn», ditinat-potentiae tigna operatur.*

Ad haec igitur verba explicanda dicimua, -omnia filii eoae quotquot patria aunt: naturale»' nempe patria proprietatea, veluti Deum eaae, dominum, creatorem, vitam, lumen, immortalem, incomprebenaibilem,· et alia hujuamodi omnia, ea cuncta et filii aunt secundum Oregorium theologum: *Omnia, guaecungue pater babet, filii, eunt, excepta cauta;* atque spiritui quoque sunt communia juxta Baailium magnum: *Quae patri tt(filio communia eunt, eunt gnogue epiritui eomnutnia.* Emittere auteid non pertinet ad naturales communeaque proprietates, quae et filio competunt, sed est quoddam proprium patria hypnstaaeos. Quod ad *ex ipto* attinet, dupliciter intelligitur: aut ex ipso filio aut ex ipso patre. Atqui ex ipso'filio intelligi nequit: 'sequeretur enim vel duo patris et filii hypostases

') Cjril. AaatkOMt. IX; FM». «»· LXXVI, οιώ.

·) AUmm. Bptat'l, S; PM». «»· XXVI. MS B.

·) <lyrtl «p·* K1(M, p»lr G». LXXVI, 80H D. .

·) o·*. A.

·) Gr^o». Ko*. OiM. XXJV.

·) fcfW AwMi A. .

>··.

τούτο ἐχπορεύεται ἄl ἲ τή ὑπορτάοΜβ τοO uiott, βοΑήσονταιl δύο ἀρχαί 1x1 τή paxaplac tptdloς, 4 πατήρ xal ὁ uiό , too Αγίου πνεύματο , td tanta xal τά δύο rivat βλάσφημα xal ἀτοπα. Arixrtm dpa th ἐξ αὐτοO νὰ ἐννοήσαμεν τοO xatpit, ἡ Btev ἐχ·ν -τδ ἐξ αὐτοO διδδμονον πνεΟμαού^παδδ ὑπδατασι , Αλλά χαδδ δώρον xal χάρι ')·

'Ext προβάλλουσιν ει Απορίαν τδν Αγιον 'Κπφάνιον δποO βί τδν Αγχυρέκδν λόγον ἤέγει

Πναφμα ΦεοO xal πνεΟμα πατρδ xal ἠvtft μα uἱοO οὐ χατά five βὔνΦεσιν χαὐάπερ iv ἡμ!ν ἡ ψυχή xal th σὠμα, Αλλ' iv μίσμ πατρδ xal uioῦ lx too πατρδ xal toO vioO τρίτον τή δνομασίφ. Ἀλλ' ΙνταΟΡα ὁ σχοπό τοO άγιου riva: φαν«ρ4 , βτι οὐχ έστι διά τήν 1χπόρ«υσιν, Αλλ' δτι τά πνεΟμα «Ιναι τρίτον 'τψ— δνομασίφ. . a

'Ο αὐτά άγιο πάλιν λέγει·)· **Οὐβε! οἰδε τδν πατέρα «ιμή % υἱδ , οὐδέ τδν υἱδν εἰμή ὁ πατήρ· τολμώ λέγιιν ουδέ τδ πνεΟμα' τι» οἰδιν ιἰμή ὁ πατήρ χα!** ὁ **υἱδ , παρ' οὐ λαμ**βάνεμ Λέγουσι λοιώδν οἱ Ιναντίοι- παρ' οὐ vioO έχποριύχται χα! λαμβάνει, Αλλά ψἰύδονται «ἱ τούτο· οὐ γάρ έννοεί 4 άγιο παρ' οὐ uioO, Αλλά παρ' οὐ πατρδ έχτ:4ρ«ύ«τα: χαί παρ' οὐ vioO λαμβάνει, χαϋώ χα! Αλλοτε λέγει 4 ἄὐτά **T4 δἱ πνεΟμα παρά τοὐ πατρδ έχπορ«υόμτνον χα! ἐχ τοὐ** vioO **λαμβάνον.** -βΙώ δέ έννοείται ' τδ **λαμβάν«:ν,** έσαφηνίσϋη Ανωτέρω «ἱ **τἱ 'Εχ** τοO **έμοO λή**ψ«ται.

Ἐτ: δ:ιοχ·>ρίζοντά: οἱ Λατίνο: π^ρἱ ἰχ χαἱ διά προ!Ηα«<β , δτ: έν τοἱ IHioι; παραλαμβανδμ«νβι νά «ίνα: ταυτδημ®'· Α^· άμαρτάνουαι τά μέγιατα, έπ«:δή χαί ἤίοτν (διαφορά «Ιναι τών δύο τούτον προΜοιον. ἲάτέον δμο , δτι ἡ ἰχ πρἰἲΗοι Ιν τοἱ ένδον τή iHολογία mytaivti αιτίαν ἰδιχήν χἲἱ ὑποστατιχήν έπἱ· μύνου τοὐ πατρδ . δοτι μόνο χαί γ«ννψ χα: ἰχπορ«ύ«: χαί «Ιναι μόνο αιτία χα! πηγή τβ>ν λοιπών δύο ὑποστάα««ν· ὔ δέ τά Ιξ« σημαίν«ι μίαν aἲtiav μ:Α βουλή χα! iHλήα«ω τή άγια τρ·.ἰδ» . Αιαφίρτ: δέ ἡ ὑποστατιχή αἰτια τή "αἰτία τή βουλή , δτ: ἡ ὑπόοτααι γ«νν^ χαἱ ἤχατυρ 4μο:α χατά τήν φὐοιν ἰαυτή , ἡ δέ αἰτια τή βουλή riva: κρ:νή ταί τρ:σίν ὑποστάα«Λν, πατρἱ υἱψ ἲ *"'ἱ πνιὐμαρ, ἡ δποία χτἰζ«: χαί δημιουργεί, τδ ὑποιον δέν «tvif φὐσαω Ιργον, Αλλά 4<λήαί«« διά τούτο χαί τά' χτἰαματα δέν «Ιναι δμοια τψ δημιουργφ. Τήν οποίαν διαφοράν διδάσχ»: χαί 4 μίγα 'Αθανάσιο «ἱ τόν διάλογον ,δποΟ χάμν«ι πρδ Ἀνδμιον χαί Ἀρ«ιαν:στά ἤέγοιν Ὅτι ,τά μάν (ἠτοι τΛ χτίσματα) ἐχ τή έντολή αὐτοO δημιουργιχώ , 4 δέ υἱδ ἐχ τή ·ὑποστάσ,<«έ γ»νννητώ , τδ δέ πν«0|ΐα έχπορ«υτώ . Καί 4 δαίο Ααμασχηνδ «ἱ τδ πρώτον ἤιβλίον **Ἡ μέν γίννησ; ἀναρχο xal ἀίδιο φὔσ«ο» Ιργον οὐσα χαί ἐχ τή λοβσία αὐτοO προάγουσα, ἡ ἐἲ χτίσι ἐπἲ >«οθ δ«λήσ«» ἰργόν οὐσα οὐ συναίδιδ έστι τφ ♦«'φ;**

* Ἡ δέ διά πρδ»<σι ἤημαίν at'riav παητ.χήν, αιτίαν μ«σἲτ«ία χαί αιτίαν τάξΜ» . Καί ποιητιχήν μέν αιτίαν iv .τοἱ ἐξ« χαί ὐ τά χτίσματα ὠ τδ **'Εχτισάμην άν»ρ·πον** διά τοO **♦ott"**), xah' δ σημαινόμινον' λ«φιβάν«τΜ ἰπἱ τή talήσ««ε τή , άγια τριάδα , ἠτι έστί ποινή τώ» in tutam eoalooeate ae praptecsa spiritum etiam ex hypostasi tW pvaaadara, vel duo dari ia beata trinitate apHtaa saneti principia, Xtdeboet patrem ac flhum; utntmqno vero impiam eat ae abaàrdam. Rehaquitsr ergo illud er tpae de/patre iateUigeadum, videlicet proprium habeus^apiritum quod ex ipao datnr, non quatenus hypostasis, sed quatenus donum Ac gratia.

ftobterea ad quaestionem movendam sanctum Siphaaium iadacahy qui in Anoorato ita scribit: *irihu Dei et epiriiu patrie* et spiritus *filii,* neu comywwtioM oitgusb/quraaorimedmu m *ttoUe mimi* St corpus, ssd inter' patrem ἀlfomqus auditu, er *petit et filio wlIttmH ttrtau.* .

At hoc in loco perspicuum est sancti propositum: processionem videlicet non cogitavit, sed declaravit tantum spiritum esse appellatione tertium.

Idem sanctu» iterum dicit: Xrmo novit petrrm *niti filiae* arqu» *filium* tusi *pater, ita* audeo *dicere, mfue tpiritma eiei pater et filiae, a* quo *procedit et a φη aceipit.* Porro dieunt adversarii: *A* quo *filio procedit ac accipit,* sed mentiuntur: non enim vult sanctus dicere a quo filio, sed a quo patre procedit et a quo filis» accipit, quemadmodum et in aTio loco idem posuit: *Spiritae eaectue qui a patre procedit et e filio accipit.* Quid vero vox *accipere* significet. jam supra declaratum est in illud: *E meo accipiet.*

Latini insuper contendunt. prae|Hi»itionc« 5:ἰ et ἲ cum in divini» usurpentur, idqm significare. Sed errant quam maxime; maximum enim intereat inter ambas illas pràepositione». /

Sciendum eat ergo per voculam lix, in iia quae intra trinitatem aguntur, causam nottiri propriam ac hypostaticam iiniua patria, qui solus gignit ae producit soiaque exatitit cauaa ac foni ceterarum ambarum hypostaaeon: in iis vero quae foria, unam designari causam unius sanctae trinitatis cunsilii ae voluntatia^^fim^utKem interest discrimen inter causam hypostiakiam atque cunsiln, ut hypostasi» generet ac producat sibi natura similia, consilii autem cauaa tribus personis, patri, filio, spiritui, sit communia: ea est quae creat aq condit, quae quidem operatio naturae non est, sed voluntatis; ae propterea ree creatae creatori similes' non sunt. Hanc differentiam adatruit etiam Athanasius magnus in' dialogo, quem ocripait adversus Anomium et Arianistas: *Atia* quadra·, ait, (nempe 'rr.s creatae) *emi er ipeiae amedato ffir aroatmum, 'filiei* vero ἄ *iptim fifpaetetei per peaeratmma; qurihu cero perpreoeeemme.* Divus quoque Damascenus libro I: *Qeeeeredia ftidmi iaMem* non hoist *eeeepiterm^ue eat,* st quos uolurae *eit opace* taqua ipsius suhstastie *prodeat; ereaiit eeeteee* «n *Deo* cum sil *eolmtati» ppm, Deo profecte oomterm* usu *eet.*

Praepositione autem διά significatur causa efficiens, .causa intesjeota, eaaaq ordinis. Atque efficiens quidem esiusa.ia iis quo· foris aguntur et in rebua cieatis, sient looo illo: ἲSssedi hemûwm *per Deme;* qua significatione adhibetur pro designanda voluntate sanctae trinitatia, quae, tribus personis

') ιvi(M» **A**
') **Bptphaa. Aneorav »· S; patr. Gr. XMΠ.** SW
·) M,.op. «it a. T8.
M. ep. fa. a. 7; PMr. Gr. t. «it 88 A. .
*) Athaaaa. ἔἰ«. Triait cBaL l·, «; Fstr.Gr. XXVm. 11M A
·) Damaaosp. De 'Me erthod. tib. I, «ap ·; Pair. Gr. - . XCIV, 813 A- , .
') **O»**

Φ*ν *« «IrV**· ΠαραΜίγμβτα U τούτ»υ έπί μέν τοβ ««^8; BmXoc w «« KcptvSÎwi*)· Πιοτό; 6 ♦«<«, ·«' ·*

tlf «otumvla» xofi vioO αύτοδ* id Si no vioO 4 «ύαγγκλιστή» *l*«dwq«*)· Πάντα St' «ύτοO έγέν«τ«·- W Si wo 4yiou xvcùpaxo; ΠαΟλβ;*)· 'Hptv Si i fitS; ά««χ4λύψ« Sci τ«0 πν«ύματο; αύτοO· ~ad πάλιν «pic KopcvMov;*)-*9 μέν Sci τοO πνιύματο; βίβοται λίγοι σοφία; κ. τ. λ.

Αιτίαν δέ μαητιία; oqpoivti ή Sc«t 8ταν λαμβάν«ται ·£ ένδ«ιξ·.ντή; οίχκδτν,το; χαί δμοουσιδτητο; toO άγίου κν«ύρ«το« πρδ; τδν υίδν χαί WO vioO πρδ; τδ nvtOpo, κα>«»; έ μέγα; Αθανάσιο; te; τά» χατά Μχχ<δονίο-υ λόγΟν λέγιιl)· Ti ■*»»»»»· tà iξ αύτοή toO πατρδ; Sci τοO vioO έχχυδέν, καί ô Otto; Δαμασκήνδ; ai; τά ένδέχατον χ«φ··τοθ πρώτου βιβλίου·)'· Τδ Si «vtOpa τδ άγιον χαί ix toO πατρδ; λέγομ«ν κ«l πν«Ομα πατρδ; δνομάζομιν ix toO vioO Si πν«Ομα οδ λέγιμ«ν, irvtOpx Si vioO δνομάζομιν (it τι;'Ι γάρ πν«0μα ΧριστοO οΰχ έχ«ι, φηβίν. δ ,PHo; άπδστολο;), χ»! 8:' vioO ««φανά^ρώσΟα: χαί μχταδίδοσ&αι ήμίν όμολογοΟμ«ν 'Εν*φΰσν,β« γάρ, φησί, ««! *^π» xsÎ» μαΡηταί; αύτοΟ*»· Adÿtxt πν«Ομα ίγιον. Έχ ταύτι,; τή; μαρτυρία; χοΟ αγίου μαν»άνομ«ν πρώτον, Sx: τδ πν«Ομα τδ άγιον έχποριΰϊται έχ τοΟ. πατρδ;· λέγχι γάρ· Τδ Si πν«0μα τδ άγιον καί ix toO πατρδ; λέγομιν Stàxtpov, δτι «ίναι όμοοϋσιον χφ πατρί· Καί πν«ομα πατρδ;' δνομάζομιν· τρίτον, δτι δέν ixxoptûtxai έχ τοΟ vioO· Εχ toO vioO Bi πν«0μα ου λέγομ«ν χέχαρχον, 8τι tîvai όμοούσιον χαί τφ νΐφ· IlvrOpa Si vioO δνομάζομχν, τδ ,δποίον *jlejiaiof* χαί έχ τοΟ 11αύλου· Εΐ χι; πνβΰμα ΧριαχοO ούχ ix·i· πέμπχον, δτι ή χάρι; χοΟ πνιύματο; φαν«ροΟται χαί SiSoxat ήμίν διά ΧΟΟ vioO' Έντφύσν,σ» γάρ, φησί, Χ. Χ. λ.

Έν. σημαίνιι ή διά αιτίαν ένώσιι*» χαθώ; ο ιιρδ; χαί Οιίο; Μάξιμο; iv τή πρδ; Μαρίνον έπιστολή λέγκ*)· Ότι οί xixt »«ολ4γρι τή; παλαιά; Ρώμν,;, χα»ώ; Αύγουστίνο;, Αμβρόσιο;, Ήρώνυμο; χαί λοιποί, δέν έννδουν αιτίαν τδνυιδν τοΟ πνιϋματο;, άλλά μίαν έγνώριζον, πάντ«; αιτίαν τδν πατέρα τοΟ υιού χαι τοΟ πνίΰματο;, τοΟ μέν χατά τήν γέννησιν, τοΟ δέ χατά τήν έχπδριυαιν έλ«γο.ν δμ»; χατά λέξιν έχ τοΟνίοΟτδ πν«Ομα, ΐνα, φησί, δι' αΰτοΟ προ.έναι βηλώσωσ: χαί ταϋτήτδσύναφέ;τή;οὐσ:α;χαί άπαράλλαχτον παράστήσβσιν, ήγουν διά νά φανχρώσβισι τήν δμοουσιάτηχα χαί τήν Ινβσιν τοΟ πνίύματο; πρδ; τδν υίδν χαί τοΟ vioO πρδ; τδ icvtOpa. ΟΟτνκ έννοίϊται χαί τδ ιητδν τοΟ άγιου Τκρασίου δποΟ λέγ« *·)- T4' ΐΐνχΟμα τδ ίγιον διά χοΟ vioO έπκδρουσται άί'δίο»; ή χατά τρόπον μ«σιτ«ία; ή ένώσ««; (ώσ«ι έλ«γ« μιτά τοΟ vioO) ΐj τάξ««»; («; μττά ;δν υίδν), ήγουν πρώτο; Ô πατήρ τή τάξοι χαί όνομαοί^, δχϋτιρο; ό υίδ; χαί τρίτον τδ πνιΟμα. *Uaxt τοοαΟτα σημαινδμίνα Ιχ«ι ή διά, ούδέποττ δμβ»; σημαίν*ι αιτίαν έχπαρρέώΜ»;·

, ·) I Cot. I, Λ
') Job. i. a
·) 1 Cox. ». C0.
— ·» I Cox. Id, Λ
. ·) AClυuuu. evatr· Mocwl dial I. 0; l'ait· C't. XXVIII. IS** B.
·) C-Xlrra I>t Me orthod. lib. I. tap. H; fact. lit. XCIV,· «MB.
tt t<; — οιώτ ήμ», Roou X «.
II Job. SO, SO.
•I Maxia. ai Mario. Pbtr. Gt. XCI, IM A
f) Taraa. apod Mifae, Pott. Of. XCVUI. I'«*t C.

coMMaia oat, at oapra dirtat ♦«<. H«jao roedocaawata oappodifMr pro potto ««ideal a Paolo «4 CmMIMoo: JMedSt Arm, per poeao reteri' «adi» μ «Miotatom *Jiiii* pro ibo voro a Jeoaae ovaogwiiate; Oxum per iptao *fKi*· n*t;* pro apiriM voro a Paah» Xeite iMm roMieett per aptrÜMR ana, et itorm a<l CoriatM&: *Alii* por *tpirittuK éettr* teneo «a/eeofiae, etc

Caaaam autem intermediam notat Sed, «uaado aaoonutor pro ooteadoada proprietate ae conaubatactialitate apiritna «aneri cum ilio at««e fllii cum aperito. Ita aaactua AthaaaaiUa oratione adveraua Maeedooium: jjptnlM ytb er ipte ρo/re per /i/iaun «fmidiMr,· oi divua Darnaacenue capite XI libri I: *Spirittun ntlt» ittHiui ft n ftin eut 4ieiutu ei patrir «piritum aominamM; et urv* mm ex //«o *eue* non dieumu, *jÿii* tomen epintmn nxvtaeuit. Si ywa eaim *ipiritiu Chrieti* noo *hebet, ait tlieiiuu apuiehu.* Ott« *et* eam aoiia per /Itom *teeetfeetahue eeu ei impertiri prv/teener: leeefiierit* enim, myrtf, *et digit jieei/ulie eüe; Ampiie epiritam eeeeitui.* Quo «aneri doctor» tearimonio edocemur, primo apiritum «anctum e patre procedere: dicit enim: *Spiritu»* «metum *et n petre tue dinmot*; «ecundo, eum eme coiuubatantialem patri: *Et patrie epiritifa* .nounaamw,· tertio, e lilio non procedere. *At amo eetet eg jiliu eeu aoa diciuae;* quarto, conaubatantialem ea«e et filio: *ƒilii* tamen *epiritam eaeiiutee,* quod e Paulo quoque confirmat: Si ynia *epiritue Chrieti* n«h *habet;* quinto, «piritugratiam nobia per filium manifeatari ac dari: /h*eefftaeit enim,* inquit, etc.

Praeterea per voculam διά notatur oauaa unitati». teate «aneto divoque Maximo in epiatola ad Marinum: *Veteree,* ipquit. «eniorie /tomne *tKeelegi, at AayuAiatu, Aubroeitu, Hiefoepuat oeterifU,* non *Jiliam 'apei>ecebant taepuna fpiritae emuam, ud* tmom //<< ac «piritae eenaam *patreee aoeeraat* omnee, *alieritu pudete pueratiom» eudv, alteriae ure preeeeeioeie; aiebeat* tamen *eerbw* tenue «prritum *eg filia eeu, at* (inquit) />er eum *prodire lipifiemt, eaqae ntioae* conjunctionem *eabeiaetiae ac* omnimodam *eiuifittedùuu demon«trorent;* videlicet ut conaubatantialitatem unitatemque «piritu· cum filio ac filii cum «piritu oatenderent. Eodem modo inteliigenda aunt illa «ancti Taraaii verba: *Spieitae* Mncritt, ait, per *JUtmn aeterne præedil ul ietfrpuitionie eel nnitaiie* (ac «i diceret eum *filio)* vel ordinie modo (vehit «i diceret *poet filnuo);* «eilioet pater primu· eet ordine ac appellatione, «ecundu filiua, tertiua «piritu·. Haec igitur «ignificat vo> διά, nunquam tamen proeeaaioni· cammm.

Πρ4 ταοτα λίγονσιν et Aaxtvei, ·α μ ! «$μ I μίαν ίμολογοβαιν «Μαν τδν «ncipn TO# uteO «et τού nrôpatxot, xrô ptv ««t* χή» yfiwqmv, w* 9* nsftd τήν *hueigeteon· eha* ip-rAprvet, :ιίμή 4tÀ ri λΑγουαι m! τδ» uibv sMov «rô rôrôpraf, dmnpi* vevxat, fin ï χατήρ b» τφ γχννβν ixotatvqat xrôrqv dp tovoptv τφ υίφ xrô *humgatan* τδ tcveOpo.

Αλλά πρδ τούτα τού tpasrikpsv χαι ήμοί * 'Η δύναμι ixrivî) φυοιχή ήχον ή ύοηοτατιχή; H μίν t!«-oi φκσιχή, if AvAγχη Axojeu4ri vA ήχον χανή πατρδ , uloo κ«I πν*4|4M» * An· γδρ tÀ φιχχχA xotvri ιίσι ritv xptbv diroevAetav xirtd xi» μίγα» Βαβίλκον, χαί oOτ» ή»«λ«» |χ«ι τούτη» τήν βύναμιν χαί xi πγχύμα xi Αγιον, ΑαΧ« νδ btmprôfî «·!. rôti ίαυτδ, xi 4χο<ο» stvat βλάσφημο». Et U statut»; «xi ή δύναμι ίχάνη shot ύχοστατιχή χαί ίδιχή, tax® xi ιφδό-πον toO πατρδ »* TÎ»I t» μ«A xoO uioO· 6v γΑρ μία ή ύπιχκατιχή χαί ίδιχή bripγ«.α, τούτον μία ή ΰπίσχασι χαί xi optaskον, χαί xcOxi 4στι» ή τού Χβψολλίου οίροσι .

Έχι ΑπορσΟσι χαί napi τή τΑξβν τή μαχαρία τριΑβο , χαί λίγοι»»· Καθνι 4 υ(4 ίστι δβύττρο τξ τάξιι Απδ xi» πατίρα χβί ίχιι xi st»® τή üxooxd-<η« iξ rôxoO, «Oro» χαί ri κνιδμα τρίτον τή τίξχι ίστιν Απδ xi» ·υ!4»· *iid* τούτο ίχ<ι *xai* xi stau τή rôxoO ύποσχίσχω ix toi uioO χαί btwopsûsx® iξ αύτοO. · . · '

Λίγομιν 44 χαί' πρδ τούτο, δχ·. ή τίξι «δτη »i»α; iξ- χαί χα»' ήμί χαί XP«»«χή,. χαί δίν •ΑχολονίΗΙ, ιπχιδή xi πνιύμα slvot τρίτον*) τή δνομαοίρ, vi ixiTOprôotat δι* τούτο χά! ix τού «Uo- i» γδρ τοΐ Ινδόν τή iΗολογία ούχ ούτ«* ίχ»ι ή τΑξι . Αλλ' txst 4 πατήρ λίγχται πρώτο « αίτιο , 4 44 vii χαί xi πνιύμα 4rixipa *&i* aitiaxi χαί Αμα xi δύο ix τού πρώτοι»· xi δποίον διδάσχχ: χαι 4s Holδγο Γρηγδριο iv χοί taatv*)·

Ü5 4« &«oto xi δχύχχρα πατρδ Ιχουοιν. '(hi 44 Αμα τά δύο iξιρχοντ®, ΑγχαλΑ χαί χατΑ διάφορον χρδιχον, οί ,»xto·. παχίρχ κανχαχοO χδ χηρύχχοιχκ. χαί σαφίσχχρο» 4 Δάμασκη»4{ 4χοϋ λίγχι·)· Άμα δ4 χαί ή χοά ιιίοϋ ix χαχρδ γίννιισι *αί ή χοO Αγίοο «νούμαχο ixηδρονσι . Αδχΐ) Χοιρôν ή χΑξι» πώ» χαί xta χρ4πφ χύρίσχοχαι Αν χοί Hioι , Αγνχχπδ» 4σΧι»' ήμίν χαί Axataviipo», χφι Αγία« γραφή 4ιαφίρ- «M XP-»^*i«*) προΧι»«ίστ(, ώ χ4')· 'Εγ* χαί 4 χ«χήρ 4» iβμ«ν, χαίχδ χοO Ακοστδλου·)· 'Η χάρι χα-0 χοριου ήμών ΙήσοO Χριστού χαί ή ΑγΑχή <οο »toû χαί παχρδ,i χαί ή χοι»·νία toO *χίοι» πνιύμαχο . Όχι δ4 χ«Α χή» iξ· χΑξιν-χptxo» λίγχχαι χδ πνχΟμα, δ4ν ίχχχαι διά χοΟχο »Α 4χποριϋχται ίχ χοο υίοΟ." .'Εχί 44 xftv Ινδόν ούδι «iv® χΑξι χαχά τδν »dov Χρurôοxopov d« xi» λδγον 4ποO χΑμχι «I; χΐ Ρητιν τοO 'Αβραάμ')' β4 τήν χιίρΑ σου ίχ! τδν μηρiν ΚηρμΧΧi®*— χνοΟμα Αγιονί ϋψούσ»* μiiφογονή . βοξα-;ίσ»· 4 πατήρ, μηβοί Αν*ΜτρΑρ»·ι·) τήν Αξίαν νομιζίτ-, «i πν'»ύμβτο« χρ·τον μνημο»*ϋθμ«ν, »iï« utoO, ·ΰτ· Χ·τρ4i, ή υίοO πρ&τον ή πατρδ · οδ γ*ρ Ιχ«ι χ*ξ«^» αύχ ώ Αταχτο , Αλλ'ώ 4π»ρ?αίνομο® Καί

Àd k«M boort Lotiai, «bmb Mi μ φMM· «mmb prônai · -- ηααφM «gaeoai, ·MΦ· ήM* '4MB fW'fBMMtîMMfc àliMteB WfQ à*MB. IM*λ·ρ si ti· ^MMMVénrf Mt eptetaM OMMMUB ttMB ttim |MT*ÉtMBiWy pAtNNBj

Mmb i—o -H ai datât·* ittaai ooauoaaieaaa·, apiritua a—pa aoüttaaAi. . '

At vero «t aoa ak da p«reoataaar, nu» nataraiu «it virta» iBa aa hypootatieo. S arôaniaaa qaMaai «taxât, aaaaaaari» eoaoeqnitar eon mm patri, βBo ac apHtai «aàuaaaa*; emota oaiM aabuafia eoeaadam BaùHaai Magaaaa tribaa par-•onio aaat eoauaaaia; atqaa idao aaadaai haao drtatoin «piritui oaaeto tribaaadaai eaaa, ita at m ipM emittat, qaod impiam Mt. Qaod ai virtatam Ulam hypaatatieam «Mcaat ! ac propriam, aaqaitar parwaam patria eandem flari ae SKi partoaam: quorum enim uaa nt hypoatatie· propriaque operatio. horum hypoatam· ae pertona ana eat: qaae opinio Sabellii baareaia eat

QuaMtioneta imuper de «ancta trinitate movent aiuntque: Queamdmodum flliua ordine aecondua Mt a patro et ah eo aubatantiam accipit, ita et epiritna aanctua a filio ordine tertii» Mt; ideireo aotdpit aliam aulwtantieni auam a filio et eX eo procedit.

Ad haec autem dicimua, ordinem illum externum eoM, ex arbitrio noatro, temporalem, neque ex eo quod epiritua appellatione tertina ait, inde eum conaequi etiam e filio procedere. Etenim in ipaa intima trinitate ordo non ita »e. habet, aed pater ibi dicitor primue tanquam cauaa; filiua autem ac epiritua aecundi tanquam cauaati et ambo aimul e primo prodeuntea. Id noa docet et Gregoriua theologua in canninibua auia, *ntatpt* «oa *a D*o patrt ttemdat teter*». Quod autem ambo aimul, licet diverao modo, prodeant, id a aanctia patribua nbique praedicatur, aed manifeatiua a Damaaceno: *Stand parra,* ait ille, *et Silii er patre peeeratia, et epirittu tatteii praceeeia* eri. Quomodo vero et qua ratione ordo ille in divinia conatituatur, nobia compertum nqn eat nec comprehendi potMt, cum a sacra scriptura diverse exhibeatur filiusqua primus ponatur, uttaint ista: *Ego et pater* «mna'sumas, e* illa apoatolrr» *Gratia* domati nostri *Jette Ckrûti* ri eariras *Dei et coannuèeatio epiriiett* ssweti. Quod autem secundum externum ordinem spiritus tortius dicatur, ,non idcirco sequitur eum e filio procedere. In intima vero trinitate nullus ordo datur secundum divum* Cbrysoatomum in oratione quam habet in illud Ahrahae: Pons monioH tteom saq»r *frener* moaim.· *J^raedieetar epirihu tanetet, eraUetter* imipomtM, *flmjiohir pater. Nette patet dipniteteet «esrii,* m *primo eptritum* (NMMMMMFVMMfp eri prime *JUnem, deinde patrem. Bpoe tpdppe digditae ordiaan* noa ·fiebri, noa *pt mordiaata, eed* ut *ordinem* Mpsrnns. Item Dionysius Aroopagitt cap. V: Odiar® non Arôof *dierno natane.* Sanctus etiam Maximus et Georgius PachymerM dictam illud

') *οβϋ.* Λ. ·
·i Gn^por. 'Νβι. Can·. Π1 i· Spirit· K ᵛ. M»
·ι IXuMwea. I* Me ₀HM· ·›*■ 1 *· θ'·
Xι IV. «M A-
·l *xfifKfW* Λ. ,
·ι Job. 10.»
·» ne®.i* w. -- . .
'I CtenoMrô Oirôo, · X·» wofcrter
.porta U MHorikw >i· rô—— -*■ < f·»» θ'- LTI· ‘‘* u
·) (ta·. M, »; rov xopir *ἐw* A
·) amrrivi*·®ᵗ dvojvr»*»·® AB.

4 AMMfowc 4 ÀρMπαγέτη; m*. aipttwv·)· 04» 4χιι τάξιν Ί *«ί« μύσι;, χαί 4 *fta« Μάφμο; «M TMfôr»; 4 Παχυμερήι έβην»4μ«νο 04χ 4;4τακτ·;, άλλ' Ac t4<i» δϋΐρβαινουσα* A4γ· πατέρα πρώτ·ν, »4 χ| τ«««ι πρώτον, 4λA4 tf ivvoif, <»«ιδή γ*ννήή«ρ τ»4 μονογ«νο4;, ittat8ή βίζα τοO άγέου καρπού.

Παρά τούτα dxapâoetv οι Λατίνοι' 'Erntfî^ τδ «τν«0(Μΐ τδ άγιον «αλαΓι* Ιβίω; έρ»·; αατρδ; καέ υιού, έχ»ορ«ΰ«ται άρα »4 έξ άμφ«1ν. ÀπανΜμ·* Mi μ 4; τΜτο› ίτι 8 *P<"i Χβ1 '<"1 8x1 τών φών προσώπων λέγονται ' χαί γάρ χατάτδν 4*4ατΑον*)' "O 4ιδ; άγάαη έστίν. El·#' 4 Hδ Αγάπη, «ΰδηλόν δτι χαί τά τρία πρόσωπά Μάρτν; δέ al; τούτο καί Διονύσιο 4 'Αρ*οη«γίτηί ai; τδ πέμπτον «îap., π«ρl fitfwv όνομάτων ' ώστ« xal τούτο αυτών τδ έπιχιέρημ» σαϋρόν.

Άλλ' οί Λατίνοι ίταν <ττχνοχωρη»ώσι xal μένουν Αναπολόγητοι «ή: άποχρίαη; xal Αδύνατοι «ί; τδ vi συστήσουν τόνν«·τ«ρισμδν αύτών τούτον, τδτ« »ατα-φίύγουσιν «ι; τήν Αρχήν τού πάπα λέγοντ»;, δτι οδτω; 4 nixa; üpiotv, οδτω opinai vi ιαστίϋωμ«ν Αν<ξ«τάστω;, έοιιδή xal δέν «!ναι δυνατόν vi ξ«πέσή^ ixatvo; τή; Αλη!»<:«;. Αχύτίρον προστρίχουσιν ai; τού; δυτικού; διδασκάλου; τή; έκκλησία;, Αυγουστίνον, Ίβρώνυμον, κρρβάλλοντί; του; ώ; ίμολογούντα; τδ πνχύμα ix τού υιού έκκυρινίμτνον. 'Αλλά napi τούτην «ίπομ«ν xal âvncipu, ήτ: ή xi χαρίσματα έννόούσι τού πνιύματο;, xi οποία κοινώ πέμχονται τήν κτίσιν xal napi τών τριών ύποστάσχων, ή διά vi δχίξουν τδ όμΟοϋοιον τού πνβύματο; χαί υιού tlnov τδ ηντύμα ix τού υιού έκηορ«ύ«σ4αι, ού μήν δέ έννόουν αίτιον τού πνχΰματο; τδν υιόν xal μάλιστα Αναγκαζόμχνοι vi διαλέγωνται άγων.στικώ; πρδ; τού; κατ' ixsjvo χχιρού αιριτιχού; λέγοντα; τδ πν«ύμα κτίιμα xal γέννημα τού υιού, <1πρν vi έχπορχύιτκι και έχ τού. υιού, Sii vi συστήσουν τήν όμοουσιότητα αύτού ηρδ; τδν υιόν. Ιέστ« Αγωνιστικό»;, ώ; χΐηομέν. έλιγον τούτο, xal δχι δογματικά; Καί μαρτυ; «ι; τούτο ό ηρορρηΙΗΙ; ΜΑξιμο;. Πλήν* έστω χα<* ύπόΟισιν, δτι έκιίνοι οί δυτικοί διδάσκαλοι vi έννίουν·) τδ πν«ύμα έχ τού υιού έχπορτύεαύαι ύποστατικώ , καθώ οί Λατίνοι λέγουσι, δέν. «Ιναι πρέπον ούτ< δίκαιον vi άκολουέΗ,σωμτν γνώμην ένδ; ή δύο πατέρων, Αλλά vi προτιμήσωμιν τήν ΙΗίαν γραφήν, xi; άγια; συνόδου; χαί τού; ύ«οφίρου πατέρα; τή; έκκλησία.*, έχ συμφώνου λέγοντα; πίντα;, έχ τού πατρδ; μόνου έκποραύτσ^αι xal έχν.ν τδ ιίναι τή; ύποστέττω; τδ πνιύμα τδ ίγιον, xal αστού; vi πισττύωμτν.

Αλλ' έπχιδή καί λίγουσιν οί 'Ρωμαίοι, δτι ό πάπα; tlvai Αναμάρτητο; xal βέν tlvot δυνατόν vi ξτπέση τή; ΐληθαέα^ xal Sii τούτο πρέπαι vi πισττύημιν καΜέ; έχαίνο; έδογμάτιαα, δτι τούτο φέρομέν, »ΐ; μέσον τδν ,άγιώτατον Ιηάννην, πάπαν δντβ τή; Ρωμαϊκή; έκκλησέα;, τί έγραφτν *ί; τδν Φώτιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλη»; «ί; μίαν του έπιστολήν*)· Καί γάρ ή σή άδχλφδτη;*) έπίσταταο, ώ; δταν παρτγένιτο πρδ; ήμά; 4 μικρδν ΙμπροσΑχν άποστταλαι; παρ' αυτή; χαί πιρί τού άγίου συμβόλου ήμ4; έδοκίμασχν, τϋριν άπαράτρωτον, κα4ώ; άρχή»·ν παρ«δό»η ήμίν, διατηρούντο;, χαί μήτ.χ προστιΑέντα; μήτ' άφαιρούντχ;, άχριβώ; iotarpoatMtoa: Xm *futi* atf «αατάίωαάα, a«4 poa4 obÀUmm ααμβτώί; AMoom ÀìM μνναώXX, oaa ooxfÜM yxiutii, ραία *reti* 'leneii frtetu*.

Hmc prMtMM diflkmltatcaa moveat Latia·: Cm› apiritiu MMtu proprie vocitetur patria tliiqae aaaor, protecto ex atroqae proeeiil.

Ad haoe otiaaa rcapoademoa, aaaoraa earitatem^ue do tribu peraooia dici. NamqM aoeoodwh apoetohua Arar aoriter «ai. Atqai ai earitaa Deae, trea quoque panonas caritate»· eaae patet. Id* teatatur, Dioayaiaa Areopagita cap. V Ae diemtr eoauariw. Itaque' et iatud eontta argameutun inane eat.

Latiai vero qnando eoaretati nequeunt reeponxa aua detendere ac novitati propugnandae impare·commorantur, tone ad pontificiam auctoritatem confugiente·, rem ita ,a papa aolatam eoae atque ita a nobia abaque ulla inquiaitione amplectendam aaaerunt, cum ille u veritate errare non ponit. Deinde ad occidentale· eecleailte doctorea Augu·tinum Hieropymumqie recurrunt, eoa producente· quaxi spiritum e filio procedere tenuerint.

. Ad boa autem quod attinet, aut de apiritua doni· locuti «unt. ut supra jam diximu·, quae a tribue perwnia' tuta in ree creata· mittuntur, aut dixerunt apiritum e filio procedere, ut «piritu· filiique con«ub*tantialitatem ««tenderent; non autem •piritua causam filium intellexerunt: prueeertim ciitn ei» contentio·» diaceptandum enaet advenu» temporia illiua haeretico·, qui filii creaturam ac fetum apiritum dicerent, hunc e'filio quoque procedere affirmarunt, ut ejiia cum filio conaubatentialitatem affirmarent. Id igitur contentio·», ut diximu», non dogmatice contenderunt, quemadmodum teatatur praedictu» Maxima·. Ponamu» tamen, ut Latini volunt, docture» illoa occidentale· cogita··» apiritum e filio aubatantialiter procedere, non decet neque aequum eat ito» uniu» plteriuave patria •entcntiain amplecti, »ed potius nobia praeferenda e»f divina 'acriptura. «aerae avnodi. divi eccleaiae docture», qui omnee cum ex <on»en«u »piritum •anctum a»»emnt e »olo |»atre procedere et hypoataaim accipere, ei»' credendum e»t.

Kumant vero cum dicant papam peccare et a veritate aberrare non po»Xe, ac propterea quae ab eo fuerint aancita. ita credenda e··»: idcirco in medium afferimua quae aanctiMimu· Joannea, eum romanae eccleriae papa emet, ad Photium patriarcham CoMtantinopolitanum quadam epiatola •cribebat: *A'oeit «aim frutltmihu tua, goad* faando occvMit ad mm ym' non *«ta prid«a»* a le mtMu· cri. tte Mncto ayatbote hMtram «rntentiam peruendatu· Mi; et ·«·««/ ‹7te»»aa«, gMemodaratta*· a *prittapi» traditM Mt tteiii, ttnent Mot, trikti tMuttit, 'nihil o^trooitt; f-ippt* qtri *n^tt* neaeriam·,. fued q«M aadW èaάία,ΑM *freti»* ceadMUMaMo «nanei. *litreut* tÿitwr txae rvaerMtiae «ipmjteavmu, «ti de *hot erti-*

I

') Qom vetka Mc ια aniUam pniacwtar IHoajaiv Mao Mbaaatw; aan^we ax Arjiwtoai Oration kk4› laaiata ■oat tampfe; ‹C tMi. IM0 I».

'H Jak. A i.

Ba f

■} aa MaaM, CamiL ‹What XVIL ÇB *A

·) <i*λ*«τK «*éα·.- A

«iBδτβ , 4 τ·« ΐϊι ηι«M« pda «βτο<(«ή dvapiveuea dndὺen«t. Kat wdXtv ebv napalgisfipsv tf ὸϊα»Οτήτ(·su, tva wept te» dprtpeu teiteu, ·«' 1 «·-νέβη t sadvlala plosv τAvlηηλήβιAv t#e X, totoi», lχ> «h,pepepta» aie ϕρ ·« ϡ μόνον ob λέγ·μ·ν tôt», ἀλ aal «ab« «prttov >βρρφοβντα tf lava·» daevolp toote «etferti «afafrttac trtv ◆«(·» λογ(«ν «pivapsvaal ἴἡἠτA τή ϡ«·λ· γ(βi tot» Xptetob uni, ὐ XotwAy «aetpmv, οἳ ουνο8ι«· euveXÂdvteς xap'tlmaav tb *γιαν ούμ{1·λ·ν, «ai ϊϊ«τ τοβ 'Io48β β4τ»(ι tdttopcv, βτι «al. ta4tbv Inelvf τοτολρήxaetv, οὐ 8ϐρτ· «i bdvntev tb tuptaxὺν ertpn, ϗλ τού «ιβτού , οἱτινέ ttoiv rtc μέλή tôt» θάματό «4toO, Βιβαχιααντι a»! 8ι·τ«μ4»τ«, ὁλλήλην, «·< oOtac ·ΐ<·νίφ«αρα«έρψαντ« rtnvdtfp.

Ιδού λοιβδν 6 ϡ»ο οβτο , xrtxac Av τή 'Ρώμη , οὐ μάναν 8έν Days tὺ ta toO vioO, Ὑ «ai teὺc oiaévtac toOto «ap^rttac «0 ϡipou τού hpivo «al ϡot toὺ Ιούβ· βύτού Μμιζο. ΠοΟ Ipotvo λοιπόν trtpa tb dvapdptqtev toO mira, ὺiwO 8ο(«l·;Wv. tb xvoopa ta tôt» υιού taiwpeὺeortot, yivetm ηοραβότη «al ουναρΟμιο τφιοϋδϕ; Ἀλλ «ai «ἳ τήν loi Φοταυ «ατριόρχου γονορένην σύνοδον *at'* χρόνου Ootspov tab τήν οικουμενικήν έβΒόμήν σύνοίον, *dί* τήν ὄχοίβν sὺpioaeto «ai δ gpopftrtsk Ἰβίννη ϗα 8ι τοκοτηρητΑν Πέτρου χαρόιναλίου «ai 8ύο iwtanὺinsv Παύλου xai EOγονίου, φαίνοντβ» «ί τήν Ιχτην ϗν γογραρρένα ϗαΟτα Ϻot τδ ϡναγν«σ τδ. Εορbν αὐμβολον, oGtw φρονοΟρον, ίχαντο οί κατίρο έβέηοαν, o5tw «ιοτούορον, οί ταύτην έβαατίσΒημον τήν ίρολογίαν Mal .toO ίορoo βαΟμού ήξιά·μ«0α· τού 81 έτέρου ϡep ταΟτα φρονοΟντα rtc έχΟροϋ »oo0 «βΐ τή ϗη·»οία ήγούμ«»α. Ε! τι ϡap τοΟτο τ4 Upbv τολμήοοι Ιτορον ϐαγφ ή «ροοί»«1νβι ή ὺçoXotv. χαι ίρον ivopàaei όάο^ραυνΒοίή, «ατόχριτο ««Ι ϐή XP'·οτίανιχή άμολογία ιιτίρλτ,το , «al τβ·Xcutatav δ τοΟτο τολρήοα Θομα lot·.

^ aiNte W n Mn art· jwantaaaAwtii Ms»fwd nan ϻHam mn *Shtueet,* tod -ettam eee fai priamm eart «art «as ἐηφM rtto/eortW ⋎ Marisatsris ϗ *-aiwMM»* dhrtseram ireiaitrum, 'fai psrssrrtmi oasMm deeMmet CMkK a» 'mtoraman ptonan, fai ϗma eemmrisuto·*Wwüiwàai* «aattam apaWwa. ϗ «a Ada eeKemami·· fusniam ἀt ne sHe mhsmsi mari ἀϱt M *fiUa»* mardi ϟrw duris» smyw dtosdritom» sedjMsfab fto «art «Maître <wpri< fhm, AeeMentoe ne dieeeemtfss mriesai, ri rtc m ssmpitofVMm ἀMrtaa' detowatoa

Vid·· igitar Mutetum iltaa papam roniantun non aotaa non jtrtafM dixiaeo, vorum otiaip <jni dioeroat, eon logrt traiugroaaorea daxiaao ot own J«da eoBoMooa. Qnanam ergo ratione nene papa iatUHbUia haboretar, qai earn epintnm exiϱϐb a IBa procedere, traaagreaeor evadit cum Jada eoaaameraadoa? Adde qaod in eynodo sub Pbotio patriarcha 'habita LXXV anno· poat eaptiaiUM Oaeanionicam concilium, cui praedictu» Joanna· papa par legato· aderat, Petrum nempe cardinalem ac epiaoopo· duo, Paulum Eugeniumque, haec action· VI scripta leguntur. *Sic oeuict «entishm,* exclamarunt patrua, *tie ϱrmitaMi* ia hoc/drt *ieptiteti tt MCV> wdlRf* MMUM/ «·torso acre gui prostor hose towtnatf, ϐo *Dti* entorttfw Aattos ossa soiatfeissius. *Si φιὐ» pratitr* hos sosrta» spmbsiam artati ssosoribore out *Hinc tMtrt tti* ot/opro ouom *fturit ae de*jiatortoem aawouperv prasNMnpasrrt, *Ue-eb laetem* Λ tAriflifolMI (NNIIMΦ *Mfnfetne ac demyte atuMama* rit.

caput m.

Fermentum in consecratione eaeharistiam, axymo rejecto, ϱrobatur.

Αλλ' ή ptv συζήτησι; wtpl τή έν tf tj-bp mipβMφ χροαM,χη» «atvotoplaς τβν Arriva A έν αυντόμφ ϗατ tb ttapbv Λ«φ» tbv οροβήοοντα Urr χον χαί τήν λύαν· λέγοναι 8' έχβμένβ ‹4 Aattvot ν«·τ«ρίζοντ» , δτχ ή βλή τή; rttfac Xtoteupytac, M τήν άχοίβν Λκτουργοθα «ρέχ» ϡ γίνπαι μέ CRipri, λέγοντχ *9α 6* Xptorie tfr Τ‹f «al' κβρβ8(8οντβ rt μυστήριον ·I tobe fH‹»C tw paihltdc, μ ίζυμον rtptov tà IttUtootv. Ἀλλ' ήρM «vwbtv * ϐϗχμ«ν τδ ξατρύρ Ἀ ϡ ϔ·ϐ«s ή ϗά xai ϡ έλχγχΑή τδ faôrtoc.

Ὸ ϻ‹λχιαο8 δχσO έχροοΟβαζ· tbv Χρκττδν, χ«»A *ἰ* Aa^8 Μγ«»)· Wtspobς »1 tbv *ϊtl* a ϗat τήν ϐτν ϻ‹λχι»M Αντβ tspabe τοO bsoo toe bftotou μ Ινζυμον ίρτον Upoipytt, μ M$ frtvotm ·I ϡ ιK-αν μ », τή ϝθM· Kai Μιλχώ(Bἐ« βασιλοO ϊβλήρ ξήν·γ»«ν Αρτου χαί οίνον ήν ispsbc τδO ^ooO τοδ 6φιάτου.

·) ««psytorac reaev A ·
·) Cf. Maori, ep. «tvt XV, &1· P.
·) Pa 11», h
*) Oea. 14, ia

Se haobsnwi quidem disceptationi de su. te nuper a Latinis saero symbolo solutio congrua ooefatatioae breviter data est Praetor·· vero •evitatis ἔ»p eoateaduat UH, materiam, quam * athaan aaorirtaiam adhibent, ex asymo eoatetoadam ἔssa ϝ»· Christa·, aiunt, dum sacra mqjaris hebrtsmadaa fcria qntarta sancti· discipulimrrSmmtwm .traderet, hae eum aaymo pane oonfseorit· Baac ϐάn quMstia a principle aobis ἐ laveatigaada, at veritato Htartrata meednoium confatotur.

. Melohisadae, a qua ᵗ Christo· praefigurabatur, toato David: fb m Mssrdss μ erismam escandam ordinem JNsieAssedssj Dei altisrimi sacerdos cum esset, tawMtato pane metum leeiebat, ut ex Generis cap. XTV constat: *JU* essu Krfrrtiesrfsr rac *Satem ffetd9* jsanee *at maeua· eeat œem eaeeedee Dei attMati;* opjus sacrificium ■eoundum Athaaa-

• In B no»» Vm totar; Ia A toem iweriMtar: .<·)«(/-·« a»pi vwr *(Aμμτ.

Teo taota •μ Ι· Mt* τδν μέγαν 'Abovdoiev MI Ttadwqv τδν Atgwmogviv ήταν time Mi βMνιαμα*) τή pMCtxfc Mi dvmpdimu «Miae tob Xptetta Dtr» mMc fw* 4 ttatc Mi ή «fata pt A«ζνμ«ν> hÇt Mahratf ** .**. MI th «hMvtÇipmmv.

'Aiii Mi tt <-ov Mp tut Ïiξέδου Mr»l)· £!«* «Aptet *0C M·Οβήν a«l Ἀαρών 4 μήν οδτβ tpiv Αρχή μήν·*, I 4χ«ο Mtà tt* Χρυο&Kepev ήτσν 4 pApttet, Mi «it efttb* «ftetCit t Μά *4 «pwt«p4oMMt* el TavAotot tip <Uqv teO χέσχα. K«l *Up»* tf M«Λσή·)· Τή ItaAtg too μηνά τούτου, λ«β4τ«9«* 4«·οτο «p4fatoi, x. t, λ. K«i-jMpaadw Μγβ*)· Καi ·»·ι 6pt* βιατ«τήρήμένον (« τή τ·0οβρ«οχβι*. διχέτη τοO μηνδ «O «P«»·ο<*. Ιlροστί> Χοi«t* 4 t«tt rt Ï«χδτή τοO paptitv vt «Apo* ·* «ρέβατο* xel ,*I»f τή BtxAt^j τοτέρτη* νδ τδ φυ-Admuet ««I χρδ leitipav vt tt otgdgaKi. Kai δγχαλδ urt τ4* λογβρίβαράν τοΟτον ή t««fR ·*-τα'ρτη *να* μηνά ήτον ή μβγΑη ««φασχίυή. «i τή» έσπέραν τή δχοία ήτον ixélovtov vt οφαγή 4 Αμνδ χβτδ τδν (ιmmMv νέρου, βρ«*« έπ«δή «i τδ Aïufttxtv») προσταζ»; i Hά ή δρχ», τή ήμέρα νδ γίν«ται 4φ" έσχέρα,-, Set τοΟτο frev δναγχη χαi *b* Χριστδ vt χΑμη τδ χαλαιάν ιαίοχα «i τδν 4βια* ρινδν·) τή πέμπτη , 4 δποίο ήτον Αρχή τή δ«χΑτη τίτδρτη Ifrouv τή μ«γδλή παραοχιυή . *<«Hv ο(μέν 'E^pdtoi έμϊλΛον ή vt σφδζσυν ttv δμνδν «i τάν έσπ«ρινάν Τή μ*γχλη χαρασχ*υή · 4 it Χριστά τήν μέν ήμέραν έφύλαξ» τοO νομιχοO κΑοχα, τήν δέ Αρον 8έν έφύλαξ» διδ τήν αιτίαν 4χοO «!παμ«ν, AUt έχρ4λα0«ν 4φ έαπέρα τή μ*γΑλη πέμπτη χαί έχαμ« Tt νομιχάν πΑσχα, έιαιβή χαί «i τδν έσπ*ριδν τή: μιγΑλη χαρασχχυή ήτον προ^ομένον vt σφαγή χ«l vt Ουσ-.ασδή έπΑν· «i τδν σταυράν-,Λοιπάν «i τδν (βπιρτνδν τή δγία πέμπτη , άποO έχαμ« τδν διίπνον *b* χύριο , ήσαν χ*i Tt ένζυμα χαί τά δζυμα·)· πλήν τδ μέν ίζυμα" ΤΑ «Γχχσι χρorrotμασμένα διδ τήν «Qρεον ήγουν τήν έσπέραν τή χαρασχχυή vt τά φΑγουσι μέ τδ χρέjtarov χαί μέ τά πιχρίδα , χχ»ώ; 4 Hδ χροατχζ»:·)· 'Ενχρχδ·μινο: τή διχχ'τη τ«τ«ρτη τοO μηνά 'τοO χρώτ.ου άφ' έσπέρχ , I8«αΑ« iζυμβ Iν ήμέρχ μ:< χαί «ίχδβο τοO μηνά I« έσχέρα . Τά δέ ένζυμα τδ «!χον διδ νά τά ρα'τ>αι τήν ήμέραν έχ*ίνην τή κέμχτη χ«ά τήν ουνήταιαν, τδ δέ Αζυμα τδ έιρϋλαττοή Ϊιδ τήν ήμέραν τή παρ«σχ«υή , Α «Ιπομχν. Τά δχοίον ραρτυρ»! χαί *b* Ηιοφϋλαχτο *·) έξηγβντα τδ ιβ*-ον »φ. τοO χατδ Μιέρχον χαί λίγαι δττ Ιΐρδτην ήμέραν τ«ν δζύμβν, τήν κέμκτήν») λέγιι, ήτι πρδ τ*ν δζϋμ«»ν ήν· τδ γΑρ Αζυμα τήν παραοχιυήν ήαPiοντο. Λοικδν έδαίχΑη δχδ τδ κάσχα τδ νομιχάν, βτι 4 Χριστδ μέ ένζυμον Αρτον έξιτέλκη τδ δ«ξχνον τά μυστιχάν.

Πρδ δέ τούτκ ή M« γραφή χαί βλοι οΐ Αγιοι χ«τέρ* δταν έννοέMι Αζυμα, διδ τή λέξιν ταδβή τδ άνομαζουν χαί τδ χροφέρουν ΡητΑ Αζυμα· βταν δέ ιαίλιν έννοΛαιν 'ένζυμον, τδη δνομΑζουαιν Αρτον, χαί δέν ουγχέουοι τδ ένέματα, οδτ« λέγουαι τδν Αρτον Αζυμα οδτι τδ Αζυμα Αρτον τδν βέ μυατιχδν βούήνον τοO ΧριατοO 'βλοι χοινά έχ συμφώνου μέ «tu· BMftMi βέ Αο μ μ οι IMμ μ ο β έγρM «αέ ae β(«M «ρέM Mτμ·K<|M ooeriAoii Curiati. Qaaaaaftan AMr igitar typea ae taaogo eta· ta-«MHMte tait, ita ήβο^M'MM Agorataaa eeateta^ <baa «eae aoaeeyiitar."'

PrMteree la Exota legitar tap. XII: AMt *pHadpiaai* «Maatoa, 'St «Maae, ή«I æcaatMi Qayaoataà MM mrtiae tat, »Jabot DaaAmae, at jmmlm* MMtwftMI prMpwMi Jedwiy ae Moy«i *ttUet* apMM ate, St lata: ® aaraototi· «mm oapw 0A fMrtaaatafaiMM Awm math /«tai. Jabot igitar Doaa Aio Aeetaea apartii agaaat parari, aA AeMnam qaortaa oβήM aeraagi ot aâ vaa^lraai 'iaaetari> QaaaavM aatom jaxtarooMpataioaMna baae Aeeta» paarta meaaia la aapjoreai teiam wxtam iamAerit, qaa veeperaareate agate Meandam aaoeaieaat legem immolanda· eaaet, tameo a domino eam in Lovitieo pmeeipiatar, priacipiam. diet a veapera compatari, ideireo Cbriato agendam tat veto· pencha nab voopenua fepae qaintae, qai decimao quartae diei, oeilieet mqjoria feriae oextae, principiem eet Unde Judaei quidem agnam mactaturi erant aab jveaperam majoria feriae aextae; Chrintea vero diem quidem legitimi paachae aervavit, nun antem horam, propter illam, quam diximua, cannam, «ed ea praeveraa a veopern feriae quintae legitimum paacha egit; etenim aub veeperum «nqjovin feriae nextae, nient prinn definierat, in cruce moetandua ae immolanda» erat. Ifeque feria quinta veeperaaeenta, quando caenam fecit domina», et fermentata erant et aayma; tamen aayma quidem parat* «errabantur in diem coquentem, ncilieet ia venperam feriae nextae, ut cum' agpo lactuci«qqe agrentibu· comederentur, aicut praeceperat Deua: At o m meeen, gaiertad«c«iM At* *wait ei ·αρβηκ,\emetietit* o«pme mpna *.ei Htm* mperimom primam «juedam Aeaei* *ei* enqpnram. Fermentata vero paraverant ad manducandum, aient connueverant, die illa feriae quintae, axymi» ■eponitin. ut diximua, ad feriae nextae veeperum. Id tentatur Theophylaetua, caput XIV evangelii aecundum Marcum interpreta»: Avmom, ait, diem eoputorim·, ^evem *^eetiete dicit, qei mt eet» etjpee: e»fete* «nim *ftrie »dete* comednAanMr. B legitimo igitur paacha probatum eat, Chriatum ad caenam 'myaticam perficiendam pane· fermentato unum eaee.

Hia adde divinam aeripturam eunctoaque aanetoe patre·, quando aayma cogitant, hae voce ea deeignare ac nomine proprio eepm· appellare; nun» autem, quando fermentatum aecum reputant, tunc illud vocant panem, née perturbati» vocibua panem dicunt aayma neve aiyma panem. Ad myaticam vero caenam Chriati quod attinet, eam omnee ex

·) «Mh·» ' atarard· A.
■» Bwd. U 1.
·) MI. A –
*) MA«
.·) Uvttto. «·, M.
·) «δ teanpodr Λ.
t) Ipitjtov À·
·) *dea»* md «d fc(»*M ™ »ta«·. *«· A.
«1MM.1A A
«) TMaehyL «Mi «PA ta» ta cxxm. em μ
«J ri» atamw – «Se JtfMV M A, ν
Ooaras, Qonaaaa. τα·» uXVU.

Αρτον ἁά Λομιἰζβιιβιν. 'Q ᾗ Moatatagl)· Ἀa βών 6 Ἰηοββ τδν Αρτον χαί «ὐχαριστήβα , IxXeds χαι Ιδιδουτοι ᾗ■αι . JW *i* Παύλχ «I τήν «ρδ KofwMeuî») ἄφ Mytt, ta *i* χύριο Ἰηαούί Χριοτδ ta t> «v««l t «<·ρ·δΙδοτο·) «ίλαρ·ν ; Αρτον xal «ὐχαριατή·αα χ. τ. λ. Khi 4 Aoundg taatatf, Ml χβνοί ὐν λέγ«, ta α'«β» «ζυμβ. ΧυμηΑνβ τή tap γραφή xal al xanipt; τή ΙχχλήβΙβ , 'Uxaapeg 4 AlaXpdtaoc «i; τήν λ«ιτουργίαν ᾠ, Λιανώαιο iApeexarytnjg *«if* τ4 γ'-ον xtp. τΙ>€ ᾗβΐ)·ι·«««»ΐ1i i·ρ·ρχί·i. ta 84 xal 4 *μίγ-i* Βοο Çlmoς x«d 4 tateg Χρυαίσταμο «I τΑ Αγία taw Xartouftiec, χ«1 Γρηγ4ριο» 4 Νύοαη xal Αλλοι χολλαΙΑγι®1 βι* '"""ν®® ta"»® βαρά· Senun ytvwtai τήν tax» *Xtmuffim.* , 'Ο 84 Αγιό Ἰαί8««ρο 4 Πηλαυσιώτη «i τδ α'-ον βψλίον τών ἐπ:στολών ᾗίγ«ι **Kai ix! τή τραχέζη τή μυατιχή τδν Αρτον\δν χοινδν αώμα Ιδιχδν τή αὐτού ααρχώο»^; Αχοφαίνον τ4 πανά·για» κ»«Ομα. Κο<»4»άρτο» λέγ·»»τα , φ«»«ρά» «!»χι, ta τδ» Ι»ζυμο» xal ἀνά^άτον·) Ivvoat 'Αλλά xal 4 tao» Δαμασχηνί Μγ«·)· 'Εχ«1 4' ᾗ τοξ Ανϋρώποι Αρτον 4α1Η«ιν ὐδβρ τ« xal οίνον χίν«(ν, αυν4ζ«υξ«ν αύτοί; ἴήν #·«4· τν,τα xal xixolijxtv αὐτά αώμα xal «Ιμα χΰϊοΟ.** Ιδού χα! αὐτδ 4 Αγιό φαν«ρΑ ,λέγκ τόν αυνηΙΚσμΙνον Αρτον δπού tpd^oumv «i ΑνίipaMCor τά 84 Αζυμα ούτχ συνη#ιαμΙνα «Ιναι ούτχ κοινά·

. Kai λοιπδν χατΑ τήν «ὐαγγ«λιχήν τούτην *ttδααχαλζΑ* xal τήν παράδοσιν τών *ἰfitn* xovipew ΧΧ ίλη ή τφ Χριβτού έχχληοίβ χβτά χΑααν τήν οίχαυμίνήν |ξ Αρχή i«ρούργ«ι μέ Αρτον Ινζυμον xal ᾔύΜχοτ μ| Αζυμον·)· xal ὐΰ μάναν ή Ανατολή, «ή ίποία xal πρώτον 4β4χ·η πάντα τά μυατήρ·.· ά«4 τ4 χήρυγμβ τών Αποστάλβν, Αλλά χβ! Αίγυπτο xal 'Ελλά xal Εύρώπη 8ι' ένζυμου ίβρουργούσι. φυλάττουα® τήν Αρχαία» τώ».άποστ4λ·»» xal τώ» πατέρα»» παράίοαι». Ἀλλα xal ή έκχληαία τή παλβιΑ Ρώμη μέ Ινζυμον Αρτον ίχρουργαύαχ πρώτον·), χαάώ βλοώοί ιστορικοί τών Λατίνβν, ίσοι Ιγραφον τού *ÿÎIK* τΑν πΑπιδον, μχρτυροΟαι' „xai μ«τΑ τβΟτβ «i τ4ν χχρόν τοΟ πΑπα 'Αλεξάνδρου τού πρώτου ίαήχωαβνί·) τά Ινζυμον xal Αρχιοβν τά Αζυμβ, προββλλοντ« τοχβ τ4 Ἄζυμο νά «Ν® χβλλίτ«ρον xal χχ&βρώαρον τοΟ Ινζύμου. Ἀλλα τοΟτο 8Ἴν |χ«: χχμμίβν πιΡβνολογίβν, Ιπιτβή ,-xal ούτ« χχτΑ τήν ὐλην ούτ« χβτΑ τδ «Ιιο ούτ» χβτΑ τήν Μργ«βν «ίνβ: χβλλ!τ«ρα τΑ Αζυμο 8x4 τΑ Ινζυμχ- μίλιστβ τΑ Αζυμο «ίν» χοχ4χυμβ χαί μλβπτίχά, 4 84 Ινζυμο Αρτο «Ινβι «ὔχυμο xal Ρρ«πτιχδ · «1 84 xal «Ιπούμέν 8ίΑ τήν χάριν χàl πνουμβτιχήν 4ν4ργ«ι«ν, xal έχ«ίνΤ| «Ινβι 4«ία xal ή βύτή «Ιτι ΐΐ τ4 Ινζυμον «Γτ« «i τί Αζυμο», xal ᾽ 84» «ίνat fcayopà ΧβτΑ τούτο. Αοίχὲ» 4 πίκβ Αλέξανδρο; -84» «Ιχ« χαρμίχν ιύλογον αίτιον νΑ oqxtajp 'Ο τδν Ινζυμον χαί (ᾔά Αρίο» Απ' Ιναντία τή χαραΒ4α«i τών ΑΧοστιλ»ν χαί τή έχχληαία , μήτχ «!χ«» Ιξουοίον μδνο 4 πάπβ νΑ ΑνατρΑψη μίαν") τκούτην κοινήν τή 4χχληαία κβρ«(8αοιν χ«τ4 τοϋ . χβνδνα τών Αποατόλον, ΑλλΑ *bifitm* μ4 κοινήν γνώμην τή Ιχχληαία

W1MMMM ρβIMMB H · MAtdIMM

· JPkNÜW prieui iml

CotiatMoo: JttaataM Jmm CtaitM, ait, «a *nette* pptafi, ote. Item et Imm; *m tita AMt, oom oaym oampoteoo.' Diviaao «oripteoae ooaooni pastel eteMao, Jaootao oβκρο Dei frater ia litwgia mm, Dioayafao Areopagita eap. 1Π Keoi·· ἄieatwo teerwaAio·^ Da8i)|ao ὅtia ἄgnua divaeqao Chryopotema. ia «aeria «tda Htargiie, Oregoriu· Nytaeaaa «Kique uniti Macti patre· «ecram Mcrifloiw eem pano oonuaeni βοή tradiderant. Atque •aaotus Isidores Pelusiota libro I epistolarem: *Bt* ά» aaysiwa awMa Mwumawai ᾗiaae proprtaa iaoarnolMMi· ÇM *eetftu retUetu tpirihu 'mttiu.* Conunimem panten cum dicat, comperitur eum loqui velle de fermentato ac fermento. Praeterea divus Damascenus dicit: *Quia* ᾗwm *eonemtade ftri* ut panem «dent «tnea^ue «t Ofuem *bibent, Ueiree* eon/uncte cum *ittie tue dieiniiete bnec eerpa»* «t «enyunwm «tnnn /scit. . En et Mactus ipse aperte loquitur de pane itsu recepto, qui ab hominibus comeditur; asyma vero nec usiteta sunt nec comtntHtia.

Secundum *ergo* evangelieam hanc doctrinam Mnctqrumque patrum traditionem univena Christi ecclesia per totum orbem a principio ad Mcricanduin adhibef fermentatum panem, nunquam autem aaymum. Neque vero Oriens solus, qqi primus ab apostolis praedicantibus cuncta'sacramenta recepit, sed Aegyptus etiam, Graecia et Europa prisca apostolorum patrumque traditione servata sacrum eum aaymu conficiunt. Quin imo senioris Romae ecclesia prine adhibito pane fermentato sacrum fecit, quod cuncti Imtinorum historici, quotquot paparum vitas conscripserunt, testantur. Postea vero tempore Alexandri papae primi rejecto fermentato primum aayrna adhibuit, aaymum simulans fermentato melius ac purius esae, · Quod haud ullam probabilitatem habet. Etenim aihe materiam spectes sive speciem sive virtutem, aàyma fermentatis meliora nullo modo videntur: imo vero aayma mali succi sunt ac noxia, fermentatus autem pania boni succi aptusque ad olendum. Quod si gratiam spiritualemque virtutem perpenderis., haec una eademque videtur tum in anno tum in fermentato neque ex hac parte ullum invenitur discrimen. Itaque nulla fuit Alexandro papae probabilis causa fermentatum perfectuasque panem rejiciendi ooatra apostolorum eodesiaaque traditionem, neque uni papae potqstas 'dabatur ex apoatelonun canonibus communem illam ecclesiae ἔoasawtudiBe iaaurataadi, aed hujusmodi qUaeatio uaiv.e··· probante eedeaia perpendenda fuisnet. Quod ᾗete dicunt aayma puriora esae, id non vere loquuntur, evun.aayma aaius ejusdemque sint ac fermentata substantia·, imo minus integra videntur.

·) Mana. as. M
›1 H ot. 11, M.
*) A.
·) *uti''.* fMm. BpbL Ub. I. cap. 100; Patr. Or. LXXVHI, MC.
*) sra^nsr À: srr/tersv B.
·) nuMsusa. Ds Ms ατφοά. lib. IV. cap. d»; Patr. Or. XITV, 1U1-11M.
') *emte9ttfi4nr k:* it·* Ua. >M
*) Αξνμ·»' Αξνμα A.
·) »«‹·»« Á.
»») tefesMar B.
'·) n»M| AA
··> A.

«λη vi 4ρ«υνη ή τβιβύτη ὐ«4·ασι . , Ti δέ νὰ λέγωσιν, «τ» τά. <υμα Α« καΒαρώβρ·, δέν ἀλη-·«fcvmv, taaM «ai tiw μιβ «al τή βύτή «Mac pi τά tv&pa, ρΛιατβ dum «ai dttMrapa, Mr. «Ivat ₩I ὡροζύμή ⅋ «al Aawc «al δροιαζουσι pi rt «ορρέ, taoO «Nat χωρί φοχὴν «ai ®®ν· .

Χωρί 84 tedtssv «4 ή ἀj<« ἐκχλησία ὡ ἀχρηστα τά ἀαφαλΑ Kal 4 μέν ,β'-H ***** * d«οστάλων λέγω· Et τι ἐπίσχοκο ή χρ«σβύτ«ρο ή διάκονο νηστ«ὺ·: «αῖ <ορτάζ«ι ριτά Ιουδαίων ή δέχοιτο nap' αὐτὼν τά'τή ἑορτή <ένι«, ⅋t» ἄζυμα ή· τι τοιοδτον, Αα4αιρ«!σ4ω· «ί Si λαϊκό , ἀφορ·ζῖ«δω. Kai 4 λη'-ο κανὼν τή ἐν Aaeitxiip συνίβου λέχ«ι· 04 8«t «api τών Ἰουβάίων Αζυμα λαρ{idvtiv ή κοινωνιΤν τβί 4 ἀσ«Jiat«di αυτὼν. Αλλά καί 4 βαλσαρὼν πατριάρχη Ἀντιοχ«ία ἐξηγώντα τδν ἀχοστολικόν τούτον κανένα λέγ«ι ')' i·i γάρ τδ ἁπλὼ ⅋οτγ«ϊ ἄζυμα ιουδαϊκή ἑορτή κα»αίρ«σιν ἐπάγ»ι ««! ἀφορισμίν, τ4 ρετ«λ«μJii ι* αὐτὼν ὡ κυριαχοO σώρατο καί itapipotw; ἐκ»ίνοι 8:4 ⅋ούτο τφ κάσχα «οι«1ν πώ οὐχ Ιξιι χατάγνωσιν καί χέλασιν;

'Εφαν<ρώί>η λο:πίν·) ix τών «ίρημένων; ίτι πρώτο 4 Χριστδ χ«ύ ριτ' αὐτίν οί Απόστολοι καί οί ἅγιοι πάπιξέ τι καί πατριάρχαι, ἀρχιραί τ« χ«! {αμαΐ τήί τού Χριστού ἐκκλησία , καδώ reow καί ἡ παλαιά 'Ρώμη, ἑλωτουργούσάν μέ ἑνζυρον χβ! τέλκον ἄρτον Από τόν χαιρόν τού 'μακαρίου Πέτρου xai τών διαδόχων ixtEvou ἑω τδν καιρόν τού natta Ἀλιξάνδρου τοO «ρώτου, 4 ὁποιος; ini λίγου του κινηiHι χωρί σύνοδον ἐσήχωσ»·) τόν ἑνζυρον ἄρτον xai ϊφιρι τά ἄζυμα xai τά παρέδωχ«ν·) «ί; τήν ἐπαρχίαν του Ρώμην, χ«1 ἑκαμτ τοιαύτην καινοτομίαν·| παρανομώ; καί σχίσμα καί σν.άνδαλον «:; τήν Αγίαν τοO ΧριστοO ἐκκλησίαν· ἀλλ' ἡ κα#' ἡρβ ανατολική τού Χριστού ἐκκλησία Αποστριφορέvν, τά τοιαὐτα καινοτομία; τών Λατίνων, φυλάττουσα τά παραδόσι; τών αποστόλων καί τών πατέρων, ἐπιτιλιί τήν Αγίαν λειτουργίαν pi ἑνζυμον καί τέλοιον ἄρτον, δ οποίο; |χ«: πέντ« «ιδη, ἀλ«υρον, προζύμην. ὐδωρ, ἅλα; καί πΟρ, τά 4πolβ ἔχουσ: κάποιαν μυστικήν Ητωρίαν τά ἁλίὐρ: σημαίνω τήν σάρκα τού κυρίου απλώ , τήν ὁποίαν αὐτό παρομοιάζιι μέ τόν κόκκον') τού σίτου·)· Αμήν Αμήν λέγω' ὑμϊν, ἐινμή 4 κόκκο τού σίτου π«σών βί. τήν γ''ήν ⅋κd, αὐτό μόνο μέν«ι· ἐάν δέ ἀπο&άνη, καρπόν πολὕν φέρ«ι. . T4 προζὐμι σημαίγοι τήν ψυχήν χαΐ ζωήν τή αυτή σ«ρχ<5 · Χό δωρ σημαίντι τί χαρίσματα τοO ἐέγίου πν«ὐρατό · τό Ιλα σημαίνοι τδν νοΟν, χαθώ; 4 τέβγγίλιστή λέγ«ι·)· Τρ«ϊ έστ» τά 4λα; τή γή , xai A ΙΙαΟλο πρ4 Κορινβίου ··)■ Ὁ λίγο; ὑρών 4λ«τι ἠρτυμένο;H). T4 81 πΟρ σηρβίντι τήν iHίτητα τοO ἐνάν&ρωχήσαντο ΙησοO.

at qOM, xbaqae «ala ae Nrmeato eam tint, cadavarte imaginem referant, quod anima menteqae caret. ».

Adde qnod eanota eedeeia ea at inania reepuit Atque eaaoae quidem apoetolorum LXX. *Si fīt,* Ûtq 4JNM0JNM Alt *MtthUt êHi* £IMN *JudMÙ* eel *fttttnt ₰ft Hu <nafntanee* munera oi *iftu eèàfiet,* eeiui aeyme oui ywidpiem *Hetiit, Jffeeater; ti eetMi teeeuletii furit, tlftrtter.* Canone vero XXXVIII Laodiceni concilii: ATon oportet, inquit, eeyete a *Judtit ectiftn* oot eoetmunumre Impittatrtne «oria·. . Praeterea Raiaamon Antioehenua patriarcha apoetolicum illum cattonem interpretatu ita acrihit: St «nim «âiipticttar oaymum coaw«« *JeJeM futi* depoeüteueiu et eepreyaiioaem tadueit, «orum temfuom domtmct *eerparit tu·periiàptt rt ite timilittr ec ilii peteka feter»,* quam mm *kabrM nmdrwniatineeei* et antatadreretoMem *

Ex dicti· igitur liquet, Chrintum primum ac pooteu apoatoloa, sanet»· papas ac patriarchas, episcopo· «acerdoteeque ecclesiae Christi hec non et ipsam olim veterem Romam.' fermentato adhibito perfeetoque pane sacrum fecisse a temporibus beati Petri ac successorum ejus ad aetatem usque Alexandri papae primi, qui «porte sua inconsultoque consilio cum fermdntatum panem sustulisset, aayma induxit invexitque in provinciam suam Romanam: qua novitate contra leges facta, schisma scandalumque sanctae Christi ecclesiae ■uborta sunt. Nostra vero orientalis Christi ecclesia, hisce futiliorum novitatibus repudiatis ac servatis apostolorum patrumque traditionibus, fermentato perfectoque pane divina mysteria conficit, qui quinque constat elementis, farina, fermento, aqua, sale, igne, quibtie mystica quaedam significatio subjicitur: ferina Significatur tantum Christi caro, quam ipse cum frumenti grano comparavit: Aasea <rm«n *dico tM»*, *niti* yroaom /rumsttfi *d»·jicttpu* ia ferrem mortstom *furit, iptuei tohue tuatui; ώ ure mortuue fetrit, eteUtui freetuei etfftri.* Fermento indicatur ejusdem carnis animus ac vita: aqua notantur spiritus sancti dona; sale mens ostenditur, ut scribit' evangelists: Fos *uti» tel tirrei,* atque Paulus ad Corinthios: Ssrmo *utter tel» eouditiu;* igne Jesu incarnata divinitas, demonstratur.

IV.

Purgatorios ignis, locusque a paradiso et gehenna distinctus, ĕxploditur. ›

Αλλ4 ἐπωδή Iω τώρα συντὸρω μέν, ἀλλ' ἰχανώ ἰσον πρά «ύσ«β<! χριστιανού ἐδ«ίξαμιν ἐπισφαλιί

Cum hucusque breviter quidem, satis tamen ut ad pios fideles, Latinorum "novitates quam pericu-

*) *₰ulttu»* ⅋ xevjrevc B.
·) Balpami spat W<m, Pstr.Or. IXXXVII, 181 B. ·
■l Asmwr A.
. ⅋ *ieitnru* B.
*) feoefesssve A
*) MvsrssUev A; item infra.
'i nsees A
·) J«A 18, **
·) MattA a ia
. M) CsbmA a
› ») derqpfesc AB.

·) TItalM is A 1st· ponitar: *Air·» I *s· Or»t ntuettetev ii* sol sssers*ti»ter.*

xri όσυβτόηυ tri»; λατινικού vMrapupafic, Mura* νό 4{ctdmipev dxdpi xal adamarç ΟΛιχ wm- μίβι αύτών, 4πσβ bpeOpe* όναντίον τή χοινήτή ίχχλησία παραδοφιν nid πρώτον ** χαδαρτήριο* πύρ όχού BoldÇoom, τό xri πουργατόριον^χατ' *M'* νου λιγόμινον. ΔιαιριΜι xri -γόρ Ms ρηχό *·» τβλιυτώνταν οί /τροί τάκου , xap*11·** ·Μ·*Μ» χόλβσιν xal κουργβτόριον· xri «apdfiemt *fit* rfvrn ix·! 4πο0 όναχοΜντώ ri φυχαΐ t·» iutahw, χόλααι M but 4eoO xqiMpMktai ai φϋχβΐ τών όραρτιόλών,'χαΐ πονργχτόριον ixM 4xo0 xritapt&vtai 8tâ ώυρό .αι ψυχαΐ biitvot, al ômtat aîvai figue tmofcqc tqu»- *fiat·* TSxttta λίγουσιν et 'pMpatoi, *** ♦κόκα Ιχ« ίξουσίαν νό ϋνοίγη «ai νό σφαλή τόν τόκον ixtivou τού πουργατηρίβυ xai νό ΙλιιΜρώνή Mc φυχό Μν άμαρταλών fâà τιλιίαν ίδιχήν του βϋδτντίαν «ai ίξουσίαν, βάλλοντα γιουπυλαίον·), χαδώ αύτοί λίγουτιν, ιί τό ύποχβιρίνβ ίχχλτ,σιαΐ τη 'Ρώμη <ί μίαν τόσην χρόνον ΐΰρίοδο», xal όλλα; τοιαϋτα φλυαρία μυδώδβι^

'Αλλ' ήμώ οί ιύσ«ρ«1 όχολουδοόντι τήν όλή->ιιαν xal τό τοιβύτα καινοτομία .όχοστρηφόμινοι, δύο μίν τόπου; Sii τό φύχό τών όκούαμόναν, παρίδιισον xal χόλασιν, διό τού δικαίου xal αμαρτβιλοΰ , χαύά ή δτία γραφή μό βιβόσχ», όμβλογοομιν χαί ικοδ«χόμ»»α· τρίτον 84 τόκον xal κουργατόριον ούβόλν σάργομιν. ίχηίή χαί οότ» ή γραφή ούτ· οί bito·. πατίρν τοιοΟτόν τι μό; ίδίδαξαν. 1Πιστ»ύομ*ν όρο , ίτι οί 8ύο βύτοί τόποι Ιχουσι κολλά χαί Βιχφόρου μονά;, χα#ώ ό Χριστό λίγιι *)· Ότι πολλά! μοναί ιισιν ίν τφ ο!χφ τού πατρό; μου* τ4 όποιον xal 4 Ίνόννη 4 Δαμααχηνό BiStfoiui λόγον ότι, Πολλά! pova! «api σοί, σώτιρ. πιφϋχασι κατ' Αξίαν κβσι μ»ριζόμιναι. 'Αλλά καί Ιουστίνο ό' φιλόσοφο xal μόρτυ τού δύο τούτου τόπου σαφώ μαρτυρι! ιί; τήν ο·'-ην ίραταπόχρισιν λέγ»»ν·)· Ούχ ή» Ιχοί»-' σιν αί, φυχαΐ ίνταΟόα μ«τό τού σώματο χατόστασιν, ταότην δχουσι xal μιτό τήν 4ντ<0*«ν Από τού σώματο Ιξο&ον- ιύδύ γίνεται τών Βιχαίνν τι xal τών.όδίχνν ή διαστολή- Αγονται γόρ υπό τών Αγγίλ·»ν ιί Αξίου αύτών τόπου , βί μέ» τών 8ιχαίνν φυχαΐ tl; τόν παρΑβιισον, «I Si τών Αδίκων φυχαΐ ιΐ τού 4ν τφ |δφ τόκου , «αί «ίσιν 4ν τοί 4(ιοι αύτών τόπο-. φυλαττόμιναι <« τή ήμέρα; τή Αναστώσι· χαί Αντβποδόσιώ . Καί ούδϋ τών διδασκάλαν τή» Μχλησία «opttwMv ή Ιδίδαξι τό τοιούτον κουργατόρτον, Αλλύ δλοι (να xal μόνον τόπον τιμαρήηπάν λόγου*, τόν ίδηχ χαόώ «Μ iva φατβνόν χαί λαμπρόν διβόσχουσι. τόν κβρώβοισον, Έχουσιν δμα χαί ί 8ύο τόποι μονό διαφόρου , ώ ιίπομιν χαί ίπιδή βί μίν τών Αγίαν «al τών 8ιxeidv φυχαΐ πφγαίνβυσιν Αναμφιβόλο οί τύν κβρόδ«σον, ai *η* τών όμαρταλών «Ι τήν χόλασιχ όχό τού όποιου όμβρτάλού οί μόν όσίφιΐ xai όσόγγναατα όμβρτήσβντι κολάζονται ιύπίν οί δό συγγναστό xal μίψιβ πτ^σβντι ίλκίζουσιν τυχών έλιυθχρία xarti τήν όφ**·* «ύσπλαγχνίαν τοΟ ·μ ο , διό τούτο ύχόρ τών τοιούτ··», τών μέτρια δηλαδή χαί συγγναστό όμβρτησόνταν, γίνονται καρό τή όχχλησία βί προσιυχαΐ χαί 8βήσ« , λβτουργίαι τι χαί μνημόσυνα xal ίλιημοσύναι, διό νό λφκιν αί φυχα! ixilvoi ώφίλιικν χα! όνοσιν. Όδον χβΐ,δταν ή όχχλησίβ προσιύχιται διό τό φνχό τών χιχοιμημέναν, όλπίζρμιν μίν νό γίνοται όφ*σι «api δάθθ •Ι τού τοιρύτου , 8μ» όχι διό κυρό καί αβυργφτοaMaa ή«άοΜ· - ·*<- βανώβόοβ, ηοαι «oatn ooob ■HHMQt tNkdftfaMi ' flMNNMti ρατρβαόβΜβ·; βόψM prierai ηοΜβαι piaeaiaron, ή«0M opiaaatar, igara, ήM at patgatoriaai apo4 ra dieitar. Kam daftraieraai aaMra ia tra ioda·dteporitaat, patadtoem aampa, iafenrai ri purgxteriaai: atgoa poraMaoa qaidoaa, MM jaitonai aataaa ooaqaiooaaat; iatoaam veto, aU poocxtom anima poeaam aoivaat; pargatoriam extra, ia quo antaaa illae, gaaa k«jaamodi aappHoiam ■Mraorint, ignlbaa parpoliaatar. Daiade a Romani·MMritar. papaa auetoritata pollora pwgaterii iatiaa loeam aporiandi ao oiandeadi poeeaterangae anima·pro MBuno auo imparia ae potentate tibogandi, jabilexm, ut ipai loquuatar, ad eeeloaiaa Romae anbjeetaa poet tot aanurxm apatiam mittendo; alia·etiam iatinamodi eommentieiaa nogaa afferant.

At no·, qui veritate pie «tanra· ilbugae novitate·aapernamur, duoa quidem loeoa animi· demortuoru· deatinatoa, paradiaum ae infernum„ pro juati· et paecatoribaa, quemadmodum no· divina aeriptura dqpet. profitera·» an reeipinra ; tertiam autem aedem purgatoriumque minime admittimu·, eum neque aeriptura neque divi patre· quidpiam mmile eoa deeuerint. Cradimua. tamen duobus illi» loci» multae eaee variaâque manaionea, sicut Chriatu» dicit: Z« dooto *fotrit i»»i* um»w›o›m· *multo» nmt.* Quod et Joanne· Damascenus docet, dum scribit: *tkdia» afuti U, tttltator·, momiout» tmtmtt cuifut* pro swnlo dupertumtee. Praeterea Justinus martyr ac prophetus ambos illo· locos esae clare testatur responsione' LXXV: Λίοα *futm* statum *hie koitut mimo»* eum empore, eundem ritom *habuit* eum · corpora mipruwrmt. *Stàfim fit juttomm et* igpiatorM· diatmetH).' *aguntmr, taim ab angeli»* m *iota aiU* conaamcntia, justorum ptadem *anima» in foraditum, iipustorum autem animae* in *inferorum leta; ae* m îoeû *tt digni» autodiuntw nmpie ad* dism *rtemmetieni»* si rsuHMerwtionü. Neque ullus ecclesiae doctor istiuamodi purgatorium essa tradidit vel docuit, sed unum' tantum quisque agnoscit piacularent locum, infernum, sicut et unum lucidum nitidumque tenet, paradisum; uterque tamen locus divenas, ut diximus, mansiones habet. Atque cum venetorum quidem justorumque animae paradisum, / peccatorum vero infernum certo petant, quibqa^e peccatoribus qui impia ac irremissibilia peccaverint aeterne psmiaatnr, qui autem remissibile· levioreeqae noxas ataiacriat, libertatem apereat adipiaci eeeeadum InoaMvabUeta Dei ndaaratraem, idcirco pro hteoe, qui leviora nimirum ae ignoweada peccarunt, pveees ab itrlwia tari, deprecationes, miss«e, enmiaemwatieam, eleamoaynss, ut utilitatem iode ao rwariaaioaém animae iBae percipiant. Quapropter quando preeea pro dedbaetoium anitnabu» ab oeelerib fisaduatur, eeaidtara quidem veniam eis a .Deo dari, non tamen per ignem ac purgatorium, aed per divinam misericordiam, prout infinita Dei bonitas noverit. '

y*«*1wJLeR»r *.

·. r.t *^ r»qtp *Cif* vi

piau, ώH M τή Μα φιλανθρωπία , κα»· tv τρὸπον ogee*) 4 Απβρο ') «O Oeofr^wHwji.

'Αλλ' έπκιή *a* Aaffvot .ok β·M·σιν τή τβι-, αδαή αδτ*ν **Mfr** «^Λλοβο» καί τινα *fai.* **mptfrotaMg** «ώτΑ, φέρ» *»' έξοτΑσαμ*ν τά ὑπ' *βMη Sjrrfa**··

Kai πρώτον προβδλουστ τδ **frôv** τοO Παύλου δχοO γρδφα ·£ τήν πρδ Κβρινθίου πρώτην **fa**στολήν χ«φ. γ'-ον·)- **βιμίλιον** Αλλον **οδδιί βύναται »«ίναι παρδ.τδν χ«ίμ»νον, i έστιν Ίησοθ** *6* **Χριστό - tl St τι έχοιχοδομH . έχΐ τδν θιμέλιον τοOτον χρυσόν, Αργυρον, ' λίθου; τιμίου , ξύλα, χδρτον, καλδμην, ικίστου τδ Ιργβν φ·*·P*» γ«νήσ«ται· ή γ*ρ ημέρα δηλώσ*:, δτι έν κυρ! Αποκαλύπτεται, κα! έκδοτου τδ Ιργον, δποϊόν έστι, τδ χ«,0ρ δοκιμΑσοι- «I τίνο τδ Ιργον μονοί, 8 έπφκοδόμη'σ», μισθόν λήψοτβι- οΓ τίνο κατακαήσιται τδ Ιργον, ζημ:ι*θήσ«τα:· αύτδ δέ σωθήσιται, ούτω 81 ώ διδ,^υρέ .**

ΤοOτο 88 τδ **fato** ιξήγ·ντα ·)' δ Οο|ο« Χρυσόστομο; τδ ίννοοί **Sii** τήν αιώνιον κα> δτολούτητον χόλασιν, χαί ίχί διδ τό καθαρτήριόν πθρ· τδ όποιον «ίναι φανβρδν κα! -έξ αύτή τή τοO λίγου Ακολουθία , διότι λίγοι· ό **Οομίλιο κατ*βλήθη,** δ όποιο οίνβι αδτδ δ ΊησοO Χριστό **xal** ή οί τδν σαρπωθέντα ΙΗόν πίστι - **xal** διδ τοOτο Αλλον δέν «ίναι δυνατόν νά βΑνωμιν, οδτο τήν πίστιν νά ένδλλΑξωμ*ν, Αλλ" οί αύτόν Άπχντο νδ πιστούβμον 'Κ Άλλ' ίποιδή ή πίστι Ανου τών Ιργων νοχρΑ έστι, διδ τοOτο πρέπ*ι **νΐ** ίποιχοδομήσβμον οί; τήν πίστιν ΑπΑνω χα! τδ Ιργα χαί τδ ιφδξοι , τδ όποια διαιρΚ ίύθύ οί . δύο, χρυσόν μίν χα! Αργυρον καί I λίθου τίμιου: όνομάζων τδ Αρ«τΑ , ξύλα δέ χαί χαλάμην χαί χόρτο* τδ; κακία , χαί τδ μίν δροτδ διδ τήν αιώνιον ζωήν, τδ; 81 Χαχία διδ τήν αιώνιον χόλασιν δέν ίβαλον δμω χαί τδ τρίτον μέρο ό Απόστολο δϊδ τό πουργατόριον. Έποιτα λέγΐΰ' **Έκαστου τό ίργον φανιρόν γονήσοτβ:,** {Wv« 81 χαί τό πότο. σημαδεύοντα τήγ,τολουταίαν ίχιίνην ήμέραν τή βουτίρα; τοO Χρ-.στοO παρουσία χαί τδν μέλλοντα ίχοίνον αιώνα, **ήμέραν*) χυρίου** χαλούμονον χατδ τόν αυτόν Απόστολον Αν χή πρό; Ρωμαίου;1)· **Ή νύξ προέχοφον, ή 81 ή,μέρα ήγγικεν,** οί τήν όποιαν ίχοι νδ άποδώσή. ό θεό , τδ κατ' ίξίδν έκδοτου, διδ τήν όποιαν χαί δ μακάριο Πέτρο λίγοι οί τήν πρώτην Ιπιστολήν*)· **Ήξοι 81 ή ημέρα κυρίου ώ κλέπτη έν νυχτί, έν ή οί ούρανο! βοιζηδδν·) παρολούσοντάι. Έποιτα** λίγοι- **Τό πΟ,ρέκείνο έκδοτου τδ Ιργον δποιόν έστι δοκιμάσει,** Αλλα μέν φωτίζων,. Αλλα 81 κατίχαίων μαζύ μέ έκείνου; δποO τδ έκραξαν· διότι βλοι **el** διδάσκαλοι -ιή Εκκλησία καί'μάλιστα δ μέγα Βασίλειο; έξηγώντα; τόν κη'-ον ψαλμόνΙ·)· **Φωνή χυρίου διβκόπτοντο φλόγα, πυρέ ,** τό πΟρ έχοίνο διπλοΟν τδ λέγουσι νδ οίνοι- διότι έποιβή καί ίχοι δύο 8υνδμοι;, καί τδ μέν φωτιστικόν καί λαμπρόν χοιρί; τήν χαδσιν νδ Αποχληροοδή τοί δικαίοι , τδ Ϋ καυστικόν χορί τήν λαμπρότητα νδ Απομοίν·| οί τού Αμαρτωλού , διδ τοOτο λίγοι δ Απόστολο , καθονό τδ Ιργον, 8τι λογή; οίνο τ$ πΟρ θέλοι τό δοχιμΑσηδιότι έχόίνων όποδ μέναυσι τδ Ιργα χαί δέν κβίον-

QuU vero ad probandam hanc ipoorum eententiaai qaaadam dicta prava detorta a Latioia ad-' dwnntnr, agednn accurate qaae ab eia dicantur perpandaaiaa.

Atque primum ol^ieiiuit effatum iUpd a Paulo aeriptujn epiatola prima ad Corinthio* cap. UI: **Icademoxtnm αλM nomo jwlmt ponetu** j»nôoter ad forni *fttUum H,* pood art (Brutae Joatu. *Si* ptlio **tatam auperaaijBita taper Jimdamratum** *tor,* awrwm, arpontam, **Afntae** jutataoM, Bpna, /ooman, ita^utam, taMueq/uofae **qpao maaf/mtitm** Jiet.· *sito tom itcUraM, nam ptr ifurttt roeoiaiitar, tt tmiaoctijuofae ojnu ftot tU ifftie* prodaltf. **S** *eufa* pptu woxc- *Ut ftei fu/ftrariijittni^it,* idprctdrm *erripto; ei Offa* °P"- *•'toit, doirtmontam patitor, iptt* cero *toraiitar, Ua* ternox **nt** *ptr ipama.*

Hoc autem effatum interpretatu diruo Chr^eoatomU*. de aeterna perpetuaque damnatione illud intelligit, non de purgatorio igne. Quae «emention ex ipaa termoni* runjunetione patet; dicit enim: *Ftoitotatata potito· »*t, ftoi to Ouritot Jtot at* in Deum incarnatum fide*, ideoque aliud ponere aut fidem commutare non poiiaumua, aed nobia omnibua in eum vredendum eat. Cum autem fidea aine operibua ait mortua (Jac. II. 20). idcirco auper fidem nobia auperaedificanda aunt opera et actua; quae opera atatim diapertit apoatolua in duaa apeciea. virtute* quidem vocan» aurum, argentum, lapidea pretioao*. vitia rem ligna, atipulam. fudnum; atque virtntea quidem proptef aeternam vitam, vitia autem propter aeternam damnationem; tertiam tamen, partem ob purgatorium apoatolua non poauit. Deinde- acribit: **Umucq/Mfue** opao woxi*ftotua* Jfot; . tempna etiam notar deaignando extremam ' illam alteriua Chriati adventu* diem filturumqua illud «aeculum. quod *dio* ixuuiti* dicitur aeeundum eundem apontolum epiatola ad Romano··: *Jfat praeertoi, ito nato» apprtpi»·* foaeit, qua Deua cuique digna redditura* eat: ob hanc ellam diem beatu* Petru* prima epi*tola: *iirtiito toito,* inquit. *Uti dottoi nient far in •etit, i»* ft»· caob' magna tapota *trmuitont.* Subdit apoatolua:. *Ipù ille ntoueujutfne opru qnalt tU protoUt,* «Ha quidem illuatrana, alia vero comburena una eum eia qui haec ' egerint. Etenim cuncti eccleaiae doctorea et praeeertim Bqailina magnua commentario in illud paalmi XXV1I[*Po** Demam *intoeUmtin jtoeaato iptit,* ignem illupt geminum eoae aaaerunt. ut qui duplicem vim habeat: Unum quidem iUuminatorium ae fulgentem abaqoa natione, qui juatia aortitur; alterum adurendi vi praeditum abaque aplendore. qui peccatore· manet Quapropter dicit àpoatohu: , *Vninto^ntpnt tpnt fitot tU ignit prMil.* Quorum enim opera raperaunt, neo comburuntur, imo vero igni· aplendorem illumianadique virtutem adipiacuntur, ut quae ftdgeant et aplAndoant et ipaa pariter ac aurum, argentum, pretioai lapidee; ejuampdi, tnquimua, operum artifice*' mercedem accipient haeredeaquo

>) otar* «ta* A.
•1 taweo X,
·) ICor-a, It-IA
•I itetax A.
*) *MI ·* oM» -> dtoftoter* ao*. A.
ή A tatal* Al < tam- **› n-
'litau.XA
•J 1* VWl· ·δ Mk

“) BaoB. Puta «*. XXX. ta ·.

tai, ' *ijJA* μάλιστα ΙνώνΟνται .'μό τήν φωτιστ>χήν ινίργναν Md λαμπρότητα τού χυμό , ta φωτ«ινά χαί λαμπρά χαί ίντα χαί βμοια μ* vbv χρυσόν "'χαί τόν ίργυρον χαί 'tabe τιμίου λί·οο , αύτοί λσιπόν οί όργάται τΑν τοιοάααν Ιργνν λήψοντ® Md τή αιωνίου Μξη κληρονόμοι γ«νήσοντ·η' «ί ίσα ii Ιργα Ηλ«ι ?«ίξη τό πΰρ τήν χαυσαχήν του ένόργ«ιαν μί τό/ vi όμοιάζουνvl) μέ τά ξύλα xad τόν κάλαμον χαί τόν χόρτον, τά φκοΐα γίνονται ύλη «ϋχολόχαυστο τού χαίοντο; πυρό , οί ίργάται λοιπόν τΑν τοιούτων χαχών Ιργων ζημιωάήσοντια· ίμια ίχι χα5' βν τρόπον Ηλουν ΑφανιοΑή τά πονηρά ixstva ipya ύπό_τού Χυρό , ΐτζι Ηλουν άφανισί^ή χαί ixatvei όπού ti Ιπραξαν, άλλά αυτοί οί ίργάται τΑν χαχών ίιαμένουσι xad σφζοντβι, |ν τφ πυρί αιωνίω χολαζόμ«νσι· xad 8ti τούτο λ|γ«ι ό *ίπίνηλο;)* Et τίνο χαταχαήσ«τάι τό ίργον,* ζημιω&ήστόαι, αύτό Si σω>ήσ«ται ούτω ώ ιιά Χυρό , ήγοΰν τό σω»ήσ«ται Μλ«ι «ιπη ιιά|ιόν«ι χαί σφζ«ται αιωνίω iv τφ πυρί.

Καί αύτη «Ιναι ή ίρβή χαί ΙληΗ;; ίξήγησι τού άποστολιχού όητού κατά τόν Hiov Χρυσόστομον χαί. ίλλου πατίρα τή; έχχλησία . χαί όχι χαΗ»; τό έννοούσιν οί Λατίνοι τό σω^ήστται άντί τή; άπαλλαγή χαί ΙλτυΗρία άπό τή χολάσιω Sii ττύ πυρό , Ιοιόή χαί τό σφζ«σΰαι «ί τήν όλληνιχήν γλώσσαν σημαίνΓ. τό ιιαμέν«·.ν, τό όποιον χαί ή Ιννοια τού άποστολιχού όητού φαν«ρών«ι·ζ ιιόγι «πιιίή τό φυσικόν ίίίωμα τού πυρό: βΐναι vi φΗίρη, îmîvôî ît όισΛ κολάζονται αιωνίω ιέν ρΗιροντναι όιότ; iv ίφΗΙίροντο, Sîv, Ιμίΰον αιωνίω iv τή χολάσ«ι. χαί Îìà τούτο λέγιί ό απόστολο , !τι οί χολαζίμ»ντ: σωΗ^σονταρ ήγουν Ηλουν μινή·) χαί σώζισΗκ αιωνίω iv τφ χαίοντι πυρί.

'Οτι όί ό λόγο τφ Παΰλου iiv «ίνα: π«ρί χαίίχρτηρίου ·πυρ.ό , βίναι pavtpiv πρώίον μέν χαί άπύ τήν ϊιαίρισιν όπού xipvt:,· ίπιιΐή χαί iiv ίιαιρ«ί . τά ' ^χα'χία «ί Ηνασίμου; χαί συγγνωστά;, όπού vi γένη ριριίπ τού πουργατορίου, άλλα iiarptt ίπλώ τά ίργα τί; άρ«τά; χαί κακία , τά; άξιο τού παραόίισου χαί τή; χολάσ«ω , ώ; «ϊχομ«ν· itjttpov ii χαί από τόν καιρόν οπού διορίζκ τή τ«λιυτκα ήμέρα ί τό' Ϋ πουργατόριον ίοξάζουσιν οί Λατίνοι πρό τήγ .χρίσ«κ χαί τ«λ«υτσΐα όχίνη ήμόρα χαί τό ΐιορίζουσιν ουτ« ·ιιά τού πάντη δικαίου χ«d χαΗιρούΓ ούτ« διά τού πάντη άμαρτρλού χαί χαταχρίτου , αλλά iii τού μέση; τίξια όντα xad (lixpi χαί συγγνωστά πταίσαντα , ΐιά τού όποιου οΰϊ«ί λόγο γίν«ται όνταύΑα iii τού άποότύλου, ώστ« «ύϋ Μρί τού πουργατορίου. Αλλά Md ή λίξι τού ζημιω»ήσ«ται φανιρά τού αίώιόΑ χολαζομίνου ίήλοί, οί όίτοίοι ζτ,μιούντοκ .xqj ύστ«ρούνται . τήν μ«τουσίαν τού Ηΐου φωτό , xad ΫV άρμόζ«ι «ί ίχ«ίνου όπού χαΗιρίζονται «ί τό χουργατόριον, χαΗ» λίγουαιν οί Λατίνοι* ιιότι αύτοί χοντά ίπου iiv ζημιώνονται χαί μ*γάλω , χαί μ«γάλ«* ώφ«λούνται, άπορά\λοντ« τήν κακίαν χαί Ινίυόρανοι τήν καθαρότητα χαί γ«νόμ*νοι Ιξιοι τού παραόβσου,

Έτι ii ϋστιρα άπό τό £ητόν τούτο τού άποστόλου π?(£άλλουσιν si Λατίνοι χαί <λλα τινά όητλ τΑν

doQt detorna· gloria··, ia qnoram ver· opere eduendi virtute· eaaai igni· exetnebit, eo good imagine·· ferant Ugal, atipal··, forni, reram bempe flamada igni· tail· abanmieniarani, hi pravorum iatiaamodi operum operarii poenae «olvent; aon tama quxtenu» pruva illa opera igne aboumeada •Ut, eatena· abenmendi qui haee egarant; *ed ipai 'malorum opifice· aupetaunt ae «ervamtur, flammie aeterne exerueiandi; ae propterea dicit a^Mtoiua: *Si atjtu tp»t en»rii,* drtrhaanAnu *fetitipr, iptt* •aitem aolaabata, ita taown art par ipnam; vox ■eilicet illa «otaiitar idem «onat ac «upereat aeterneqne in igne aervatur.

Atque haec eet' apoatolici dicti recta veraque ' interpretatio aecuudnm divum Çhryaoatomum alioaque oedeaiae patre»; non autem, ut · Latini· intelligitur, vox illa aalvabitur pro migratione ponitur ao liberatione a cruciatu quae per ignem fit; nabi verbum σφζ«σύαι apud Graeco· *etrvari* aignifieat, qui aenra· apoatolici dicti aententia probatur. Cum enim invita virtute igni· corrumpat, illi vero qui aeterne cruciantur non corrumpantuV (nam ai corrumperentur, aeternae damnationi non aubjicerentur), idcirco apoatolua ait, cruciando· salvatum iri. •eilicet in adurenti igne perpetito superfaturo· esse ac servatum iri.

· Quod autem Pauli' sententia de purgatorio igne non ait intelligenda id primum quidem comperitur e divisione ab illo facta; non enim vitia dispertit in mortifera ac leviora, ut locus purgatorio detur, aedi opera in virtutes et vitia tantum distribuit, quatenus paradiso vel damnatione digna sunt. Secundo o diei ultimi tempore, quod definit: purgatorium v·M-^α Latinis ponitur ante ultimum illum judicii diem 'atque «b eis ad homine· reaervatttt neque' omnpio justos et putos neque plgn· peccatores damnatosque. sedad homine· intermedii ordinis qui leviora ignoscendaque peccarunt, de quibus cum apostolus ne verbum quidqm hic fecerit, profecto de purgatorio non est locutu·. Praetere· voce ζημιώνονται aperte deaignantur perpetuo cruciandi, qui' detrimento suo diviai lumiai· participatione privantur, non vero congruenter illi indicantur qui in purgatorio purgantur, ut a Latinis dicitur; namque tantum abest ut grave illi detrimentum accipiunt, ut contra magnum lucrum faciant, qui vitio depoaitb indutaque .munditia digni paradiso efficiantur.

V

Praeter illud apostoli effatum a lAtinis objiciuntur et aba quaedam ecclesiae patrum dicta,

Λκ·<«ζ·νο< B. Λ
·> sHc«v>·' *; >*,"* #»»<»·«·.
*) Λ.

Lket verisafiasan ait, sx vsrUs PsaU Ishithauai deteci „sr<uiMBtvm. qso cstaUea 4eeuiM.de s«r<vlorie teaen~stratsr, eorqas tasua saateatis prrtMui nea intaat. qvl varha ili· directs et seoau tttttsnU de pugaterie istalllgsuA ease Acui. At assito oAgia repeokasds «st Graecar·· «xparttie, qm verbo μ >H·κ «· *HI praeter sacaeatoai Bappheii deceri ecstemtamt, scilicet dsamslo· is igne sos eanhui Mela cinar·· redi<t sed «asservari (duiat'valei. at ia Mtvraaaa cruciari posât. Vos «ata μ Iμ H·? bi tota scriptsra aalUMa, «stiti··, Hberatiooesa a mal·, raffigpriasa «t aieiUs -uuiat, •MM·* '''» aaluai «MqM (Mail Ceil. Canell.

πατέρων τή ἐχχλήβία , ωσάν τού μιγάλοο Βασιλχίοο ἐν ταῖ; ιὐχαΐ τή πίντηχοστή χα! τοΟ ἀγίου Εmφανίου χαέ τοΟ ΑαμασχηνοΟ Ἰωάννου xtd τού Ἅιο νυο.'c-j τού Ἀρ«οπαγ<τιζι χαι τού Χρυαοατόμου χαέ ' ἀλ-'ων τινών, τά *teOa* φαν«ρώνου«ν, βτ. αί χροβ»υχαί χα! δ«ή<«ί , λαιττργία: τχ χα! μνημόσυνα χαέ ἐλιημσσίνκ, ὁποΟ γίνσνται διά τά ψυχέ τών *ita.·ttapivan,* πρσξινούσ-.ν ὠφέλί-.αν χαί ἀντ.ν χα! ἐλιυβτριαν χολάσιω .

- Αὐτδ χα! ἡμίί τδ ὁμολογτόμ«ν· δμω ἐχ τούτων δέν ἀχολυ&τί νά s!να: χὼ πουργατόριον, ἀλλά ένα τόπο **that** διά δλτυ τού ἁμαρτωλτύ , ὁ ψδη „ ὁ δποίο ἐχ«: διαφόρου μονέ , ὡ «!πομ«ν Ανωτέρω, χατά τήν Αναλογίαν τών ἱμα^τημάτων- χα! Αφδντι Ιχατέ^ηχιν ὁ Χριστό α αὐτδν χαί τδν Ανοιξίν, ἐλιυδτρώνοντα τού προπάτορα χα! ὁλου; τού ἐχ«! δικαίου , ιὐρίρχατα: μέχρι χιά σήμχρον Ανοιχτό - χα! ἐπτ-.δή ἡ φο^ιρά ἐχίίνη Αχόφασι; ὁπού λέγίιl)· **üoptùta»s Απ' ἐμοδ ὁί χατηραμένο: «ί τδ πύρ τδ αιώνιον,** μέχρι τοΟ νύν ούχ ἐγέντττο χχ! ἡ Αχίίρο ιύσπλαγχνία ,πτΟ ώβοΟ ἑτοιμη πρδ τδ ροηάήσαι. διά τούτο ἡ ἐχχλησία τοΟ ΧριστοΟ itpoupγοΟσα' rtptapsiit: χα! δειτατ διά τού Ανχτοίμου χαί ΑσυμφΟέστου χτχο-.ρημένο'ν ὀρΦοδόξον χριστιανού , πιστιὐουσα Αναμφι^ὁλω , δτι ιτοΟτο «ίναι ἐργον **Atiρβστον** χα! ὡφ«λπ'α πρὸξτνον χατά τδν ἱιρδν Διονύσιον δποΟ λέγ«ι· **Δέχιτα: ri μίλα χα! τοί Ασνμρϋάστω χαί οίον τίπιίν Ανιτοίμω; ἐχδημήσασ: τά Από τών οἴχ«ίων τούτοι; προσφιρομένα; τών ὑστιρημάτων Αναπληρῶott;** χα! «ί **ἐργον τούτο:** χα: **πραξ:ν λογίζχτα:**· ϋέλ«: γάρ **οδτ«** ὁ **φιλάνθρωπο χὐριο αἰτ<!ο#·α·, χα! viptiv** τά τών ἰδιων **χτισμάτων πρδ σωτηρίαν αἰτούμινα, χαί τότι αὐτοί ὁλιχώ ἐπιχάμπτισ^χι. οϋχ ὑπίο ψυχή;**

Χν.r.ίν τδ νά βιφίλ'ούντα: αί φ-οχοι! **pari** Αένχτον διά μίτου τών προτιυχών χα! ἑλιημοσυνών δ:**ί** τήν Απι-.ρον «ὑσπλαγχνίαν xxi ἀγαάότητα τού ἰώοβ, 'τδ ὁμολογούμ«ν· τρίτον δέ τψπον ποιργατορίου χαί χαPΑρσ«ω;,' **Ϗα** διδάσχουσιν ο! Λατίνο ούχ Αποδιχόμιθ-α, **Ιιηίδή** χα! *ini,* τδ ἱιρόν «ὐαγγέλιον μανΜνομαν πχρί τού πλουσίου χα! Λαζάρου, δτι δ μέν **άπ<χομίσ»η uni** τών **Αγγέλων αί τδν κόλπον** τοΟ **'AjJpaip'i,** ἡ .δέ ψυχή τού πλουσίου **ιὔpithη** ἐν τφ **ἀόη** ὑπίρχουσα ἐν ^ασάνοι , xxi δτι μ«τα ὐ τούτων τών δύο, πχραδίισου χα! χολία«ω , δέν «ίναι ἑτ·ρο τόπο οπού νά Ιχη πρόσκαιρου κό/.ασιν, Αλλά χάσμα μέγα χα! Αδιάβατον Αλλά χαΐ ὐ·«ολόγο Γρηγόριο ἡ τδν λόγον ὁπού χίμνι. ιι τήν πληγήν τή χαλάζη; χχ! ΙέγΑΐ^ξ-**Βέλτιον νύν παιδ·υ!ιήναι χχ! χα.Ραράήναι ἡ τή ἐχαίνη βασάνφ παραπιμφΡήνα:, ἡνίχχ χολάσιω; χα-.ρά , ού .Ϗσ·ω ,** παρίστητ. φχνΐρώ;.· δν. μιτδ θάνατον χαώαρτήριον ' πύρ οὐχ ἰστιν. .Αλλά μήτ» «ὑλογον δλω ἐβτίν ἡ ψυχή Ϗά ὠα'νατον χωρισάα-'σα τού σώματο χα! Αὐλο γινομένη, χρδ τού **vi** Αναλάβη τδ ἑαυτή σώμα, **vi** χολαζχτκ χα! **vi** χα»αίρ«τα·.·) μέ ὑλιχδν χα! σωματ-.χδν πύρ.

Ιϊρόσώι τέλιυταίον, δτι τδ δόγμα τούτο τού χάώαρτηρίου πυρδ ὠ πρὸξενον £φ»υμία χα! Αμτλαία «! **toi stosfisQ** χαί ὡσάν ὁποΟ τού χατχπιιΙΗι νά μήν Αγωνίζονται χατά τδ δυνατόν αί τήν παρούσαν ζωήν **vi** χχ^αρίζωντχ: ἀπδ τ& Αμαρτία , ἀλλέ τού χάμνχ: νά ἐλπίζκπν ἀλλην xx'fhxpr.v μηά Μνχτον,

relut sancti Baailii ervtionibua dominicae ponteeoetis, sancti Epiphanii. Joann» Damasceni. Dionysii Areopagitae^ Chrysostom) et squorumUm aliorum, e quibus liquoR. orationibus ae depreeationibus. missis, commemorationibus., eleeatoavnis, quae pro demortuorum amimabua fiunt, utilitatem afferri, remissionem, a damnatione liberationem.

Id «t non profitemur: ſnde tamen n»n sequitur purgatorium esse. aed unum lucum'dari pro cunctis peccatoribus, infernum acilicet, in quo. ut aupra diximus. variae aunt mansiones pro rata peccatorum, parte. Ex quo vero rhpstua ad hunc descendens eum aperuit, pntribua cunctiaque justis qui ibi aderant liberatio, apertus ille adhuc hactenus repetitur: et cum tremenda illa aên(eatia qua dicitur: *Ductdiit* u me awZsdwtt.M· tpnem aeternum, nondum habita fuerit atque infinita Dei miseratio prona ait ad levamen praestandum, idcirco Christi ecclesia sacra peragens pro fidelibus orthodoxis.· qui inqiarati et praemature obdormierunt, orat ac , deprecatur, certo existimans, opus Deo gratum ac quaestuosum id ease, secundum sanctum Dionasium ſ : LtieatisMme, inquit, 0«sc *occipit ſ* >ὐ ya, prueuaeturr atyne, *ut ita 4icaat, ioponii* ewis rxceue*ruat,* ms y»«ia *iM fotuMan» tonna oftrout, pnirttnnitoi officii ne» «iocriM ptrinfirftw rtpuiat ae

ettauntiuimut **domimu «ks ae peti erdf** *et iit quo» confiidit ta* **royotas prVMStors yams «alati ijuorum dsndunmf: ac tuar demum inffeetitar, <s«** ywis anxa **pro »»ua** auo crtifitwr, **sed** *pruritui cauta operi» aliquid uncat.*

Itaque quod |>ost mortem fructum animae capiant ex orationibus eleemoaynisque ob infinitam Dei misericordiam ec bonitatem, id profitemur; tertium vero purgatorium expiatoriumque locum, quem Latini tenent, non admittimus, cum et a sacro evangelio de divite et luxaro addiscamus, hunc quidem esae deportatum nl> angelis m sinum Abrahae. divitia autem animam in tartaro intentam fuisse ac in tormentis, alium vero locum praeter has duo paradisi damnationisque seilrs. ubi transitoria sit damnatio, non dari, sed ingentem imperviumque hiatum. Sed rK ilregorius theologus oratione quam habuit (rroptpr plagam grandinis ait: *Satin»* eal *nuat cattigari 'ite purpam* ynern ad *emeiaitan ilhuu trajunitti, nuo jam potnar tmpu trit, non purgatitou». Statuit aperte. |o>s; mortem purgatorium ignem non ease. Imo prorsus itnprobabile videtur, animam post mortem corpore solutam materiaeque expertem, antequam pfoprinm corpus resumat, cruciari atque materiali coqotreoque igne purgari. Iteniquv adde quod purgatorii dogma istud fidelibus causa fit remissionis ac neglegentiae eosque deducere videtur, ne omni opera in hac vita enitantur, ut a peccatis abstergantur, aed alterius post mortem expiationis apem affert. qua ape concepta ad quodvis peccatum perditionemque impelluntur. Quapropter ■ uncta Christi ccclea aia rejectum eat, 'non aeeus ac Origanis doctrina, quae cum in medium quasi produeta Itei nnseri-**

■) MatU. S&. «1.
V rr^MrraM ara/cirw|· A.

·) **AM. M.**
·) Gratar. Naa. Orat. XVI, 7
·)·***etMpm*** **AM**

*) **U-iu** hic pristactas non a Dionysi.· deaanipla. eat. "M a Johanne Itatuaaceac. op. Zhr Air **fw** m /i**4r** dorwurcMar. u. A, Patr. ttr X< V. UM **a**

xal prta τήν teurittp vd (nXbeMkv afe xd»i dpaptiav MI dxAXmev, M tdtaa «bm d>4-[Λητὸν dxi tip Arlan/* te» Xpûm» Ικχλη^αν, u«*tac xal t» ἰάγρβ τοO Ὀργανο»; lu·» 0tXt* taw«aι otaoiv xal τέλο; xeMowc, ηρ·^Λλέμ«ν· «ixβ tip το» «té» yutavfiputttav, dig ufctov mI «M tounit»; ^βυμία; mî dttatalu; d; talc dtaapali ·* F*»*» .4»{Λή«η dal tip ἐχχλήβίβν, ἐλλέ xal tac dÿamc ^σφημο dvaltpatiota} xepd τή Αγί·4 *&*'*-μτνιχή; ιτέμχτη; ουν48ου. Kai ta»M μέν dpuotav *ὶΐ dvalptm?* τοο λατ.νιχο» ικυργβτορίου.

oordta omnium.ta priattaum .«tatam. rMtttattamee» damaaftiutagMfiaum vataarit aa maritam at ipau Mgtageuttam pardH»namfiua U«ft« tahcerit,·»

aaalaata mu Misai ripudiata eat, eed altam a aaera et oecac.Mtoa qntata aprade tauguam lm-pia· error aa«tb»raatiaata. Bed baee pita· ad Latinorum pargatorium evertendum aatta

CAPUT ▾.

Beatitude «anctorum, et poena damnatorum ueque ad communem resurrectionem differtur.*

liapl ταβτ· St xal ixtfvo οὐχ IpMc ἡ ἑ«ομα':Χή ἐχχλησι· tupi tt)c τών Sixatar» «χβλβύοM , λέγουσβ Stt al ψυχ«l τών 4γί«ν 4χέλ«ψον ἡΒή tip ηλιίαν μακαριότητα. 'Hpttc St raetaùcvta; τή I^I" 8»iy xal 4ποδ«χ4μ«νοι tip βιβασχαλίαν τών fialuv χατέρών ἐμολογοΟμιν, ἴτι ol Αγιοι *Six* ἀχέληυοβν ἰτι «λιίβ»; tip μαχαριότητα, Αλλά μιρχΛζ· τήν 81 tcltlav μακαριότητα daeXapjMvouoiv 4ν τή dvMTMtt, xata; *ἔ dttitmAof* Παὺλο; λέγκ*)· "Οτι dnὸ-χι,τ·! μοι 4 τή; δικαιοσύνη; στέφανο;, Bv Ακοΐ,ώσιι pot xüfio; ἐν ixil^ϊ τή ἡμέρφ 4 Sixain; χριτή;, οὐ p4vov fit ἐμσΐ, Αλλά -xal itOyi τ·1; ἠγαπηκόσι τήν ἐκιφΑνιιαν αυτοὺ. Αλλά xal 4 tipi; Αυγουστίνο λέγιι· ΑΙ τών Αγίων ψυχαΐ οὐχ οΟτβ τιλιίω Α«ο·λαύουσι τή; »ιία; «ιβρία; κρό τή; dva-στΑσιω; ὡσπιρ μιτΑ ταβτα. Ειταλέγβ τήν αἰτίαν k ἑνωσι; τή; ψυχή; xal τοO σώματὸ ἐστι φυσική xal οὐσιώδη;· οὐχ ἐνδέχιται τήν τή; ψυχή; φϋσιν τιλιίαν Ιχιιν τήν μακαριότητα, χωρί το» σώματο αυτή;, ϔ ἐνούται οὐσιωδὼ xal φυσικώ . Kai 4 μέγα» BaolÀf.o; d; tà 'Hütxd του λ4γ«ν')· Tb μ»ν γάρ xpàownov itpi; πρϊσβπον xal ἡ τιλιιβ iitl-γν«σ·_; τή; τοO »ιοθ dxaTUiiiXTS J μιγβλ·ι4-τητο; ἰν τψ μ4λλοντι·) aiôvt τοί; djloi; d«oi's»fivat ἰχήγγιλτβι· νΟν St xdv IlaO-λό;· τι; ἡ, xdv Πέτρο;, ^λίπιι μέν. dXqfita; xkl οὐ κλ·ν4τ·ι «υβέ φβντΑζ<τ·ι, 8ι' ἰσἰχτρου·) Si xal St' *βίνίγμβτο;* xal τ4 ix μ4ρ:υ; χορίου »ὐχ·ρίστ«»; ἰχἰἰχιτβι. Αλλά xal 4 itito; Χρυσόστομο; ἰξήγώντβ; τ4 ιβ-ον χιφ. τή; κρ4; 'Ερρβίου; ἰπιστολή; *ἰἰἰ* τ4ν χÇ-ον λὸγον λίγκ·)· Tl; οἰν 4 μισ»4; *χfif* τοσβ^τή; Ιμοι-?ή;; τι; ἡ 4ντβχὸϊοσι ; οὐβίχ» Ιχέλββον ἐχιΐνοι· χρόνου; Ιχουαι τοσβύτου;, νιχή-σχντι;, xal o4S4xa> Ιηέλββον Ιμ·(; 84 4ν τφ ἀγώνι 8ντ·; 4σχΑλλ»τ«; ἰννοήσβτ» xal 4μ·1;, τί ἰστι xal β·ον 4βτl τόν Αβρβάμ χ·-»ήσ»βι xal τ4ν Αχὸστολαν ΠβΟλον, xtpi-μένοντβ; χὸτ< β» τ·λ·ιι·»ή;, Γν· Suvqtataei τότ» λβ0«ἰν τ4ν μἰσ»4ν. E!τ· xarwxtpM λέγ«ι· Ἐνβ ὡρισι χβσι τών otipdvtev tbv xaipSv, xal ὁ «ρ4 τοσο4τι·ν χβιρών vkvixqxta; μ·τI σοO λβμM*·* tkv ·τ*ψ·νο*· τ! T*P 4ρ®0 Εοξβσ»ήνβι μιγιλή ἡΒονή. Ὁ βύτ4; ·4 τήν χρὔΚοριχΜοχ a'-ήν Ιχ,στολήν λίγκ*)· Kdv μένή ἡ ψυχή, xdv μυριόχι; dfîdvatô; 4·τ»ν,

Praeter id autem eeeleota rnmaaa et Illud de juatorum perfiruitioa· non recta aeatit, laaetorum •oilieet anima· perfectae beatitati· participe· jam filet·· ewe. No· autem fide veritati adjecta ae •anctorum patrum doctrina probatu confitemur, •aneto· nondum omnino beatitate perfrui, «cd partieulatim; perfectae» vero beatitatem ab ei· poet reeurreotiouem eam adipinoendam, quemad-modum Pauhu apoetolu· dieif: *Quia rtpotita* nt mt*·, μτομ jMtitM·, juem r*d<M au|« domtaa· in *Uia dit jatte» jiidti,* non *ol«m uutMi au'li, wd «< oautilaM yta ditipMt adwntaiM «pu. Imo vero •anctua Auguatinu: âbnetoram ommmm, ait. non teaa *ftrftdt Utiea coettm^latitnt prrfrnmhtr ante remtrnrtionnt* yuem petfra. Deinde cauaam notat: Cum «nta» *anuttui at rorpôrù nataraU» tit ae ιηΛ-, t^etialit, aeiatet eatera ptrftetatn iaatitattat* omu*-*ftti* non *faint aiagat two carpor»*, cui *nAUtintialUer M^ahlitrrftu* coq/Mptaur. Et Kaailiui inagnu· in Mondibu· aui« dicit: .Vam proauMam *ttt fort at faeitt* ed *faeiatn et parfaeta nutjttttati» I)ti* ix-*eompr^atuiMit eoptètio* ii· yui *digni habiti f»*'* rixt ta *futero nteula txhümda «it; nunc* wro «·· *Ihntbu* gm'a *tit.* nm >Wnu, *videt quidem van qua» videt, et* non *errat ei* noa' *imaginatione laditier, etd tamen per tpeenlnm et in aenigmate et quod de Deo et parte eet eum gratiarum aetioàe uueipit.* Imo vero divu· Chryaoatomua cap, X) eputqlae ad Hebraeo· interpretan· oratione XXVII dint: Çtaaa «af *trpo merce» tantae retributioni»?* paw remiuiaratao? Nondum *aeeeperunt illi: tot* «eat eam «t *quo vioerunt, «t nondum acceperunt; tM'autam dum adhuc eertaiù,* menta' *ettitt Cogi-tat»* eo· fnOgu· *guid «t guantaun Iit ndere Abraham It* Pbutaun *apoiMum, meepectamtee quaetdo* tu *fuerie* •oniummetau, at tame *ponmH aceipere mercedim.* Bt poet pane·:. *D^Uait omnibut unum tempo»* coronarnm; *ei yui tami* maM· *aut» te anni» vicit, tecum aetqpit* roranam. *Quad enim timui glori-ficantur, ma/ua* «et *qgiupto».* Idem ta epiatolam primam ad OuriaAtae: *Si mangat amùùa,* ait, ·< miüiee et *.immeriaii», ageut ad mitra, abaqgm ooru»*^. •en eeejpwt *boue* Ote *iuqfdbilia, tient nequ»* punie* tau*. Ômnie «nim enaÿwtatamhir en*· *tribunal Chrifti, ut amipiat* uauiyuiiyiii *que» per ctrpn» fait tin* taie aie· mule.

·) π Ti*. t a.
■) BmîL *De fide,* <M- *; F***·Gr· χiχ1· *>1 A.
■) *A**
·) dVramtMv AB. >
·) **ueymu. ixiptat a* B***, homil. XXVIU, 1; M». Gr. LXin, M A
«) (Vpo*. ix ta*. I W C«r. kouil XXXIX. »: W». Ot. IXI„M» D.

Αοχαρ ούν χαί 4στι, τή σαρκί χωρί «0 «4κβ14**™< «* Απόρρητα *γ-** ώσπ«ρ «Ον «481 κολασ*ήσ«ταΐ' ταύτα γόρ φαν«ρω*ήα·ται |μ«ρσ«**ν* τού βήματο τού Χριστού, tva ΙκαστΟ κομίσηται ?* ·>*.· τ«ύ σώματο Α Ιπραξιν, tlta ΑγαΡΑ «Ιτ» χχχd»). Σύμφωνα μΐ τού «ίρημένου αατίρα καί 6 μέγα Ἀύανώσιο καί Ιωάννη 4 Δαμασκηνό* χχί Αλλοι πολλοί π«κ4ρ* διδ4σκ·υ«ν, 4« 8*ν Απόλαυσαν Αχόμι τ«λ·ίω «ί δίκαιοι τήν μακαριότητα. El 81 χχί φαίνονται τιν* βιδΑσκαλοι τή έκκλησία * νά λόγβυσιν, «τι Απόλαυσαν αί ήυχαί τών Αγίων τήν μακαριότητα χχί δτι διώγουΛν έν τήι ούρανφ χχί κατ' αύτόν τδν χαρΑδκσον, Αλλά χχί ούτοι πΑντχ; έννοούσι τήν μ«ρι~χήν χαί ΐχι τήν τ«λ«ίαν Απόλαυσιν, κχΔόσον *τί* τών Αγίων ψυχαί βλίπου» χαΜ φυχαί τήν μακαριότητα χαί δόξαν Τ00 4<ού χαί Ιχουσιν ιύφροσύνην χαί αίσΑησιν τού παραδ«ίσου, χαί τούτο λόγτται μ*ρι«ή Απάλαυσι · τήν 81 τ«λ«ίαν Απόλαυσιν Ιχουσι ν* Απολαύσουν έν τή Αναστ4σ«ι μ»τά τού Λύματο αύτών, καύώ Από τά Ρητέ τών ήμτπόρων πατέρων τή έκχλησία έμ48ομ«ν, «ί; τΐ όποια ΑχολουΟούαα χαί πιστπύουσα ή χafr' ήμί Ανατολική τοϋ Χριστού ικκλησία όμολογχί μ«τ! τή Αληό«ία τήν τ*λ«{αν Απόλανσιν τών Αγίων έν τφ μίλλοντι αίώνι χαί Αποστρέφ«ται τήν δόξαν τών Λατίνιων, όπού λίγοι πώ Απόλαυσαν ήβη οί Αγιοι τήν τιλχίαν μακαριότητα.

Quod ai quidam eeetoaiae doctor®· dùere videntar, aanctorum anima· beatitati· jam compote· esse stqu· in eaolo ipeoque purodiao commorari, hi profecto particular®··,' non integram beatitudiaem cogitant, qnatenae «anctorum anitaae, prout animae, Dei beatitatem gloriamqae vident atque paradiri gaudio m voluptate fruuntar, quod particularia perfruitio dicitur; ad perfretem autem perfruitionem quod attinet, eam in resurrectione una eum corpore adipiaceatur. quemadmodum ex dictis noatrorum eeeleaiae patrum didiçimu·. Hi* dicti*, •tan* et eredena orientalia nostra <'hriati ecclesia perfectam sanctorum in futuro «aeeulo fruitionem secundum veritatem profitetur atque Imtinorum •spernatur opinionem, qua sancti perfectae beatitati· compote* jam ement facti.

caput VI

Suffocatorum τιβοβ interdicitur.*

Καί όχι μόνον αί αύτά τΑ πέντ« διαφορά όπού ΑπαριΡμήσαμ«ν Ανωτέρω καινοτομούσιν οί Λατίνοι χαί Ανατρέπούσι τά <ύσφή χαί όρόΑ δόγματα τή τού .Χριστού έκκλησία , Αλλά χαί Αλλο παραδόσι τή έκκλησία ΐώαιωμένα παρά τών Αγίων Αποστόλων ·ί«ρών συνόδων « χαί **ίων πατέρων ΑίΗτού* καί π«ριφρονούσι χωρί καμμίαν συστολήν καόώ ρέρ« tiiuiv συγχωρούσι τό νά τρώγω» πνιχτόν καί αίμα, χαί μί δλον ,δπου ό ξ?-ο κανών τή έν Τρούλλφ συνόδου ίήτώ τό Απαγορ«ύ«ι λόγων·)· Ή Otia γραφή ήμίν έν«τ«ίλατο Απέχισ&αι αίματο καί πνιχτού χαί πορνιίβό . ΤοΙ ούν διΑ τήν λίχνον γαστέρα αίμα οίουβήποτ« ζφου τέχνη τινί χατασκίυΑζουσι ν όδώδιμον, χαί οβτ.ω τούτο όσΟίουσι, προσφόρω ίπιτιμώμιν. Πώ λοιπόν'δόν αίσχύνονται οί Λατίνοι, φανιρά Ανατρίποντ« τήν παραγγιλίαν τή 8«ία γραφή χαί τδν συνοδικόν τούτον κανόνα;

Neque vero hi*ce tantum quinque diwriminibu· quae aupra recemuimu·. novaa rea inducunt Latini, piia rectiaque Christi eeeleaiae dogmatibua rejecti*, verum etiam alia* eeeleaiae traditione· a «ancti· apoatoHa, «acria «ynodi·. divi· patribu· probata· evertunt et abaque ulla verecundia deapiciunt. Ita verbi causa «uffoeatum aanguinemque comedendi* licentiam largiuntur, lieet canone LXVII Trullaai concilii id diaerte prohibeatur: Om»· •eriptaro, ait, nofr* maadewf, *e* «aajmtn* *t *q^o-ente *ft* /bruinriion· *alutûun. Eft trft fti prepttr Ifitin» tt* arnfenx emuanmpu· aηώηβiώ •σαpiNηωη art* oligM ««cafeWua» enndnmf *at io-ftmaat, ft* arc *ilia* acaeaaiur, *at par rrt, cartifomut.* Quomodo ergo Latini divinae scripturae mandatum •ynodalemque hunc canonem aperte evertere non verecundantur?

CAPUT VH.

Sabbati jejunium perstringitur. Denique notantur Latini, quod parvulis post baptismum eucharistiam non porrigunt, · neque eos ungunt sacro chrismate, neque oleo ungi permittunt nisi infirmos.··

'Ετι νηατ«ύουσι τό σί{ψατον έναντιούμ«νοι τφ ξ '-qt κανόνι τών Αγίων Αποστόλων ό όποίο λόγο1)' El τι (όρ«*ή τήν. κυριακήν ήμέραν νηστ«ύων ή τό αόρατον (πλήν τού ινό μόν«ν)„ al μίν κληρικό , καόαιρ«ισύω· «ί, 81 λαΐκό , Αφ·οριζέσ>ω· διότι τό μίν σόββατον «ίναι •ύχΜίστιά τή δημιουργία , ή 81 χυριακή τή Ανωσταστω . Κχί ότι aifrm ai Ήίρβι προοίμιον rivai τή ΑνχστΑσ·ω , ΑλήΑώ , 1ιί·ιδή καί κατέβη ό σωτήρ «ί τόν $8ην καί.ιβωσ* τήν έλ*υ*«ρίαν 'καί τήν Αvdστάσιν, κχί 8cd τούτο δίν «Ίναι πρόπον νά γίν«τχι 1ν

Praeterea aabbato jejunant contra LXVI eaaonem MMtorum apostolorum:' Si φνα» airricM·, ait, inwnhn *Jatril iit* deminte· «vd «aMato, *mapH·* fenturn uno, *j^taaai, itptaaiar; ti fitrrit lainu, ttprrpttar.* Namque aabbato quidem pro creatione, domiaiea vero die pro reawreetioue gratia· agimua. .Quod autem die· illi resurrectioni· prooemium fuerint, id certo aeimua, quoniam ad infero· aalvator deaeendit .liberationem afferen» ac resurrectionem ; ideireo hisce diebna jejunium fleri indecorum eat Vno autem magno sabbato jejunemus, quo dodiinicum

·) <£ il <'«.&, to/ I

■) *ft.* Kami, CcodL CoU. XI, T7S €.

·) ApaaMt «sa. M/aflm to; <C Hauri, Coeeil. CoU. I, *4 Λ.

-Immlil: Awi'si'm « «.

«1 fiMidu A? efliu· i·0β; ΛH frfe rqawfrwto t* edgR·*®·.

αὐταί xat; ἡμέρατί vqotalau Κατ4 Bi μόνον τὰ μέγα *σάββατον* vqondefMV, ἐπβδή x«i ξν αὐτφ τδ δημοτικόν α6μ· hirco έν τφ xdf» <πνουν. *O|ë·· οί xi πάντα τολμΛντβ Λατίνοι Ml μηβέ h dpivovxa; *) τή ἐχαλησι^στιχή τάξη»; καί π·ραδόσ«· 4κ®νοτόμητον, καί «ὑτδ χ«H> χαί xi ἄλλα xi άiHτησαν.

Πρδ τούτοι;·) βαχτίζοντ»; ri βρέφη, >*ν μ«·-διδόασιν ri; αὐτά xi ίχραντα μυστριά, ἑλλά μέχρι πολλών ἐτών xi taxtpoOeiv άχδ xbv άγιασμόν 'fcaiw»· ἀλλά «·! χ«pI« χρίσματο ἑκτβλοΟσι xi M** τισμα. δστι πολλοί βαπττζόμίνοι νά τιλαιοΛντάι xal νὰ άποBνί,σκουσι χάρι χρίοματο xal χ«ιpI;'τή μ»ταλήψ«« τών μυστηρίων. Αλλά xal M» τήν μ«τάδοσ:ν τών άχρέντ»·ν μυστηρί«ν χαινοτομούσι χαί μ«τχλαμβάνουσι τοὺ πιστού χριστιανού σώμα μόνον, χαί όχι αἷμα, ἐξ» άπδ τήν παράβοόιν χοΟ Χριστού, τών αποστόλων καί απλώ τή χαΒόλου άγία τοὺ Χριστού ἐκκλησία .

Πρδ; Bi τούτοι; ἡ) διέφΒ«ιραν καί τήν παράδοην τοὺ άγιου «ὐχ<λαίου καί λέγουσιν, *ἵf.* βέν χρϊiMι vi γίν»ται ri; τού Αρρώστου , Αλλά «ί τού άποBνήσκοντα , ἴiίτι, λέγουδιν, έπ«ιδή τδ «ὐχέλαιον άφήσιν αμαρτία . δ:4 τούτο μόνον «£ τδ τέλο τή ζ««ή πρέπ«ι νά γίν«ται, μήπω καί έπιζήσα; τινά ξανα-' αμάρτη ὑστερον. X/ τή άναισBησία παραλόγου τι χαί {σφαλμένη ὑπολήψίω τών Λατίνων. Ο μέν Ἰάκωίο; ὁ 4δ«λφό9αο; λίγ«ι·)■ ΆσΒ«ν«i τι έ'ν ὑμίν, προοκαλισάτω*) τού πρ«σβυτέρου τή έκκλησία , καί προσ«υξάσΒωσαν έπ' αὐτόν, ἀλ\«:ψαντ« αὐτδν έλα'!φ έν τφ δνύματι τού κυρίου, καί ή (ὐχή τή πίστέω; σώσ«: τδν κάμνοντα καί έγ«ρ«i αὐτδν ὁ κύριο:, κάν Αμαρτία ή πιποιηκώ Αφ(Βή-α«ται αὐτώ. Ἰέστι φαν(ρδν «ίναι, δτι τδ Αγιον «ὐχέλαιον γίνιται διά τοὺ ζώντα , Λστ« χριόμίνοι νά ζώσι καί vi μένωσι κακαΒαρμένοι· τδ όποιον καί ἐ « Χριστό έφανέρωσ«ν «i; τδν παράλυτον λέγων·)· Ἀφέονταί σοι αί ἁμαρτίαι σου, καί *Ἐγει-ρα:*') καί ·π«ριπΑτ«ι. Καί· 'Ἰδι, υγιή γέγβνα , μηκέτι ἁμάρταν». Καί Αλλαχού·)· 'Ηλ«ιφον έλαί<>> πολλού Αρρώστου χαί έΒιράπιυον. Καίχα,ὐώ Ανωτέρω «!π«ν ὁ Αδ«λφοί>«ο , καί ή »·ὐχή τή . πιστιω σώσ«ι τδν κίμνοντα*'). Οί Si Λατίνοι έξ έναντία λίγουσιν, βτι χρίιται δι* νά ίπόMνή, καί όταν Siv έλπίζα vi σηκωτή *·) 4 νοσών.

οοτμοο fai oopaiero jaeaft exaam·. Lattai voro qoi ooMio aaioot aoo oedeaioatiei ordinu ae traditiooU ἠOioφMM' roHoqoent illibatam, ut et alia, aie et hoe «abvertemot.

laaaper baptiaatia infantibiu aacrodf eenimunioMM noa praebeat, ted per malto· anaon eoa dOfraodaat dape iUa Maetiloa. .Imo vero in conBeiendo baptiamate ebriam noa adbibent, ita ut multi baptbati vita diMedaat ac moriantur, quin ebriam eueharittiamqae auaee|ierint. Hue accedit quod in tradendi» divini· myateriia novitate· inducunt fldeleeque ehriatianoe aolo corpore, non •anguine paaeunt, contra Chriati, apoatolorum atque, ut uno verbo dicamu». univeraae «anctae Chriati eccleaia· traditionem.

Tum etiam Mneti unguenti traditionem adulterAte·, aaaerunt illud aegrotantibua non eme adhibeadum, «ed moribundi». Cum enim,, inquiunt, unguento abluantur peecata, ideo in exitu vitae tantum dandum eat, ne quia iterum, ai auperfuerit, pOoeet. O abaurdam Latinorum atoliditatem ac falaum praejudicatum! Dicit quidem Jacobua domini frater- /M^rawfw φαί» m *robi»? inducat prcAgtrnr rccimia», et orent neper eum, unguenter mem alto* in *nomine domini, et oratio fidei ealvabit ieefireeetem, et alterabit nem domi'mu; et ei iu peccatis nt, dimitteatw «i.* Comperitur ergo, «aerum unguentum vivia adhiberii ut. uncti vivant ac muqdati commorentur, quod et Chriatua paralltcum docuit: *Deeeeetteeseteer tibi peoeata tea; surge et ambula;* et: *Ecee beuetet /actus' et, ne posthac pecces.* Et alibi: *Et ungebant oleo mseltot aegros et sanabant,* atque, ut «upra dixit domini frater, *oratio fidei saltabit infirmum.* Latini e contra dicunt, aegrotantem tunc erae ungendum, quando morituru» eat nec ullam «pent habeat ex morbo convalescendi.

BPILOGU8.

Ἀλλέ, κα»ώ ιίπομιν, όχι μόνον χὰ δόγματα τή (ὐσ>βού πίστιω , ἀλλέ καί τέ παραΒόσιι καί τοι-ξ«ι τή έκκλησία ένέτραφαν καί διέφiHιραν οί κατέ πάντα κ«νοτομούντ» Λατίνοι, έναντιούμινοι χαί τή «ὐαγγιλική διίασκαλίφ χαί τ& άποστολικρί χανόαι χαί «ί τά; ιιρά συνόδου καί άπλώ rixtN (ί τού πατέρα τή έκκλησία; καί τέ έξ άρχή ρυλαττομένα παρ* ήμών πάντβν τών (ὐσοββν παραβόσα τή; έκκλησία . Καί δτι μέν αὐτοί έ>«λοχ4χ«· άμαρτάνουσι καί έναντιοΟνται (ί τήν άλήIHιαν, καΒώ άρκττά τδ έφαν«ρβ»σαμ«ν μέχρι τούϊ·, ούδχί vottv Ιχων άμφι^άλλιι. Μόλον τούτο έέν Iμ·ιν· τδ χακδν «ί τού λόγου του , ὀλίγον *μβ* Iμ<λλ| νά τού opivaquv καί νά τού χαταχρίνβιμ«ν, ίσάν όπού δέν προξ«ν«ί-

Non aolum autem, uti diximus, . rectae fidei dogmata, Md etiam . eecleaiae traditione» ordinationea^ue everterant ae adulterarunt Latinh qui omnibu· in rebua nova moliuntur praeter evangelii doctrinam, apoatoloram canone», aacra concilia, et. ut atunmatim loquamur, praeter ecdeaiae' patrΛ ac traditionea, quaa omnee no· a principio pie aervavimu·. Quod iati quidem oommlta malitia errent ac vero adveraeetur, ricut hncuaque aatia oatendimua, id nemo aanu» in dubium vocat. Malum tamen iatud ai taatnm albi habuiment, non multae curae nobia fhiaaet aententiam damnationemque in eoa ferendi, ut qui nullum inde fructum percepturi atnj, cum inaana protervia contentione-

') *«revomi* B.
*) Lemma iu *: *Ueg) sir Αγίαν μικΛοαιν.*
■) Lemma ia Λ·. *Iktfl ιΑμιάίοΓ,*
'Maa.A,l«-l&
*) *ngeoaulaeüeb» K.*
*) JA. M4.
•y *fymft* AB
·) »·««. a, ta.
iBMfeüiÎhiiiiÎli. I ni

rmia τούτου xappia Αφέλεια') ει εώτεύ , «i «mi« ltd xatapa «ri «ά»κ άλογον άσχισάη··* d*à tip *tuAÜM» baXifllln* «ri ixavôqeov «atverapM «ai νεωτερίφεύ tk tà τή «taafMc «tant* My> part «ri ηρώΜαει . 'Αλλ' Ιπείΐή «ai βλίπβμεν, •tt τά Horiv του xaxàv «al tb paÿpdw τή xanoδοξία twv pxaMeumv ώσάν δφ«i UMpat «è tà μεταδώσουν «al eI τού άπλοοσώροο χρναβνοά τού ήμετάρου γάτου , τή Ανατολική ΙηλώΙή τού Χριστού έχχλησίβ , xai μ4 τρόπου άχατηλού *4 τού ΙιαφΙείρεΜi «ai νά,τού σύρνωσιν 4»λίω εί tà* κρημνόν xri tà βάρβώρον τή άπελαία , M τούτο λυπούμενοι «ai φβοντίζοντ· τού ίδιχού μα χρισπανού ίγράψαμεν xai ίφανερώσεηιεν έν τφ χαρόντι μί συντομίετ» txtfva όπού φρονεί xai δοξάζω ή Ανατολική τού Χριστού έχχλησί·, xai τ* ύγιή xai όρΗ δόγματα ούτή όμοίω ίφανεριόσεηιεν xai τού νυ»·τερισμού xai 'τά άπάτο τή λαπνιχή χαχοβοξίβ . διά νά στηρίζωνται οί ευσεβεί τι tip ιύσίβειβν xai νά μήν άπατώνται 4x4 τά λαπνιχά φλυαρία .

"Οθεν xai συμβουλεύομε* πατριχώ xai πνευμβτιχώ δλου τού ύπό τόν άγιώτατον πατριαρχικόν θρόνον τή Αντιόχεια εύρισχομίνοχ χριστιανού , μικρού τε xai μεγάλου , ,κάση τε xai παντοία τάξεω xai χαταστάσεω , νά προσίχετε καλώ xai νά φυλάττετε τήν πατροπαράΙοτόν σα χίσπν xai νά μένετε στερεώ μίσα εί τά άρια τή άνατολιχή τού Χριστού έχχλησία , ή όποια όσα καρέλεφε xol έδιδάχθη άνωθεν xai έξ Αρχή 4χά τόν Ιησούν Χριστόν xai τού Αγίου ' Αποστόλου , ιερά συνόδου xai θείου πατέρα , χαΐ δλα τά παραδόσει τή Αγία τού Χριστού έχχλησία , έγγράφου τε xai ΑγρΑφου , τ* έφύλαξε xai τά φυλάττει Απαρασάλευτα xai Ανόθευτα, xai ν* Απέχετε μακράν 4x4 τά καινοτομία χαί τού νεωτερισμού τών Λατίνι»*, οί όχοίοι δέν άφησαν χανίνα δόγμα xai μυστήριον xai παράδοσιν τή έχχλησία όπού νά μήν τό φθείρουν xai νà ιό νοθεύσουν. Kai ούτω μέν ποιοΟντ* xai έμμένοντε .εί τήν πατροχαράδοτόν. σα εύσίβειαν, θέλετε Ιχή μισθόν χαρά θτού πολλαπλάσιον «ai ζωήν τήν riAνιον χαί ψυχιχήν σωτηρίαν xai παρά πάντων τών πατέρων τή έχχλησία xai παρ' ήμών τύχά xai «ύλογία πνευματικά . "Οση δέ τολμήσει 4χά λόγου σα νά Αθετήση τά δόγματα τή άνατολιχή τού Χριστού έχχλησία xai νà παρασαλεύση χανίνα 4x4 αυτά xai νά δεχθή χανίνα vumpc^tà* xai Απάτην xai"ψεύδο τή .λατινική , χβχοδοξία , 4 γνωρίζη βεβαίω ' ό τοιούτο . δτι Αμαρτάνει θανάσιμα, έπειδή χαΐ εύγαίνει') 4x4 τ* βρια τή τύστβτία , χαί γίνεται υπόδικο xai ϋπτύθυνο ' τή aiuvtp χολάστι xai i»σάν άσεβή; ά«1 αίρε' τιχ4; λογισθήσεται παρά »*φ, λαμβάνοντα τά • 4ρά τού Χριστού χα! ιΛν άποστόλβν^χα! τΛν συνόδεεν χαί βλ«»ν τών άγ{«ν τή ίχχλησία Α παραβάτη xai χαταφρονητή ·) τή διδασκαλία xai παρ«βόσειο αυτών4),

. Τ4 ίσο\ τών πατριαρχιχών υπογραφών χαί λοιπών 4ρχιερί*ν άπαράλλαχτον.

-+- Ηρεμία ίλίφ θεού άρχιεπίρχοπο Κωνσταντινουπόλεω νία Ρώμη kai οικουμενικό πατριάρχη άποφαίνομύ καί όμολογώ, ταύτην είναι τήν δόξαν χαί όμολογίαν τή άγια άνατολιχή τού Χριστού έχχλησία περί τών ίνταύθα ίχτεθόντων προβλημάτων.

-ψ- Αθανάσιο ίλόφ θεού πατριάρχη τή μεγάλη θεουπόλεω Αντιόχεια συναποφαίνομαι καί όμοφεο ab aaivana »«A*ila Bhoeaaaiia* tot^aa ia laetae Moi Bojuatib·* troàftioaibaaq·» uptiitioaoo ao xevitataa oxeogHariat. Cat* aa· rupirtw· aoHt ait, oao oaM, o« propria· owAa· ptavaaqaa VpMMHUB TIMM· CMW···***

aaotri, orioatabo ampo ChrMi aodootao, îraMi ao&rii lotpialoi iafbaifaai iBooηao Motia artibao eorrmpaat ao ia porâMaaio gaigitm baiathraan ήM aütoro abtipiaai, Meireo aaiato morin αiηoo 4o aoolrio Mabbat oaDieito hitea Bttorio ea oaoimtiu protaiiaut* qaae orioatali* Chritti eeehoia oeatit ae taaot, axporiti» oja» taab ractbqao 4egaiatibaa «or aoa et aovitatibae taUaeboqae pravae Latiaorm opiaioab, at idele» ia religion* firaiiorea eflbeti I<atiaoram aagi* aoa 4«*ipi*otar.

Qaaprupter v<>« umneo, chritthmi, quotquot ■anctÎMÎmae patritrvludi Àatiuchentiiu**B** «edi •obditi eotia, minor*· et au^oreo, eqjaacunque ordini* •itia ** dignitati·, paterae tpiritualiterque admoneam·, nt magna diligentia fidem a patribua traditam retineati·, definitieaibea orientali* Cbrbti ereleoiae firmiter perotaate·, quae jaahdudum et » principio queounque edocta aeeopit a Jeou Cbriato. «anctiapoatolia, tacria concilii*, divi· patribua, non aeeua ac cunctaa aanetae Cbriati eeeleoiae traditione· •cripta* et non «cripta·, ea'inponctwaa iUibataque •erravit ac aerrat; atque a novÿtatibu· mutationibuaque abhorreatia .Latinorum, 4·· .baud ullum eecleaiae dogma rei fhyaterium aut traditionem praetermiaerunt, quin illud corruperint et adulterarerint. Quod ai ita quidem agente· Vectra religione a patribu· accepta |>entiteriti·, a' Deo quidem "uberrimam mercedem, " vitam aeternam animaeque aalutera, · cuncti· vero eocleai·· patribu· et a nobia oratione· apiritnaleeque benediction·· accipietia. Quiaquia autem veatrum, orientalia Cbriati eocleai·· dogmatibua repudiati· et «orum quopiam labefactato, pravae 1«tinorum opinioni·' aliquam novitatem et fallaciam meedaciumque admiaerit, ia certo aciat »e mortifera peccare, ut qui religioni·.fine· tranaeut, aeternae damnationi obnoxium fieri ac obligatam, veluti impium haereticumque Deo habitum iri, quod Cbriati, apoetolorum, conciliorum, cunctorum eceleaiae aanotorum doctrina traditioneque perfracta »c contempta, in eorum exaeerationea incurrerit.**

dpoÿrqpàu·· per omnia *timih · nitcriplimml petriarcherum c*t*rnnuny»t fpittoponms*

-|- Hieremiaa miaericordia Dei urebieptaoopua Conatantinoppleo·, novae Romae, et patriarcha oecumenicua aaaero et confiteor, hanc *·«« opinionem et 'eonfiaeaioaem aanetae Chriati eceleaiae orientali· eirea quaeationea hic expoaita·.

, Athanaaiu· miaericordia Dei patriarcha magnae Dei urbi* Antiochia· oaaero et confiteor, hanc

') μαρά*»' ωσιλΐναν ΑΒ.
·) *ttyint M.*
·) Χορεία**» aai aatappawav AB.
$ Mt 4n MI tdU VMBmB·»···»

λογΑ, τούτην rfvoc ιΐ̃ν δόξαν χΜ δρολογίαν ΜΚ *γ(α Ανατολική τού ^pcotM έχχληοιβ «api τΑν <νταύ·α txxsHvratv αροβλημώΜ·*.

4 χ^ύοονύο «μ * *·*> *«φ #χ|ι; *Τ{·« πόληκ Ίιρουοαλήμ καί «daqc Παλαιστίνη ώκοφαίνομοί, τούτην abac τήν δόξαν καί όμολογίαν τη ' ώγί·« 4ν«τολι«1Κ τοή ΧρατοΟ taxAqatqc «api τβν ΊνταύΑα έχτ*Ηντ«·ν χραβλημώτ···.

' 4- Έγαγν ΉραχλΜα «ai TMoowO Ke^Ulvmo* τά κροβληΗντα όχοδιχόμτνο ουμιρρανΑ «al ουμφΗγγομαι Τοί 4γι«»τ4τοι ηατριΜρχαι , χαί θύτη δμολογΑ χαί βοξΑζι» καρδίφ «al στόματι, χafithap καί ή τού Χριστού ώγία καδολική χαί Αχοστολιχή Ανατολική έχχλησία χηρΰτχι.

4 Κυζίχου Αΰξέντιο τ* χροβληΜντα Αχηβχχόμινο συμφρονΑ *) χαί συμφδίγγομαι τοί tytstdMi; πατριΑρχαι , χαί οϋτβ δμολογΑ χαί βοξίζ·».χαρβίη καί στόματι, χαΜχτρ καί ή τού Χριστού άγια χαδολ·.χή Ανατολική Ιχχληοία χηρΰτττι.

-I- Ό Νικομηδ«ία Παίσιο τά χροβληΗντα Α«οδιχδμινο ουμφρονώ χαί συμφδέγγομαι τοί 4γι«·τΑτοι; πατριΑρχαι 'xal ούτω δμολογΑ μέχρι» 4σχΑτη μου Αναχνοή .

4 Ό Νίκαια ΓιρΑσιμο trap! τΑν τηδ* έμκ«ριχομένων αύμφρβν ·ίμί διόλου τοί άγιβτίτοι χβτριίρχαι .

'4 θ Χαλκηδόνο ΠχρΙΗνια τΑ.κροβληΗντα Αηοδιχδμινο συμφρονΑ χαί συμφδέγγομαι τοί ΑγιωτΑτοι *πατρ'.ίρχαι* , χαί ούτω δμολογΑ χαί δόξαζα καρδί* «■! στόματι, xataixtp ή τού Χριστού άγια Ανατολική έχκλησιά χηρϋττ».

4 Ό. ΓΑνου χαί Χώρα Γρηγδριο τά ώροβληδέντα Αποδχχόμχνο συμφρονΑ κα! συμφΗγγομαι τοί Αγιατα'τοι κατρια'ρχαι , χαί οδτΜ δμολογΑ καί δοξ<ίζα> καρδίφ- χαί στόματι, χοΜχαρ χαί ή τού Χριστού άγια καθολική Ακοστολική Ανατολική έκκλησΕα*) χηρύττβ.

4 Ό Σοφία; Άνασβίσιο *) τ* χροβληΜντα Αποβαχδμχνο ουμφδέγγομαι τοί Αγιατηίτοι χατριάρχαι , καί οδτα δμολογΑ χαί δοξΑζα χαρδίρ χαί στόματι, xaMmp χαί ή τού ΧριατοΟ Αγία καθολική Αποστολιχή Ανατολική 'δχχλησία κηρύττν..

mm «ρΜοΑΜ at ttnfcwitiaim aeneta* Çkriati •oejtaiae orientait· être· ηοαβοΜοΜα hie exporitas.

,'4 Owyoanth·· xherlwMi» · Del ptrtriareha sanet*· eiritati· Hiernaalem et tétine Pateetiaae aaaero et confiteor, haM oeae opinionem et eoaIhaaionem annota· Chriati eeoleaine orientait· oirea quaeatioae· Me expoottae.

4 Nfi° quidem Heracleae et Ifhedeati Callinico· quae proposita amt excipiena conaentio et concino eam sanctissimi· patriarbM·, atque ea corde et ore credo et profiteor, qaae et «ancta ChrHti catholica et apoetoliea ecchxia orientalia praedicat.

4 Cyïici Aaxeatia· quae propoeita auat excipi··· consentio et concino chtn «aactiiaini· patriarch!·, atqae ea credo, et confiteor corde et ore, quae et «ancta Chriati catholica eccleeia orientali· praedicat.

4 Nicomediae Palaiu· quae propoaita aunt excipiea· conaentio et concino cum lanctiMimi· patriarch!· et ita confitebor ad extremum uaque •piritum.

I 4 Nicaeae Qeraaimu* circa ree hic compreheaaaa promue «um conaentaneua cum Mnctiasimia plttriarehia.

, 4 Chalcedonis Parthenio· quae propoaita sunt excipiens 'conaentio et concino cum sanctissimi· patriarchis atque ea profiteor ac teneo corde et ore, quae et sancta (pristi eccleatx orientalis praedicat.'

4 Oani et Chorae JQregoriu· quae proposita •unt excipiens consentio et concino cum sanctissimis patriarchis atque ea profiteor ac teneo corde et ore, qaae et «ancta Christi catholica apostolic» ecclesia orientalis 'praedicat.

4 Sophiae Anastaaiua quae proposita sunt excipiens concino, cum aanctisaimi» patriarchis et ea profiteor ac teneo corde et ore. quae et sancta Chriati catholica apoatelica ecclesia orientali» praedicat.

II.

SYNODAUS ADMONITIO AD OMNES ECCLESIAE ANTIOCHENAE FIDELES DE RESPUENDIS LATINORUM ERRORIBUS ATQUE RECTA ORIENTALIS ECCLESIAE DOCTRINA RETINENDA

(mees· aprili 1724).·

4 I«ρ«μί«» ίλέ* >«aO έρχΑχΙακαχο Κ«·νταντινουχδλ·|» νδα "Ρώμη Ttal ol-' χουμ·νιχδ «οατριώρχη .-

4 Ίαρώτοττ» μητροκολίται o! tawMlpavot τφ tytsttkqt Αχοατολικρ καί χατριαρχικώ hpdvq» τή Ηουχδλ»· Άντιοχχία , έν 4γ1φ ιτνχόματι ώγαΑητοί

4 -Htsrvaaa* amerricoMta *'JM arehirpiecopas OoMteatmopoispe, news Sente», tt* patriarcha oscw-

4 Sacratissimi enetrepoUtae, saoctissiaiae apostolic·· „ae patriarchal· Dei wMs Aatiochiae ■edi· «uifragaaei,. dilecti noetri in spiritq sancto

*) «vgjWh· eW.

·> «B. «Λ

·) Νμ ν β te Mite» MB fatah eri)mm vmwm aalûta· teaM rimgM a^aaaomm ΙΑ

tempori·· AasaMiam Map: M ··"» JTW· ■*·· m·^ 1 a· M, ία toeam Gngarii, «aie na «·· U «fiarism μ μ A A>etL mdhetas. ad Mun» 174* mq»· vixit· Neam maio Indm saxi 174* sum «ae«ri< Xalkimn. VH» paMMehalh tabularii eoAema A μ *4, st aottmm A F Τ0-

• Buts* eghtris WtA ··. AmΙ matta Ia «e*m IC*as<*e. «ri ia itabalario fatrianhat·· (Jaastsatiaagalimai ansrvatar. a μ*. 1M at »·*· ta>i iatap* vmo babWar ia »*« Cts«liaHhi|ilil»al «anati «agaierf *M fri. «***, «asm «n««awr; Vari·•ales bapu asMs Isaiiaam Mitem A aMtriai MMam'.C '{riMMM*ιte ιA MMtete'MMHMB tetywIMI M *flb*t*i: KiEtà rrir dqsstaxta oai Awing*«iqedrros dr eÿ a*deg vf* ItrnswM; i* C riin tanti *i*eAMf'ta*4c sefc **Mv··*·é red aufsaMsaed HsMttrib* «d ρφ tatmsggeotî·*, dut rihpaMvnMw «4 dg*ie e^tat «ft X»a»sAafit fihaigsM. tam mh arari· arari narim ** ■· trito* afihta.w vas» orariam a*jatto araaaa, «totrim tam · astora Cririi·· aritt

NtXgei xai αηλλφουργοί ήμών, «<η! ίντιμάτβτοι κληρικοί τοO w κατριηρχιχού τούτου bpfiveu aoi «·» (κMMφI**** «Λτφ pqtpon&msv, òοιώτατοι ΧαΒηγούρβνΟί VftV «U τά «Λτ4»τ imfinapiwv μβν·· «tqpitw «ad «δλαφίστατοι tspelç, βύγτνόστβτοι ίρχρντβ , χρήαψοι «ρβγμβττχτβ! md Xmttol iιMξίχαντη ηδλογημίνοι χριστιανοί, τόκνα 4v xupiqt άγακητί τή ήμ*ν ββτριότήτο , χάρι «h) ûplv ditam aol «ίρήνη M hsoO «ai wap' ήμών τϊχA, ióλογία xsd αη^Φ rt*S*). , . i \

Τού χριστιανικού ίκαγγίλματο τδ ttpbrav «al μίγιστον χαί έξα!ρ«τον Ιργυν «a! γνώρισμα qtvm ή «aèapi «ai ιμώμητο «tant «ai «υσέβ«ια ιι fieàv, τήν όκοίαν ώσδν') Iva φησαυρδν ίσολον «pi κόσμον τή ψ«χή ίναφαίρβτον ίναγχαίω npiiut và φυλάττώσιν IXm ol χύαββΐ 6«oO ίχαγγίλλοντβι *) νi Ιχ»»σιν iXη*ή «ai tiiatov χριβτιβνι^ιόν, «ai và μή κροδιδόασί4) χώκοτ» ούδέ τδ φαινόμβνον μιχρότapov αύτσί ·), ίλλί và ίντίχωνται lia·) τί τή «ύσχββία «al χίστχω σφα «ai ίνόiHυτα «ai dit·· ρασβίληντα') ai; τδ πανπλί , xoH>; ίνομ«*<τήφήσαν «ai δ·»τϊχ»ησαν 6«* αυτού τού άρχιδιδασχίλου lyi σωτήρο ήμών Χριστού «ai τβν άγίων·) α&τού μαθητών «a! ίχοστόλων χαί Àotaôv ίγίων nvcipwv τή ίκχλησία , «ai αύτί và φρονούσι4) τή χαρδίφ χαί và όμολογούA **) τφ στίμβτι, ΰποτασσόμανοι τύχχιIIώ τή χοινή μητρί,. ίγί ι τού Χριστού δνατολιχή “) ίχχλήσίφ, xai τφ ίν βϋτή Κροΐστβμίνφ itvarimατιχφ ,αύτών «οιμόνι^ τφ λόγον κοφαλή ίχοντι >*), ώσίν μέλη ύγιαίνοντχ xai τύσχβή τού ίνδ τή ίχχλησίβ σώματο ι i Ivβντϊβ ii ίχηΓνΛ^όχού ,à«οσχιρτήσουσιν **) ίχδ τήν τύσίβχιβν xai ίφήσουσι *·), μίν· τδ χίτρια χαΐ 4p»à τή πίστιω ήμAν δόγματα χα: τδ χοινί χαραδόσηι τή ίχχλησία , Μριιτίσωσι δί χαί ίξολισδήσονσιν «}' νχακχρι^μού xai ίλλοχότού; ΰκολήψβι xal ii>η ίτχρόδοξα xai χαραχαρίξωσι χα! voOttowoi τήν τή «ΰσ»β«ξα ίλή**ιαν, οί τοιούτοι ούτ» πλίον ι·) tivai ούτο όνομίζοντατ τή δληθτίρ χριστιανό', àiji' ώ ίτνρόδοξοι χα! vasttapiσται- ίχχόπτονται χαί χωρίζονται τή ίχχλήσιαστιχή χα! χριστιανική όλομ<λ»ία *') xai τή Εχρδ μάνδρα ίχβ&λονται ώ λρόβατα ψωριώντα χβ! μέλη στση«δτα *·) χα! τα! ίσχάται χβ! μ«γέσται τή ίχχλησία παιίτίαι χαIκιπο^άλλονται, χα!' τή τού Φοού χάριτο *·) χαντχλώ μαχρννδμχνοι, μ*τδ τού διαβόλου τή αίωνΐφ χολάστι'') καταδικάζονται.

') Totum hoc prooemium om. ·
') «det' OIL C,
·) AC.
*) Γ.
·) *βύιοί ' αντη* .
·) *ίξ* ein C.
') *ux*IfCMâitvt9'* ηκβρβχβρβχτα C.
·) «Jj-f'otr'
·) fpuFfimri C.
*·) ύμ»λοχ«<ΐί C.
*') artrrdiUjrÿ om- C.
·) *Ιχοηκ* C.
V) C.
M) C.
*·) <»e*à *xal* ît«p«A><Wii r»i; *^x^aÎai xtti xlaxton $μι5ν Λχχμβα· xiçtniamû* C.
*·) *xÛw xvr»* C. .
*') *iiΛμβMa* ' A.
*·) A
port pifiruc C Utit: «ai
*) Port ««λκβ» C item «Mit: «ii *(I* rù «wtoî ro ftatraa ot oomnintetf, honorxtiaiimi cleriei matriareialU hajaoev «adix ae matropolaoa ai »ubjoetarwa, «aaetMoû praapooiti reoaratHÎam repioaû iUiae moaaaterionun, r^igiaaiaaiari aacar* datée, ekrMaü preeefea, aegoeiatoree praeataatieeiàâ, eaaetiqM oetori baaodieti fldelo·, dilecti in doarito Hlü mediocritati» neatrae, gratia voirie omnibo» et pax n Deo adait. et a aubi» votum, benedictio atqae condonatio. 4

Christianae profeaeioai· primum, maximum et egregium opx» ac ieaigne fides est pura et immaculata at^ue ia Deum pietas, quae voluti thesaurus quidam inviolata» perpetuamque animae decui cunctis illi» fidelibus omnino servanda est. quibus est laudi, verum perfeetumque christianismum tenere, nec quidquam, quantumvis exiguum ipsis videatur, omittere, sed ea omnia, quae ad religionem fidemque.. pertinent, integra,' incorrupta, inconcussa in aevum omne custodire, quemadmodum promulgata de sancita sunt a primario ipso magistro et salvatore nostro Christo necnon a sanctis ejus discipulis apostolisque ac ceteris sanctis ecclesiae patribua,' atque ea corde sentire et ore profiteri, obsequenter communi, omnium matri parente», sanctam inquimu» Christi eccleaiam orientalem, atque ei, qui huic praeeat; spirituali ipsorum pastori.' qm capitia partes agit, velati sana ac pia unius eceleaiae corporis membra. E contra vero qui -verq religione abjecta paterna quidem rectaque fidei nostrae dogmata communesque ecclesiae traditiones deserunt, ih nova» vero| absurdasque sententias ac hétérodoxes' mores' lebuntur ao feruntur, religionis veritate depravata atque adulterata, hi amplius v^ri christiani neque sunt neque vocantur, sed ab 'ecclesiastica christianaque integritate abscissi segregantur, e sacro ovili ut. seabiosae oves putridaque membra ejiciuntur, extremis. vero maximisque ecclesiae poenis obnoxii divinaque gratia promu» destituti ad aetemo» cruciatu» cuni diabolo damnantur.

morttM U -mi—tuJ («IM· iater ùdeaAo et cortiewh MMadavit DeUeuah epa» loay« uerihnkm circuitu tu iaacriMtur:
A ÿr îrtç awdtfi ι·ν fterpàeezuroi e^'/wre *lynWa* îA »Z »«<
«Wrtic te» ÀrirÀ^rteç 'fe^eÂ^mr (ItTAIMB)
^««vJUeWrTe «Û MtUv«e< efr A. ·. A. vu* **h*uni** roe Γ*. 'A Awr«T«r-
wwÜAeTL trf ««TMMjNMi rriuyw*4rt. WM» i···'. XX»· W P *· S» - ·«- ·* P »·■"» ·*
m «M îu'eaAeU «Mm uartUUto OMte fator npfal » wfa memoret·, ieferitiiwm edUert «rt^ymU
^XXetor «Mm »4ΓîM»~*>MMtt tototor. ^torfa «to > ΠΜΠ» epi 1M ≤ Attondi Mtotototam efatheem, ≤wi «Λ IX mamMurtaN»; Mvm toram

Ἐ«βH| tetrw^v Md τ* vOv ἡMύoαμβν xal ipdbepev, de τινὲ Md exalte el «tav b τφ dynrndt* χατριαρχιχφ Md Apaetefaf τ·4τφ ·ptey τή Avn«x*Uc aadtotç tiemipivaïc «teÿ μητροχόλαοι Md *MρχI« tépwxeptowv χρ«M** birt to0 qbœepeb utd xmgastdami fau^jdMi lβαβM* λιοHντα , Mpûaeoev etc ·«*#» Mi·) x«>autotdtqv *îfftvnitt»* φύχή , ata dglemrtac τ* <te«M «M «*■ ■tpt· Uh»«m τή M*M** >** ··*··»·*') mi tèc χ«νό ») ηαραMMι; τή όγία toO XριατηO dvoroiiχή *toaAqtlei,* «fa td *»*· MI Ιρννήιήμν Md ἰτρόφηοαν. ἐξέχλιναν4) «*i «Ρήρνβ^ wd H*·**· ψυχιχή dMOdac, «ta alxtoonatqodpsvei rd tapty M« MI λαπνιχό wanaplqprai tub dMtavtemc λαηνόφρονο Kaxetùpcx» «ta dh Itowtav Boooapfav ὁμογνοὸμόν·ν·) οὐτού*), ήρχιοαν vd xtovoropobm xal vd dvtrtpdwewt'). τού «ρου «ta χανάνα xta rd; xctvdc «αραιὸββ τή ανατολική ^) ἐχχληαΐα · ata πρώτον μΐν .dte puXtraevoi «de βιατττταγμίνα νήβττια , τή τοO XpurroO ήμAν γτ»νψ>M» . dtyevda, τή ôMparlac*) *mt îmo «ta τ*ν djttav όχοστόλβνι·), xord vty όρχαίαν Xaivty Mpdleaiv teuO nopUaÿav dvoodav ὴ Tob„Xpt«TOb ἰχχληοΐα, μή φυ·λόττοντα ,προαότιΙ*) μήνα τήν") vqetslav Md dxo-Xty "l τή ιχθυοφαγία xotd tty pardXqv ταοααραxoirtty ata τά λοιπό ττιρὸΐα xta Μραΐαχ«νά too ἰλοίι ένιαντοO, ixqlre; ἰι λαιή 4xoO' puôdnovta» χοινώ dxà «Çwc τού δρόοιὸξοο χριστιανού "), ὀλλ' bùii") tty dpifcpty ttav taooapd«pvta ήμρAν Ιπί") τή *να* xupleu ήμβν γ«ννήσα» ὠοαότακΙ') xai i«l '·) τή ί»ιαρ«γΙ« *·) teerôxou «al ttav όγίαν «κοστόλαν xord tty ἐχχλησιαστιχήν ftfepdloàν φοÀdrtouev'*)· Jn β* τολμΑσι \d xdpouv τηραγαμία ' xal λλλα σννοιχέσια όχηγορβυμίνα xal «κλνόμτνα ὑκά ttav ίαρβν νόμαιν, ;xta ἰλλα 8i τίνο '*) *ορα-&ο«ι Md Wv(νόμιμα τή άιχλήσία ddrcoOai xta dva^dxovm")- Πρὺ W τούτα;*·) «al «I τήν χρολαβόνηβ dxletetoav xta σταλΠίβαν 4φ' ήμβν σννοΙιχώ ΜρΙ τβν *ὑσα0Αν τή dpMMfov χ£βτ«α· «ογρόταν'*) Ιγγραρον ΒιβαοχαλΙαν*·) «al νον&ταΐαν χρισπανιχήν οὐίτμίαν tùiudtyiav xal ὐκβταγὴν 18<ι-{αν, odtt τι τὴν τύΗίαν όΜν τή (ὑοτβαΐα dad τή; , «ροτόρα πλίνή ίχιστρέψαι xal ΛχολοοΡήααι ήΗλησαν, dû' ôaiûp dM»i«ùOT«; κρόβοτα d; τό ἰχότο τή ἀκότηι xal «Xdv»;; πλανιόνται xal Μρ<-ατρὸφανται, dxoÀeudeOvrtç xal dwotyxtytvei td μιαρό

Mapar igtar m4Mmm a· Cmm aitopiwM, ymdm, lmo ιοψiMΐ Hmm part·* mho «tari* MtaftovMOf ἡνΐ di ooMtiMtaMT pataioNdoii ot ·Φ^* ·«oBβα fate AMtoatoMM ««d· «tyM «·Μμ K« mMι·* pafataN μ yevriMifa dagoot, ab tarrida otadlgMgM dtaAaty MpptaatataM la tratraodatai gMtfaafaMM^M AB&HMB9 " pü® patatafaqM ariiwdoaa* aoatr·*' Mai< dogaaMfa· at «MMMMltaM aaawtM CWoti «Mtoaiaa wriaatadfa taaditiataibM, la qaitau at. aati at aatriti tfaanat, ad gaigtta· apteitaalte parditiaafa baiafaMaqaa ineabafaM, atqaa jam «oeiti» paragriafa latlafaqaa povitatitan pravi vità daftmeti Tyrii, Latiaoraai faatorit, raH^OMOOHiM impior»· aaatatoraai ejao, èaapteM aova ,moliri ae daerata eaaaaeeqaa at rommaaaa aeplaaiaa oriaetalfa tniditioae· >abvertore. Atqaa primam qxideai eoaetitata jejunia, vkiolioet' Chrioti nontri nativitatia taactfaataaa Daiparaa «aeetorumque apoatolorum, aoeundum votarem omeiam traditioaem jamdadum a Chriati eeeleoia accaptam, hand earvaat, rajecto quoque jejunio et abetineatia a piaejba» par magnam qnadrageoimam oeteraoqxe quartaa ac eextae feriae Botina anni, .quod quidem ab'omaibM orthodoxie chrietiaafa vulgo euetoditur, imo non retento qddtagint» dierum numero jejunii tempore nativitatfa domini noetri, eanctiaeimae Deiparae, aanotorumque apoatolorum juxta oeeleeiaatieam traditionem. Praetaroa quarta matrimonia aliaque ooanubia a ' «aorta legibne prohibita ae vetita inire non verentur, apretie etiam ae aubvertie alita quibuadam traditionibua legitimtaqne eeeleeiae ritibus. Hae aeeedit quod aeriptae institutioni ehrtatiauaoque admonitioni oiroa aaera orthodoxae Bdei dogmata'nuper*a nobia syaodaliter editae ae tranamtaaaa haud uljam obtemperationem obeequiumque praeatiterunt nee priori errore relicto rectam rehgionta viam tenete voluerunt, aed veluti oves a grege . aberrant* .in fallaciae 'errorisque caligine vagabundi circumaguntur, exceptis -ac probatis nefariis novitatibus pravi illius, quem diximus, episcopi Tyrii, cujus nomine inter se dissidentes et in perplexas pravasque opiniones discedentes, discordias, alternas lites, insectationes, detrimenta sibi invicem attulerent, ita ut elato novissime cervice' se mota rebellione adversus

Il Aoty vsl °·* t'. .. .
·) *rqi* de«»4ajer tywr *xiewn* sas. C.
·) setriic ms?C. ' '
·) ^/«JUoxv.B.
·) ia<rw»M<>rwr Srssi^aiv C.
·) sitaeC' osa C.
'I sm«IssM<' C.
,*) dravoXMve «a. C.
·) «vUrrsioi *r<ir Xr«stsJ ylmrr* rc; ryarria;, isi TtasafexsrtsTfMfS*· T*' ty***riat ^·
■·) assorstetv' s«rtwr <'.
··) xs*o*ri oox C.
·■) ryr ML Λ.
*·) ml «xs/v oat l·. . ;
*·) ml t'.
»·) eli' mtr» C.
••j M m C.
") 4qsvra' >«·■< C,
■·) *M* <m. C. . . .
··) Paet riues/**> v·* ty··' *M»r ia C.
•H *«vâ rjr — Oitsrvere·»· ds*trsrrlot V»»ty»»·· rg «(Js<7 s«r«edst< *tie /nie^tee &*
") »/»wr am. C.
. *V)* aav^Uxsax. C. PM tew aMaam vocsas base «Mmtar ta C: retd sdrra qol Mwsvoastev·* sol rev wveoMW sol Iisty·» VM''tartar ifwrsiavOL
-) *Kfie Λ tokmc·* Iri ta C.
") PM temtatav C betet; sta tastee*a«nmiv napotasamn *i*

vearaptapae· τ·β iq·**'*· ȝ*)k m* Kaaetdpou, Ἡ ^'•*Mβ* toO tatata» $un«|M^MÜ4vt ««t taaapeMvtag ȝk **mpiàtainf MmMta.** ἐκροξένηο·»·^ ta»·· μκΰξA «ὡτὼν δ«χ·volα μAχα ta AλλχMλλήὼυ «ai ἓ«βρ·μ>A «ai ζφί« , 2« τὸοβν βτι.έχτρ«χηλιA»·v-tat taXautatav aal tacuMt γχνόμ«ν« ἐπβνϊοτηοβν aatà toO ȝρMατὼτο aal τή κβφαλή «Wri, too pamapnatdtou δηλονότι aal ȝyiaawfco» ««πριέρχου Ἀναοχ<i« aal ouvoSAÀpou ἡμὼν aupiov ȝOetaota»

««•ὐδοντα prtA πολλὴ; ἑνοήαΐα aai AHοφοβϊβ vA συστήσώσιν Αλλον μαηριΑρχήν tai vA ἡμπορoOοι1) vi ad|UMt ti πονηρά aal «mut tout Ηλήμβτ·· aal προσκαλοΟσι μέ ἐπφουλήν·) τὴν αὐτοO μακαριότητα vi ἑλβη ait τὴν iapaeaiv tai vi τοO ἐπιφορτίοουν τὰ χρέω τὼν ioaporv, τA tacota ἐξοβ<ὐα·ντα αυτοί tai ȝtata) ἐδικA του; aal ȝtiapata Ti ζητοΟοι τὼρα A8ικ» Απὸ τὴν αΟτοO paaaptitifta μι μέσον κακοποιών ttvotv aal SoÀtorptaoov Avbpàxwv u). ΠαρA Si ταΟτα**) ἐτὸλμηααν vA χειροτονήσουν Αρχιapia τδν ivlapov aal παράνομον Κβχογββριήλ "lavt ΦινAν *·> λ·γόμ·νον, τδν ὀποιον αδτδν ’ȝ δμοO pati τοO Χαλ»πίου Κακογ·ρασ(μου aal τοθ<·) Kaaoaapa palp, Αν«ψιόθ τοO iHνόντα; Κακοτϋρου, aal ta·' Βερουτίου Κ«χον«οφὺτου τού ἐχομχν κα·ηρημένου τοO Αρχιερατικού αξιώματο aal Απο^λημένου τή τών χριστιανών ὁμηγόρ·»; ὡ λατινόφρονα aal ἐτ·ροδόξου .

ΤΑ ὁποια αὐτά ἀτοπώτατα κα} Svooapa(«t γέροντα έργα ΑναραΟόνΑ; aol (UjiatwiHvtt; καλώ , δχι μόνον έλυπή&ημ(ν μεγΑλω «i τήν τοιαύτην *) ψυχικήν Απώλειαν τών τοσούτων χριστιανών, ΑλλΑ aal δικαίω Αγανακτήσαντε aal μή δποφέροντ·; vA παρα^ίλέφώμεν ΑδιόρlΗυτον ι τό τοσοΟτον κοινόν κακόν του εΙ τA ȝvfiik ’) χριστιανικού γένου ,'γράφοντε διΑ τοO παρόντο γνώμη ‘‘ι τοO peaapiMtAtou χά! ἁγιβιτάτου πατριάρχου Ιεροσολύμων.1·) κυρίου κυρίου Χρύσανθού °), τοO έν αγία» πνεΰματι ΑγαπητοO καί περιπτοiH,του ΑβελροO καί συλλειτουργού τή ἡμών μιτριότητο; ’ȝ, Αποφβινόμο·α συνοδικώ pati τών πιρ'ί ήμί ἱερωτΑτων συναδέλφων Αρχιερέων aal ὑπερτιμών, πατρικώ ta aol πνευματικώ ’’) συμ}ίουλεύομιν καί μαραγγέλλομέν όλου; ὑμA τού αὐτὸΑι iv τώ ἁγιωτάτφ πατριαρχική» δρόνη> Αντιόχεια καί ταί ὑτχκν.μέναι αὐτώ έπαρχίαι;’ȝ ευρισκομένου Aae«a a·»· «apat·)» ioMUtexoriat, baatiaaiaMua teqataao «aaotiiailaaaMin· pataiarahaai Aatioeh··M·, fratn· naatra», iotaina» Atbaaaaiua, ai-Φ» aalta itwaaia at iaaptotete alta» patriarch·» inotitaor· ooatoaioriat, φέο inpraha praTaqao ooaoi-Ha oxaaqui vatarapt Atqa· Baatitataaaam ·]·· dole·· ragaM at Damaaaa» ·· oaafmt, ia hamaro· ejaa aa· «Hana» impooitari, qaod ab ip·» ia propriam capidiaen m ptaoriaaei·» tapaamua bwm a Ba«titadiaa «jo· injaria exigant, adbibit» qaibuedam •o«le<tM ralHdiaqna bbmiaiba·. Praatar·· nefkriiim Diu» improbaaqua Gabriel, qui fbai Pbinan dicitur, epieeopan oreare aeri eunt, earn ȝm videlicet. qae» aimai ac pravum Geraaiaum Alepi, prava» Seraphim, defuncti pravi Tyrii nepotem, pravum Neophytum Beryti, epiacopali dignitate dejecimua et a chriatianonm aocletate aejunximna, quippe qui peregrina» Latinorum opinione» aequeretur.

»

(Jua indigna impiaque agendi ratione audita probeque explorata, non aolum tantam tot chriati··norum apiritualem perniciem graviter doluimua, aed etiam juata concepta ira 'tantumque eorum, qui plaga· ili·· incolunt, chriatianorum malum non correctum ‘relinquere haud auatinentea, per prae-•ente· acribimua, aaaentiente quoque beatiaaimo ac aanctuaimo Hieroeolymitano patriarcha domino domino Chryeantho, dilecto in apiritu aancto et deaideratiaaimo fratre ac comminatro mediocritatinoatrae, ·‹■ aynodaliter aancimua cum iia qui n<» comitantur aaeratiMimia fratribua antiatitibiu et hypertimia. paterne apiritualiterque mandante· ac infperante· robia omnibus chriatiania. qui iathic in ••netiaaimo patriarchal! Antiocheno throno eique aubjeetia provinciia versamini, clerici· et laicia. magiatmtibua ac privati·, juvenibus et senibus.

*) (»»,]>M·ΓO^' 1·

η ?<;· *aί* e.

·) *np^a.Tχoxot* > xezo^ottfitra,' Xit) *x«χ«»Aa»^oί* μ »·«/«,· *.'I(iθ$*· ζ<i«Γ Γ.

·) x«r«' *tot* Tvfl»>ir<vro' oui, Γ.

•)·χβ< rf;iM»r«ro« on. C.

·) poet vocem *'i&aradtin·* haer haWutnr iu C: x«) ›'/< *μ 'roti* r«i» ηατ(«χαί «vντοί *Jtai Air vnaxovot atr, ἀλλη tent xtxrtc χίΑληιημίΐν* ρ-«νμ^»' rot'« *αλλοτ 'χαίμάρχην yi^iovot r«* o» urii<rwo<, *Λά* >c etc.

f) C, ·(

·) on. C.

nùt ttoxyotr à w A« *xf'&n* (.'

*·!) Γ haec habet: *ura/tar. t·'. *^ον^tv nAlnotf.*

»*) Port 1? 'addit; xc/ n»» îΓv/λοι vι Xft r«»r xdrer^xove» «*i« πολλέ

**) ι«<φ« M ravra' X|»ον *A ιώ-ιοι^*

M) 7i«r< fiFvee Ç.

*·) avrdv m C.

'·) *ΚκΛογί^ΛοΙμοι' tuti tor* utu. C.

·) r<N«vrjβ· tM«iTfr Ç

^ÍV) «4 on. V.

··) *yrtif/t Mttri owoiuti* C.

'·) r»r *'bfoo.* C.

*·) «vf/av *wçiov* *Jiqvoov9ov whA*\

’*) rii ^m·»· *μίτιμοίφο ' ^μόν* t\ cui Ttaci innediata aOdft; Md Twr a^i ήμ«: 1»ρ·»ά«»ν «ivaXAfwi 4«<>r ApXMptav καή *intffrlttV iin^airiiu* ^· ««τρΜώ .

Part artaparuita k··· Aakaatv ia Ci'»·»·»<·«'-a·****·!·

Χριστιανού;.' ierωμίνσυ χχ» λαϊκού;» αξιωματικού; τ< χα: ΐδιώτα;1), νΐ&b; xad γέ^ντα , άνδρα; τ· καί γυναίκα;, .ιπω; άπδ τούδε χαί >i* ^5ή» όά Λφίσίτε χχ^-»«<ριλλΐ'< xdfrt λατινικήν καινοτομίαν καί <χε;ΐδοξα δόγματα ?α:-iI*σ/) *κιρί* ,τδ. άμώμητον *έ^α; τή; όριΗδόξου ήμών πίστεω , καί νΐ φ»λά^τετε ανόθευτα1' τα πάτρα χαί 3ψχβ|<·) νόμιμα τή; *&:-ϊή; μνΜi 'Λ3» τοΰυ Χρίστου άνατοί**ήΓ-έ»»Αησΐκ;. xi'ΐç?. £■; τά εύσεμή δόγματα1) όσον χ^ί <i; xi; Χ'ζυλ; -παραδόσε*.; τή; εκκλησία; *Ιγγρί^;* τε καί άγραφου . Kai λοιπόν xi; μέν ν^rxeia;. 'τή;·) τού Χριστού γεννήσεω 'ι δηλαδή, τή; ύπεραγία; Θεοτόκου χα: τών άγιων αποστόλων, νΐ νηστεύετε xxi νΐ άττετε σφα; *χα: ανελλιπεί ·)·μέ τδν* ίρι^ιδν τών ήμερώ» όπο·ύ παρέλα^εν άνωθεν ή ανατολική τού Χρ-.στού έχκλησια. άπεχόμενοι χαί τή; ιχ^Λφαγία; χαζά τήν μεγάλην τεσσαρακοστήν χα: τετράδα; χα:'παρασκευά; τού όλου έν.αυτο^τήν οποίαν ρητώ»; οί άποστο/ιχο: χανόνε; άπαγορεύουσιν· έτι δέ ΐΰ απέχετε άπό τήν παράνομον τετραγαμιαν χα* όσα άλλα συνο:χέσ:α είναι χεκωλυμένα υπό τών ίερ<·)> νόμων τή; εκκλησία;· πρδ δέ πάντων να ύπ^τάττετ»>ε μετά πάχη; <ύγνο»μοσύνη; τφ μαχαριωτάτω και άγιωτάτφ πατριάρχη Αντιόχεια; καί συναδίλφφ ήμών x jp-iφ Zv*α>«σίφ. ώ; πνευματική ποιμέ ι καί όεσπδτή χλ: κε,^αλή υμών πάντων, καί να άπο-ÔQt*r»H μετ' εύπειιΗία; χαί αγάπη; xi; πατρικά; αίιτού νονί>εσ:α< παραινέσει ·) τε χαί διδασκαλία , προσέχοντε; χαλά»; να μή άντ:φέρ«σί>ε οίφδήτιν· τρόπίρ τή αυτού μαχα^ιότητι. ούτε νΐ τδν κατατρέχετε χαί νά τδν ένοχλήτε ή διά τδ προειρημέναν *·') έν Δαμασχώ χρέ,;. τ| όποιον πρέπει νΐ τδ άΛολογηΐΠϊ)σ:> έχείνοι οπού διά παΙΗ, χαί πείσματΧ έδιχά του; τό «προξένησαν χα: δχ: να τδ ζητού^π άοίχω; άπδ τήν αυτού μακαριότητα, μήτε άλλην ríva καταδρομήν νΐ τολμήσετε κατ' αυτού, διότι χαί δ ΙΗδ; δικαίω *ίλει σΐ; θργ:σ1*ή. καί διά τούτο και ήμεί; δέν ύπο έρομεν τήν άδικον ρλάρην τή; αύτού μαχαριότητο;. 'Εκ: δέ τού; προειρημένου; κα^ηρημένου;. τδν Χαλεπίου Καχογεράσιμον 1ιι χα: τδν Καχοσεραφείμ. ανεψιόν τού ποτέ''Ιυρου 1,ι. και τόν Βέρου· τ';ου Καχονεόφυτον. ώ»; ανίερου; καί άπορερλημένου; από τ< τή; άρχιερωσψνη; καί τή χριστιανική; τάξεω . και όσο: άλλο: είναι όμό|ρονε; καί δμογνώμσνε; μετ'1'· αύτού;. έπειδή κοινώ ή ανατολική τού Χριστού εμκλησία καί ήμ<·i δλο: τού; έχομεν καί>ηρημένου; και άπορερλημένου; 14ι, νά τού; άποστρέ-

f *4 tt* *Muvtf·* c»j. Γ; p»wl ;/ρο, τ/τ IwWlt Hiχμοι,' *χα'τ* μ/;·»'ζ‹ω \·.

•i Xiu *xai iHftn>nyiot*

' i) *a xai* *ta* Γ.

»\·χ«ια χ«·

r<Mi«φ f»'; n: Λ<···· *ia* rc

·) *i* *, toi* ΓiΟιίοΐΌχηι ιηνι/ροι·, »/τ.ο< (£« etc.

l Post ;o'O\;>ω. haec io Γ habentur: *xtii* r^; *xtuttt}*· r^.' *xt* (θ«r. ‹\j//«>'»· *'ftaroxw* >(ί<n *ra* <h<raairr»ϊ//>(xn' m. »r^stu *ttt. m* a; *xai* r»,>' *i* γ‹ό· *a^otituitav xfc* i*à* etc.

·) ‹'»»>ÂÀian\·. *èrwtifv* ·, *toi-* .*natal· ικχλ^ιΐα* »‹' yrÀfcrrb. χαί ce j<$»· ré; «vaT|»Xx»te *μί μόνην* r>(ι **Η***ταήμί·* θ»· >r« *Ai* »·« «se'jpr* r^»· *ταγά*ι «ϊ/ΐor et«, t

·) *xal* ïïai>a»vt<in;^rai ΛΛ Γ.

Iv) Prorsns aliter habetur in t hic locus, «eilicet: Ç fa} *tt'* *tiAtxot* d.T«c rrw; r.e» ιιVc . *jtt'i't* ***tr.hri*** F'T(»o;*r7«j«i· *tf\- r»,»· Iαμβηχό*- χα< α«<>. >·« rô »'.i<<ot»r»'vorv r£ «croc */taxantori/ri, t'nt.à txthoi* ôποὲ rè /peo» roiro *xa* g ; rô *u τ»'* ➢ Cĩ ≍ ««#‹·‹»· e.xairet te *Aixatov,* aZzij» r«³‹α *χαΐαΑ^ομην νà μη* xaré r>]; at'rot* /<axa(mir/,ro;' *tΐt* Ai· roî< etc.

*·) A'«χ·; »4M.·o<μοι· otn.

*·) *Τίν<»t* ' *KaxarriHn* C.

viris ac mulieribus. ut jam nUnr et in poste.rum. omni Latinorum novitate peregrinisquo dogmatibus '»c ritibus circa immaculatum rectae nostrae fidei cultum relictis et abjectis. paterna veteraque communis matrib, sanctae nempe Christi ecclesiae orientalia, instituta sincera, servetis, cum quae ad pia dogmata «imitent, tum quae ad communes ecclesiae traditiones, scriptas aut noi^ scriptas, re- ferantur. 1'ro'nde jejunia quidem. Christi intpiimus nativitaris, sanctissimae Deiparae 'kauctorumque apostolorum, sarta tecta teneatis, integro servato dierum numero, quem orientalia Christi ecclesia jatndudum accepit, |>er magnam tpiadragesimam quartasque et sextas ferias totius anni piscibus abstinentes secundum disertum h posto)i···»rum canonum interdictum. XjStn etiam abstineatis ab illicitis quartis matrimoniis et ab alio quovis ronnubio sacris ecclesiae legibus prohibito.* Imprimis vero proba totaque mente obsequamini beatissimo aanetissimoque Antiocheno patriarchae fratrique *«nostro domino Athanasio tanquam omnium vestrum spirituali pastori, domino, capiti, paternas ejus admoniriones, hortationes, institutiones obsequenter et ex amore suscipientes, sedulo caventes ne ullo modo lentitudini ejus adversemini neve cum impetatis ac lacessatis ob memoratum Damascenum debitum, quod ab eia solvendum est. qui ex propria cupidine ac pervicacia illud contraxerunt, mm autem a Beatitudinc ejus injuria exigendum: neve ullam aliam insectationem adversus eum moveatis, sin minus et Deus justam in vos iram conciperet et mts iniquum in Beatitudinem ejus detrimentum non sustineremus. Praeterea quos supra memoratos deposuimus. Alepi pravum Derasimum. pravum Seraphim, nepotem o)im Tvrii, BeVvti pravum Neophytum, hos ab universa «trientalis 1'hristi ecclesia nobisque omnijms depositos a« segregatos ut impios et episcopali .rhrisrianoque ordine amotos, nernoo eurum sectatores a« fautores, aeque et vos omnes una rejiciatis et n«m modo pro episcopis, sed ne pro christHriiis quidem prorsus habeatis.* X

φ«4Η χχ· i«! ') ÎÀ« nii·/*; χ«: iξισου. *κβί !χ:* μίνϊν ώ ἀρχ;» .ιὶ . ίÀÂ οὐί! » /ρ·.στ:«νο·i4 ἁπλώ 'ί χά τ'.ιι λογίζιβiH.

Καί οὔτ» μiν iWicOvτ»; «.'στ»·) àzr.ihù; χροτιανο! χ«1 »«i O,v W '»»*" «ὐχήν χαί Γΰλογία*? χ«ί ἀξιοϋαiH χα: τή ^ατ.ζαία Αν ουρανών. Et ῖῖ παραχούσατί πάλιν χαί <ὑρίσχ«30« «ί ττ,ν*ι τή λατιν.χή χαχοίοξία Ϋ.λάντ,ν χαί χ4Ητήαιτι χανίνα-**ini** τά πρ'.Γρ,μίνα «ίτι ιί τά νηστεία; ε!τε.;ει; τά δόγματα καί παραδόσε:; καί έ*η τή ά-'ία; w> Χριστού ανατολική; έκκλησία;. ή τώ μακχριωτάτψ πατριάρχη ὑμών απείθειαν Χ3· καταδρομήν ήντιναούν ·ίξ«'ι. ή τού; καί^ρημένου; ἀρχιερει; ὡ λατινόφρονά; και νεωτερμαίάφ περι· πο:η«*είτ< ·) καί ^ίφδήτ: : τρέπω' καί συγ-^ κοινωνέ,σετι ci; τού; νεωτερισμού; χύτών. αλλά καί «S τά αραβικά *ρ:?λία Οπού φέρονται τυπωμένα*) έπ* όνόματ: τού ποτέ Κακοτύρου κα: δσα άλλα τοιαύτα εναντία Tt dv»WAixt έκκλησία όττ.; τά άναγινώσκει ή τά φρονεί καί **zi** πιστεύει. ή όπου **zi** εὑρήσε:·î δέν νά καύσει. έτ: δέ κα: εί; τδ εκκλησιαστικόν ημών σύγγραμμα. οπού προλα^ίόντω; συνοδική γνώμη -' άποφάσε: έστείλαμεν **tt**; τά αύτό^ι και φανερώνει τά; διαφορά; όπου *ἔχιι ἡ* Ανατολική έκκλησία μέ τήν ΣυτικήΧχαΙ άποράλλει κα: ανατρέπει τά; τών Λατίνων^ καινοτομία; κα: κακοδοξία;. δστι; εύσερή; χριστιανό; δέν τδ ,π:στεύ<: καί δέν τδ αποδέχεται μετά πάχη; ευγνωμοσύνη; κα: προθυμία;. άλλά τδ άπορά\λέ: κα: τδ καταφρονεί. — όλο: λοιπόν >·| ο: τοιοΟτο:. δσο: κα: οποίο: ήθελαν ή alta: ιι| οί φαινόμενο: **) έναντίο: ι·) τή παρούση έκκλησ:αστική κα: συνοδική ημών άποφάσει πατρική τε καί πνευματική νουθεσία. έστιοσαν άφωρισμένοι παρά τή; άγ:α; καί όμοουσ?>υ καί ζωοποιού κα: άδ:α:ρίτου τριάδο;. τοΟ έ/δ; τχ φύσε: μόνου »>εού. κα: καταραμένο: καί άτυγχώρητο: άα: μετά θάνατον άλυτο: έν τώ νυν αιών: κα: έν τη» μέλλοντ:' α: πέτρα:, τά ξύλα καί ὁ σίδηρο; λυ^ήσοντα:. αύτο: δέ ούδαμώ;· κληρονόμείσε:αν την Ιέπραν τού Γ-ΐζή κα: τήν Αγχόνην τού Ιούδα* σχ'.σiΗιη ή γή καί καταπίη αύτού; ώ; τδν Δαί*άν καί Αρειρών τά πράγματα κα: υπάρχοντα αύτών είησαν ει; παντελή έξολό>ρευσ:ν κα: άφαν:σμόν ή μερ:; αυτών μετά τού προδότου Ιούδα καί τών »Ηο·μάχων Ιουδαίων τώγ σταυρωσάντων τόν κύριον* έχοιεν κα: τά; άρά; τών αγίων τριακοσίων δέκα κα: όκτώ Ρεοφόρων πατέρων τών έν Ν:κα:φ κα: τών λοιπών άγιων συνόδων, καί προκοπήν ού μή Γδοιεν πώποτε επί ζωή; αύτών και ειησαν ένοχοι τού πυρδ; τή; γεέννη; και υπόδικο: τώ αιωνιφ άνα,Ήμαν.. Κα: tt μέν σωφρονισΙΚύσιν ο: τοιούτο: μέ τήν παρούσαν εκκλησιαστικήν έπιτιμησινΗ| κα: παιδείαν καί κάμωσιι„| τελείαν Αποχήν τών προειρημένων ατοπημάτων καί δυσσερημάτων *·) του;. »>έλουν αξίωσή

Atque ita «|uidem si vos ipsi gesneritm. chrmtiani vere eritis; orationem et benedictionem a nobis habebitis ac regno caelorum digni videbimini Αη autem rursus detrectantes in pravae lirinorum sententiae erroribus insederitis, eorum quae diximus quicquam s|»ernenten sive in jejuniis sive m dogmatibus trndftmnihusque m* ritibus baitefae Christi e<*cleniae orientalis, aut in beatissimum patriarcham vestrum quamlibet detrectationem insertationem ve agentes, aut episcopos, quos, ut Latinorum fautores novatoresque decisu unus., qu«hia modo tuentes et adjuvantes vel eorum novitates participantes, quin etiam arabica volumina. qupe nuper pravi Ta ni nomine edita circumferuntur, «m quaecunquc hujus modi alia, quae orientali ecclesiae contraria -oint, si quis legerit, probaverit, rata habuerit aut inventa comburere rernsarit; imo vero eccUmtastirum scripturn nostrum, quo nuper s\nodali sententia a‹· cognitione illuc misso discrimina, quibu- orientalis ecrlesia a latina dissentit, declarantur. Latinorum novitates firisaeque opiniones refelluntur a‹ subvertuntur. si quis pius christianus verum esse n«»n putaverit neque proba obsequmeaque mente susceperit. aed illud abjecerit ac despexerit hi omne*, quotquot qualeaque fuerint, qui nostrae huic ecclesiasticae synodaliquv sententiae atque paternae apiritualique admonitioni obstiterint, sint excominimicati a sancta, ^maubstantiali. vivifica, indivisa Trinitate, uno natura solo Deo.· et maledicti et nullius veniae capaces et insolubiles post mortem, et in hoc et in futuro saeculo, saxa, ligna, ferrum solventur, illi vero nequaquam: (tiezi lepram et .ludae laqueum adipiscantur; scindatur tellus eosque absorbeat vvluti Datan et Abiron; hona eorum atque res funditus tollantur a‹* deleantur; pars eorum sit cum pmditore Juda cumque Judaeis Deo repugnantibus, qui dominum crucifixerunt: devoveantur diris sanctorum trecenta decem et orto patrum, qui divino numine afHati Nicaeae convenere, vetemruinque sacrorum conciliorum; ne unquam per totam vitam in ulla re proficiant, sintque rei ignis gehennae «ybjectique aeternae exsecrationi. Quod si post hanc ecclesiasticam objurgationem ‹astigationemque ad sanam mentem redierint atque a memoratis indecentiis impietatibusque prorsus abstinuerint, tum. ut decet, condonationem veniamque ab ecclesia consequentur Hin autem posthac in malitia sua rursus perstiterint, hi probe sciant, nos civili castigatione in eos usuros vase ac libellos adversus eorum nonnullos potvntis-

*l r»‹» in ‹' rejicitm ζ «/«.ι‹\ν.ι·..
·)
l› r e t o h o »« ora. '
·> *cp/<or>» Γ.
*) *γνημῖ ttui* om. ‹
*·) *Kfu^ôv* on. Γ. y

'·) «‹ <αοοαί»r»i' */iaî*
Quae hic uberiori sennom* exsecratione* iu voiifiuusces feruntur, eae in ι panel* its complectuntur *iiaviint* ^erpovuat' utro^ri^r *nai^ar^i· ·(μ‹ρ'ιν Kuthfitfci·.* eurecoa»· «<<rtp«qo»ru nape *9fot xa·* *ar»/(*a «i»®‹ *xni ft ft'ff* . etc.
u) .'κι/ρζοιΰ' *xni* om. sed post sddit. *xtti* »or
*·) **όμοια** ‹*.
*·) *xtti* «Huotjij/tdra·»' — *xni* si *γ/ι·νἠνμ>,ζ* in C uns »««*? >A»u(rnLiihtU4 . Àjÿv» ut.ki',.
CuNCIU Gkmkjuàu t o MVS XXXVH.

μ«τΑ *za'xg·* τή;· ἐχχλησία; τή; πμοσηχσύση; *iyisita;* χχ: συγγνώμη;· f- **il** χχ! μ»τά τοὺτο ἐπιμένσυ:ς πχζ:ν »!; τὴν κακίαν του;. **i**; ἠξ«ὐμυυ:ς καλώ . ὅτι ἅλομ«ν μ«ταχ«:ρια^ἡ κατ' *mrtὰν* ἐξωταρικήν πα:ι«ίαν χαί Ηλομαν δώσ«: 8iA paptxoὺ; τοιοὗτου; Αρζια «!; τήν χραταιΑν βασιλχίαν, πώ; ,Ἰνχι ἰτ,ρόιο ;: χχ: Anv.lHt; τή ανατολική ἑκΛησί^, χαί τότ« Οέλουσ: παιι,υϋή ἦ μέ μφοίμοτΑτην-βασιλι-»ὸ» πχιδ,ίσαν καί ἰἰαύ ὑπού τού; τδ προλέγομιν, **JiA, vi** «ίμασΟ» πλέον αναίτιο·. «ι; **i** τ. κακδν ἠΟχλαν ἀχολουΙΕήσι: κατ' χυτών. Γμαΐ; οὔν'ι ποιήσατΤ Απαντ»; ὡ; γράφομιν, υπχκούοντ,; ιύπ·:0ὡ; το!; *ν^ τώ παρδντ: γ«γραμμένοι , ινα χχ! ἡ τού ἴώού χχρ:; χχ: ἡ «ΰχή χχ: ἡ ἰὐλογίχ τή; ἡμών μ,τριότήτα; tfr, μ«τχ πάντων υμών.

Εν Ιτι: σωτηρίφ ,αψχδ', μην! ἀπριλλιω- -

, -|- Ιΐρ«μ:'χ; ἑλίψ ἦτ› αρχ:«π:σκοπο; Κωνστχντινουπόλίω . νια Γλιμη , χχ: οικουμιν.κδ; πατριάρχη·;.

ἡ Ο Ἰιροσολύμων Χρὐσανθο; tjvxco ;χινόμιί^χ.

4- ‹· Κα:σχρ«:α; Χιόφυτο .
4- Ο Ηρχχλ(:χ; Καλλίνικο .
-|- Ο Κυζίκου Αυξέντιο .
4 Ο Νιχχία; Γιράσιμο .
/4 ‹· Χαλχηρόνο; IlxpiHv.o:.
ȳ 4" ‹› Ββρροία; Μακάριο .
4- ‹› Μ(σημρρία; Γρηγόριο .
4- ‹· Αγχιάλου Καλλίνικο
4- ‹· Δρὐστρχ; 2«ρχ^«:'μ.·
4- Ο Χίου Δανιὴλ.

•imo imperatori daturo», quibxx significetur eceleriae orientalia doctrinam auctoritatemque eoa recaeare. et jam tum acerbiaaima poena ab auguata principe caatigabuntur. Id igitur eoa moaemua, ut jam excusari non poaaint. ai **quill** illi· acciderit. Voa autem omnes, ut aeribimus. aie agite, huic scripto obsequenter oboedientea, **utgratia** et votum atque benedictio nostrae mediocritati» sit eum vobis omnibus.

Αι›ιυ· **repamhie** xaltitiw JIIM'CXXIV. inrnst· Hprili.

4- Hieremia».' miseratione Hei iirchiv|›ii›copu» l'onsbintiimpoli». novae Remue, et oecumenicus patriarcha.

4- Ego t'hnsanthu» Ilierosohmitanu» simul decerno.

4- Neoph) tua Caesariensi».
4- Callinicus HeraNeensis.
4- Auxentius Cyxicenu».
4- Gerasimus Nicaeensis. »
4- Parthenius Cbalcedonensis.
4- Macariu» Berrhoeensi».
4- Oreguriu MeaembrietiaK
4- Callinicus Anchialensi
4- Serapbiii Dnatrcnii
4- Daniel ‹'hit»ns»h».

III.

('YRILLUS IN ANT1OCHENFM GRAECORUM PATRIARCHAM ELECTUS A SYNODO CONSTANTINOPOLITANA TANQUAM PATRIARCH ATUS, INVASOR EXCOMMUNICATIONIS AC DEPOSITIONIS POENA PLECTITUR

i tueuse decembri 1724).·

4-)tpt;i:x; ἰλέω ἰττού ἀρχιιπίσχ'. no; Κωνστχντ: νουπἐλ«ω;. **vix;** Ρὼμη;, χχ! **οικτυμίνικδ** *τ. χ τρ : χρ γ »,;.*

4" Ι«ρώτατοι μητροπολίτα: χχ! ὑπέρτιμοι ci ὑποκ,ίμ,νοι τφ ἁγιωτάτω ἀποστολική! πχτριχρχιχφ Ορδνφ τή; μ«γάλη; ,Ἡαυπόλιω; Ἀντ·.οχ«ία , ἐν Αγΐφ πν<4-μχτ: αγαπητοί σ·υλλί:τ·5υργο!, Ιντ'.μότατο: χληριχοί ττῦ ἁγιωτάτου τούτου θρίνου χχ! τβν ϋκοχ»:μέν<»ν χύτφ Ιπχρχιών τι χχ! μητροπὐλ<«»ν,\χα! «ὐλα^ἰυτχτο: :tp<!; **tutti** πάντων τών ὑποχχιμίνων χυτοί; χωρίων, χρἠβ!|ιο: **ipyovtt;** χα! γέρ'.ντ<; χχ! λο:πο! πχντ»; (ὐλογημένο: χρ^υτ.χνο:, τίχνχ **iv** χυρίψ Αγαπητά τή; ἡμών μιτριάτητο;, χάρι «!η ιιμίν χχ! χἰρἠνη χχ! Ιλ«ο **ihta** πχντοχράτορο; χα! παρ' ἡμών <ΰχή, <ὐλογ:α χχ! ουγχώρησ:;.

(Η ἀληθώ; χρ:·ἴτ:ανο! τδ πρώτον χχ! μίγιυτον χχ! τ:μ:ώτατον πράγμα δπού Ιχουσιν t!νχ: ἡ <ὐαι0ή; χχ! Αμώμητο; πίατι; τή; Ανατολική; τοΟ Χριστού ἐχχληαία;, τήν δποίαν 8σοι φυλα'ττουσιν Ακριβώ , χαδώ ἐἴιίαχ,Ἰηοαν χαί παρἰλαβον ΑνωίΗν Atc' αὐτοΟ τ;ὐ δ«σπότου Χριστού χα! τών Αγίων αυτού μαθητών χχ: Αποστόλων χα! τών ἱιρών πατέρων τή; ἐκχλησία;,

4- *HitftHiia. divina archirinucupns*
ConttaHttfiojHili norar Romae et (Hitnarcha ••era·

4- SNvrariNftimi incrropolitHe et honurntiaainù. qui sub minctiMiina npoatolii·» jiUtriarchrth aede magnae I>ei urbin Antiochiae agiti». dilecti in •ancto apiritu comminiatri. venerandiaaimi clerici hujuace aedi· necnon metropoleon provinciarumque ei subjectarum, religioeieaimi aacerdotcs cum cuncti· pagis tubditi·, praeetantiuimi procere· et aene· atque reliqui omne» benedicti christiani. filii in dominb dilecti mediocritati· noatrae, gratia vobi· et pax atque miaericordia a Deo omnipotente, a nobi» vero votum et benedictio atque venia adiit.

Qui vere chriatiani aunt, hi· primum et maximum et studioaieaiinum quod agitur negotium pia ac immaculata eocleaiae Christi orientali· fide· : quam qui diligenter custodiunt, quemadmodum illam jamdudum ab ipeo Chriato domino ejuaque •anctis discipuli· et apostoli· necnon sanctis ecclesiae patribus edocti sunt et acceperunt, hi vere

h *jrai J›4λ»i na«ἀei->o<at* 07odporfp·»', *x«l· »ê€v...* C.
') Omnia jam ab ²ᵇ desant la Γ.

* E codice patriarchal·· Hieroaoiyoütaai IV4 foL 1-lt primae edidit A. Papadopoatot-Kenuaea· ia wu .Ι›·«λ/ντθii ο«χ›-*aολι/ατα^;* t. Π (PstrafoH. MH), p. 9ΑΜΑ9: loco· praeopto· reeadit etiam Caltinieae ItettauMM in »ao opere •aper edito et · aobb supra uMaorale p. WMMi,

ἐχείνωι sfvat xed λέγονται τή ἀληθεί^ί χριστιανοί· •ὑσεβεί κεά ὀρθόδωξωι χαί γίνωνται μέτωχο: τή θεία δόξη *λλΐ χάριτο* . βυναριθμωύμενωι *ἐν* τή τάξει τιήν ἐαλεχτών"·ωσά^ λογικέ πρόβατα τή ἱερέ τού Χριστού . μάνδρα * ἐξ ἐνανπα δέ δσωι ἀθετωύσι χχί παραβαίνουσι τά πατρωπαράδότα δόγματα τή ἀνατολ^χή τωύ Χριστού ἐκκλησία χχί πίπτωυσιν'εί ἑτεροδόξου χαί χαχόφρωνα ἐννοία χχί ἀκολ^υθωύσιν εί τδ ψεύδο χαί ἀπάτην, τών οποίων ὁδηγί chat ὁ διάβολο ὠ πατήρ τού ψεύδου , οί τοιωύτωι ὀχι μόνον μακρύνουν gai χωρίζονται ἀπΐ τήν χάριν τωύ Χριστού, ὁ ὀπωίο εΓνα: ἡ αὐτωαλήθεια, καί γίνονται νί^ί τού σκότου χαί υπεύθυνοι τή μελλούση; αιωνίου χωλάβεω . ἀλλέ χα: ἐν τφ παρόντι βίφ λαμβάνουσι τήν μεγίστην χαί χαλεπωτάτην παιδείαν παρά τή ἐκκλησία * χαί κόπτονται μέν ἀπδ τή ἐκχλησιαστική ὀλομελεία; ὠ μέρη σαμρά χαί ακάθαρτα χαί διώκονται ἀπδ τήν συναναστροφήν τών λοιπών ευσεβών ὠ; πρόβατα ψωριώντα, παιδεύονται δέ χαί μέ ἄλλα; σκληρέ παιδεία; πρδ σωφρονισμόν χαί ὑπόδειγμα τών πολλών, διά νά μή γίνωνται xg! ει τού λοιπού ὀβθοδόξου πρόσκομμα χαί κακόν απώλεια; παράδειγμα.

"Ενθεν δή τοιγαρούν χα: ὁ μακαρίτη πατριάρχη Αντιόχεια κύριο Αθανάσιο . ἐν. ζών χα: διατριβών αὐτδθι ει Χαλέπιον, ἑκαμε διαθήκην χα: παραγγελίαν ὁμού μέ' τήν γνώμην χα: ψήφον τών ἀρχιερέων τού θρόνου τούτου χα: τών ἐν αὐτφ ευσεβών χριστιανών, καθώ * είναι γνωστόν ει δλου σα . δτ: νέ γένη διάδοχο μετά θάνατόν του ὁ πρωτοσύγγελλό του χύρ Χιλβεσφρο , αφινοντα; χα: φοβερέ ἀρέ; ει εκείνου , ὁπού ἠθελαν έναντιωθή ει αυτό. *Οθεν κατά τήν διάταξιν και παραγγελίαν τή εκείνου μαχαριότητο , μέ τήν ὁποιαν προύτρέπχτο κα: ἐπαρακίνει διά γραμμάτων τήν τε ημών μετριότητα και τδν μαχαριώτατον χαί ἁγιώτατον πατριάρχην τών Ιεροσολύμων χαί περιπόθητων συνάδελφον ἡμών κύριον Χρύσανθον καί τήν περ: αὐτήν ἱεράν τών συναδέλφων ἡμών ἁγιων αρχιερέων σύνοδον τού οικουμενικού τούτου θρόνου τή Κωνσταντινουπόλεω , νά ἀπωχατασταήσωμεν τδν κύρ Χίλβεστρον πατριάρχην Αντιόχεια , ἐχειροτονήσαμεν χα: ἡμεί τδν αὐτδν χΰρ Χίλβεστρον πατριάρχην '.Αντιόχεια γνήσιον καί νόμιμον καί κανονικόν κατά τδν τύπον και τήν τάξιν τή ἐχχλησία . Ο δέ ει τά αὐτόθ*. ευρισκόμενο Καχοσεραφειμ, ανεψιό τού θανόντο λατινόφρονο καί προχαθ^ρημένου Καχοτύρου, εὑρίσχοντα εὐχαιρίαν μετά τήν πρδ; κύριον ἐποδημίαν τού εἰρημένου πατριάρχου χύρ Αθανασίου χαί θέλοντα νά ἐρπάσφ) ληστριχώ 6 ανίερο και ανάξιο; τού πατριαρχικού θρόνου τή Αντιόχεια καί νά φθείρη καί νέ ἀπολέση τδ ἐν αὐτφ λογικόν τού Χριστού ποιμνίων μέ τέ λατινικέ καινοτομία καί αιρέσει , ευρίσκει ὀργανα πονν^ρά καί ὁμόφρωνα αὐτφ τδν Καχογαβριήλ Ἰπνι Φινέν ἐπδ Ρεμλίου καί τδν Καχονεόφυτον μητροπολίτην Σαϊδανάγία . οί οποίο: μέ ψευδώνυμον χειροτονίαν ἐπεχατέστησαν ένα τρίτον τάχα αρχιερέα ει όνομα μιΐ κώμη ἐγγύ Δαμασκού, Φούρζουλ ὀνομαζομενη · χαί αυτοί οί τρεί ἐχφωνούσι χαί ὀνομα'ζουσ: τόν Καχοσεραφείμ τούτων, μετονομασθέντα δωλίω Κύριλλον, πατριάρχην Αντιόχεια , οί ἀνίεροι τέν ἀνίερων, καί ἑκαμαν οί δυσσεβεί Χαί ανόητοι τδ μέγα καί υψηλόν τή πατριαρχική τιμή καί ἄξιο χωμφδίαν τινά καί παιδιάν καί γέ).ωτα, παιζοντε οί ανόητο: εί τά θεία χαί ἱερά. "Οθεν βλέποντε ἡμεί χαί δ ἠδή θείω ἐλέει μαχαριώτατο καί ἐγιώτατο πατριάρχη Αντιόχεια κύρ Χίλβεστρο , ὁ ἐν ἁγίφ πνεύματι ἀγαπητδ ἐδελφδ καί συλλειτουργό ἡμών ὠ γνήσιο χαί κανονικό πωιμήν χαί προστάτη ^τωύ θρόνου τούτου, χαί ἡ περί ἡμ& τών ἀρχιερέων ὁμήγυρι , χαί μή ὑποφίροντε τήν τοιαύτην αὐθαδειαν τού βηθέντο Κακοχυρίλλου χαί τών ὀπαδών του χεά ἀχαλούθων αυτού, σχέφεω συνοδική γενομένη περ^ αὐτών, πρώτων μέν ἐπροσδράμαμεν τφ βασιλιχφ χράτει, χαί

«une et dicuntur pii urth^doxique rhrisriani divi-
πμ gloriae et gratiae participé* Hunt, quippe qui uti spirituales sacri ovilia Christi ove· electorum ordini adaeribuntur, ' (Contra vero quicunque. dogmatibu· a patribus traditi· orientali· (%riati ecclesiae aspernatis ac. transgressi^ in peregrinas prava·* que opinione· labufitur atque mendacium erroremque MMUantur, quorum dux diabolus ret tanquam mendarii pater. hi nng modo « gratia Christi, qui est Ipsa veritas, digrediuntur ac segregantur, necflon caliginis Hunt filii ·‹· futurae aeternaequr damnationi obnoiHL *ed etiam in hac vita maxima acerbiasiniaque poWia ah ecclesia afficiuntur atque segregantur quidemX ab «»cclrsiae Cui^wtre tanquam putrida itnmundaqu^ membra et a ceterorum fidelium societate ut scabiosae oves expelluntur, aliis vero acerbi· «astigatioiubus puniuntur, ut ipsi melior»·· fiant ceterisque sint in exemplo, ne reliqui»· orthodoxo· offendant pravunopo' »oleantur perditionis e.xemplum.

Quapropter patriarcha Antiochenus mm ita pri·dem defunctus, dominus Athanasius, dum adhuc vivebat ibique apud Alepum commorabatur, testamento mandatoque fact»», assentientibua ac suffragantibus hujuste sedis episcopis piisque christiani». ut robi· omnibus notum est. sibi qui post mortem succederet elegit protusvncellum süum dominum Sil-* vestrum, eis, qui rem impugnarent, horrenda mala precatu·. Hinc Beatitudinis illius jussa ac mandata exsequentes, quibus mediocritatem nostram et beatissimum 'sanctissimumque patriarcham Hierosoh·mitanum, dilectiMimum fratrem nostrum, dominum Chrysanlhum. atque sacram, qua comitamur, fratrum nostrorum sanctorum episcoporum synodum oecumenicae hujus aedis I'onstantinopolitanae. per epiettdas inducebat excitabatque. ut dominum Hilvestrum patriarcham Antiochenum designaremus, eundem dominum Hilvestrum creavimus et nos genuinum, justum, legitimum patriarcham Antiochenum secundum ecclesiae ritum et ordinem. At qui iethic degit pravus Seraphim. Latinorum fautoris illius olimque exauctorati. mod»» vero defuncti, pravi Tyrii nepos, post migrationem ad dominum lauilati patriarchae domni Athanasii opportunitatem nactus, ut optarat profanus ille et indignus, patriarchalem Antiochenam sedem' praedonum more invadendi, ejusque spiritualem Christi gregem Latinorum novitatibus haereeibusque diripiendi ac perdendi, adhibita opera improborum hominum •ecumque convenientium, videlicet pravi Gabriel Ibni Phinam a Ramla oriundi et pravi Neophyti. Hidnalae metropolitan!, qui fictitia ordinatione tertium alium renuntiarunt simulatum episcopum titulo pagi cujusdam prope Damascum, cui nomen Ph»»ursoul, a tribus istis, a sacrilegis sacrilegus, pravus ille Seraphim. Cyrilli nomine dolose assumpto, patriarcha Antiochenus declaratur et creatur. . Atque ita quidem summum illud amplisaimumque patriarchal!* dignitatis decus vulgi fabula et ludibrium a»* deridiculum factum eet impiorvin istorum stultorumque hominum opera, quu divina quaeque et sacra stolide deridentur. Quae)»erpendente·nos et qui jamnunc miseratione divina nuncupatur beatissimus et sanctissimus patriarcha Antiochenus dominus Silvester, dilectus in sancto spiritu frater noster a‹· comminister, ut qui legitime et secundum canones electu· sit sedis illius pastor ac patronus, et qui in aula nostra versantur episcopi, neque tentam memorati Pseudocynlb ejusque asseclarum et comitum impudentiam sustinentes, rebus hisce synodaliter cognitis, primum quidem perfugio ad

αὐτσύ μέν τού ἐργάτα 4άού καί σύνεργού; τού το:ούτου κακού ἴζητήσαμεν .να ἐξορισβώσ·. διά βασιλιάχού ἰρισμού-Ζίτίειτα δέ ἐκρίναμεν εδλογρν, χαί άπεφηνάμεί>α ρ*ώμή κοινή συνοδιχήε,Λ παιβεβ·ώισιν οί τοιούτο: xai μέ ἐχχληαιαστιχήν. παιδείαν, οί μέν τού Ιερατικού τάχα λογίζέμενοι καταλόγου διά "ίτονοδιχή καίΙαιρέσεω „ ίσοι χαί όποίοί εἰσιν οί τοιοΟτοι, *οἳ*ᾶ Τή τών λαΐκών τάξεω άφορ:σμφ Λϊ ἐξώβε: τή Χριστού έχκλησία . πρδ σωφρονισμόν χαί παράδειγμα τών λοιπών χριστιανών.

- "O#ε>-γρ<ίφοντ» Στὰ τού παρόντο άποφκνόμ»μα συνοδ-.χώ; μετά τών περί ήμί ἱερωτάτων ^χιερέων χί:· ὑπερτίμων. τών ἐν άγίω πνιύματ:,>άγαπητών ήμών άδελφών, !να«4 £qit»!; πρδτερ^ον μέν Κακοσεραφείμ, ύστερον δέ μετονομάστε!; Καχοχὺριλλο , ὁμού μέ ἐχείνου οπού τδν ώνόμασαν χαί τδν ἐψήφισαν πατριάρχην Αντιόχεια , δηλαδή τδν Καχογεφριήλ Ίπν: Φινάν χαί τδν Καχονεδφυτον Χαΐδανάγ:α χαί τδν ει δνομα Φούρζουλ χειροτονηίΗντα ὑπ' αυτών χαχοεπίσχοπον. ώ; φευδώνυμο: χαί άνίεροι άδ4χ:μοί τι χα: άνάξιο: χα! φανερό! αἰρετιχο! χα: λατινόφρονε;. <τ: δέ χαί ὁ .Χαλεπίου Κϊχογεράσιμο . ὁ όποίο κοντά εἰ; τά άλλα σφάλματα χαί κακουργήματα <ί τήν λατ:ν4φρονα αἰρετ.ν χα! απάτην του. δ'.ά τά όποια χαί πρδτιρον ὑπεύ!>υνο ἐγένετο παρ' ήμών συνοδ-.κή χαι*α:ρέσ»:. χατεπάτησε πρδ τούτο·.; χαί τήν προγεγονυίαν κατ' αὐτού ἐχκλησιαστ.χήν ταύτην παιδείαν τή; χαΐ»α·.ρέσιω χαί ἐτόλμησεν ὑστερα άπδ τούτο νά ἐνεργή άνυποστδλω τά τή; άρχιερωσύνη , γενίμενο φανερώ άποστάτη χαί περιφρονητή τή μιγάλη τού Χριστού έχκλησία χαί τή; ιερά; συνόδου, Ίτι δέ και ο: δμογνώμονε χα! όμόφρονε χα! συνιργοί χαί συμ(ίοηί>ρ! τούτων ἱερεΐ; ώ άρχηγο! χα! προταίτιο: τή ψυχική άπωλεία τών χριστιανών, δηλαδή 4 χούρι Βόχπε 4 άπδ Λϋδδη , 4 χασί; Απτελμεσΐχ άπδ τού μοναστηριού τού άγιου Γεωργίου Τεΐρ-'Εχμεΐρε, 4 χούρι Τάτρο; καί 4 χούρι Ούτράο άπδ τά πέριξ τή Δαμασκού, ὁ χούρι Απτελμεσΐχ Ζιμπάλ. 4 κασί Χάννα Χουμπίγιε άπδ Δαμασκού, δλο: δμού οί άπηριθμημένοι κατ' άνομα φευδώνυμο: άρχιιραί χαί ιερεί μετά τού ρηίΗντο Κακοκυρίλλου τού τάχα ὑπδ αυτών χα! πατριάρχου χ«χ«ιροτονημένου, χα^ηρημίνοι ὑπάρχουσι πάση; άρχ-.ερατ-.κή κα: ιτρατιχή; ἐνεργεία; χα! τάξεω; χα: έκπτωτο: αρχιερατικού χαί ιερατικού καταλόγου καί άπόρλητο: χα! ξένοι καί γεγυμνωμένο: τή θεία χάριτο , μηδεμίαν άδειαν, ἐχοντε άρχιερατικήν ή ιερατικήν ἐνδ'υθήναι στολήν, ή άρχιερατιχδν καιιερατικόν ἐχτελέσα: ὑπούργημα ώ χαί>ηρημένοι χαί άνίέροι ! χα! μηδε!; τολμήση συμφορέσαι αὐτοί ή συλλειτουργήσα: ή ώ άρχιερεί χαί ιερεί τιμήσαι ή τήν μιαράν αὐτών χείρα άσπασ^ήναα ή εισόδημα έκκλησιαστικόν πολύ ή όλίγον αὐτοί δούναι ή. συντρέχειν καί βαη*είν αὐτο!; καί υπερασπίζεσαι άλω , φανερώ ή κρυφίω , ἐμμέσω ή άμέσω;. Έτι 8έ καί άπδ τή τάξεω τών λαϊκών, ἐχ μέν τή Δαμασκού 'Οστά Μανσοϋρ, ἐχ δέ τού Χαλεπίου 4 Άπτάλλα Ίπν: Ζάχερ, ώ 4μ48οξοι καί συγκο:ν»νο! καί συμβοη^οί τών εἰρημένων δυσσεβών εάρετιχών, α'φωρισμένοι ιίησαν παρά τή άγία χαί 4μοουσίου χαί ζωοποιού χα! αδιαιρέτου τριάδο καί κατηραμίνδι καί ασυγχώρητοι καί άλυτοι μετά Αάνεπον αιωνίω . ΑΕ πέτραι καί 4 σίδηρο λυ^ήσονται, αυτοί δέ ούδαμώ - κληρονομήσειαν τήν λέπραν τού Γιεζή χα! τήν εἰγχάνην τού Ιούδα- στένοντε εἰησαν χαί τρέμοντε ἐχ! γή ώ 4 Κάιν, χα! ή μερί αὐτών μετά τών ὠεομάχων Ιουδαίων τών σταυρωσέντεεν τδν κύριον τή βάξη ' ή 4ργή τού Ιθού ε!η ἐπ! τά κεφαλέ αὐτών, καί προκοπήν ού μή ίδοιεν πώποτε ἐφ' ο(βουλεύουσιν ἐφ' δλην τήν ζεέήν αὐτών, χα! ὑπάδιχοι *Λιρκ»* πάσαι; ταί πατρικαί *χα!* συνοδιχΜ αρ^ χαί τφ αἰεενίφ άναΗματι καί ένοχοι τού πυρδ τή γεέννη κεϋ έξω τή Χριστού έχχλησία καί τή τών χριστιανών 4μη- * γύρειω , μή ἐκκλησιαζόμενοι ή άγιαζδμενοι καί χρ·.-

reginfti auctoritatem facto poatulaviniua. ut otnnev 4i
'maii iatlu· auctore· ac fautore» regio decreto in · Γ
dexulium agerentur, deinde veru aequum duxin»u»,
ut data a. tota «ym>do »ententia, hujuamodi homine· eecleaiaatiea etiam caatigatiune punirentur, ilii
quidpm, qui e aacerdotum catalog»'ee*e.ferebantur, ω
•ynodali depoaitione, quotquot qualexque fuerint,
qui vero e laicorum erant ordine, exrummuni-
.ratione et'ab eccleaia Chriati exactione, ut ceteri»
rbriatiania emendationi eaaent ac documento.

Quapropter praeeentibue litteri· ay nodaliter cum
ii», qui nobikcunr aunt. Mcratiaaimia antiatitibua
et honoratiaaimia. noatria in apiritu «ancto dilecti»
Iratribua. decernimini, ut qui non ita |>ri<leiii primi»
Seraphim dicebatur, nunc tero mutato nomine
PaeudocvrilliM appellatur, aimul ac illi, a quibu»
patriarcha Aotiochenua creatu» eat et electu», videlicet pravu» Gabriel Ibni Phinain, pravu» Neophvtua Sidonienai». jttqùe paeudoepiacopu» ille, quem
titulo Phourxoul ordinaverunt, ut nomine mendace·,
aacrilegi. improbi, indigni, ex profe»»o haeretici
latinieque favente»: necnon Paeudogeraaimua Alepi,
qui praeter ali» delicta ac facinora practerqiM'
■usceptwm Latinorum haereaim ac fallaciam, qua
de cau»a olim aynodali depolitione a nobi» devinctu» · eat. tum etiam «prêta \eccle«ia»tica hac
depoeitioni» poena, quam priu« in ipsum tulimu»:
deinceps episcopalibus officii» contra jus perfungi
ausu» <Mt. magnae Christi ecclesiae ac sacrae sy nodi
transfuga atque contemptor palam factu»: praeterea sacerdote», qui ejusdem cum essent sententiae
et animi, horum adjutores et auxiliares ac spiritualis Christianorum perditioni» principes arehiteetique fuerunt, scilicet parochus Bochpe 6 Lydda
civitate, presbyter Abdelmesich e monasterio «aucti
Georgii Defr-EchmeTrensi, parochus Tatnip et parochus Outraos e Damasci confiniis, paroonus Abdel- i
meaich Zimpal, presbyter Hanna Choubiye e Damasco , hi omne» nominatim memorati falsi epi«<-opi
ac sacerdotes una cum nominato Pseudocyrillo. qui
fertur patriarcha ab illis electus, «emoti «int quovi»
episcopali ac sacerdotali munere et gradu, ordine
episcopali sacerdotalique exclusi, divina gratia deffiilsi, alieni, spoliati, haud ulla facultate pollentes
episcopalem seu sacerdotalem vestem sibi induendi
aut episcopale saeerdotaleque munus quodvi» peragendi, ut qui depositi sint ac «afrilegi. Ne quis
audeat cum illis aimul sacra» vestes gerere vel
sacri» fungi aut eos ut episcopos et sacerdote»
honore prosequi aut sordidam eorum manum deosculari aut ecclesiasticam stipem multam vel parvam illi» tribuere aut subsidio vel auxilio vel praesidio prorsus venire, propalam vel occulte, per »e
vel per alios. Quin etiam saeculares illi, e Damasco quidem Osta Mansour, ex Alepo vero Abdalla [bni Zaeher, ut impiorum, quos diximus,
haereticorum sectatore· ae participe» atque coadjutors·, excommusicati sint a sancta, consubstantiali, vivifica et individua trinitate, et exsecrandi
et inexcusabiles ae post mortem perpetuo insolubile·. Qgua ferrumque disaolventur, illi vero
minime: sorte accipiant Gieai lepram et Judae
laqueum; iugemiscaut ac contremiscant super terram vehit» Cain: «oeietatem habeant cum Judaeis
Dei iaimieis qai dominum gloriae emet affixerunt:
ira Dei super capita eorum effundatur neque in
rebus, qua· per totam vitam suam confecturi sunt,
unquam proficiant: sint obnoxii cunctis patrum
•ynodorumque diris et aeternas damnationi, igni»
gehennae rei et extra Christi ecclesiam ehristisnorumque societatem; saeris ne intersint nec
lustrentur aqua nec cum fidelibus commerentur
nec peet mortem sepeliantur sub poena suspensioni»

oriavot;, αὐνβν*ατρ/ρ4|Mvοι pstà Mνητον Ifutrrt-

psvot Iv folpet •*ffī'K* duvfpssotou aai «φορcapoO ■λὐτου τοO «ni 8uo0 κηντοχράτορο . ' Ofctt ytvioéw ἐξ «ποφισMo . I ›

,ηψχδ', μη·»! iiχιμβριφ 1l.

non ignoscibilis insolubilisquc excommunicationi· a Deo omnipotente.. Ita ftat de mandato.

MDCCXXIV,, men··· decembri

') Alteram depositionis libellum u i'yrillsri tulit mea>e Mraaràì 172Λ ttryaanchu patriarcha Hierueoljadtaaa·ˡ qnl UbeUup cum fuerit praecedenti fere oaaniM ainiuia, ram eonmlto Murimiu. Xou «Udem amararc ara· ralHakas UsUeaaes epietolam illam e codé» tfoaataatinopoUtaae aaneti uepnkri 411 ftA. 11 exscriptam W oakem adjecit rolamiaU. de you inpra meationem **Mau.** p. IM74WJ. Aliam etiam Chrysaathi istius epietolam ademtu Bathymiam. catholicam Tyri ae .'Udoni· episcopus. e tabulario Hierosolymitano crait ac publici juri· fecit A. PapadopoUloo-KerameM ik mtit .4»ολ·οτο·.· I»eooe*> 0<Λτ·Ï αΓοχνολο^β . t. Il ‹ Prtropoli. IltfMI. p. 314-3X11.

SYNODUS D1OECESANA MURANA

1722.

Bynodua dioecesium Muruua invoeptH ned non absolut* anno 1722. sub Acerno Guardienni Lûcano^ episcopo Mumbo.

De hac synodo confer opus cui titulus;

Prima dioeoeaana synodus Murana ab illustri»·, et reverendis·, patre et domino Dominieo-Antonio Manfredo, episcopo, ss. d. n. Benedicti pp. XIII praesule domestico pontifieio<jue solio assistenti, celebrata Muri, in cathedrali basilica, diebus 1« 2 et 3 maji MIMX'XXVIIL. praesulatus anno IV. Beneventi, ex, typographic archiep.. 1728. Hup. licentia.

In-4*. 13 f. ^153 p. · 15 f. (jndex). iKorfta. Bocca.lw

Fol. 13:« „Joh. Carolus l'oppola Gallipolitaiiu* (epiiMOpu» Muranus) synodum jam indixit anno 1845. ast vota ejus, struente diabolo insidias, in cassum abiere. Porro Francisco» Maria Annon^u», patricius Mediolanensis, alias synodo cogendae curas incumbit, anno 1668, sed humani generis hostis clavum in ea variis fallaciis imponi adeo protendit, ut tinem minime viderit. Angelus denique Acemus Guardiensis, Lucanus, praedecessor noster, synodum anno 1722. coepit aedificare, sed universae camis viam ingressus non potuit consummare *

SYNODUS DIOEUESANA N1VERN ENSIS

1722

Synodus dioeoeaana Nivernenaia. celebrata anno 1722, aub episcopo Nivemensi.

Exstant constitutione» synodale» in opere rui titulua:

Statuta aynodalia dioecesis Nivernenaia edita et publicata in vani» »y nodis dioeceanni». Nivertu, ex typographie viduae Le Febvre. 1777.

In - 12. 68 p. · (Never·. séminaire).

In hac synodo. edita aunt iterum atatula synodorum celebratarum annia 1669. 1721. 1734, 1733, 1736. 1753, 1754 et 1756.

SYNODUS DIOECESANA VIRDUNENSIS

***1722.**

Synodus dioeeeaana Virdunenaia celebrate anno 1722. aede episcopali rasante.

De hac synodo confer opus cui titulua:

Statuta généraux du diocèse de Verdun, pnbliéa au aynode général tenu au palaia épiscopal, le 8 avril 1750, par monseigneur lillustrissime et excellentissime Charles-François dHallencourt. évêque et comte de Verdun, prince du saint empire.

A Verdun, de l'imprimerie de Nicolas Hyacinthe Fanart. imprimeur du roi et de a. e. monseigneur lévéque et comte de Verdun, prince de a. empire, M. DCC. L.

In-4*. vj - 89 p. — (Paris. St-Sulpice.I

SYNODUS DIOECESANA SUESSIONENSIS

1723 martii 18.

Synodus dioeeeaana Sueeaionensis celebrata die 18 mensi· martii anni 1723, sub Joanne Joeepho Languet de la Villeneuve, episcopo Sueeaionenai.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Ordonnances synodales du diocèse de Soisaona, publiéea au aynode tenu le 17 mai 1673, par monseigneur Charles de Bourbon, et au synode tenu le 27 mai 1700 par monseigneur Fabio Brûlât de Billery, imprimée de nouveau par ordre de monseigneur Jean-Joseph longuet de Gergy. puis par ordre de monseigneur François de Fits-James. évêque de Boissons. Nouvelle édition, faite par ordre de monseigneur Henry-Joseph-Claude de Bourdeillee, avec les avis donnés aux petits syno-

des par me**eigneun Jean-Joseph. Laaguet de Oergy, Charle*-François le Febvre de Laubière et Françoia de Fitx-Jamea. A âqiaaona, chea Ponce t'ourtoi*. imprimeur de monaeigneur l'évêque; Pierre Nicola* Waroquier, aasocié au. privilège de monaeigneur'évique, M. DCC. LXIX.

In - 12, 370 p." — (Paria, Bibl. nat, B. 4O4W); Paria, Ste-Geneviève).

STATVTA inOECfkSl^ BRIOCEN'SIS

", 1723 maii ·δ.

■Statpta dioecesi* Briucensi·, edit* extra *bnodum dioecesanatn. die A menai* maii annl 1743, a, Petro Guillelmo de le» Vieuxville", epiacopo Briocen»i.

Iie his .statuti* confer opu» cui titulua,:

Statute du diocéae de Saint Brieuc. imprime! par I ordre dé monseigneur I illuatriaaime et reverendiàaime nteaaire Pierre Guillaume de la Vieuxville, évêque et aeigneur de S. Brieue. */huigiee./* A Renne», qjje» Pierre André Gamier,-imprimeur libraire, au palai·, à 1« Bible d'or, M. ΓM'Γ XXIII. Avec privilege du n»y, <

In - 8', H f. - 32t> p. - 1 f. (index). — (Le M*|»a, ville; Paria, Bibl. nat,; Paria, St-jMùlpice.)

F. b, ha<^ statuta edita sunt, ejttra synodum, dit/ 5 menaia-ynaii anni 1723.

(0NSTANT1A0P0L1TANA SYNO.DVS,

in qua Methodii Anthracitae errores damnantur (1723 mense augusto).

Praecipuoa inter errorea, qui labente'saecqlo XVII excitati aunt atque catholicam doctrinam vehementer labefactarunt, principem locum obtinere novum (ut aiunt) quietiamum, communia doctorum virorum eonaenaua iamdudum asseruit. Huius autem periculosae ac temerariae opinioni* auetorem principem extitiase Michaeletn dovMulino*. presbyterum Hiaflqnum, nemo eat qui ignoret. Hic Patacinae in Aragcmi* anni 1027 natus, post scientiarum saerSrpm. curriculum in Pampelonenai et i ■<'onimbricensi universitate elaboratunv, gnmi Jtitth Romam venit, ubi aub fucatae sanctitatis specie permultorum urriuaque sexus, etiam primariorum, gratiam et familiaritatem aucupatus, doctrinam suam late diffudit, tum praedicatione, turn evulgato libro cui titulus: *Dux epirifaaiie,* comfacesr* oninsds />er m<rm *interiorem ad* asseytMtdam pertectam contem/Vatomem et *divitem thevmrum parie interiorie:* quo opere saepissime recuso varias urbes et regione* au* peste infecit.

Venenum hujus pestis in quibus principii* delitescat. re* est tam illustria et omnium sermone celebrata, ut ne recensenda quidem videntur. At veneno illo orientem ipsum' imbutum et infectum fuisse, id haud paucis plane novum et admirabile videbitur. Nemini tamen dubium esae potest, quin res ita evenerit; quo vero auctore, satia ex instrumento deprehenditur, qnod modo producturi munus. Ibi enim vir quidam Graecus, Methodia* nomine, acrius redarguitur quod Molini errores inter Udele* orthodoxo* sparserit. Qui* Methodius ille' fuerit et quibus magistris usus, certissimis argumentis non plene comperitur. Eum Joannini* in Epiro e fortunati* parentibus natum esse tradit Frocopius MoscbopoHtanu* [2]), atque inde digressum ad plenissimum scientiarum quaestum in Italiam migrasse, ubi diu commoratum opinionem illam hatuisae, ex qua una scripta qjus eum philosophica tum theologica * synodo ConstaatinopoHtana damnantur. Htrenuam illum philosophiae ac rebus mathematicis operam navasse amplissimis verbis narrat Balane* Basilopulus, qui ex discipulis ejus fait. Γη praefatione adjecta.ad opus Methodii sati* egregium cui titulus: MαΑημζτ-χή ὑβΫ;[3]). Studiis ab*oluti* regrvMu» in patriam, ludimagtstri munere functu* eel Joanninie primum, deinde Caatoriae* demum Siatistae, haud aine nomini» gloria ac discipulorum frequentia, quatn ipei, .conciliabat acumen ingenii* graecae facundiae elegantia, philosophica nbvita». Ille «prêta Peripateticorum doctrina vulgari et in «choli» obvia, novum philosophandi genu» a Carteaio praeclarifteimo viro nuper apud Occidentale» instauratum in Epirum invexit, ut quod in veteris Europae partibus effusius scatebat, hoc praeeuute coeperit in Oriente semina spargere. Virum illum «awerunt libros Mfchaeli» de Molino» in graccum vertisse et in errore» abiisse multos et vario», quod in homine acris, sed ancipitia ingenii atque exoticis opinionibus affluenti» mirum sane nemini videbitur. In summam igitur plurimorum invidiam incidit, tum. quod" dimdpulis abundaret/tum quod publice doceret, quae orthodoxa sententia reprobantur. Acerrimo» inter ejus adversarii»» atque obtrectatore» Anastasium quidam annumerandus est, qui .Tricae ludo graeco praeerat. Ad hunc praeclara exstat Methodii epistola*), e qua fragmentum quoddatn hic referre juvat, ut quam submisse se ge**erit Methodius, aequus lector judicet:

„'Etof πδτ* ἐ ἀγαπητύ; pot x. Ἀχαοτάσ-,ο; tjbô-νων; Ιω πίτ« οργή ήττα»Ι ’·7 ή τοσαύτη ;ν 'r μηνι χατά τοΟ ἀγαπήσαντο; ἰπιτιταμίνγ, ἀγάπή; οὐ τὰ πβν ἰχ χαρδία ἀφήκά οοι; ούχ έσμέν 4δ»λφοί; οὐ μιβ χορίου τραχίζη ; ού μιφ. ηίστ*ι, μ:ή 3χχλη-*aitf,* τοΓ αὐτοί μοστηρίο:; συνδ«δίμ«Ι>α; 11«ρί τινο^ δ' ή τοιαύτη Ιρι ; π*ρί φιλοσοφία ; π«ρί ίρ«σχ»λία ; 1ρρέτ*Μαν άπαντι ο! τ* ndütot χαί νΟν φιλοσοφούντ:;, of άρχά χατά τί): ἀληΙΗία; ἐπιπλάστου xtMptvot. 'Η tftv OνιχΑν φιλοοοφί* π4αα ἐχισχιαζομένη, *πλα*,' μάταιο; χατά τὸν ούρανβ^άντορα, ή τούτων διάνοια ὑξυτάτη ηρά Τήν τή ματαιάτητο; Ηωρίαν, πρύ; ΐϊ τήν τοΟ aUr(b»νοΟ φωτύί χατανάηαιν έξημχύρωτχι. Μία ἀλήΗια, Χριστύ έσταυρωμίνο ούίέν ίτιρον άληΜ; Ιν τφ χύαμη> τούτφ. Τ£ κοινωνία φωτί ορό αχύτο ; Ιχονêêί χικοπιάχατ», χαί τήν άμοφήν τών χάνων ύμών Ιχ*τ<· "()αα ήΜΙήαατ* έποιήαατέ μοιχατιφρονήαατ*. ϋ^ριαατ*. ήτιμάαατ*, π*ρίψτ,μά μ* άνιδιίξατ* άχοτρδπαιον άν^ρώποι , ού μήν δέ ΙΗφ.

[1]) Apud A. Fabricram, Oroarn, t. XI (Hm-Hnh. it »),

[2]) V«Mtii», 174», t !, xui.

[3]) Λ ι'Α AravaaU*» adit* la Brader·, t. XI, p M *q„ et iade a M. Cha**a4op<ü* NfMita ia Cea*taatiaë*oUtaa* •piMHMrH· cal tllalaa: t. Π p. 4Mb

Τί 1τ: ἐπιζητεΤτε; τὶ πάλαι Ανακυκλούν καὶ τά; >ὑπα ά|Μ%μο7ν; 'ΟρΑτε, {r. Ισν- χα! ὀφΙΗλμδ; bt&tRlilK· Τούτα' μέν *ὼ; πατήρ- ὑμεί; {i. κατά τά δακούν ὑμίν ποιειτε. 'Υγιαινοιτε.l'

Hactejius.'Methodiua. Qui tamen errori» cires dogmata apud «patriarcham ai cuXayi», Constantinopojim in iua vocatus eat, ut oblatas *A* adversariis criminationes depelleret. At ille met semel et bis a Zosima, Sisanii praesule, admonitu», minime obοedivit; quin etiam Sisanium 'relinquens Joannina 'jtpud concives suos aufugit, post missa» ad sacraiq synodum littera», quibus se et sua facta et scripta exeu»abat. Procellam adversus concivem 'et magistrum commotam sedare tentàrunt discipuli, qui Joanninis erant, per epistolam datam ad Paisium. métropolitain Niçomcdiensem, qui Byxantii auctoritate multum valebafX Hunc rogabant Joanninitae. ut negotium et causdin Methodii susciperet atque foveret. Quam epistolam, cum ad rea Methodii dignoscendas non parum conducat, totum hic re'ferendain censemus ex editione non cuique obvia Ch. Aravantini'):

Πανιρώτατε xai λογιώτατε μητροπολίτη τή; άγιωτάτη; μη^ροπόλεω; Νικομήδεια , χύριε κύριε Παίσ-.ε, τήν ὑμετέραν πανιερότητα ν,·μ«ί; οἱ ἰχ τή; πολιτεία; τών ἰωαννίνων εὐλαβώ; προσκυνούμεν, τήν αγίαν αὐτή; δεξιάν Ασπαζόμενοι.

Πλείστοι τών σοφών εἰρήχατ. τδν παρόντα κόσμον Οαλάττη ὁμοιοῦσἰαι, πανιερώτατε χα! λογιώτατε δέσποτα, χα! τούτο σοφώ; χαί μετά βάσεω; Ασφαλού , ἐπειδή περισσοί πλέοντε; si; αὐτόν, τόν ούράνιον λ'.μένα ἐλπίζοντε; προσορμήσαι «αυτού; χα! ε'ύρείν Ανάπαυσιν, υπό τινων Ανέμων σφοδρών, πολλών χα! Αγριων κυμάτων ἐξεγερέΗντων, χινδυνεύουσι ναναγήσαι τά μέγιστα. Τούτ αύτδ Αντίκρυ; δρώμεν νά ἀσυνέβτ, εἰ; τδν αἰδεσιμώτατον χαί λογιώτατον κυρ Μεθόδιον, ὁ ὁποιο; διδάσκοντα; τού προσερχομένου τών μαθητών πρότερον μέν «ι; Καστοριάν, ὑστερον ■δί χαί si; χωμόπολιν Χιάτισταν, χαί φωτίζοντα πολλού οὐ μδνον μέ τδ φώ; τών ἐπιστημών χα! μαθήσεων. ἀλλά χαί μέ τό σέλα; τή εὐσεβε-'α;. ἐπιστρέφωντα; πολλού δι' ἐξομολογήσεω; «ί μετάνοιαν, ἀνέστησάν τιν«; δίχην σφοδροτάτων Ανέμων Αλλεπάλληλα κύματα χαί χαλ«πά; τρικυμία; δι«γ<ίροντ«; οὐχ'ι δ·.· Αλλο παρά διά νά προζενήσωσι ναυάγιον τή; ΑγαΙΗ); χαί χολή; φήμη τού βηΗντο; λογιοτάτου κυρ Μεθοδίου. 'Εμπη; Α πνέωσιν ὁσον ἐΗλουσιν, Α διιγ«ίρ«σι κύματα χαλίπώτατα, οὐδέν ἀποτελέσουσιν. ἐπ«ιδή εὑρόντε; ἡμ«Ι; λιμένα σωτήριον τήν ὕμετέραν σοφωτάτην χα! ἀγχινουστάτην πανι«ρότηχα, προστρέχοντε; ει αυτήν διά νά φυλΑξωμ«ν χωρί ναυάγιον τήν ἀγαέΗ,ν φήμην τού λογιοτάτου κυρ Μεθοδίου, τδν ὁποιον γινώσκοντε; ἡμεί; τρόπον τινά ἐξ απαλών ονύχων εὐσεβή χαί χριστιανιχώτατον. μαρτυρούμιν «[ναι τοιούτον χαί «ι τήν ὑμετέραν πανιερότητα ἐν φόβφ «Ηού χαί βάρει τών ἡμετέρων ψυχών, καί μάλιστα διά τήν ἐχδοέΗΓσαν παρ' αυτού ἐγγράφω; καί διά ζώση φωνή ἐνώπιον τών λογιοτάτων διδασκάλων τή; ἡμετέρα κοινότητο; ομολογίαν τή πίστεω , ήτι ὑπάρχει κατά πάντα σύμφωνο; xai ούκ Απάδουσα τοί δδγμασι τή ανατολική ἐχκλησία; ' ibsv χαί Απ«φασίσάη κοινώ διδάσκαλο τή πρώτη σχολή τή; πολ:τ*ία μα . Καί ἐπχιδή οέ συχοφάχται ἐφτασαν χατηγορούντ»; τήν ἐκιίνου λογιδτητα καί «ι; αὐτήν τήν πατριαρχικήν πχριωπήν, ὑφ' ή; ἐπροστάχ^η νά Ανέβη «ΐ; τήν βασιλεύουσαν διά νά Απολογητή, παρακαλοϋμεν τΐ,ν ὑμετέραν Αξιάγαστον πανιερότητα νά ἐμποδίτη τήν τοιαύ ην πρόσκληΟιν, δχι {·. Αλλο Γ.μέ, {τ. υπάρχει ΑσΗνή; πα! Αδύνατο , χαί ρϋκ ἰσχύουσιν αἱ γηραλαίαι σάρκε νά Αντηαλαέεεσιν *εί;* τοιαύτην σκληρότητα οδοιπορία τοσούτων ημερών. Διά τούτο, πάνιερότατε δέσποτα, ἐπειδή προ'στρὲ^μεν ὼ ἑκ μέρο'υ; τού λογι«»τάτου κύρ Μεώοδίου ω εἰ; σωττ,·ριον χαί γαλήνιο» λιμένα τήν ὑμετέραν, πανιερότητα, νά, ὑπερμαχήση δεόμεώα νά Αποδιοπομπήση [Η τήν ὀξυτάτην τη Αγχίνοιαν τά-αντικείμενα φυσήματα χαί τού; λαίλαπα τών' ψευδεπιπλάστων κατηγοριών διεγερΗισών έναντίον τή; Αγαδή ρή|»»(λογιοτάτου κύρ Μεθοδίου, ὁ ὁποιο; υπάρχει, ὡ; Ιφημιν, ευσεβέστατο κα!_ χριστιαν.κότατο;. Εἰ δέ φασι» οι υκατηγορούντε; «ίρηκέναι τ: ἡ -γε'γραφέναι Ἴσὑμφων-.ν τοί; νοήμασι καί εὐσεβέσ: διδάγμασι τή 'ανατοκ-.κή; ἐχκλησία;, Αληέ№»;. πανιερώτατε δέσποτα, τδ το:ο·<-τον προσετέόη ὑπδ τών καττ,γοροὖντων. ἡ Αν <;ρητε' τι τοιούτον. ἑλέχΙΗ, κατά τδν τρόπον τών σχολαστικών κα: ούχί {ογματικώ;. Ταύτα μέν πρδ; τήν ὑμετέραν πανιερότητα- ai δέ Αγια: κα! <Ήοπε:*«ί αυτή; εὐχα! εἴησαν ἡμίν ποδηγέτιδε; ει έτη σωτν,ρ.ώιδη

,αφκγ' <1723« Αὐγουστου 15.

Τή; Γμετέρα; Ηανιερότητο; ἐλάχιστοι δούλοι,

Ιιάνο; Ιερομνήμονο;. Αναστάσιο; Παπαφίλου.
Αλέξιο Κερασάρη;. Κωνσταντίνο; ἴταὑρου.
Χάββα; λημητρίου. Παναγιώτη; Νίκου σαράφ;
Ιιάνο; Ηεοδοσίου. Ζάχο; Χελέκη;.
Αναστάσιο Καραϊωάννου.
Αλέξιο; πανό.

Bonum exitum et felicem mm habuit haec epistola. quem auctore» optabant Eodem enim menae quo confecta eat. Methodius semel et iterum ad' tribunal evocatus et cotnparere recusans. abaeti» judicatu^, convincitur, damnatur, atque eju» qua. terniones igne comburuntur. Verum id totum et dilucidjus ex ipso ay nodali decreto patebit, deque mox acendum.

Hoc typis excusuro, sed valde lacunosum invenitur tum apud Athanasium Comnenum Hypsilanteni. Τὶ μετά τήν ἀλωσιν (145:1-1789), t'onstantinopoli, IH70. p. 310-313. tum apud Manuelem (ledeon. Ανέκδοτο; ἐγκύκλιο; τού οικουμενικού πχτριιρχου Ιερεμίου Γ", ibidem. 1872, p. 14-17, qui variantes lectiones e codice Critiano desumptas adjecit. Tertius edidit Agathangelu», Hisanii métropolite. e locupletiori apographo exarato ab ip»o Zoairna. Achrideno arrhlepiscopu. ad quem libellus depositionis in Methodium latae missus fuit. Hanc editionem in 'Εκκλησιαστική ΆληΙΗίφ, t. 11. p. 495-500, voluti sepultam si quis cum reliquis contulerit, omnibus illam praestare facile concedet. Cum vero nos experientia docuerit, ipsum Agathangelum quandoque parum accurate se gessisse, editionem ejus iterum recognoscendam duximus, ut quae illi vitiose exciderant, heic, quantum fieri potuit, castigarentur. Quo vero facilius de collatione a nobis instituta judicet optimus lector. Agathangeli editionem littera A, Hypsilantis siglo H, Critiae siglo K notavimus; siglo autem X apogriphum signavimus, quod apud Manuelem Oedeun, civem (Nmstantimipolitanum, asservatur.

Ne vero alienis meritis ingrati videamur, profitendum nobis eat latinam translationem, quam haud sine labore limatam proferimus, deberi exquisitae singularique benevolentiae Henrici Ociter, in alma Jenensi universitate professoris, viri ut multis litteris excellenter praeculti, ita et arctissimo nobis amicitiae vinculo copulati. Animo in clarissimum virum decenter grato ejus laboribus lector utatur felix.

*) Α(*οχ>)(>αφια r^. t. II (Athesis. 1*57>. p. »77*7».

IN METHODIUM ANTHRACItAM LIBELLI^ DAMNATORIUS.

- 4- I·ρ«μί·α ἐλέ* IHoὺ ἀφχκπίσκσπο Kwvσταντ·.νουπόλ<ω , νέα Ρώμη , χαί οικουμτνικδ πατριάρχη . ' ι . -

ά . Μακαριώτατι ἀρχι.πίσκοπ, τή ' ἁγιωτάτη ἀρχι.πισκοπή πρώτη Ιουστινιανή Αχριδών καί πάσν, Βουλγαρία , καί μακαριώτατ» ἀρχι,πίσκοπ, πρώην Αχριδών καί πρδ,δρ, ϊισσ/ίου κύρ Ζωζιμί,, κα) ί μώτατβι μητροπολίται καί Μοφιλέστατσι *M*σκρποι οι ὑποκ»!μ<ν«κ τή ἀρχιπισκρπή τα4τη, ἐν ὠγίιρ πν.ὑματι ἀγαπητοί ἀδιλφοί καί συλλ,ιτουργοί. καί ἐντιμότατδι κληρικοί τών αὐτών ἐιίαρχιών καί ,ϋλαρέστατσι ί«ρ«ί μηὰ τών'ι ὕποκκιμέναν αὐταί χωρίων, χρήσιμοι ἀρχρντα καί γέρβντ ,ι κα! λοιποί «ὐλσγημένοι χριστιανό!, τέκνα ἐν κυρίφ ἀγαπητά τή ἡμών μττριδτητο , χάρι ·1η ὑμίν ἁπασι καί ιίρήνη ἀπό iHoύ, «ὐχή δέ, «ὐλογία καί συγχώρησι παρ' ἡμών'ι.

Φτύ, ὠ δτινδν καί δλέΟριον κσυφότη νσδ καί ψυχή ἀναγώγσυ, μηδ,μίαν ἐχούση οἰκοάτν πήξίν τ« καί κατάστασιν? κατά τού πρανού ἑτοιμη φορά, ἠτι μηδαμώ πιρισκ,πτομένη ἑαυτήν. ἀλλά τυφλώττουσα τώ νο,ρφ δμματι·), ἐπιπροσθουμίνη ·) τ« τφ ζδφψ·) τή ἀμαίΗία ὠ πκρ οί ἐν βαίΗίφ νυκτί δδ«ϋοντ« , τίροσκόπτ»:' πανταχού καί πρδ τδ φώ τή ἀληΟ,ία; ἐπιρλέπ«ιν·ι ούχ δία τέ-έστ.ν')· 4 γάρ πτριπατών ἐν τή σκοτίφ ούκ ο!δ«·) πού ὑπίγιι, φησίν 6 σωτήρ*). Τού ούν τοιαύτην πώρωσιν '·) νοσήσαντα ὁ ηού σκότου ἀρχων καί τού ανθρωπίνου γένου πολέμιο; πρόσφορα καί κατάλληλα τή ἰδίφ μοχθηρίφ «ὑρίσκων ") μέσα καί''*όργανα καί ἑαυτφ/πάντή ὕποποιησάμανο ούκ ἐν μικροί; ούδ' ἐν το\ τυχρύσιν *'), αλλ ἐπ' αὐτό τδ κτφάλαιον τή σωτηρίώ; '·>, τδ τή ιίρά; καί ἀμωμήτου πίφτιω σέ^α , ὑποσκιλίζν. κα. πιριτρέπ,ται "•) κα! καταβάλλαι, — πτώμα ἑλ««ινδν καί ἐξαίσιον. Καί γ« ,ικότω; τού γάρ σαθρά καί διακένου ὀντα διανοία , καί μηδέν. μέν ἠθα» **.

ή φρόνημα ὀρθδν ἐσχηκότα οϋτ« «ὑσφκίφ καί δογμάτων ἰρθότητ: καταρτισμένου , λλά κατά τά ἀν«ρμάτιστα πλοία πλημμτλώ φαρομένου .καί παρ«κλίνοντα , πρδ πάσαν τ« παραφθοράν ··) καί κυμάτων ἐπιδρομήν ἐπιτηδτιώ ἐχοντα , τύαλώτου iT) ἑαυτώ ἐπιγνού , £$στα'ἐπιτ:θ«ται, κα! φυσήματο ··) πρόττρον ἐμπλήσα; *·) αὐτού κα! τύφου πολλού, τδ δοκτίν τ« πρό τού τίναι ἀναπτίσα ") διώκαιν, ούκ Ιτι*l) ἐντό τών ἰδιων δρων μίν,ιν ἐφ, ἀλλά κατά τδν μυθιυδμανον Ἰκαρον πταροί τισιν ἀναπλάφα αὐτού "), ὑπ«ρνιφού; καί μιττ&ρου κατατολμάν πτήσ,ω σύν ούδίν! λογισμφ προτρέπιτα: ") κα! τοί υπέρ δύναμιν έγχ«ι-

. 4* .KitrtmU· mÎMTKordia dei archiepiMopua Con«üu>tiDopo)ia Novae Romae et univereaba patnarcha.

4* Beatiwime arehiepiecope. .tanetiMim! archiepîecopatu· ' primae Juatinianae Achridenaium et totiua Bulgarian beatiaainfce -nuper archiepieeope Achridenaium et praeaea Siaanii domine Zoaima, aanctÎMimi jnetropolitæ et dei amantiaaimi epiacopi, huit- arehiepiacopatui aubditi, in aanoto apiritu dilecti fratres et oomminiatri, honoratiaaimi clerici earun^em provinciarum, joligioaiaaimi sacerdotes cum aubdifcia pagis, strenui primates et aenea et reliqui benedicti chriatiani, in domino dilecti ftlioli nostrae mediocritatia. gratia ait vobis omnibus et pax a Deo. oratio vero, benedictio et venia a nobis.

Vae! rea profecto horrenda et perniciosa eat mentis levitas animaequo incultae, constantiam et tranquillitatem in se non habentis, 'ad prava directa declinatio. Quae nullum cautionis genus adhibens, oculo vero intellectuali caecutiens, obscuritate ignorantiae iqvoluta. nocte profunda peregrinantibus similia, ubique offenditur neque, apta est <|uae lumen veritatis intueatur. Qui eninf in tenebris ambulat, nescit quo se conferat, dicit salvator. Eos autem qui tali animi obstinatione laborant, tenebrarum princeps humanique generis inimicus ad prava sua consilia perficienda instrumenta ministrosque utiles et idoneos esae censens, prorsus in suam dicionem redigit. Quin etiam in rebus neque exiguis neque vilibus, sed in ipso redemptionis capite i. e. in sanctae immaculataeque fidei gloria eos supplantat, subvertit, prosternit — ruina lamentabilis et ingens. Neque id mirum. Hominibus enim pravae vanaeque mentis ingenium constans aut rectum copailiuni non habentibus, neque sanctitate neque dogmatum veritate nisis, uti navibus autem saburra carentibus, fluctibus in pravum agitatis et de via decedentibus, omni perniciei et fluctuum impetui expositis, facile insidiatur, quippe quos nullo negotio capere se posse cognoscat. Quos cum prius superbia et summa insolentia impleverit adduxeritque ad id agendum, ut videantur, non sint, intra suos fines remanqre non sinit, sed uti fabulosum illum icaruin alis exornans eos impellit, ut temere in sublime et ultra nubes efferantur, quae supra hominis vires

') *tint',* 'inrrmr n»»· X.
*) Totiun hoc prooemium m KH.
·) *ημμαὶι* K.
*) A.
·» ;<>‹«,'»■ ξ‹»‹■»?«;* X.
*) *f-nejiriutv* X.
') rtl'j ‹w‹t r* Amr HK.
*) *ηιΛί* Hflt A.
•I Juh. Itf, 8Λ.
'*) KH.
"•| *ti(fiaxnt* A.
"| οέ'Λί roi; rr/oùtfi»· H' <»(3 /»· K* λ(3 ■ *il* toï, rï/. X.
"•I ïλ o«»ï, X.
'"» χα« i‹(« U·. K.
ÌÞ‹^^ ' QfFOtf H.
*·) X.
.)»«««·' *tf* Λαζ/<τ<ζjofîw,' *ml jri fifiitui·* iï'βAώτOé K.
zri ■isiiματα ob. K.
'V' H.
*·) *ittentivKi *tfo* »<>■«/ H.
•1) τύφοι rô ror *rirai drentlaaç* Aeur»?, K.
'·) *tu/.t:* *it^tv* cbwftλûeaç «vv·1 jnrrà
'/*· K·

ρε!ν καί ιπτεσθα: ών οὐ Μμι , N δφλωσιν·) αὐτφ γίλώτα,Λ καταπεπτώκότε; τοοοΟτον; δσον ὑψσΟσθαι φαντάζονται')· ὀί δ^*). τελευταέον τοΟ ἀλόγου ♦φάσου; καί τήξει τήν εὐσίβειαν·) παροικία *) ἐνδίκω; ἰ>πδ τών ιερών καί θείων·) νόμων κολάζονται, καταλήλου τά άντιδόσει; άκοφερό^εν ι, χαί το!* πάσι δημοσιεύονται χέχί ώ δυσαε^'ή στηλιτεύονται, έφ ÿ μηχίτ: λανθάνουσι ') τοιο&τοι δντε , χαί του άπλουστέρου; τών εὐσερών διαφθείρτυσιν*) ιφυλαχτου τυγχάνοντα , χαί .διαδίδεται·)* δκακδν διαμείναν άχόλαστον έ·).

Επειδή-τοιγαροΟν χάν **) το!; καθ' ήμά; ήδη ") χράνο', τοιούτόν τι άποφώλιον τέρα χαί άνεμώλιο άνθρωπο; άνεφάνη χατά τά έπαρχία; τή ^ηθείση αρχιεπισκοπή ταύτη; *·) Αχριδών, δστι; καί παραξίαν ιώ μή ώφελε) τή ιερωσύνη έδράξατο, Μεθόδιο · τούνομα, τδν δέ τρόπον κακομεθόδιο , μάλχον δέ πρό; μέν όρθήν παιδείαν χαί εύσέρειαν άμέθοδο; πάνγη καί αφυή καί άτεχνο *·ι. πρδ; δέ τά σφαλερά χαί πονηρά καί δυσσερε'α; γίμοντα μεθοδικόν τινα εὐήθω; εαυτόν φανταζόμενσ , δοτι; αδρανή χαί κενόν**) εικοθεν χεκτημίνο; τδν νουν, ήκιστα τε*·) πρδ; κατάληψιν χαί κρίσιν χαί τή; αλήθεια; έπίγνωσιν ικανόν**), άλλω τε ουδέ*·) παιδεία; και διδασκαλία; τυχών υγιού "), ούτε μήν '·) τού καθ ''Ελληνα; ") λόγου πεπειραμένο; καλώ;*'), ώ; που '·) μαρτυρούσιν αυτόν τά ασύντακτα κα: σολοιχίζοντα '·) συγγράμματα αυτού, άλλ"") ούτε φιλοσοφία;, όση'*) περί τήν έξίτασιν τή; ρύσεω πραγματεύεται. είδησιν Ιχων ήντιναεϋν. τδ δέ πάντων χαλεπώτατον. δτι ούδέ τά?") τή; ιερά; θεολογία; καί τά κατ' εκείνην όρθά καί αληθή δόγματα'·) μεμυημίνο; εύδ άκροι; (δ φασι) χείλεσιν'·), άλλ' εί; ύπερορίου; τήν άρχήν σταλεί;'·) τόπου κάκείσε·l) κακώ άχθει τε καί 'παιδευθεί;. τή; μέν αλήθεια; καί εύσε^Ιεία; είτε τυφλώττων πρό αὐτήν είτε έθελοκαχών πάντη χαταπεφρόνηκε, τοΰ δέ ψεύδου καί τή; άπατη δλο ") γενόμενο;, τήν άθεον καί ευσσερεστάτην

«unt MggrtMÎÙLntun <pi*e, πθ* f·* tructare molîànjur; tentumqae in praecepi decidente·. <|uunttfm «ublimee·abire animi· cogitant, irtidendi mli '-facultatem inimico dant; denique inaanae prnter-vitati· at contra réÿgionem deliranti· furori· poenas divinis legibus constituta· merito luunt, pari munera remunerati·' cuncti· enim omni probro denotantur et propter impietatem ignominiae obiciuntur. uti ne ampliu·^ delitescant jetiua modi houiMie·, neve •impliciores fidele» nibi non cavente· eurrumpAnt, atque malum propter impunitate^» longe latrque diffundatur.

Verum enim \ero etiam nontri· tvmporibia^pparuit inonvtrum huiuacetnodi vaniloqUum et humo inani· in ipsis provinrii· dicti huius arehiepiftcupatue Achrideneium, qui contra dignitatem - utinam ne factum etmet -- sacerdotium arripuit. Methodius nomine, verum ai more· respicis, praius Methodius, imuio vero prorsus Inhabilis et ineptus et imperitus ad comparandam veram doctrinam ‹!t pietatem. aptissimum vero ad fraudem, pravitatem et impietatem perficiendam stolide »e ostentans, qui natura praeditus mente debili et inani minime apta ad comprehendendum tudicandumque et ad cognbscendam veritatem, praeterea doctrinae et sanae eruditionis dxpvrs, neque graeci sermonis bene gnarus, quod volumina eius male digesta et soloecismo· exhibentia demonstrant, etiam philosophiae quae de -rerum natura agit prorsus ignarus, et quod gravissimum e»t, theologiam et recta ei»·· et vera dogmata ne primoribus (ut ita diram) labri» gustans, sed primum in peregrinas terra» missus, ibique male agens et eruditus, sive caecutiens sive malo consilio perductus, veritatem et sanctitatem plane contempsit, mendacii vero et fraudi· plenus, sectam ' Molini deum spernentem et impiissimam amplectitur et in illa nuper e tenebris prolata et a diabolo excogitata disciplina edocetur, quae omne· unquam commeinnmtas haereses impietati* longe superavit, et aegre

') ι ôy ti/.IUtJHV H·
κ <αι t ihj rnlp Λν»α/ἐὲ»' — *'ικνιύζ,ονίκ·' xui*
tu<\ ω· ;tan»k *xai* ε *îΛ.αὶμ>ία!*αι roi;* c.nly 3ι'> αμο , /»a
/>οο> *fitrtn:Zt»frn/ toooiroi· xntaTttrtrtuxi'rai*
^■^.^*xdyftvrtai* K. z
0< ϖ»,· **H:** *dilute* K.
ti,f n'ot^ttav κ' tftâv K.
*1 παροοϊα *αηονοία* H.
·) *xai* α(><ὸι· X.
T) AavUr·»«»<ο H.
·) H.
•| AiarWo*iat* ' *Ataât'Aatai* H·
'·) *xai tai^* ifitfi ih^ojièt**OFiai,** *οποίοι* **m,**·
tirnijTHÿ'Uivm ιζ **«rir,** ♦<' V* >4η
rni ç e.iÀo» *ay ιλάχτοι i* **one;.** *xttaiira&at rÿ πρόζ tfïtorç ομιλία, Λι ίαμβοι toi xaxoi μΐταΛο&^ναι xai ά/.,οι*
Hxoznoroi Λα/οὸ-αιτο K.
*·> *xdv xal* ♦· A.
·*) ^3^ om. H.
*·) et *tai'ti^* um. HK.
'*) *âttfxoi' «ttlta** H.
xnôv àatatov K.
*·) *illata tt oÎtt* K.
») hr«»<û X.
••ï (»»<♦ X,«
'·) *xal ὁιάαοχκΐνα xal· iytaivoioi^* ,MM«ϋχ«ΐ· K.
**) *aitt μί(ν'* «ΑΓ *oitt* K.
'*) χβ>* A.
·*) raÀtvç ο*π> K.
··) Yot·· ;·* K.
'«) ιϊυλθώ»/ζονι«· *ttei>.otxtfi«vja(>a* K.
«) «U' om. K.
'•l firtîf· ·" H.
") *rà* ο». K.
*·) *xal tiif x. f. xal* aAf*e»»- *Λογμάίβον* K.
··) *àxoyfvaâpfvoï* K.
··) *tifx tnaktlç* ο b. K. ,
a>) *xàxflat* as. K.
··) Îà m · ·?· X.

αίρασιν Τ00 Μολίνου aipataK MI At&Mntttai, <ν«γχο έχραγιίσαν xgd imvoqhataqM 6πδ Τ00 διαβόλου καί τά; πώπστβ μνημοναυομένα; τών sriptomsv άσυγχρίτω νιχώααν τή άαββ^φ^ φυγαδβυδνίσάν τ»l‡ μόγι ·) δβτν προήλδνν έχί προστίμψ Aavdrou. Τούτη ούν*) όρμητήριον καί φορτίδα τήν κβνηράν αύτού·) ψυχήν xsd διάνοιαν·) έργασάμανο '), 1«· νήλδα μ·τά τή; δυσσαβοΟ; έμκορ<ί·;·)· καί τδ «Ρ*τον «ί; Καστορίαν γ<νόμ*νο ·), τφ λανδάναιν δστι; ποτέ ήν σχολή έπιδράτταται καί τψ τή διδασκαλία προσχήματι μαΙΗγπέ παρί αύτδν *·) συγχροτήσα; πρωτοπόρου; χαί άδιδάχτου νέου άπσλαΐ ‘‘) αύτών τΜ ψυχαί; τά ζιζ^Λα, χαί κατά μικρόν μιτοχβταύσα *’) *zi* δολαρά xai άχάδαρτα νάματα τή ή *Ιπηγίχιζιι alpiattti* *·), διέφδαιρ·ν δύχ δλίγου καί ψυχική αυτών δπωλ«ία; παραίτιο; γέγον«ν, ύποσπ«ίρων ‘‘) καί ματαδιδοϋ Ολου; παντοδαπή γέροντα *iitjitl**;*. Kai γάρ έπιδ«ίξασθ·αι HÀuv έαυτδν νέον φιλόσοφον χαί IHδλδγσν, δσα μέν άνωϋαν **| κατά παράδοσιν άρχαίαν οί ιύσιβϋ του ήμιτέρου γένου *·) διδάσχουσι χαί διδάσκονται,Τ) μαθήματα, έν μέν τοί π·ρί φύσιω; λδγοι χα! ταΐ; θύραθτν έπιστήμαι , δηλαδή τά τή ιαριπατητιχή φιλοσοφία έν δέ τή iΗολογίφ τά; itpà; βίβλου; τών Ηοσόφων πατέρων τ« *·) χαί διδασκάλων τή τοΟ ΧριστοΟ έχχλησία , τούτων πάντων τήν διδασκαλίαν καί άνάγνωσιν παρητί,σατ χαί άπ·δοχίμασ·ν *?), ώ ούχ άξια'·) κρίνα; τή; ιδία; άμαθχία; χαί ψυχική πωρώσιω , τά δέ τοΟ Μολίνου δυσσέβή συγγράμματα τυρών, ώ έοιχ», λατινιστί γτγραμμένα, μπαφράσα ·|) τ» καί τντράδιά τινα*’) συγχροτήσα , έν οί; νοΟ μέν υγιή οϋδαμαΟ, φλυαρία δέ πανταχοΟ, μίξα τα, ώ λέγαι φιλοσοφίαν ,Ηολογίφ *6 έν έκατέρφ* τυφλό καί άμύητο , συνέχαα χαί σανέφΑαιρα πάντα, δθλοι άλλοτρίοι κατά τδν μυθικόν κολοιόν σαμνυνόμανο . δήλον δ' *·) έκ τή; άταξία καί τοΟ χυχαώνο τών γη-ραμμένων αΰτφ, οδτα διρΗσΑαι ταΟτα «ϊδώ οδτα χρίσιν ήντιναοΟν τών λαγομένων ποιοΰμανο *·).

I) rtji ntitjith·ί xa'< Atwt it tirftqv for MoAitOt ff.l t r>jrr *o9fi* rd K-

‘) *tt* om. K.

μαΛ/ζ H.

·) ‹oi ,■ *xkl* r«rfty> K.

·> *tiff f-nttov xarrnMV* H.

▪f /ai tWb ntar onu A.

’) *ft-ltffyUiHiUtÎOi* K.

·) *f* ‘ *tnfivffH fitte: toi* ih/tfarpoi .I«» »<A> *«' f A<«α*»iΓ«ι«β<ριοί K.

·) *yfvofttvoi* O·. H.

'·) Iartii» H.

•H *Ai tit nfkitov* AatftOfMer /a? ô'tfr<v ·■«»■ '‹» /oΓτiP »ai του fratri ^a9^<ar«vr ernerveÿ 3(M»τ·«/i>·χ «i αΛΛέ/τβΐ'i »>Zοι rnÀ X('<w/^*ar< AteairariUai vît o k m o it w i o c ^^αλαΓ K.

··) *μ/χρΐν* ,u»r. K.

··) riji *μιαρό avrov xttl* K.

'*) *χβπά iwrfov χα) μ.* K.

··) *όαα* ar·*·*»' rA *μίν* «l*<«Mtra «rt·#*»· K.

*·) *roΐ* *yivovς* o·. H.

If) fkActtixorrai ' *AtüAturtat* H.

*·) t a oau R.

<·) *α? «n. X.

*) *αξίαν* H.

χαια .lapaftan»' *toi fvetfiiat μα^μαια,* or *μάναν Hi tv fatttfafv μα*+ *μαία* tor n«<M«ar«« *iiiiitfTiw xai ήηiAMiμκβH, iiÀÀ xai* ‘TÜi Ai» *tfoloyigitv nvfua/dvmi bpi; Wins* ww ««»' io«« Mmsatsvr- {/»»»■ SI sal iv«vtl«·· iitwac *Uir* **> *ri* r·» .Msilw οιγτρο^,ακι· ·αέ,»i« tarofisi fspi u*i«Ve·'·*’ A.

··) row fnee'·.» K.

. '') «if «st- λ

‘‘) *ε* » H.

M) «Ii·,μ'·ι.,· êatevf scfTfe'saasrsv *■< {·>»*; x»e«tf *ttni* t^r »<v··<'vμη«ν *ml»Mr* ήαανχαάαι ^UevMMM··;' *X* »ërs v àrafte nie /vpe«M<inse sat *tï /ulrtfifv-* Mp·Π·ν> fF'e^V, »· ''·* osMai, ri» *itifnitfttm*' ·*vΛ* rsrrs inaiagnrMs *ε a»A|«ec*

Mb morti· poena unde prodierat eo detruaa eat. ('αία» igitur propugnacahna et quasi navigium pravam suam Mimae· et mentam effieieao, eam improba merce rediit. Atque primum quidem Casteriam perveniens, omnibus neeotie cuius quondam scholae fuerit, firtno gradu constitit et specie institutionis discipulos circa se tirones et ignaros iuvenea congregans, delicati· eorum animis, aisania inseminavit, paullatimque aquas lutosas et immundas eius quam institit sectae, huc deducens, permulto· corrupit quibus spiritualis perniciei auctor factus est, ineptias impietatis ple'nas dispergens et divulgans. Cupiens enim gloria novi philosophi et theologi nitere, disciplinarum quas nostrae gentis homines pii antiquitus e vetere traditione edocent edocenturque. scilicet in philosophia naturali et litteris profani» peripateticam philosophiam, in theologia sacros libros sapientissimprum ecclesiae Christi patrum et magistrorum, harum omnium explicationem et recitationem condemnavit et reprehendit, quippe quas mente sua illiterate et hebete dignas non habuerit. Impia vero Ifolini opera, inventa nimirum latine scripta, in graecam vertit linguam, quatemioneeque quosdam confecit, ratione plane carente·, nugis vero refprtos,, Philosophiam autem cum theologia copulans, ut ipse dicit, cum utriusque imperitus et prorsus .rudis esset, omnia confudit corrupitqiie. alienis ineptiis velut fabulosa illa cbtumix glorians. quamvis neque bene disponere neque accuratius examinare dicta sua posset. Quod manifesto ordo perturbatus et prav., dispositio operum eius demonstrant.

'Ürcno πονηρών συγγραμμάτων κβί ntpaHav ἀαοΜμισθόντνν κραλχφόντν»; «ί τά ὠδ« xal συνΛ-*Λ ἐμφανισθ4ντ»«ν, ὀξιτασθάναιν *) τ* dxgt-βώ ") ἐκί παρουσίφ διδασκάλων ipaalpstv χοή ·ίδη-μόνών ίν*) φιλοσοφίφ ὀμα τ» xal τή 1«ρ< θβχλσγίμ*), δγιό μόν οὐδέν έν «ώτο' χαί ὑπωσοΟν λόγου ὀχόμχ-νσν «δρηται, ἀλλό (τό τοδ λόγου) χαχών 'Ιλιά xal βήματα χαταποντισμοδ, μυρίαι tt βλβσφημίαι·) σπο-ράδην τή πονηρφ ixciv-g συγγραφή ὀμιαριέχονται. "Εξ ί»ν γάρ dvaipsfv η«ιράται τό πλήθο τών βντων χαί τό αισθητά χαί φαινόμενα, χαί οδτ« σώματα οδτ» ποιότητα; οὔτ« δυνάμί, , όλλ' οΰΐΐ·) ίλβ αίσΜ(θχι «ίναι όξιοί') ὁ τφ δντι Αναίσθητο χαί φρ«νοβλαβέ-στατο κατ' αυτή τή δημιουργία άντιστρατ·ύ<τ«ι χαί τών θνίων γραφών παραβόλβτ χατ«ξανίσταται·)· αλλά χαί·) ίν οί φιλοσσφ<Ιν έπαγγίλληαι. τί '·) ουδόν δίον *') χαί ΙΗολογιχώϊ ὑποθίσιων όπτ»ται, ών τήν Ιννοιαν μή (ίδώ Αλλόκοτα ττρατιύιται, συγχλώ-θχιν πιρώμανο τό άσύγκλώ^τα *'). ώ «Ιναι τήν συγγραφήν ούχ δτι **) φιλοσοφίαν, πολλβδ γι δ*Ι ι*> χαί θεολογίαν, δδραν δέ πολυχίφαλον χαί χίμαιραν τερατώδη ή ίπποχίνταυρον. χα: δσα άλλα παισίν Ελλήνων μυθιχώ άναπλάττιτα: τέρατα *·ι· ούδό *·> γάξ κατά τι χαί (ίδιχώ άμαρτάνιι χαί τή άληθίία άπσπ«πλάνηται ούδλ μιά *') αίρέσιι χαί ωρισμίνη βλασφημία πιριπέπτωχιν, άλλ' ώ ούτω ιίπιίν μισγάγχχιά τί έστ.ν, σύρροιαν ,ίχουσα πόση σηπ«-δόνο , βορβόρου τι χαί ακαθάρτου Ολη , σωροία τ« χαί συνάθροισι πόση χαί παντοία βλασφημία τ» **) χαί αίρέσιω · οδτι γάρ τό ίτρà τή έχχλησία μυ-στήρια χανόνί *·) τι χαί παραδόσει ὑπολαίπονται χατ' αύτήν, αλλά κοινό τί έστι πόλιμο xal ὀρνη-σι πόση; τή έχχλησία; χαί τή; ίιρά ήμών πίστκο · έπΐ τοσοδτον γάρ ήχιν αβελτηρία ὁ αλιτήριο , ὡ διαχωμωδιίν τό θεία χαί παίζιιν ίν ci παιχτοί , χαταφιρόμινο; χαί αύτών τών άγιων τή έχχλησία πατέρων*·). Αλλά χαί τή Επικούρου*') αίρέσεω δήλί Ιστιν άντιχόμενο , από τ« τοΟ λόγ.υ χαί τοθ' τρόπου, ὡ; ίγνωμτν, ήδονή τδ αγαθόν τιθέμενο **), καί πάντα τί τοδτο φέρει αύτό. ί τι μή πάρεργου, οιά τι ὁμπαθ-ή; χαί φιλόσαρχο καί άγονό τών ήδονών ανδράποδου, άντιχειμένω τή πατά Χριστόν πι^ιτιίφ χαί ταί ιύαγγιλιχαΐ ιίσηγήσεσι διδάσκων _χαί*') πολιτευόμευο , χαί του δμιλοΟντα αύτφ ή

<jaae prava neripta at qaateraMmr· cun ion ρήάα* hue Mata ayuodu deauatiarvatur at reran nafiatria doetnataua, cun phiknopbiar fan «aerae theologiae periti», examiaareatur, ail mmb vel artuorota digaum in an iaveaMm eat. »ed lut aient) maloram Ihaa. verba digna^quae fuaditu» evertantur, iaaumerabilia maledicta diaaertatioai illi pravae -paaaim inaerta auat. Quoniam vero multitudinem reran exiateatium. ree aeneibua aubjeetaa et pernpieuaa, delere conatur, nec corpora nec qualitate» nec effectua, immo ne cognitione» quidem qua» aenaibua percipimur eeaé cenaet ille vir re vera obtuau» et amentiaaimu». ipaam de mundi creatione doctrinam impugnat, et temerajir «aerae acripturae auctoritatem tollere adoritur Verum in ei» quoque, in quibus ae philoaophati contendit, contra faa etiam argumenta theologica tractat, quae in matam partem accipiens, absona quaedam alucinatur, consociare temptans inter se pugnantia, ita ut commentatio nec philosophica nec theologica sit. sed hydra multorum capitum, chimaera monstruosa vel hippocentaurus et quae alia fabulosa portenta a Graecis excogitantur Non enim in una tantum re vel aingillatim. peccat aut a veritate aberrat, neque in unam haeresim vel certam quandam blasphemiam incidit, sed. ut ita dicam, angustiae vallis sunt, in quas omnia coacervata putredo, caenum, materia impura et omne» omnigenae blasphemiae et haereses congregatae confluunt Nam neque sancta ecclesiae mysteria. Tegulae, traditiones ex eius doctrina integrae remanent, sed contra totam ecclesiam bellum movet et sanctam nostram fidem negat. Nam eo stupiditatis homo nefarius ille progressus est. ut rea divinas derideat, et ludibrio habeat non ludificanda, in ipso» sanctos ecclesiae patres invehens. Manifesto autem et Epicuri sectae se tradidit, verbfs et vita, uti nobis notum est. voluptatem summum bonum ease probans, et omni opera hunc finem sibi proponit. Neque id omittendum est quod ut servus impotens, luxuriosus et ad voluptates propensus, contra vitae Christianae rationem et praecepta evangelica doctrinam suam profitetur et vitam agit, illos qui cum eo commercium habent vel eum frequentant peccata confitendi

t vv<*«vτ»ρ *μμιγθγκνιον mon* αιρϊώόβ *val* χβιιό ,·ίοφ .toyor ὠ οιφρωαι· άχηΡαρπ·»· ΐΌβιω»· ιί; /(>■ iarr»r φι-χν» *orymiioaoba>.* ΐϊ.νω *δια&νοθαι νϊίτη ζ* κρότο- *imvoς* isr K.

M ι' ΐΐβτθότων Λ; ίçrrco.Vô-rwr ι> χοί *tfftaolh'v·* τ<«> K.

·) expiai»; OM. K-

■) *ftl* A.

*) Π<xvl'(w»r — o·. K.

*) μν|Ηα< *tt jïvffletjwi mi* ,ίλ K.

·) *oi'Al·' oï'tt* H.

') rΐÿtoi om. H.

·) /;«νώιαι«< X.

·) *ml* ίων — *ailJt nï' ml mnwuiiav Anivolui* >«οών ί' *ai μήν* αλλά *ml* K.

*·) >ί · ώ A; ^ Κι *O<í* X·

") *itov* o*. H,

·.·) *ανγ*ίήΑ>ιν* — «urj'xxawra 0«. K.

'·> <ι</ on */ù, μάλλον* K,

r·) *Λνΐν* H.

'·) àvaxAarrvrai rviMrva r#pefvv«t«< K.

*·) *ονΰ" ovtl* H.

I') *ονϋ μ·ό· β!·Λ μμ'· vivί K·. o·ί «ί<U uni* X.

'·) r» o®. Â. *ί*

'·) *mvôvti* «<- X. ,v

w) *ἀλλ' ά* o'ΰιω *tixttv ονονημο* ,τ««τ *ml mvroiot* μχαβ»ν«'« *nï Αλλε yy ml* rwv »»;«ν ;■(>«<ών xatifaWotarai μ) τών ίορών *μνο^^ίοη ml /miiiOKtOTimiv mvivwv ml m^tiiovotv* καί «<τ·> rev *iyion .vniftov rfe imlrn\·· mvo^fftmi. to* •rtn ï *ἀλιϊὸο*4* α«ι>ων *vv ov veineti* K.

') *himvftlov* H.

") *vttolf* K.

") *ml* «a. X.

προσ-.όντβ; *%ifn* έξομολσγήσο··; **t«f·^***)* αντί **tog** ocsvoO **m2** τιώλιμμένου τό **l*rw»** **Mi** φιλή-δονου‹i **state** όποτιΜμανο; *mi* σατυρικόν **ttv«** (Μον *hi* άλλο τι -αρδανάπΐβλο» μ«τχρχάμ<νο

Τούτα δή καί τι totatai Mi άλλαμυρέα τούτοι; παραπλήσια άτοπώτατα·) καί **fiuooagsfo;** γέροντα **Ιστιν iitiv** έμπιριιχόμιρα **tot; fatetoi** τιτραδίοι; **«tao,** άττα έπί λΐπτοO χατα).έγν,ν άπιιπάμι*α **tia·»** **t***rt τού λόγου μήκο χαί τά *αισχρόν* τή α'φηγήσα·;*). Ότι δέ ή μιαρά*) συγγραφή αβτη ίδια έστίν αύτοO*), μιμορτύρηται άπδ τι τών παρ' αύτφ μα»ητ«υσάντΜν χαί άχροάσαμένων ιιρώμένων') δντνν*) καί Ιξιο-πίστων προσώπων χαί Απδ τών ών έπέστέιλιν·) *di* τά ώδι γραμμάτων, δι' ών όμολογιι ?8ια μέν «Ινα *·) ταΟτα, αδιόρθωτα δέ, προκάλυμμαl1) τή δυσσιβάα τήν μιλιτωμένην αύτφ διόρ*o>σιν προβαλλόμινο . Πλήν τίνα ιιίρΟωαιν **) δέξαιντο **iv** τά ") βιόλου διιφ Παρμένα χαί άναμίξ ταί βλασφημιαι σομπιφυρμένα ούχ ήττον τή Αναζαγόρου πανσπιρμία **) τά **) πάντα έν πάαι τι&ιμένη; *·), μηδέπτττι διαχριβησόμιναl1). ών τδ χαλδν *·) άπιστία χαί δβρι πβν δ πιστιύιται; Αιδ*·) χαί νυχτό (ώ φασι) παριδίδου χαί ήρμήνιυι (ταΟτα δέ ήσαν'*) λαΟιίν τού άλλοδάν ποιέτν έπιδημοΟντα;) έν σχότιι τά «O αιωνίου") σκότου χα! πυρό ") άξια'·) οιά τι; .παλιγκάπηλο; τά χίρδηλα χαί ύπόχαλχα πιριχρύπτιιν βουλόμινο καί έν γνώσιι '*) τήν άσέβπαν μιτιρχόμινο , ώ μτ,δέ άπολογτίσΟα·. τήν άγνοιαν**). 'Εφ οί άγαναχτήσαντι;, ώ ιίχό;, χαί τηλιχαύτην ζημίαν τού ήμιτέρου") γένου παριδιίν ούκ άν<χόμ«νοι έπιτάξαμιν *·) αύτφ δι' ήμιτέρου συνοδιάοO γράμματο έλ,'Ηίν'·) 12; τά ώδι παρασταιέήναί τι έπί συνόδου ·*) χα! ΐοΟναι άπολογίαν, ήν δέ, τινα Ιχιι, πιρί τών ^ηόέντων τιτραδίων έγράψαμιν δέ πιρί τούτου καί σοί·1) τώ συναδέλφφ ήμών μχκαριωτάτφ άρχιιπισχόπφ πρώην . Αχριδών χύρ Ζωσιμφ, όπω έπιτιμήση; *') αύτώ ελιέιίν κατά τάχο χαί άπολογη,'Η[ναι **). Αλλ' αύτδ; χαίτοι έπιτιμηέΗί; όπό τή CMMk corrumpit M pro angusta (porta) et arta (via) iatomporoatiam Hbidinnm eia commoadat, east ipae at novas Bardaaapahu vital· satyrieam *«*«

Qaae omaia et milita alia eiusdem generis, qaae ineptissima et eoatra deam nefaria aunt, ia supra dietie voluminibus inveniantur, quae propter verteram amplitudinem et narrationis turpitudinem accurate enarrare omisimus. Foedam vero illam commentationem ab\^po conacriptam ease, id **sacerdotum et virorum fide dignorum» ab ipso institutorum eique operam dantium teetinionid confirmatur, probaturque libellis quoi huc misit in quibus commentationem illam ae ipsum conscripsisse, nondum autem emendasse confitetur, emendatione illa ab ipso mente' agitata tamquam propugnaculo impietatis utens. Sed nonne abhorret omnis emendandi ratio a scriptis plane corruptis et blaapkemiis foede inquinatis, quae exemplo Anaxagoreae illius omnium seminum permixtionis, per omnia loco penetrantis, numquam vera a falsis distinguere possunt, cum impietatem decus putent et Christianam fidem ludibrio habeant Quamobrem noctu, uti dicunt, et in tenebris (haec vero fiebant, ut ab aliunde advenientibus se occultaret) ea quae aeternis' tenebris et igni digna erant, instituebat et enarrabat, uti caupo quidam qui merces improbas et subditicia· abdere conatur, sciens et prudens impietati operam dedit, ita irt ignorantiae excusationem adhibere nequeat. Quamobrem iusta ira perciti neque tale publicum incommodum poena vacuum esaF—austinentes, litteris nostris synodalibus huc venire?—synodo adesse et pro dictis quaternionibus defensionem quam posset dicere eum tussimus. Qua de causa etiam ad te, fratrem nostrum beatissimum, nuper archiepiscopum Achridensem, dominum Zosimam scripsimus, ut ei celeriter venire'et pro se dicere in-**

*) *uni tni'i* — xsl raï'; d/nxorrre; *artiÿ*
K: n^tÂwr *jre) toï*\ «rrw M(*v0<o»rrtx /**'(*<**
X.
') *xal* K.
a) dfttirir K.
4) ΐf — rd «i Âdyvr ôrxÀ/rerrK
gal r« *Λύχνον* X.
·) *fuaçà* osl A.
·) *tn'toî fan fi:* f-'on O*. X: *iêia yvifaia ijv* rer
ΛOMI**'' r*rr··· *&Ηψτνρ·ί*u* X.
l) *xal* r«vra bpw/fb»·*·»' K.
·) ôyrwp o·. H.
·) H.
l·) *At' ttf* per·? *ifiokayil iiui* »i**i K.
**) A.
'·) rZr· r«Ft«
«dç rZre ar K. »
*·) A rr:' *avtá* fi: «r Mλ K.
■··) riv i ri Ar«£«y··
ç c îÿ feft X.
») te OB. L
QJB. K: H.
») ^tddwBrr *iiti* r*r /M<*τ«τ·vττ·< »··(
··) *ri* Mtler' r· β»μι»·τβτο» K.
») Λ' ô Λ»
··) 4) <««rr' driMrr B: m. X: *ixtphta Uxt* K.
'*) rof cmb. K.
·*) H: «a. K-
*) *iÿinr* H.
iv yxtiaft' l*ftaNur«»r K.
··) A-
— Φ i/FOHr» «a. K.
·<) ζιρώττ Mil *t^petie* r. ,· K.
*) Mti Awnifaarr K.
·*) «vrÿ ‘‘‘ ' Ty *iiMf* K.
·*) *hü nr·Uf'* «bmnAmk K.
··) «·> a KL
·*) KL
*) AabnHm aL

«4C ‘) μαχαριόνητο A«αξ xa! *Xt,* ·* *TV«P*V *"b γράμματο χύτη ·), oMάλι» ὐκήχουα* «**d tt**» ήμ·· Mpev tjvc&xoO **mnatwPfdmpu** γράμματο , **xal** ή*η AχAρα αὐτάHν·) ἀMβήμηαχν ἀλλαχόωι, Αχχιθή; φ«ν»i *) **xa!** φυγόβιχο , A?·) **Imyvoὺ;** ἑαυτόν Avs-χολόγητον **iodpsvov,** χαί βύτοκχτάχριτο **ή8η**·) Αχό γχ τούτου έγένΓΓο. (>**j tvcxs** αχϊφM· συνοϊιχή χροβAση ’) **juri** τών συν νιημούντ»···) ήμΓν ή#η·) έντχὸθα μακαριντAτ·» χ«| Αγι«οτAτ··ν Χβτριηρχών, τού Ἀντιοχ·ία κυρίου Ἀώανοηίου,χαΐ τού Ἰ«ροσολό-μ«»ν χορίου Χρυσάνθου'*), ἀ«·φAν#η καί έγνοιμο-8οτή>η κοινώ , αὐτόν μέν καθαιρέσ»ι καντχλτ! *·) τή (•ρώσύνη ûtwtwoeN, τά **Si βηHντα** καχοτχτράβια **) αὐτού Αναθίματι καώνχοβληώήναι *·).

Τούτου χάριν γνώμη τών βηHντβν μαχαριιβτάτβν ιτατρίαρχών καί συναόελφτβν ήμών ‘‘) γράφοντχ ἀποφαινόμίΐα συνοϊικβ; ’*) μ«τά τών **lupi** ήμ<ί ίtpsr-τάτβιν *άρχ'.ιρίη'·'* χαί ὑπ«ρτίμη>ν, τών **tv** *ίγίγ* πν«ύ-ματι Αγαπητών ήμών άϊ<λφών καί συλλ«ιτουργών, Ινα ὁ μέν βηώχί ΚχχομοMβτο ὡ *ἐπI* τοιαὐται βιασφημίαι; καί *τὰfimat* χαταχριM τ« χαί φ«·ρα-M *·>, λυμιών τι χα! ψχοφώὸρο τών ὑρθοὐόξων γινόμινο ’’1, ἀπιιθή τι τφ κατριαρχιχφ οἰχουμινι-χφ καί συνοϊιχφ χριτηρίφ*·) καί φυγόϊικο , χαί Stà τούτο αὐτοχατάχριτο ὠν, καθηρημένο ὑπάρχι: χά-ση ί«ρατιχή Ινοργιία χαί τάξιω χαί Ιχπτντο τού ίιρατικού καταλόγου χαί Απόβλητο χαί γιγυμ-νωμίνο τή **Μα** χάριτο , μηίιμίαν άΐτιαν έχων ίαρατ'.χήν ένϊυθήναι στολήν χαί ίιρατικόν τι *·) έχτι-λέσαι υπούργημα ὡ χαθηρημένο χαί άνίιρο , **Μι-θόίιο** μοναχό λιγόμινο χαί ὡ «ί τών ιίιοιτών γνωριζόμίνο , χαί μηόιι τολμήση συμφορέσαι αὐτφ ή συλλτιτουργήσαι ή ὡ ίιρέα τιμήσαι ή τήν χιίρα αὐτού άσπασθήναι ή «ὐλογίαν χαί Αγιασμόν παρ' αυτού διχθήναι έν βάριι αργία χαί άλυτου άφο-ρισμού· έτι **Si** ὑπάρχτι γ«γυμνβ>μένο χαί Αμέτο-χο ’·) χα! τού διδασκαλικού Αξιώματο χαί μηδιμίαν **4δ»ιαν Ιχι: διδάΛιιν** χα! παραβιβόναι **8λ»** ’’) μαθή-ματα ούτι φιλοσοφικά ούτ» θιολογιχά, ὡ **iv** ἀμφοτέ-ροι χαττγνώσμένο χαί ὑποπτο τού λοιπού γ·νό-**iaagaa. At iD· Heat ɾaail at Ma · ta· HeatitaAiaa aiaaaitaa, at apiatola taa eartioraa (mü aeiaaa, auaüaa obaaüvIt, 4·» attaa aattiaa ayaadalaa ttttacaa roataaxaea, at Mac previaeM* raliaqaeaa, ia aliaa aa oaataHt State aon aaitiaaa, litaat A·-tfaetaaa, qxippa qa! ae aaUaa exmaatieau loexa babara probe acirat. Qao** aaoAo mm **ipaiaa iadirio •ua eat. Qaaaaobrem cagaitiaae ayaodiaa facta ua** mub **bie coMMraatibaa beatiauaia et eaaetie-aiatia patriaivbie, deviae Atbaaaaio Aatiocbiaa at domiao Chrjreaalbu Hieroeolymonim, eomaaaai de-creto' probatum et iadieatvm eat, eum a aaeerdotii dignitate remorandam et dicto· pravoa quttemonea damnationi eobiiciendoe eeee.**

Quamobrem ex dictonim beatiaaimoram patriar-charum et eonfratram niietmrum sententia, una cum sanctissimis et honoratissimis aatistitibus, dilectis nostris in sancto spiritu fratribus et comminiatria. scripto synodico decrevimus, dictum pravum Me-thodium (Καχομ*#όιιο) quippe qui propter innu-meras blasphemias et haereees condemnatus et convictus, corruptor et peetis verae fidei studioso-rum factus, patriarchioo et universali et synodico iudicio non oboediverit, sed litem detrectans, suo ipsius iudicio usus sit, ab omni- munere atque ordine sacerdotali remotum eoae, eiectum ex sacer-dotum indice, exclusum et separatum a divina gratia, nullam eum facultatem habere induendi sacerdotalem vestem vel sacerdotali munere per-fungendi, remotum et profanum. Methodium tantum appellandum eeee, cum sit unus ex hominibus privati·. Nomo una cum eo sacras vestes induere vel sa-cram missam facete audeat nere ut sacerdotem eum revereatur neve manq"» exooculetur aeve bene-dictionem vel oonsecrstionem ab eo aoeipiat, poena depositioni· et aeterna· excommunicationi· pro-posita. Praeteres ’ munere magistri removestar et exauctoretur. Neque disciplina· philosophicae vel theologicae docendae et tradendae ulla ei licentis concedatur, ut pote qui propter utramque cos-

ι) ·£,·' .ititor H: *«rotor* K.
·) ώ — βι’ν om· κ.
•I «rruprr' όo Ml*v HK.
·) **«cilli** νφ μ ! s/xOlKVVISW M(*,r«(·,'« K.
·) *iit* ' ώ **Kctv** H.
·) «4« <*. X.
’) χρα.4««φν" K.
·) */vitlfMitrtw* K·
·) ' «ώ X.
··) «4« — .tÿvssr*sr via. H.
·*) tarriAir · ■. X.
’·) *nunttftHtf. tttfUte* H.
*·) ri.·)rpa»Wf« — «**rPixa^if*v*<'** îî$
Irpwvir?; «irai ώ «ώ»τ«άν *md* *·>
α'χβρ'ατώ··* «Λέ» **·*i ftinr** Ivpavâvr^c, «fUà *mti* **raf Maairalurav** «'{laHwtat ai* «au4v *Ixfutir? ml* rpvjtapOâpar **râv** M>#odav«r. (A **A gflaep***» **aol** MvraAaxaac
ftlai **Ml** ylMp/cc **xaÜi«** y^rarra **M»r(rp*A« Mi** οιγ.
;jajtfwrrr «vrai rà *ttw* **pUaaapto' i** PaaAayiav pvvAà*
ml Λ mtanxi ml ttpi·
latpa *ml fit ifttm mrflti* **ral«** wr.àrrav *xmmimftrm* **βMPώκπ** *mtrm^eitlr.* /{aiaai *tr ml dnmmt»*imt m-*
«par rii rai *Xftmv ml tit tin timfiir lf<*
arianir *fulit^ ml imyrtimni, ml* raàs *mifaimtttu*
«ira *ini p<ms Infittr i iMfn J* Maz»v>«< **«««*ft**
imljt«Mttmli hm/dut Mρη **AxaAtfoi.** ώ **opt·** Up»-
«par rav *Inmi nitt Sine imitttttu* **arrr** ar/px'**«< *ml* **ax«A>o*a< x«p'** *tinmmw ifnttemi,* **Irpvpirar J** loSMi*.
»ώ AvMaa, ^Aaapw^aj K.
«» *ftnim* — **i««v aa.** KH.
··) *etmitnii ml.* **Hae awia Mail** H.
·») ώ *mrmnifii 'f ml* **ροφ«M** *ixl* **ra«rrra<v**
X. al·!·
·') — *ftrimni Mt* K.
K) râ xarpMpvirÿ — rg «w*p X·
· η„—.X.
η) ifUngf **ἐα»ρ*»M X.**
M) âiw; «a. K.

RVOC. Tâ M M*»* «■»■**« «ο* *rw*· ματα'ί «dmO, ata·) pOmmftav Ai δβολβγίαν ◆»· «andpm; tmjpegdpava, A milltaMfig •''**0···* aol *fieewlet* Mtf ρλυαρί·^ πολλ^γέμαντα eamv<xd w «<' δλοο xad φκχAMρα τυγχάνβντα «ai A Mutav ««ντχλή τοὺ pcutaMC M·®φ^ι4ζβντ«, tautpxami ' τφ olorrip dvaMpott Ιτοχα dtatpAqad « ut *int»nafw<^km* pampbv τή τοΟ XpûwA taχλήοία χαί τή *ttn* «ὐατβφν paAivqt «·! dvaryvdrMMC, A μήτ* λέγ«ο4«ι/ τοὺ λοιπβὺ μή« 4λ«« dxoiiaob«i,_dὺJi.' ἀπόλισίΑσι prt' ήχου τή μνήμή τΑν χριβτιανΑν «al 4ποσυνάγι·γα ytvaavou·).

Koί μηδχί δλα τΑν Απανταχού ἐρ*οδέ(νν*) ippa·.μένο ἡ λαϊκέ τολμήοβι τοΟ λοιπού ἀποδέχ«ο4« τδν ^ηήέντα ΚαοομχΜδιον ή A i«ρέα ή A διδάσκαλον *) ἡ τολμήσή. ἀνά χΜρα λαμβάντιν τά βτ/δέντα καχοτχτράβια «*! συγγράμματα αὐτοΟ χαί ἡ διδάσχ·ιν ταΟτα ἑτέρου ἡ διδάσχοοδαι αὐτά ἡ παρ' α&τοΟ τοΟ MtÔoiiou ἡ παρ' οδτινοσούν ίλλου·) μαΦητοΟ αὐτοΟ χρηματίααντο; χαί διαφΑαρέντο χάχχίνου ἐπιοφαλέσι προλήψχαι χαί ποτισϋέντο τοί ΑχαΜρτοι τουτοισί χαί Ooitpot; νάμαοινΙ). "Ο ἰ' 4ν τι τολμήσή έναντιαδήναι τοί ἐν τφ παράν'τι συνοδιχΑ ἀποφανδ«ίσι χαί ἡ τδν Μχδδδιον τούτον ἀποδ·χδή A («ρέα ἡ A διδάσχαλον ἡ τά βηδέντα συγγράμματα χα! τ«τράδια «ὐτοΟ δ«λήσ«ι διδάξαι ἡ βιδαχΟήναι οἰψβήτινι τρδπμ χαί δλβ λαβ«ίν αὐτά «ί χ·ίρα χαί μ«τέρχ«σδαι χαί άναγινΑσχοιν, δ τοιοΟτο „Οποία 4ν «b, τάξ«(β χαί δποίου βαδμού, ἀφαρισμένο ·) «ιη παρά τή ἁγία χαί*) δμοουσίου χαί ζαοποιοΟ χαί Αδιαιρέτου' τριάδα , τοΟ ἑνδ τή ρύσχι μδνΛι δ«οὐ, χαί κατηραμένο χαί ΑσυγχΑρήτο χαί μ«τά δάνατον άλυτο ἐν τφ νΟν αἰΑνι χαί ἐν τφ μέλλοντι, χαί πάσαι; ταί; πατριχαί χαί συνοδικοί; ἀραί χαί τφ α(<βν(φ άναΗματι ὑπβὺδυνο χαί ἑνοχο τοὺ πυρά τή γὐννη , χαί «bj ἡ μιρί αὐτοΟ μ*τά τοὺ προδδτου 'Ιούδα χαί τΑν δ»ομάχ»·ν 'Ιουδαίον τΑν orouparadvτβ>ν τδν κὺριον τή δὸξιγ;.

Ύμ·Ι οὺν ποιήσατ· άπαντχ A γράφομ«ν, ὑπακούοντχ «ὑπ«*A τή συνοδική ἡμάν ταὐτή ἀποφάβιι, Ινα καί ἡ τοὺ δ«οθ χάρι χαί ἡ «ὐχή χαί ἡ «ὐλογία ἡμΑν «bj μ«δ' ὑμΑν.

,χψχγ' ἐν μην! αὐγούσαρ (νδιχτιΑνο α'.

Ἐλέφ *«οθ ἈΑανάαο Ἀντιοχ*(α βφαιοί.
-j- Ὁ Ἱεροσολύμνιν Χρύσανθο »ναποφαινύμ«·α.
4- Ὁ χαί πρέαδρο Χισανίου Ζοσιμά *fitfitaot* *·).
4- Ὁ Ἡρ«χλ»ία Καλλίνικο .
4- Ὁ Κυζ(χου Αὐξέντιο .
4* Ὁ Νιχομηδαία Πάὐπο 11).
-+ Ο Νίκαια Γιράαιμο .
-4- Ὁ Χαλχήβόνο Παρέ^έν ο .
4* Ὁ Ασσαλονίχη Ιγνάτιο .
4- Ὁ Ἰχονίου Χίλρ·στρο .
4- Ὁ Αιλιππουπόλ«« (Μχλήτο .
4~ Ὁ Αγχιάλου Καλλίνικο **).

■) «rrrfaancrc *ml* eaxervttMiAa X.
·) td *rkt* X
■) L«em ut» ·ροέ K ia pramdanti parimha ratater; A. ι It.
·) «·*!(— α«A1 *xftrtitrir* X
*) *nifieri* — AM«M<r' dwita* *mi* Maw«pw a«*vn«v« *t''f''* «ά«·i V Aç topia aat Miwvio dae*iigutfu ni ii·* •*itio* v ι» ρ^'vνα «anevnudAa aai *tuafi* «vyymtaam *eini* dmi *fifK* tard''*''· e·1 «*τέρ*jttftu i* X
·) *iUn* anX
'I *rtlftmo'* edaetv X
V) *ἑ ir* «« reia··· i'v>«··» *it<ir* «ΙμΑιη·· *οφικφ* JafHoriK ··<···<> *t»lf io* rà sap/r» vil'lfciaif Av,taj*«r«vl *i* *tti.* Bte tolma· mad» daatatt ««dû X
*) 'd>AK Mt am.X
»n«mX
•■jarnX
■Ί JCaOMaaet* JMaadpiec X

itauihu «* ta IMuram «uapaata ait. DtaÜ vwe pt»«i qualarnlanai et MWK ehm, fate· pldfoeephtae aat tbMtagta· uomtae tawripti, «m «ata ;im h hupietatia, blaepbemtanm, Mgarm mutant·· prermm «atoatni oé ραταίβέοοί «ομ νιὲιοαέα», at oaototoroo ta nittMB Aaotrtaao Dow oporaoati· praecipitaat, Aaioaatfoat· aoteraao pooM taaoaatar, etioiaator ot proeol oogrogoator « Gkrioti «ootaAo Mgoo ob boohxiboa pii* oMwtaeatw vol legoatar; its ot M aotto qaidem oorota tot noqoo ooineeaoreatar, «od e«M daaure e chriotiaaonua metnori* toUaatar ot ab eonua ooauaaaioM oofaagaatur.

Ne qoi» igitur ta fatunua orthodoxonun «aoerdo« vel laleu» dictae "ριχν»· Motbodium vol •acordotem vol magiatnua appqUaro aadeat nec dicto· pravo· quataraiona· et HbeDoa in manu» •umat aequa altae illitu praecepta doceat neque ab ipeo Methodio iUaai doctrinam doceatur aut ab alio quolibet qui eiu* diocipulue fuerit eiuademque vani· aotionibu» corruptu·, equio illi· impuri· et luto turbati· irrigatu· At. Quodai vero qui· praee•enti «ynodali decreto obluctari audeat vel hunc Methodium eacerdotem et magiatrum appellet dicto·* que libello· et quaternion·· alio· docere vel ipee quomddoeunque doceri, vel in manu· «umere, examinare va) legere temptet, ille euiuacunque ordini· vel dignitati· «it, a «ancta oonaubetantiali vivifica et individua trinitate, natura uno et «olo Deo, excommunicato· et exaecrandu· «it; veniam ne accipiat, neque in hoc nec in illo mundo po«t mortem conaummatur, omnibu· patrum «ynodorumque diri· impreoationibu· atque aeternae excommunicationi obnoxina et igni· geennae reu« «if: aocietatem habeat cum Juda proditore et Judaei· Dei inimici· qui dominum gloriae cruci affixerunt.

Vo· igitur omne· facite quae acripaimu·, libenti animo aynodico noetro decreto parente·, ut Dei gratia, noatraque oratio et benedictio vobiacum ait.

Anno MDCCXXIU menee auguito indictione I.

4* Atbanaaiu· Dei gratia Antiochiae confirmat.
4- Chryaantau Hierosolymorum idem decernit.
4~ Zoeima· qui et praeeee 8i>aaii confirmat.
4* CaUtaien· Heracleae.
4- Anxentin· Cyrnei.
4- Palata· Nicomediae.
4- Geraaimu· Nicaeae.
4* Parthenia· Chalcedoni·.
4- Ignottaa Themaloniooe.
4- flilveeter Iconii.
4- Theodetu· PhiMppopoteo·.
4- CaUinioa» Anchiali.

4 Ὁ Mpqc Καλλίνικο .
4- Ὁ Λήμνου Ἰβαννίχιο .
4- Ὁ Μονβμ^ηία Datai·:1).
+ Ὁ χρώην ΑρΑμα laaexaip').
4 θ Σοφία Ἀvoetdoto:
4- Ὁ Adpxarv Χιχϋημο .
4- Ὁ Κλαν&ουχάλ Ἰβαννίχιο

4- Calliniime Varna·.
4- Joannaeina tamni.
4- Pnlriu· Monembaaioe.
4- Jeachini aopar Draaaae.
4- Anaatnains Sophia·.
4- Nieodmns Dsrej.
4- Joaaaimaa Claadiopoleoa

Ἐν τφ χώiιχι Σιατiοτη μιτά τήν dv i·γραφήν τή Ανκτέρ» πρ4ξι» γέγρακτ i-„αψχγ' voapjipiou χα' χαί μ ' Ανχγνώοιη έχ *bai rf* αια έν τή χολιτχίγ ταύτη Σ:ατίστη;,“

In eeiict Sietbio ƒīt Mprw *Ade ede Atcrifte tetei:* «MDCCKKIII XXI et XXV novembre ia «ccleei huins čivitati Sistiatae haec perlecta aunt.ll

') Παώ,· ' X.
') «a. X.
·) om. X.
·) ωβ. X. «t e contra addtt: ô *llexfiiéfloi .. . i K·*).-JUor.vaAva»; *ΤιμιΑ* .

8YN0DV8 CONSTANTINOPOLITANA

pro eligendo patriarcha Alexandrino (1723 septembre 12).

Mortuo Samuele Capaaule, patriarcha Alexandrino, alter antiatea ei aubrogandus erat. Hanc in finem Hieremiaa. patriarcha oeeumenictu, epiacopoa Conetantinopoli degente·, clerico· civitati·, gentiprimario ad ě conventu edicto vocavit'. Rem ita narrat Pallia Nicomedienaia litter» ad novum patriarcham menae «eptembri 1793 dati·

Καί λοιπύν συν«χρ4τησ« ή παναγιάτη αύτοO έξ *ϋiβi χαλοχάγαβία* αὐνοίον ὑχχρηλή, αυγ<8ρι4ζοντο αύτή τοO τι μαχαρι«·τ&ου χαί 4γιβτΑτου χατριάρχου Ἀντιοχιία; χΟρ 'Afiavaoiou, *Mtm6m* χαί τού μακαριότατου κατριίρχου Ἰ·ροαολύμ·η χΟρ Χρuodvfiou τήν γνώμην αύτοO Îii τά ένοχλι(ο»αι ὑπύ κοiβλγία χαί μή ἰύναο^αι ουμχαραγ(νέο·αι, χαί «ρμχαρύντβν τβν έν^ημούντβν αὐτόΑι συναιέλφβν 4ρχι«ρέ«·ν χαί τοO μ«γ4λου βραγουμΑνβο χαί τβν χληριχβν χαί έκχρiτβν Αρχόντων τή καλιτ χαί ἀπαα·ρ4τ« τήν ἔχθν τοὐτην χαί Αιτοχατέατηοαν τήν ὑμιτέραν μαχαριύτητα ·ί τάν ίγιώτατον βρύνον τή Ἐκκλη-βρ·(α τή ἐκχάτη τού καρύντο . Εί τήν ικοίαν αὐτήν Ok&taaiv χρύ xdvxwv τβν ουναΒέλφβν 4ρχι*tfittv* ονν«χόνηα< χαί έσύνiρβμτν *6* αυν48»λφο Αγιο Ἠραχλχία , ἰ άποίο κροοχυνφ τήν ὑμιτέραν μακαριότητα χαί dandÇrtai τήν Αγίαν αὐτή βχξιάν Μ·

Ðati sulfragiia, patriareha čreata eat Coemas, ciqoa vitae curriculum aubitia oommntationibua enitet. Anno 1708 meoae aprih e hieromoaachorum (ut qhuit) ordine ad ἄmonti Sinai arohiopiaoopatam evectu·, aedem hanc abdicavit anno 1706, ut arohiepiacopua Ctandiopobtaans fieret. Quo in munere aedem Alexandrinam ambitio·· petiit ac ροοιιηἶη Turei· erogata invaait. A christiania tamen Aegyptii· pulaus, anno 1714 manae mortio oecumenicum ipaum thronum occupavit, a quo poat undetriginta menaea ejoetas in montem Sinai relegatu· eat, ibique lectioni ac meditationi operam dedit aaque dum Alexandrinae eeeleaiae regimen iterum obtinuit anno, ut dixirnua, 1793. die 19 ἄeptembri Cui Alexandriani redeunti titteria gratulati aunt Palaiua Nicomedienai·, Chryaanthu Hieroaolymitanua, Qregoraacua Ohiea aammua interpret, ἄmprimi vero univena epiaeoporum aynodua, eujua «yuodieae epiatoiae, 14 ἄeptembri 1793 datae, aubaeripaerunt Hieremiaa Conataatinopolitanua, Callinieua Heraeleenaia, Palaiua Nieomodienaia, Auxentiua Cyxioenua, Geraaimua Nicaenua. Ignatiu· Theaaalonicenai·, Parthenii» Chaloedonenaia, Theoeletua Philippopolitaßua ἄ. Altera epistola omnibus Alexandrinae provinciae ehriatiania inscripta novum patriarcham ampliaaimia verbis commendavit aynodua Conatantinopolitana, aubaeriptionibna hisee adjectis:

4- Itpapio: ἐλέφ fiaoO ἐρχιιπίοχοχο Κχτνατανἄγουπάλ νέα Ρώμη , χα! οἰχουμτνιχά χατριΑρχη^

4^· 1«ροοολύμ«ν πατριάρχη Χρύαανβο ονναχοφαίνομαι.

4- Ἀντιοχχία: χατριΑρχη; ἈΟανΑαιο τή ἈΑλη haouxiiaaK ὕποφαίνομαι.

4- Ο Ηραχλχία Καλλίνικο .
4- θ Νιχομη4«(· Παίβιο .
4- Ο Νιχαία Γιρίσιμο .
4- Ὁ ΚνζΕχοο Αὐξένηο .
4- Ὁ ΧαλχηΜνο ΠαρΟέ,νιο .
4- Ὁ θιοοαλονίχη ἸγνΑιο .
4- θ Προύση Κύριλλο .
4- Ὁ Ἰχονίου Σιλ^χατρο .
4- Ὁ ΝανχΑχτοο χαί Ἀρτη ΚΑλλιοτο .
4- Ὁ ΒΑρνη Καλλίνικο .
4- Ο Λήμνου Ἰβαννίχιο .
4- Ὁ Σηλυβρία ΠαρΗνιο .
4- Ρ48οι> Νιύφυτο .
4- Ο Μ·οημέρία Νιχiiημο .
4~ Ὁ Βιζϋη ἈχΑχιο ').

') i»Λ μ Λ17β1«.
·) K eadiae puMioa patriaiehstaa Alexandria!t'abîma aaa«rvati adidil A. Papadopoolaa-KerMaaaa. lae. ott. μ AU-417.

SYNODI C0N8TANTIN0P0L1TANAE

f epistola de Serborum religione (1723 menae decembri).

Quemadmodum čodem Serbie splendid» testimoniia qomprobatar olim faiaoe cum aedo Romana unita, ita et Romanorum pontificum riagniaro •tadium fas Serbie ad roUgieuis tategritetsca rovecand» post fnneatiaaimum utriuaqne eeeleaiae diaaidium manifesto compertam eet Quo in opere oonfieisudo atrenuo· adjutores habuerunt cum maltoe aana· doctrinae praeeone·, tum maximo Ogre-

Itcipkic r*< *'laMii.* X m (iwax μ ».

gio· societati· Jew sedate·, q·! soeenh· prasewti·· XVII at XVIII hetoe *et* «bmm >■—4Mi frac*·· perceperant Ohria saal quae varii· Hagai· aagno anaaero apparuerant, epera Materia·· hoae poHwr-rimam illnetraMia. Bx iia lectori rorata aeaUeenua tepido aaam inticare suffecerit, *Sguehotee* videlioet, <W itfMflFMMÎMM Ml |<*TM «araaea sancA *Stephoed* ex multi» tabularib anta·• Nicolao Mille· S. p. 701 sqq.·) Ad uberrima documenta ab auctore clariarinto andique collecta unum idemque acoeera difficilem praestat abjicere in eorum gratiam, qui ad argumentum istud magi· illustrandum euros studiaque adjungere voluerint, epistolam inquimus a synodo Constantinopolitana miuam ad omnes ecclesiae Orientali· ehristiano·, qua exponitur, ecclesiae Berbicae fidele· in *orthodoxa* (ut amat) Graecorum doctrina ac religione hucusque permansisse. Quae litterae, ai 'Graeculorum modus ac ratio in ncribendo «pectetur, id unum significant. plurimos scilicet Serbos ad intergrand» atun Bornante naitetoo ab (rtA»d»]wi defaetoap. Exila aoriptam e eodie· τοὐ Φ»τiου Κυπρίου, p. MI-Mδ, prima· edidit Manuel Gedoen in «ai· Kavevcnat; ΛιατΑξκι, t. II (Cemtenttaepoli, IBM), p. <34-49·, indicato qaidem edition»· ano, non mea··. Hune ut reperiremu·, codicem maximae moUn adiimu*, Conatantinopoli in praeatantiaaima •aocti^Bepulcri bibliotheca «aaerratum, ohm 606, nune 634 signatum, cqjua fol. 340 recto ea, de qua modo agimus, epistola continetur. Amburum codicum lectione· non tantum in chronologie statuenda diversae sunt, sed plerisque locis. Posterior autem priorem auctoritate ita superat, ut eum aoAun sequi pOMumua, vel ' locis illis, in quibus Gedeonina editio meliora praebere videtur. Ut enim Critias, ita et Photius Cyprius non archetypa ipsa epiqtolarum, sed harum lineamenta tantum retulit. Ne, quis tamen nobia ignaviam crimini verteret, omnes variantes editionis Gedeoninae lectiones littera G signatas in notis attulimus, codicis 633 varietatibus, a quibus recessimus, siglo A indicatis.

» Oenipuute. IKHΔ. ΓXX - IUM p. in-H'.

Χυνοδιχδν δηλωτιχδν δτι τὴν ἐχχλησίαν τή; Αρχιεπισκοπή Π»χιβυ χαὶ τδν ταὔτη; 4ρχι·π!σχοπον χαὶ τού; ἐν αὐτή τ·λούντα; Αρχ:·ρ·Ι; μ«τὰ χαὶ 'τού; ὑπ' αὐτδύ; χριστιανόν Σέρβνν δμόφρονα; οἰβαμιν.

4- Τιρ«μία;1λέφ iHoO Αρχκπίσχοπο; Κβνσταντινσυπὸλ»β>^ via; Ρώμη , χαὶ οἰχουμ·νιχδ; πατρι-*ρχη ·

4 Βδἰλυγμα χυρίιρ χ»ἰλη ψ»υδή, χαὶ τή; Αληδ»ία; οὐδέποτ· χατισχὺἰ τδ ψ«ύδο · Αλλ' οὐδέ 8«ται βσηδίία; ἡ τή; Αληδοία; ισχὺ; χατὰ τδν iv Αγιοι; πατέρα*) ἡμιών μέγαν Χρυσόστομον ι χΑν γάρ μορίου; Ιχη τού; σρ«ννόντα; αυτήν, οὐ μόνον οὐχ Αφανίζπαι, Αλλὰ χαὶ δι' αὐτΑν τΑν ἐπηρ<4ζ»ιν ἐπιχηρούντων φαιβροτέρα χαὶ λαμπροτέρα*) iv alvj, τΑν (ἰχἡ χοπτόντνν ἴαυτού; χαταγιλΑσα χαἰ*) μυχτηρίζουσα χαὶ ἐξοοβχναΟσα- γ|λ<*το; χαὶ γάρ ἐξονΗνιομού τ* χαὶ χαταχρίσ·ώ; ρίσιν Αξιοι οἱ ψ·υδολογούντ·; χαὶ πλαστολόγοι. ὡ; Αχαλουδούντ»; τφ μισαχΑλφ διαβόλη* τφ πρώτφ 4?(υρ*τὴ τού <|χύδου;- αὐτού γάρ4) τού διαβόλου πρώτον ΙφεῦρημΑ έστι τδ φ*0δο διαβαλόντο;*) πρδ; τού; γ«νάρχα; τδν ποιητήν χαὶ πλάστην αὐτού δ»όν, ({πόντο; χαὶ ψ«υσαμένου· Τί δτι ·1π·ν ὑμἰν ὁ <>·ό;, ου μή φοίγητ» Ακδ τού ξύλου τή; γνώσ»»;; ἠβ(ΐ γάρ δτι ἡ Αν ἡμέρα φαγητ« Απ' αὐτού, διανοιχδήοονται δμΑν οἱ δφδαλμοἰ*) χαὶ Ιβ·σδ« ἴ; δ·οἰ. Ὸ οδν τδ ψψδο; λαλΑν χαὶ πλαστολογΑν Αχόλοοδό; έστι χαὶ μιμητή;') τού παμπονήρου διαβόλου, χαὶ Αδιόρδατο; pivssv i; τέλχ συγχατα&χασδήοἰται αὐτφ χαὶ τοἰ; σχοτιινοἰ; αὐτού Αγγέλοι; χαὶ ταρταρούχοι; δαίμοσιν «ι; τδ Ασβ*στον πύρ τὴ; αἰ«νίου χολ4σ··Κ·

Επ*ιδὴ τοιγαροὺν χαὶ τινκ τΑν δηροβόξνν βουλόμινοι ἐξαπατήοαι τού; Αχλοοστέρου; ἡμΑν τΑν Ανατολικών ὀρδοδοξαν*) χριστιανών, συκοφαντίαν χαὶ κατηγορίαν '|ἀνδ·πίπλαβτον χαὶ δλ·»; Ιξ· τΑν δορών τὴ Αληδτία; καἰ χΑντη ΑνΑρμοστον χατΛ τή; ἰapA; ἐκκλησία τή; ΑγιντΑτη; Αρχιεπισκοπή; Παχιού*)

Spftiola OfHodalii, yuo *doetaramu» atque agno*sctMM, *arehiopueopatue Peeinuὶ teteoiaot ejuodem*qus ereAtapiscopum *necnon epiocopoe ia ilia degente» eimtd oc eAristiano» Serôos «is euiditoe* noAtxcam sss« .concords·.

4- Hieremias miseratione Dei arehiepiscopus Constantinopoleos, novae Romae, et universalis patriarcha.

4- Xôomùtaiio dossino serte *nteudaeia* (Prov. 13, 33), nec veritas unquam a mendacio superatur; immo ne auxilio quidem indiget veritatis robur secundum sanctum patrem nostrum Chrysostomum magnum. Et ai enim sexcenti sint qui eam extinguant, non .solum tamen non obscuratur, sed etiam per eoe qui comprimere illam teiuptant clarior fulgidiorque efficitur, illis qui sibi ipsi temere laedunt irrisis, . subsannatis, contemptis; etenim risum, spretum, damnationem merentur qui falsa, fictaque loquuntur, quippe qui diabolum, honesti oaorem st primum mendacii auctorem sequuntur. Ipse enim diabolus mendacium primus excogitavit, . cum Deum · faetorem creatoremque suum apud proauctore· nostros calumniatus ita falso locutus eat (G»n. 3, 1. 5): *Qeted, pM oobi» dixit Deeu tee edeli» a ligno cognitioni»? Seiebat* «stem, {aeaiMK qaa *die nuuedaeaoeritie de eo, aperi-*xtar *oepli eeotri et eicut dei eritù. Qui* ergo mentitur ac simulata dicit, improbissimi diaboli sectator imitatorque est, et ad finem usque inemendabilis si manaerit, una cum eo ejusque tenebricosis angeli· et tartar·»· daemonibus ad inextinguibile· aeterni supplicii ignea deturbabitur.

Quoniam igitur heterodoxi quidam ad simpliciores ex orthodoxi· aoetri· orientalibu* chriatiante decipiendos calumniam aeensationemqu· fictitiam et a veritati· feribus prona· alienam ac ineptissimam in sacram Mactissimi patriarohatus Peciensis ecclesiam ejusque episcopos detulerant, illos scilicet non

'I xareriau' Λ.
*) Aamspwfr·' <l.
B) v«ὺ *md* G.
i) Mü rAp G.
*) *itoflaUôrrofî* A.
*) «i ὀρ««λ«*ὼ i*>âv G.
') mU xueprsc *ion* G.
■) ὁρδ-4ὸ4M dvwtmJv G.
·) latte· Ma, MrteM PU. Pet, «ante· Ip*. urta *M*tante» tomba·, auaMtear sa· raga· tabo «t MtateMM ·

'atetbo o mM» **AμM** ; «A· aato vatebateMtat*tuMedta.*

xai τών τούτη Αρχκρέ«αν έξήν«γχαν, βτι δηλιίή ούχ έχουσι τδ φρόνημα τή *-*' ήμί Ανατολική Αγία τοΟ Χριστού έχχλησία o4t* xai δμόδοξοι τυγχΑνουσιν ήμίν*), βπ«ρ συκοφαντία δστί προφανή χ«1 κατηγορία') διάκννο χαί Ασύστατο ?* πρδ; έξαπάτην τών Αχλουστέρων, Α «Ιρηται, έκινοη-Sxioa — ήμΐ Τ# τού; βηΗντα Αρχι«ρ«ί; τή Αγιωτάτη; Αρχιεπισκοπή Ikxiou χαί τού έν αύτή χριστιανού; Χέρβοχ όρόοΜξου χαί ύμύφρονα ήμίν οΐϊαμτν, χαί βτι φρονούσι χαί δοξάζουσιν Α Αλη-#ώ ·) βσα ή χαβ·' ήμβ Ανατολιχή έχχλησία φροντί χαί βοξάζκ, τά δσα *61* τίνο λέγουσι χατ' αύτών^χαί διαβάλλουσ: τούτου Α ««ρόφρονα συχοφαντίαι _«ΐσί ψ«υδ«ί χαί κατηγορία: μηδαμώ ΑληίΗύουσαι, — τούτου χάριν χαι4) γράφοντέ γνώμη κοινή συνοδική τού τ« μαχαριωτάτου χαί Αγιωτάτου πατριάρχ υ Ιεροσολύμων χυρίου κυρίου Χρυσάνώου χαί τών «ρί ήμά («ρωτάτων μητροπολιτών χαί ύΜρτίμων, τών έν Αγίφ πνιύματι Αγαπητών Αδχλφών·) ήμών χαί συλλ«ιτουργών, δηλοποιούμαν πΑσι τοί έντχυξομένοι τώ παρόντι !«ρωτΑτοι; Αρχι«ρ«ύσι χαί ύπτρτίμοι . έν Αγίφ πν«ΰματι Αγαπητοί; ήμών άδ*λφοί; χαί συλλ«ιτουργοί , έντιμοτάτοι κληρικοί;, «ύλαβ«στάτοι; ίιριΟσι, χρησιμωτάτοι Αρχουσι καί παντί τφ χριστωνύμφ πληρώματι, καί διαβ*βαιούμ«ν, βτι ή έχχλησία τή; Αρχαπισχοπή 4} Πιχίου, δ τ* ταύτη Αρχι«πίσχοπο;') χαί οί·) έν αυτή τ»λοθντ» Αρχι«ρ«ί μ«τΑ τών ΰποκτιμένων αύτοί ') χριοτιανών Σέρβων Ανώβχν χαί έξ Αρχή; δμόδοξοι χαί όμόφρονέ «ίσιν >^ίν, έχοντ; **) τδ ήμέττρον όρΜδοξον φρόνημα τή; καθ' ήμΑ; ανατολική; έκχλησία , χαί τήν όμολογίαν τή όρδοδόξου ήμών πίστ«ω όμολογούσι χαί πιστχύουσι κατά πάντα Α χαί ήμίι . ΈνΟτν το: χαί γινώσχοντ»; αύτού πάντα ορθοδόξου χαί φρονούντα **) τά τή χα»' ήμά Ανατολική ' έχχλησία; δόγματα χαί διδάγματα, τιμάτι χαί άγαπάτι αύτού χαί δκυλα^αίσΗ κατά τδ πρέπον χαί δίκαιον, μηδαμώ προσέχοντα ή πιστ«ύοντ« ταί; ύπό τούτων τών έττροδόξων κατ' αύτών έρ*σχ«λίαι; χαί φουδοπιπλΑστοι συκοφαντία:; χαί κατηγορία:; *'). (Ατω ποιήσατ Α φιλαναβοί ,r) χαί φιλάδ«λφοι, Γνα ύπάρχητ· «ύλσγημένοι καρά τή Αγία χαί όμοουσίου χαί ζωοποιού χαί Αδιαιρέτου χαί άσυγχύτ υ τριάβο , τού ίνδ τή φύσα: μόνου SooO'*), χαί ή «ύλογία τού Αβραάμ, Ισαάκ καί Ιακώβ ab) έφ' υμά χαί έπί τά τέκνα υμών, Ιχητι δέ καί τά «ύχά; τών άγιων χαί «ιοφόρων πατέρων «ί αύξησιν χαί . πλουτισμόν τών ύπαρχόντων υμών χαί Αξιω-ΰαίητ* τή βασιλιία τών ουρανών Α ζηλωταί τή αύσάβαία χαί τή ΑληΑ«ί«^ ύπέρμαχοι έν ··) Χριστφ Ιησού τφ χυρίφ **) ήμών, ού ή χΑρι χαέ τδ Απαιρον έλ«ο; χαί ή <ύχή χαί ή «ύλογία τή ήμών μιτριότητο «ίη μετά πάντων υμών.

Έν Κωνσταντινουπόλει,Τ) ,αψχγ' μηνΐ δεχεμβρίφ ,τ4.

*) «αίν «·72*ΓΜ*«ν G.
·) /Mteieleyie G.
') ια'ί W· rΐ» Aor«e«<«» r«; »'(>/■ *II-* *·> '-" ravr«,· xi Γ·ί' ι'ν *tiVfΐ* «·λ»δνια; χαί ιών έχ' «vrνèç χριαηανών χίρ/ώ» έ«<ν •'"ϊ· veer«i-rt«ç *tt* «roi 3»^';evr«, w,' O.
*) m< «Ok G.
*) «'γκπ. mi .τ»ρ<»·»ν«··ν *àitisftir.* G.
·) ri; <ixM>rar«t *àfΐ* G.
') «i'Z- ««mot G.
*) ai MO. A.
•I έχ·α««αένων «vrai;' 'ν αντο*ΐ; G.
") *<faΐf* ioapxewiv Αμά<. mi Aw* *frfr rai* »Χβι·* °·
·*) pparama; rr aoi Aaia'ΐarraç *·> an-'p/arrat xarr« r« ata. G.
") xrarrAnrf ratf *mi* ravrev *if.* ara. xal mrv· r. *htfUittr* G.
**) G «AAtt: M püàxpwtai.
u) l'aotnwthw apÔA G: *tvtMytftim* .ναρνΐ xerpàt. liai x«i Αγών awA*a<V-
··) *it* a*^·A'p- G.
")mp ·ομ »**« G.

Orientalia «aera <Ειο<έ arrlaaia Me ejuadem mUmuu animi eaae ae opiaioaua, quae aperta eet eahmaia atqne vaoa abaordaque accaaatio, ad aimplieiorea. nt diximua, dadpiendea excogitata (laudatae enim eanctiaumi arehiepiacopotna Peeieaaia epieeopoa neenoa ohriatlaaoe Serboa in eo degentee orthodoxoe eoncordeeqne nobieeunt agnoeeimua enaque probe acimua vefe eentire ac credere quaerunque eeeleeia noatra Orientalia eentit et credit: quaecunque vero adverane illea dicunt qnidam, ut heterudoxue eoa accutantea, ea falaaa eeee calumniaa accuaationeoque, quibna nihil veri eit): idcirco ex communi aynodalique aentantia bentiaainii et aanvtiaaimi patriarchae Ilieroaolymitani domini domini Chryaanthi una cum ucratiaaimia et honoratiaaimia antietitibua, diiectia uoetrie in aancto apiritu fratribua et comminiatria, deciaramua omnibua praeaentem epiatolam lecturit aacratiaeimia et honuratiaaimia antiatitibua, diiectia noatria in aancto apiritu fratribua et comniiniatria, pretioaiaaimia clerieia. religioaitaimia aocerdotibua. primatibua atrenuiMimia. cunctoque populo chriatiano, atque affirmaniua, archiepiaeopatua Peeienaia eccleoiam. turn ejuadem archiepiacopum turn epieeopoa ibidem degentee una cum chrietianie Serbia eia aubditia, jamdudum et » principio ejuadem nobiacum animi opinioniaque eeoe. rectam noatram eecleaiae Oriental» aententiam tenentee. atque confeoeionem orthodoxae noatrae fidei in omnibua aicut et noe profitent» ac credontee. Cum igitur iiioa omnea probe noveritia orthodoxoe ease ac dogmata inetitutaque tenere eccleeiae noatrae Orientalia, honore, amore, veneratione eoa proaequamini, ut decet et aequum eat. non eaa contentionea, calumniae, aecueationee, quae'in illoe ab hétérodoxie feruntur, attento fidoque animo <-oneiderantea. Sit agite tanquam pietatie fratruraque amantee, ut benedicti eitia a «ancta coneubetantiali vivifica indiviaa inconfuea trinitate, uno natura aolo Deo, et benedictio Abraham. Icaac. et Jacob ait euper vos filioaque veatroa, atque «anctorum dmferorumque patrum vota habeatia ad ree veotraa augendae ac ditandae, regnumque caelorum concoquamini, quippe qui pietatie etudioaieeimi fiieritM veritatieque propugnatoree. in Obrieto Jeeu domino noetro, cujue gratia immenoaque mieeratio aimul ac votum et benedictio mediocritatie noatrae ait cum omnibue vobie.

Conatantinopoli MDOCXXIll menae decembri.

SYNODES CON8TANTINOPOL1TANA

anno 1793.

Cum Antonius Naotes et uxor ejus Asemena monasteriolo 8. Mariae Πλατιανή dictae, in insula Andro, praedium suum Στραμπουργίαι; nuncupatum oblatis quibusdam condicionibus dono dedissent, ut esset in posterum dominium Bancti Sepulcri, sicut et monasteriolum ipsum Platianae, synodus Conatantinopolitana, praesidente Hieremia patriarcha, donationem illam ratam habuit ac confirmavit actibus hia verbis incipientibus: Τά χαλά xai iΗβφιλή τών Ιργων xai πρδ ψυχικήν σωτηρίαν συμφέροντα. Adhuc inedite exstant in codice Constantinopolitono Sancti Sepulcri βi·J (olim 805),, fol. 147. Metropolitarum subscriptiones hae sunt: Ο Καισαρ«ία (locus vacuus, sed lege Νχδφυτο), — δ Ήραχλχία Καλλίνικο;, — ὁ Νιχομηδιία Πatoto;, — 4 Νιχαία Γιράσιμο , — 4 θισαλονίκη; Ιγνάτιο;, — ὁ Bspροία Μακάριο , — ὁ Φιλιππουπδλ«»>; Ηιόκλητο , — δ Άγχιάλου Καλλίνικο .

SYNODI S (ONSTANT1NOPOLITANA

in qua orthodoxorum cum catholici» soeiotae prohibetur (anno 1724).

Catholicorum cum haereticis quamlibet in rebus divinis communicationem lege acerbissima prohiberi compertum eat. Non minorem sane cautionem adhibuisse et diligentiam orthodoxorum orientalium duces ac magistros in arcendis a suis sequacibus viris catholicis, ex multis deprehenditur monumentis, quorum unum hic in lucem proferimus. Id anno quidem 1 «14 editum fuisse tam certum eat quain quod certissimum; quo vero mense, colligi facile non potest, cum metropolitan!»! (dolenter dicimus) quaevis subscriptio desit. Non enim ex archetypo aut ex publico codice eruit qui primus illud edidit Manuel Gedeon, sed e codice privato Photii Cy prii, p. ^57-368, apud' quem praecipui tantum actorum loci exhibentur. Illud tamen negligendum esse non duximus, siquidem non parum Conducit ad res utriusque ecclesiae illustrandas. Editio nostra, qualiscumque demum sit. tota pendet a Gedeonina illa quam videre est in altero volumine operis cui tituliri: Κανονικά! διατάξ«ι , p. 3iti-318.

Επιστολή συνοδική άποκριτική π^δ τδν μητροπολίτην Άρτη;, δπού του ixtl Φραντζίζου;, άν δέν άφήσουν τά αίρίσιι των. νά μή τού δίχωνται «ί δ ομολόγησιν οί δρθόδοξοι i«ρ«i; μήτ« νά τού ίνταφιάζουν μ«τά θάνατον.

4- Ί«ρ«μία δλίφ <Ηοϋ άρχι«πίσκοπο; Κωνσταντινουπόλιω , νία; 'Ρώμη , καί οΐκουμ«νικδ πατ?··#Χήί·

-|- Κοινά,ν ύ;ιών αναφοράν έλιψομίν, δι' ή; προβάλλ«τ« xtpi τίνο συνηΙΗία δποΟ «ίβάφρηην «ί; τά αύτδ<>. κα! ίρωτάττ ζητούντ παρ' ημών καί τή; tup! ημά τών ανναδδλρων άρχιρέων συνόδου τό ποιητίον. Τδ *Ktfl* συνηΙΗία; πρόβλημα «ιναι τοιούτον· Φραντζάζοι. δηλαδή δυτικοί, «ύρισκδμίνοι αύτόθι. Ηλουσ. νά έξομολογώνται άπδ δρθοδόξου i«ρ«! καί νά μ«ταλαμβάνωσι τών άχράντων μυστηρίων, έμμίνοντ«»; τοί δυτικοί; αύτβν δδγμασι, χαι ταφή; νά άξιώνται άποθνήσκοντ»; χαί τιν<; αυτών νά θάπτωνται Ινδόν τού ναού, τδ όποιον προξένβι, ώ; λ|γ«τχ, σκάνδαλον πρδ; υμά οϋ μικρόν καί ταραχήν ού τήν τυχούσαν, χαί διά τούτο ζητχίτι τήν π*ρί τούτου άπόφασιν παρά τή καθ' ήμά μτγάλη; τού Χριστού Εκκλησία . Τούτου χάριν άποκρινδμ«νοι υμίν διά τή; παρούση ήμ*τέρα πατριαρχική συνοδική Επιστολή λίγομτν Exttvo, όπού «Ίναι καί γνωστόν τοί πάσι καί «ύλογον, ήγουν Εάν θιλήαουν ο! τοώύτοι Φράγκοι δυτικοί νά παραινήσουν τήν λατινικήν δόξαν ήτοι τδ λατινικόν φρόνημα καί νά άποδκχθοδν τήν πίστιν καί τήν δμολογίαν τή ήμιτέρα; άνατολική; Εκκλησία , τότ« άν«μποδίστβ» καί Εξομολογούνται παρ' ίμίν τοί δρθοβδξοι UpsOm καί μ«ταλαμβάνονσι τών άχράντων μυστηρίων καί Ενταφιάζονται. Εί δΐ καί μΕνουσιν' «ί τήν θρησκ«ίαν του , πρΕπιι νά ήναι άκοινώνητοι, βτι ή αύτή Εξομολόγησι; καί τώ αύτδ ποτήριον τού κοινωνούντα δμοφρονούντα «Ίναι βούλοντ», ούχΐ άλλοτρίου ' τά άλλότρια καί γάρ άκοινώνητά «tot, καί δ μή Αν μ«τ' Εμού κατ' Εμού Εστι, τδ Ι«ρδν λάγ«ι «ύαγγόλιον, καί 4 μή συνάγων μ«ί Εμού οκορπ(ζ«ι. 'Basi ούν πρδ χρόντρν πολλών τδ *·ρο«αμα τή δυτική KMcriptum *a* synodo ad mstrofsUitum *Artae* misran·, çuo francos *itlir det/eatei*, niti haerete suas missas *faciant,* <ιδ *orthodoxi» saerrtlolibo» confitmU» (mdiri ac pott mortem trptliri oon po»»e dtdàratnr.*

Hieremins diviim miseratione arrhiepisvqms (Vmstantinopolis. novae Komae, et universalis patriarcha.

-|- Communem vestram relationem, qua circa consuetudinem quandam, quae isthi^invaluit, quaestionem proposuistis, cum a nobis tum a fratrum nostrorum, episcoporum synodo rogantes ac requirentes quid faciendum sit, accepimus. Consuetudo vero, de qua quaestio adducitur, haec est: Qui vitaiip ibi agunt Frauci. nempe occidentales Christiani, contendunt confitentes se ab orthodoxis sacerdotibus audiri ac sacrosancta communione refici, non repudiatis iis quae tenent Imtinorum dogmatibus, atque mortuos sepultura affici, immo intra eceleaiae septa humari, quae res vobis, ut scripsistis,' non levem offensionem tumultumque haud mediocrem concitat; atque ideo rei solutionem a magna Christi ecclesia postulasti*. Quapropter praesentibus patriarchicis synodalibusque litteris vobis respondemus, illud, quod cuique notum est ac probabile, asserentes, hujusmodi scilicet Francos occidentales, si Latinorum quidem opinionem seu5 id quod Latini sentiunt abnuere, ecclesiae vero nostrae orientalia fidem ac confessionem amplecti voluerint, tum expedite ab orthodoxis vestris sacerdotibus confitentes audiri, sacra communione refici ac sejieliri posse. 8in autem in sua religione perstiterint, a societate vestra arcendi sunt; qui enim ejusdem confessionis ejusdemque calicis particip» fiunt, hos eadem, non aliena sentire oportet. Etenim alienati Mimi communia habere nequeunt, ut in sacro evMgeHo dicitur (Matt. 13, 80): *Qtù* non nweom ndssrinm sm Mt, **i* jm nc· cogit tMcum *tfarfit.* Cum ergo multis abhinc sanis occidentalia oeeleeiae onerim a spiritwdi quatuor «anctorum pa-

ίχχλν^α ιΗΐΜχίβ·^ fc» τή τΛν τ«<ΧΜίμ·ν Ayiev πατραρχΑν πνιυματιχή παναγία χαί ἀπαοχοινία^ή «ai xpetotopu βΑγματα τή χαΜλιχή λχχληαία xai rikv 4p*oU(««ν Λλλ&τρια, Î<i τοβτο ίχιχνάνήτα *(ntif-* χοικχν ήμίν talc 4p*ottfoi(· τά γάρ ήναμένα xai χανονβΟντα Ολήλοι 8èv «bai tqgpÿiva xai *tttfī-* φρένα, xai νὰ δΐὴρημένα ìàν «!ν«: ήναμίνα xal 4po-φρονβδντα. Ko! S; ματαιέλογΑαιν οί îtrtixol έτιρί-φρον« ΑχοσχισΗντ·; τή χα&έλιχή τΛν 4ρδοί4ξ»ν Ιχχληαία βαα Ηλουοτ.

ΤαΟτα π«ρί τοΟ προβλήματο ὑμών χαί ίρβτή-ματο * ή ΐἐ τοΟ 8χοδ χάρι χαί ή «ὐχή xai ή «ὐλο-γία τή ήμβιν μιτριίτητο «ΐὴ μ«τά πάντων ὑμών.

,αψχδ'.

triarehara· commuaione diaeeeaarit ac diaaedarit peraaaaioMaque a catholica orthodoxomai ecclaata aliaaaa iaduxerit, idetrae comamaia aoHacaai orthodoxis eoa hnbeat. Qai **ani·** cub «Itero jaaetaa eat ae oommanieatur, ab ao sejaaetaa aoa eat aoe alia sentit; qai vero sejunctae eat, ia profecto junctae non eat nec idem sentit. Quoad beteredoxoa occidentales, qui a catholica orthodoxorum eeclesia MUcaaaerunt, quaecumque «ibi libuerint blaterent.

—

Atque haec quidem de quaestione vestra ac postulatione; Dei autem gratia votumque ae benedictio mediocritatis nostrae sit cum omnibus vobis.

MIMVXXfV.

SYNODIS D10ECESANA F0GARÂS1ENSIS

universae Ecclesiae Ruinenoram unitae (graeco-catholicae) in Transilvania atque Hungaria (1725 februario 26).

Rumeni Traiuilvaniam et Hungarian! incidentes, omnes ad unum, schisma graycum intra annos 1697 et 1701 abjuraverunt, atque ad normam conciliі Florentini sese Ecclesiae Romanae conjunxerunt. Ast, heterodoxi hanc unionem vehementer impugnare coeperunt, imprimis sectae protestantes„ in illis regionibus pullulantes, qui Ecclesiam ramenant sibi jam subjecerant, et insuper jure meritoque metuebant, ne populus rumenus, antea toleratus et oppressus, per unionem aequis cum ipsis potiretur juribus politicis et oeconomicis. Efficacius tamen adversabantur unioni praesules schismatici in Hungaria et Valachia, qui regiones unitas sacerdotibus et monachis schismaticis inundabant. Ita tempore vacationis sedis episcopalis rumeaae unitae, ab anno 1713 ad annum 1721, fere quadringenti sacerdotes ab episcopis schqnnaticis pro Transilvania ordinati fuere *). Libri quoque doctrinas falsas continentes inter unitos disseminabantur. Quorum numero erat opus, eui titulus: Sapte taine, i. e. Septem sacramenta, editum Jasaiis anno 1M4, denuo typis excusum Rimnicii inValacbia anno ignoto.

Magis vero, si fieri potuit, infesta erat unioni crassa cleri ignorantia. Clerus etenim rumenus, non secus ac integer populus, in misero detinebatur mancipiorum statu, ac proinde studiis minime incumbere poterat. Hinc in sacerdotem ordinabatur qui vix liturgiam decantare sciebat *). Exinde mores quoque laxiores evaserunt. Clerici inveniebantur, qui, vestitu nihil a laicis differentes, cauponas frequentarent, blasphemies proferrent, populum die dapiinica et festiva absque missa relinquerent, sacraiq viaticum in cubiculis asservarent. Aegrotantibus communionem sine praevio sacramento poenitentiae administrarent, absolutionem illicite denegarent, imo nec ipai tempore paschali confiterentur. Quapnam igitur pietas in populo? Mimam de praecepto audiendam negligebat, annuam confessionem despiciebat, jejunia non observabat.

Aliquando ipsa canonum graecorum et legum collectio, rumenice Tirgovestini in Valachia anno 1H52 sub titulo slavonicp „Pτ·νi1·“, i. e. „Jus“, edita, ansam praebebat abusui. Ita capita 214 et sequentia *) facillimam plane reddebant solutionem vinculi matrimonialia propter levissimae causas. Cui praxi etiam favebat corruptela archipreabyter rorum et usus proteetantium I).

Diuturna dominatio calviniana «uper Ecclesiam rumenam aliud quoque perniciosum reliquit vestigium. Ut enim sacra communio sensim aboleretur, prineepa haereticus Tranailvaniae. G. Rakotsi, decreto diei 10 octobria 1643') injunxit Rumania distributionem panis vino mixti et mere benedicti, non consecrati, et ^pascha* vocitati. Ita episcopus graeco-catholicus Magni-Varadini. Moysea Dragosiu, ad s. Congregationem de Propaganda Fide, die 12 martii 1777*). Pupulus rudia hunc esum non secus ac 'eucharistiam venerabatur, teste Petro Maior (ψ 1821). in sua rHistoria Ecclesiae Ruinenorum* *). Imo. nescitur qua impostura, superstitiosa invasit consuetudo, loco rpauchatis* gemmas arborum manducandi, forsan ai eui illa „paachau a sacerdote denegabatur.

Istos et similes abusus invenit in sua ampla dioecesi rm Joannes Giurgiu Pataki, praeconiaatus in episcopum rumenum unitum, simul ac nova aedes Fogaraaiensia, die 18 maji 1721*). Doctus pastor, laurea theologiae insignitus in Collegio Germanico et Hungarico Romae ·), mox decrevit gregem suum reformare. Itaque synodum dioe* cesanam ad diem 26 februarii 1725 convocavit, probabiliter in domenio episcopali SdmbAta de joeī) (comitatus Fogaraaiensia) celebrandam, ubi tunc etiam residentia erat. Acta hqjua synodi a supralaudato Petro Maior, in eadem Historia, p. 378—84, fideliter descripta sunt juxta originale* litteras, ab ipso episcopo manu propria signatas, atque ad

■) UtWras «pisMfi «siti Jasanis Pstaki. sano rirelur 17X1. spud N. NUtes H, J„ ed tÛNitnmdnm *hüioritun* ssdooâse sriewtaba m terris **ùrnmf** ·. Oesdponte **I«tp.4M.**

η De bb eft, retetteMe mMeate 8. J. te Tranrilvaaia, MM 1W7, apud NUtes «p. * ». 14fr4 et **i&K**

■) **b** edMone L M. BMo μ μ β. **hfiiwtel** IBA, >> »**1** ea.

) cfr. de his relationes illina tempori apud Nilles op. e. pp. 14«, 151 et 404-5.

Hoc decreto praedictas princeps iasOtait episcopum Rawenonun Simeonem Stmetmoricte, commendatum ab ^episcopo orthodoxe baagaro*, id est a superintendente calviniano. tteleji, eique plura injunxit mandata mere proteetantia. ('fr. egregiam et pro historia ecclesiae rameuse TrauMlvanicae taidamentate *opas*. Vechile Kpiecopil romtaescf a VadulsI. (ieoagtetel, Stlvayatef fi Bélgraduinl, a I>r. A. Bunea, fUaj 1900. p. 9λ

·) Apud Dr. J. Ardeleaun, Istori'a dieeeaei romane grfoo* caloüoe a Oradei Mari, pan C Gberi a 1988, >> 73 et 188. Ralatioaem praedicti episcopi edidit etiam Tim. (Ipariu. Acte •i fragmente lattee romaneed peutru istori'a beeereeei romane mai aies unite. Bteaiu 1K65, p. 10.

*) P. Maior, (storia beeéricei Romduilor. Budae 18(8. >>. 38ft et Π>8; eftr. Nines op. c. p. 471, nota 1.

h Bulla exstat apud NUtes op. c, >>. 48849.

*) NUtes op. e. 405.

*) Hoc magis tenoteeoet considentia nota 9, col. 988.

srchipresbyterum quemdsm diructua. Ab bac editione principi acta deano typi» mandata sunt a J. M. Moldovsuu, Acta siaodah ale baaerieei romane de Alb' a inita ai Fogarusiu, 9 vol, Blaaiu 1869 et 1879, vol. II, pp. 108-14: hinc denique transiere in Nillea, op. c., cunj version» latina ab isto auctore facta, pp. 465-75.

• Sequeu» impressio desumpta est^ex praedicta editione principi, cqjua typi cyriliiei litteris latiaia reproducuntur. omissis spintibua et accentibus tonicis. rationali reddita interpunctione et sejunctione verborum, integratis abreviationibns, correct» nendis manifestis et inconsequentiis, neonon addita, in parenthesi, interpretatione moderna locutionum obsoletarum. Translatio latina facta eaF duce Nillea.

(Pag. 378.1 **Del» Hriatos bund sdndtate iqt poftiin qi dels nd blagoslovenie i(l trimitem Frd(if tale, Cinstite Protopoape** Mic1Auç **delà VMia.**

Intr'aeeste sile mal dena in te, strdngAndu-se c4|i-va' ('insti(i Frap, Protopopl glurafi, tmpreuna, «i cu al(i preofi tn(elep(i fdcdnd Sdbor, aocotird (i isprdvirA nifte punturt pentru mu 11e socotele ale SAboruluf mare, care iktd Frdfii tale le trimitem In scrisoare. Pentru aceia. eum vel primi' Frdfiia ta aeiust* scriaoare. de'una (tndata) sA strÿngl 84-bor deplin. qî **poruncile areate foarte pe umAruntuI «A le ard(i ?i ad le dai a tutelage tuturor preofilor. iard popii tn toate satele la to(i oamenil. ca de acum lnainte sd ae (ie qi ad se plinescd aceste toate supt acele gloabe fi pedeA.se, oare care sA vor «fla seriae tnldunteo.**

F4td (sfarA) de aceste porunci ale 8aborului aâ albi grije Fr4(ia ts, cum DAjdile Vlddiceftl pAnA la Sveti Gheorghle ad ae atrAngd Inpreund cu talerul logofAtului,.,i atuncl InlAuntru sA ae aducd. Venitul FrA(iI tale, pe cum au foet obiceiul tn silele altor VIAdici rApduaa(I. poti-le cere FrA'iia ta.

A pol vefavé grije FrA(iia ta. de vel pune tn- catastiv toti popii, cari s ati hirotonit printr alte tdri fi pAnA acum n at venit la noi ad-fl ia blagoalov enie, nice delà noi tr'aü pAucenil (certificate). De acenti cdtl sAnt.ln Eÿarhi'a Frdtii tale ad-1 putem «tî.

8OCOTEI.ELE SÂ^BORUbUÏ MARE

Anul 1725, lu»· lui Fevruarie, sile 26.

I. Pentru ritadul Diiacilor celor tnpdrdteqti. -cari (pag. 3-79) se vor ecoate »5 vtUtuiascdl) (cercetese) pentru treba netoilor CliroeuluI, afydere

So/uton a Christo adprecamur et a nobis bene dictionem impertimur Ttut f'rvttrnitattl Archipresbyter Nicolae r® Voila '). l*

Slapsts his diebus nonnulli Reserendi fratres ArcAÿreoôytort *jurati cum aliis prudentibus sacerdotibus congregati et Synodum agentes, perpenderunt «t elaboraverunt qnaedam puncta pro multi» dftrdit magnae Synodi, quae hic scripto tonus et Tua? Fraternitati mittimus. Idcirco Fraternitas Tua, statim post perceptionem hujus scripti, congreget oportet Synodum /denariam, et haec statuto minutissitnr nota factus omniLus sacerdotibus, sacerdotes reto omnibus fidelibus, in amnibus pagis illa publicent, ita ut amodo* in *posterum haec omnia adimpleantur et oboM^utur sub entendis et poenis1}*, quae in hor scripto continentur.*

Praeterea Fraternitas Tua curam gerat oportet, quatenus competentiae episcopales simul cum thalero logothetae) usque ad feitum s. Georgii*/ coadunentur et deinde huc afferantur. Tuae Fraternitatis proventus sub aliis episcopis defunctis consuetos solus exigere potes.*

Hein Fraternitas Tua curabit caVdogo inscrit omnes sacerdotes in tua eparchia degentes, qui ordinati sunt in aliis proeinoiis, et qui ad usque non Semel praesentarunt coram nobis benedictionis accipienda? causa, itec habent a nobis '^limonia. Quotquot hujusmodi in eparchia Fraternitatis Tva? inoeùiuntur, tot cognoscere volumus.*

DECRETA SYNODI MAGNAE.

Anno 1725. menae februario, dic 16.

1. Quod attinet' officiales imperiale*, qui exmittentur ut de necessitatibus cleri4) investigent, necnon procuratorem ejusque tnercedem, cunySyno-

) Haagarice-. valiatai, iarestigar.

h VoiU est arcMipresbyteratiu (rraeco-cactoitea* in t-oiuitat« Kogarasienai.

) Kpistvpo jas emsperebst. deÜaqaeates ad andeta» œnftwmsre, sed «a Hge, st ssedhias ipd cederet, altera vero in MCeaeitatM eeclesiarM cMverteretar, Diptana. nuncupatasi secanda». LeopeUi I. datam dia ISinartli 1701, art.VII et IX. apad NUlee op> e. p. W7. diptaaati· geaaiaitas anti qaitae ja dabia» vocata fait; qeo£ faawia bodierna die aaapbne bos boet, qsam yroSoeoUatio^eJaedeta ia Concellaria imperiali Viennensi, Menon dno traassampU antbeatica inventa nat. Nittee ep. e. p. »1.

·) Vectigal pto subsistentia episcopi erat «nias fioreai Mini, a qnoeas^ue presbytero aebjecto solvendi. IMploma praedietasa. art. Vil.

4) lafeltigendas ridetur secretaries deri. vos. ut veli Nilles op. e. p. 4M, procurator, cuja· stipendium n<Midnm cie»· «titatum orat *

·) Me >> aprilb.

·) Invustigundam erat procul dubio circa intolerabilem tyraanidem. qna gubernium IraasUvanum et dnmiftl agrorum (nobUea) clerum- unitam opprimebant; cfr. querelaa episcopi Joaanh Innaeoattt Klein (eneosasoris Joaaaia PntaM) apud imperatorem Carohm VI, anno 17W, apad NUtee op. c. pp. MP-7.

pentru procatoral *j. Inpreuna yi plate 1«!*), aritad SAboral aiare fa malle locari nevoe, rapArirf yi pedepaei mart, pentru care mdear ‹■* m jelMoc la detegitoril cel de atari, mal de ' malto ori ad seals ritapana, *A caute cal pedepeiff ca lege pe aeeià, care le fee nevoe, pentru seats sm aoeotit ad nuiuim pe sama 8dboriklal mare ua procator, carele a* poarte de grije tuturor cdfl or are nevoe: yi de tocniela lui a'au rugat SAborul Mtrii sale Domnuiul ad-1 namisseA, yi pe oe sa va puto formi MAria aa eu dinaul, dup6 aceia ae va face veste pe la tofi Protopopi.

2. Pentru popi, care s'au preofit intr alte (Ari atreine In alenul*) (tncontra) poruncil Pravilei, pe cum spune la canoanele sfintîlor Apostoli, liato (pagina 436. Intr accota chip: **Nu ce cade a hirotoni peste hotar; iarA de va face fArA de ytirea EpiscopuluI, a cul este Eparhiia. aeela ad fie nehirotonit eu cela clau hirotonit.** iarA tAlcucyte aya: **Nu-i volnic vreunul de Episcopi sA hirotoniascA pre cine-va h farA de hotarAle Epsrhii lui. iarA cine va face aclasta fArA de ytirea Episcopulul. a ‹ Aruia este Eparhiis, aa i-se ia darul yi lui yi aceluia, ce 1-aîî hirotonit pre el.** Dece pentru uni ea aceyte. dacA nice pe urtnA naû venit sA-yi ia blagoalovenie delà arhiereul sAA yi al nostru. ci s aû lApAdat de SAbor, avAnd vrenie destuU sA-yl ia blagoeloveniia, pentru aceia SAborul mare IncA ae lapAdA de dinyi: sA facA de aicl Incolo ce vor yti. cA SAboruI de grije niai mult nu le va purta nice la ‹ nevoe.

3. Pentru neyte eAlugAri. cari se aflA pe la upele MAnAstiri. de nice se yti "Ant preofl adevAra(I yi aîi slobosenie a aluji afintele* talne beoereceytl ail ba. yi blagoslovenie, de unde (pag. 380) se cuvine, luat-au n aft luat. yi totuyi InblA celuindu*) (amAgind) oamenil de-yl lasà tnulfl pe popi de sat cei adevAra(I yi mergu la neyte eAlugAri ea, aceia, sA le slujaacA liturghie yi alto slujbe besereceyti, de aclaetA toemialà IncA fu socotela SAborului, aya curn uni eAlugAri fArA de iapravA ca aceia sA ÿtsA^din farA yi sA n'albA a yedé pe la mAnA* stin nice cum: iarA mirénul. carele-yï va cutesa duce jArtfa la vre-un eAlugAr amAgitoriA, ca acele. lAàAndu-yl preotul de sat col vrednic, omulul aceluia nice la o trebA a lui sA nu-i alujascA pops mal mult.

das magna1) multis ia leers habeat heceaaitatea. molestas et msgssa sateadad'), licet querelam suam ad officiales exteriores*) desuper nuiveaat, pluries tamea hoc responsat» accipiunt, ut poena afflicti procedant per. viam legis contra violent»»; hac de causa decrevimus, ut pro parte Synodi magnae procurator denominaretur, qui omnium causam agat: attente ejus mereede. Synodus rogavit. Magnifieentiam Suam, Dominum*), ut eum nominaret, et de qua mercede Magnificentia Sua cum eo convenire poterit, de ea pontes certiores fient omnes arehipresbyteri.

2. Pro sacerdotibus, qui ordines sacros in aliis provinciis susceperunt in obversum Pravilae. quae ad canones 88. Apostolorum pagina 436 ita habet: *Teii modo, extra jiet»* aoa deeri ordiaes Meros · oη- *ftrrt. ti »tro eliquii hoc ftrerit nbtqtu itito tpitcopi, cujo* ttt tpardie, tali» teiet ordiitt tue alit-* itum, cum *iilo, qtu tum or&utnt.* Et iterum sic explicat: *Nulhu tpiteope» ordintt tecrot coeftrrt polttt tliau «tiro mat eparchiat fiate; qooH qui» hoc ftetrii aboqttt* nuta *tpimpi,* eujws *t»t tparchia, grade-txeidat tt ordieaa» ti ordinata»*). Idcirco a talibus sacerdotibus, si nec postea venerint ad benedictionem recipiendam a suo et nostro praesule, sed potius a Synodo*) desciverint, quamvis sat temporis habuerint ad benedictionem recipiendam, * magna quoque Synodus aece revellit; faciant in posterum quid illis bmievisiini fuerit, quia Synodus curam illorum in nulla necessitate habebit ').

, 3. Pro quibusdam monachis, qui re|>eriuutur apud nonnulla monasteria, de quibus non constat an sint sacerdotes veri, habeantne facultatem administrandi sacramenta ecclesiastica nec ne. et utrum benedictionem acceperint nec ne a loco competenti, et tamen vagantur decipiendo homines, qui suos legitimos sacerdotes in pagis constitutos deserunt, et adeunt tales monachos, quatenus pro illis celebrent liturgies, nec non alias functiones sacras peragant; intuitu hujus abusus Synodus decrevit, ut hujusmodi nequam monachi e proviucis exeant et nullo modo in monasteriis hsbitent: laico autem, qui deserto suo proprio et digno sacerdote praesumpserit beneficium suum cuidam monacho deceptori offerre, parochus nulla in necessitate, amplius functiones sacras administret.

1l Rectius, rameniee et latine: Procurator.

1 In archetypo. ramena, apud Maior l. c., necaon apud Nilles rt MoMovaà, numerus 1, i. e. articulos primus, aonaisi bk ponitur. Sud quoniam imulo nate vertam JatAM'. -primo". L occurrit., mendose numerus 1 *h iUo verto aqjnnctaa videtur. A Ratio qntland id suadet. Nam quae titulum sequuntur, nequeuat esse tata omnium decretorum; e contrario, tota phrasis, usque sd aunerum 2, uum efficit contextam, quia procurator, a Synodo propositus, procul dubio munere suo praecipae eorum officialibus ab imperatore specieliter depetatis ftiagi debebat. Titulus iteratus in archetypo etiam menda ridetur, et verbum; *primo,* saperftms evadit, posito numero 1. Correctas igitur legendum erit, at supra positam est. In archetypo tatas eet sequens: -Anni 1728, luas lui Fevftarie, sile 9A. Socotelele Sdboralnl nuta, AntUA pentru rdadnl Diincilor ... ei piata lal

1. AvAad SAbornl mare .. .* Lutat. .Aaao 17», mense Februario, die M Magnae Synodi decreta primo. *pro officiali.* tas . . . ejaaqne merrede.

1. Cum SynodusTnagaa . . .*

•l Ab huagarico elles, contra

*1 Ab hûngarieo: realm, facere.

h Intylliuenilnni ridetur de , lerici» sia<ill*tim.

'I Querelae episcopi Klein, quanta mentio tacta est u»ta a. coi. »U. teataatnr. sacerdote* unitos immunitate ab imperatore decreta nullo modo gavisos cmc. nam officiale* et nobile* e.» comprehendebant ej puniebant.

·». Intellige: imperiale*, in oppositum officialium tran*il-vamrum.

·) Scilicet episcopum.

*1 Quae desumpta suat verboteuns ex l*ravila. ed.e.p. SIS. ubi easoa >> Apostoloruya cum sua glomm. Idem sessu, est capitis 18 Pravilae. ed. c. p. 14H, quod citat NIDes. P· 487. nota 1. cum texta graeco.

1 Id est: ab Ecclesia unit. Tempore hiQna synodi jam plans ab asinae deheeraat arehipnsbytentas, imprimis ia comitata Braaeovieasi et Fogansieaai Hic eaiat iaootoe et. eoctaiM plurima ex limitropha Valaehia trahebant emohadBata. qaae ae perdereat, ad schisma mox rrdieraat. Eorum exem piam secutae suat aliae quoque paroeciae, iastigaatita· prae cipae utetropolitis wrbo et vaiacho eorasnqae emiaeariu. qai later unitos morabantur absque benedictione episcopi uniti, tfr. de his egregiam dissertationem D·r. A. Basse. Episcopii Petra Pnal An» yi DioaisM Noracovid. Blay Iita, p. SO m.

'1 Mitihr videtar hic tractaadi modus ram cleric» intrusts et rebellibus. At cum ipsi quoque, ntpole Ramosi, a nobilitas opprimerentur, neqae Ubertatem nisi per unionem consequi possent, decretam Syuodi circamateatiis' optime cmgrnebal

4. lai* paotni M«t· «Arfthd, enrate ah «fit •cuma de ewtad ‹Mn fara rumhaeeeA die Btmnic, Il w ehiamA InvAfAtarA beeeeeetMed de eeU 7 tain·. Inch «oceti SAbnral, e* oere-aade ae ver »*·· In tara Ardnlulul, fie le mire*·, 8e la pepA, delà tojl si fe in, fi sA nu fie alobod a fini aimlrui, rd ad InvAffitari malle oa aoale, enrele adat la aleaul (tacentra) legi Crdftàefti, fi a Matelot Bdboare; pe cum ne vede nnmal de neole, ande lice, ci ae afinjefte agneful eu acuate euvinte: Adicd 44 pdniia aelaata cinatit trupal Hristnsulul tau iproci (fi eelelalte); mAear cA toatd aftnta acriptурd, CluclуL, liturghie fi Ote cArtf ale legel pravoalàvnice greoeqti afa ne arm fi ne apune, cd nu ru acele, ci cp aceate curiate ae sfinfefte: LuafI, mAncafl, aceata eate trupul mieù al legii iproci; fi potirul iard: Be|I dintr aeeata to{I iproci. Drept aceia ae opreac acele cdrtieele, cd ad tocmele laprotiva Invdf&turilor center adev&rate *).

5. pentru popl care merg la edrfmd fi audueac (injurd) aau blaatdmd ad grfiesc cuvinte de huld (ocard), pe cum nu ae cade popilor, IncA aocoti '), en ad ae dea poruncd Intru tonte eparhiile fi ad opreard to(I Protopopi pe preofi adi, cum de acuma inainte ad nu cuteaae a face nice anile de acele, iard care cine va gre- (pag. 381) fi Intru unile ca aceate ad-1 albd a-l globi Protopopul cum va aoroti aufleteace dupd greutate pdcatului. Iard, de ae va oblici fafla), cd nu 1-ad globit, ei 1-aü ertat fdrd de oed*) (pricind), atuncl el protopopul singur ad fie globit eu gloaba Sdborului mare 66 de florinti. Si ad umble popi aléa tn aftnta Beaereca eu tichiia (potcap). Iard nu ca cAciula aau eu cumftnac; halnele tncd ad fie lungi popeçti, adeedte port ad albd ca aceia, eu earele ad ae cunoaacA de altf oameni mirent fi ad ae deachiliniaacd*) (deoaebéacd).

6. Afa aocoti*) fi de aftnta slujbA, adecd de liturghie, cum ad fie datori preofil tn toate Duminecile fi adrbdtort mari a face liturrbie pe la toate beaerecile; unde adnt popl mal. mulp·), pe rdndu, until intr u duminecd, altul tntr'alta. Tard mirenit incd ad inargd tôt de una' la aftnta liturghie, tn toate DuminecI fi aArbdtorf mari. ' $i care nn vor merge ad fie pedepaifl tntdiù eu trei lopAfl. adoard

4. Circa qwoadam tiberenloo nnpar Rirnuiesi ia Valnchia éditée, quorum titalaa: Oeedrine *ecctetiattiea taper Uftut* eecmaaMaM *), Synodua etiam ceaaeit eoe, ' abieumquo ia Traaailvnaia inventi herint, sive aped laicoa, mve apud aaoerdotoa, aaferendee eme see permittendam, ı ut 'ab aliquo detiaeaatur; continent etenim multae doctrinae advenaataa legi ehrietiaaae et eacrie oonciliia, uti inde liquet, ubi dicitur, boetiam coaeecrari hia verbm: *Fee ütu» put» eeeereiie eerpue Cbrieti tm* ete., quamvie uaiverm mera Scriptura, Clavia *), Liturgie et alii libri fidei orthodoxae graecae oetendant et dicant, quod non illia verbia, aed ietie conaeeratur·); *AceipUe, matuleatte, koe eet eorptu menai, lepie etc.;* et calix iterum: *Bitite e* ee amati* etc. Propterea illi liberculi prohibentur, quia continent' dioponitionea contrariae doctrinia veri»

5. Et intuitu eacerdotum, qui vieitant popinae,, et conviciantur, aut bUephemant, vel verba maledictionis proferunt, prout eacerdotea dedecet, etiam statuit, ut promulgetur in omnibue eparchiis mandatum, tenore cujus arehipreebyteri amodo sacerdotibus suis prohibeant, ne in (rosterum tale quid patrare aiidbant; si tamen acciderit, quod horum reus existât aliquis, archipresbyter illum mulctet, secundum quod in conscientia gravitatem peccati dijudicaverit Si vero constiterit, quod hujusmodi reo condonans nullam injungeret poenam, ipse archipresbyter puniendus est amenda a magna Synodo praescripta, nempe 66 Horenorum. Et sacerdotes, praecipue in ecclesia, gestent oportet pileum, non' vero cucullam aut galerum: vestes quoque lungae sacerdotales sint, id est talia, quibus discriminentur a laicia.

6. -Sic decrevit et intuitu sacrae liturgiae, quod speerdotes obligati sint ompibus diebus dominicis et festis peragere s. liturgiam; et quidem secundum ordinem, ubi plures eunt eacerdotea. unus in una die dominica, et alter in altera. Et laici praesentes sint oportet omnibue diebus dominicis et festis occasione celebrationis s. liturgiae. Quodsi neglexerint, mulctandi sunt primo tribus,

'I Verbum .iproci*. .et caetera*, qnui hic, nM la aruh»% typo tavcaitar, nullum mutam habeat, poat.verte snlem .al lenit*. .legis* desideretur, mradjae bile anüaan atgne posterius rejectam videtur.

■I Adde: Sdborui, Synodes.

*t Ab hnngarico: oh, caaaa.

·) Ab hnngsrico: hfUDn. diversus.

•l Adde: Sdboral, Synodus.

ı *l Adde: Si alajeocd, celebrent,

') Recole dicta ia prooemio. 1

) Kst liber Slavonic. .Cluciu nominatus, ruuienûp-vero .Chela iafelmnilnl*, .Clavis .intelligent!#*, impressus Bmarvstini aaao.-ltne. Continet 16 sermones, es quibus secundus Epiphaniae hae spectat, prout dicitur tu .Flosculo veritatis-, edito Romae ItMU. pp. A et M. Ibidem rocte notatur, quod et ia Pravila, cap. M (ed. e. p. It»), celebris sententia .livi ChrysMtomi citatur, secundum quam transsubatantiatio dt verbis Christi.

*) Scllioet panis.

) Sententia libro .-^apte laine exposita commani* fere evaait twae teaipuria iater Oraeeo·. Synodua igiter. illam impvgMBa. ho- levem i» eeeo ttalogiae lattaae prodit auc« toritatem. Kt Me aalmadverteadam eet, virtete diplomatie «ecemdi Leopoldiaai, epieropo enito aOctem tbeotogom Mtad Htm, velet .eaaoarem geceratem anditorom*, ab arcluepheopo aomiaaadem. Tempore Synodi llk thed* loge· erat P. Géorgie· Regai 8. J. Nillee op. c. p. MB, nuta «.

·) Pravila, «d. c. p. 178, mejore· poenam dictat: «lar* preotal, care va NMÂma fi va batt pre ÎMmeeeeA mA pre aftep, aeota ta Be ttpeit de preofia tal an aa, fi ta la fi ait camm, poet fl metaail, fl altak atameae. cam va eocoti Arhiereal tai; iarfc de va hUrtftma fi Ta btüi |i a doa oart, fl vor startorùd mfcrtarü crediac&aae, ataacl flirt de akl o erttclaae i-«e ia dared.* «Preebyter. qai Natpàemabie et Deo atqae saactiA maledicet, eacerdotio privetar t*o aura, e^ae iaeaper alia paeaitcalia impoaatw, wti >jaaiem et oratioace et alla «milia, ad beaepitritam eai epirêopi; ai veto aaeaada vieblaepbemaHt et maledicet, tno abo^æ veaia eaepeadatar." Qaead coavidaa ofr. capita lOB et ml tjaadem Pravflae. Fre> foeatatioaem oaapoaarm proUbeat capot PI et eaaoa Apoetolonua M, ed. e. pp. 170 et 81B.

(a doua oart) eu β. Peete neeate toate, pa la efintele Pagtl tot omul mal mare de 7 anl sA se ispoveduiaacA qi at se oumiueee; iarA earele an va face poraaea aotaetA, dnoA i-ae aa ttapla unuia oa aeelaia moarte, preotul nice aA-VprovudeacA (prohoddecAX nice aA-I tngroape tn tintirim. Peatru senate toate vest tn pravilA earn sice, Kata (pagina) 629, cap. ₮7. *Ci* ae cade sA ae pAsaaefi sfhnta Beoereca qi de preoqi qi de mirent

7. Preofil afAnta CumineoAturA supt gloabA de 12 Horinfl aA na o eateae finis In eaaa lor. ci ca banA socotelA fa rAclufe firumoase cerate, pace iarA tn sAculefuri de giolgia, aaA de pAnsA earatA, tn beeerecA sA o tie. qi de acolo aA o ia cAnd vor merge la bolnavl, pi iarA aA u dacA tn loc, tnapoi de ande o-aû last ce cinate nA o pue. IarA ende ae vor gAsi prsvqf ca aecia, earele nu va aseulta de porunca aeiastA, de una sA-I globeqcA protopopul cumu-l acria mal sua, (i eu banil aceia ai fact tn beae- (psg. 382) recA loc iacuait pi vrednic, ca aceia, unde sA ae fie sfAnta CumenecAturA tn toatA vremia.

8. Bolnavii saû betegii cei de moarte nice cum popil sA nu-l cuminece fini de iapovedanie inAintre, cari! vor pute grAi; iarA cArora li-ae va legs graiul, pentru aceia aA tnvete protopopii pe preofi, cum aA facA eu uni! ce aceia. pi cum aA dealege au aA nu-i dealege.

9. t'are om'nu "e va iapovedui panA la'paqti, adecA tn SAptAmAna mare, pi nu ae va priceatui, aceluia nice cum aA nu i-se due paaca.

10. AflAnduse uni! ca aceia. carii tn loc de paqti iaù de mloAncA mugur aaû alte erbi, pi se lapAdA de obiceaiul pi de porunca beeericit. de aceia ae lapAdA pi besereca. oare pAnA cAndu nu ae vor pocAi qi nu ae vor tntoarce eu umilinfA pi eu aacultare cAtrA beeerecA.

11. Preotii tncA aA fie datori pexla sAptAmAna mare a ae iapovedui tn tôt anul; iarA carele ne va gAai dupA paqti neiapoveduit. IntAiu aA fie globit eu 12 florinfl, édooara (a doua oarA) eu 24. a tria oarA aA i-ae ia darul.. Protopopii pentru una ca aciaata IntAiu eu 24 de fiorinti βA-ae globescA. apoi eu 66, a treia oarA aA fie lipaifi de déregAtorie.

12. Poaturile tuapatru. ce aAnt Intruri an, dupA obiceiul afintei beaericil noaatre sA ae fie eu socotelA bunA. ea fi pAnA acum. de tûfl oamenii; iarA de ne va tAmpla. aA fie cine-va foarte lipait. unul ca aceia sa-pi aile duhovnicul numai in vreme de lipaH mare.

oncando nex pelis1). Praeterea generati· in festu paschali quisque, qui Jam aepttmwn sanum complevit, peragat oportet n. pauaitentiani et communionem; ai quis autem hoe omiserit, et contigerit UÀ mori, sacerdos talem non comitetur ad eepalturam, nec in coemeterio eum inhamet. De hia omnibus vide Pravilam, pagina 629, caput 77. Docet enim oaeerdotea et laieoe frequentatio ecclesiae.

7. Sacerdotes sacratn aynaxim sub amends 12 florenorum non audeant in propriis aedibus asservare, aed magna eolertia in capsula pura reverenter collocatam, in saeculis linteis obvolutam in ecclesia asservent, et inde illam deferant ad aegropia, et revertentes iterum debita reverentia ibidem collocent. Sacerdotes hoc mandatum transgredientea per arohipreebyteram amenda superius indicata puniantur, qui 'ex illa pecunia curabit perfici loculb dignum in ecclesia, quo dein asservabitur sacra synaxis omni tempore

8. Sacerdotes tales moribundos, qui adhuc loqui possunt, nullo modo viatico provideant, omisso sacramento poenitentiae; eum talibus autem, qui jam loqui non possunt, sacerdotes ab archipresbyteris instruendi sunt, quomodo sit agendum: an absolvendi sint nec ne.

9. Si-quis usque ad festum paschale e. confessionem et communionem non peregerit, tali deneganda est Pascha²).

10. Cum inveniantur nonnulli, qui pro Pascha manducare soleant gemrnaa arboris, vel alias herbas, et consuetudinem mandatumque ecclesiae non observent, illos ecclesia quoque ignorat, quousque non resipiscant et non convertantur ad ecclesiam.

11. -Sacerdotes quoque se usque ad magnam hebdomadam otpni anno obligatos esse sciant s. confessionem peragere; quodsi aliquis eorum post festum paschale impoenitens reperiretur, prjmo mulctetur amenda 12 fiorenorum. secundo 24, tertio sacerdoti» privetur. Archipresbyteri eadem ex causa primo mulctentur amenda 24 florenorum, secundo 66, tertio officio priventur.

12. Quatuor jejunia annua solita, secundum consuetudinem ecclesiae nostrae, oinni pietate observentur ab omnibus, prout hucusque servata fuere; 'si vero contigerit, quod quis coactus sit (illa frangere), is adeat suum, confessarium. qui talem solummodo in casu magnae -necessitatis absolvet.

1 Mendose ponitur in archetypo caput »>7. Eu ejus tenorem (ed. c. p. 3ta): .Carde rtrt de mev«e ae va lipai de beseried fret sdptXmAal, aceia ed lie neprtoeçtait.- TA|c· Carele flrd de gréa nevoe eat o aaliaaire Are cum se va lipai dp beMriçfi tret adptAmAal. de va fi cliric. ad i-ae ia durai, iard mirénnl ad ae aAirieéacd, .fini aine necessiUU* per très hebdomadas in ecclesia deerit, illi denegetur communio. Glossa: QuieuuMpae abaque gravi necessitate vel diflkmltate quovis iuodo per tres hebdomadas in "ecclesia deerit, vi eat clericus, suspendatur, ai latau, excommnaketur". De aetate requisita pro confessione aie sonat caput 821 Pravilae (ed. e. p. 8U2) .Sftatel loua Chitrul porucdqte, cd cupii partes hdrbdtdMd dupd 14 ani ed hodbpovaddsol.... iard partes muerdscd itapd UT. .Saactua Joannes spiacopaa 1'ytri jubet infestes masculos post 14 auos confiteri ..., feminas vero post 12 annos*. Locus bic adductu· non reperilur. si bene legimus, in fiaqmaai· Jo<m»ù Cptr» (i'atr. Gr. CXIX, MΘ-ÛHA). apud quem selas tantius definitur ad sponsalia «intndMsda reqniaita. Sed haec per errorem forte dicta aut ex opiniose quadaas ia (Mentalium vulgus satis evagata, qua obligatio pecoata confitendi exstare non videtur sate initum matrimonium. Synodus igitur decernens, missam singulis dominicis et festis diebus celebrandam eique assistendum esae. Mensa quemvis a septimo anno expleto ad confessionem et communionem teaeei. iterum salutarem effectum theologiae iatiaae prodit.

Sillea op. e. p. 471 verba: trvl lopAfl, latine reddit: tribue palae plagie. Veram potias iatelligeada videtar bis χαβodam malcts, verbi gratia. Iribus palis feaaeeeti. Diploma 'enim saepias eitatam episcopo jus quidem roafert mak-taadi. at sou corporaliter castigandi.

²) t'irai hoc -Pascha recole diris is prooemio.

13. Feutra hacrul etoepdrfomil cotai do vaai la praviil, cum apune adtatad Bibor Ma Cartag^a·, glare (cap.) 100, amato apa gitaqda·' Ciao ■· rar. deapirfi de tnprauaare, de aa ae ver la* pAre, el at (pag. S8S) fie apa; iari de ae, el ae tndemna ettro poeaaie. Tile: Plica Siborulul aeeatuia, dept a Kvangholil fi Apoatolalal Invifituri, at aa-|I deapar-(1 neptiae muoria pi al a acoafl pentru fie-ce; iart de maa timpia, die birbat aai die muera at ae deaidge tapreaaare, pi nu vor vre at ae tnpaea, pi at ae iapreuae iart, at fie aya ltaa|f pi aedeapirpipi, pi at nu ae mal atingi de alti nunta, dnpi euvintul Domanial, et eiae, aiee, va lue Itaata, aeela preeurvepte; iart de ae va tnpreuna birbatui alpil fimei, aai nuere altu! btrbat, atnnçi ettre pocauie at ae aduet, fi at li-ae di canon, ca ei precurvarilor. Cauti de aelaata la ra onul 84 a paeelul Sibor delà trulla, fi 1-, canonul marelul Veuille 9, 31, 33, 48 fi la ‹ 8. '1 Pentru aceia toate deapirfaaiile le oprefte fi al noetra 8ibor aupt gloaba pientril derogatorii. oare-cine va cuteaa face lucru ca aeela.

14. AHtndu-ae alocuri unii duhovniel ca aceia, caril, dact merg oamdnil la dinpil at eo iapoveduiaart, nn-i dealegt, pint nu-fl vor pliai canonul, fi le caùti a ce duce apa nedeelegafl, fi pini-pl [Hit pliai canonul, iart cad tntr'alte pioate, rice ci unile canoane nu ae pot pliai tn multi vreme; deci nnii nu vor mei f dealegatf, ct tot mal pot ridi Intralte picate, pint fl-or umple eaaonnl. Pentru aoeia, ea nu oumva ai piari vre-un auflet nedealegat, trebue al deelege fi at priceatuiaaei duhovnicil pe toil, caril cum ae vor iepovedui, fi ai-I tnvefe dupt aceia. cum vor puté mal curind ai-fl pliniaact canonul; eice ci pociinfa nu ati numal tntru phnire canonulul. ci mal virtoe tn durerea de picate fi inima cia tnfrinti a picitoaulul. pecum nice lnau-pi Domnul, et tn ce clan ae va intoarce cu toati inima ae omul plcitoa citre afin(iia aa. intr acela elaa tl va erta; pentru aceia Ufa trebue ai faci fi duhovnicil.

Acente toate am aocotit fi am tocmit ou voia noaatri, ce deplin ca ai fie pe loe, fi atititoare pentru mal mare tirie fi credinti, puind iacilitura fi pecetia noaatri. Scriau-I tn Simbita de joa, Mfa (luna), Anni fi xilole. cumu-I aeria mal »ua').

(nci a'ai mai aocotit fi alte lucrurl, carele acuma nu le-am putat da afari; iari cind le va veni vremia, vei ave ftire Fri(ia ta.

Inai acoete toate le poruncim ei ae fie fi ai ae iapreviaaci cu aocotell boni, pecum aint aeriae, fi pentru aoeia ie tntirim cu iacilitura noaatri

Vlidiea loanu m. p.

▮[Ipaiaaima mat haec verba Pravilao *et.* a p. M»-1. AMitua eat cam ei a BaaiHi at canae «M maoiMa paaitaa eat pro Te.

') Ia archetypo, apoi Maior, m it, afcaU i» aMiane MoHovaa H NiUea üatiactlo «vanta tjpto inter miitilem eptacopi Palaki et 'decreta 8yna& Jaaevwo altieal phreoe» doauMoti attenta oonaHenada neta ayuaiaHa Mn vHantar tain own arthalo 14, prout tabent MoMovaa et' Nilka aed ranmnheudue adhac pineta aaqmteaa abi tama aanao ml de aabmriptioee et atgita m aotaa aftaaapi, and aamiuaa Nynodi aamabrorua. M aata IDa phnat» ad aptaaia· pertinet, tune apiaeapm Me detanrot, m man ata mbaaiipflana innaaae. See abetat vvrbem .tarie»!*, «earlpai*, nt habent Moldovna et NiDea, quba tn anbetypa tagtar SMatt, proba-MHaa: oeriaul, vol aertacl, aeripaum aad.

.etante tar material», Jaar errtww Mt. Oynodaat oelebrotam

I IS. Quod utiteil Mpartaioatom, vide in Pravda ad a Qynedi Carthagitiouato eaaoaeen 100, qui

ewaf -ud rwMifataM·. (Hmm: Auetai %uoato

do «am *diaeitiire; titomtit taaeen Jit* «r «am

4mm MMWMMI JqpWWâlp *fi* MM *fffif*

mimî· Si jiw *} fi nn aeariitie <*A βϋβ feneiaa,* ml needier «n» alio nrro Miirawrwnm *ternate Meet,* ad *poenitentiam adiftndi* anta, *ft ilUe eppiieendi* mml cerreae», gid reapintal eroeeiea. Ftdr lee ad euataean W aorta» *Spnadi TruUmtea, ei etmmeet 9, 31, 3A, 48 et 76 ». Btuilii Jfapeei.* Ergo et noatm Sjrnodua omneo matrimonii diaaolutionea aub poena amiaaionia officii interdicit, quieumque hoc facere praeaumpeerit ').

14. Quum nonnullia in locia et talea confeaaarii exiatant, qui, ai eonfitentea nondum aatiafecerint pro peooativ proxime confeaaia, non abaolvunt, quouaque non aatiafecerint, et hoc mpdo confitentea abaque abeolutione recedunt, et, antequam aatiefeoerint, novie peccatio ae maculant, quia nonnullae poenitentiae longiori tempore indigent; ideo aliqui ampliae non abaolventur, quia uaque ad aatiafactionem expletam novi» peccatia ae maculare poaaunt. Quamobrem, ne anima quaedam ex cauaa denegatae abaolutionia pereat, confeaaarii debent abaolvere et aacrae aynaxia participée facere confitentea, adhortando illoa, ut quam primum fieri poterit pro peccatia aatiafaciant; caeterum poenitentia non conaiatit unice in aatiafactione pro peccatia, aed et in peccatorie eorde contrito et humiliato, prout ipae Dominua dicit, quod ^*utcwagat Ion fteeator* -* *toto tardt* a *ptecoti» nut* conear-*ni*fmtrii,* aedam loro *mutteatttr ti preeata ;* ergo et confeaaarii haec pme oculi» habeant oportet.

Haec omnia decrevimua e) conatituimua plena nbatm voluntate, et, ut in vigore exiatant, et authentiam 'habeant, auboeripaimua et aigillo noetro munivirnua. Scriptum eat in Simbita de joa, menae, aano et die, ut aupra notatum eat.

Preettr haec ei aHa decreta leni, </>au hac oeeaeiaine prtamlpare aan potui ; pwmdo *autm erit teueput ep fuMcandi, cerHoreut* reddeaiut *Fraternitatem Taum.*

Haec eataia mmadnmua, gualmw reiipioee eoceeuttem aeeieehe, pmt tempta tenet, et idee eon-

. . *Joena Kpiteoput* m. *p.*

■(Ownm tenta» oitaU iaveatatar in Pnvita ed. e. pp. 3M, 400,404,40» 4t 407. «gmavie taad eaaanaa, ataade otiaaa eoti, lange aevarioaw atet legibm aiviUbna la eadam Pnvila taerta, attaaaen taiie pmxta aildabtat tataear paamertta propter atalbarita atataam at eanm miiitat pre dtaolattan viaeali, Synodm, tana oautreverataa aagMgtat, at arehlpnahyteria prehibaaa, fuomiam «voatia datainoreat, abaaei pettai mederi potent. Immerito igtar Petrua Malor op. a. p 4M, Sy»1*»· baa in agmti rattan vitapemt.

CONCILIUM ROMANO-LVFERAXENSE

17% aprilia 15 - maii 29.

Concilium Romanum celebratum in bswiKea Lateraaenai a "Benedicto papa XIII., diebu· 15, 22 et 29 men»!· aprilia, 6, IS, 22, 27 at 29 menai» maii anni 1725,

KbUagnphia.

1) Elenchus archiepiaooporum at epiacoporum qui in Romanum coneilium nuper a m. d. n. Benedicto pp. XIII. pro dominica in albi· fatura anui iubilaei 1725 indictum convenir* tenentur, *[in fat*:]* Romae, typi» reverendae camerae- apoatolicae, 1724.

In-fol. plano, 1 f. — (Parin, Bibi. nat. inv. B. 1262.)

2) Decretum concilii Romani, praecidente m. p. n. Benedicto papa XIII., depromptum ea ·«·-aione habita in baailica 8. Petri, V. idue maii M. DCC. XXV. Decret du concile Romain, proaidé par n. a. p.)e pape Benoiat XIII, extrait de la aeaaion tenu* à S. Pierre, le 11. mai 1725.

8. l. n. a. (1725). In - 4", 2 p. — (Çaria. Bibl. nat. inv. B. 2505.)

3) Concilium Romaniàn in aacroeancta baailica Lateranenai celebratum, anno universalia jubilaei XDCCXXV, a aanctiaaimo patre, et domino noatro Benedicto papa XIII, pontificatu· aui anno I. Romae, ex typographie Roechi Bernabô, anno MDCCXXV, aumptibua Franciaci Gjannini, auae aanctitatia bibliopolae. Cum privilegio nnmmi pontificia.

In -4', 10 f,- 317 p. - 8 f. (index), 1 fig. — (Carpentra», ville; Douai, ville; Le Mae», ville; Lyon,' ville; Nice, ville; Paria, Arsenal; Parte, 8t-8ulpice; Piacenaa, communale; Rome, Caaanatenae; Roma, Propaganda; Rome, Vittorio-Emmanuele.)

4) Concilium Romanum in aaciOeancta basilica Lateranenai celebratum anno universalia jubilaei MDCCXXV. a aanctiaaimo patre, et domino noetro Benedicto papa XIII, pontificatu· aui anno I. Romae, typi· Bernabô, anno MDCCXXV, sumptibui Franciaci Gjannini, bibliopola· aune aanctitatia. Cum privilegio lummi pontificie ›

In - 8 ·, 18 f. - 464 p. - 11 *t.* (index), cum fig. — (Aix, ville; Avignon, ville; Lyon, ville; Nice, ville; Paria, Arsenal; Paria, Maaarine; Piacenaa, communale; Roma, St. Louis-dea-Françaia; Roma, Vittorio-Emmanuele.)

5) Concilium Romaaum in aacroaanota baailica Internaensi celebratum anno univeraalia jubilaei MDCCXXV. a aanetia. patre et domino noetro Benedicto papA XIII., pontif. aui anno I. Romae et Lueae, tip. Salv. et Jo. Dom. Mareacand., 1726.

In - 8 ·, XXIV - 387 p. - 19 f. — (Roma, Vittorio-Emmanuele. — Zpef »m a»dt.›

6) Concilium Romanum in aacroaancta basilica Lateranenai celebratum, anno universali» jubilaei MDCCXXV. a aapetiaeimo patro et domino noetro Benedictu papa XIII. pontificatu· aui anno primo. Ayenione, apud Carolum Qiroed, excoli. dom. arehi·pteeopi typographum, MDCCXXVI.

Ia -8·, 8 f. - 106 (eorripa 116) - 52 p. — (Avignon, adminaire; Lyon, ville; Pari», St-Sulpice; Toulouse, ville.)

7) Concilium Romaaum, in aacroaaneta Lateranensi baailica celebratam, anno univeraalia jubilaei MDCCXXV, a qanetiaaimo patre et domino noatro Benedicto papa XIII, pontificatu· aui anno primo. *[IntigM·]* Bruxellia, typi· Franciaci Foppena, M. DCCXXVI. Cum privilegio caeaareo.

In-8', 11 f. - 428 p. - 13 *t.* (index), 1 fig. — (Lyon, séminaire; Paria, Araenal; Paria, Bibi.-'nat. inv. B. 6811.)

In hac editione ineat quaedam differentia in yiltimo tituli verbo cum alia editione ejuadem anni.

8) Concilium Romanum, in aacroaaneta baailica lateranenai celebratum anno univeraalia jubilaei. MDCCXXV., a aanctiaaimo patre et domino noatro Benedicto pp. XÏII., pontificatu» sui anno L Romae, ex typographie Rooehi Bernabe,. anno MDCCXXV, aumptibua Franciaci Gjannini, aune aanctitatia bibliopolae. Cum privilegio aummi pontificia. Editio prima in Germania, ubi Omnia, quae ibidem itaiico idiomate continentur, in latinum verae, e latere appoeita inveniuntur. Monachij, aumptibua Joannia Jacobi Remy, bibliopolae, 1726, typi· Mariae Magdalena· Riedlin viduae.

In - 4*, 10 f. - 284 p. - 6 f. (index). — (Paria, Bibi. nat. inv. B. 2489.)

9) Coleti (N.), Sacroeaneta concilia ad regiam editionem exacta, quae olim quarte parte prodiit auctior atudio Philip. Labbei et Gabr. Coaaartii, 8oe. Jeau presbyterorum, 'nunc vero integre insecti» Stephani Baluaii et Joannia Harduini additamenti·, plurimi· praeterea undecunque conquiaina monumenti·, notia insuper ac obaervationibua firmiori fandamento conciliorum epoch··» praecipue falcieatibua longe locupletior et emendatior, (1733), XXI, 1845-908.

10) Concilium Romanum in ·. ·. baailica lateranenai anno 1725 a .Benedicto papa XII1. Romae. 1751. ,

In-4*. — (Roma, libr. Boeca; Toulouae, ville. — Jjm· net» atdt^

11) Concilium Romanum in aacroaaneta baailica Laterdnenai celebratum anno univeraalia jubilaei MDCCXXV. a Benedicto papa XIII. n*nc denuo recuaaum, regnante aanctiaa.d. n. Clemente XIII. p. m. Romae, H. H. Laur. Barbiellini, 1764.

In - 4 ·, XII - 193 p. — (Roma, Vittorio-Emmanuele. — /pa» non a»d«.)

12) Acta et decrelh sacrorum conciliorum recentiorum collectio Lacenaia, auctoribus proabyteria 8. J. e domo b. V. M. aine labe conceptae ad Lacum, (Friburgi, 1870), I, 349-466.

13) Sacrorum conciliorum nova et ' ampliaaima collectio eujus Joannea Dominico· Mansi et, poet ipaina mortem, Florentina» et Venetua editor··» ab anno 1758 ad annum 1798, prior·· triginta unum tomo· ediderunt, nunc natem continuata et, Deo favente, abwluta, (1902), XXXIV, 1845-908.

Haju» concilii textum vide in noatra edition· Manai supra citata t, XXXIV, coi. 1845-908.

SYNODUS DIOECESANA MON8PES8ULANA
1786 ma» 16.

Synodua dioeesMoa Monapeaaulana, celebrata die 15 menai» maii anni 1795, sub Carolo Joachimo Colbert de Crpieey, opiseopo Montepeaeulauo.

De hac synode eoafer opus oui titahis:

Statuta et ordonnance» aynddalea du 'diocèse de Montpellier, imprimées par ordre de monseigneur Chartes Joachim Colbert, évêque de Montpellier. A Montpellier, ches la veuve d'Honoré Pech, iraprimeur ordinaire du roy. de nosseigneurs dea états, de monseigneur l'évêque, du clergé, de l'université, et'de U ville, M. DOC. XXV.

îd - 4 ·, JXXXII - 119 p. - 9 f. — (Avignon, ville).

' Pag. 1-99: «Statuta et réglementa ecclésiastique publies au synode du diocèse de Montpellier tenu par monseigneur Chartes Jdachim Colbert, évêque de Montpellier, le I^raars 1700, et confirmes dans eelui du 15 mai 1795.

SYNODUS CONSTANTINIPOLITANA
ad confirmandam libertatem monaaterii S- Eliae, in gueula Samo (1725 mense maio).

Monasterium Sancti Eliae, in insula Samo, ad australem partem civitatis Carlovaaiorqm situm, primus aedificavit Nicolaus Jacomou dietua, qui anno 18'46 in insula Chio degens illud in clientelam monasterio sanctae Mariae, dicti Neamone, dicavit, ad quod etiamniun pertinere fertur. Hanc servitutem anno 1795 mense rtiaio confirmavit synodua Constantinopolitana missa epistola, cujus prima verba haec aunt: Τή; ιαμονή; χαι Λιντηρήσ»»; τών iv τφ μ«τλ σώματο τφι» βΐφ χραγμάτβν Xdflbv · iv. πλιίστον ito'.o6prvo:. Ei vero una cum Hieremia patriarcha aubscripterunt Callinicus. Heracleensia, PaTaiua Nieomediensia. Nicodemus Chaleedonenaie, Geraaimua Creteneia, Callinicus Anchialenaip, Οτβgorius'Monembasieueia, Daniel Veterum Patrarum, Nioodemua Dercenai», Constantin» Phersalenai·, Daniel Chiu». Edita exatat tum apud Conetantintim N. jCanellacem, Χιαχά AvoUextu, in - 8.° Athenis, 1890, p. 583-588, tum apud Epam. J. Stamatiadem, Σάμιαχά ήτοι ιστορία τή νήσου Σίμου, in-8 Sami, 1891, t. TV, p. 334-338.

CONCILIUM PROVINCIALE AVENÎONENSE,
a Francisco Maurhio de Gouteriis, archiepiscopo uietropolitano celebratum, ' 28 octobris ₮726.)

BREVE PONTIFICIUM BENEDICTI
divina providentia papae XIII,
yuo *prohalur comili^con»oce»dat nfitodi/ntiocMi*

AwtMoiwMta.

Venerabili fratri arohiepisoopo Avenioneâai
Buxtucrve pp. xiii.

Venerabilia frater, salutem et spostolicam benedictionem. Ex litteris fraternitatis taaa laetitiam hausimus plane singularem, eam ta ad celebrandum istius provinciae concilium pro vigilantiae posterulis officio paratissimum ese» intelleximus et, quod proposito hujus sancta» Bomaaae sociasiae Sxomplo, turgere in oaoterh provinriia nitimur, a aeduHtate tua jam pene repraesentatam esae perspeximus. Quae sane consolatio adventae tui desiderium lenivit et -uberi gaudio compensavit Dumo vero, qui omnium ecclesiarum necessitatibus apoatoBee sollicitudine adesse debemus, frutacnitatam taam, euris nostris sua edam stadia aodantant, minimo a nobis abesse reputamus. Adsit autem sporadic suis coelesti» pater-fiuniHas, ut vinea» florentes, ipso dante benignitatem, dent fructum suam. Ao fraternitati tuae apostoHcam benedictionem peramanter impertimur?

Datum Romae, apud sanctum Petrum, sub aunulo Piscatoria die octava maji MDCCXXV, pontificatus nostri anno primo.

C. arckityifeoptM Emiwmu.

INDICTIO
Co mUU provtaotalie Avenkmenst

FnaiOKoa Mxvnrrro»

Det et apoatoUmo aadia Statia aieMepiaeopu Avemoseasi» er aaettepsiitm.

Praemonstrante nobis beatissimo patre et supremo pontifice nostro Benedicto XIII, qua studii in dies impeaaiorW assiduitate, quare sollicitudini» opem ooncreditia ovibus prodesse simul ac praeoaee debeamus, nihil tam sacro muneri nostro ■sagis ooneeatarieum dnxfama, tam dignitati pallii nobis. Beet immeritis, traditi, oongnnm magis, quam at ad tanti exemplaris formam noemetipaos fingareteua, votiaqn» ipsius in duplici apoctobca pagina ad nos demissa benigniter expressis' debitam praestantes obsequium, ' celeri concilii provincialia indictione responderemus, mqjoranque itidem, nostrorum caducs ae pene abolita vSstigia renovantes, pergratam ' sanctae Avenionensia ecclesiae ad fidelium aedificationem in unum congregatae spectaculum praeberemus.

* Rajae MMilU temeta Armiimi qrpto asateas mat spate esi titula·:
CmrlMsm prevWala Avaatamasn a Tmarias· Maaritte te Geateetie, aratteptaoep· aietrspsihan·. takitan, sana M. DOC.XXV. Avmitai. sped Otnlam Oireed. SMepeiam st tppegiapbmi irtbirtas fflmirimtai et rsvenmiierimi areUepiempi, eta algae MbUstem aansvum. & a. luit·, «D- 1M-71 p, (sppeatat) - 9 t(Avignaa, atadMiis; Avignon, riUo; Cupaatma. rilte, Le ville; Lyse, ville, ffim, vflla; Fteie, HtPripki; Roma, Vhterie Itamsnnete: T»aieam, viDa

Et aaae, eum, ea summorum pontifias* et generabam ooneiKornm mone ab initio fiserit, ut quolibet triennio ageretur in unaquaque metropoli episcoporum conventas^ in quo et porfbeta ipsorum cousenaieae. et totius cleri uuauima conspiratione revivisceret sacrorum canonum observantia, coagmentaretur magis magisque in probatio fidei ac disciplinae regulis concordia, taademque, uno afflante spiritu, una nobis fides -eooet mentium et pietas actionum.

Hinc est, quod tanti momenti officio satisfacere flagrantissime cupientes, triplici jam quidam paatorali visitatione ac una diooeesana synodo comitiorum id genus defectum supplere pro nostra virium tenuitate studuimus: at. obstante non semel rerum temporumque calamitate, tanta nobis exsequi ac perficere non licuit, quanta, sollicitante agri dominici celo, aninto 'conceperamus.

Reddita tandem nobis incolumitate publica et privata, atatim ac longam nostri valetudinem excepit pristinus animi eorporisque vigor, unum hoc nos consilium, unum propositum incessit, ut, datis ad, .unumquemque comprovincialium episcoporum litteris, eos de cogenda conciliari synodo praemoneremus, indeque condicta die in monasterium sancti Martiali· de Gentjlino singuli conveniremus, ibi scilicet, ccillatis simnl. in commune provinciae bonum, ante habitis conciliis, cogitati operis quasi fundamenta jacturi.' At, quam in simili negotio agendi methodum quaerebamus, eam ex praesynodalibus concilii Romani, nuperrime absoluti, foliis desumendam fore consuimus. Ex iis enim tam manifeste proditur pontificia mens, ut et ipsam sequi debere nos et discutiendarum rerum servatam distributionem facibus imitari posse crediderimus. Selecta nihilo tamen minus ex archiépiscopal· scrinio veterum coneiborum et Avenionensium synodorum decreta pervolvimus, ut suae quisque dioeceseos potiora vicissim in medium afferret documenta, quorum ope ac praevio in congregationibus examine instructi, quidquid ad fidqi et doctrinae integritatem servandam, ad instaurandam ecclesiasticam disciplinam compositionemque morum seu reformationem inducendam profuturum arbitraremur, id omne provida circumspectione sibi vindicaret ventura synodus, et novo unitae virtutis robore firmaret conciliaris auctoritas.

Quoniam autem boni ecclesiasticae praesertim provinciae animarumque rectoris sit, non tam novis legibus ac decretis subditam sibi plebem obruere quam sapienter olim condita restituere et quasi intermortua suscitare: Nos, qui in synodis tum provinciabbus tum dioeeesanis, quas habuerunt praeclarae memoriae praedecessores nostri, comperimus multa jam opportune laudabiliterque fuisse sancita) ex iis praestantiora et utibora a tenebris oblivionis ad memoriam usumque revocare conabimur.

Jam vero, cum omne bonum descendat a patre luminum, ad eum vota primum nostra ferantur neceese est, ut pubbeis^privatisque precibus intis notandis in suscepti hujus negotii regimen. adductu», sa nobis ab alto subsidiorum commoda suppeditet, quibus freti juxta atque roborati, ahb criori dehinc at socuriori animo ad praesentis publicae iadiotioais petitum exitum procedere valeamus.

Quapropter, ae tam necessarium tamque vehemeatfir optatam a praaiaadaSo aammo pontifies arebiopiaoopeJia aootri mihisterii opus «horia» protrahatur, praemonitis iterum par epistolam revoreadisataris epâeopis oomproviâeiabbiM ooetria, eoe etiam praesenti nootrq edicto ad diem vigesimam octavum messis octobris anni 1726, factum aa. Simonis et Jndae, ia baae aaaetam Aveoioaoasem matropolitaaam ecclesiam, auctoritate metropoKtae, convocamus. Ut autem et reliquia, qui de juro vel ooaaastadine hujusmodi provinciab synodo iatoreme tonentur, sjua celebratio plenius innoteseat,' nove eorum quia ignorantiae excusationem praetendere vel ae neglectum dicere' possit: universis et singulis abbatibus rominendatariis, capitulis cathedrabum ac collegiatarum et cajuscumqne dignitatis et gradua clericis, quorum quacumque de causa intererit, etiam exemptis, intra tamen fines provinciae nostrae positis, significamus, indicimus ac denuntiamus provincialis nostri concilii celebrationem, sub poenis et censuris ecclesiasticis a sacris çanonibus adversus non accedentes latia atque decretis. Hi qui vero (praeter eos. ad quos ex officio intéressé spectaverit) sive ex reliquis clericis, sive ex laicis quibuscumque, pro justitia consequenda, si forte quacumque de causa «eae laesos ex'lptimaverint, accedere ad concilium vel procuratores mittere voluerint, id «ibi licitum esse. sciant, Quare his quoque," nec non civitatum et oppidorum quorumcumque consulibus, locorum piarum ac sodalitiorum rectoribus et administria caeterisque provinciae nostrae, qui sua quomodolibet intéresse putaverint, praefati concilii celebrationem pariter significamus bortamurque, ut, donec indictus synodi dies advenerit, assiduis interim precibus aliisque ehristianae pietatis officiis ea nobis caelestia dona impetrare nitantur, quibus consultationum nostrarum ac deliberationum fructus et salubriores et fecundiores evadant.

Quamobrem praesens edictum ad valvae nostrae metropobtanae ecclesiae aliarumque cathedrarium, collegiatarum similiumque insigniorum ecclesiarum, etiam exemptarum, affigendum promulgandumque mandamus, cujus affixio et promulgatio ita orniiee et singulos, qui in eo comprehenduntur, afficiat et adstringat, ac si nominarim illi· et personaliter intimaretur. In quorum fidem hoc ipsum edictum conficiendum, per nos et per secretarium nostrum subscribendum nostrique sigilli impressione muniendum decrevimus.

Datum Avenione. ex palatio nostro archiépiscopal!. die prima Septembria anni 1726.

- ✠ *F. M., archiep. Aveu, metrop.*

Philip., secret.

PRECES PrBUt'AK.

1. Addatur quotidie in missa *collecta* de Spiritu sancto, et de eodem eo/emnis missa *habtatur qualibet* pisto Aebdonsadae *ftria, a du* intimati edicti usque ad eoncitii so/utionem.

ZZ. *Tribu»* preavmie *daatiiuai» aut» eearilium, i» orambft»* ***ptnMi pofohu >mu»t»r ti mMur,*** *ut iterati»* orationibus et /rsquentiori sacramentorum tum, yWswm concitii *proeiuedaH»* ezitim· impetrare contendat.

CONCIO ·

ad synodum provincialem.

4uo. animo, qui monte vos omnes in hanc urbem metropolim sacnunque basilicam adunari et congregari tam vehementer optaverimus, aat ex publica indictione provincialis hajusee synodi vobis innotuit 8cibcet intellexistis, eo nos tantum colHnoaro, ut pt propositum nuper ab optime nostro poatifloe scopum attingeremus, ejusque praedoces eorum ae Trideetiai consilii patrum vota et monita non longiori interruptione dÜabereatur, sed ad dobitam exsecutionem reviviscerent: et ut quanta is·

esset in banc primariam provinctM Aveakmeasis cathedram totius sui olori devotio sabroramqtie suorum antistitum earn «to metropolita perfects in Ida ac disciplina oonaeaaio atque eommuaio, late pateret: utque indo, plaudentibus etiam hqj*· eceleaiae angelis tutelaribus, quaedam sanctae unitatis, qua apoetolieae sedi propina inhaeremus, nova quidem, sed grittissima species exhiberetur: ut tandem eum studio caeleetia diaciplmae reflore-sceret ac vegetior fieret ia dice antique et recta eceleaiae diaeiplina, aanctonunque scientiae aanae etiam doctrinae praecepta jungerentur.

Eo no« inspirante divino numine, per quod mysticum eceleaiae corpus aanctifloatur ac regitur, in hanc adducti fuimus sententiam: eo duoe ac comite, auaa haec quaecumque nostra finem in voti* habitum assequantur; et quem concilii noatri auctorem aolemni supplicatione mox invocavimus, eum sic operia perfectorem habituros esae confidimus, ut habuimus inceptorem.

Tanto siquidem obfirmati praesidio, tantaque felicis eventu» ape erecti, expectatione stimulati, laborem hunc, quantumvis arduum ac difficilem, fidenter aggredimur; grande profecto et grave opu». Quotquot enim episcopi .sumus, divinam hic Christi ac ecclesiae procurationem, ih nostra consecratione susceptam, agimus et, tanquam supremi numinis actores, ipsius jura sarta tecta pro viribus servare contendimus.

At id nobis feliciter accidit, quod eo· in agro conducti ac constituti sumus, in quem olim ab ecclesiae nascent» infantia sanctos eosque peritisainio» colonos Christus immiserat, qui opimis vegetata sudoribus germina propriisque, ut ita dicam, minibus insita nobis reliquere. Tamque opportuna fuit, quam rudi novoque solo culturam adhibuerunt, ut uberrimam inde segetem fructuaque, quemcumque laborem operamque nostram exsuperantes, nobis colligere datum fuerit.

Nec mirum; habuit namque dilecta haec Deo Avenionensis provincia praecones ab ipao veritatis auctore eruditos. Martham scilicet Christi hospitio claram Rufutnque tanti magistri discipulum. Hinc primum aeternae sapientiae fluenta, puris immissa canalibus, in felicissimam regionem istam permanarunt. Hinc habuimus Justum. Donatum, Maximum. Magnum et Agricolam, hujusoe civitatis patronum; habuit Carpentoracte suum Siftredtun, Orantium et Antoninum, Veranum Cabellio, Vario Quinidium: omnes mira sanctitate eolendoe, sacrorum dogmatum magistros, fidei ac disciplinae vigilantisrimos assertores. Nec defuere, sequentibus saeculis, varia ne perutilia ex praeclaris nostrorum proxime praedecessorum gestis scriptisqne subsidia.

Quid igitur ex tot taatisque praesagii» huic nostrae provincias auspicari aoa'liceat? Quid ex tot ad optima quaeque majorum nostrorum invitamentis inferendum restat, nisi quod ad tenuitatem nostram respicientes, ea fore omnia, quae tam provide, tam sanet» ad clericalis ordini· splendorem statuta jam usuque firmate eomperimus, es, inquam, sanctis praedecessoribus nostris debere humiliter fateamur? Ita tamen, ut ad illorum exemplum indefesse atque viriliter in hoc intendemus, ut nempe a clero fidelibusque, nobis in fide ac devotione subditis, deciliter ac studiose excipiantur et religiose serventur, quaecumque a nobis, prout traditioni tantorum patrum addictis, in hac provinciali synodo statuentur.

Quod vero potissimum majorem nobis spem ingerit perfectioris vitae nonnam facile inducendi, illud est, in quod mentium oculi, urgente fama, flectuntur; datum nempe' caelitus et nobis et orbi catholico numeris omnibus absolutissimum exemplar, Benedictus XII!.. in quo uno pontifice, gregis universi formam, qua perfectior praestantiorque exebgitari vix possit, duximus proponendam: »ic enim monstratam nobis ab optimo duce viam gnavitér sequentes, et synodum hanc nostram, adstipulantibu» comprovincialibus nostris, ac conspirantibus in commune provinciae bonum cleri populique votis et animis. Deo favente, celebrabimus. et pari studio parique exitu, ut speramus, ad eum. quem sanctissimus noster in terris legislator et doctor finem assequi voluit, propius accedemus. Sicut enim in alta ecclesiae specula a Deo positus, novit ipse,, quantae utilitatis quamque necessaria sint episcoporum comitia, ut canone», quibus ecclesiastica disciplina nititur, ad memoriam revocentur, ut, qui irrepsere, corrigantur abusus, comprimantur excessus, orta inter fratres compescatur omnis contentio: ita nobis prospiciendum est. ne ab antiquis conciliorum provincialium praefinitis regulis limitibusque digrediamur, qui in hoc praecipue consistunt, ut in iis potissimum rebus immoremur, quae universae provinciae conveniant et accommodari possint ac in ea concorditer et uniformiter servari et exsecutione vigere.

Rebus itaque omnibus in praesynodalium congregationum serie perattente discussis, servati» ii», quae juita catholicam traditionem conciliorumque provincialium usum servari assolent, ac implorato prius supremo numine, angelorumque tutelarium auxilio precibus publicis expetito, jam id decreta, prout rea poscet, sancienda procedamus.

CONSTITUTIONES CONCILII PROVINCIALIS AVENIONENSIS

Anni MDCCXXV.

Francincus Mauritius, Dei et apoatolieae sedis gratia sanctae Avenionensis ecclesiae archiepiseopns metropolita,

de reverendissimorum d. d. coepisooporam nostrorum, qui in provincialem hanc synodum convenerunt. , concilio et assensione statuimus:

, . TITULUS L

De fide catholica et eiusdem protSesisas

Prooemium.

/Vosorrirneta ab astante eeelerieo CAristi /«adorio dmmftta /uadolori» moris otflM ooarifam ipiscerentur jura, risque pateret ia veri Dei templum ingressus; sic omnino congruum est, ut nos omnes, quibus secretiora templi penetrare sanctas vocationis privilegio datum est, fidem, quam exigimus, ipsi astruamus et, quam ex corde profitemur, ore etiam et opere confiteamur*). Hoc enim

Cum sacrosanctae oatholioM ecclesiae mos ille fuerit ab initio, ut modo geniti infantes nonnisi per fidei petitionem beatae regenerationis ad-

·) PWm · «eris ss^d dupfas efltewm, sardis d «ė^oατ:

«artis fsrisMia Asgust. Hb. ds M» st »r«b. (e. I- ·M tosm «ataatia >sm psal» ubertas ' mptisato repetitur. Opp. ·. Iqut ·*■ Bmttiil· VI, Ibi. A)

potissimum in mum (Wit, ear generalia mu provincialia concilia a fidsi profsssioa· initium aamerwt, prout majore· nostri proride 'sapienterque statuerunt

Nos itaque laudabili patnun üsatituto, quam maxime poeatukraa, inhaereates, acta provinciali· hujus synodi aaactiaaimaa Trinitati· Mactaeque fide! catholicae nomine inscribi et quodammodo consecrari euravimus.

Cum autem nostri sacerdotali» officii ait, nt, ubi de flde agstnr, volvatur obscurum nihil, aed evangelic· verita» in aua simplicitate eniteat et claraecat; cumque sanctae synodo cura esae debeat, ut hujus provinciae clerus et populus in fide et fidei principii· sint omnino concorder: quaedam, quae notione apeciali ac majori animadversione digna vim aunt, quae airnul fidelibus, quos cura nostra complectitur, prodesse valeant, eadem sancta synodus hic praemittenda et inquirenda oenauit. Cui nempe credamus? Cui credendum ait? Quae fidei magistra? Quia ipsius mysteriorum interpres? Quocirca priusquam re· ad fidei tutelam defen•ionemque spectantes diatinctis pertractentur capitibus, utque liberiori animo ac mente sinceriori profitenda» fidei publicum sacramentum enuntietur: haec, quae sequuntur, praelibare duxit opportunum, ut, tantae artio magistra ex caelestibus suis institutionibus cognita, firmius ac fidentius ejus doctrinae principia teneantur, quo fiat, ut juxta d. Gregorii magni praescriptum in vera fide persistamus, et vitam nostram in petra ecclesiae, hoc est, in confessione beati Fetri, apostolorum principis. solidemus.

Noscant itaque, quicumque sacrarum litterarum eruditione praediti sunt aeternaeque veritati assentiuntur. quod ecclesia catholica, ab aeterno in mente Dei concepta, in plenitudine temporum genita, haec illa nobis magistra a Deo data est, cqjus primaria et. princeps cathedra apostolic» sedes est, cujus doctrina verbum verbi, seu in saeri» paginis scriptum seu apostolic· traditione ad nos transmissum. Ex quo, quanta fides atque fiducia tam egregio doctori haberi debeat, facile intelligit. quisquis ad ejus antiquitatem originis, ad magisterii dignitatem, ad divinitatis tandem consortium serio attendit.

Hoc enim non humanae, sed divinae sapientiae sacrum, grande ac spectabile lyceum, ad addiscendam scientiam sanctorum et ad veri Dei cultum ab increata sapientia ante saecula praeordinatum, totque saeculis insumptis saeculorumque consiliis perfectum, exhibuit tandem omnipotens artifex Christus, ut rationabilis creatura omnia, tanti-forma spectaculi allecta tantoque rapta mirabilium compendio, ad contemplationem mysteriorum evangelicae fidei efficacius simul ac suavius traheretur.

Licet enim homo, ad Dei imaginem effonnatus ac fictus, potior· Dei creatoris attributa magnifice, exprimere videatur: immortale tamen fidei ac religionis templum, quod sibi . aedificavit Christus, longe majora nobis exhibet bpneficae Deitati· argumenta per omnipotentem simul ac immensam ipsius misericordiae largitatem.

Ad divinam autem providentiam spectabat, ut, sicut omnium temporum ac nationum ea ffiit semper seu veta seu vana yeligio, ut naturae auctori delubra aedificarentur ac templa; ita; ubi divinitas ipsa, revelato nostrae reconciliationis sacramento per incarnation» mysterium, m prope totam, mortalium oculis exhibuerat, auctori etiam gratiae templum dicaretur, non quidem mana hominitactum, sed Dei omnipotenti· dextera constructam, cui nec temporum nec rerum viosesitudinM nec potestatos tenebrarum nocere umquam poment, et in quo ritu sanctiori incruenta sacrificia et ublationM mandas Deo sao immortali offerret gena saacta, populus slectus.

Nec minus exinde necessarium erat ae condocens, huic sancto templo sacerdotem magnum praefici, cui sacrorum praecipua incumberet cura; cui in sancta sanctorum, hoc est, in proftiadum mysteriorum Dei seu in altitudinem divitiarum rMpientiae et scientiae Dei, pateret aditus: qui novae legis doctor ac interpres a Deo constitutus, et obscura interpretaretur et ligata dissolveret; qui subolescentia, latentibus surculis, errorum germina evelleret ac eradicaret etatim, ne in damnum agri evangeliei remedii tarditate succrescerent: qui pariter subortM vel excitandM ex causis majoribus et ex fratrum contentione interminabiles quaestiones ac controversias, jure summae et ultimae cognitionis, irreformabili stfo ex cathedra prolato judicio dirimeret.

Tanto autem ac tam necessario ministerio insignitum fuisse constat Petrum, sposiolorum principem, qui primus sd apostolatum vocatus, primatum, quem vivente ac volente Christo gesserat, ad successores transmittendum praesignaret, cujus ex novi nominis sacramento praedestinatio ad supremum pontificium praemonstraretur, ut societate quadam nominis cum ipso angulari lapide Christo Jmu quaedam etiam societas potestatis innueretur. Nec cogitata haec sua quibusvis arcani involucria et quMi velis obtendi voluit Christus, qui ex paritate tributi pro se et Petro solvendi collegam sibi in regendo ecclesiastico imperio, praecipuo Vicarii nomine, demonstravit; qui trina petitione ejus ergs •e amoris a Petro pignus expetivit, paseendique agnos et oves suas curam suscipi, pro pignore exoptavit; qui Petrum in monte Tabor cum Elia et Moyse tanquam potiorem legis evangelicae, quae caeterarum complementum est, testem adhibuit, ut paternae vocis fidelis esset auditor, et Filii unigeniti dictis, ex ore Petri prodeuntibus, fides omnis- imposterum a fidelibus haberetur, fierentque Petri dogmata oracula orbis terrarum.

Si qua inde superabundantia gyatianim dona consequutus est Petrus, his non invidit sacrum apostolorum collegium, quippe cui perspectum erat, revelata fuisse Petro secreta caelestia et reserata divinitatis arcana, ex quo inenarrabilem Christi generationem aperte confessus pro tota ecclesia primam fidei professionem, non expetito fratrum voto, nec expectato consensu, solus emiserat per haec divina verba, in ipsius ore a patre caelesti posita: *,Tn* M *Çhritttu, Jfilnu Dti* siri.

Quot autem et quanta Petro ejusque successoribus *ad perfectum ecclesiae* regimen eam ob confessionem privilegia divinitus fuerint concesM, Mt ex sacris constat ubique paginis: cum non semel perspiciemus in, Mero evangeliorum libro, pro ejus dogmatum indefectibili veritate orasse Christum, datamque confirmandi fratres in fide praecellentem virtutem: : summam item salutis nostrae aditusque ad beatam aeternitatem expediendi curam caeli clavium traditione ipsi commissam, ooncessamque fortitudinem, ne portae inferi praevalerent unquam adversu firmam hanc petram, quam Christus ipse selegerat, ut in ea, tanquam ia inconcusso ac indefectibili fundamento, ecclesiam superaedificaret suam.

Quis itaque, accurata his omnibus lance perpeneis, ponderatoque hoc toto, hoc vero, quod non humana ratio excogitavit, nec ulla forensia opinio adinvenire praesumpsit, sed quod scriptura sacra testatur, quod venerabilis antiquitas m profiteri gloriata est,, quod apostolic· traditio docuit, quod

sanctorum patrum, hac de re inter ne nunquam dissidentium, aenteatU innavit; quia, inquam, non utatur divi Ambrosii verbi·? *Si df/etrinie* non *cre-Mi» eaeerdeteim, 'eredotùr* enacuK* Gkrasri*), Qui· non incuaet fciseriun et lugendam nostrorum temporum conditionem, quibus, eum tam vasta terrarum spatia vanis gentium superstitioaibua ae haere ticorum sectis et sectatorum erroribus pateant, vix tutam stationem inveniat Petri'navis, vix terrae angulus verae religioni remaneat, in quo pacata ao tranquilla .quiescere possit? Eam enim in Oriente profugam, in Occidente pluribus etiam regnis novimus extorrem, undequaque turbatam ac lacessitam, in suo etiam centro vexatam perspicimus Addam, quis tam infaustam catholicae fidei vicen. non dbleat, eccldsiam non lamentetur, dum in ipso materno sinu filiosj per evangelium genitos, caelestium veritatum lacte enutritos, tam inter se discordes atque divisos videre cogitur?

Sunt etenim qui selof ut ajunt. veteris disciplinae et antiquae doctrinae beatum illud semitarum justitiae'ac sapientiae medium deserentes, nec attendentes ad vocem prudentiae, stant» *supra* sums in utadiis sswüw'j, novas sibi sternunt vias, nova evulgant dogmata, linguis loquuntur novis. Alii siquidem, congestis hinc inde quorumdam auctorum seu indubitatae seu incertae famae opinionibus, multiplici dissertationum editione vel inextricabilium quaestionum ambagibus, lectorum mentem confundunt potius quam' erudiunt; feliciores sane ac laudabiliores, si, dum sapientiam antiqtiorum. ut sapientes videantur, exquirunt, proprio sensui judicioque minus indulgerent, reoentiorumque novatorum fallaciis faverent minus; si. saniorum sanctiorumque ecclesiae scriptorum revolutis libris, eorum etiam more Deum, qui dat spiritum intelligentiae, consulerent, sicque tanta luce perfusi tantaque auctoritate, suffulti, gravi inde argumentorum pondere suborta dissidia compescerent vel saltem compescere velle, non asperare viderentur.

Censores alii seu critici tanto propugnandi depugnandique pruritu aguntur, ut hostes quandoque, si desint, ipsi sibi effingaht. Ii autem, si intra fines academioarum exercitatiojium 'suos impetus continerent. 4>hilooophos, rhetores, poetas lacesserent. devictam sibi litterariam rem-publieam haberent totque debitores, . quot amatores bonarum artium. Sed nostra hac aetate ita scribendi furor exaestuat, ut mediocriter etiam eruditi, sanctiora scrutantes scrutinio ae secretiora eocleaiarum scrinia ayide perlustrantes, quaecunque ipoorum mentis aciem excedunt, aut se captui ad evidentiam non praebent, suaeve authenticae validitatis convictionem ac pene demonstrationem non ingerunt, arbitraria decisione in dubium revocare non vereantur. Quo fit, ut antiquiora quandoque apootolieae traditionis monumenta tanquam apocrypha vel saltqm dubia' declarantes, canonicis etiam scripturae libris fidem demere vel imminuere audaci calamo praesumant. Sicque sanctiora retro saeculorum dogmata ad injuriosam problematis sortem redigere studentes, tantam speet, ·ut inquirendae iUuetra»· daeque veritatis propositum, quod ementita specie «ibi astruunt, assequantur, nt haereticorum potius ac schismaticorum contumamao fhvsntes, orthodoxorum mentes, iqjectis dubietatibus, magno eum salutis periculo et religionis damno saepe vacillare compellant.

Sunt et alii, qui •aactornm' patrum scripta a nativo auctorum idiomate, ecclesiae menti consono 'et accommodato, ad vernaculas loquendi rationes traducunt, eo spiritu ducti, quod pariter asserunt, Ut quisque possit de sua· religionis et fidei principiis facilius imbui et erudiri, quasi deficiant ad radiorupi instructionem catechismi rudimenta ac symboli, quod edt credendorum compendium, vernaculae etiam explicationes, quibus nitide ac simpliciter exposita selecta fidei dogmata patent omnibus. Advertant autem iHi mysteriorum explanatores, catholicam nostram religionem habere arcana quaedam, quorum intelligentiam sibi ipsa iisque, qui · ad interpretandi ministerium designati sunt, provido consilio reservavit.. Quod quidem sanctissime ac providentissime constitutum est, ne mysticae fidei veritates, fle quibus credere reverentius est quam curiose scrutari, ubi ad rudes indoctosque lectores pervenerint, nimis arbitraria explicatione vilescant et tanquam communis admodum et vulgaris merx publico exponantur · in foro, neve publicanorum, quod fere fit. tplonia' in superbas ac temerarias dogmatum cathedras erigantur.

Alii tandem, religionis praestantiae eloquentiasimis scriptis magnifice plaudentes, parce tamen ac haesitanter de indefectibili sedentium in Petri cathedra summorum pontificum fide gjque doctrina loqiruntyr et scribunt. De hia autem hominibus, dum sacrosanctae ecclesiae aedificium, affectata unitatis professione, elogiis extollunt suis, si ad nimiam tamen veri, reticentiam attenderis, jure credas, eos ecclesiae fundamentum, licet in petra manu summi Dei robusta mole positum, subtracto infallibilitatie caemento, circum effodere velle ac inde, nutante basi ipsa, molem totam convellere et praecipitem funditus agere in ruinam; tanta tamen soliditate munita est Petri sedes ac fides, ut eam neque novatorum malitia, schismaticorum perfidia, neque haereticorum pravitas quatere unquam vel corrumpere valeat*). Unde illud Hieronymi grave consilium, ubi de orientalium scissuris agebatur, adaptari potest: *Ideo mihi cathedram Petri et fidem apoetoiieo ore tmdatam ceneui* con-. *mdmedam*).*

Bed illud sane dolendum magis, quod nempe tam cito e sapientum memoria dilapsa sint ac effinxerint saecula illa, pari sanctitate ac doctrina aeternitatem -ipsam illustrantia, quorum fausta serie ac gloriosissimis epuphis constat, quo veritatis telo, quo epirifa duti sanctissimi doctissimiqne patres, in rebus quoquo modo ad universalis ecclesiae tranquillitatem spectantibus, non sibi ultro fidentes, Petri successorem consulere ambiebant*), ut. quae in sola episcoporum auctoritate atque consensione nitebantur, apoetoiieo Petri robore firmarentur, et, quae ab ore pastoris universalis prodire contingeret ad omnes Christi fideles, qui sub caelo sunt, ea pro fidei regula tenerentur el publicam transirent in legem. Dolendum, quod viri, doctrinae nomine ac ipsa etiam doctrina praestantes, eut ignorent aut ignorare se, .fingant, quo humili et sincero cultu, qua veneratione pontificiae decretales ac Vaticani oracula uti fidei symbolum ipsum olim

I) iJ^hato. ad MrUess pap. «piM. M. (a. A CsmMBt, Kptet. Ramaa. aratifc. st quas sd em ssripms «nat, saLCtl. M A,Parab. istem.vm, * .

') Divus Leo, wm. S (st i) ia Assît. sssumpt. «use (c. 3. Opp. a Lsoab, edit. Bslleriui. t. [, ool. 18].

■) Hierna. sptet. 47. a. I, ad Damassai papam (tXmsteat, Kj>. Boa. poatif, ooL 444, B.]

■) Arbitramur. «djuvante misaricurdia Domiat Dei aostri Jsa (ATisti, qui te st ngun «aaeuteatem «t araatem ssaadin difaatar, austeritate «mutitetis tuas, da ssnttenm suiptanna aostsritato dsprvmpta, tMMm sus, qai tam parsema «t panHaae sauUant, êtes «asseras. AagusA aptet, «a. (a. A qstedta*, C». Brimu. pteMK, «si. CM, D.]

I -iSite;,.

excipiebantur*). Tunc siquidem sancti antistites, dum ae ab orientalium erroribus immunes ae Romanae fidei concordes esse laetabantur, Petrum in Leone loquentem audire sibi gratulabantur ad inrioem,.'tealMfue apud *m fiftbet trge utpreunun eaiMtn» cnlttu.* «f oArsrvsustia, at ab *iptint* dscvstw esi Isiwi Mwa deefaors decurvat ssss Merilsfum *etftu* tmptum *»i a etritete omnino iejienr·').

Si tamen ad tot tentoeque, I^eoni ipsi tum spostolico robore tum sacra eloquentia non impares, advertamus, quorum clara nomina in recentioribus etiam eeeleaiae fastis magnifies praedicantur, non eat, ear illarum saeculorum glpriee invideamus, aed nostrorum potius temporum-celebremus sortem, quibus permulti, sdnumernntur divi Leonis, Orogorii magni aliorumque id genus hominum digni haeredes, a' Petri -stipite nunquam degeneres; quidam in. albo sanctorum, urgente heroicae virtutis merito et miraculorum copia, publico cultu venerandi; quidam,' vel ex cathedra Romana vel per legatos vicaria papae auctoritate munitor oocumenicia conciliis praesidentes, haeresum omnium omniumque Christiani'nominis hostium habentur profligatores: plures tandem jurium ac libertatum universalis ecclesiae acerrimi defensores intrepidique vindices memorantur.

Quo fit, ut verae sapientiae tenaces assertores, omnem fidem fiduciamque suam reponentes in Christi promissis, pretiosissimo ejus sanguine conscriptis. verbo ejus nunquam transituro obfinnatis ac valido testamento roboratis, ad seriem etiam Petri successorum a saeculis non interruptam attendentes, Romanamque Petri sedëm, ejus totque pontificum confessione sanctificatam, tot doctorum fama illustratam, tot tandem oraculis, quot decretalibus. Christianum orbem in fide ac disciplina erudientem, demirantes, fateri non erubescant, Romam istam, antiquitate, dignitate, -sanctitate conspiciendam. aliud nihil esae quam novam illam Jerusalem, a coelo descendentem ac Dei claritatem habentem, de qua ob mirabile fidelium communioni!) foedus merito dici possit: *Rirticipetio ej>n in idiponml).*

Quis enim tam excors, tam a vero alienus, qui ecclesiam Dei,. eadem potenti dextera conditam, qua coelum terraque regitur, adeo improvide constitutam credat, ut Deus ipse, cujus virtute firmatur orbis, fulciendae ac roborandae ecclesiae suae potentissimi brachii sui opem auxiliumque denegaverit? ^uis voro eam. in urbe illa sacerdotali ac regia tam bene recteque compeditam, ibique sub visibili venerandoque capite conjuncta ad (■'hristi compaglm membra, apoatolatum unum constituentia. suspiciens non agnoseat, pontificis auctoritatem ac primatum vere significari specie illa diadematis summi sacerdotis, in quo scu/pto *oret Dei* Hregmjfeewtw, tn *enjtu* esste poderis lotas erat ori·· terranun, rt parentum magwatia scalpta vuieAatitwrF*) Imo vero quis tam elegantem divini operis formam, Christi videlicet sponsam eamqne sine macula, sine ruga hucusque servatam, considerans. ipsam nostris hisce temporibus senescere, ut aiunt novatores, vel alieni vicissitudini esse posse obnoxiam suspicetur?

Quia tandem tam rationis expers, qui excelso' ecclesiae throno, id est Petri cathedrae, hoc deneget voracitatis ae infallibilitatip donum, quod Novai cathedrae, docentibus scribis ae pharisaeia. a Christo*) ipso legimus attributum?*) <Aiih potius, hujus supremae aedis imperturbate mpjeatete perculeus, eam stantem semper ac erectam post tot persecutionum impetus medias inter Christiani orbis ruinas admirando, Romanam fidem ease non asserat, quae jure quodam haereditario ab apostolorum principe transiit ad supremos sanctoaque nostrorum temporum Romanos pontifices, in quibus manet adhuc dispositio veritatis, et beatus Petrus in accepta fortitudine petrae perseverat*): in quibus Vivunt ac vigent adhuc heroicae praedecessorum vires atque virtutes: quibo· demum pinguissimae haereditatis. fidei nempe atque traditionis, depositum tanquam fidissimi· religioni· sanctae tutoribus ad custodiam datum case conspicimus?

· Adeamus itaque cum fiducia novam hanc ·|ηηio-samque Jerusalem, et ambas manus tendentes ad aram verae fidei, appropinquare nitamur apostolicae Sedi, quae centrum unitatis est et ideo unitati·, quia veritatis. Ibi enim plurimis argumentis facile suaderi poterit vacillantibua in fide, quam in hoc dogmate veterum recontiorumque orthodoxorum patruin concors fuerit et constans sententia. Ev tant siquidem in Romanae ecclesiae fastis praeclara adhuc monumenta, ex quibus evidentissime constat, quod, etsi in remotis longeque dissitis ac disjunctis Romani olim imperii provinciis, patres ad fidei catholicae defensionedi heroico prorsus animo decertasaept. debellatpe tamen haeresis «polia Romam statim deferri curabant, ut in fidei Capitolio catholicae veritati triumphalis honor decerneretur, ibique tanquam in Dei immortalia templo reportatae ubicunque terrarum victoriae servarentur insignia. Ibi non minoris momenti documenta patebunt: scilicet, revolutis vatieani codicibus, plura oceurunt elogia, quibus efferebantur vigilantisoimi speculatores, qui haereticorum insidiis, quocumque laterent loco, bellum indicebant, donec, vel profligatis vel ecclesiastica Charitate reconciliatis fidei hostibus, inita pacis atque concordiae acte piscatorio Petri annulo obsignanda atque firmanda Romam deferrentur. I'bi enim pontificiae decretales tum ad convocanda tum sd confirmanda concilia prodibant, statim. tanquam personante toto terrarum orbe apostolica Petri voce, haeresum omnium perturbabantur auctores, victrixque errorum" ac triumphans veritas effulgebat.

*l MsSh. XXIII. A a. ◆ .

/Xota CotfeMtauM I·μ 0μ^μ .7 'Syacdu· hk Bomhm*Inm «pectare videtur. qui (Vtoti ricaria, m Petri cathedra sedeatl hoc deaegat varadtatia ae iafalMbitiiatùdoeuaL quod syaagog** et Moyrie cathedrae, «aper qaa Mderut «eribae M pharbam. attribuit; docteur· d· *ia* 4 Itajriarta MM ffoai auri· m la ritatre de Matth. XXIII.ë). Aario pour euMiguer, Üa «· out l'aatorilé. tfwr *U cÀairt tir* Il M'y avait riea de ph* graad pour laacie· peuple qæ déti* mmm ev la chaire du Ugtelalear, de celai que Ihea avait établi aton pour être le Médiateur eatre lai et «ou peuple .... Aprèe avoir établi leur autorité sur celle de Mote. il couctat. Garder dear * *taat (t fa'ih* vow diroat <Matth. XXIIL SK Il attribue dairmaeat à h syaagtgue a»e vérité iaAdlHbie" (BotaueC. Médiat, ar l'évaufiie, LUI >ur). Aüpa qaoqae coucühua bar ia traclaüoaa. <aaa da aa. paatttee iaetitait, qaaja (iaUt eaaonua taie Boeeueti ratfoaeai habet. Ltauta ri hotatoev reprebeudit, qai recreeewritif eeefariae aedQlcwm, mmMù pr^iMMOM. riof«M eidoUmrf eirie, *qaa* fautai /taUearadwA, a» Atra peedw», arideacto à/uBiMMutie ruaMato, ceroam <bdw wtte redariur. dubiuai mm ta pe«Mt, quia MeàdMato -oratioutM. dr mdMm iiariefr tu eotuiHb dari Gattbaai habita*, «parta rigaMtort.

') Quae apostolat)!· vestri «Cripta, ita at avaholuni fidei, qnuqtti· redeasptioais ascrsMts sos Mgligit. tabulis cordis ascripsit. Epist. Raveaaii st sUonun Galliae cpiacopoiwn ad Lsoa. pop. (Vide Cpisc. - Levais W. aL 7β. c. X. Opp. a laoaia «Ut. BaUsrini. l. 1107)

') Baron, ad san. te». sws». 44. ia Kpist. Gant. Salsa, st Versa, epirn. (Mliae ad Laos. pap.

- ·) Psalm CXXL A

*) Sap. xvm, M.

•› •8. Uo· Brno S «M «. & <*p. I, IM.

'Quiconque itaque ia hac provincia orthodoxi vocamur et ramus, non eases, ut aiunt, .obedienti·, aed rationabili obaeqaio, non ut ancillae filii, aed nt liberae, quae ex Petri eathedra émanant dogmata, non ut unius hominis aut humanae vocis tonum, aed ut divini Spiritus, qui ia ea aede praevidet semper, germana oracula reverentor excipere gloriemur; unde, eum apostolo aaeerere nobia liceat, quod nempe arimns, em cradtmas, *it arti* ram».

Hia tandem ad vane et rite erodendum, ad fidelium nostrorum eruditionem aie opportune praeminata, ut feliciter incepta feliciua prosequamur, nunc ad ea progredimur, quae de nostra deque fidelium nobia concreditorum fide atque doctrina certos non reddere valeant et a nobia qtque ab ipsis omnem etiam novitatum suspicionem amoveant.

Mandat ideo sancta synodus, ut, ex antiqua conciliorum provincialium laudabili praxi atque consuetudine, post emissam a nobia publicam catholicae fidei profesaionem, juxta formam a fel. rec. Pio IV. traditam.'eadem ab omnibus ad concilium voratis et in eo astantibus publice etiam emittatur ac sacramento firmetur.

Hic rmiiia at pubiica Jidri profiMta a palribiu caneitii rt conrocatil omnibut, habita rationi dignitati» et ordinit.

TITULUS II.

CAP. t'aicvu.

ConstitaUonis VNKiBîilTVsOementw pp. XI. observantia atqne obedientia commendatur.

Emissa- jam ad praescriptum etiam sacri concilii Tridentiui publica fidei. professione, nunc in-, stantibus ejusdem fidei necessitatibus occurrere ac providere vult provincialis haec synodus. Itaque, quamvis nos a die publicationis bullae, quae incipit: *Unigmittu,* omnem curam diligeiitiamque una cum comprovincialibus episcopis adhibuerimus, ut debitum et omhimodum ei, tanquam regulae fidei, praestaretur obsequium; opportunum tamen illa cehsuit novim hic et solemne antiquae nostrae obedientiae testimonium edendi occasionem non praetermittere. Quod eo libentius exsequimur, quo magis excitati sanctissimi domini nostri Benedicti XIII. pontificiae vocis oraculo, in ttaperrimal) synodo Lateranensi emisso, ad sedulam et integram praefatae bullae observantiam accendimur. Hinc, quae sequuntur, statuere arbitrati sumus:

I. Nempe, quod bulla, quae incipit *Unigmitui,* Clementis papae XI., cui ab alto datum erat magnifice (ut ait scriptura) tractare sapientiam, per extensum annectatur in calce praesentis concilii, ut a cleri nostri memoria no.n dilabatur unquam, et inter alias fidei regulas mente et corde ab omnibus teneatur.

II. Quod omni, majori diligentia et sedulitate e nobis nostrisque coepiscopis serio invigiletur, ne quis ex provinciae clero, tam saeculari quam regulari, vel quoquo modo exterus ad ordines sacros, ad' beneficia, maxime curam animarum habentia, et ad sacrorum quorumcunque dispensationem admittatur, quin de ejus sincera supradietae bullae *Unigaitur* acceptatione, de debita et omnimoda obedientia legitimis pro episcopsrum eonseientia et judicio constiterit argumentis.

') pena *vm> qta BuML ML tit. I, «p.<

TITULUS III.

rtdst professio qaapdo e* a quibus sit emittenda entra synodales ooavenMs.

CAP. I.

Eodem inde, quo supra, consilio curandam esse censuit sancta synodus, ut non solum ab iis, qui ecclesiae indulgentia ac largitate beneficiis providentur, orthodoxae etiam doctrinae experimenta supamus, sed multo fortiori titulo ab iis omnibus, qui ad praecellens praedicandi munus ex toto clero seliguntur. Quapropter, sacri concilii ') Tridentini summorumque pontificum auctoritate suffragante, statutum est, ne quivquam deinceps ullius ecclesiastici beneficii possessionem adeat, nisi prius coram provinciae ordinariis seu de eorum licentia coram eorum vicariis generalibus sanctae fidei professionem emiserit,- juxta bullam felicia recordationis Pit IV. et juxta formularium Alexandri VII., in hac synodo jam propositum.

t'AP. II.

Id autem servare etiam debent provisi a Romano pontifice vel a protegatis '): Provisi vero de dignitatibus, personatibus. canonicatibus, tnm in nostra metropolitan» ecclesia tum in provinciae cathedralibus, non solum coram episcopis suis seu eurum vicariis ') generalibus, ut supra, sed etiam in capitulo , idem praestare teneantur; alioquin praedicti illi fructus suos non facient, nec eis possessio suffragetur.

t'AP. III.

Cum pariterulleviando praedicationis apostolicae jugo, quod episcopis speciali titulo incumbit, quosdam de clero, › tarn saeculari quam regulari, in partem pastoralis nostrae sollicitudinis advocare contingat, qui -Christi legatione fungantur, temporibus maxime ab ecclesia designatis, quadragesimae nempe et adventus: hinc est, quod, licet ex ipsorum propenso in salutem animarum studio de iis non nisi bene augurari ac sentire posse videamur, hoc tamen decreto providendum statuit sancta synodus, ne quis exterus, seu de alia regione ac dioecesi, admittatur in posterum ad id npostolici ministerii genus et exercitium, nisi exhibito documento a propriis ordinariis aut praelatis subscripto, quo constet de sana doctrina, morum probitate ac sufficienti ad praedicandum idoneitate: ne tandem hia etiam munitus documenté huic ministerio se ^accingat '), nisi obtento localis episcopi mandato gratis dando, fidei professione emissa, àc benedictione pastorali recepta: Quomodo enim *prfiediеabunt, niti mittantur ?* *)

CAP. IV.

Quod de praedicatoribus, ut supra, statutum eat, afficit pariter sacerdotes illos, qui ideo mi«sionarii dicuntur, quia in plateas et vicoa civitatis, in vias et sepes mittantur, ut aaaiduo et ferventi selo evangalisent, semperque expediti et accincti reperiantar, ut compellant intrare,* et impleatur domus Domini: ex eorum siquidem cooperatione in procuranda fidelium nostrorum salute plurimos eolligi fructus, communi omnium judicio compertum eat.

*) Trta. assa M, de ret. cap. 12. BalL PU IV. t'ose. Beta. Ut. I, 1. Coae. Aves, nh Taarado. Ut. « de Sd. prodeas a ISM.

5) Idam Ram. Md. Idem Area. Md.

·) TrH. ease M, cap. 13 ds nt Idem Avan. ibid.

·) Mam «eau MA I ti Mam Avan. ibid.

■jymdi sd«aaa.K M.

CAP. V.

Regulares vero se monito· sciant, eo· Me in suorum ordina· eeetestie ooacionatorium officium poeee licito exereete, nisi petita a loei ordinarie benedictione'), aee in alieni·, niai facultate habita, •eu mandato ejusdem ordinarii in scriptis obtento: quo deficiente, nuDna rectorum, in hae provincia quoquo modo eeclesiis praeioeitoram, regulares concionari permittat.

TITULUM IV.

De nnivemitate et ßiUo

Kipndilnr saiversltatis et ooUagforasi atithas, et ne qaid in hi· nane doctrinae adversetor, fidei professio a professoribas ae lanreaadia exquiritor.

Prooemium.

Cum non minora damna intulerit fidei inflata olim cleri orientali· scientia quam occidentalium mox elapaia retro naeculia ignorantia et in instruendis fidelibus damnabilia incuria, locum inde spatiumque praebendo haereticorum fallaeiia. prout infelici prope modum experientia dignoacitur: numquam etiam aatia laudanda fuit summorum pontificum ac religioaianimorum principum cura ac sollicitudo, qua nova· universitates atque collegia erigi curarunt, vel jam erecta redditibus ac privilegiis augeri. Hinc sacri antistites omne·, quibua aana doctrina ad fidei integritatem, tam a supremis ipsis pontificibus quam a catholicis principibus enixe adeo commendatur, omni studio praecavere debent, ut a talium collegiorum professoribus nihil unquam contra fidem ac bono· more· in publici· lectionibus doceatur.

Cum itaque in hac civitate ex pontificum munificentia erectae jam ab antiquo ac etiam regum privilegii· decoratae universitati· beneficio fruamur, ut proinde veterum antecessorum famae novua semper a successoribus per sanae doctrinae, professionem splendor accrescat, utque provinciae nostrae adolescentes in omnium scientiarum artiumque facultatibus bonis principiis imbuantur: ad mentem Pii papae IV. et Alexandri VII. sancta synodus decernendum duxit:

CAP. I'NICÜM.

I. Quod publici professore· tam injure civili quam canonico, ad mentem memoratorum pontificum. fidei profitendae constantem usum servent omnino, eademque lege teneaqtur regentes, qui philosophiam, artem medicam oaeterasque liberale· disciplinas edocent: quae fidei professio, singulis annis, initio studiorum iteretur juxta decretum ultimi concilii provincialis Francisci Mariae Taurusii, tunc temporia archiepiscopi.

II. Qui autem sacrae theologiae edocendae*) tam publice in universitate seu collegiis quam privatim dant operam, censet sancta synodua, ut ad hoc exercitium in provincia nostra non admittantur, nisi prius catholicam fidem, ut supra, professi fuerint: qui usus singuli· anni· initio pariter studiorum servetur, <et de quibus actis documenta tradantur episcoporum secretariis, qui ea in libro notata asserveut.

III. AdvertSnt item theologiae professores, ne quid in thesibus publice defendendis inseratur, quod directe vel indirecte faveat opinionibus novatorum vel quomodoeunque offendat debitam sedi apootoKoM reverentiam ae obedientiam; eum enim certaminibus hisce litterarii·, ad discipulorum exercitationem institotis, idmt plerumque rudium virorum frequentia, qui -ex objecti· ae rasponsis perverse intellecti· adduci peasant ad erroneas opinione· param caute imbibendas: illud prudenti profeaeorum consilio vitandum omnino ridetor.

IV. Laurea item doctoratus') juxta laudabilem ac observandum morem nulli in hac universitate conferatur, niai prius emis·· in nostris seu procanceliarii nostri manibus fidei professione, de qua in privilegio doctoratus specialis mentio fiat, sub poena nuHitatis aliisque in bulla Pii IV. propositis.

V Hoc tandem summopere mandat simul et optat sancta synodus, ut in scholis, tam publicis quam privatis, intra provinciae nostrae fine· constitutis, sana semper et sincera sacroeanctae fidei apoetolicae doctrina tradatur, quatenus fidele· nobis concrediti, sicut uno baptismate in spem vivam regenerati unum colunt Deum, sic una jungentur fide in terri·, ut fidei tnercedetn consequi mereantur iu coeli·.

TITULUS V.

De ludimagtstris.

Qualitate· * requisita praetk-ieadonuu ad hor nianaa'sb urdiuariirt diligenter inqairvwia.

Prooemium.

Cum prima litterarum elementa grammatistae doceant, ut pueros aetate et intelligentia crescente· ad collegia scholasve publicas deinque ad .studia praeatantiora disponant; cumque ipsis pariter incumbat onus quaedam fidei rudimenta scholaribus tradendi: ideo pauca, sed utilia de ludimagtstri· decernere statutum eat.

CAI». I.

Prohibet expreeae, sancta synodua, ne talea professores, ubi aere publico conducuntur, ad pbsaessionem seu scholae exercitium inpoaterum admittantur, nisi prius' coram epiacopo dioecesano fidei profeoaionem emiserint, ac nisi de eorum sufficienti peritia boniaque moribus legitimi· documentis constet. .

CAP. II.

Hanc ergo sanctae synodi mentem curent parochi oppidorum consulibus manifestare, ut, quo· ad tale magisterium eligere intendunt, eorum quemlibet suo primum ordinario praesentari faciant ad effectum aupradictum. Curent insuper ac invigilent, ut ii, ad quos electio pertinet, semper prae oculis habeant rectam ac sanam puerorum institutionem. Quodsi aliquid scandali vel parum sanae doctrinae in ipsis ludimagiatris, etiam per nos vel locorum ordinarios approbatis, detexerint, statim praelato suo dioecesano revelent, ut opportuna interdictione aliisque juris remediis, bono animarum publico consulatur.

cap. III.

Quoniam autem multa oriri possum scandala in juventutis perniciem, ai puen et puellae promiscue vel. in eadem schola domove erudiantur, stricte prohibet sancta synodua, ne magistri puella· apud ae aut edoceant aut edoceri faciant, sub poena inhabilitatis: mandatque, ut nunquam niai magistrae, a métropolitano respective et ab episcopis comprovincialibus approbandae, eaeque integris moribus conspiciendae, de puellis instituendis satagant; quod"ut fiat, parochorum curae praecipue commendatur.

*) Trit nsa & As.*nt,* cap. A
·) Item Ism. hit, 11 Item Atax, Ut. β Is pnC MsL
■) Item Mat. MA Item Avau. MA
OMC··, omtMAA. XXXVB,'

·) Mna Avsa. MA

CAP. IV.

Insuper Umeantur ludimagtstri, qui elorifei] aunt vel in ncrii ordinibus constituti, missae parochiali divinisque officiis, saltem diebus dominicis et festis, intéressé, ibrque açholares suos in debita modestia continere.

TITULUS VI.

De eatooMnaw.

Christianse institutiones qwun utile! et sraeasarise. et qasatum ia eis edocendis incubera debeaat parochi cacteriqur de clero ad id muneris deputati.

Prooemium.

Sicut omnis humana scientia ad sui perfectam intelligentiam bonis indiget institutionibus, sic salutis aeternae scientia, quae a fide catholica initium sumit, sua debet habere prima elementa, · quibus al> adolescentia fideles imbuantur, ut inde mystica religionis arcana. quadam licet caligine obvoluta, maturescente aetate, faciliora intellectu et ad memoriam accomodatiora fiant. Quod ut perfici possit. requiritur etiam et certa quaedam methodus et magistri cum sedulitas tum solertia. qUibus puerorum voluntas ad ultro ediscenda sanae doctrinae praecepta promptius commodiusque flectatur

CAP. I. ?

Invigilare itaque debent episcopi *), ne potissima jlla dominici gregis pars, quae Christianam exigit a pastoribus sitnul ac piis padentibus educationem, ullo unquam errorum seu novitatum pravo semine contaminetur. Ideoque perutile sanctae synodo visum est ad rudimentorum fidei uniformitatem inducendam . quosdam deputare probatae doctrinae viros, in sacra theologia magistros et ex unaquaque dioecesi seligendos, qui ex concilii Tridentini catéchisme aliisque ab ecclesia jam approbatis primaria rerum credendarum eruant elementa, primaque artis artium, quae fides est, initiamenta ordine disponant : eaque compilata et apte digesta, prout adulescentum captus exigit, ad gallicum idioms traducant, ut postea metropolitan· et episcoporum comprovincialium submissa judicio, ad juventutis usum publicentur.

CAI>. II.

Ilum* tamen hoc meditatum opus ad optatum perducatur exitum, curare ac invigilare debent metropolitanua respective et comprovinciales, ut non nisi per ipsos examinatis ac approbatis rstechismi libris utantur parochi aliique de clero, qui ex hujus provinciae capitulis, collegiatis ac seminariis ad sanctum ı catechistae ministerium deliguntur. Summopere item in hoc insistendum, ne ad erudiendas de fidei principiis puellas alii quam probatissimae virtutis et modestiae cleri(oi] adhibeantur, atque iis interdum praesideat sacerdos, cui catechisantium praecipua demandata sit cura.

TITULUS VII. ·

De bibliopolis s* tmprsseorlbea.

N» libri qsonodociusque exitiosi sfargaatar in valgas logea· tarve. episooporam vtgUaatia oxettatar.

Prooemium.

. Ad integritatem") fidei, servandam librorum ac eorum maxime, qui de religione utcunque tractant, praecipua inspectio episcoporum est. Quapropter, cum eo processerit quoruadam scriptorum audacia, ut in sanctae 'religionis contemptum plures a suspectis auctoribus divulgentur libri, speciosa sanae doctrinae sive severioris disciplinae aut sanctarum precum aliaque id genus nomina praeferentes, in quibus tamen inimicus 'homo in morum fideive corruptelam superseminavit sisania; ne talium sive quoquomodo noxiorum librorum contagio hqjus ecclesiasticae provinciae fidelium animi pervertantur, sic statuit sancta aynodus:

- I. Librorum omnium haereticorum aut alias s sede apostolica damnatorum lectionem ac retentionem omnibus, qui ad id debitam licentiam non obtinuerint, prohibet.

II. Unusquisque bibliopola penes se habeat indicem^ omnium librorum prohibitorum omnibus patentem..

III. Nullus quemcunque librum, quamvis alibi impressum, iterum imprimere ac manuscripts typis mandare audeat, nisi prius per ordinarios eorumque vicarios" generales et inquisitorem diligenter examinentur et approbentur.

IV. NuUi liceat imprimere vel imprimendos dare quosvis libros de rebus sacris tractantes, nisi apposite auctoris nM^ine; neque illos in Alturum vendere aut etiam apud se retinere, nisi primum examinati probatique in scriptis fuerint a metropolitano respective et comprovincialibus.

V Eorum officinas seu bibliothecas episcopi, prout ipsis expedire videbitur, vel visitabunt vel per suos duputatos visitari curabunt, ne quid contra haec decreta fiat, neve se a poenis incurrendis semper immunes credant librarii.

VI. Talmudicos libros et nefaria hujusmodi Rabbinoruin scripta legi, vendi, emi. teneri omnino prohibet sancta synodua, aub poenis quae constitutionibus apostolicis continentur.

VII. Cum ex novatorum artificio et contra sacri concilii Tridentini sanctorumque pontificum mentem impreaai fuerint quidam libri sacrarum precum, in quibua vulgari lingua inserti sunt ordo et canon missae contra decretum Innocent» XII., 17 Septembria anno 1695. miaaale item Romanum galiico idiomate vulgatum contre decretum Alexandri VII., 12 januarii 1661: item horae Jansenianae sub titulo: *Priirtr poor /eirr re ronsmum datu b» fa*m«U«< *ekrituarut,* damnatae ex decreto praefati pontificie 4 januarii 1661; item aliae quaecunque id genus horae, in quibus tituli superstitiosi orationibus apponuntur, ne in posterum similes libros venales apud se habeant hujus provinciae librarii, curabunt metropolitanua et. episcopi eos opportuno decreto monere, ut juxta praescriptum ab ultimo concilio Avenionenai, sub F. M. Taurusio, ubi ad eoa pervenerint librorum capsae, eae non aperiant, nisi vocato deputato ab episcopis hac in re specialiter praeposito vel inqhisitore. Item libros omnes, libellos seu folia quaelibet, vulgo *Pbeto fitfitioot,* impugnantes quomodoeunque bullam, quae incipit *Uttifotubu,* Clementis XI., quoe pro damnatis sancta synodus habet, eadem imprimi, vendi ac retineri prohibet.

VIII. Invigilent tandem parochi in partibus provinciae, Oocitaaiae et Delphinatua positi, ne ab eis, qui venales circumferunt libros, libri ulli seu- libelli vendantur, in quibus aliquid oompererint vel contra bonos mores vel in religionis contemptum, quales sunt cantiones obeooonae, fabulosa miraculorum. commenta et in genus similia; imploroturque etiam, quatenus opus sit, juxta usum provinciae, brachii saecularia ministerium. Haec autem vigilantia multo m^ori titulo pertinet ad parocho!

*) Ideas Aveu., Ut. 8 da Mai redtamtis,

Him Assa, bea tMnto

· ■v'IuIη^-1,

' Hua et minus multi· cautionibus supradicto abusui maderi possunt.

TITULUS yin.

Do Judaeis.

Coaeilii Aveuiomaxis, xnh Tunisie hsMti. morantur decrete, qnibu* raris a Jalseis, a Metibus bojas proeiaciae varia cirra JMssos exiguntur.

Prooemium.

Quo sanctissimorum pontificum mentem, quae ad Judaeorum conversionem *) unice tendit, dum eos in hac ecclesiastica ditione toleret, fideliter haec sancta synodus assequatur: ubi hebraicac linguae peritos*) ac professores reperiri contigerit, curent metropolitanua et epiyopi lectionem publicam instituere, quae semel saltem quolibet mense in loco designato fiat ad eorum illuminationem, qui in tenebris sedent. Nec aliud in ea lectione argumentum tractetur, quam quo Christianae fidei veritas obduratis hominum cordibus ex sacrae scripturae, veteris nempe testamenti et prophetarum oraculis, dilucide demonstretur. Ubi vero deerit, qui hebraicam linguam calleat, gallioo aut vernaculo idiomate ad fidem catholicam morumque ipsorum rectam institutionem interdum erudiantur.

CAP. I'aicuu.

Ut autem abusus, si qui irrepserint ex eorum nimia familiaritate et consuetudine, penitus obsolescant, censet sancta synodus hic inserenda esse decreta super hac re edita in ultimo concilio provincial! Avenionensi.

I. Omnibus prohibet sancta synodus cibum sumere -ctim Judaeis, carnes aut axyma ab illis porrecta manducare, in una ac eadem domo cum iisdem versari, ludere, societatem inire, praesertim improbum foenus exercendi causa.

II. Medicus Judaeus a nemine, quantumvis gravi morbo laboret, vocetur: caveant omnes, ne eorum diebus festis aut nuptiis intersint: ne qua mulier Christiana*) Judaeis parientibue praesto sit; nulls item mulier Judaeorum infantes nutriat, nec contrit; nemo sub poena excommunicationis Judaeis inserviat.

III. Judaei in diversis civitatum partibus ne maneant, sed in una tantum vicinia simul 'habitent.

IV. In die parasceves et sabbati sancti lateant Judaei, ipsorum*) portis ac fenestris clausis toto eo tempore manentibus; diebus vero festis, dum celebrantur divina officia, nullus eorum, ex vico, quem inhabitant, egrediatur, exceptis patribus familias, ut victum emere possint.

V. Sub. excommunicationis poena ne domus seu praedia et edjusvis generis bona ecclesiastica, tam mobilia quam immobilia, ullo modo Judaeis vendantur pariter vel oppignerentur.

VI. Stricte pariter eis prohibitum esse sancta synodus intendit, ne in diebus festis nostris quid servilis operis in publico 'faciant, nec commercii causa quid contractent vel vendant vel venale exponant vel circumferant; sub poena confiscationis mercium contractarum et aliis nostro arbitrio imponendis; firmis item et in suo robure permanentibus quibuscunque praedecessorum nostrorum ordinationibus de hac re tractantibus.

J

VII. Cum autem varia edicta: de mandato sacrae congregationis sancti officii evulgata fuerint ae publicari de novo possint, concernentia Judaeos in ista ditione pontificia commorantes eorumqne vivendi et agendi modum: stricte praecipit et mandat saneta synodus, ut omnino fideliter peragatur, quidquid ia' iis fuerit vel erit constitutum.

VIII. Hoc tandem moneri debeat Christiani, omnes, ne licitum sibi esse credant ex Hebraeorum cordis duritie, eos quibaseunque contumeliis afficere, quando Christus ipne nos docuit pro illis orare; tunc enim, quia nesciebant, quid facerent, nunc vero multo potion christianae commiserationis titulo, quia nova et densiori caligine involuti ac circumfusi in poenam deicidii, nec scire volunt, quae Christi sunt, ncc quid facere debeant, edoceri.

TITULUS IX.

De haereat et hasreUota.

Ab haere» abhorrenda», vitandi haeretici, quorum tamen ad matrem eccleaiaia regressio et expetentia precibus et exemplis raadeàtU. Adverras doctrinae novitates adhibendum in primis theologiae scholasticae prseaidinm.

Prooemium.

Detestanda praesertim huereaie, quam parit ac fovet superbia, quae verbum Dei nefarie attentat, sanetae matris ecclesiae appetit jura, charitatis vincula dissolvit, debitam ac necessariam, qua inferiores e superioribus pendent,- ordinationem invertit et soiutidri plerumque favet libidini. Fugiendus itaque, quisquis a catholica fide dissidet: hoc enim verae nostrae debetur religioni, ut discedamus ab ipsius infensissimis hostibus, et in erroris familiaritatem nunquam veniamus: hoc 'nobis ipsi debemus, ne, *«i (dijrriiwi* picent, mqumemur *at —l>·* *N.*

Nummo equidem Dei beneficio ac deiparae semper Virginis praesidio pontificia haec provincia nostra' ab omni haeresum labe hucusque fuit praeservate, quamvis non longe a suis confiniis per occultos meatus serpat adhuc veneficus torrens. At, ne hujus damnosis fluentis aggeres episcoporum vigilantia · oppositi subedantur ac ' diruantur unquam, neve oves nostrae nimia haereticorum vicinia et consuetudine tamque foeda contagione miserrime corrumpantur, meminisse juvat oraculi, a quondam a regio propheta editi: Commiati swtt mter ÿsnies *at tUdicanmt optra tarwa').* Ex illo autem effato edocti* ac eruditi monentur omnes fideles, ut ab infidelium ac haereticorum consortio extra necessitatis vel debitae comitatis casum abstineant. Sed quia in vestimentis ovium quandoque latent aut lupi rapaces aut effugiendae semper nec satis linquam vitandae vulpeculae, quae hoc saeculo nequam demoliri vineas nobia concreditas student: quaedam praemissis hisce admonitionibus addenda censpit sancta synodus, quae ad gregis, cui nos praefecit Spiritus sanctus, regimen ac tutelam hac in re conducibilia esse possint.

CAP. 1.

Provinciali hoc itaque decreto stricte inhibetur, ne quis deinceps exterum ullum cujuscunqus regionis, aetatis et sexus seu in famulatum seu in artiam mechanicarum societatem sumere praesumat ,vei ei domum locare; quin prius certior factus sit •ut per schedulam baptismatis aut per catholicos fide* dignos, talem exterum esse vere catholicum. Quodai dubium insurgat seu suspicio de ?jus vera

>) Cap. ('«m ril. IS ı?. fortasse e. **Qus** s#. 10] Se Judaeis.
•1 Hem «adi. Arra.. at. «8 de Judaeis.
■) De Judaeis α *M haec. &*
*) IHdMI ft QlMI 4»
. .. ' ... . ! Y '

*) KmH. X1U, 1.
5 Psabn. CV, M.

·*? .

fiotave reugwae, ad triduum taatom retiaeri went, statimque metropoUfaM· vol episcopis respective vol parocho loci doaaatietar, at iaqsirutar sodale, quid rai ait. Parochorum aatem «ara «rit easum, «N resciverint, praelato eue per epistola» diligenter exponendi.

CAP. II.

Ut autem haec aanetae synodi meae neminem lateat, universis ac siagaHs hajus provinciae parochi» praecipitur, ut, mora nulla interposita, ia domlniealibua aoia concionibus, vulgo jerdase, decretum hoe palam annuntient ae pubboeat, intimantea praecipue, quod, ai quia in eo contenta neglexerit vel fraudulenter externe de haereri suspectos seu notorio haeretieoo ultra triduum in domo celaverit vel contubernales habuerit, canonici» eum poenia, a competenti judice infligendis, coerceri, metropoHtanus respective et episcopi curabunt pro modo culpae.

CAP. III.

Vult insuper ac in virtute sanctae obedientiae praecipit sancta synodus, ut, bis saltem in anno, hujus provinciae parochi, tam urbani quam foranei. diligenter visitent suas parochias; et si quoa repererint exteroa, qui domicilium vel jam ibi fixerint vel figendi animum habeant, ab iis schedulam seu baptismati» fidem sibi exhiberi faciant; si autem in forma matrimonii vivunt, curent, tam ad eruendam religionis, quam profitentur, notitiam, quant ad vitanda concubinatus, adulterii aeu polygamiae -scandala, etiam contracti matrimonii documenta sibi proferri, revelantes" statim episcopo suo quidquid super his'compertum fuerit. Quodsi fecere neglexerint, et Deo rationbm tantae incuriae reddituros se meminerint et praelato suo, qui a Deo positum ae novit ad indiligentium ac réfractariorum canonicam correctionem.

CAR IV.

Quoniam vero in quibusdam hujus provinciae parochiis, extra pontificiae- ditionis confinia positis, admixti adhuc antiquis catholicis repectuntur quidam homines, vulgato nomine uenaraur rJtwis, qui plerumque dubium ingerunt, an ex artis politicae mundanaeque prudentiae legibus potius quam vero et sincero animo haereticam pravitatem ejurarint, quandoquidem neo sanctae nostrae religionis praeceptis parent, nec ulla novae regenerationis per fidem probabili* saltem praebeat argumenta; ideo sancta synodus, quae occultam tamen ac internam pravitatem Deo judicandam relinquit, eorum majorem curam habendam esae censet, ita, nempe, ut, si qui sint minus fortes in fide aut a debita persuasione prorsus'alieni, salutaribus lenimentis allicientur, aut sanis roborentur consiliis, non minis asperi» ac immoderatis objurgationibus terreantur. Nunquam enim de obduratis St contumacibus sio desperandum est, ut a eharitate, ubi reconciliatio agitur, deflectere fieeat. Quapropter episcoporum ac parochorum hujus provinciae studium impensum hoe sit, non amaro scio, sed placido, ferventi ac perseveranti animo tales quoecunque homines paternis bertationibus ae blaadia verbi» adducere, ut ad promerendam Dei gratiam, eceleaiae communionem et principia benevolentiam verbum Dei, ex quo omnis catholica veritas definit, assidue audiant, ditina frequentent ofltaia, catéchisme cum suis filii» intersint, servooqee tam sancti· documentis adesse ooganl; quibas scilicet institutionibus et bogi cives st fideles subditi et una omnes vero ratbohri mea Aceant: ut tendam nem veram; sacri· enim scriptam, quibas patissi mus insistent ae inniti se fingant, edocentur', quod Deas non irridetur; neo ignoraro poeonnt, quo fidelitati· sacraaseato in Denm praepoajtoaque a Deo pastore· et temporale· etiam dominos obstringuntor l).

CAP. V.

Praeterea, cupi nolit Deus mortem peccatoria, sed velit potias, ut convertatur et vivat; cum Christus pro suis legisque'suae persecutoribus oraverit, eceleeiaque ipsa certas quasdam adhibeat preces, ai. rrroatsum corde rssÿieoMt rt eri evritetss rsdseat imitatim'). clerum plebemque hujus provinciae hortator sancta synodus, ut enixe el assidue divinam implorent misericordiam pro haereticorum ac schismaticorum sincera ad verae fidei semitam saactaeque matris ecclesiae sinum rbverrioae. At probis tamen moribus summaque vitae integritate ipea religionis catholicae sanctitas et excellentia comprobanda est: exemplo enim potissimum ducuntur homines,' quodsi bonum sit, a mato, si malum, a bono facile avocantur.

CAR VL

Rfstot, ut, quoniam hac potissimum aetate fortes bone multos cecidisse vidimus in Israël ob immodicum novitatis amorem, tam noxiae pesti opportuno hic. decreto rehiedium aliquod afferatur. Monitos ideo vult sancta synodus eos omne·, qui theologici· studiis dant operam, ne vanam sibi affectatae eruditionis supellectilem comparent, sans theologiae scholasticae principia négligentes; rudimenta enim haec si minus norint, mox parum tuti novatorum ludibrium fient, tum variis aestuabunt dubitationibus, recedent paulatim a fidei obsequio, tandemque in insipientium errorem^mprudenter adducti, nihil praeter religioni· caflMicae, quod absit, nomen ac speciem retinebunt.

TITULUS X.

De btasphemls.

is MssfbsiK·, · Dso i» sacris eorieite·, 4ein ooacilionuu decreti· ac priscipom legito» daaaates,* sataadvertitur, indrigentiitqn· » Leone X. conremi» nom· id genu; delator»» *it* jodtoe· rthratatar.

Prooemium.

Sic rebus circa haereticos ac Judaeos in domino dispositis, prout magis locorum seu temporum opportunitati congruere visam set, jam non minorem credit sancta synodus conferendam esse operam ad reprehensionem at amandationem scelestorum quorumdam hominum, qui,- licet in albo Christianorum inscripti sint, geatiKum tamen mores palam ostentant et sacrilegas paganorum expromunt voces: do bUsphomis agitur, qui, contumeliosis verbis peraiciota praebentes exempla nequitiae, et suum supremi numinis contemptam aperto declarant, et ipsam illius tremendam majestatem in omnium despicatam addecere velle videatur. D autem cum aeo severius puniri poasiat nec longius ablegari, de quibus·) letatas mf Deerimus ad Jfoys·», iKmm,· bomo, gen' *utuUHatrii D*»» ae, positoM peccatam mmm; st fai htoqpheaMNsrit nsmsn Dsarint, morti meriotar.- Iqpsdetas opprimet sum amnis mu/titado, siw *A*» eteis sins peregrius /writ. Quod sequenti capite statuitur, 'inprimis observandum eat.

■) *U* Hate. xm, II.
■I Orni ta. VI in Parsmeve.
·) Lsvfc. XXIV, M,IAM.

CAP. Umcvn.

Ut igitur ia tam sxecraadis mali· radiat·· evallendi· et ab -iathaa provinda penitus deturbandis noa inutile stadium posât sancta aynodua, et ne talium «ealeram foeditate diutius tempora aratra maoulantar, utqns vitenMr inpoaterum perditiaaimoram hominum periculo·· contagia, qui aefaria taati aealerta oonacibntia polluti ia divinam usque mqjaetatem suparbe ae erigunt: metropolitaan* et oomprovinciale· epieoopi, sacrorum eaaoaam jure et aanctorum conciliorum sactoritate innixi, crimen hoe, principem etiam legibus naactionibusq·· damnatum, ubi ia quacunque dioecesium suarum parte intra pontificiam ditionem poaita revelatum sibi fuerit-vel deauntiatum, «averioribus poesi· atque cenauris a canone impositis coerceri atque puniri .curabunt. Quodsi a parte regni Galliae, Dei aut «anctorum obtrectatore· denuntiabuntur, metropolitan!» et comprovinciale· episcopi suis respective officialibus foraneia stricte injungunt, ut ad debitam punitionem viriliter procedatur. Praeterea, cum tam gravia delicti teatea ad laudabilem reorum delationem praemii· etiam spiritualibus excitandi sint. curent parochi omne· juxta mentem hujus «anctae aynodi evulgare quandoque indulgentia·, qua· Leo X., in Imteranenai concilio, aliique' aummi pontifice· tam judieibua quam delatoribus largiti sunt. Invigilent pariter omni maxima diligentia, ne in aui· parochiis btaaphemiae scelus, quod' ad haereaim, quae summa blasphemia eat, proxime accedit, diutius impunitatis spe toleretur; moneantque parochiam» suos, 'teneri quemcunque ad deferendum epiacopo vel eni de jure, eum, qui blaaphemiaa haereticales impie protulerit. Quid autem ait id genu· blaaphemiae, hoc ab ipaia caute et opportune edoceatur.

TITULUS XI.

De apiaeopia.

Hir «<xrMitnr ssacts rysottas, qnse ad dousm tiei pertineat: Mecque ab epueopia isitis» auMMhua eeee eeumit, at ilii do ve prius jatlieeat, qaaaa de alii· atatuaMt.

Prooemium.

Cum ad quandam similitudinem domu» patri· •ui. in qua mansiones multae sunt, catholicam eccleaiam sic instituerit Christus Dominus, ut in. .ea plure· etiam mansione· hierarchioo ordine apte dispositas esse voluerit, electis a se ab initio uterorum ministris, secundum mensuram gratiae ipsis concessae: hinc episcoporum potior cura esae debet praecavendi, ne mirabilis ille ordo invertatur unquam, sed ad tranquillum ecclesiae statum fideliter religioseque servetur. Hoc autem ut juxta Christi •ic ordinantis mentem placitumqne fiat, sancta synodus provide aapienterque statuit, ut, qui inter caeteroa de clero primarias in ecclesia sedes ooeupunt et in sacerdotii gradibus prae aliis emineat, ii ordinis sui decus, prout decet, tueantur et, ubi de domo Domini agendum eat, ipsi ae primum in judicium vocent, ne illos tanquam sibi parcentes alieno, ut olim · pharisaeoa, judicio damnari contingat.

CAP. I.

Pe spimoponuu-uusU· is geaere.

Quapropter, serio sd invicem cogitantibus nobis, quae- et quanta in nostra consecratione uno evangeliorum libro onera, angelis ipaia etiam formidanda, fuerint humeris nostris imposita; haec status examinanda ac severiori calculo discutienda noa at comprovinciale· episcopi duximus: ad quid nempe ex episcopali teneamur officio? Quae confinia nobis traditae potestatis? Quae tandem a nobis gesta sint vel ad nostrae eujusque dioeceseos utilitatam agenda remaneant? Ut conaeiu· sibi qniaqne nostrum tenuitati· suae, ea humili oratione a Deo postulet, quae sus virtute operari ac exsequi poeee non praesumit.

CAP. IL

Pe vHtstioee «t msediestieee psstonli.

Perpensis deinde evangelic» Chriati verbis, quibus ipse prima apoetolieae praedicationis quasi faadamenta jecit mandatumqae nostrae procurationi· aperte expressisse videtur: *mutti ia* wusvrnun •MUMfoes, prosdieols *magMua otaai enatare*'),* duo nobis agenda potius quam meditanda e«M> facile colligitur: paucis siquidem ex verbis illis innuitur nobia et visitandi et praedicandi munu·, ad quod digne sustinendum tam frequenter et exempla regnantis summi pontificis nos provocant') et consilia quaeque nos invitant. Congruum enim est ac omnino necessarium, ut oves aspectul) pastori· quandoque recreentur, utque ejus verba audiant, et amicae vocis sono assuescant Paterno autem potitu eloquio quam phalerato et ambitioao dicendi modo fidelium aure· muloeri debent, ut saluti· monita, quae ex parentia ore qtrooedunt, audientium cordibus altius impressa remaneant ad uberrimum optatumque animarum lucrum atque proventum.

CAP. III.

Nos vertis tantam eed nesapiis prsedieest- epira*pi

Duplex autem praedicandi genus, aliud verbo, exemplo aliud. Dum adolescebat adhuc Christi ecclesia, praedicatio miraculis oh legis novitatem fovenda erat ac quodammodo fulcienda; nunc vero adultae jam et 'ad virilitatem feheitqr. perductae non prodigiis, sed evangelisantium claris exemplis opus est: enervatur enim ac obtunditur sertao Dei, licet penetrabjlior omni gladio, ai, quae plebi nostrae fscienda proponimus, operibus non comprobemus; nec unquam ad suadendum ease potest efficacior sermo noster, quam cum ea facimus, quah dicimus, et ea portare videmur onera, quae aliis ducimus imponenda.

CAP. IV.

Ia visitstiose pastorali labori· sai ad|ator«s el aAasiaistroe •ibi MHgaat episcopi-

Non ad. Chriati verba tantum, sed etiam ad gesta suam in regenda dioeeeei agendi rationemdirigere debent aacri antistite·. De divino autem illo nec sati· unquam imitando magistro legimus, quod sacram sibi a patre demandatam peregrinationem aggreeeurue bino· ante ao discipulo»') mittere consuevit, qui adventantis domini pacificam simul ac -beneficam mentem exprimerent et: tanquam novae publicandae legis praecones, prima evangelii spargerent semina, quae Christi praedicatione fovenda ac foecundanda opimam fructuum segetem populis colligendam promitterent. Quid haec vero nobis innuant, facile arguet, quisquis cogitaverit, exemplo nobia eaee Christum, ut, quemadmodum fecit, ita et nos faciamus. Monemur, siquidem episcopi, selectos ex omni clero nostro' cooperatores et administro·, instante visitationi· tempore, .vel praemittendos eese vel nobis comites habendos, qui de utilitate sacrae visitationis ple-

•1 Msrd XVI, 1&.
Ma·· Coee. Roas.. Iit. 1. esp. A.
·) lirae. TrH. es. M, tap S et A Hem Coae Arve, bee dt. 1.
·) Lae. X 1.

ben iaetniMt, qui dispensanda a pastore sacramenta pruenuntiMt, qui in aaaqnaqae parochia de fieri moribus ae doctrina caute pereoatentar, ·Canitiarum discordiae rescire atadoant, qnfasamve pravi habitua acu ttfgetoa praevaleant in populo: ut, rebus dehinc consulto perpensis, ea medieiMli·remedia, eae reprehensiones * visitantibus adhibeantur episcopis, quae ipsorum prudentiae atque discrétion! congruere videbuntur.

CAP. V.

FhU episcoporum adhaesio seras» poaltU aedi·*» Romanas praecellenti aaetoritstl. optimum episcopalis ordinis se dignitstis drraarasatua.

Quoniam vero eos nobis coepisoopoa, Deo et apostolica side insimul conspirantibus, habere contingat, qui ex praecellenti perfectionis statu, in quo positi sunt, satis norunt, quantum sibi domibuaque suis debeant esse bene praepositi '), quidve • sacria conciliis, Tridentino et nuperrimo Lateranensi '), aliisque pontificum decreti* statutum injunctumque sit circa visitationis pastoralis modum, comitatum frugalemque victum: quos etiam et ab assidua* in suis dioeceaibus praesentiae necessitate non refugere et ad evangelicae praedicationis munus implendum, constat ease parato·; der episcopalibus muniis non fuse lateque, sed ohiter dicendum censuit sancta synodua. Duo tamen, in quibus maximum momentum est, non ita raptim perstringenda existimat. Primum nempe, quod, cum ex communione nostra cum Romano pontifice orthodoxies nomen ac fama pendent', ita unitate spiritus cum Ipbo coalescere et quodammodo conglutinari debemus, ut in eo quasi inesse videamur. Pro hoc enim Christus oravit patrem, ut apostoli unum essent inter se, non unitate loci seu personae, sed ea, qua Ipse ac pater*) unum sunt, amoris nimirum, consensionis ac participationis ad intranet «ieut personas divinas inter se unutq esse catbolica veritate edocemur, ita unum simus in Christo per fidem, unum in ecclesia per obedientiam, reverentiam, devotionem ac subordinationem membrorum ad caput, filiorum ad patremfamiliaa, partium integrantium ad totum, quod eat Petri apostolatus; ut tandem hierarchicua ordo nostra ad unitatem conspiratione servetur, sicque Dei ordinationi non resistentes, nec Deo resistere incusemur. Secundum autem, non minoris ponderi* ac momenti, illud est, quod nunquam melius causam episcopatus agimus, quam cum Petri apostolatum, ejus clypeo protecti, pro viribus,defensamus: summa enim est inter utrumque connexio jurium et, fas sit dicere, commixtio. Quodai ultra recti juatique mensuram, a Deo praefinitam, judiciorum parilitate praesumpta, contendatur: timendum, ne in ipsius religionis damnum eveniet, at, dum immodice extolluntur episcopi, .episcopatus simul cum Petri apostolat»» deprimatur.

c a p. ti.

<'«alienatio capitis proxime prsscsdsatia Explicatur, quid sentieadiun ait de pristine aube, qao epiecopalee cathedrae ipso sedis spestolieee uoaiae appeUabsntsr.

Licet enim eo tempore, quo primus fervebat adhuc religionis amor cuitnsque vigebat, episcopalibus quibusdam cathedris apoetolicae sedis nomen fuerit attributum: non aliam tamen ob causam sanctissimi praesules ea se appellatione condecorari patiebantur, nisi quia ipsi, cum unum ex evangelico unitatis praecepto episcopatum agnooereat (smgulie scibeet eathedris Romanae sedi catholica eoamutoone adhaerentibus unamque cum ea sedaes apostoHcam eoMtitnentibne), singulare·•Ham cathedra· in partem bonorum primariae eocleejae debitemua venire poeee existimabant. Cactorum saactiaciuii 'iBi antistite· ex tato glorioea nomini· ae diguitati· quasi consortione non super-' biobant, non ambitiose de se sentiebant. Certis quippe monumenti· apparet, eos nihilominus fateri, palam solitos fuisse, Romani antistitis proprium hoc esse ac praecipuum, ut, non secus ac caput prae caeteria membris celsissimum in corpore locum occupat, sic ille prae oaeteris episcopis praeatantissimam pro suo jure obtineat sedem. Unde, qui debitam ei obedientiam ac reverentiam non praestat, tanquam a capito *) sejunctus, Acephalorum deliramentis agitur, quodque magi· est, totum perversitate sua lacessit episcopatum. Nam, ut sapienter advertit Avitus, Viennensis episcopus·), *ti* pop· *Urbi** Meator in dtthinai, *tpinopattu* joes, non episcopus' *eacillart videbitur.*

CAP. Vn.

Is regenda diuecesi, dd. Petri ac Pauli moniti» animum advertant episcopi.

Ub tandem ab antiquis patrum monitis ad antiquiora mentem attollamus, vult sancta synodus, episcopos saepe memores esse eorum, quae Tito et Timotheo dicta sunt ab apostolo Paulo, nec unquam desciscant · provido illo divi Pe.tri consilio*): *Pafeitt,* jtu m *robi* ni, fregm Dei,* prostdsntss non coocte, *nd tponi&tn tecuudum Deum,* ---- neqUsuI dominantes in *citri*, nd forma faeti jrtgi** «r animo.

TITULUS'XH.

De capitulis et oenoniois.

Prooemium.

Π *caetrrie de cterv 'unofâci pvuedmt digeitate ordiuir, rie* doctrina *et eauctitate fnudarr debent.*

Ad episcopalem cathedram propius accedunt canonicorum subsellia, in quibus distinctis gradibus dispositi variisque nominibus et titulis insigniti, ad diversa etiam officia ab ecclesia destinantur. Quocirca, cum pan illa cleri proximitate cathedrae caeteris praeeminet ac muneris dignitate, ita doctrina et sanctitate praecellere debet, eoque majori 'telo decorem domus Dei augere tenetur exemplo ■uo, quo frequentius ac solemnius adhibet 'suum in sacris peragendis, ministerium.

CAP. I.

Caaoaid aagelorera «ere ae gemat in dono Donnai.

Noverint itaque sacerdotes omnes, diaconi et subdiaconi, in dignitatibus aut pereonatibus constituti, caeteriqus canonici et jiraebendati, qui primariis aliisque nostrae provinciae ecclesiis addicti sunt, quod*), sicut invisibili· angelorum chorus tabernaculo «datat pronus adorans Deum vivum et verum, cui complacuit sedem ibi suam collocare, ita ipsi tanquam risibiles angeli in choro et ecclesia venari debent, non ut' mercenarii seu venale· adoratore·, sed ut liberi ac fervente· divinarum laudum praecone·, psallentes sapienter*) ac dili-

'H sd Ttra.HI. *
'I Trid. na H cap. a. Csne. Roex, tit. a, cap. 1.
*) Jsseq. XVB, U·

■) IsMori. spiac. Hispal» EpiU. ad Bagou, «piae. TelM. «U7. (O». x laidori, ed. Migna, Pair. 1st. I.XXXIΠ, IWg
·) Avid; aptae. Vteaa» sfist. »1. (Oje. Strnwadi. ad. Vorat., ito, II, to, BX
·) I Pstr.V, »*
*) "Mi. toto. M. eap- 19. QM. ren. *Oumn* esm. <'«c. Avox adb TUuras, bee tit. M.
•I Pnto XIΛH» «.

(•ater auaMiaate· acceptissimum Deo Mwrtlâtua laudis. Nec satia HM aibi eredaat, quoi oanoaieie horia iaterfartat, nisi praesentiae corporalioordia affectio animique meditatio responderint. Et quandoquidem incidimus ia ea, quae ad chorum pertineat, ia ejus aut tuenda aut restituenda disciplina immorandum erae censet Macta synodus.

</P. “.

Not praecipitanter, noa perfaactorie, non vilis lucri canae psallantur horne «anoaicee, aed composite, aed sedulo, sed propter aeternam retrihetiooem.

De choro itaque et horia canonicis ex patrum concilii placito primo tractatur, ut, quisquis quotidiano ecclesiae eeu chori servitio tenetur ratione beneficii, ipee non de onere ac labore, non de caduco seu temporali stipendio, aed de mereede spiritualiI) et aeterna sollicitus sit, pMIlehdo nempe et canendo non praecipiti, aed lento et gravi modo, non perfunctorie et oscitanter, aed accurate, ne populo sum praebeatur objurgationis ac conviciorum in ecclesiae ministros, quasi si taedio affecti longa nimie ea temporis spatia crederent, quae in celebrandis Dei beheficentiaaimi laudibus impenduntur.

ГАР. ПІ.

8ic coeremoniae ritaeque observentur in eocleeis metropolitMS. ut sliis ecclesiis exemplo ease possit ac disciplinae.

Quae in genere de omnibus choro inservientibus proponuntur, specialiter afficiunt capitulum unctae hujus metropolitanae edclesiae, in qua eo major debet ense cura, ut coeremoniae et ritus missarum pontificalium aliarumque solemnium diligenter acreligiose serventur, quod ad ipsa exemplum sumere debeant caeterae cathédrales et collegiatae eundemque celebrandi ac psalleridi modum servare, quem in metropolitans aede cognoverint unitatum ’). Hoc enim antiqua etiam concilia decrevere, ut inde unaquaeque provinciae ecclesia hauriret agendi regulas, ubi ratione praeeminendae et magisterii securior nonna viget et antiquior.

CAP. IV.

Ediscatur cantu» Grégorienne.

Admonet igitur sancta synodus et enixe obtestatur omnes, qui in capitulis et collegiis canonicorum locum obtinent, ut cantum Gregonanum ediscant et antiquam chori disciplinam diligenter observantes, nullam ejus partem aut exiguam aut minoris eue momenti existiment, cum ab ecclesia instituta sit, et ideo institutu, ut cultus Déo debitus exhibeatur.

CAP. V.

Qui tnendae chori disciplinae praetecti sunt, ab oflkio ne discedant.

Chori itaque disciplinae tum praepositi deeanive tum praecentores diligenter invigilent, ut quisque munere suo bene fungatur, praecaventes, ne' ex nimia indulgentia gravent conscientiam suam Punctuator vero fideliter officium exerceat suum, nullo habito humano respectu. Liber punctuationum in loco tuto asservetur, ita ut solis punctuatoribus pateat extra necessitatis caautp.

CAP. VI.

Palam in choro proponatur tabella, unde oMdoram ac ■Issarmn ratio desumatur. /

Curet praecentor, ut omnia in .choro fiant juxta rubricas tam breviarii Romani quam misMlia et eoeremonialis. Divina autem officia temper ex ordine calendarii et eecieeia· iaatitufo celebrentur: nec ea ratio sina justa mum, et niai consulto episcopo, immutetur unquam. Ideoque a praecentore edatur eum omni cura ae diligentia parvula tabella, exponenda in loco apto, qua singulis diebus minearum et officii ordo praescribatur.

CAP. VII.

Praecipitur, at in qaslibet provinciae Aveaionenau dioecesi instituantur eoaategntiouM, in quibas periti sacerdotes de terris coensteaiis se ritibus palam disternat.

Cum autem coeremoniae sacrae, si sedulo ac modeste serventur, fidelium etiam laicorum animis pietatem ingerunt et Mcerdotalis ordinis aestimationem, si vero negligantur Vel incompte et tumultuarie fiant, scandalo sunt: ideo praecipit sancta synodus ’), ut in unaquaque nostrum dioecesi instituantur congregationes, in quibus periti sacerdotes, ab episcopo selecti ac deputati, condicta die, de re omni ad ritus ac caeremonias spectante disserant et, si quid dubium aut intricatiua agatur, ordinario consulto, resolvant, ut sic in melius semper ecclesiastica disciplina promoveatur ac invalescat.

CAP. VIII. .

Ne qeid is musici· concentibus, sd eolenmiorem divisura· ofddoram celebratioaem adhiberi solitis, protentus ait,, cavetur.

Ut musicae numeri, ad pioa animi affectus inter Mera aolemnia excitandos instituti, ab ecclesiae mente non discedant: serio hic cavetur, ne quid inpooterum ad modulos profanarum, cantionum concinatur, Cantica vero, quae vulgo dicuntur *ιλοM»* non verbis constent auctorum arbitrio concinnatis, sed ex eliquo tantum hymno ecclesiae noto pMlmove decerptis. Carmina pariter tempore natalium Domini vernacula lingua componi solita, galliee *nodis,* et hucusque tolerata, jam prohibenda eeee sancta synodus credit, eo quod intenta Meri mysterii explicatio admixtione risibilium eventuum multoque vaniloquio et scurrili verborum lusu depravabatur.

CAP. IX.

Idem siritur se is praecedenti rapite, nova tamen statuuntur circa initramenta musica.

Moneantur itaque musicorum concentuum moderatores et magistri,' ne, in solemnisaimie etiam ecclesiae festis, praescripta modo canendi norma immutetur minusve accurate servetur. Cumque a sacris’) solemnibus arceri omnino debet, quidquid ab illorum dignitate alienum videtur: caveant praeterea supradicti musici, ue ex suo vel audientium placito, praeter solita illa, etiam adhibeant instrumenta bellica, vulgo *limbaht* et tossAostrs, quae convenire sancta synodus non credit iis, qui militant in castris Domini: tuba tamen excipitur, qude animum ad judicii universalis cogitationem metumque suo potest excitare clangore.

CAP. X.

Proluditur ad décréta subsequestla de recto vivendi-modo in claustris domibnsque caaonieulibus.

Ordinatis hucusque rebus singulis, quae ad sacrarum cosremoniarum observationem debitamque divinorum 'officiorum celebrationem pertinent, non minori diligentia providendum est recto aanctoque vivendi et agendi' modo in claustris aedibuaque canonkalibus, prout ecclesiae proxime adhaerentibus. Ad hoc igitur, quae sequuntur, statuta collineant

*) Italas. CXVIU, 113. Inclinavi cor mente ad teoisadas JustttioatiauM tuas ... propter rstributioasm.. Vide Bellans, ia huac panI-

ŋ Usae. Bsaeveatas. a MM, Ut M, ea». A

·) Coas, Bluest. Ut. m, cap. 7.

·) CMa Am. ate Tear, th, Mi dh aauisb.

i,; .. '..i-: W..

■ ȝ tiope. Bote, ttt IA <»·■ A

*I Coae. Avsa., Ut sa, de casta eeelM.

*) Coee. Beta, sedem Iit, «p. te

CAP. XI.

Vsris cires reetoa rireadi ratioteem ri classtria, agendi in capitularibus oosvestibu. Sow éoèksiastita adnisMrsadi, pia» fimdstioues ae atotato etocqaeadi. pnraa iheraieo edacaedi, ac. aouunlla etiam circa chori disciptissto stotuuatar.

Quanquam ex indulgentia summorum pontificum quliedam hujus provinciae canonicorum collegia fuerint a regularis disciplinae legibus bonigniter soluta, non inde tamen xistiinent id genus canonici. se ab omni religioso ndi agendique modo esse proreus expeditos. Non enim in habitu tantum nec in mehsa communi sumina regularitaiis consistit, sed in aliis mulri^ gravioribus, quae ad canonicos etiam)>ertinent: scilicet, charitate fraterna, frequenti statutorum lectione ac meditatione.' laudabili singulorum' conspiratione ad utilitatem tum cqpituli tum ecclesiae, sincera tandem votorum communione ae societate bonorum opprum. Quod cum ita se habeat, statuit spneta synodus, ut infra.

I. ('opitulares eonventus_(quod ex antiquo usu factum hactenus fuisse <riTijectiinius) semel saltem in hebdomada, data die praevioque Campanae sonitu, convocentur: nunqpam tamen tempore djvinorum officiorum et eonventualis seu solt^nioris missae, nisi gravis necessitas urgeat. Inter negotia in capitulo tractanda primario loco sint ea, quorum major ef^Ittuiquior in animis cura esae debet, res nentpy/ spiritnales et ad Dei cultum spectantes; de ii*Ç disseratur, quae ad rectam administrationetu jqrium ae bonorum pertinent., Quidquid autem fuerit capitulariter constitutum, dignioris, qui praesidet, et secretarii capitularis chirographo subnotetur. 8i quid voro ex advereo opponatur, tunc contrariae sententiae intercessui, quatenus fiat in re gravi*ab ipso opponente scribatur et ipsius firmetur subscripto nomine.

II. Servetur omnino in dictis capitulis ea. quae decet sanctos, modestia et animorum concordia; rebusque a digniore seu antiquiore propositis, vitatiaque inutilibus digressionibus, suffragia ferantur a canonicis ordinate, non promiscue, incipiendo a senioribus. Quod si contigerit, aliquam esse sententiarum discrepantiam, tunc facultate habita ab eo qui praesidet, quisque poterit contradicere, suaviter tamen in modo, ut sublata opinionum dissidentia, rebus scilicet novo ex'amine ponderatis, ad conciliationem animorum optimumque capitularia deliberationis exitum deveniri possit.

III. In administrations bonorum ecclesiasticorum duo potissimum advertenda censui^ provincialis haec synodus; quae sit nempe natura rei beneficiariae administrandae, et quo paeto jus administrandi tradetur ab ecclesia, ad quam ratione oeconomiae generalis recta proventuum ecclesiasticorum dispensatiopertinet. Quoniam itaque pinguiores praebendae, de quarum proventibus dotatae reperiqntur ebclesiae dignitate inaigniorea, ex pontificum seu principum largitate proveniant; ideo sollicite pensandum atque curandum eat ab omnibus, tum canonicis tum quocunque alio titulo beneficiariis, quod, cum nullum nee a sanguine nec a lege jus fuerit ipsis quaesitum ante beneficiorum adeptionem. cavere debent, ne ea, quibus tanquam altarium servitio dediti fruuntur, colleta beneficia sic administrent, quasi haereditario vel proprietatis jure possiderent. Quapropter pleraque concilia generalia synodique *), seu provinciales seu dioecesanae, explicate et distincte statuerunt, ut in quolibet capitulo conficeretur generale inventarium bonorum omnium mobilium et immobilium, cujus ope facilius ac nitidius rectae vel malae administrationis ^ratio, quoties ab episcopis exigeretur, reddi penset. Cum autem plurimum pendeat g diligenti inventarii confectione expeditior comptxtorum redditio, et' apertius etiam innotescere possit ordinario proventuum capitularium ac mensae canonicalis status-' operae ^idcirco pretium .est, ut praepositi, decani aliique, qui dictis collegiis, quoniodocunque praefecti sunt, ad -tam necessarii negotii perfectpmenr animum appellant, ne se gravis incuriae obstringant crimine, neve ecclesiae patrimonium "tn pejus, ruat magisque lie magjs deteretur.

IV. Cum pariter ex .munificentia pontificia ad cathedralium et collegiatarum erectionem ac sustentationem addita mensis capitularibus fuerint plura beneficia, sive simplicia sive curam animarum habentia: ita fructus inde prodeuntes colligi debent ac dispensari, ut juxta mentem sanctorum pontificum nihil tniiUfiiThn |iinm desit neque parochis neque parochiis a mensa capitulari aie pendentibus. Parochorum autem portio, quam çongruam appellant, non modo aaaidue ac temere solvatur, sed nulla etiam praebeatur ipsis occasio conquerendi ex eo. quod parciua suppeditentur aut denegentur proraua vana et ornamenta sacra. quae praeberi debent a prioribus decimatoribus, tum saecularibus tum regularibus. Dictum idem sit de quibusdam minutis expensis ac reparationibus presbyterii seu sanctuarii, serrato regionum et provinciarum more. Quanquam vero haec inspectio ad visitationem pastoralem potius pertinet quam ad synodum provincialem: nihilo tamen minus haec sancta synodus, quae litibus ac jurgiis occurrere summopere cupit, propositum scopum attingendi spe ducta, suggerendum hoc consilium censet, nimirum ut quolibet anno a capitulis mctropolitanae. cathedralium. collegiatarum ac etiam ex monasteriis demandetur aliquis, qui parochiae, de quibu* supra, visitet inspiciatque. quonam in statu sanctuarium et sacrarium reperiantur, ut statim de iis. quae ad decentiam domus Dei sunt necessaria, provideatur, consulta potius conscientia quam oeconomia, cujus quandoque nomen avaritia ipsa fucum factura sibi vindicat. < X

V. Praeter solitam adniinistrationis sive avndicatus rationem quotannis reddendam, ratio etiam anniversariorum et piorum legatorum absque ulla cunctatione reddatur coram auditoribus a capitulo delegatis, ut rescire promptius et sertius possit episcopus, an celebrata illa fuerint, haec vero exsecutioni mandata.

V], Servetur on>M* cum sedulitate laudabilis usus legendi statuta in capitulo publico, cui intersint omnes a statuto designati, ut quisque corde recogitans advertere ^posait numquid Hat quod praescriptis regulis adversetur, cognoacantque singuli, ea se lege teneri, ne in perjurium cadant. Iis autem, qui dicto capitulo intereunt, liceat de propriis juribus aut querimoniarum causia dicere, modeste tamen, ut unicuique ex aequo et bono post accuratam rei considerationem aanumque ac rectum juditfium satisfiat

VII. Statuta ai fideliter serventur nec arbitraria vitientur interpretatione, non erit querimoniis locus: ipsius enim datae legis ope contentiones, si forte oriantur, definiri possunt faoilisque est praeterea ad ordinarium recursus in casu dubio vel obmiseo. De statutorum autem exsecutione litterali solliciti debent esse canonici capitulâtes, ne, qui de ecclesiae gremio aunt, licet non de capitulo, compellantur quandoque pulsare episcoporum aures molestia oonquestionibua, quae facile vitarentur, ai caaonicua quisque in suo se ordine contineret respieeretque caeteros praebendatos tanquam consacerdotes, i^t

eadem tecum 'ecclesia ad Hei servifium consociatos .ejusdemqite matris enutritos uberibus, quanquam dittpari gradu posito*.

VIH. Quoniam vero ad servandarar concordiam plurimum conferunt reciprocae simul Zohabitantium urbanitas et comitas, quibus scilicet charitas fraterna fovetur ac etiam augetur: in hoc omnem curHtèi adhiberi studeant digniore* scnio^esque capituli. ' 8ic enim semota omni discordia, tranquillet undequaque animis, paceque mutuorum officiorum adminiculo fihniter coagmentata, facilius et efficacius rerum tanî spÿittialium quam tchiporalium bonae administration! vacari poterit.

IX. Inter praecepta. quibus Paulus apostolus Timotheum ac TRtum informavit, illud praecipue tam ab episcopis quam a caeteris de clero, 'qui ft> collegii* seu chpitulis quoquomodo locum obtinent, memorandum est. quo monemurl) nullatenus osm litigiosi nec cupidi, nihil enim magis indecorum est clericali ordittî «piam damnanda cupiditas ac ipsa etiam necessitas judiciaria tribunalia adeundi clamosasque fori contentiones insectandi occasione litium, quae plerumque sine controversia, sine molestia, sine dispendio componi possunt. Quocirca plurimum satagere debent, qui praesunt collegiis er capitulis, ne unquam moveantur lites, nisi tentatis prius earml>—praevertendi aut dirimendi viis, vel salteiq consulto actore capituli aliisque. quatenus 'opus sit. jurisprudentiae peritis. I bi autem de suscipienda lite agendum erit, decernit sancta synodus, ut de mure convocetur capitulum in quo saltem intersit canonicorum numerus super medietatem, utque suffragia adstantium quoque medietatem superent, ad deliberationis validitatem.

X. Ne occasione optionis aedium rlaustralium excitentur discordiae, in ingressu novi canonici vel bene/iciarii in acta referatur statua talium aedium, sicque constet. quidquid in melius mutatum addirumve fuerit, vel saltem appareat, utriqn aliquid detrimenti illatum fuerit ah ultimis possessoribus, ut to titulo innixus canonicus seu beneficiarius Hucceaaor debitam ac congruam ab haeredibus defuncti reparationem repetere possit. Canonicorum item consanguinei in primo et secundo gradu a conductione seu locatione bunornm capitularium abstineant omnino inposterum. sub poena nullitatis factarum pactionum.

XI. Dies vacationum et pausae vulgo dictae, quae in statutis praefinitae non sunt, si aliquatenus adversentur concilioa) Tridentino et ex solius consuetudinis instituto sint, arbitrio episcopi moderentur. nec. nisi eo consulto, etiam praetextu rerum capituli gerendarum legitimae absentiae tempus protrahatur.

XII. Invigilent delegati a capitulo ad regimen puerorum choralium. ut hi non solum musicam cantumve Gregorianum discant, sed et fidei ac grammaticae rudimenta doceantur bonisque inficiantur moribus: quod ut bene laudabiliterquè succedat. idoneos ac probatae vitae magistros habeant. Id curandum insuper, ut nempe sacramentis pro sua aetate frequenter utantur. Haec autem omnia eo diligentius Heri optat sancta synodus, quod pueri choro inservientes, si ex praescripta superius norma educentur, spem majorem facient, se, ubji aetatem provectiorem attigerint, dignos futuros, qui ea beneficia consequantur, ad quae vi statutorum quorumdam prae raeteris omnibus competitoribus sunt vocati, et jure sane ac merito; aequum enim est, eos, qui a primoribus annis ecclesiae alicujus servitio addicti a<' quasi mancipati fuerunt. $c bene merito* aliquando ab eadem ecclesia nutriri certaque tandem hbonim suocum merrede donari. Onerat itaque nancta synodus conscientiam eorum, qui puçfia id genua instituendis ac informandis praefecti sunt, censetque, supradictos delegatos extra culpam ease non posse, si tftmio parcimoniae studio vel indiligentia tanti momenti munus ab ipsi» negligatur.

XIII. Cognoscant demum ac meminerint* omnes dignitates et canonici, impoaitam >e«sey sibi necessitatem quamdam enateris de clero praelucendi tam verbo- quam exemplo, in iis praesertim, quae ad sacerdotii dignitatem pertinent.

Epiwt. 1 ad Tim. 111, 3 et ad tit. a, cap. W.
·» Trid. ses*. ÎM. cap. W. vers, /wwtersa. etc.

TITI LVs XIII.

D· laotien* work· aoripturn*.

Iu mrtrupnlitgua euekoi* ‹·*fi·.ηĩ(·η‹ h theologua inutitntsm «aerae mriptarae Irutiourin «ru ripli-atioueui noti «mittat hui‹· veru kctMM intersint >**η‹»ηυ i *‹ benetieisfi. «uh puncCuatioms poena.

Prooemium.

Cum lectio sacrae scripturae per cre<ti<uivm unius praebendae, quam theulogalem nuiu upant. in insignioribus ecclesiis instituta, episcopis omnibus a comHlio Tridentino tantopere commendata fuerit!!; hinc inhaeretis provincialis haec synodus tam providae menti Tridentinorum*. patrum et nupernmi I^ateranenais concilii decreto inorem gerens2), mandat et praecipit, ut muneris sibi commissi conditiones omnes studiose ac sollicite impleat tam in metropolitana ecclesia quam in 'caeteris provinciae cathedralibus canonicus ex officio theologus

CAP. I'sic v m.

Ne quid nutem in re tanta praetermittatur inposterum. et quoniam mysteriorum fidei cognitio plurimum confert tum ad plebis nobis concreditae utilitatem tum :id cleri decus, quem decet sacrorum voluminum arcanorumque caelestium scientia esse instructum:- ideo, quamvis calamitas temporum aliaque dein oborta impedimenta fecerint, ut stipendiera sacrae scripturae lectione aliquamdiu supersederetur. jam vult sancta synodus, pristinum theologi usum revocari et servari qualibet die dominica, adstnntibus canonicis ac beneficiaria, sub poena punctuation!* unius horae canonicae.

'TITΓM'8 XIV.

D· MOTO eoclMiM wdlficio aju*qua itruotur·.

Inproueiuio nonnulla «lieuntur ih* loci <lùn>itaie; tum «aurarum sedium, «acelloniu ·‹· oratoriorum decenti «tatui |»r«>ridetur ilecreiis opportunis.

Prooemium.

Domwi mea domws orattoais pocabitwr »J, aif Dominus. Quantum ergo pietatis ingerere, quantam reverentiam cuivis injicere debeat nomen hoc, quo fidelium ecclesiae insigniuntur, facile erit intclligere, si serio ac in fide cogitamus, quam tremendus sit locus ille, quem Deus non in condenso neque caligine circumfusus inhâbitat. sed sua reali et augusta praesentia ac tota suae divinitatis majestate dignatur implere. Cum itaque omnis pontifex, ex hominibus assumptus. pro hominibus constituatur in iis. quae sunt ad Deum4): ideo sancta syno-

')(Trid. sess. 6. csp. 1 de retona.
*) Coae. Rom., tit. 1. cap. H.
*) Matth. XXI, 1».
Hrbr. V. 1.

dual ad decreta urn concilii Tridéatioi, a praedecessoribus noatria jam adoptata,' de reverentia ecCipaiia debita* atque praestanda ae âoeomodana, duo potissimum duxit advertenda: primum nempe, quod |>ertinet ad «tracturam atque deeenttam loci, alterum, quod spectat ad modum, quo fideles omnium ordinum in eo «e gerere debeant Cum enim templum omne in ecclesia catholica -corpua quoddam mysticum ait, ex materialibus ac spiritualibus partibua constans, iia omnibus ut consulatur Pollicite ac 'provideatur, pastorale officium requiHt.

i'AP. I.

Quod ad primam inapectionem pertinet, nobis ipaia haud temere gratulari possumus de metropolitano hoc templo omnibusque ecclesiis cathedralibus, in amplam venuatamque formam e»%ctia atque constructis. deque aliis tum cotyogiatis hujus proyinciae tutu parochialibua plerisque. Eo vero major nobis inde laetitiae cauaa est, quod apem haud dubiam faciant episcoporum vigiluntia.fideliumque pia munificentia, fure, ut aedes sacrae magis ac magis in dies ornentur ac nitescant. Si quae tamen parochiales aut rurales ecclesiae, si qua oratoria aut sacella reparationibus forte indigent, pastoralis erit sollicitudinis, ut rectorum, communitatum. consulunt cavterorunive, ad quo« de jure spectat, excitetur sedulitas, et quae ruinosa sunt vel incondita, pro dignitate loei resarciantur quamprimum ai' restituantur.

CAP. II.

Ut autem, quae inter visitationem pastoralem tum a nobia tum ab hujus provinciae coepiscopis super hae re. decreta sunt, suam habeant exsecutionem, neve rectorum aliorumque. de quibus supra, vel incuria vel contumacia negligantur: officialium, tam generalium^ qtlatn foraneorum. ac promotorum cura sit omnia juris adjumenta ac ipsam etiam fructuum sequestrationem adhibeftdi, quibus refractarii ad obsequium redigantur, omni humano respectu posthabito, mimique vitata eonniventia. Vult praeterea sancta synodus, provinciae nostrae parochos omni maxima diligentia percontari fundationum instrumenta et de sacellorum et oratoriorum erectione inquirere, ut episcopi, quorum intererit, talibus documentis aliisque, quae colligi (mtuerint, instructi, supradictos curiae ecclesiasticae officiales et' promôtores opera sua atque consilio adjuvent usque ad integram decretorum observationem.

TITULUS XV.

Ds altaribu^.

beccuti sltarimu et oratoriorum coaMrnctiosi ac ornatui con- «alitur.

i. Prooemium.

Altaria panctlla sunt templorum, cui major reverentia debetur; non solum itaque apte constructa sint, verum etiam ea, qua decet, munditie decorata: absurdum quippe eat et - sancta nostra religione prorsus indignum, sordes in sacris tolerari, quae summo studio vitantur in profanis. Quapropter hortandos esse censuit sancta synodus canonicos omnes, parochos ac capellanos quoscunque, quos h»c titulo selari pro Dei sui gloria et cultu neccsse est, ut capellas suae curae commissas rite tueantur. Quia vero quorumdam altarium seu capellarum patroni necessarias quandoque reparationes negligunt vel ornamenta requisita suppeditare recusant: statuitur, ut ab episcopia dicti patroni sive rectores incuriosi hortationibus ac monitis ad offi- . it reducantur. Tum si nastoralibus consista obtemperare noluerint, cum illis egetur vi juris, ut cogantur ad congruam altarium supradictoruin seu sacellorum instaurationem et ornatum: nisi maluerint ad eorum abdicationem in favorem ecclesiae jure ipso compelli.

* CAP. I.

Prohibendum insupe^ensuit sancta synodus, ne in funebri pompa adfaria seu altarium imagines nigro velo tegantur ultra diem depositionis ‹aorum, ^d quos pertinet, et anniversarium diem recurrentem ac octavarium, quo tnisaae celebrari solent pro. defuncto. His autem diebus elapaia, tolerandum tantum, ut in altans fronte aut circumstantibus parietibus solita expandatur xona fasciave fu-, nebris, gentilitiis insignibus exornata: dominica» enim Christi salvatoris passioni et morti imaginum gc crucis obumbratio ab ecclesia reservatur. Salvum tamen hic esse voluit sancta synodus baronum jus, patronorum- et aliorum, quorum interest.

CAP. П.

Altaria item in quacunque indiscriminalim templi partel) construi non debent, sed decenti lac opportuno loco erigi: noti sub fenestris nec «prope januani, ne imtaqbu* aut ventorum impetu deturpentur, non tandem super tumulis, sed ita sint posita, ut inter se. alterum ab altero, quinque saltem passuum spatio disjuncta videantur. Nihil pariter de novo extruatur vel diruatur sacris in templis, quod magni momenti ait. aut quo interna ecclesiae structura immutetur, sine episcopi vel vicarii generalis licentia. Praeterea juxta sacrorum canonum dispositionem prohibetur, ne ulla ecclesia aut capella sive oratorium secundum t ins publica* de novo et ex integro aedificatur.

TITULUS XVI.

P« «aeris Imaginibus.

San* dehetar hunos -arris iinagtnihii*. quas ut auhico |>i,· m- · vsaat congniantque altarium, teuiplonun ascelloniwve dignitati. ad quenim ornatui» -unt destinstar. varia statuuntur, praecipitur item. »e adhibeantur ad nsn- protauos: rt [.-r transennam de altarium ari* ex lapide -ivi- sm-ris lapidibus fit decretam.

Prooemium.

Sacrae imagines, quae non tam ad ornatum altarium in templis collocantur, quam ut exciretur fidelium pietas, et ad memgriam revocentur religionis mysteria, suum etiam, approbante universa ecclesia, cultum exigunt: plurimum enim possunt res aspectabiles, ubi fluxae memoriae instabilitas oculorumque vage peregrinantium mobilitas sistenda est. Et quidem variiy, quae pictura -exprimit, novae legis mysteriis ac sanctorum praeclare gestis animuh-pios affectus concipit, incenditurque facilius spectator ad veneranda et imitanda vel Christi vel deiparae vel caeleatium incolarum exempla, quae, cum oculis subjecta sint colorum ope. non mediocrem ad persuadendum efficaciam habent.

CAP. I.

Ne autem frustra sit tam sancta ecclesiae mens in imaginum tabellarum pictarum statuarumque usu inducendo, videndum maxime, ut in iis'*) nihil insit aut parum pudicum aut profanum indecorumve. quod- intuentes offendet potius, quam aedificet ac pie detineat. Ideoque vult sancta synodus, ima-

*l Coae. Area., tit. 97 de sed. «tract.

•) TriiL. seas, ifi, cap. S. f omsis, etc. I'onc. Aven., his' tit. Uti.

gines omnes aliaque id genus altaribus 'destinanda, siv^picturae sive statuaria· sive sculptura· opus sint, ad sacrarum aedium ornatum non admitti in postqyam, nisi adumbratione, vulgo Matteis, episcopo vel Vicario generali aut officiali foraneo exhibita, ut consulto hac in re sapienterque provideatur. Quod vero sic decenter^pictum vel sculptum erit, non idcirco in ecclesiis publicae veneration prius proponatur, quam episcopi vel ab ipso delegandi benedictione fuerit sanetificatum. Moneantur itaqüe quiconque parochi, fundatores et ecclesiarum benefactores, ut talea inposterum adhibeantur ad sacellorum ornatum imagines, quae non ad pictorum libitum, aed ad normam in hac provinciali synodo praescriptam sint efformatae. Caetprum hoc eodem etiam decreto vetatur, et in ecclesiis appendi tabellae aulaeave acu picta, quae obscoenuito quid aut profanum exprimant, et cujuaquam effigiem ex vivo depingi xsub specie et habitu sancti aut sanctae cujuscunque.

CAP. 11.

Si quae vero imagines, statuae crucesve aut impetu ventorum aut temporia edacitate aut perditorum hominum, quod absit, impietate dejectae, mutilatae, profsnatae seu Niolatae in hujus provinciae territorio comperiantur: eas parochi, in suis quisque parochiis, quam primum refici et pristinae decentiae restitui per eos, ad quos de jure spectat, diligenter curabunt, non omissa benedictione, cujus de novo Asciendae potestas ipsis parochis ab episcopo committatur.

<'AP. IU.

Quod pertinet ad aras ex lapide, quae vulgari nomine altaria portatilia seu lapides sacri dicuntur: videant quandoque extra visitationis pastoralis tempus primae in capitulis dignitate·, parochi item ac oratoriorum capellani, aliarumque ecclesiarum necnon hospitalium rectores spirituales, et diligenter inquirant, an bene positae sint, ita ut nullum instet periculum invertendi calices, an integrae, in ea maxime parte, in qua sanctorum reliquiae recondi solent, ad quam etiam sollicitudinem invitantur regularium superiores. Et · si arae illae fractae vel inconditae sint, habeantur pro interdictis, donec de aliis .provideatur: ad quem effectum excitari episcoporum vigilantiam et charitatem superfluum esse sancta synodus credit.

CAP. IV.

Cum abusus quicunque longa nimia superiorum dissimulatione aut indulgentia aaepenumero in usum et consuetudinem abeant: illis praesertim occurrendum ac medendum, ai -invaluerint, qui reverentiam sanctissimae nostrae religioni debitam imminuunt et haereticis locum praebent catholicorum fidem ac mores jocum risumque faciendi. Hinc sanctae huic synodo pernecessarium visum eat aliquando coercere effrenatam illam tabernariorum et cauponum licentiam, qpa plerumque sacrorum mysteriorum vel sanctorum aanctarumve repraesentationes tabernis suis aut cauponie in signum palam appendunt, aedibusque profanis veneranda indere nomina non dubitant.

CAP. V.

Quocirca, ne id genua hospitia popularia opinionis perversitate diutius credantur protegi sanctorum patrocinio, quorum nominibus insigniuntur, praefatum intolerabilem abusum sancta synodus damnatum prvhibitumque declarat. Omnimode siquidem absurdum est, diros adhiberi quasi testes tutoresque ac praesides domorum. quae, licet ab initio ad solum viatorum .commodum institutae 'sitit, quotidie tamen civium catholicam fidem profitaotium comeasationibas, ebrietatibus, exsepra- tionibus aliisque depravati saeculi vitiis deturpantur aut saltem, çum unicuique pateant, libidinosorum interdum hominum perfugium ease censentur.

CAP. VI.

Careant itaque atque omni diligentia invigilent officiales, sive generales sive foranei, promotorefe item omnes hujus provinciae, ut, simul atque ap probatione-mpntifieia roborata et publicata fuerint nostrae synodbyacta, decretum hop ex juris forrtta significetur se notum fiat singulis civitatum oppidorumque tabernariis seu cauponibus, qui jam nunc praemoneantur, ut praeparent se ad promptissimam illius exsecutionem, sicque effugiant poenas pecuniarias aliasque. episcoporum arbitrio in sua rujusque dioecesi de transgressoribus repetendas.

TITULUS XVII.

De sanctorum reliquiis.

I't ais constet sancturam reliqui» reverentis, dgurrnter et opportune praecavetur.

Prooemium.

Sanctorum reliquiae seu exuviae, animabus Ileo caris olim sociatae et per inhabitantem Spiritum sanctum quodammodo sanctificatac, suntmo semiter in honore a majoribus nostris habitae sunt: sub altaribus siquidem reverenter condebantur eo ecclesiae tempore, quo prima altaria memoriae martyrum d/cata sunt It tamen ordinatus in omnibus sit fidelium nostrorum cultus, utque nulla superstitioni aut falsae credulitati ansa praebeatur: expresse prohibet sancta synodus, sub poenis canonicis arbitrio episcopi infligendis, ne ullo pacto novae reliquiae in dioeceses nostras invehantur, nec invectae inter sancta et publice colenda reponantur, nisi praevia episcopi vel vicarii generalia debita recognitione, in qua scilicet et instrumentorum authentica forma et admittendarum deliquiarum veritas indubitanter appareant. Austeram autem hac in re diligentiam ab hujus provinciae episcopis adhiberi, eo magis necesse eat, quod in hac regionis parte positi sumus, quam circumstant undique adulteratae aut saltem dubiae fidei homines, qui sanctorum blasphemantes cultum, quem aversantur, catholicos idololatriae insimulant et, quas veneramur, reliquias mera esse figmenta ad simplicium animorum ludificationem inventa, nefarie non minus quam temere asserere saepe non erubescunt.

Tam sacra deposita, sive in ecclesia sive in sacrario sint,. asservari volumus in loco decenti, non humido neque sordido: nec alia quam benedicta supellectili involvantur. Ixicus autem ille duabus clavibus ac crate ferrea claudatur, quarum clavium in parochiis (omni consuetudine in contrarium, quam abusivam declarat sancta synodus, non obstante) una saltem in manibus parochi remaneat, alia penes aedituos sit, vulgo *HwyuiUitri*: et, nisi omnino inops sit ecclesiae fabrica, 'coram insignibus 'sanctorum reliquiis jugem ardere lampadem condocens erit, maxime ubi tam tenui impensae sufficere valent locorum consules piorumque fidelium largitates ac eleemosynae.

CAP. II.

Non frequentius, non facilius, quam sat est. inspiciendae reliquiae populo exhibeantur, sed diebus

Il Tnd. m··. lift. Ibid. tune. Ana. «it. Hoc tit. A.

duntaxat solemnibns vêl aliis, quibus fit officium «eu conimemoratio «anctorum, quorum «ont reliquiae/^fon alibi exponantur, \uam in àltarf aire lateribus' altaria, decénte*. ad hot aptatis. Dum ') reconduntur vel extrahuntur, unus «altem sacerdos, clerico faculam accensam praeferente? «aeram ear-· cinam, «i ferre ip«e non va)et, eomitetur. In processionibus non circumgestentur, niai gravi de cauaa, nec ad infirmos, nisi in casu periculosae et urgentia infirmitatis. Corporalia vero ne in aegritudinis le* vameo-tieferantur aut commodentur, omnino sancta synodus prohibet. Denique caveant,presbyteri omnes ac sacristae. ut in procuratione seu contrectatione reliqfiiarum a turpi ^quaestu fovendiaque superstitiosis opinionibus abstineant.

CAP. III.

Prohibetur insuper, ne de reliquiis *sic approbatis et* ad venerationem sic expositis vel fragmentorum quidquam deinceps excerpatur, detur aut datum accipiatur, vel sigillum capsis seu thecis appositum, quo scilicet obsignatae sunt, frangatur, sub' poena excommunicationis latae sententiae. In unaquaque autem ecclesia, sive metropolitans sive eathedralis, collegiate aut simplex parochiali* «it, sacrarum reliquiarum diligens inventarium scripto conficiatur, in quo mentio fiat de authenticis attestationibus ac de episcoporum eorumque praedecessorum decretis, super hac re publicatis.

<AI>. IV.

Denique, si ex reliquiarum vel sanctarum imaginum cultu aliquando contingat, ut rumor aliquis de miraculo recens edito concessave gratia miraculo proxima in vulgus prodierit: onerat sancta synodus conscientiam parochorum oiqnium, nisi statim de omnibus rei circumstantiis et adjunctis certiorem faciant episcopum, ut, .rite exploratis, quae de jure requiri in similibus debent, caute et opportune ab illo agatur. Studium autem omne in hoc adhibendum est a inetropolitano respective et episcopis, ne falsa commenta pro veris miraculis evulgentur in sanctae nostrae religionis dedecus atque contemptum. *

t it ul us xvqi.

Do sacrario.

Sscr* «pellex ne desideretur in sacrario. Servetnr silentium. Vues augustissimae Eucharistiae destinata qualia esse debeant. Proventnx sacrarii ne in alios natu impendantur. Missarum fundatarum omnino vitanda reliquatio. Adscititiae caesariei inter sacram taciendnm interdictio renovatur.

Prooemium.

Ecclesiae sacrarium') suo ipso nomine reverentiam postulat ac providam tuitionem. Plurimum enim confert hujus loci decentia ad honorem debitum templis Deo dicatis, quibus adhaeret, quorumque pars quaedam esse dici potest Itaque non modo instructum illud esse debet congrua M sufficienti copia vasorum, indumentorum et ornamentorum, quae in missarum ac divinorum officiorum celebratione solent adhiberi: sed reverendissimis etiam episcopis plurimum commendat sancta synodus. ut quisque intra fines suae dioeceseos sive in synodo dioecesana sive in pastorali visitatione ea decernat, quae sibi videbuntur efficacissime ad avertendum id omne, quo loci sanctitas temeraretur, praesertimque ad modestiam inducendam faciendumque silentium. Id unum enim in sacrario agere debent sacerdotes, cujus cauaa in sacra-^ rium itur;· atque idcirco inanes rerum humanarum^ cogitationes prorriu exjtellendae «unt, eaque tantum animo versanda, quae aut ad sacra proxime celebranda praeparant, aut. debitae post celebrationem gratiarum actioni reddendae conveniunt. $

CAP. I.

Cum autem in comitiis provincialibus ea sunt potissimum statuenda, quae in tota provincia aequaliter servari possunt ac debent, ideo fixum ratumqUe sit hoc decreto publico: ut nempe calices, ostensoris, patenae, ciboria, capsulae, deferendo sancto viatico accommodatae (quae praecipua augustissiipae eucharistiae vasa sunt et sacrosancti sacrificii instrumenta atque adeo majori veneratione digna), non nisi ex argento et in interiori parte deaurata adhibeantur. Accedit hoc, quod posUdubs menses a decreti hujus publicatione, nisi hoc temporie spatium producendum episcopis videatur, caetera vasa sacre ex metallo inferioris notae pro omnino interdictis habebuntur. Hac vero monitione affici intendit sancta synodus capitals omnia, quoscunque etiam priores deciinatores, quamvis regulares et reejores, qui huic synodo intersunt vel per se vel pel^ procuratores, ac etiam ipsos absentes: ut memores singuli onerum, quae suis beneficiis annexa reperiuntur, exsecutionem praesentis decreji nec negligent nec procrastinent in divini cultus detrimentum.

CAP. II.

Intendere pariter m hoc debent capitula praecipue eorumque administratores, ne sub quovis praetextu in alium quemcunque usum deriventur redditus atque proventus, qui ex fundatorum mente, legatis, statutis, dono datis vel ex jursf cappae, a canonicis et beneficiatis in adipiscenda possessione soluto, ad sacrarii specialiter et ecclesiae utilitatem ae ornajum percipiuntur: ita ut nihil quidquam arbitraria interpretatione, inconsultove episcopo, in contrarium unquam attentari contingat. Ne tamen religiosis et aequi obaervantissimis conscidhtiis scrupulos sancta synodus hic injiciat, eadem mandat, ut de proventibus praedictis fiat sjieciale inventarium, infra sex menses a publicatione praesentis concilii nobis tradendum tunique in archivo episcopali reponendum et asservandum. Ne autem massae capitulari accedat, quod ex dictis redditibus provenit, provide praetere» decernitur, ut quotannis praeter alios capituli officiarios unus ex canonicis eligatur, qui ait specialis depositarius et thesaurarius dictorum proventuum, de quibus in fine suae administration!* rationem reddere teneatur, separatim ab alia generali computorum redditione fieri solita.

* CAP. III.

Ut autein nulla detur occasio conquestionibus, quae saepe oriuntur ex eo, quod defraudari interdum creditur voluntas fidelium, qui laudabili in deipaAAh Virginem sanctosve devotione adducti, missas votivas sibi celebrari postulant solitamque eleemosynam ob hoc sacerdotibus· solvendam tradunt sacristae: sancta haec synodus cuicunque sacrarii praefecto, sive canonico sive in canonici alteriusve locum substituto, praecipit et ex d. Caroli sententia fieri mandat, ut in «aerario liber sit, in quem *) diligentissime referantur missae omnes votivae, quae qualibet die ih certis altaribus designatis celebrantur, in quo sacerdos ipse, qui

') (t»nr. Aveu, civ hoc tit 46.
*) (one. Aveu. cit. hoc tit. 41.

·) M. Act. ecclesiae Mediolan, p, 4. Inwtrtict. »upeli. eccieaiae.

•aerum fecerit, ad indubitatam perpetrari sacrificii notitiam manu propria subscribat.

\ ' CAP. IV.

Quoad missas, quaei *filiationi»* dicuntur, servetur usus, ubi invaluit, tabellas ib sacrario exponendi, in quibus sua ruique caflonico seu beneficiario assignetur celebranda missa; at dictae tabellae non intereant, sed aupradicto libro adnectantur, ut i ex publico et'perpetuo documento cognosci, possit, neminem suo muneri non satisferisae. Ner desciscendum a laudanda illa consuetudine, quam in omnibus' sacrariis, etiam regularium, retineri deeeh majorem nempe fabellam eleganter descriptam et iri patenti sacrarii loco appensam habendi, in qua recenseantur missae omnosj anniversaria, benedictiones, orationes aliaque id genus, vol ad deiparae cultum vel in defunctorum solatium fundata, memoratis testatorum mominibus aliorumque similium benefactorum, nec omissa mentione anni et notarii, qui supradictas fundationes in acta publica retulit: qt |>erpetuo exstet tot legatorum memoria omniuinque oculis subjectuut facile prospiciatur communis diligentiae gratique animi ac pietatis monumentum.

' AP. V.

Jam vero, cum major sit missarum quandoque et anniversariorum, quae ex fundatione statis diebus celebrari debent, quam sacerdotum copia, et exinde fiat, ut, damno animarum in purgatorio detentarum retardatis ac reliquatis mortuorum suffragiis. augeatur eum- labe conscientiae numerus missarum, ' quae remanent celebrandae: hinc est, quod, sive damnum hoc procedat ex defectu tabellarum, de quibus supra, sive potius ex prava cupiditate pinguiorem accipiendi mercedem seu retributionem missarum, quae votivae dicuntur, tam grave malum avertere omnino volens sancta synodus, ut sui muneris eat, praesenti decreto mandat et stricte injungit promotoribus, tam generalibus et urbanis quam foraneis metropolitan! et comprovincialium: ut a die, qua ipsis innotuerit mens haec nostra, instent, juris ordine servato, coram nobis pro celeri exsecutione decreti: et ut infra duos menses, quos pro termino, peremptorio ex nuiii' assignamus, a quocunque capitulo tam metropolitanae ecclesiae quam cathedralium caeterarumque collegiatarum. ac parochiarum rectoribus diligenter inquiratur, qui missarum ex fundatione numerus suspensus remaneat: ita ut canonicarum et parochorum conscientia onerata sit, si in hoc opere perficiendo diligentiam omnem fidemque non adhibuerint. Praeterea, ut in eo examine vigilantius agant, a die intimationis hujus decreti, nisi missas, ut supra, celebratas omnes fuisse pro certo habeatur, sancta synodus prohibet, ne canonici, bénéficiât! aliique presbyteri, servitio dictarum ecclesiarum ita addicti, ut earum etiam oneribus subjaceant ex. fundationum acceptatione, missam ullam votivam celebrent, nec in propria nec in aliena ecclesia, donec constet de celebratione praedictarum. Quoad parochos autem, quamvis minori indagine opus ait ad perquirenda fundationum legata, ne tamen negligentiores fiant, prohibetur pariter acceptio retributionum pro missi votivis In virtute sanctae obedienfiae: et si in eorum parochiis adsint presbyteri aggregati, pari lege prohibitive, cum par sit legis necessitas, eos teneri, statutum est: reservato episcopis omni jure aliis etiam modis accelerandi exsecutionem decreti praesentia, censuris nempe, ubi non obtemperantes aut monitionum contemptores aut contumaces erunt ad obsequium redigendi.

z t AP. VI.

Caetenim renoventur, in sacrariis edicta jam publicata, quibus prohibetur, ne qui sacerdos cum adscititia caesarie, vulgo psrrwya/, sacrum factat nec sine veste talari.

TITULUS XIX

[Da sepulcris at ooematarUa.

De sepalcris^qaid etatursdnin *it, rideant rp»**opi h in vimtatioft? pastorali, prvat res poscet. judicent: nbnervetny tames a papae V. constitatio. De roeweteritl ^ecernastnr. quas ad coram decentiam, ad dwërflotnm fafteritas* amislentium yoipnkodiuu et ad isfsntinm bomatioterm pertinent

Prooemium.

Sepulcra, quae ex ecclesiae benignitate a» indulgentia sacris etiam in templis construi licet, ea tamen esse debent structura et eu loco posita, ut nullurfi divino cultui afferant im|>edimentum. Qtmd autem hac re aut reformandum aut concedendum videbitur. hoc relinquitur episcoporum curae, quorum est in visitatione pastorali ea cognoscere ei statuere, quae magis congrua et opportuna esse videbuntur.

‹ AP. I.

Revocari tamen^J ad memoriam et observari praecipit sancta synodus, quaecunque in constitutione sanctae memoriae Pii V.7) disponuntur vel prohibentur.

VAH. If.

Quod vero ad coemeteria pertinet, de quibus specialem mentionem fieri convenit, stricte prohibet aancta synodus, ne quid intra illorum ambitum profani aut sordidi unquam inferatur vel ad tempus deponatur. Mandat pariter, ut parochorum et consulum diligentia clausa sint ac parietibus tres saltem cubitos altis circumsepta *), ut fructiferis arboribus. moris aliisque, ex quibus annuus quidam redditus percipitur, consita non sint, nec ulli animalium ingressui pateant vel incautorum parumve religiosorum hominum contemptui. Locus item in eis sit tegulis contectus et a caeli inclementia tutus, ut, quoties evenerit, cadavera pluvioso die inhumanda esse, possint justa funebria, ab ecclesia praescripta, decenter et nullo sacerdotum incommodo cdlebrari Procera etiam crux, seu lignea seu lapidea, decenti et patenti in |<h o defixa «it nec usquam in coemeteriorum dedecus violationemque debitae mortuis reverentiae, ipsis «dim paganis commendatissimae, ullus pateat transitus ad domos saeculares, quae nullam cum claustris cohaerentiam habent. Si quae vero vicinarum aedium, sive claustralium sive saecularium, fenestrae in coemeterium versae sint eique, nullo interposito intervallo, immineant, clathratav sint aut cratibus ferreis aeneisve ita munitae, ut per eas sordes nullae, nulla domorum purgamenta dejici imssint. Caeterum oneratur super hoc consedentia negligentiuru exsecutionem decreti et refractariorum.

("AP. III.

Vqlt insuper sancta synodus infantium baptixatorum et ante usum rationis mortuorum cadavera, quae in coemeterium asportantur, separarim ab adultis sepeliri, ut suus indubitatae innocentiae reddatur honos. Cadavera autem infantium, qui sine baptismo decedunt, in loco ejusdem coemeterii non benedicto, sed tuto et ad id unum designato inhumentur.

(une. Aven. rit. cod. tit. 99 |<l* tepah riAl
•| • Const. A. rtow prtmMM. ◁ i. aprü. 1VM.
ri Aven. ibid. |3ò. dr euemrtrnisl.

TITULUS XX.

D««v,mU» *⅛χ Hμ Δ· debita.

Qnomislo i» templi, gerere M «Igbeût fideles omnes. iMu-enlutum, pruwrtim dignitate praestutitun, na ipaorate etiam regularium vigilanti, erqniralar ad irreVereaUam * I<«-o sancto ablegandam, deelar*t> Metitulo*Varii abusas tolrtmtnr.

d Prooemium.

Quandoquidemde structura eecleaia^de'praecipui. eju* [«artibus eiqua adhaerentibus '-Mcrfo)O< >■ artum eat: nunc de reverenti* ei. debita et' de niodo, quo in ea ae gerere debent fideles, tractandum ac statuendum ewe 'cenauit saincta synodus I). Cum enim domum Dei deceat aanctitudo, humilia debet esae ac piua in eam ingressuj^ quretaque ibi ac modesta commoratio. Compositio item corpori» aeriia animi meditationibus apprime respondeat. Nullus intra eoclesiam-vel deambulare vel- confabulari audeat, piulto minue inanea profanosque sermones cui» aliquo conferre, strepitum excitare, jurgii commovere, maxime quamdiu sacra fiunt, aut de divinis rebus e sacro suggestu ad pupulum dicitur. Fervidis siquidem nec interpellati» ad Deum precibus pia fidelium vota sunt ei intimi cordis penetralibus exprimenda: ne, dum in loco sancto irreligiose ve) perperam' agunt, ira divina provocetur, iterumque Christus, xelo domus suae concitus, ad profanatorum vindictam excandescat.

VAP. 1.

Praepositi 'itaque, decani, pafochi caeterique ecclesisrujrn rectores invigilent, in metropolitan» maxime et «athedralibua_ne· «flûdqUiuu Jq tepipbi irreverentiae admittatur. Eos etenirfi, qui excubitore* collocati Nunt in dorno Dei, in eadem attentos ac Medulos esae oportet et exemplo Nepotiani, a « sancto Hieronymo collaudati, sollicite ac studiose spectare, an nitida sint altaria, parietes mundi nec fuliginosi, pavimenta tersa? an «Aerarium sit concinnum? an sacra vasa ad suos'usus sint accommoda? an denique ad ritus ab caeremonias bene omnia comparata videantur? Sacerdotes quippe ac ii praesertim, qui in clero primas sedes obtinent, prae omnibus zelare debent decorem domus Dei et locum habitationis gloriae ejus. Z''

CAP. II.

t't autem in omnibua omnino ecclesiis, tam aaecularibus quam regularibua, nihil quidquam fiat. quod sanctitati loei ac reverentiae ipai debitae quoquo modo adversetur: sacrum concilium Tridentinum?) hanc praecipue curam episcopis, Otiam tanquam a sede apostolica delegatis, expresse commisit. Hincque, cum ad nostram notitiam devenerit. quod in aliquibus hujus provinciae ecclesiis, fundatorum mente vel ordinariorum indulgentia in abusum excedente, quaedam in annuo festorum recursu Heri soleant, etiam inter missarum solemnia, quae contemptum risumve movent potius, quam pios affectus excitant, supra dicti concilii auctoritate inuitens sancta haec synodus stricte prohibet: ne quidquam deinceps in templis exhibeatur, quod profanas sapiat aut scenicas repraesentationes, qualis est hominum ad speciem et pompam armatorum ingrçMus in ipsas aedes sacras cum tumultu et catapultarum explosione. Idem statuitur de introductione quorumcunque jumentorum, beUuarum, etiAm ficfitisrum, veliiti draconi*, vulgo tanuqua, cujua tamen per vicoa circumductionem in quibusdam civitatibus die nanctae MartKte toleramus,' modu aditu* ei noni ait in ecclesiam. Idem quoque sentiendum do atrepitoao columbae deacenau die penteoo*te* et similibus, quag, li&t ad explicanda t quabdam mysteria vt-b ad recolenda sanctorum patronorum beneficia ab initio snstituta fuerint ad aimplicium et radium utilitatem, in ridiculo* tamen joco* ludosque, saeculi pravitate omnia corrumpente^, desierunt. Haec* siquidqm omnia skncta aynodua ut aupra [Trohibèt, ne in tota provincia fiant, aub poena suspensionis quoad, sacerdote», nive regulare* aiye saeculares, talia in eccleaiia tolerante»: quoad, cabteroa vero laïco» in hi, opprq «ua vel conailio adjuvante», aub poena interdidi ab eccleaia et perpetuae ^ihabilitati» ad officia aui aodalitii.

CAP. 111. .

Cqm vero in publici» supplicationibus parea joei, a religiosa caeremonia proreus alieni, interdum exhibeantur, praecipitur omnino abesse a.functionibus'' id genus, quidquid ludi theatralis speciem habet,

TITCLI S XXI.

Da aacroaancto mf——a sacrificio.

Sacerdotes ut ihuKfnMm, »i»i iuumh> corde. praemi.-Maqne. si opus sit. cotjfeseione eacramentiüi, *ad ajtarr* ιμ/γοτομ/. ne saerificatioais pretium patiscantur, ne diutius tandem vijjeant abusus, uuvaram misaanim occaasione introducti, decretis seqtientibiu statuitur.

Prooemium.

'praecipua in domo Dei sc praecellens saeerdotalis ordinis functio est missae sacrificium, quo .nihil habet religio uoatra sanctius et augustum magis, nihil, quod nos prae aliis quibuscunque sectis reddat praestantiores. Hinc est, quod, jam supra deliberatis diligenter ac definitis omnibus, quae ad structuram ac decentiam templorum directe pertinent, nunc juvat, ut iis, quae de cultu sunt, sancta synodus prospiciat.

<'11*. I.

Licet autem in sacro jam concilio Tridentino1) et ea damnata sint ac improbAta. quae tam sancto ministerio videbantur injuriosa, et ea designAta, quae observanda sunt in celebratione missae: aliqua tamfen hic denuo tractanda, duxit sancta synodus, ut, si forte quid, usu vel abusu disciplinae sinceritatem corrumpente, in pejus deflexerit, sanctisque hac de re legibus vel lapsus temporum vel lectorum penuria aut inCuria nonnihil laxamenti attulerit, id omne in integrum restituatur.

CAP. П.

Itaque curam omnem suam eo debet intendere quilibet sacerdos, ut per internam praeparationem cordisque munditiem ac puritatem, quae tanto convenit operi, ad sacrum faciendum ae instruat et accingat, ne huic misere subjaceat maledictioni, quam in sacria codicibus comminatur Spiritu* sanctus iis, qui opus Dei') faciunt negligenter. Hortatur idcireo sancta synodus presbyteros omnes hujusoe provinciae, ut méditantes saepe dignitatem ministerii, cui mox obeundo aptare se debent, diligenter advertant, ne ad tantum sacrificium accedant, conscientia peceato mortali coinquinata*), quamvis ae 'dolore tacto* contritoaquo corde existiment, et

'I Tnd. ses* ». cap. g, | IWraao, ate. Coae. Area., tit. ». «le modo rersasdi in eocl.

*) TruL *ttM.* *6, 1* decreto sub fine.

'1 Trid. ms* ». «it

•1 Jerem. XLVin, 10.

') Vide cardia. Boa* de sacriteio missae, cap. 4, | 2.

votum confitendi «miserint: sed* confessionem sacramentalem temper esa# praemittendam oogitent, incumbat illis ex officio celebrare, deficistqçe eon- 'fesaarii copia. Monitos etianu vult eadem sancta synodus, a supradicto. THdei^ino ›,) eo ipso excommunicato· existera oori.omnes, qui contrarium docuerint, praedicaverint Vel pertinaciter asserere rseu etiam publice disputando defendere praesumpserint.

ÏAP. Iit'

Ut^mandatis dicti concilii fidele-praestemus obsequiûm, et ut avaritiam omnem a sanctuario^expellamus, synodali decreto stricte prohibet sancta synodus omnigena mercedis ergo pacta et conventa. 'Pari lege improbat, quidquid pro missis novis celebrandis datur, ^tecnon importunas atque illiberales eleemosynarum exactiones potius ?[uain postulationes aliaque hujusmodi, quae a simoniaco vel certe a turpi quaestu non longe differunt, suntque laicie saepe scandali' et conviciorum in clerum occasio. Quod igitur erogatur in eleemosynam missae Votivae, recipiatur humiliter; et in caeteris servetur sedulo id, quod apostplicis constitutionibus statutum est ac nominatim ih bullis Urbani VIII. et Innocenti» ₩XH.z)

CAP. IV.

Uutu autem variis saepe querimoniis accepimus, morem hunc viris christianis omnino indignum nondum obsolevisse, ut nempe inter ipsa novarum missarum solemnia ludicri ac theatrales joci exhibeantur. qui. celebrantis mentem a tam sancto mysterio distrahunt adstantiumque oculos huc illuc divertunt, volitantibus uudequaque cdlumbi* ex alto immissis, magnoque acclamantium et jnsequentiuni strepitu ac tumultu excitato: sancta synodus, tam damnabilem usum ab hac provincia radicitus evellere volens, rectoribus aliisque, qualicunque nomine vocentur, etiam regularibus,, quibus prima et potior cura divini cultus incumbit, [sub] poena suspensionis incurrendae hoc decreto prohibituqi declarat, ne similia permittant; qua pariter censura irretitum se esse sciat novus sacerdos, si talibus consensum praestiterit. Quodsi quis post hujus synodi publicationem in tam insulsam et immoderatam consuetudinem redire praesumpserit, pro qualitate scandali et contumaciae ad interdictum etiam ecclesiae procedendum certo sciat.

ΓAP. V.

Hoc vero salutare decretum in quacunque ordinatione novis sacerdotibus denuntiari cupit sancta synodus, ut a parentibus et propinquis ejusdem mens non ignoretur, et in pias vertantur largitiones inepti sumptus, qui in similibus nugis tam absurde «t irreligiose insumebantur. Patrinos autem a sacerdotibus recens ordinatis adhiberi in prima ipissae celebratione, omnino prohibet.

CAP. VI.

Abusum alterum, quem indulgenter credimus incuria potius quam avaritia inductum in aliqua hujus provinciae loca, ubi ad sactmn faciendum minoribus hostiis, quas vulgo *particulae* dicunt, vice majorum interdum utuntur presbyteri, damnat omnino sancta synodus et improbat: taliumque particularum usum in re divina praeter casum extremae necessitatis, in quo populus satisfacere non posset praecepto missae audiendae, diebus neinpe dominicis et festi*.-sub poena suspensionis eadem sancta synodus interdicit.

Triil. cimc. Mr›*. VA, cap. 7 [eau. H).
*) * Cunei. Iyd. *Nuper a* d. S3 dec. im>7.

CAP. VII.

Occurrit alius insuper abuys. qui. cum sordidam' indicet parcimoniam aut turpis lucri cupiditatem, damnandjt* quoque ac interveniente decreti auctoritate praecidendus est. In hoc consistit, quod plerique parochi, pinguem aliquando mercedem percipiente* ex taissa pro defunctis decantanda. quamvis possint ad decentiorem celebrationem vel clericos in sacris constitutos vol regulares adsciscere sibLut adhibere/ nihilo tamen minus acceptae pecurnae partitionem reformidantes, simpljcem adhibent clericum. ne pannosum famulum dicarim». mutuato clerici nomine speciose nuncupatum. Is. licet nec adhuc primoribus ordinum mysteriis initiatus fuerit nec unquam sit initiandus, dabnatica tamen seu tunica indutus, gravi cum scandalo plebis et astantium irrisione sanctissima ridiculi* immiscet. Ut autem sacro cuique ordini suus honos sacraque sîia paludamenta reserventur, hunc abusum omnino improbat sancta sy nodus. Quodsi missae *t›lemne*. ut supra, erunt inposterum decantandae, adhibeantur primo secundarius, secundo clerici in sacris constituti, si qui sint, tum iis deficientibus, regulares advocentur; at si eorum omnium copia defuerit, epistulam missae recitare poterit in ch'›r<› clericus inserviens, cui tamen sacrarum vestium usus omnino interdicatur.

‹ AP \ III.

In celebrandis missis is ordo servetur, qai in rubrica et in misaali ‹Romano praescribitur: nec quis audeat vel praesuipat, quovis alio pietatis prae,textu, collectas seu orationes ultra solitum numerum multiplicare aut caeremouiarum rituumve externorum minimam partem immutare vel omittere, sub poena interdicti. Studeant insuper presbyteri omnes, ut uupradictos ritus ea compositione corporis et oculorum modestia eaque in omnibus gravitate peragant, quam hostiae- altaribus immolandae dignitas postulat

CAP. IX.

Ut autem supra statuti* obtemperetur. cum pernecessaria sit sacerdotalium inunvrûm cognitio, laudatae memoriae cardinali* Tauruaii, hujus olitn provinedae metropolitan», decretum in provinciali sua synodo conditum1) patres hujus concilii renovant. eongregationemque in aedibus tum archiepiscopi tum episcoporum sive in seminariis haberi volunt, in qua bis saltem quolibet mense diebunqne designandis dv cunctis ad missam et caetera divina officia spectantibus graves expertique viri disserant, et juxta rationem usumque a sancta Romana ecclesia receptum, cuncta perpendantur et ad uniformitatem adducantur.

TITULUS XXII.

D· dis domlnloa at fustis ritu ssrvandis.

Oiei dominicae festoramque itoleiuuiun observantia ruiutueudatur et 'parwbonun vi^ilantiar et fidelinni pietati. Praecipitur. ut'palam et*tet ia ecclesiis vel Mcrariis dirtnrain festorum catahnru" typi· mandandae.

Prooemium.

Postquam de sacrosancto missae sacrificio dictum fuit, restat, ut de necessitate ac modo divinis assistendi deque festorum dierum observantia pauca quidem, sed utilia statuantur.

CAP. I.

Dies dominica religiose observanda est. eademqué ut *aer<› missae sacrificio quilibet intersit.

h innc. Aven- hoc tit. 5M.

praecipitur. lior antiqua ecclesiae disciplina statutum est ! et Manciorum patrum seu monitis seu monumentis exstantibus comprobatùm. Dominicam autem diem apostolici viri ideo feriatam ac solemnem agi voluerunt, quia in ipsg redemptor noster a mortuis resurrexit, unde domitiica vocatur. Hinc autem etiam conficitur, non «olunt a mechanicis servilibusque operibus, sed a saecularibus desideriis mundique ludia et oblectamentis omnino esse abstinendum, ut gratiarum actioni pro acceptis in hebdomada beneficiis orationique et divino tantum cultui sit locus.

CAP. II.

1'lebem'itaque sibi commissam doceant parochi, festorum dierum celebritatem ad recolenda Dei optimi maximi beneficia, ad sacra ejus mysteria meditanda sanchmque dignis honoribus afficiendos institutam ense, ideoqut» piis tunc exercitationibus dandam case operatn. Catholici enim nomine indignum se praebet, quisquis tam nanctum vel nvgligit vel detrectat cultum, et est «acrilego proximus. quiconque, null^ talium dierum habita ratione. illicitis ac profanis rebus \acare non ‹lubitat

CAP. 111.

Praecipit jam sancta synodus, ut festorum catalogum. quem typis edendum pro qualibet dioecesi publicari vult et ad calcem hujus concilii adnecti, in sacrariis etiam vel aliis ecclesiarum locis patentibus semper affixus et expositus sit« ne a quoquam ignoretur. Parochi vero, quoties tale ali·· quod festum infra hebdomadam celebrandum ocurret. dominica die praecedenti, ut moris eat, inter missarum solemniA illud populo praenuntient hortenturque omnes utriusque sexus fideles ac praecipue patresfamilias.' heros et dominos, ut illud a suis diligenter observari curent, quod quidem fit sacrosancto missae sacrificio deinque vespertinis precibu* pie ac religiose assistendo.

TITILIS XXIII.

De admliriateatione sacramentorum.

Se i|Mum probet, quicuiuque Mcramenta dtspeasatanu eat. X'uii<|naiii satem ilts nixi rite et mi formam ritualia Romani tantum administrentur. Pactio quaestuosa sen mercedis eiactio praevii pro dispensando quovis sacramento snb çxcumninnieationis poena prohibetur.

Prooemium.

Si spectentur religionis nostrae-munia, multum esse momenti reperietur in sacramentorum administration** legitima sanctaque perceptione. Quocirca sancta haec synodus operae pretium duxit quaedam hic decernere, quae ad eorum dispensationem pertinent, parochosqUe' ac caeteroa sacerdotes monere inprimis, ut, antequam sacramenta conferant, quaecunque illa sint, semetipsos diligenter probent quoad interiorem animae statum, in quo se esse actu sibi conscii sunt. ne. dum Christi Domini personam agunt, sacri, quod exercent, ministerii t nimia conscientiae laxitate vel securitate temeratores fiant sacerdotiique sui polluant- dignitatem.

CAP. i.

Primo itaque quoad ritus externos, qui adminis->trationem sacramentorum comitantur, id prae* sertim animadvertendum est. ut, quisquis hoc sibi muneris suscipit obeundi, non temere nimis ftdenterque suscipiat, sed iis prius se doctrinae praesidiis' vel munitum sentiat vel muniri curet, quibus tanto muneri par esse possit: ne forte, dum alienae sanctificationis ultro cupideque nimis satagit, suae ' - ' ·-·'.· .....l··,- ..ГK, hhtr

îjcet autem in hac provincia neminem quemquam esse arbitçemur adeo sacrorum canonum rudem ac imperitum, ut ve) ignoret vel ignorare vêtit, non posse eitra fiagitium aliquid mercedis exigi titulcf administrationia sacramentorum: hoc tamen apo»toli[s| dictum ab omnibus, praesertim pan>chi·. Naepius recogitandum ac quasi indesinenter remandendum putat sancta syriodus: *Orati»* occtpiriis, *gftitis' dat».* Quapropter, nisi agatur de publicationibus, ut mos est, faciendis ante matrimonium, vel de earum documento,-fulgo *certificat,* exactionem umnein sive phetionem quaestuosam, quae cujusvis sacramenti dispensationem praecesserit, hocce decreto sub excommunicationi* poena vetat et prohibet sancta synodus. At si quid post administratum sacramentum pie offeratur titulo eleemosynae, illud ea modestia, quae in percipiendis* oblationibus adhibenda est. accipi non improbatur, servata tamen taxa huic provinciali synodo adjungenda.

‹ AP. II.

Demum, quae ad sacramenta vel ad sacrament$lia pertinent, ea diligenter a parochis observentur ad formam ritualis, nec alio quam Romano utantur. Caetera autem monita ad dispensatores sacramentorum spectantia, ubi de unoquoque singillatim sacramento disseretur, non omittentur.

TITCLCS XXIV.

Da sacramentis In genere.

ψûv sint MUTAiur-nta. ipiae aim. qurni a‹l tiiiem ia«titnta. quid »‹l illorum essentiam ac confectionem reqnjratnr, h«›c primum: quid plebi tuae debeant pana-hi. ut ad «acraim-iitorum cognitionem quisque deveniat iisqtie saut-te utatur m·* religiose h‹K* alterum explicatur.

Prooemium.

Quandoquidem in superiori titulo de iis, quae ad rectam probatamque sacramentorum administrationem facienda, quaeve vitanda sunt, opportune statutum fuit: nunc de sacramentorum essentia atque virtute mentionem facere haud abs re erit. Aliqua siquidem ad perutilem eruditionem, quaedam ad sanctae nostrae religionis inflammandum studium, nonnulla etiam ad emendationem cautionemque dicenda occurrunt.

Principio, quanquam ex primoribus fidei rudimentis aemo non didicit, septem omnino esse novae legis sacramenta a Christo Domino instituta, videlicet, baptismum, confirmationem, eucharistiam, poenitentiam, extremam-unctionem, ordinem et matrimonium, eaque omnia et gratiam continere el digne suscipientibus conferre: scire tamen praeterea utilissimum sancta synodus arbitratur, quod ■horum prima quinque ad spiritualem et propriam cujuslibet hominis perfectionem, duo vero ultima ad totius ecclesiae regimen fideliumque. multiplicationem praecipue instituta sunt. ‡ Per baptismum siquidem spiritualiter regeneramur ac renascimur. Per confirmationem nova gratiae ' amplificatione ditamur et roboramur in fide. Deinde vero, sic renati et robustiores, divino eucharistiae pabulo sustentamur. Quodsi contracta peccati labes aut aegritudinem animabus nostris aut mortem intulit, per poenitentiam sanamur spiritualiter ac reviviscimus. Tum per extremam-unctionem, quae peccatis reliquias delet, accedit quodammodo totius spiritualis curationis complementum, et corporali sanitati. prout 'animae expedit, restituimur. Jam ordinis sacramento ecclesia suis altaribus ministros parat, suontm mysteriorum dispensatorea. suppeditat, sanctae suae religioni defensores praebet roirimini asscriNperpetuitatem. Ac tandem

matrimonio fidelium «ibi obsequentium et rbpiam tuetur et numerum auget.

IAP.J.

Haec autem omnia .sacramenta tribus perficiuntur, videlicet rebus tanquam materia, verbis tanquam forma, et peçsona ministri sacramentum conferentia 'cum intentiohe faciendi, quod facit errlewia - quarum trium conditionum ai qua desit, nullum eat «aeramentum.

ι'ΑΙ'. II.

I'aïochi itaque sana et orthodoxa de sacramentis doctrina imbuti, quam ex conciliis aliisque purissimi» fontibus hausimus. Cam indidem desumptam adnitantur populo suae curae demandato sinceram integramque trudere, suumque primo .animum ad hoc adjiciant, ut ex tantae sacramentorum virtutis ac ' efficaciae data notitia fidllum mentes excitent ad beneficum institutorem grato' ac reverenti animo recolendum: tum corda moveant et incendant ad colligendas locupletissimas opes, quas justorum ac vere paenitentium felix experientia docuit ex tam opimis thesauris effluere. Secundo, continuo ac sedulo invdigent, ne qui in re sacrumentali irrepant errores: quos u,t perfecte noscant ac detegant, sacrosl) concilii Tridentini canones de «aeramentis in genere et in specie saepissime prae ocujis habeant; sic enim tot anathematum (pinsi sono deterriti, debitum aliis ipsi ae salutiferum terrorem incutere facile poterunt.

CAP. III.

Hortentur pariter plebem suam,' increpent, obsecrent, ut tam efficacia tanique fragilitati nostrae accommodata ad salutem media non negligat. sed iis mute et digne utatur, maxime autem sacramenti» paenitentiae et eucharistiae: ut, qui ab innocentia baptismali semel delapsi fuerint, ad justitiam verae et validae reconciliationis subsidio revertantur, deiuque eucharistia, postquam sese juxta apostoli monitum rite probaverint2), providumque et sapientem confessariutn consuluerint, reficiantur.

x TΓΠΤΑ'M XXV.

D· «aeramento baptismi.

I bi, <|U<ι>ihslo et quando infante*, adulti vero a quo dut hap(irandi quid a baptismi administri». qualem*umfûe sint, tum urgente necessitate, funi citra necessitati* rasum requiratur quid ,de patriius ac matrini*. obstetricibus varii*<pie rebus a>l l>apti*ma pri tiuentibn* statuendum sit: bin· agit «ancta synodti* iu sequentibus decretis.

Prooemium.

Aggrediendum nunc est ad dicendum de baptismo, qui. cum sit ip£N<aeramentum. sacramentorum tamen janua nuncupalur: quia per ipsum et ad aliorum sacramentorum usum jus acquirimus et in domum Dei, hoc est ecclesiam, ut para illius simus, intromittimur. Cum autem hujus sacramenti virtute ex irae filiis inrmbftt cohaeredesque Christi efficimur, summaque et indeclinabilis est illius necessitas,ad salutem, ideo maxima debet a ministris adhiberi cura, ut rite ac recte in eo administrando se gerant. Pvaecipit itaque sancta synodus, ne baptismus alibi quam in ecclesia conferatur, nec aliter quam adhibitis sacris ritibus in rituali Romano praescriptis, excipiuntur hic tamen casus urgentis necessitatis. I bi autem in praecipit» esse videtur infans modo genitus, instatque mortis periculum, ei mature succurendum est: tumque, si in domo parturienti» non axlsint clerici, verisimilius baptismatis materia, forma et intentione requisitis edocti; si .clericorum defectu ιιm succursi gnarus laicu», feminae etiam et obstetrices ipsae illud administrare poterunt, ea tameh lege, ut, revalescente infante, egeteri quam primum ritus, ob tempori» necessitatisque angustias praetermissi, juxta ritualia^raescriptum a sacerdotibus in ecclesia suppleantur.

'frid. sess. 7 *1 seq.
») I Cor. XI, 8H.

‹ AP. 1.

Quia vero interdum evenire potest. iit de in<* faute sic baptizato dubium oriatur, an in baptixando confectum id omne fuerit, quod ad «aeramenti validitatem requiritur: parochi omni diligentia moraliter sufficienti inquirent, an apta fudrit aquae materia** an i|ebita verborum forma cum 'intentione faciendi, quod facit ecclesia? Quodsi de supra memoratis baptismi conditionibus ac constitutivis aliquid defuisse comperiatur, vel si vere sit dubitandi locus tunc denuo. «uh conditione tamen, infantem praecipit sancta synodus bapti: r.ari. Ideoque. ne in tam necessario ad salutem sacramento quidpiam a populo ignoretur, maxima debet essi* parochorum cura, indefessaque sedulitas.

i U* II.

Funestissimos persaepe rasu» adducit damnaque nunquam sati» dolenda infert obstetricum imperitia, tum in ii», quae ad infantium temporalem xitam. tuin etiam in iis, quae ad eorqm aeternam salutem spectant, ubi scilicet, urgenti* necessitate, infantiumque viia n discrimine posita, earum ministerio utendum est ad baptismi dispensationem Ideo, ut tot simul periculi» vitandis inpostvrum provideatur. decernit sancta synodus, ne qu.a mulier in provinciae civitatibus seu ' insignibus oppidi», ubi adsunt medicinae professore», obstetricis munere fungatur, nisi peritam se medico probaverit prius in examine. »uae<pie ad id genus «Crvitiutn habilitatis et aptitudinis scriptum testimonium obtinuerit. Dthnde vero restat, ut ab arte sua exercenda prorsus abstineat, donec supra dictam testificationem exhibuerit rurato parochiae, in quam advocatur, ut ab illo discere possit, quidquid ignorari aut omitti nefas est ad rectam baptismi dispensationem in casu praecisae necessitati»

In oppidi» vero, ubi medici deficiunt, curent parochi, ut obstetricis ab intelligentiori saltem pharmacopola vel chirurgo periculum fiat hac in arte, quam si minus illa calluerit, edoceatur. Tum vero scripti» probata ejusdem sufficienti peritia, hoc agant parochi* ut parturienti adfutura, fovtui quoque. »i baptismati» accelerandi necessitas occurrerit, opportunam opeiu ferre valeat.

Jam, «i «piae parochiae reperiantur. in quibus nulla sit obstetrix, consules a parocho moneantur, ut debito recursu ad praesident provinciae sibi facultatem postulent addendi ad expensas extraordinarias, quae in communitatum rationibus ratae haberi «olent, congruum obstetricia stipendium. Quod ai ex Mupradictis obstetricibus aliqua malae vel dubiae famae deprehendatur, denuntietur episcopo, ut promptae interdictioni» remedio omnis scandali occasio amoveatur. Supradictis praeterea obstetricibus injungat parochus, ut sibi revelent . puellas de concepto fetu suspecta^. Hoc vero ex parte obstetricum non nisi prudenter et secreto fiat: ex parte autem parochi nunquam temere et inconsiderate credatur.

‹ AP. iu.

Nec aliis quibuseunque fidelibus latere debet baptizandi norma, ne. obstetricum opera deficiente,

pueri· morti proximi* dealt Ubi* originalis pro·-- •ena ablutio. Hi «quidam noeaaaitatia cnaam ae. •aepe recurrant, aoa dubitamus, quia a parochia •umma vigilantia impendatur: at eoa tamen, ae ia re tam gravi uegUgentUu agatur, monito· vult sanet* synodus, ut per /ae vol anca viearioe de proxime parituri· percontentur, aioque alat ia anbaidium, periculo imminente, paratior··.

CAP; IV.

Et ut omni acerbo uc damnoeo eventui obviam eat, aenctu haec synodus episcoporum aollicitudinetn ac prospicientiam in hoc potiaaimum, qnod mox dicetur, adjuvari necessarium omnino eme exiatimat. Nimia siquidem utriuaque sexus familiaritate ac saeculi pravitate aliquando contingit, ad nequitiam adductaa-4>uellaa et ex illicita copula gravida* (dum pudori ac famae conaulere volunt, tum legqm poenalium severitate tum parentum justo timore perterritae), nefaria vel meditari parricidia vel patrare, foetum acilicet aut suffocando aut clam emiaaum immisericorditer deserendo. Quapropter strenue ac sagaciter faciant parochi, ut. ai qua* in au* patochia tam infeliciter temerata· praegnanteaque puella* ease noverint, de conservando partu aerio et efficaciter satagant, nullam tamen summae prudentiae conditionem négligente·, ne malo, quod timetur, pejns occurrat ex inordinato agendi modo remedium.

ı'AP. V.

, Censet in*u|>er sancta synodus. nec baptiamum differri debere ultra triduum [1]), nec baptiami occaaione dissimulari posse comeasatione* immoderatae, acclamatione* festivas. saltationes alioaque indecente* gratulationum u*u*. qui revarentiae tum sacramento tum aacro loco debitae et petrinorum muneris dignitati nimie sane adversantur. Si qui vero majbrea abusu· damnanda consuetudine ve) incuria in hanc forte provinciam irrepaerint, eoa omnes abolendos esae nec iterum unquam suseitandos. sperat sancta synodus, parochorum accuratae circumspectioni confisa.

CAP. VI.

Prohibet praeterea sancta synodus, ne imponantur pueris baptixandis nomina seu profana seu ex veteri testamento deprompta: neve in patrinoa sive susceptores admittantur alii praeter eos, quos yredibile saltem est sufficienti mysteriorum fidei notitia esse instructos. Nullus etiam de clero in susceptorem adhibeatur, nisi habita ab epiacopo speciali facultate, de qua poathac parochua in actis publicis baptismatum mentionem faciat.

* CAP. VII.

Cum autem baptismus adultorum, qui ex gentilibus. Judaeis aliisve sectis, divina operante gratia, ad verae fidei professionem traducuntur, soletnniores exigat ritus, quibus et, debellato errore, triumphare videatur saaeta nostra religio et credentium persuasio confirmatior flat \ cumque multa cautione opus sit in vitanda erronum fallacia, qui specioso publicae ad Christianam fidem conversioni* apparatu piae fidelium insidiantea liberalifati, quaestumque' majorem ex congerendi· hoc nomine eleemosynis tam nefarie quam fraudulenter aucupantes, ad sacrilegam saepe baptismatis jam suscepti reiteratipnem ecclesiae ministro· inducunt: neceaae est, ut talium baptismatum administratiinem. si casu· obtigerit, nobis in dioecesi quisque nostra ' reservemus. Ideoque prohibetur omni- ' bus curam animarum habentibus daetoriaqne preobyteris, *e quid unquam hae ia re audeant attentaro, niai nobis eOaaaltia, ot facultate · nob» scripto accepta. Excipitur toman aliter agendi •oeeaaitaa ex gravi et inataati morti* adultorum porieulo.

[1]) Coae. Avaa. dt hae tit. IS.

CAP. VUL

Infantibus proxime periendi* patrini aae|>ennniero absentes matrinaevo «eliguntur. Hi vero «i intra praescriptam triduum ab ortu forte-' nequeant advenire, ut spiritnalea atato tempore filio* •ive filia· e aacro fonte auacipiant·); baptismatis mox dilatio dterumque praefinitorum prorogatio petitur. Quamvis autem tali hucuaque petitioni nunquam annuerint epiacopi niai probabilibua de eauai·, l cognita tamen fraude aut inconaiderantia parentum, qui et a concedentia mente aliquando deflectunt, et conceaao sibi laxamento legi· audacter abutuntur: aancta haec synodus, non aeveritate impulsa, sed prudenti patrum conailio et assensu atque ip*o rei momento inducta, declarat censetque, similes baptiamati* procrastinationes ease omnino inpoaterum denegandas, excepti* casibus gravissimis, ubi «cilicet agitur aut de familiarum componenda discordia aut de alii* similibus. ex quibu* magnam quamdam utilitatem proventuram e**e arbitrentur epiacopi.

CAP. IX.- '

Parente* itaque moneat parochua quisque in auia concionibus, ut parato* deinceps susceptores habeant vel susceptorum procuratores, per epistolam etiam designandos; sibique persuadeant, non •liter unquam. ac supra statutum est, ab episcopis agendum esse nec indulgendum.

TITULI 8 XXVI.

D· olela aaoria.

Oles sancta in loco tuto mundisque sc cougnii* vn.s.uli*. ••serventur. Recens consecrat· mature quolibet anno -Ohi comparent parochi, nec nisi nova in administrandi* sacramentis adhibeant cogente tamen necessitate, veteribus uti possunt, Metropolitanae sut cathedral!* ecclesiae sacrista caveat, ne sancta olea ad parochos asportanda tradat, ni«i accipienti* scripto .diligenter nomine.

Prooemium.

MysticArum unctionum, quibus gratiae divinae significatur infusio, cum frequens sit usu* in administration· quorumdam sacramentorum, cumque tam operose tamque solemn· ritu ab episcopis olea •aera conficiantur: non nihil de illis erit statuendum, quo et proapiciatur reverentiae ipsis debitae, et variis casibus obviam eundi ratio perhibeatur.

CAP. L

Primo itaque videant epiacopi dioeceaim visitante!, ut in qualibet Uccleaia parochiali designetur locus aptu· ac tutus, in quo vascula sanctorum oleorum recondantur[2]): vascula autem ipsa ex argento vel saltem e plumbo eandido stannove sint conflata: praeterea perpolita et ab omni mucore ac situ purgata sint, deinde grandiori capsula inclusa, tum demum sacculo serico superinduta.

CAP. U.

Quaecunque hac de re fuerint ab epiacopi· decreta. haec dbdulo ac citiaaime priore·'exsequantur. Parochi vero statim atque audierint, "nova consecrata fuisse olea, sacerdotem vel quempiam saltem in ordinibus sacris constitutum mittant, qui ea decenter recipere et aecum asportare valeat. Nec

[2]) Cone. Arsa. dt Ime Ut U
■) Cans. Assa, h·· ttt. IX

morn fU interponatur. quandoquidem veteribus oM· uti aoa debeat, ubi reeeatiora «appetere possunt Ut autem majori iapostenun securitati at deeeatiaa aimai ia sanctorum oleorum diapeaaatiooe aea distributioM parochia facienda provideatur, plaçait aaaetae synodo dao hie peraeoeeaaria subjungere.

‹ Al·. ni.

Aedituus nempe sea sacrists ant aliaa in metropolitans et cathedralibua ad hoc muneria delegatus librum penea ae habeat, in quo accurate scribantur nomina eorum, qui ex parochiis mittuntur, ut olea supra dicta recipiant.

CAP. IV.

Quod attinet ad commodiorem ac securiorem sacrorum oleorum asportationem, bene erit, si inter parochos viciniores conveniat de eligendo ac delegando sacerdote vel alio sacris ordinibus adstricto. qui unus pro pluribus parochiis sanctorum oleorum comparationem faciat eaque deferat in vasis non fragilibus, unde hauriat quisque, quod sibi ad annuam sacramentorum administrationem opus esse visum fuerit.

CAP. V.

A In dubio positum est. an, ubi non ex negligentia, sed ex legitimis obortis impedimentis sancte olea recens consecrata parare sibi non potuerint parochi, possint interea veteribus uti in administratione sacramentorum baptismi et extremae unctionis? Quaestionem definiere patres concilii, consultis theologis, parochosque iisdem oleis uti posse existimant. Quoad aquam vero baptismalem, cum ejus benedictio sejungi possit ab infusione, fiat aquae benedictio, deinque superveniente chrismate. fiet infusio.

TITULIS XXVII.

De sacramento oonfirmatlonto.

' ⁂nftrmAtiooi trs.litur uotio. I^neroruni ad ħnju asenuucati phiveptionein canta institutio commeiMUtar. Praecipitur, ut more solito petrini ac matrinaa cosArnand» adsint, et a parochis sAhiitates sic contractae scriptis assulae maadeatar. Tandem vitandae in dispensanda continuatione ronfttsioais ratio episcopia proponitur.

Prooemium.

Secundum ordine sacramentum t apposite con*hrmotioni»* nomine nuncupatur: per illud nimirum fideles, quos jam ecclesia suum in gremium admisit, contra quoscunque christiani nominis hostes confirmari solent ac roborari. Haec siquidem non otiosa (quod patet ex Tridentino)* caeremonia est, sed sacramentum gratiam 'conferens, qua instructi ii. quorum frons sacro fait uncta chrismate, tanquam fortes ac intrepidi athletae non debent evangelium erubescere, verum aperte et animose Christi nomen confiteri. Ut itaque tanti sacramenti dignitas et virtus fidelibus notae sint, satagat enixe quilibet parochus de pueris, ubi septem annos attigerint, vel citius, si septimum annum rationis usus praecesserit, Christiana doctrina diligenter imbuendis et ad recipienda spiritus sancti dona praeparandis. Eos autem potentissimis statrm hortationibus inducat, ut haustam e sacro baptismatis fonte innocentiam integram inviolatamque conservent; et si de ea jam deperdita forte quid auspicetur, ab illis ope omni contendat, ut inaestimabilis thesauri jacturam sacramentall mox confessione resarciant; tum ea, ne quid obstet conferendae gratiae, opera sollicitudinis adhibita, statim atque promulgatum fuerit proximae visitationis pastoralis edictum, inquirat ille, quinam m parochia sua sacramento confirmationis suscipiendo maturi sint. Habitoque eorum prudenti delectu, servandum codicem aptet cibi, in quo singula confirmandorum, parentum ae petrinorum nomina jiemeribat. Hanc ver» cautionem dum adhibendam censet saaeta synodus, id sibi praecipue proponit, vitaadnm scilicet offendiculum, in quod incidunt multi, qui aut parum memores aut prorsus ignari cognationis, quam in hoe sacramento patrinua et matrina contrahunt cum persona confirmata ejuaque patre ac matre, connubio nihilo tamen minas ant jungi deinceps volunt, relictis incogitantor impedimentis, aut reipsa junguntur.

*1 Trifi. ams. 7, cas. I. de essfim.

ΓAP. I'xtt'i'M.

Quanquam diuturna experientia compertum est. non alio quam religionis amore ferri hujus provinciae fideles, quotieacunque sacramentum confirmationis publice dispensatur: eum tamen ex sfHuentis incomposite multitudinis festinatione plerumque fit confusio, vehementer optandum est. ut modus aliquis tam indecorae perturbationi statuatur, debitaque cum silentio inducatur reverentia.

Solent quidem ob hoc in quibusdam exteris dioecesibus unum tantum sacerdotem omnibus confirmandis maribus petrinum unamque piam ac probatae vitae feminam puellis matrinam assignare. At morem hunc pueris aiamno esse fatebitur, quisquis noverit, quae saepe sit petrinorum ac matrinarum voluntas erga eos. quibus tum beptixandis tum salutis chrismate confirmandis adfuerunt, quave amoris ac pietatis incitatione illis diligenter educandis et in rei familiaris angustia sublevandis praesto sint, dum parentes multi, naturae et consanguinitatis immemores. ab hoc se ipsi munere expediunt. Idciroo patres concilii a petrinorum ac matrinarum usu solito discedendum non esse cen suerunt. Hoc tamen a metropolitano et compro«incialibus agendum existimant, nempe, ut dispertiatur tempus dispensandae confirmationis, habitaque ad decentiam utriusque sexus ratione, primo maribus ac deinde puellis sacramentum hoc discriminarim conferatur. Hic enim omnia erunt ad tantae functionis dignitatem accommodata, maxime si praevia parochi monitio tumque pia lectio ^re hortatio fecerint silentium modestiamque astantibus instillaverint.

TITULUS XXVIÏI.

Do sacrosancto ouoharietiae aaoramento.

Ile opimitatibus in caelesti epulatione ndligemlis strietim prino dicitur. Ileinde Christo, in tabernaculis cosusoraali Adeliumque adorationi paUa in altaribus proposito ac dewua publice tum in processionibus tum ad infirmos delato, qnae reverentia, quis cultas, quis apparatus debeatur, sancta \m<>dns dedant et statuit.

Prooemium.

Quoniam in quadam Christi Domini unitate cum ecclesia sua verae .nostrae religionis essentia posita eat, unde maximum suum decus ac splendorem ducit; hinc est, quod ecclesia ipsa eucharistici sacramenti immenso beneficio laetatur plurimaque ex eo praesidia percipit.. Per unius enim mensae communionem et fideles recdnset suos ut discernit: gaudetque, ubi filios adoptionis uno pane enutriri, uno salutari potu recreari, unum tandem corpus cum Christo fieri demiratur. In hoc itaque sacramento administrando et episcopi et)>arochi et sacerdotes omnes, qua maxima possunt vigilantia ac sedulitate, eniti debept, ut ad fertiliseimam bonorum Mgetem in divina menae eolligeadam populum sibi concreditum invitent et alboiaaL

M·

CAP. I·

Ut vero ad Christi iaetitatôrîe finem procedatur faciUusque et certius deveniatur, quaedam Me adaotat stataitque saacta sysodes. Cum aatem diviaa Wbnitas ae providentia, neoMsitatibne generis hnmani semper inteata, sacrosanctum casImtium epularem sacramentiim ao· ad boa taatvun instituit, ut fideles enutrirentur et, angelorum pane refecti, ia fortitudine cibi iUius ambulare moatisque apicem attingere possent, utque pastor pabulum (betas unum quid cum ovili quodammodo terat: rerum etiam, ut ex pronae illius ia aoa miaerioordise beneficio ac consilio templa nostra reali Christi salvhtoris praesentia decorarentur: ideo subsequentia decreta, ad cultum Christo Deo nobis appropinquanti adbibendum pertinentia, ut accipiantur religiosissime aanctisaimeque serventur, sancta synodus mandat.

CAP. II.

Veteris legis tabulas et manna continebat arca foederis: ipsum novae legis auctorem Christique corpus tabernacula nostra continent; arcam Deus volujt auro mundissimo intus et foris esae deauratam *): quid de tabernaculis nostris, multo majori reverentia dignis, sentiendum? Quid adhibendum, ut eorum ornatus ac mundities "dignitati hujus, quod in eis asservatur, aliqUstenus respondeant? Ea itaque, nisi sint ex marmore constructa, saltem ex ligno affabre elaborato compacta sint1), intus serico panno vestita, exterius vero put auro illita aut saltem in pauperioribus ecclesiis vel sacellis decenter picta. Horum ostium sit bene tutum: clavis argentea sit vel aureis bracteis circumfusa: in illis nihil recondatur praeter ostensorium (ai per loci capacitatem liceat), unam aut plures pyxides ad sacram eucharistiam dispensandam minoremque pariter aliam sive pyxidem sive capsulam ad deferendum remotioribus infirmis sanctum viaticum destinatam. Sacrarum particularum congrua'semper asservetur 'copia, per hiemem quidem quindecimo quoque die. renovanda, verunreestate non ultra octo dieo retinenda. Mundum item corporale non desit sacris vasis suppositum: lampas*) demuin coram tabernaculo diu lioctuque ardeat. Qua in re aancta eynodua conscientias onerat et priorum et parochorum,- qui nimia saepe avaritia aut incuria cultum divinum tam criminose negligunt ac etiam contemnunt, ut oleo parcant Christumque, quantum in ae eat, atria tenebris obductum pernoctare patiantur.

CAP. III.

Quoties augustissimum corporis Christi sacramentum fidelium adorationi palam erit proponendum, congruae magnitudinis justiqne ponderis ceréi altari imponantur: ia metropolitans autem et cathedralibus ecclesiis duodecim saltem ardéent, quorum tamen numerum explore possint majores faces seu taedae, a clericis et confratribus societatis bancti sacramenti .gestari solitae: in collegiatis vero insignioribus decem minimum erunt: in, simplicibus tandem parochiis seu poenitentiam afioramve sacellis octoni continue illucescant. At, no magno laicorum scandalo vacuum unquam adoratoribus sit templum, qnamdiu salutaria hostia in propatulo est, vehementer optat sancta synodua*), ut juxta laudabilem plurium ecclesiarum consuetudinem aliquis semper ex capitulorum seu aggregationum gremio, habitu chori aut nudo saltem raperpellioeo indutas, in infimis arae gradibus vel alio commodiori ac pateati loco adpratiene ae. divinarum rerum contemplatioae pio detentas immoratur. In casteria vero parochiis, tura urbanis tum ruralibus, clericos omnes sacerdotesque, ai qui tint, quamvis nulla servitii conditione parochiae obligatos, quantum in Domino potest, sancte synodus hortatur, at non modo ad laicorum hac m re laudandam religiositatem eoae conforment, verum etiam ipsis pietate antestent exemplumque et fidei et reverentiae luculentissimum omnibus praebeant.

CAP. IV.

Ubi vero cultui publico divinam hostiam objiei contigerit, vel ex fundatione vel ex peculiari ecclesiae instituto vel ex metropolitan! et comprovincialium edicto vel alia quacunque de causa: capitulis, ecclesiarum rectoribus, monialibus earumve moderatricibus sive supériorisais curae sit. ut, dum posita erit ante oculos sacra eucharistia, in spiritu et veritate adoranda, aliquis adsit sacerdos, qui astantes leniter ac tempers moneat de modestia et gravitate coram Domino inviolate tenendis: baecque consuetudo perquam necessario inducenda, diligentissime observetur in metropolitans praesertim ecclesia et cathedralibus ac collegiatis, per delegationem scilicet- gravis cujusdam ac prudentis viri, de ipso eapituli gremio aut de clero desumpti, qui, data occasione, silentium, decentiam ac reverentiam et verbis et exemplo suadere possit. A(ai cujus eo forte processerit temeritas et irreligio, ut amica et salutaria monita neglexerit aut respuerit arroganter: tunc ex- sanctae synodi mandato yenitentis ac refriutarii nomen ad episcopum deferatur, qui laesae majestatis divinae vindex, in reos id genus arbitrio suo pro scandali gravitate animadvertat.

CAP. V.

Statuit praeterea sancta synodus, ut (extra casum majoris solemnitatis, quo nimirum divina offîcia sacraeque caeremoniae longiori temporie spatio ministros ecclesiae detinent) sanctissimae eucharistiae benedictiones in omnibus hujus provinciae templis ac sacellis dentur ante solis occasum, ne, dum in noctem protrahuntur, et peccato et scandalo sit locus. Quod autem hic edicit nostra synodus, hoc et declarat intelligi etiam debere de solenmitatibus piarum sodalitatum earumque praesertim, quas paenitentium nomine insigniunt. Hi nempe sodales in processionibus suis, per octavam corporis Christi fieri solitis, ne ardentium taedarum, facularum ac cereorum fulgori diurna lux officiat, impensarum aliquando suarum nimii ostentatores, urbem nonnisi noctu obeundam existimant. Hoc vero speciatim prohibet sancta synodus, et quatenus opus est, sub poena interdictionis. Edictis praeterea de hac re jam publicatis ve) ad mentem synodi publicandis ut obtemperetur religiosissime, parochis et sodalitatum rectoribus praecipitur.

CAP. VI.

Jam vero, si cuipiam infirmo dandum-deferatur sacram viaticam, hortatur sancta synodus cives' omnes utriuaque sexus*), inprimisque nobiles ac primarios viros, ut ad decentiorem sacrae eucharistiae per vias gestandae comitatam, facibus aut cereis accensis instructi maximeque pietatis insignia vultu et incessu praeferentes, Christo diligentem cultam adhibeant eximiumque fraternae charitatis officium praestent, solito indulgentiarum munere ditandi. Bin aliquo negotio impediti foerint,

▮) Band. XXV. II.
*) Ceae. Aves. huc tit. IS.
*) IbHam.
•| Coae. Aviso, tit. 40, ds orat, qaadmg. her.

quosdam «altem ex familia «aa mittant ad hnaalandnm Domino dominantium, qui humiles ae infirmos «ibi demissiaeims «applicant·· respicit et visitando confortât altaque a longo cognoscit!), hos est, longe a as projieit vana generi· sat dignitati· eehitadine elato· ac rapsrbieatos. Et quidem scandalo atque impietati proximum est, tanto illo· famulorum labore ac incommodo assiduum «ibi servitium exigere, eoadomqae orbi· terrarum dominatori praestanda obçequia denegare.

CAF. VIL

.In hac autem materia, ne quid a sanctae synodi sollicitudine ac proapicientia desideretur, praecipit eadem, ut suum «it in unaquaque ecclesia parochiali non modo majus umbraculum, vulgo dots, •anctae eucharistiae in viis publici·, dum circumfertur, cooperiendae aptum, aed et alia minor umbella albi colori·, vulgo *parafai,* qua sanctissimum •aeramentum in angustioribus etiam vicis ac in ipai· infirmorum aedibu* tegatur et ab omni sorde labenti defendatur.

TITULUS XXIX.

De communione paaqbali.

Quid cautioni» adhibendum, ae quiaqua» · communione paschali refugiat; quid agendam cum iadecliaabilia hq)u praecepti contemptoribus: quid cum poblici· peccatoribus ad sacrum epulum aoo admittendis; quid tandem requiratur ad sacram eucharistiam decentias et commodius dispensandam: haec sequentibus decretis comprehenduntur.

Prooemium.

Quamvis neminem lateat praeceptum ecclesiasticum de sacrosancto eucharistiae sacramento paschalibus diebus sumendo in propria uniuscujusque parochia, multos reperiri tamen certum est adeo propriae saluti* négligente·, ut impositae cuivis ebristiano legis observationem vel differant vel prorsus omittant, nulla censurarum nec anathematum comminatione deterriti. Cam autem genus hoc perditorum hominum, laborem in praecepto fingens et quaerens excusationes in peccatis aut diligenti parochorum inquisitioni se subducat malitiose, aut parochis ipsis omnem monition» ac reprehensioni· viam aliquando interdudat, objecto scilicet sacrilegio, quod se commissuro· esse aiunt, •i ad «aeram synaxim aerius adigantur: ideo concilii patre·, tam inviolate servandi praecepti necessitate moti, nefario· illos augustissimae eucharistiae contemptores ad officium suum reducendo» existimant, et ne sua vel parochorum conscientia alienis peccatis aut peccatorum impunitate contaminetur, sic statuunt:

CAP. 1.

Decreto itaque hoc synodali praecipitur, ut a quolibet parocho frequentes habeantur ad populum de supradicto praecepto sermones: et, si quos reperent cqjuvis condition» et sexus, qui paschalem aut negligent coenam aut effugiant subdole aut palam dediguentur, eos statim lenibus «micisque verbis ad resipiscentiam adducere nitatur et a sopore lethargico excitare. Tum, si haec frustra sint, alia juris adhibeat remedia tripUeemque monitionem coram testibus fide dignis juxta provinciae morem fieri curet: haec vero si nihil etiam profuerint, episcopo* demum'consulat, ut obsequium ecclesiae debitum canonica severitate exigatur. Nunquam autem et nulli sacerdotum in hac provincia liceat, nimia libera et arbitraria interpretatione regulae in rituali Romano praescriptas communionem cuiquam quovis titulo publice denegare, episcopis iaconsulti·. Cum snim ex tali dénégation· plurima possunt oriri scandala ia saeerdotaMs ordini· dedscM ae detrimentum, naaquam satis hae in re prospectans atque consultum sese posse coaeiUi patras arbitrantur. CsVsaat praecursa sacsrdotss omnes, ut. siqnaado obtigerit ıcessio sagebeum denegandi panem noa mittendum eaaibus. abstineant ab omni injuriosa objurgatione solaque ae tacita praetermissione sint enotanti. Similibus vero essibas ut obviam ira possint, peccatorem publicam (si quis erit, quem pro suo judieio et conscientia talem crediderint) moneant, ne ad sacrarum epularum mensam occasionem dénégation» daturus accedat.

CAP. П.

Ne qus autem fraus opituletur ac faveat hujus praecepti transgressoribus, conveniat inter parocho» in prims de cusibus conscientiae habenda post synodum congregatione, quam cautelam seu diligentiam pro cqjuscunque loci circumstantis adhiberi satius rit, ne qui· impune suo «e muneri subtrahat: sive expediat magis, nominum indicem ante communionem paschalem fieri a presbytero aut ab alio viro notae probitatis ad hoc delegato: sive potior videatur schedularum usus aut tesserarum in ipso communionis actu tradendarum aut accipiendarum: sive praestet alia quavis cautioiie uti. Quod autem optimum habebitur, ad metropolitanum referatur et episcopos, qui uniformem hac in re agendi methodum in omne· hqjua provinciae dioeceses inducendam approbent. Interea, ut omnino nihil · concilii· patribus desit, quo oves suas paschali tempore facilius recensere queat parochus, regularibus aliisque curam animarum non habentibus prohibetur, ne intra quindecim illos dies sacramentum, eucharistiae ministrent, neve patiantur in suis ecclesiis ministrari nisi iis, quo· constiterit in propria parochiali ecclesia debito auo jam satisfecisse.

CAP. IIL

Ubique tandem mensa ad communionem stabilis et decens adstruatur, quae sanctuarium ab anteriori ecclesiae parte disterminet: ea vero sit mundis mappulis instructa, de quarum opportuna et congrua, non secus ac casterorum linteaminum et ornamentorum, habenda copia canonicorum et priorum omnium respective conscientiam sancta synodus onerat. Caveat praeterea omnis «acerdos, ne sacrosanctum corpus Domini de patena praebeat communicantibus, nisi forte pauci sint, sed vel calice vel solita pyxide utatur')▪ Curati autem ac praedicatores singulis diebus festis et dominicis quadragesimae decreta haec de paschali communione palam recitent in majori populi frequentia.

TITULUS XXX.

De saorarasabo paenlhestâao.

Pseaiteatias «scranwntaa qsid «U; *a» · «oatasata «gestas, at psocatan· «4 iatarnus «t ensdanibife» dsUctsn» nnatasii»·· vitiare»*·· saMotaiseta «Histit; *·», at ■·-aa· »«» essle «t pre «sersaasti dtgaitaU »»iaat: *sM. at •■as» « m vitapsrstioata m prasastti» aaaaataasss iadsUs asapidsata, stia» » «taba» rsatitatisnfe, prapalait; hase prioribaa osutiaastsr espMalfe. Ta» *· rsvslsatitas, asUfcitsatibas se eaaqrtMb·· «tataitar. Pane»·. ri asia»aiam Aston» toapon ta «i«pisata tnattaiha» satia ss» aoqnsaat, parstar mbsMiaas. Ac taaa» csafesasrior·» defectas «piseopi· onuMstaar.

Prooemium.

Quartum sacramentum eet psenitsntia, cajas praesidio et pnocatoriim remiaaionem et divinae' gratiae reconciliationem impetrari constat ex uai-

·) Pasta. cxxxvn, A Bathum.» sapesdfct. pssta.

') Cone. Ans. hoc tit 17.

verso et antiquo ecclesiae oommh. Cam tamen ad hos colligendos fructus telnberriawe tanto aacramenti beneficio ooaaentaaea praeparatione poecatoribus opns tit, quorum abeohatioai miqltn voluit Christas: ideo ei do ratio* consequendi vaaiam docendi auat fidele· et iteraw hortationibus excitandi, ut hac seeunda post naufragium tabula, aibi aub manu· quasi poeita, frequenter ae faliciter utantur. Ministri notem per episcopo· vel delegati vel delegandi tanti miniateeii dignitatem studiose tueantur serioque aecum reputant, quoti·· aliquia eorum aacnun paenitentiae tribunal judici* vicea obitura· ingreditur, quantum et seli et prudentiae in auo miniatro ineaae velit eccleaia.

Eccleaia quidem ager ille eat *), in quo electa grana cum pravo sisaniae semine promiacue creacere sinit paterfamilias uaque ad tempus mesaia: eat et mystiea illa sagena, ex omni genere piacium congregans, donec eligantur boni in vaaa, mali autem mittantur for··. At cum ex materna aua cbaritate communi fidelium aaluti, quicunque .illi •int, pari conaulit xelo (quamvia ad specialem quandam Dei providentiam pertineant juati ac, testante scriptura, propter electos tolerentur caepe peccatore·), non ex citati· paraboli· conficitur, neglectui esse debere peccatorum in melius immutationem. Imo vero ai attendatur ad parabolam ovis, quae perieratl), ai ad illud evangeHi: non real *rocart jtuto»,* «ad precator·· *), *non* ast *optu ntltntibtu modictu,* ai ad gaudium 'tandem, quod erit in caelo auper uno peccatore poenitentiam agente*): facile arguetur, quae impensior ecclesiae cura ait, quaere gravior aollicitudo. Constat siquidem, piae ac beneficentissimae matri· operam in hoc maxime positam eaae, ut peccatore· cum Deo auo restituantur in gratiam et ad eum revertantur, eo enim potieaimum «pectant tot sacrosancta sacrificia, tot· praedicatione·, tot prece· publicae, tot «anctorum exempla, tot tandem indulgentiarum subsidia, quibus peccatore· apte diapositoa ad confeaaarii pede· qüaai manu ducit, (aveat itaque miniator, ne aut incuria «na aut remiaaiori in salutem animarum' atudio opportuna illa momenta, a quibu· pendet aaepe miseri peccatoria aeteraitaa, vel male terat vel incautua ac negligen· dilabi linat.

CAP. I. '

Quemlibet praeterea eonfessarium hortatur in Domino «ancta aynodua, ut monita «anctorum patrum, de paenitentiae «aeramento ejueque recta -adminiitratione diaserentium, aaepe animo revolvena, confitentium corda primo demulceat omni charitatis illicio eorumque apem erigat, Dei miaericordiam ostentans, ut cum majori fiducia intima cordi· animique accreta pandant et, quibu· gravantur, delieta eum debita integritate atque ainceritate revelent. Saepe enim fit, ut ex metu, propter inopportunam aaperamque confeaaarii objurgationem incuaao, vel perplexa et incerte immurmurentur potius peoeata quam enuntientur, vel omnino aileutio praetermittantur.

Secundo, ubi eum peanitentibu· aie actu» friarit, eorumque conscientiam omni corde peccati vacuam exoneratamque aenaerit miniator, tunc oxpreaaam ab ulcere aaniem emiaaaqee eoneeiontiae purgamenta eorum oculi· «abjiciat, ut tantae illuviei quam foetere et tepecta deterriti juatoque horrore perfusi, e peccatorum «noram caeno, Dei gratia auxiliante, liberi evadant. Sic a ooufeaaariia initio allicieado· «ancta aynodua credit veoeatorea tanqaam fratre· et humanae fragilitati· aoctoe atque participo·; tum vero, priusquam aentaatia proferatur, induenda eat majeatae Chriati judicia, cujae auctoritate instructa· eat aaoerdo·: neque solum congrua injungatur aatisfrtetio, aod et ua quandoque pro delictorum natur* aggravetur, ut divinae hinc justitiae aeverita· eliquate··· argui ejuaque vindicta reformidari inpoaterum atque vitari poaait Ex conscientiarum judici· officio pariter eaae •ancta aynodua ducit, ut in peccatoribua mulctandia contrariorum opportuna ratio habeatur: hoc eat, ut eae imponantur paenitentiae, quae commiaao peccate adveryentur et reum ad contrariam vivendi normam traducant; aie avaria praescribendo· eat eleemosynarum uaita, incontinentibus jejunium ac solitudo et aimilia. Hac quippe laudanda methodo confitentium vitia adveraia aaepe virtutibua curantur et radicitua evelluntur.

CAP. II.

Videant inauper confeaaarii omnes, ne animum flectente· ad dexteram vel ad ainiatram, a recti· •anctorum patrum ve«tigiia discedant mediumque illud deterant, quod unum optimum est, imo quod uhum bet ab ipais paenitentibua probatum. Nec igitur molliori indulgentia conscientias in fallacem soporem inducant, unde sacrilegia potius quam verae et sincerae confessiones oriuntur: nec rigidiori doctrina et inconsulta severitate hispidi ita aequantur litteram, quae occidit, spiritumque, qui vivificat, negligent, ut peccatores, perterrefacti ac pene in desperationem adacti, a sacramento ac salutari remedio, quod opportune ac indulgenter Chriatua ad aubaidium refectionemque fragilitatis nostrae instituit, damnose arceantur. Hoc iis potin· curae ait, quibus curam animarum demandarunt episcopi, scilicet, ut manum vere medicam laborantibus porrigant et medendi praxim ad aegritudinum naturam accommodent. Ex quotidiapo itaque uau ease debet, lenis primum adhibere remedia extremisque tandem mali· extrema medicamenta opponere. At cum distinguenda sunt sanabilia ingenia a deploratis ac deperditis, inde fit, ut quaedam cordis vulnera . oleo fovenda sint ac vino detergenda, quaedam autem, ne ad animae interitum ingravescant ac inflammentur, ferro et igne curanda. Qui ergo divi Caroli vel divi Francisci Saleaii sancta ad confeaaarioa monita sequuntur, si laudabile· ac veri eorum doctrinae assertore· esse vehat, eorum etiam aanctitatia, humilitatis ac mansuetudinis imitatore· esse nitantur, aicque prudentem Carali aeveritatem justae ac moderatae Francisei indulgentiae atque commiserationi miscentes, faacieulo· myrrhae suavi meile contemperent. Hoc tandem serio ad peccatorum utilitatem animis imprimendum eet, quod, licet non velit Deus mortem peccatoria, eed magis ut convertatur et vivat, nob ideo tamen eet iUudeada peccandi consuetudine •eu aulae·* pristinarum noxarum iteratione divinae bonitatis indulgentia paternaque Dei longanimitas; non enim Deo miseratore dignam esset, si in eoe HberaHtatis doua conferret, qui ipsius patientiam ad impunitatem vertunt, non ad auorum delictorum emendationem: nihil quippe fidelibua timendum magia quam procrastinata et aera Dei vindicta.

CAP. HI.

Caveant omnino confessorii, ne ulle modo confessiones, mulierum maxime et puellarum, extra eonhesioMle aediaat, niai ia casibus gravium infirmitatum, vel eum ex numernan paeuttautium concursu aut inopia oonfesaionaUua liquet, no*

') Matta XHL
*)Uk. XV.
■) Kara II, 17. Matta IX IS. 1&
·) Lac. XV, 7, 10.

aMter satisfieri posse publicae affiaentium devotioni: quo oaan occurrente, ia looo saltem paleati sedeant, eaperpellioei manicae aliudve linteam ori obducant, a latere positae paaniteatis peccata aadiaat, sicqae demum sa gérant, ut modestiae, in tarn diMeili ac spinoso ministerio tarn necessariae, nihil quidquam deaideretar. Videant autem, ut, omni personarum semoto discrimine, unicuique ad vitae noxae expiandas accedenti ordine suo faciles auree praebeant.

CAP. IV.

Invigilent praeterea episcopi, ne confemariua quidquam recipiat a paenitentibua in actu et exercitio confessionis sub quocunque titulo, etiam eleemosynae pauperibus distribuendae vel oblatae pro missarum celebratione mercedis; sed ubi paenitentium pietas eo processerit, ut piis id genua largitionibus peccata sua quodammodo redimere velint, tunc iis poterit confeasariw pro sua prudentia suadpre, ut aliis viis consilium expleant suum sic enim omnis a sacro paenitentiae tribunali turpis quaestus suspicio penitus aberit. Quodai de secretis restitutionibus agatur, tunc fas erit summam qamcunque debitam cum omni cautela recipere et, consulto prius episcopo, de incertis disponere, certas vero dominis suis restituere. Haec autem, quae ad rectum perfectiusque traditae potestatis exercitium statuit sancta synodus, fideliter observari summopere cupit, ne in praevaricatores canonicis poenis animadvertendum sit.

CAP. V.

Nullus superior regularium subditos suos confessionibus audiendis praeficiat, nisi prius ex litteris ab epiacopo concedi solitis certior factus sit de sui subditi praevio examine et approbatione: nec ullum unquam approbandum proponat, qui vel minimum de prava novitate suspectus sit. Corifessarii vero saeculares, sjc etiam ab episcopo suo rite examinati et approbati, nunquam munere suo fungantur, nisi sqperpelliceo induti, praesertim in ecclesia.

‹ AP. VI.

Jam vero poenas omnes, a sacris canonibus contral confessorios revelantes et ad turpia sollicitantes tam merito statutas [1]), hoc aynodali decreto ad memoriam et exsecutionem revocari, auumque omnino sortiri effectum patres concilii volunt, quoties infausta similium occasio se praebuerit.

CAP. VU.

Quoniam autem severius agendum est cum pro. fanttoribus sacri ministerii, qui sacrilego damnatoque commercio suis paenitentibus abutuntur, eos non solum omni canonica ultione mulctandos eqae censuit sancta synodus, sed, ne inviolabile confessionis secretum tam horrendis flagitiia obsecundet, solis provinciae episcopis reservatum ipsa voluit casUm sacrilegii consummati a parocho eum parochiana et vicissim: aio etiam sentiendum de omni peccato incontinentiae cqjuscunque confessorii cum paenitante et vieiseim, quem scilicet casum exceptum volunt-patres concilii, etiam cum facultas conceditur absolvendi a casibus reservatis in genere; complicibus nutem ne suorum farnorum participes absolvendi potestas committatur unquam, omnino prohibetur.

CAP. vui

Ubichnque parochi, sive perpetui sive ad nutum revocabiles in provincia constituti, recurrente paschale vel aliis aaai solemnioribus festis, quibus major sst populi frequentia et nuyoc passitantium coucwms, senserint, ae,. etiam vicariorum ope adjutos, ad excipiendas coafimaioMo satis esas non posse, subsidiariis ooafessariis opus erit Ideoque hortatur ia Domino sancta synodus priores et shoe quoacunque, sd quds tam noesmarii subsidii suppeditatio de juro vel de roasuetudina pertinet, ut tam gravibus necessitatibus sponte proepieiaat sua. Sieubi vero jam viget tam laudabilis haec quam opportuna consuetudo parochis sic oneri imparibus auxiliandi, hoc maxime probant patres concilii: at vehementer optant fieri, ut episcopalia hac in re auctoritatis opera nunquam expetauir.

CAP. IX.)

Permulta quidem hactenus et/ pernecessaria de sacramento paenitentiae dicta / eunt ac statuta. Parum tamen est, quod illius dignitas, virtus, utilitas innotescunt; parum, quod/conscientiarum judicibus definitum fuit, quid faciant caveantque, nisi idoneos ipsius sacramenti dispensatores episcopi seligant. Qdapropter censet sancta synodus, non alios praeter probatos diligenti examine sacerdotes, sive saeculares sint sive regulares, ad tam grave ministerium admittendos esse [2]. Vult praeterea, facultatem audiendi confessione··, puellarum maxime ac mulierum, nemini cuiquam indulgeri, qui trigesimum aetatis annum non attigerit: ab hac tamen regula caute quandoque discedi. ubi necessitas utilitaave aliud postulaverit, non improbat sancta synodus.

TITULUS XXXI.

De sacramento extremae unotloals.

Demonstrata extremae aaetioais virtute, praefinitur tempus, quo aegroti eaero inungendi nuit oleo. Ne quia autem hoc. adjumento destitutus moriatur, infirmorum statum a penatibus famüiaribusve rescire- studeat parochus; nec unquam a consentanea sacramento etiam aoeta dispensando reverentis discedat.

Prooemium.

Quintum sacramentum est extrema unctio, in cujus divina institutione eo magis sitissimi providentia sene paratam semper exhibet indigentiae fidelium, quo in gravioribus morbis ipsoque mortis quasi limine premimur magis suggestionibus ac tentationibus daemonis[1]) calcaneo insidiantis. Quinam vero salutares effectus a tanto defluant sacramento, explicat divi Jacobi Epistola ab ecclesia universali recepta: *Oratio julti oaloabit ‹»- Jirmtua, ot alltoabii* «uns *Domi»tu, it ii* ia *pooeotii iit, roauttintar ei.* Unde facile colligitur, delicta, si quae sint' adhuc expianda, ac peccati reliquias hujus mysticae, unctionis beneficio et gratia sancti Spiritus abstergi: aegrotantis animum sublevari simul et corroborari, magna scilicet in eo divinae misericordiae fiducia excitata, qua mirifice recreatus. aegritudinis incommoda laboresque tranquillius patitur et animosius: periculosas instantis daemonis artes ac pertinaces circumquaque rugientis leonis conatus facilius eludi; tandemque corporis ipsius sanitatem, ubi expedierit, operante Deo, interdum reatitui. Arguendum etiam eat ex supra citatis verbis, sacramentalem illam unctionem illis tantum infirmis adhibendam esae, quos ad eas angustias invalescens morbus adduxit. Ut in exitu vitae probabiliter constituti videantur, unde et sacramentum exeuntium nuncupatur.

*) coast. Oreg. XV,, quae incipit: IMesvei flemsiict, M sag. MU.

·) Coae. Trig. «esa. S3. de ref., cap. IA.
*) Ornes. III. 15.
·) Jac. V, 15.

CAP. I.

Silentio non praetermittemus parochos qua·* plurimos, qui damunda negligentia saersmeatam extrema· UBctionis non prias ooeferrs anient, qnam aegroti, hebetati· sensibna, alienata meate, rsnunvs pronaa adempta oognitioae, animam agere üwi-, piant. Qua aaae methodo quisquis utitur, gravissimam culpam admittit, ut patet ex eatechismo Romano; quandoquidem constat ad hujus Moramenti gratiam percipiendam plurimum raiera, ei aegrotae, dum adhuc integra mente et inturbata ratione viget, fideique ac religiosae voluntatis praeparationem afferre potest, oleo sacro liniatur. Quare parochos omnes sancta synodus monet, ut, quoties ea est infirmi aegritudo, quae judicio medicorum, ubi sunt, imminentem mortem portendere videatur, tunc, praemonitis comiter infirmi propinquis ac familiaribus, dum adhuc mentis corporisque vires utcunque suppetunt, haec provide afferatur medicina, ex qua beneficium commodumque. eo majus percepturus est, quo erit ad illam expetendam accipiendamque paratior.

CAP. II.

N'e quem autem ex parentum, propinquorum familiariumve incuria hujus sacramenti beneficio privari contingat, vigilantis est parochi, ut omnibus sedulo et sollicite suadeat, quanti ad salutem animarum refert, cujusque in parochia degentis morbum sacramentorum ministro nunciari: quomodo enim aegrotanti aut morienti subsidium opportunum ferri poterit, ai ipsius infirmi periculum urgens et angores a parocho ignorentur?

CAP. III.

Quamvis ex adhibenda interdum in extremae unctionis sacramento administrando festinatione legitima erui non possit causa, cur sacramenti reverentiam sacerdos exuat; quia tamen ex multis querimoniis eomperimus, oleum infirmorum, tum noctu tum interdiu, sine ullo apparatu a parochis saepe deferri: prohibet sancta synodus, ne unquam deinceps infirmis deferatur aut saltem ministretur, quin parochus superpelliceo et stola indutas sit, adsitoque ad formam ritualis Romani clerico, minorem crucem gestante, comitatus.

TITULUS XXXII.

Do caaramento ordinia.

Sacrorum ordinum explicatur dignitas: indeque, quid ad inculpatam praecellentia . tqjaa sacramenti dispensationem pb episcopia, quid sd dignam nseeptioaem ab ordinandis quibaseunque requiretur, variis statuitur deentis. Patrimcaii ciericulis instituendi ac pnbticaudi rati· praescribitur. De –l----- canone ejusdemque ritibus atque Caeremoniis praecipiuntur aliqua. Tandemque constitutio jam pabhcata synodi dioeoembm ArenioMuais dr *rila* rt Anulate ciaricemm renovatur at in rommuem totius provinciae legem speciali decreto inducitur.

Prooemium.

Sextum sacramentum eat ordo, cujus praecellens dignitas utriusqne testamenti paginis ita extollitur, ut nemini ex episcopia ignorare liceat, quanta in ejus administrations diligenti·, quanta prospicientia opus sit; Agitur quippe de evshendo simplici viro ad eam ı vitae conditionem eamque dignitatem,. quam Peus prae caeleris spectatissimam esse et ad unam olim levitieam stirpem pertinere voluit: unde levitarum nomine ae praestantia gloriari jure nunc etiam, possunt ii quicunque, quos novae legis beneficio in sortem Domini vocari contingit, ut levitfais gradibus nd ministerii fastigium, quod sacerdotium eet, aliquando deveniant. *i*

cap. 1-

, QunT igitur inter varias ecclesiae catholicae sollicitudines potissima illa ait, quae ad Dei cultam procurandum spectat, neeeese est, episdopoa, quoe ia operis sui consortium pia mater advocat, iis omnibus esse praesertim intento·, quae ad servitium divinum ae templorum ministerium attinent, •mdemque propositorum hae de re praeceptorum monilbnimve aut consiliorum exsecutioni sedulam operam dare. Quoniam autem commodior nulla dari potest occasio pro rei momento perpendendi, quid agendum sit, quidve statuendum, quam haec eqmitiorum celebritas ac frequentia, operae pretium cabe duxerunt patres concilii ea nunc de ordinandis et clero edicta condere, quibus et sacerdotalis muneris dignitati' consulatur, et sacerdotes ita informentur, ut omni suffragiorum conspiratione probari merito possint.

Primo itaque aerio inquirendum est de vocatione, indole, habilitate ad litterarum studia aliisque requisitis eorum, qui prima tonsura sunt initiandi *). quam, licet simplex habeatur dispositio ad ordines, oonferre tamen episcopus non debet ad petentium placitum, sed causa probabili motus legitimaque ratione credendi, eam vere esse parentum vel consanguineorum mentem, ut praesentari consecrentur Deo et ecclesiae, non quidem beneficiorum expetitis redditibus augendi, sed Christi jugum ab adolescentia sua portaturi. Statuit praeterea sancta synodus, ne quis deinceps ad primam tonsuram admittatur, nisi sit ex legitimo matrimonio procreatus, vel saltem a defectu natalium cum ipso legitime dispensatum fuerit; confirmatum eum esse oportet aut ad confirmationem rite dispositum; fidem baptismatis exhibeat; aliisque tandem documentis instructus sit, quibus certior fieri queat episcopus de bonis initiandi moribus eognoscatque, eundem esse fidei saltem ac primorum litteraturae rudimentorum sufficienter peritum. Tum vero in clericorum numerum aggregari. poterit.

Quisquis autem ex hac provincia supradictis praeditus requisitis tonsuram acceperit, eum monitum vult sancta synodus, quod, nisi habitum detulerit, in constitutione de vita et honestate clericorum designatum, (qua de re perhibenda erunt indubitata testimonia) nunquam vel raro admodum ad minores ordines promovendus sit. Clericorum illorum parentes insuper ac tutores seu quoscunque alios eorum educationi praepositos hortatur sancta synodus, ut propriae obligationi incumbentes eos, quantum poterunt, a nugis et saecularibus illecebris abstrahant, ad studia, incitent ac demum flexibilem indolem ad sacrorum, ad yerbi divini praedicationum, ad catechismorum ac piarum sodalitatuni frequentationem suaviter et fortiter adducant Ubi vero minus multa sunt educationis subsidia, curent saltent, ut in scholis paedagogorum modestiores sint et in paroohialibns ecclesiis utiles se praebeant, tam celebranti sacerdoti ministrando tum etiam horis assistendo canonicis. Quodsi talis 'fortunae sint Udem clerici, ut talarem sibi vestem comparare queaat, eam dominicis diebus ac solemnioribus festis, addito superpelHeeo, induant sicqub caeremoniis sacris, in parochia fieri ' solitis, intersint Jsm cevendum restat, ut quilibet clericus in ordinatione ad concilii Tridentini mentem ab episcopis certae alieui ecclesiae pro ipsorum arbitrio designandae addicatur, in qua missae saltem so-

*) Trid. MS· M, da *zzt* eap I- Idas» mm. Avus. hoc Ot ta

lemni et vespertinis canonieis hori· cuin superpelliceo et bireto, adesse consuescat. Quodsi eorum aliquis, ordines «aero· petiturae, suo se «i-•tere velit episcopo, non heeedat, niai munitu· at·^testatione parochi sive rectoris parochiae, in qua clericalia ministerii partes assiduus implere debuerit.

‹ AI'. IV.

Ad minore· autem ordine· promovendi aetatem a concilii· definitam habeant et «upradictis instructi •int requisitis ac tali doctrina, ut non solum de qualitate suscipiendorum ordinum eorumque materia, forma et munii· «int respondere parati, verum etiam apem faciant moraliter certam meliori· in diea profectu· in «acris scientiis et pietate non ficta.

‹ ΔΓ. V.

Quia vero aubdiaconatua majorem exigit indaginem, eum ait janua sacrorum ordinum, per quam licet introire in «ancta, et unde ad saecularie vota non. datur regressus, ideo pluribua experimenti· ac diligentiori disquisitione prius opus esse visum est, quam conferatur: vocatio siquidem ordinandi eat exploranda, et, quantum fieri potest, compertuni esse debet firmum ejus propositum satagendi, ut per bona opera certam suam vocationem et electionem faciat *). Ad subdiaconatum itaque nullus admittatur, nisi peracto anno in aliqua domo clericali sive seminario, per episcopum designando, nec praesentetur, nisi annum saltein integrum in theologicis studiis insumpserit: ut sic probatus 'ac paratus, quod sibi tradendum est, ministerium fideliter impleat dignioremque se praestet, qui . ad diaconatus ac sacerdotii gradum evehatur.

CAP. VI.

Praeterea, quieunque titulum sufficientis beneficii non possidet, cum ex decreto patrum Tridentini concilii*) a‹j subdiaconatum ordinari non possit titulo patrimonii, nisi suadente ecclesiae utilitate, vel necessitate cogente : ideo, qui in hae ditione ecclesiastica hunc ordinem appetunt, aliquanto tempore, antequam aperiantur seminaria, generale· hujus provinciae vicarios conveniant, ut de supradiita necessitate vel utilitate secreta et opportuna inquisitio agatur. Qui autem in partibus Oalloprovinciae, Occitaniae et Delphinatus degunt, officiales foraneos, quorum integritati summe confidit sancta haec synodus, adeant: ut, pari capta cognitione. ab his ad metropolitanum respective et comprovinciales. quod compertum fuerit, referatur.

CAP. VII.

In patrimonio autem constituendo seu approbando observare debent promotores fiscales, an assignati redditus annui taxae synodali respondeant; et quamvis ex indulgentia et ratione paupertatis parentum in acolytis promovendis usu saepius eveniat, ut, qui patrimonium instituunt, non ideo sortem aut fundum de manibus amittant, sed scripto et authentico pacto, ne res familiaris deterior fiat, obligare ae malint aut ad redditu· quotannis pendendo· aut ad subministranda clerico alimenta: non inde tamen cuivi· abusui jurgiisve aut litibus dari locum liceat Idcirco ab assensu talibus contractibus praestando abstineant promoter··, donec episcopo· consuluerint. Item aolita diligentia curent, ne quid falsum aut fraudulentam, ut saepe fit. in ordinantis contemptum detrimentumque ordinandi dictis contractibus inseratur; advertantqne praecipue, ne, dum constituitur patrimonium in favorem- unius cleriei, toti omnino clericali ordini grave damnum inferatur, excitatis scilicet daicorum querimoniis, qui interdum maledictis insectantur clericorum parentes eo, quod hi filios suoa ecclesiae devoveant, non sd augendum numerum ministrantium in templo Dei. sed ad bonorum suorum partem plerumque potiorem de taleis aliisque vectigalibus eximendam, in locis praesertim, ubi talis onera imponi solent super aes et libram. Quocirca diligenter inquirendum est ac praecavendum, cum approbatur patrimonium clerici, ne haereditatia portiones, ad caeteros de faqiilia jure legitimae pertinentes, cum assignata eidem clerico portione complicantur de industria ac commisceantur. Hinc siquidem aliud etiam oriretur clerici grave incommodum: sacerdos etenim factus, alendos haberet ac sustentandos parentes fratresque et familiam totam, injusta patrimonii constitutione depauperatam. Quae omnia offendicula ut tutius vitentur, utque vera, si quae sint, tum ex re familiari tum ex ordinandi moribus impedimenta facilius detegantur, praecipit praeterea sancta synodus, tres iu posterum fieri dictorum patrimoniorum publicationes in loco domicilii vel originis illius, qui patrimonium constituerit.

‹'AI'. VHI.

Sacer presbyteratus ordo caeteroruni sacrorum ordinum complementum est‹) ; unde fit. ut summam requirat et ab episcopis ipsum conferentibus et ab ecclesiasticis Viris ad tam praecelsum ministerii gradum aspirantibus cautionem ac diligentiam Quapropter, ne prinus apti ae idonei administri ad cooperandum nobis in dispensatione mysteriorum Dei temere et inconsulto adhibeantur, in hoc maxime insistendum esse censet provincialis haec synodus, ut in praevio examine de vita et moribus, de doctrina ac sufficienti sacrae theologiae peritia ordinandi suis sese probent episcopis omni ex parte admittendos.

t'AI'. IX

Quia vero juxta patrum sententiam sancta «ancte administranda sunt, sanctaque Tridentina synodus1) missae canoneni, multis abhine saeculis institutum, ab omni errore vél erroris suspieiene purum esse declaravit, nibilque in eo contineri, quod sanctitatem ac pietatem non redoleat: sat erit, novos presbyteros moneri, ut in hoc legendo eo accuratiores sint ac religiosiores, quo indubitabilius est. ipsum non nisi ex dominicis aut apostolicis veteri 'traditione ad haec usque tempora propagatis verbis aut sanctorum pontificum precibus constare.

‹'AΓ. X.

(Ium autem quosdam ritus et quasdam caeremonias aliaque ad cultum externum pertinentia instituere et adhibere ecclesia catholica voluit, ut sunt mysticae .benedictiones, lumina, thymiamata, vestes aliaque id genus multa, quibus sacrificii mqjestas commendaretur, fideliumque mentes a sensibilibus religionis signis ad mysteriorum, quae in hoc sacrosancto sacrificio lutent, contemplationem *ac* cognitionem devenire possent : ideo pastores tam primi quam secundi gradus serio attendere debent •d Tridentini canones contra disseminatos errores et ad egregium illud decretum de iis, quae observanda et vitanda sunt in celebratione missae*);

ii

·) II Pstr. I, 10. ,
*) TrH. «ssa »1, cap. 8. ds ret Ares. hac Ut. t·.
ʋoŋʊ̈σα. emnmaa. tomvs XXXVII.

*) Trid. ·«··■ 88. cap. H, de *nf.* Λren. hoc .'it
*1 Trid. mm. 88. cap. 4.
‹) Trid. «sss. 88, decret, de ohssrv. M vitaad. ia cslehr. ·ʊ̈«*.

quo scilicet decrete episcopi· et loeorum ordinarii· datur a nacroeaacta synodo facultas, at possint, etiam tanquam «edi· apostolieae delegati, prohibere, mandare, corrigere, statuere; utque ad ea inviolate servanda, quae statuta fuerint, censuris ecclesiaatioia aliisque poenis suo arbitrio fidelem populum compellere valeant, non obetantibua etc.

CAP. XI.

Advertant tandem episcopi, ne quis ex ii·, qui sacerdotii gradu ac honore novissime aucti fuerint, primam missam celebret, niai in seminario v.el alia clericali domo modum rite recteque celebrandi missam prius didicerit.

CAI·. XII.

Sic definitis, quae ad ordinum susceptionem sive collationem opportuna magis ot congrua visa sunt, quaedam etiam decernenda esse concilii patres autumant, quae ad reparandam tuendamque clericalis ordinis dignitatem plurimum conferunt. Quocirca iterum publicari censuerunt constitwtionem ultimae synodi dioecesanae Avenionenais de vita et honestata clericorum, quae scilicet constitutio *) ex eorumdem patrum sententia, communis lex facta, totius jam. provinciae clero aequaliter observanda proponitur.

TITIT,I S XXXIII

Do seminariis.

Seminaria, ubi instituta sunt, rr te mtbernentuç instituantur, uhi nulla sunt. Qui in eis informandi vitam detrunt, elucentur mi debitam episcopis reverentiam et obedieutiam; exerceantur in omni ecclesiastico munere, artemque vatecheticam ac conciouatoriam edmieaatnr. th* caeteris in pastorali visitatione pm suo judicio decernant episcopi.

Prooemium.
(luam vehementer optaverint patres cWcilii

Tridentini seminariorum institutionem ab episcopis sollicite ac diligenter procurari, nemo nescit. Noverant siquidem viri perspicacissimi et clericalis dignitatis tuendae atque reparandae studiosissimi, quantae id futurum esset utilitatis, si certis in locis clerici ad pietatem et rerum sanctarum scientiam educarentur. Enimvero, sicut haereaes multae ex imperitia dori lapsisque ab antiqua disciplina moribus ortae sunt. sic ex assiduo ejusdem cleri studio, aaerarun^ litterarum gnaritate roctaque ac pia institutione juventutis altaribus consecrandae fiet, ut suos fides habeat acerrimos defensores. Quae cum ita sint, ubi instituta jam reperiuntur seminaria, quantam maximam potest, vigilantiam adhibeat episcopus quisque in sua dioecesi, ut recte gubernentur. I bi vero nulla sunt, de instituendi· quam cito satagat, postulata, si necesse fuerit, a pummo pontifice beneficiorum collatione ac etiam multipljcium accessione ad tanti operis consummationem, et exstimulatis consulibus primariisque viris, ut sui intercessus operam opportuqaque subsidia ad concivium clericalem educationem pro rei momento conferant.

CAP. I.

Cum autem clericales domus, quae seminaria nuncupantur, sint antiquo more ac jure domicilia episcoporum, ideo vult aancta synodus, in hoc potissimum stndere atque incumbere sacerdote· omnes, qui domos id genua regunt. Ut, clerici· ibi commissis dum rectam vitae rationem praefiniuni, eo· itidem ad debitam epiecopia reverentiam et obedieutiam educare nitantur. Hac etenim, voluti corpus nervi·, coalescit in unum totus ecclesiasticus ordo mirisque modia coagmentatur.

CAP. tl.

Cura pariter domerum illarum institutio ad hunc praecipue finem a Tridentino concilio commendata fkiisse videatur, ut ahinini in iia conviventes utili scientiarum supellectile instrui et ad munia clericalia exerceri possint: idcirco earum superiores et rectores, quorum pietati ac prudentiae valde confidimus. hortatur sancta synodus, ut fiduciae nostrae plene respondeant, omnimodam scilicet adhibendo diligentiam in edocendis clericis, de iis praesertim rebua, quae ad ecclesiarum cultum atque ministerium. ad animarum curam, ad munia curialia pertinent, quales sunt ritus sacri, caeremoniae, rubricae, theologia moralis et modulatio cantus Oregoriani. quem ptanum appellant. Non ad haec tamen, tanquam ad officii sui metas, haereant aupradicti seminariorum moderatores. Operae enim pretium est, clericos ad explicanda etiam christianae doctrinae ^rudimenta sacrasque orationes ad populum apposite habendas erudiri, ut sic exercitati habiliores fiant fungendo muneri, quodcutlque illud ait. ad quod ab episcopis sunt aliquando destinandi.

CAP. III.

Caetera, quae ad praedictarum domuum discrninam aut condendam aut firmandam augendamve m melius conducere possunt, metropolitan· respective et comprovincialium judicio in visitatione pastorali disponenda relinquit sancta synodus.

TITVI.l-s XXXIV.

De residentia.

I suonu-is. belieti.inriis ac pi-arsertini psrovlu- prae, ipitu." residentia. Legitiituo- ab,entiae rati., praebuitui

Prooemium.

Quanquani observanda» renidentiae variis in locis provideat aancta haec nostra synodus, uhi scilieet de episcopis, de canonicis, de parochia mentio est; cum tamen a Tridentini· patribus tam explicate ae distincte vetitum sit, ne quis assiduae in propria ecclesia cotpmorationia immunitatem sibi arroget nonnulla hic etiam super hac re definienda videatur. Prae caeteris itaque caveant parochi, ne a parochia sua tridui spatio diuturnius unquam absint, nisi permissa sibi facultate, ab episcopo seu vicario generali scripto et gratis danda. Haec autem scripta facultas causas memoret longioris absentiae nec petenti concedatur, nisi subrogato idoneo et approbato sacerdote, qui absentis vices gerat.

CAP. Cxicvm.

Quoad canonicos et beneficiarios inquirat episcopus quisque in aua dioecesi, an dies vacationurp, quibus illi de consuetudine a residentiae lege solutos ae credunt, excedant limites a Tridentino praescriptos, ut, si forte quid praeter jus fuerit usurpatum, prudenter et ex aequo recidatur, salvis tamen statutis capitularibus, quatenus vc fuerint a aede apostolica confirmata. Prohibet insuper aancta synodus, ne uaquam fiant ex horia dies, neque ex diebua et horia menses absentiae seu vacationum, de quibus in decreto Tridentini, sessione XXIV., cap. XII., nisi in ecclesiis, ubi ex fundatione, privilegio apostolieo aat statuto a sede apostolica specialiter confirmato aliter ftserit ordinatum.

TITULUS XXXV.

Ooaatitutto d· vite et hoaeatete olertooruoa.

Prooemium.

£r perycwau «rfititate tott/orni* m *tota procttcui* AstvpfmM *courtuditur,* pmetiam m *hoc etiam concilio toot atatuoada, a4* citam et *houeotatem clericorum poiafont, fuamme hac Ac rt in unaquaque Aiooceei cautum fuerit.*

Fuit quidem u metropolitano et comprovinciali* bus episcopia caute et opportune in unaquaque dioeceei publicata constitutio, qua quiaque pro sua pastorali vigilantia eam Vivendi regulam observandam clericis suis proposuit, quae et clericalis ordinis dignitati foret consentanea, et ecclesiasticis viris laicorum laudem ac existimationem conciliare posset. Nihilominus tamen reverendissimi concilii patres, tum unanimitatis manifestandae tum maxime perfectae morum convenientiae in totam hanc provinciam inducendae rausa, leges quasdam ad clericorum vitam et honestatem pertinentes hic astruendas consuerunt. Perlectis itaque Tridentini1) concilii decretis statutisque, in synodis praedecessorum nostrorum olim conditis O- haec, quae sequuntur, decerni ac definiri ctimniodufi duxit sancta synodus et pernecessarium.

CAP. I.
Ih' habitu clericali.

Vesti* talaris deferatur ab ii*. qni in Macri*, dignitate, beneficio etc. couatitnti *uut. Poena *n*prn*ioni* atque etiam trravior cuntumacibu* proponitur. Pallium brevitu ne adhibeatur. nisi urgente caeli inclementia. Profanarum vestium u*u* prohibetur.

Omnes ecclesiasticae personae, quae aut in sacris sunt constitutae, aut dignitates, personatus, officia seu beneficia qualiacunque obtinent, si post publicationem praesentis synodi unam saltem talarem vestem nigri coloris diu noctuque deferre neglexerint, suspensionem incurrant, etiam pro prima vice, juxta Tridenttni menteq^1). Pro secunda et tertia, si semel correcti monitique fuerint, privationibus aliisque canonicis poenis ab eodem Tridentino inflictis omnino subjaceant. Prohibet insuper sancta synodus, ne confessant similibus tribuant absolutionem, quam nimirum episcopis et vicariis generalibus tantum reservatam declarat. Ad decentiam autem clericalis ordinis, maxime in hae civitate aliisque episcopali residentia decoratis, praecipitur etiam, ut deferatur pallium ejusdem' coloris et longitudinis, sub poenis pro qualitate locorum et personarum arbitrio episcopi reposcendis. Tempore vero incommodo et diebus, quibus caelum inclementius est tum ex vehementi ventorum impetu tum ex densis imbribus, usus pallii brevioris, at choris ejusdem, indulgetur, dummodo tamen talaris vestis demissa semper appareat. Cum autem aliquorum* de clero tanta sit audacia, ut vel itineris faciendi vel licitae aucupationis causa sive occasione profanas induant palamque gerant vestes, laicorum indumentis haud absimiles: hoc etiam vestium genus, ecclesiastico instituto parum consonum, clericis omnibus, supra citato concilio inhaerens, sancta haec synodus omnino interdicit.

CAP. II.
Ite cauponi* et tabernis.

Cauponas frequentantibus suspension» poena ac ip*a etiam trnetau» beneficii privatio denunciator: excipiantur tamen iter habentes, at itineris conditiones praefiniuntor.

Si quia cauponas seu tabernas4) praeterquam itineris faciendi causa adierit, suspensionem incurrat, episcopis reservatam ut supra, etiam pro prima vice.; hoc enim popinonibus clericis jure dici potest· quod inordinate Gomecsantibus Corinthiis ait apostolus1): Atanfiwt domos nom Àa&eris *ad madiMMktm tt idadoa? Ad Mbtda M witoMiiitu!1* Iu casu vero repetitae ac recidivae culpae postque trinam monitionem ad privationem etiam fructuum beneficii pro tempore arbitrio episcopi . procedi, sancta synodus mandat. Ut autem omnis arbitrariae interpretationis tollatur occasio, dum aditus ad cauponas permittitur rarione itineris, intelligendum hoc est de itinere saltem unius diei sive diaetae legalis, coque non ad simplicem oblectationem, sed legitima de causa suscepto.

t 'AP. III.
Ite *pectaculi* rt ludi* publici*'i.

Ab*tine«uit clerici » *pectacuki· ac indi* publici* mu minii*, canonici* |**eni* aliisque arbitrio epimopi indigendi* lunl· fando* Mi* «ciaut. Seven»» etiam cum ii» agetur. qtii larvam *ivt perwonaui alienatu induerr aut chorei* interenne auei fuerint.

Si quis item speotarulis. vulgo *npera,* cowtr- *diaa,* seu ludis publici*, vulgo *brelanda, billard*, jeux da pauma,* seu hortis, in quos convenire solent quivunque lusore*, interfuerit, cenontei* ille poenis, justa sacrorum conciliorum severitate injunctis, aliisque arbitrio episcopi pro qualitate transgressionis et scandali injungendis se noscat obnoxium. Hed rigidiori animadversione ferietur, quicunque clericus larvatus aut personatus per civitatem incedere aut privatas etiam sic adire domos, choreas, ducere vel frequentare ausu temerario praesumpserit: suspensionem enim incurret pro prima vice; quodsi a aimilibu* non abstinuerit^ fructuum etiam beneficii seu pensionis privatione multabitur, donec inemendabilis indolis suspicionem iterati actus paenitentiae non fictae prorsus diluerint.

‹ Ai*. IV.
Ite balnei*.

Qui balnei* «ive lavatione utuntur luinu* m<*le*te. canoinee puniantur.

Item, si quis clericus ex medicorum consilio vel ad corporis munditiem balneorum beneficium experiri debuerit, eis utatur caute ae modeste et in 'locis, quantum fieri poterit, a feminarum et laicorum intuitu atque consortio remotioribus ; si secus fecerit, pro inobedientiae ae immodestiae modo canonice puniatur.

CAP. v.

Proponitis sapra legibus ac pwni* subject»* rear declarat «ancta xynodn* clerico*, ecclesiasticam penrioucui possiden* tes, quae summam conficiat acutorum Hti.

His ita definitis, iisdem obligari legibds4), eadem supra statutis obtemperandi necessitate, premi, iisdemque poenis, si jussa neglexerint, coerceri mandat sancta synodus clericos omnes, pensionem ecclesiasticam possidentes, modo summam attingat peutorum aexaginta monetae patriae.

<'AP. VI. '

Touaura vel niiuoribu* ordinibus initiati nigram aut «altem baeticam vestem gerant. Simili* etiam vestt* tuus concediitur clericis, de beneficio, capellania aut pensione proviiiy quamdiu inferiore* scholas frequentant. Quisque tamen <J· ronas in capite habeat pt" ordinis sui ratione.

St quis clericus in simplici tonsura vel ad minores ordines assumptus, vestem nigri aut saltem baetici coloris, gallire minime, tribus mimmum digitis subter genua protractam, simplici methodo

, ') Trid. ae·*. S3, de rst, cap. 1.
·) Aven, ooncil. hoc tit. 88.
Trid. mas 14, cap. β, de ref. Bulla Sixti V. 93, quae incipit: (Amm MicroscmcfaiM, etc., 9 jau. 15^9. t'onc. Avan. ibid.
*) ('one. Avan. ibid.

'ť I. A4 vot. xi. aa
') Coae. Ron. ibid.
·) t'ose. Aven. ibid.

»·

confectam et modeati.e, quae clerum decet, accommodatam, una cum lineo colli amictu. Tentacule *coUtt,* non detulerit: ei parochi rei magistri sui exhibito testimonio non probaTerit, ae eam assidue gestasse: ab ordinationibus publicis et a suscepi tione subdiaconatus ad tempus pro epiaeopi arbitrio ac pro negligentiae modo aneatur,- Consimilis autem vestis brevioris tunc iis quoque clericis indulgetur. qui provisi sunt de beneficio seu capellania seu pensioAe, ut supra, quamdiu ratione' , studiorum inferiores collegiorum classes frequentabunt: hoc vero illis conceditur.^ ne scholaribus ludibrio sint. Supradictis tamen omnibus sancta at nodus mandat, ut coronam ordini suo congruentem in capite habeant.

(Al·. VH.

(Ignini hortatur «aneta «vnodn*. ut mipra conditarum Ιρχπηι obMerranCiMunuii qutaqoe et ordini* ani dignitati et proprin r nomini amralat tramque caelw»t?m, in Mcrornm ministerionun contemptore» æcenaaïu. a avertat.

Quae huc usque ad Clericalis ordinis decus, probante aynodii, fuerunt definita, eo fidelius ac religiosius servanda in posterum fore, confidunt patres concilii, quod nihil aut genio ad novitatem propenso aut vano statuendi pruritu incitati decreverunt; sed ea praeceperunt tantuy, quae tanquam debitores legis in «electioribus ecclesiasticae b disciplinae regulis seu sacris canonibus contenta reperierunt et ad cleri memoriam duxerunt revocanda. (Herum ideo hujus provinciae sancta sym*dus hortatur in Domino, ut tam sanctis, monitis instructus, ordinis quisque sm dignitati consulat bunamque sibi eorum, qui Jbri» sunt, existimationem conciliet, utque meritam ex sacrarum ordinationum contemptu supremi numinis iram atque vindictam a se avertat.

CAP. VUI.

Λ *·*γπ1».πιΐηι negotiorum procuration» sbetinesut. qui iu sacri» orliiiibuii «unt constituti; nec vigneriatum sliave i«| ^enu» *Uii-onitti* officia unquata exerces»»!..

Cum sacris canonibus vetitum sit. ne sacerdotes, quos fidelibus et documento et exemplo esse decet. * . saecularibus se negotiis immisceant: ideo ad tollendum ac eradicandum funditus usum, qui in hac provincia nimis qerte invaluit, nempe ut sacerdotes aliique ordinibus sacris adstric(i procuratores constituantur quorumeunqué saecularium et officia civilia exerceant, prohibet sacrum concilium provinciale. ne quis deincAia sacerdns neve quis alius in ordinibus sacris constitutus ullo modo ac praetextu (omni pariter fraude ac coNusione prohibita) saecularium negotiorum procurationem suscipere possit, sive pacto stipendio sive absque mercede soloque grati animi, ac' necessitudinis incitamento adductus; poterit tamen titulo- charitat». sed annuente episcopo, cujus praevia licentia, sub poena' suspensionis arbitrio episcoporum infligenda, re- * ^quiritur.

Praecipit jtem sancta synodus, ne quis munere praetoris sive viguerii baronum sive alio officio bivili et laicali fungatur sub eadem poena.

< <AP. IX. '

Non gaudebunt privilegio fori esc vectigalium see talearum 4 immunitate clerici, qui praesenti coastitatioai de habita clericali deferendo non obtemperariat.

t Jam vero clericus, quicunque recesserit a lege deferendi clericalem habitum ad formam praesentis constitutionis, post triplicem monitionem non gaudebit, privilegio fori nec vectigalMm seu talearum immunitate: reservato tamen episcopis jure reclamandi eum in casu criminalis inquisitionis, per curiam laicalem faciendae.

TITULI» XXXVJ.

D· nsatrinsoem μ μ μ Mo·

MatrimoaU ascrasMatuat petente» ■tsssstу de, conjugali» vitae efldi». Ab errkrisMiri» legibus ritibasque ae salvento» ■e este puteat nobUea. Superstitiosas M«ϋβΠϊαM1«·ι opiniose» – a nubentibus exsaatar. Inita insMioae eorum tecanto perveho c o smHb inter caena reservato» recensita et ad competastew. judicem deferenda. I*nri cms ris ratione agatur, qid Aliarum/ suarum stuprationi assenserint spe opimi matrimonii Imtfnsaltis parentibus, ne contrahant Atii Abasqne ffiautisa. Tollaatur a nuptiis comeasatioaa» immnitfrsT, quibo» ne vocati quidem intersint parochi. IMbUcatiene» ita lent, nt juxta utentem ecclesiae prosint. Episcopos eoasaladt parochi, «bi de exteris matrimonio jungendis agitur. Pwrperae tandem, cum primum a partu in publicum prodeunt/ Deo in ecclesia parot-hiati gratias agant et pastoris »ni benedartivae muniantur.

Prooemium.

Septimum est sacramentum matrimonii, quo verbi divini cum natura humana mirabilis consociatio myaticumque Christi cum ecclesia sua connubium significantur, dicente apostolo *)- *Sacra*-Msutum Aoe majptum *eet: ego* autem diro tn *Chrieto* «f in ecrissia.

Hoc igitur quoties administrari contingit, curent parochi omnes vel ii. qui ah episcopis ex causa delegati fuerint, ut sancta nunquam non praecedat monitio de dignitate sacramenti, de conjugum obligationibus. de fide servanda, de mutua charitate fovenda, de pueris diligenter ac religiose educandis. de confessione ac communione praemittendis, ut sponsi talibus instructi gratiam, quae a tanto sacramento confertur, in vacuum non recipiant. His vero praemissis, ad formam rituali» Ronmni celebretur matrimonium, nunquam tamen vespertino tempore nec in. monialium Mirclli». ahtque epiMcopi licentia scripto cuncco·».

(AP. I.

Quoniam ver» eo progressa eat huinanu «u- *l* perhia. ut plorique proceres ac no)>ile» ww ‹ nm) plebeiis commisceri et in Contemptionem adduci ' putent, nisi ab omni ecrlesiastiearnm legum seu rituum observatione, in matrimonii* potissimum celebrandis, cum eis dispensetur, quibus tamen legibus ^eo lubentius obedire. eo reverentius subjicere se debent, quod in reh^me praesertim a<^ religioni» professione exemplum ab. ipsis multitudini praeberi convenit, eosque maxime decet ejusdem esse fidei, quam cum alii» profitentur, studiosiores et tam verbo quam opere praecipuos assertores: eos ergo sancta aynodus monet et moneri saepe a parochia confessariisque praecipit, ut. semota natalium vana ostentatione, sibi persuadeant. nunquam melius dignitati ac claritati originis" esae consultum, quam cum fideli sanctarum legum exsecutione nobiliorem homini» partam, qual* anima est. prae omnibus familiae irtsignibus aestimari diligique ostenditur.

ΓAP. It

Quasdam "autem inanes persuasiones sive praeoccupatae mentis delirationes, ex muliebri quidem credulitate ac imbecillitate potius quam ex animi prayitatp procedentes, aj in hop tamen superstitioni proximas, quod certi quidam hebdomadae die» (unum pro omnibus exemplum satis sit) contrahendis matrimoniis infausti existimentur, damnat ac improbat sancta synodus: hortaturque parochos hujus provinciae, ut ridiculas illas opiniones penitus aboleant et eradicent ab animo fidelium, qui nimia simplicitate in errorem adddeti, dum mulierc ularum somniis ac fabulis temere credsfct, gratiis

, ') Ephea V. M ■ '

ex aacrameato prodlr· solitis privantur graviton}·· peccant in Deum institutorem, qui aaaettficare conjag·· vohiit no potoat qualibet die ac horn, modo sint ad percipiendos «acrunicnti fructo· bone comparati.

CAP. HL

Alius etiam tollendua eat abuiua, iaque corte graviasimua. Cum enim nemo promu· ignoret, clandeatina matrimonia a Concilii Tridentini patribus') improbata necnon damnata fuisse, noram machinata eat fraudem humana nequitia. Veaani siquidem amatore· cupitoresque inordinati conjugii captiose non minua quam .audacter parochia aliquando insidias tendere non dubitant, eoaque, ut auaceptuin negotium ex sententia perficiatur, varii·•ic artibus nefarie circumveniunt. Incautos nempe alieno tempore et indebiti· hori· adeunt parocho·; multa fingunt, aimulantque; testea aibi adsciscunt propoaiti sui conscios: expetitam puellam aecum adducunt; tum solitis verbis enuntiata coram mutua nupturientium fide ac voluntate, verum se matrimonium contraxisse declarant; denique tandem allegatis palam testimoniis, quibus conatat intercessisse praesentiam . proprii parochi, ausis confidenter fruuntur suis, c} de dolo malo tanquam de rite ac legitime facto gloriantur, quamvis ecclesiam matrem pastoresque debita fraudarint reverentia, sacrorumque canonum auctoritatem spreverint. Sancta itaque synodus, tam effraenatam licentiam in hac provincia cohiberi volens, non solum corporalibus poenis, episcoporum arbitrio indigendis, sed censuris etiam ecclesiasticis talia committentes inpostenim vel attentante·, testes pariter et fautores ac consilium openjve in similibus praestantes puniendos esse censuit. Tantum praeterea facinus tamque audacem irreverentiam in casuum reservatorum elenchum referri, mandant hujus concilii patres et ejus absolutionem episcopis eorumque ' vicariis generalibus reservatam pariter declarant, injungentes parochis omnibus, ut de nefaria illa in leges ecclesiasticas molitione statim conquerantur coram competenti judice, qui ad debitam castigationem, servato provinciae more, procedere possit.

CAP. IV.

Haepe etiam parentes (sive ingenii imbecillitas sit. Hivo 'dainnanda industria), dum filiarum suarum nti^rimoniuin cupide et ambitiose meditantur, incautin juvenes, eoa scilicet, quibus rem ampliorem domi esse^putant. malis artibus conantur seducere et arctiori oblatae consuetudinis nexu obstringere, ut liberae familiaritatis illecebra capti paulatim tirones incallidi, ad expetitum nuptiale promissum ^ac pactum deveniant, tandethque territi metu judicii criminalis, in nuptias-ipsas facilius certiusque conjiciantur. Him* autem cum tot oriantur scandala, repudia, lites, familiarum discordiae ac ruinae: • tam gravi malo salutaribus ac efficacissimis remeN diis hiijus· sanctae synodi patres occurrendum existimant . le». quoties crimen hoc. lenocinio proximum, ex legitimis probationibus constare contigerit, in reos ut inquiratur ac pro modo culpae actio intendatur, diligentissime ı curabunt. Vt autem tanti delicti gravitas parentibus innoteacat magia, ut supradicti pudicitiae proditores- terreantur, utque fiant cautiopea et religiosiores in urgendis filiarum suarum nuptîia, sic, statuitur: si pater vel mater illicitam propriae filiae copulam, etiam sub* spb futuri matrimonii, directa vel indirecta conaenaione adjuvarit, ejus absolutionem episcopis pariter esae reservatam, declarat sancta synodus.

') Trid. mm. M. cap. de *Ml.* astriaL

t ap. v.

Saepe idcirco moneri debent a parochia et confeaaariis filii- et filiae-familiaa, ut nunquam, inactis •t inconsultis parentibus, maritantor fidemye obligent auam. Sicut enim, parentum expectato consensu, diviaia humanisque legibus debitam reverentiam praestant ac obedieatiam, cujus ipso pollicente Deo praemium eat longaevitas *); ita inobedientia in re tam gravi, cum praecepti violatio ait Deo et homiMbus exosa, origo et fons merito dici poteat. unde tot infausta connubia et conjugum fastidia, moerores, damna, odia scaturire videntur.

CAP. VI.

Quodsi in matrimoniis celebrandis vel eorum occasione alii pejores abusus nobis adhuc ignoti . forte irrepserint, eos statim atque notuerint, valjdis remediis corrigent metropolitan!·· resjiective et comprovinciales epiacopi. Comesaationes interim minus sobriae, quibus contaminari solet nuptialis laetitia, ai omnino tolli nequeunt, ut saltem in diem posteram remittantur et ad moderationem reducantur christiano conjugio dignam, hortatur aancta synodus et a parochis tempestive' suaderi cupit; quod^-anim in matrimonio sacrum est. intemperantiae gaudiisque profanis et immodicis misceri dedecet. Iis autem ne intersint paror.ii. etiam vocati, omnino prohibetur.

‹ AP. VII.

In hujus provinciae dioecesibuSKnaXrimonis nunquam. nisi dominicis featisque diebu·*). quantum fieri poterit, iis tamen intervallatis sive interpolat», et inter missae parochial» aolemnia denuncientur ac publicentur. Sponsi sponsaeque nomen et cognomen clare et articulate exprimuntur; non omittantur qualitates et indicia, quibus illi al> omni alio ejusdem sevum nominis et cognominia distingui ac discerni possint: vitetur fréquentions jiopuli concursus, etiam occasione expositionis sanctisaimi et benedictionis accipiendae congregati ; . nec factas publicationes scripto teatificetur parochus nisi p<»t elapsum ab ultima diem integrum. Quia vero, magno fidei publicae multorumqne honestatis damno. evenire potest, ut. futuras nuptias dum promulgare habent parochi, contrahere volentium nomina confuse et submissa voce (sive an ait. sive negligentia) sic . proferant, ut circumstanti plebi prope inaudibilia sint, indeque inutilis fiat ac quasi nulla promulgatio: ideo monentur parochi eorumque vicarii, ne talia inpostenim attentent, poena interdicti · ipso facto incurrendi. Ad impetrandam autem publicationum immunitatem exhibeatur fidos baptismatis, unde eorum, qui proximum conjugium meditantur, patri» et matris nomen erui possit, de quo in posterum mentio habeatur in i}»is dispensationibus concedendis. Haec vero cautio sollicite adhibeatur, ut vitentur errores pene inextricabiles, in quos saepius ex nominum praenuminumve aequivocatione et ambiguitate inducuntur bene multi, dum de .haereditate litem habent, quam procul dubio perdituri sunt, nisi, quaecunque ad descendendam sive originem suam pertinent, manifestare possint.

VAl·. VIII.

Advertere etiam debent parochi, ne nimi^ata' suarum facultatum interpretatione credant, se posse ad matrimonii celebrationem procedere, inconsulto episco} o, vel sine ejus dispensatione *). si agatur

*) Exod. XX. 1».
·> Trid. ibid.
•1 Trid. Ms». M. cap. *, dr nef

de exteri·; quandoquidem experientia nobis compertum est, ex tali saepe arbitrio evhnire, at sped legitimi matrimonii adulteria et ooaeabiaatM impune tolerentnr. Et quidem, quamvis extraneorum vel vagorum hominum matrimonio interdam in episcoporum cancellariis justa opponantur impedimenta, eum tamen oppositiones illae rive inter; cessiones vix notqe esse possint parochia, facile est, hos deludi ac circumveniri, dum sibi a domicilio in sua paroebia subdole fraudulentarque fixo aut ab exhibita falsa baptismatis stntaave liberi testificatione non satis cavent. Haec itaque causa est, curviimiam parochorum in conjungendis oonnubiis confidentiam improbat sancta synodus ac damnat poena interdicti, ut supra. I

CAP. IX.

Denique mandant concilii patres, ut puerperae, cum primum A partu foras prodierint, ad ecclesiam parochialem, Deo gratias acturae, se conferant, ibique benedictionem a parocho, quantum fieri poterit, juxta divi Caroli praescriptum, suscipiant.

TITULUS XXXVII.

Do ottoio paroohL

Prooemium.

ctfvTMtm MtarwN amore ac *pratetft* jxtrodbaa.

Sacerdotes quidem omnes doctrina et sanctitate morum prae aliis eminere oportet, utpote qui augustissima religionis mysteria tractant, conficiunt populoque dispensant; parochos tamen, qiti in domi) Dei et sacerdotali charactere insigniti et ad pastoralem animarum curam destinati sunt, insigniori quadam eruditione, pietate, studio aliisque virtutibus atque animi dotibus instructos esae decet, ut tunto suo pares esse possint oneri. Cumque divini pastoris Christi Domini vices obeant, non solum, ne ab ipsis quidquam desideretur, quod ad pixH priarum ovium salutem pertineat, adniti debent, •ed etiam erga eas ita esse affecti, ut labores, vigilias, curas aerumnasque perferre ac mortem ipsam pro grege, si necessitas postulaverit, oppetere ,parati viduantur, ejus scilicet, qui pro ovibus suis animam posuit, exemplum intuentes et expressam in se charitatem factis exhibentes.

CAP. I.

Fidelibus evsngelicmn puesi sssidse ftangat.

Quia vero psuochiale munus non in eo tantum consistit, ut fidelium animae caelestium sacramentorum pabulo reficiantur, verum etiam, ut salutari doctrina verbisque aeternae vitae nutriantur, summo esse debet parochis 'studio, ne commissae- ipsis plebi documenta necessaria opportunaque hortamenta unquam deficiant, diebus maxime dominicis. Pastorales autem, persuasorios et praeceptis plenos, potius quam eloquentes sermones, habeant Dicendi materiam eruant ex ipso , diri evangelic'). Hoc breviter atque ita dilucide explicent, ut populus etiam rudior religionis nostrae mysterila,ÿro silo captu erudiri queat. Denique nec ea, quaa promulgari vel annunriari soleat inter missae parochi*!» solemnia, tam cire* festos quam jejuniorum dies proxime imminentes, nec ea, quae ex officio, per modum deprecationis recitanda sunt, omittant.

c a p. ;l.

Puer»·. qnsdvsgnisMli praesertim tempore, srariat sd primam corporis Christi ssmptiomnm.

Licet autem jam, ubi de cateebismo actum est, data sint monita opportuna, quae ad juventutem eathoboM fidei praeceptis imbnondam pertineat: hoc tamen parochis nunc etiam commendandum restet, nimirum ut aerum quisque, praeter generalem rudimentorum fidei expHeationem, puero· et puella· aetatis idoneael) singulari studio edoceat ut edoceri faciat de iis omnibus, quae ad primam corporis Christi sumptionem assamario requiruntur. Ad. hoc vero curam oporamque 'suam conferat, quadrageaimali praesertim tempore, ut ad communionem paschalem dignius deinde ac ferventius accedant.

CAP. IU.

Verbi riviri ae deprimat dignitatem, dsm populariter catéchisât. Aegrotis sc egrais opportunam ferat opem. Nos alias femnlas ille, baud seras ac oaeteri de clero, quam probas •asqus mitem quadragenarias habeat domi.

Quodai ad rudium puerorum commodum utilitatemque attineat vernaculam linguam adhiberil), ridiculis ac vilibus provdrbiis non utatur in dicendo parochus, sed potius ita sit memor dignitatis, qua decet praedicari verbum Dei, ut ab ea ne tunc discedat quidem, cum ad ingeniorum tarditatem accomodate dicere laborat. Aegrotos maxime cordi habeat, nec in propinquos consanguineosve suos ea sit voluntatis propensione, ut pauperes parochiae suae familias negligat, quas tamen in iis, qttibus urgentur angustiis, non modo paternae consolationis adminiculo recreare, sed (t et) eleemosynarum etiam subsidio interdum reficere debet atque sustentare. Talem autem dum se praestabit, patrem in pastore dignoscent parochiani, nec ei ad miserorum levamen sic parato convicia solita facient ob superfluentem ex proventu ecclesiastico pecuniam in nepotes alendos, egenis inhumane derelictis, impensam. Caeterum, si consanguineis ad rei domesticae curam famulatumve non utatur, ancillas ad minus quadragenarias sibi eligat (hoc autem omni pariter clero statutum esse intendit sancta synodus), quarum probi et probati sint mores, quas seorsum vivere juvet, et quae sodales puellas, si quibus familiaritate devinctae sint, in ipsa claustra raro admodum ac fere nunquam intromittant.

CAP. IV.

Raras titra necessitatem vacetur. Alienis nunquam »<lii· faveat, nec eniquam sit devinctior. Abstineat a profanis. Iu cibo st pota moderatas sit ac temperans.

Parochi raro per urbes et oppida vagentur, nisi urgente ministerio. Ut autem a conviftis popularibus ac querimoniis tuti sint, nullam in Limultatibus ac inimicitiis partem habeant, nec cuiquam se facttqnutn. fautori unquam adjungant. Imol vero in hoc maxime studium collocent suum, ut se ab omni arctioris necessitudinis vinculo aut caute expediant, aut sedulo defendant: ne, dum alios negligiutt ahorumque parant sibi gratiam ae fovent, inter parochianoa, ac praesertim superbos inter loci primores plebemque stomachosam, suboriatur aemulatio quaedam invidiae proxima et ministris sacramentorum semper damnosa. Quod de clericalis vitae norma in nostra jam constitutione decretum fiait, hoc sibi diotam praecipue ae praeeeptum intelligent: eoe enim, qui caetaris praefecti sunt, prae oaeteris etiam abstinere oportet a mundanis oculorum auriumque oblectamenti·. Histrionum, circulatorum aliorumque turpia et obsoaeha canentium petulantiae non solum adversari debent, verum etiam impedire, ne applaudat multitudo aut assuescat. Praoterea'temperantiam in cibo et pota, quae firmissimum est castimoniae munimentum, fideliter et inviolate servent enmdemque pnrochia-

'I Trid. «esa tt, cap. », «t in dsersto de s4ssrvaaris.br osl. missas

') Trid. ses* M, rap. 7, ês rer.

·) Cone. Avsa. hos tit. te

ni* «ai· servandam saepe proponant. Cogitent autem difficile omnino ewa, eum ad alienam utilitatem ao salutem apposite et efficaciter dicere posee, cuja» mens immodicae'comessatiom· nsu obtorpuerit

CAP. V.

Caveat «ibi ab avaritiae Mrdiba· ac aieiiine: qsedqse snpsrat de braeiril proventlhs·, aapieater impendat

Quod «pectat ad sordidae tenacitati· ac avaritiae famam, quam laiei clerici· inurere solent, ea ut omnino vitetur a parochia, summopere optat sancta synodus. Ne itaque id, quod sibi ratione congruas assignatur, vel quoacunque alio· redditu· adventitios, quo· *camtalat* nuncupant, in alio· impendant uau· praeter modicum ac decentem sui victum cultumque; tum »i quid redundat, in pauperum levamen erogetur. Nunquam quippe pastorum auctoritas labefactatur et enervatur magia, quam cum ipsi ope· exaggerandi cupiditate flagrare videntur.

'CAP. VI.

Non indecori lucri cnpidui ait.

Quoniam vero eo· maxime dedecet lucri faciendi occasiones nimis avide insectari, hoc"synodali decreto ipsis stricte injungitur, ne quia ex ipsis, sive perpetuus sit sive ad nutum amovibilia. audeat immiscere se exactionibus seu conductionibus bonorum juriumve spectantium ad priore·, decimator·· dominoave aut barones oppidi suae curae crediti, poena suspensionis ipso facto.·

CAP. VII.

« Residentis· legibus ac conditionibus obtemperet: nec lites ultro sectetur.

Decretum ') sacri concilii Tridentini de residentia fideliter a parochis servetur: et, quoties longiori absentia opus erit, episcopi assensionem sibi quaerant, memoratis legitimis causis, quibus impetrari expetita licentia· possit, ep subrogato vicario, qui absentis munere rite fungatur. Quia autem litigandi cacoethes sive prurigo nonnullo· ita parochos agitat, ut varia· saepe profectionum et absentiae causas comminiscantur, eos primum sancta synodus hortatur in Domino, ut, si de re familiari agitur, litem movendam sive defendendam committant fratribus aliisve consanguineis: praesertimque optat, ut res, quoad ejus fieri poterit, eum bona gratia et semota omni cavillatione forensi componatur; sin autem de juribus seu praeeminentiis curialibus agendum sit contra priores decimatores sive curatos primitives, non intendatur lis .quin petitum prius fuerit cqnsilium ab episcopo, qui vhl tempore visitationis vel extra, discussis citra judicium. ac disceptationem querimoniarum civiliumve *iatioatianaa* causis. djabit operam, «d *Jiat atqualita»')* contentionumque dirimendi vias aperiet.

CAP. VIII.

Iu· «ieni· dissidiis suam pacificatoris iadnat personam, usai moans exerceat.

Caveant pariter, ne «β unquam motis movendisve inter parochianos suos litibus ingerant, nisi vero nee ementito studio conciliandae pacis adducantur. . .

CAP. IX.

Proprii» quidem juribus prospicere laadabilitet potest: non iu tamen utilitati serviat aaae. at ipsa ecclesiae nae jsn negligat.

Propria quidem jura tueri laudabiliter possunt ae debent paroehi: st non minus praestabile est, assiduam eos operam navare tum servandis Sccle-

') Trid. *aa* ·, eap, », de rst, st s···. SS, cap, l. ds ret I α ow. vni U.

•iae suas juribus rsbusqse mobilibus aut immobdibua, tum etiam perquire·^» ae recuperandi· actis seu instrumentis, qaibas probetur aliquid ffiisee vel testamento, vel legato, vel gratuite donatione ipsi scrlesiae relictum. Quocirca moneant saepq^tabulario· seu notarios locorum ut, si quid hi suis ia acti· scriptum noverint, quod sit ia rem utilitatemque ecclesiae, quamprimum revolent, Mb poena excommunicationis. juxta caput: de testamentis et legatis, concilii provinciali» domini Tauruaii*): utque intra triduum post mortem teststoris legata pia, si quae sunt,, parochis nota faciant, mandanda scilicet fundationum sive legatorum quorumcunque libro, in quo et notarii st fitndatoris aut testatoris et anni dieique mentio non omittatur. Liber autem praedictu· penes parochum et in tuto positus remaneat, successori deinde fideliter tradendus ab haeredibus ipsius, sive a consulibus, sicubi forte in more positum sit, ut acta aliaque parochiae documenta, dum vacat ' beneficium, in archivis publicis ad majorem cautelam, facto prius coram testibus inventario, recondita serventur.

<'AP. X.

BaptbuuaU, mstriiuoais morteoeque in scis refersi sd u,<rm«m praeeentia concilii. Nihil in evelesia' pela* dennneiei nisi caute et legitime asctoritste frein·.

In baptismatum, matrimoniorum et mortuorum codice non alia scribendi adhibeatur forma quam ea, quae a praesenti provinciali concilie probata jam et praefinita, typis deinde mandanda et publicanda est. Sic autem baptismatum et mortuorum acta conficiantur, ut nativitatis respective ac morti» hora, quantum fieri poterit, memoretur.

Nihil a parochis in ecclesia denuncietur, nisi ex. legitima potestate procedat: nunquam vero quidquam, quod ad privatas personas earumve jura et res familiares pertineat. Monitoria insuper, licet a competenti judice ecclesiastico prodeant, a parochis tamen et eorum vicariis non publicentur, nisi consulto 'episcopo: episcopus autem ea non concedat nisi gravissimis de causis, re mature perpensa, et alia non suppetente ratione conquerentinm damna resarciendi.

• CAP. XI.

Conveniente· «ibi libros coeperet ac legat. Coaeilinai Tridentinum ejnsdemque catechuaiaiu penes se habeat, t'ao ritei Romano utatur. Gregi· sibi commissi rutwuem a «e sliqnaado reposcenda* eaee cogitet.

Congruentem sibi librorum supellectilem comparent parochi, ut ex assidua sanctorum codicum lectione rerumque divinarum meditatione optimam scripturarum consolationem capiant '), ut parochiales sollicitudines patientia tolerare doceantur et, quaecunque ad suam doctrinam scripta stint*), ita in propriam utilitatem convertant, ut et plebis ehri··tianae institutioni ac eruditioni doctiore· ipsi sufficere valeant. Nec avaritiam Mam aut segnitiam paupertatis patrocinio protegant parochi ac secundarii. dum negant, libros se habere p<*se; quandoquidem locupletissimam sacris ooacionibus hortationibusve ukateriam suppeditat accurata lectio unius breviarii Romani: in quo scilicet congestae reperiuntur «electiores patrum homiliae, praecipua scripturae loca sanctorumque vitae, et unde, tanquam ex promtuario, nova facile hauriri possunt qualibet die dicendi argumenta. Concilium insuper Tridentinum, ejusdem catechismum Ac rituale Romanum sedulo prae manibus habeant eoque uno in tota provincia utadtur; rituum siquidem varietas

'I Ceae. Aves., tit. W, de teetasteat».
1 Son. XV, A
·) IhH. XV, «.

novitasque vitandae «nat, utpote quibus in ministrorum animo· dubitatio saepe ao perturbatio immittitur, formulae inducuntur, val minus rd null·-* tenu· episcopo probatae, fldssque ipsi minibterio debita imminuitur. Serio item attondeat ad onera •ibi in collatione beneficii cum animaram oura impolita *): cogitent rationem ie mm reddituro· Deo, qui ab ipsis et a nobis in tremendo mo judicio repetet fidelium anima·,ı nobi· concredita· et incuria tamen nostra vel pravitate damnatas; M ne austere cum ip*is agat supremus ille paterfamilias'), memoria saepe retractent atque perpendant iUud Exechieli·*): *Bate dieit Domùuu Dmu: eeee ego ipee taper poetaret reguiram* grspem sssmb ds mean «orum «t e«Mer· /actam «os, ut uZIre non *pateant gregem, nec paeeani ampliat peutom eemeiipeoi,* et reliqua, quae continentur toto capite XXXIV, in quo perplura reperient sibi summe utilia, quibus ad diligentioreni animarum curam procul dubio stimulabuntur.

CAP. XII.

l*ii« eienitationibo· sc usditatioaibi» isipearioren datant· opersm, in clericalis sat regularis dumu solitudinem, quotannis, l*r octo saltem dies, secedat. Canonici, bénéficiât! caeteriqne de clero idem faciaat.

Cum nemo sit, sive sacerdos sive laicus, qui, postquam toto ferme anno, variis distentus curis ac negotiis, ab opere non cessavit, ita infensus sibi i|>se sit, ut aliquot saltem dierum otium non tribuat reficiendis viribus et firmandae valetudini: neminem etiam esse decet adeo sui immemorom, ut in aeternam suam salutem, multo sane intentius curandam, aliquando cogitationes suas non derivet. Canonicos itaque omiifis, parochos caeterosque de provinciae clero hortatur sancta synodus in Domino, ut quotannis in aliquam aut clericalem aut regularem domum, per octo saltem dies, secedant, in qua meditationi ac orationi libere vacent et ad divini cultus animarumque studium atque virtutum ecclesiasticarum exercitationes magis magisque accendantur. Ne autem lucri cessantis 'species' deterreat quemquam, eadem haec synodus juxta mentem Clementis pp. XI.') statuit, canonicos ac beneficiatos ex tali causa absentes pro praesentibus habendos esse, declaratque parochos, quamdiu divinarum sic rerum commentatione ac recognitione sui detinebuntur, residentiae vinculi· esse legitime solutos, modo vicarium aliumve sacerdotem nullo parochiae damno in eui locum suffecerint.

CAP. XIII.

Isvtitmintar cosrentnq quolibet mense agendi, at is sis familiare· de casibus «awrieatise sermones eoatbnmtar.

Congregatio seu *conferentia**) casuum conscientiae, adeo parochis ipsis eorutnqus vicariis ad conscientiarum suarum tranquillitatem utilia, in qualibet provinciae dioecesi juxta episcoporum mentem et edicta, hac de re publicanda, assidue convocetur singulis'mensibus. Nec aegre ferant parochi quod hic instituitur, quandoquidem eo tantum animo fit, ut sacramentorum dispensatores saoerdoteeque omnes majori praestent muniorum suorum inteHigentia et ad res arduas paratiores evadant Menstrui autem illi congressus sive conventus in civitatibus episcopalis residentiae habebuntur, quantum fieri poterit, coram episcopo vel vicario generali^eisqlfe interesse ne confitentur omnes civitatis paroqni eum caeteris de clero ad formam edicti.

'I Trid. MS· S, cap. I, de ref.

*) Lac. XIX, 3S: *eciebat,' good* ego Aeme *mettrai eam.*

•I Esech XXXIV, 10.

'I Clem XI, *later* gnmamsM·, «ab data Rem··, As 1 ftbr. a 1710.

•rceae. Bom., Ut. IS, esp. 0.

TITULUS XXXVIII.

Do qualitate praaRetendorum sxsroitio fonctionnas ouiiaUnas.

KxpUeutar madlUmM·, rise qsiba· nesse exteras, rive mecalari· rit rive regalsris, sd «ecunduii vfcariiqne manna exer-Madam sdmitteadn· eat.

Prooemium.

Jam de parochis et parochiali munere abunde statutum est; nunc iis, quae pertinent ad secundarios vicariosque, sive saeculares sint sive regulares, opportune prospiciendum.

CAP. I.

Primo itaque nullus inposterum sacerdos .advena in fanctionum parochialium exercitium admittatur, nisi testimoniales episcopi sui litteras exhibuerit, ex quibus pro certo haberi possit, eum esse sufficienti et sana doctrina praeditum, e propria dioecesi in aliam demigrandi legitima potestate instructum, nec censuris ecclesiasticis irretitum.

CAP. II.

Nullus itidem admittatur, ut supra, ex regularibus ad laxiorem vitae statum transistis, quin clara et indubitata testimonia tum episcopi, tum superioris localis protulerit, quibus legitimae ipsius translationis veritas manifestetur, et authenticas litteras ostenderit novi praelati et superioris *ad quem,* in quibus et mentio fiat facultatis permanendi extra claustra, et illius facultatis causae absque fuci aut ambiguitatis suspicione perhibeantur.

TITULU8 XXXIX.

De quadragsaimaU aliorumque sacrorum jejuniorum observantia.

Jejunii 'nsoearitas utilitaaqne demonstrantur. Pecrcto Annantur comprovincialium episcoporum constitutiones de sanctae quadragesimae obaervatione. Cavetur tandem ne convivia, ultimo baccbanalium die -fleri solita, extra justos limites in ipsam quadragesimam protendantur.

Prooemium.

Inter plurima eaque, miserente Deo optimo, concessa nobis subsidia sive media ad salutem non infimum sane in utroque testamento locum obtinet jejunium. Tot autem illud sanctorum patrum effertiir elogiis, ut alia hic commendatione non sit opus, sed satis futurum sit, si, inculcantibus verbi divini praeconibus, noverint fideles quae praeceptis, quae consiliis ecclesiae praestanda sit obedientia, ubi pia illa mater, de communi nostra salute sollicita, nos ad jejunationem, statis anni temporibus, hortari potius quam cogere videtur.

Ne itaque tanto tamque efficaci medio abutatur plebs nobis concredita, neve saluberrimo jejunii beneficio in damnum suae salutis frustretur: haec, quae sequuntur, ad sacrorum jejuniorum observationem statuit ac decernit sancta synodus.

' CAP. I. _|>

Cum ex ciborum immoderato usu non solum corpora quandoque infirmantur, sed animus ipse sua patitur intemperantiae damna: hinc est, quod ecclesia, nbscetw quantum et animi et corporis castigatione indigeant fideles, qui undequaque diverse tentantur, et quibus, quamdiu versantur in periculo, multa et valida praesidia necessaria sunt, quadragenorum primo dierum, ad Christi ejusque praecursorum exemplum, jejunium instituit ac deinde, cuilibet anni tempestati, solemnia trium dierum assignavit quoque jejunia. .Dum autem unusquisque annus, dum unaquaeque anni tempestas chri-

atiano jqjunio sanctificatur: quaedam quasi primitiae regi saeculorum immortali et almo siderum ae diarum ooaditori offeruntur, nosque ipsi salutari corpori» maceratione et a Terreni» affectibus liberiore*' et ad festa solemniora religio·* colenda dignumque sacrorum mysteriorum usum paratiores fimus.

CAP. Π.

De hac ecclesiae mente *), ut Christiana plebs monitis et hortationibus edoceatur, parochorum et concionatorum selum atque charitatem excitari, superfluum esae credit sancta synodus, quandoquidem ipsorum est officii ad omnis ecclesiastici praecepti legalem observantiam caeteros verbo et exemplo adducere. At dum hac de re ad populum dicunt, non id tantummodo curent, ut de recurrentibus publjcorum jejuniorum temporibus seu diebus commoneantur fideles, verum etiam, ut putus cibique parcitate ad festorum celebrationem se accingant, sciantque, quantum ad pietatis exercitationes conferat sobrietas, et quam alacri fide jejunia.servanda sint, quibus culpae, quas, dum hic vario tentationum impetu misere jactamur, debilitate camis et cupiditatum immoderatione commisimus', expiari aut praecaveri possunt.

CAP. ΠI.

Caeterum quoad ciborum qualitatem ac eorum usum dispensationesque. ex indulgentia antistitum quandoque pro corporum temperatura vbl infirmitatum natura concedendas, hoc arbitrio episcoporum relinquitur: eorumque constitutiones, quae de observantia quadrageeimali quolibet anno publicari solent, sub poenis vi earumdem constitutis, sedulo serventur et exsecutioni mandentur.

CAP. tV.

I't vero vitetur inposterum, quod saepe fieri accepimus, protrahi nempe comessationes ultimo baechanalium die ultra inediam noctem: hoc provinciali decreto praecipitur et mandatur, ut tam in metropolitans ecclesia quam in cathedralibua caeterisque etiam ruralibus parochiis, accurantibus respective capitulis et parochis, pulsetur una ex majoribus campanis hora sexquiundecima vespertina diei ultimi baechanalium, cujus Campanae pulsatio continuetur usque ad primum hotologii publici sonitum, quo media nox atque ineuntis quadragesimae solemnitas annuntiantur.

TITULUS XL.

Do paenMentium oonftatarnltatibua.

l'aenitentium sodalitate·, e priatiM disciplina delapsae ac roepemunero ab epiacoponua ae parochonun reversatis deedacentes, variis decretis reformanda» esae, statuit sancta synodua.

Prooemium.

Quanto utiliores fuerunt recentes a sui constitutione id genus sodalitates!) ad excitandam in laicorum animis pietatem charitatemque fraternam, tanto deflexerunt magis ab institutorum proposito, pietatis scilicet calorem progressu temporum imminuente. Et sane nec antiqua *parhitminuu* jam viget disciplina, nec ipsi multum curant adhibendam adversus parochos reverentiam, quandoquidem infausto eoque frequeriti experimento docbmur, com*fratrt»* sive sodales ita se credere omnibus obedientiae legibus solutos, ut non alio quam suo arbitrio saepissime agant, curialibus interdum juribus adversentur, contumblipai ac litigiosi obluctantur parochis, ipaorumque nonnunquam episcoporum voluntati refragantur. Ideo hoc provinciali decreto renovant patres concilii, quidquid in synodia dioecesanis vel specialibus constitutionibus a metropolitano et episcopis respective jam statutum repentur: superadditisque opportunis remediis, quibus varii abusus, hactenus forsan aut ignoti aut indulgenter dissimulati, aliquando tandem tollantur, haec, quae sequuntur, decreverunt:

. CAP. I.

Conatitutionibas ab epiacopo approbatis munitae sint omnes.

Prima, si quae confraternitates noviter in provincia institutae' vel exleges sint vel statuta habeant ab episcopo non approbata, tam necessaria auctoritate quamprimum muniantur.

CAP. II. .

Hos anos <<>nventui* non agant sodales nisi post miaasw psrocbialem. hora certa et constituta celebrandam.

Stcuoda, diebus festia ac dominicis, dum parothiulis misas celebratur, dutnque sacra oratio, vulgo prône, habetur ad populum, vetat sancta synodua. ne in pasmlentiuns sacellis celebrentur missae, neve officium beatae Mariae virginis aut aliae quaelibet preces recitentur; absurdum enim est, tune maxime portionem gregis aliquam abesse et alio distrahi, dum pastor ipse e suggestu tanquam e specula oves recenset, compellat et commbnet suas, quamvis omnes omnino in parochialem ecclesiam ex antiquo et probato instituto convenire debeant. Ideoque et parochos hortatur sancta synodus, ut certum tempus assignent parochiali missae celebrandae, et statuit, ut nunquam nisi post eamdem celebratam aupradicti sodales in oratoriis suis aut sacellis ad solitas spas quantumlibet pias exercitationes congregentur.

CAP. III.

In sodalibus ad officia eligendis, in reddendis rationibus, in sodalitii aere impendendo quaedam hic praetiiuta observentur.

Tertio, electiones *ofjiciariorw** tempoJ(p debito inposterum fiant, vocatoque parocho, in hunc effectum ab episcopis ad nutum delegato, qui si aliis fuerit distentus curis, alium presbyterum in sui locum substituat. *Coufratrr»* autem excommunicari vel blaaphemi vel vino intemperanter dediti vel alio quovis titulo inhabiles a muneribus excludantur *). Item rationes quolibet anno referantur coram parocho, qui tanquam ab episcopo specialiter delegatus habeatur, et coram aliis de more vocari solitis; rata autem ' accepti et «expensi nomina non erunt, nec libdr existimandus erit thesaurarius, donec computationibus nomen parochi fuerit subscriptum. ' Praeterea, si post recognitas rationes aliquid de coq/iraiermtudu fructibus redundans in aerario reperiatur, nulla omnino impensa fiat excedens scuta quinque monetae regiae sine episcopi licentia, quae, consulto parocho, prout res poscet, opportune permittetur.

CAP. IV.

Sodalitatum fracte» ne in epulas el bompotatioaes,, *cd in pio» ac laudandos usa» abeant.

Quarto, intolerabilem usum profundendi roa*fratonutaium* redditus peculiumve, ex elehmoaynis aut oblationibus collectum, in convivia et potationes improbat omnino sancta synodus ac prohibet, poena interdicti quoad oratoria et inhabilitatis ad munia coq/ratermtatum quoad ipaos cob*/ralroo,* bujusce legis violatores: jubetque eadem, ut talia inposterum pecunia in necessarias tantum

') Trid. ssss. », ds ref.de jejuniis.

*) Coeo. Avos, hoc titl ββ [Mrnui-Coleti, Omc., (IMS), XXXIV, IMI).

'1 Coae. Ave». iMd. [Mana-Cohti, Le.).

reparatione· et sacrae «upeHectili· aocrMonem •beat. Qui» tamen hic agitur de re ad pib· mu» destinanda, religiosa pani» benedicti, valge piUseu, sodalibus dispertiendi consuetudo servetur, dum placentarum numen» et qualitas debitae moderationi congruant.

CAP. V.

Secr*e rapeUMtili· iaveetariu» live synopsi» fist Va» at inatnuMnt» sser» i» laeo talo daoeater ooaAita aerveatar. Sacella et «aeraria stat ad loci digaitalee ecMHunodate instructs. Hia ossnibe· aKlaqoe, ad ‹Dei ealtaia'et fturiatfoMa pertinentibus. extra civitate· episcopslen invigiles» parochi

Quinto, eonfratm inventarium vasorum sacrorum aliorumque ornamentorum juxta decreta, verisimiliter publicata in pastorali visitatione, quamprimum conficiant: sacra omni» supellex in loco tuto et decenti servetur [1]: supradicta oratoria eorumque sacraria sint apte et pro dignitate composita. Mandat autem sancta synodus parochis provinciae focaneis, ut ea, quae in suis parochiis posita sunt, tanquam ab episcopis specialiter delegati, saltem quolibet anno visitent: et si quid irreverentiae ve) in officiorum celebratione vitiosi aut abusivi compererint, episcoporum intercedente auctoritate corrigant ac reforment: videantque praeeertim, an fundationibus, quarum exhibita sibi documenta perlegent. sive aliis ecclesiasticis servitii» fideliter juxta testatorum mentem satisfiat.

CAP. Vt.

Processiones extraordinariae nullae sint, nisi episcopo annuente: ordinarim et modeste dant, .advocato parocho < jus praecedendi penes eam sodalitatem sit. quae prine fuerit instituta.

Serto, processiones publicae extraordinariae tam intra parochiae fines quam .extra nunquam fiant, nisi facultate ab episcopo data, et nisi parochus aut. recusante parocho, proprius *cwfratermtati»* capellanus aut hujus defectu alius presbyter, a parocho subrogatus, in posmisttinsm societatem adsciscatur, quod ut gratis fiat, mandant concilii patres. Viri ac 'mulieres separating oYdinatim, graviter ac modeste procedant[2]), vitent contentiones, quibus, incessus interturbari possit, nec unquam extra territorium pernoctent. Quod vero spectat ad praegpmiendi ac praecedendi jus, de quo ejusdem oppidi ve) loci confraternitates, alia cum alia, contendere possunt, haec erit controversiae dirimendae regula, nempe, ut, quae, prius instituta fuerit ac confirmata sodalitas, priorem gradum obtineat

CAP. VH.

In exsequiis sodaliwa. sive defunctus in qnelesia psrochtafi sive is ipso sodalitatis saoello sspeUstar, de cereis se faculis liat, at statuitur.

Soptimo, licet ex ecclesiae indulgentia liberum cuique relinquatur arbitriiim, sepulturam 'sibi eligendi: quoties tamen acciderit, ut eam' quis elegerit in oratoriis supradictis, in quibus jus sepeliendi jam a concilii patribus vel ab eorum antecessoribus fuept indultum, mandat sancta synodus non solum, ut iis funeribus ea, qua par eet, ratione intersit parochus, verum etiam censet, faculas, quae circum cadaver ad ftinebrem pompam deferuntur, eidem esse parocho sine controversia tradendas. Quodsi sepultura in ecclesia parochiali eligatur, quamvis defunctus de gremio eeqfrotrMi sit vel cum ipsjs sub exitum vitae consociatus, idem ipsa synodus servandum 'existimat, additis praeterea cereis altari impositis; cantori vero, quos prae manibaa habent singuli sodales, ratione tantam supradictae consociationis ipsis sodalibus indulgentur, nisi maluerint, eoe* in oratorii sui ujilitatem adhiberi, aalvis semper juribus et legitimis consuetudinibus ecclesiarum.

CAP. Vili.

Sacerdotes* in .rodslitotibes ad rem divinam adhibiti, erga parocho» révérants» sint st Mundam sodalibus reverentiam persuadeant; ne turbatores sint, aed paris, et concordiae conciliatores.

Octoso, sacerdotes quoscunque, servitio talium sodalitatum addictos, serio sancta synodus monet, ut erga parocho» reverentes sint, sinceroque paci» studio permoti, enmdem sodalibus observantiam persuadeant. At si. pravo consilio sixanin «eminare et discordiam suscitare praesumpserint, de ministerio suo dimovendos se esse sciant et poenis a jure statutis, servato provinciae more, corrigendo».

CAP. IX.

Rectore» atque priores ad institutorum observationem advigilent; fraternam foveant charitatem: pastoribus sibi praefecti, sint obsequiosi: munus suum diligenter dbeant.

Rectore» quoque ac priores *confratomitatum* hortatur in Domino sancta synodus, ut constitutionibus puis religiose inhaerentes, nec unquadt a fundatorum mente, quire disciplinae firmamentum est, nec a charitate, quae nexus est societatis^ decedere quemquam patiantur: sed ipsi aliis exemplo sint, pastoribus sibi ab ecclesia praepositis obsequantur munusque suum tam integre, tam accurate exerceant, ut divinam gratiam promereri possint.

cap. X.

Agitur nunc de alii» sodalitatibus. ‹iftlciarionim electioni, computationum recensioni., proventuum justae dispensationi. missarum votivarum celebrationi prospicitur.

Sunt et aliae *confratorniiait.i* sive sodalitates artificum, vulgo maîtrises, sub patrocinio quorumdahi sanctorum in ecclesiis constitutae. Hae vero cum nostris plerumque indigeant monitis ad rectam administrationem redituum, vel ex fundatione provenientium vel ex. contributione sive eleemosynis, quae exigi solent ab iis, qui, dato nomine, in societatem assumuntur: ideo sancta synodus, abusuum exstinctioni semper intenta, sic decernit

I. Electiones administratorum, vulgo *baiUe,* aliorumque officiariorum nunquam fiant, nisi placide, moderate et praevia convocatione, debita.

II. Electio fiat per vota secreta: nec valida habeatur consilii definitio, nisi ex tribus suffragiorum partibus quae in unam sententiam conspirarint, modo tamen aliter non fuerit in statutis praescriptum: alioquin satis erit, si suffragiorum multitudo dimidiam partem excesserit.

III. Quolibet anno rationes edantur promotoribus, ad buric praecise effectum ab episcopo delegandis.

IV. Cum pessima haec invaluerit consuetudo, 'ut talium sodalitatum frhotus sive proventus magnam partem ia convivia et comesaationes impendantur, declarat sancta synodus, similes sstosae pecuniae disperditiones a promotoribus de mandato episcoporum non esse comprobandas, sed eas tantum expensas, quae aut'pro ornando ac reôoncinnando sodalium sacello aut pro excudendis imaginibus aut pro comparanda benedicendi ac distribuendi panis copia necessaria factae fuerint. 'Hic tamen non improbantur cenulae sive jentacula aliaeve quaecunque epulae, quae de more magistratibus apponuntur.

V. Noverint tales administratore·, quod, etsi in eocleeiis regularium constituta fuerint sodalitia, obnoxii tamen ipsi sunt legi supra statutae de re-

[1] Coae- Aves. ibid. [Maari-CoM. l. e.].
[2]) Cone. Aveo. iMd. (Msasi-t'risti. L e.)

ferendis quolibet anno rationibus coram delegatio ab epiaeopo, juxta sacri concilii Tridentim1) mentem plarimasque ejusdem sacrorum interpretum resolutiones. Quoties .vero eleemosynae pro misais votivis offerentur in dictorum *amfntnan* sacellis, nemo .quisquam eas accipiat praeter rectorem aut aedituum, ή quia ait sacrario praefectus, quo maturius certiusque ex fidelium voluntate fiat. In computationibus autem talium tnissarum celebratio pro nulla habeatur, nisi perpetratum sacrificium sacerdos ipse proprio chirographo testatus fuerit.

TITULUS XLI.

Do montibus pistatis et frumentariis.

Montium pietatis administrstomi munis sus diligenter impleant. A fandatori» meate et conditionibus in erectionis bulls expressis ne discedant. Pareant episcoporum decretis ac statutis Rationes quotannis referant episcopo vel vicario generali vel alii cuivis delegato. Consilium de re gravi nunquam habeant, nisi praemonito episcopo. Quod ad montes frumentario» spectat, aequitati consulant dibpensatores, dum frumentum distribuitur; usurae parcdnt, cum restituitor.

Prooemium.

Inter onera pastoralis sollicitudinis non minima sane habenda est moa/mm, hospitalium omniumque piorum locorum cura'). Ut igitur quae recto instituta sunt, in suo permaneant statu et, quae eunt vitiosa, emendentur: licet jam plura a nobis nostrisque coepiscopis fuerint in nostris eorumque visitationibus definita, haec nunc et alia quaecunque provide a praedecessoribus nostris ad dictorum locorum regimen edicta vim decreti provincialis obtinere, declarat sancta synodus.

ΓAP.Ί.

Primo itaque. mont»» *pietatii* et *fmmtntarii* cum nomen prae sé ferant, ex quo facile dignoscitur summorum pontificum voluntas in pauperum solatium propensa, tam piae constitutioni ipsique aequitati valde consonum erit, si bona ex fundatione testatorum ad hoc misericodiae opus legata sumina diligentia, omnique vitata usurae suspicione, administrentur.

CAP. H.

Quapropter eorum administratores, quorum fidei ac!probitati plurimum patres concilii confidunt, instanter monendos esse censet sancta synodus, ne quid suo arbitrio immutari posse existiment ex iis rebus, quae expresse continentur in bulla erectionis vel in statutis ab episcopo confirmatis vel in constitutionibus seu decreti; in pastorali episcoporum visitatione facti»; Quae omqia nisi inviolate serventur, salva esse non potest indiligentium ac inobedientium conscientia.

CAP. III.

In computationibus recensendis eo accuratiori ■disquisitibhe opus est. quo major est nominum sive poriitanato numerus-, ideoque*) in civitatibus episcopalis renidentiae quolibet anno reddatur coram episcopo vel vieario generali hujus administrationis ratio; deinque computa, ut rata fiant, vel episcopi vel vicarii generalis subscripta approbatione muniantur. In aliis vero provinciae locis officiales, decani aut parochi pro cujusque loci natura et opportunitate dictis computationibus pari modo recognoscendis praesint.

'1 Trid. MSS. SS, cap. 11. de ref. .

■) T0d- sesa 7, cap. IA, et .Seat. i». cap. 8, de ref. Coas. Ros», aeca 4, tit. SH, de religiosi· domib. iMenai-Coleti. Coac., <18081, XXXIV, 18W-81· Beaevet. a INB, tit. SI.

*) .Trid. aeaà Itt. cap. 8, de ref. Coac. Beax, tit. 88, de relig. doaüb. [MaaahCoieti, I. c.]. Cone. Avml, tIv SI, de hospitalitas (Maasi-Coleti, XXXIV, 1M0).

CAP. IV.

Praeterea, ubi de re gravi consultandum erit ac deliberandum, seniorum consilium non cogatur, nisi praemonito episcopo, qui vel ipse vel per suum delegatum praesideat.

CAP. V.

Jam vero, cum atoadss *fna/untarii* quo^ in plurimis parochiis institutos novimus, diversis pro fundationum diversitate legibus constent ac conditionibus, eas episcopus quisque in pastorali sua visitatione diligenter expendat. Videat praesertim, an frumenti distributio, quae ad pauperum levamen praecipue a fundatoribus ordinata est, ex aequo et bono fiat; an adaequetur necessitati subsidium, habita scilicet ratione non inopiae tantum, sed et numeri et qualitatis egentium; an demum aliquid causae srt, cur de fide ae aequitate dispensatorum merito dubitetur. De caetero cavendum pariter, ne, cum mutuatitium illud frumentum restituituf, qdidquam aliud supra mensuram aut pretium dati motui exigatur praeter certam quamdam accessio-' nem. ab episcopo in ipsa montis constitutione approbatam et rectae horrei administration· necessariam. Absurda siquidem res esset et monstro Similis, si beneficentia in pauperes cum usura consisteret.

TITULI S XLII.

Do hospitalibus at allia locis pila.

Publici valetudinarii regimen in tribu» maxime positum eat', scilicet honoram sdministratione, corporum curatione, animaram moderamine. Iie hi» tria subsequenda capitula statuunt i in quorum ultimo sacerdotibus, aegros rbristiam* caritati» stndio invisentibus, indulgentiae conceduntur.

Prooemium.

Nosocomia sive *hotpitalia,* quae ad pauperum infirmorum solatium condita sunt, non minorem patrum concilii sollicitudinem sibi vindicant; ideo eorum rectores et administratores obtestatur in Domino sancta synodus, ut ex providi» sacri concilii Tridentini hac de re Secretis idonea muneri suo documenta sumant sicque se gerant in tanti momenti negotio, ut. dum pauperum sanationi assidue ac diligenter invigilant, tum facile ipsos admittendo. quoties nota infirmitsite et inopih urgentur, tum admissos omni ope ac medicamine curando, dumque eorum bona non minus religiose administrant, quam qui de Christi sanguine rationem reddituri sunt, veri miserorum conservatores ac consolatores habeantur.

CAP. 1.

Quoniam autem hunc potissimum finem spectaverunt fundatores ac benefactores, nempe ut alimenta·et remedia pro cujuscuuque infirmi necessitate sufficiantur; caveant rectores, ne quid unquam nimiae parcimoniae ipsis hac in re objectari merito possit; quod procul dubio vitabunt, si, seposito omni humano respectu, spretisque sordidae oeconomiae consiliis, non alios medicos, chirurgos, pharmacopolas. familiares famulosque ad aegrotantium ac domus hospitalis curam adhibeant qtiam peritos; proboA et ad misericordiam propensos. Constat autem, non melius bono temporali hospitalium consuli- posse, quam si valida opportune parentur

I) * *fntMvWdriM»* * iwonir */ridati** hoc differt, quod, dato pignore. psnperiHu· non pecunia. wd frumentum (ad terendam pnectyne) mutuo datur. Pium hoc opus Beaedietns XIII. mazimopere fovit, qui in sgaodieo *Αοκταβκο* ». Bswentiauas ecdetMS leges montis frumentarii Beaevwtsai et oausinm similium illitu dioecesi» institutionum seramque statam eoenrete descripsit (t. II, p. Sgl-SM) *[Nota CoUrc-*

remedia et congru» alimenta: nam eicut illdrum ope morbi semina et radice» citius evellantur, ita, hi» apposite subministratis, facilius reficiuntur convalescentium vires, indoque publici pauperum aeris non mediocre fit compendium. Nec minus commodum capietur ex multa linteorum facta comparatione, at curare potissimum debent rectores, ut munda sint; plurimum enim potest mundities ad sanitatem aegro restituendam. Caveant praeterea, ne (quod saepe quodque dolentes viderunt patres concilii) duo simul in eodem lecto aegrotantes accumbant; hinc enim bene multa et gravissima oriuntur incommoda. Mutua siquidem aliquando 'contagione inficiuntur infirmi novaque veneni accessione ex sanabili morbo in insanabilem ac mortiferum incidunt: erratur in remediorum atque ciborum dispensatione: quodque pejus est, paenitentiae et extremae unctioni» sacramenta frustra fere, ubi necessitas non urget, interdum administrantur, interdum, ubi pruesens periculum est. omnino denegantur.

ΓAP. II.

Hi quid itaque ex supradictorum inobservantia obvenerit mali, culpam, quantaednque sit, rectoribus imputandam esse statuit 'sancta avnodus: vultque, ab iis pro laudabili consuetudine quolibet anno proferri eorum episcopo seu vicario generali accepti et expensi rationes excutiendas ac deinde rata auctoritate, hoc est. ejusdem vel episcopi vel vicarii generalis chirographo, muniendas.

CAP. III.

Γηη» tamen multo melior sit ac praestantior animarum curatio, multo etiam impensiori studio laborandum est. ut aeternae infirmorum saluti provideatur. Idcirco, quicunque in nosocomiis hunc delegatus vel deinceps delegandus est in administrationem sacramentorum paenitentiae. eucharistiae et extremae unctioni», studium omne ac curam adhibeat, ut nullum infirmis auxilium ac solatium spirituale desit: praesertim vero, ut statis diebus peccata sua confiteantur, sacra reficiantur communione. matutinoque ac vespertino tempore solita» orationês et preces recitent. Graviori morbo laborantes invisantur frequentius, nec in ultimo vitae agone positi deserantur: quod a capellanis, huic sancto muneri specialiter addictis, sedulo fieri praecipit sancta haec synodus. Ut autem plurimorum sacerdotum, sive saecularium sive regularium. qui propria vel suorum ordinum solita caritate ducti, infirmos dicti hospitalia visitant, fervor novis incrementis augescat et, novo quasi fomite admoto, magia ac. magia accendatur, eorum quemque hortatur 'sancta synodus, ut in optima exercitatione constans salubribus et amicis verbis aegrorum anxietatem discutiat, horum, si legitima sit auctoritate instructus, confessiones 'audiat animosque validis munimentis corroboret, consecuturus ipse sibi pro qualibet vice indulgentiam quadraginta dierum, quam ei, paterno instigante amore, patres concilii libentissime concedunt.

ΓAP. IV.

I*e hoopitio jamperum.

E» sit hospitii pauperum rara, nt paapere. ipsi bob oegligantnr. Infanto· ut a boni, lactantur uutricibu, puto ne pareatur «uuptui. Separatim a viri· habitent puellae ac feiuiuae. Multa «it lintea .upellex. ('bique salubri· 'munditia niteat. Su «< gerant rectore·, ai ad piata liberalitatem facilius quinque ac Hdeatin. addacat». Tale· taadem ae praebeant epiacopi. ut erga id geaa· boepitia eoa beaevoli tantam, eed beaedei videantur.

Sic in Domino statuti·, quae ad noaocomia •pectant, nunc pauperum nanorum hospitio, vulgo awatdiM *yMrede* aire aairo» *d» la eharitf,* non minori diligentia prospiciendum eme exiatimant patre· concilii. Cum autem hoc 'ad bonum commune non leviter conferat, ni ii. qui uguntia rei familiari· oppreani tenuitatem nuam nunmntare non possunt, in publioa egenorum domo nutriantur et boni· inntruantur moribus: ideo rectore· domuum hujuaqrodi, quo· paterno amore complectitur nancta haec synodus, paterne monentur, ut^jmeris quam honori· studiosiore·, earumdem temporalia jura bonaque ita tueantur et administrent, ut, dum pauperum honpitio utile· ne praebere volunt, paupere, ipsos in honpitio alendo· non denerant aut male hebeant; ait enim Christus: *Quod u»iunuii ferietie, mihi fecietiel).* Supernae itaque providentiae fidant magin quam humanae atque circumscriptae .industriae, benigneque potius quam austere sentiente· de iis, qui paupertttem causantur suam, egenos alliniant, imo et, docente Christo, compellant *) intrare in domum refugii ·), non acerbe ac fastidiose excludant: *hilaret* quippe *dataret diligit Dette*).

I. Itaque, ubi infantium ex incertis parentibus procreatorum cura vel ex fundatione vel de consuetudine ipsis commissa erit, parentum se loco esse, sciant bonisque eos nutricibus justa mercede conductis lactandos tradant: si quae tamen forte sint in ipso pauperum hospitio, quae laetare queant. caeteris ipsae posthabitis adhibeantur, at minus parce tninusque simpliciter, quam pauperum communitas . solet, cibandae sunt. Vbi vero ad eant aetatem infantes supradicti ' devenerint, qua ediscendis fidei rudimentis maturescere videbuntur: tunc ipsi aliique< cx legitimo partu nati, a sacerdote ad hoc designato, sancte erudiantur, nec ejusdem sacerdoti· minor sollicitudo at* cura sit in caeteris hujusce domus ad religiosam rectamque vivendi rationem instituendis.

II. Certa et propria sibi habeant puellae ac feminae cubicula, eaque sejuncta, clausa et bene tuta: nec unquam ad illn pateat aditus lauda viris, in eadem domo degentibus, nisi necessitate cogente, testeque una ex sororibus, custodiae cubiculorum praepositis. Cum pariter summe cavendum ait, ne nimia pauperum frequentia corrumpatur aer, unde plerumque generantur morbi et languores: ideo optimum e««e ducit eancta synodus, ai lintea supellex interdum reficiatur ac nova comparatione augeatur, et ai munditia, quamtumvis simplex, tam in areis «eu cavaediis, scalis atque porticibhs, quam in refectoriis, cubiculis, lectis ipsoqué praesertim pauperum vestitu et corpore niteat, juxta hoc divi Bernardi sententiose dictum: *Paupertat mihi semper placuit, sordet autem nunquam.*

CAP. V.

Hoc vero tantum Christianae caritatis opus ut promoveatur atque augeatur, plurimum valebit fidelium libéralités; at nunquam illa major erit ac frequentior, quam cum in procurandis pauperum rationibus ea eeee manifestabit prudentia eaque miseratio, quae ad ipaorum congruam lustentationem ac religiosam educationem sati· esae videantur. Res quidem, ut est, optatis nostris respondet, et gratulari nobis ipsi possumus de optima ac provida supradictorum hospitiorum rectione. Veruntamen sui officii putant ease patres concilii, ut episcopus quisque in sua dioecesi non modo propensum ae praebeat in talium hospitiorum utilitu-

'1 Matth. XXV, M.
«) Lac. XIV. ».
·) P·. XXX, a.
·) II Cor. IX. 7.

tem, aed ei· ex proventu «ubveniat.»uo, multarum quandoque ac confiscationum' pretium pro ratione majori· indigentiae adjudicet, restitutionesque incertas, qpae ultra certam summam episcopi arbitrio dispensandae reservantur, attribuat. ConcionatQree pariter, oonfessarii ac parochi moneantur saepe, ut de praemio misericordibus promisso verba palatu facientes, hospitium pauperum piis munificentiis [1] juvandum fidelium miserationi commendent. Decretum tandem concilii provincialia, sub cl. mem. cardinali Taurusiu, tit. de hospitalibus, § ultimo l), iterum publicari et observari mandat sancta synodus.

ГАР. VI.

De conservaturus.

i vnaeriOtoria nua in noviMimis curanda tmnt. Eorum fundationes ac statuta episcopis intra mensem exhibeantur. Referantur quolibet anno rationes. Bonorum quomucumqu? iudex describatur. Spirituali talium domorum rectioni nemo se immisceat, nisi legitime delegatus. Moniales congregationis Viennensis, in urbe Avenionensi ad qnornindatu locorum piorum moderamen adhibitae, quamvis claustris non detineantur, raro tamen foras procedant.

Non dtashiQlr Accuratione indigent quaedam domus in hac civitate et provincia erectae, vulgo *conwvatoria* nuncupatae: quarum scilicet aliae ad servandam virginitatem, aliae ad ejusdem jacturam salutari paenitentiae ac solitudinis remedio resarciendam institutae sunt. Eae itaque ut tam in spiritualibus quam temporalibus sumina sedulitate regantur, sancta synodus praecipit.

CAP. VII.

Quod ut ad mentem concilii facilius succedat, monet sancta synodus cujuslibet rOMaerroferit rectores. ut episcopis intra mensem tradant eopùim authenticam erectionis seu fundationis *concertatorii,* cui praesunt, necnon exemplar statutorum: ut. si quid in eis pro temporum ratione immutandum fuerit (ubi in eia confirmandis auctoritas apostolica non intervenerit), mutetur ae reformetur in melius. Rationes item quolibet anno referant ad libitum episcoporum. Inventarium pariter bonorum omnium mobilium atque immobilium confici curent vel jam confectum saepe recensehnt, ut in ipso nova legata seu fundationes· inscribantur.

CAP. VIII. I

Conserratoria pariter, quae solis piarum personarum largitionibus ac bénéficia sustentantur, ita regi cupiunt patres concilii, ut eis majus in dies incrementum det Deus. Licet itaque de talium benefactorum conscientia atque intentione certa sit sancta synodus, providendum tamen credidit. ne illi ullo unquam titulo directioni spirituali puellarum se ingerant, sed soli sacerdotes, ab episcopia delegati ve) delegandi, hanc sibi curam assumant.) Nulla item dictis puellis mater sive moderatrix, quamvis honesta, praeponatur, nisi eisdem episcopis consultis, ut de ,ejus probitate, habilitate, ut par est. plane constet. Nulli item sacerdoti, licet per episcopum approbato, fas sit inposterum talium puellarum confessiones audire iu ipsis *conetrvaloriii* seu conciones familiaresve de rebus divinis sermones habere sine episcopi vè) vicarii generalis licentia. Moniales item congregationis Viennensis, quae in duarum ex hisce domibus regimen admissae fuerunt, quanquam- c/oMMras voto non obstringantur, ad decentiam tamen regularis habitus atque professionis optat ' sancta synodus, ut rarojtn publicum prodeant, nisi necessitas postulaverit vel debitum urbanitatis officium.

CAP. IX.

De variis retas ad qnaecnnqne opera pis pertinentibus summstins hh*, tam demam de peregriauram huspitih «periatim statuitur.

Perspectis hucusque quorumdam piorum locorum necessitatibus, nunc ad quorumcunque piorum operum universitatem, attendente sancta synodo eademque approbante, haec statuta fuerunt:

I. It saepe congregationes, vulgo frvrsattf, pro eorum bono regimine convocentur, quibus, cum praesidere per se ubique non possit episcopus, praesint officiales foranei in civitatibus suae residendae : in caeteris vero oppidis ac locis hujus provinciae decani capitulorum, si qui in eis sunt siri minus, parochi aliique ad hoc munus delegandi

II Rectores curent, ut fundationibus missarum aliisque, si quae sint, diligenter «e fideliter satisfiat. Tabella etiam publice affixa retipeatur. in qua fundationes supradirtae. sint ordine et singulatim descriptae, memorato in ea nomine benefactoris, factaque mentione legati, anni et diei nominisque pariter notarii, qui de his instrumentum confecit.

III. Pessime inductam consuetudinem (praesertim ubi nullum est hospitium receptandis infirmis aptum), distribuendi hospitalium redditu» rectoruijr seu consulum loci arbitrio, abolendam esse hoc synodali decreto concilii patres judicarunt , voluntque. supra dictorum mandata, vulgo *billet*,* pro nullis fiaberi in redditione sojita rationum, nisi fuerint etiam parochi nomine autographo subnotata huic siquidem perspectae magis esse debent suorum parochianorum angustiae, nec tantum erit periculum fraudis seu praedilectionis.

IV. ('mn plure» ad nos querelae delatae fuérint tam a parochis quain ab alus bonis civibus, quod in quaedam peregrinorum hospitia titulo hospitalitatis exercendae, at plerumque contra .mentem fundatorum indistincte recipiantur pessimae utriusque sexus personae omni alio vagantes incitamento quam sanctae peregrinationis a benefactoribus intentae. tam gravi malo mederi volens sancta synodus obtestatur consules locorum omnium hujus provinciae, ut, consultis parochis et «enjoribus, probos et integrae vitae viros praeponant custodiae talium hospitalium, nec praestari hospitiunr patiantur personis malae vel incertae famae, quandoquidem primariq fundatorum mens est, ut aegrotis piaeve peregrinationis causa4 iter fatientibus subveniatur, non vero erronibus ignavis, vagis mulierculis caeterisvo hujusmodi sordibus.

V. Tandem xelo omnium consulum, rectorum ac beifffifactorum supradictorum plurimum confisa sancta synodus loca eadem pia ipsis valide commendat eosque hortatdr, ut nunquam. a prima caritate decidant, sed novae semj»er sollicitudinis ac ehrispanae liberalitatis ope . atque opera fa,-riant, ut aegrotis, peregrini» seu cujuscunque nominis pauperibus pro ratione instituti deserviatur, nec eos quidquam deficiat tam de congruis alimentis quam de medicaminibus necessariis. Licet enim oeconomia tanquam provida liberalitatis ministra laudanda sit, cupit tamen sancta synodus, ut publicarum eleemosynarum dispensatores, tanquam fidi voluntati» ac misericordiae episcopalis interpretes, non solum pauperum indigentiae ac penuriae prospicient, aed ea etiam ipsis suppeditent solatia, quibus eorum maerores et taedia, si in totum tolli no'n possunt, temperentur saltem ac minuantur.

Tunc. Aven.. th. «le hospitalibus, M, | ultimo [Mansi-<'oleti, l. c.J.

CAP. X.

Nullus administrator hospitalium caeteroramque locorum religiosorum electus munere prius fungdtur suo, quam in manibus episcopi vel vicarii generalia juramentum praestiterit *), quo fideliter M diligenterque munus suum exsecgturun; promiserit ac studiose invigilaturum, ne bona firaetuaque in alios quam legitimos et designatos usus impendantur.

.TITULUS XLJII.

Do sanctimonialibus.

Ex commendata S m. patritas vita monialium indaritur «aram ab episcopis habenda cura. lieingM nouulla de ipsarum tuar regulari disciplina tam regimine temporaH sancienda esse ■tatnit sancta synodus.

Prqoemium.

Quandoquidem de sanctimonialibus, tanquam de selecta dominici gregis portione, quae caelestem propemodum in terris vitam degit, magnifice dicunt sancti patres: hinc facjle argui potest, quanta a pastoribus hac in re sedulitas, quanta cautio, quanta prudéntja requiratur. Ideo, licet ab episcopis nihil hactenus videatur deftiisse. quo virgineaàllae Christo suo, cui se consecrarunt, conjunctissime semper adhaererent, nonnihil tamen provincialis haec synodus sanciendum esse duxit, quod ad earum regularem disciplinam ac etiam ad temporale regimen conferre possit

CAP. I.

Nemo ingrediatur claustra monialium absque episcopi licentia.

Quapropter sacrosancti Concilii Tridentihi summorumque pontificum decretis ad mdniales spectantibus inhaerens sancta aynodys') declarat: quod, quicunque éx quolibet sexu claustra monialium ingredi praesumpserit, canonicas in bullis isummorum pontificum impositas censuras et poenas incurret, nisi prius habuerib ab episcopis licentiam, soripto et ex necessitatis causa'tantum concedendam.

CAP. II.

Antecedentis capituli mens fusius explicatur tum cavetur decreto. ne pueri masculi, rtyuscunque sint aetatis, intrà monasterii septa intromittantur.

Invalescente in dies' erronea quorumdam opinione. credpitium non ' violàrh claustra, rfuoties ailitus ad monasteria liber esse videtur vel ex janua fortuito casu aperta vel ex murorum ruina, sancta synodus,, errori timui et perieulo ad conscit'ntiaruni securitatem occurrere volens, juxta menteijj sanctorum pontificum eisdem censuris et poenis, subjacere, declarat quoscunque claustrorum temeratores, etiam in casibus supredictis, et quamvis nullo malo consilio inducti fuissent. Quapropter concinnatores omnes omnesque provinciae sacerdotes, ad specialem monialium directionem seu confeiMiionem delegatos, hortatur sancta synodus ac monet in Domino primo, ut illi suorum auditorum mentes a tam erronea ac futili opinione deterreant debitamque sacrarum virginum claustris reverentiam ingerant; secundo, ut hi (confpasarii nempe) concreditas suae .curae moniales serio moneant, ne ipsae in supradictis casibus aut assentiendo aut connivendo eisdem censuris et poenis reddantut obnoxiae. Vetat pariter sancta synodus, pueros ftiasculon') cujuscunque aetatis intra monasterii septa quovis praetextu intromitti.

') ‹ one. Aven., tit. de hospitsjitas, I ultimo [Maasi-Coleti, l.e.].

'I Trii]. seas. A' cap. A de regularibus Cone. Ana. hoe lit. Ao [Mansi-Coleti,· 1. c.j

*) Trid. seas M, cap. A d« raguiat.

CAP. ΠΙ.

Banovaatw paxtitou st Madfioram decrets la pareatea, qui adhibita vt aat feaada mala litas aaaa ad aaadyfeautaai monadica· iaaifatam iaVitaa adigwat.

Bswiim sane est at *JuchhA, htbitar·* ploras in wtwm, joomaM *Mit* aseisdarit Doassmu tawdsetumeas *tt titaet* wqw in *tateultit»*);* ideoque beata jure dici potest puellarum ad claustra vocatio. At religiosae vitae institutum divino, non humano quovis afflatu capiendum est, nec vera illa vocatio habetur, quae ex vi aut fraude adbibita procedit. Ne itaque audeant parentes a natura datam et probatam a canonicis et civilibus legibus paternam potestatem in tyrannidem vertere: neve ab ipsis compellantur meticulosae filiae vel seducantur quovis pacto, ut monasticae disciplinae se addicant, sioque invitae votis solemnibus obstringantur, consuit sancta synodus, omnino observanda esse tum pontificum tum conciliorum decreta'), quibus tam atrox paternae potestatis usus tollatur penitus timore poenarum; neque enim paterno amori, ipsis feris commendato, nuncium impune remittere licet. Caveant ergo parentes omnes, ne maledicto subjaceant, novum scilicet saeviendi genus subdole exercendo, quoties, adveniente legitima suarum filiarum aetate, dum illae adhuc de Velo sacro suscipiendo incertae sunt aut propositam veli susceptionem detrectant, eas illi assiduis molestiis de industria conspergunt domi et in claustra detrudunt, ut, omni matrimonii sublfita ape. taedio saepe Aerius quam xelo, secretaque desperatione potius quam vocatione, velum religionis ore petant, quanquam reapse aliud nihil velint quam ineluctabili necessitati cedere, non vero Deo inservire propriaeque saluti prospicere.**

CAP. IV.

Puellas suae curse cotumiasas ad emittendo religionis vois n»»u inducant moniales.

Graviter etiam peccare declarat aancta auiodua moniales illas, sive sint consanguineae talium puellarum sive earum parentibus amicae, quae, veteris hominis cum exuere debuissent affectus, eos adhuc in corde retinent carnisque et sanguinis fallacibus suggestionibus sic assentiuntur, ut puellas sibi ad educationem commissas suasoriis quandoque verbis et versuta saepe ac simulata t^unc severitate .nupe indulgentia ad morem pravis parentibus gerendum et ad vota tandem emittenda inducant; unde series dolenda malorum erumpit, constitutionum nempe neglectio vel arbitraria nimis interpretatio, nonnunquXm etiam religiosae familiae confusio.

CAP. V.

In explorsadh puellarum vocatione non alienis facile credatur dktip, sed earum ipsarum mens sagaciter intoopiciatur.

Maxima item vigilantia curare debent epiacopi. ut. qui ab ipsis delegari solent ad puellarum sacroJ velo initiari postulantium explorationem, solerti indagine omnique humana ratione seposita, veros earum exquirant sensus nec qjoytialium dictis facile acquiescant.

CAP. VI.

Ile. canonicis monaaticisque, quibus obstringuntur, legibus doceantur monialeq a suis confessurus ac directoribus. ¢

Vt monialium conscientia tranquilletur, quam ex ignorantia^canonicarum sanctionum vel ex oblivione, violatione seu inobservantia constitutionum illaqueari saepe, contingit, sancta synodus hortatur earum directores ac confessarios. ut eas ipsi edoceant de- canonicis legibus, quibus obnoxiae sunt,

■» Pst'XXII, 1. 8.

« *) T)id. esas %, oap. 1«, da tagalarih.

..' -,aiau·'.

••t qnae ad earum regimen pertinent, moneantque, quam striate fidem ipaae obligaverint siuun, ae a monaaterii legibna nec indiligentia nec oblivione nee deauetudinia specie unquam discessuras.

CAP. III.

Ia oontiaetibos, qaattea pesilae sd qeUgiosa· ttaailis· UK»· gaatar, eoaldesdis Balls* aaquaas slat pactisas» illicita·. Ner la puelHa adsdaoeadis abbatissae aat superioriasae cupiditate laeri movaaatar.

Dispositis juxta episcoporum superius expreaaam mentem puellis, ingressum in aliquod monasterium tam libere quam' enixe petentibus, episcoporum ac generalium vicariorum cura esse debet, ne in conficiendis contractibus ullae unquam illicitae pactiones ad parentum aeu moniaiium placitum ineantur. Scire enim contrahentes debent, dotes alimentarias, quad in ingressu virginum monasterio adjudicantur, eo solo ctibsilio ab ecclesia tolerari seu permitti, ne ex modicitate reddituum, qui assignari solent in fundationibus, sufficere non possint annui proventus ad congruam moniaiium sustentationem. Quapropter serio moneri debent abbatissae et superiorissae quaecunque, ut in recipiendis puellis ad animi ingeniique dotes, docilitatem nempe, lenem indolem, pietatem et moralem saltem verae vocationis certitudinem, animum potius intendant quain ad turpem lucri opimaeqüe dotis nummariae cupiditatem explendam. De pensioniqftus vero, ad merum supplementum ob egestatem .monasterii toleratis, ea servari patres concilii volunt, \|uae quisque episcopus in sua visitatione sancte decreverit.

ΓAP. VIII.

4'uvetur, ne ulln* m(·Hi»» audiat m<>nialiniu confessione*, ne rvncionejn apud illa» habent neve capellani ordinarii fun<ntnr officio nine - specisli episcopi ant vicarii evhersti* licentia m-ripto concessa. Praefinitur tempus. quo vacua confabulantibu* et dauAa eese debent locntoria. Prohibetur, ne quemqnaui nibi procuratorem aut notarium, inconaulto episcopo vel vicario generali, moniales adhibe,ant.

Nullus sacerdos, saecularis aut regularia, quantumvis generaliter approbatus, moniaiium confessiones audiat, nisi specialem ab episcopo aut vicario generari approbationem et facultatem in scriptis obtinuerit, juxta decretum fel. recordat. Gregorii papae XV. Né quia etiam saecularia aut regularis in earum ecclesiis missam celebret tanquam ordinarius capellanu* aut concionem habeat, sine facultate praedicta, scripto similiter obtenta. Prohibetur praeterea omnibus ctijuscunque ordinis moniatibus, ne ullum capellanum sive procuratorem aut quemvis notarium ve) ei substitutum recipiant, nisi parem ab episcopo aut ejus vicario generali licentiam impetraverint. Logea seu *locutoria* moniaiium tempore divini oftcii clausa sint, nec cuiquam in iis csnfabulari seu immorari liceat nisi consanguineorum causa seu propinquorum, qui exteri sint: nec nisi raro colloqui ipsi puseini t um monialibus sibi sanguine conjunctis.

◆ c.U', IX.

In nionialium sacrariis atque in ipsi* monasterii*· «pii* feue-Ktrarum clathri* muuiendsmm unnhu».

Cum autem ad sacraria moniaiium lil»er accessus pateat, occasione festorum seu missarum, quae celébrari solent in earum ecclesiis, cumque ad traditionem sive transmissionem sacrorum vestituum certis quibusdam rotis seu armarii» versatilibus, vulgo *tour* et *tambour,* uti liceat ad sacerdotum ipsarumque monialiutn commodum ; et in quibusdam ex dictis sacrariis toleretur minor fenestra clathrata, quae tamen- in pluribus monasteriis juxta praescriptum in constitutionibus munita est a parte Uteriori lamina farrea vel lignea compage, parvi· foraminibus iatersita, «d Miam voci· emiaaionen in eaaibua «impliciter neceaaariis. cenauit sancta synodos, quod, ai vel ex negligent»· vel ex laxata disciplina in quibusdam monaaterii· eoramque •aerarii· extant adhuc crates non ut supin munitae, mandent omnino episcopi, nt quamprimum dicti caaeelli ferrei vel lignei auperaddantef, qui vel muro fixi et atabilea inhaereant, vel quorum clavis, si valvarum more vertantur in cardine, penes auperioriaaam remaneat.

.CAP. X.

Freqaens compareras» recvasio ac recoirahbl episcopi» comtueadatnr.

Quoniam vero in monaaterii· summam ab episcopis vigilantiam requirit et sedulitatem rei domesticae administratio, cum raro perfecta caritas et filialia obedientia exigi possint a monialibus. niai vitae communis conditiones, congruo vestium, ali; mentorum ac remediorum subsidio non deficiente, facile pro instituti ratione sustineri possint: bine est,' quod frequens debet esse computorum recensio ac recognitio, ne imperitia moniaiium electarum ad dispensationem annuorum reddituum, re· monasterii negligent»'r aut improvide geratur.

CAP. XI.

Jn recensendi» computia delegandi annt viri probi et periti, qni certiore» reddant epWHtipo· de *ta<n oeconomico cnjn»hbet monaaterii.

Quapropter non in fine solum triennii recensendae sunt ratione· computorum, sed delegandi quandoque intra triennium viri probi et de rei familiari· adminisfratione periti, qui 4>ligenter examinati» expensis et peculii monastici dispensatione cognita, certiores reddant episcopos de statu oeconomico cujuslibet communitatis, ut opportuna dentur consilia, ne male disperdatur, quod ex multiplici dotium accessione augeri deberet in melius.

ΓAP. XII

AbbstiMse et Miperioriiuiae uon ineant contractu*. iuOtomJto promotore men«ae epianqutlis.

Cum autem eveniat saepe, ut re famioari comminuatur monasterium ex nimia moniaiium fiducia vel ex minus diligenti perquisitione facultatum eorum» quibuscum «gi debet de constituendis censibus seu capitalibus pro reinvestitione dotium: ideo, ne inposhfrunt falli vel decipi possint, stricte sancta synndus^prehibet abbatissis ae supériorisais. ■"iie ullum contractum ineant, nisi consulto promoture mensae episcopalis, ut fraus otrtnis^ vitaVi possit, utque consulatur simul bono regimi^ monasticorum reddituum.

TITULI S XLIV. *

Ds usuris.

Ih>t«»ubile vitimu est usura, w «rvrriori sri<> pruflujaeds. quv judaic^r nsqnitiae «imiliqr e»t. Innodantur ex<x>mmaainbti<»nr notarii, proxeneta*·, teste» esetririqur (oMiliort opera con* triCtibn* unnini· favente*. Quisnam censeedn» sit osuranns contractas, ('aveant notarii, nr quid ex oonniventia <Umn<«e ftst in conitactibus cum personi* rustici» aut cum tiiu* fautilise. Assidue laboret conieauariu* ia diserrneudi* ca»ibu· nsuram redolentibus, et iu dubii* quid affeudnm.

Prooemium.

Quam detestabile feneratorium *uelu*. quam in* juriosum nomini christisno. quam'religioni et conscientiae perniciosum, quam denique humanae societati contrarium sit, dum reputant patre» concilii, quaedam decernenda essa. statuunt, ne inultum remaneat tam damnabile Hagitium, neve culpae aut incuriae pastorum id unquam tribui possit, quod

de iniqua Jerusalem dolenter dicit psalnusta rex'): *Xo λ dïfocil do platoù tjtu* Mura et «iota*.

cap. L

Ideo, licet in hae provincia parce hucusque et sobrie adhibitam faerit censurarum poenanunque canonicarum terriculamentum, ab eo tamen abstineri diutius non poeae sancta synodua consuit, ubi longe ab hujus provinciae finibus ablegandum occurrit tantam aeternae damnationis periculum scelusque, eo severiori selo profligandum, quo propius ad Judaeorum fraudem et nequitiam aecedit.

CAP. IL

Ut igitur tam prona lucri sordidi via prorsus' intercludatur, notarios omnes, proxenetas, testea caeterosque quomodocunque illiciti lucri participes, eosque pariter, qui, licet non expresse nominati, consilio tamen et opera contractibus usurariis favent, excommunicatione innodatos sancta synodus .declarat reprobatque omnino lucrum quodcunque immediate proveniens ex mutuo, sive illud ad pecuniam pertineat sive ad honorem, sive sit aliquid pretio ac pecunia aestimabile, quod supra sortem ecu summam capitalem oriatur vel intendatur solummodo ratione mutui, etiam nullo praecedente pacto, imo etiamsi accipietur · ut donatum, modo detur ut debitum. Studeant ideo confessorii diligenter animum advertere in casibus usuram redolentibus ad circumstahtiM omn s, quibus involvi solent vel excusari id genus pacta seu verius peccata. In basibus autem dubiis, suspensa caute absolutioiie, 'peritos in hac materia magistros consulant. a quibus erudiri possint de justis lucrandi titulis ex mutuo aliisque in sinitjibus contrahendi modis evenire solitis.

CAP. 'III.

Usurariae pactiones ut plurimum cum personis rusticis ac filiis familiae fiunt: Ideo solertius subveniendum est eorum imbecillitati, ne quid ex aliena malitia in simplicium damnum accidat. Monitos itaque, vult sancta synodus notarios oiqnes, ~ne in censuras ecclesiasticas lucri vilissimi studio incidant occasione contractuum seu mutui seu societatis[9]) Ac eorum, .praecipue, in quibus alter pecuniam, alter operas confert, vel uterque socius sortem sive capitale, distributione scilicet Jucri non nisi per quotas partes facienda pro rata portione rerum vel operarum„ quae in contractu constituuntur. Cumque saepissime fraus et dolus in acta similia sive in societates ingeri possint, maxime ubi agitur de pecudibus aliisque hujusmodi armentis: caveant notarii, ne quid, quod usuram sapiat, damno rustici contrahentis ad placitum alterius ex conniventia fiat.

CAP. IV. . t

Ium tandem hic fieri non possit, ut infinita propeinodum dubia, quae ex variis pactionum rationibus scatent, memorentur et aperiantur: plurimum comAiendat sancta synodua professoribus casuum conscientiae omnibusque parochis et concinnatoribus ut in publicis concionibus invehantur saepe contra usurarios eorumque administros ac fautores, ne maledicto subjaceant, neve in rem familiarem damni. plus inferant quam lucri, quoties ex tam damnabili contrahendi modo ditescere et ad pinguiorem fortunam se deventuros esae arbitrantur.

') P·. UV, 1».

•I Balla Sixti V. quae ' mcipit: QitiitoHi»: ooart. 46, edis ή set. IMS.

TITULUS XLV.

De matafliids et itetvsotalartbua

Detrectationis aims qnsa,homataL Qainaas esnssuiU sint ■aMH st Mnetalona Ad quid tsnasatnr, at *io* violata buna pre ntteae iajariae proximo satiitscisat propriasaqae. ■usa ooaaeieatiaa exonérant. QaM cna Ha agendam e oonfesssriia lkmt«ucea qnoaaodo coercendi.

Prooemium.

Cum satie actum sit de fidei publicae temeratoribus, quo nomine designare convenit usurarios, qui Sanctissimas leges jusque ipsum naturale nefarie proculcant et privatas hominum sortes remque eorum familiarem malis artibus ac immodico fenore penitas exhauriunt: nunc in aliud pessimum hominum genus pari cura animadvertendum esse sancta synodus judicavit. Eo enim timendi sunt magis, quo enixius proximi famam venenato detrectationum halitu deturpare contendunt, non parcentes gregi, imo in ipsum Dei sanctuarium, quod dolenter dicimüs, ausu temerario irrumpentes et falsis quandoque criminotionibus vel malignis commentis pastores ipsos sacrorumque ministros denigrare non erubescentes.

CAP. I.

Ut .ergo fideles hujus, provinciae tam nefarios homines, alienae existimationi infensos, sibi ipsis consulendo effugiant, neve quid habeant commune cum humani generis hoste, qui mendacii pater est et iniquus proborum insectator, parochos omnes, confeMarios et concionatores sancta synodys hortatur in Domino, ut omni apoatolico selo plebem sibi concreditam instruant de tanti gravitate delicti deqiie necessitate «restitutionis laesae famae ac de stricta obligatione congrue satisfaciendi parti offensae. Quicumque enim, non solum falsum crimen imponens, se<r et verum malo animo detegens ac revelans; exaggerans, ementitis circumstantiis aggravans, proximi famam dehonestare praesumpserit, sive verbo sive scripto famosisve libellis, noscat, se non solum ex justitia et praecepto teneri ad integram cuniulatamque laesae famae reparationem, sed etiam ad dicta scriptave contrariis scriptis aut verbis iisque publicis, si opus fuerit, retractanda eademque simul lege teneri ad cujuscunque temporalis damni refectionem. qiioties ex detrectatione damnum etiam fortunarum alteri obvenerit.

CAP. II.

.^Circumspectissimi proinde ac consideratissimi ease debent confessarii, ubi aliquis tanti criminis reus ad eorum tribunal accedit : videant itaque, ne nimis praecipitanter et inconsulto absolutionem prodigant, sed praevio diligenti examine, paenitentium dispositiones perspiciendo suggerant eis. duce prudentia atque discretione, non solum ea. ad quae tenentur, sed aptissima quoque media, quibus ad reconciliationis gratiam obtinendam et ad ponscientiae securitatem pervenire valeant.

CAP. HI.

Ut itaque maledicorum acuta veiut seqientis lingua retundatur tutius: quoties detrahendi pruritum exstinguere aut saltem temperare non possunt hortationes et pastorales admonitiones, ad severiora canonum remedia procedendum esse concilii patres duxerunt, licet inviti. Quocirca omnes et singulos, qui libellos probrosos mordaceeque satyras seu cantiones, graviter proximi famam laedentes, éonfeçerint, conscripserint, publicaverint, posais banonieis coerceri ae censuris etiam puniri,

metropoHtanua «t comproyinciale· eurabunt, ubi tan execrabil· facinus ad ecclesiasticum fonun delatum fuerit et legitimi· indieiis ac testimoniis füerit probatum.

TITÛLU8 XLVL

De arohivia M juribus soolsslM rsoupsreadls mu ooMervaadia.

Assidue laborest eptsoopi M qaicunqee brsetkisti. at saeraai beneedora· jura enaserveat se reapereat. Retient·· «xiesùutics boa·. jura Tel jariata doeusaoit· aioaeaatar ia paroehiaii eoadoas diebus doniakii babeada. ut M rartitsi carrât. Beeefcionun Ma oapeUsnianun rectore· iafra très menses port pabücataia ooarilinm cpiMopali macellario tradant in Bantu iartraneata aatbeetiea boaoraat mobilius at immobilium «annua eedMiaraa

Prooemium.

Episcoporutn onu» et cura non levi· fuit olim administratio et dispensatio omnium oblationum, quae ministris altarium in ecclesia fiebant; in sua scilicet quisque dioecesi idoneos divino servitio addicebat clericos, quibus congruam collatitiae pecuniae portionem dividebat, unde vitam sustentarent. At crescente postea pietate ac munificentia fidelium, multiplicatisque in bona etiam stabilia oblationibus supradictia. horum administratio seu oeconomia quibusdam de cient partite attributa, fuit, quae portio cuique assignata beneficium uuncupatur. Non ideo tamen, quia pluribus plura ecclesiae bona sunt distributa, defervescere licite potest -pastorum sollicitudo, quoties de iisdem bonis ecclesiasticis servandis et,. si forte in tejus ruerint, pristino statui restituendis necnon ab usurpatione et invasorum cupiditate defendendis agitur.

CAP. I.

Metropolitanus igitur et comprovinciales, qui jurejurando obstricti, tenentur bona ac jura beneficiorum hujus provinciae sarta tecta servare, exemplo aliis esse debent;

I. In instituendis, disponendis ordinandisque archivis. quae sunt ecclesiae aut pauperum scrinia*).

II. In colligendis recuperandisque omni diligentia sparsis quandoque apud notprios actis seu instrumentis *particulitv»* legatorum ac fundationum, quae occasione motae litis persaepe extrahuntur ex archivis et per oblivionem aut incuriam non reponuntur.

III. In conficiendis (ad mentem summi pontificis) diligentibus ac fidelibus beneficiorum ejusdem provinciae inventariis cum enumeratione reddituum ac fructuum, qui vel praesenti pecunia vel ex frumento. vino<ole« etc. quotannis percipiuntur: in quo promptissimam a capitulis omnibus, etiam ab ecclesiae metropolitanae canonicis, exsecutionem concilii patres expetunt.

IV. In meliorandis instaUrandisque fundis beneficiorum, in reparandis urbanis ae rusticis praediis, ne in supremo judicio a patre familias pro male gesta villicatione et dissipatis bonis ipsius damnentur*), neve ira summi vindicis in noa tanquam perjurii sontes effundatur.

CAP. II.

Ut itaque ad curant 'operamque. in hoc adhibendam tam a capitulis quam a quocunque beneficiorum possessore,^ auetorit.as hujus concilii provincialis accedat: praedecessorum episcoporum statutis inhaerens, praesenti decreto mandat sancta synodus, moneri in pajochiali concione, diebus dominieis haberi solita, omnes st qooacunqae et cujuacunqus starts ac dignitatis sint, qui jura vel Jurium documenta vel bona -quaecasqu·, ad ecclesia· vol loca pia hujus provinciae quomodolibet pertinentia detinent, ut ea quamprimum restitui eurent capitulis mu beneficiorum poesessoribua mu piorum locorum rectoribus et ip re tam gravi conscientiae consulant suae, ne poenis tam sacrilegae detentioni reservatis subjaceant. Quodsi publicae ac iteratae huic monitioni propriae salutis obliti obtemperare detrectaverint, ubi episcopi de monitionis negligent)· atque contemptu certiores facti ftierint: ab illis, quorum intererit, severius etiam monitoriorum, qnod est extremum, remedium opportune adhibeatur, ut canonicis omnibus modis frangatur simul contumacium pertinacia, et tantae ecclesiarum utilitati prospicietur.

CAP. III.

Quia tamen clericorum saepe vel incuria vel ignorantia fit, ut, qui talia jura seu bona possident, ea tanquam transitoria et a re familiari prorsus aliena negligent laicorumque. ecclesiae patrimonio invidiose inhiantium, cupiditati permittant: ideo inventarium, ut supra, tam mobilium quam immobilium infra tres menses a die publicatae synodi confectum omnino patres concilii volunt.

CAP. IV.

Quapropter fore sperat sancta synodus, ut ab omnibus capitulis tam metropolitanae ecclesiae quam cacterarum cathedralium ac collegiatarum exemplum in re tanti momenti praebeatur, injungitque omnibus beneficiorum seu capellaniarum rectoribus, ut infra praefinitum tempus deferantur in manus secretarii episcopalis *copia»* authenticae inventarii supradicti. Huic autem decreto eo libentius obsequi debet quicunque beneficiariis ad exonerationem propriae conscientiae, quod fidelem se et laudabilem ecclesiastici patrimonii administratorem sic praebebit Deo, cujus providentia, iet ecclesiae, cujus beneficio sustentatur.

TITULUS XLVH.

De taxa funotlonum curialium.

Nullos sairaniratnnini dispensator qnidqttAiu mercedis exigere debet, nisi tanquam persona legalis: hoc primum. Plure· habentur coram episcopis querimoniae de immodicis ministrorum ecclesiasticorum exactionibus: tua- altenim. Ex bis duobus inducitur necessitas taxationis, qua et habendi cupidini uorins et conqnereudi libidini tinis imponatur: ho.* ultimum.

Prooemium.

Quamvis jam expresse prohibita fuerit omnis exactio seu pactio pro sacramentorum dispensatione; cum tamen parochi duplicem personam gerant ratione duplicis ministerii, ad quod ab ecclesia delegantur: sunt enim et sanctae nostrae religionis ministri, qui sacra dispensant, et personae legalim, quibus competit confectio quorumdam actorum civilium, qualia sunt testamenta seu legata, ad quae jure canonico adhiberi possunt, quales etiam sunt commentarii publici, sponsalium publicationes scriptaeque testificationes, vulgo *certificats,* tum baptismorum tum mortuariorum. sponsalium etc., quibus in judicio et extra adhibenda est fides; ideo invigilent , episcopi, ut. dum procedent ad taxant dioecesanam. in iis tantum immorentur, quae nullo mmjo ad sacrorum dispensationem pertinere possint.

ΓΑΙ'. V.xicua.

At, quoniam--saepissime coram episcopis habentur jure vel injuria querimoniae de immodicis ministron^m exactionibus, quae sane fidelium in

'I ('one. Rutu., tit. IU. de tide iurtrnmeutonua [MansM'oleti, ‹ w, (IβαβK XXXIV, 1WW-7I).

·) Lac. XVI.

viro· eoeleuMtioo·· proprioequs pastor·· amorem restinguxat reverentiamqus immmaunt*no* fiduciam: ideo curabunt episcopi, in «un quisque dioecesi, ut generalia conficiatur taxatio, in qua ratio habeatur veteri· consuetudinis, probati provincia· usui·, subventibnum nlionunque onerum, quibus aubjaeent beneficia, et mqjoris proventuum casualium qualitati·. Haec vero taxa, ubi in unaquaque dioecesi publicata , et juxta juris normam intimata faerit, mandat sancta synodus, ut inviolate observetur et in praesentis concilii appendicem inseratur.

TITULUS XLVIII.

Ds taxa pro salario at marobd· sxpeditlonum oaaoeUariae episcopali·1).

Taxatio expeditionum eaaoellariae episcopali» diligenter, (at, ita tames, at, quoad ejus teri potest, et taxae Innoceatisaae et aliorum, quae ia hoc negotio pensanda nat, ratio habeatur. Quicmrqne clericn» i» hanc prvriaeiam ex afisais diMcesibaa venerit sacri» ordinibus initiandos, dimisaorias littera» proferat cancellario episcopali; eas antea cancellarius Man restituat, nisi in acta publica relata», nec recipiat clericus, nisi restitutas sibi fttisse scripto testatas fuerit.

Prooemium.

Cum nullo partium studio patent aurea querimoniis, sive a clericis sive a laicis prodeant, tunc res aequiori lapce majoriqne diligentia pensitantur, nec aliud quidquam praeter juris aequabilitatem in statuendo spectatur. Patres itaque concilii, apud quos habitae.sunt querelae de nimietate sive immoderatione salarii, quod pro dimissoriis litteris aliisque similibus expediri solitis a cancellariis episcopalibus exigitur, quamvis non certae omnino fidei esse putent id genus expostulationes, omnem tamen objurgandi causam occasionemve submovendam esae arbitrantur. Ideoque curabunt episcopi, si taxam dioecesanam a ae vel a praedecessoribus suis statutam nondum habeant, ut novam diligenter conficiant, quae, quantum fieri poterit, cum taxa Innocentiana congruat, habita tamen ratione usus regionun), in quibus sitae sunt dioeceses, antiquae consuetudinis et monetae tum papalis tum maxime regiae, quae quoad extrinsecum valorem ineerta saepe eat et commutabilia, aliisque pro rei momento perpensis atque discussis, necnon auditis interesse habentibus.

<'AP. Cxiccm.

Quia vero clerici, quoties ab aliis dioecesibus in hanc provinciam sacris ordinibus initiandi veniunt, non solum authenticas testificationes proferre debent, a quibus ordinis ultimo loco suscepti certa notitie depromi possit, verum etiam dimissorias litteras a proprii» suis episcopis obtentas: idcirco majoris cautionis causa placet sanctae synodo, ut archetypae illae seu *originales* dimissoriae litterae non reddantur a secretariis episcopalibus, nisi postquam in acta publica ordinationum fuerint relatae, easque dein aibi restitutas fuisse declaraverit ordinandus, apposito in publici codici» margine chirographo.

TITULUS XLIX.

De m»dArfs.

Renovantur et denno publicantur decreta de medici», in ultimo concilio provinciali Avenionensi facta.

Quandoquidem in ultimo concilio provinciali Avenionenai, aub clarae memoriae cardinali Tauruaio, hujus tunc provinciae metropolitano, de medicis ad mentem sanctorum pontificum caute provideque statutum Mt, satis faturum *none* censuit sanet· synodus, st tam pii tamqu· ooaaidecati viri premerentur vshtigia: ideoque sjusdem hac de re decreta renovari et iterutn publicari mandat:

DECRETUM
olar, rasas. eurdiaaUa TauraaU in auo oonoilio provincial!.

Ita eorporis saMatie oaraada «st, ut *adimat valut no** uapityatur. Quapropter tnsdicû tern pAysicts puam *chirurgicis praecipimus, ut,* cum primum mi *aegrotos vocati fuerint,* sis nscessortam peccatoruui eon/iMSiourm *faciendam este persuadeant. Quoniam vero res ista magni* «rl *momenti: idcirco, guaecungùe constitutio Pii V. f*l. record.1) circa medicorum* „ummus *decrevit* st Mncirit, *hie commemoranda* .esse esnsuimiM, ne *cuiquam ignorantia suffragetur.*

Mediei itague tertio die ulterius aegrotae non visitent, *niti longius tempus* ipsis *confessor ob aliquqm rationabilem causam, super quo ejus conscientia oneratur, concreverit, et illis' per fidem confessoris in scriptis factam constiterit, guod infirmi, ut praemittitur, peooata* sua *confessi sint.*

Quodsi qui medicum praemissa non *obeervaverinf, ultra poenas in constitutione Innocenta III.**) contentae, gnat* incurrunt, iis *etiam subjaceant, quae* in *eupradicta bulla Pii V. continentur.*

Nullus item medicus, sub poenis supradictis, pro corporali salute aliquid suadeat rei permittat, quod in *animae periculum vergat.*

Quod autem de medicis hactenus dictum est, de pharmacopolis intelligendum est pariter, ubi medicorum vices obeunt.

TITULUS L.

De formulis.

Parochi, cum baptismata. conjugia mortno,,]ne in acta publica referunt. eadem omne» utantur formula, a patribu, concilii praebuit» ; nec parochorum testificatione», niai concepti, verbi» perscriptae, auctoritate publica muniantur.

Hoc etiam totius provinciae commodo non ita inutile futurum est, si omnes parochi una eademque utantur formula scribendi, cum baptismatum, conjugiorum mortuorumque indicem conficiunt. Provide itaque decrevere hujus concilii patres, ut, quanti consultis theologis parochisque bene inultis, normam praefinierint, ab ea nemo quisquam curam animarum habens unquam recedat: monenturque ad hunc finem secretarii episcoporum seu cancellarii, ne *legalitatem* apponant testificationibus, quas parochi, etiam proprio chirographo munitas, concesserint, nisi conceptis et solemnibus verbi» perscriptae sint.

TITULUS LI.

Ds synodo provinciali sjusqu» dscretis •fi constitutionibus.

Statuta jam is synodi» dioeceaani» et in metropolitan! ae comprovincialium episcoporum edictis atque constitutionibus, qnae hqjusce concilii decretu non adveraantnr, confirmat sancta synodus. Praecipitur, at ejusdem concilii exemplar comparetur, et in eo contenta observentur. Interpretatio veri sensa» decretorum, ad quos pertineat, et quae sit re» difficile» ac dubias enodandi aut aperiendi ratio.

Licet, quae hactenus definita et publicata sunt, pro majori parte decerpta fuerint ex antiquioribus conciliorum provincialium Avenionensium codicibus,

') Trid. ssss. M, ca». 1, ds r»C

'j Constitutio D»ii V. quae incipit ' *Supra gregem.* I'oust. 3 die fi martii IββA

') Cap. Ors» *mftrmitae,* M ds paenit. (V, 88).

o^raiqH ideo observantiam ipsis praestandam Mae, ex obedientia et docilitate cleri nostri facile confidamus. Ut tamen caetera, quae vel ia synodis dioeoeeani» vel in nostris et comprovincialium episcoporum edictis et constitutionibus statuta jam sunt, in ano rigore ac usu remaneant, declarat sancta synodus, hanc pibi mentem fuisse, ut eorum omnium via et auctoritas augeretur, non imminueretur, ia iis praesertim, quae hqjuaoe ooncilii decretis directe non repugnant. Ne autem, quae hio a nobis et eisdem episcopis unanimi judicio renovata, correcta ac in divini cultus augmentum et in strictiorem disciplinae observantiam statute sunt, eo, quem intendimus, fructu eareant, praecipit sancta synodus omnibus praepositis, decanis, prioribus, parochis- et ecclesiarum rectoribus, ut, statim ac auctoritate pontificia ftierint exa&inata, probata et confirmata typitqute demandata, horum exemplar sibi comparent, penes se habeant semperque retineant, legant et in eo conclusa observent. 8i qua autem difficultas circa decretorum sensum aut praxim occurrat, eam proprio judicio et interpretatione solvendam ne existiment, sed eorum explicationem seu declarationem usque ad proxime futuram synodum reservatam esse noverint metropolitano et episcopis comprovincialibus respective: quod intelligendum est de dubiis levioribus. Quoad graviora vero et urgentiori explanatione indigentia, ea quilibet episcopus ad metropolitanum 'deferat, ut cum eorumdem comprovincialium voto et consensu opportune provideatur, salva semper sanctae Romanae ecclesiae suprema auctoritate, cui omnia a patribus in hac provinciali synodo acta atque decreta-, ea, qua decet, obedientia et reverentia subjiciuntur examinanda, explicanda et emendanda.

DECRETUM
de oonollU conclusions ao diminuions.

Ut tandem praedecessorum metropolitanorum et comprovincialium episcoporum veneranda traditio in similibus cleri comitiis servetur: expetita reverendissimorum coepiscoporum sententia, pastoralique sollicitudine eos jam ad suas ecclesias revocante, ipsam, synodum merito dimittendam esse existimamus et praesenti decreto tanquam absolutam dimittimus.

Dat. Avenione in ecclesia metropolitans, hac die prima novembris anno 1725.

Ego Franciacua Mauritius, archiepiscopus Avenionensis métropolite, supradictis decretis provincialis synodi definiens subscripsi.

Ego Franciscus Maria, episcopus Carpentoractensis, consentiens subscripsi.

Ego Joseph, episcopus Cavallicensis, consentiens subscripsi.

Ego Joseph Ludovieus, episcopus Vasionensisi consentiens subscripsi.

Cl. Carret, eccl. metrop. cononicut, secretorius *concilii.*·

ELENCHUS MINISTRORUM CONCILII.

I. *Promotoret Jiecales.*

Hieronymus Barbier, i. u. d. et:mensae ahehiepiscopalis advocatus.

Spiritus Josephus Dumas, i. u. d. et ejusdem mensae advocatus.

11. Secretariat.

Claudius Carret, canonicus eeeleaiae metropolitanae, in s. theologia licentiatqs.

III. Mafittri caerMSMMnma.

Spiritus Leget, canonicus ecclesiae parochialia et collegiatae s. Mariae Magdalenas Avenioneneia.

Franciacua Ranehet, presbyter.

IV. CmotUarim.

Joseph Philip.

V. Notarim.

Joannes Franciacua Mantillery.

VI. Theologi tt omonietae.

Pro parte Uluatriaetasi et tevereadiaaiad awtrvpotitae.

Lupus Paulus de Sallières de Foseeran. i. u. d., canonicus eeeleaiae metropolitanae, vicarius et officialis generalia illustrissimi et reverendissimi archiepiaoopi.

Josephus de Clero de Mollières, i. u. d., eeeleaiae collegiatae ·. Marthae Taraaeonenaia thesaurarius canonicus et officialia a parte Provinciae.

Alexander de Fortia d'Urban, i. u. licentiatus ecclesiae collegiatae e. Joannia Rdpiamaur. decanus et officialis a parte Occitaniae.

Abbas Franciacua de Tullia, Tricastinenaia ecclesiae antiquus praepositus.

Josephus Franciacua de Salvador, presbyter, i. u. d., superior seminarii N. D. a 8. Custodia Avenionenais.

Claudius Fr^neihcus de Bellia de Roaya. presbyter, i. u. d.

Paulus Antonius Bruyère, presbyter.-

P. Josephus Patin, drdinis Praedicatorum, a. theologiae doctor et in academia Avenioneu.u professor perpetuus.

P. Lambertus Gaud,Ordinis Praedicatorum, a. theologiae doctor et in academia Avenionensi professor perpetuus,.

P. Claudius Rousset, ordinia Carmelitarum, doctor Sorbonicua.

P. Bartholomaeus Moiroux, aoc. Jesu, majorum scholarum praefectus.

P. Ignatius Arnaud, soc. Jesu. s. theologiae professor.

Pro parte reverendissimi episcopi Carpentoractensis.

Joseph Franciacua de Jarente de Cabanes, s..theologiae doctor, praecentor ecclesiae cathedralis Carpentoractensis.

Ludovieus de La Motte d'Orléans, s. theologiae doctor, ecclesiae cathedralie Carpentoractensis canonicus theologus.

Joseph de 8te-Marie, presbyter, i. u. d., superior seminarii S: Caroli a Cruce Avenionensis.

Petrus Paulus Franciacua Tuaaanus de Cabanis, presbyter, doctor Sorbonicua, director seminarii s. Caroli a Cruce Avenionenais.

Pro parte reverendissimi episcopi Cavallicensis.

Ludovieus de Guyon de Crochant, s. theologiae doctor, canonicus ecclesiae metropolitanae et reverendissimi -episcopi Cavallicensis vicarius et officialis generalis.

Jacobus, Gavotty, canonicus ecclesiae cathedralie Cavallicensis et reverendissimi episedpi- vicarius et officialis generalis.

Laurentius Dominicus Bertct, presbyter.

l'rv parte reverendissimi episcopi Vsaionensia

Joseph Gabriel Barbier, i. u. lieentiatus. baccalaur. Sorbon., praepositus ecclesiae cathedralis* Vasionensis.

Spiritus Petrus Julien, s. theologiae doctor, archidiaconus ecclesiae cathedralis Vasionensis.

Paulus Joachim Barthoquin, s. theologiae doctor.

BREVE SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI BENEDICTI

divina providenti· pop·· XII1,

yao *praesentis concilii Anenioneneie constitutionef ratae habentor et pontijieia auctoritate confirmantur.*

Bβ η ρ κ ή » pp. XIII.

Venerabili· frater, «alntem et apostolioam benedictionem. Provinciali» concilii constitutione·, quibu· fraternitas tua ad vota nostrae sollicitudini· explenda aliorum solertiae antevertar· studuit, «tout a te missas libenter accepimus, ita a nobis merito comprobatas ad fraternitatem tuam grato iaetoque animo remittimus, tuum et ooépiscoporum salum ac sapientiam dignis laudibus proeequentes. Easdem ' proinde «nae doctrinae disciplinaeque ecclesiasticae muniendae et propagandae. Domino adjuvante, mirifica profecturas nostra etiam auctoritate confirmamus. Tibi autem, venerabilis frater, et comprovincialibus episcopis, qui ad colendam vineam Domini strenuam operam per synodalia decreta contulerunt, caelestem mercedem supplices exposcimus et apostolicam benedictionem peramanter impertimur. Datum Romae, apud sanctum Petrum, sub annulo piscatoris, die XXV. februarii MDCCXXVIII. pontificatus nostri anno quarto.

C., archiepiecopue Emieeenue. »

APPENDIX AD CONCILIUM AVENIONENSE.

Braejatio.

Probatis jam ex pontificia benignitate hujus concilii provincialis constitutionibus, ac inde pari indulgentia concessa nobis earumdem editione ac publicatione, quaedam in ejus appendice addenda esse duxit sancta synodus, quae uno volumine complexa ad manus totius provinciae cleri haberi possent et ad ipsius eruditionem paratiora fierent, quo promptiora; suntque selectae quaedam constitutiones summorum pontificum seu decretales, quibus et apostolico robore firmarentur synodalia haec statuta, et contra nostrorum temporum novitates ac errores inflictae [am censurae atque damnationis provida recordatio clerum omnem reddere^ cautiorem.

Quaedam item recenseri conducibile visum est, publica nempe documenta, et sua antiquitate spectanda et gravissimorum antistitum auctoritati» pondere veneranda, tum etiam alia ex veterum hujus provinciae patrum synodalibus comitiis excerpta, ut sic ad instar patris familias ad utilitatem plebis suae nova et vetera proferitntur.

Epistolarum et constitutionum in appendice contentarum textum non dabimus, fuia inoeninniur i» *bullariis, sed harüm documentorum* seriem *hic notare, juvat.*

I. Constitutio I'ii V. contra 79 'propositiones Baii: „Ex omnibus afflictionibus . ... Romae, t oct; 1567/

II. Constitutio Urbani VIII. contra librum Jansenii: „In eminenti ecclesiae . . . Romae, 6 martii 1641/ *[Magnum bullatium Bomanum,* (Luxemburg!, 17:17). V.] *[Bullar.* cit., V, 369-73.)

III. Constitutio Innocentii X. contra quinque propositiones Jansenii: „Cnm occasione impressionis . .. Romae. 31 maii 1653." *[Bullar.* Cit, V, 486-7.]

IV. Epistola cleri Gallicani ad Innocentium X.: „Optata pervenit ad nos/ Absque data.

V. Constitutio Alexandri VII. in qua quinque propositiones ex libro Cornelii' Jansenii excerpta», ac in sensu ait eodem Cornelio intento damnatas fuisse declaratur: „Ad sacram beati . . . Romae, 16 oct. 1656." *[Bpllar.* cit., VI, 46-6.]

VI. Constitutio Alexandri VII., in qua certa formula contra Jansenianam haeresim subscribenda traditur: ^Regimini· apostolici . . . Romae, 15 februarii 1665." *[Bullar.* cit., VI, 211-2.)

VU. Decretum Innocenti) XII. super fomulario Alexandri VII. die 28 januarii 1694: „8anctis»imu» d. n. d. Innocentius XII., auditis . . ."

VIII. Constitutio Clementi» XI. confirmans -praecedente» constitutiones Innocentii X. et 'Alexandri VII.: „Vineam Domini Sabaoth. Romae, 16 octobris)656/

. IX. Constitutio Clementis XI. contrit librum Quesnellii: ^Unigenitus Dei filius . .. Romae, 8 sept. 1713." *[Butlar.* cit., VIII, 118-22.)

X. ' Epistola Ravennii aliorumque «sscoporiim Gallorum, ad Leonem, papam: „Perlant ad no«/ [Mansi, *Cone.,* VI, 161-5.]

XI. Epistola Ceretii, Salonii et Verani, episcoporum Gallorum, ad Leonem papam: ..Recensita epistola/ [Mansi, Cone, VI, 81-2.]

XII. Eusebii, Mediolanensis . episcopi, epistola ad Leonem papam: „Revcrsis, Domino annuente/ [Mansi, *Cone.,* VI, 141-4.)

XIII. Constitutio Benedicti XIII. super ecclesiastica disciplina in Hispania: rIn supremo militantis . . . Romae. 23 Septembris 1724/ */Bullar.* cit., VIII, 472-8.]

XIV. Constitutio Benedicti XIII do immunitate ecclesiastica: „Ex quo, divina . . . Romae. 8 junii 1725/ *[Bullar.* cit., VIII, 482-5.|

' XV'. Constitutio Clementis X. de regularium privilegiis: „8uperna magni patris-familias . . . Romae, 21 junii 1670/ *[Bullar.* cit, VI, 305-7.)

b XVI. Epistola congregationis concilii Tridentini interpretis. ad archiepiscopum Avenionensem, super exercitiis ' spiritualibus singulis annis peragendis: „Inter gravissimas pastoralis . , . Romae, 1 febr. 1710/

SYNODI S CONSTANTINOPOLITANA

, **1725 mense novembri.** ,

Synodi istius acta memoramus tantum twpt-»ργ!« xdptv, ut aestimare quisque posait, quanti ponderis negotia interdum agantur penes ecclesiae orientali» antistites, viros illos mhximae gravitati· et amplitudini». Cum in maiori patriarvhatusConstantinopolitani templo nova per totum ambitum sedilia a mulieribus occupanda exstructa essent, horum decimum quartum in parte sinistra e regione ipsius sedis patriarchal!· collocatura uxori domini ■Thomae Testabuia! medici eiusque haeredibus ex

Λ- .. .. ' ,

.2^,.

totius synodi sententia ia perpetuum conoeseum. eet. Diploma, quo itu illud datur, publici idrie facit Georgiui P. Purnaraa apud Ath. Palaeolognm, Ημχρολόγιον τή 'Ανατολή το0 έτου 1885, Conatantinopoli, 1884, p. 157-158. Huic subscripserunt, una cum Hieremia patriarcha metropolitan tredecim, quorum nomina haec eunt: δ Ηραχλχία Καλλίνικο . — ε Κυζίχου Λύξέντ.ο . ⊢ ε Νιχομη-8<ία Παίσιο . — δ Νιχαία Γιρέσιμο . — ό Χαλχηδόνο Νικόδημο . — 6 Αδρ·ανουπόλ*»» Αθανάσιο . — & Σηλυβρία Μακάριο . — & Πισιβία Ματθαίο . — ό Άγχιάλου Καλλίνικο . — ΐ Δρόστρα Σιραφιιμ. — ό Χίου Δανιήλ. — 6 Παλαιών Πατρών Δανιήλ. — φ Μαρων*ία Αθανάσιο .

L0NIHNEN8ES ET CGN8TANT1N0P0LITANAE SYNODI

pro ineunda concordia Anglicanes inter et orthodoxos Orientales (1716-1725).

Saepe quidem subinde actum est de ecclesia Orientali cutn Romana concilianda, sed' infelici semper conatu, Nee meliori sane fortuna protestantes elaborarunt, quemadmodum multis deprehenditur experimentis. Etenim ut silentio praetereamus ingens illud intercommiuiioms (ut vocant) negotium, quod annis abhinc non multis summo labore susceptum gravi lapsu corruit, optime cuique notum est, quis exitus fuerit famosi illius per litteras colloquii, quod theologi Tybingenses cum patriarcha Hieremia anno 1576 et sequentibus habuerunt. , Unitas instaurari non p'otest apud eos qui ab ecclesiq eatholiea recesserunt: ubi ut omnes a catholicis, ita a seipsis singuli incredibili odio dissident. Sola catholicae veritatis invidia coniunçti, caetera omnia toto caelo differunt, quasi Sampsonis vulpeculae, quae caudis colligatae capite in diversa tendebant, fui veritati comprobandae luculentum sane ac plane novum adducimus exemplum, negotium inquimus infeliciter gestum saeculo XVIII ineunte Anglicanes episcopos inter et Grseeos patriarchas. Qua rapone susceptum, tractatum, confectum fuerit, id ex epistolis utrimque in eo obeundo scriptis satis aperto lectoribus significabitur. Priusqualn tamen litteras ipsas aggrederemur. pauca quaedam, quibus res illustraretur, praeloquii causa generaliter praemittenda duximus. Totius igitur negotii summam hanc habeto.

' Sub initium saeculi XVIII Alexandrino patriarchatu fungebatur Gerasimus cognomento Pallidas, qui die 25 iulii 1688 summum illud munus adeptus, post annos viginti duo, ianuarii. 1710, sponte dimisit, cum aeris alieni pondere,-tum senio oppres-. sus. Eadem qua se removit die, Sampel Uapasules, genere Chius ac Lybiae metropolitanus, in eius iorum suffectus est, ae tertia die, 22 nimirum ianuarii eiusdem anni, in nova aede sollemni ritu constitutus. Vix iste patriarcha salutatus est, cum ad dissolvenda debita, quibus demergebatur Alexandrina sedes, animum totum appulit; atque ultima atatim expertus, duos viros, Arsenium Thebaidos metropolitanum una cutn Oennadio archimandrite Alexandrino, in Angliam amandavit, qui suo ipsius nomine pecuniam colligerent. Litteris commendatitiis, quibus eos instruxit, Annam Htuartam. Britannorum reginam (17(12-1714), rogavit Samuel, ut legatos blande suscipere ac prompte adiuvare, immo cunctis regni proceribus vehementer commendare velit. Ut autem quivis hac de re iudicare eo facilius" possit, verba epistolae ipse diligenter expendat, cuius potior loiMs sic habet *):

'A:i τούτα χα! ήμ«ί τιθαρρηχότω έλπίσαντ« , ώ γαληθοτάτη άνασσα, πέμπομ«ν «ί τχηιιΑ,ν προσχύντ^σιν τού ιιρού xal θιοφρουρήτου κράτου τδν ιν Χριστφ άδιλφόν ήμών, τόν πανιιρώτατον χύρ Αρσένιον μητροπολίτην Ηηβαίδο . ύπέρτιμον χαί.' έξαρχον παντό napi Χιίλου έπαρχια , ύποχχιμένη τούτφ τφ χαθ' ήμά άγιωτάτφ θρόνψ τή Αλ«ξανδρ<ία , χαί τόν δσιώτατον Αρχιμανδρίτην τού αύτού ήματέρου θρόνου έν ιιρομονάχοι χύρ Γ«νάδιον μ»τά τή συνοδεία αύτών. Καί πρώτον μέν παραχαλούμιν, όπω ένώπιον τή σή φιλανθρωποτάτη βασιλ·:χ «ΰρωσι χάρ.ν τή φιλοθέου Αποδοχή xai ιύμινού; δχξιώσιω (πρόσωπον χαί γάρ έπιφέρουσιν τού άγιωτάτου τούτου θρόνου χαί τή ήμών μχτριότητο , Από ν«αρά αύφών ηλικία πιστοί χαί γνήσιοι π«φυχότ« θ«ράποντ« τή άγιωτάτη ταύτη τού Χριστού έχχλησία)· διότ«ρον δέ χα! ημά μττόχου γ«νέσθαι τών πλουσίων δωρ·ών χαί Αφθονοπαρόχων Ιλιημοσυνών χαί ιύποιϊών τή σή μ«γάλοδώρου ρασιλιχή δ«ξιά · μέγα γάρ (ό έφ' ήμά δ«ινόν, ή τι απορία ΰπιρβάλλουσα χα! Αχρα ταλαιπωρία, ,ύφ' ών χαταπιχζόμ«νοι άθλιω ιι' βυθόν χινδυνεύομιν χαταντήσαι Απώλεια; τι χαί χαταφθορά χαί τούτον χατασβισθήναι τδν καθ' ημά πατριαρχικόν θρόνον τδν ίν μέσφ τή τοιαύτη χαί τοσαϋτη ' άθχία τούτων τών Αραβιχών μχρών χαί μάλιστα τών χατΐ τήν Αίγυπτον ώ άστίρα λάμποντα χαί χηρύττοντα, ού μέντο: άπδ χαχία χα! -φθόνου τών έχθρών τού Χριστού «ί όλεθρον τοσούτον φθάσαντα. Αλλ' ix τών ήμίν δμοιοσχήμων χινηθείαη τή χαχία χαί τών ρχλών, χατήχθημεν ει χάο έπώδυνον χαί άθλιότητο χα! ταλαιπωρία χαί χρέου βαρυτάτου ιπέχι-.να τών έξήχοντα πουγγίων, άτινα έδανιίσθημιν παρά άλλοτριών χαί άλλοφύλων συν τίχη> δβινοτάτψ. Καί τών μέν ispiitv σχινών, πατριαρχικών άμφιων χαί πραγμάτων ίχχλησιαστιχών τά μέν άπ«μπολήθησαν χα! τά λοιπά ένέχυρον μένουσι διά τδ χρέο . Τϊ,ν δέ αιτίαν τού τοιρύτου ήμών όλοτιλού άφανισμού χαί τή πανολέθρου χαταδίχη . γνωρίμην ποιήσουσι χαί δήλην έν τυνό·|)ί·. τά τι μαρτυρικά τά έν χ«ρσί τών ήμιτέρων πατέρων, διι οδιχώτιρον δέ άπδ γλώσση αύτών χα! ζώση φωνή · ούχ έδοξι γάρ ήμιν άρμόδιον έλέο χαί χάριν άπαιτούσ·. τά ί<ρά άχοά τή ύμιτέρα βασιλιία βαρύνιιν διά τού πολλού τή διηγήσιω χαί παροξϋνιιν θρήνοι χα! δαχρύων άποχατασταθτίην ι?ι.

Datae erant litterae ex aedibus patriarchalibus aegyptiacis anno salutis MDCCXII, mensis februarii 25, indictione V.

Legatorum in Angliam adventum paucis narrat Wanley, vir tunc temporis magni apud suos nominis. Sua ipsius verba hic referre iuvat *): ‚Gerasimus the aged patriarch of Alexandria resigned his office, that he might go and end his days at Monte Hanto (i. e. Monte Atbo). The people.elect Samuel archbishop of Lybia in his room; but ('osmas, archbishop of Mount Sinai, . purchasing the

*) Integram vide spnd Sp. lamproe, , h/.rôn tatop,-irai r»„' '5AAed»ç. t. II) (Alheuis. 1HHP) p. W22W7.

1 British Miuruiu. Hurl. X·. U77H. fol. III. aphd t, liaau. *Thr irrthadM·* rAaccA *tkr mat m thr riyHeerM·* ces*tury,* bondini, Iona, μ XXVil.

favour of the Grand Vicier, the church of Alexandria ia go much oppressed that they Mod hither Arsenina, métropolite of Thebaia, and Gennadius a Cypriot and archimandrite, and cathoguBenoo of Alexandria, with four deacons, aa aaagnooteo, a cook and aa interpreter, to crave the assistance of good Christians.ll Graecos cum Loadinum appulisse cognovisset Joannes Covel, collegii Christi apud Cantabrigienses reotoris, ad amicum Waele} scripsit, ,unum atque alterum argumentum contra catholicam circa tranaeubatantiationém doctrinam de Arsenio eiuaque cocio expiscaturus. Remisit ille epistolam indiciorum plenam, cui testimonium, quod a Graecia acceperat, incluait. Quod utrumque scriptum; cum ad rem nostram non parum conferat, lectori benevolo Iaeti ac hilarea impertimus. Sequitur proinde primum epiatola Wanley ad Covel,' et ea finita, teatimonium Arsenif de tranaaubatantiatione [1]):

Humphrey Wanley to Dr. John Covel.

Coach Office, 21 December, 1714.

Reverend Sir,

According to your Deaire, I did (come months since) enquire ofAraeniua the Métropolite of Thebaic, and of the Archimandrite Gennadiua. touching the μχτουσίοισι , which word they seemed not to understand: and afterwards owned thqt they had neyer heard of it before. They said that in the Blessed Sacrament of. the Eucharist, they receive Christ s Body πνιυματιχώ , and declared that they would give me a Certificate of guch their Belief when I should require it. This I did upon the Receipt, of yours of the 13 th instant, which I also communicated tp. the Bishop of London, who is much harrassed about them, and Cannot as yet get them to accept the £ 300 given by our late pious' Queen for their Departure. His Lordship had them to Dinner laat Saturday, and was pleased to have at that time some conference with me and others, with or concerning them. The,Result ia. the men (although we have reasons sufficient to persuade and satisfy us that they are True and Honest Men) must quickly be gone; we are against a Brief, or any General Collection for them; and we do not like that the Universities should be pestered with them. The poor Archbishop cried out like a child, when my Lord of London told him he must Depart. Only thus far he Relentdd (upon much Intercession) that they might petition to his Majestic (which he advised should be done in French* and not in Greek), and if that had any good .effect, well; if nôt, to be gone. . They are extremely necessitous, and live in much misery and want. I have lent them coipe pounds, since J saw you, and hare gotten them, some charities; and yet their numerous Family consume all. On Monday, I got the following confession from them, craftily worded. I told them I believed it was taken from some book I had heretofore read: they replied it is taken from the Liturgies of Basil and Chrysostoms. -I told cm roundly, the Question was not, about what Chrysostome or Basil believed but. about what they themselves believed ; · they Answered, they believe as those saints, did. I would have had them to declare against the μιτουσίωσι in their certificate; they said they would not meddle wifh what did not belong to them, etc. I am therefore forced to-content my- • self with r' you see~iir the margin, which is a faithful copie of the badly spelt and badly accented original, which I keep by me. They would have put no data, nor no names unless I had particulary required them.

The crosses (+) also wepe loft out, which when I asked the reason of, they said that since that mark was not used in this Country, they complied with the fashion; but at my speaking they freely put them to.

If you have any other service to command me, you may freely make, use of

Reverend Sir,

Your most faithful
and obliged Servant,

Humfrey Wanley.

The last is 4 αρχιμανδρίτη Γεννάδιο , by way of the monocondylia.

Autographo epistolae huius auctor Londtaensie sequens apographon in margine subiecerat:

-j- Ilapl τή ἁγία ιὐχαριστία τού τίμιου Σώματο χαί αίματο τού Χριστού. 'Γποχίτω « τήν frseipiaV τού ἄρτου χαί τού οίνου, <i τδ δχοίον tlvai ἀληθώ χαί χυρίω παρών, ήγουν χατά τδ πράγμα, δ 'Ιησού Χριστό , χαί χατά τδ φχνόμινον tlvai ἄρτο , χαί ' οίνο , (ίδέ χατά πνβύμα Σώμα χα! αίμα ΧριστοΟ. ούτο Ιχιι.

Κάτιτο ,αφιδ'·) διχίμβριου 21.

δ ταπχινδ μητροπολίτη Οηβαίδο ἀ^σ»νίο .

-|- ,-δ ἀρχιμανδρίτη γιννάδιο .

- ·) — Here they mistook the day'of the month: and as had as thia tlieif certificate is, it had been worse if they were th have drawn it from their heads alone .without the help of books; at least for Gennadins his part.

Hactenus illa epistola, quae satis quidem accurate, etai minus liberaliter, negotium Arsenianum "proponit ac pro ratione circumstantiarum de eo disserit. Ex qua aperte comperitur, Graeculos illos gravibus Britannia brevi molestos et odiosos fuisse; atque hos quidem omni studio et opera elaborasse, ut peregrinsuites loco exturbarent. Illos vero a sententia nec transversum unguem deflexisse, ex altera eiusdem Wanley' epistola ad dominum Tudway, 24 decembris 1715 data:, pronum est intelligere, in que Thebaidos metropolitan! appulsum ad Cantabrigienaea denuntiat, stipis colligendae gratia: *The Greek métropolite of Thebaie,* scribit ille, *will como io Cambridge eoo» after Tweÿ-day oa pttrpoee to collect goar charitiee: pray acquaint the maeter* (i. e. Covel) *of this* *)· Quin immo septem interiectis niensibus a scripts, hac epistola Londinenaium compita rursus pervagabantur, cum menae iulio J716 uni alterive episcopo pusilli *Non iterantium* gregis occurrentes vias plane novas sibi aperuere.

Qui fuerint ÎUi Nox taruatM ('Non jurors), cuique rerum historicarum non prorsus ignaro notum eat Confestim a suscepto Angliae regno sub initium anni 1685, Jacobus sdsundus catholicos a tot annis crudeli iugo depressos voluerat libertati reddere. Rem aggressus, tam pervicaces animos offendit, - ut inde famosa illa rerum conversio traxerit originem, qua eoniuratione -inita et comitiis generalibus pronuntiantibus Jacobum a iure regnandi excidisse, in Guillelmum Arausicanum collatum est imperium. Novo tamen principi sacramentum .dicere abnuerunt non pauci vel ex Anglicanis, Hinc' factum eat, ut in illa pravarum religionum turba, quibus Anglia iatn in tot partes scindebatur, nova secta surrexerit, eorum scilicet

*) Kxstat es Musso Britaaaieo, add. was. **tt. ell,** fol 148, apod G. Williams, kp. at., p. LX.

·) Cod. Messi Britssm.. Hart. *WB,* fol 1W; «.Williams, op. tit. XXIX.

qui JTm àraUn (Non juron) dicti sunt?* quorum numera·, etsi principio exiguus, ceevit tamen 'in die·, quando Arausicanus anno 1697, ubi aetum de pace generali, legitima· regni poeseseor renuntiatu·eet; item quando ia eius locum Anna Daniae principe··, Jacobi II fllip altera, anno 1709 suffecta qst, praecipue vero anno 1714, cum regnum capeseivit Geergius HannoVeranus. Sed quid ictud negotii cum mendicantibu· Graeculi·? Exstat quaedam pagina eaque satis brevi· D. Brett, viri cuiuadam ex *Jio» i»ra»tib>u* insignis, in qua re· tam luculente exponitur, ,ut hic integram exhibere placuit. Illa itaque a verbo ad verbum aie sonat!):

In the month of July 1716, the bishops called Nonjuror», meeting together about come affair· relating to their little church, Mr. Campbell took occasion to apeak of the archbishop of Thebais then in London; and proposed that we should endeavour an union a'ith the Greek church, and draw up some propositions in order thereto, and deliver them to that archbishop, with whom be intimated, as if he had already had some discourse upon that subject. I was then a perfect stranger to the doctrines and (orme of worship of that church, but as I wished most heartily for a general union of aM Christians in one communion, I was ready' to have joined with Mr. Campbell on this occasion: but Mr. Lawrence being in the room, drew me aside, and told me, that the Greeks were more corrupt and more bigoted than the Romanists, and therefore vehemently pressed me not to be concerned in this affair. Therefore I then declined-it. ' But Mr. Collier, Mr. Campbell and Mr. Spinkes joined in it, and drew up proposals, which Mr.Spinkes (as Mr. Campbell informed me) put into Greek, and they went together and delivered them to the archbishop of Thehais, who carried them to Moscovy. and engaged the Csar in the affair,, and they were encouraged to write to hie majesty on that occasion, who heartily espoused rhe matter, and sent the proposals by James, proto-cyncellus to the patriarch of Alexandria, to be communicated to the four Eastern patriarchs. Before the return of the patriarchs' answer to (he proposais,' a breach of communion happened among the' Nonjurors here, Mr. Hawes, Mr. Spinkes and Mr. Gandy on the one aide, and Mr. Çollier, Mr. Campbell, Mr. Gadderar and myself on the other. So .that when the patriarchs' answer came to London, in the year 1792, Mr. Spinkes refused to be'any further concerned in the affair, and Mr. Gadderar and I joined in it. After Mr. Gadderar went to Scotland, Mr. Griffin, being consecrated, joined with us. The rest of the story relating to this matter may be gathered from the letter· and thq subscriptions to them. Mr. Collier subscribes Jeremies, Mr. Campbell Archibaldus, Mr. Gadderar Jacobus, Mr. Griffin Johannes, and I, Thomas. ,

March 30“ 1728. Th°“'' Bre“'

Haber hie. lector benevole, totum unihnis ten-, tatae negdtium Anglicanes inter et Orientales summatim quidem, sed accurate expositum ab uno ex illarum rerum actoribus.. Quo vero facilius intelligas, quae fuerint actoris cu(usque partes quamque tandem fabula solutionem habuerit, operae pretium erit memorasse nudam ac simplicem rerum narrationem ae seriem, ut ex illa discas actus, ut, vocant, cuiuslibet argumentum et oeconomiam.

Vix Notwatnmiss episcopi exiguitatis <suae sibi conscii cogitare cfffeperunt de ineunda cum Orientalibus unitate et couoordia, eUmque *S vehementer expetere Arsenio signiâcsrunt, eum ad condiciones Orientalibus offerendas animum appulerant. Hanc in rem a Campbell, viro inter illos spectatissimo, schema editum, mox ex anglico in latinum graecumque sermonem translatum, in latinum quidem pro sancta Russorum synodo, in graecum vero pro Graecorum patriarchis; ne autem hoc refutato conatu restinguantur studia Orientalium, quod sine ingenti Anglioanorum probro ac detrimento contingere non posset, consilium ceptum de tota re potentissimum Russorum imperatorem Petrum I certiorem facere, sc propositae unitati supremum eius patrocinium supplicibus litteris flagitare; litterae .datae, quibus instructus ex Anglia festinato itinere in Moscoviam adventans Arsenius, eas una cum ineundae concordiae pactionibus Petro I offert. Rei favet Caesarea sua Maiestas, et cupit optime; neque desinet, in postdtum eam favore fulcire suo; ad id temporis providet, ut graecum schematis exemplar Constantinopolim ad orthodoxos patriarchas per Jacobum, Alexandrinae sedis protosyncellum, transmittatur. Pro suo isto negotii promovendi studio gratias glorioso principi maximas referunt Anglican! litteris 8 octobris 1717 dati», quas secundo loco edemus

Protinus a suscepto Anglorum schemate, Graeci patriarchae, eoacta Constantinopoli episcoporum clericorumque synodo, condiciones oblatas mente animoque considerant. Re diligenter perpensa, respondent ad singula schematis capita, siis (0-o-bantes, alia ' reiicientes; uberiori sermone declarantes in quo ipsis cum Anglicanis conveniat, et in quo non conveniat.' Sententias Anglorum totidem verbi» ordine describunt, ut subjectis animadversionibus pateat, quantum tota ista componendae transigendaeve religionis ratio, ad quam conveniendi necessitas in summo dissentiendi arbitrio adversarios compulit, ab immutabili ea veritatis norma discedat, quam scriptura, quam patres sc synodi ita munierunt, ut nullis contradictionibus expugnari aut everti posset. Mirum sane cuique videbitur. Graeci» omnibus, qui de sua ipsorum ecclesia scripserunt, hactenus plane ignotam mansisse luculentam istam oifhodoxae, ut vocant, tidei expositionem, quam exaravi* Chrysanthus, patriarcha Hierosolymitanus, praeclarum illud tunc temporis totius Orientis lumen, idem decernentibus Ilieremia Constantinopolitano et Samuels Alexandrino, eo scilicet ipso, a quo Arsenius sex ante annis in occiduss partes missus fuerat, stipem collecturus. Patriarcharum responsum, anno 1718, die aprili 12, scriptum, Jscobu» protosyncellus Petropolim, indeque adseito sibi Gennadio archimandrite Londinum defert, ubi tantopere ab Anglicanis expetitum mense demum novembri anni 4721 in eorum manus traditur. Adieetae erant duae aliae synodicae disquisitiones, una e mense ianpario 1672 ad Anglos itidem missa, altera e martio mense 1681, qua Graeci pro loctrina catholica de transsubstantiatione in eucharistiae sacramento acerrime propugnant.

Dum unitatem cum Orientalibus parant Noniurantes, impedire non valent quo minus novum inter se dissidium erumpat,- stantibus (ut ipsius Brett verbis utar) ab una parte dominis Hawes, Spinkes et Gandy, sb altera vero dominis ('oilier, Campbell,' Gadderar ac Brett. Quod causae est. cur Spinkes, qui schema anno 1716 in graecum transtulerat, se negotio amplius admiscere abnuat. Concordiam tamen non habent in desperatis domini Collier, Campbell, Gadderar et Brett; imino patriarcharum responsum ipsi· ausam praebet, alterum

*l U G. Willis»», op. dt p. 3-4.

ad<>i*nandi rescriptum, quo.suam sententiam satiuperose confirmant, et Graecorum argumenta solvunt atque prolixe refutant. Quae omniages)a aunt anno 1722 mensis maii die undetricesipm.

Ad optatissimam recodciliationem firmiorem faciefidam, votum quoddam exposuerant Anglican! theologi, quod' fas esse putabant protestantes postulare ab orthodoxis-nropositioitibu· scilicet schematis septima et oetatw^efpetierant divini cultus abqualifitem, servatis tambw singularum ecclesiarum iuribus, pro viribus utrimque praestari, (luem propositum finem ut assequerentur. Anglorum lirurgiam iuaserant ad pristmam formem revocari passimque amplificari et emendari, quo propius ad ‹trientalium liturgiam similitudine secederet, rati et optantes, novum hunc ritum, immo dissentanearum partium congeriem, a Graecis abacisci posse. Hae in re prae caeteris desudavit atqde elaboravit Jcrcmias Collier, nova edita liturgia sub hoc titulo: *A Communion Office, taketr*partly from frimitive Liturgie», and partly from the first English reformed Common-Prayer-Book: together with offcee for Confirmation, and the Visitation of IA Sick,* London, Janus Bettenham, 1718, in-8' (British Museum: 3475 b. 40 |1]; t, «95 (6|; 11« e, 49; 117 g, altera editio eodem anno excusa a .I. Smipt, London, in-8° (British Museum: 4327 b).

Jits etiam-"postea edita eat; ac primum quidem a I'. Hall, *fragmenta liturgira,* t. V, Bath, 1848, in - 1«· (British Museum: 3478 aa, 23); deinde ‘vero a J. Dowden. *The Annotated Scottieh Communion office. An historical account gf the Scottish Communion office and of the Communion office of the Protestait-Episcopal Church of the United Stalee of America, with liturgical note». /To wich in added a reprint in reduced facsimile of the edition of the Scottiih office of 1764; and alto reprint» of the American Communion office, the Scottish office gf the 1637, and the Nonjurors gffice (of) 1716.* Edinburgh. K. Grants & Son, 1884. in-8*, *XII*-34« ρρ. (British Museum: 340« df, 2). Eum quem induxerant ritum multis Iniurati tuiti sunt argumentis ac dissertationibus; quarum unam alteramve memorabimus. Vnam celato nomine protulit in lucerti N. Spinkes seqdenti titulo: *No juet grounds for introducing the new Communion office ... by a Non-Juror,* London, 1719, in-8· (British Museum: 3475 b. 42 (4]1. Harum autem praecipuae Jeremiam Collier auctorem habent, qui in unum eaa collegit, titulo isto praefixo: *A Collection gf tracte written by the late rev. and learned J. Collier,* in - 8 ·, London. 173«. Insunt: 1) *Beaten» for restoring some prayer» and direction» as Buy stasid in the Communion Service gf the first English reformed Liturgy compiled by the bithop» in the 3* and 3* year» gf the reign of the K. Edward Vi,* second edition, London, 1717; — 2) A *defence of the Boatone* (etc.), *beidg a' reply to a book entituled No reason» for restoring them,* London, 1718; — 3) *A vindication of ths Beaton» and Defence* (etc.), *part I: being a reply to the firet part gf No sufficient* reasons (etc.), London, 1718; — 4) A *vindication* (etc.), *part II,* London, 1719; — 5) A *farther defence* (etc.), *being an answer to a reply to the vindication gf the Reason» and Defence* (etc.), London, 1720 (British Museum: 3475 b, 22). — liberrimam hanc librorum notitiam mihi suppeditavit L. Baillet, O. 8. B., a Gallis apud Anglos exactus, cui gratias referre quam maximas mihi aequum ae iucundum eat

Novum, illum aacri peragendi ordinem in Graecorum sermonem paucis immutatis transtulerunt Iniurati, cuius translationis autographum ipsum etiamnunc servetur in bibliotheca Oonatautinopolitana sandtf sepulcri, unde diligentissime descriptum publici iuris facimus. Euhi sinful ac alterum Anglorum patriarchis rescriptum in Moscoviam asportavit Jacobus protosyncellus, quem Iniurati litteris etiam systatieis eodem tempore datis instruxerunt, reni cuiusmodi cum sacrse totius Rusaiae synodo, tum summo rei publicae cancellario comiti de Golovkin. 'Eiusdem anni die nona Septembris Petrbpolim demum adventavit Jacobus, uti e'x epiatgla, quam inde in Angliam misit, comperitur. Ea vero tempestate Ruasopim impbrator Mosquae commorabatur; eum autem illuc mense novembri se contulit Jacobus, Astracham Petrus iam petierat. Inde tamen Mosquatn reversus, statim Anglicanorum responsum Oriefitalibus patriarchis transmitti iuasit, illud quoque exoptans, ut unus alterve ex Iniq^g^ in Moscoviam se conferret, quo citius negotium absolvi posset. Quod regium consilium amicis Londinensibus protinus nuntiavit Arsenius, missis etiam in Britanniam conciliatoribus. Jacobo protosyni ello et Bartholomaeo Cassano, qui rem urgerent ac legatorum profectionem maturarent. Arsenianae illi epistolae adscripts dies 25 augusti 1723. Instanto autumno, profectionem parat protosyncellus; sacra quoque Russica synodus tfadita Jacobo epistola concordiam mox absolvendam amplissimis verbis decantat.

At veteribus negotiis nova quotidie accrescentibus, annus ad exitum venit, quin Jacobus loco cedat. Interim ex ‹Irieute patriarcharum affertur responsum, alteri Britannorum responsioni oppositum, in quo argum i ab Anglicanis allata intacta relinquunt orth< vi praesules. Verum ne silentio suo futurum · ut protestantibus assentiri viderentur, tanquam fortasse recte opinantibus, ideo confutationis loco antiquatq (ne dicam antiquatam) Dositliei patriarchae confessionem exarant, nihil fere in ea immutantes, sed adiectis in fine propriis subscriptionibus. Immo data eodem tempore ad Kussicam synodum epistola, eam rogant ne quid amplius Britannis respondeat. Litterarium potius cum peregrinis colloquium^ abrumpere quam verbis diutius contendere mb(uerant Graeci.

Russie· vero synodus, durioribus hisce nihil territa, graecum quidem scriptum id Angliam transmittit, sed Anglos iterum monet, ut e suis duo in Rusaiam se conferant, cum duobus itidem ex orthodoxo plero de unitate procuranda sermonem habituri. Cui Russorum epistolae dies secunda februarii 1724 adscriMMir. Eam Jacobus protosyncellus Londinum affert, duos inde viros ab Iniurati· delegandos mox apud Russos traducturus. At inexpectata quaet^m negotio mora iniicitur; eorum enim, qui profecturi sunt, legatorum alter cum locorum distantia, tum rei familiaris implicationibus prohibetur, ne aestivo huius anni tempore iter suscipiat. Quin etiam d. Gadderar in Aotiam discedenti alius in eius locum subrogandus eet; qua de causa d. Griffin, is ipse qui)n postremis subscriptionibus sub Joannis nomine abditus latet, episcopus creatur. Procrastinationis istius culpam ut levent, multa excusatione utuntur Anglican!, missis in Russiam litteris ad Anenium Thebaido· metropolitanum, totius negotii ducem ac magistrum, ad sanctam synodum Petropolitanam, ad magnum imperii cancellarium. Quae litterae eodem tempore dantur, die scilicet iulii decima tertia anni 1724.

Dum vero tempus ad agendunb idoneum ita conteritur, terribilis e Russia rumor per cunctas Europae regiones vulgatur: Petrum primum, potentissimum illum Russorum imperatorem, morte occubuisse. Inopinato hoc eventu, qui 8 februarii 1725

Mdidit, negotia per tot anno· protfàcta, concordia infecta, abrumpuntur. Etai enim litteris ad Arsonium, ad sanctissimam synodum, ad magnum cancellarium, die undecima aprilis datis/Iniurati exoptent, ut coHoquia de unione instauranda olim repetantur, tamen ex epistola comitis da Golovkin, cui ^Sie· 16 Septembris 1745· 'adso^pta, satis «petty comperitur, ad calendas graecas rem dilatum iri.

Eam huc usque tractaverant NoniUtnnte·. insciis, ut videtur, iis episcopis,' qui publicas. bcclesiae Anglicans» personas gerebant, φιοηιπι primus id temporis ordine, Gtrillelrtius Wake, archiepiscopus Cantuariensis. accepto tentatae concordiae nuntio, magnam o|ieram dedit, ut Graecos ab incepto avocaret. Hunc -ad finem Chrysantho, -patriarchae Hierosolymitano, perferendas inscripsit litteras, itf quibus popt actas pro libris quibusdam acceptis gratias, Graeco praesuli narrat, unde tandem originem duxerint illi qui societatem cum Orientalibus inire quaesierant. Multum sane in ista epistola momenti est. quam propterea ex autographo ipso benevolo lecturi libentes communicabimus, adiecta eiusdem in graecuin translatione *a* Chrysantho expressa. Postremo tandem loco epistolam, quam t'hrysanthus Ajritanno viro rescripsit, luci committemus. Haec XIX ianuarii 17*27. illS VI septembris 1725 data eat. Thomae Payne, presbyteri illius, a quo Guillelmus Wake rei infeliciter tentative nuntium accepit, duas epistolas Chrysantho inscriptae, quarum uni XIV iulii 17'24, alteri VI iunii 1726 dies adscripts est. in tabulario Metochii, ut vocant. Constantinopolitani sancti sepulcri olim exstitisse nos monuit vir optimus nobisque amicissimus Aemilius Legrand, quem maturius mortuum merito omnes lugent. Eas multis abhinc annis a Georgio Constantinide subreptas in praesentia detineri ab altero hominis istius parum verecundi genero audivimus: quarum coniam lectorityis facere non posse eo magis dolemus quo ex eis rerum indicia copiosius sane suppeditarentur.

Atque ista ea aetate gesta et de concordia utriusque ecclesiae procuranda utrimque disputata sunt. Exitus vero alius non fuit, quam colloquiorum inter partes dissidentes susceptorum et initorum plerumque esse solet. Ne tamen merita laude fraudentur, exemplum posteritati reliquisse existimamus, quod de controversis in religione capitibus, semoto omni odio et acerbitate, agendum et disputandum sit. Quin etiam ex his actis non pauca, nec solum ex Anglorum, sed et ex ipsorurnmet Graecorum dictis et concessis hae in causa suppetunt, quae ad doctrinam catholicorum confirmandam apprime faciunt. In his porro persequendis prior nobis in eo laborandum esse mens fuit, ut ad eerta doctrinarum capita niteremur singula revocare, ac velut in unum colligere, quae in toto ilio quaestionum responsorumve curriculo huc et illuc fusa et dispersa occurrunt; re tamen diligentius considerata, eam potius ordinis rationem tenendam, esse duximus, quam ipsi secuti sunt auctore· disputationum, a quibus .expetenda sunt ea singulatim, quae gravissimi in re nostra videntur ease momenti. Qua ratione satis apte illi, quam agimus, causae consultum iri confidimus, si nonnulla capita, quae ad praemuniendam reconciliationi viam exposuerat britannus theologus Thomas Brett, vir inter Nomstnmt·· praecipuus, hio appendicis gratia exhibuerimus. Sunt quidem illa anglico -sermone scripta; ne tamen lectori nimis prolixae rerum narratione· taedium forte pariant (quod nihilonimua factum iri suspicamur), latino tantum idiomate laudata capita referre visum est.

Illa itaque dp verbo ad verbum reddita sic sonant *);

..Capita, de quibus cum Graecia dispalandum est, haec stint:

1. Additamentum ab ecdiesia latina symbolo Nicaeno, immo Constantimqiobtano. factum adjecta vqce *filiot/ue,* quod- additamentum reformationis tempore a nobis «retentum hactenus adhibemus; promisimus autem vocem . hanc adiectam,» si · de ceteris rebus consenserimus, nos esse praetermissuros. Quapropter non multum disceptandum erit. Quaedam tamen hac de re dicenda erunt ad probandum rectam fidei nostrae rationem ac ostendendum semper nos nihilominus existimasse, putrem in divinis unum esse fontem tinn filii tum spiritus sancti. Atqui Graecos putabamus sentire, e patre per filium, ix χχτρΛ 8ià ufo-j, procedere spiritum sanctum ; ita ut utrique crederemus spiritum sanctum e filio .procedere, modo tantum ac verbq diaaidentes. Quae persuasio hactenus apud nos fere omne· constare videtur, ut ex ^jis colligere est, quae hac de re disserit doctor Watefland in sua *Hietoria eritica eymboli Athanouam.* Ex quo opinabamur nostrum hac in re cum Graecis dissidium, ieiufiiym e«ae verborum certationem, utraque voce idem sonante, quippe eum existimaremus ix atque itd idém valere. At in eo. quod nobis miserunt, responso Graeci negant eandem esse vim praepositionum ix et *tii,* atque asserunt voculam ix nunquam sumi pro î:i nec vice versa 8.3 pro ix. Illud etiam affirmant, quod cum de spiritus sancti processione ' per filium sermonem habent, non eam processionem significaht quae naturalis est, aeterna, prior tempore, atque eam ob rem cunr de filio loquuntur neque praepositione ix neque praepositione 8:d utuntur. *Non enim* (inquiunt) *fecundum hanc proceeeionem dicimu» nanctum epiritum ex filio nI per filium procedere; tient enim filiae non generatae eet a patre mediante epiritu nancto, ita nec epiritue nanctae procetnit a patre mediante filio. Secundum temporalem autem et exteriorem procennionem confitemur procedere illum nive exire et emitti per filium tire mediante filio, et ex filio ad externa procedere ad eanetificandam rem creatam.* Cum igitur ad rectam fidei noatrae rationem probandam cum Graecis disceptantes asserimus sanctum spiritum procedere ex patre et ex filio, non amplius possumus in nobis defendendis id argumenti afferre, quod ix et ï;i idem valeant sive valere possint, cum aperte illi negent, sive ite sive *Sii* isdhiberi posse, si naturalis et aeterna spiritus sancti processio spectetur, quam neque ex filio neque per filium fiepi annuunt; de· ea porro aeterna processione agitur in symbolo, cum ex altera processione, pro qua voculam *hi* probant, spiritus sanctus non significetur verus esse et aeternus Deus, quod tamen hoc symboli articulo esse declaratur. Pearson autem episcopus, qui percepisse videtur, qua tandem ratione processio per filium a Graecis definiatur, quam isti nunquam in aeternam ipsius processionem transferunt, argumentum illud, licet vulgatissimum sit ac saepe s Latinorum additamenti propugnatoribus adhibeatur, omnino neglegit. Quapropter quod additamentum hoc retinuerimus ac retineamus hactenus, id Pearson episcopi argumento defendendum est. sacram scilicet scripturam, cum conceptis, verbis spiritum sanctum e patre procedere demonstret, ita processionem illitu e filio potentialiter docere. Ille

*) Ap«d (i. WUliama, «p. ciL, p. 1Ai-140, · codice collrgii M. Trüütatb apod GlemUmond a d. Lyon ex ipda« Brett aatofrapho exarata.

eniml utpote e patre procedens, *pSlris spiritus* (Mat®. X. 2<>) uc *Dei spiritus* (I Cor. XI, 12) vocatur; atqui *filii* etiam *spiritus* (Gal. IV, 6) et *Christi 'spiritus* (Rom. VIII, 9; I Petr. I, 11; Phil. I. 19) nuncupatur. 8i sanctus igitur^piritus 'Hvi et patris spiritus vocetur, quatenus e patre procedit, sequitur illum, cum filii spiritus appelletur. etiam e filio procedere. · Idcirco de spiritu loquens Christus (Joh. XVI. 14, 15) ait: *Ille^de meo accipiet.* Cum In prototypo tum in vqlgStis editionibus legitur: <x T00 έμοϋ λιίψίται, oui lectinni congruit translatio nostra. At ex doctore Nille» perspicuum est, optimos codices in utroque loco exhibere λαμ(1άν«:, accipit Ex alterutra porro lectione evicit Pearson episcopus, veteres patres Graecos id de aeterna processione 9iici intellexisse. Qua' occasione Epiphaqium refert (Hae/es. 69): Καί γάρ xai ntpi τοO πνιύματο; |ὐàαφτ,μοϋσ: χαί. τολμώτ. λέγ«:ν χιχτίσΑαι ὑπδ τοϋ νίοO, δπ«ρ ίστίν Αχτιστον έχ πατρί; έκπορινδμινον xal τού νίοO λαμϊϋνον. Praeterea (*Haeret.* 62, § 4): Asl γάρ τδ πνιΟμα σύν πατρί χαί νίφ, ού συνάδιλφον πατρί, ού γινητίν, ού χτιστδν, ούχ Αδιλφδν νίοO, ούχ ένγονον πατρί;, έχ πατρδ; δέ πορινόμινον χαί τοO νίοO λαμράντν. Eodem quoque modo S. Cyrillus Alexandrinus *(Comment, in Joann.,* L. 11): Έπίϊδή (τδ πνιΟμα) όμοούσιόν τέ έστι τώ νίφ χαί πρδιισι Οιοπρίπώ; έξ αύτοO, πάσαν αύτοO τήν έφ' Απασι τιλίϊοτάτηνΊχον ένέργίίάν τι χαί δύναμιν, διά τοΟτδ φησιν,' έχ τοO έμοO λήψιται. Quod autem *e filio accipere* aeque intellexerint veteres patres ac *e filio procedere,* id cum ex ;Epiphanie perspicuum est *(Ancorat.,* cap. 9), ubi dicit: Άρα ΐΗδ; έχ πατρδ; χα: νίοO τδ πνεύμα, tum ex multis aliis eiusdem sententiae locis.

Concedit nihilominus episcopus, adiectionem recepto symbolo invita orientali ecclesia factam defendendam non esse; quo excusari exinde poterimus, si ad procurandam unitatem excludere illud non recusemus. Nos tamen, si nulla iniatur concordia, illam retinere iure poterimus, quippe qui rem veram esse existimemus, modo ne contenderemus a coqcilio id esse definitum, sed adiectum explicationis interpositae gratia, neve eos vituperaremus, qui maiori synodicarum huiusmodi definitionum verecundia additamenta istius generis non probaverint neque aliter locuti fuerint atque scripturae patresque locuti sunt. Atqne ita hac de re sentit Pearson episcopus.

2. Ad eu vero animas, quae poenu dant in inferno, quod attinet, futurum esse spero, ut disceptandi locus bac in re contingere non possit, sum utrimque conveniamus sacrificia orationesque pro mortuis, qui in fide decesserunt, esse offerendas. Quod sL· orationibus hisce ae sacrificiis poenas illorum mnrtn aut, felicitatis qua iam fruuntur incrementum afferriA^redatur, nihil id ad rem, modo nε in orationibus istis verba adhibeantur, quibus alterutrius sententiae causa adiuvetur, neve altera pars persuasionem suam alteri imponat, sed utraque pristinos ritus retineat, Graecia aeque ac nobis opinantibus, papisticum purgatorium commenticium quiddam esse ineptamque fabulam ad quaestum faciendum simplicioresque decipiendos excogitatam.

3. Quod ad illam quam vocant septimam synodum oecumenicam vel alteram synodum Nicaenam, anno Domini 787, regnantibus Irene imperatrice filioque eius Constantino adhuc puero, celebratam, oecumenicam eam fuisse annuere non possumus, cum tres patriarchae orientales, Alexandrinus scilicet. Antiochenus et Hierosolymitanus, invitati ad eam non fuerint neque ei interfuerint, eumque Palaestini monachi,' Joannes et Thomas, qui se eorum lectos esae personasque in ,hac synodo gerere contenderunt, nullam ab illis legationem acceperint. (Vide Cavaei *Hist. Liter.,* tom. Il, p. 260 (lege 649]). Quamvis vero -episcopus Romanus legatos ibi habuerit, caeteri tamen episcopi occidentales nec concilio interfuerunt neque eius decreta admittere volueAnnt: immo septem annis interiectis, atlno 794, synodum Francofurti egerunt, itr qua concilii illius decreta damnarunt. *, Hic/causa imaginpm summa euro ventilata, conclusumque,tn eJdesiie quidem·memoriae et ornamenti causa retineri posteK omnem vero cultum et adorationem penitus esse abrogandum; acta synodi Nicaenae secundae, quae in partibus Graeciae, pro adorandis imaginibus, stolide sire arroganter gesta est (ut habet operis Carolini inscriptio) post longum et diligens examen rescissa 'et reprobata: testimonia ex patribus scriptisque ecclesiasticis a Nicaenis deprompta sedulo excussa, omnia ipsorum sophismata et argutiuncnlae solide refutatae. Unde synodum Nicaenam nec pro oecomenica, nec pro septima, habendam esse rite indicarunt."* (Cavaeus. *Hist. Liter.,* tom. Π, p. 264 (lege 652]). Photius ipse, qui alteri Nicaenae synodo ardenter favet, non plures quam duos illis monachos, Joatinem Thomam, deprehendere potest, qui cunctorum Orientis patriarcharum archiepiscoporumque vices gerant. Namque de synodo ista agens in prima sua epistola, quae Hulgarorum regi veram fidem erudiendo inscripta est, post factam de episcopi Romani legatis mentionem, ait: Άμα δέ τούτοι; Ίωάννην χαί Ηωμάν, Ανδρα; μοναδική πολιτιία πιριωνθμου; χαί ίίρατιχή τιμή διαλάμτ.ον-τα; χαί τή Ανατολική; άπάση; διοιχήσιω; τών άποσχολικών καί μίγάλων βρόνων τοποττ,ρητΑ; *xal* τδ τών Αρχίίρέων προνδμι'ον έχοντφ;, λέγω δή Άπολλιναρίου τί χαί Ηιοδωρήτου χα! Ηλια, ών ό μέν Άλίξανδρίία;, έ δέ Άντιοχί'α;, χα! ό λοιπ4; δέ Ίίροσολύμων !ίροπρ<πώ; τ« χα! πανσοφώ; προ«ιστήχίΐσαν. Rogerus de Hoveden, hiatoricus Anglii», qui circa annum 1180 scripsit, in »uί.» Annalibus dicit, parte 1, fol. 232. anno 792: *Carolus* rex *Francorum misit synodalem librum nd Britanniam, libi a Constantinopoli directum, in quo libra (keu proh dolor) multa inconvenientia it verae fidei contraria reperiebantur; tnaxime quod pent omnium orientalium doctorum* non *minus quam trecentorum vel eo amplius episcoporum unanima assensione confirmatum fuerit imaginet adorari debere, quod omnino ecclesia Dei exseratur.* -Simeon Dunelmensis, qui circa annum 1130 floruit, itd Historia sua, quae inter *Decem scriptores,* pag. 3, edita eat, .idem omnino asserit atque pronus iisdem fere verbi». Idem etiam refert. Matthaeus Westmonasteriensis qui circa A. D. 1377 vixit, in «uia *Floribus Hiet. Au. Orat. 793.* Haec aunt eiue verba': Anno 793, Carolua *rex Francorum misit librum synodalem ad Britasuuhm, in quo verae fidei multa reperta eunt obviantia, et eo maxime quod pene omnium orientalium doctorum unanimi assensione est definitum, imaginet adorari debere, quod omnino ecclesia catholica exteratur. Contra quod Albinus scriptit epistolam* «ac *authoritale divinorum scripturarum mirabiliter dictatam, Ulamque cmm eodem synodali libro, in pertona epiteoporum ac principum idem Albinus ad rogem attulit Gallicanum.* Piniua de synodo Francoftirtana sermonem habens, eam asserit ex 300 circiter episcopis Galliae, Italiae et Germaniae constitisse. Quod satis est ad evincendum synodum Nicaenam secundam generale concilium non fuisse, cum eius decreta a tanta occidentis synodo tam cito reieeta ac damnata fuerint. Imaginum cultus saeculo tantum duodecimo ad finem vergente et tertiodecimo ineunte apud Germanos invaluit.

Nicetas Chômâtes in Isaaci Angeli 'Annalibus (Lil£ secundo, g 3. peg. 437. 4 edit. Genet. 1593) dicit: 'Αρμένοι aad Αλαμαν i ίπίση ή τών φγίων *tfainay* πρσσχϋνησ Απηγόρίυται. Isaacua (xirro Angelus, 'tempore cuius haec commemorantur,' A. D. 1184 principatum aggressus, ab Alexio fratre a a. 1194 deturbatu» eat et a Isatimb a. 1202 restitutus: Nicetau vero circa 1205 hiatoriam absolvit. Quantum vero temporia effluxerit, priusquam apud Anglos et Gallos imaginum cultua admitteretur, haud reperio; inde autem apparet, ainpliua quadringentis pose annis a celebrata synodo Nicaena secunda, hunc apud Germanos admissum noti fuisse; atque ex verbis Simeon Dunelmensis, Kogeri de Hpveden et Matthaei crederes tantum temporia praeteriisae, quoad in Anglia reciperetur. Imnio Pinius *(Eceltt.* cent. 8, p. 146) Gallos aeque ac GertnXnos asserit in sua sententia diu permansisse, ac sero admodum synodutd Nicaenam secundam in se transtulisse, cuius loco concilium Franeofurtanum haberent, quemadmodum ex multis scriptoribus historicisque Gallis colligere est.

4. Quid discriminis sit inter latriae, duliae et hyperduliae cultum, plane non ,aasequimur. Namque I Sam. VIII, 3, legimus: Ετοιμάσατ» τά χορδία υμών ,πρδ κύριον, χαί δουλ«ύσατ« αύτφ μόνφ. Et in Actibus NX, 19: Δαυλιϋων τιρ χυρίφ. Rom. Vil, 6: rQoTt δουλ«ύ<ιν> ήμά ίν χαινότητ: πν«ύματο . Riirn. XII, 11: Τφ χυρίφ δουλ«ύσντ« . Atque I These. I, 9: Δουλ«ύ«ιν θτφ ζώντι χα! άληΟινφ. Legimua btiam Num. XXVIII, 18: Ιιάν ίργον λατρ«υτδν οϋ ποιήσιτι. Eadem pariter verba coniuncta inveniuntur Num. XXIX, 1, 7, 12, 35/

Hactenus theologus ille britannus, cuius elucubratio in eo saltem codice, quo usi sumus, abrupte desinit imperfecta; utrum absoluta unquam fuerit, comperire non potuimus. Eam tamen, qualiscumque demum sit, eo libentius referendam esse duximus, quo nobis clarius capita nonnulla elucidaverit, quae satis leviter *Iniurati* rescripto perstrinxerant.

Neque vero notatu minus digna nobis videtur coaetanei cuiusdam Graeci pagella, qua articuli Anglos inter et Orientales praecipue controversi brevi comprehenduntur. Qqis fuerit ille, asserere nequimus; eum tamen unum et eundem fuisse ac Jacobum protosyncellum. cuius in ea causa, de qua agitur, partes iam lectori notae sunt, inde colligere est, quod se suo nomine rem cum Britannis tractasse ipse fateatur. Id etiam nobis pro comperto habetur, quantum ex ipsa scribendi ratione perspicere est, eundem illum fuisse ac amanuensem, cuius opera prioris Graecorum ad Anglos responsi in codice Constantinopolitano sancti se^mlcri asservati. una alterave pagina descripta est. Qualiscumque demum is fuerit, en eius opellam, prout continetur folio quodam adventitio codicis Constantinopolitani sancti sepulcri 828, in quod optima fortuna incidimus:

Τί ίναντία τών Βριτανν&ν χαί «: μ«ρΙκά ζητήματα όπού Πίλουσ: συγχίτάΙΗσιν, χαί «ί μιριχά δπού διστάζουσι.

α'-ον. Έν πρώτοι (cod. πρώτη) χυ^έρνησιν καί συγχατά,ΐασιν «ι τά αγία τ«σσαραχοστά , ούχί πώ νά τδ ίγύρ«υσαν αυτοί, Αλλ' ήμΐ , ίπ«:δή «ί δσον καιρόν ίχάμαμιν αύτού, έμά5ομ«ν τήν γνώμην του . Ημ«! ήξ«ύρομ«ν μ«ριχοί> δπ ύ τήν μ«γάλην τ«σσαρΚχοστήν χαί αύτδ τδ *'λάδι νηστύουσι· τδ ρούτερον μόνον δέν νηστιύουν, διατΙ ιδώ Ιχ«ι *τδ λάδι τίσσαρα ^ούπια τά 150 δράμια.

β'-ον. Ατΰrtpον ζήτημα, χαί διά τά γυναίκα δπού Ιχουν οί ίπίσχοποι, διατί αύτο! ρ»βριώνονται «ί τδν λόγον τοΟ Παύλου δπού γράφ«ι πρδ Τιμόdtov α'-ή, χιφάλαιον γ'-ον, στίχου ρ. χα· «ί τν,ύττ al^t δυνατόν νά τού Αποχρι^ή τίνο μί παλ^ιαί μαρτυρία:».

γ'-ον. Πώ πριπίι *oi liftif νά* πίρνσυν μίαν γυναίκα. χα: άν άπσ#4'ΐ ή γυνή X5J'

Αδ«:αν νΐ πίρνη Αλλην αύτο! το&το, ίχ: ίλοι. Αλλά μαριχσ! άν,/σταύτ®, δηλαδή νά μ«ταυπανδρ4>,ντα:.

ί'-αν. Απόχρισιν χαί «ί; ταυτο, ί:ά τήν χέιρτο τονίαν (eod. /«igftcvc'avl του , «. μίν χα; «!να: «Αλόγαν νά μ«ταχ«ιρ τονσύντκ *ή ίχι-

«'-αν. 'Εχουν συνήiΗιαν χα: ξουρίζουν τά γ«ν«:α o! ί«ρ«ί , λαή\στά5η μιά κακή συνή!Η:α, κα: όπτιο ίχ«: γέν«:α (cotL γίν«ιι τδν φωνάζουν πόρ«ρ ήτό„ πτωχόν.

ι'-cv. Καί διά) τήν τ«τραγμ:αν, άγχαλά ιcod. αν γχαλά) αύτοί λίγσυσ: πώ φυλάττ υν τά δρ:α τών άγιων πατέρων.

ζ'-αν. Καί διά τήν Τυγγέν«:αν τού γάμου χαί τού ραπτίσματσ;.

η'-αν. ,Καί διά τδ άγγ«λ:χδν σχήμα τή μοναχική παλιτ«:α .

if-ον. Καί διά τήν ίξομολόγησιν ποια icod. ποια) σύνοδο; τήν άποφάσισ*.

ι'-αν. Καί δ:ά τά μνημόσυνα τών S-ανόντων, άπδ ποδ έττάΙίη.

:α'-ον. Καί διά τήν πρασχύνησιν τών ιιχόνων κα! τήν τιμήν όπου προαφέρνομιν τή Ο«ατάκφ.

:ρ'-cv. Κα! διά τά ίορτά τών άγιων joù καθ' ίνδ τήν ίορτήν ταυ.

ιγ'-ον. Καί άπδ ποΟ ίστάίΗ,χαν . αί τέσσαραι τ»σσαραχΕστα: δπαΰ ήμ«! οί δρβύδοξαι νηστ*ύομ«ν.

ιδ'-oy. Ηέλίυν χαί παράδοσιν καλήν διά .τδ άγιον ράπτ-.σμα, διά νά ραπτίζωντα; χαΟιΐι χα: ήμ«! , διατ: αύταί συνηθίζουν χα! κάμνουν Ινα σημιίαν σταυρού «ί τδ ρλίφαρον χαί μκριχά «ϋχά , χαί ούτω τ«λχιώνουσι.

Τί dtfa γράμματα τή παλαιά κα! χαινή διαθήκη , ή μίν παλαιά χατά τήν ο' ίχδοσ.ν σύν ταί ίρμηνιίαι Αχΰλου, Συμμάχου χαί Η«οδατ;ονο .

Τ«τραράγγ«λον, Απόστολο (cod. Αποστόλων), «ύαγγίλιον, χαί Αλλότριχι *jiljUo:* γραφόμινα: μϊγάλαι γράμμαυι παρά τών παλαιών χρωμένοι .

Τίν« ίχ τών χύχλων παρά τών Ελλήνων έΙΡνιχών (cod. i&νηκών) συντ«8έντων.

Τίν« ίχ τών διπλωμάτων (cod. διπλομάτων) ή , συγγραφών παλαιών, χα! α! τών γνωρίμων ανθρώπων έπιστολαί.

Τ:ν« ίχ τών ίν«ιλημάτων (cod. ί/«-.λημμάτων) παλαιών ήμ«νίνων.

Τίν« ίχ τών γραφών τών ίν άγίοι πατέρων ήμών Ιππολύτου Ηηραίου (cod. Ηυραίαυΐ, Ιουλίου 'Αφρικανού, Qp-.γένου , χαί τά λοιπά.

Ex ista pagella, sermone Graecorum vulgari conscripta, perspicere haud difficile est, non solum rei dogmaticae in hoc tractando negotio studuisse Britannos, sed etiam amanuensi, quisquis ille fuerit, mandata dedisse, ut pervetustos codices sacrarum praesertim scripturarum ex Oriente in Angliam redux secum adsportaret. Facile inde crederes, operosum illud negotium, etsi praeter opinionem ceciderit, irritum tamen non omnino extitisse. Bed et istud, quod caput est, alte retinendum, magnum Dei donum esse vocationem ad lidem, enixisque proinde precibus a Deo implorandum. Quibus iam eius inquirendae pium studium et affectum incidit, ii profecto ab illis temperamentis cavent, quibus ad optatae concordiae viam praemuniendam accepta a maioribus probe constituti ecclesiastici regiminis forma conturbatur, convellitur, penitueque disiicitur. Nulla unquam sic est instituta aut suscepta ineundae concordiae ratio, quasi ecclesia, aut de suis dogmatibus ullo pacto dubitaret, aut

quo facilius extero· ad 'ae alliceret, vel minimum quidquam· de credito., «ibi deposito remittendum censerer'' Hac norma, hoc instituto in ea^defiqna agimiri, causa non utendu^^see exiatimanint protestante·. Quid, igitur mirum, si apes illa evanuerit. quae- se iam laetior ostenderat fore, ut praemeditatae societatis ope · Britanhi, Graeci, Russi, ac permulti ouiufique generis dissidente· in eiusdem eeeleaiae sinum et amplexum revocurdhtur.

Haec habuimus quae de negotio illo praefor··.

__Reliquum-est ut'in grati animi obsequium praecipuos studiorum nostrorum fontes commemoremus. Eius,, de qua agitur, cotQgoversise historiam p̈rimuii» quod sciamus, delineavit Thomas Lathbury. *A hi»tory of the Nonjmror»; their controeertie» and writing!; with remark» on tome of the rubrice* in *the Book of Common Prager,* in - 8·, Londini, 1845. Qui vir integra· quidem Anglorum ad Graecos dogmaticas epistolas edidit, sed Graecorum ad Anglos ' responsorum nonnulla tantum fragmenta p̈raestitit. Ex illo deprompsit ac russioa fecit quaecunque de hac causa protulit Porphyrius I'spenskij archimandrite in incomposito opere nuper edito sub hoc titulo, quem e russico in Intinum reddimus: *Alexandrina» Patriurchatu». Sglloge rerum, indagationum aetorumqu» ad Alexandrini patriarchatu» hittoriam pertinentium. Edente imperiali academia tcientiarum cura Chr. M. Loparee,* Petropoli, 1898, t. I, p. 350-364. Litterarum vero utriusque missarum supellectilem fere integram suppeditavit Georgius Williams, praestantissime evulgato opere, cui titulus: *The orthodox church of the Eaet* in *the eighteenth century being the corretpondence between the eattem patriarch» and the Nonjuring biehope with an introduction on eariuui project» of reunion between the eaetern church and the anglican communion.* Rivingtons: London, Oxford and Cambridge, 1868, in-8·,· LXXI-180 pp. Huic tamen spicilegio ceteroqui optimo summaque diligentia collecto desunt gemmae quaedam sane pretiosissimae, liturgiae scilicet ab Iniuratis confectae ordo paene incognitus, necnon Una alterave Graecorum praesulum epistola, quibus ooqeiliationis tentâtes gesta dut illustrantur aut confirmantur. Huc accedit 'quod documenta ornaia clarissimus editor angliee tantum produxit, quippe qui, ut ingenue fatetur, autographa ipsa Teperire non potuerit;. idee graeca cum ab Anglia tum a Graecis conscripta, quae in hoc tomo edidimus, frustra omnino apud Williams quaereres. Omni tamen iure postulat aequitatis officium, ut magnopere praedicemus quanti nos illi' debeamus, sive in universo epistolarum commercio instituendo sive m multis explicandis personarum aut rerum angustiis.

Qua vero ratiope singulas operis partes instituerimus, opus ipsum declarabit: cuique vel primae evolventi nostras 'pagellas perspicuum erit textum graecum esae ad unius aut plurium codicum fidem summa religione expressum, anglicum ex Williams volumine depromptum: praeterea' singulis litteris praefigi argumentum et notas subiici, in quibus habetur uberior cuiusque epistolae notitia, codicesque indicantur, ex quibus illa eruta fuerit. Ceterum ea solet esae editionis principis conditio et fortuna, ut aegre prodeat ex omni parte perfecta, maxime si ex' unico exemplari, quod plerumque nobis aecidit, evulgetur. Vix autem veniam non merebitur editor qualiscumque primus, dummodo constet eum nova proferre, nec fuisse in textu recognoscendo indiligentem: quas quidem partes pro virili adimplevisse nos absque invidia profitemur. Porro iniqui simus, nisi praestantium virorum, quos habuimus quasi operis collegas ac συν«ργού , benevolentiam non praedicemus ad perennwn ipsorum congenitae humanitatis memoriam. Eoruni quisque in notis cuique epistolae adiectis priyre nata laudabitur; hic tamen omnes nomine/saltem recolere iuvat, clarissimos dicimus viros F. ('onybeare et F. F. Vrquhart Oxonienses, X. Festa Romanum. Worth Londoniensem, L. BnilletSolesmensem (».S. H.

1.

CONDICIONES INEUNDAE CONCORDIAE BRITANNOS INTER ET GRAECOS AB INIURATIS EPISCOPIS OBLATAE

(18 aug. 1716),·

IlpOHasi; τινέ ti; τήν τών χα5ολιχών x«! ἀρ&οΐξων τή ἐχχληαία Βριττανιχή λιιψάνων μιτλ τή Ανατολική καθολική; χχί Αποστολιχή ἐκκλησία ουμφώνησιν.

α'. Ἡ τών Ἰιροαολυμιτών, ικχλησία γνωριζίσθβ <!ναι πίση τή ἐκκληοιαστιχή ἦ ἐνάτητο Αρχή χασών τ· τών Αλλων ἐχχληαιών μήτηρ Αναμφισβήτητο , ἡ ἐξ<γένοντο Ιχασται τών χατά μέρο Ιχχλησιών χαί ἡ ἐξαίρνοό ἦι τιμή Αφχίληαι.

β'. Τ$> τών Ἰιροσολυμιτών ἐπισχ4χφ τοβνχχα ἡ πρωτοκα6«δρ(αἦ παραχωρ»ισθ»> ὶιπά ιτΑντων τών Αλλων χριστιανών ἐπισκέπων.

γ'. Ταί ἐν Ἀντιοχίφ, τή Ἀλ<ξανίρ«ίφ, τή Κωνστχντινουπ4λ·ι ἐκκλησίαι ὡ χαί τοί ἐχιαχέποι

Proposition»» quaedam pro ineunda concordia inter catholica» orthodoxatque Anglicanae eccletiae reliquia» et catholicam apoitulicamque eecleiiam Orientalem.

I. Hierosolymitanorum ecclesia agnoscatur esse totius ecclesiasticae universitatis principium et aliarum ecclesiarum mater indubitabilis, ex qua singulae particulares eeeleaiae provenerunt, et cui honor excellens quidam debetur.

II. Hierosolymitanorum igitur episcopo principatus a ceteris omnibus christiania episcopis deferatur.

IH.^Intiochenae, Alexandrinae, Constantinopolitanae ecclesiae itemque episcopis earum, qui sunt

•1 *ineigolut* I'.
·) **nt** *rjc* W.
*1 *neoteua»e»eta* C.

• letad seksma tribas «euplia, (t mm. latlao, sagite», exarata* sst. Ac texta* qaideai sagitas* vids spsd William, op. **cit p** 4-11. Larias* sxsasptar Masyea* Astata* est, usds frustra qasssiviaas; quare aovspi iuterpratariose* adoraara uportsix Graeca* aetsgrapbu* ia quo AagUaa tabstario daUtMcat, coapsrire aos potui*us; eo sti*ar exsepto quod asservatu ia oodteo CoaetaariaopsUtaao ssacti sspulori **tt? (oli*** W). **pute** altera, fol. 9-7 C), iadteatis etiam varietatibus, quae praebet oodsx Collegii Aedis Christi ia Aosldaada Oxoaieasi Arate. Wake gr. 89 (■> W), fol. IA Oxoaiaui·.oodtata aotitia* sintnl et collsttase* s sa rsügiosisriaM oosfeeta* tradidit mihi stagatari besevotaaria et haasaitate vir docUsstasM F. I'oaybesre, cal qaaataa debe·* diei vix petasi.

αὐτών τοί αὐτού συνάρχουσι-τά δίχ®α, τά έξοχά χαί τά πρ*σβ*(β αὐτών ri πάλ®ά πάντα χβί Ιχαστα άποδιϊόσ^η»σαή τά ὑπδ,τών κανόνων «ταγμένα.

δ'. Τφ τη Κωνσταντινουπόλιω έπισχόπγ πατριάρχη Γσαπρ<σβ*ία χ«ί «φ τών 'Ρωμαίων έπισχόπφ άπον(μέσ*ωσαν, 'ώστχ έχατίρφ 'αὐτών τήν αὐτήν έξουβίαν χβί τήν «ὐτήν. ὑπτροχήν προσήχ<ιν παραχωρήται.

ε'. Τί τών Βριττανιχών έχχλη®ών λείψανα γν«αρίζοντα τδ χύαγ^έλιον παρά τών έξ Ἱεροδολὔμων προσχλιϊόντων λήψασΟαι, πριν 1ν ή τή τών 'Ρωμαίων έχχλησ'α ή τφ ,αὐτή έπισχόπφ βπωσβήποτχ υποταγήν®, χαί ωσαὐτω τήν αὐτήν άγιαν χα&ολιχήν πξστιν όμολογούντα τήν υπό τών ά;πο«τόλων παραîofrttoav χαί <ν ταί παλα'.οτάται τή έν Ntxai? xai τή έν Κωνσταντινουπόλ«ι συνόδοι διά τού συμβόλου έχτιίΗισ», κρατούντα τή καθολική έχχλησία μέρο τ υπδ πάση τή άνατολιχή έχχλησία ήγιίσΡω, τδ μττά τών αγίων άποστόλων χοινωνοΟν χαί μηέ τών έν'ταί πρΜίρημέναι συνόδοι συναθροισΜντων πατέρων χαί τών διαδόχων αὐτών.

ζ'. Τά τών Βριττανών λιίψανα χα&ολιχά τά προιιρημένα, τούτων συν,Ήμένων, έπαγγέλουσιν έαυτού τήν παΐ®άν παιιιίαν δσίω άναζωπυριίν σπουδασμένου , δηλονότι ο; όλισΐΗίσαν έπανορθούν οὐ μόνον πολύν ήδη χρόνον έπι&υμήσαμιν, άλλά χαί νὺν 'άληΦώ ήρ άμτί>α.

7· Επί τήν βχβαιοτέραν ι) ένωσιν τή διοσ<ρ*ία ίσότη , δσον έφ ήμίν έστι, έχατέρω&τν άσφαλιζέσὔω, δηλαδή διασχωσμένων τών διχαίων τών έν μέρ«ι έχχλησιών ώσπ<ρ χα. έχάστου τοΟ Ιθνου; συνηΙΗ.ών χα! τών παρουσών πραγμάτων πιριστάστων.

η. Ή τών λιτουργιών άγγλιιαχών παλαιοτάτη παραυτίχα έπαναγέσὔω χαί ιί χρήσιν χαιάημβρινήν χαδιστάσιέω, έπιιδή μέν ταί τών άποστολ'.χών έχχλησιών συγγ«ν«στέρα ή έχίίνη ή νὺν ήμίν') ή>.σμένη· χαί προσέτι γινέσὔω τοιαὐτα έπιβλήματα χαί έπανορ#ώσ«ι , άτινα'ι χαί ταί έχχλησίχ ταί άνατολιχαί χαί τή πρώτη χαί παλαιοτάτη, τή πασών έχχλησιών ΐΗμίλιφ χαί χάνον·., μάλιστα διοιχήσβι*) συμφωνΐίν.

>V. Τού πατρδ άγιου τού Χρυσοστόμου χαί τών άλλων έχ τών τή ίνατολ'χή έχχλησία πατέρων ένδοξοτάτων όμιλίαι τινέ αι τήν τών Άγγλων γλώσσαν παραχρήμα μ«τατιΜσιέωσαν, Ινα έν ταί άγιαι ημών συναγωγαί *) δημοσίω ·) άναγινώσχχσιέαι δυνηθώσι.

ι'. Όποσάχι άν «ὐχαί παρ' ημών προσφέρωνται ὑπέρ τή έχχλησία τή χαβολιχή , μνημον«νέσθω πάντοτχ δ τών 1<ροσολυμιτών έπίσχοπο , χαί έν τή ήμών τή «ὐχαριστία ίχροποιί? διά παντό ὑπίρ αὐτού Ιχ«τιΰσομ*ν χαί ὑπέρ τών άλλων αὐτφ συγχοινωνούντων πατριαρχών, μητροπολιτών παί έπισχόπων. ώσπ<ρ χαί ὑπέρ τή δλη έχχλησία άνατολιχή απαλλαγή χαί άποχαταστάσω .

ια". Καί πάλιν μέν τά όνόματα τφν Βρττττβνιχών έχχλησιών λ«ιφάνων όριέοδόξων χαί πιστών χαί τών έπισχόπων αὐτών, όσάχι άν χαιρδ έστ® ή ήμχρών τινων . ταττομένων, έπί τού θυσιαστηρίου σχμνό προσφ<ρέσ#ωσαν χαί τή έχχλησία τή ') άνατολιχή ταί προσνυχαΐ; δημοσίαι πχριιχέσί*ωσαν.

ιβ'. Έπιστολαί τινχ έγχυχλιχαί χαί χοινωνιχαί έχατέρωιΗν άμοιβαίω π«μπίσθωσαν·), χαί τά ὑπό Πατέρων ψηφιζόμινα χαί „ Τ-*'irva τοί 8ατέρΟι νινομισμένα έστωσαν.

eiuadem potestatis participe·,' iura. praerogativae, privilegia omni·'et ungula reddantur, ut canonibus statutum eat,

IV. Constantinopolitatto episcopo et patriarchae aequalia privilegia atque Romanorum episcopo tribuantur, ut eorum utrique potestas .eadem et eadem praeeminentia impertiri concedatur.

V. Britannicarum eoeleaiaruni reliquiae, cum sejant ae accepisse evangelium a Ilicrosolymitanis ante quam vol Romanorum ecclesiae vel eiua episcopo quovis pacto ae subigerent.^et praeterea eamdetn similiter aanctaio—catholicnpt fidem confiteantur, pb apostolis. traditam et· antiquissimis omnium aynbdia Nicaena et (.'onstantinopolitana]>er symbolum -expositam, catholicae eccleaiae partem aliquam obtinere ab universa orientali eccleaia agnoscantur, aocietatem videlicet cum aanctia apoatolia et aanctia patribua qui in synodis supra dictia convenerunt eorumque aucceaaoribua.

VI. Britannorum catholicae reliquiae ' supra dictae, hia pactis, profitentur se veteris doctrinae pio excitandae cupidos, utpote qui lapsam erigere non modo iamdiu expetiverint, sed etiam nunc re vera coeperint.

VII. Ad firmiorem unionem praestetur utrimque, quantum in nobis est. divini cultus aequalitas, servetis scilicet singularum ecclesiarum iuribus sicut etiam gentis cuiusque consuetudinibus et rerum praesentium necessitatibus.

VIII. Vetustissima Anglorum litilrgia statim revocetur et in usum quotidianum reducatur; eat enim haec propior liturgiis apostoliearum ecclesiarum quam illa quae nunc apud nos in consuetudine est. Praeterea adiectionea et emendationes fiant, quae cum orientalibus ecclesiis ac praesertim cum prima illa et antiquissima, quae omnium ecclesiarum fundamentum est et regula, videbuntur convenire.

IX. Sancti patria Chrysostomi aliorumque clarissimorum orientalis eccleaiae patrum homiliae quaedam in Anglorum linguam coqfeatim convertantur. ut in sacria nostris concionibus palam legi possint.

X. Quotiescumque orationes a nobis pro catholica ecclesia offeruntur, toties Hierosolymitanorum episcopus commemoretur; in nostra etiam eucharistiae celebratione preces semper pro illo effundemus ac pro ita, qui cum eo eadem communione iunguntur, patriarchis, metropolitan··, episcopia, necnon pro totius eccleaiae orientalis liberation··c instauratione.

XI. Item Britannicarum eccleaiarum orthodoxa· reliquiae et fidele· ac eorum epiaeopi, qaotimcunq·· occasio dabitur aut statutis quibusdam diebus, religiose ad altare nomine proferantur, eceleaiamque orientalem publicis precibus eompleetantur.

XII. Mutuae quaedam encyclicae et commune· epistolae utrimque mittantur, et quae ab alterutra parte decernuntur ac promulgantur, haec alien pro

'■ ' .I, intnr.

·» *fltiiaiwtiqitv* W.
·) *iplr* CW.
·) «rroa CW.'
·> ώαιαήαιι in W Ban. remmtiori anpra vanum; msn. propr. dsayun.
'1 om. C.·
·> ώ,μοαώι C.
*) ti,- in W om. pr. man., add. recsntior.
*) Litterae ntu» in W px correcutra.

Τοιγαροδν Ινχ ή προλιγομέοη σέμφώνησι ή δμόνο-.α ἀνά μέσον τών ἐχχλησιών προ»ιρήμένων·β«βαιω-&ή, ἀχρι; οὐ iv ή Ivomtt τέλιιο xai- δλδχληρο 'σταΜ,νβι. δυ^,σηται, οἱ ἐπίσκδποι «abeXiXçl οἱ ἐν rj μ»γάλή Βρ»ττανίμ τήν παλαιάν ἐκχλησιαστικήν διάταξιν χατέχοντ« , xiv τούννκβ δυσχ«ρώ xaradυναστ«υόμ«νοι, ' γνωοϋήναι β«υλόμ«Φα ri χίφάλαια, ώ; â συν τή ἀνατολική ἐχπλησίφ ·όμονοοδνη ἐχ-, δ«χόμ«#α, -δύτω; ἐξίση * off rà πβφάπαν xai *πβνύ-*ώ συγχφχIHσιέάι ούΐδυνάμ«8α. SqVsudoxoQptv ούν· *a.* Ilάσ» τοί δωδ«χα τή κίστίω ἀρώρβι , Acncap iv τβΐ συνόδοι; οἰχουμ«νιχαI τή itpâtg καί',τή" δ«υ-*τίρφ* διατυποδνται· ήν. διατύπωσιν έν τφ αυμβόλφ π«ρι«χομένην πρδ τήν πίστιν dpxtiv ήγούμ«ιΙα. "(NHv ούν τή τών Λατίνωνέχχλησίφ συγχαταίHσ^α: οὐ ἶjvdptba, ή τοσαύτα via ipitpa τή πίστέι προtiOr.xsv.

p'. -'Εν τφ πιστ«ύ«ιν τό πν«δμα άγιον τφ qætfil καί τφ υίφ, όμοοϋσιον «Ιναι χατά τήν ipiήν τή άνά fut έχχλησία; έξομολ'όγησιν, τδν δέ πατέρα χυρίω; αίναι πηγήν ή χρχήν, πόϊHv ixnopsùstat τδ πναδμα. μ-ηδέ μ«ίζδν τι έν τοϋτφ τφ πράγματι δίισϋαι «' σωτηρίαν ή δ Χριστό διαρρήδην έδίδαξ» *). .

γ'. Έν .τή) π:στ«ύ«:ν τοδτο τδ πν«Ομα τδ άγιον ύπδ πατρδ πέμπ«σ3αι, μ«σιτ»ύοντο δέτοϋ υΐοO'*έάν. δέ πδτ« έν έξομολογήσισιν ή συμβδλοι ήρών ή έχπομπή 7, έκπδρ«υσι; αύτοδ άπδ τοO' υίοδ «ιναι λέγ«ται,'ού πλιίδν τ: àvrçbtv σημαίνισOαι βούλονται ή δ ή άνατολ-.χή έχχλησία άέί ώμολόγήχί χαΐ έν τφ παρδντι δμολογίι, δηλονότι άπδ πατρδ αύτδ έχπορ«ύ«σίΙαι διά τοδ υίοδ.

ε'. Έν τφ· πιστ«ύ«'.ν τδ/άγιόν πνιδμα πάλαι διά τών π^φητών χαί άποστόλων «ίρηχέναι, χαί πάσαν τήν γραφήν ' άγίαν διά τή έαυτού έπιπνοία *) γ«γράφ,ήατ, .

«'. Έν τφ t«t;3cs.ù«iy δτι ἰὸ.πνάδμα,τδ άγιον τή έχχλησίφ παρίστησ.ν έν τφ Χα&οριζ«ιν τά τή Χίστ«ι προσήκοντα, χα! τοίνυν δτι α! σύνοδοι χαί μιριχαί χαί οιχουμινιχαί, έάν χατά τδν τύπον τή έν Ί«ρσολύμοι πρώτης; άπ«υ\>ύνωνται, τήν .αύτοδ βοήiHιαν χαί έπιχορηγίαν ') έλπίζ«ιν δόνωνται.

Έν τή τών χαρισμάτων τού άγιου πνεύματο φύσ«ι χα! τφ άριίφφ.

ζ*. Έν τφ π:στ«ύ«ιν ούδένα «ιναι άλλον τή έχχλησία 8«μέλ:ον «ί μή μόνον τδν Χριστόν, του δέ προφήτα όμω χαί τού άποστόλου iHμαλιου «ιναι, άλλ' ίδιώματι ήττον χυρίω*) ή ύποβολιμαίω, τουτέστι μόνον άναφοριχώ . λ'

η'. Έν τφ έπιγινώσχ«ιν τδν Χριστόν μόνον «Ιναι τήν τή; έχχλησία χχφάλήν, δ άξίωμα ούν ούδ«νί τών θνητών, ήχιστα δέ τών λαϊχών δπωοδήποτι προέχοντι, |ξ«στιν ίαυτφ προσποι«Γσθαι· ού μήν άλλά ούχ άρνοϋμ»8α Ιχαστον τών έπισχόπων ὑπ«ροχήν τινα ύπδ τδν Χριστόν τήν πβράγωγον Ιχ«ιν, χαθάπ»ρ τήν άμοιβήν αύτοδ χαί τδ πρόσωπον έπί χδον! χυρίω; χομίζοντα- £8«ν έν τοί πν«υματιχοί μηδιμι| ποτ« έξουσίφ ὑποστάσστα. Διόπβρ έν τή άνατολιχή έχχλησίφ τού πατριάρχη χαί προηγουμένου; τήν έχχύ.ησίαν τοO 8»οδ έν rot; πν«υματιχοί άπδ πάση; έξουσία χοσμιχή; έλ»υΗραν «Ιναι χαΐ άνυπίταχτον άμα γνωρίσχιν έλπίζ«ται, χαό τοι τών έπισχόπων χα&αιρέσ«ι; τφ τών λαϊκών ψηφίσματι Χοιθυμένα; άχολούϋω ούδ' .δτιοΟν (σχύ»ιν· καί tva τοϋτο τδ άρφρον φαν*ρώ χαί βητώ διαβιβαιούται, Ixttvtii; αίτιίται.

' "Ινα πάντ« οἱ χριστιανοί τή έχκλησίφ ὑποτσσσωνται καί Γνα έπί πάσι τοί ούτω ὑποταχίHίσι,

Quaçropter ut praedicta ' consensio aut conoordia inter memorata» eceleaiae firmetur, usque quo integra et perfecta .unitae institui poterit, oatholici episcopi · qui' in magna iftittanla vetefa eceleaiae instituta retinemus quique propterea violenter opprimimur, capita aignifleare volumua quotqnot Âientali eeclMiae aaaentientea admittimus, itdmqiie ea quae promus ut omnino comprobare .nop poesumuf. Consentimus igitur:

E In eunctis duodecim fidei articuli», prout jjj concilii» oecunienicis cum primo -tum altero conditi sunt; quam conatitutionem in symbolo comprehensUm ad fidem sUtis ésse<ducimus. Unde,cum I*'''' 'tinorum ecclesia convenire non possumuj, quae' tot novo» articulos fidei adiqgit'..

11^1 In credendo spiritum sanctum patri et filio consubstantialem esse · secundum rectam, orientali» ecclesiae confessionem, patrem vero proprie esse fontem aut principium, e qu» procedat spiritus, neque aliud quicquam hac in quaestione ad salutem postulari praeter'eà quae Christus disertis verbis docuit.

III. In credendo sanctum illum spiritum à patre mitti, mediante autem filio. Et ai quando in confesaioaibus aut symbolis nostris missio vel processio eius à filio esse dicatur, nihil amplius iis verbis indicari volumus quam, quod orientalis ecclesia semper cerlfessa est et adhuc in praesentia confitetur, scilicet a patre eum procedere per filium.

IV. In credendo sanctum spiritum iam pridem per prophetae et apostolos locutum esse, totamque sacram scripturam eius inspiratione soriptam esse.

V. In credendo spiritum sanctum ecclesiae adesse in definiendis iis quae fidei prosint, ac proinde synodos tam particulares quam oecumenicas, si quidem secundum formam primi Hierosolymitani concilii regantur, eandem divinam opem et auxilium sperare posse.

V-I. In gratiarum spiritus sancti natura et numero.

VII. In credendo nullum aliud esse fundamentum ecclesiae praeter unum Christum : prophetas tamen *et* apostolo» fundamenta quoque esse, sed tantum vulgari dicendi genere minus proprio seu subditicio, hoc est per translationem.

VIII. In recognoscendo Christum solum esse caput ecclesiae, quam dignitatem nemini sane mortalium, minime vero laicoruni, quoquo modo praestet, sibi attribuere licet. Non tamen negamus singulos episcopos superioritatem quandam a Christo derivatam habere, utpote vicem eius et personam in terra vere gerentes; quapropter, in rebus spiritalibus nulli unquam potestate subiacent. In orientali igitur ecclesia simul 'optatur ut patriarchae ceterique praepositi Dei ecclesiam in rebus spiritalibus ab omni mundana potestate liberam et solutam recognoscant, ac proinde episcoporum depositiones laicorum decreto factae nihil omnino valeant; utque articulus hic aperte et diserte confirmetur, obnixe flagitatur.

IX. Ut omnes christiani ecclesiae se submittant et super omne» ita se submittentes, quicunque ait

M In W *Ιητνοία* pr. man,; man. recantior e«pra verran add. i».

·) /.τι^ορ^/άέ'αι· W.

*) xtp/ty; W, ubi man. rec. vilt delere »·

ὁποια δήποτε'αὐτῶν ἡ τάξ'. ἡ ὑπηρεσία, ἡ '^εκλησία τῇ ἐξουσία; παρὰ teO Χριστοῦ προσηκούση ἀπολαὺη *npbt* τδ,l) τὰ τῶν γραφῶν αὐSὼν ἡ προσώπωἰ ἡ χυρούν ἡ ἀποδοκιμάζειν.

Y; "(ht δει τδ μυστήριον W σώματο κα! τοὺ αἱματο tob Χριστοῦ ὑπ'·ἀμφἰτέρου ηιδαν ἰούναι το!; πιστό!;, χα! τοίνυν ἡ τφ^ Ρωμαἰων ἐκκλησία 8ν εἰδο τοὺ λαοὺ ἀφελο'ὑσα ἀπδ τοὺ χορίου προ-ἀτάγματο ἀποκλἰνει.

ια'. 'Οτι τούτο τδ μυστήριον ωσαύτω χα! τδ ρἀπτισμα πρδ τὴν σωτηρίαν σφόδρα ἐστἰν ἀναγχαία, ἀλλἰ Χαί^δτ·. πάντα τὰ λοιπὰ μυστήρια ἡ ὑπδ τοὺ Χριστοῦ αὐτοὺ ἡ ὑπδ τῶν .αποστόλων ἐντεταλμένἰ, ἀτινα ἑκάστφ οὐχ ἀναγκαία, οὐδέν ἡττον μ«τὰ τὴ προσηχούση εὐλα^εια χατὰ τδ ἔθο τδ καθολικὸν χαἰ παλαιότατον *ττ]* χα! λαμ^άνεσθαι χα! δἰδοσθαι.

ψ'. *<hi ἐν τ^>~κόσμφ τφ ἐσομένφ οὐχ ἐστιν ἀληθὼ τδ πὺρ καθαρτικόν, χα! ακολούθώ οὐχ Ιστιν οὐδεμια τῶν ψυχῶν ἐκ τῆ φλογό αὐτοὺ λὺτρωσι ιιά τῶν ζώντων τὰ ἀνταὲξαι . κἀν μὴ δοθήσεται αὖταἰ ἀμεσο; ει τδν οὐρανδν ἀνάρασι;· ταἰ δέ τῶν ἁγιων ψυχαἰ οὐχ ἀρνούμεθα δοχειά τινα ι!ναι ἡ ταμεία κατώτερα, ποὺ Ιω τῆ ἡμίρα ἀναστάσεω; μένειν δὺνανται χα! ποὺ αὐτα! ἐκείνη τῆ ἡμέρα; ἀποχάλυψιν ἐπ' ἐλπἰδι προσδέχονται, ἐν τφ μεταξὺ χοινωνούσα! προσουχὼν χαἰ εὐχχρι ιτιὼν τῆ ἐκκλησία ἐτ: ἰπ! τῆ 1! γῆ στρατευομένη .

eorum ordo aut miniaterium, utatur ecrleaia potentate ill· quae a Chriato illi data eat ad eorum acripta vel ptoraonù aut prhhandum aut improbandum.

X. Ut myateriuni corporia et aanguinia Chriati aub utraque apeeie fidelibun impertiri debeat : itaque Romana ecclesia alteram apecieqi'populo auferens a Domini praecepto aberrat.

XI. Mysterium hoc aicur et baptisma ense ad aalutem maxime necessaria, sed reliqua etiam omnia^ mysteria vel'a Christo ipso Vel «H apostolis iiistitimt. quae singulis non necessaria, tamen oum convenienti 'pietate aedundum universalem antiquissimam consuetudinem ease danda et accipienda.

XIf. In vita futura non extare revera ignem purgatorium, ac proinde nullam esse animarum ex eo igne redemptionem per viventium intercessionem, etsi: non detur illis immediate in caelum ascensio: sanctorum tamen animabus non negamus receptacula quaedam vel cellas subterraneas esse, ubi usque ad resurrectionis diem deversari possint et. ubi illae eiua diei revelationem sperantes ..... tent, cum interea precibus et gratiis inilitantis adhuc in terra ecclesiae fruantur.

• Ilρδ δὲ τὰ κεφάλαια, οἱ ο: προειρημένοι ἐπίσκοπο: Βρεττανιχοἰ παράπαν χαἰ παντελὼ συγκατα-θέσθα: ἐν τφ παρόντι οὐ δὺνανται, αὐτοἰ ἐπαγγέλουσι ι

α'. Κἀν τῶν παλαιὼν συνόδων κανόνα καἰ ὁρισμοὺ μετὰ τῆ προσηκούση εὐλαρεία αὐτοἰ λαμράνουσιν, οὐ τὴν αὐτήν. αξιοπιστίαν αὐτοἰ;. καἰ τῆ ἁγίφ γραφῆ τολμὼσιν ἀπονέμειν, αλλὰ μὴν ἀνεἰσθαι δὺνασθαι, εἰ ἡ αγάπη ἡ ανάγκη αἰτείτα: καἰ τοἰ τῆ ἐκκλησία ἡγεμόσ: δὸξει, πεπεισμένοι εισἰ.

ρ'. Κάν·) τὴν ἁγίαν παρθένον θεοτόκον εὐλογουμένην προσαγορεύουσ. καἰ χρηματἰζουσι, κἀν γε μέν τὴν χάριν θεἰαν τοσαὺτη τῆ τιμῆ καἰ μἰγαλοπρεπεια αὐτὴν ἀξιώσασαν ἐμπροσθεν τῆ ἐκκλησία μεγαλὺνωσι, μὴ ποτέ αὐτὴν τοἰ ἁγαν ιὺφημίαι καἰ ἐπαινοι; κοσμούντε; τὴν τοὺ ὶ)εοὺ δὸξαν τῆ κτἰσει ἐστιν ὁπω ἀπονέμειν δοχὼσιν, αἰρούνται μἀλλον τὸν θεὸν αὐτδν αινείν ὼ ἐπ! υπέρτατη χάριτι αὐτῆ δοθειση, οὐτω χα: επἰ πάσαι ταἰ εὐεργεσίαι ἐντεὺθεν ἐπ! τοὺ; ανθρὼπου χαταἰαινούσαι . καἰ ἁμα μετ' αὐτῆ; εὐχαριστείν.

γ'. Κάν ργδἰω συγχωρήτα: οὐ μόνον τοὺ αγγέλου , αλλὰ κα! τοὺ αγἰου τοὺ μακαρἰου; διὰ -τὴν τοὺ ἐνδ αμαρτωλοὺ μετάνοιαν κα! τὴν τοὺ ἐνδ μετανοούντο; προκοπὴν οὐρανόθ: συγχαίρειν, κἀν μέντοι αὐτού; τῶν εὐχὼν ἡμὼν κα! θυσιὼν δεόντω τφ θεφ προσφερομένων κα! ἐν τή*) τῆ ἐκκλησία κοινωνια ὁσίω διαπραττομένων ἑαυτοὺ ἡμἰν συνενοούν*) ἀξιόπιστον εἰναι δοκεἰ, ἰνα δέ μὴ τῆ τοὺ κυρἰου ἡμὼν Ιησοὺ Χριστοὺ τῆ διακονία μεσιτευτιχὴ κἀν σμιχρότατόγ τ: ἀφαιρεἰν ὑποπτευὼμεθα, εὐσερὴ τι ζῆλο; ἀπαγορεύει τδ ἁγιόν τινα ἡ τὴν ἁγίαν τὴν αὐτὴν μενούν γε παρθένον τὴν ἀε! εὐλογουμένην προσκυνεἰν ἐν τφ £ητὼ η ἐπ' εὐθεια; ἐπικαΑείν, οὐδαμὼ ' δέ κωλὺει τοἰ οὐτω προσκυνούσι κα! ἐπικαλούσι τφ πνεὺματι συνενοουμὸνρυ μἰαν σὺν αὐτοἰ; κοινωνἰαν ἐν τελεἰ ἁγάπη ἀεἰ σπουδάζειν.

δ'. Κἀν ἐν τφ μυστηρἰφ τοὺ θυσιαστηρἰου διὰ τή; ἐπικλήσεω; τοὺ πνεὺματο; ἁγιου ἐπ! τοἰ; στοιχεἰοι; τ: θειον ἐνεἰνα: πιστεὺωσι, πὸθεν τδ τοὺ

Quod ad capita. (|uibu* prae dicti Britannorum epiacupi omnino ac preraua aaaennri iu praesenti nequeunt, haec ab istis declarantur:

I. Etiamni veterum ej nodorum canone* et definitiones inti cum debita reverentia recipiunt, mm tamen, illie eandem auctoritatem atque «aerae «cripturae tribuere audent, immo «ibi perauaaerunt ea |H)«*e dirtaolvi, ei forte amor aut nécessitai) postulet et eccleaiae principibua videatur.

H. Etiamai «anctam virginem deiparam benedictam appellant et reputant, et»i divinam gratiam, quae illam tanto honore et magnificentia dignam fecit in ecvleeiae conspectu, extollunt; tamen, ne nimiiM illam benedictiunibu· et laudibus ornanti*· Dei gloriam quodammodo creaturae tribuere videantur, malunt potiu· Deum ipeum celebrare cum propter «upremam gratiam illi tributam, tum etiam propter omnia beneficia quae inde homiuibu» provenerunt; et una cum illa gratia* agere.

III. Etiamai facile conceditur, non tnudu angelos. *ed etiam aanctoa vita functo· propter umuA peccatori* paenitentiam et unius paenitenti» profectum in caelo gaudere; etiamai prveibu» noatria et sacrificii» Deu rite oblati· et iu ecclesiae communione pie peractis eo» quoque nubi» »e adiungere credibile videtur; tamen, ne domini nostri Je»u Christi interceMori» officio ne minimum quidem detrahere videamur, piu» quidam fervor vetat nos •anctum queinquam vel nanctam ipsam quidem virginem semper benedictam colere diserti» a<' directi» invocationibus, »ed minime vetat ita adorantibu· et invocantibus spiritaliter se adiungere et unam cum illi» communionem in perfecto amore semper quaerere.

IV. Etiamsi in sacramento altari» per invocationem spiritus sancti super elementa divinum quiddam his inesse credunt, unde Christi corpus

·> ε»' t« C vi W pr- ineu., veil uinrt. n-ivnt. »upm verviuu i'', rn quod Mqnitar olu.vW.

') r»\ om.

') Hqjn> voculae litteruiu K add. in W man. recentior.

*··) M „i

*) <m><rr ·'·'

Χριστού σώμα καί αίμα ύπδ τών πιστών τφ δντι πρτσλαμβάντται, τούτο Sί ού τοιούτω γίνΜθαι, 4στ» ύπδ τή αρχδ καί πνβύματο; κατανοχΠιώαι βύ-'νασθαι.'Καί τοιγαροϋν ούττ έντοΐ γραπτοΐ ούχ« έν τή παραιόστι παλαιφ θχμέλιόν τίνα πρδ τδν τού τρόπου διορισμόν ώρώντα , τοΟχον τοίνυν τδν τρόπον Αόριστον χαί Απαρέμφατον τίναι' δέονται, ΐνα έκαστο κατά τήν αύτοΟ Χριστού έντολήν χαί τδν νοΟν τή πίστττ στβάσμιον τούτο τό μυστήριον, λαμβάνειν δυ-νη»ή χαί αύτόν τόν Χριστόν έν πνιύματι προσχυνή, αύτφ ώσπτρ Αληθώ παρόντι έμβλέπων, Αγια δή τή παρουσία; αύτοΟ σύμβολα ού πρόακυνών ούττ προσ-κυνιίν δ«δ·μένο .

c'. ΚΑν πάντων τών πιστών ιυπέρ τού Χριστού μαρτύρων' μνημοσύνην διά τιμή Ιχωσι ούττ χατ' αύτδ παράνομον τίνα; διαβτβαιοΟνται τή φαντασίφ τίχόσιν ή γλυπτά!» ή γραπταί βοη-iΗίν τούτων τών βαρτϋ-ρων ή πράξτι ή παθήματα ένδοξα παρισταμέναι; ή τά πρόσωπα ψιλώ Αποφαινούσαι , σφόδρα μέν φο-βούνται τδ έντττύθτν σχανδαλίζτιν ένιΗδτ τού Ιου-δαίου χαί τού; Μαχυμηδανού , αυτόθι δέ τού τή τύδοχία; χριστιανού; χαί τούτου; ούχ ολίγους· χαί έτ: ύπόληψ.ι; τι; ούχ έλαφρά ύποφύτται, (ί χα! οί ζ. σο^ώττροι Ακίνδυνο: μένδυσι τοιαύτη τών τίχόνων χαταχρήστω άσφαλιί , έχ τοΟ πλήθου τού μέν άπαιδτύτου; έξαίιατήσ«σθαι χαί πρδ τήν λατρτίαν άστϋή χαί παράνομον άπρονοήτου; μ«ταβήσ«σθαι. Ούχδϋν πρδ τδ ταΟτα τά χαχά προφυλάττταθαι, τοί τή; ανατολική έχχλησία; πατριάρχαι χαί έπισχόποι πρ βάλλτται, ΐνα τή; συνόδου τή; έν Νιχαίφ δτυτέρα δ κανών έννατο πτρ'ι τών τίχόνων διά τή; φρόνιμη υμώνι) έπίΓ.χτία; τοιούτω έρμηντύηται, ώστ πίν δίχαιον έγκλημα προφθάντιν καί τδ σκάνδαλον διά τή; λατρτία όρθώ; προσοικτιωθτίση; άφαιρτίν.

Κυρωσαμένη; τούτη; τή ξυνθήχη; μττά τινων έξαιρέστων καί συγχωρήστων διδομένων έκατέρω&τν καί λαμβανομένων, προβάλλτται Ιτι, ΐνα Λουνδινόθι ή έγγύ τού Λουνδίνου τδ ίτρόν τι οίκοδομήτα: τή διοιχήστ: προσήχον τοΟ τή; Άλιξανδρτία; πατριάρχου, 8 τΐ; διηντχέ; τούτου πράγματο μνημόσυνου δνο-,μασΜ,στται ή τή Όμονοία έχχλησία, πρύ καιρών τινων «ταγμένων τή λτιτουργία Αγγλική *) χρήσθαι, ώσπτρ ύπδ τού αύτοΟ πατριάρχου ή ύπδ τή Ανα-τολική έχχλησία; συνοβικώ παρασταθαίση; δοχι-μασθήσ<τα: ή ρυγχωρη#ήστται τοί Βρτττανvοκα#ολι-χοί; συμφωνήσασιν έξέσται. Έτέρωθιν δέ έάν ποττ άξιώση If θ·δ τήν έχχλησίαν Βρτττανικήν ήδη μττά τών έπισκόπων αύτή ύπδ τού σταυρού στνάζούσαν έλττίν χαί Αποκχθιστάν·ιν, ούτοι έαυτού στρτώ; προσδέουσιν έχ τών ένδτχομένων σπουδάσιν, δπω τφ άνατολιχφ έπισκόπφ ώδ« καθίζομένφ ή τδ μέρο αύτού Αναπληρούντι, ήμχρών τινων τακτών, έν τή βασιλική τού Αγίου Παύλου τού κατά τδ τών Ανα-τολικών ήθο λ«ιτουργ·ίν έξουσί-α δοθή. Εί δέ μία καί αύτή λτιτουργία, χοινή έκατέρωθιν δοκιμασο-μένη έχ τών παλαιών λτιτουργιών έλληνιχών συλ-'λτγομένη, παραλτιπομένων μόνον τώνδτ τών πτριοχών καί ήθών, S ούσιώδη ούχ τίσί χαί ένί τών συμφω-νησάντων μέρτι πρόσκομμα «ΐνα: δύνανται, χαί ή έν-τιύθτν παντχλώ Ιστται Ακατάγνωστο , Αμφοτέρω#«ν δοχιμασίΗισα χαί χυρωΗισα Ιστται, ούδέν δήπου μΑλλον συνοίστι πρδ τδ ώ τή;.ένώστω , ούτω καί τή κοινωνία Αρμονίαν- τινά καθολικήν προσάγιαδαι καί ένδιλτχίζτιν ή ΐνα τή τοιαύτη κοινή λτιτουργίφ δι' δλη τή; μτγάλη Βρτττανια ού μόνον οί 'Ελλη-να δτϋρο Αποδημούντ ή ώδτ συνδιατρίβοντ , Αλλά καί οί όμονοούντ . Βρέτταντ καθολικοί καί όρθό-δοξοι, τή τών πατριαρχών Ανατολικών προνομία; τύστβώ καί ήπίω; συγχωρηθτίση , χρώνται.

et lângvi» a fidelibu· revor· adaumttur;. hoc tunea aon eiunodi ex carne et epintu intelHgi poofit. Et quidem ne^ue in sacri· libri· neque in vetere traditione fundamentum aliquod inveniente· ad modum definiendum; hune igitur modum indefinitum et incertum eeee poatulant, ut unuequieque eecundum\peiu· Chriiti praeceptum et oomiliUm venerandum hoc «aeramentum fide acci·: pere- poeeit et Chrietum ipeum in «piritu adoret, illum tanquam vere praeaentem intuen·, quin aaera flraeaentiae eiu· «ynibola vel adoret vel ydorare teneatur. . . ··"

V. Etiam·! cunctorum fidelium pro Chriato martyrum memoriam in honore habent et hoc paeto minime abturdum iudicant vel sculpti· vel pictis imaginibus phantasiae indulgere, quibus horum martyrum facta vel paaeionea gloriosae repraesententur vel tantum vultus eorum praebeantur: vehementer tamen metuunt ne istic Judaei et Mahometan! scandalisentur, hic autem ohristiani bimae voluntatis iique haud pauci ; ct praeterea suspicio minime levis oritur, quamvis sapientiores periculo careant et ab huiusmodi imaginum abusione tuti sint, ne tamen rudiores homines e vulgo fallantur et in impiam vel iniquam fatriam imprudentes incidant. Igitur ut haec repellantur incommoda, orientalis ecclesiae patriarchis et episcopis proponimus, ut synodi Nicaenae alterius canonem nonum de imaginibus prudenti vestra aequitate ita interpretemini, ut omnem iustam criminationem praeveniatis et cultu recte circumscripto scandalum tollatis.

Hoc foedere facto cum exceptionibus et eopcessionibus nonnullis utrimque datis et acceptis, proponimus etiam aut Londini aut prope Londinum templum aedificare Alexandrini patriarchae dioecesi pertinens, quod ad perpetuam rei memoriam *Eccltήα* appellabitur *Concordia»*, ubi statis quibusdam temporibus, catholicis Britannicis concordibus factis anglica liturgie uti licebit, sicut ab ipso patriarcha vel ab orientali ecclesia synodice probatum vel permissum erit. Vicissim si quando dignetur Heus Britannicam ecclesiam cum episcopis suis iam sub oruce gementem miserari et restaurare, illi vehementer se obstringunt pro viribus se curaturos, ut orientali episcopo hic sedenti vel eiu· vices gerenti, stati· quibuadam diebus, in divi Pauli basilica Orientalium more liturgiam exsequendi facultas detur. Quod si una eademque liturgi· utrimque probata faerit, ex antiqui· graecis liturgiis collecta, omissi· tantum ii· quae in dicendi vel agendi ratione minime quidem sunt substantialia, alteri vero consentientium parti offensioni esse possunt, et liturgi· ita facta omni reprehensione caruerit utpote utrimque probata et confirmata, nihil sane magia utile erit ut tam unionis quam communionis compages catholica instituatur et perficiatur, -vel ut hae liturgie communi per totam magnam Britanniam non modo Ûraeci huc commigrantes vel hic vitam degentes, sed etiam consentientes Britanni catholici et orthodoxi, sicut ab Orientalibus patriarchis pie et benigne facultas concessa erit, utantur.

') ημάν
') àyythjtii CW, sed in W ret', man. *t* deleri volt,
•I *λοχιμααομίνην* W.

'Λ

Αλλὰ γ« 'ταχτίον elvot νομίζομχν," μὴ τιία ταὐτη ' -τή χοινωνία; '4πο<ηχρή<«σ»αι, tl' μ+j & ίχουσί<β μχτέχίΐν οὐχ 4.ήα«ι. ΤοὐναντΙον Μ σφὸδρα ἐπιηόΚητίν >ἐστ: πάντα; »τού; 80τ ἀφ«ογήα«ντα; χατά τὸ δὸνατδν σπουδάζί'.ν πάντ»ν τὸν τραυμάτων αυτή; τήν ἰχχλησίαν 8>αι χα! παρά niât τοι; χριστιανό!;'ἰμένοιαν Χα! ἰἰρήνην πανταχ'.ὸ χατασχνοάζιιν χα! ιxoptxttivtiv.

Aat atatnendum eaae, exiatimanua, Be quia iata defraudetur communione, niai ea frui '.aponte abnuerit. QuinNmmo vehementer exoptandum eet, ut omnea, qui ita inter ae convenerint, ' cunetia aiiia vulneribus ecclesiam sanare et inter omnes Christianos concordiam ac pacem ubique parare et propagarb pro viribua'studeant. (·

Londinî, augusti die 18,. 1'18.

2:

INJURATI RUSSORUM IMPERATORI

(N oct. 1717;.

' A letter to the Czar of Moecorg ('elating to the preceding propozuln.

Sir. — The archimandrite, who attended the archbiiibop of Thebais at London, acquaints ua that your majesty is pleased to encourage the proposal of union between the. Greek and Britannick churches, and that your majesty has graciously offered to send the articles to the four Eastern patriarchs. This welcome information has made it our duty, to return your majesty our most humble thanks for the honour of your countenance. And since God hath put it into the heart of so great a prince to assist in closing the breach of the catholick church, and restoring the harmohy designed by the Christian institution, we hope the undertaking will prosper in your majesty's hand.

Some late practices with regard to church and state have reduced our communion to a few ; but your majesty knows truth and right does not <iepend upon numbers. That God may reward your majesty's pious endeavours, and long continue, you glorious and happy to yourself and subjects, is the unfeigned prayer of us. who are. with the most profound regard, your majesty s most obedient servants.

Oct. 8th, 1717.

To his majesty the ('rar. etc. ɪ·

Ail Mofcoviae Tsacutn epietola de ettpenaribne pt#· poeitionibue.

Domine, archimandrita ille. qui Thebaitidos , metropolitanum Londinum comitatus est. nos monet. inaiestatvm tuam dignatam esse, unionis Graecam inter et Britannicam ecclesiam ineundae consilium fovere, et quatuor Orientalibus patriarchis articulos mittendi curam officiose sibi suscepisse. Quo grato nuntio impellimur ad maximas maiestati tuae gratias agendae, quod nos in tutelam recepit. Quoniam vero tanti principis menti a Deo iniectum eat consilium praestandae operae ad sananda ecclesiae catholicae vulnera et ad pristinum Christianae institutionis ordinem instaurandum, negotium speramus in manibus maiestatis tuae prospere successurum. /

Recentibus quibusdam tractationibus, quae ecclesiae ac reipublicae supervenerunt, communio nostra ad paucos quidem redacta eet ; maiestaa autem tua probe novit, verum ac ius e numero non pendere. Vt Deus maiestati. tuae pii laboris fructum referat, eamque diu gloriosam fe'o emque sokpitet ad tuam subditorumque tuorum utilitatem, ex animo petimus, nosque profitemur cum summa observantia maiestatis tuae obedientissimos servos.

Oct. 8. 1717,

Ad maiestatem suam Tsaruin. etc.

TJIEBAITIDOS METROPOLITANUS AD ĨNJURATOS,

Copy of a letter of the archbishop of Thebais in Egypt, by whom the first proposait from Britain were transmitted to the Eastern patriarchs.

To the mont venerable and wine biahopa, Mr. Campbell, and the reat, and to the reverend prient» and beloved laicka and all worthy chriatiana, Araeniua, metropolitan of'-TJiebaia, wiaheth prosperity.

Having had many and frequent opportunitiea of, writing to your aanctitiea, 1 have thought fit in a few word» to give you'the reaaona why I have not made uae of them ; for I woufd not, tny brethren, incur the cenaure of neglect of being deficient in that hive and charity which ia due to you : for it ia not fit the affection I bear you ahould be forgotten, which ia wholly'fixt and rooted in my aoul. Wherefore I seemed to eqjoy the converaation of him that waa silent, and the presence of the abaent. But, my brethren, considering the doubtfulness and uncertainty, nay the arduouaneaa of our affair, I rather chose to be ailent than to

Exemplar litterarum metropolitans Thebaitulos in Egypto, a quo primae Britannorum propositiones Orientalibus patriarchis transmissae sunt.

Reverendiaaimia aapientiaaimiaque episcopia, D. Campbell et veteria, venerandia preaby teria, dilectissimis laicia, christiania honeatiaaimia. Araeniua Thebaitidoa metropolitanua prosperitatem.

Sanctitatibus vestris scribendi multaa frequenteaque occaaionea nactua, aequum exiatimavi, vobia rationem pauci, reddere, cur eia uaua non fuerim: nolim enim, fratrea mei, in vituperationem venire, quod dilectionem illam earitatemque vobia debitam neglexerim aut deaeruerim ; namque benevolentiam, qua voa proaequor, de memoria excidere non decet, quippe quae penitua inaita animo haeret. Quapropter cum ailentibua colloqui et abaentibua adesae mihi videbar. Animo tamen reputans, fratrea, quam ancepa et incertum, immo arduum ait nostrum negotium, ailere malui quam imperfecte rem narrare atque apem alere, cuiua exitum ipae ignoro.

* Epistola haec graeco sermone ab anetore scripta eat; eiw» autem autographum periisse videtur.

give you «a imperfeet irinuuf, ata feta you up wife hope· which I myself de aet kmow the event *of.* Indeed fee putriareha dM not Hei au UWW sooner, which wan not owing to eesrissnpt, hat to their bsiag takes up is ■ synodical examinati·· *of* itv as they Worsted st· by Uttar; but as fee tiis conseil, tho' they have ata do give ms good hope· concerning your dsmaads,' yet fee diffietetie· of fee present time make it not *to* easy to. bring fee matter to a oonduriou co seen as yoa ata we eould with. I therefore thought fit to defer what relata· to thi· to another opportunity, aad to seta yea immediately tta answer· of fee patriarchs by James the reverend patriarchal nrotocyncelfas, who is fee penon that cartyta youM)uesti0M to fee patriarcha, and brought back feeir answers. Receive therefore both them gad him, my beloved, cheertally: receive them with that love and inclination which yon expressed towards me when present, and both shewed in words end conformed in actions.. For I will not •peek of the difficulty· I have endured for you: I say I will not mention my labour so as I can reap fee fruit of your harmony and agreement with us. When therefore you have received fee answer·, and given them a charitable reeding, send us your opinion, which we both pray and hope will be right. And if you desire eondesosntioa in' some particulars, not prejudicial to fee faith, this abp will be allowed by our mother, and those who preside in her; and m for 'what rerpaim I shall use all my endeavours both by word aad deed to perfect it; and will neither sg^rr actor spm to *tbtp, nor mint tft-lid* to dumber* till I see this matter brought to a coaclusiaa. Receive the reverend protocynoeUus in the best manner yoa can, and treat his labours wife fee same beneficence, both of word aad action, you have formerly shewn to us. Farewell.

From Petenburgh, 17'41, august 16*.

The second decade of the mouth Mstwysttvtiv.

Arsenius the humble metropolitan of Thebais, and your brother ia Christ.

Be enta ver· patriarehne sstias response non ads·· MM lφβl M wd φN)4

'qu«metandum M mo Kttaris ssonusruat Ad synodum veto qnod attiast, stai beam de petitionibus vostris sperars mihi penmnseraat ae pmeuadent, temperie tamen istius difficultate· non sinuat rum tam expedito ad exitam pstduoere qnam ego st vos optamus. Quapropter asqaam duxi rem istam in aliud tempus differre as statim patriarcharum responsa vobis mittor· per lacobum, reverendum patriarehalem synocUum, qui vir quaesita vestra sd patriprehas detulit eorumqne retulit responsa. Haee igitur et illum, dilectissimi, benevolo animo excipito, eo scilicet amore ae propensa voluntate, quam mihi praesenti praestitisti·, quam vsrbis simul protulistis ac foetis probastis. Molestias vero, quas pro vobis pertuli, commemorare nolo; non, inquam, referam labores susceptos, at mihi contingat ex vetera nobiscum concordia unioneque fructum percipere. Itaque responsa postquam acceperitis ac benevole perlegeritis, sententiam vestrum nobis significato, quam rogamus simul ac spenunuq» roetam fore. Quod ai quidpiam in rebus fidei.anu damnosis vobis concedendum esso aventis, id'a matrs nostra et ab iis, qui illi praesunt, tribuetur. In illud, quod supererit, studium omne cum verbo tam foeto impendam ut perficiatur, nec sinam ut *oouii* nwi «sansam *copiant tt palpebro** mees demritatistwm (Ps. CX£U, 4), donec negotium istud absolutum prospexero. Reverendum protosynodHum quam optime poteritis excipite, illiusqns labores eadsm in dicendo mingi et agendo beaefioentia tractate, quam olim mihi praestitistis. Valete.

Petropoli, 1731, augusti h>.

Mensis Mstcrytttvttivo; decade alters.

Araeniua humilis Thebaitidos metropolitanus so vester in Christo frater.

PATRIARCHARUM RESPONSA AD PROPOSITIONES
18 aprilis 1718 data.·

'Awoxpioti; τβν fivutoktxAv 4ρ·o84ξ«·ν «pb; τά; iith Bpsttavlu; .fiuootektloa; ûutp ivthasts; xal ipovota; psxfi tt); fivutoktxfl; txuXqolu; upobie«t(.

'EnstSij tavtt; d 6p*dto|ot xte «fiosÿtf; χρι-στιανοι, xal pdkiote, cl 4ρχι«ρ·1; ate ttoqsta; tt); ixxÀryjlafc ipsfkeuot ρή pbvov nuptlg wtetsbstv si; Bixaioobvgv, dkkfi ate otfiputt dpekoyatv si; omtqplev·) Mtd tbv gttov fiufctekev, Kph; 84 total; xal iroipou; wdvtots slum À6yov dwofitfidvut ttuvtl tf ipwttivti *«pl ti); iv ήρ(v IλχIβo;*) ate (tcspl) teetstK ta pivw; tt ate tastati; dmapfseotat, Mtv I8ofs xal ήριv, ouvmpoupfivou taoO, htieto 8tfi TPtertt fittoapfom; ttvfi; apb; tdç fvetyjo; dwopevston; *I ήμΛ btoti; tk "pipouf tav iv Bpsttavfe tfc dpytea;

Aetysssianrs *ortbodoaorum oriontaliiun ad propotitioato *» Britannia tniunt dt union* tt concordia eunt orientait oeeUoia.*

(Jhoaiam omsss orthodoxi et pii chriatiaai, antistites praessrtim et pesteras eoctesiae, debent non •ohm estas «rsdsrw ed fastitiem, sed etiam ors esqtari ta asfatom ex divi apostoli senteetis, praeterea etiam *paroH* ssmpsr «ses ta *tatùfac-Mt* gps et (fis) fide Kbeater shpul oVbeâigne re-

spondere; nsbis geoqae eenvsters duximus, Deo •tarante, Mit«rit mandar· tespoasicnn quasdam ad prop«sirise«e nuper nobis significatas sorum •eurine qui,' ut ipsi ** ferunt, reKquias sunt ia Britannia rsHgiosisstai ex pristim/ orthodoxis.

*) w««*twdr —' *·«· X» K
·) et I Brt.' ZD, Uk

• ■ ostim cinsuntisigsliten» -** «(tari «7. (··*· stas, M. M· (– Ck *M* - «sdte Owstari Jtab CbrM. fct Mg gaam s··»· *tu** smms«avtaa· qssmq·· A vtr 7. C. Csayhssrs tiagantisata· sasiWiM. MI W. Omvtarisaam tes ««Mtips·· vertis ites titams ia tatam tsamtate athta» >«» tagutai ses tesasaMam vmtasm tnassriMsts «gantas «st Mstease Pstes, hi steysmttste bSMsa prtfeaue. sti smstins sghtes gmstaa

JÉL·.

pthaue^Avdfetfdvtev χατA tip tatvasv Avb' ὠν imiM| «ta» «ocatv καρὰ τή γραφή ἐννβλλόμβΒβ, ofitm «bv -*ή Αρξέμτηι tAv ÀÀyefMV $9k^{t}$

'E aob" ἡμώ Iμάμη «OUapcvetedrq «Ισο , τή Ανατολιχή Βηλίίή «ὐο·βοO xol BpbaU» ξου ἐχχλησία , oMAwut Αλλόκοτα «al Αλλὸτριβ τή TOO κυρίου «ai σωτήρο ἡμών AttamàMat ἑBέξαη βόγρατα, Αλλ' tacha «ai μόνα Btanpowl «ai pulŸt* w M, Aaa aap' «ùroo τού οατήρο XpteroO ἐν taie ItpaU «al Mais γραφαί ἑ&δΑχΒη· d«sp δηλαδή *A* TO Απόστολοι ἐδίδάξαν ànd ai Αγιοι xal oixoupsvôtal σὐνοδοι ἐΗσκισαν χαί Ακὐρωσαν «ai καρὶδωχαν ἡμίν, Απ«ρ ἡμαί μέχρι TOO& «al ἐφυλΑξφτν xxd φυλότ-τομιν ΑκχρΑτρωτα χαί ΑπαρασΑλβυτα. Αιδ «Βτη μόνη ἐστί βιχαίω; ΑληΒή , xabapà «ai ·ὐσ<ββστΑτη, μηδέν ἐχόντων δλω τών β!ρ<τιχών χαί τών Αλλω φρονούντων ἡ A ἡμ«1 ctatv τι ἡ βλω δ<Αρ«ι τδ στὸμα χαί λαλήσαί τι **iit'** αὐτὴ ἐναντίον ἡ μομφὴν τινα προσὸψαι «ὐτή· ἐστι γάρ χαί διαμέν«ι Ασπιλο χαί χαδαροτΑτη. 'Οτι St Αδτη μόνη ἡ τών Ανατολι-κών ὀρΒοδόξων (κΑλαι ptv Ελλήνων, νΟν δέ Γραι-κών χαί νέων 'Ρωμαίων **Bit** τήν νέαν 'Ρὼμην χαλσυ-μίνων) χριστιανών κίστι ἐστίν ΑληΒή καί μόνη A Αχραιφνιστότη, Βχίχννται ἐχ πολλών Ακο8«ιχτιχών ἐπιχκρημΑτων. Ημ<£ δέ ἱνα τά κλιίω ἐάσωμιν, τρία χαί μόνα obi iwp τχχμήρια τή ΑληΒού τούτη ἡμών **Ησηο** κροτιΗαμχν. Πρώτον, Βτι σὐμφωνό ἐστιν Ακριβώ τή τοO χυρίου ἡμών Ιησού Χριστού διδασχαλίφ χαί χατ* ούδέν δλω ·ἐχ*ίνη παρηλλαγ-μένη, Αλλ' ἐξ αὐτών τών Μων γραφών ΑκοΒ·ιχνυ-μένη* ὸσα γάρ λέγομιν χηρὺττομίν το χαί Βογματι-ζομον, πάντα τούτα ἐν τοί »(£αι γραφαί <ὐρίσχομ«ν ΑπαραλλΑχτω χτίμτνα, & χαί οί Αγιοι Απόστολοι ἐχήρυζαν ' ἐν λόγοι το χαί γραφαί καί αί Αγιοι οἴχουμονιχαί σύνοΒοι ἐδτσπίσαντο χαί ἐχὺρωσαν, *τΘ(iiXtav* Βρησχοιών ούδ' βλω ἐχουσών ούβέ τά παρ' ἑαυτών διδασχόμτνα Απδ τών βχίων γραφών Απο-δ·ιξαι· «ί γάρ έναντία ἐχχίναι ΒιδΑσχουσι, πὼ -Αν ἐξ ἐχτίνων αὐτΑ ΑποΒβίξωσιν; ΑΕ γάρ ΕΗΙαι γραφαί 'αὐταί ἑαυτά ούδαμὼ Ανατρέπουσιν. Ἐστωσαν πα-ράδειγμα οί νΟν παπισταί- «Α γάρ Αν αὐτοί τδ μή μιταδιδόνχ τοί πιστοί; τά μυστήρια τή «ὐχαριστία **iιέ** δύο ἰΐδών. Αρτου φημί χαί οἰνου, Αλλά Βι* ἑνδ αί μόνου, Αχὸ τών δτίων Αποδιΐξωσι >) γραφών, τούναντίον ἐχβουσών1); Ὸ γάρ χὺριο ἡμών AA-β«τ«, φΑγιττ, Ηχον, χαί Πίττ* ἐξ αοτού «Αν-τ« , χαί St' Αμφοτέρων τών ·ίΒώ^ καρέδβιχι τοί Αγίοι αυτού Αχοστόλοι τὸ τίμιον αὐτοῦ σὼμα βέ βρώσιν χαί τδ ζωηρὸν αυτού αἷμα *ΐ «ιόσιν. Αὐτοί St ὸ> χαί αὐτού τού χυρίου βουλόμανοι ίναι σοφώ-ΤΟpci, φασίν ὼ Βτι «ιριττὸν ἐστι μτταΒιΒόναι τοί λαίχοί τὸ ποτήριον· ἐν -αὐτφ γάρ τφ μυστηριώΒοι σώμάτι τού χυρίου πιριέχοσΒαί φασι χαί τδ αἷμα, ὠ τούτο Βήθον μέ νοήσαντο τού χυρίου- δχ»ρ χροτιδώ ὸ χὺριο ιίχ*- Πι«τ« ἐξ αὐτού, προσβτί χαί τδ') «Αντι , Γνα μή ἐξέλωσί τινα τών κιστών τή τού τοιούτου θχίου χαί ζωηρού νΑματο μπαλήψχω . Ἡ πὼ Αν ἐχ τών γρ.αφών Αποβοίξωσι τήν Βρυλλου-μένην τού πΑπα μοναρχίαν χαί τδν αὐτδν αἰνοι χιφαλήν τή; ἐχχλησία^ τού Αποστόλου βοώντο *«' φ'αλήν **οἰνοι τή ἐχχλησία τδν Χριστὸν·**); ἡ πὼ Αν ΑποΒοίξκαν χαί ἐχ τού, υἱού τδ πναὺμα ἐχχοραΰασΒαι, τού χυρίου διαρρήδην βοώντο - **Τδ χναὺμα τή ΑληΒαία** , 3 Καρά τού κατρδ *ἐχποριύιται·*); >π«ρ ἐχχίνοι ἱνα Απρβοίξωσι, τά **Μα** νοὸτύουα βίβλου , τΑ μέν ιίροστιΗντ , τΑ **Ομβ i(ίtar ite αοο (ara·** αχ ομγο **ocripter· i«-boaoMd, roopoaoioaoe** *A ΐBm **iaitfau· eae Do·** MHIMB^Mή ΦMιMMI

Aoaete Boatr· at inapaaheBoibffia a* pariMtaM Maa, ooiaBtelfa **vItoHool** arriaoiao, aaaqaaai ab-asrAa at a 4aetriaa| Daaatoi at Salvatori· aaaoi •Maoa **dogaate aceapil;** aod aa taahua aarrat at taatar «eepor, qaaaaaa^aa ab ipea aahatore Cbriato ia aaoria at divtai· Hbri· praaeapte teat: aadam ·‹·› Uoat qaoe at apeatotf doaaaoaat at aaaotaa oaca-maaieaa ayaadi aaaxaaaat at finaavaraat aobuq·· tradiderant, qaaa aateu aaa ad haao dime iarva-▾ imoa et aarvaa·· illaaaa at inodneaaaa. Quapropter haec una eat iuate, vara, ρψ« et religioaiaaima. eam minime paeeiat haeretici et qui aliter «eatiuat vol eadem dicere qua· no· vel ootatao «périra o· «uum •t advena· illam loqui vel vituperationem aliquam ei affingere; eat enim et permanet intemerata et poriaaima. Hanc autem unam, quae orientalium eet orthodoxorum (Hellene· quondam, Graeci nunc ot propter novam Romam novi Romani appellantur) chrittianorum germanam fidem et unam •inceri»·!· mam earn, apodictica epichiremata multa convin-cunt No· vero ceteri· praetermitti· tria tantum argumenta verum noetrum propoeituih adiuvantia ▪fferimna. Primum quod fide· noetra plane concinit coin domini noetri Jera Chitati doctrina et nihil omnino ex illa immutata eat *ed ex ipai· «acri· libri· deprompta. Quaecumque enim dicimu· prae-dicamiwque et dogmattaamu·, haec omnia in «acri· libri· congruenter inventant· expoaita, quae etiam •ancti apoetoH praedicaverunt et verbi· et acripti· •anctaeque oecumenicae aynodi «anxerunt et firma-verunt: ceteri· autem religionibu· minime licet ▪uaa quoque doctrina· ex libri· Meri· deprompta oatendere. Nam at contraria illi· docent quomodo ex iltyt deduct· eme octendant? Exemplo aint no»tri temporia papiatae, qui cum euchaitatiae myderia fidelibu· non per duaa apeciee, pania •cilicet et vini, ied per unam tantum communi-cent quonam pacto ietud ex divini· libri· obten-dant? Immo ex duabua aubatantii·! Domtaua enim noder &wut«, *mtmdticatf,* dixit, et *BMi<> to oouut,* et per utramque «peciem tradidit tenctia •uia apoatoli· pretioMm corpua «uum ta cibdb et vivificum «anguinem «uum in potum. Isti autem tamquam ipso Domino sapientiore· esse voleqte·, supervacuum putant tradere laicis poculum; in eo-dem enim Domini corpore mystico sanguinem quo-que contineri contendunt; quasi hoc Dominus non intellexerit! Quod quidem praesciens Dominu· *Bibttt* inquit *dt* sp, et oouw· quoque addidit ne quis fide-lium exciperetur huiuamodi sancti et vivifici laticis communione. Quonam autem pacto' ex libri· sacri· ostendant decantatum illum papae principatum et eodeaiae caput eum ease, clamante apostolo capot *fedttiao dritiini tutf* Vel quomodo demonstrent ex filio quoque procedere spiritum, Domino ipso diserte clamant*: *Spirittu orritatû,* pm «r *petra procedit* Quae ut ostendant divinos libros ad-ulterant alios addentes, alios detrebeutes, velut fsceruat in «ecuadae «anctae oecumenicae synodi tempore, fingente· «ibr fidem qualem volunt et ia ea credente· quae ipsi adulterant Cetera omitti-mus, ne molesti simus. Eadem illa ceteri quoque haeretici feeiunt omne·. Nos autqm non ita, *ed

>) <h»MIses> C.
▪) *ittfaavtair'* ia W pr asm, sH · rvttw **wm· «sa. na «*t**
·) vi «m. C.
•)WkV, M
•)Jte.XV. M.

fit dmuoipsvei, A 4» tf ampÿ'W fieràtpw Aτ*· οἰχουμτνιχή otafiw taefqmnq «λάτνονιο tarait πίστιν uH *fMert*» «sd «uraùevnsç tic ta* vo-•sfibumv. 'EAprv ta λοιπά, ta μή <*eom*efa *r*» vAμα*·* Ata rata ara·* «ai atatc ti tarai xAv «tatate· ἡρM tt °*X ''tac, ἀλλά tqpsapm dtafioutev τήν τοὺ xupiou βιδοβχαλίαν «ai τή ta' αὐτοὺ iu*aS«tata)c ἡμ»ν «tante tapICjtatx^wta xai patarMptv drapai·* τα «ed ttcap^tftetw A βασιλιχδν Aqoaupbv «ai χαιμήλιον τιμαλρέστατσν, μηδέν προστιΗνχα , μηδέν ἀψάφοὐμτνοι. ta «ai Bυνάμα*· drattlfm βὁήρ» ta Wv taira γραφA* A if· αὐτΑν δηλονότι τΑν τούτη «ήγA*> if ta «al ἀνέβλυσα xai ποτίζα «ta τδ «pfararav τή χαδολιχή ἀποστολιχή ἡμΑν τΑν ὀρδοβόξαον ἀναηλιχή ἐχχλησία , 8t' ta ζβσγοναίται «ta ta χριστaπΑνυμον σύστημα,τΑν ipteMfra ἡμΑν.

Δαῦταρον δαίχνυται, δτι ««?' ἡμίν μόνοι τοί ὀρ»οδδζοι Γραιχοί , Ανβτολιχοί δηλονότι χρισν.χ-νοί , ἡ ἀληὐή χαί ἀχραιφνασιάτη τοὺ χυρίου ἡμΑν *'lrtaM* Χριστού «ίση διαμέναι xal leap' οὐδίσιν ἄλλοι διιφυλάχδη. ΈπαΙ γάρ ἡ δρΙΗδοζο πίστι τοὺ χυρίου ἡμών πρδ χρόνων τινΑν, πριν δηλαδή τοὺ ΛουΜ,ρου *) Ιμφαναία , παρ' οὐδίσιν ἄλλοι ita ὑπδ τδν ουρανόν έδνόν ἠν (ἐξέλιπα χαί γάρ παρ' *but*-νοι - οὐ γ4ρ παρά τοί αἱρατιχοί ἠν πάντω , A δήλόν έστι χαί δμολογούμανον παρά πάσιν, ἀλλ' οὐδέ παρ' αὐτοί τοί παπισταί , A χα! Λουδήρφ συνδοπαί χαί τοί ἡματέροι , οὐδέ οί ΛουΦηροχαλβίνοι ta' αἰποιαν, ἰτι παρ' αὐτοί διασψζατο μήπ» τότα οὐσιν δτι ta χόσμφ), ἀνάγχη γοὐν έστνλίγαιν, ἡ 8τι ἐξίλιπαν δλω ἡ πίστι τοὺ Χριστοὺ tx τοὺ χόσμου τούτου, δπαρ χαί νοήσαί itrttv ἀσα^έ , τοὺ χυρίου αἰπδντο , δτι χαί πύλαι φδου οὐ χατισχύαουσιν αὐτή '), ἡ πάντω δμολογήσαι, δτι παρ' ἡμίν μόνοι τοί δρόοδόξοι ἀνατολιχοί Γραιχοί χριστιανοί δ-.ισφζατο χαί βιέλαμπαν. "Ην A πρδτιρον χαί νύν ωσαύτω χατίχομαν ἀπσράτριπτον χαί ἀπαρασάλαυγον, χαί πρόθυμοί. ισμαν χαί αὐτδ ta αἱμα ἡμΑν ἐχχέαι ὑπέρ αὐτή - χαί «ὐχαριστοΟμιν τφ &αφ, δτι οὐχ ἐγπατίλιπαν ἡμά οὐδέ ιίασιν ἐχλΔιπέναι τήν πίστιν ἡμΑν, ἠν δή χαί χρατούμαν .χαΓχρατήσομαν ἀχαινοτόμητον·) μέχρι τιρμ^των αἱΑνο τι δόξαν αὐτού.

Τρίτον ταχμήριον Ιχομαν, δτι ἡ πίστι ἡμΑν τΑν ἀνατολιχΔν αὐτη xal μόνη έστίν ἀληδτστάτη χαί δτι αὐτη έστίν ἡ' παρά τοὺ σωτήρο ἡμΑν χηρυχφαίσα χαί ὑπδ τΑν ίαρΑν ἀποστόλων χαί οἰχουμανιχΑν ἁγίων ouvrira β«βαM>*«ίαα χα! παρά ταύτην οὐχ Ιστίν ἰτέρα πίστι πλήν τούτη χαί μόνη , Ιχομιν δηλονότι -αχμήριον χαί σ«φ4στατον γνΑρισμα χαί ἰπὸδτιξιν, τδ τά λοιπά αἱρέσκ xai τού ταύτη ἀποσφαλίντα χαί προλήφασί τισιν ἀλλοχότοι συναρπαγέντα χαί Αλλβ ἡ A Ιχ«ι τδ ΑληΗ πισηύοντα πάντα $άλ«·ν xίvttv, Αστι ἰαυτού 4ποδι.'ξαι συμφηνούντα τούτη ἡμΑν τή μδνη ἀληὐινή «ίστ*ι· τούτο γάρ ἀπαβίίξαντ , ofovm Ιχκν τδ «ta χαί A ὑρΜδοξοι «ta ἀλλοι »ν*σι χαί μάλιστα τοί τούτην ἁπλουστέροι νομίζτσΑάι χαί τά oixtia διδάγματα τούτον μάλιστα τδν τρόπον τοί πολλοί ποιήσκν «ώτά «ὑπαράδτχτα. Ἀχούοντχ γάρ οἱ ἄπκροι χαί χυδαιδττροι τΑν <ν*pAnra, A τά ixaivra διδάγματα σύμφβνά «ίοι τοί τΑν ἀνατολιχΑν ὀρὐοδόξβν ΓραιχΑν, χαί μή «ἰδότα τὸ ΑληΗ , P^δι« αὐτά παραδέχονται χαί χαί*ονται τούτη A ἀληὐέοι· μανΜνοντο tt A ἀσύμφηνά dot τοU τΑν ἀνατολιχΔν δρόοδόξβν*) βόγμασιν, (ὐ*ὐ *ίχA*~vra ἀποπηδΑσί τα χαί ὑποδιδράσχονσιν A ἀπδ

■) vtaMpn c·
*) MatU. XVI. 18.
■) «mwvA*V*·* C|^· '
) Lum late - at tatata ataw tM A nMt.pa.ara '

traniruptam emmi DraUai dutiinsm «* meta titra iraratra Mraa «b ra «tbb tratita· taraaai φM ·βTMM· tt UMmIBMI VtfîMI tfet· MMtfWt tt ftMMMB JMNtiMiMiBMUBt tIhtt ti^Mtte* ■Bril ^ttralMMlMk ΟκφΐΟρΦ* tt ιμμμμ μλ u NMo tiviaia taatoaatrara taa^aan ox ipta vitaNeot foatitaw otaa, aata ot maaavit ot totam aapttfit fcdrai oatboHeae apoatoiioao auotrat orioataHi oodaaiae, «ata tt vivitaatar oatnia Ckritti aoniao iraigaft· aaivtrntra aoatra orihodoxoruaL

Iterum demoaatratur apud not tantum orthodoxos Grracoe, hoc est orientales Christianos, veram et integerrimam domini nostri Jesu Christi fidem permanere et spud nullos alios servatam eaae. Si enim recta fides domini nostri ante aliquot saecula, scilicet ante Lutheri adventum, apud nullas alias omnium quae sub caelo sunt gentium vigebat (defecerat enim apud illos: neque enim apud haeretioqq<epat omnino, ut manifestum est et ab omnibus conceditur, neque taAen apud ipsos papistes, ut Luthero quoque videtur ae àootria, neque 'dicere possunt Imthdri et Calvini asseclae apud se tunc eam servari, qui nondum in terris essent), necesse igitur eat dicere ant interiisae omnino tum Christi fidem ex orbe terrarum, quod vel cogitasse impium est, cunujixerit Dominus: *Pariae inferi non* presnoMrat *mirerra«!x*, aut denique concedere apud nos tantum orthodoxos Graecos orientales Christianos eam tunc servari et fulgere. Quam ut olim ita et nunc tenemus incorruptam et inconcussam; paratique sumus vel sanguinem nostrum eiftindere pro ea, grstiasque Deo agimus quod non deseruit nos neque a fide nostra deficere nos sivit, quam quidem et tuemur et tuebimur immutatam in eius gloriam usque ad finem saeculorum.

Tertium argumentum · habemus quo nostra orientalium fides haec una probatur esse verissima et haec una a salvatore nostro praedicata et a sanetis apostolis et oecumenicis sanctis synodis confirmata, praeter quam unam non est altera fides recta; argumentum scilicet et indicium manifestissimum et rationem habemus hoc, quod ceterae haereaes et quictunque ab hac lapsi sunt et absurdis quibusdam erroribus abrepti aliter quam se res habet credunt, intentatum nihil relinquunt, ut se ipsos ostendant huic nostrae unicae verae fidei consentientes: illud enim eum demonstraverint, omnia se consecutos esse existimant et se tamquam orthodoxos a ceteris gentibua, «mplioioribus praeserrim, habitam iri et doctrinas suas hoc praecipuo paeta plerieqne probabiles reddituros, imperiti et rudiores homines audientes doctrinas eorum cam doctrinis orientalium orthodoxorum^ Graecorum eorataere, et veritatis ignari, facile eas recipiunt croduntqne Ulfa pro veris; at ubi senserunt abhorrere illas ab orientalium orthodoxorum dogmatibus,· statim ab ilKa deficiunt et tamquam ab angue venefico refugiunt. Habemus exemplum quoddam manifestum in Lutheri et Cal-

ὑφόα (σβόλου. 1ΐχομ«ν «opdA«typd * σαρέ **ta<** •Ασυώηραάαλβινιστά , Αν **al** *μέν «MAMtapm* **tva t4 Uffun·** mJÜiMç o6M^p40cKt* «m^aitaiv, ἐτ4λμησ4ν «ata ouaapavrflam τήν ἡρ«τέραν **àp444c**(ον ἐχχλησίαν, Α δήHν **ta** αΑνή **aM taK·** nurtata **ta** 4ώ·δέχ«τ< 4«ap **ta** ai Aautqpaχαλβινισταί· 8c4nap **ta** *fijHt** wvfi χρό χρ4ν»«ν «**ta** Αν«πλΑσαντο, ἐπιγράψαντ· τούτην **'Ομολογίαν τή τών Γραικών ὀρδοδόξον Ανατολικών π(στ··»** , ἑ» δήδτν παρ4 Κυρίλλου **uôtptdpxouKwvarantvouieAta,** Ικτίνου δηλαδή τού σοφού Λονκ4ρ«·· , ἑκβο4«Ισ·ν, ἐκιίνσυ π«ρί αὐτή οὐδ' ὅλβ «Γδήσιν ἐχοντο , Αλλέ μΑλλον διβάξαντο καί ιδία καί δημοσίφ πών τούναντίο» τοί ἐν ἐχιίνη τή ψ«υβ<στΑτη ὁμολογίφ σομπιπλασμένοι . Τοιαύται τισί μηχαναί χαί συμφαντίαι ἐξαπατΑν οἰόμινοι τού ὁμοφύλου αὐτών χαί μάλιστα τού ^. Απλουστέρου χαί «ι δυνατόν καί τού ἡμττέρου , δσοι τά χαδ' ἡμά Upd χα! σεβάσμια χαί ΙΗοπαράβοτα Ακριβώ οὐχ ἰσασι δόγματα, Αλλ' ουδέ οδτν τι ἠνυσαν ₀Ε γάρ ἡμέτχροι Ανατολικοί ὀρθόδοξοι χριστιανό! ἰδόντ τήν ψ«υδ«πίπλαστον ἐχιίνην ὁμολογίαν χαί ἀναγνδντχ , Α ἐγνώσανάλλόχοτα χαί ψχυδή χαί Αντίδτα πτριέχουσαν δόγματα, «ὐδύ αὐτήν Απιρρα'πισαν χα! ἐξουΗνησαν χαί Απέσπασαν χαί τδν ἰν αὐτή ἐγχιχρυμμένον δόλον τοί πίσιν Απ»χάλυψαν, χαί ἐδηλοποίήσαν τό μέν δτι ἡμ»! οὐχ οὐτβ πισττϋομτν ὠ ἐχχίνη Ιδίδααχχν, Αλλά τήν Ακραιφνή χαί δβοπαράδοτον χατίχομτν πίστιν χαί οὐχ Α ἡ ψ«υδιπίπλαστο 1χ«ίνη χαί κίβδηλο ὁμολογία συχοφαντχΐ ἡμό , τό δέ δτι ὁ Λοὐχαρι; οὐ τοιούτο ἠν, Α δήλον γίνττται ἐχ τών ***biti***νου συγγραμμάτων χα! ὁμιλιών χαί λόγβν χαί διδαχών ιίσέτι χαί νΟν παρ' ἡμίν αφζομέντον ἰδιοχτίρβ παρ' ἰαυτού γιγραμμίνων. Ἀλλ' ούν ἐπ«ιδή ἡ ὀρδόδοξο ἡμών Ανατολική χαί Αποστολιχή ἐχχλτ,σία οὐ μόνον αἰρτβχόν οὐ προσίπαι δόγμα, ΑλλΑ χαί τΑ ὑποφία αὐτΑ; Αποχρούτται χατΑ τό **Εὐλαβού τά διαβολά , χΐν ψιυδιι ὡσι,** διά τούτο, συνόδου συγχροτηΗίση , *ἴί* ἡμίτροι ἐχτίνόν τ« τδν Λοὐχαριν διΑ τήν τοιαύτην ὑποψίαν Αναδνμάτισαν χαί τήν ψτυδτπίπλαστον βίβλον ἐκ*ίνην όναΗματι χαί πυρί παρέδωχαν χαί τό ἐν αὐτή Αλλόκοτα χαί ψ<υδή δόγματα πόρρ» τή ἡμττέρα τών ὀρίεοβόξνν αὐλή Απώσαντο χαί χατίχριναν. Τοιαύτην φ«ὐ συκοφαντίαν οἱ Λουδηροχαλβινισταί χαδ' ἡμών Αν«πλΑσαντο χαί τύπφ ἐξέδωκαν «ι πολλών ἐξαπάτην, ἀλλ' οὐδέν ἠνυσαν ἡ γΑρ πίστι; ἡμών τΑν Ανατολικών ὀριέοδίξων λαμπροτότη χαί πόση διαβολή Ανατέρα ἐστί χα! πανταχού Α ὁ ἡλιο διαλάμπ«- διότι χα! τοιούτοι οὐ συσχιόζτται οὐδ' ἀμαυρούται τοί νέφτσιν, <ἑλλό βαδίω; -διαλύαι τούτα χα! ὁποπέμποται Α πορρατότώ. *Οδ«ν χαί πολλοί τών. ἡμττέρβν Εέχiιp ζήλφ χινοὐμτνοι πολλά συντγρόψαντο κατ' ἐχτίνών τών χτφαλαιών τή ἐπιπλάστου φουδού ὁμολογία τού ΛουχΑρβο βιβλία, χαί μόλιστα ὁ Αοϊδιμο; τών Ιιροσολύμαν πατριάρχη ὁ χὐρ Δοσίδαο χαί ὁ ἐν ^τολόγοι μακαριστό Μιλέτιο , δ χαί Ανέτρ«ψ«ν ἐχιίνα τό χτφάλαια χαί Α Ιστόν Αραχνών διέρρήξ* χαί διέλυα* χαί Απλώ τό τών Λουδηροχαλβίντον ψιυδή δόγματα Αν<τρέψατο ἐν βίβλφ πολυστίχφ, ἡτ. χαί τύπη» ἐξ«δώη ἐν Βουχουρνστίφ τή Οὐγχροβλαχία χατΑ τό χιλιοστόν έ αχοσιοστδν ἐνντηχοστδν ἐτο , χαί ἐξ«στι τοί βουλομένοι γνώναι τούτα σαφίστττρον Ανέ χέφα λαβούσι τήν βίβλον ἐχχίνην χαί ΑναγνΑσασι, Καί τούτα μέν οἱ αὐώαδέσηροι τών Λουδηροχαλβινιστών ἐσχαιώρησαν·ι οἱ δέ ἐπιηχέστχροι τούτνν τούμπαλιν· ἐπτχτίρησαν χαί γάρ Αποδτίξαι, Α τέ ἐχ*ίν«ν σαδρέ δόγματα ταύτά «ta τοί παρά τών ὀρώοδόξ«ν Ανατολικών πιστχυομένοι τ« χαί χηρυττομένοι . Διό χα! αὐδι Τνα μή τούτο ψ«υδ*πίπλαστον δν ἐλιγχώάη, αυνσγρίφη παρ' ἡμών τών »ὐσοβοφρ<5ν«ν **Ὀρδόδοξο ὁμολογία,** Ιι ξοδιχώ ἐχτιὐιμένη χα! μιριχώ ἐρμηναύουσα τό ἡμέτρρα **vial MototMita,** χιΓΟ· **MAoeiatw qaiAmo at •oat porvwM· oρMoααο ''ôf· prababta radAorta, mA ata** oMqaaaA· **iMtraai irtiita··** oe-ᵢImʌmi ψMMi **et heec eveheret «sé-**[^αε^δα^^^B^MiÍνε^Bἐὸἑ^ι^B, **Uta Hbrooi ηααψM** αα*α **oBqaet mm·** oooMwati **«ta ήM· Cbtataatoi** Îa»aÂpi«rta *JUei Grat·* μ π μ **««tatatHM «nta»ha·, Mo M ·** UjrrfBo **Cwtaatiaepa**H» **patrioreba eoaipeaiia· toxMaat, a «apiaeto «édita ilia Loeora, qxi qnitai 4«** e◇ **libro oe iadMaae qoidee atapant,** iauao potio· **at privatba at pobliM «mai· prana· eoatraria docuanit UH· qaae m faMaaima ilia eoafitaoa· eoa-8eU MUit. Haiaaaipdi eonnuMi· anoUaM at ealumniu decipare oonati Mat populare· «ao·, imperitiore· praeaertiai, at ex aoAria etiun, «i fleri poeta, qnieitmqao noatra venerabili· et · Deo traditdogmata non norant penito·; aed ne ita quidem •liquid effecerant. Noatri enim oriental·· orthodoxi chrûtiani eum vidiaaent mentitam illam Confeamonem eamque legiment et abeurda quaedam faboqne et Deo contraria dogmata continentem inveniatent, illico verberaverant eam et comminuerant ac dilaceraverant ftaudem<|ue in ea latentem aperuerant, maniftaumque omnibu· fecerunt non modo no· haud ita credere ut illa doceret, immo puram · Deo traditam fidem aervare contra •c aubditicia illa et apuria Confeaaio calumniaretur, ▪ad etiam Lucarem non talem virum ftiiaaei ut patet ex eiua aeriptia, hpmiliia, aermonibua. doctrinia, quae apud noa adhuc eiua ipaiua manu «cripta narrantur. Veramtamen quia orthodoxa ntara orientalia et apoqtolica accleaia non modo haereticum dogma recipit nullum, aed etiam auapieione·ipaaa reiicit iuxta illud: -Cave ab inaimulationibua. etiam ai fala·· •inC, idcirco aynodo convocata noatri Lucarem illum propter huiuamodi «uapicionem anathematiaaverunt libramque illum aubditicium anathemati «t igni tradiderunt, abeurda vero et fala· eiua dogmata longe a noatra orthodoxorum aula exturbaverunt et damnaverant. Talem proh calumniam Lutherocalviawtae contra noa finxerunt et typi· ediderunt in multorum deceptionem! aed nihil effecerunt: noatra enim orthodoxorum orientalium fide· fiilgidiaaim· et advenu· omne· calumnia· Alata eat et ubique aolia inatar refulget: quapropter huiuamodi nimbi· non ' obaeuratur aeque offuacatur, aed facile diaaipat ea et quam lougiaaime repellit Unde factam eat, ut noatrorum complere·divino fervore permoti multo· componerent libro·advenu· ea capita eubditiciae Maaeque Lucari·conftaioni·, imprimiaque praeclara» ille Hiero·olymae patriarcha dominu· Docitheua et beatu· in theologia Meletiua, qui et aubvertit ea capita at quaai telam aranearum fregit et diaaipavit, ae penitua falaa Lutheroeahrinictarum dogmata evertit libro pOnderoao; qui typi· quoque aditu· ta Bucareatii in Ungarovahfchia anno MDCLXXXX. ticetqu· volentibua haec noaearo aperti·· libram illum in manu· aamere et legero. Haec igitur inepte geaeerant Lutherocalviaiataram aadtanrm; prudantioro· ooatr· conati aunt corrupta aua dogmata «ad«m eaae quae ab erthodoxi· oriantahbua eroduntur «t praedicantur damna·trmu. Quare et iterum na commenticium'illad pro varo defenderetur, eompoaita ta a nobia pie crodentibua OrtÀadona Amina axponena et aingiBatim intarprotaa· noatra. a Deo tradito dogmate; improma autem aa aat impensu viri illi·· beatae memoriae •t roligioaiaaimi Paaagiotaa Nieuoii Othomanoram regni interpreti· magni, poataa varo axapUm axpHeata at «anctorum patrum ttaimoaii» confirmata improm ta a magiatro Bmaariapa Macro loanai-

bsoxapdfcta δόγματα, MI domMq M tanti* νη τοO psmapirou darivou «ri -efie^wtriwe δνδρδ βναγιάικ Nmwriau τοO μαγΑλβυ Ippqritk χή τ*ν Ὁlομιλν μοναρχία t«i «al fieīipw «tatA· mpov Ανακυχδοiϻ «al Mmiipfmt vAv Mm mh*» ptfV Μφλ WH StSMMMÛIMÇ ft^·· οαριΜο Μαιρή τοO ἐξ 'Itsatnrfvϻ trosrifiq ἐν Bsuχουρακίφ M δαχένη τοO psmapfcou Kwvecovtiveu «O Βραγχοβόνοο ἡΤ*δνο «MK O*T«pefi^* too χρδφιτα σὺν τοί τίοοβροιν aOroO υἱἐοιν Ανήρημένοι», of «al μυφτνριχφ rita M ζέφου έττλαΑ-trfltN έπ«ντ* iv τή Κβνστβντίνον, 'Εξ Λν «Α τι; δρδΑ φρονΑν δύνβτ» γνΑν« xri «ληροφορηδήναι, Α ἡ ἡμ»τέρ« δρδδδοξο Ανατολική ««δόλχχή «ri ἀχτστολιχή ἐχχλησία οδδέν Αλλότριον τή too «νρίοι διδασκαλία χαρ«δέξ«το ἡ Αχφβον taÿ δόγμα οδτχ ηβρά τιν·ν Αλλαν αἱρατιχΑν ofiro χορὰ τΑν σχισματιχΑν χαχιστΑν ἡρανίσβτο ούτχ χαρΑ τΑν Λουδηροχαλβινιστών αὐτ&ν riÀijfi τι, Αλλ' del fitaxpaml*) χαί φυλΑτττι έχχίνα τὰ δόγματα χαδαρΑ xal Ανόδ»ι»τα, Ιαβηαρ έξ Αρχή καρ' βὐτΑν τβν M*ν γραφών ΑδιβΑχΑη xal διΑ τΑν Αποστάλαν xri τΑν Max χαί ίιρΑν ΙκτΑ οἰχουμτνιχΑν συνόδβν παρέλαβχ.

UapA τούτα xri ἑτέρα ἐξτδόδη nap' ἡμΑν τών Ανατολικόν ἐρδοδόξιννσύντομο έ»δ«α χίατηυ , ἠτι χαί ΑχτστΑλη χρδ χρόνβν τινΑν τοί Λουδηροχαλβί-. νοι Ιρβτήβααι xal βουληδβίσι μαδίΐν, «Α πιστττύοι ἡ ανατολική hahfllnπολλοί γὰρ ἐξηπΑτουν αὐτρὺ συντίροντα πολλά xal πβίδοντι οί μέν Α ἡ Ανατολική ὀρδόδοξο ἐχχλησία (βαβαΐ τή συχοφαντίβ) συν«φώνησ< τοί ΛουΑηροχαλβινισταί , ο! δέ Α ἠνΑίη τοί παπισταΐ . Τοὐτην δή τήν σύντομον τή ιύσββού ἡμΑν πίστ«» ΙχΟτσιν συνΑφομον έγχαρΑξαντ . έν τφ τέλη τή χαρούση γραφή , Ινα χαρά παντδ τοΟ έντυγχβίνοντο Αναγινασχομένη φΑ παράσχη χαί πίστιν αὐτφ to xal πβσί τοί βουλομένοι χαταμαΜν τΑ τή ἡμΑν Ανατολική έχχλήσία ·) Ινδία δόγματα, dxsp ἡμβί χισηὐομιν xal διαχρατοθμ«ν Α Αληδή xri Αναμφίλοχτα

Kai ταΟτβ μέν οὐτοί' οί Μ τούτβν φιλομαΜστβροι χαί τή ὀρδή xal δμοφήτου τών ἀνατολιχΑν δρθοδίξαν κίστου έρ«στ«ί, ὐχύσοι δηλονότι χβλΑ έγνώχασιν Α τά ΑουihgpoaaXjicvíxft xal χβχιστιχά δόγματα οὐ συνοδό τή δρΦοδδξψ ἡμΑν κίστχι, ἀνΧσταται δî μάλλον βὐτή χαί κόρρο τή 4ληάτ(« ἀκχσχόινισται, τού μέν ταὐτα διχομένου έμφοτέροχ μάχρΑν ἀπβνάοΟνται 0<o0 to xal τή ΑλήΜα , βούλονται δέ τή ὀρΑοδόξφ Ανατολική IvaXjvai έχχλησίφ xri συμφρονήσαι αὐτή xri Ιβυτών γτνόμτνοι «ροαολΜν xri έν κνοΟμα γονέβΟαι μο>* ἡμΑν Α xri μίαν μ·»' ἡμών χοφαλήν Ιχοιν τδν Χριστόν xri μίαν γινΑσχβν έχχλησίβν of xri χαλΑ χοιοΟντχ «ροβΑλλοναιν ἡμίν τίνο κροΗσοι , δι' Αν Αν σὺν ἡμΓν δυνήΜον*) δμονοήσαι. Έχοι μέντα τδ «ρΑγμβ too«ri τίνο δυσχτροία · οΟκι γΑρ «rix*p οὐγνΑμονο δντ« «ri τή ΑληΜα βιΑχυροι έραστβί, δμα χροχβτχιλημμένα τνγχάνοντο ὐχό τιντον «ρολήξΜΜ «Αλβι ουντοΟραμμένοον βὐτοί «ri συνηυξημέντυν, δυσαχοσχΑστχι Ιχοοσι τούτον- διά xri τΑν χαρ' ἡρΑν (ΟοφΑν δογμΑτνν τινά μέν χροΑυμίαν οὐ μιχρΑν Ιχουαιν «i τδ κβραδϊξασδβι, έν τι« δέ «ιγΜτΑβαβιν έκιζητοΟσι, τινά βέ τΑν έχ «ρ»λήφο«· χαλαιΑ έχταχέντΜ βὐτοί ούχ δρ*Αν τή ΑλήΜμ δογμΑτΜ ούδέ βλα έχβαλτίν τοΟ νοδ βούλονται *« δή «ΟακιρροοΗντα τοί τούτβν ψυχαΐ Ακδ Ιδου χολνχρονίοο. ΖήτοΟαιν ούν ιΐ τούτο δή τΑ κροββλλομένα «ροδέσοι ♦κραχοία Αχοκρίαοι xri έχι&ορδΑοβι . ΤΑν δέ χροΗουον, έ χροβΑλλοντοχ, ἡ μέν «', β', γ', δ* xri «' βὐταί «Ιοιν!

BtVNii BhMMMÉÛ taBjNMÎi
■bM$M tetÎBB dhMÎB
ἡ«ί ««pot ««μ ἡ«αέ·ατ iHb wWMw «et, <jri «■a·· oeeaMo —itpi·· «M0· OaariaatlMpoli priawt. Qoirii az KM «aM^afa^a· Nota aoatiaaa potari aooaa M «xpleoat·· kabora, q«o4 aootaa uitkoAoio nrioatoHo oatboüoa ri apaotoHea •mMo aQdl aEaano a Dmaial AmMm reeaptt, aaOaao a Dae Aiaoon dogaop aaqxa âb aHa haara tiria Mἡ«β a aeWariatkia papMia oxoarprit, aa^M ab ipaia LatharoeriviaiaOio reoepit aliqaid, oad riapar retinot et aervat ea dogmata pura et iaoorrupta, quaaeamque ab initio ex ipaia Oaeria libris didieit et a sanctis apostolis et sacrosanctis septem conciliis oecumenicis accepit.

Praeterea altera quoque a nobia orientalibus orthodoxis editjZ est brevia 'expositio fidei, quae misse «at ante aliquot annos ad Lutherocalvinistns interrogantes et scire cupientes quomodo crederet orientalia ecclesia. Multi enim eos decipiebant multa molientes et docere cenantes partira orientalem ecclesiam (proh calumniam!) Lutherocrivinistis consensisse, partira ad papistes eam accessisse. Hanc igitnr brevem piae nostrae fidoi expositionem adiieiemus exarantes in calce huiue libelli, ut ab omnibus lectoribus legi posait lucœipque illis et fidem afferat omnibusque explorare volentibus divina orientalis ecclesiae nostrae dogmata, quae nos credimus et servamus ut vera et indisputabilia.

Atqui isti quidem ita se gesserunt; ii contra qui maiore veritatis studio moventur et irreprehensibilem orientalium orthodoxorum fidem recte adamaverunt, quicumque scilicet norunt plane Lutherocrivinica et papistica dogmata minime cum nostra recta fide concinere, immo potius illi repugnare et a veritate longissime abesse, reiiciunt eos qui talia dogmata recipiunt longe a Deo et a veritate, cupiuntque ipsi ad orientalem ecclesiam accedere et cum ea consentire et sui iuris facti adire nos et fieri nobiscum spiritus unus, relut unum habere caput Christum et unam agnoscere ecclesiam. Hi recte agentes propositiones quaedam nobia proponunt seu conditiones, quibus nobiscum convenire possint. Habet quidem et hoc negotium düfiêultateè nonnuBaa: hi enim, benivoli quamquam ri fervidi veritatis studiosi, tamen falsis quibusdam opinioaibas praeoccupati quae antiquitas illis coaluerunt ri concreverunt, diinngi 'nequeunt ab.illis; quare etiam nostrorum piorum dogmatum nonnulla qmdem accipere habd modice parati sunt, in quihnsdsm aatom indulgentiam deriderent, quaedam denique ex QHs dogmatibs· minime rectis quae vetas enor in aaissia eorum impresait, nolunt omnino deponere, ntpote qaae diuturna oonsnotudine obduruerunt Quaerunt igitur ad haaee propositas conditiones remedium responsionum et emendatio* nam. Earum vero qaae proferunt propositionem, I, II, III, IV ri V sunt baeee:

. ') *ifonMO*·· CW.
·) W.
) W.
·) Avy·** α

Πρόθεσι

ο'. Ἡ τΑν Τεροβολυμιτ Αν ἐχχλησία γνωριζέσθω εἶναι χάση τή ἐχχλησιαστιχή ἑνότητο ἀρχήκασών τ» τΑν ἑίλλων ἐχχλησιΑν μήτηρ ἀνάμφισβήτητο , ἡ ἐξεγένοντο Ιχασται τΑν κατά μέρο ἐχχλησιΑν χαί ἡ ἐξαίρετό τι τιμή ὀρείλεται.

Πρόθεσ. β'.

β'_ Τφ τὸ* ' Ἱεροσολομιτ Αν ἑκισχόπφ τοδνεχα ἡ πρωτοχαθεβρία«) παραχωρεισθω ὑπδ πάντων τΑν ἀλλων χριστιανών ἐπισκόπων.

ΠρόΦεσι f. j

ε'. Ταί ἐν Ἀντιοχείφ, ἐν Ἀλεξανβρείρ, ἐν Κωνσταντι.νουπόλει ἐχχλησίαι ω χχί τοί ἐπισχόποι αὐτΑν τοί ^οὐ συνάρχουσι, τά δίκαια, τά ἐξοχά ^ί τά πρεσβεία αὐτΑν τὰ παλαιά πάντα χαί Ικαστα·) ἀποβιδόσθωσαν τά ὀπδ τών κανόνων τεταγμένα.

ΠρόίΗσι f.

8'. Τφ τή Κωνσταντινουπόλεω ἐπισχόπφ χαί πατριάρχη ἰσα πρεσβεία χαί τφ τών 'Ρωμαίων ἐπισχόπφ ἀπονεμέσθωσαν, Αστε ἑχατέρφ αὐτΑν τήν αυτήν ἐξουσίαν χαί τήν αὐτήν ὕπερΟχήν προσήχ'ειν παραχωρήται·).

Πρόθεσι; ε'.

ϵ'. Τά τΑν Βρεττανιχών ἐχχλησιΑν λείψανα γνωρίζοντα .τδ ευαγγέλιο* χαρά τΑν 4ξ 'Ιεροσολύμων προσελΦόντων λήψασΦαι, πριν ἀν ἡ τή τΑν Ρωμαίων ἑκχλησίφ ἡ τφ αὐτή ἐπισκόπφ δπωσδήποτε ὑποταγήναι, χαί ὡσαύτω τήν αὐτήν ἁγίαν καΦολικήν πίστιν δμολογούντα τήν ὕπδ τΑ,ν. Αποστόλων παραδοθείσαν χαί αὐταί παλαιοτάται τή ἐν Νικαίρ χαί τή ἐν, Κωνβταντινβυπόλει συνόδοι 8ιά τού συμβόλου ἐχτεθείσαν, κρατούντα'τή καΦολιχή ἑκκλησία μέρο τι ὕπδ χάση τή Ανατολική ἐχκλησία ἡγείαΦω, τδ μετά τΑν Αγίων ἀποστόλωε χοινωνούν χαί μετά τΑν ἐν ταί προειρημέναι συνόβοι συνηΦροιαΦέντων πατέρων χαί τΑν διαδόχων αὐτΑν.

Ἀπόχριβι .

Πρδ τούτο τά πέντε προθέσει μία Ισται ἡ ἀπόχρισι , ἐπεί χαί περί μιά διαλαμβάνουσιν υποθέσει , τή τάξεω δηλονότι τΑν πέντε πατριαρχικών θρόνων· βούλονται γάρ (εἴ τούτα ούτω ἐννοούσι χαί ούχ ἄλλω , Α δηλωΦήσεται κατωτέρω) οἱ καλούμενοι λείψανα τή παλαιά ἐν Βρεττανίμ δρθοβοξία περιαιρεΦήναι τήν ὕπδ τΑν ὀρΦοδόξων βασιλέων θεσπισΦείσαν ἀρχαίχν τάξιν αὐτΑν χαί ὕπδ τΑν θείων χα! ἱερΑν συνόδων ἐπιχυρωΦεΤσαν, μετατεΦήναι 8' ει ἑτέραν καινήν'τάξιν, Αστχ μηχέτι πρΑτον εἶναι τδν 'Ρώμη ἡ τδν Κωνσταντινουπόλεω θρόνον, Αλλά τδν τΑν 'Ιεροσολύμων.' Αλλά ραίη τι ἀν πρδ κύτου · Ὁ λΑστοι, d δ λόγο ἑνταύΦα κερί δογμάτων ἐστί χαί κίστεω εὐσεβοϋ , Αστε δηλαδή συμφρονήσεχ αὐτού τή ὀρφοδόξφ Ανατολική ἐχχλησί?, εἰ τί τούτο συντελεί, τδ μεταλλαγήν» δηλαδή τήν τΑν στατριαρχικΑν θρόνων τάξιν; Τούτο γάρ βσον*) πρδ εὐσέβειαν ούτε' συντείνει ούτε παραβλάπτει αὐτήν δλω ούτω ἡ ἀλλω Ιχον, μάλιστα ἀνθ' ἑνώσεω; διάστασιν

_____ >

') χραεΜειΦεάρώι C.
■) ίωί«σ Ci at riOetar W.
*) παράχωρέαα· C.
·) Ιω»' MMV W,

Propoaitio I.

I. HitrtlfuiiteHtnan εεωίειιε opoMMtar mot Μμμ *μτMμ Hμ » UHiwnitati» ρτάκ-ψί»» ft alj^.* γμ · αοεΜαηκα ωοέ»τ ίαάαεΐΐεεΐΐΐε, «κ ρωα ωαρωίαε ρατέΜειέατεε «εεέεοΐα· pratwwraiA, ὠ λμ Aoaor *tjt-*

Propoaitio 11.

*II. Hifntoiifuiiltxon M ifihir tpitcopo /inuripntiu a cttm» treutibtu chri*tia»u tpitcopit* ἀ«/<-rotar.

Propooitio 111.

III. Aotiochtoat, Alttandrinatt Conrtantinopnlilmat Mbtiet ittetftu tpiteogit «αταω, pwi *fmt tiiudtet fotuteti» partidpttjimra, pretrogatira», pririltyia* ωοπάε *tt tmyula /rtddtmhtr, ut ra*aom'ÔM *ttaMum nt. I*

Propositi» IV.

IV. Coutte»tiiioj>olitauo tpiteopo et patriarchae aequalia peieileyia atque Routauorum epieevpa tribuantur, ut eorum utrique poteaiae eadem et eadem praeeminentia coneentu ommwM *concedatur.*

Propositio V;

V. Britannicarum ecdeeiar^em reliquiae, cum edant ee aecepiooe eeanyeiium a Hieroaolpmitanie ante· quen» ad Romanorum ecrledae od due epieeopo quooie pacto ee eubiperent, ei pradorea eamdem eimililer eemdam catholicam fidem conjiteontur ab eepoddia traditam d andquiedmie omnium epnodie Nicaena d Conetaniinopolitana per epmbolum eapoeitam, cethdicao oodoeiae partem aHquam obtinere eb unieerea orientali eecieeia apnoocantur, eeddatem dddicet eum candie apoddie et candie patribuc qui «m eynodic eupra didie naeenerunt eorumque eueeeeeoribue.

Responsio.

Ad has quinque propositiones una erit responsio, quoniam in uno argumento versantur, quod est de ordine quinque patriarrhiearum sedium. Volunt enim (si quidem haee ita sentiunt, non aliter, ut infra manifestum flet) isti qui vocantur veteris in Britannia ortbodoxiae reliquiae veterem ordinem illum everti qui ' ab orthodoxis regibus decretas a sacrosanctis synodis firmatus est, et in novum alium ordinem immutare, ut Romana vel Constantinopolitana sedes non sit prinoepp, sed Hierosolymitana. Verum dixerit quispiam adversas illos: 8i quidem, , optimi viri, hic de dogmatibus et recta fide agitur, ut scilicet ipsi cum orientali orthodoxa ecclesia consentiatis, quid sibi ruit hoc, scilicet immutatio ordinis in sedibus patriarchicist Quantum enim ad pietatem, minime illud otun roborat neque labefactat, aive ita sive aliter se habeat, immo potius pro consensu discordiam generat. Novitas enim non parva in re inesse videtur. Nostra vero

προι«ν*.Γ¹ xmvewpÎa γ*ρ οὐ μικρά *) «ta rt *T*Π* ScxsL ΄Η 84 ἡμιτέρα Ανατολική ἐχχλησία ἡ taüot τοὺ Χριστού »ὑμ<ἡ οὐβέποτο οὐβαμίαν amwwpâri ἐδὲξατο οὐδέ ΟΪμ < xpooirwu, yuUnouM it λέγον Ρητὸν* Xi) μέταιρ· *Βριβ αιώνια, Λ* |··ν'το οἱ πατέρι σου*). Καὶ 8ι4 τί ρούλοντβ πρώτον •Και τδν τών Ί«ρ·σολύμων »ρόνσν·(Έ*α8ἡ (ρασίν) Axslbsv ἐξἠλ·ον 6 «ὐαγγιλιχδ τή Χ*Ρ<«Κ νίμο ζ ἡ Αλή·»ια χατέ τὸ* Έχ Χιών ἐξιλιὐσιται νόμο xai λίγο; κυρίου έ{ Ίιροοσαλήμ*)· Ιτι 84 xai διότι 4χ«ὶ τδ πΜο τοὺ χορίου ἡμών ἐγ«γόν« χαὶ ἡ Ανὰστασι . Βούλονται Αρα τούτοι; τοὶ λόγοι σο-' φώτιροι χαὶ προνοητιχώτιροι ρανήν· τών Αλλην, Αλλὰ μή τοιαύτην τάξιν τὸν ·ρόνων ·<μένων, ὠ δήθτν ἐκιίνων Ασκέπτω .καὶ Ασυνέτω τὰ τοιαύτα ·<σμο·ττησάντων· 8 μή γένοιτο ' txstvoi γάρ θτοφόροι *Λιδρα* ἠσαν πολυοιδήμονές; το χαὶ Ιμφρονι , νούν Χριστοὺ Ιχαντχ , «Ι χαὶ ούτω ίxptvOV, ούττ»; 4·έσπισαν, χα! οὐ δυνάμ*·α ἡμχί χροίττονο 4κ«ινβ>ν φανήναι χαὶ συνιτώτοροζ χα! Απιρέχχ|Γνοι μοτέ" σχέψ«ω Απιρήναντο χαὶ συνοδιχώ , Ανατρέψαι τούτα ἡ δλβι μιτχχινήσαι τή; τοΕξα«· , μή χαί tot; Αγιοι; <ὑρι·ώμιν ἀντιμαχόμινοι χαὶ αὐτφ τφ ·βφ* Ό γάρ Α·ιτών (ρησίν) ὑμΛ; έμέ Α·»τι!*). Καὶ ούτοι μέν ιισιν οἱ τδ σύστημα τή τοὺ Χριστού ἐχχλησία; ') •ὑσιβώ; συγχροτούντι . Ύστττρον μέντοι πρδ χρόνων τινών ἐιτηροίφ τοὺ πονηροὺ i 'Ρώμη; πΑπα^ Απασφαλίι χαὶ «ί; Αλλόχοτα δόγματα χαὶ καινοτομία ἐμπ·σών, Απέστη τή ὁλομολοία τοὺ σώματο , τή ούσοβού ἐχχλησία χαὶ Απ<σχίσ·η· χαὶ νὺν έσπν οἰβν διορρωγό τι τιμάχιον ·) τοὺ βλου Ιστίου τή πν«υματιχή; δλχΑδο τή ἐχχλησια;, δπιρ ἐχ πέντι πρότορον συνίστατο χαὶ συνέρραπτο μορών νύν δέ τό μέν τέσσαρα μέρη τοὺ βηθέντο Ιστίου ἐνέμοιναν κατά χώραν συνημμένα το χαὶ συνορραμένα, βι' ὠν οὐχορώ ἡμοί διαπλέομον χα! ΑχυμΑντω τδ τοὺ βίου τούτου πέλαγο 'χαὶ χούφω βιαπορώμον τὰ κύματα τών αἱρέσεων, μέχρι ούν7) οἱ τδν οὐδιον χαταντήσωμον τή σωτηρία λιμένα* ἐχοινο δέ τδ*) πομπτημόριον*) τομάχιον τοὺ δλου Ιστίου Αποσχισ·*!; χαὶ διαμοίνα χα·' ἑαυτδν ἐν διορρωγότο Ιστίου μιχρφ τομαχίφ, οὐχ ἑν ποτι διαπλούσοιο, xad διά τούτο χα·' ἐχΑστην ὑπδ κυμάτων Αλλεπαλλήλων χα! καταιγίδων δρώμον αὐτδν πόρρωδον χαταχλυζόμονον, Ιω; 4ν< χαὶ αὐδ πρωσέλ·η τή χαθολιχή Αποστολιχή Ανατολική Αμωμήτφ ἡμών πιστοὶ χαὶ συρραφοίη τφ οὐ πρότορον Αποσχίσώη Ιστίφ* ούτω γάρ Αν διασοοδοίη χα! διαπλούσοιο χΑχείνο τά; λαίλαπα τοὺ ἐπαναστα'ντο αὐτφ ψυχικοὺ χλύδωνο . Ούτω ούν ἡ χα·' ἡμΑ τοὺ Χριστού ούσοβή ἐχχλησία ἐπί τέσσαρσιν νύν ἐροιδοται στύλοι , τοὶ τέσσαρσι δηλαδή πατριάρχαι , χα! μένοι Αδιάσοιστο χαὶ *iaAfyqtOi,* πρώτον μέν Ιχουσα τή τοίξοι τδν Κωνσταντινουπόλοώ πατριάρχην, δούτορον δέ τδν πάπαν Άλοξανδροία , τρίτον τδν λντιοχοία χαὶ τέταρτον τδν Ίοροσολύμων συνιστώσι δέ χαὶ ἐροίΒουα ταύτην σύν τούτοι χαὶ οἱ αὐτοχέφαλοι Αρχιοπίσχοποι, δ το Μοσχοβία ὁ χαὶ πατριάρχη πόση "Ρωσία , καὶ οἱ δύο Αρχιοπίσχοποι Ίβηρία τή ἐν τή Άσί? οἱ.χαὶ ιδίω παρά τοὶ Γωργιανοὶ καθολικοὶ δνομάζονται, πρδ τούτοι δ 'Αχριδών καλούμονο πρώτη Ίδυστινιανή Αρχιοπίσκοπο , δ το Κύπρου δ καὶ νέα Ίουστινιανή , καὶ ὁ Ιποχίου ἀρχιοπίσποΧο , καὶ ο! ὑπ* αὐτού; τούornataBa ooMaaia, inmanihta Doi apraag, aaDaai •oqaa* nevit·*·· Moapit ooqa· oaaaiao rocipü, γ>ιπ·Μρέα· Utaj aorvaa·: *Ih iruuf^itri» Itnaion* fNW ittéb QMbQBMB MltMK ttWM Mt oar Hiaroaoljradtaa·· total priatn wo otot eoatoa-.tatT QoU (oiaat) ita oxiit oraatfota grata lox •t voritaa iaxta iUad: ĩ Sito «*Λ ὔ* <*a ri notai Atomi· o» flMHMata; prooioroa qaia ibi Doeini noatri pataio tata nt at murraetio. Vulual ifitar haiuamodi ratioaiboa aapientior·· at prudentioret videri qua· illi fnerent qui alium et non hua« aedium ordinem atetuerunt, quaai inoontulte ilH et inepte talia decreverint. Quod ne quit dixerit! Illi enim · Deo •ffloti erant viri tapientet et prudente·, Chrioti mentem "habente·, qui ita iudioaverunt, ita «anxerunt, neque poaaumua noa illia melioret et tagaciore· videri, et quae ab illia cum· meditation· et in conciliitradita aunt evertere tut etiam eorum ordinem immutare, ne aanctia quoque ipaia et.Deo ipti repugnante· reperiunur. *Nat» φή* eoa aparmt, inquit, •w apernit. Et hi quidem eunt qui chriatianae eccleaiae univeraitatem pie compoaderunt. Poatea vero, ante aliquot aaCcula, maligni inipulau Rumae papa defecit et in abaurda dogmata It novitate· incidit remotuaque eat ab integro corpore aanctae eodieeiae et reaoiaauo; nunc autem eat ille tamquam abrepta lacinia ex integria velia apiritalia eccleaiae navia, quae antea ex quinque partibua eompoaita et conauta erant, nunc contra partea quatuor velorum aupra dictorum intacta manaerunt cohaerenti· et oonauta inter ae. iiaque noa facile tranquilloque tranaimua huiua vitae pelagua et leviter auperamua haereaum fluctua donec in placidum talutia portum perveniamua. Ille autem, lacinia integri veli quinta para, avulaua ei aolua permanena, parva lacinia lacerati veli nullo pacto navigare poteet. cum praeaertim quotidie illum fluctibua .frequentibus et tempeatatibua- obrutum e longinquo videamua donec iterum accedat catholicae apoatolicae orientali irreprehensibili nostrae fidei et rursus assuatur velis unde olim abscissus eat. Ita enim servari poteat et ille quoque superaverit impetum spiritalis tempestatis quae adveraua illum coorta est. Nostra igitur Christi sancta ecclesia quatuor nunc fulta columnis,' quatuor Videlicet patriarchis, immota manet et ineoncuoM, primum ordine habena patriarcham Conatantinopolis, secundum Alexandrine papam, tertium Antiochenum et quartum Hierosolymitanum. Componunt autem et auatinent eam eum hia etiam arehiepiacopi autocephali, scilicet Moeooviae archiépiscopal qui et totius Ruasiae patriarcha, et duo arehiepiacopi Iberiae aaiaticae qui peculiariter a Georgian!· catholici appellantur, praeterea Achridenaia qui et veteris luatinianae dicitur, et Cypriua qui novae luatinianae vocatur archiepiaoopua, et hio aubiecti paene innumerabiles •piaoopi et metropolitae, qui ad hunc diem concorditer retineat et fortiter observant recta orientalis catholica· et apoatolicae nostrae eccleaiae dogmata incorrupta at integra extra omnem novitatem et adulterationem. Igitur ai illi qui reliquiae in Britannia veteris religiositatis dicuntur orthodoxae orientali eccleaiae accedere volunt et

') οι) /uapd ia W oopn von·· add.
:) Prov. XXII. W.
·) UH, A
*» Lac. X, 18.
*) ia W oapn vanna additw.
·) nw*df<av w› it· 0*00·· iafta-
') avv CW: αέχρκ «ο ooαMoΊφ·.
·).ὐ »C.
*) aoaavôfvar pr. naa. ta W aki ne. ooaa. add. *μ»* oqpa

tvuc ὠεττχλούντε οὐκ εὐβριθμητοι ἐηίσκοποι «si μητροπολίται, οίτινβ ρΑχρι τή σήμερον ὁμοφρόνω δ<αχρεττούς<χ χαίβσταρρώ; διαφυλόττουσι τέ ὁρM τή Ανατολική xaHAixAR χαϋ Αποατολιχή ή|Αν έχκλησίβ δόγματα Απαρϊέτρεπτα χαί Αχαραμέίωϊ Mi έχτδ Μίαη κβνοτομίκ καί χιββηλότητο. Ei οὐν οί καλούμενοι«έν τή Βρ«ττ«νίγ τή παλαιΑ «ὁσχβ<ία λείψανα βδϋλοντα: τή ὁρθτιδόξφ προσαλθείν Ανατολική έκκλησίφ χαί μ»»' ήμών ένωθήν·, τί τήν παλαιών Ανβιτρέψαι τών πατριαρχών τώξιν έπιχειρούσι, πρΑγμα *ί οὐδέν κερί τήν πίστιν οὐτ» λυσιτχλούν οὐτ» βλΑπτον, ὡ είρηται, χαί Αντινομοθττχίν τοί άρχαίοι έκιίνοι αίδεσίμοι *) ΑνδρΑσιν, οί τοιαύτην τή έχκλησίφ παραδεδώκασι τοίξιν; Ei γάρ δ σκοπό; αὐτοί έστιν δμδνοια χαί δμοφροσύνη, δέον έστιν αὐτού έβν κατί χώραν μένειν ΑπαρασΑλευφα τά Απαντα ὑπδ τών θτοστβών εκείνων Ανδρών παραδεδιμένα, χαί τούτα μηδέν άντιφάσκοντα τφ θείφ χαί iιρφ εύαγγελίφ, Αλλά μή Αντιλογία έπινοείν χα! κινείν σχίσματα, τηρούντα τδ υπδ τού Αποστόλου βηθέν')' Παρακαλώ (φησίν) ϋμΑ , αδελφοί, Ινα τδ αὐτδ λέγητε πΑντί , καί μή ή έν ὑμίν σχίσματα.' Ei 84 οί καλούμενο: λείψανα τή; Αρχαία ὀρθοδοξία δ:Α ν.να ίσω ιδιάζουσαν εὐλάβειαν πρό τόν ἁγιώτατον καί ,ἀποστολικόν τών·) Ιεροσολύμων θρόνον βούλονται προτιμΑν αὐτδν καί τών Αλλων έξαίρειν, τούτο οὐδέν κωλύει' καί γάρ καί ήμεί ei καί τέταρτον αὐτδν Αριθμούμεν τή τΑξει, Αλλ' οὐν διά τιμή τ« δτι πλείστη; καί εὐλαβεία Αγομ«ν χαί σεβαζόμεθα, ὡ έκείθεν ήμίν Ανατειλάση τή αυγή τή θεοσέβεια χαί σωτηρία χαί τή Απολυθρώσεω τών Ανθρώπων, χαί τού ευαγγελικού κηρύγματο Αναλάμψαντο τφ κόσμφ παντί, χα! διότι έκείσε ὁ κύριο υπέρ ήμών Ιπαθε κΑκεί χΑριν τή ήμών σωτηρία τδ τίμιον αυτού αίμα έξέ,ζεεν 4ν τψ σταυρφ, Ινα έξαγοράση ήμΑ τή έκ τού διαβόλου δουλεία καί καταβυναστεία. Καί τοί έν Βρεττανίφ οὐν φιλευσεβέσι λειφάνοι , έπειδή τούτου ερώσιν, ci μόνον έξ Αγαθού τούτο προέρχεται σκοπού, έστω, δεδόσθω, συγκεχωρείσθω·)' μόνον τήν Αρχαίαν μή Αθετείτωσαν -τάξιν μηδέ ὡ κακώ γεγονυίαν συχοφαντησΑτωσαν·) ή Αποβαλείτωσαν' ὀρθώ γΑρ καί έμφρόνω αὐτη χαί μετά πολλή τή συνέσεω διατέτακται παρΑ τε τών αειμνήστων βασιλέων χα! τών θεοφόρων πατέρων, ὡ έχ τών ιερών χανόνων αὐτών δήλον έγένετο. Έπί τέλου δέ σημειούμεν χαί τούτο, ὡ; ei μέν σκοπό αὐτοί έστι παρά πίση τή Ανατολική έχχλησία τήν τοιαύτην καινήν·) τΑξιν χραττίν, ΑλλΑ μή τήν ') ὑπδ τών θείων ήμίν πατροπαραδοθείσαν·) χανόνων. οὐδ' δλω παραδεξδμεθα τούτο* ci 8' Αλλω τδ πρΑγμα έννοούσιν, δτι δηλαδή έπειδή έαυτού παραδιδόασι τφ μακαριωτΑτφ πατριΑρχη τών Ιεροσολύμων χαί τούτον έφ' έαυτού έφιστΟσ*. ποιμένα χαί πατριΑρχην, μόνον αὐτδν αίρούμινοι χαί οὐχ Αλλον, χα! βούλονται ένωθήναι τή έχείνου διοικήσει χαί έπαρχίφ, ὡστε του ὑπδ τδν τών Ιεροσολύμων θρόνον χριστιανού ὀρθοδόξου καί αυτού τού έν Βρεττανίμ χαλασμένου λιίψανα τή Αρχαία; «ὑσιβού πίστχω Iv είναι χα! λέγισθαι λογιχδν ποίμνιον, ὑπ' αὐτού ποιμαινδμενον χαί διευί^ττούμενον κατά μίαν*) διοίκησιν, τηνιχαύτα δίκαιόν έστι χαί νόμιμον χαί χανονιχδν αὐτδν χαί μόνον Αναφέρχιν έν πΑσαι ταί ιεροτελεστίαι χα! τού έχ*ίνου μνημονεύειν κανονικού

Bobiarxin eoaiaagi, cw cater·· potriarckarx· ordioea· avertere aoaaater, eaa iada, at dicta· eat, ad Id·· aihil boai aihil ·μ K tedaadet, at itaaatare aa φαεM aatiqai illi viri aaaxaraat, qai talaai aeclaaiaa nrdiaea triteieraat! Hi aai· aoran propoaitan eat coacordia at eoaaenaaa. raiteqaaada neat illie Mania aao qatteqaa hm immota qaaa a piiaaimi· Ulia vine tradita mat, cum praeaertim aa minime laeroaanctο evaagalio eoatradiaaat. non contra axoogiiaada· obiactioaaa et eicitandae diaaenaionea, iUud apoatoli aarvantibaa Oiaacro aoa, inquit, *fratrtt, ut M iptm «tieati» onuut *1* non at'nt *in tobit tcbutunle.''* Al ai ii qui veteria ortbodoxiae reliquiae dicuntur propter quandam fortaaee peculiarem reverentiam erga «aiictiaaimeni et apoatolicam Ilieroeolvtnae aedem volunt illam prae ceteria honorare et auper aliaa extollere, nihil hoc vetat. Nam noa quoque, etai ordine quartam numeramua. tamen in honore habemue quam . maximo et reverentia veneramur, utpote unde nobia lux religionia et aaluti». orta eat redemptioniaque omnium hominum et evangelica praedicatio totum orbem illuminavit, et quia ibi Dotuinua pro nobia paaaua eat. et ijn pm aaliite noetra pretioaum aanguinem atium effudit in cruce, ut ex diaboli aervitute et imperio noa redimeret. Britennicia igitur reliquiia quoque, ai quidem hoc deaiderant, ai ex bono tqhtum propoaito hoc procedit, liceat, permittatur, concedatur: dummodo veterem ordinem non evertant, neque tamquam male inatitutum calumnientur vel reepuant. Recte enim et prudenter et magna cum sagacitate ille diapoaitua eat ab aeternae memoriae imperatoribus et aanctia patribus, aicut ex aseris eorum canonibua manifeatum eat. Postremo hoc monenius ai illis propositum eat ostendere communem quidem hunc ordinem ab universa orientali ecclesia receptum ease, aed minime traditum nobis eae divinis patrutn canonibus, nullo (tacto in hac re conaeqtiemua; sin aliter cogitant, videlicet quoniam semetipsoa beatissimo Hierosolymae patriarchae committunt et hunc aibi pastorem et patriarcham praeficiunt, illum unum eligentes et non alium, et volunt eius dioecesi et^ provinciae ae aggregare, ita ut chriatiani qui iain Ilierosolvmitanae sedi aubiecti sunt orthodoxi et ipai in Britannia veteria piae fidei reliquiae nuncupati unum efficiant spiritalem gregem qui ab illo agatur et dirigatur uno regimine, tum sane iuatum et legitimum et canonicum est eum unum in omnibus sacris ministeriis commemorare, eiuaque canonicum nomen referre, sicut Hierosolymae 'ita etiam in Britannia, utpote iam in sacra illius ovili spiritales oves factos et sub illo nec sub alio pastore degentes et dispositos (quemnam enim alium appellent cum ille sit unicua eorum paator summus et patriarcha?). Hoc pacto non modo non contradicimus, aed etiam propositionem eorum laudamus et gratulamur 'et tamquam canonicam recipimus. Neoewe autem erit ut ille etiam in Britannia episcoporum electiones faciat; sanctissimo adiuvante spiritu, aut immediate aut delegate auctoritate, nemine ex ceteris ^patriarchis audente electiones in Britannia

l) ωώσύωι °ω- *·
·) I Γον. 1, ια
·) rev* *ti<t* W.
·) W.
■) «vampanc«i*<v W, abi Mi. nr. add. iw aapr* ranuL
·) C.
*)r|»«M.C.
W.
*) nd μώω W, «M no- bob. «M. Mn« cap· vana··

ὀνόματο , M»dusp ἐν Ἱιρουοαλὴμ, oOw W| mI iv Βρττπανίρ, MI fauivM ßp FK λβτηιA χρηματἴζοντ πρόβατα m2 M *bttfaf* Mi οδχ Mpqt ßκοχα MI ταττόμχνα πατριάρχη (τίνο F MI Αλλου ßσημον αὐτοὺ Mi μόνου βντο αὐτών Αρχιπο(μ<νο μ I πατριόρχου;λ Κατά τούτο οὖν οδ μόνον οὐκ Αντιλέγομ<ν, Αλλά m2 τήν ßpd &4t ἐπαιχ>Ομ«ν *μ I* ßδπαζὸμ μ I *A* νόμιμον m2 m·' νονιχήν Αποδιχόμιώα· Αναγκαία δέ χαί τὸ ἐν ßp τανίρ χαρστονία τών ßßMv αὐτδ ßxtgXfa τή χΑριτι τού παναγίου πνβύματο ἡ 4μέο«· ἡ βι' ἰχ-ßώφ μηδ«νδ τών ἑλλβν χατριαρχών τολμούντο *ἰν* Βραν!ρ χιροτονία ποιβἴν παρά τδν Ἰχροσολύμων χα: ßατ>π<μβαίν αὐτοὺ παρ' ἑνορίαν.

faoero, pnw^ar Hieroeolymitanum. et aine iuriodietioMa iavadore.

ßαρόώ '·

'.' Τά τών Βρχττανών λιίψανα χαιέολ:χό τά προειρημένα, τούτβιν συνυιμένων, ἐπαγγέλουσιν (αυτού τήν παλαιάν παιδ«ίαν δσ!» Αναζωπυρέιν σπουδαζομένου , δηλονότι οἱ ὁλισ&ιίσαν ἐπανορόούν ού μίναν πολύν ήδη χρόνον ßαυμήσαμ·ν. ΑλλΑ χα! νὺν Αληθώ ήρξάμιβα.

l'ropoeitio VI.

V/. BntaaworaM *ßatMieo rtligxiae tupra dictat, ki» porto, prafitffitar tt ctttri» dociriaa» pit mitandat atpido», utpote qui lapomtt erigere* non *modo iamdiu erpetieeriat, red etiam ame re fera, eoepariat.*

A Ἀπόχρισι .

Ἀπορούμίν τίνων συνθμένών 0Ε καλούμενοι λείψανα χαιέολιχΑ τών Βριττκνών υπόσχονται Αναζωπυρήσαι τήν παλαιόν παιδείαν; ἡ δηλονότι, ὡ φασιν, Ιὸν ἡμεί οἱ ΛνατολιχοΙ Ανατρέψωμεν τήν Απδ χρόνο» Αρχαίο» βεβαϊώΙΗΐσΑν τι χαί παγιωδείσαν τίξιν τών πατριαρχικών θρόνων, δπερ δλω Αδύνατον. Εί τούτο ούτω έννοούσι, χα! ούχ ὡ Αμέσω πρδ τούτου ιίρήκαμιν, ὡ ιΐναι ού παρά πΑσή τξ καθόλου έχχλησί^ Αλλά παρ' αὐτοί; χαί μόνο:;, δηλονότι τοί Βρχτταννοί , πρώτον τδν τών 'Ιεροσολύμων πατριάρχην (τούτο γάρ χαίΙ) δίχαιον χαί νόμιμον χρίνομιν), Αλλ' ού χαί παρά πάσή τή καθόλου ήμών έχχλησίφ, εἴη γάρ Αν έπόμινον χαί αὐτού τοὺ Κωνσταντινουπόλεω προτεβείσθαι χαί προχαθήσθαι τδν Ἰιροσολύμοιν. τούτο δέ παρά τήν ΑρχαιοπαρΑδοτΑ||εΙνάι φανήσιται τΑ ιν. Εί δέ παρ' αὐτοί; χαί μόνοι τοί Βρττταννοί λογίζοκτο πρώτο ὀ Ιεροσολύμων ὡ τή έχιίνου διοιχήσιω μέρο γιγονόσι χα! αὐτδν μόνον ἰδιον διεγνωκόσι ποιμένα χαί πατριάρχην χαί δικαιοδοσίαν ει τδ έξή Ιχοντα παρ' αὐτοί διά τδ αὐτφ χα! μόνφ ὕποχλιθήγαι χαί πρόβατα έχιίνου λογικὰ νομισθήναι, τούτο στέργομεν χαί ὡ δίχαιον χαί χατά νόμου γινόμενον εικότω Αποδεχόμεθα[τότε γάρ , χαί τά; τών έν Βροττανίρ έπισκόπων χειροτονία αὐτδ; έχτιλέσε: χαί ούδεί έτερο παρ' αὐτδνΙ), ὡ τή διοικήσω»; τούτη , τή Βροττανιχή; δηλαδή, Ιδία ') αὐτού διοικήσεω γεγονυία χαί ὠνομασμένη . χατά μηδέν διαλλαττούση τή έν Ιερουσαλήμ διοιχήσ άλλ' Αμροτέρα μιί λογιζομένη χαί τή; αὐτή , ὡ Αμα συνενωθεισών Αμφοτέρων εί μίαν. 'Αλλά χ4ν τή χαλουμένη αὐτού βημοσίφ εὐφημίρ ἔπ έκκλησία συναφθήσεται? Καί πίσαι αί Βρεττανικβ! νήσοι χαί έκφωνηθήσεται παρά τών αὐτόθι έσομένων έκισκόπων έν ταί Βροττανιχαί κόλεσιν, δν τρόπον χαί έν 'έεροσολύμοι χαί έν πόση τή αὐτού διοικήσει. Αλλά χαί πΑσαι αί έπισυμβησόμεναι έχχληαιασηχαΐ ὑποθέσει έν Βροττανίμ παρ' αὐτού έπομένοο ßΜρηώήαονται χαί χριΑήσονται ὡ ἰδιου αὐτή χρηματίζοντα πατριάρχου, πλήν ιί μή ποτι χρήζοιιν αὐται συνοδική δ:ασχέψ«ο» · τότ« χαί γάρ πρδ τήν κοινήν τή χαδδλου έχκλησια σύνοδον Ανινιχδήσονται μ !

Reeponeio.

ignoramus quibuenam paetie inti qui Britannurum catholicae appellantur reliquiae veterem excitaturo doctrinam ae polliceantur, an scilicet, ut aiunt, ai noa orientales ordinem patriarcbicarum aedium inde ab antiquis temporibus confirmatum A consolidatum everterimus? quod fieri non potest. JBi hoc ita intelligent, et non potius, ut modo supra diximus, ut sit tninime in universa çatholica ecclesia, sed apud eos tantum Britannos Hierosolymitana sedes ceteris proposita (id enim iustum et TOgitimum iudicamus), non vero etinm in universa 'nostra catholica ecclesia: consequens erit et ipsi Constantinopolitano praeferri et praeponi Hierosolymitanum ; hoc autem contra ordinem antiquitus traditum esse patebit. 8i vero apud ipsos tantum Britannos (trimus habeatur Hierosolymitanus, utpote eius dioecesi pertinentes et eum unum agnoscente pastorem suum et patyreham et in posterum iurisdictionem apud illos habentem, cum illi uni se submiserint et eius oves spiritales habeantur, hoc probamus et velut iustum et e legibus factum recte accipimus. Tum enim episcoporum 'fuoqite in Britannia ßlectione ille perficiet et nemo praeter eum, cum videlicet illa dioecesis Britannica peculiariter eius dioecesis facta et appellata fuerit, nihil differens a dioecesi Hierosolymitana, immo ambae pro una et eadem habeantur valut in unam simul coniunctae. Praeterea etiam in publica quae dicitur eius acclamatione in ecclesia ediangentnr etiam verba *JBt ornate Britmmicae* insuta et proclamabitur ab omnibus ibi futuri episßopi in Britannici ßivitatibu quemadmodum et in Hierusalem et in uniferaa eius dioecesi fieri solet. Item omnes quas inciderint in Britannia ecclesiasticae controversiae ab eo consequitor examinabuntur st indicabuntur ut a proprio eius ßegioni ßxistent patriarcha, niai forte quaestiones illae synodienm consilium postulaverint; tum enim ad communem catholicae ecclesiae synodum deferentur et ibi iudieabuntur. Et de ii» quae sequuntur dubitamus quamnam doctrinam nos docturi

*) o«u
*) παρ' αὠον W, el epa< «oifiBeee MMU ne. κΗρών arrae.
·) *Wifi* C-. Mro; W pr. ma. «t vWetU; eapn vohmb voro ma. ne. α «t vMatar aônilpAt.
·) «νααμ·>ι«ηα> CW; *«wapÂjoanai* mo MI fM*.

ёναναχρ«»ήσσνται *)· Ilapl γάρ τών ёξή άπορεΟμιν, όποιαν ή,άΐ πβδβίαν διβάξουσιν. Εί μέν τήν If« σοφίαν, άλλ' faufvqv dxoὺopsv τοΟ Mou Παύλου τών τή καθολική άνατολιχή ёχχλησία; περιβόλων Μοδιοπομκουμένου· Ιέηβιί έστω, λέγοντο ·), 4 σολαγωγών ύμά; διά τή φιλοσοφία; aal »«· χή άκάτη; κατά τήν παράδοσιν τών άνθρώπων, «ari rl στοιχιία τού κόσμου χαί ού χατά Χριστόν. Καί αύθτ;·)· Ή σοφii τοΟ κόσμου τούτου μωρία έστι napi τφ θιφ. Οὐ χρήζομον ούν ταύτη; άναγχαίω ήμιί;· *ιί δέ* xai χατά riva ικριέργχιαν xai πολυμάθ»αν ή νοδ; όξύτητα χαί ταύτη; τήν γνώσιν βουληΜημτν χτήσασθαι, έχομιν cap' ήμίν τά; άριστοτιλιχά; βίβλου χαί άλλων σοφόν χαί τού τούτων ύπομνηματιστά; χαί ёξηγητά , χαί σχολαί ιίσι παρ' ήμίν χατά διαφόρου; πόλοι; χαί χώρα , ёν ai; αύται διδάσκονται χαί διαλουχαίνονται, ёξ ών δυνάμ«*α πλούτον σοφία; ούχ όλίγον άρρύσασθαι. Μυρία; ούν τοι αυτοί; όμολογοΟμον τά χάριτα; τή; χρηστή; προαιρέσω; χαί χαλοχάγαθία , οί χαί μή τοσοΟτον παρ' ήμίν τδ πράγμα τοΟτό έστι ζηλωτόν, ώ; μή άναγχαίον πρό; σωτηρίαν. Εί δέ νοοΟσιν ού τήν Ιξω σοφίαν, αλλά τήν [Ισω], iΗολογίαΛ φαμίν/ οί μέν σύμφωνό; έστι τή χα*' ήμά δρθοδόξφ Οοοσοφίφ, προθύμω; ταύτην άποδοξόμο*α' οί δέ άσύμφωνό; το χαί άχατάλληλο τή όρθοδόξφ τών ίνατολιχών πίστοι, ΐρί<ρ στόψαντο;*) πρδ τού; χχχτημένου; αύτήν άποπέμψομιν, τή; δ' άρχαιοπαραδότου «ύαγγιλιχή; παιδιία; το χαί διδασκαλία άπρίξ άν*οξόμο*α, έω; iv τδ ζήν Ιχωμον. ΤοΟτο μόνον φαμέν, δτι οί τά τών Βροττανών φιλυσοβή λοίψανα βούλονται οίλιχρινώ; χα! άδόλω; τή άνατολιχή χαθολιχή το' χαί άποσΐολιχή ήμών έχχλησίφ*) ένωθήνάί το χαί όμονοήσαι, χάρι τφ ΙΗώ, δστι; χαί γένοιτο συνοργδ; χα! τιλιιωτή; τοιούτου ύπορμογίστου χαί χοινωφολοΟ άγα*οθ· τούτου γάρ γινομένου, άλλήλου; το διδάξομίν χαί ύπ' άλλήλων δ·.δαχ*ησόμο*α μοτ' έπιιιχο!^ χαί συν άδολφιχή τή στοργή τά δσα τι iΗοφιλή χαί όρθά τών ΙΗίων το δογμάτων χα! προσέτι τά τή; έξω παιδιία; μαδήματα χατά διαφόρου; έπιστήμα; ёν βίβλοι; πολλαί; χαί ποιχίλαι;, ένίοι; δέ χαί μήπω μέχρι τοΟδι «ί; τά Ιξω ΐχδιδομίναι;, φυλαττομέναι δέ παρ' ήμίν ёν διαφόροι; ναοί;, μοναστ,ριοι; χαί φροντιστηρίοι , χαί μάλιστα ёν ταί; χατ Άλοξάνδριαν χαί ΤιρΟυσαλήμ χαί Βυζάντιον χαί "Αγιον 'Ορο; πλουσιοτάτχι; βιβλιοiΗήχαι , S; χα! Ιξομιν παγχοίνω ιί τδ ёξή . Γονήσιται δέ σύν iΗφ ή ομόνοια χαί ή Ινωσι; ούχ ёπί τισιν άλλαι; προτάσισιν, άλλ' ёπί τοί; άναγχαιοτάτοι; χαί ψυχωφιλέσιν δόγμασιν, ών όμολογουμένων. βοβαία ήμίν ή τή; σωτηρία ёλπί;· μή όμολογουμένων δέ, φανιρδ ёπήρτηται δ χατά ψυχήν χίνδυνο , όταν δηλονότι άντί*ιτα ώσ· ri διδασχόμονα τή τού κυρίου άφιυδοστάτή %δασχαλ!φ. Άλλ' οί χχλο! χάγαθοί Βριττανο! μή 'τοιαύτην υπόνοιαν ёχέτωσαν πιρί ήμών, ώ δήiΗν άμοιρων διαμομινηχότων παντάπασι τή; αρχαία; ёχοίνη; χα! πατρίου χα! ёiΗδο; παιδιία;, ёν ν,σι δέ σύν iΗφ χαί χροιττόνω; ή παρ' άλλοι; τισίν ιί; ёτι χαί νΟν παρ' ήμίν διατηρουμένη;. 'Αλλά μή τι; ήμώ; τών μομψιμοίρων οιέσ»ω λέγοντα · ταΟτα ιίχαίω; ёγχαυχάσθαι' τάληθέ; χαί γάρ λέγομιν ёχομιν γίρ iΗοΟ χάριτι χαί οί; ёτι χαί νυν ёν διαφόροι τόποι;, ώ «Ιρηται, σχολά; χαί άχαδημία , ёν αί; διδάσκονται χα*' ёχάστην ёλληνιστί χαί μόνον τά το ёξωτιριχά χαί τά Μα μαθήματα μοτά πολλή τή; ёρούνη; τι χαί ёπιμιλοία , χατά τήν τών πατέρων μέν διδασκαλίαν ёν τοί; iΗολογιχοί;. χατά δέ

<7v<ur^<0|eovt«, W.

·) Cot n, a ,

·) ι <·«. m. ι».

'l Phi. Λ». ΠΙ. », WH Λ.

*) rj άνατολω» ώη·λ»·/π m] *e»oiuti* r< «al ≪w·· Jar» ipai* Ira** C.

•iat. Si «niai profaaaai «apientiiun. at illam «udi■wi iivipxm Paahun longa a catlmlieao orioataha eeelMiaa tamiaio eueieatam: *Ih* yaw. ait, aaa *Jtti·*

NCWnlmM MMNK ft

km irnmrfai CirwOaa·, al aHa·: SqaaaM Amm omumU *fhMH· Ml ·ρνί* Anan. Nacaaea aal igilar haiaanodi lapieatiaa noa minima iaiigara; qaod ■i propter xlkjaam eurioaitatam e< «ciendi (Indiam rei mentis ardorem illimo qaoque eognitionem acquirere vetimus, apud nos habemus ariatotalioua libroa eorumque interpretas et explanatores, et scholae sunt apud noe in nonnullia urbibus et oppidis, ubi illi libri docentur et explicantur, unde baud modieas sapientiae divitias haurire poasumua. Gratias igitur quam maximas illis debere nos profitemur pro bona voluntate et benignitate eorum, etiam ai res illa nobis minus expetenda videtur ut ad salutem non necessaria. Si autem iutelligunt non profanam sapientiam, sed interiorem *), hoc est theologiam, si quidem consentit ista eum nostra orthodoxa divina doctrina. libenter illam excipiemus; sin vero dissentit et discrepat a recta orienv talium fide, *lana coronatam* ad eius possessores remittemus illam, et antiquitus traditam evangelicam institutionem et doctrinam mordicus tenebimus donec vita nobis supererit. Hoc tantum dicimus, quod si piae Britannorum reliquiae volunt integra et sincera mente eum orientali catholica et apoatolica nostra ecclesia coniungi et consentire. Ileo gratias agimus, qui utinam huiusmodi maximi et omnibus utilis operis adiutor et effector exsistat; hoc enim perfecto alteri alteros docebimus et alteri ab alteris discemus cum indulgentia et fraterna caritate quaecUmque sunt Deo cara et recta et divina dogmata et etiam profanae institutionis disciplinas secundum vurias scientias in libris multis et variis, quorum nonnulli ad hunc diem nondum in publicum editi sunt, servantur autem apud nos in variis templis, monasteriis et collegiis, praesertim in amplissimis bibliothecis quae sunt Alexandriae, Hierusalem, Bysantii et in Monte Macro, quas in posterum communes hebebimus. Fiet autem, Deo adiuvante. concordia et unio nullis aliis condicionibus quam dogmatibus maxime necessariis ei animae utilibus, quibus admissis firma nobis salutis spes erit, contra non admissis manifestum imminet animae periculum, euin scilicet opposita sit vestra doctrina Domini nostri doctrinae veracissimae. At optimi viri Britanni ne habeant de nobis talem suspicionem, ut scilicet expertes omnino facti simus veteris illius patriae et consuetae institutionis; in quibusdam vero, Deo favente, melius quam apud alios nonnullos adhuc apud nos illa servatur. ' At ne qiris murmurans nos haec stulta lactantia dicere opinetur, vera enim dicimus. Habemus enim Dei gratia ad hunc diem nonnullis in locis, ut dictum est, scholas et academies, in quibus quotidie graece tantum et profanae et sacrae disciplinae magna cum cura et diligentia traduntur, secundum patrum doctrinam in theologicis et secundum Aristotelem in philosophicis. Concordiam igitur et unionem vobiscum expetimus quidem, o piae Britannorum reliquiae, sed non Jit doctrinam et sapientiam accipiamus a vobis neque ut sapientioree in doctrinis fiamus et eruditiores (haec enim, ut aaepe dictum est, utcumque apud

'l Vocem. istsriorcw iiÿv fas») supplevimus utpote seuteatiae omaiao, nt vMetar, aeeessarisai. .

Hv Ἀριστοτέλην tv wC{ «dMCfutot». Τήν *pat'* ἡμών o4v ὁμόνοιαν ἡμ*iv ImrabnOpt», * «Hμ μ (M| τών Βρ*ττανvών. λ«ίφανα, 'ούχ. fvu «atM0 w not σοφίαν χτησόμ<·α παρ' *<φΛο* ·H* tra Mfritapai γ«νώμ«»α tv τοί μα»ήμασι καί κίλιιμαlMαροι (τούτα γάρ παρ' ἡμέν, .*« <ρο^ρη« »UAu«, ὀπωσδήπω;l) συν Mφ tuptexovw), Αλλ' Ινά μί* γένηται *huArflia* **ii** ἀμφοτέροι «k δόξαν ὀβού MΓ ,5α οί τή* ὀρMβοξον Ανατολικήν καί ἀμώμητον ta παλλού *imUatvtti* πίστιν αὐότ Ἀ; καί *apMpvr* χατά τού χρόνου; τή κρΑτη τι χαί flciiripac οικουμενική συνόδου αὐτήν Αναλάβασι κα! γένωνται μ·»* ἡμών τών Ανατολικών *h* κα! συν«φραν»ώσι μ·»' ἡμών Αγγ»λοί τ« χαί 1ν»ρ»χα xdrm; χαί Αναλάμψη*) έχ νέου παρά τοί αὐτό»ι μέρ«σιν ή *ta* μέσου ΑριΗισα πρό χρόνων ούχ δλίγων <υαέβ*ια, χα! γένηται χατά τ« Αγάπην κα! κίστιν *Μι* μέσον ἡμών Χαί υμών ὁμόναια κα! ὁμοφροσύνη, ὡ; Αγγέλοι; τ« καί ἅγιοι; *ipinti.* Τούτων χάριν, κα! *ού* σωματικού τίνο κέρδου χα! έπιχήρου χα! δλω; ματαέσυ IvcxiV. οΟτω διαπύρω τήν Ινωσιν ταύτην χα! τήν ὁμόνοιαν έκικο&ούμαν μή γένοιτο. Κα! τούτα μέν ικανά χαί *tipi;* ταύτην τήν Μσιν.

ΠρόiΗσι; ζ", ·

ήτι; ταύτα χατά λέξιν διέξιχσι.·

ζ". **Ἐπί τήν β«βαιοτέραν ένωσιν ἡ τή; ιΗοσ«β«ία; ἰσότη , δσον έφ' ἡμiν έστιν·, έκατέρ<βί>«ν Ασφαλιζέσ&ω, δηλαδή.δι·σ«σωσμένων τών δικαίων τώ*έν μέρ·· έκχλησιών,' Ασπ«ρ χα! ixdotouj&vou;' συνηόιιών χαί, τώνπαρουσών πραγμάτων π·ριστάσ·ων.**

Ἀπύχριαι;.

Αδτη ἡ itpiiHot; Αφανή «bat δοκ«! καί γρίφ* τινί χαριίχαζομένη ι τίνα γάρ iv καί ελάβομιν*) δίκαια τών έν μέρ« έκκλησιών, κοία βΐ αυνηΜα; καί έκάστου ίχνου νοήοινμτν, ἀλλά δή καί κιριστίσ»ι τών παρ4ντ«*ν πραγμάτων; τούτα δέονται ααφη>ν«(α , ὡστ« ἐντ«λώ νοηδήναι. Τούτο μόνον λέγομ«ν· ἰàν ούν θτφ γένηται ἡ έλπιζομένη Ινχσι , τότ* χα! τούτα διορδώδήοονται, tiv μόνον «Ü τοιαύται *wrfy·* IHιαι καί τό δίκαια χαί a! xtpiaxdaet; μή riot κοντά* τιασιν έξαλλοι χαί έκ διαμέτρου καρηΧλαγμέναι χαί τήν έλπιζομένην ὁμόναιαν îuvdptvat βιαρρήξαι· τών γάρ' δρθοδόξων καί α(αυνήΗιαι ὑφ«ίλουσιν αἰνοι ο«μναί χα! έπαινναί, ἀλλ* ού γτλοιώβΐî χα! χατάχτυατοι χαί μυκτηρισμού καί αχαιμμάτον τοί χυδαιοτέροι; παραίτιοι. Ἀλλ ούβί οί τών πραγμάτων π«ριατiMî κβλύτιν βϋνανται τήν «υο«βή πίστιν χαί τό, ὁρΜ φρον«ίν. Μή έπαισχυν>ώμ«ν, φηαί, τό «υαγγέλιον τού Χριστού*) μηβέ Hν σταυρόν αὐτού, ἀλλά χατά Hν Δαυίδ*) λαλοίν δφοίλβμον έναν* τίον βασιλέαν χαί τυράννων χαί μηδόλω αίσχύνισδαι, ὡ Ικτίνο έποί«ι.

Πρόόνσι η.

η'. Ἡ ὀγβόη πρόδισι; έπαγγέλλϊ.ται' έπανάξ«μ παραυτίκα τή'^ ααλαιοτάτην τών Ἀγγλ«ιαχών λ«ιτουργίαν «i; χρήσιν καθημερινήν κα^'άποβαλ«ίν τήν νύν οδσαν έν χρήσιι καρό τοίζ "Αγγλοι · αὐτη γάρ άσύμνό έστι (φασί) τή,άνατολιχή τών ὀρ«οδόξων λ«ιτουργί«, Ιχιίνη δέ ὡ; δρχαιοτάτη συγγίνιστέρα έστί ταί τών άνατολικών έχχλησιών ἡ έκιίνη ἡ νύν παρ' αὐτοί •ίδισμένη- χαί προσέέι γίνέσδω τοιαύτα έπιβλήματα καί 1πανορδώσ«ι , άτινα χαί

αοα Dm hvMte laveoMtorX lμ μ «t «m «at Ia utrlaqm mM· *ai* D<tl |Mm « « BB lm* 4irihu· γμ Αμ β ovIMIBIevI mbI* MM^ Mm, IMRMI ®t MrtM^' MÜfawt MMNUMIm ·€ gMÜMW AφMMMβλβMI ·3ΓΒ·Λ ttttftM rocI- ptaat et mH···· eeieëtaübM wma flant, ot Im- taotur nobiaeem aagnM ot haarinee Mveni, *at) tanta nltSfM* ia Mo ragMibM illo qmn autn muhoe aaaoo oaNaia ftaerat ptetaa, ot nrrietat inter voe ot aoo eum caritate ot Me eoeeordia ot mutuae amer, aient Dm angeBaque/' et aanctia placet. Horam rurum gratia, aoa eoXorei raiua* quate lucri et perituri ot omnino vani canae tam fervide boae aniaeam et concordiam tiprtinu. Aboit.' Et haee quidem ad boae quaeationem •afficiant.

Propositio VII,

quae ad verbum exponit haec.

F/Z. *Ad* ^rOMOreai «xieaem preeeteiar otrimyu*, *fueaima ia* aotio «ei, *diaiai talta** *aajaalitaa, atraaiia acdieet aia/alanaa aedaaiaruat iaritaa aicat tHaat pratit odaagaa aauiaatadiaibau at praaaaatibaa raram aaeaaaiMitaa.*

Reeponnio.

Propoaitio haee ohacara videtur et aenigmati aimilia. Quae enim ningularum eecleaiarum turn eaae eoniieiamna? Quae autem cuiuaque gentia con- (auetudinee intelligamua? Praeterea qua· praeaen- \ tium rerum neeeaaitatoe? Explanatione indigent ' haec omnia, ut recte inteiligi poaaint. Hoc tantum dicimua: ai Deo favente exoptata unio flat, tum' haee etiam corrigentur, dummodo talea conauetudinea et iura.et rorum praeeentium neeeoaitetea non aint omnino contraria et tota eaeht^diatadtM et quae^ ■peratam eonoordiam frangere |&aint Orthodoxorum enim oomaetudinee quoque debent aeverae et laudabile· eoae, non ridiculae et «pernendae et non ludibrii et facetiaram cauaa vulgaribua. At ne . rerum' quidem neoeaaitatee prohibere pornunt piam . fldem et rectae opinione·. *Ha arabaacaaraa,* inquit, *aaaagaUaaa Ctriati ata* encan eiu», aed eeeundum David *lapai dataaaau adaaraaa rapaa it tproaaoa at "aaiaHaa amtaacan,* at ille fecit.

Propoeitio YIII.

VIII. O^na ▰▰ ▰]NÜMtéNF BfitittîMîMdMI *Aaglaraaa Utarfiaa aiatua reducer·* in uaum juéti- (ImMIM M oAtÎOfW iβ0M £MI M0W *Anfii* Nil ; *aat aaîa haee (niant).diaerepnt* ah *ariaatadi ortfio-* rfffWFWfff KtMFyMg *iiit* MîIβM WÎNirtiMMMI

fuae mme epad «0M in MMMÀaiin· *aat. Praataraa adiaetiaaai at* rmaadori'riwr *fiaai* guae cum orwnlaü- &U4 jWVMÎJM MtVItiM· eoNMiure.

, ■) ὀχ«>«ώìπ·τ· ·'■
«) *drtidfn*·· i'··
·/ *ilAftaaatr* CW.
·) Boa. I. IA
•1 Pa CXIX, 40.

ταί Ανατολιχαί έχχλησίαι χαίμΑλιστβ τήχρώτη χααβν βιοιχήοτι *) συμρ«ν·ίν.

Ἀπόαρισι .

ΐlpbi μ MI *W-***, *ί 4 Ανατολιχή όρΗ8ο(ο έχχλησία μίαν xd μόνην Λ* λβτουργίαν, xnpa BsStf^v^v piv fcwb 4*ow Amv» 9u^fpeyoK9w 8è «H toO έν Ἰτροσαλύμοι πρώτου (·ρ«ιμχήσαντο Ἰαηώβ·· toO MÀfoHeu, συντμηΜσαν 84 bovapov fed th μήη mH μτγΑ^ου χατρό Bomldeu toO KormHoî ΚαχχαΒοχΖα όρχκχισχόβου, xqpA 84 τοO χρυσού tip γλβσσαν 'Itsdvvoo toO Κβνσταντινουχόλ M Mrtpidpxou psxd τούτα In βυντομ··τέραν*) γνγτνημένην, αί χαί dub τβν Βασιλείου MI Χρυσοστόμου χρόννν μέχρι τού νύν ή Ανατολιχή έρΗβοξο έχχλησία MoMορένΐ) χέχρηται χανταχού xd 8ι' αύτβν έντλχί τήν Αναίμαχτον ίτρουργίαν έν «Ααάι τM; Απανταχού τή όρ*ο8οξία έχχλησίβ . Δ4ον loti τοιγαρούν xd τού χβλουμένου λτίφανα τή χαλαιΑ «ύσ«β‹ία ταύται χρήσβνκ ΙνβΗντα ήμ«*. tva xdv τούτη» μή 8ιαφ«·νβμ·ν, Αλλ' Id ^ήτM μέν ήμέραι τή τού 3«σ.λ«ίου, xab' έχΑστην 84 τή τού Χρυσοστόμου χρβνται μ ! αύτοί wHnj xd ήμ*! . Τήν 84 τβν Ἀγγλχιαχβν ήμχί ούχ έχιατΑμοΟα λειτουργίαν ου γΑρ «Ι8epsva) κώχοτ· τούτην ού84 Ανέγναηκν, ύποπτον 84 αύτήν Ιχομτν, έχ‹ιδή έν τοί μέρτσιν αύτοί πολλοί xai ΐιΑφοροι Αν·φύησαν αίρέστι χαί σχίσματα χαί παρασνναγννγαί, μήτοι χαί*) d; αύτήν χαρ«ισήχ8η Αχψ8όν τι όήΡ* τή ‹&* σ‹β«ίφ χορέ τβν αίροπχβν χαί vtvddsuxoi. ΔιΑ τούτο χροιά έστίν, Ινα χαί ημεί Ι8οηε«ν καί Αναγνβμεν αύτήν, χαί ούτβ ή έγχρινούμτν όρίβ Ιχουσαν ή Αποβαλούμεν ώ μή συμφωνούσαν τή Αμ·»·μήτη‹ ήμβν πίστει. ΣχεψΑμενοι ούν αύτήν χαί εί τίνο βέο'.το 8ιορΜ»σ««· , 8ιορ*ώσομ·ν*) χαί τοί γνησίοι αύτήν οί δυνατόν έγχρινούμεν. Τί χρεία δμε« έτέρα λειτουργία τοί Ιχουσι τήν ΑληΑινήν χαί ΑΛολον τού Μου πατρό Χρυσοστόμου εϊείσμένην Αναγινώσχεσ Μ έν πάσαι τοί Ανατολιχαί έχχλησίαι; τβν όρ*ο8όξων Γραιχβν χαί 'Ρώσων χαί Ἰβήιων ΆρΑβων το χα! μυρίων Αλλων «ύσεβοφρόνβν έΟνβν; Εί γάρ χαί οί χαλούμονοι λείψανα τή παλαιΑ εύσεβεία τούτην Αποδέχονται, ίσονται μάλλον ήμίν ήνωμένοι xd'xcrA τούτο χαί προσφιλέστατοι ι *b* γόβ^-λαό ούχ ούτώ χρδ , τά χοχρυμμένα τή « χαρδ& fcopg δσον ‹τρύ τέ 1{ω χαί πίσι φαινόμενα χαί παοιβήλω γινόμενα χαί τολούμονα* χâν ίδωσί τινα ΐιαφβνούντα τβν αύτοί «ΗΚσμένων, ιύέύ; ει μίσο 8ιεγ»ίρονται χαί Αποστροφήν χαί 8ι4στασιν.

ΠρύΗσι 8'.

ƒ 9·'. Ἡ έννάτη πρύβτσι 'χροστχαγγέλλτται*), ώ χα! πολλαί τβνύμιλιβν τού 8‹ίου πατρύ Χρυσοστόμου χαί Αλλαν Ανατολιχβν πατέρνν βίβλοι μτταφρασ&ήσονται τι ‹ήν τβν Ἀγγλττν ΒιΑλτχτον χαί Βημοσίφ λαγνττσβήσονται.

Ἀπύχρισι . ι '

Τούτο ού μόνον έπαινούμτν. Αλλά χαί Αποίτχάμ*8α .ώ χΑνυ κολβ γτνησέμτνον- έχ τούτου γΑρ πολλή χατΑ ψυχήν ώφέλτια προσγτνήσσται τοί τούτο Αναγινώσχουσι. Νύν μέν γάρ Ἕλληντ χαί Λατίνοι μόνοι έξ έχτίνττν τβν ύμιλιβν ώφτλοΟνται, τηνιχαύτα 84 χαί οί μή τά διαλέχτου ' αύτΑ έχιστάμτνο: χαί μόνην τήν τφν "Αγγλβν βιΑλτχτον

Beepnano.

Ad haee ita reapoadetan». Orieataüe oocleota ▪mb taata· aatit Vtegio·, ab apostoli· tradita-, eoriptaai a Uoobu do! fratre φώ prioHB IBoroeolyxMW eooerdoe eoauaae Mt, ia nooapoadiaai Mado redaotaoi a «agae petra BMHo CMeaioae ia Cappadocio aroUeptaoopo et ab euroi otia lohaaao Coaotaatiaopolb patriaroba otiaai breviorem ttotaa. Hb iado a Baeüü et CbrjaootoM teiapotihu» ad aoetram eotateai orioatalb orthodoxa ooeteeia abiήοο utitur, et per illae portait iacreeetuai earHfleiuv ia oanibtw ubique ortbodoxiae ooeleeiio. Neoeeoe eet igitur ut ii quoquo qui vetari· pietati» reliquiae appellaatur eobiamt· ooaiaaeti illi· utaatur, Mt ia boe quoquo ooaeord·· eiaiaa, et etafie quidem diebu· Bamlii liturgia, quotidie autem Chn-•oaiomi liturgie utantur et tpei beat et aoe. Aagiieorum autem Uturgium aoe ignora·ua; auaqaaai enim eam vidimus nec legimus, suspectam vero habemus eam. quoniam in illi· rogioaibus multae et varia· exor&e suat haareeee et «chiam·ta et conventicula, ne forte ia illam quoquo illatum ait ab haereticis verbum aliquod · rocta pietate alienum et illa ait adulterata. Quapropter opus est ut nos quoque illam inspiciemus et legamus, deineepe oui recte se habentem prdÿnmus aut reiioiamus ut noetruo irreprehensibili fidei aoo convenientem. Kт•minatam igitur illam si cuius emendationis indiget emendabimus et si fieri poterit sincerum indicabimus. Tum quid opus est •lia liturgis veriim et riaeerum sancti patria Chr)-aostomi babestibus? Quae legi solet in omnibus orientalibus- eoeleeBs orthodoxorum Graecorum et Roseorum et Iberu'm et Arabum aliarsmque innumerabilium piarum gentium. Nam si et ii qui veteris pietatis reliquiae vocantur illam aeoipieat, erunt nobia .magis coniunoti et ideo etiam cariore·; populus enim haud ita cordis secret» respicit sicut externa et omnibus manifesta, quae in omnium oeulis fiunt et aguntur; ac si quem videant alienum ab ea quam ipai servant consuetudinem, illioo in odium et aversionem et discidium excitantur.

Propositio IX,.

IX. PrtfMttc nona poMeetar /ore *nl «tuUat hemiliet nmtti fetrit CbryMiomi aKonun^nt orituls Jims* pafnan *libri* in Anylieorwwt linpuam coNoentaalar et *pMir* It^atv.*

Responsio.

Istud non solum laudamus, sed necipimus ut egregie erepturum; exinde enim ingens spiritalis utilitas accedet eorum loctoribua. Nsnc enim Graeci tantam et Latini ex illis 'homiliis utifitatem capiunt, tunc autem etiam earum linguarum ignvi et unam tantum Anglorum linguam intelligent*, dummodo aine fraude et adulteratione convertantur,

*

') Aα«ν·ν‹ W el ορού auuxiaee a··, ne- 4›·‹»*««ι

') «νταμώΐνραν W et ns*›. ne. ομ ▪·((. ->Ζρ‹›'· ▪)ί»n‹*rW

') *fufn mA W et ta uug.* -ret ▪·▪. ne.

*) ΑτφΡώααμ·» W-

·) gpeaeaayj-l,Jltrai W.

svvdvta^ ·* pdvev dutpH^tC Mi AwMwc ſ-»·φραοφήοβντβΐ XφβΙ(AVOfi BÎ®^d^faqÇ AffMfiAotaS; ή âUoiénw; ή AXbc WC> ΛM qu «unfit'«ti MAmc.

D^A^MtC Iª *ei AeA^^t·^»

t'. Τή texdtq; fifeMoM(«·«* *** *i B9l« <njMWj I^iw^pwnP· ŴBЬfiÂu ⅄ᵦ β^π»·τι^ ΑρΗΜή·* λβφ4»βν *dr/yit* tt Mt M«MC Mp t·» Avarmhxfiv ip>o(d{Mv, Ml· xdltv oh- Λv tied Mv Ανατολάν ip>»W{iw.. Tofive, ywp< νη .aai AeqaltoMoqt τή *huaiftrt* pepfiv Αρανοία u apt ipoqpoodvqç xapi m td Mγμ·τ« xal τA fibq, lot* Mv» xal τψή*ήοη«ι, ftgpMif ifooNo- epdvasv *bunifMn* trap' burcdpoc«. ή

DpMwtf ta' aai Mt«pt*C*

is'. Qta Avepoia votaq tai «at ή ta' apttutc. Τὰ αὐτA ofiv aai xspl βύτή aai ppoveOpsv aai U* rop*v xal χαήσομ·». «i μόνον iv Totf Mate aai lipor$ τή Αχραιρνο Ο ήρβν «foveas; ουρφρονήοουοι δόγμαοι *) Λ τβΟτβ ζητοΟντ»;.

ΠρΜαοι ιβ' aai AnAxpaot;.

Ulpi Αν ή ιβ' χρΜαοι έγχυχλίανν aai xotwsvtxfiv ἰχιστολβν διορίζτται·), ραρΑν *tn* τA Αν ταΐ; ονvΜοι ἡμών' dxoqmvdpsva aai «ὁτοί; «ὁτA ταΟτα M γρο· φβν ii«8âaopr» aal τά aap' iMvsav χανώ aai ανvο&χΑ BteptoMvta δ»ξόμ*Αα aal ρατA οχίφακ Ava^pdoopsv, aai ai odpqasvd sim τή Ανατολική ApPeMftp ήρβν arfovsi, aai 4χοδ»ξόμ«Αα aal χυρώ- copav.

Τούτοι; Αχολούλη ο(aaXoüptvot λ«1ψ«ν< τή tv Bprtvavip χΑλαι xoxi ἰρΑοδόξου Ιχχληαία iv vtot apoxdotot BtaoapoOoi U xal ἐχτiiΗνται τά atpeUate, ἐφ· oii dv aai oupfpmnftaasat pefi' ἡμών, Αν vtta pÂwv aal συνομολογουμivβν, pqçrfv," Ιστ® «atvw; fvarot; xal ὁμόναα, χαί ὼν μή ipportpeviav épolofovpdvwv, οὐχ Ιστ®.

ΠρΑΑeat; «' aai dnixpott- , a'. SuvevioxoOpsv·), pool, τοι ιβ' τή; «irruti ipftpot; ήτα τφ τή; airàa»; αυμβόλφ A; χαλA; aal ιύιχβώ; PsmetaMm xal xupaaHvvi. iv va τή *πρηνή aai* τή 2«υτίρρ οἰχουρχνιχή Αγίρ συνόδψ, xal οὐ ουγχατατιΜραΑα TOt; χατά διαφόρου; χοί- ροι»; συντιΗιμίνα; συρβόλοι «formel; ἰtapA vat; τών Aorfvav ἰχχλήαίαι . — ΤοΟτο xal ήρΓν συν- Soxat' οὐδέ γάρ οὐδΐ ήρ(I; Μραν ΒβχΑραΡβ πίστιν οὐδ' άλλο τι ὀὐρββλβν χαρA τό iv τή χρώτρ χαί δ«υτέρφ οἰχαυρτνιχή συνόδφ ixtatoipivov. TA U χαρA ΛατΙνβν αννηΗντβ 'tyat; dxofctôoprv xal ΑχοβαλλόρΜα, aai οὐü tt τ»; κροαΡήχη iv τφ συρ- βόλψ votvy tcôptwAHtvai Αχο4«χόρ«4β, AÛ' ὡ; βλΑαψηρον dvaxpîxoprv χαί Axe0tAMpa»e. Koi xavA τοΟτο ip« ήβη Aplv ouppttvoOptv 'aai ouvtvçùptPa.

Hpô&ta; β' xal ΑχΑχριαι^

β'. Kai τά δτώτιρον iaaivMpav aai A; i^Hδοζον AxoitxAptAa, τό xtvaittv δηλαΒή xal αότού; val»; χαλουρένου τή αλαιA iv Bptnavtp όρAοιοξiβ λιιφανα pti' ήρΑν τό xvtSpa τό Αγιον ipoo&χον τφ κβτρί xal τφ υίφ· οί γΑρ ρή oCat» «Mtetovtac χατ* Ιτό *) χαρ* ήρΑν A ήρι4ρ«M xal paxtWvta xai avtupatopAgct xotvA; 4v«A«ρατίζοντ»χ. On 8i ααΐα N aiitta valAttapta «al tamMa ywataAt •βBφMή mA MtMtt ·i

X. Pk^mMmAb AmAmm propotU·· aai, «tab MihaJmraat ia Britaaaia ratinatte vote at pracot eflbraatar pro tritataMiŒ artlitAgate, at iaviMai ai ta-Atot Boiaai ab octaoialtb·· ortbodexte pro Ha Hoe mum, «ob ab otraqa· porta Aa iogsati- bao at MMibat ooaeoriia ot ooaaaaaio eoaatitata at aoaimata orit, lot ot oboorrabitar, altorte alto- rot pabBeo comaMaroraatibae.

Propotitio XI ot roapoMio.

XI. Noa differt baoo a X propooitioBO. Sodom igitor do hoe qaoqwo mbÜbim, diofaBao, ot foctomut, damotodo ia taarte et Mactte iatomeratao aoetno Adoi dogmatibat eootontiaat.nobitçam qni baoo pootalaaL

Prupotitio XII et reopoMio.

De ite qaao in XII propotitioae definiuntur circa eaevelioM ot eommanex epiatolae dtcinmt: not quae- cmteqne in nootrit coaeiliit decreta erunt illit quo- qae eodem per litterae trndemna, et quae eb illit ia nnapHte ot tynodit definita erunt accipiemus Mouratoqne examinabimus, et si fuerint conveniен- tia eum sottra orientali orthodox» fide, probabimus et confirmabimus.

Poet haee ii qui reliquiae veteris quondam in Britannia orthodoxae ecclesiae appellantur in qui- busdam propositionibus declarant et exponunt con- diciones principales quibus nobiscum concordes fieri possunt; quibus firmatis et constitutis, erit, aiunt, omnino unio et concordia, contra «i utrimque non admittantur, unio fieri non poterit.

Propositio I et 'responsio.

I. Approbamus, aiunt, XII fidei articulos, seu fidei symbolum ut bone et pie decretum et firma- tum cum ia prima tum in altera oecumenica sacra synodo, et non adatipulamur symbolis fidei variis temporibus confietis in Latinis ecclesiis. — Hoc nobis quoque plaoet; nam ne nos quislem aliam fidem aooipimus neque aliud symbolum praeter illud quod in prima et al^ra oecumenica synodo expositum hit. A Latinis autem conficta nos re- spuimas ot reiicimua; et si qua adiectio in hoc symbolum illata est, non accipimus, sed tamquam blasphemam delemus et abjicimus. 'Et in hac qui- dem re iam sumus vobiseum concordes gt coniuncti.

Propositio II et responsio.

II. Alteram quoquo laudamus et tamquam orthodoxum accipimus, ut MiHeet ipsos qui reli- quias veteria.in Britannia orthodoxies appellantur erodant nobtecom spiritum saaetum 'patri et filio coasubstantialeaB esse. Nam qui ita noa credunt qnotaania a nobis M somiariani et maeedoniani et pneumatomachi communiter anathomathumtur.

■) Uyo«s> <■ᵃ· w·· ''i **. "***■*■*. mriptem est; lsa>c *iUthat* edraMi.

*) As«4(r« on. W: add. Mae. rse. ripa vanum

*) sniytasaigsr' svrsBssiéirr C.

·) W Irec. fwtemA; atbert doMteiaa pate» tssArs- (Mtaas, qua nasMstHU trimapU raetea /Uri aivs ApAo4»*i»v sstasailsr s<sat Gnsd.

χρή motetew *f «ai ήμβί τδ» nutApe pdvo» «ηγή». Αρχή» m! aMav τή w· A· ph γην^M <ήι M t»0 *!<·· χνβόματο feueopeôxMa^ M» Agape» «ai NβιMγμοΦα h « A bparv'xai-beissv svvilm»

«ai χαΡαρΦiM» «ρδ βδτΑ» χαμό ta® Ha 4mvv* oiou toO Αροσάαγβltου λέγοντο . Am τή fampoMiou Μτητη μόνη «ηγή ^^l «Ma Mb δ «ατήρ, tf o4 4 u oâç έγχννή»η not τδ rvrtps τδ Αγιον Anne· «ôpetrau. Ott M τδ «ν«9p« τλ Αγιον όμοούσιόν Mι τφ Μηρί «ai τφ νίφ, «al A«' «Hh Mv Mm» γρβρΑν fieMdypeba xai xnraδoptv, Αλλά Ml ή δ«υτόρ« οίχουρχνιχή Αγία αόνοβο , τούτου χόριν ουγχροτηδβίM, AMomat aal Aadptsee, «ai τφ» μή οθτ« φρονούν» Μβχ*δόνιον τή χαδολιχή έχχληάίβ έξέteee «ai dvobepdtioev «ύτόν τ» aal τού ούμρρονα έχιίνου «ai A; alprciaobc xal βληφήρου Αχοσχοpdxiarv· τοί N τούτο IHδν όμολαγούοιν Αληδινόν, χ«τρΙ «ai υ(φ δμοούαιον, τδ Alavia ή μνήμη ηρί έουγήμιο».

Πρόδβοι γ'.

γ'. **Τρίτον ο(χβλούμινοι τή Αρχβίβ tv Βρτττανίφ όρδοδοξίο λιίψβνβ «υνιυβοxetv pact τή δρδοδόξφ τΑν Ανβτολικβν χίστιι έν τφ χιοτιύιιν (φ«σί) τά χνιΟμβ τδ Αγιον τούτο δχδ πατρδ χέμχισδβι, μ»σιτιΰοντο δέ τού νίοΟ. Έόν βέ «οτο έν έξομολογήσισιν ή συμβόλοι ήμβν ή έχχομχή ή έχχόριυοι αύτοΟ όπδ τού νίοΟ slvai λέγ«ται, οϋ, χλιίόν τι έντιΟδιν σημαίνιββδβι βούλονται ή Β ή Ανατολική έχχληαιά del ΰμολόγηχι χαΐέν τφ χαρόντι όμολογιΐ, δηλονότι Αχδ χβτρδ αύτδ Ixxoptùtcbei διό τού νίοΟ.**

S Ἀχόχρισι .

Ιΐρδ ταύτΑ φαμ»ν, δτι ήμ*1; ούχ όχοβοχόμτφχ ίττρον όρον ή tcopov ούμβολον χ«ρά τδ ύχδ τή πρώτη Αγία οίχουμινιχή συνόδου όροδβτηδδν χα| «ύσιβέστατα έχττΜν, έν φ «ορΙ τοΟ Αγίου κνούμβτο έΟχοκίαΦη, βτι έχ τοΟ χβτρδ έχχοροόοτβι- φηαί γΑρ· **Πιστιύομτν χαί ιί τδ κνοΟμα τδ Αγιον τδ χύριον τό ζβοχοιόν, τδ έχ τοΟ χατρδ έχxoptuôpevo'v.** Διό χαί του χροσπΗντα xd μικρόν τι μόριον λέξιβ , χολλοΟ xal. δ»1 λέξιν όλόχληρον, ή τρόχφ προσθήκη ή έξηγήστβ λόγφ xal ίρμηνιία . b τούτη» τφ ίιρφ συμβόλη» ή Αφβιρούντα έχ τούτου ούχ άκοδοχόμ«*«' «ί γάρ τότο Αγιοι χατέρτ τού ΑφβιροΟντβ ή χροατιδόντβ οί αύτό λέξιν τινό ή μόριον λέξηο όνΜτμβτίζουαν. Όδιν οδδέ τδ τοι«Οτ· μδρι« χροατοδήνβι >i βότδ ούδόλιο ΑνοχόμρΜ, δηλονότι ή τήν διό ή τήν ta χρόδταιν, xal λΐγκν ή «al έξ νίοΟ ή 6,ιό τοΟ νΙοΟ, όλλό βουλόμοΦα τού μ»δ' ήμΑν·ilvai aal xavavitv χχί συμφρανίΐν ήμίν. βουλομένου ΑνόΜυτον βδτδ τηρ«Ιν χαί όχίβδηλον χ«ί λδγτιν xal όναγινώσχχιν,. ώ έξ Αρχή ύχδ τών Αγίβν ουνδΒαν taolvav ουντέΦη xal έδϊοχίσφη. Ούχ Αν*χόμο*« οδν βδτδ ή ίδίφ ή δημοσίμ μπό τίνο χροσόήχη Ανβγινώαχοβ Ηι· Αλλ' *ii* xal έφόακΜ χαρΑ τίνο χροστχδήνβι tiva λέξιν, έχβλήδήτβ τούτου aal μτνέτν Ανόδτυτον, μ ; xal έξ Αρχή αυντγρόφη xal ιμέχρι τή σήμορον, τοσοϋτβν χ«ρ«λΦόντΜν ένιχυτβν, όνβγινώσχτtB: xal χιστιύοτβι χαρ' ήμών. ΙΐτρΙ δέ τού δόγματο τούτου ήμοί otica χιαττύομ ν, βτι διττή έστιν ή έχχόρουοι τοΟ χαναγίου πνιύματο , ή μέν AI&o xal Αχρονο ait aa*' δ «ρδ τό tea, xat ήν τδ Αγιον κνοΟμα έχ μόνου τού χαηρδ έχχορχύιται, χτρί ή χαί έν τφ συμβόλμ γέγρακται .xal ὸ χύριο ({ρηχόν*)· Kai Αλλον χαρΑχλητον χέμψβ ύμίν χαρδ το« χα<ρό «· τδ χνιΟμβτή όληδ«(« , δ χ«ρό τοΟ χβτρδ έχχορ·ϋ«τβι· ή δέ έοτι χρονική xal xat' δ χρδ QoaA aotaai aoootao «at wOAot», «t ms oreAi-

«aaaaai et IN goaarttioato ot hum0l optritaa p*o-

MMvwoswotio ttoriee ttOtV tthw ft AMooφéoαρéo Awpagita iNmaati apaaWu·' tietts tivtaitftli* μ Ιμ βι μ μ μ μ β ·i flWfttee* ftMft (MtfWfty ■aAolKai geaontao «at ot «pttitaa «Motaa pcoeoadt. Spiritaai aateaa canta· patri Ute^po «aaaabataatialeai omo, ao« awAo ox ipaio oaarb UWi» NAiel- au ot eroAMaa, mA ati» aoMad* ooeaaMaiea (aaeta tyaodaa, kaioa rei oaaaa coavorota, doerevit «t ooainaavit, Maoodoaiaa^ao «Utar aaatieatoai ab eooMa oatboBea axpalit «MtbaaMtttavitqM eau ot ooetatoroa oiaa, ae twaqtMM haatotioM et blaapboaMM daaaavit; craAextibaa aatM* illam eoae Beam veracem patri flUoqoa eoiaabataatialem ter aoelamavit verb» jMarno memeria.

Propoaitio IП.

Iit. *TtriiiuH Heli ttitrie* m jBrWaxma arfAe-Amnoa roKpaiar ewmt xaWmam protor» m rectam orweteAam jWrm *x «o pate errntoat faùoil> *ipiri*teai Mactem α patra autti «wAiatera jtüe. *Kt* - ^INMNIo ifft *ft* «< *froceui»* wap a *fii» tut iieatu, trihil amplàu iii otriit indituri uiunt* p«am pumt «rwateUc «octema *umptr ctrtftuu ut rt Mac* m pracmalrâ nm-*fitrtur, tcilieti* a *patrr turn precrdtrt ptr JUitmn.*

Reepoiuio.

Ad haec dicimu» aoa recipi a nobis aliam definitionem vel abed symbolum praeter illud quod a prima sancta oeeumenica synodo deflnitum et religiosissime expositam, in quo de spiritu sancio decretum eat a patre illum procedere. Verba enim eunt haec: Osdimss «tsem sn qpirvtem Mactem dimnwim meiAeanu o *putrt prutdmUm.* Quare etiam parram dictionie particulam addentes, et multo magis integram dictionem, vel additamenti vel explanationis modo, aut delentes ex eo, nea recipimus; illi enim sancti patres addentem ia eo aut delentem verbum aut dictioni» particalam anathematisavsrant. Quapropter ne pprtieulas quidem huiusaradi inseri in illud permittimus, videlicet praepositionem *ptr* vel *u,* ,et dicere vel *tt* m *JUit* vel *ptr JUiuu,* sed volumus at qui nobiscum esse et communicare et consentire nobiscum velint, rineornm illud servent et non adulteratum ot ita dicant et recitant sicut ab initio a sanctis illis synodis compositam et decretum fuit. Non toleramas igitur at illud privatim vel publice Cam aliquo additamento recitetar; eed etiamsi antehac verbum aliquod ab aliquo adieetum aet, eüciatar, ot maneat iUad sineenua sicut a principio compositam eat et usque ad' haec tempora, tam mnltb praeteritis assis, recitatur et creditur a nobis. De hoe autem dogmate uoo ita 'erodimus, duplicem ease sancti spiritus prot·usionem, aaiternam alteram ot tempore carentm et interiorem, coeundum qnapi ex uno patre opiritw sanctus procedit, quare et symbolo scriptum exstat et Domina dixit: JGt alims pararirtam arittem *ttUt a putrr,* qptritea» *uritetit φά* a patre prandit; alteram autem temporalam ot extariorem, aeenndnm quam spiritus soaetsA procedit, effunditur; exit, emanat ex patre et ex filio ad exteriora et sancti-

◇ Jeb. XV, M.

Tï <(«, xU' V τδ «wO|M τδ «m» wfipman. W** χτιττκ, xpdttot, ntf*** *. *râpk *** '«••θ τδ Ιξ<· χαέ αρδ; *Π·αμδν τή «·Α*κ· "θ» ** ή xpMsoi; M τή; fixmpetaats; vsO *irflau* «wAματο «Mirât* telapM*·** 1*4 'Ïï ·-* °4** dvdMtltv, Ιήλ·ν F** *■* H ®A*» «Αλ··» AW* δή xal Απ' «Δτο0 τοO ἐν Ηολβγιφ psyioreo Istdwoo tsO Ααμτκτχηνοθ ἐν *βφείη»* a'-φ τή αὐτβO ΗβλβγΓ·; Μφ· νγ'-φ λέγοντα - Πν«θμα πατρδ A I» *πβτρί ,ἐχ κβτρί ἐχπ·ρ»ι»4ρ«νον,* **-l "'β® δέ πν·0μβ βύχ A ἐξ βύτοβ,* Αλλ* A 8ι αύτοO, 4« τοO χατρδ; ἐχπορ·ιι4μ'νον- μ4·va; γάρ α!τι« 4 πατήρ. Ορφ βM« τήν μέν tid τιδήαιν *ΜΛ* τοO οι«Λ, τήν βέ ἐχ dxuyopsùat· Ούχ A ἐξ αϋτοO, φηοίν, Αλλ' A It' eîtefî. Ούχ έστιν dp' ή ἐχ πρ4δ«αι ή «ύτή τή Itd «St» αύ τούμπαλιν «2 γάρ ήν ή «ὠτή, τί ἐχΑλυβ 'itattv δτι xad ἐχ τοO κιοO ἐχχορ«ύ«τβι; Αλλ' ἐφη, ἐχ τοὐ πατ;δ διά τοO uloO? αὐτδ ἐχβορεύ«οδ«χ. 'Ημ«ι *bpaaC* cl Ανατολικοί ιρδΜοξοι ἐχ τβν πβτέρβν βιίαχδέντ γαμέν, A τδ κν«Ομα τδ Αγιον κατά τήν Αΐδιον xai Αχρονον έκτίνην xal xaV 8 πρδ τδ Ια·» ἐχπίρτυσιν έχ τοO πατρδ Απλό ἐχηορ«ύ«ται, χβΐ' τηνιχαΟτα οὐτ« τή ἐχ προδέαα χρΑμέδα ἐπΐ τοO οίοο οΜέ τή δ tai' οὐ γάρ λέγομκν A τδ ιτντΟρα τδδγιον ἐχχορ«ύ«ται xai ἐχ τοO uloO ή βιδ τοO ιοίοO κδτ' ἐχ*ίνην* Ααπ*Ρ γάρ 4 κίδ δύχ ἐγτννήδη ἐχ τοO πατρδ , μιαιτ*ὐοντο τοὐ Αγίου πνβύμβτο , οΟτνν οὐδέ τδ πνιΟμα τδ Αγιον ἐχπ*πδρ*νται ἐχ τοO πατρδ , μταιτέύοντο τοO νίοο. Κατά δέ τήν χρονιχήν ἐχπόρχν·α·ν xal χαδ' δ πρδ τά Ιξ·» συνομολογοΟμκν, δτι ἐχπορ«ύ*τβι ήτοι πρδααιν xal ἐχπέμπ«ται βιά τοO νίοδ, ήτοι μ*αιτ*ὐοντο τοO νίοO, xal ἐχ τοO νίοO πρδ τδ ἔξω ϋ Αγιασμδν τή χτ(α«<* . Ταύτην δέ τήν πρό«σιν ή ἐχΜμψιν οὐ χβλοΟμτν ἐκπόρ*ι»αιν, Ινα μή πϋΗχμαν δπ<* Ιπαδον xal οί παπισταί- οὐση γδρ τή λατινίδα; διβλέπτοο στ«νή xal μή δυναμένη δ»' Αλλη μέν λέξιν . δηλΑσαι τήν πρδ·»σιν ή Ιχπτμψιν, δι' Αλλη δέ τήν ἐχπδρ«ι»αιν, ἐχάλ«ααν ούτοι Αμφοτέρα; προτζ«σιδν«μ· διδ xal Ιλα1>ον 5στ«ρον, 4ντί τή; χρονική πρεέο*»·; ἐχλβ^δνη xal ἐννοήσαντ»; τήν βχρονον ἐχ«(νην ἐχ«4ρ<υσι*. Ί)ί»«ν ήμ*Ι; Ινα τήν ιμβνυμίβν τβύτην ἐχρύγβμ*ν, τήν μέν χβλοΟμτν ἐχπδρ·σαιν, τήν πρδ τά Ια·» δηλαδή xai itîîov' τήν δέ Ιχπζμψιν ή «ρδ*αιν ή 4«οστολήνl), δηλονδτι τήν ἐν χρδνφ χαί πρδ τά Ιξν, ού χαλοΟμτν ἐχπδρουαιν. Καί τοΟτδ ἐοτι τδ αίτιον, δι' δ νύν αφαλιρΑ δοξίζουαιν οί Λατίνο A τδ πν«θμα τδ ιγιον ἐχπορ«ύ·ται ἐχ πατρδ xai νΙοO, δπ»ρ ἐστι παρά τήν τοO xupta» Md τήν τΑν 4γί«ν πατίρ·»* διδαοχαλίαν. 'Οτι δέ ἐχ τοO οίοO τδ πν·δμα τδ 4γιον χβτά τήν Αχρονον ἐχπ4ρ*ναιν.ἐχαίνην ούχ ἐχπορ*ὐ<τα<, dxouoov τοO αὐτοO πατρδ β<^λί* δ*·<ρ τή αὐτοO ΗολογΙα χ«φ. η'-ηί λέγοντο *)· Τδ δέ πνΟμα τδ δγιον χαί ἐχ τοO χατρδ; λίγομ·ν χα! πν·0μα πατρδ ινομέζομιν ἐχ τοO ιιίοO δέ τδ πν<0μβ βδ λέγομ«ν, πν·Ομα δέ .uloO 4νομάζομ»ν· ·1 τι; γάρ (φηοί) πν·0μα ΧριατοO οὐκ ἐχ*ι, ρησίν δ »«1ο άπδατολο * χαί δι* uloO πιραν«ρΑα>αι ' xal μ<ταδίδοσ*αι ήμίν δμολογοδμ*ν. *ΤΙ τούτον τΑν λδγ*»ν* oapirapov; Kai ταδτα μέν π*ρ! τούτου.

ΠρδΗαι β* xal Απδχρται .

δ'. Τέταρτόν φαοιν «Ι χαλοδμανο» τή; Αρχαία; tùatjMa; λιίψανα ἐν τούτρ αυντυδοκήΤν, · ἐν τφ πιατιύτιν τδ Αγιον πν«θμα πίλοι *Μ ιΑ* προρητΑύ'* χαί ἐποστύλον «ίρηχέναι xal πΑσαν τήν γραφήν Αγίαν διά τή; ἐαυτοO ἐπιχνοίβ; γιγρΑφΑα». ΤαΟτα

) «xMtfÀorlr W M ta aaiy. mt. aaa. no p·. do·-*ΛΙ+Ιφ.*

' η PMr. Gt. XCIV,

6μ I1MM·I WMtiMiO· QmA MIMI MT JWMptMttto ia pMiMàMî aaaoti opiritaa aiabo· aodpltar pro ppaapoaUoiM *ftr* ααηαα v«na vio·, patot ηοΜαοο ·x aUb araNa, a«4 praoaartia· ab ipao ia theologia MX··» loiaaao DaaMuma* ia Hb. I, cap. XIΠ, mum thoolpfia· dieaata: SptrAd* ραὲη'τ, loatyxom ·a palra, «o *ptirt fruifat,* at *flii eattm iftrihu*

fttn fnatlm: toltu nia patàr M eaxoa. Vida· qoemodo praapoaitioMU· *par* da iHo dieena ponat, praapoaitionaai «x exetadat Xaa m *ipaa,* ait, wd *par tpaaat^* , 81 enim idem eaaet, quid vetuunet diear· etian ax fliio eum procedar·? Contra dixit, ·am ax pair· per filiam procedere. Noe tamen oriantaiea orthodoxi a patribaa edocti dieimue «pintam «anctum «ecundam aeternam -et tempore carentem illam interioremque proceoaionem ex patra taataan procedere, et haetenna de filio neque praepoaitipne *r** neque praepoeitione *per* utimur; non enim dioimu· «anctum «piritum secundum illam etiam ex filio vel per filiutn procedere. Sicut enim filius non generatus est a patre mediante spiritu sancto, ita noe spiritus «anctu» processit a patre mediante Ilio. Secundum temporalem autem et extariorem processionem confitemur procedere illum sir· .exire et emitti per Ilium, sive mediante filio, at ex filio ad externa ad sanctificationem creationis. Hane autem emanationem et emisaionem non dicimus processionem, ne in papistarum errorem incidamus; cum-enim latina lingua exigua sit nec per aMud verbum possit significaro emanationem et emissionem, per aliud autem processionem, urto verbo utrumque appellarunt- procsssioxsm ; quapropter postea imprudentes pro temporali emanatione aeternam illaip processionem acceperunt et intellexerunt. Nos igitur ut homonymiam hanc vitemus, alteram ' dicimus processionem, scilicet interiorem et aeternam; alteram autem emissionem vel emanationem vel dimissionem, scilicet temporalem et exteriorem, processionem non vocamus. Haec autem est- causa quare nunc vitiose opinantur Latini spiritum sanctum a patre et a filio procedere, quod contrarium est Domini et sanctorum patrum doctrinae. Quod autem ex filio secundum illam aeternam processionem non procedit spiritus sUnctus, audi eumdem patrem lib. IY, cap. Ill, suae theologiae dicentem: *fyàritttm* eadem sanctum *et ea patre* tecmtau *et* apirdum *patria oppallaenu; ea JKie ratem epiriiam aoa dieiauu, et apiritwn JUii appeUaaau; aom ή qau,* inquit sanctus apostolus, *^tritam Chriati aoa hebet et q. e. et per filium reeoiataat nobia illum at coatatanicatum confitemur.* Quid sermonibus istis chrias? Et de hoc satis.

Propositio IV et responsio.

IV> Quartam aiunt veteri· pistat» reliquiae se in hac re convenire, quod ctadaat spiritum sanctagt iam pridem per prophetas et apostolos locutum esse, totamqne sacram scripturam eius inspiratione scriptam esco. Hasc omnino recta et nobiscum

«*hn» 4pH xsl ὁμόφρος· ἡμίν· χροβΗτίον ἐν τφ 8tA τών^χροφητών χαί Αποστόλων «d τδ »■I τών Ιιρών συνόδφν χαί ὠβοφόρων πατέρων. 'Ορδώ 8' έχωχη χαί οὐ πόρρω τή ἀληΗίβ ἀφίστανται ἡ τι «' χρόδ«σι χαί ' xsd Ç t «toi 8' nfrtni.

Πρόδ«οι ' xal Ç.

t'. Ἐν ·τφ πιστ»ύ«ιν, βτι τδ πν«Ομα τά Αγιον τφ'έχχλησίφ παρίστησιν ἐν τφ χαδσρίζ·ιν τά τφ χ(στ«ι προσήκοντα, χαί τοίνυν βτι al σύνοδοι χαί ptpixel χαί οἰχουμ«νιχαί, έάν χατά τ4ν τύπον τή ἐν Ἰ«ροσολύμοι πρώτη ἀπ«νδύν·νται, τήν αὐτοΟ βοήδ«ιαν χαί ἐπιχορηγίαν ἐλπίζαιν δύνωνται.

'. ^Εν τφ τών χαρισμάτων τοΟ ἁγιου πν«ύματο φΐισιι χαί τφ ἀριδμφ- ·

ζ·. Ἐν τφ πιστιύοιν οὐδένα «ίναι ἄλλον τή ἐχχλησία φ«μέλιον «ί μή μόνον τόν Χριστόν, ·τού 8έ προφήτα ἰμω χαί'άποστόλου θ«μ'»λίου · «ίναι, άλλ· ἰδιώματί ἡττον χυρίφ ἡ ὑποβολιμαίφ, τουτέστι μ,όνον ἀναφοριχώ .

Ἀπόχρισι ,

Πρό τούτα ούδέν ànnuwtv Ιχομ«ν· <ύσ«β«ία γάρ χαί όρΙΜτητο έχονται χαί τοί χαρ' ήμών όρδώ δογματιζομένοι σύμφωνα χαί συμψηφιζόμ«να χαί απόδωσα. "Ο 8ί φασι π*ρί τών συνόδων, π«ρί μέν τών μολλουσών *) γ«νέσώαι έννοούμί'νον, χ«ίσδω· πχρί δέ τών ήδη γιγ«νημένων ούδχμία άμφισβήτησί έστιν, βτι βτίφ έπιπνοίφ έγένοντο χαί' δτι τδ αύτό άγιον πνίΟμα, δπχρ τοί άποστόλοι έπ«φοίτησ«ν έν «Γδ«ι πύρινων γλωσσών, αυτό τούτο χάν ταί οίχουμ·νιχαί ίπτά συνόδοι διά στόματο τών τότ« Ωοφόρων άγιων πατέρων λολάληχ* χαί' τά θτία έδέσπισ* δόγματα. Διό ΙΗωρητίον χαί τήν η' πρόίΗσι^, ήτι έπί λέξ·ω οδτω χιίται.

Ιπρό^χσι η'.

η. Ἐν τφ έπιγινώσχ»ιν τδν Χριστόν μόνον ιίναι τήν τή έχχληοία χ«φαλήν, β αξίωμα ούν ούδίνίl) τών »νητών, ήχιστα δέ τών λαΐχών δπωσδήποτ» προέχοντι*), έξ<στιν έαυτφ προσποιιύζ^αι.' Ού μήν άλλά ούχ άρνούμι&α Ιχαστον ,τών έπισχόχων όπίροχήν τινα ύπό τόν Χριστόν .τήν χαράγωγον Ιχ«ιν χα»άπ«ρ τήν άμοιβήν αύτοΟ χα! τό πρόσωπον έπί χΐ>ον! χυρίω χομίζοντα. "Ο»«ν έν τοί πν«υματιχθί μηδ«μι| ποτ« έξουσίφ ὑποτάσσ»ται· διόπ»ρ έν τφ άνατολιχφ έχχλησίφ τού πατριάρχα χαί προηγουμένου;, τήν έχχλησίαν τοΟ ά»οθ έν τοί πν«υματιχοί άπδ πάβη έξουσία χοσμιχή έλ»υ>έραν «ίναι χαί άνυπόταχτον«) άμα γνωρίζ»ιν έλπίζ«ται, χαίτοι τών έπισχόπων χα»αιρέσ»ι τφ τών λαΐχών ψηφίοματι ποιουμένα άχολού»ω ούβοτιοΟν ίσχύιιν, χαί Ινα τούτο τδ άρδρον φανιρώ χαί βητώ διαβίβαιώται, έχτ*νώ αἰτιίται.

Πρό ταΟτά φαμ<ν, δτι ὁ μέν χυριο ,ήμών ίησοΟ, Χριστό έστι μόνο χχφαλή τή έχχληοία . τή έπιγτίου δηλαδή χαί τή ούρανίου, τή ρτρα^υομένη τούτη χαί.τή δριαμβτυούση · άλλ' έπβδή χατέtrojotv ô flcàtfcç tfc ritov βύτοΟ νους άποστόλου ί«ράρχα ή άρχι^Λ άρχά χαί διοιχητά ,

oenaaetienti·; addendum team verbir p«r propAstM «< qpottofos hoe »tiam: et spsudo· *it* · Dsa *qffatu pedm.* Raete m habeat at minime a veritate abaaat atiam V, VI at VU proportion··; mat autem haae.

Propomtio V, VI μ VII.

F. *In to* food *crtdanl epirilum teustum eedeeiae udem* ia dr^atmdM «μ quos *fidei proernt,* stemyw «prates tarn *partieuleret* quam esasarastoM, a qtedsm mwiarftiBi /nm»»i *primi Hierotolymitam coueilii* repeater, ramdem draaam apm *it aurilium eperare pom.* .

VI. In gratiarum ipiritui eancti natura et mnwro. ' ' ' '

VII. In io quod credant nullum aliud em /xadaawatem *ecdetiae praeter Chrietum; prophetae tamen et apotioloe quoque fundamenta em, ted* I«xtem *rulgari dicendi genere minue proprio eeu eubditicio, hoe lit per tranelationem.*

Re«poi»io.

Ad haee nihil contra dicere poMUmu·; pietati· enim et einoeritati· plena mnt, coneentiuntque cum -ii· quae a nobia recte credantur et aunt una eum iltia decreta et recepta. Quod* autem de aynodia dicunt, ai de faturi· intelligunt, recipiatur; de iam facti· nulla dubitatio eat quin divina inapiratione factae «int et idem aanctu· «piritu·, qui et apostoli· aupervenit in apecie ignearum lingubrum, contra in septem oecumenicis synodis per ora sanctorum qui tunc erant patrum a Deo afflatorum locutus ■it et divina dogmata constituerit. Quapropter examinanda est etiam VIII propositio, quae ad verbum ita legitur. '

Propositio VIII.

VIII. In eo good rMfwtauoa Ckriiten eohun em caput eediiiae, poem *dignitatem nemini mortalium,* m»tim· *eero laieorum quomodocumque principi eUi attribute! liat. Non tamm mgamut tinguloo ‘epiicopoi euperioritatem quamdam a Chrieto derieatam habere utpote ticem eiui et aipectum* M *terra germtei; quapropter* ta *rebut epiritalibui nulli poteetati tubiaeent; in orientali igitur eceleeia patriarchae tt prauulei, iptam IMi ecdeiiam* i» rsiw *eptriialibue <A omni mundana potentate liberam et eoluiam recognotcere timui optatur, deincept epiecoporum dipoeitionet laieorum decreto factae* mAil *ealere; utqui artieulum hoc aperte et diterte confirmetur, obnixe fiagitatur.*

Ad haec respondemus. Dominus noster Jesus Christus eat quidem solus caput ecclesiae, terrans·cilicet et caelecti·, militantis huiua et triumphantis; sed quoniam ipse praefecit creaturis anis apostolo·, principe· sacerdotum aeu antistites tamquam magistratus et curatore·, imperium quasi ex imperio.

' ·) /ateveâv W.
*) m*r C.
·) àpWneru C.
·) *dmorduge* W.
I'oxcn. eaxxxAi- roxv» XXXVII.

Αρχήν *4** **iξ ipA** *tel χιρ«αήν* **Λχ«** προκαταρκτικήν, ΑλλΑ **fevtipav** συνίχούιΜτν **χαί** ζώογονούσαν **τδ** βλον σύστημα τών **iv** γή«νσ·βών,_δι· **iaotoO** ΙήλαΜ) **τή; πρώτη; fed χαΜλου** χ«φαλή^ **iv φ ζώμ«ν ««t χινοϋμ«»α χαι** *σμ·ν*), ·**i** τδ «**bat fed** αύτού; μισίτα; **feoO** χαί Ανδρώιαην **Μτι'** ba' «ώτών ττλουμίννν μυατηρίαν, ώ ό αύριο; **ivrâDtato** «ύτοί , δι**fidoxstv** βηΧαβή **tad** ρ·πτ&ιν «**d** πάντα ίχΤ«λ«!ν καί ί«ρουργ«Ιν τΑ **feta** μυστήρια, δού **oteot;** τήν τού 8«σμ«ίν χαί λύ«ν ίξουσίαν, ώ; ώμολόγητ», 8cà τούτο χαί Ιχαστο; τών'παρ' ήμΓν Αρχι«ρ4·>ν χ«φ·λή ίση χαί λογίζ«ται 6ποβ·βηχνΙ· τή πρώτρ.άα! χαΑόλου χχφαλή χαί μιριχή τών μ*ριχών χατΑ ledit»; ίχχλησ.&ν. ***Ofev xsl é** λβ* χανών τών Ειρών Αποστόλ<»ν χτφαλήν όνομΑξ ι τδν **iv** ίπισχόποι; πρ·>τ«ύοντ· λίγων- **Του ίπισχόπου** ίχΑστου **ιδνου; «ίβί**ναι **χρή τδν iv αύτοί; πρώτον χαί ήγ«Γσ**»α·. **αύτδν** ώ; χχφα^ήν- **ifeto** χαί γΑρ τό πνίύμα τί Αγιον του ίπισχόπου χαί πρ«σβυτίρκ>υ; πο:μαίν«ιν τήν ίχχλησίαν τού **feoO** ') πρδ; καταρτισμόν τών Αγίων, λόγον ·ζ«»ή; ίπίχοντα , **'Ofev** ούχ Απ·ιχότω χαί χχφαλΑ; ήγουν ΑρχΑ αυτού όνομΑ&μιν τή; ίν ήμΝ Αγιότητο , χα! πιστϊϋομ«ν λαμβαν«ιν τΑ **feta** μυστήρια χα! χαρίσματα τού Αγίου πνεύματο ώ **iiMμινα** παρ' αύτοΟ τοΟ ΧριστοΟ, τή κυρία ήμών χ«φάλή;, **διί** τών **iιραρχών.** Καί δν τρόπον οί Αγγιλοι πολλάχι; ίνδυόμινοι τδ τού **feoO** πρόσωπον χαί όμιλούντ»; τΑ **feta** ώ ιτδ- **'Εγώ tipi κύριο; 4 Ati·; σου·) (δι' Αγγίλβν*)** χα! γΑρ **4 νόμο τοΟ. διού ίλαλήδη),** ού διΑ τούτο ,χαταβιβΑζουσι τήν γύσιν τού **feoO** «ί **iαυτοϋ** , οβτω χαί οί γνησίω προΐστίμανοι τών ίχχλησιών λιγόμινοι χιφαλή λαμβΑνοιρι τΐ όνομα .τούτο Από τή; δντ·»; χιφαλή; χα! * ίνχργούσι τΑ ίργα τή *χιφαλή;, **ίμπη;** «!; **ixstvov** Αναβιβάζουσι τΑ ύπ' αύτών **fettioüptva,** χαί ούβόλω «;; **iαυτού** ώ «ί Αμισον χιφαλήν· ώ; χαί ό Μωύσήτ **xaTaoTofei;** ίχ **feoO d; feôv** Φαραώ, μηδαμώ ίχ τούγου καρασιΛηίΗίση; τή; **feta;** μ«γαλ«ιότητο , χαί *cl* Απόστολοι φώ; **toO κόσμου** ώ χαί **4** κύριο ίρρϊϋησαν. Καί **4** Χριστό γΑρ «ΐ χα! Αιμίλιον τή πίστιω;, Αλλ' ούν χα! οί προφήται χα! Απόστολοι χατΑ διύηρον λόγον **fepiÀioi** τή **πίσΑβ;** χα! λέγονται χαί ΰπάρχουσιν. **'Οντα;** ούν **Ap%itptt;** χα! πρ·σβύτιροι ίχλίλ*γμ(|οι παρΑ **feôv** διΑ τή χ*ιροτονία χα. τή ίπιφοιίήιΜΜ τού παναγίου πναύματο; χαί διάκονοι Χριστού χαί ποιμίνι τού χριστωνύμου λαού, Αρχα!; ίξωτχριχαί; χα! χοσμιχοί Αρχουσιν **iv tot;** πνευματικοί; χΑ! ίχχλησιατπχοί ούχ ύπόχκνται δλω - Χα! ώσχιρ αύτοί; τοί χοσμιχοί Αρχουσι χιιροτονία; ποι«ίν ίπισχόπων ή **apta^rdpmv** Απχήϊήται, ·Q™ ' χα! **χαδαιρίσο** Αρχκριών ή ί«ρέ««ν ίπάγ«ιν ύπο τών **feiwv** νόμνν οδ συγχαχώρητίκ, Αλλ' ή («ρΑ τών ίχχλήσιών σύνοδο χα! χ«ιροτον«Γ χα! Αποχ«ιροτον*Τ, ώ; τού δ«βμ«Γν Ιχουσα **xal** τοΟ λύ«ν τήν ίξουσίαν παρΑ τού·) χυρίου· μόνοι; γΑρ τοί Αχοστόλοι; χαί **rot;** ***bubnn*** δι«ξύχοι Αλλήλοδιαδόχα τούτο διδώρηται. Ἐν **84 tot;** χοσμιχοί χα! **πόλιπχοί;** χΑν **rat;** χρηματιχαΐ; ή δγχλημιπιαΜ . πολχηχΜ; δμ»; χαί χοσμιχοί , ύποδίαχσι χα! μΑλα ύπόχίΐνται· οί γΑρ {ίασιλιί; ύπιρτώτήν* ίχουσιν ίξουσίαν ίφ' Απαντα; τού χρίνιιν καί παιδ«ύ«:ν διχαία τού; πτβίοντα^ πλήν τών χν«ματιπών· **iv** τούτοι; γΑρ χρ«ίαν συνόδ«ν δχπλησιαστιχΑν, **tva** συνοδιχώ χρίνβνται χα! συναποφαίνβνται *ιαφ* αύτών. Αλλ' **Αρχατ** τούτα χαί πρδ τήν **xapoOa^xpôfeaiv** ώ **iv** συντόμ*· χαιρδ; δί μτταβήναι χαί ίπί τΑ λοιπά; ίπομίνβ^ **προΗσκ;,** τήν **tr. δ', t', ta'** χα! **ιβ', oOttt;** ίχούσμί. ι (

oopat nox principal·, «od M««η4αώ oaniugxt» et vivifcano οοτρηχ **«nitMtnun tn tom** νίν·«Λη» **religfooorum, per mam tcUtoet Ipoiat primam «t nnivorxaln eapxt, m** *fee* owmom «4 **mwMiar** *et eeauu, vt* **»inl UH qaoqa· mediatom** 'inter Deam '«t ho-, **mix·· per mytteria ab** iUu' **peracta, ticul domina· illi· praecepit, docere acÎHcet et baptiure et omnix peragere et tocrificare divinx mytteria, data iliü etiam nectendi et xolyendi potentate, üt creditum •et, propterea etiam noetroram antietitam unutquixqne. caput eet et habetur, (ubiectam univeraali capiti et particulare particularium in «iugulia urbibus ecclesiarum. Quare etiam XXXIV canon sanctorum apostolorum caput appellat in episcopis principem locum habente#·, his verbis:** ***Seyidanue geetiem eeeee debext*** **«vm** ***ftu Ht i» illi» prinoepe et taetftiaiit caput reputare.*** **Posuit enim spiritus sanctus episcopos et presbyteros relut pastores ecclesiae Domini ad sanctorum perfectionem vitae verbum possidentes. Igitur haud 'absurde capita scilicet principes eos appellamus nostrpe sanctitatis et accipere erodimus mysteria et .charismata spiritus sancti tamquam ab ipso Christo data, a proprio capite noatra, per antistites. Et sicut angeli saepe Domini personam assumentes' et divina oracula promentes ut illud est; £ÿo sum DoimmM** ***Deue hau*** **(nam** ***per augetor*** **emisso «st** ***let Dei),*** **nσπ -ideo Dei naturam in se ipsos trahunt, ita qui sincere praesunt ecclesiis cum capita appellentur, a vero cap*ite hoc nomen ipccipiunt et capitis opera efficiunt, omnino ad illa referunt quae ab ipsis peraguntur et minime ad se ipsos ut ad caput proximum; quemadmodum Moses a Deo positqs in deum Pharaon»^ minime per hoc divina magni-Hcentia orbata, et apostoli** ***lux mundi*** **sicut Dominus dicti sunt. Etenim etsi Christus fidei fundamentum est, tamen prophetae quoque et apostoli secundaria natione fidei fundamenta dicuntur et sunt. Atqui cum antistites et presbyteri electi sint a Deo ipso per ordinationem et adventum sanctissimi spiritus et sint Christi ministri et christiani populi pastores, externis potestatibus et mundanis imperantibus in spiritalibus et ecclesiasticis rebus nullo pacto subiacent; et sicut ipeis mundanis magistratibus episcoporum ve) presbyterorum electiones facere vetitum est, ita depoeitionee quoque antistitum vel sacerdotum decernere sacris legibus non est conceasum; sed sancta ecclesiarum synodus et elegit et deponit quippe nectendi solvendique potestatem a Deo habeas; solis enim apostolis et eorum successoribus ex ordine' illnd datum est. In mundanis autem et civilibus rebus, et in pecuniariis et criminalibus, civilibus modo et mundanis, controversiis sine dubio subissent; rages enim supremam habent potestatem in omnes indicandi et insta castigandi delinquent·· praeter quam in rebus spiritalibus; in his «nim opus eet synodis ecclesiasticis ut synodice ab iDis iudiceatar et decetnaatur. Sed de hac quoque re -ut per compendium diximus, iamque ad eeteras sequent·· proposition·· transeundum ext, IX, X, XI, XΠ, quae ita se hebent '**

·i act xvn. ».
.*) Ast XX, H-
·) 'Ayw — ὸ 4«· ***eoe,*** **Xx- XX, A**
l a' AnAiav —** ***oeLtn. **i».**
·› · ı· »ττ W

Πβό*<σι ♦, ι', ι·', ιβ'.

»'. Τνα πάντι el χριστιανοί τή ἐχχλη-*alp* ὑπβτάσσωντιμ χβί tve ἐπί κάσι τοί οὑτω ὑποταΧ»«ίσιν, δκοιαδήποτο αὑτών ἡ τάξι ἡ ὑπηρισία, ἡ ἐχχλησία τή Hou-*alaf* καρά τού Χριστού προσηχούση Ακολαιώχ) πρδ τὸ τά τΑν γραφΑν αὑτών ἡ προσώπων ἡ χυρούν ἡ Αποδοχιμάζ«ιν.

ι'. Ὀχι δ«ί τδ μυστήριον τού σώματο χα! τοΟ αίματο τού Χριστού ὑπ' Αμφοτέρου 118ου δούναι τοί πίστοί , χα! τοίνυν ἡ τΑν 'Ρωμαίων ἐχχλησία iv <!8ο τού λαού Αφ«λοΟσα Απδ τού κυρίου προστάγματο Αποχλίν«ι.

ια'. Ὀτι τοΟτο τδ μυστήριον ὡσαύτω χαί τδ βάπτιρμα πρδ τήν σωτηρίαν σφόδρα έστIν Αναγκαία, Αλλά χα! δτι πάντα τά λοιπά μυστήρια ἡ Απδ τοΟ ΧριστοΟ αὑτού ἡ ὑπδ τΑν Αποστΐλων έντ»ταλμένα,?2τινα έχάστφ οὐχ ἀναγχαία, οὐδέν ἡττον μ«τά τή προσηχούση «ὑλαβ«ία χατά .τδ έθο τδ χαθολιχδν χα! παλαιότατον 8<1 χαί λαμβάνισθαι χα! δίδοσθαι.

ιβ'. Ὀτι έν τφ χόσμφ τφ έπομένφ οὐχ Ιστιν Αληθώ χδ πΟρ χαθαρτιχόν.. χα! Ακολούθω οὐχ Ιστιν οὐδίμία τΑν ψυχών έχ τή φλογδ αὐτοΟ λύτρωσι διά τών ζώντων τά έντύξιι , χάν μή 8οθήσ<ται αὐταί «μίσο ιί τδν ούρανδν άνάβασι · ταί δέτών άγιων ψυχαί οὐχ Αρνούμιθα δοχ«Γά τινα «Ιναι ἡ τχμ«ία χατώτ«ρα, ποΟ έω τή ἡμέρα άναστάσ«ω μέντιν δύνανται χαί ποΟ αὑται έχιίνη τή ἡμέρα Αποχάλσφιν έπ' . έλπίδι προσδέχονται, έν τφ μτταξύ χοινωνοΟσαι προστυχών χαί «ύχαριστιών τή έχχλησία έτι έπί γή στρατττυομένη .

Απδχρισι πρδ τά Αν» προiΗστι .

ΤαΟτα τά Ανωτέρω τέσσαρα χτφΑλαια ἡ προΗστι έχονται Αληθτία χαί συνφδά ἡμίν φθέγγονται* διδ *ἡαΐ* Αποδτχόμτθα καθ' βν ἡγούμτθα τρδπον ντνοη-,χέναι. Ὀτι γάρ τή έχχλησίφ δτι πτίθτσθαι *) πΑντα τού χριστιανού , τοΟτο χαί ἡμίν συνδοχτί- χαί δτι τά παρά τών πτιθομένων αὐτή συγγράμματα χαί λόγοι χαί πρόσωπα δφτίλουσι παρά τή έχχλησία ἡ χυροΟσθαι ἡ άποβοχιμάζτσθαι έχχλησιαστιχΔ χαί συνοδιχΛ , Αναντίρρητοι- τοΟτο γάρ χαί παρ' ἡμίν έχάστοττ πραγματιχώ έντργτίται. 'Οσαύτω χαί τά θτία μυστήρια τή τύχαριατία παρ' ἡμών διά τών δύο τίδών μτταδίδοται τφ λαφ, χαί ούχ ώ οί Λατίνοι παπίσται χαχΑ ποιοΟντ τού ένδ μόνου τίδου παρά τήν τοΟ κυρίου παρΑδοσιν μτταδιβόασι τφ λφφ, 8 χαί Ανωτέρω διΑ πολλών διηλέγξαμιν. 'Αλλά χαί *i-a* τά θ«Ια μυστήρια έπτά μέν ιίσιν Αρι** μούμάνα, δύο δέ όμω «ίσί τά άναγχαιότιρα χα! ών Αντu ούδιί δύναται σωθήναι* πιρ! μέν γάρ τοΟ βαπτίσματο δ κύριο άΓρηχαν')* Ὀστι ούχ Αναγιννηθή έξ Οδατο χαί πνιύματο ού μή ιίσέλθι «ί τήν β·σιλ<ίαν τοΟ θ«ού. Πιρέ δέ τή ιύχαριστία φησί·)* ΈΑν μή φάγητι τήν σάρκα τοΟ υίοΟ τοΟ Ανθρώπου καί πίητα αὐτοΟ τδ αίμα, ούχ Ιχ·ά· ζωήν έν έαυτοί . Όμω χαί τδ τή («ρωσύνη μυστήριον τών Αναγχαιοτάτωνέστί· χωρί γάρ τούτη , πώ Αν τδ τή (ύχ^φίστία μυστήριον ττλισθτίη, π*ρί ού δ κύριο

Proposition·· IX, X, XI, XII.

IX. Ut σαΜβτ cAcistieoi μοΙμμμ μ *ινέ-<iii-ιιί ft taper* aauws ite se MhssiMtaM, fttamsgar *tit* Mna· «ta· *eut* miatavrntsi, Mater *eoeietit peteetate iUa quae* a Christ· *IHI* data *Mt* M sérum *eeripta* H persanas eut *prêta aa< improbet.*

X. Debet mpeterium corporie tt saupuims Ctrüfi su4 *tdraque epecie fidelibue qferri; puare* Aemana staesia *alteram epeciem popula auferent a Domini praecepto aberrat.*

XI. Mpeterium hoc meut et baptitma euut ad talutem maaime neoetearia, ted reliqua etiam omnia mpeieria eel a Chrieto ta aδ *apoetolù ènetituta, quae mupulit non neceeearia, tamen eum coneenienti 'pietate teeundum nnieerealem antiquiteimam contue-iudinem dari et aecipi detent.*

XII. In eiia future non exttat refera ignit purgatoriut, et. deincepe nulla ent' animarum ex eo igne redemptio per eisentium intereeeeionem, etei non deter iUit immediate in caelum aeceneio; tanctorum tamen animahue non sspesuu receptacula quaedam eel eellae euhterraneae tree, uhi uepue ad reeurreetionie diem poemmt permanere et ubi illae eiue 4i«i reeelationem eperantee exepectant, cum interea preeibue et gratiit militaniit in terra eeeleeiae fruantur.

Kesponuo ad euperiorei propoaitionM.

Haec oupr» orripta quatuor cupitu «eu propouitioneu «unt veritati consentanee et nobiocum ooneona; quare aocipimue ea quem ad modum intellecta ea etee putamue. Nam quo.d ecclesiae obtemperare debeant omnes Christiani, hoc nobis quoque probatur; et quod scripta et verba et personas eorum qui ei parent ab ecclesia debent aut probari aut damnari ecclesiastice et synodice, hoc aine controversia eet; hoc enim apud nos revera omni tempore fit. Item et divina mysteria eucharistica a nobis per duas specie· populo traduntur, non ut Latini papistae perperam agentes per unam speciem 'contra domini praeceptum populo tradunt, quod supra quoque multis verbis refutavimus. Praeterea divina mysteria septem quidem numerantur, sed duo ex his sunt magis necessaria, sine quibus nemo servari potest; d· baptismate enim Dominus dixit: Xisi *quit matae fuerit ex apua et epiritu euntio, non poteet introire* ,m *reppetm Dei.* De eucharistia autem-dicit: *Niti meuedueaeeritie eamem jiUi hominie et Meritie eiue MnptMwm,* mm *habebi tie'nitree in eebie.* Tamen etiam sacerdotii mysterium !ta maxime necessarium, nam sine illo quomodo quia «ucharistiae sacramentum perficiat' De quo dominus dixit apostolis: *Hocfodi»* in *tnemeriam* sta Unde entem habebunt christiani sacramentum communionis pretiosi corporis et sanguinis eiua,

ιd ') *netneetai* W F-■"·■ «m. ωαα. roe.
·> Jot, m. λ
· 1·) Jok. VL M. « "

«lit tot; Αποστόλοι ⅋ Τούτο ποι«Ιτ· «i τήν έμήν άνάμνησιν; IUtov M χβ! έξουσιν οί χρι-στιανέ! τό μυστήριον τή; ⅋«ταλήψ τοΟ τίμιου σώματό ⅋ χαί «Ιματο «ώτοΰ, μή ὄντο τοΰ ίερουρ-γήσοντο; χαί έχτ«λέσοντο αύτῶ [«pfatç; Χωρί γάρ ίερέω , οὐί' Αν πάντε οί. Αρχοντ« χαί βαβιλM συνέλθοιεν όχι τό - αύτό ⅋ή ⅋ωνη τό τοιούτον ὑπερφυέ μυστήριον έχτιλέσαι χαί ίοΰναι τοί πιστοί . ΆλλΑ χαί τΑ λοιπά τέσσαρα χαί μάλιστα τό τοΰ Αγίου μύρου χαί -τό τή μετάνοια πείνυ ορό σ·-τηρίαν «ίσ! χρειωδέστατα· χωρί γΑρ μύρου οΰδε.' έστι τέλειο χριστιανό · σφραγί γάρ έστι τή τοΰ Αγίου πνιὸματο ⅋ω≥ρ 8 χΑν τή παλαιφ ὠ Αναγ-χαιότατον δι«τάχθη χΑν τή χαινή. Άλλ' έπειδή δεύτερον ού δίδοτχ: βάπτισμα, πολλοί δέ χαί μ«τΑ τό βάπτισμα αμαρτάνουσι, πώ Αν συγχωρήσεω τὺ-χοιιν, μετάνοια ούχ οδση χαί |ξομολσγήσ«φ , χαί τού δεσμείν χαί λύειν μή·) Ιχοντε έξουσίαν;

Τό δέ καθαρτήριον πύρ τό ὑπδ τών παπιστών άναπλασθέν έπί τφ χρηματίζεσθαι παρΑ τών Απλου-στέρων, τούτο ούδ" άκούσαι Ανεχόμεθα βλω · πλάσμα γάρ Χα! μύθο έστιν Ατεχνώ έχείνων γραώδη 4), έπί χρηματισμφ χαί έξαπάτη τών Απλουστέρεεν έφευ-ρεθέν, χαί δλω είπείν κατ' έπίνοιαν δν4), ούδαμού παρά τή γραφή ή *Τ0'ί θείω* πατράσι φαινό-μενων ούδέ δλβ>; δνομαζόμενον, 'χΑν διαρρηγοίεν, οί ⅋ούτο συμΧλάσαντε ή δεχόμενοι. Ημεί; δέ φα-μιν, δτι *αί* υπέρ τών Αποιχομένων έντεύθεν γινόμεναι «ύποιίαι χαί **total** λειτουργία: τ« χαί μνημόσυνα χαί οί υπέρ αύτών τή έχχλησία χα! τών ιερέων δεήσει , έχιίνα! είσιν αί μεγάλω αύτού ώφελούσαι, χαί ού τδ μηδαμή μηδαμώ δν πύρ καθαρτήριον· χουφίζόυσι γάρ τά; τών ψυχών έχείνων δδύνα , Α; έχουσιν έν τφ Ιδη. Τούτο δέ δήλον άπδ τού έχατοντάρχου, οδ τδν παίδα δ χύριο διά τήν δέησιν τού αυτού έχαν-τοντάρχου ίάσατο, χαί τδν παράλυτον διά τήν πίστιν τών προσενεγχάντων αύτδν πρό αύτδν έθεράπευσε διά διόλη ιάσεω , χα! έξ άλλων μυρίων λαμπρό-τ«ρον δ«ίχνυται τού ήλίου. Άνάγνωθι περί τούτου έχ τού βιβλίου τού Χυρίγου κεφάλαιον ιη'.

Τνα γούν μέ, μαχρήγοροι φαινώμεθα, καιρό έστιν έπί τδν μέγιστον χωρήσαι Αγώνα, έπ' αύτά δηλαδή τά; προθέσει , Α; ούχ ένι τού; χαλουμένου τή παλαιί εύσεββία βρεττανιχά λείψανα παραδέξασθαι· χαί τούτο ούδέν θαυμαστόν γεννηθέντε γάρ ούτοι χαί σύντροφέντε; τοί; Λουθηροχαλβινικοί δόγμασι χαί τοιαύται; όντε; προλήψεσι προκατειλημμένοι, ώ χισσδ; δρυδ ') άπριξ Ιχονται χαί δυσαπόσπαστοί είσι ⅋ χαί γάρ χα! βευσοποιδ; βαφή ίματίφ τινί έμπ«-⅋ούσα κατά βάθο δυσέκνιπτό έστι χαί δυσαπό-βλητο , χαί βψον Αν τδ ίμάτιον έκείνο διαφθαρ«ίη χαί διαλυθείη ή ή δ«υσποιό έκείνη βεαρή Απο-λειφθείη·) ποτέ- Άλλ έπεί δπου θεό βούλεται, νιχαται φύσεω ηάξι , χαί αύτό έστιν ό μ«ταποιών χαί μετασκευάζων τά πάντα ώ παντοδύναμο «ί τδ χρείττον, «ί έχείνον χαί ήμ«ί έξαρτήσαντε τΑ ήμετέρα έλπίδα χαί αύτδν έχ χαρδία θ«ρμώ έπι-Χαλεσάμενοι, Αποδυόμ«θα ήδη καί πρό τά αύτών Αποκρίσει , ών ή a' πρόθ«σί έστι τοιαύτη έπί λέξεω ·

nixi sit qxi leerificetura· «t effscturu· illud «at, sacerdos! Nam sine sacerdote m «i omn·· quidam ragM at prineip·· ia uaumoonaeniaat, poaaint omnino taio «oblimo «aeramentum porfeon, quod nullo paeto ooaoaataneum «t fideHbu» quoque tribuar·. Sed etiam quatuor reliqua, praaaertim «aaeti ebriamati· et poenitentiae, «aoramenta plana ad aetatem perutilia rant; nam aine obriamate nemo eat perfectu· ohriatiaau·, aignum enim eet iDud quo •ancti «piritua donum rignatar et Um in vetere quam in novo teatamento maxime neceeaariUm definitam eat Bed quoniam alterum baptiama non datur; multi autem etiam poat baptiama peccant, quomodo iati veniam impetrent niai paenitentia et oonfeaaione et nectendi aolvendique adhibita potestate?

Ignem autem purgatorium a papiatia confictum ad pecuniam quaerendam ex hominum credulitate, noa ne audire quidem patimur omnino; fictio enim eat et anilia omnino eorum fabula ad lucrum et aimpliciorum hominum deceptionem inventa, denique, ut dicamua quod sentimus, nusquam neque in sacris libris neque apud sanctos patre· apparens vel tantum nomine significata, rumpantur licet quicumque illam finxerunt vel receperunt. Nos ▪autem dicimus eorum qui hinc discesserunt bona opera et divina officia et commemorationes et preces pro illis cum ecclesiae tum sacerdotum, haec omnia ease illis valde utilia, non purgatorium ignem, qui nusquam est; sublevant enim haec animarum poenae quas in inferis habent. Manifestum hoc est ex centurionis exemplo, cuius filium dominus oh ipsius centurionis precem sanavit; item paralyticum propter eorum fidem qui illum ad eum tulerant sanavit et integrum reddidit; item ex aliis innumeris exemplis sole clarius elucet. De hia ex Syrigi libro caput XVIII legatur.

At ne nimis garruli videamur, accedamus iam ad maximum certamen, ad eas scilicet propositiones, qua· dictis veteris pietatis britannicis reliquiis accipere non licet; neque id mirum: nati enim et •dulti in Lutheranorum et Calvinistarum opinionibus et huiusmodi erroribus involuti, iis sicut hederaquercui adhaerescunt mordicus et aegre inde possunt revelli ;.indelebilis enim color cum vestem aliquam infecerit penitus, neque elui potest neque reiici. et facilius vestis illa corrumpatur et dissolvatir quam color ille indelebilia auferatur. Bed quoniam ubi Deu· vult, naturae ordo vincitur, et ille est qui omnia convertit et corrigit, quippe omnipotens, in melius, nos quoque spes nostra· in eo sita· habente· et illum ex imo corde fervide invocantes, transimus iam ad rsspondendum ad ees propositiones, quarum prima haec est ad verbum:

·) Lse. XXU. 1».

*) Post ix! *tί ani* sUitar ia dtnqss oodies: 0CX *tr xnt.* qnSs vsrta rsduadaal, st nets solat «4 Mrxiassi W ▪·· ▪· Hcsstior scrikseto: «ώ> ascitesr 4«rZ. Qssis setass sisstw—is C is Matas» ifsess rseqtt peat vsesn *imUatu* Us vertis, qsibes ssraeei· esaasqMatie prerses abnuapitan εδ μέν οΑν Αν serf xspiteev Aevi

*)jri ***. P*. **.▪▪ t* W ; *44. «out. tec. septs vensas.

·) W ex oorrMtsrs.

·) *in* C.

•I tevtr CW.

*) <»»·« W: Λινό C.

•I *Ctr.* Fist. CM. IV, 7, p. *4M e. X.* FM·.

*) oxoxcSv/, in W pr. maa. ; *tti* ia aarg· ▪“*-.**. .“?>. tit: fM>(«ποΛ«ρ·νίε.

. ' ΠρόΑισι

Κέν τΑν παλαιών σύνόδων «aviva; χαί όρισμού μττέ τή; προσηκούση τύλβ-βτία αύτοί . λαμβάνωσι *), ού τήν αύτήν Αξιοπιστίαν αύτοί χαί τή έγίφ γραφή τολμώσιν Απονέμτιν, έλλέ μήν ΑντίσΑαι βύναΑαι, «ί ή Αγάπη ή Ανάγκη αίττίται «al τοί τή έχχλησία ήγτμόσι δόξτι, πτ-πτισμένοι <ιαξ.

ε Άπόχρισι .

ΤΑ έν τή πρώτη ταύτη κροΑέστι*) λτγόμτνα τή Ανατολική έχχλησίφ "άντή τίσίν Απαράδτχτα· ού γάρ ΑντχόμτΑα τά καλώ **xal** βιχαίσκ **xal** *ief* Ιβοξτ τφ Αγίφ πντϋματι διορισΑέντα **xal** νομοΑττηΑέντα χαί χανονισΗντα *χηΑ* πντυματοφόρων χαί Αγίων Ανδρών συνοδιχώ χα! -συμφήφω ή ΑΑττήσβι ή έλλωώσαι ή ΑποβαλέσΑαι·), χαί Ιττρα Αντινομοδπτήσαι γτννήματα κοιλία *) ήμΑν **xal** ού κατ' έπίπνοιαν τού Αγίου πντϋματο , **xal** τούτα μή tort; Ατίαι γραφαί Αντιχτίμτνα δντα, μίλλον δέ **xal.** συνψδοντα ' τού γέρ τών προγτγτνημένων ίτρών καί άγίων έπτέ συνόδων **xal** τών τοπικών, τών έν τή Ανατολή·) δηλονότι συγκτκροτημένων"(Απδ τών χρόνων τΑν Αποστόλων μέχρι τού χρόνου9) καΑ* 8ν έβασίλβυσχν έν Κωνσταν-τινουπόλχι ·. Βασίλνιο ό Πορφυρογέννητο), Αχσμού χαί κανόνα ώ αύτό τά Αγια χύαγγέλια δ<χόμ<Αα πατά τδν β'-ον τή '-η Αγία **xal** οικουμενική συνόδου χβνόνβ χα: τήν γ'-ην διάταξιν τού β'-ου τίτλου τών νχαρών, έν ή «ύρίσκομνν, ότι δΛ τού κανόνα τών έπτέ συνόδων καί τέ δόγματα χρατχΐν ώ τά Αΐϊα γραφέ . Λύτη έστίν ρλα'-η ν«αρά Ίουστινιέ-ν«ιο χϊΐμένη έν βίβλφ t'-φ τών Βασιλικών, τίτλφ β'-φ διατάξβι ιβ'-η- δτι οί τοί χανόσιν έναντιούμτνοι πραγματικοί τύποι Ακυροι ΐΐοί. Δήλον δέ χαί διά τί τού; τών ίορών συνόδων κανόνα ώ τά Α»ία δ<χόμ*Αα γραφέ , δτι Ατοφόρων Ανδρών Α«σμοί τίσιν, ού ΙΑβτο ό Αιδ έν τή έχχλησίφ ώ χαί τού Αποστόλου χαί τού προφήτα , οδτω καί τού διδασκάλου , καθώ δ Αχίο απόστολο διδάσκχι '), . Λ χαί Αχίφ πντϋματι έμ-πντυσί>έντ έΑέσπισαν τού τοιο.ύτου κανόνα τν' έχωμτν αύτού ώ λύχνου φαίνοντα έν αύχ-μηρφ τόπφ*) χαΑΑ χαί ιέ Ανία γραφέ - τδ γάρ διά τών Αποστόλρν, ώ προτίρηται, λαλήσαν Αγιον πντύμα, τδ αύτδ χαί διΑ τών Ατοφόρων πατέρων λιλάληχ» χαί ούχ Ιτιρον. Τούτο,'δ φαμτν, χαί αύτδ δ κύριο Απτφήνατο τίπών·)- Ό Αχούων ύμών έμού Αχούιι, χαί ό ΑΑττών ύμά έμέ ΑΑβ-ττί, χαί τέ έξή . Τίνι ούν λόγφ τολμήσωμτν ήμχί αύΑαδώ χα: Ανυποστόλω ΑΑττήσαι χαί αύτήν τήν πολλοστήν τών Ατίων πατέρων διάταξιν χαί Ατσμο-Ατσίαν, χα: ταύτα μή ταΐ Ατίαι γραφαί ΑντιφΑτγ-γομένην, χαί μάλιστα τών δσα πτρί Ατίων δογμάτων ΑπτφένΑησέν τι χαί όμοφώνω έχυρώΑησαν; ΕΧ δέ •τί ποττ συγχατέβασι «αΐ οικονομία έγέντο, Ισω έν δσοι τρόπφ συμβουλή πτρί έθη καί τέξτι καί συνηΑνία μικρέ '*) ψχονομήΑη,. Αλλ' ούχ έν δσοι πτρί πίστττω χαί δογμάτων ό λίγο , ώ λόγου χάριν τδ μή ίχΑυοφάγτΙν έν τή μτγέλή 'ττσσαραχονΑημέρφ νηστΐφ- τούτο γάρ καρέ τοί τέ· βορτιότπρα χατοι-χοϋσι διέ τήν σπένιν τών Απδ γή "*) βρωμέτων, βό-τανών δηλαδή **xal** όσπρίων καί Αλλων καρπών, συγ-

Propooitio I.

I. Büamti **wtvraM tynoAram** ***oaκoαντ et Je·fotiiiaete» ieti ctu» Mite rnerenti· neifùud,*** **km** ***ίων» Ulù Hudm eeuteritatee»*** **al^w «ocra*** ***eeirip·turee triieere eeJent, ieteto »M feneaeenmt ee feeee JieeoM, û forte <mor mit xiauitii poetulet .et oedetiee priertpfhn eideater.***

Reapunaio.

Qum in hac propositione dicuntur nubo pacto ponunt ab orientali ecclesia recipi ; non enim patimnr ea quae bene et iuste et secundum quod sèncto spiritui placuit definita et disposita et constituta sunt a sanctis viris divino spiritu alHatis svnodice et concorditer, aut dissolvi aut immutari aut reprehendi, et alia pro hia constitui, nostri ventris fetus non ex divini spiritus inspiratione, Cum praesertim iUa'minime opponantur sacris libris, sed potius concordent cum illis. Nam praeteritarum sacrosanctarum septem synodorum et particularium quae in oriente convocatae hierunt (ex apostolorum aetate usque ad tempora quibus Constantinopoli Baailius Porpbyrogennetus regnavit) decreta et canones tamquam ipsa evangelia accipimus iuxta Π canonem VI sanctae et oecumenicae synodi et III praescriptum tituli II novellarum, ubi invenimus quod canones et placita septem synodorum sicut sacra scriptura observari debeant. Haec eet Justinianea novella CXXX1 in V Basilicorum libro posita, tit. II, constit. XII : *qeod fmmutee contrariae pragmatica» praeceptione» irritae tant.* Patet autem etiam propterea sacrarum synodorum canones a nobia tamquam sacram scripturam recipi, quia virorum a deo afflatorum sunt decreta, quos Deus in ecclesia posuit sicut *apottolo» et propheta»,* ita *»tiam magiitro»,* ut sanctus apostolus docet: illi autem divino spiritu repleti decreverunt huiusmbdi canones, ut habeamus illos *gnati lacernae lueentee* ia *calùfinoeo loco* secundum sacram scripturam : nam qui per apostolos, ut supra dictum est, locutus erat, idem spiritus sanctus etiam per divinos patres locutus est neqiie alius. Hoc quod dieimus, ipse quoque Dominus ostendit dicens; *Qui eoe audit, m» audit, et gui M tptrnit m» epemit* et quae sequuntur. Quanam igitur causa nos audacter et impudenter vel minimum' sanctorum patrum praescriptum et decretum spernere audeamus, praesertim cum sacrae scripturae non repugnent, et eorum imprimis quaooumque de sanetis dogmatibu» communiter et una voce constituta sunt? Quod ai qua remissio et transactio facta est, scilicet in iis quae hortationis instar de moribus et ordinibus et consuetudinibus haud magni momenti praescripta sunt, nqp sane in quibus de fide et dogmatibus agitur, velut exempli gratia ne pisces comedantur in magno quadragesimae ieiunio, hoc enim septentrionalia loca incolentibus propter inopiam terrestrium ciborum, herbarum seilieet et leguminum et aliorum fructuum, indulgenter remissam est; id' quoque item ex edicto synodieo fiat; nemini enim facultas eet in rebus ecclesiasticis ea facere quae

. *iafipûvevw* C.
*) apoMen revrf C.
*) *tniflaUoOm* C. /
*) κ,Μα M' : rvi a«e<Kac C.
·) mevstd' Avsretùt* C.
·) r«sv *jtoirar*
*) ICsr. XH, UB.
·) Il Petr. I, l».
• ·) Lm. X, M.
*') *(Uagdc* C: W: *m*f·* «saiiott testa.
·*) *àxî* yis' <issgisW.

χαταβαηχώ συγχ»χώρηται, χαί τούτη wdÀtv μ«τΑ συνοδικὴ Ακοφίακ · **οὐγδρίχ·** η ΑΑκαν έν τή *kxoXtfig.* κοιιίν δκ»ρ Αν **odtf** δόξοι, ΑλλΑμττΑ συνοδιχή συνβΐΜχέψ·· ή ο»pl νβν (ηηλφαιαότιαφγ' **fooHowv** χρίοι Ή χαι Ακόφβνμ **ti*·τM' AMhwt** *λ*l trvpundfiaatf* ή olxovopla,*'»! rofrtsev γένητβι *Xptif* **π**; Αναγὸαί·. Έν γάρ «**I** Ariete Μγμααιν οὐδαμού χώραν έχιι «οτί ή' αΐχονορία ή συγχατΑβασι * τούτα γΑρ ΑοΑλ«ντΑ **dot xai** ὸόδ κΑντον τών ὸρδοδόξον *iff* Ακαράβατ^ **iv** χάση *ύλαβ»(φ διαφυλΑττονται'· **xai** b* μικρόν **u** τούτών καραβαίνβν &; σχισματικό **xai** αίρβτιχδ χαταχρίνιται **xol** 'dvaΑ»ματίζ«ται .**xai** Αχανώνητο **napi «4*** λσγίζ«ται. ΤΑ μέντα ληστρικό συνόδου Λ» «Ιρτπχών ώ τήν **iv** Εφέσφ κοτέ τών 'ApstavÂv (ού τήν*) τών δρΑοβόξ«ν) **xai** τήν τών ΕίχονομΑχον χαί τώ τών **κοκο**τών ούδόλώ **διχόμιδα, xai** μάλιστα τδ **iv** Φλώρχντία χαίαφαΙΧδν συνέδριον ώ ληστρικόν τ* **xai** βίαιον χαί μήτ» τδν τόκον φυλάξαν τή **iv** Ίιροοσαλήμ γτγοννία τών Ακοστόλών' ούτι τών χβοτέρ·ν **inti** οίχουμχνιχών Αγιών συνόδνν, Αλλά τδν χάχαν ίσχηχδ **xai** ΑντιφΑ«γγόμ·νον, δηλαδή χρινόμτνον **xai** ίναγόμινον, χαί κριτήν τδν αύτδν **iid** θρόνου διχάζοΆα, **xai** άκοφαινδμινον κατά τδ αύτφ Αρέσχον πάντώ τυραννιχώ **xai** ΑΗσμη . ΤΑξ τοιαύτα ούν συνόδου **xai** 'τού έχιίνών νΐώαριστιΧού **xai** ΑΗσμου χανόνα ούδόλώ χαραδ«χόμ«Αα, Αλλά xad Αποστρ«φόμ«Αα χαί χαταδιχΑζομ«ν. **Ei** οδν βούλονται ο(χαλούμτνοι τή **iv Bprnawif** χαλαιΑ ιόσι*βιία* λιίφανα δμονοήσαι ήμίν τοί όρθοδόξοι Ανατολιχοί , χαλώ καήσουσιν, **iiv** χάν τομτφ τφ μέρα συμφρονήσοσιν ήμίν τΑληίΗ) **xai** φρονοΟα **xai** λόγου». **Kai** ταΟτα μέν συντόμώ *tûMtv* κ«ρί τή α'^η ταύτη προΗσχώ Αποχρόντ»; «ίρηται· μιταβώμιν ήδη xad πιρ! τήν β'-,αν (χουσαγ οΟtw **Kind** λέξιν.

Πρόόισ·.; β'.

β'. **ΚΑν τήν *Αγίαν.* άαριΗνον ὸιοτδχον ιύλογημένην κροσαγοριύουσι καί χρηματίζουσι, udv γ« μέν}ήν χάριν διί-αν τοσαύτη τή τιμή χαί μιγαλοκρικιία αύτήν Αξιώσασαν ΙμκροαΑ»ν τή έχχλησία μ«γαλύνωσι, μή κοτι αύτήν ταί Αγαν «ύφημίαι χαί έκα(νοι{ χοσμούντι τήν τοΟ »ιτθ δόξαν τή χτίσιι (στιν δχ· Απονέμιιν δοχώσι, αίροΟντατ'μβλλον τδν Αιδν^αύτδν aivitv ώ Λπί ὑκιρτάτη^ριτι αύτή δοδιίση, ούτω χαί ini κΑσαι ταί; ιύιργισίαι ίντιθί>ιν ini τού ΑνΑρώκου; χα'ταβαινούσαι , χαί Αμα μιτ' αύτή «ύχαριστιίν.**

'Aninguotf.

.Ένταΰ&α 4ξ»στι ιιχαιώ Αναβοήσαι τδ τού Δαυιδ')· **ΈφοβήΑησαν φόβον ού ούχ ήν φόβο .** 11ώ γάρ; Καί ήμιΐ τοσοΟνον αύτήν τήν δκέραγνον ΙΗοτόχον χαί ΑπχιπΑρΗνον Μαρίαν «ύφημοΟντι χαί Ιξαίροντι . ούδόχοτι τήν δόξαν τού όιού dimvripapsv δλω ή αύτή τούτη τή ύκιρίνδόξφ ή Αλλη τινί χτίσιι, Αλλ' (να χαί μόνον διΑ κοντό γτνώαήομχν **xai**· «βόμχώα *btiv,* δημιουργόν **xai** χτίστην τών bpmpivMv itAvwv χαί AopAtssv, xad αύτφ μόνφ λατριΰομιν αΐνοΟμέν τι χαί βοξολογοΟμ»ν ώ Αχδν καντοχρΑτορ·' οίδαμχν γΑρ διαιρούν τήν κροσχύνησιν, χαί τήν μέν λατρουτιχήν ΙΗφ μδνφ Ακοδιδόαμχν, τήν δέ δουλικήν τοί Αγίοι Αχοστόλόι , μΑρτυρι χαί διχαίοι χαί *ιοφόροι Αγίοι κατράσι, τιμώντι αύτού ώ δούλου κίστου χαί φίλου Αληθινοΰ τ00 bsoO, χΑν τούτφ τδν ίιροψΑλτην Δαυίδ έχμιμούμχνοι λέγοντα·)· **Έμοί δέ λίαν έτιμή-**

▼·Ht, sad eam oommuni aynadieo axaaüoe eoelariaatiearam **qatatioa·*** **iadiola·** at odiotaai At, et **■taiütar müaU** val **tnumdU,** aieabi txHxm **ma·**amm rit **iiiimriu.** Eteaim i> diviai· dogmatibM aaaqcaia MalgaotiM vel ramlariaal At loeaa; kaae aoim iaaaawmaa aont et ab omnibna orthodoxi» tamquam iatraaafromibilie **Ma··** rovotoatia oaato-Aiuntar; ot ri quia paoMam ia tua traaagrodiatar pro «duoauUioo et haarotioo daouaatw et aaathematÎMtar -et eoderiae oommuioae privata» apud omne» babetar. Haereticorum autem quari latrocinatorum concilia, ut fttit illud Arianorum!) Epheri («o» orthodoxam dioimu») et leoaomachorum et praeaertim papbtarum, noa recipimu», imprimi» autem Florentinum Caiapha dignum eynedrium tanquam praedatorum congregationem violentam, ubi nec apoatolicae Hieroeolyuitanae neo •eptem anteriorum annotaram oecumeniearam »ynodoram forma «errata fait, »od papa fait idem reo», in iu» eoilicet vocatu» et adductu», et index e tribunali iudiean» et edicen» ad libitum omnia tyrannice et 'inique. Eiuamodi igitur concilia •orumque novitate» et canone»· iniquo» minime aceipimu», immo aapernamur et 'damnamu». Quare ri volunt i»ti qui veteria in Britanni» pietati» rpliquiae appellantur nobiacum orientalibu» orthodoxis consentire, hac quoque in re nobisciun consentiente», qui vera sentimus et dicimus, recte facient Et haec quidem quari ^er compendium de hpc prima propositione sufficiunt; transeamus iam ad alfaram quae sic ad verbum ae habet.

Propositio 11.

II. Etiemii tenctem firgintm dtipanm bentdietai» appMani et rspotont, atri *diriitam gratiam, goaf illam tanto honoro ot magnificontia dignam fecit in eceieeiae conofoct», oatoUunt, tamen, no nimiio illam bonodiciionibou ot landUou omantoo Doi gloriam guodammodo eroatarao tribaar» oideantur, molant potitu Doom iptatn celebrare oient propter onpremam gratiam illi tributam,* ita *etiam propter omnia* fcex»*fida guoo indo hominibiu prooenenmt, et* una eum ille *gratiae'agoro.* *T*

, * **Responsio.**

Hio jicet merito illud Davidis exclamare: *Perterriti ount meta rd* euius ***metuo non*** «at. Quid •nim? Nos quoquo purissimam deiparam et semper virginem Mariam tot laudibus extollentes et benedicente», minime Dei' gloriam tribuimus aut iDi ipri gloriosissimae aut cuivis alteri crosturae, sed unum tantum ubique reputamus et veneramur Deum factor»· et creatorem visibilium omnium et invisibilium ot illi uni servimus eumque laudamus et giorifteamus ut Deum omnipotentem. Scimu» enim venerationis genere distinguere, adorapvum Deo uni tribudntos, servilem autem sanctis apostolis, martyribus et sancti· et beati» patribus, honorantes *Λα* ut servos Adele» et amico», sinceros Dei, in hoc quoque «aeram psalmistam David imitante», qui dicit: MiAs osit«m ***eaUo honorati eunt amiei tui, Dotu;*** quo» enim dominus amico» suo» et

') H» **mF,**
·) Pχ **UD,** Λ ,
ι **ç*i f ι* aaaa·** *'·

') IWpdWsasniw, esa **Arfassra·** siri»**iala·** fait; oa**jm** sate arnm, bslfssiala· Mbsriaa· sb Bu^shM* faatori-, bm tbfam pstnrim.

ïησαν οt φίλοι σου, *t* fl«d;· *dbi fiif ί* κύριε; ' ἐχάλ«σ< φίλου; ἑαυτοῦ «οi υἱοῦ (φησὶ γάρ*)' Θ^M Ιτι 6|ΐA χαλὼ ἰοάλου;, ἀλλὰ φίλου; «αἱ υἱοῦ χαὶ συγκληρονόμου), τοὐτου; «αἱ ἡμ*ἰ; 'δουλικών οὐ λαιριυτΐχώ , τιμώμαν χαὶ προσκυνοΟμτν «αἱ «ἰ; πρ«σβ<ίαν ἐπιχαλοὐμ«δ« ὡ; «αἱ μ·τὰ Μνατον ζὼντα; «αἱ χάριν δ·ὐδ»ν λαβίντα , ὡστ» «αἱ τὰ ἑνταΟδα γινδμτνα *bptt** «αἱ ἀχάλων «α*Α βήπουδ«ν «αἱ οt ἀγγ·λ«. Kαι ἀχουσον Εὐσ»β«ίου τοὐ Παμφίλου τἰ φησι ἐν λὐγφ') β'-φ τφ·) ἰἰ τὺν βίον τοΟ μ*γάλου Κωνσταντίνου· '0 μέγα (φησὶ) Κωνσταντίνος; ἐν τφ πρΌατάγματι αὐτοδ τά; οὐσία; τὼν μαρτὐρων, «ἰ μὴ ἐχοιον χληρονόμους;, ἡ ἐχχλησία χληρονομοίτω. Ατἰ τἰ; Οὐ« ἐστιν πάντω (φησὶ) οὐδέ τοἰ ἀπ·λδοδσι τοὐτο βαρὐ, «ἰπ·ρή ἐν·χα Χάντα ὑπέστησαν πόνου , χλήρονόμον ἐντυχοἰ»ν ταὐτην. Τὴν δὲ δέσποιναν ἡμὼν Ηοτὸχον Μαρἰαν ὑπορδουλιχώ; μ«τὰ δ·όν, οὐχ ὁμω ὡ; δ·όν, ἀλλ' ων δ«οτόκον χαἰ μητέρα διοὐ χροσχυνοΟμον, ἀλλ' οὐ λατριυτικώ - μὴ γένοιτο; ἁπαγι τή; βλασφημἰα - δ«δν γὰρ χαἰ μόνον λατριυτιχώ; προσχυνοὐμον, αὐτὴν δὲ πρδ τδν >·δν υπέρ τὼν μττά τδ βάπτισμφ ἡμἰν ἑπταισμένων πρέσβιν πρδ τδν δ·δν προβαλλὐμοδα χαἰ δι αυτή ἐλπἰζ'.μτν παρὰ δ»οΟ τυχὼν συγχωρήσω»; Τοὐτο λοιπδν μὴ ταραττἰτω υμά - οὐδαἰ; γάρ, (ἰ μὴ πάντη φρ»νήρη »ἰη χαἰ ἀσὐντο; δλω;, τή χτἰσω παρά τδν χτἰσαντα προσχυνήστιτν ἡ λατραὐσωτ, πλὴν φ: μὴ τι; ὕη ιἰδωλολάτρη , πολὐδιο; χαἰ ἁφρων Λαντάπασι. Τιμώμαν γάρ χαἰ4) αὐτοὐ; τοὐ; ἐπιγτίου ^βασιλτἰ χαἰ στ»φανοὐμ«ν χαἰ αὐτοἰ ἐν πολλή ταπωνώσω ὑποχὐπτομχν χαἰ γονυπττώ; αὐτοδ; προσχυνοὐμ«ν. ἀλλ' οὐ διά τοὐτο ἀνδρωπολάτραι χληἰΗημτν ἀν οὐδέ ὡ λατριὐονη τή χτἰσω παρά τδν χτιταντα λδγιαδοἰημτν' δουλικὴν γάρ προσχὐνησιν αὐτοἰ; ' ἀπονέμομχν, ὡ δοὐλου ἐχλοχτοὐ; δαοὐ χαἰ παρ' αὐτοὐ τττιμημένου , χαἰ διά τοὐτο δἀοστωρὼ χαἰ δντα - χαἰ χαλουμἰνο-χ, χαἰ οὐχ ἀν ποτ» ὑπδ μομφὴν τἰημτν. Πρόσδ·; δτι χαἰ βασιλτὐ; αὐτδ; δ ἐπἰγωο δρὼν του; αὐτοδ γνησιωτάτου; τὼν φἰλων ἡ χαἰ ἰΗραπὸντων παρά τὼν ἄλλων τὼν ὑπδ χοἰρα τιμωμένου; τ< χαἰ προσχυνουμένου; γάννυται χαἰ δαψιλέφν ἐχτἰνοι; τή; τοιαὐτη; τιμή; ἀντιμοἰβοται χάρισιν- οὐ γάρ τὴν αὐτὴν ἐχοἰνοι βασιλικὴν χαἰ βασιλὼ μόνφ πρέπουσα» τιμὴν ἀπονέμουσιν, ἀλλὰ τήν ὡ φἰλοι; βασιλέων ἁρμόζουσαν. 'Ομω ὡ τοὐτο αὐτοὐ; σκανδαλἰζω, μὴ λαγέτωσχν- Τπτραγία ΪΗοτὸχ·,. βοήδτι ἡμἰν, ἀλλὰ- Εὐσπ.λαγχν· χαἰ παντοδὐναμέ χὐρι·, ταἰ; τή; παναγία; παρδένου χαἰ διοτὸχου Μαρία; πρ·σβ·ἰάι; βοήδτι χαἰ σφζ· ἡμά , *tel* ἀν χαἰ μρδ ·) ἐχέἴνο·) μχτά χρόνον συνἰδισδὼσιν. Ἀλλά μ«ταβώμιν χαἰ πρδ; τὴν γ'-ην πρὐδτσιν οὐτω δι«ξιοὐσαν.

* Πράδτσι γ'.

Kjv βφδἰω συγχωρήται οὐ μόνον τοὐ ἀγγέλου , ἀλλὰ χαἰ τοὺ; ἁγἰου; τοὐ; μακαρἰου; διά τὴν τοὐ ἐνδ; ἁμαρτωλοῦ μετάνοιαν χαἰ τὴν τοὐ ἐνδ; μττανοούντο; προκοπὴν οὐρανόδι συγχαἰρτιν, χάν μέντοι αὐτοὐ;. τὼν τὐχὼν ἡμὼν χαἰ δυσιὼν διὸντω τφ δ·φ προσφιρομένων χαἰ ἐν τή τή ἐχχλή|σία;χοινωνἰφδσ(ω διαπραττομένων, ἑαυτοὐ; ἡμἰν συντνοὐν ἀξιὸπιστον ΗγαΓ δδχοἰ. Ἰνα δὲ μὴ τή τοὐ κυρἰου ἡμὼν Ἰησοὐ Χριστοὐ τή; διαχονία μισιτιυτιχή; χ'ἀν σμιχρὸτατὸν τι ἁφαιρτἰν ὕποπτ«υὼ-

filio· oppaUavit (ait aaiai: *Ifen feat* om *ten·* tfftUe, tté* aariiM *ttjKt» ti Imnfit),* baa M qaaqsa aarviKtar, m»» odorativa, lμμτμμμ et vaaeruaiir et iatareeaaore· iavoeoam atpoM .attaR poet aerteae viveatee et Dei· pretia orkatoe, et qaoe ia ten· Seat videre et aadire peinât, lient ferme aageli· qeoqae datam eet. BeeoMaat Pamphili praeterea aedi qaid dieat ia lihre'Tl Mrato- ■u de vita Coeetaetiei magai: MepnM, iaqnit,, CtMtaatiaa* tae edMe *,nnrtgnun tt^efettiee,* »i *ieendet* aea adatat, ecefewe odMaeat., Qaare' Xoa *Mt* (inqnit) ao dt/imctie fnidtei Aoe mm taoirataai, ai *eaitu gratia* ooumo Mtaeaperaat *Mont, ittam* AoMtadem teiaeal. Domiaam veto aoetram deiparam Mariam plea quam aerviliter poet Deum, non tamen aient Deum, eed eicut deiparam et-Dei matrem veneramur, eed non adorative (ne iatud fiat! apage blaaphemia!); Deum enim eolitm.adorative veneramnr, illam autem apud Deum pro pdceati» noatri» poet baptiama facti· patronam poetram ad Deum delegamua per eamque a Deo indulgentiam eonaecuturoe noe eoae aperamua. Hoc igitur ne voa turbet; nemo enim niai omnino inaanua et atultua creaturam pro creatore veneretur vel adoret, niai forte ait aliqui· idolalatre·, paganu· et vocor» omnino. Honorante· enim et ipaoe terreno· regee et coronamu· et illi· magna Cum humilitate no· tubmittimM et flexi· genibua reveremur, aed-non ideo anthropolatrae dicendi aumua; aervilem enim reverentiam illi· tribuimu· ut Dei aervia electi· et ab eo honoratia, et propterea nomine et re a Deo coronati·, neque ideo vituperandi aimua. Adde quod e|iam rex ipee terri nucum videat optimo· ex amici· vel «ervi· au» « ceteri· aubditta honoribau et reverentia affici, gaudet et doni· copioei· talem honorem ili» rependit: non enim regium honorem. regi aoli debitum ilii· tribuunt, aed honorem regi· amici· aptum. Tamen ■i hoc illo· «candaliBet, liceat illi* omittere verba: *Soaditttitia tirgo, taceam noiit,* et dicant potiu·: *Mittricon tt otutipoint iciaM, ttmctittitte* cirgittit *t dtifem Mari·· inttnttt M· tacettm tMit ti.* no· mre·, donec tempori· curau et illud dicere aaeueecant. Sed tranaeemua iam ad III propositionem ita ae habentem.

Ç I*ropoaitio III.

. Kriamti *Jacit* coatntitur* non modo *augeto*, acd etiam Mncto· beato* fropitr* uniat· *peccatori* pataitntiam *t tuuat paemteatii prgfecteaa* in *caelo garden; etiaatti pricibtu a aobi* et tacejficiit Dea rite oblati** et in *eeeUeit** eooMnanioM *pi* peracti** *·* *gaoga* itabit n adi*utg*n credibile aidotar; laatea,* n* *domM aoetri Jeta Ckri*ti ialercutori* of^eio* n· nunimMn *gaidtm detrahen eideaatar, pia* gaidata fenor telat* no* Mnctnni qwaaqataan ***l taactaai, iptam gaideat eirgiam entper benedictae* eeaerare diterti* *t directi» innoatioaiba*; led taiaim* retat ita adoraaiiba» et invocantiba» ipiritaliter n adimi-

>) joh. XV, IA
·> Λ>
>),ὡι'«η.»'.
·) «I ow. ta W pr. «αχ. oM. MC ωαα.
·) κμί ta W pr. wml, »(ὠί *mc.* mao.
·) ἀωὠφἰλ

μ·Α«, (Λσαβή τιζ ζ^λβ« 4παγορ*4·ι τόν *ifib*<» ttv« l) τή» 4γ(α» τήν «Ατή» μ·νούν γα'παρβένογ τήν 4*1 ·Αλογ·υμίνην προσχυvstv iv τφ βήτβ ή i«' (ύβ·i« <«ιχαλ*ίν· οόδαμβ Si χωλύ·ι τοί οδτω «ροσχννούσι xal ιπιχαλούσι τφ πν·ύματι «uvsvoopiveuς μίαν σύν «Ατοί κοινωνίαν iv τ*λ(ιφ ΑγΑπη 4*1 σπουΑΑζαιν.

pSTS (4 MMW MβηMMMMHM M pSt^SCtO OβIOT* OMφéT

'Α«6χρι«ρ

ΤΑ αύτά 4π*ρ 4νωΑ«ν tlxopsv, usd πρό τούτην τήν παρούσαν 4ποηρινύμ**« πρ&Αωχν. *0ν δέ φβσι ζήλον, φαίναται (tvM ώ *b* ζήλο έχαίνων mpi ών i àtto; Απόστολο ώρηχανl)· Μαρτυρώ γάρ, φησίν, αύτοί , βτι xal ζήλον Ιχουσιν, Αλλ' οΑ χατ' ΙπΙγνωσιν. Καί συγγνώτ·*σ«ν ήών τοιαύτα φΑτγομένοι πρό «Ατού * αδτοί γάρ φΑίΐχχ^Α; έβυτού λέγοντι χΑν tot; tepat; xai iHιογραφιχαί βφλοι xal iv τοί τβν Αγίων πατέρων 4*1 έγχέπτοντ*; συγγρΑμμαα χαί διδασχαλίαι;, πώ οΑ συνορβσιν, δτι δίκαιόν έστι xai 1>*φ (Α«πόδ(χτον τιμΑν τού; Αγίου χαί μάλιστα τήν Atotfxov Μαρίαν τήν χαρΗνσν xai πρέσα «Ατού (Ζ συγγνώμην τβν χαώ' ήμίραν πλημμίλουμένων ήμίν ορό Χριστόν τόν >*όν τόν μόνον Αληώινόν μίσίτην τή ήμβν σωτηρία xai 4x0λυτρώσσω ix τή τού διαβόλου τυραννίδο , iΓ ο δ χατηλλάγημιν τφ Α(φ')'χα1 πατρί χαι 8ι' οδ τήν προσαγωγήν έσχήχαμιν·); Έχ*ίνο xai γάρ μτσίτη imi τή .πρό τόν Αχόν xal πατέρα ήμβν χαταλλαγή , δτι ιχΑρού ήμβ δντα Α*φ διά τήν παραχοήν χαίπαράβασιν Τ00 προπάτορα ήμβν Άδάμ, χατήλλαξτν ήμ« · οδτ* γάρ 4γγ(λο ούδ'4) Ανδρωπο;, Αλλ' αύτό 4 χδριο Ισωσαν ήμΑ χαί Ισμ*ν χάριτι σ'τσωσμένο.ι4)· οί Αί ώγιοι χαί ή Α*οτόχο μοσιτιόουσιν ύπέρ τ(- τβν μιτά τό βάπτισμα ήμίν γινομένων παραπτωμάτων *fncbp τχ* ματανοία ήμβν (χαίρουσι γάρ έπ! ivi Αμαρτωλφ ματανοοΟντι*)) χαί ύπέρ βοηΗια χαί 4νόλή<|*ω ήμβν χαί Απαλλαγή κινδύνων χαί Αλλων συμφορών ή νόσων ή όδυνβν ή σαισμβν ή έμπρησμβν ή λοιμοΟ ή λιμού ή έπιΑρομή Αλλοφύλων ή έμφυλίου πολέμου ή καταποντισμού ή αύχμού xai ιτέρων διαφόρων δ*ινβν χα! χάλαπών μ*σιτ*ύουσιν, δκω ήμΑ ix πάντων'τούτων διαφυλάξοιl) *b* τβν δλβν »*ό · μή γάρ Ati τούτα μ*σίτη ήμβν ό Χριστό πρό τόν Α»4ν χαί πατέρα λέγαται· *ί γάρ οί·τούτα λέγοντα τόν Χριστόν ταοΟτον λέγουσι μέσίτην, *Xrfttuaw* λοιπόν χάν τοί πρό Α*όν αύτβν προσ*υχαί - Ύφιστα· xal πολυ·ύσπλαγχν· β(έ, χαί πρ·σβ·ίφ χαί μασιτ*ίφ τοΟ σοΟ υιού χαί 4<ο0 Ιησού Χριστού έλίησον ήμΑ . Αλλά τούτο λίγων 4τοπ4ν 4στι πάντω χαί τολμώ λίγων βλΑσφημον. Όμχί ^ Αί λίγομ«ν· Κύρκ Ιησού Χριστί, διά πρασβ(ιβν τή ύιιαραγία Αιοτόχου ή τού αού βαπτιστού Ίωάννου έλέησον ήμ« χαί Αφ« τΑ πλημμαλήματα ήμβν. Ότι Αί πρασβίύουσιν χαί οί Αγιοι πρό ΙΗόν ύπέρ ήμβν, Αναγνώτωσαν τά παρί τού Έζαχίου βασιλέω , πβ διά Δαυίδ λαλύτρωται τού Χ(ναχηρ(ιμ·)· βήλον Αί 4τι xai ύπέρ τού Πέτρου έγίνατο προσ*υχή έ»τ*νή πρό τόν Α*4ν, Ατ» χαθαίρχτο·)'· αλλά χαί ό »*ίο Παύλο πρωφαία χαί μ*σιτία έδέατο τή πρό τόν Α«όν λίγωνl*)· Παρακαλώ Αί υμά , ΑΑ(λφοί, βιά τού χυρίου

RwpoBoio.

Eadem qua* supra diximus, ad hano quoque pr^positioυem respondent». At quem ardorem se habete dicunt, patet esae qualia aemulatio illorum d* quibua sanetus apootolus dixit: *TMtimmntnt,* inquit, psriUAso *iUi** juod esoialaltoasm Aeimt, p*4 aoa ssctuMhwi soimtieai. Et nobis talia ad illo* loquentibu* veniam deat; eum enitn ipsi affirmant ae pietatis amatores esse et in sacro* a Deo scripto* libro· et sanctorum patrum tractatus et doctrinas semper incumbere, quomodo non sentiunt luatum esae et Deo bene acceptum sanctos hqporare, et in primis deiparam Mariam virginem, et intercessores eoe ad veniam petendam peccatorum a nobis quotidie factorum apud Christum Denm, uniciqn*verum mediatorem saluti* noatrae et liberationi*' ex diaboli potestate, p*> quem rvcoq,nA«A' •tonus Deo et patri et per quem *Mtieuu acettHan?* Ille enim mediator est reconciliationi* nostrae cum Deo et patre nostro, quoniam nos, Dei inimico· propter inoboedientiam et transgressionem progenitoris nospi Adam, ille reconciliavit nos; neque enim angelus neque homo, sed ipse dominus no* ■servavit et *tuunu gratia talrati;* sancti, autem et deipara intercedunt propter nostra post* baptisma facta peccata et propter paenitentiam nostram *(latiaatar* enim «psr nuo *pteeatort poamtantiaia agiota)* et propter auxilium et patrocinium nostri et liberationem * periculis aliisque calamitatibus vel morbi* vel doloribus ve! terrae motibus vel incendi» vel fame vel pestilentia vel exterarum gentium incursione vel civilibus bellis vel inundationibus vel siccitate aliisque variis et horrendis periculis; intercedunt ut ex his omnibus liberet no* qui omnium Deus est: non enim pro hi* omnibus intercessor noster apud Deum et patrem dicitui Christus. Nam si illi qui haec dicunt, Christum huiusmodi intercessorem dicunt, dicant licet etiam in suis, ad Deum precibus: *Suotau taiterieordia float Doot,* srlam prqptsr *intaretuioama tt audio-Uoattu fiUi* hri *tt Dii Jitu Ckriati miurtri nobU.* Bad haac dicere plane absurdum est et, dicere easim, blasphemum. Noa vero dicimus: *Domiat Ju» Chriata, proftrr iattrctuiootm 'taaeiiuiiaat dtifarat ttl baftiaatorii tw Johaaait mittnrt nobit it rtatMt août fotcaia antra.* Quod autem sancti quoque apud Deum pro nobia intercedunt, legant isti qua* d* Eaeohia rege scripta exstant, quomodo Davida Intercedant* liberatus sit » Senacherim; item notum est etiam pro Petro factam esse precem fervidam od Deum, cum ille in vinculi* eesat; praeterea etiam divus Paulus intercessionem et mediationem apud Deum postulabat dicens: *Obtrcro «**, frairtt, ptr daatiaam aotinaa Jttaia 'Cbriatwa rt*

1l Ron. X, e.
') Ron. V, 10.
•1 Ron.V, ».
•1 oó» W.
■I Eph. Π. 8.
·) Lue. XV, 10.
') Hic itsr*n vsx i^â,- ta W.
·) ctr. n gag. n, α .
·) Ast xn, A '
r «) Asm. XV, M

ήρΑν Ιησού Χρ»βτοβ «ai. 8»* tic ΑγΑκηχ το» ηνιύρατό , σ»ν·χ»νΙσ*αΦ*i N·1 ** - ilj «ροσιυχαΐ ύπδρ ιμού «ρδ *8« ♦<». tv* βυσ»Α 4*8 τΑν 4π«ι4ούντ«ν iv «ή 'leuBaip. V aW^Awafawc Παϋλο paatac Av >ρ4*ου «ρδ τδν 4<δν κροβαλλόρχνο «ta drioptt «dvut; τδ atvm τδν Χριστόν μόνον ρβσίτην πρόι τδν •βδν mA πατόρα τή ήρΑν «ταλλατγή Mc •abv Ml ΑκολντρΑβΜ l). Ota» γίνοτβι «ta v4v «μ ήρΑν mvA ρίρηαιν Πέτρου ata Παύλοα, Mf Αν tapfcpeuov «ta χροσηύχσντο έκτπόστατα ot morot Παριέντβ «A*, 4 φιλιυσββιί , tA τκαύτ* ρορρολύχβα, *ivoxtpvioavht* βοβ*M tA riotjtara xta ψυχβφιλή Mi pqSoimaaOv βΜπτοντα- tpauvAve, ρηϋ,τ**' γραρό , βτι 8v αύταί ζ*ήν «ibviov ·δρήσιτι*) «ta ΑαλλΑγητι τή ta TAv '· «ροσγτνηρΑνη 6pt> 8®νή δουλΑα «ai elov «Αχμφλ«·σία , λοτρΑΜντι pta taaiwv, toi; 8' 4ΧηΗ« «ai A*' ifx<|;<«f«8«Mw>t ύ»οχλιΗντ« δ^γμασι xta 8i-84γρM> «ai xatc τΑν 8«(mv Mtripmv «qpoÜatotv, foot pii xati 8ai®4 γρ«ρ«* 4vu«i*wmiv. Έχοραν 8i *tpi ûpΑν Ιλκιδα χρηστό xta «HuparaUk iv «ap8(f σκιρτΑριν «ai AfeUipt·* tacip ύρΑν· καρέχιτχ γάρ ήμiν (8ξ Αν ta τή «ροΗο® τούτη τιχμήρ«σ»® Buvdpaba) βίβλο ·) τή ·ύ«ταί* «ai «ολνκοΦήτου τιρχνή όρονοία ata συμρρονήσM ίλπίβα , ήτι , vta Χριστό *ββαάο,* γόνατο τή σή «*vaSavc«cdv| άντιλήψα iv τ4χ«ι *pM0*ta$ τή παναχράντου σου μητρδ «al «Ανναν τΑν 4γί««ν,· ήσπ«ρ ήμΛ διαπύρα aai tapio«{ ta tiatlv ipdpata τή χαρδία .

ΠρόΦοαι 8*,

' 8'. Kdv έν τφ μυστηρίφ τού 4μσιαστηρίου διά τή έκιχλήαια τού χνιύματο τού Αγίου ΐκΙ τοί στοιχίοι τι Aitov ivitvat πιστιύΜσι, «ôbtv τδ το» Χριστού σΑμα «ai αίμα ϋχδ τΑν κιστΑν τφ δντι προσλαρβΑνιται', τούτο 8ή ού τοιούτα γίvtabat, Αοτι ύπδ τή σαρχδ χαίπνιύματο< χατανοιίσδαι. Καί'τοιγαρούν οβτι i* τοί .γραπτοί οβτι iv τή χαραβδσιι καλαιφ Αιμίλιόν τινα πρδ τδν τοΟ τρόπου δινρισρδν δρΑντα , τούτον τοίνυν τδν τρόπον Αόριστον χαι δπαρόμρατον ttvai δέονται, !νβ ίχαστο χατά τήν αύτού τού ΧριατοΟ έντολήν χαί*) τδν νοΟν τή πίστιι σιβΑαριον τοΟτο τδ μυστήριον λαρβόνιιν δυνηφή χαΓ αύτδν τδν Χριστόν iv «νιόματι προσχυνή, αδτφ Ασπιρ ΑληΟΑ παρόνχι ίρβλίπβν, Αγια 8ή τή παρουσία αύτού σύμβολα οδ προσχυνΑν οδτι προσχυνιiv βιδιρόνο .

Άπόπρη .

Α Ινι μή φρίξαι τΑν «ύσιβΑν ίχαστον ivraOOa τοιαύτα άχούοντα (τολμΑ ιίπιΓν) βλασφημία ; Τδ γδρ μή βούλισΑαι τδν [φουργηΗντα Αρτον χαί ιΐ σΑρφ ρτταβιβληρρένον ΧριατοΟ ιφοσχυνιΓν ταδτόν ίατι μηδδ αδτδν τδν κύριον ήρΑν 'ΙησοΟν Χριστόν τδν δημιουργδν ήρΑν χαί σειτήρα ρή βοόλισΑαι (φ<0) χροοχυνίτν· τί γάρ Άλλο ίστίν δ ύροιιργηΜΙ Αρτο ρΐτΑ τδ διά τή έκιφοιτήσι·*; τοΟ Αγίου πνιύρατο όγιασΦήν® χαί ριτοικκΑδήν®; Ούδδν άλλο πόντιο ή αύτδ τδ ΑληΗ σΑρα τοΟ κυρίου ταΰτδν gîMtv αύτδ δ Χριστό ἓ 6οΰ τούτον τοί διιοι αύτού ρα^ηταΐ «ai ttaAv*)· ,ΤόΟτό Ιατι τδ aApi pou, καί Έαν ρή φΑγητι τήν σάρκα τοΟ υίού τού ΑνδρΑπου χαί πίητι αύτού τδ

«iMw «Mtarta pra aw *4 *Du»*, ai *iihnr* «4 '^IMSw MM M «IWM* «RVMMB IIUM· «B– ta· iMataaa ai D«na tatareoanroo dM oSfOM ■tataaa taBB CtaiMoa «m oaà· hAnaMna oA Doaai ai patraa aaotna iwaiBatioata ai KtaMtaMta SbaiKtar It aS» mm a »ta aA aaaaapbm fatri et PmK, j m qataaa Mata· tatar* Îiiibaat ai aaix· iwataat. Omfaio ifitar, · ptatatb iwatarai, fonAAtaita» iatia,'tartüar aapta-«aariai aa aaaa Mat aaxlaM pta at aataM· «tifia at mBo paste aoata: SgraMaM, tarait, *urifiunt,* fAMfaai ta ilkt ttaaa attaraaai taataii at Hbareadei ab aa paoai arroroo vataa iapoeaonurt grovan» aerritataM at qaaèi aeptivitataM Kbaaati ηαιAααι ab ÜH*, varia aatan at aatiqaitM traditio iogaiatibao et praaoaptta vaa mbüeieatM et aaaetorw patrua traditioaibM, qaaeaaatqae aacria acriptarw aoa ooetradioeat. Habitaao aatem de vobia aeoqne opeo boat· at opiritabter ia corda •oatre exoaHaaao et laatamar pro vobia: praobetia eatai aobia (qoa de ra la bae propoaitioae argamataai bebare' poaoeaiaa) AmaOi ape· exoptatae et votb iavocataa oeacordiae et coaoanoioaio, qaae ntùuua, Cbriate tax, tao oetapotaatWato petrootafo, tatereedeata otùun iauaaoalata ■taira taa et taMth omaibao, Bat quam prima®, •t no· ex intimo plant torde ferventer exoptamoa.

Propoaitio IV.

IV. Btieaui ta «reneaMato *alteri» ftr* taeteeÜooMi opùvtaa MMti *tuftr* otaMeto drotaaat petadaat *U» itt·»»»* erodaai, mdt Ckrwt» oerpar *»t* mmpato a *JUtiihi»* rteora adtaottaor; *koe* teaoaa m·' •taretaA» «a·», al or carae *»t tpiritu iaMlffi p»Mit.* A fiaAm m^m ta Mena *lAria* ta^M ta veiova IrerfilÎMM tAWSÎMtN MÎ MMÜ A^fataMt·*, *haut ifitftr* ·μ 4μοο tadtjAatam ei rtarr

CkfifU ft

bee McmMaAM cm» jide «eripere peeair ri *Chri*oAm (peMH ta eporota ederri, *iitaet* tampaaei eerv proceoaiMi tataeM; *tetra eattia (Diet prennitie» t^fbole* aoyae *aient aeyat aderan Uatalar.*

Raapoaaio.

Quomodo eoaoentaneam aat non boemre affici piorum unumquemque huiuemodi (dicere audeo) blaephemiao andieetem? Naai coaaeeratam panem et ia Cbriati corpa» mutatam adorare aolie idam eat ae ne ipeam quidem (pro!) Dominam aoetrum Jeeum Cbrietnm creatorem et oalvatorem aoetrum velle adorare. Quid enim aliud eet pania ooμοoratM poet benedictionem per «ancti «piritda interventam et tranaformationemT Nibii aflaÛ map qaarn ipaum veram eorpne Domini, ocilioet Chriotao ipee qui koe dedit aaactm «aja diacipulm dices· *Bee eat* ceqrae «Mem, et *Niti ateadatenrHit* eoriwm *j^a faeNMf* (tèwïtM MUpKW·, IMW *hehthiUt* ta ooδio, nam core ■« *ten eat eihet tt*

■) loin· vwb *ft* «oper Ulona to'w.
·> Jok. V, »·.
*5P»>Ak C.
' 'jaaiMO.*·

αίμα, οὐχ Ιχ«τ· ζ·ή» ** Ιαυτοί . K·* W ή «<ρξ μου ΑλήΑή έστι βρΑβι xal <I «!|>4 μου ΑλήΑή έστι πδσι . K I»» IoMομη, 4 ήγιαμμένο ΙήλαΙή είρτο , ού« low) «Ατδ τί. τοβ Χριστού σΑμα χαί οΜ» χρήι *C f<w ■·*·<, *···*> taoHu, mtov hspovlersx; K U farrt «c έτέρα χέρι ένούσα vf έγί* Apr*, *i Mptt, Αρα οι σ*· ματο Χριστού ματαλαμβΑν«Μ, ΑλλΑ Χάρτα ; t«C οδτ« «Λαία deriv oOto σΑμα Χριστού, AUd β πν«υ· ματιχίν BApqpo. °4* ieuAnt τού «tapie» βίπδντο · Τούτδ Ιστι τ» σΑμΑ μου; 'Αλλ tap oftu otav i κύριο , «Α ιμ«ί Itltam taop tataplotaot τί βήματα too χυρίου; Μομτο γΑρ· *Κν τή Apry έν«ίναι τι ◆Ιο». Μή γένατο· αφκ «tav I tâfiutlt tout* ή 6πδ τοδτ* ή σδν τούτμ tai τί °Αμδ μο«δ Αλλά τοΟτο «iτi έστι τί σΑμΑ μου, Βοίξα αύτοί τδν έν τή χ«ιρί αύτού χατ«χδμ«νον Αρτον. Μή χαρασίρνμον χαί παρ»ρμην<ύ«·μ«ν τί χυριαα Α λδγια, Αλλ' A & χύριο farta, o6τ· ««I ήμΜ τή αύτή βιανοίμ έχλΑβιήόν τα&τα. "On II ό Αρτο τή «poMcwc τοΟ ϊΰχββτηρίου τή νέα χΑριτο; μοτο^Ιλλοτ» «ii σφμα Χριστού διΑ τή έπιχλήα««ι χαί ίπιροττήοΜο τοΟ άγιου πκύματο; χαί τή ιύχή χαί «ύλογία τού i«ρί» λδγα Αρρήτοι , μ«νδντ«ν μδν»ν «Αν συμβοβτριάτβν Αμ*ταβλήτ««ν, Αγιαζβμένντν βμο χαί αυτόν,' Αρτου 8έ ούσία ούχ Ατι ούσή ta dxslVa τΑ σομβ«βήχδτα, σώματο 81 ΙλήΟοΟ τού χορίου, ta δή τή ούσία τού Αρτου μχτμβλήΜση Μι «ύτδ τί . έν ούρανοί [Βρυμένον τούτου Χριστού σΑμα κβί ** συν tatwp*) γ«γ«»ήμένή , *** 'ta Ιτι οψσΑν Μο ή πολλΑν δυσιΑν, d χαί πολλοί έν διαφδρα; ναοί γένοιντο δυσίαι taMpaxroc, Αλλά μιύ χαί μδν^ τρδπφ ύικρφναί· M χαί upwMvrtç') αύτφ τφ μ»τ·ποιηιέντι M σΑμα Χρ'<Τ09 *pT¥ διά τί φαινδμ«να συμβ«βηχδτ« χαλουμένιρ, *έγ«ιν όφΜλομιν txatve τούτα <Mp -χαί ΐ Πέτρο Μρήχ«·)· Πιαττύν, χύριο, χαί δμολογΑ, δτι σύ ·i ΑληύΑ 4 Χριστδ δ υιδ τοΟ Α«ού τοΟ ζΑντο · Ιτ< πιαττΰα) δτι τοΟτο αύτδ έστι τδ Αχραντον σΑμέ σου, Χρδ τίν Αγιον Ατονίζοντο Αρτον, χαί τούτο αύτδ έστι τδ τίμιον αΙμΑ sou, πρδ • τδ Αγιον άφορβντ τ ποτήριον, Ινα χαί ήμ«ί σί»ν ίxMvip τού αύτοΟ Αχολαύοίφον μακαριαμοΟ. ΆνΑγν«κ« τού πρδ ήμΑν χ^ ύμβν Αγίου πατέρα; τού Απ' αύτΑν τΑν Αποατδλοή* χαί μέχρι τοαδ» λαμπρΑ ΙιαλΑμφαντα , χαί »ν πΑσιν ιΛνΧ «θρήσκο δτι δ Αρτο τή προΜσον μιττφΑλλκαι, μκαρρυΐμίζκαι, μ«ταποι«1τ^, μκουσιΑτβι Μ αύτδ τδ τίμιον χαί παναχήρατον τοΟ χυρίου σΑμα, χαί ota In μδνοι Αρτο · μκαφδβληται γίρ «ί <χ«Γνο 8 ota ήν πρδ ΤοΟ Αγιασμού, χαΜ ρησι χαί Κύριλλο Ίρροσολύμβν χατηχήσκ α'-ρ χαί «'-ή χαί Αλλαχού. 'Αλλ' Ινα μή πδόα τδ μαρτυρία αύτΑν δνταΟΑα γρΑρονκ χατί λδξιν ίχτ«ίντ»μ«ν. τήν γραρήν, παρβπδμπομ«ν δμΟ «ί τδ iÇ-ον χ«ρ4λαισν τή τού Συρίγου χατΑ Λουδηρσχαλ^νιστΑν συγγραφ«ίσήζβφλου, σ«λΑ ρα'-ή, τυποΗίσή »ν Βονχουραστίμ |ν ta Ιββύ, χαί «ίρή» σ«τι πΑσα σχ«8δν fauta ««μένο αύτολίζι, Α χαί μκ' ΑΜα έαχ«μμέν« βιέλύοιτχ. Αφή δ» δ χύριο , !να χαί χατΑ τδν «ύαοβή αύτΑν σχοπδν χαί δρΡδν λογισμδν συνήσητ* τούτα; χαί Αποδέξησύ*.

χμχMM βΗiHM ^^Jtaoe Αλ IM* «UiAM

Àmomm, wiHMOta MiKeo» pool·, «M^ort ipoua OtaM ootpoo ooqoo o«t,:«t voo tatt», momum oAohmAoo„'ήoM oMoA otiH 81 ««◆■ ofao aBqoa (ttaa «a»«te paai, a» Aattfa, taot, aoa igitar ttrita oaop·· aocipta, aol ρταΗ«αι, ήοα« οοήοο ■cbataatM ta οοήοα oorpoi Ckriati, «od spiritale ήοοΑΑο· deoo· Μοομ otaHtfa Dootata dtaotui: *B»e utt* e«tpo» omomF Qood voro Domloop aoa dixit, qao paete voo dotab, qaaai Domiai verba amaodaatea? Dieitù «ai· taon- ραάiΑομ ta fa«M». Abait! Noa dixit Dobuom «ο Aoe vol «a» Aoo val mm Aar ta oorpo» rneom, aed ta ήMOM ta ta>p«« ata·, oatoodOM iliû qaem io amita, habebat paaent. Na pervertamaa et porpenu· ioterprotowtf dominica verbe, aed ita ut Doniaaa ÎhtelÜgebot, aoa quoque ilia meate aoeipiamaa. Qooniam extern paaia proptatfaria altaria oovao gratiae io Ohriati oorpaa mutator per >nvocaüoBetn et interventam aaneti apiritua et precem et beaedictioneni aacerdotia iaeCabilibiu verbia, imaïutatie penaanentibua aœidantibM tantum, MaotUtatia tamen et iatia, pania autem eubatantia iam non maneote anb aoeidentibua illis, aed varo Christi oypora, qaipp«|Mnie subetantia commutata in OhrM oorpoa qootain catae ta et eam illo unita, et iam non duobua vel pluribus exiateatibua sacriAciia, qaamvia multa in diverbia templis flant incruenta aacriflcia, aed uno tantum quod *t modo mpraaatarta; ideo aocedentea ad illum in Christi corpu mutatam panem ita propter visibilia occidentia appellatam, dicere debemus eadem quae Petrus dixit: *Cnd», denùn*, tt* pued ta *t»* oanw Ckristat */Ufa Dai* tasniw; prostsroo erado Aee «ta taum oorpsu tmwacoiatam, «anctam panem intaentea, *tt* Aone *tttt* ptatMum MnpoMwm taum, aanctum potum intaentea, ut^noe quoque cum eo eadem beatitadine fruamur. Legite sanctos patres qui ante nos et vos ftierunt, qui ab ipsis apostolis ad hanc aetatem clare fulserunt, et in omnibus illis invenietis propositionis panem mutari, converti, transformari, substantiam accipere ipsius integerrimi corporis Domini, et panem iam non eme; mutatum eat eaim in illud quod ante sanctificationem non erat, nt Cyrilhu Hierosolymitanus ait in catechesi I et V et aliae. Sed ne osnnia eorum testimonia deeeribeatea opus nostrum extendamus, delegamus vos ad sap. XVII operis a Syrigo adversus Lutherooalvinistaa compositi, pag. CXV, Bucoresti anno MDCXC impressi; invenietis enim ibi omnia fore ipais verbis descripta; quae otioei attente percurratis licet. Det autem Dominus, ut secundum pium illorum propositam et rectam rationem inttaegatis ea et recipiatis.

Πρδδτσι «'.

. «'. KΑν πδντβν τΑνΛ,πιστΑν 6π»ρ· Χριστού μαρτύριαν μνημοσύνήν ΒιΑ τιμή Ιχ«ζ- σιν ούτ« χατ' αύτδ*) παρΑνομον «Ιναι 8ιαZ βιβάιΑνται τή φαντασίρ «ίχδσιν ή γλυπταΐ ή γραπταί βοηύ«Ιν τούτον τΑν μαρτύρκν

Proptatio V.

F. Abiam* *JMhK» fn Ouitt·* SMrtprum m«menem m ionors Aqlta «t Ad Aoe mtamw olsardum wdieoxt ta sctdptM ta *fietit* imejiiutas pAen *iatiot* opitulari, *fnAtit* Aoram martynan /acta ta *pauioiut gloriotat* rvpraaaruteAtar ta tantam raltas

') tasA» W.
·) UMana ■** sapsr Uta»» is W.
ή Matta XΠ M.

ή χρAI·ι 4 χαAήμβτα Cv4o(a αβριαταμί-/ναι ή ν* apio»χa 4'λA Αχορβινούσβι, epiipapiv ροβοΟντβι t4 4ντ«β»«ν β»«ν-4βλί·«ιν ivAA4« τού Το·4αί·ν aal τβύ Μ·χυμή4βν·6, «ύτύΑι 44 τβύ τή «64·· χία χριατιχν·6, »·1 τ·6τοο ·6» ίλίγβυ · χαί Ιτι ύχύλήήί τι βύχ ΑλαήρΑ 6χορ6«-τ·ι, «Ι χαί βΐ σο<ρΑτ«ροι Αχίν4υνοι μέν·υβι, τοιαύτη τΑν «ίχίννν χαταχρήβ«« Αορα-λ«1, ix τοΟ χλήΑου τού μόν Αχαι4«ΰτου Αξαχατήο«ο>αι xal χρό τήν λατρβίβν *'·· βή χαί χαρΑνομον Αχρονοήτου μ*ταβήο«ο-4αι. Οδχούν «pis τί τβΟτα τά χαχΑ χρο· φυλΑττ*σ>αι τοί τή Ανβτολιχή Ιχχληοία χατριΑρχαι xal ixtoxdxotς χροβΑλλ«ται, (να τή ουνύύου τή 6» Νιχαίμ 4·υτίρα 6 χανΑν Ιννατο n«pl τΑν χΙχ6ν·ν 4ι4 τή ρρονίμη 6μΑν ixt«tx«iaç τοιούτω *ρμήν«ύήτ·ι, *οτ« χΐν δίχαιον Ιγχλήμα χροφ-ΑΑνttv xal τ6 οχΑν4αλον 4ι4 τή λατρ«ία ύρΑή χροοοιχιι·4«ίβή dpatptlv.

Κυρνοαμύνή ταύτη τή συν»ήχη μ«-τΑ τινβν iÇatpiatwv xal συγχ·ρήβ«Αν 4ι-4ομΑν»ν ixavipe»tv xal λβμβανομίνων, χροβ«λλ«τβι Ατι, Ινα Λουνύινόλι ή ύγγύ τού Λουνδίνου τό itpév τι οίχοδομήται τή 4ιοιχήο«ι χροοήχον τού τή Άλ«ξαν4ρ«ία χατριΑρχου, 8 «! 4ιην«χΑ τούτου χρΑγ-μβτο .μνήμ4συνον 4νομασ4ής«ται ή τή Όμονοία; Ιχχλήσία, πού χαιρΑν τινων τ«-ταγμέν«»ν τή λιΐτοοργίμ Αγγλιχή χρήσδαι, Αοxtp 6x6 τού αύτού χατριΑρχου ή 6x6 τή Ανατολική ίχχληοία συνούιχΑ χαραστβ-»«ίσ.η 4οχιμασ4ήο«ται'ή συγχ«»ρή4ήο«ται, τοί 'Βρ«ττβννβχα4ολιχοΓ αομφ·»ήββοι\ Ιζιοται. Έτίρβ&ιν Si idv χοτ« Αξιώσκ 4 4«6 τήν Αχχληαίαν βρ«ττανιχήν ή4η μ«τΑ τΑν ixiaxôxtav βΰτή 6x6 τού σταυρού στ«νΑ. ζο'υσαν JXtelv xal dxoxei&ίστΑνetv, οδ-τοι ιαυτού οτ«ρ«Α χροαϊέουοιν ix τΑν iv6«xopiv*uv oxou4do«tv, 4χ» τή Ανατο-λική ίχισχύκφ *8« χαδιζομέν* ή τά μύρο βύτοΟ Αναχληρούντι, ήμιρΑν τιν·ν ταχτΑν, ύν τή βασιλική τού Αγίου Παύλου χβτΑ τ6 τΑν ϋ,νατρλιχΑν ή»ο λιιτουργβΐν έξουσ(«·6ο»ή- Ε{ 46 μία χαί αύτή λ*ιτουργία χοινή 6χατΑρ·Α«ν 4οχιμαοομ6νη, ix τΑν χαλαιΑν λ«ιτουργιΑν ίλληνιχΑν συλλ*γομέν«)·, χα-ραλιιπομίνον μόνων τΑν4« τΑν χ«ριοχΑν χαί ή&Αν, 4 ούσιΑ4ή οδχ «lot xal ivi τβν ουμφβνησβίντβν χρύσχομμα μέρ«ι <£ναι 4ύνανται, χαί ή 4ντ«04«ν χαντ«λΑ Ισΐται 4χατ4γν«ατο 4μφοτίρ»»4«ν 4οχιμαό4«1σα xal xupw4«.loa Ιαχται, ο64έν 4ήχου μΑλλον συνοίοιι χρ6 τ6 Α τή 1νΑσ««·, οβτ· xal τή χοινβνία Αρμονίαν τινά χα*ολιχήν κροσάγ«σ6,«ι xal ινδιλιχίζιιν, ή tva τή τοιαύτη χ?ινή λ«ιτουργίμ 4Γ βλη τή μ«-γάλη Βρ«ττανvία ού μόνον οί Έλληνχ 4«Ορο 4χο4ημούντ« ή Α4« ουν4ι«τρίβοντ«, 4λλ4 xal οί 6μονοοΟντ« ΒρΑτταν« χβ,ήολιχοί xal 6ρ*64οξοι, τή τΑν χατρι·αρχΑν Ανατολιχν χρονομία «ύοχβΑ χαί ήχίν αυγχ·ρη»«ίση *), χρΑνται.

Άκύχριαι.

Τ6 τού Αγίου, τήν Αοστύχον χβί βύτόν τύν Χρ<οτόν xal ΟΜτήρβ ήμΑν «ίχίσι χαί χρωματουρ-γία γραφιχαί τιμΑν Αρχαΐν ion xal χαρ* ήμΑν 6σημ4ραι χαί φυλΑτττιαι χαί «6σ«βΑ <ν«ργ*1χ«· Αλλά χαί τά ixaivMv Μλα χαί χΑ·ή xal xanopAA-

oapM *frtfnia»»»*, ai «ρα·Λ Yîmow ·M«Hμ *tant*

MtrpntfaM, it» ai MMwai **Ma**- mimaalt«ana *prmuàati»* «i raeia JU« *ita»* «treaoMcnpte «eoaA·· IbflN

Hot ftMtn facto cmm *tactftiomia» et eoa-cntiamhll* waaaaih» wtrùafw «iolu «< *eœtfti», pro·poamau* «tiaai o«rf *LecMâ oui pnpt* £«aÀi»a· *tootpiiu» ooJÿicere Jiiraeuiriai petriarel·— cKorccti ptritmu,* fnoti *ai parptiaa» ni* anori·· BecMa *appoUaiitar* Conootvüaa, ah' *ttotir* fattaxMn *tnt-parAa» naterMai fattù eatMide Briiaaaicit oafüca Hturpia uti Nctiit, «ical <Λ ipn jmiriardU •ai* ai *orintaH teeUtia tpaaüct probatuot ni par-mÙMua arit. Vieitaiat ai faanlo iipaatar Doaiiatu Britomnitaat ccdooiaat,* earn *rpiteopu aria* moi «M oraec *fanaatan, oriaarari at raataurara, Mi* w>«ai«a *tar aa oMriafuat pro ririhta aa earataroA,* ai *aria*·· *iaii apiacopo hie ninti rai riaa «îcm fanait, «taiù* pjn'iaMaai *iiaiaa* m *Moi Aaii iariiiea* orwxtoiàaK *aaora Htarpiaat oangaoaM faaaliaa Mtar. Qaod ri aaa oaioatfaa Htarpia airâagaa prqiaia, aa aatÿai» graoeù Utaryiù collocta, oorioria nariaa* «M *par-*Mm» «i **rilila*** *gan aàavao faiion* nm! *«afcâtea Kalia, ai altari eoaoaaiiaatiam parti qfoaaioai aa pooaaat, ai litarfia Üa facta - npnhnriooc otorit foippo atringac probata ot* cMÿirxMia, m4ü **MM** *otogit aKU trii ai tam amom« gam* eoauanuooit *cou^ogoat eatMioan inditaHÎ£am ot potficioaiaat, gaan ai hoc Utargio* coataMaw *par Meut nagaan Briiaaaiam aoa* a«oAo *Grooei hac eoouaigraatoo a«i fc»e ait··· iogoatoo, 'toi tüam coattaiioatn Britoaai oatboUci ot orthoioai,* ûoaaiia «4 orwataliôae *putri·arctic pio at bouigao coacoota, aiautur.*

Responsio.

Saaotoa, deiparam et ippom Ckmttun et aalva·toram aostnun imagiaiboa «t tabnlia pieti* Mmorar·'vetua' sat eononotado qaae apud aoa qaotidi· sar-vatxrAt pi· «gitar; verum etiam eonun laborce et pamioaea et victories ia tabaka piagi at oautiam

JMTt« γρΑρβοδοκ **ad bob ddvrmv dpAefim,** *·* **M- **if sdvu MT*** ψυχήν **dfdmbv** Αββϊζέρούά. *AA* «Αν τοιούτων «**4** ύοοο^ή ,χριστιανό κρδ; |*H** *»& νων,βιογοίραMi **xd** ιφδ **ngpMpf**·» ρΑλιαM **WH** ** ύπέρ Χριστού «**al** τή ούσοβοία **M- ■*****

ΑανΑτου παταφρονοίν· **km** γέρ Α **OïPαMI** ·"·'·. «**Aed** τι ιστορία *Ai* «**al f** Ιστορία **pteyropdvq** τι ζωγραφία- '**Bamvellpov** ούν δμΑ , **fin ud** bpatc συντυβοχοίτ* ***d** ΑκοδέχοσΗ1) eb «**al .ata*** ♦« ♦ ιύπρόόβτχτον **xd** oddpMtov **toirtl** Ιργον. Τινδ **dpmc** ύμΑν (φατέ) **pt^oOvtm tb dvtottav «urvbaiÎMv** τού **Ιουδαίου «al** Μαχυρηδανοδ «**al** Αλλου «νύ **dtv** παρ' ήμίν χαλουμένων **oΙκοναμΑχων, Λ** ή **C-η***) Αγ<· «αί οΐχουμτκχή σύνοδο ***MBun*** **4**ποχήρυ{ον **4c** ούα φρονούντα . Τούτο αύτού μή δορυββίτω, πρΑτον μέν δτι τδ καλΑ; «**ai** ούαοβΑ γινόρινον έν·ργ«ν όφιλομ«ν **xd** μή Αφίστασδαι τούτου μηβέ Απαισχύ**vsabai-** *τί γίφ* ήμίν «**al** τού Αλλου κρίνοιν; **Kd** ύπέρ τή τού σαββάτου·) γέρ λύσω πολλοί τΑν Ιουδαίων έανβνδβλίζοντο, έλλ' ού βιύ τούτο έΜύσατο δ κύριο ήμΑν ή οί Απόστολοι λύοντα τούτο, μηδόλω **de** νούν τιΜμανοι τά ύβροι **xd** ρληναφαία τΑν ΙουΜων. Έξδν μΑλιστα τού; μέν* Ιουδαίου έλίγξαι άπδ τή **Μα** γραφή , *ν **i** σ"Τ* ««χώρηται γβνέσύαι έγγυγλυμμένα **M** τή **Μα** κιβωτού σβραφαίμ*), έντιπρωσόπα βλέποντα χαί Ανδρωπίνοι έσχηματισμένα κροσώκοι; Ασπαρ «νά *Αγάλματα* Ανθρωπόμορφα· βψδιον δέ «**d** Από τΑν πρΑτων χιφαλαίων τή βίβλου τή Γονέοοω αύτού Αναλέγξαι, έν **el;** φαίν«ται, δτι «**al 4** ύοδ έχοίησο πρΑτον ιίχόνα - φησί γέρ*)* **Πδιήσωμον Ανδρωκον ««τ' αίχόνα ήμττέραν χαι ««♦ ύμοίωσιν.** Οί. δέ Μαχυμηδανοί δαα παρ' ήμίν **doty;** οϊ «αΐ **Mow** λόίμοδα δτοΟ συγχοφήσοι δ,Α τά Αμαρτία ήμΑν,τΑ ζωγραφία **bùx** Αχοστρέφανται, μΑλιστα οΐ τούτων σπουδαιύτΐροι χαί σοφοί, Αλλά «**d** δρΑντο ήμ> «ροσχυνούντβ σχιτιχΑ τά Μχόνα **xd dç** τδ «ρωτότυπον Αναβίβλζοντα τή διανοίμ τήν προσκύνηαιν, ούχ «ί αύτέ τά δλα **xal** χρωματουργία , **έπβ**νούσιν μηδέν Αντιλέγοντα , δτα δηλαδή τδν τρόπον τή χροσχυνήσ ω μΑδωσιν, δτι ούα Ιστι λατρτύτιχό , ΑλλΑ σχατιχό · χαί παρ' αύτοί γέρ ιύαπόδτχτσ» τδ τοιούτον- γρόφουσι γδρ χαί αύτοί τού πόδα **xd** χτίρα χαί αύτδ τδ πρόώπον τού «αρ* αύτοί ««λουμένου προφήτου «αΐ τιμΑαι χαί χβτασπΑζονται. Οϋδ' δλα ούν έχ τΑν **dxbvav** αχβνδαλισδήοονται. Ειοί μέντοι τινέ έξ αύτΑν ΑγρΑμματοι χαί μηδόλω τήν αχττιχήν έννοούντο προσχύνηοιν, οί χαί δυαναοχοτούοι- Αλλ' δμω τήν αΐτίαν μαδδντχ έφηουχέζουοι, χαί μΑλιοτα έδισδίντχ Απδ τή ουχνή αύτΑν πρδ αύτδ ένατονίοοω . Κτα έπκδή σχανδαλι■ζονται οί τοιούτώ έπί τοί ήμοτέροι δργίοι; «**ai** μυοτηριΑδοσι ηλοταΐ , διέ τούτο Αναγχαοδηοέμτλα ΑαέχοοΑαι τούτων χαι ·μή έχτχλαίν αύτά ; Τί τούτου Ανοητύττρον; Άδττήοομον Αρα «**al** βέπτιομα χαί Ιορδν κοινωνίαν, Ιπχί «**at** τούτα αύτού οκανδαλίζτι, χαί αύτδ τύ πιστίύτιν «**al** ύμολσγτίν παρρηοίρ υίδν ύόού χαί Ατύν Αληδτνδν τδν κύριον ήμΑν Ίησαούν Χριστδν, δπτρ μΑλιοτα αύτού οχανδαλίζβ. Βή γένοιτο- Αχούοντχ γΑρ, δά ό Χριστδ υίύ ύοτι τού δτού, ΑποχηδΑαι χαί αύτδ τά ίμέτια αύτΑν διαρρηγνύουαι χαί *ί τού «έλκου αύτΑν Ακοπτύουαιν· Αλλ' ού **M** τούτο ήμοί παυοδμούα «ορρηοίφ χηρύτττοντχ χαί δμολογούντο αύτδν υίδν booO Αληύινδν ένώπιον βασιλέων «αΐ τυράννων, μηδόλω ήΜιοχυνόμανοι, **χαρβίρ** μέν **πιβτ«ύοντ· αύτή' έν ' δικαιοσύνη, στέματι** βέ **ύμολογούντο**

oeaito oaMH. W ή«·Φ>· **Aapmi** ναΜο μ Αμ ο **•έβο pwlkeMML 'lraivMn*4iesta MMMi pii eivMaai** ââ /mmmi **tiwi-.taabor,,«d MwotMHm. piawwto,** ηαα **pn (Moto et** MtttMKBUBta ' **Bit** chIm **frfetvM tilw obieèw4i** VtÎMB **Metari* eet** φμμ£μι **pietatiu LMriune ifitor voa, <Maia»>ao** ήΜήΜ **peobatia et rodpÂto koe Doo ipd**. ρΐοοοίω **a* grata· Mgattaa. XaaaaKi toaooa (at Aioiti·) ia vâbte iaotoaat, ao iaio oeaadaHaoator ladaoi ot Maboaiotoal ot afioo gaidaai ox tie gai ap«4 aoo ioMooMobav appdûator, gaoo VH taaota oooumaaioa oyaoAoa iora Aornaarit taagaaaa Boa raeto'aaotiaatoo. I»tad m iBoe tarbot; primat qaia** ηοοάβοΜήΜ **raeto at pie * tit, agaaAaaa aobia aat at «oa oadttoaAoai aequo, eraboaoetitaa. Quid aaim ai noa qôod aüi ieüoeatT Etaniai otiaai da aabbati raBiaaiona ladaaonm eomphtraa aeaadatiaabaator; at aoa idoo tamaa dariit Domian» aootor ot apoetoli illud fraagere, toiaino oaraatee ladaeoraet audediota et ru-, moree.. Lieot «axùae ladaooa refhtare ex aacria ' aeriptnria, ia qaibue eonoeaenai oaae traditor Seraphim in area annota vultibua iavioem ae intaentibua at humane forme inaoalpi tamquam eigne anthropomorphe; . fedle autotn eat itioa ax primia Qeneaia libri éapitibua ooufatare, unde patet Deum qnoque primum imaginae üaxiaae; ait enim: ftcteaaia Aom4m· *eJ WMtaMtMi lÎÎlèWIliàll·.* Mahn» raetani autem, quotquot eunt apud noa, et quibua Deo iubenle propter peoeata noetra aubditi aumua, pieturaa noa reapuunt, praeeertim qui aunt in iit dptinti ot' aapieatoa, inuno pum videant noa adorare imaginée relative et ad archetypum cqgitatione adorationem elevare, non ad ipaam materiam et tabulaa, laudant, nihil eobtra dioentea, cum acilieet adoration» rationem intellexerunt non eoae adorativpm, aod relativam. latud enim etiaug*>ud illoa aeeeptom eat; pingunt 'enim et ipd pedea, nuuius, faeiemqne prophetae quem' ite appellant, et reverentor et amplexantor imaginea. Minime igitur ex imaginibua hi ecaadaliaabuntor. Sunt tamen in illic hominaa illitterati, relativam adorationem non iateUigeetoa, qui haec aegre ferunt, et tamen causa eognita aoquieeeunt, praeeertim amuoti longa imaginum eontaecplatione. Deineepa, propterea quia MandaKaantor huiumodi hominea noatrit caeremoniis ot sacris myutoriia, eogemnr igitur illia abstinere et ea mm perageret Quid hoe ataltius? Reiiciamas igitur baptisma et saaetam communionem, quoniam et base illoa scandalisant, et ipsum illud reodors et aporto oontiteri Dei filium et Deum varum occo dominum nostrum leaum Christum, qiiod maxiara illoa enandaHoat Abait! Audientes enim (Motam ewe Dd filium, oxiliunt et vectae suas Miaduet et fat atom aswo spuunt At non ideo noa dootoeqsua aperto praedicare et eoafitori ilium Dei filium verum to regum et tyrannorum conspectu, minime onrbeocenOes, eerd* fusdira» oradtodm *AU* ia eeta· m sel** tom. Cum autem dioaat se timore, ne vulgares hominea, relativam aderatioMm non mtslUgeatee, imagtooe ' ipem tamquam deos revereri ot adorare ; todpiant, quod olim locarunt Imaetitae quoque ot Samaritae, tamoa id quoque venum praetextum oet. Nam apud nos orthodoxos plerique sunt Utittorati; adorantes tamen imaginea, non eaa dei-**

) Asodr·»*· £·
') 4 s'-V W, ei fa nasg. | *ĕ* ab», yr. asa.
·) roi *fi tufififint* W.
*) swepsb· W, test **sato** oerr. ®44a WVI^HBhs
») GtBeIr **M**

aal ΑναχήρΑττοντ« ,·ι« ••«ήριβ»·)„ * Μγο» ta popotatan, pfcwf * tecta λαό , μή ra tara; τήνσχβαχήν Mv elxtamv xpeontaqmv, (mvtm ta δβού xpoanratv aal Xayotav otata *9nf* laato* aal al Ίαραηλίται ara aal et Xapo-|«ha, ΑλλΑ aal τοϋτο χβάή Ara ·o4μα« · aai γώρ a·*' ήμίν τβί 4»»oMta« al «λ«*»; rfatv Αγρϊΐμ ματοι- χροσκυνοδντχ ta*C -*M&* ού AoomwOmv od(A λατρούουσιν ta taali, Αλλ' ApmqNrac, «ϋδύ oCtaocv daoapivoohm, ta ata Xprata ΑναφΑρσντι τήν προσχύνησιν, tqri^ίσν αύτοΟ τήν «ΙχΑχα- aal οβασιν Αρ»νώμ·ν« λέγκν, ta ή api) τή tataec Aal τύ itpmttavaov Sttpfrfvet, xata pqmv 4 μέγα Βασίλιιο . Ούιέν aapl τήν àm μέχρι nota οί otaw ιφοτχυνούντχ etaA; καρββλώβήοβν ή «ΐ; ιίβαλαλατρ«ίαν έξίπισβν. ΤΑν 8Α δ'-ον τή Αν ΝιχαίφτΑ Αιύτορον Αγία συνόδου χβνένα Αδύνατον oaptmpeδήναι, deep αιτώσδ·' xdvu γΑρ Ap*ta aal χαλώ; Αχόν Αχαοφώνηται aal taHraraa aal iv vocata» πολοαριδμήτφ Ανδρών Αγίαν ουνΜήρ, Αν ή τά πνΛμα τό Αγιον καρήν πόντο έμανέον αύτοΰ aal φοπίζον aol δδηγοΟν πρό αύτήν τήν Αλήδααν- M aal 6αΑ πόση; τή οίχσυμένη aal παρά edvtmv AtaAv aal φυλών aal γινών Αομίνοι παραδτχδέντα aal μέχρι τή αήμορον μοτ* «ύλα^οία AvrapvtÇAfUvov, 6«b πόση , φημί, τή; Ανατολιχή έχχλησία a«A τών taoχοιμΑνον aal xeiAopivmv ataf Γραϊχών, "ΡέΜσών, '|βήρο»ν, "Apd^ww, Βουλγόρ·», 'φλβανών, Βλίχβν, Μαλοόβην aal αύτών φημι τών αίρχτιχών Χâρmv aal Άρμονίον aal ΤβΧΜβιτών χαί Κοατών aal τΑν σχισματιχών παπιστών aal Ά^υσσινών aal Αλλον κολλώνχβτχχόμχνον. 'Αλλά χΑν*) τοί; ναοί; τΑν Λουθηρανών (8ομον «ίχόνα Αγία Πέτρου aal ΰαύλου χαί αύτοΟ τοΟ ατοτήρο ήμών, τΑ; μέν ίσταμΑνα Αν τοί αύτών δυσιβστηρίοι , τ'Α 8Α χβί ΑαρορημΑν·; έπί χινΑχον Αν τοίχοι; τΑν χβρ' αύτοί *) ναών, χαδΑ βή σύν »·Φ χαί ααρ' ύμίν αύτοί; Αλκίζομτν βαον otaot χ41 δτΑσασδβι αύτΑ χάϊ χροσχυνήσβι αύτό σχχτιχώ , ού λβτρουτιχΑ;- γΑρ μόνη» λαψούομον. 'Εώμον έξ ών έχομιν πρό αύτοί»; riutv xxpl τοΰτον ένταύδα τΑ πλοίον«- οοφααΑμαομον 4Α βύτού «ί τήνΑνΑγνβσιν τΑν πραχτιχβν τή ζ*-ή συνόδου χαί ιφύ; τού ύπέρ τΑν Αγίοον oixtaav λίγου τΑν βιβοηχΑλκν χαί <Ι; tà mpl oixAwv βιβλίον Ίοοννου τού Ααμο^χηνοΟ χαί τοΟ μακαρίου θοοΜρον τοΟ Χτουβίτου χαί Αλλαν.

ΤΑ δΑ Απί τέλου touwovi τών κροΜσοοον σημαούμονβ χοϋ ΑαάγγολλΑμονα «Ανυ ούχταιβ χαί αβρά πώ·_σΐ} τή Ανατολιχή Αρ»οU{eu (Αχχλήοία) προσφιλή το χάϊ πορια Μήτα, δήλονέτι χυρβΗισή τή; Αφοτή; aal Αοοφιλο Ο; τοϋτη σύν »οφ αννορνφ το χαί ουλλήατορι τή αορί τΑ Αρ»Α δόγματα συνεχή „ ΑνογβρΑήσοτοχ χαί Αοίο νοώ Αουν&νόΑι ή Αγγύ ΑουνδΙνου οί δόξαν τοΟ Αρχηγού χαί τολοιάτοΟ τΑν Αγοδών δοοΟ χαί χληΑήσοτβι ή Έχχλησία τή; δμονοία , Αν φ «2 το Αχχλησιαστιχ*! ΑχολουΜβα χοι «ροοουχβΐ γονή* οοντοκ χαί ή »οία χαί ΙορΑ λοιτουργία Αατολοοδήαβται Αλληνιστί το χαί Αγγλιστί καρέ τΑ Ιορέοον aal Amoxtaav τΑν Αφ' έχατέροτ» τΑν γονών, Έλλήνοον το δηλαδή δρδοβόξοον χαί τΑν ψιλουαοβΑν τή; Αρχαία πίστοβ λοιψΑναν τή Βροττβννία ήδη σύν ήμίν AwMvwv, χαί δοξασδήσοται Α δφιστο πάνταν δοί . ΠορΙ βΑ τών Αξοχρέαηον «αΐ συγχαρήσοοον, ών Αν* τβΟδα μνοίαν ποιτίοδο, μή χοιμίναν βμα; δνομοστί, τοΟτέ φαμον, ώ τα 4ή** παρ' ήμμ» σύν χρόνφ γογραμμέναν χαί Αγνοκμένοον, μηδέν τή Αρδοδδξου Ανατολιχή αίοτοα; xai vikv βύαβ^Αν χαί δοίαν δσγ* ptaoov παρα^λαατομένιον, γβνήσοται πόντιο ή προσήκουσα χαί Ανδοχομένη οΐαονομία χαί συγχα«φο«^ Ιdiot aoe taooqaaao Aooo oAoraet, oo4 iatonvgaoi ototiai roopooAoat: ad Obriotra adoHtioaoao nfoMaOoa, boaoooMoo οέαο haa»iaoaii oé iaAoovofoti dfooro ooIoat: taagiab hoaor oii οιοώοίγμα· madt, at ott ooagaao BooMαβ. Ita odoroatoi aüaiato ad haao dira M ia Me vaefflaraat vel ia idololatria» iaeidoraat. Coaoaoai aatra IX alteotao •aaetao XleaeoAo ojnaodi toBoro aoe poanum·, at poetalotli Optio» ooiai ot recthita» itte peoaaatiatai ot doeretao eat ia Ma fre»aoatio· ·«·«·teroai virore· eyaodo, ia qea epbfywi oaaetee ederat, oaao loopirin iDoo ei iDaeiioaa· et omm Amom ad ipoaat veritatem. Qaaro etiam ia ornei tamam orbe ab eeoatam oatioaibo· et geatibae et itirpiWm roeoptai ot ad tame diota metata pietate ooBtar, ib eaiveraa aettieet orioataH eoetooia et a Graoeii oi mbioeti· ot obtomperaatibux, a Baota, Iberia, Arabiboi, Balgarm, Albaaeaidbea, Valaebia, Moldavie ot ab ipeia ήβοφ» baerotieii Syrii et Anteatia, laoobitii et Coptio, et a wbioratieie papiati· et Abymiab et alii· maltia lerviter. Qeia etiam ia Letheruorem templi· vidimus «aerae itaafiaee Petri ei PaeN ot ipehu aoatri oaivatoria, partim ia eltaribm eontm eoHoeatae, partim ii tabali· mopomoo ia parietibee traplorom illorem, oioet etiam Deo adiavaate etiam aped voe «perimo· qeam» primam fere et imagiaee eoaepieiaatur ia templi· et voe iHaa adoretie, relative, poa adorative, qeeaiam Deam ioikm adoramaa. Kx iia qoae de hae re dieore adveroe· illo· poammoe, hie ptanm« omittimee, iHoeqee ad aeta VII iywodi et ad doetoram eermoMe de «aeri» imagiaibee et ad libram de imagikiboe loboasii Damaeeeni, beati Theodori Studitae olioramqae legendam noiieimu.

K

Quae vero aeb finem propomtioaum haram •igaifieantar et noatiantur rant plane optanda et niveriae orieataH eoeleaiae aoceptieoimo ot exoptata; ««licet ha® deeiderata et pia, Deo adiovaote et opitulanto, de reotto dogmatiboo «wuenrâoe effecte, aediAeabitar etiam eaaotam templam Loadiai vel prope Loadiaam ad gloriam ereatorie et perfectori· omniam boaorem Dei, et jtafeeia eoaeeadiar appellabitar, abi eoa eohua eoeleeiaetioae eamernoaiae et prae» teat, oed etiam «aerouoiii Htargia peragoter graeee et aagHco a «aoocdotibu ot epieeopie ntriaeqae goetb, Graoeoram eetbedoxorom aeiMeet et. piarem veteri· fidei ia Britaaaie relfeaiamm iam aobioeam iinuati«etiam, ot glorifieabitar oamiern aMadmao Deoa. Do exeeptionibu aatra ot eoMoeeioaibao qaarem Me m«atineem fecit», eoa taawa expreeoo eoo «igai(eaatea, hoc dieimne: oam illae poethae dioorti Mriptao feeviat ot nobte iaaotearíat, aaBo fidei orthodoxae orientai!· ot piorem laactonHnqee dogmetam damae, fiet ιμαο a nobi· debita et idonoa feeibtu iadnlgeatiaqne, qooad (eri Beet, cam oyaodioo tameo et aeeorato examine, ne qoid ex

') Ιοαι Χ. M
C.
·) wp^αό»·*ν CW.

ibov έγχωροή H** συνοδική ίμω; Md άηριβοO; διαοχέψιω^ fa μή λίΐδωμέν τι τών δ«ίων τή; «(ατMK δογμάτων ίξ άπροσιξια Μραχ«ράξανη ή Λω; μιταποιήσκντχ . Τά ii τήν ούν•Λοφ dueyspfiqao· μένην έκοίνην τή δμονοία έχχλησιάν tauMtota ὑπδ τήν διοίπησιν τβο μαχαριωτάτ*» «du* Md πατριάρχω» 'Αλιξανδρνία , έπβνοΟμον τά μέγιστα Md άποδνχδμ«δα ώ πάνν το^το έοΜμμένω; καί tatpiστω; ^ποφβνΗν- τσΟτο γάρ xai «ap' ήμίν sitar** «ίοί γίρ iv ταΐ βιοιχήσισι τοO ra Κωνσταντινοοπδλ·ω πατριάρχου xai τΑν άλλ»νν χατριαρχΑν τμ· αΟταί τινβ έχχληοίαι xai μονβστήριβ τφ ώράνη» τββ Ιιροσολύμων πατριάρχου άφωσιωμέν* aa x«i άναrsÂtipiv*, ατββροχήγιαχΑ μτιδχια χατονομαζδμΓναΐxal sl*t γένοιτο «ύτο, δψη 6 χύριβ , tv' ώ ώαρροϋντω ύμνί έπαγγέλλ·σδ< κατ' Ivtav ζήλον.

Κάν τή βασιλική τοO tamsfou Παύλου ol άνατολικοί όρδόβοξοι iidaxoïtoc ή δ ὑπδ τοδ Άλιξανδρ<ία άπέστβλμένο χαί μόνο xai ούν άλλα; τήν iιράν ούν ύμίν ήδη ivmbstoÎ ta xai δμονοοΰσι par* παρρησία; ixraXiaaiav λβιτουργίαν tv ixaripa τή διαλέχτφ, έλληνιστί δηλονότι xal άγγλιστί, ai; δόξαν τού μιγάλου θτοO χιά πατρδ ήμΑν 'Ιησού Χριστού xal καύχημα έκατίρων τΑν ·ύγ·ν·σΓαίη*ν Χ«ριδόξων γινών, "Αγγλων. τ« xai 'Ελλήνων, xai ήμΑν κνίυματιχήν «ύφροσύνην χαί άγαλλίασιν. Ίσω δέ xal o! σχισματικοί παπισταί μτταμιλημώένη χαί aùrol τή; άχοστασία , συνέλδοι·ν χαι ouvaveAaiav δμονοήσαντχ; χα! -συμιρρονήσαντχ ύμίν ra χαί ήμΕν ήδη συννωΜΕσιν (ίλλήλοι;. Π·ρί δέ τή ' λχιτουργία , ή-ιινι χροσήχόν έστιν ήμίν χαί oixaiôtappv χρήσδ*, ήμΕν. δοκχΕ χραίττονα «Ίναι πασών τήν τοO έν άγια ιωάννου τοO Χρυσοστόμου- ταύτη γάρ of χανταχού γή οικουμένη; δρδόδοξοι άνατολύιοί χριστιανοί μάλιστα χρΑνται, Γραικοί, 'Ρώσοι, Ίβηρ« , Άραβα;, Βλάχο Βούλγαροι, 'Αλβανοί* χαί οί λοιποί κάντα ι-ΰΜβτΕ; χαί δρΜβοξοι· ταϋτην προτρέπομχν ύμά ai; τήν πάτριον ύμών διάλιχτον ματαφράσαντ τ ή έλληνιστί, ώ συντέΑβιται, χρήσδαι· ούτω γάρ.έσται ή μ<τά πάντων δρδοδόξων γχνΑν τή; άνατολιχή έχχλησία Ινωσι χαί δμδνοια βφδία τ« χαί άσφαλχστέρα χαί «ύαπδδοχτο , δταν'τά έχ παίδων αίδισμένα χαί ιϋλαβιία έχόμχνα χαί άχούωσιν έχάστοτ» χαί άναγινώαχωσι· τά γάρ άλλω έχοντα, κάν ήδη ώσι, κάν λόγοι, χάν διδασκαλία άποστρέφονται έκαστοι ώ άήδη χαί ·ί γέλωτα έχλύονται. Ei δέ τινα ώ έπουσιώδη βούλοισδ· ταύτη έξαιρηθήνά xspl τούτου, ai βούλ«σδκ, ματά τούτα έπιστοίλατ· ή τφ Ιιροσολύμων πατριάρχη ή' τφ Αλ*ξανδρ«ία , xai δ Iv παρ' αυτών χαί τή έν Κωνσταπνουπδλαι 1«ρά ηΑν άρχιαρέων συνόδου «ϋλογοφανέ χριδβίη το χ«ί άπο-φανδοίη, γ«νήάται πάντω - aï'μέντα M τι τδ παραβλάητον χάν μιχρδν τήν atafiauav, ούχ άχοδ«ξόμοδα. Χαίρομιν δέ χαί σχιρτώμον άγαλλιώμονο δρΑντο τδ πορί τήν Ινωσιν χαί δμδνοκν ύμΑν μ·τά τή ιύσοβοΰ άνατολιχή έκχλησία πρόδυμον, χαί χιΕρα οί . δοδν άνατοίνομον χαί προο«νχόρονα έχτ·νώ , tv' ώ; έλπίζομον taO συνάρσβί. καί ή έχβαοι τή ίλκίδο ήμών καί ύμΑν προδυμίβ γένηταΐ' τδ γάβ τέλο έοτΐ τδ στοφβνούν τδ έργον, ώ ποινή λέγιται. Καί ταΟτα'μέν άποχρόντω; «Ιρήσδαι οίδμβάα, δσον ορό αδτοαχέδιον έξ ύπογυίου, ώ δ χβρδ ήμίν συν«χώρ«ι, πρδ τά προβληβκίσα αδοδδβν προδέσ» άπδπριβιν.

Προαοτέάη δ' έν τφ τέλ« χαί ή (ώ *προδπ·οχδμ<δα* έν άρχή τή γραφή ταύτη) άποοταλοΐαά ποτο τοί αύτδδι άπολογία χόρΐ τοO πΑ χρατχΐ χαί πιστιύ« ή άνατολιπή τοO Χριστού δρδόβοξο; έχχληαία, ήν χαί έσχομμένω χαί οδμονΑ άναγνώαοβδο. Ό H' Ροδ; τή; οίρήνη διά τΑν αύτού οΙχτιρμΑν, δ έλδών Ενα τδ άπολωλδ έχζητήση χρόβατον, δ χαί αδρών τούτο καί άρα έπ' ώμων χαϊτή αδτοO πωμνή ανγκαταλέξα Ιφή Iv άλλήλοο; δμώ^αιν χαΐ έμορροαδ-

oMstia IM dopaoxtibaa oaottaaior daftwiaww a ναέ oaurioo iatprodoatM iauaat«*aa. Quod Mio* IBs* Doe odiovaaie fatnroai oooeordiao ∘∘∘lμ ῖo β» sub diooeeoi baatieeiMi papao at patriarohao Al*·xandriaa oose prepoaiti·, auudaae hoe laudamua et aoclplBua at plaae eoasidorate et pi* propositam. Hoe Mi* apud bm ia oomaotudiM a*t; a«mt onba ia dioeoasibua Coaatautiaepolita Bi ationusque patriareharu· haiuamodi ooeleaiae et Boeasteria oedi Hieroooly*itani patriarôbpo ooaseenta et dedicata, quae stMTopegiaoa aaouaoteria appellantur. Utiaain igitur Dee Jargiente flat iatud aicut voadivino fervore pollicemini.

Et in divi Pauli biuilioa orientalea orthodoxi episcopi vel qui ab Alexandrino patriarcha missus erit, seu solus seu cum aliis, sacram una cum vobis iam consentieatibus et coniunctis liturgiam libere peragant in utraque lingua, graece scilicet et angHce, ad gloriam Dei riiagni et patria nostri leau Christi' et laudem utrittaque nobilis et clarae gentis, Anglorum et Graecorum, et ad nostrum spiritale gaadium et laetitiam. Forsitan etiam papiste* schismatici ad poenitentiam conversi, relicta apostasia, convenient et eoniungentur concordes et consentientes vobis nobisque iam invicem coniunctis. De liturgie autem qua nos uti maxime idoneum et consentaneum est, nobis' videtur divi lohanpis Chryèostomi optima esse. Hac ebim qui sunt ubicumque terrarum orthodoxi orientales cbpstiam potissimum ùtuntùr, Graeci, Rumi, Iberi, Arabes, Valachi, Bulgari, Albanenses et reliqui omnes religiosi et orthodoxi. Hac vos quoque 'utamini hortamur vel in. patrütn vestrorum linguam conversa vel graece sicut composite fuit. Sic enim cum omnibus ecclesiae orientalis orthodoxis gentibus unio et concordia facilis et tutior et acceptissima erit, cum audiant semper et legant ea quibus a pueritia, adsueverunt et quae religiose coluntur; quae enim aliter fiunt, seu more» seu sermones seu doctrinae, respuunt omnia ut insolite et in risum solvuntur. Si quae tamen ut superfine ex illa demere velitis, de his posthac scribite, si libet, vel ad Hierosolymitanum vel ad 'Alexandrmqm patriarcham, et quodcumque ab illis et a sacro antistitum Constantinopoli concilio probabile indicabitur et proclamabitur, illud flet. Si quid tamen vel minimum pietatem laedat, non recipiemus. Gaudemus autem et exsultamus in laetitia vestrum de Unitate et concordia cum sancta orientali ecclesia studium videntes, manusque ad Deum tendimus, enixe qrantes, ut Dei auxilio sicut speramus, ita eveniat spei nostrae et studii vestri exitus; finis enim coronat, ut vulgo dicunt, opus. Et haec quidem sufficere' arbitramur utpote ex tempore Iφoo exposite, quantum temporio spatium aiaebat,» reepoasionem ad pfropoaitionee istinc miasas.

Adiecta est in calce (sicut ab initio scriptionis huius polliciti sumus) etiam illa quae istac oli* missa est defensio et expositio fidei quam habet et credit orientalia Christi orthodoxa ecclesia quamque attente et benigne psrlegotia. Deus tatqm pScis·sua misericordia, qui «Mώ fuosrvrs ese* f*M ornmit «t tevaatem humaris sute imposuit at is gregem suum congregavit, eo»-

M- *M livgiMWy ttd*

ν»Γ» ν«ύσ«ι uni νόβ παναγίου «ν«1|ρ·το , frocs tMc ₹M tareoib; dp' ήρ·ν ₹y χρόνων διαστήσαντικ συν«λMν mI eWt« έν dydwi 6βίλφιχή τ» χαί *ipatolef* «k τδ «Ατά, ΑαστινΑξαντα χαί *ntfi»* mu Απωσαμένβυ tic MροΜηοαημμόνα ούχ δρH πρβλήφβί, έν «upfy συλλήπτορι Mi μ«>' ήμ4ν tu ₹τνόοΦ si; ₹UC· πατρδ;, υιού m! Αγίου πν«ύματο , too ένδ Mi μόνου τή φύσ«ι bsoO, Αμήν.

•entrante et interveniente spiritu «ancto, ut iati ••fraga# iam diu ·. nobia oodvestaai «total nobisea· et ₹tera ia frater·· caritate et concordia, •bieotte et valde exeaaaia falsis opinionibus, ta Dao auxiliatore at sobiacum unum float ad gloriae patris at filii et «piritu· «ancti, unia· et unici natura DqL Aman.

Za angUco eaeaeplari (Willianu, op. eit,, f. f7) kaee praeterea adduntur treneiata, ut *udetur, «· autofrapio praeeo:*

The answers he^s described to the propoeala sent from Britain, were drawn up by a aynodical judgement and determination of the Eastern church; after the moat matura deliberation· of th· lord Jeremias the moat holy oecumenical patriarch of Constantinople tire new Rome, and the moat holy and moot blamed patriarch», the lord Samuel of Alexandria, and the lord Chrysanthus of Jerusalem, with the holy metropolitan· and the holy clergy of the groat church of Christ in Constantinople in council assembled, in the year 1718, in the month of April, day ₹9

NB. The foregoing paper, wm in the original drawn up by the tord Chrysanthus the preaent patriach of Jeruaalem.

APPSVDIX A.

A *epnodiced anncer it tie geuetion, teiat* are *tie* •onMnsa/s *of tie oriented durd of tie Grecian* ■*artiodoa,* mat *to tie looere of tie Greek cittrek* m *Britain* tn *tie pear gf our Lord K11'*

4- Ούχ Ανάξιον ιύαγγ«λιχή πολιτεία , ΑλλΑ μ ! λίαν έπάξιον δήπουΗν Αύραν Ανοίγκν «τοί διδασκαλία τφ χρούοντι ταί τφ φιλοπ«υστοΟντι τά Απαντήοβι φιλ»ργ«ίν |ξ έτοιμου τού «ίληχδτα htdhtv ταύτη ₹ντέχβσΑαι χαί γάρ έτοιμου; έαυτού έχτιν ύπδ τού Αποστολιχού παρ·σχ·υ4σΑημ·ν έπιτΑγματο; πρδ Απολογίαν παντι τφ .λόγον ήμ«; αίτούντι ταύτη Ivsxtv τή έν ήμ14 έλπίβο , xal τούτο ποιούντχ μ·τδ πραύτητο έν ΑγαΑή συν»ιδήσ«ι ₹, ώ ₹ήΧΑ ·ί χαί Αφ' έαυτάν οδτ« dtctiv τί έσμ»ν (χάνοι ούτ« μήν έννοήσαι, Αλλά πρδ τδν έξ«υρόντα πίσαν όδδν έπιστήμη »«! διδωχδτα ,Ίαχώβ τφ παιδί αύτού χαί Ισραήλ τφ ήγαπημένφ ύπ' αύτοΟ ₹ Ανατ»ίνοντ« , έχ τδ>ν παρ' αύτού χαί τού υιού χαί λόγου αυτού, έν φ oIΑησαυροί τή; σοφία χαί τή; ₹ννώσιω χαί τοΟ παρακλήτου πνεύματο τοί όρΑοδόξοι Αιέοχαλυπτομένων σακηριωδΑν διδαγμάτων, οf; ένί>αλαμ«υομένη ₹αριφέρ ή «υσέβ«ια, τά Απολογία πραγμαηυόμιΑβ πάσαν άλλοτριαν Αποφ«ΰγ«ν μτμαΑηχδττΐ τή τού 'χορίου διδασκαλία φωνήν xtet έννοιαν.

Έπ»(π·ρ οάν χαί τά νύν ούχ οίδ' δπω .φιλοπραγμοναίν ₹ιν atp(τινα τβν xah' ήμ< χιντ,δένη , προύβΑλοντο ήμίν έρντήακ; έχχληαιααηχΑν ύποHattev ίπάχρισιν αίτοΟντ·;, δπύβα; δ»}λαδή τδν dpcfrμδν μυστήρια. ttpcaftoûpi ή πρδ Ανατολήν xab' ήμΑ χαδολιχή χαί Αποστολιχή έχχλήαία, χαί οία π«ρί τού Μου μυστηρίου τή «ύχαριστία φρονοΟμαν δτι π«ρί τοΟ φωτίσματο , ·ί Αναγχαίον τοί βρέφασίν έστι, δηλονότι τδ βΑπτιομα, χαί τινων ζητημάτων tupi αύτδ ίΗωρουμένων· ₹ί τ» τή; Αρχκρωσύνή , «ί Αναγχαία τυγχΑνιι τή έχχλησιφ, χαί *d ί* Αρχι«ρ·ύ Hiφ vopofrwif ιοί; πρ<σβυτέροι; έφίσταται, χαί «ίπ«ρ έναντι»; φέρονται ταί γραφαί; «ί A^μίνν

Quaereatibeu juid tentèrent orientalie eeeieeùu Gnti-i ortiodooi ifiwddii reepuuio, ad fcdtliu Graeoa» amicoe t'n *Britannia degentei trenemiiea anno Dentini noetri MDCLXXU.*

+ Evangelico haudquaquum indignum eat institute, imano vero digntoeimum, ut ianuam putoanti nunquam non aperiant, atque interroganti facere in promptu aatto enitantur, quo· rebus totis ut incumberent »or» divina depatavit. Etenim apoatolico accincti sumus mandato, ut *faratoe eoUieanuu* eo» (eadem utique de eanea) *ad eati^factionent* emni *potienti not rationein de ea, fttaed nobit eat, tpe:* hoc ipsum vero cwm *ntodeetia ot oontdenda bona* faciamus, iuxta mandatum quod accepimus, *fuoniam* •en *munit etffleintoe alifaid ex noHt ipei* eloqui, imapo neque *eogitare.* Quamobrem ad eum *φΰ oaeneat edineenit emutatu ecientiae eatnfue oetendit lacd patro tuo et lerail dilecte tua* intendentes, ex salutaribus instituti·, in quibus inclusa pietas traducitur, quae per se ipsupi perque filium ac verbum suum, *in fuo eunt ondet tieeeneri tepieniiae et eeientiae,* et per spiritum paracletum fidelibus revelavit, reaponaiones componere molimur, id quidem luminis indidem adepti, quo vel dictionem vel cogitationem ab scientis Domini alienam penitus effugiamus.

Porro nonnulli hac aetate ad accuratam quarundam, ex ito quae gerhntur apud nos, rerum inquisitionem, qua de causa nescio permoti, de dogmstibiu ecclesiasticis quaestiones proposuero nobis, responsum utique flagitantes, quot nimirum «aersmenta admittat catholica atque apostolic· nostra orientalis ecclesia, quidve de divino eucharistiae sacramento sentiamus; pouetsrea circa illuminationem aive bapttomnm sitne inftmtibue neceeaarius, •c nonnullas huc «pectantes quaestiones proposuere; item utrum necessarius in ecclesia episcopatus caetertoqae sacerdotibus dispositione divina pontifex sit praefectus;, item utrum contrariam sacris

·) I Petr. ΠΙ, IA 1«.
■) Baneh. ΠΙ, m.
·) Cakm.II, A

• Cstobsr 1st· libsthn a btoayato patr. Ceastaatlsopnt «uper.Çsftnilitsriin «rrerite· se emti imprtat·· praeamMs edHas. 'una esa «ysoda Htomolyaütaaa grseee st lattes predUS Parteto 1ST· esis MlktasU·) Ptewqasret) · cMgn<attoas 8 Maori, ate·· ab «edam mimtata· itito, *ίτη* Haas prslmtorsm liitlr·!· iimtm Hardsteas. «te Ha st vsntoasm ₹·» sd frusta casti· (avsrit, tam te emCWtoto.*Cuuil.* repHtH LXl μ«A Midsnart etiam eam gtsses ettettesK.J.UnmsltolL.I.C.Weisma-'bai·. dppssdte Mrenaa tgstosltosrum «mimiss etomteNt; ₹am ₹, .|« >144·?, mtata. asd gmsm tsatmn «t «mtoris ssbsateMmAsu J· ₹htea te tyhonasMs OmetsnttespsMtam qa·· tesaiMtar: ·₹tasmmû4 tUfacm, L I ₹), μ «SOI. «wdstei «Mto ««««μ ₹Ma la has nm J. D. ₹M 4₹ρM ₹ i. XXXIV b, μ, ₹ΤΠ47

aïpqàpsvw ἀνδρ* τ« καὶ γυναῖκα , nui *Un* ἡ μ Λο-λικὴ τοὺ Χριστοὺ ἰχκλησία ἰσ*στ« dsl ὄρατὴ ««1 ^ντπισφαλὴ · *ηιρί* τ* προσκυνήστε τὼν Ἁγίων χαὶ τὴ Αναφορικὴ τὼν *ἰκὄνων προσχυνήσχω , καὶ π«ρὶ διαταττομίνη νηστ*ία καὶ Αποχὴ τιύων βραη»άτ**ν, ^οἱ—gap! τὼν ἀμφισβιγιουμίνων τὴ παλαιὰ διαθήκη βιβλίων, Τρβίον, Ἰουδὴ#, Σοφία , Ἐχκλησιαστοὺ, Βαρούχ καὶ Μακικαβαίων, «!γ« μίρο ιγραφὴ λογιζόμ<6α τοὺτα ἡ ὼ ἰὔνιχὴ rw<Ἀἀπὸβἀλ^.ομ<ν, — τοδν»*«ν ε> θτμιϊδν Ιἰοξτν ἡμίνγΑ ^ρωτήσηι αὐτὼν . δλω 'παραδραμτὶν σ.ωπὴ, ἵνα μ+κ σὺν ἀλλοι κα! λὸγον ἀμτλτία ἀπαιτηθὼμιγ, ἀλλὰ μιχρά τίνο Απο-.λὸγια αὐτοσχβδίω τί γ« νὺν αὐτὰ ἠξιώσαμιν ἰν *inÀt'jVïïvt* ἀ^ηΙΗία, **xaif** ἰσον ἡμὶν δ πολλὴ; γίμων τὴ ἀχαιρία καιρὸ; συνιχὼρησ* τὴν τὴ σιωπὴ κατηγορίαν ἀπόφὺγίιν.

Μυστήρια μὲν οὺν ἰπτὰ τδν ἀριϋμδν πλουτούμ*ν ιτοί ἰρωτώσι φχμινι ιὐαγὴ **xal** σ*βάσμ·.α ἰχ τὼν αρ/ἠiΗν χρόνων, ἰξ *If.'r* πρδ ἡμὰ χατηηιλώη τδ ἰ*ρδν «ὐαγγίλιον, ἀληϋὴ τὰ πάντα χαὶ βναγχαία τυγχάνοντα πρδ τὴν τὼν πιστὼν σωτηριαν- ὼν πρώτον μὶν ἰστι τδ-ἁγιον βάπτισμα, ἰν φ ἀφίίται τδ πρσπα/ὸρικδν Αμάρτημα, ἰτι χαὶ τὰ κατ', ἰνίργιιαν, ἰχ—ἀὺικ **jui!** ταὺτά ἰστι- δι' οὺ πντυματιχὼ ἀναγιννώμχνάι, δδοιπόροι πρδ τὴν Αιὼνιον ζωὴν αὺϭτ γινόμιΑαἰ Asûtspov δὲ τδ τοὺ ἁγιου μὺρου, ἰν φ τὴν πνιυματιχὴν ἴσχὺν ἀναλαμβάνομιν τοὺ ἴὺνασίήαι παρρησία χηρὺότιν ὅπιρ ἰν τὴ χαρδίφ πιστ*ὺομ<ν. Τρίτον τδ τὴ ἁγια μ·ταλήψ*ω , **iy** φ πνιυματιχ& τριφόμινοι ρΛ»ντηροὺμ*&ά τ* χαὶ αὺ ομιν ἰν τὴ χατά πνιύμα ζωὴ. Τέταρτον τὸ τὴ μβτανοία , δι' οὺ τὼν κατ' ἰνίργ*ιαν Αμαρτημάτων ἀφι*μίνων. τὰ ἁγαϭά α-ὺϊΗ ἀναλαμβάνιται ἰν τφ ἀνἰΤρώπφ τὰ διὰ τὴ ἁμαρτία Απολωλὸτα. Πίμπτον τδ τοὺ γάμου, ἰπιρ ὑπδ τοὺ ἀποστὸλου τρανὼ μυστήριον φαίνεται χηρυττόμινον. Ἔχτον τδ τὴ ἰ*ρωσὺνη ν*νομο#·«τημίνον ὑπὸ Χριστοὺ, μ«ταδοτικδν 6*ία χὰριτο χαὶ τν,ιστικδν τὼν λοιπὼν μυστηρίων. Ἑβδομον τδ χρίσμα, τδ παρ' ηβὶν χα! ·ὕχίλαιον, δ χαὶ διττὸν |χ*ι τδ ἀποτίλισμα, τδ μὶν φίρτιν πρδ Γασιν ψυχὴ , τδ δὶ πρδ ἰασιν σὼματο . .

lisp! δὶ τοὺ φριχτοὺ μυστηρίου τὴ ιὺχαριστία πιστιὺομ*ν χαὶ ὸμολογοὺμὶν ἀδιστάχτω , δτι τδ ζὼν σὼμα τοὺ κυρίου ἡμὼν Ιησοὺ Χριστοὺ πάρχστιν ἀοράτω πραγματικὴ παρουσίφ ἰν τφ μυστηρίφ. Ἐν γάρ τφ sinstv τδν λαιτουργοὺντα ἰ*ρια μἰ*τὰ τὰ χυριαχὰ λογία- **Πδίησο» τδν μὶν ἀρτον τοὺτον τἰμιον σὼμα τοὺ Χριστοὺ σου, τδ δὶ ἰν τφ ποτηρίφ** τοὺτη· **τἰμιον αἰμα** τοὺ .Χριστοὺ **σου. μ<ταβαλὼν τφ πν*ὺματἰ σου τφ Αγίφ,** τὸτι τὴ ἰνιργἰίφυτοὺ παναγίου πνιὺματο ὕπ*ρφυὼ χαὶ ἀρρήτω δ μὶν ἀρτο μ*ταποι«ίται *ἰ αὺτδ ixsf-zs τδ ἰδιον σὼμα τοὺ σωτὴρο Χριστοὺ πραγματικὴ καὶ Αληθὼ χαὶ χυρἰώ , δ δἰ οἰνο *ἰ τδ ζωηρὸν αἰμα αὺτοὺ. Καὶ αὺτδν δλον τδν Χριστὸν πιστ*ὺομ*ν »Γναι τδν πρασφἰροντα καὶ προσρ«ρδμ*νον χαὶ προσδιχὸμτνον χαὶ διαδιδόμ*νον ἁπαξάπασι χαὶ δλδχληρον ἁπα*ὼ ἰσϭιὸμ*νον. Οἱ μέντοι ἀξἰω μ*ταλαβὸντ αὺτοὺ ζωοποιοὺνται, ἰνοὺμ*νοι αὺτφ τφ Χριστφ- οἳ δἰ ἀναξἰω , κατακρἰνοντ*α χαὶ ιἰ δλιάρον βἰπτουσιν ἰαυτοὺ . *Οπ*ρ μυστήριον καὶ λατριία ἰστι καὶ λἰγ*ται, χαὶ 6«οπρ<πὼ ἰν αὺτφ λατριὺπαι τδ τ«6*ωμίνον σὼμα τοὺ σωτὴρο Χριστοὺ' χαὶ **6υσία** προσφἰρ*ται **taip** πάντων τὼν ὸρ*οδὸξων χριστιανὼν ζὼντων χαὶ χχχοιμημὰνων.

Ilspt' δὶ 'τοὺ φωτἰσματο πιστ«ὺομ*ν, ἰτι πάσιν ἁπλὼ τοὶ βριῖρ*σιν ἀναγχαιὸτατὸν ἰστι τδ βάπτισμα, δι' οὺ σφραγἰδα λαμβάνουσι τοΟ *ἰν«' δούλου Χοιστοὺ χα! ἀποταττὸμινα τὼ σατάνά δι' ἀνιὼδχου , scripturin ducant vitam, qui ex utroque sexu eaelibem elegere; item num catbqliea.Christi ecdesia perpetuo visibili* fatura sit et infallibilis; insuper et circa sanctorum cultum et eam, quae imaginibus exhibetur, venerationem; item circa ieiunium, et· indictam a quibusdam oibis abstinentiam;' item et circa Stonnullos, quo* in controversiam forant, veteri* testamenti libros, scilicet Tobiae, ludith, Epclesiastaq, Baruch ' et Maccabaeorum ; talea, iniquam, utrum inter sacra biblis reeenseamüs, an velut 'profana 'quaedam et extraneo reiiciamus, interrogavere. Ea re haudquâquam aequum duximus huiuamodi quaestiones silentio penitus praeterire, ne a nobia cum aliorum, tum neglectionis ratio exigeretur;' quin potiux- dignas omnino censuimu*, quibus e vestigio aliqua saltem brevi, licet inculta, at ex simplicissimae veritatis fonte traducta responsione safflirclriinus. quatenus id nos tempori*. non ita quidem opportuni, ab silentii incusatione sivit exsolvere.

Interrogantibus itaque dicimus, sancta ac veneranda septenario numero esse apud nos sacramenta, ex quo primum sacri evangetii nobis lumen illuxit, singula quidem certissima atque saluti fidelium perquam necessaria. Primum est sanctum baptisma, in quo peccatum originale deletur, nec non et actuale, si quod in suscipiente reperiatur: per quod et spiritualiter regenerati, in viam vitae aeternae denuo introducimur. Secundum est sanctum chrisma, in quo spirituali robore donamur, quo libere ac firmiter possimus ore promere quod corde credimus. Tertium est sanetae communionis sacramentum, in quo spiritualiter refecti, in ea quae secundum spiritum est vita conservamur ac proficimus. Quartum, paenitentia, per quam dimissis homini actualiter peccatis, ea quibus per peccatum fuerat exspoliatus bona restituuntur. Quintum est matrimonium, quod aperte declarat apostolus esse sacramentum. Sextum est ordinis sacramentum a Christo institutum, per quod divina gratia confertur et sacramenta caetera conficiuntur. Septimum est unctio, quam vocamus ιὐχίλαιον (hoc est. factam cum precibus unctionem^. huiUs duplex effectus est, animae nimirum corpornique sanatio.

Circa tremendum vero eucharistiae sacramentum firmiter credimus et confitemur, corpus domini nostri Iesu Christi vivum reali praiAentia invisibiliter praesens esse in hoc sacramento. Cum enim sacerdos celebrans |gmt verba dominica haec dicit: *Fac* poMas fwidsm suae *prttioaam corp*» Christi tw; quod* wro est in *caltet hor, pretiosum eaoptriimt Chritti M, traunuitaiu epiritu* tuo *eaacto;* tunc supra omnem natural modum et inoffabiliter, operante spiritu sancto, panis quidem realiter, vere ac proprie in ipsummet Christi salvatoris corpus, vinum vero in sanguinem eiua animatum transmutatur. Ipsumque totum credimus esae Christum, qui et offert et offertur, qui et suscipit'et distribuitur omnibus, et integer a singulis impassibilités manducatur. Porro quicunque ad huius participationem digne accedunt, vitam inveniunt, quippe qui ipsimet Christo inserantur; qui autem indigne, iudicium, in exitium suopto proruentes. Idem vero sacramentum cultus Dei (latria) est, uti et appellatur; nam et cultu Deo competente Christi salvatoriq deificatum corpus adoratur in illo, et pro fidelibus ohriatiaai* omnibus, cum vivis tum defunctis, ceu hostia immolatur.

Quod vero' baptismum attinet, ipsum omnibus ac singulis infantibus crodimns absoluto ns reeserium, per quam obaiguantur sigillo, quo ia servos Christi cooptantur, ac per petrinum oeu fidejussorem »o-

χαί εγγυήτσύ τυντάσσονται τφ Χ^ατφ, Τνα καί τή προπατορική χηλίδο χχ^αρισίΗισι καί τών παγίδων τού έχ^ρού, άνώτερα διατηρήΜισι (Ηχσαυρδ γάρ ασφράγιστο εύιπιχείρητο κλ^πται, , καί πρό^Ιατον άσημιίωτον άκινδίνω έπι^ουλεύεΐαι1), φησιν 6 μέγα Βασίλειο *, καί δεκτικά πίστεω Τή έκνλησία καί τών γόνέων αυτών.

Πε^<δέ τών ζητ^ίντων άμ^ί τό ράπτσμά φαμεν, δτ*. έν τφ άγίφ ^ίσπτ^ματι τδ προπατορικόν αμάρτημα τελείω έξαλείφεται· διόπερ εί καί τινι σφραίη μετά ταύτα τείΗχνα: έν απιστία, ούχ Ιστιν ειπείν μή άξιωΗήναι τδν τοιούτδν τή τού προπατορικού αμαρτήματο έ χλείφεω ίν τώ 7απτισ»>ήνα:. Ομολογούμε, δέ καί τδν άπαξ διχαιωίΗντα καί ÎHoO •γεγονότα χιόν, ένδέχεσΐ*α: τδν τοιούτον μετά τήν δ:κχίωσ.ν έχπεσείν τή χάριτο 5: άπιστιαν ή καί θανατηφόρου άμαρτίαν «τάραν καί πρσκ'.ηρωΐτήνχι τώ σατχνΐ καί ,γενέσ^αι -*ΐδν διχρόλου (11 έργασια γάρ τή αμαρτία άπαλλοτρι^ί το.5 κυρίου και προσοικειοί τφ δικρόλφ*). δ ούρανοφάντωρ φησιν)· χνί*' ών κίν τι άπα έοικαιω^η, όμω άδηλόν έστ:ν αύτώ. έάν έν τή δικαίωσε: διαμείνη ίω τέλου .Χkà τούτο χα: ή έχλογή χυτού, ή είλεχε διετή δ.καιώσεω , άδηλόν έστιν όποιον έξει τέλο * ένδέχετα: γ,άρ έκπεσείν, ώ διείληπται, χαί άποτυχείν τή μερίδο τών έκλεκτών. "Ο>εν δ μακάριο Πέτρο παρεγγυί διά τών έναρέτων έργων τήν έκλογήν έπι^ρχιούν Μάλλον γάρ. φησιν, αδελφοί μου. σπουδάσατε pepaiav υμών τήν κλήσιν καί έκλογήν ποιείσαι. Ε!τ επάγε:· ΤαΟτα γάρ ποιούντε . ού μή πτα:· σητέ ποτε'ι. Καί ό Λείο Παύλο προσεκτικωτέρ,ου ποιων φησιν %2στ< δ δοκών ίστάναι ρλεπέ'τω μή πέση*ι. Τοί; αύτοί και τδ έτερον αυτών λύεται ζήτημα, δτι ό δικαιωί^ οηλονότ. πρότερον, έάν ύστερον κατολίσθηση πορνείαι . μοιχείαι , άνδροφονίαι , καί τοί τούτοι; παραπλήσιο:;, καί μή άνακαλέσή έαυτδν δια τή μετάνοια , έχπιπτε: πάντω τή ή; έτυχεν νίοίΗσία και χάριτο καί αποτύγχανε: τή; αιωνίου ζωή· Τί γάρ όφώνια τή άμαρτία θάνατο ·).

Περί δέ τού τήν άρχιερωσύνην άναγκαίαν είναι τή έχχλησίφ φχμέν, δτι χύτδ έκείνο ό μ,έγα άρχιερεύ; ει τού; ουρανού δ ι ε α η λ υ ώ *| έίΗτο έν τή έκκλησίφ ποιμένα χαί διδασκάλου , κα&' ΐ φητ.ν δ απόστολο , ει καταρτισμόν τών άγιων κχί οικοδομήν του έκκλησιαστικού σώματο '). Όσφ τοίνυν άναγκαίχ έστίν ή οικοδομή τού σώματο τή έκκλησίχ , τοσούτον άναγκαιοτέρα έστίν ή άρχιερωσύνη, δ:' ή ή οικοδομή καταρτίζεται- καί τδ είνχ: τδν Χριστόν αρχιερέα ει τδν αιώνχ κατά τήν ταζιν Μ ε λ χ : σ ε δ έ χ · |. ούκ άλλω ένεργείτχ·. «ί τδν αιώνα ει μή διά τών έξ αύτού ιερέων. ών μέσον χύτδ διηνεκώ ιερουργεί καί ίερσυργείται ει τού αιώνα .' Τών δέ ιερέων αίτιο χαί τελεστή ουβεΐ έτερο έχτδ τού άρχιερέω έστι, καί»' ά καί δ ιερό; Διονύσιό φησιν Άλλ' ούδέ χύτδ ιερεύ έσται μή πρδ τών ιεραρχιχών τελειώσεων «ί τούτο κεχληρωμένο;'). Δ;δ καί Τίτο χα! Τιμό-

tan*e Abrenunriantev in <'hri»ti aortam adaciM-untur. ut detersa eriginah labe, ab inimici laquei· deinceps ronaertentur* expediti (tAaMwriMM π ιιμ ^ «uw *Myillatum factU fttrru* \/f «m h(m» oUay. Maliae *fint ditcmninf ttntuHtur rnttdiat,* inquit Baailiua ma^nuak et actçmae btvxtitudtnia capat'ea efficiantur. Nemo quippe niai de»uper regeneratu·>uho modo adipisci potent regnum caelorum Etat vero ad usque fidei habitum nondum pervenerint. Vcripsiar tamen, nernon et parentum »u*rufo hdr per gratiam lb*t ludificantur

Ad ea ver»> quae ctrcH baptmnium quaerita sunt, dicimus originale peccatum in sancto lAiarrn penitus deleri ita ut nec asserere heeat maculam originalem in eo non fuisse per Iwiptiaraum absteraam. quem ^ost eius. susceptionem rotitigrric in infidelitate decedere. Eum porro qui semel iu«tificatua J)et filius effectùs est. ah iustificatmms gratia per infidelitatem sive per ipiodhbct aliud letale jocatum excidere posse, mque* satanae dvnuo mancipari, atque in hortem tilrnnm diaboli adseribi. confitemur. //VrrafwSk *îhhh*. ewmi *ptry?-trahtr, abalienat a Domino: cimnbat rer^ et adiungit diabolo,* ait caelestia ille orator I Etenim ludificationis gratiam ut quia semel acceperit, nescit tamen·num in iifatitis usque in finem persvieraturus ait. Vtidc quem exitum habitura ait ea. quam in iuatificatione sortitus est. electio ignoratur. Potest enim excidere, ut dictum est, et electorum sorte frustrari. Vnde et beatus Petrus adhortatur nos. ut per bona opera certam faciamus electionem nostram: *Marpe,* inquit. *Mtapte, fratre» mri, ut certtim centram focattonem et elertumem fariatie.* Dein subdit: *Hac fmm faciente», nvn peecabitii alitando.* Seul et divinus Paulus, quo rhristianorum sollicitudini stimulos admoveat, ait: *itatpte* ywi *etat, rideat ne radat.* Ac per haec quidem alteri fit satis eorum quaestioni, scilicet horni* nem post receptam justificationem in fornicationes, homicidia, adulteria, et alia id genus prolapsum,, neque per paenitentiam restauratum, ab adoptionis gratia .quam acceperat penitus excidere et vitam aeternam amittere: *Stipendia enim peccati. mt>r».*

Ad propositam vero de necessitate episcopatus quaestionem respondemhs. ipsummet *pontificem magnum, gui penetravit caelo», pitmti»»e tn ecclesia /nutoret ft doctoren,* ut ait Apostolus, *ad can»um·motionem mtnctontm, m fteiijicationfm corpori»* ecclesiastici. <juam igitur necessaria est aedificatio corporis 'ecclesiastici, tanto magis necessarium eme episcopatum, liquido demonstratur.)»er quem sacra buiusmodi aedificatio consummatur. 'Neque vero id quod scriptum est. Christum esae pontificem *tn aetemum iarta ordinem Melchioodeeh,* alia ratione quam per vicarios eius sacerdotes impletur, quorum ministerio tugiter ipse sacrificat et sacrificatur. Kacerdotes porro consecrare ita pontificiae dignitatis est. ut nisi episcopus nemo hominum, inquit sacer IHonysius, ne sacerdos quidem, id possit; quippe ex institutione functionum hierarchicarum ad id muneris minime deputatus. Quamobrem Titus et Timotheus ad episcopalem dignitatem, ita per-

M Basil. HomiL exhort sd *. baptixma. ,. 4 Patr er. XXXI (.

•l Basil. Moral, reg. »», Pstr. Or.. I. vit. 741 B.

•ι II Frtr. 1, 10. 11.

•I I ('or. X, IÜ.

·» Rom. VI. SS.

·) Hebr IV. U.

n Eph. IV. 11. w.-

·» Hebr. W. βο.

•l Dion. Areop.. Ατ/. *HierarcA.* V. ft.

Λ.,χ. H- ..MNhMfl.. ι«·ηι" XXXVÎI-

âùxô τών άποστάλβν άναγκαιώ ά^χι*ρ«·σένη; ησαν, Η« χατά πόλϊΐ 8ιαχόνουΓ»αΙ πρ«σβο- καί τού»'τών *λοιη&ν τάξϊώνυπουργού τών ΙΗίων καταστήσωσιν έπί συμπλήρώσχι τή i» τή χ ότού έμκλήσίφ isgg; διαχοσμήσχο . Έχ τούτου συνάγιται χαί τδ itspov .ζήτημα, βτι ό άρχι^ΐύ νο- μο,Ήσίφ'τοί ιιριύσιν έφίσταται, οίτιν»; δξ αύτού τή» »«·«; χάριτο^ άξιούνται χαί τήί ΰπ' αύτδν ύφχιμένη τιλούσι τάξίω · τά γ.άρ Ιλαττον ύπδ τού xpt/ττονο «ύλογούμ·ινον *) ι xod ûnoxsi|jfvov αύτφ πάντω; έστί. t

Τού δέ μή βουλομίνου γάροι; προσομιλήσαι, άλλ· «ίρουμένου έν παρθινίφ βιοτιύ»ιν, άνβρα; τ» xai γυναίκα . μηδδλω; φβμέν άντιτίταγμένω φέρ*σ· ϊ>a: τχί; άγίαι γραφαί , άλλά xai ένδοξοτ^ρου τού στ«φάνου napi ttsoO χομιούσιν, A xpsfrrova τή σωτηρία όδδν έχλιξάμίνοι- *inti ό μέν* έγγαμίζών κχλώ ποι«ί, *ί δέ* μή έγγαμίζοτν κρ«ίοσον ποι/f'l, φησίν δ άπάστολο . Καί γάρ δ άγαμο; μεριμνά τά,τού κυρίου, πώ *ipiati* τφ χυ- ρίφ· 4 δέ γαμήσα μιριμν^ί τά τού κόσμου, πώ άρέσ«ι τή γυναικί'l. "Οθιν πολύ χρχίττόν έστι τδ μιριμνάν τά τού κυρίου ή μχριμνάν τά τού κόσμου xai χρϋίττονα έπιμντ(στ«ύσ«ι τά άντιδάσ«ι;.

Ilcpi δέ τή καθολική τή δρθοβόξου έχχλησία φαμέν, δτι έστί μέν άνιπισφαλή; οία ποδηγίτουμένη ύπδ τή ιδία κ«φαλή;, ήτι έστιν 4 Χριστό , ή αύτοβλήΙΗια, κβί δίβασκομένη ύπδ τού πνιύματο τή άληήμία». Αδύνατον ούν ταύτην παρά ταύτα σφάλλχσθά·., διά χαί στύλο κάί έβραίωμα·) τφ άποττίλφ κχτώνόμασται τή άληθχία . "Εσ»ται δέ καί ά«! όρβτή διά τά μηβέποτ· τού όρθοδόξου; έχλίίπιιν έω τή συνέκλιία τοΟ αίώνο , έπ«ιδήπίρ πάντ« μέν ού κοιμηθήσονται, πάντχ δ' δμω άλλαγήσονται *), δπ«ρ *δ άπόστολο πιρί* τών πιστών λόγον ποιούμενο είρηκεν δήλον άρα βτι μέχρι τερμάτων αίώνο ή τού Χριστού έχχλησία τά δρατδν Ιχιιν ού διαλίίψχι τοί μίρεσι.

ΙΤβοσχνούμεν δέ τού άγιου φ υπέρ Χριστού ένβγ»νισΜντα χαί μεσίτα αυτού θεφ προβαλλό- μενα A φίλου θχφ χαί παρρησίαν πρδ αύτδν κικτημένου . δι' αύτών τήν πρδ θκού βοήθχιαν έξαιτούμανοι, βπερ τή άγια γραφή; πολλαχόθν συνάγεται ψ>; έργον εύσιβέ χαί άναγκαίον ήμίν βοή- θημα. Τδ δέ λέγειν τινά , βτι τά προσχυνείν τήν πανάχραντον θεοτόκον κατ' άξίαν A ένδοξοτέραν τών άθλων δυνάμεων καί τού άγίου τού θεού τιμη- τιχώ έλλάττωσιν ποιεί τή τιμή τού υίού, τούτο ματαιολογίαν οίδμεθα' διάφορο γάρ δ τρόπο τή προσχυνήσεω , καί ούχ έλλατνούται δι' αύτού ή τού Χριστού προσχύνησι; χαί τιμή λατρευτιχώ τελου- μένη.

Αλλά δέ; καί τά εύχά τών .Ιερέων χαί έναρέτων άνδρών χαί τά δ*ήσ« βύτών/δ<χτά ύπάρχν θαφ πιστ«ύομ»ν χαί «ύλαβώ ταύτά ζητούμιν, δπ«ρ τή άγια χρ^αή πολλαχόθνν διδασχόμβώα. Καί Παύλον αύτδν ζΤν έχ,.κοιλία μητρδ άφώρισμέύον sï; τδ (ύαγγ^ιον τού θ»ού·) Τκψαίοι άκούομιν λέγοντα· Χ'υναγβνΓσασθέ μοι έν ταί προσνυχαί ύπέρ ίμού πρδ» τδν Φ«όν'). Πρδ Έφισίου χαί πρδ 'Εβραίου γράφ»ν τά πα- 'ράμαια δένται.

Πρδ γούτοι; τδ ..(ύσαβέστατον χαί λυσιτχλέστατον έθο .τή ' τών άγιάίν slxôντav χροσκυνήσαεν A άπδ τών άποστολιχών χρδνών ήργμένον χατά τήν έχχλή- σιαστικήν ιστοριαν ένστερνιζόμτδα, προσχυνούντι τά;

■) Hebr VU. *I.*
·) i cer. vn, ae.
■) ibid. XXXΠ. sa.
·) I Tim IU, IS.
·) I Cor. XV. M.
·) Gal I, IS.
*) Koia. XS. do.

ITH-jk

suadente decessitate, ab apostolis fuere coopta·, ut et ip*i diaeonoa, presbyteros ceoterorumque divinorum ordinum mmiatroa per urbes constituerent, xqumque qui Dei decet ecclesiam decorem utique complerent. Ex hia etiam «lis quaestio concluditur: nam et de iure prostiteris praeeat episcopus, utpote qui divinam eo conferente gratiam consequantur, atque sub eius auctoritate dumtaxat et regimine sacra perficiant. *A ηpaioA* **emat** *benedicitur i^ quod.* **duuM** *eet* **eique in omnibus' submittitur.** <_

l **Eorum autem, qui ex «troqüe sexu remisto npptjis nuncio, castam virginum agere vitam proposuere. oppositam saçns scripturis institutum adeo non asserimus, ut praeetanliores apud Deum coronas sibi componere, ceu qui meliorem salutis viam inierint, conlendannup Ait enim apostolup:** *Çui matrimonio iungit firgitum tuam, btnr facit; ci qui* **mm** *ûtngit, «seiias facit. yÇui tnim tint uxore «si, cogitat quae domini eunt, quomodo placeat Deo. Qui autem eum uxore eut, cogitat quae tuut mundi, quomodo placeat uxori.* **Quapropter cogitare quae domini sunt, quam quae mundi, longe praestantioris meriti est iuxta ac retributionis.** I

Circa catholicam sive orthodoxam ecclesiam, hanc quidem pnqfitemur esse infallibilem, quoniam a Christo, qui veritas ipsa est, ceu proprio capite dirigitur, et a spiritu veritatis caelitus eruditur. Istis itaque suffulta praesidiis, ut erret fieri omnino non potest Propterea *eeritaiie columnam et firmamentum* **hanc apostolus appellavit. Visibilis porro nunquam non eat exstitura, quoniam usque ad consummationem saeculi fideles non deficient. Nani et de fidelibus loquens apostolus, 'dixit omnes quidem immutatum iri, at non omnes mortem obituro»; itaque ecclesiam Christi ad Jinem usque saeculi quibusdam ex partibus sui», visibilem exstituram. manifestum est.**

Sanctis etiam ceu generosis Christi quondam athletis cultum exhibemus, eosque tanquam Deo acceptissimos, liberoque ad sacrum eius tribunal accessu gaudentes, divinae opitulationis implorandae mediatores adhibemus. Quod et ex plurimis scripturae sacrae locis colligitur; quippe pietatis opu» et perquam necessarium nobis subsidium. Quod autem cultum qui sanctis sive etiam maiorem illuni qui merito pronius immaculatae deiparae utpote caelestibus virtutibus praecellenti exhibetur, filii eius honori detrahere nonnulli dictitant, ad fabulas revocamus. Diversus enim est venerationis huiusce modus, neque Christi ex eo* honor et cultus, qui qnidem latriae est, imminuitur.

Sed et sacerdotum, necnon et proborum hominum orationes supplicationesque valere apud Deum certissime credimus, eusque nobis admodum pie postulamus. Id exim ipsum non semêl «aera scriptitta nM edocet; ac in primia sanctus Paulus, *iu* **«MogaMpn** *Dei ea utero mairie tuae eegregatue,* **Romanis dieens:** *Adiueato me in orahonibue eeetris pro me ad Deum.* **Quod iterum Ephesios rogat et Hebraeoa.**

Praeterea ex püssùna atque utilissima consuetudine cultum sanctarum imaginum ceu ritum> a temporibus apostolieis ad nos usque transmissum, iuxta ecclesiastica monumenta pronus amplectimur.

(" *iriat* lixivo; οὐ λατρευτικώ , ἀλλά σχετιχώ - οὐ p4)(pi τή ὑλη χαί τών χρεμάτων ἱστώντχ τήν διάγνοιαν, ἀλλἰ δι' αὐτών d; τήν τών Αρχετύπων διανιφάμεθα μνήμην ,χάχείνοι τήν τιμήν ἀνβφίρομεν.

Ilcpi* ,Ii τή; νηστεία ὁμολογοΟμεν, ὡ Ιξεστι τή ἰχχλήσίφ διατάττειν νηστεία χα! βρωμάτων τινών άπσχά , ὡ διηνεχώ παρ'<ήμιν' ἰνεργούμενον φαίνεται, {πω τε νηστεία:; δ'.ατεταγμέναι Αγιάζεται τδ χριστώνυμον πλήρωμα χαί {πω b αὐτοί οὐ μόνον (φιλήν ασιτίαν άγωμεν. άλλά χαί διαφόρων βρωμάτων άπε/όμεθα, χρεών, ιχθύων, τυρών χαί τών τοιούτων. χαλώ διαταχθέντων Ιπ! νεκρώσει τών σαρκικών τιαρών χα! έπιτηίειότητι τών προσευχών χα! ίπωφελεί ταπεινώσει.

Περί Si τών γραφικών ρηλιων διαφόρου Απαριθμήσει εὑρίσχομεν παρά τ« τοί άποστολιχοΤ χανός: *)· χα! τοί τών ιερών συνόδων, τή έν Λαοδιχείφ'ι δηλαδή' χά! τή *ἱν* Καρθαγένη*), ἰξκρουμένων τών διά τού Κλήμεντο διαταγών. ά *ἔ* δεύτερο τή Ιχττ, συνόδου χανών απαγορεύει διά τδ νενόθευθήνα: ταύτα ὕπδ τών αίρετιχών. ο!ον ἰξεστιν έπιχύψαι τφ βουλομίνφ χα! χαταμαθίν τά έγχρινόμανχ τών ριβλίων. Όσα μέντο: τών τή παλαιβ δ-.αίΗ,χη ριρλίων τή απαριθμήσει τών ,άγιογράφων οὐ συμπεριλαμβάνονται, οὐχ αποτροπιάζονται ταδτα ἰνεχεν τούτου ὡ έθνιχά τινα χα! βέβηλα, αλλά χαλά χαί ἰνάρετα προσαγορεύεται, χαί οὐχ απόβλητα τυγχάνουσι διόλου.

ΤάΟτα κατά τό παρόν ὡ ἰν συνόψε: τοί ἐρωτά,σασιν άποχρινόμεθα, μετ' ειρηνική απλότητα τήν εὐσίβειΛ ήμών όμολογούντ« ει πληροφορίαν αὐτοί τού ἰν ήμίν ὀρθοδόξου φρονήματο , όπω μή Ιχειν άμφ-.σβητείν τοδ λοιποδ περί τών τοιούτων μήτε διασαλεύεσθαί πω υπό τών καθ' ήμών χα! άλλότρια έπιφημίζειν βουλομίνων.

I'ίγραπτα: ἰν τφ πατριαρχείφ τή; Κωνσταντινουπόλεω Ιτ«ι ,αχοβ'-φ, μην! ἰαντυαρίφ, ἰνδιχτιώνο ι'-η .

4- Διονύσιο ἰλίω θεού Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω . νέα 'Ρώμη , χαί οικουμενικό πατριάρχηί-

4 Ὁ πρώην Κωνσταντ.νουπίλεω πατριάρχη Παίσιο .

Ο πατριάρχη πρώην Κωνσταντινουπόλεω Διονύσιο .

4* Ὁ πρώην πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεω Μεθόδιο .

4 Ὁ 'Αλεξάνδρειά Παίσιο ·).

4- '0 Ηρακλεία Βαρθολομαίο .

4- Ὁ Κυζίκου Μητροφάνη .

4- Ὁ Χαλχηδόνο Ιερεμία . .

4 '0 Καισαρεία Καππαδοκία Γρηγόριο .

4- Ὁ Φιλιππουπόλεω Γαβριήλ.

4- Ὁ Προύση Άνθιμο .

4- Ὁ Άδριανουπόλεω Νεόφυτο . ιΟύτο έγίνετο πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεω .))

4* Ὁ Σοφία Μελέτιο . ((©το; ἐχρημάτ.σεν άρχιεπίσχοπο Αχριδών.)

4- Ὁ 'Αθηνών Άνθιμο .

4- Ὁ "Ρόδου "Ιωακείμ.

4- Ὁ Εὐρίπου Δανιήλ.

4- Ὁ Λακεδαιμόνια Θεοδώρητο .

4- '<> Παλαιών Πατρών Δανιήλ.

4- Ὁ Χριστιανουπόλεεε Ευγένιο .

4- '0 Δέρχων Χρύσανθο .

'I Caa. apost. 8*.

·) Laodk. «aa. 7.

·) <"*AM<. ca·. su.

) Κχ suteeriptiaaibM η·M seqaaaatar aeanUM ab βώtoribas pars» Meante relate *4 ooώaeee Mem sateadari·*»

eae non latriae. M^d relUivo cultu pro*equenics. Jieque enim soli materiae eoloribtwve haeremus;, at ad illorum αρχετύπων memoriam *s*urgimu». et illi» honorem exhibemus.

Ieiunia vero et^a quibusdam cibis abstinentium constituere. pen·* ecclesiam esse confitemur, uti perpetuo aptid . no· in ueu exetitine comprobetur; •tatnti» quippe ieiuniia ehriatianorum plenitude tanctificatur ^uin etiam in ipuia ieiuniia nedum modico cibo utimur. 'verum etiam a quibuadàm. videlicet carne, piacibua. cooeo et id genu», abato nemue.V^c aaluberrtma <piidem ista con»titutio, quae et carhalea affectus mortificat, orationi ityoineoa efficit. et\ conciliat humilitatem.

Denique variam sacrorum bibliorum enumeratiunem cum in canonibus apoatolicia. tum in sacria^·*'' «» nodi» Laodicaena et Carthaginenni legimu». t lè-''^· mentis quidem constitutionibus excepti», qua» oli eam quam passive fuerant ab haeretici* depravationem,. sextae sinodi canon secundus exemit. Quod, et neminem latere jiotest ad eo», quo» ceu canonicos ecclesia suscipit, libros attendentem Porro etsi nonnullo» veteri» testamenti libro» ea, quae a sacri» scriptoribus facta est. recensio non habeat, non propterea uti profani nefariique fetu» abiiciendi sunt, imo vero ut optimi et ad virtutem utilissimi habendi »iint. nee omnino contemnendi

Atque haec quidem in praesentia fiis qui no» interrogavere velut in synopsi respondemus, nostrae utiquei professionis rationem eum pacifica simplicitate ekponentes in plenum orthodoxae fidei, quam profitemur, argumentum; eo quippe ut nullus supersit deinceps de istis ambigendi locus, neque ab illis amplius agitentur, qui contra nos sentiunt, atque a professione nostra aliena nobis imponere moliuntur.

Scriptum in palatio patriturhali t onstantinopolitano MDl'I.XXII, mense ianuario. indictione X.

4- Dionysius miseratione divina archiepiseopua Constantinopoli», novae Romae, et patriarcha oecumenicua.

4- Paisius nuper patriarcha ('onstantinopolitanus.

4- Dionysius nuper patriarcha ‹ onstantin<qmlitanu».

4- Methodius nuper patriarch.! fonstantinopolitanus.

4* Paisius Alexandriae.

4- Hartholomaeus Heracleae.

4- Metrophane* Cyxiei.

4- Hieremia» Chalcedonis.

4- (Iregorius Caesareae Cappadociae.

4- Uabriel Philippopoleo*.

4- Anthimus Prusae.

4 Neophytus Hadritmo|mleos. (Hic fuit patriarcha Constantinopolitanus.)

4 Meletius Sophiae. (Hic fuit archiepiseopua Achridenus.)

4 Anthimus Athenarum.

4 Ioachim Rhodi.

4 Daniel Euripi.

4 Theodoretua 1-acedemoniae.

4 Daniel Patrae veteris.

4 Eugenius Christiaaopoleos.

4 Chrysanthus Derci.

4- Ὁ Κορίνθου Κάλλιστο;.
4- I» Αμασεία; Γεράσιμο .
Θεοσαλονίχη; Μελέτιο 4
4- Ὁ Τραπεζούντο; Ἰρβννη λ '
4- Ο Δρύσ ρα; Μαχάριο;. \
4- Ο Βιδύνη; Δανιήλ. ' ,
+ Ὁ Τσρνόβου Γεράσ;μο;. (<,Wto; Ιγίνετο πατριάρχη; ΚωνσταντινουπόλΛο;.) –
4- Ο Μαρωνεία Ἀνανία .
4- (> Πρϋιλάβου Λαυρέντιο;.
—φχ-Ὁ Βάρνη Μητρύφάνη;.
4- Ο Μεσεμβρία Θεοφάνη .
4- '<· Διδυμοτείχου Γρηγόρ:ο;.· <
4- <> ΒήΙεια; Δανιήλ.
4- <· Αγχιάλου Δανιήλ. 1
4- Ὁ Μονεμβασία; Λαυρέντιο;.
4-Ο Ναυπάχτου χα! Ἀρτη; Βαρθολομαίο;.
4- Ὁ Φιλίππων χα! Δράμα; Γερμανό;.
4- Ο ευτελή; ἀρχιεπίσχοπο; Φαναριού χχί Νιοχωρίου Δαβίδ.

4- Callistu· Corinthi. V
4- Gerusimus Amssiac. C
4- Meletius Thessalonicae.
.4- Iosnnes Tràpesuntis.
4- Maearfus Drystrae.
4- Daniel Bidynae. . J
4- Gerssimü.s Tornobi. (Hic fuit patriarcha Constantiftopolitunus.)
'4- Ananias Maroneae.
4- Laurentius .Proflavi. '
4- Metrophanes · Varnae.
4~ Theophanes Mesembriae.
4- Gregorius Didyinotichi.
4- Daniel Medeae.
4" Daniel Anchiali.·
4- Laurentius Monembaaiac.
4- Bartholomaeus Naupacti et Artae.
4- Germanus Philipporum et Dratnae. ,
4- Dxxid' humilis archiepiscopus Phanarii et Neoehorii.

APPENDIX B.

Another short synodical explicatio» of the sacrament of the holy eucharift; exactly transcribed from the sacred archive* of-the great church of Christ, into these papers* '

4~ Απλού; ἰ λίγο; Ιφυ τή;' ἀληθεια; χα! τεχνική '.ὔ βειτα: χομψίτητο;· clXoiHv γάρ έχει "τήν ιδίαν δϋναμιν χαί ένέργειαν. Ἐνθεν τοι.χρεία ἠδη χατεπειγούση; ε!; τδ φανερωθήναι τήν περί τού προχειμένου ἀλήθειαν, πάση; τερθρεία; τή; έν λίγοι; ἀποχλίναντε , ἁπλή τή λέξει χαί ὑγιε! τφ νοήματι τήν ἀλήθειαν Ιγνωμεν παραστήσαι, προοδοποιούση; ἀνωθεν τή; θεία; χάρ'.το .

Επειδή τοιγαρούν χαί ἡ αγία χα! χαθολιχή τού Χριστού ἡμβιν έχχλησία ἀπδ τού χαιρού τών ἁγιών αποστόλων χαί χαθεξή; ἀχρι ἡμών χατά τήν παράδοσιν τού σωτήρο; ἡμών Χριστού χα! θεού έπίστευσε χαί φρονεί περί τού ἁγιωτάτου μυστηρίου τή; ιερά; ιύ/αριστία;, παρείναι έν αὐτώ τδν κύριον ἡμών Ἰησούν Χριστδν αληθώ χα! πραγματιχώ;, ὡστε δηλονότι μετά τδν ἁγιασμδν τού ἄρτου χα! τού ofeou μεταποιείσθαι χαί μεταβάλλεσθαι τδν μέν ἄρτον εί; αὐτδ τδ ἀληθέ; χαί έχ τή; παρθένου γεννηθέ σώμα τού Χριστού, τδν δέ οίνο/ εί; αὐτδ τδ αληθέ χαί ίπτί τού σταυρού έχχυθέν τού αυτού κυρίου χαί σωτήρο; ἡμών Ιησού Χριστού χαί θεού θάμα, χαί ούχέτι μένειν τήν ουσίαν τού ἄρτου χαί τού οίνου, ἀλλ" είναι ἀληθώ; χα! πραγματιχώ; αὐτδ τδ σώμα χαί τδ αίμα τού χυρίου έν τοί φαινομένοι; εΓδεσι τού ἄρτου χαί τού οίνου· προσέτι δέ έν έχάστη μερίδι τού ἁγιασθέντο; ἄρτου χαί οίνου μή είναι μέρο τού σώματο χαί τού αίματο τού Χριστού, ἀλλ'δλον ὁλιχώ τδν δεσπότην Χριστδν χατ' ούσίαν, μετά ψυχή; δηλονότι χαί θεότητα , ἤτοι τέλειον θεδν χαί τέλειον ἄνθρωπον τδ αὐτδ γάρ σώμα τού Χριστού υπάρχει χαί έν τφ ούρανφ χαί έν τφ μυστηρίφ τή; εὐχαριστία , ούχ ὁτι έχείνο κατέρχεται έχ τού ούρανού, ἀλλ' δτι αὐτδ; δ ἄρτο; χαί ὁ οίνο; μεταβάλλονται εί; αὐτδ έχείνο τδ σώμα χαί τὸ αίμα τού χυρίου ούοιεεβώ; χαί πάρεστι τδ δεσποτιχδν σώμα χαί αίμα ἀληθεί^ι χαί πράγματι έν τφ μυστηρίφ ἀοράτω * δθεν χαί πολλών γινομένων έν τή οίχουμένή ιερουργιών,

Synodalis altera brevis explicatio sacramenti sacrae eucharistiae; quae accurate exscripta e sacro magnae Christi ecclesiae tabulario his verbis comprehenditur.

4~ Simplex natura sua est eormo veritatis, nec ulla artis indiget elegantia, cum 'domi habeat vim propriam et efficacitatem. Hinc cum iam instet necessitas declarandae circa id, quod proponitur, veritatis, nos ab ointfi verborum perplexitate declinantes, simplici dictione et sana sententia decrevimus veritatem proponere, praeeunto et uidspirante desuper gratia divina.

Quemadmodum igitur sancta ^t catholica Christi nostri ecclesia ab ipso sanctorum apostolorum tempore ac deinceps ad nos usque iuxta Chri-ti servatoris nostri ac Dei traditionem credidit, sic etiamnum sentit de sanctissimo sacrae eucharistiae sacramento, adesse in illo dominum nostrum Iesum Christum vere ac realiter. ita ut nimirum post consecrationen? panis ac vini convertatur ac transmutetur panis quidem in ipsum verum et ex virgine natum corpus Christi, vinum autem in ipsum verum et effusum in eruce# ipsius domini ac servatoris nostri Christi ac Dei sanguinem; et non amplius· manere ibi substantiam panis et vini, sed esse vere ac realiter ipsum corpus et sanguinem doutini sub iis, quae apparent, speeiebus panis et vini. Quin etiam in qualibet particula consecrati panis ac vini non esse partem corporis et sanguinis Christi, sed totum totaliter dominum Chriatum secundum substantiam, hoc est cum anima et divinitate, sive perfectum Deum et perfectum hominem: idem enim corpus Christi existit et in caelo et in sacramento eucharistiae, non quod e caelo descendat, sed quod ipse panis et vinum transmutentur in ipsum illud corpus et sanguinem domini subs^|tialiter, et praesens sit dominicum corpus et sanguis vere ac realiter in sacramento invisibiliter; unde cum plura in wrbe terrarum sacrificia fiant, non fieri plure· Christos èt plura corpora Christi, sed unum et eundem Christum adesse, uti

* RxxUt rditnm KTaece is finr libelli rostra losnnem <'sryophileni s Posithre patriarchs Hierosolymitano conscripti. Αδ/ειρι'ώον *κατά Ἰηάντοι· τον* laeti, tflet, p. W-10tt. Primtu latinnm trril Nicolae· Comrnrnwi Papadopoli in sna *Advenm baerrticam epistolam lommie SeSstoui Bupoaeione,* Vsnetiis. ITUS, p. SiMU. Tpn graooe tum **Iati»** itrrum edidit Ἐαωϋιι» Renasdot sd cakem opusculi quod inscripsit: *Gemurdii homilw de 88. Buehoristia,* Psriaiia, 1700. Nuperrime stism grasce rspetisrant L Mesolon· ia appendice ad suam *Sgmbolicam ecdeeiae orthodoaae,* Athenis, 1880, et M. Gedeon. *Κανονικοί* J<srd{r<;, L I, p. 90-lOft. Haar postremam aditionem sequemur, sed paarâ a nobis emendatus ex codice'Thria. Suppi, gr. 178, cuius apographum exstat ia eodice Coustantiaopolitsao Sti Sepulcri 40Λ, μ 880-304. Quod ad tatinSm unerprotaiivoeeu, eam nNwUœu' ;nsm prima· fadr N. C. Papadepoli. psoptena quod hucasqus ignota fere iacuerat in libro satia ram.

μή γίνέσθεη πολλόὺ; Χριστοὺ; κα! πολλὰ σώματα Χριστού, ἀλλ ένα' χχ! τόν αὐτόν Χριστόν παρ«Γναι, ὠ; είρηται, ἀληθώ; χαί πφαγματικώ; ἰν πάσαι; ταί; χατά pipo; χ*ν πισίών ἴχχλησίχΐ , χαί Iv είναι τό σώμα αὐτοΟ χαί τό αἷμα αήχοό ούσιαδώ; ἰν πολλοί; τόποι;, χαί αὐ πολλά, ιπιστευόμενόν τε καί λάτρουτιχώ; προσχυνούμινον· αυτόχρημα χαί γάρ τό τεθεωμένον έκείνο δεσποτικόν σώμα πάρεσην, δτου χάριν "λατρεία τ« χίκληται καί λατρευτιχώ; προσκυνείται· χαί μεταδίβοσθά; τό αυτό σώμα χαί αἷμα-πάσι το!; προσιούσι χαί μεταλαμίϋνουσιν, ιερωμένοι; χαί λαϊκοί;, δ:' άμφοτέρων* τών ειδών,-πλήντοί; μέν εὐσεβέσι χαί άξιο·.; άφεσιν αμαρτιών χαί άγιασμόν χαί ζωήν αιώνιον προξενείν,τοί; δέ άσεβώ; χαί άναξίω; λαμράνουσιν αὐτό γίνεσθαι εί; χατάχρισιν χαί χόλασιν αιώνιον.

Άλλ4 πολλών αίρετιχών χατί καιρού; άναφανέντων χαί άρνουμένων τήν ἰν τφ μυστηρίφ Ουσιώδη χαί πραγματικήν μεταβολήν τού άρτου καί τού οίνου ἰί; τό σώμα χαί τό αἷμα τού χυρίου, χαί τών ιερών διδασκάλων τή; άγια; ἐχχλησία; κατ' αὐτών ώ; τό είχό άγωνισαμένων, χα! αὐθ.; τών α!ρε·ξιχών όμωνυμίαι; καί σοφίσμασι χρωμένων πρό; άπάτην τών άπλουστίρών, ή ἐχχλησία τέλο; πάντων πρό; σαφεστέραν παράστασ.ν τή; ἰν τώ μυστηρίφ αλήθεια; χατά τήν ιδίαν αυτή; ἐξουσι'αν τε καί συνήθειαν τή άπηχήσει του παναγίου πνιύματο; ἐχρήσατο λέξιν τήν μετουσίωσιν, ούκ άλλο τι δηλούσα δι' αὐτή; άλλ αὐτό ἐχείνο, δπερ χαί ή μεταβολή ἰν τφ μυστηρίφ παρίστησιν. Εχρήσατο δέ ταύτη καθότι άπήλλαχται τών ομωνυμιών καί ὑπέρχειται πάντων τών χατά τού μυστηρίου αιρετικών σοφισμάτων, ούχ ἰχ τών Λατίνων δανεισθιίσα. ταύτην, άλλ' ἐξ οικείων χαί γνησίων αὐτή; όρθοδόξων διδασκάλων πλουτήσασα πρό χρόνων πολυαριθμέ,των, ώ; πάρεστιν ἰδείν άπό τών συγγραμμάτων ἐχείνου τού ὑπορασπιστού τή; εὐσεβεία; χύρ Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεω; ἐνώπιον βασιλέων Ορθοδόξων χαί πατριάρχων ευσεβών χαί τή; ιερά; συγκλήτου καί διδασκάλων τή; καθ' ήμά; όρθοδοξία; διά τή; αὐτή; λέξεω; ώ; πραεγνωσμένη; χαί άποδεχομίνη; ὑπό τή; ἐχχλησία; ἐναγωνισαμένου περ! τού ιερού μυστηρίου· ήντινα λέξιν ἐκτοτε άδιστάχτω; πρεσβεύει άπό περάτων Iω; κεράτων, χαί ούδεί; άντιφερόμενο; ἐφάνη τή χρήσει ταύτη τή; ἐχχλησία; πλήν τών αιρετικών, άλλά πέντε; μιἐ συρροία χα! συμπνοίφ τού αγίου 'πνεύματο; μέχρι τή; δεύρο συνομολογούσί τι κα! διδάσχουσι ταύτην άνενδοιάστω; είλιχρινεί χαί εὐσεβεί τή συνειδήσει. Καί τούτο δήλόν που χαί αὐτόπιστον ἰχ τών πολλών καί διαφόρων συγγραμμάτων τών μεθ' ὑστερον έπισήμων χαί σοφών διδασκάλων τή; ἐχχλησία;, δ^χξίμου τού Μαργουνίου έπισχόπαυ Κυθήρων, Μελετίου τού Πηγά πατριάρχου Αλεξάνδρειά;, Γαβριήλ τού Φιλαδέλφεια;, Γεωργίου τού Κορεσιού καί θεολόγου τή; ἐχχλησία;, καί Νεκταρίου Ιεροσολύμων πατριάρχου. καί άλλων πολλών ἐγκριτων^διδασκάλων, ού; Ονόμασε! καταλέγειν διά τό πλήθο; παραιτούμεθα' ἐφ' οί; καί τά παρά τού μακαρίτου διδασκάλου τή; ἐχχλησία; χύρ Μελετίου τού Χυρίγου διαπονηθέντα βιβλία κατά ταύτα τρανοποιούσι τήν αὐτήν λίξιν χαί τήν δι' αὐτή; διδασκομένην ἰννοιαν, τό τε ἐπιγραφόμενον δηλαδέ, **'Ορθόδοξο; ομολογία,** δπερ χαί ὑπό τή; ιερά; συνόδου τού οικουμενικού θρόνου χεκύρωται, συναινούντων χαί τών λοιπών άγιφτάτων πατριάρχων συναποφηναμένων τε χαί συνεπισφραγισαμένων τα!; ϊδίαι; υπόγραφα!;, καί in' ἐχχλησία; χεχήρυχται τό δρθόδοξον ἐχειν χαί άνεπίληπτον, ώσαύτω; χαί ἐτερον τού αὐτού, δπερ άντίρρησιν διεξοδιχώτερον περιέχει χατά τών χυριλλωνύμων κεφαλαίων καί άπλώ; χατά τή; τών Καλουιϊων αἱρέσεω;.

Νϋν δ' ούχ ο!δ' δπω; ένεφανίσθησαν σχέδιά τινα, ἰν προσχήματι μέν δοχούντα μάχεσθαι τή λέξει τή; μετουσ.ώσεω; ώ; δήθεν χαινή χα! μέ, άρχαίφ ούση, dictum eat. ver» ac realiter In omnibus et singulis fidelium ecclesiis, et unum esse corpus ipsius et sanguinem substantialiter, in multis loci*, non plurn; quod scilicet creditur et eum latrie sialstur; statim enim deificaium tllnd dominicum corpus adest, quare et Iqtria appellatur 'et cum latrie adorathr. Tribui pïrru jpsum corpus et sanguinem omnibus accedentibus et communicantibus, sive in sacris sint sive laici, sub utreque specie; :t enim piis et dignis remissionem peccatorum et, inctificntio(jem et vitam aeternam polliceri, recipientibus vero iinpie ac indigne cedere in damnationem et supplicium aeternum ';"l

lam cum haeretici tnuhi variis temporibus apparuerint, negaverintque eam; .quae fit in sacramento, substantialem ec realem mutationem panis ae vini in corpus et sanguinem domini, cumque sacri doetorèfe sanctae ecclesiae contra eos. ut decuit) depugnaverint, et mox haeretici *Usi sint ae.quivoçis ac sophismatibus ad simpliciorum deceptionem; ecclesia tandem ad clariorem constitutionem veritatis, quae in sacramento est, iuxta suam propriam et potestatem et consuetudinem ductu sanctissimi spiritus usa eat voce transubstantiationis, transubitantiatione non aliud quidpiam per se significante quam quod mutatio seu conversio, quae est in sacramento, proponit, I ea porro ea est, quoniam.nec aequivocis. subiicitur. et superat omnia .haereticorum fcophismata contra sacramentum; nec eam a Latinis mutuata est. sed est ea voce ditata ante annos plurimos a domesticis et legitimis suis orthodoxis doctoribus, ut promptum videre est ex commentariis verae religionis defensoris illius domini Uennadii patriarchae Constantinopolitani, qui coram orthodoxis imperatoribus et piis patriarchia'ac sacro senatu ipsisque doctoribus rectae fidei nostrae per hanc vocem nt ante cognitam atque ab ecclesia receptam pro hoc mysterio depugnavit. Quam vocem ex eo tempore incessanter ecclesia praedicat a finibus ad fines, neque ullus insurgere visus est contra usum hunc ecclesiae praeter haereticos; sed omnes illam una consensione afflatu spiritus sancti una confitentur ac doceat indubitanter pura et pia conscientia. Hoc porro et per se ipsum certum e«t ex multis ac variis scriptis nobilium deinceps et sapientium doctorum ecclesiae. Maximi Margunii episcopi Cytheraei, Meletii Pegae patriarchae Alexandrini. Uabrielis Philadclphiensis, Georgii Corosii theologi ecclesiae, Nectarii sanctissimi Hierosolymorum patriarchae, aliorumque eximiorum doctorum, quos nominatim recensere propter multitudinem prohibemur; quos inter et libri laboriose conscripti a beatae memoriae domino Meletio Syrigo doctore ecclesiae secundum haec celebrant eandem vocem ac sententiam, quae per ipsam docetur; itidem liber qui inscribitur OrtAodona côq/<«s<o, qui a sancta synodo oecumenici throni confirmatus est, consentientibus caeteris sanctissimis patriarchis unaque decernentibus et simul suffragantibus propria subscriptione, et alioqui promulgatum est quod is liber sit orthodoxus et irreprehensibilis; similiter et aliud eiusdem opus, quod refutationem continet prolixiorem capitum t yrilli nomine inscriptorum. simpliciter vero haeresis calvinianae.

Nunc vero nescio quomodo apparuere quaedam exemplaria, quae quidem a fronte videntur pugnare contra vocem transubstantiationis. quasi videlicet

τή ΑληΙΗi\ δ› δμω στρατεύονται κατ' αὐτή τή ὀλσκληρία τοὺ μυστηρίου, καδότι Αρνούνύι, ιί καί υπσκιχαλυμμένω , τήν πραγματικήν καί ούσιώδη τοὺ σωτήρο; έν„αὺτφ παρουσίαν et γάρ κα| λέγουσιν τά τετράδια ταὺτα μιταβολήν xai πραγματικήν xai Αλη-#Γ/ήν ταὺτην όνομάζουσιν, Αλλά διΑ τΑν έμφάρομένων έν αὺτοί λοιπόν σοφισμάτων xai ὺϊjoxpiotev έχ μέσου ποιούνται τ^ν χυρίιρί ὺθδ τών ὀρδοδόξων όμολογοιΛ'ίνην xai πιατ*υομένην ΓύσεβΑ μεταβολήν, Χϊ! Αλφ; ή ώ; Ιχ\ι ή δδξα τήξ'έχχλησία ναὺτην έρμηνεύοοσιν οὐ συνάγεται χαί γάρ 4L' αὺτών that 'Α Αληθινόν τοὺ Χριστοὺ -κατ' ούσίαν ιδωμα.,κάί αίμα τὸν δρώμενον χαί έσύιόμένον άρτον καί οίνον ήδη άγιασΜντα, άλλά τδν νοούμ«νον πνιυματι«ώ ή μάλον ιίπτίν φανταζδμενον, ίπερ πίση Ασέβεια άνάπλιον, ώ ή έπ! Παρϋενίου τοὺ Γέροντο πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεω χατά τή τοιαὺτη αιρετική ΐὸξη ' συγχροτηΙΜΙσα σύνοδο ταί αὺτοί λέξεσι-χ^ν ρλασφημίαν τοὺτην έστηλίτευσε.

Τοὺτου χάριν ή μετριότη ήμών συνοδιχώ διασχεφαμένη μ<τά τοὺ μακαριωτΑτου xai Αγιωτάτου 'πατριάρχου τή άγια -πόλεώ Ιερουσαλήμ χαί πάσν, Παλαιστίνη χυρίου ΔοσιΐΗου xai τών παρευρε#έντων !ιρο)τάτων Αρχιερέων χαί ύπερτίμων, τών έν άγίω πνεύματι πάντων άγαπητών ήμών Αδελφών χαί συλλειτουργών, χαί τιμιωτάτων χαί'λογιοτάτων κληρικών τή χα#' ήμά τοὺ Χριστοὺ μεγάλη έκκλησιά κα! εὺγε'νεστάτων Αρχόντων τή πολιτεία xai λοιπών έλλογίμων άνδρών καί σπουδή γραμμάτων έγγυμνασ#έντων έγκριτων τι φιλευσεβών χαί ὀρ#οδό ων χριστιανών, περί τή ὑποΗσιω ταυτη , xai τδ ορθόδοξον τή έχχλησία φρόνημα συστήσαι προνοηΐΗντε Χ συνομολογούμε τήν λέξιν τοὺτην ήτοι τήν μετουσίωσιν μήτι άλλοτριαν livai μήτι έτιροδιδαχτον μήτι.ιέσφρήσασαν ει τήν Ανατολικήν έχχλησίαν κακοδόξω Ικ τιέωμ έτιροδ^ων,' βX -βικείαν χ^ί'. γνησίαν τή χα# ήμά ίερά διδασκαλία xai ὑπδ τών ιύσι-:ών διδασκάλων τή έκχλησίβ ὀρ#οδδξω γραφείσαν χαί έκφωνη#ιίσαν, μήτι άπήδουσαν τή δόξη τή έκχλησία , ώ παριξηγούσι τά ιΐρημένα τιτράδια, μήτι διαφέρουσαν τή πρισβεύομένη έν τοί μυστηριοι μεταβολή μήτι παρηλλαγμένον φύουσαν νόημα τοὺτη ' ιί γάρ έναλλαγήν xai διαφοράν έποίει τοὺ νοήματο . ούχ άν ο! ὀρ#όδοξοι τοὺτην διδάσκαλοι, σοφοί καί έπιστήμονι όντι καί καλώ ιιδότι διακρίνιιν τά πράγματα, ώ άβιάφορον τέω έβέχοντο καί ταὺτοδϋναμον τή μεταβολή, μάλιστα δέ περιαιροὺντε , ώ ε'ρηται, Απδ τή τοὺ Ιιρού μυστηρίου διδασκαλία πάσαν αιρετικών κακουργίαν χαί φαυλορρημοσύνην καί ὑπουλον χακόνοιαν χαί καχοδοξίαν καί συγγραφήν, τοὺτην τήν λέξιν ώ Αποσοβούσαν τά συρφιτώδη τών χαχοβόξων διδάγματα καί έπιστομίζουσαν τοὺ αίρισιώτα διά τή Ανωύεν τοὺ πνεύματο συναντιλήψεω έπί τήν Αγίαν τοὺ Χριστοὺ έχχλησίαν έξέδωχαν, Αριβηλότιρον χαί πρόσψυέσηρον τήν πιρί τοὺ μυστηρίου δόξαν τή καθολική έχχλησία διατρανώσαι βουλόμενοι.

Αν#' ών χχί Αποδεχόμενα ταὺτην καί διαβεβαιούμεν χαί εὺσεβοφρόνω νοούμέν τι xai διδάσχομιν, πιστεύοντε Αδιστάχτω , δτι 4 προχιίμινο έν τώ #υσιαστηριφ Αρτο χαί 4 οίνο μεταβάλλονται κατ' ουσίαν μετά τΑ χυριαχά λόγια χαί τδν Αγιασμόν ιί αὺτδ έκείνο τδ Αλη#έ σώμα χαί αίμα τοΟ κυρίου καί διού χαί σωτήρο ήμΑν 'Ιησού Χριστού, χβύάπιρ πλατύτιρον Ανωτέρω ιίρήκαμιν, καί τούτο β4τό είναι τί σημαινίμενον ὑπδ τή μιτουσιώσιω , xal μηδέν Αλλο παρηλλαγμένον τή Αρχαία δόξη τή Αγία ήμών έχχλησία - τΑ δέ ὀπωσδήποτι Αναφανέντα τιτράδια ώ ὑπουλα κα! έν ὑποχρίσω τήν αὺτήν δόξαν τή έχχλησία παραβλάπτοντα διόλου Ανατρέπομεν καί Αποβάλλομε καί μακράν Αποπάμπομε τή ὀρύοδόξου ήμΑν έχχλησία xd Αχυρούμεν τούτα καί Αποαχτα καί Ανίσχυρα καΑιστΑμε, χαί πάντα τοὺ

noxam, et non priecam; revera tamen militant contra ipaam integritatem myiterii, quoniam negant, licet latenter, reaiem -ae lubetantialeni eervatori· in ipau praeeeritiam. Quamvia enim dicant illi qnaternionee mutationem. et reaiem illam appellent, at ex reliquia aophiimatibui et^imulationibui, quae ibi iAinuantur, e.^medio tollunt propriam et ab irthodoxia aeeertanr ac pre creditam rtrutatioqem. Et alioqui ,licet ibi eqcleaiCB^aententia, aicut ae habet, explicetur, non tamen inde conscitur, eaae verum (Ihriati aécundum aubatantiam corpus—et sanguinem quae videntur et manducantur pania ao. vinum iam conaecrata, aed esse spiritaliter intellectum et, ut Sa dicam, imaginatione aonceptum: id quod omnis impietatis plenum est,^quemadmodum synodus contra haiupmodi haeresin 'acta aiib sanctiaaimo patriarcha €on4antinopolitauo Parthenio Aeniore iisdem vocibus hanc blasphemiam condemnavit infamavitque.

Proptereâ mediocritas nostra aynodaliter cognohcentes cum iis qui inventi sunt coram nobis sacratissimis antistitibus hvpertimis, nostris ..in spiritu sancto dilectissimis fratribus et eomministris, cum honorabilissimis et disertissimas clericis magnae Christi ecclesiae nostrae et nobilissimis reipublicae principibus ac reliquis eloquentibus viris et -in literarum studio exercitatis, eximiis .amatoribus pietatis et orthodoxis christiania, de hoc argmhentb. et consulentes constitutioni orthodoxae sententiae .ecclesiae, una confitemur, hanc .dictionem sive transubstantiationem neque alienam esse neque ab alienis doctam heque illapsam orientali ecclesiae per malam opinionem ex aliquibus heterodoxis, sed propriam sive domesticam -et legitimam nqstrae sacrae doctrinae et a. piis dqctoribus orthodoxe scriptam atque. pronunciatam, neque repugnantem opinioni ecclesiae, ut clam explicant praedicti quatemiones. neque diversam ab asserta in sacramento mutatione, neque -buie contrarium sensum producentem. Nam si alienationem et diversitatem faceret sensus, non illam orthodoxi doctores. cum fuerint sapientes et scientiarum periti ac bene docti res discernere, ut non diversam unquam recepissent utque Jaequiprdlentem mutationi; sed potius exterminantes, uti dictum est, a sacra mysteriorum doctrina omne maleficium haereticorum falsainque locutionem et dolosam malamque mentem et malam opinionem ac scriptionem, hanc vocem ut repellentem lutulenta male credentium documenta et silentium imponentem haereticis per superne advenientem spiritus protectionem sanctae Christi ecclesiae tradidere, clarius et accommodatius seqtentiam catholicae ecclesiae de sacramento manifestare volentes.

Quamobrem eam nos recipimus et confirmamus ac mente pia et sentimus et docemus, credentes indubie propositum in altari panem ac vinum mutari substantialiter post verba dominica et consecrationem in ipsum illud verum corpus et sanguinem domini ae Dsi et senatoris nostri Iesu Christi, ut latius supra diximus; et hoc esse quod a transubstantiatione significatur, et nihil aliud diversum ab antiqua sententia nostrae sanctae ecclesiae. Eos vero qui quomodocumque apparuere quaternionee, uti doli plenos et per hypocrisim ,eandem ecclesiae sententiam laedentes omnino evertimus et reiieimus et longe a nostra orthodoxa ecclesia amandamus, eosque abrogamus et infectos ac invalidos constituimus; omnibus autem orthodoxis interdicimus eos recipere, aut contraria piae

ὀρθοδόξου βίπσνρέπομ(ν τού ἀποδέχ«σθαι τούτα χαί τάναντία φρσνιίν διά τή; αὐτών διδασκαλία 'τή <ὐσ«β«ί δόξη τή; ἐχχλησία καί διΚρχυρίζ«οθαι xal' .δ«φ·νδ«ὐ<ἶν αὐτά κακοτρόπω κ«ά·χαχοβόξω , «ai διακ«λ·υόμ«θα μηβένα τών χ^στιανών ά8«ιαν έχ«ιν divi' X<tp®4 λαμβάνιίν τά τοιαύτα καί ἀναγινώσκιΐν καθ ἑαυτδν χχ! ἑτέρου ' διδίσχίΐν τά' αυτά παντάπασχν. 'Αλλά χαί έ; τοΰπιδι^δσο; ἐν ὀφέποτ»

φαν«Ε«ν φρονούντ»; ἡ λέγοντ<; ἡ γράφονη τά αὐτά 'χαί ἑτίρου διδάσχοντ« . κοινώ ἡ ιδίω , «Ιτχ ^ρχ:«ρ«! ' δντ« «!τ« ί«ρ*ί χαί !«ρομόναχοι ἡ 1«ροδιάχσνοι ἡ ' κληρικοί καί ὀφφικιάλιοι τή; καθολική ἐχχλησία ,' οί τοιούτοι παραχρήμα χωρί τίνο dupepioxut χαί ἀναψηλαφή,αω χαί ἀναβολή χαθυποβάλλισθαι ταΐ; ἐκκλησιαστιχαί ποιναί ἀποτόμω χαί ἀνυπιρθίτω ἐχπίπτ«·.ν τών ών Ιλαχον βαθμών χαί τάξ«ων συνοδική καθαιρέσιιjjai μακράν ἀπορραπι'ζίσθαι τού ἐκκλησ·.αστικού πλήρώματτ διά χοινή; ἀποκηρύξιω χαί' δημοσία τού ἀναθέματο ἑκφων?,σ«ω · χοινολαίται δέ τιν« δντ« χαί απλώ τή κοσμική τάξ«ω , τφ ἀναθίματι καταδικάζισθαι καί παραπέμπ«σθαι τή ἀπωλ«:α καί καταδίκη τού αιώνιοι» πυρέ . 'Οσοι δ' ἀν ἀποτολμήσωσι παραβάτα; φανήνα: ταύτη τή ἐκκλησιασ ική καί συνοδική ὀρθοδόξου ἀποφμσ«ω , ἀντί/«σθα: δέ βουληίώσι τών ἀποβληθέντων' χυτών καί ἀποδοκ.μασθέντων τετραδίων ἀπιναντία; τή καθόλου ὀρθοδόξου ἐχκλησία καί τοί ταύτά φρονούσι χαρ;,«σ>*χι καί. διιχδικιΓν πω χαί συντρί/eiv καί βοηθιίν λόγοι ἡ Ιργοι;, ίιρωμένοι δντ« καθ' ίποιονοΟν βαθμόν χαί τάξιν ἡ χαί λαί'χοί παντοία χαταστάσιω; άπδ μικρού έω μ«γάλου, αφωρ'.σμίνοι «Γησαν άπδ τή αγία καί ὀμοουσίου καί ζωοποιοί καί ζωαρχική τριάδο , τού ένό; τή φύσιι μόνου θιού, καί κατηραμένοι καί άσυγχώρητοι καί άλυτοι μιτά θάνατον καί έν τφ νυν αἰώνι καί έν τφ μέλλοντι· ἡ μ,αρί αυτών «ΐη μ«τά τού προδότου Ιούδα καί τών έξ αρχή ἀναφανίντων αίρισιαρχών κχ! τήν έκκλησιαν τού Χριστού δυσδιαταραξάντων καί αὐτών τών σταυρωσάντων τδν κύριον, χαί ένοχοι τού πυρδ τή γιέννη;, τα!; τι πατρικα!; χαί συνοδικά!; άραί; ϋπιύθυνοι χα! τφ αἰωνίφ ἀναθέματι ὑπόδικοι.

Όθ«ν «ί ἐνδιιξιν καί παράστασιν τή 'ὀρθοδόξου ἡμών ὀμολογία π«ρ! τού σ«πτού χαί σωτηριώδου μυστηρίου τή ίιρί «ὐχαριστία καί τή ὀρθώ; καί ἀνίπιλήπτω διδασχούση ταύτην λέξ«ω τή 8:αληφθ«ίση μ«τουσιώσ«ω ίγράρη καί τδ παρόν πατριαρχικόν συνοδικόν καί συστατικόν γράμμα, χατησφαλισμένον συνοδικώ; ταί ὑπογραφαί τών ἁγιωτάτων πατριχρχών, ίιρωτάτων μητροπολιτών χαί τιμιωτάτων κληρικών τή καθ' ἡμά τού Χριστού μίγάλη ἐχχλησία χαί λοιπών ἑλλογίμων χαί τίμιων ἀνδρών, χαί χατιστρώθη ἐν τφ8« τφ ί«ρφ νέφ κώδιχι τή μ«γάλη; ἐχχλησία .

<*Xiχ·

4~ Καλλίνικο ἐλέψ θ«ού ἀρχι«πίσχοπο Κωνσταντινούπόλίω , νέα Ρώμη , χα! οικουμενικό πατριάρχη .

\+ Δοσίθιο ἐλέψ θ«ού πατριάρχη τή ἁγια πόλ«ω Ιερουσαλήμ συναινώ ἐν άπασι.

-|- '() 'Εφέσου Θεοφάνη .

' 4- 0 Κυζίκου Κύριλλο .

4- Ό Χαλχηδόνο Γαβριήλ. —·

4- Ό Ρόδου Παρθένιο;.

-|- Ό Ν«οχαισαρ«ία; Κυπριανό;.

4- Ό Δρϋστρα; 'Αθανάσιο .

4- Ό Χίου Γρηγόριο .

4~ θ πρώην Λακεδαιμόνια Ηιοδώρητο .

4* Ό "Ραιδοστού Παχώμιο .

4- Ό μέγα οικονόμο Γεώργιο '.«ρ«ὐ .

4· '0 μέγα λογοθέτη 'Ιωάννη .

' 4- θ ἐάκλησιάρχη 'Ραλάχη .

•ententiab,.*i|ua· pr<>bat euriaeù^, «entirr aut confirmare et defendere illo· . malo modo tnalaque mente; et praeeipimu», nemini ehriatianorum licere, quaterniones' illo· in tnaniis accipere et legere privatlm aut eoa omnino docere. Huin immo >i qui. unquam in posterum apparueript sentiente· aut dicentes scribentesve eadem et alios docentes publice vel privatim, sive sint episcopi sive sacerdotes et sacri tnonachi vel. sacri diaconi vel clerici vel officiales catholicae ecclesiae, hi statim ante quanci^que causae cognitionem et appellationem, et sine dilatione subiecti sint eccleaiasticis poenK severi, et sine dilatione 'cadant a gradibus qho» naeti sunt, et ab ordinibus ») nodali depositione et plenitudine ecclesiastica procul abiiciantur per communem proscriptionem et publicam anathematis denunciationem ; si vero laici fuerint et simpliciter ordinis saecularis, sint anathemate damnati dimiasique in perditionem et damnationem ignis aeterni. Si qui autem praesumant transgressores apparere huius ecclesiasticae sc syhodalis orthodoxae sententiae, favere autem voluerint relectis ipsis ac reprobatis quaternionibus contra universalem orthodoxam ecclesiam, quique gratiam. defensionem, opem, auxilium talia sentientibus praestiterint verbis vel factis, si sacrati in quocunque gradu et ordine sive laici euiuscunque condicionis a parvo ad magnuni, sint excommunicat! a sancta et consubstantiali trinitate unius natura solius Uei, et maledicti, et nullius veniae capaces, et insolubiles post mortem et in hoc et in futuro saeculo; pars eorum sit cum prodiRire luda et cum haeresiarchis, qui ab initio apparuerunt et ecclesiam Christi conturbaverunt, et cum iis ipsis, qui dominum crucifixerunt; sintque rei iguis gehennae subiectique diris paternis ac sy nodalibus atque in aeternum ignem damnati.

Porro ad demonstrationem probationemque huius nostrae orthodoxae confessionis circa venerabile ae salutare sacramentum sjtcrae eucharistiae et circa praedictam transubstantiationem, quae recte et irreprehensibiliter docet eucharistiam, scriptum est praesens patriarchale synodicum systaticum, inunitum synodaliter subscriptionibus sanctissimorum patriarcharum, sacratissimorum metropoliurum et honorabilissimorum clericorum eius, quae apud nos est, magnae Christi ecclesiae, ft aliorum disertorum et honorabilium virorum; relatum est etiam in novum hunc codicem magnae ecclesiae. Anno MDCXCI

4- Callinicus miseratione divina archiepiscopus Conatantinopoloos, novae Romae, et patriarcha oecumenicua.

4- Dositheus miseratione Dei patriarcha sacrae urbis Hierusalem, in omnibus consentio.

4- Theophanes Ephesi.

4- Cyrillus Cjrxici.

4- Gabriel Chalcedonis.

4- Parthenius Rhodi.

Cyprianus Neocaesareae.

4- Athanasius Drystrae.

4- Gregorius Chii.

4- Theodoretus nuper Lacedaemoniae.

4- Pachomyus Rhaedeati.

4- Gforgius presbyter magnus oeconomus.

4- loannes magnus logotheta.

4- Rhalaees magnus ecclesiarcha.

μίγχ; χβρνοφύλαξ MnsÀeivijf.
-i- Ὸ ίιχηιοφϋληξ Χπβνββινή .
-i- <> λογοΗτη Χουρμοΰζιο .

, -.Samuel, by the mercy v>f God, pope and patriarch of the Great ' ity of Alexandria, and judge of the univeruo l).

Our mediocrity, by thia patriarchal aubacriptioq and aeal, beare witneae and attest, that, the contents of thia paper are genuine and true, and faithfully transcribed; via. the answers agreed on in-synod, and the synodical expositione, exactly copied frein the sacred registeY of the great church of Christ, in the year of our salvation 1718 in the month of April indictione 11*. ·

(I,. S.) t Samuel of Alexandria confirms.

, -f- Balases magnus chartophylax.
-f- -Spandonea disaeophylax. . /
-j- Churmuxius/logotheta.

4- Samuel miseratione Dei papa et patriarcha magnae civitatis Alexandrine atque orbis iudexî

Mediocritas nostra' patriarchico isto chirographo et sigillo certum facit et attestatur, ea quae, praesenti scripto continenthr genuina esse et sincera ac summa fide exscripta; nimirum responsa ea esae *d<* quibus synodus convenit, atque synodales expositiones esse accurate'descriptas e sacro magnae ('hristi 'ecclesiae 'codice, anno salutis nostrae MDVI'XVIII.,·. mense aprili. indictione XI.

(I.. 8.) -p Samuel Alexandrinus confirmat.

GRAECORUM RESPONSO RESCRIPTUM BRITANNORUM · utaii 1722 datum.*

Tei; παναγιωτάνζ καί σοφωτάτοι; τή '.Ανατολική ορθοδόξου έκκλησή πατριάρχαι , τφ Κωνστκντιί υπόλίω κυρίφ Τ«ριμίφ, τώ Αλιξανδρίία; κυρίφ Σαμουήλ, τφ Ανχιοχιία χυρίω Αθανασίη», καί τφ Ίίρουσαλήμ κυρίφ Χρυσάνθω. τοί τ< παν.ιρωτάτοι μητροπολίται , κα: τ^ί; άγιωτάτοι; έπυκόποι , τφ εύαγίί κλήρφ, καί -Kir. τοί Ελλήνων ορθοδό οι *

Ή τών έν Βριτανν!φ καθολικών λίιφάνων άμοι,ιή τή Ανατολικών ορθοδόξων άποκφισίΐ έπί τήν μετ' άλλήλων συμφωνίαν πιποιήμίνή.

Ilpîv άρχισθαι τά τή; παλαιά έν Βριτανν!φ ορθοδοξία λείφανα τού τών τ<σσάρων θίοσιριστάτων τή; έν Ανατολή καθολική έχχλησία; πατριαρχών άποκρίσιι άπαμιί^ίσθαι, μάλιστα μέν π^έπΐΐ χα: άναγκαιόν έστι πολύ τή χάριτο; έχΐΐν* ταί ύφηλοτάται πατριαρχών άξία:;, ταί χαλβπώ ού φιρ ύσαι; τήν πρδ τα; ήμών προθίσΐι άπόκριτ.ν διά γραφή; έκθέσθάι. και, αυτήν έπί τή χώρα; μακράν άπωθιν ούση ι τή μίγάλη; Βριττανία , διαπίμπβσί*α:ι αλλά καί ταύτην τήν τών πατριαρχικών αξιωμάτων φιλάνθρωπον τ< καί γινναίαν Ορμήν ύπέρ τού έν ήμίν αρμονίαν άπιργάζισθαι, καί τήν τού χρια·τιανικοΰ πληρώματο όμόνοιαν έκτΐίνιιν, τέλο πάνυ ίύδαίμον Ιξΐΐν έλπιζΐΐ. Καί έπιιδή τά καθολικά τή; Βριτρεννία; λιίφανα πάντα λίθον κινίί, ώστι τδ πράγμα τούτο ιι; τοιαύτην πιριπόθητον άπό^ασιν αγιίν, καί πάν τδ έξδν άσμένω ποιήσέι, διά τούτο πληροφορηθέντα χαίρ«ται, δτ: αί πατριαρχικοί άξιδτητε; τά άγια γραφά καί τήν παλαιάν έκκλησίαν τή; έν ήμίν διαφωνία δικαστά ποιούσι. καί πρδ τήν μέλλουσαν Ομόνοιαν ούκ άπαραμυθήτω όρά. Επιί γάρ καί έν αύτφ τφ κανόνι καί γνώμονι τοί Ανατολικοί; τι καί Ιίριτανν!κοί διαδικάζΐσθαι Ιδοξι, καί πρδ τά τή τί παλαιά κφί καινή; διαθήκη γράμματα άπδ τών τή; πρωτοτύπου έκκλησία ποτέ·;ων έρμηνιυθέντα. ώ; πρδ τδ τή πίστιω καί θίραπιία κοινόν παράδειγμα προσβλέπιιν, ούκ άπογινώσκομίν, τού πράγματο ύπδ τή καθολική καί

Pruesanetissimis 'sapieutissiinisquc Orientalis orthodoxae ecclesiae patriarchis, (.'onstantinepolirano domino Iliereniiae, Alexandrino domino Samuel, Antiocheno domino Athanaaio. Hierosoh mitano domino Chrysanthi», reverendissimis métropolitains et sacratissimis episcopia, piissime ulvro. omnibusque Graecia orthodoxie.

Catholicarum in Britannia rvliquiarqm responsum Orientalium orthodoxorum responso ad ineundam utrimque concordiam datum.

Priusquam noa, veteria Britannorum orthodoxiae reliquiae, incipiamus quatuor reltgiosissiruorum catholicae ecclesiae Orientalia patriarcharum reapoiwia vieiaaim respondere, maxime quidem decet oportetquo multae referre gratias celsissimis patriarcharum dignitatibus, quae aegre non titferunt nostris propositis responsionem «criptis mandare, cumque in maiorem BritXnniam, regionem a se longissimam, mittere: quin ettem illud patriarehalium dignitatum humanissimum eximiumque inceptum ad concordiam inter nos procurandam christianoruinque populorum consensum dilatandum finem felicissimum habiturum speramus. Quia vero catholicae Britannorum reliquiae omnem movent lapidem, ut negotium illud in optatum huius modi exitum perducatur, ac omnia, quae fieri poterunt, libenter contendent, idcirco laeti audierunt, a patriarcharum dignitatibus sacras scripturas veteremque ecclesiam de eoptroversui nostra indices esse constitutas, net' absque solatio ad futuram Concordiam intendunt. Cum enim eadem adhibita regula ac norma cum Orientalibus tum Britannis disceptare visum, fuerit, et ad veteris novique testamenti libros a pristinae ecclesiae patribus explicatos veluti ad communs fidei morumque documentum attefidere, haud desperamus, re ab ecclesia catholica et orientali iterum perpensa, eas favente Deo concessiones accommodationesque datum iri/ quibus utrique ad mutuam concordiam

‘) Testimouituu. quwl «equitar. patriarchae Alexasdrini asl nwm autographi in Britanniam missi habebatur; cains tritum graecnm eam rrperire noa potnerimns, illud aagiioe eihibonnuM, pruut repraesentator apod Williams, op.oit.. μ H3.

* Antognphum i|MUm k t m<» cxxratan» boo* forte·· coaoervint noble codox bibliutbecwo rouotaatiaopofitaiiM' Sancti S^ pnl. ri. airaaiu pritu <*)H. nnne ». Coaitat roro folii· chartacei· docon, ca. 37X34,8, quorum primam omnino vacuum out. I nnm hunc libellum continot a foL 8 *neta* nd fol 10 rorfom. Exatet etiam reaponaio illa Britaanonm ia codice quodam Oxonieui, qai apud dominum rectorem Aedi· Chriati ·ηΠο numero aignatim amervatnr. Coaetat fotfii chartacei· triginta tribu·, rocu tantam pagina exaratia. Reecriptum, de quo agina·, a fol I ad fol. 88 continetur. Hnlua codici· varietate· nogioxima·, ne virum amicimimum F. <'. Conybean plui aequo gravarem». ‚A fol. 84 ad fol 33 einadem codici· qxhibetur. et graeco quidem, ai pauca excipia·, novu ille ordo Merae communioni· peragendae, quem >ub ■equentl numero enmne repruMentaturi.

ά-.ατ-Αική; ἐκκλησία; ἐχ δευτέρου καταμαέΗνν.;, τσιφύία συγκαταβάσει ' βῦν γενησσμένα; καί οικονομία;, αίπερ άμφοτέρυ; πρδ; τήν, άμσιβαίαν δμόνοιαν καί κοινωνίαν, ἐτ-.ιμάσουσΐ: Λ Ταὐτην οδν τήν ἡμών εύχών τ« καί -τιμή υπέρ αυτών μνείαν διά βραχέων ποιησάμενο;, έπ: τά άποκρίσει;, δ ἡμίν άξιώσαντε; ἐπίστειλαν ἀι πατριαρχικά! ἀξιότητε;, μεταρησόμε^α. .

"Α συμφωνούμεν άμφϊτεροι. οὐ μνημονεύσομεν, πλήν εί "μή τδν αὐτών άρ·.»μδν σν,μει,ύμεν.

. . ΙΙρὸΟεσι α', ρ', ⁄, 8', ε'.

Τή πρδ; τά; ἕ πρώτα; προίΗσει άποκρίσει οὐδέν ἐγκαλτύμεν, ἐκτδ; μή ἡμίν πρίπον δοκεῖ τοὺ; ἐν Βριτανν!φ ἐπισκόπου; αὐτοκεφάλου; μένειν, καί τών. πατριαρχών μηδενί ὑποκείσι^αι.

Ιϊρὸμεσι; '.

Ἐν ταύτη τή προίΗσει μηδαμώ ἐρουλίμεέέα τή , τή; καίΧλική καί'άνατολική; ἐκκλησία; σοφίφ ὑπογράφειν, ἡ περί τή; αὐτών παιδεία ἀμφιγν-.είν. Διά παιδεία; γάρ ἐν ταί; ἡμών προϋέσεσι ἡ τών κανόνων, διάταξι κα! δίκη .νοητέα.

Πρόθεσι; ζ'·.,

Ταύτ^ τή τών πατριαρχικών κυριοτήτων άποκρίσε: -υγκατατ:>έμε<>α.

Πρόϊίετι; r,'.

Ἐτ: συνευδοκ-.ύμεν. , δτι ἥπερ ἐν τώ παρόντ: χρώμεν Λειτουργία, εῖ; τήν τών Ελλήνων φωνήν μεταφρασ.Ήισα πρδ; τά; πατριαρχικά; ἀξια;, ὑπ' αὐταί; δηλαδή ρλεπτέα, πεμφίΗ,σεται.

ΠρόίΗσι; ἰ*·', ·.', ια', ἰp'.

Ἡ ταί; ἰl·', ια'. :p' πρσϋ-έσεσ:' άπόκρισι; ἡμίν υνδοκεί.

Ἐπί τούτοι; ίπετα: ἡ ἡμετέρα άμοψή πρδ; τά περί τών κεφαλαίων ἐν ταί; ἡμών προθ-έσεσι όμολογουμένων λεχθ-έντα.

Πρὸ.Ήσι; α'. ρ'. γ'.

Τή α', ρ', γ' άποκρίσει οὐδέν ἰχομεν κατειπείν, ἐάν γένηται ἐν πάσ: λοιποί; ἑνωσι;.

ΠρόίΗσι; δ', ή, ς', ζ'.

» Τά δ', έ', π', ζ' κεφάλαια ἐπισκεψόμεϊία. ἐπί τήν τή; καθολική; καί ανατολική; ἐκκλησία άπόκρισιν πρδ; τήν α' τών ἡμών προθέσεων, ἐφ' αί; οὐ πάνυ μέν αὐτή καί τή ἐν Βριτανν!α καθολική ἐκκλησίφ συνδοκεί, προσελθόντε .

Πρόθεσι; η'.

Ἐν ταὐτη τή άποκρίσει μετ' αὐτοί; *) συμφωνοῦμεν.

Ιϊρὸθεσι; θ', ια'.

Καθάπερ κα! ἐν τή θ'. ια'.

HpcdHj:; ιρ'.

Πρδ; τήν ὀωδεκάτην ἀπδκρισίν φαμεν, ὁτι πιστεύομεν τά; τών ζώντων εύχά; καί τήν τή; ἀγια; ευχαριστία; θυσίαν νεκρού; ὠφελεῖν ει; τήν τή; ἐκεινων ευδαιμονία; αὐξήσιν ἐν τώ θανάτου μεταξύ καί ἀναστάσεω; παραμέσφ χρόνιρ? τά δέ τούτου τοΟ κεφαλαίου οὐκ ἐπί πλέον διασαφοῦμεν.

Ιίερί τή; πρδ; τά ε' ἑσχατα κεφάλαια ἀποκρίσεω;, ἐν οἱ οὐκ ὁλόκληρό '! ἑστι συμφώνησε;. γενικώ ἐδοξε ὑπομνήσαι, δτι ὁποίω; ἀν ἡ καθολική κα! ἀνατολική ἐκκλησία ἡμί περί τοὺ λουΗηροκαλρινισμοῦ στοχαστικό; ὑποπτεύωσι, δήλον ποιούμεν, δτι οὐχ οἷδν τέ ἐσίι τά τοιούτων ὁποτίρωθεν αιρέσεων ἰδια δόγματα ἡμίν καλώ; κα! εικότω ἀνατιθέναι* ἑτι δέ νομίζομεν,

') μι»' «ιτοί,· ood., in margine retention mimu: voi'«i'r»,'v. ιίλόχίηίώ cod.

/k communitatemque alliviantur. Hac igitur- voturum nostrorum nostracque in illos observantiae mentione pauci» absoluta, ad ea responsa, quae nubi» mittere dignatae sunt patrinrchnles dignitate», aggrediamur.

Quibo* in robus utriqur consentimus. ha» non reteremus, aed earum 'tantum numero» notabimus.

Propositum I, II, III, IV. V.

In responsu ad V prima proposita n\hil re|*e-hendimus. niai quod nubi» aequum videtur Britannorum episcopus sui iuri» permanere, nec ullo patriarchae subiici.

Propositum VI.

Iine in proposito nobia men» haudquaqunm fuit catholicae orienttdiaque ecclesiae doctrinam \ituperare aut de illorum eruditione ambigere. Per hanc enim vocem πξξδiία in propositi» nostri» canonum ordinatio vt disciplina intelligenda e»t.

Propositum VII.

Huic patriarcha!ium dominationum responso assentiinur.

Propositum VIII.

Nobis etiam complacet, liturgiam, qua nunc utimur, in Graecorum sermonem translatam ad patriarchates dignitates, ab illis nempe excutiendam, fore mittendam.

Pnipositum IX,'X. XI, XII.

Proponitis IX, X. XI. XII, responsio a nobis probatur. ,

Praeterea .succedit nostrum responsum ad ea (]uae de capitibus in nostris propositi» constitutis dicuntur. '

Propositum I. 11, III.

Kesponso f, II. III, nihil habemus quod obiiciamus. mmlo in veteri» omnibus unitas fiat.

Propositum IV. V, VI. VII.

Capita IV, V, VI. VII, exquiremus, cum ad catholicae ecclesiae orientalis responsionem primo e nostris propositis, de quibus non omnino quidem ipsam inter et catholicam Britannorum ecclesiam convenit, accesserimus.

Propositum VIII.

De istae responsione cum illis convenimus.

Propositum IX. X, XI.

Item de responsione IX, X, XI.

Propositum XII.

Ad duodecimum responsum dicimus, nos credere vivorum preces et sacrae eucharistiae sarriticium mortuis prodesse ad illorum felicitatis incrementum eo .tempon*, quod mortem inter et resurrectionem intercedit, nec flisius huius capitis argumenta declarabimur.

Quod ad V postremis capitibus responsionem attinet, de quibus non omnimoda est concordia, hic universe visum est commemorare, quod qualitercunque catholica orientalis ecclesia nos luthorocalvinismi coniecturaliter suspectos habeat, aperte declaramus, fieri non pusae, ut harum utralibet haereaeon propria dogmata nubis recte ac

δτι τδ *r.aç* ἡμών dttcxpiHv ἐπιλχλιγρίνο;, τωβύτη; [1] *τή* κατηγορία ἡμά προθῦμω; ἀώολύσουσι. Μκα* βώμτν 8' xai itri τά î* μίρ*'.

Ηρόθε^ί; a'.

Τή πρώτη ἀκοκρισκ ntpi τού τά ἱπτά συνόδου; ὠ; τά Hia γραφά; δίχισθαι, οὐ μέν δνάμ*θα οὐχ ἐκ-γcν ἱναντιοΟσθαι. ΑιηιΙνω; μαρτυρόμιθα, δν. τήν iv τού πρώτα;; ' οἰκουμ*νιχαί; συνόδοι θχσπισθ·!-σαν πίστιν, ὠ; ταί θχίαι γραφαί συμφωνούσαν, δεχόμεθα, καίτοι τήν ἡμών πίστιν ούχ σϋτω ixxtivv.v ἰσχϋοντίη ὡστε τού τών ἰκιίνων συνόδων πατέρα; Ιζ Ισου τοί; προφήται , ιὐαγγιλισταί , καὶ ἀποστδλσι; ἐμπνιυσθίντα; ·π<π»ίσθαι. Αἰτοὐμχν δέ μή τινι τών ἐκείνων συνόδων κανόνι, τφ περὶ τάξει; χβί τά τσι-αϋτα Ἴεθήναι. Ιβρῖ δέ_Λή; ἰν Ν·χαίφ συγκεκροτη-μένη; συχόϊτυ, ἡ ἰΘδόμη οικουμενική λέγεται, ἀναγ-καίον νο^ίξομεν διασαφειν, 8τ; οὐ δνάμεθα tojj αγγέλου; χα! τού εντεύθεν ἀποιχομίνου; ἁγίου; ἡ δουλιχώ; προσχυνεἰν. χα! τούτων μέν ἕνεχα, Τνα τά λοιπά ἐάσωμεν, πρώτον μέν δτι ἰν τή παλα·.| δια-θήκη οὐδαμού σαφώ φαίνεται τδ τού Ιουδαίου αγγέλου προσκυνήσαι. μάλλον δέ τδ ἐναντίον. Εἴ μέν τούτο τδ ἔθνο τδ ταῦτα τά κρείττονα ὀντα θρησχεύειν νόμιμον ἐπεπιστιύχεισαν. λόγοι; μίν ἰδιοι; ει τοιαύτην χινηθώσι αν θεραπείαν. .Ἰίφθησαν γάρ οἱ ἄγγελο: πρδ; τού; πατριάρχε , τδν τού Μωϋσέω; νόμον παρέξωκαν. διά τή; ἐρήμου αὐτού; ὠδήγησαν, ‹ χαί ὁ Μιχαήλ ὁ αὐτών ἀρχων λέγιται *) χα! ὁ τήν τή; Ἰουδαια; φύλαξιν πεπιστευμένο . Ὁ μέν Αβρα-ἀμ τοί; ἀγγελοι; προσκυνήσαι λέγεται'), αλλά δέ ἐχ τού αὐτδν ἰχείνου ξινοδοχείν φανερόν έστιν, δτι τού; ανθρώπου; ὀντα φήθη. [Ού μίν έσμεν ἐξαρνοι, δτι μή κελεύονται 4 Ιησού τι χα! Μωϋσή λϋσα: τά υποδήματα τών ποδών αὐτών*1. χα! δτι μή tint πρδ; αὐτού; ὁ ἰγγιλο; ὁ ὀφθε!; τδ τδν τόπον, ἐφ' ὠ ἱστηχαν^ t!va: ἅγιον*). Ο: δέ πατέρε; χοινώ; ἐνόμισαν ὑπό ταύτη τή προσωνυμία χα! εἰδε: τδν ἡμών σωτήρα ἐχει ὀφθήναι. Ο ἅγιο; δηλαδή Ιουστίνο; ὁ μάρτυ , ὁ ἅγιο; Ειρηναίο;, ὁ Ἰιρτουλλιχνδ; χαί ὁ ἅγιο; Αθανάσιο ταύτην τήν δόξαν συμφω-νοῦντε ἅμα ἐπιρεβαιούσ: ·). Οὐτω μέν σημειούντα: ci πατέρι τδ τού αγγέλου; ὀφθίντα; τήν εαυτοί; προσηνεγμένην προσχύνησιν ἀποδοχεμάσαι, ὠ ἱποι-ησιν ὁ τφ Μανωέ χαί τφ Ιωάννη ἐπιφανε!; ἀγγελο;. Ιρύσθε; δτι ού τδ αὐτό ἐστι τδ τού δρατού; προσ-χυνείν αγγέλου χαί ἀοράτου . Τή τών δρωμένων χρειττονι φύσει, τή αὐτών τάξει χα! ἀγγελίφ, τιμήν τινα ὀφείλομιν, τήν τοί; ἀοράτοι χαί Γσω; ἀνεξιχ-νιάστοι; οὐχ ούτω προσήκουσαν. 'Εστι 8i ὁ Ἰιριγί-νη ·) τφ Κέλσφ τφ τού 'Ιουδαίου τών ἀγγίλων νεωκόρου; λέγοντι, ὠ τφ συκοφάντη ἐνεκάλεσε, καὶ ἐμαρτὐρησε τδ δε'ν ούδέν ἀλλο σίβειν ἡ τδν ini πάσι θεόν. χα! μόνφ τφ χρατιστφ δντι εδχεσθαι' τδ τδν θεδν ἀληθώ μέν χαί χαλώ; προσχυνείν tlvai τδ αὐ-τδν διά τού 'Ιησού Χριστού [χετεύειν, ἀγγίλων δέ ούχ ,ἐπιχαλουμένων[τδ τού ἀγγίλου πάντα; χαί τά τών μακαριτών ψυχά ἀνεπικληθίντα ὑπέρ τών. παρά τφ θεφ εὐ ἀκουόντων φιλικώ χαί οἰχείω πρεσ^εύειν. 'Εστι δέ iv τή παλαιοί χαί καινή δια-θήκη. ἐξ ού συνάγιιν *Iv: τδ* τή ἀγγίλων προσχυ-νήσιω παράνομον. [Συγχριτέον τδ Διυτιρονομίου χιφ. ′, χομ. ιγ' σύν κδμματι β', καί λικτίον τδ τού Βασιλ. α', κεφ. ζ', κομ. γ', δπου οἱ 'Εβδομήκοντα τφ δουλιύσιτι χρώνται, δπιρ τήν τή; λατριία; πρδ τήν ■ure tribaoniar; qain etiiue «μ exwtimama·, qui noatrun raapoatum parlegeriat, buiaaea «mutationi· not proait aaimit eoae abaoluturoa. Bad iam ad •ingula traaaaanraa.

Propoaitum I.

Primae reapoptioni de aeptem synodia reluti Merit teripturit accipiendit, non potaumut quidem non param obaistere. Libenter fatemur, fidem * sex primis oecumenieis conciliis sancitam tanquam •acris scripturis consentaneam a ^bis aecipi, quamvis nostram fideta haud ita extendere valeamus, ut conciliorum illorum patrea^teque ac prophetae, evangelists· et apostolos inspiratos[esse credamus. Poscimup autem ne cui illarum synodorum canoni, ei nimirum qui de disciplina ceterisque huiusmodi agit, astringamur. Ad synodum Nicaeae congregatam. quae septima oecumenica dicitur, quod attinet, necesse ducimus declarare, nos non posse angelos et sanctos, qui hinc excesserunt, vel duliae cultu adorare, horum quidem causa, ut reliqua praetereamus. quod primum quidem in veteri testamento nusquam clare perspicitur, angelos a ludaeis adoratos esse, imo vero contra. Gens illa, ai naturas quidem istas perfectiores venerari aequum duxisset, propriis equidem de causis ad huiusmodi cultum esset inducta. Angeli enim patriarchis apparuerunt, Moysi legem tradiderant, illi· itineris duces per desertnm fuerunt, et Michael ipsorum princeps vocatur eique ludaeae tutela concreditur. Abraham quidem angelos adorasse dicitur, sed ex eo quod istos hospitio exceperit perspicuum est, eos in hominum loco ipsi fuisse. Non infitiamur quidem, losifc aeque ac Moysen iussos non esse, calceamenta de pedibus ipsorum solvere, nec eis dixisse angelum, qui ipsis visus est. locum, in quo starent, esse sanctum. At patres communiter putarunt sub ista appellatione ac specie servatorem nostrum ibi apparuisse. Sanctus nimirum lustiniis martyr, sanctus Irenaeus. Tertullianus et sanctus Athanasius hanc sententiarii uno ore affirmarunt. Ita quidem a patribus animadvertitur, conspectos angelos adorationem sibi exhibitam improbasse. quod egit angelus qui Manoe et loanni se conspiciendum praebuit. Adde his. non idem esse visibiles adorare angelos atque invisibiles. Eorum, qui conspiciuntur, praestantiori naturae, necnon dignitati et legationi, honor quidam debetur. qui invisibilibus et forsitan aditu carentibus non ita congruit. Atqui ita se re· habet: Origenes Celsum, qui ludaeos angelorum cultores vocabat, uti calumniatorem reprehendit, ac testatur nihil aliud eaae adorandum praeter Deum, qui omnia superat, unumque ad eum, qui potensisaiinus eat, preces esae faciendas; Deum vere quidem ac recte adorare idem ease ac ei per lesum Christum suppltlare, angeli· vero non invocati·; angelo· omne· ac beatorum anima·, etiam ai non implorentur, pro his, qui a Deo bene audiunt, amico animo et benevolo deprecari. Est autem in veteri et in novo teatamento, ex quo colligi possit angelorum cultum esse illicitum. [Confer Deuteronomii capi VI, vera. 13, cum versiculo 4. ac loge I Reg. cap. VII, vers. 3. ubi Septuaginta verbo δουλχύοπ· utuntur, quod latriam inter et duliam irritam omnino facit distinctionem. Confer praeterea Lucae cap. IV, vers. 8.

[1] Dsn. X, 13^Si.
·) «Isa. XIX, ».
•I Ex. III, 5; Jos V. 15.
‹) Im. 1M4,
. ·) lutin.. *Dial.* ctm› *Tr^fk.;* Ir··„ *De Baere**„ UK IV. «p. U»; TertulL, *liby aeh›. l»4aeae;* Attaua», «A*, stries., lib IV.
*) Origea.„«ir. CWa, Ub. I « V: Pstr Or XI, 1186-11».

BouàUürv Αχυρην πάνυ *Jmxl* διαφοράν. 'Εxi Βέ τB τοΟ Λουκά ϋψ. Β*, κiμ. η* καέ τδ τή κρό Κολοσ»i Μψ. {Γ. κομ. ttf, t»', σύν τφ τού Η«οΒ«·ρήτου <τκομνήμ«τισμφ.] Ίνβ δέ κβι τών πατέρων Αλλου τινΑ κροσφέρ«·μ*ν. δ μέν ΕίρηνΜο ΒιαρρήΒην φφέν, βτι ή έκχλησία μήτχ τι θαυμαστόν τή τών Αγγέλων έπικλήσκ ή Αλλη tty! τή Ασχ^χl πολυπραγμοσύνή τ.ο·.«i*). ««άφιλο δ τή Άντιοχiία του λόγου Βηλοί Αν»' ών οί χριστιανοί τδν αύτοκράτορα μή Βυνηβάαι προσκυνχίν, δτι, φησιν, ούκ i» α^τό HZ *).

* Ή- Αν Λαοδικχίφ συνηγμένη σύνοδο τού Αγγέλου ' ον^ΐζοντχ ΑναΙΗμχόiζ*: ·). Αλλά φjn "τ:ν« τούτον τδν κανόνα κατά τών έχiίνων αίρπιχών τιάήνχι, τών τδ «ίναι Απδ τών αγγέλων τών τένι νόμον *r.afa*δτδωχότων σωτηρίαν διδασκόντων, χαίτσωτήρο* ήμών, τοΟ προσχυνήσα: αύτού . ΑποσταΐΗντων. *Οτ: Βέ ή τή συνόδου γνώμη ούχ έστι τοιαύτη, ίλέγχi.ν ένδέχιτα: πρώτον, έπιί ή σύνοδο τήν τών Αγγέλων .θρησκείαν γενικώ μέν καί Αορίστω Αναθεμάτιζε:. καίπερ, «i τούτο τδ πάνυ έξείνα: ήγήσαντο. στοχίζεσθα: μέν έξόν, τδ τούτο πρiγμα Αν δ:α:ρήσα:. χαί τδ σφάλμα δειξασαν, μόνο τά τοιαύτή προσκυνήσεω Ανωμαλία χα: παραράσε:; ΑναiΗματίσα: τήν έχεινην τών σοφών Ανδρών έκχλησίαν. Δεύτερον, εΐ φασι τού υπαιτίου τή έκκλησία Απιένα:, τούτο * μόνον έπιφέρε: τδ αύτού κατ' iδιαν (i τδ αύτδ συνεληλυθi <ν., δπερ χα! αύτδ ό κανών ϋιτοσημαίνν.. Εΐ γάρ Απδ τών Αγγέλων τών τδν νόμον έκδομένων σωτηρίαν «!να: έχράτησαν, ε: έκ«ίνθυ 'Βiου μέν καί πρώτου μεσίτα έποίησαν, «i τφ σωτήρ: ημών μήτε ηΰξαντο. μήτε αύτδν προσεκύνησαν, χριστιανοί ούχ ήσαν, ζα! τή συνόδω το.'νυν ούχ ύπ« ούσ·.οi. Τi γάρ μο:, φησίν ό Αγιο Παύλο *), χαί τού έξω κρίνε :ν; Ού τή έχκλησίφ έθο καθέστηκεν τδ τού Ιουδαίου , τού Εθνικού ή Άποστάτα Αφορiζειν· τούτο γάρ Αν είη τδ τού πάλα: Αποστήσαντα τή κοινωνία άποράλΰειν· Αλλά καί έξω τού φράγματο τού χριστιανισμού έξουσιάζεσθα: ούχ έχει. Δήλον ούν τού τήν Χριστού, προσκύνησιν ού πάνυ Αποδομένου Απδ τή συνόδου άποiώματiζεσθαι. Τivo ούν) Αλλου καταχριθέντε , ή τού μερiζειν τήν προσκύνησιν'ι Απδ τού θεού κα! πρδ Αγγέλου , καί τού πολλαπλασiου έν τφ σέ^σΟαι μ«σίτα ·) ποιείν; Ό άγιο Αθανάσιο έν τφ κατ' Άριανών λόγφ γ' τδ τού Αγγέλου σωτήρ: ήμών διαχονήσα: δείξα , είπε*)· Il ροσχυνείται παρ' αύτών ούχ ώ τή δόξή μείζων, Αλλ' ώ Αλλο παρά πάντα τά χτίσματα, χα: παρ' έχείνού ών. Εί γάρ ώ τή δ\ξή ύπιρέχων προσεκυνείτο, Ιδ«t καί έκαστον τών ύπο^ε^ηκότων τδν ύπερέχοντα προσκυνείν- Αλκ -'- έστ:ν ούτω · χτίσματ: γάρ χτίσμα ού προσκυνεί. Κα! μετά τδ λέξα: βτι, ΙΙέτροχ ό Απόστολο προσκύνησα: θέλοντα τδν Κορνήλ:ον χωλΰε:. ώσ«i καί ό Αγγελο τδν Ίωάνηην·). ούτω έπιλέγει· Ούκούν θεού έστ: μόνου τδ προσκυνείσθαι. Ό Βέ Έπιφάνιο έν τφ κατΑ τών τή Μαριφ προσφερόντων, οβτω λογiζεται*)· Αλλ' ούγε Ηλία προσκυνητό , καίπερ έν ζώσιν ών, ούτε Ιωάννη προσκυνητό *·) χαί τοίγε διά (Βία εύχή τήν χοίμησιν αύτού έκπληκτου Απεργασάμενο , μΑλλον Βέ έκ θεού λαδιών τήν χάριν· ούτε τι τών Αγiων προσκυν«!τα

et epsat. ad l'oiesareasr rap. II, ver· lH, IM, <-«■ Theodoreti eommoatario.] I t autem e patnbiM aliua qaoadaa proferaauaa, Ireaa»— qaide·· aperte dieit, eecleaiam aee invoeationibpa aagehwwa mirant qaid facere, nee rnliqna prava earioettaie. Thenphilua Aatiocbena· argtuaeata tadteat. <>b qnae ehnetiani itap^rettirem neqaeaat adorare, eo quod, inqait, non eeaet ipee Item. Bvnodaa le*>-diceae coacta me, qui angeloa nominant, anatbematixat. At dicunt quidam, bunè canonem advereua haereticoq illoa conditum eue. qui docebant, «m anftdia ealuteni eeoe tribuendam, a quibus lex tradita emet, quique a patratore nostro defcceirtit. ut illos adorarent. Quod autem a) nodi mena ea non fuit, id evinci |H>Ceat primum, quod synodus angelorum cultum universe quidem ac indefinite damnat; quod si vero id omnino licere existimament, conticere quidem licet futurum fui»e ut rerum delectu habito et errore patefacto, solas huiusmodi adorationis anomalias ac transjrreeaiones damnasset ille doctorum virorum coetus. Secundo, et si noxii dicantur ecclesiam reliquisse, id tantum denotat congregationes ab iliis seonim eodem loco esse factas, quod ipso canone innuitur. Si enim ab angelis, qui legem tradiderunt, salutem pendere tenuissent, si illos pro propriis quidem ac primariis mediatoribus habuissent, ei salvatorem nostrum nec invia-assent nec adorassent, profecto christiani non fuissent, atque ideo nec synftdi potestati subtecti. Oud num meo rntrmt, inquit sanctus Paulus, etnrm As ertrimns *iudicvn?* Mos in ecclesia non obtinuit ludaeos. Gentiles aut Apostatas excommunicare; id enim esset eoa. qui prius defecissent, a communione segregare: sed extra christianismi septa ma nullum habet. Liquet igitur eos, qui Chriati adorationem non omnino reiet-isaent. a at nodo damnatos fuisse. Quid est igitur aliud causae, cur damnantur, nisi quod adorationem inter Ileum et angelos partirentur et multiplices in adorando mediatores adhiberent? Nanctus Athanasius oratione III Contra Arianon. cum ostendisset angelos Salvatori nostro ministrasse, dixit A«m oderant noa at *gloria* mmorem. sed *at alitna tun ab oautibuo rrbtu erratu ttnu a tripoû.* .Vom s< eum *ianguam gloria praaerUratem adorarral, oiuguLrr rm iaferiort» ra*. gtuu praootaahoroi mut, do^ormt adorarr.* >S«d non *ita oo rtt hahot. Noe* «mm ras *creata aliam creatam adorat.* I bi vero dixit^ /V* trwm *afootolum Cormluim te odorar* rtdmiem roftnuisw, *fmditer et aagelttm loaaaem,* haec subiicit *Itaque toltu Deut adoraudut eet.* Epiphaniae autem libro adversus eos. qui Mariae sacrificium offerunt, ita disserit; *Atqpi* nec *Eliae adoraadut ett, tamelti adEtf mprrtlet tit; neque loanuet adorandae, licet procAue propriie* mortem suem *admirabilrm tfmerit, rei id potiue* dinsra sst *beneficio coneecutue. Sed nec aliae quiepiam e eanetie adoretur. Si autem ne* onyofos *quidem odorari permittit, quanto minue id tribui* et *concemerit, quae* «r *Anna nata eet, quae Annao e loadmo mdulta ntf* Et alias dicit mtllam rem creatam esse adorandam. l*raeter istos unum tantum sanctum Augustinum aoeiseemus. qui quidem, e patribus I^tinis quanquam ait, tamen ob

'i 1res., ede. *Hneree,,* Hb. II, <sp 57. l*atr. Gr. VII. HA0.
*> Tbeophil.. ad hdil^riua.
ri I sa. XXXV. /
ri I Cor. V. t*

·) spawvvsmr sod.
ri sestrovf ooA.
ri Contre Ariaa. lirat. II, UH, Pair. Gr. XXVI, IM.
ri À0t. X, ·>; Apoe. xn, e.
·) Hase» LXXIX. i; Pair Or. XUI. 74H H.
■ri apeamverdc ooA.

Εἰ δέ Αγγέληυ προσκυντίσώαι «б *έλτι, πόσ'ρ μάλλον τήν Από'Αννη γτγιννημένην, Τήν έχ τοὐ Ἰωαχτίμ Τή Ἄννμ βιβωρημένην; Καί ετέρω&ί φησι Αδ μηδέν χτίσμα αροσϋυνητόν. <1ρό; τούτοι; Ιν« μόνον τδν Αγιον Αὐγουστίνον προσκαλτσδμιϋα, τδν 'μέν, καί τοίγτ τδν Μπάρα ιαμβικόν, δμω 8έ διό τήν τὐσέβπάν ττ «ei tcmUev λόγου τυχόντα, καί πτρί τδ τή; σωτηρία έτο τοσσαρακοσιοστδν γράψαντα. Οὐτο μέν σημποί, τδ [ἴή βούλτσfrai προσκυντίσάαι τδν έν 'Αποκαλὐψτι Αγγτλον, τδ (Ιναι αὐτδν τφ Αποστόλφ σύνδουλον, καί τδ βτίν μόνον τδν Οιόν προσχυντίν *). Ὦ» δέ συντόμω τἶπτίν, δήλα μέν έσπ τινά τούτων τδ χαί·του; άγιου; προσχυνήσαι άπβτρτπόμτνα, κα! τό λοιπό τό τών Αγγέλων πέρ: λαλούμτνα μάλλον μέν ή έξ ίσου τού; τττίλτυτηκότα; πιστού ὠ τφ αὐτφ νόμω ὑποταχΜντα πτριίχτι* τί γάρ ού τού Αγγέλου; προσκυνήσαι δι! ή προστύχτσϋαι, τού χαί έπιτροπικού καί λιτουργικά «ντύματα, τί; διακονίαν Αποστπλόμτνα διά τού μέλλοντα κληρονομτίν σωτηρίαν1), έν τα!; Οτίαι γραφαί όνομασ^ένία , πολύ μάλλον τού; τδν μίον μτταλλάξαντα άγιου; ού προσκυνητέον, τού τήν ανθρώπων έπιτροπήν ού πιπισττυκότα; μηδέ |καί>' όσον οίδαμιν) τήν γήν έπισκέπττσόαι έχοντα;. Οί ούν ήμών ὑπέρ Τ0Ο αὐτού; ικιττύτιν λόγοι αναλόγιο; 3ν έλαττοίντο. Πτρί τοΟ έκ τών 9τίων γραφών παραχδέντο; έπί τδ τήν t Αγίων .Απτλθόντων έπικλησιν βτβαιούσίέαι. φαμέν δτι πρδ; τούτου τού πράγματο; Απόδτι ιν ούκ Αρκτί ταΟτα. Έν τφ γάρ ,τἶπι'ν Αναγνώτωσαν τά πτρί τού Έζτκίου βασιλέω;, πώ; διά Δαβίδ ιτλύτρώται του Χιναχιριίμ, άποτυγχάνουσι τού σκοπο0. Μόνον γάρ έν ταί; γραφαί έπήγγτιλιν ό Οιδ; λίγων·), υπέρ τή; Ἰιρουσαλήμ δι* έαυτόν καί διά Δαυίδ ὑπτρασπιστή; ιίνα:· ού μέντοι δέ τών 'Ιουδαίων ώ; τόν Δαυίδ ὑπέρ αὐτών ὑπτρτντυγχάντιν έρωτησάντων μντίαν ποιτίται ή iHia γραφή· καί άνιυ τούτου τδ ρών πατριαρχικών άξιοτήτων έλτυχο; •Ο'ὐδέν δύναται. Τά δέ έξή , δτι καί ὑπέρ τού Πέτρου έγίντττο πρόστυχή έκττνή; πρδ; τδν tfiiv. τούτο μόνον δτίκνυσι; τδ ικιττύτιν δηλαδή ὑπέρ άλλήλων τήν στραττυομίνην έκκλησίαν άλλ' ούδέ τδ ιέτίου Παὐλου*). Παρακαλώ δέ ὑμΑ;', ἀδτλφοί. διά τού κυρίου ήμών Ιησού'Χριστού, καί διά τή Αγάπη; τού «ντύματο ; συναγωνίσασϋαί μοι έν ταί;, προστυχά!; ὑπέρ έμού πρδ; τδν ιέτόν. Γνφ βυσύώ Απδ τών άπιιΡούντων έν τή Ἰουβαίφ, παρ* αὐτά προκόπττι. Ήμτί; δέ ού τοί Ανατολικοί τί; τοιαύτην τήν μτσιττίαν έναντιούμιν· μάλλον δέ καί Ασμένω δμογνωμονούμτν τδ πρτσβτύιιν τού; άγιου τού έντύΟτν άποιχομένου ὑπέρ τών έπί γήν πιστών* δτι δέ έκτίνοι τούτου χάριν κροστυκτέον. μηδαμώ βήλον, τοί μέν (έκ τόύ ιίχότο;) ούτω τννοίχώ; έχουσι, ώστ αὐτόματί τ κα! έτοίμω ήμίν βοηΑτίν, τοί; κάί τά; ήμών δτήστι Ακοή Ισω ούκ τίβόσι*).

Φαντρδν μέν δτι μάλιστά έστι, τήν Ανὐρωπίνην φύσιν τι τοσούτον διαφ&αρήναι, ώστ έπιμτλώ μέν καί ΑντλτυΜρω; μή ικιττυιώίσαν σπανιώτατα ΑγΑΡοποιήσαι* Αλαζονικώ μέν τύτργττούσι καί βραβύτιρον καί βυσαρέστώ - έστι δέ βτι παρά τήν τού πράγματο Αξίαν ήνωχλήβη* Αλλά καί ,νομίζουσι τδ τών μτγάλων τίναι τδ όλιγωρτίν τών Αλλων *βρα* ούν μόνου; τού αὐτοί τιμήν Απονέμοντα τύ παούσι. Τό μή-αυτού κολαχιύιιν τδ καταφροντίν ήγούνται, καί τό δντο μτγέ^ου ὑστέρημα τή ὑπτρηφανίφ Αναπληρούν πτιράζουσι καί φρονηματισμφ· τούτα δέ τή αισχρή; γνώμη; έστί, τή; ττ Αγνοια καί Ασάντία; ipaotita*·· m doetriaua impetro» at aadiatw, qaiqaa Mlotw aaao oircitor ^eadriagaateaimo •cripoit. Id qaidaai ill· aaiandvertit, qaod abnaeao odorari aagalaa ia Apocolypai, oatendil m ubo cam aportolo ooee coaoerrum, aaaraqaa Dram adorandum eaao. Ut outem paarit dicamuo, liquet quidem ox argument» adductis quaedam etiam obatare ne aaneto· adoremua; reliqua vero, quae de angelia dicta aunt, multo magia in defunctoa aanetoa, ut pote qui eidem legi adatringantur, cadunt. Nam ai angeli adorandi non aunt nec 'deprecandi, qui pence divinas scripturas vocantur procuratores ac ministratores spiritus, ministerii causa missi propter eos qui haeredes erunt salutis, multo minus sancti, qui ex vita excesserunt, adorandi eunt, qui hominum curam non obeunt nec (quod sciamus) habent quod terrae proapiciant. Itaque argumenta nostra ad probandum illos esse invocftidoa pro rata parte imminuerentur. De eo. quod èx divinis litteris adductum est ad sanctorum vita functorum invocationem stabiliendam, dicimus, huic rei-evincendae illa non sufficere. Nam verba illa: *hrgant Euchiae regi» re» geeta», guamodo per Daaid a Senaeherim liberatu» eit,* a proposito aberrant. Hoc enim unum in scripturis spopondit Deus dicens ae scilicet protecturum esse *Jerusalem propter teip»m et propter Daoid;* at nullibi divina scriptura refert Davidem a Judaeis esae invocatum,· ut pro ipsis intercedpret : quod cum ita sit. patriarchicarum dignationum argumentatio abit in vanum. Quae vero sequuntur, preces scilicet assiduas factas esae ad Deum pro Petro, id unum probant, in militanti nimirum ecclesia ajios pro aliis deprecari. Sed ne–tbçus quidptb <li.vi Taulr: *Obsecro 'autem vos, fraires^ppr dominum nostrum lesum Christum, et per caritatem spiritus, ut mecum eri'·letis vestris pro me ad Deum precibus, ut liberer ah iis qui rebelles sunt in 1udaea,* in rem conducit. Nos enim quoad huiusmodi interventum Orientalibus non adversamur. Immô voro libenter profitemur, sanctos, qui hinc excesserunt, pro fidelibus orare, qui in terra degunt. Quod autem illis hac de causa sit supplicandum, id minime constat, quippe qui (ut verisimile est) tanta benevolentia moventur, ut sua sponte ac prompte nobis, succurrant ; immo preces nostras audire forte non possunt.

Perspicuum quidem quam maxime eet, humanam nataram adeo eeee corruptam, ut, niai sollicite serviliterque rogetur, beneficam rarissime se exhibeat. laetantius quidem beneficia tribuunt homines et tardius et molestius; interdum etiam plus laboris capitur quam operae pretium eet; at potentia id eme exiatunaat, quod reliquos parvi pen-'dat; quamobrem eia tantum beneficia conferant, a quibus honore afficiantur. Si quis ipsia non aduletur, id in contemptum occipiunt; quod ut vere praestantes sint deeet, id superbia supplere temptant ac mentis elatione. Id autem turpis animi est.

ν Ί Asgnstia., *Ik Deefr. eheist.*. Uh. I. ταμ tt.
■) H«kr. I. 14
·) IV B·». XIX. M.
) K<. XV. an
*) ώέαναι toA.

χαὶ *ttaurgit^oi.* ₸ roüw» τηὺ ταλαιπώριυ «Mirat κλίματα τών τή μακαριότητα; βῦ «Μον Μχ« ή τοιαύτη ή διΑΑβάι τών otedbev. ΤΑ τών βακάρι· πνχῦματα μάλλον συνίσηαί τι τό ὑφο; ἐβντών ή νβμίζχιν τά δύνασώ «W *nef'* ήμών Ηιρακ αὐξάν«σ»«ι, xai Αμχίνω μέν ή *6m* ὑπχροπτιχώ; |χ«ιν ή τι β«ινοκαθ(!ν. Ἐν ούρανφ ούχ *Aft* τόπον üxspηφανία, *if''* οὺ ἐξ(βλήΕ>η ὁ διάβολο Οὐδ«ί; ούν έστι κίνδυνο; μή οἱ αὐτόΗν ₱! τή; τμιχρή; δοολοΕα παραλιιφθχίση; .Αν ὀργίζοντο, μάλιστα δέ «ιδότ<; τό μή οδτω ποκίν ήμά; ὡ; τού αὐτών όλιγωροὺντα . Αλλά **Sii ri** μή θ<φ δυσαρισπίν. Αὐτών **ajô**; τό Αγαθοποιόν Ανιμκόίιστο ή (ὐνοια, ή μ«γαλιιότη; Ατυφο;, χαὶ άπαραποίητο; ή χρηστότη;. Εχουσίω; ούν (ὐιργὶθούσι· Αρχχί μέν ή αὐτών φιλοφροσύνη πρό τό πίν Αγαθόν, ὡστο μή ₿ν ήμί; τήν αὐτών έλ<υθ«ριότητα τή τ»ι πρόστυχή χαὶ δουλ(ίφ ἔξ<γ<ίρ

Ἐπιδή χαὶ φασι τό μτσιττύτιν τόν Χριστόν ὑπέρ μόνη; τή; παραβάσίω; τού προπατρό; ήμών Ἀδάμ, χαὶ τό δ«ίν ήμΑ; έπικαλχίσθα·. τού; Αγίου; έ; πρισβ·ίαν πρό; θτόν τόν δημιουργόν υπέρ τών μττά τό βάπτισμα ήμίν, γινομένων παραπτωμάτων, συγνώτωσαν ήμὶν αἱ πατριαρχιχα! Αξιότητι;, *il* νομίζομτν τό Αντιμάχ(σθαι τούτο ταί; θίίαι; γραφαί , χα! τήν τού· Χριστού τού θεανθρώπου μτσιττίαν Απαξιούν. Δήλου γΑρ δτι τοί; Αποστόλοι; χα! έξ ίσου πάσι τοί; πιστοί; έπιτάττιι τφ θιφ Αρέσω; προσιὺχίσθαι' Ὅ τ: Αν **αἰτήσηττ, φησίν, ἐν τφ ὀνόματί μου, τούτο ποιήσω1!·** Κα! έν τφ χόμματι έγγϋτατα δντι· **'Εάν τι αἰτήσητ· ἐν τφ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω'**). Ἔτι δέ έν τφ χιφαλαίφ ε ' τοί; μαθηταί; αὐτού «ίπ«ν ὁ σωτήρ· **Ὅσα αν αιτήσηττ τόν πατέρα ἐν τφ ὀνόματί μου, δώσ<ι ὑμ!ν·**), 'ήίπιρ χαὶ ὁ κύριο; έπιτίθησι· **Ἕως; Αρτι ούχ ήτήσατε οὐδέν ἐν τφ ὀνόματί μου- αἰτιί.τ·, χαὶ λήψ(σθ(, ἵνα ἡ χαρά υμών ἡ «(πληρωμένη'**). Φανιρόν ούν έστιν. δτι τό τόν θεόν Αμέσω έπιχαλ«ίσθαι ὑπέρ τών τού αιώνο; τούτου χα! τού μέλλοντα; Αγαθών διαρρήδην χαλιὺιται. **'Οτι δέ χαὶ** τφ θ·φ Αρέσω; προσιυχτέον ὑπέρ τή; τών μιτά τό ράπτισμα πλημμχληθέντων Αφέσχώ;, έχ τού αὐτού αποστόλου πρώτη; έπισταλή; μανθάνιιν έστ!, τού λέγοντο - **Εάν τι; Αμάρτη, παράκλητον ἐχομιν πρό; τόν πατέρα Ἰησούν .Χριστόν δίκαιον, χαὶ αυτό; !λασμό; έστι π·ρ! τών Αμαρτιών ήμών·**). Ἐχ τού ιίποίν τόν Απόστολον δτι, **Εάν τι; Αμάρτη, παράκλητον Ιχομιν πρό; τόν πατέρα Ἰησούν Χριστόν,** δήλον μέν έστιν. δτι τά μόνα καθ' ήμέραν πλημμιλουμένα. ὑποσημαινιι ι προπατορική γάρ Αμαρτία κολάν χρόνον ήμαρτήθη, πριν γ«νέσθαι τινά» τών έφ Ἰωάννου' Αλλά χα! *ἱ* Απόστολο; τόν σωτήρα ήμών τόν τηνιχαὺτα παράκλητον χαὶ Ελασμόν πχρὶ τών Αμαρτιών ήμών όνομάζων, τό μισιτιύσαι αὐτόν πρό; τόν πατέρα ὑπέρ τών μ«τά τό βάπτισμβ γινομένων παραπτωμάτων, Αρα χαὶ μ<τά τήν αὐτού Ανάβασιν, ὑποσημαίνχι.

Πtpί τή; τών πατριαρχικών Αξιοτήτων δόξη;, τή; διαβίβαιουμένη; τό ₿ά τόν Αγιασμόν μιταβάλλχσθαι τόν (ὐχαριστηβέντα Αρτον καὶ οίνον ιί; τό ἰδιον σώμα καὶ αἷμα Ιησού Χριστού, μινόντων μόνων τών συμβ«βηχότων Αμιταβλήτων, Αρτου δέ χαέ οίνου ουσία; ούχ έτι ούση; ὑπ' ἐχιίνα τά συμβαβηχότα' τούτα ήμὶν πάνυ έστιν Απαράδιχτα- τοιαύτη γάρ σωματική παρουσία, ἡ αὐτών δηλαδή μηουσίωσι;, ούχ έπ! τή; χρηπίδο; τή; Αιία; γραφή; βέβηχι, ἡ χαὶ Από τών τή; παλαιέ; έχχλησ'χ; μιγαλωνύμων ifaoraatiM, ixobwiUitatM. pravitati·. MAeraadi iatia· MoeaÜ regioae· a MiatatM plagia no· magidiataat ₿ua iata **hoaùaw** aatara a ₿aulinJani indole Baetonua aaaatea auae ipaanun dignitati· ₿imia aibi eoaaciaa ··■<. qaaaa at exiatiment, eam aoatro ealta poaaa augeri; atqua ₿enignior ₿ua nt faatidioaaa aiat ant ad accipiendam ullam olenaionem facile·. Saperbia· nihil e«t ia caelo loci, ex quo expulau· e«t diabolus. Nullo igitur periculo e«t, ne ii, qai ibi degunt, inani cultu neglecto offendantur, praeoertim cum probe sciant, non ita no· agere ut ipaoe despiciemus, sed ne Deo diapliieamu·, Iliorum benevolentia ad benefaciendum expedita est. praestantia minime faatuosa, non adulterata bonitas. Libenter igitur benefaciunt; ut quidquid boni est |>erficiant. eorum benignitas sufficit, neque opus habemus illorum liberalitatem precibus ac cultu excitare.

Quia vero aaaerunt etiam, Christum mediatoris munere fungi pro sola Adae, primi nostri parentis, transgressione, atque sanctos a nobis esse obsecrandos, ut apud Deum creatorem intercedant pro iis, quae post baptisma admisimus, peccatis, nobis ignoscant patriarcharum dignitates, si divinis scripturis id repugnare, et Christi, Dei simul et hominis, interpositioni despicatui esae existimemus. Compertum enim est, apostolis aeque ac omnibits fidelibus eum praecipere, ut Deum immediate deprecentur. *Qeicfniti prtieriti»,* ait, in homimc *meo, koe Jaciam.* Atque véraiculo, qui proxime «equitur: *Si yiiid petùritu* in homimc *meo, ego faciam.* ' Praeterea capite XVI discipuli· suis Salvator dixit: *Quaeautgue ₿elicriti u patre meo in Homine meo, dabit robie;* quibua verbis aubiicit dominus: fayus *adhxc* non *pelutln gaiegnam ia nomine meo: petite, et accipietie, ut gaudium reetrum eit plenum.* Perspicuum e·! igitur, ab eo non obscure praecipi, ut Deum pro huius ac futuri saeculi bonis immediate exoremus. Quod autem Deo. nullo interveniente supplicandum sit, ut ea, quae post baptisma admiserimus, condonentur, id ex prima eiusdem apostoli epistola discere eat; dicit enim: *Quod si gate pcccarit; adrocatum apud patrem habemue letum Chrietum iuetum; et ipte eet propitiatio pro peccatio nortrie.* Ex eo quod apostolus dicit: *Quod ei guie precarii, adrocatum apud patrem kabemut letum Cbrietum,* perspicuum quidem est. ea tantum, quae quotidie peccamus, ab illo significari: nam originali peccato multo tempore peccatum est, priusquam loannia aetati suppar quidam esset. Quin etiam apostolus, cum salvatorem nostrum advocatum ac propitiationem pro peccatis nostris nuncupat, tum eum apud patrem intercedere pro delictis post baptisma commiaais. ergo post eius etiam ascensionem, significat.

Ad patriarchicarum dignationum sententiam quod attinet, qua aaaeritur, consecratum panem et vinum transmutari post consecrationem in proprium lean Christi corpus et sanguinem, accidentibus tantum manentibus immutatia, pania sutem ac vini substantis aab accidentibus illi· non amplius existent·: haec nobia omnino reiicienda videtur; nam realia huitutnodi praesenti·, elementorum videlicet transubatantiatio. divinae scripturae faadatnento non innititur, quin et a celeberrimis

·) Ioi XIV. Ii
·) 1M. 14.
·) IM. XVI. 11
'I IHé. 14
·) I tok. α I-ά.

πατέρων ἡ λάδρα ἡ χα! φανερώ; άM|άή·«Ιαα. Περί τή ♥i'K TP«Ψ% ὁμολσγείται μέν ·« xdv ·ὑχ·P«-στηMντα ἄρτον sol οἶνον U *bmntA oApa utd sdpa* ὀνόμάζει 4 Χριστό - In ffi ναὑτην τήν λάξιν ML·; οὐχ ἐρμηνευτέον, τά τή;·ραφή ἄλλα Αν Mfm, iv el; Λὑρα τν sa! ἀμπελο dxoùsi 4 Χριστό , Αλλαχού U 4 ἀμνδ τού *üo xoi 4 *kbtn* 4 Αν ix τή; φυλή Ιούδα. Τὲ 8έ μεταφοριχώ; ἐχειν τούτα, οὐχ ἀρνή* σονται οἱ ἀνατολιχσί* τί οὐν χα! μή τά λοιπά, τά τού εὐχαριστίαν ποιήσαντο χορίου, τά χεά άχριβώ ἐρμηνευΛέντα φοβερά *Iζ* ἰσου ἰντα; Πρό; τούτο::, 4 Λείο Παὺλο τὸ εὐχαριστηδέν σύμβολσν, τδ χεά μετά τόν Αγιασμόν ἠβη ληπτέον, *ipwt* χαλε!l). Ἵνα Si χχ! τών παλαιών πατέρων τ^ά; παριστώμεΛα, 'Ιουστίνο 4 άγιο; μάρτυ φησίν, βτι τά ἡμών θὑματα ἐχ τού εὐχαριστηΛέντο; ἀρτου χα! οἴνου τρέφεται1). Λήλον οὐν ἐστιν; δτι τό μετά τόν ἁγιασμόν jitvsiv τήν εὐχαριστηΗντων συμβόλων οὐσίαν οὐτο; ἐπίστευσεν. Εἰ γάρ ἡ περί ιΤών συμβεβηχότων γνώμη ἐν τψδε ἑστερεώΛη (ἠν τού; παλαιού; ἐπιλαΗσάαι προσφανέ; ἐσν.), νῖ μέν οὕτω ἐΒiΒαξαν, πώ 'ἀν οἰηΛείη ἁγιο; 4 Ιουστίνο; τ4 ΒὐνασΛαι τά ἡμών σώματα ἐχ τών ψιλών συμβεβηχότων τρέφεσΛεα; Πάση; γάρ οὐσία; ἐξεβλήΛη τά συμβεβηχότα- χώ; οὐν Αν τι; νομίζοι οἱόν τε (Ναι τὸ μέν σώμα ἐχ τού μή σώματο τρέφεσΛαι χα! μέρη Ιχειν; Ἁγιρ; 4 Ειρηναίο;, 4 τφ μετά τόν Χριστόν δευτέρφ αἰώνι, τψ τού ἁγιου Ιουστίνου, σύγχρονο;, ΒιΒάσχει τὸ ἐχ δὺο πραγμάτων συνεστηχυίαν *εἶναι* τήν εὐχαριστίαν, *Iir.ftIw tt* χα! ουρανίου, τδ μέν ἄρτο; χα! οΝὸ ἐστι, τδ δέ ἐν τή μυστνχή δυνάμει χα! ὑπερφυσιχή ἐνεργείμ παρά τή τού ἁγίου πνεύματο ἐπιφοιτήσεω ἐνεργουμένη συνίσταται·). 'Ο Ιεροσολύμων Κὑριλλο;, ὁμολογοῦμεν, τή μετουσιώσει ψήφον δοχεί rifaefau- φησίν οὐτο;· Τὸ ὑδωρ ποτέ (i οἶνον μεταβέβληχεν ἐν Κανά τή Γαλιλαία; οἰχείφ νεύματι- οὐ πόλλφ μάλλον τήν ἀπόλαυσιν τού σώματο; αυτό; αὐτού χα! τού αἱματο ΒωρησάμενοὁμολογηΛήσεται; ὡστε μ»τά πάση; πληροφορία; ὡ; σώματο; χα! αἱματο; μεταλαμβάνωμεν Χριστού· ἐν τύπη> γάρ ἄρτου ΒiΒοταὶ σοι τὸ σώμα φαί ἐν τὺπφ οἴνου δίδοταὶ σοι τὸ αἷμα*). 'Οτι Si τά ἐνταὐΛα, χαίτοι ἐμφατιχά. οὐχ ἐπ! τήν μετουσίωσιν Βεί ἐχτείνειν, Βηλο! τά αὐτού περ! τού ἁγίου μὑρου, τά οὐτω ἐχοντα- Ἰέσπιρ χα! ὁ ἀρjo; τή; εὐχαριστία; μετά τήν ἐπίχλησιν τού ἁγίου πνεύματο οὐχ Ιτι ἄρτο; λιτό;, ἀλλά σώμα Χριστού, οὑτω χα! τό. ἅγιον τούτο μὑρον οὐχ Ιτι ψιλόν οὐδ' ὡ; ἀν εἰποι τι; χοινδν μετ' ἐπίχλησιν, ἀλλά Χριστού χάρισμα xal πνεύματο ἁγίου παρουσία τή αὐτού Λεότητο; ἐνεργητιχάν γινόμενον·). 'Εχ τούτωνI) μέν ἐστι συνάγειν τὸ νομισιέον, ὡ τό ἅγιον μὑρον ἐπ! τήν τή Λεότητο; οὐσίαν χα! ὑπερσχήν μή μετεωρισΛήναι, οὑτω χα! οὐχ ἄλλο τι εἰδέναι ἐχείνον, ix-τδ; τού τήν ὑπερφυσιχήν τινα δύναμιν χα! Αφελή ἐνέργειαν ἐχ τού ἁγιασμού λαβείν τά εὐχαριστηΜντα σύμβολα. Ἐχεται Bi Χρυσόστομο; δ περιβόητο;, 4 ἐν τή πρδ τὸν Καισάριον W «° Ἀπολλιναρίου αἱρέσεω , τήν ἁγίαν εὐχαριστίαν (i τού πράγματο ἐπίδειξιν χατωπήαα ')· Ὁ μέν ἄρτο , φησί, πρIv ἁγιασΛήναι, ἄρτο βνομάζεται- μετά δέ τδ priatiMO oedaoiM patribao oea oeoxho tea manifesto coiieitw. Q«o4 ad dlvixam scripturam attiet, ia Ooafeaso quids* habatar boosdictam paaeai ot viaom saam ipaius eorpas ot saagaiasm a Christo aaaoaptvi. Hatw aatotn vooam non osse absohrto accipiendam, id alii acriptarae loci edocent, in quibas et ostium ot vitia, alibi vero agnus Dei et üo ox tribu luda audit Christas. Atqui haec vorba per translationem daurpari. Orientales non diffitentur. Quidni ł igitar et reliqua, quibus eucharistiam perfecit dominus, quae, si ad verbum interpretentar, aeque fomidabilia etiam videntur? Praeterea divus Paulus consecratum illud symbolum, quod post consecrationem iam sumendum est, panem' appellat. Ut autem quosdam ex antiquis patribus in medium proferamus, Iustinus, sanctus ille martyr, dicit, e consecrato pane ac vino corpora nostra ali. Hunc igitur existimasse perspicuum est, consecratorum symbolorum substantiam post consecrationem permanere. Si-enim sententia illa de accidentibus eo tempore praevaluisset (quam veteres latuisse manifestum est), si, inquam, ita sensissent, quomodo sanctus Iustinus putasset, nostra corpora e nudis accidentibus ali posse? Nam accidentia omnino carent substantia. ,<Chii ergo fieri potest, ut quis existimet, corpus quidem e non corpore ali posse et augeri? Sanctus Irenaeus, alterius a Christo saeculi auctor, sancti Iustini coaetaneus, docet, ex duabus rebus constare eucharistiam, terrena et caelesti; unam eaae panem et vinum, alteram arcana virtute ac supernatural! efficacia, quae spiritus sancti super-.ventu exseritur, contineri. Cyrillus Hierosolymitanus, fatemdr, transsubstantiation! suflrhgari videtur. Dieit iste: *Aftuun oiiss ia* rinam proprio autu ia *Cotta Galilaoat tratumutavit; rt xm eut» multo magit eorput none et tauguiuem frueuda donaeee eot^ttMenw? Quare eum* omai *pereuaeiope tanquam eorput et tanguiaem Ckriiti illa eumamue: uam ia Jigttra pame datur tibi eorput, et* ia *figura ei»i datur tibi tauguit.* Quod autem verba ista, quamtumvis significantia videantur, ad transsubstantiationem usque non sint extendenda, id evincitur ex iis, quae ab eodem dicuntur de saero unguento; ita vero ae habent: *Sicut pauit etiam eucharistiae poet iuoocaiioutm spirilut eaueti non eet* eommunii *panis,* sed *carpsit Chritti; ita ei sanctum istud unguentum no» amplius nudum, neque, si quis ita appellare malit, 'oatununs unguentum est post inoooationem; sed Christi donarium tI spiritue sancti praesentia et dieiseilatis eius causa e/ffieitur.* Ex quibus licet quidem colligere, illud esse existimandum, quod sicut sacrum unguentum ad divinam substantiam ae ptaeataatiatn non provehitur, ita quoque nihil aliud ooMeeratia symbolis ex consecratione obtingitor praeter sapranataralem quandam virtutem ae stile· effiescitatam Huc etiam accedit Chrysoetosnaa, vir ille famoeiaeimas, qui in epistola ad Caeearina» de ApolHnarii haereai agens, sacram eucharistiam ad rem demonstrandam adducit: *Punis quidem,* ait, onfefuem *mmctQicetur, paetis nominatur; postquam autem mediante sacerdote' Dei gratia saneiffieatus est,* a *psutie appellatione libera-*

■) I Cor. XI, ≫
') A|K>I« 1; Petr. Gr. VI, 4» A
·) Hsersa, lik IV, cap. St; Pair. Gr. VH. 10SS A.
·> tW. *mgU.* II; Pstr. Or. XXXIII. «to st ItM.
•l *OU.* s^st. IV; Pair. Gr, t. dt, 10S0 C.
·) r«vfwr asd.
›) Is uiirhu sadsm aut: 7bvr«; *ett fawvefec p/mtee* ■nevrvm 4 *pbr* *h* ri χηφοMάφ^ «*Uoyi *ef ir mpteeOqet* ■Umtdv» fr *dqapuiq* νφφMρώφ. · " gwerosnsuMdlMc Λτηφάρα dr M» *tmqarqdpoet toit*

ἁγιασϋήναι αὐτδν τή χάριτι, μισούντο; τοΟ lαρέ·»;, τή; ἄρτου ὀνομασία ἐλιυfrtpoOtat χαὶ τή; χυριαχού σώματο ὀνομασία ἀξιοΟται, «ά* ■ ή ἄρτου φύσι; παρ' αὐτφ μένή. 'Εχ τή; οὐν χαὶ τών συγκριφάντων ἀναλογία; βήλό; ἐστι νομίζων τό μιτά τόν ἁγιησμδν ἀμιτάβλητον μένχιν τήν ἄρτου φύσιν ἤτοι ούσίαν. Η«οδώρητο , ὁ μέλοτν iolοitat τόν Ελλήνων ὠν προοίσομιν ἐσχατο , τό αὐτδ ἐν τφ διυτέρφ διαλόγφ τού ὀρδοδόξου πρό τόν Ἐρανίστην λέγιι· Ἐρανίστη; δέ ἐνπροσωποποιιί Εὐτυχιανών τινα, τών μίαν μόνον ἐν Χριστφ φύσιν μιτά τήν ἕνωσιν ὁμολογούντων, ιί Ιλχγχο δέ ταύτη τή Οέσιω ἐν τή τών ιύχαριστηiΗντων συμβόλων μιταβολή ἐπιχιριΕ ὁ Ἐρανίστη;')* Χέσπιρ τοίνυν τά σύμβολα τού δισχοτικού σώματό τι χαὶ αἱματο Αλλοι μέν <ίσι πρδ τή ἱιρατιχή ἐπ·.κλήσιω , μιτά δέ γ« τήν ἐπίχλησιν μιωβάλλιται χαὶ Ιτιρα γίνιται- ούτω τδ διβχοτ.χδν σώμα μιτά τήν ἀνάληψιν ι!; τήν ούσίαν μιτ«βλή»η τήν »ιίαν. — Ἐάλω; αἱ; Οφηνι; ἀρχυσιν, ἀποκρίνιτα*. ὀρδόδοξο (δ ἀντί Ηιοδωρήτου ὠν). Οὐδέ γάρ μιτά τδν ἁγιασμδν τά μυστικά σύμβολα τή; οἰχιία ἐξίσταται φύσιω * μένιι γάρ ἐπί τή; προτέρα ουσία,-. 'Αλλά καί Χρυσόστομο; καί Ηιοδώρητο; ούκ ἰν ποτι ὠ πιρί τή; ἁγια; ιύχαριστία μή δρθώ φροντΛντι ἐγκληΰ-ιίησαν, ὡστι τήν . αὐτών γνώμήν τή καΜλου ἐκκλησίφ ιίχότω; ἰν ἀναθιτέον. Ηρό; τδ ταύτην τήν ἀνατολιχών μαρτυρίαν χραταιοΟν, τριί; ἐχ τή; δύσιω τού; χαὶ μακαρίτου; ἐπιγραψόμιιέα· τδν μέν πρώτον Τιρτουλλιανόν, τδν ἀρχομένου τού μιτά τδν Χριστόν τρίτου αἰώνο; γράψαντα, του; δέ λοιπού;, τδν τή; Ιππώ Αὐγουστίνον χαὶ Γτλάσιον τδν πρώτων, τού; κατά τδν τέταρτον χαὶ πέμπτον αιώνα βιβιωχότα;. Τιρτουλλιανδ; λέγιι. ὁτι ὁ Χριστό; διά τού ἐν τή ιύχαριστίφ σώματο κληΗντο; τδ τού σώματο αὐτοΟ σύμβολον καὶ ιίκόνα ΙΗλησι* Λαβών τδν ἄρτον καὶ διδού τοί μαδηταί , τδ ἑαυτού σώμα ἑτίοίησιν αυτόν, ιΰπών ΤοΟτό ἐστι τδ σώμα μου. τοΟτ' ἐστι, τδ σχήμα σώματδ·; μου'). Αὐγουστίνο; τοΟτον τδν κανόνα τδν κάτω ἀντί τοΟ ἀξιώ;ιατο; ἐν τφ τά; γραφά ἑρμηνιΰιιν τίθησι* Τδ πονηρού τίνο χαὶ βδι^υροΟ πράγματο κωλυτιχόν, ἀγαΟοΟ δέ χα! συμφέρου παριγγυτικόν, ἁπλώ μέν ἐστι νοητέον τδ δέ πονηρόν τι πχριγγυών. ἡ καὶ ἀγαμόν κωλύων δοκοΟν, βητορικώ; ἐχιι·|. Αλλά καί τού, τούτο τδ ἀξίωμα φανιρδν ποιούν, τδ τοΟ Ἰωάννου παρίστησι, τδ καὶ ποτι ιί; τδ τή; σωματική; παρουσία; ἐλιγχο παραχΜν Ἐάν μή φάγητι τήν σάρχα τοΟ υἱοΟ τοΟ ἀΟρώπου καὶ πίητι αὐτοΟ τδ αἷμα, ούχ ἐχητ· ζωήν ἐν ἑαυτοΓ *). Ὁμόν τι ἐνταύδα καὶ ἀπάνδρωπον κ«λ«ύ·σδαι· δοκιΕ* ἀ^ωμαλώ; ούν |χ·ι, χαὶ τφ τοΟ ἡμών σωτήρο; πάΑιι συγκοινωνιΕν προστάττιι χαὶ ἡδέω; μιλιτάν βτι ὑπέρ ἡμών σταυρώδιΕσα ἡ αὐτοΟ σάρξ- ἐτρώϋη. Ἐν δέ τφ αὐτφ διαρρήδην φησίν, δτι ούκ ὀντω ἐστι τδ κυρίου σώμα, τό μή μέλλον ἁμα αὐτοΟ «ί; τδν αιώνα μένιιν. Ἐχ τούτων δέ ἡλιου λαμπρότιρον φαίνιται, δτι ούχ ἐπίστανσαν ἠΰτο ὁ ἐνδοξο; τδ μιτουσιωδῆναι τά ιύχαριστη· δέντα σύμβολα ιί; τδ χατά φύσιν κυρίου σώμα. Πάντα; γάρ ὁμολογοΟσι, δτι ἡ ιύχαριστία ἐν ἡμέρ^ κρίσιω; (or ec destuue» corporis *appoUatiaa* digno* habetur, *tiaa»i natura paeti** m tpss *periaanàt.* Ex rerbia i<itar ïραω et αχ eorxm. qxxe evufeniatxr. aaa-Eogia. maeifeetxoi Bt ilium exiatimaaM, poat euu-Mcratioaam punie netunun eeu aubotantiam immutatum permanere. Theodoretne, qni Graecorum, quoe producturi uumue, ultimae erit, in eecundo colloquio orthodoxi eum Eraniete idem emerit; Eranietee autem peroonam gerit cuiuedam ex Eutyehianie, qui unam tantum in Chriato naturam poet unionem profitentur; cuiua opinioni· probandae argumentum ex coneecrntorum tymbolonim transmutatione eruit Eraniete·'. Sicut *trgo lymbolu* dn*mmici corpori** *el· toaguini** *alia\umt ont** *tacrrdotn invocatioHem, pott inrocationLn erro nutlantur* <t *alia Jiunt: ita* dominicum rorpiM poet *atcmuionrm in divinant *ub*tantia*f emlatiun iri. — Rrtibu** *quor ip*e texmiti capttu et,* rapon^et orthodoxue (qui Theodoreti loco oet). *Jiequr rnim tytnbola mgetica pott tanctificationtm rrecdunt f tua natura; manent mint in priore tutiiantia.* Atqui Cbryeoetomo ae Theodoreto nemo unquam vitio verterit, quod de eacra euehirietia non recte eeneerint; quocirca eorum eententia univereae ecclesiae videtur eme tribuenda. Ad hoc Orientalium teetimonium roborandum, tree Occidentale· eoedemque praeclaros adacribeniue; quorum primu· quidem Tertullianus tertio post Christum saeculo ineunte scripsit; ceteri vero, Augustinus videlicet Hipponensis et Gelaaius primus, quarto et quinto saeculo vixerunt. Tertullianus dicit, Christum in eucharistia per corporis appellationem sui corporis symbolum imaginemque significari voluiaae: *Acceptum panni et* disintndxm *diseipulii, corpus dium tuum fecit,* hoc eat corpus meum *dicendo, id eetfigura corpori* mei.* Augustinus sequentem hanc regulam uti enuntiatum in scripturis interpretandis servandum affert ! Si *locutio r*t aut fiagitium aut facinu* vetant, aut utilitatem aut beneficentiam iubent, abeolute quietem accipienda* «st; **i autem pravum guid videtur iubere, aut bonum quid retare, figurata eet.* Quin enuntidti istius manifestandi causa, illud loannis. quod ad praesentiam realem probandam olim adductum eet. in medium profert: *Niti manducareriti* carnem fila homini* et eanguinem eiu* biberitit, non habebit» vitam* in roiis. Soseom *quid hoc* in *loco et inhumanum videtur iubere: figura eet ergo, praecipien* talvatori* noetri patroni communicandum atque euaviter meditandum, quod pro nabit caro sius crucifixa et mdnerata *it.* Eodem autem libro aperte asserit, illud rôvera Domini corpus non esae, quod cum illo non in aeternum manebit. Ex quibus sole ipso clarius perspicitur, praeclarum illum virum non existimasse, consecrata symbola in naturale Domini corpus transmutari. Nam fatentur omnes, euebariatiao sacrificandae' finem in die iudicii impositum iri; lata enim extrema sententia et aua cuique «orte assignata, quando peccatorum remissio non amplius erit, nec gratia contra testationes opus habebitur, non amplius sacrificandum erit. At enim cum eucharistiae symbola non iam consecrentur, naturale' Domini corpus, quod ex illis effici supponitur. iam tum fieri non potest; neque igitur cum illo ia aeternum manendi facultatem habet. Oelasius autem transeubetantiationem non minus

ι'» t; ipi' *ηγγίνν »ν**. ιν' *Ψ^ηγηία, à ·α! 'Ivmrrgc* Js/ur«»V»dc *ini* r® (oo; iIi »sr<< *tûr ««>?«-MV.* —.At oasis® legends «st Mauriaorws hac 4« re aaiiasdvenio, Fair. Or. LU, *ntt.*

<) Pstr. Or. LXXXin, IM A

■) TsrtalL. *Centra Marcum.,* Uh. IV, cap. 40.

*) Aagmtlr *IM deetr. chvùiiùm.,* Uh. III, cap. th

·) lob. VI. M.

παὐσιτβ Φυομένη· Φιμένη; γάρ ψήφου uXtvcal^; χα! έὐδ; έκάστου κλήρου βταν οὐ* Κπ fiqcm; άμαρτιών Ιστ«. οὐ χάριτο; κατά ηιρααμού χροία, ite έτι θὐοιν *Μρη*. Εὐχαριστιχών U «φβόλων οὐχ xùlh; άγιασΦέντων, τό κατά φὐσιν χυρίου σὠμα, τά ix τούτων rivai ὑποτιΦέμινον, οὐχ Ιτι οϊὸν τέ έστι πιιιίν, τό οὐν χαί συν αὐτφ ri; τδν αιὠνα μένιιν οὐ βυνάμινον. Ὸ μέν Γιλάσιο οὐχ ήττον τή μίτου-" σιώσ» άντίχιιται ι οὐτο *6* πάπα , 4 τού πέμπτου αιάνο; έξιρχομένου γράφου φανιρώ; λίγοι τδ μιτά τδν άγιασμδν μξνιιν τήν άρτου καί οίνου ούσίαν τι χαί φὐσιν. Φησί μίν, βτι τά σύμβολα ri; τ4 Φιίόν τι μιταβάλλιται, τοΟτ' έστι, τή τού άγίου πνιύματο ινιργήσιιι), βπιρ χαί προώύμω δμολογούμιν, τδ δηλαβή ri; τά ιύχαριστηΜντα σύμβολα έμβληφήναι μυστικήν τινα βὐναμιν. χαί ὑπιρφυσιχήν ένέργιαν, τήν διά τού Ειρίω; τού τά Χριστού βήματα έχφωνούντο; χαί τήν τού άγιου πνιύματο ίπίχλησιν ποιήσαντο ένιργουμένην.

Πιρί τών ix τών Ρωμαϊκών πατέρων παραχΦέντων, <'σί μίν μάρτυρι άχατάγνωστοι· κατά χρόνον γάρ αρχαίοι όντι; χαί παγχαλώ άκούοντι , ούχ ήττον αξιόπιστοι, βτι ix τή; βυτιχή; έχχλησία;. ΟΙ πολλοί; μέν αίώσι τφ έν Έχχλησίαι;, 'Ελληνική ίηλαβή καί Ρωμαϊκή, σχίσματι παλαιάτιροι- νομίζομιν ιέ βτι αί πατριαρχικοί άξιότητι; οὐ παρ* έλαττον αυτού; ήγήσονται, τού; έλληνικώ; οὐ γράφαντα .

Ή ήμών πρδ; τήν πέμπτην άνταπόδοσι; τοιαὐτη έστϊν, βτι τὸ τοί; άγιοι; προσιύχισΦαι καί προσχυνίίν έξίναι ούχ ιίδότι , πόλλφ μάλλον τά; αὐτών ιίχόνα; μέ; χαί σχιτιχώ; πρδσχυνητέον νομίζομιν Η γάρ μή tit τό πρωτότυπον ούτω προσχυνίίν ή δουλιὐιιν, μάλλον χαλιπώ; ίχιι τδ νομίζιιν, τοιαὐτην τινά τιμήν τή ψιλή τοὐτου ὑποτυπώσιι όφιίλισΦαι. 'Οτι δέ ή έχκλησιά τὸ τοδ ιίχόνα; προσχυνίίν ή χαί τού αὐτα!; χρήσόαι έθο; ούχ Ισχιν άρχαιω , βήλόν έστι έχ τοΟ άγιου -Επιφανίου τού τή; έν Κὐπρφ Κωνσταντία , τού iv τή πρδ; τδν Ίιροσολὐμων Ιωάννην τούτφ τφ έΦιι χατά τήν βὐναμιν χατιιπὸντο;„)· Επί τήν έν Παλαιστίνη άγρόθι έχχλησίαν τήν ΆναβλάΦα χαλουμένην παραγινόμινο , τδ έπί τή; ϋὐρα; χριμαστδν ιὐρηχα παραπέτασμα, τδ τδν Χριστδν ή χαί άγιόν τινα ζ'ωγραφηιέέντα ένβιιχνύμινον (τί; γάρ, ούχ οίβα), άλλ'βμω; τήν άνφρώπου τινό; ιίχόνα κατ' έχχλησίαν Χριστού ίναντίω; ταί; γραφαί; ούσαν Φιώμινο; διαρραγιίσή αὐτή τοί; ίιρορὐλαξι έπέταξα τδ νικρόν τι έντιλίττιιν χαί άμφότιρον ένταφιάζιιν. El χαί παρά τδ βέον χατέφησιν, βτι τδ έν έχχλησίαι; Ιχιιν τά; ιίχόνα; οὐ θχμιτόν, βμω; δέ ιίχότω 4ν συνάγοιμιν τδ μή έπ" Έπιρανίου χρατήοαι τοβτο τδ Ιΐέο; έν Κὐπρφ ή έν Παλαιστίνη ·).

Πρδ; τούτοι; μνημονιὐιιν έστίν, βτι σύνοδο; ή έν Κωνσταντινουπόλιι γινομένη έπί Κωνσταντίνου τού Κοπρωνύμου χατά τών ιίχόνων μαρτυρι, βτι έν τή ϋολου&ί? ούχ ὑπήρχι ή τά; ιίκόνα; άγιάζουσα «ὐχή, β χαί ή έν Νικαίμ τδ διὐτιρον σύνοδο; ούχ αρνιίται*). Ὸ βέ Άουγουστίνο; βιισιδαιμόνων τινών πέρι λόγον ποιών (ούτω γάρ ὀνομάζι αυτοὐ;), λέγιι πολλού ιίβέναι του; ζωγραφία; 'προσχυνήαντα *).

Ὸ; έτι δέ τήν ήμών γνώμην πιρί τή τούτη; Λέσιω σαφέστιρον έχβηλούν, άσμάνω; μέν δμολογούμιν, τδ έν έχχλησίαι; Ιχιιν ιίχόνα; οὐ μόνον Ιξόν, άλλά χαί πρδ τδ μακαριτών ιστορίαν παριμφαίνιιν, τήν τι λαφ άνάμνησιν άνακαινίζιιν χαί ὐὐσέβιιαν

) CaWor AÎMtor. d AitpeA,

■) la airpM «adoo maaa: *'H»* rÿr *ir Xutul·* «vr«4«r *eift*·* oC. *rai-ra* di roia;«r*r r»f; *ixtxutavvniti.*

■) 8«a Uaaaa ta oodioe «mm.

·) Bena. A. D. IM; Co mU. UMa, L 7.

■) Aa(M«ia., *Dt* a«r. «ώω. «otA^, cap. M.

iaapxfxat. Papa ista, qui aooeolo qainto «xooato aeripait, apart* aaaerit, pania ac vini nataram aob-"atoatiaaqae poet ooaeaerationem maaera. Dieit qaidam, ia aliquid divini apnbola immutari, per efficacitatem nimirum apiritaa aaneti, quod et noe libenter fatemur, in oonaecrata videlicet aymbola immitti virtutem quandam arcanam ac eupranatundem. efficientiam, quae per aacerdotem Chriati ^erba pronuntiantem ac apiritua aaneti invocationem recitantem exieritur.

Quod ad Latinos patrea in medium productos, hi testea quidem aunt irreprehenai: nam aetate veteres, optime audiunt, nec minui fide digni habendi, quod ex ecclesia sunt occidentali, ut pote qui multis quidem temporibus ecclesiaAm, Graecae nimirum et Imtinae, dissidio antiquiores sint. Ducimus autem, a patriarchioie dignationibus eoa non minoris aestimatum iri. quod graece non scripserint.

Nostrum quinto responso reeponJum' hoc est: eum sanctos deprecari et adorare rectum esse non indicemus, multo minus eorum imagines vel relative adorandas eme existimamus. Nam si prototypum non ita adorandum est et colendum, multo difficilius est probare, quempiam huiusmodi honorem nudae eius delineationi esse tribuendum. Quod autem imagines adorandi aut illis utendi mos antiquitus in ecclesia non fuerit acceptus, id evincitur e sancto Epiphanio, Constantiensi in Cypro episcopo, qui in epistola ad loannem Hierosolymitanum mori huic pro viribus adversatur. *In Pal<u»tina« oieo cnm ad tede»iam quandam, qnae dicitur Anablatha,* MNIMem, Amiiu' *in foribu» otium inrsni ptndfnltm, atque drpietam habnttm imaginem Chriiti tel oancti euiuedam (cuiue enim fuerit, neteio). Cum ergo vidieeem* m *eeeleeia Cirieti contra auctoritatem scripturarum 'hominie pendere imaginem, teiua illa, cuetodibue praecepi, ut mortuum quemdam ea obeolreretit et una eum illo eepelirent.* Etsi immerito affirmat, imagines in ecclesiis proponi non licere, tamen par est colligere, consuetudinem istam Epiphanii aetate nondum in Cypro aut in Palaestina invaluisse.

Illud praeterea memorandum Mt, quod synodus Constantinopob coaeta sub Constantino Copronymo adversus imagines testatur, nullam in rituali pro benedicendis imaginibus mm orationem, quod et synodus Nicaena altera non diffitetur. Augustinus vero. de superstitiosis quibusdam (sie enim eos appellat) sermonem faciens, aMerit ae multos novisse qui picturas adorarent.

Quo autem nostram hae de quaMtione sententiam clarius rursum manifestemus, lubenter quidem fatemur, imaginM in ecclesiis proponi non solum licere, sed id etiam historiae beatorum significandae atque plebis memoriae refricandae ac pietati fo-

ζωοποιούν Ισω συμφέρον. Ιδού ούν τά άφ' ήμών κατά Τ») εικόνων προσκυνήσεακ, ού χάτά τή αυτών χρήσε·»;, προενεχθέντ*· ει γίρ τδ μόνον αύταί χρήσ-»αι παρά τή χ«λ»4 έκκλησία ένίοτ» κατεκρίθη, τοί 81 καθόλου ούδαμού συμβέβηκε, μάλλο*Γ·μέν *Iuttai* τδ μή έκείνα Αρχαίιε ούτω προσχυνηθήνβ.

Ιίαρασταθέντων ούν τών έν Αλλήλοι; διαφορψν, τήν νον έπιτροπήν ποιείν έοιχε χαί τά ένώσεω προσφέρειν. Εί γΑρ πρδ; τΑ πρόσθεν αυτεξουσίου ημέ ποιήσουσι αί 'Ανατολικών πατριάρχαι, έπίσχοποι, χα! c! Αλλοι* t! αύθεντιχώ έκδηλώσουσι, δτι τψ τού Αγίου τ»' χαί Αγγέλου έπικαλείσθαι, τφ εικόνα δουλιχώ; ή χαί τδν ιερουργηθέντα Αρτον λατρευτικώ προσκυνείν ού κρατυνόμεθα* »! μέν το!; δημοσίοι γρΑμμασι το! αυτών χειρογράφφ στ^ιειωθίίσι, τούτων ήμά , οίκοι τ» χαί έξωθεν, έν ταί ήμών ταί καί παρ' αύτού έκκλησίαι έλευθέρου έκφωνήσουσι· ταύτα τΑ συγκαταβάσει το!; εκατέρωθεν Αρεσαμένα , τήν ένωσιν ποιήσαι έλπίζομεν.

, Έτι δέ καί τά πατριαρχικέ; Αξιότητα κα! τού Αλλου άναμιμνήσκεσθαι αίτούμεν, ώ; δτι ούκ *έ βάδην* έστ! χριστιανισμό;. ό καί θανόντων τών Αποστόλων καί »υαγγ«λιστών τέλειο ών. ΤΑ ούν παλαιότατον.· πάραδοθέντα Αναμφιδόξω; έστ! προαιρετέα ') Αριστοι δέ ο! πρώτον Αγωγοί* πηγή γάρ ποταμού Αγλαοτέρα. Πάν ούν τδ τή Αρχή διαφέρον, τδ κατά πίστιν ή καί τδ πραχίΗν τοί παλαιοτάτοι έναντιούμενον, ύποπτεύε·.ν δ»!. ΑλλΑ καί ώ φιλικώ ήμά παραινούσι, ΐνα πάσα; τά; προλήψει Αποβάλλωμεν, ούτω αυτέ αίτούμεν μή ήμ!ν Αγανακτεΐν τοί -έκείνα τού αυτού ύπομιμνήσκουσι. Έλπίζομεν δέ, δτι αί αύτών άξιότητε περί τούτου τού πράγματο δικαίω κατανοήσασαι, μή κατέ τήν πρόληψιν ή κα! τά νεφστί παραδείγματα μέλλοιεν Αν τι διατάττειν τοί τών πρώτων δ' μετά Χριστόν αιώνων δόγμασι καί πράξει μέλλον ύποκείμεναι ή τισι τών κατ' Ανατολήν δεδογμένων έν τφ *η'* αΐώνι Αμεταβλήτω προσκολληθείσαι, τώ/ κα! έν τφδε παρέ τή ΐσοκρατού 'έν τή δύσει έξουσία άποδοκιμχίθέντων.

Πεπεισμένοι ούν τού άμφοηέρου ακριβώ πράγμα έξετάσαι, τήν Αλήθειαν ούκ έπιποθούντα . Αλλ' άναδειχνύντα , ούκ Ανελπίζομεν, δτι μή πρό τοιαύτην τινά Αλλήλων έν τφ σέβεσθαι όμοείδιαν έγγίσομεν, οιά περ τήν δυστυχή διασφαγήν Αναφράσσειν Αν μέλλοι, χαί τήν έν ήμίν διαφοράν ίάσθαι.

. Τέλο δέ ώστε τα! πατριαρχικά!; Αξίαι; χαίρειν έπωμεν, έκ καρδία τδν πάνσοφον κα! έλεημονέστατον ,ίκετεύομεν θεόν, τδν **κατοιχίζοντα μονοτρόπου έν οΐχφ'**), τδν τή ειρήνη; Αρχηγόν χαί τή; όμονοία έραστήν δντα, εύμενώ παρεκτείνείν τά αύτών -πρόφρονα εύχά , τήν τε θερμήν ζωοποιούν, χαί έχείνου «ύθύνειν τού ένδοξότατον τούτο πράγμα τελήσαι μέλλοντα - ώστε τήν Ανατολικήν όρθοβόξων έκχλησίαν μετά τών έν Βριτανν!φ καθολικών λειφάνων έ"ί τήν ιερουργίαν Αμα συνελθείν, χαί οίχειότατα γενήσεσθαι μίαν ποίμνην ύφ' ένδ ποιμένο ·), τού Ιησού Χριστού τού χυρίου ήμών ευλογητού χαί σωτήρο , φ μ«τά τού πατρδ κα! τού Αγίου πνεύματο έστω πάσα τιμή καί δόξα, εί τού αιώνα; τών αιώνων, Αμήν.

Τέ ·) πατριαρχικέ Αξιότητα έκτενώ αίτούμεν, τήν αύτών περ! τούτων·) τών ήμετέρων αποκρίσεων

*) ν^οαφννώι °°ό-
') Pa LXXXVn. 7. s

·) Jok. X.

) Ik aagücs sxoaplari aped WUUaau, op. cil., μ 100, cUamU it ·» hatat: Tki» Rapijr v m o o m l u M ata dslivsnd to oom Grata ia Loataa, to ta by tta· traraittod to ths foe lester» BuiiMcta, Map »■ 1TM* *»"» v»® «akowiptio dater. . ᵓ'

*) tote··» odd.

. Owes. taoau. «em XXΠΠ.

vend·· mm forean adiumenti. Quae igitur protulimus argumenta, ea imaginum adorationi, non usui sdvsnantur, Nam ai priseis cccleaiae temporibus iHas in uaum adhibendi moo interdum damnatua •at, ^eque aped omnM uaquam invaluit, multo oane ma^M oetjuitur. Ma antiquitua non fuiaae adorataa

Propoaitia ergo iia de quibua diiwentimua opinionibua, rei arbitrium agere iam expedit et concordiae pactionea offerre. Nam ai rva memoratae nostri iuria fecerint Orientale· patriarchae, epiacopi, ceterique fidele·, atque certa fide pronuntiaverint, sanctu angelisque invocandi· et imaginibus secundum duliae aut consecrato pani sebundum latriae rationem adorandis nos non esae obstrictos, modo ut publici» litteris, suis ipsorum manibus subscriptis, domi nos foriaque, cum in noatris tum in ipsorum ecclesiis harum rerum liberos fore declarent, his concessionibus utrimque probatis, nos concordiam inituros speramus.

Tum etiam patriarchies· dignationes eeteroaque rogamus, ut reminiscantur, religionem, christianam in dies non crescere, quae inde ab apostolorum evangelistarumque morte perfecta fuerit. Quocirca, quae antiquiasime tradita sunt, ea indubitanter reliquis sunt anteferenda; nam ii optimi, qui priorMi fons est rivo nitidior. Quidquid igitur ab antiquitate discrepat et in credendi aut etiam in agendi ratione antiquissimi· adversatur, id suspicari oportet. Insuper quemadmodum Dignationes vestrae nos amice monuerunt, ut cuncta praeiudicia abiiceremus, ita eas rogamus, ne nobis suseenseant idem illa» admonentibus. Has igitur speramus, negotio isto recte explorato, non secundum praeiudicatam opinionem aut aequiora etiam documenta quicquam ewe decretura», sed priorum post Christum aetatum dogmatibus et agendi rationi magis fultum iri quam quibusdam persuasionibus, quae saeculo VIII per Orientem invaluerunt, quasi glutinamentis inhaesuras, quas in praesenti aeque pollentes occidentalium partes iam repudiarunt.

Nobis igitur cum persuasum sit, utrosque diligenter tutam rem explorasse, veritatem non exoptantes tantum, sed probante·, haud desperamus fore, quin ad talem inter nos religioni» <*on»ensionem propius accedamus, qualis miserabilem illum hiatum obsepire possit nostroque discidio remedium afferre.

Denique vero ut patriarchies» dignationes valere iubeamus, sapientinaimum misericordissimumque oramus atque obsecramus Deum, qui eos, quorum unus eat mo», habitare facit in domo, quique pmiia auctor eat et concordiae amans, ut sedula» eorum prece» benigne producat fervoremque foveat, atque eoa dirigat, qui praeclarissimum istud negotium perfecturi sunt; ita ut Orientalis orthodoxorum ecclesia cum catholicis Britanniae reliquiis in sacra peragenda una dont eniant, et aretieeime fiant unum ovile sub uno pastore, Imu Christo dor*<no nostro benedicto ac servatore, cui eiirnl ac patn et Mncto spiritui sit omnis honor et gloria in saecula saeculorum, amen.

Fatriarchieas dignationes obnixe rogamus, ut quod de nostris hisce responsis existimaverint ac

γνώμην καί βούλημα άνταποσνέλλειν. Τούτο δέ. πρΟγμα συνοδιχώ έγένετο παρ' ήμΓν τοί κβδολική έν Ηριτανν!φ έκκλησία έκισχόποι , παρόντεον ta Τ00 κλήρου πολλών, χαί ναύτη τή διατάξει αυμφ·-νούντ»ν.

dacreverint, >id *obis reaeribant. Hue autem «ynodaHtar beta rant apud no· catholicae Britannorum eoeleaiae epiaeopo·, multi* praeaeatibus clericis. qui hoc mandatum asaensione comprobarunt.

Γέγραπται ta Λονδίνφ έν ira: σβτηρίφ ,αψχβ'-φ, ta μηνί μαίου xb'-ή.

Scriptum Londini anno aaluti* MIXX'XXII menai* maii die XXIX.

Ο Χκδτο-Βρεταννία έπίσχοπο Άρχί^αλδο . (L. 8.)

Archibaldus Scoto-Britanniae episcopus.

<> Άγγλο - Βρεταννία πρώτο* έπίσχοπο Ιερεμία . (L. 8.)

Hieremia* primu» Anglo-Britanniae vpi«<u]ju»

Ό Ιπότο-Βρεταννία έπίσχοπο Ιάκωβο . (L. 8.)

lacobua Scoto-Britanniae epiacopu*.

Ό 'Αγγλο-Βρεταννία έπίσχοπο ΗωμΛ . (L. 8.)

Thoma* Anglo-Britanniae epiacopu*.

Ο μέγα χαρτοφύλαξ Ηωμί έ τού Διακόνου1).

Thoma* Deacon magnus chartophylax.

6.

RITUS SACRAE COMMUNIONIS CUM AB ANGUS TUM A GRAECIS POST 1NITAM CONCORDIAM ADHIBENDUS.*

Τύπο τή λειτουργία δειπνου τού χυριαχού ή τή παναγία σύναξεω .

ή ΧποΛαίω έπιμελήσει ίπα ιερεύ τδ μηδένα πρδ τδ Ιγιον τή εύχαριστία μυστήριον προσδέ-/eolDc.. ιΐ μή οΰ ta έν τή τή έχχλησία χοινωνίφ όντα γινώσχη, ή περί τούτου διά βεβαιά *μαρτυρία* πιστωΙΗί είη. Πρδ δέ τδ τήν τάξιν ταύτην παντελώ παρατηρηαϊίαι. δσοι περ έν νφ έχουσι μετέχειν τή παναγία αυνάξεω τφ ιερεί ένιοτέ γε τή προτεραία ri αυτών όνόματα έχδηλώσουσιν.

ή Εάν δέ τι αυτών προδήλου χαί φανερώ μοχθηρό ή ή ύβριν ει τδν πέλα ή λόγιο ή Ιργφ ύβρισάμενο . ώστε έπ' αύτδν σχανδαλισέΗ)ναι τήν έχχλησίαν, έ ιερεύ ύπομνησϋεί προσχαλέσε·. αύτδν χαί νουθετήσει μηδαμώ τολμίν έγγίσαντα τραπέζή τή χυριαχή μέχρι ού προφανώ έδήλώσεν, δτι αληθώ μετενόησεν έπί τοί άμαρτηΙΗίσι χαί φ πρδ τού πονερδν αύτού βίον μετεββύϊΐμίσεν, δπω ή έχχλησία πρώην σχαχδαλ σΐΗίσα ίχανδν λάβο:· έτι δέ δτι τφ πλησίον τών άδιχηΑέντών άντιχατάλλαγμα έδωκεν εί δέ μή, αλλά γ* δτι πρόκειται αύτφ.τούτο ποιησαμένφ, « αύτίχα προσηκόντ»; δύναιτο ta.

ή Ιέσαύτω διαπράξει δ ιερεύ , δσάκι ta αισέέοιτό τινα ύπούλιο χαί άπεχθώ άλλήλοι διαχεΙσ#αι, ούχ έάσα χυριαχή τραπέζη συμμετδχου είναι, πριν έννοήσαι αυτού χαταλλβεγέντα . Ήν δέ τών διχοστατούντβν δ μέν έκών φαίνηται ta βάθου τή καρδία τφ φιλονεικούνπ τών ήμαρτημένων συγγνώναι χαί προσέτι αύτφ δποιεβσούν δβρισθέντ Ικανόν ποιήσαι, δ δέ έτι τή σκληρότητι καί αύδαδείρ αύτού προσκαρτερών, αί; τδν εύοεβή συμβιβασμόν προαχίΜ,ναι ίπαναίνηται, δεί τδν λειτουργόν τδν μέν μετανοοΟντα ci; τήν άγίαν σύναξιν προσδέξασ&αι, τδν δέ αύιΗδη ού. Προνοείται δέ δτι πα λειτουργό δντιναούν ίποΛούμενο , χα>' δν τρόπον είρηται έν τούτη ή τή προ'.ούσή τή διατάξεεο ταύτη περι-

Onto *adnùnittritxdite eariiac Domixiear* sea *tarrae* lommumonis.

ή **Bedul» dabit operam unus quisque presbyter ut eo* tantum ad sacrum eucharistiae sacramentum admittat, quos ecclesiae communitati addictos noverit •eu certo testimonio hac de re certior factus fuerit. Quae disciplina ut omnino servetur, quotquot in dnimo habent sacrae communionis participes fieri, •omina sua. pridie saltem sacrorum, presbytero in-'dicabunt.**

ή **Horum autem si quis fuerit manifeste palamque flagitiosus, aut proximo suo verbis factisve in-'Tnràun_intulerit, ita ut ecclesiae fuerit offendiculo, 'id commonefactus presbyter enm advocabit et hortabitur, ne ullo modo audeat ad mensam Domini accedere, usque dum certissima indicia ostenderit. vere se delictorum paenituisse ne pravam vitam suam pristinam emendasse, ita ut ecclesiae, quam prius offenderat, ait satisfactum ; quin etiam iniuria* proximo illatas resa^iat ; sin minus, id saltem facere in animo habeat, quamprimum fieri commode poterit.**

ή **Eodem modo se geret presbyter, quoties aliquem intellexerit simultate et odio in alterum ferri, line prias eos sinet mensae Domini participes fieri, quam reconciliatos esse perspexerit. Quod si obtrectatorum alter quidem alteri offensam acceptam libenti intimoque animo remittere paratus sit, aut etiam pro illata a se iniuria aemulo satisfacere; alter vero in duritie sua ac pervicacia perseverans ad puun concordiam redire abnuat: tum minister paenitentem ad sacram communionem admittat, pertinacem vero nequaquam, fllud autem praecavendum eat quod omni* minister, qui quempiam a •acris arcuerit, prout habetur in hoc vel in praecedenti huius rubricae articulo, obstringimur.**

1) I* oodicc aakacripUouM il* ropraeeestearw, al aiablr* Se<>l»-Brite**oram. deitro Aigle-Britaaaoram spiaeoponm, tetra msgsi ehartaphpiad* ehincrapha, vieilli· chartaeei·, ai 4« epieeopi· agatar, obsigMta. «ihibaaatar.

* lUrioeu* kaac rilaai daaras si origiaali chartae·* graeco wrmune eiarato, qnod i* bibliotheca Cosataatiaopolitu· itaacU Sepulcri ****rv*tnr. 8igsataa> prias *toi.* sa*», 10, oosatat trsdedm folii·, α*. 37XU4.8. Primant fofinm vscaiun e*t. Libelli* * fol. a ladpit et fob 18 r· frétait ; fob 18 V"· vaemat eeb Prototypa» i* ratio·· «us scribendi tam iatsreideadi ee*semur. ei paoeee ΐχάρΐ·· lapes* (si aiaat) calmai, vao· la astis stonavimaa Ursadions tamea litter·· amainib·· nram pnepwter* praetu* pteramq·· asglnim··. A4 latiaam traasteMaaem ***4 atttact, *am eervavimas, «aaatam tari pétait, qaae valaate «Mal ta tadre Atram ci mmimiam Jfcrferàe tafdbaiMM,' brad la peaide temea a*Ms itenada *et tempereade MA earn Aagtteaai «ostri tssspta· «pad eaoe erdtee·, ai ipaie Ubait Inuestare la s* ameepaeteA latiaam etqtedM* exemplar, in Weeonriea iipinil·· aaesqai ma vaMaaa Qaed *4 aaefleam exemplar sttiaot, ea, ysee*e, letter sdeat, paas la prwMoae

οχή ')> ὑπιὐδυνο ἑσται τούτου λδγον βοθναι τφ ἐπισκὸπφ ἡ τφ διατάκτη πρδ ἡμερών τδ πλαστόν γε δ«χατ«σσάρε·ν.

Ἡ Τδ θυσιαστήριον ἰ» τφ τή συνάξι··; καιρφ χαθαρφ τή σινβδνι περισκεπασμένον*) πρδ τήν ἀναταλιχήν τή; ἐχχλησία; ἡ ναΙβίου μερίδα χατασταb-fprtai. Ὁ δέ Ιερεύ χαί ὁ λαδ πρδ τδ θυσιαστήριον ἀναβλέποντε;·) δρδοί, λέξουσιν ἡ φαλοϋσι·) (καθ' 3ν τρόπον ψαλμοί καθημερινοί λέγονται ἡ φάλλονται) «ἰ τήν εἰσοδον ψαλμδν τινα καθ' ἡμέραν βιατ«ταγμένον χατά τήν ἑρμηνείαν·) τήν ἐν τή τή δημοσία «ὐχή λιγομίνη βίβλφ.

ἡ Σημειωτέο» δέ ἐν τή διατάξει ταύτη, δτι Οπουδήποτε δ ἱεριὺ πρδ τδ θυσιαστήριον ἐπιστρέφειν ἡ ἑστάναι ἡ γονυπετείν ἐμπροσθεν αὐτοΟ ἡ προσώπη» πρδ αὐτδ κειμένω κελεύεται, ἐπί τά βόρεια τοΟ θυσιαστηρίου ἑστάναι αὐτδν δει ἡ γονυπετείν.

ἡ Τάξι τών ψαλμών τή; εισόδου ἐπί ταξ; κυριακαΐ πάσαι;·) χαί ἑορτασίμοι δι' βλου τοΟ ἑτου .

Κυριακαί τή; παρουσία;· *Ψαλμό* .

Λ
?'..... F!*'
δ'

Γενέθλια τού Χριστού..... γζ'
"Αγ. Στέφανο;..... να'
*Αγ. 'Ιωάννη; ὀευαγγελιστή ..... ι'
"Αγια τά βρέφη..... οη'
Κυριακή μετά τά γενέθλια του Κυρίου . . ρκ'
Ἡ π«ριτομή..... ρχα'
"Επιφάνια ..... γε'
Κυριαχαί μετά τά Επιφάνια·
»'..... Φ'
?'..... -r'
..... ιδ'
δ'..... ?'
..... ιθ'
χδ'
Εβδομηκοστή..... κβ'
Εξηκοστή ..... κγ'
Πεντηκοστή κ«'
Πρώτη τή; τεσσαρακοστή ἡμίρα1) ζ'
Κυριαχαί τή τεσσαρακοστή;·
Λ..... λα'
β'..... P«»'
γ'..... μβ'
δ'..... μ*'
«'■ *Τ'
Κυριακή πρδ τοΟ Πάσχα..... ξ'
Ημέρα τοΟ Πάθου ·)..... κα'
Ιιαρασκευή <οθ Πάσχα..... πζ'
Ημέρα τού Ηοίσχα . ·,«'
Ημέρα β' ἐν τφ Πάσχα..... ξα'
Ημέρα γ' ἐν τφ Πάσχα..... ρια'
Κυριαχαί μετά τδ Πάσχα·
«'..... ?Φ'
β'..... ξδ·
γ'..... οδ'
δ'. . *rtf*
..... πγ'
Ημέρα τή Ἀναβάσεω τοΟ Κυρίου μ£'
Κυριακή μετά τήν Ἀνάβασιν..... νβ'

rem totam episcopo vel eiiu delegato nuntiare intra die· qustuordecim ad lummum.

ἡ Quo tempore caenal) celebrabitur, men··') mundo lintc struis ad orientalem ecclesiae seu •ocelli partem collocabitur. Presbyter autem et populus ad mensam spectante· ac «tante· recitabunt vel cantabunt (eo modo quo pcalmi cuiusque diei recitantur vel canuntur) ad introitum pialmum quemdam pro quaque -die praestitutum, prout in libro precum (ut aiunt) publicarum praescribitur.

ἡ Illud vero notaudum est, quod quotiescunque in hoc offici» presbytero praecipitur, ut ad mensam se convertat aut stet aut genua fleetat coram illa «eu facie ad illam versa, eum oportet ad septentrionalem mensae partem stare aut genua flectere.

ἡ Index psalmorum ad introitum pro singulis dominicis et diebus festis totius anni.

Dominicae Adventus'):
1..... I
..... 119
.1. . 4
4..... 5
Nativitas Christi*) . . 97
8. Stephanus 51
8. Joannes evangelist· . IO
Sancti Innocentes *) 78
Dominica postNativitatem Domini 120
Circumcisio..... 121
Epiphania 95
Dominicae post Epiphaniam:
1..... 12
2..... 13
3..... 14
4..... 2
5..... 1»
(i..... * 29
Septuagesima..... 22
Sexagesima..... * 23
Quinquagesima..... 25
.Prima quadragesimae dies . 6
Dominicae quadragesimae:
1..... 31
2..... 129
3..... 42
4..... 45
5..... M
Dominica ante Pascha 50
Dies Passionis..... 21
Vigilia Paschae..... 87
Dies Paschae . . . 15
Feria 2-post Pascha 81
Feria 3 post Pascha . . III
Dominicae post Pascha:
1..... 112.
2. 69
3..... ■..... 74
4..... 82
5..... 83
Dies Ascensionis Domini..... 46
Dominica post Ascensionem i 92

'I srpiexi cod.
'I qsptossaaopsvon cod.
·) ἀνα^λεπο'ντε cod.
φάλΜι cod. ,
·) *Içpmtw* cod.
·> xosa.ç πά«< ccd.
D vqç rseeapsureevqc «** »»*«s*ds|r ed.
·) ἐμέρ« rei χ··«ν ' gsad iVrdag «d.

'I coeas: comshhuo· rime sd.
■) tnvnva ottar ed.
*) Ia editione uglies divisio psalterii secundum Hebraeos exhibetor, qui psalmum uouum duos in. psalmo· eeeaat, ita ut. v. g. 1W indicetur psalmus ISO.
Loeo *7 ix,ed. sagi habetur M; et line* «eq. pro M datur sum. M.
*) Loeo 78, aagL babel 11.

Κυριακή τή Π«ντηκοστή; .	
Ημέρα β' έν τή Πεντηκοστή .	y»
Ημέρα γ' έν τή Πεντηκοστή.	•ρ
Κυριακή παναγία τή Τριάδα .	«ε
Κοριακοί μετά τήν τή Τριάδο ·	
ψαλμδ pib' κατά τά μ*ρίδα	
α'. Μακάριοι οί άμωμοι έν όδφ, κτλ.	Wk α
β'. Έν τίνι 4ιατορδώσ«ι, κτλ.. . .	
γ'. Άνταπόδο τφ δούλψ σου, κτλ. .	r
S'. ΈκολλήΦη τφ έδάρ«ι ή ψιέ^ή μου, κτλ.	Γ
«'. ΝομοΜτησόν μ», κύρι«, κτλ. . .	
Καί έλθοι «ί έμέ, κτλ. — — — —	
Μνί(σ^ητ· τδν λόγον, κτλ.....	ç
Μιρί; μου «I. κύριε, κτλ.....	»ϊ'
Χρηστότητα έποίησα , κτλ. . . .	0'
Αί χ«ίρέ σου έποίησάν μι, κτλ	
Εκλείπει «ί τδ σωτήριόν σου, κτλ.	1«
Ε' τόν αιώνα, κύριε, κτλ.	ψ
Υ ίέ ήγάπησα τδν νόμον, κτλ	'Τ
Λύχνο τοί; ποσίν μου, κτλ	:ΐ
ι«'. Παρανόμου έμίσησα, κτλ .	
Έποίησα κρίμα, κτλ.....	
:ξ'. Θαυμαστά τά μαρτύριά σου, κτλ.	Lu
•.η'. Δίκαιο «Γ, κϋρι«, κτλ.....	r it/
ϊ»' Έκέκραξα έν όλη καρδία, κτλ	• Ib'
Ίδε τήν ταπ«ίνωσίν μου, κτλ	r X*
Άρχοντ« κατεδίωξάν με, κσλ .	r χα'
κβ'. Έγγισάτω ή δίησί μου. κτλ.	« κβ
ρκγ'	
κδ. ρκδ'	
χί..... p»Y'	
Άγιο Άνδρέα . ρκη'	
Άγ. Θωμά ..... P<	
'Επιστροφή τού άγιου Παύλου . . ρλζ-	
Καθαρισμό τή άγια θτοτόκου Μαρία . ρλγ'	
Άγ. ΜατίΗα — — — — — — — — — — — ρλ»'	
Άναγγελία τή μακαρία παρθένου Μαρία ρλ'	
Άγ. Μάρκο;..... ρμ'	
Άγ· Φίλιππο *xal* Ιάκωβο Ρλβ'	
'Άτ· Βαρνάβα ..... ρμα'	
"Άτ Ιωάννη ό Βαπτιστή *ρμ?*	
ΑΤ· Πέτρο ..... ρμΥ	
Άγ. Ιάκωβο . . 4 ρμή'	
Άγ. Βαρθολομαίο . . \ . ριδ'	
Άγ. Ματθαίο	
Άγ· Μιχαήλ καί πάντ« . οί άγγελοι . . οΛ ρλ£	
Άγ· Λουκά — — — Λ.....	
Άγ Σίμων καί Ιούδα ..... ρν'	
Πάντι οί άγιο;..... ρμ*'	

fWanw.

Dominica Pentecoste·.....	32
Feri· 9 post Pentecosten.....	
Feri· 3 poet Pentecosten..... . . .	100
Domi·»· «anetiasimae Trinitati·.....	6ft
Dominicae poet dominicam Trinitati·:	
Paalmtu 119 per pi	
Beati immaculati in via, etc. . . pi	
2. In quo corriget, etc,..... '	2
3. Retribue servo tuo, etc.....	3
4. Adhaesit pavimento anima mea, etc.	
5. Legem pone mihi. Domine, dtc. .	5
ft. Et veniet super me, etc. /. . .	ft
7. Memor esto verbi tui, etc./. . .	7
8. Portio mea, Domine, etc.) . . .	H
9. Bonitatem fecieti, etc.....	9
10. Manu* tunc fecerunt me, etc. . .	10
11. Defecit in salutare tuum, ete. . .	11
12. In aeternum, Domine, etc. . . .	
13. Quofiiodo dilexi legem tuam. etc.	13
14. Lucerna pedibus mei·, etc. . . .	14
15. Iniquo· odio habui, etc.....	
16. Feci iudicium, etc..... • ›·›	
17. Mirabilia toetimonia tua. etc. . • П	
16. luatua es, Domino, etc..... r 1«	
19. Clamavi in toto corde meo. etc. . r 19	
10. Vide humilitatem meam, etc. . . r	
21. Principe· persecuti sunt, etc. . . r «1	
22. Appropinquet deprecatio mea. etc. r ≫	
BnUimm·.	
23. 123	
'-M. · 124	
25..... . 126	
Sanctu· Andreas . 12H	
8. Thomae..... . 127	
Conversio nancti Pauli — — — . 137	
Purificatio sanctae Dei genitrici· Mariae . . 133	
S. Matthias..... . 134	
Annunciatio beatae Mariae, virginis . 13n|	
8. Marcus — — — — — — — — — — 140	
88. Philippus et lacobus . . 13.2	
8. Barnaba..... 141	
8. Joannes Baptista . 142	
S. Petra» 143	
8. lacobus..... . ' 14φ	
8. Bartholomaeus . 114	
18. Matthaeus..... . . 116	
S. Michael et omne· Angeli..... . 112	
S. Luca·..... . 13*	
88. Simôn et luda . . . . , IMk.	
Omne· Sancti . 149	

ή Σ.ημειωτέον δτι δ ψαλμδ εισόδου, συναπτή, έπιστολή καί «άγγέλιον τή κυριακή έν δλή τή έβδομάδι έπιούσή λ«χ&ήσονται,. δπου Ιν μηδ' άλλω διατέτακται.

ή Animadverte, psalmum ad introitum collectam. epistolam, et evangelium dominicae"per totam sequentem hebdomadam recitanda esse, ubicunque non aliter praescriptum fuerit.

ή ΤελιυτηΙΗίση; 'Ι τή «Ισόδου λαχφήσηαι τό·

Δόξα τφ πατρί καί τφ υίφ καί,τφ πνεύμαη τφ άγίφ.

ή Introitu abaoluto dicetur:

Gloria' patri, et Alio, et spiritui «ancto

Άπδκρισι ·

Ό έν άρχ|' καί νΟν καί dsi· «ί τού αιώνα; τών αιώνων. 'Αμήν.

Responsio:

Sicut erat in principio, et nunc, et semper. in saecula'saeculorum. Amen.

< ή Τότ» ό ί«ρ«ΰ πρδ τδν λμδν έπιστραφεί λέξ«ι·

Ό κύριο μ«5' όμών.

1 Tum presbyter adwpopu!um conventu dicet: Domine· vobiscum.

Ό λαό ·

Καί μ«τά τοΟ πνεύματό σου.

Populus:

Et cum spiritu tuo.

Ό Ε«ρ«ύ ·

Δ«η*ώμ«ν.

Presbyter:

Oremus.

Π Γϊλ*ι·τ<·εί«νι cod

ή Τ6τ* *ε̄* λαό; *ywvittriflit ī**t«m* too θυσιαστηρίου, χαί 4 isptù; *xfbç* αυτό έιηστραφχί χαί εύλα-
' βΑ έμπροσθεν έστώ; λέξει·

Κύριε, έλ/ησον ήμί

Ό λαό;·

Χριστέ, έλέησον ήμ* .

Ό ιερεϋ ·

Κύριε, ελέησον ήμέ^.

ή Ειτα δ ιερευ; '| τήν χυριαχήν ϊϋχήν καί τήν έξή συναπτήν λέξει·

Πάττρ ήμΑν 4 έν τοί ούρανβί , άγιασθήτν· τό όνομά σου, έλΜτνε ή βασιλεία σου, γενηόήτω τό θέλημά σου ώ iv ούρανφ xai έπί τή; γή · τόν άρτον ήμΑν τόν έπιούσιον δό; ήμίν σήμερον, χαί άφε; ήμίν τό όφειλήματα ήμΑν, ώ χαί ήμαί άφίεμεν τοί δφειλέται; ήμών, χαί μή χΐσχνέγχη ήμά ει πειρασμόν, άλλ! βΰσαι ήμά; άπδ τού πονηρού. Αμήν.

Συναπτή:

Παντοχράτωρ θεά , ψ πάσαι χαρδίαι φανιραι, πάσαι έπιθυμίάι πρόδηλοι. χαί ούδέν τό παράπαν τών Απορρήτων χεχρυμμάναν έστί· τή τοΟ άγιου πνεύματό σου έπιπνοί? τού καρδιάν ήμών διαλογισμού καθάρισαν, *tr.oti* έντελώ σε άγαπώμεν χαί άξιοπρεπώ; τδ-άγιον όνομά σου μεγαλύνωμεν διό τού Χριστού τού χυρίου ήμών. Αμήν.

ή Ειτα ό ιερού πρδ τδν λαόν έπ:στράφι!; έρει-
Ό Ιησού; ιίπιν- „Αγαπήσει τδν χΰριον τδν θεόν σου έν δλή τή χαρδίφ σου χαί έν όλη τή ψυχή σου χαΐ έν όλη τή διανοία σου· αύτη έστί πρώτη χα! μεγάλη έντολή. Δευτέρα δΐ όμοια αύτή- Αγαπήσει; τδν πλησίον σου ώ; αχαυτόν. Έν ταύται ταί δυσίν έντολαί βλο δ νόμο χαΐ οί προφήται χρέμανται.“ Έχ τού άγ. Ματ#., χιφ. χβ'·

Λαό ·

Κύριι. έλέησον ήμά , χα! έν ταί χαρδίαι; ήμών έγγραφον.' οιόμιιά σου, άπάσα τά έντολά σου.

Ό ιερεύ;·

Δεηθώμιν.

ή Είτα ό ιερεύ; πρδ; τδ θυσιαστήριον έπιστραφε' ίχατέραν τών έξή ιύχών υπέρ τού βασιλέα·; λέξει·

Ϊΐαντοχράτωρ #tô;s οϋ ή τι βασιλεία άϊδιό; έστι χαί ήζίυναμι άπειρο , δλόχλήρον τήν έχχλησίαν σου έ&ηάον, καί οδτω τήν χαρδίαν τού έχλεχτού δούλου σου τού βασιλέα»; ήμών χαί χυβερνήτου διιύθυνε, tva αυτό ισυνιών ούτινο υπηρέτη; τυγχάνει ών) πρδ πάντων τήν τιμήν ') χαί δόξαν σου ζητήση· παράσχου δέ ΐνα ήμ»ί χαί πάντε; οί άρχόμενοι ύπ' αυτού χατά τό προσήχον ένθυμούμενοι παρ' ού έξουσίαν έγχειρίζεται, πιστώ αύτφ δουλεύσώμεν, τιμήσβμέν τι χαί ταπεινοφρόνω πειθαρχήσεαμεν, έν χαί διά σέ, κατά τδ σδν ιύλογητδν βήμα χαί πρόσταγμα, διά Ιησού Χριστού τού χυρίου ήμών, τού σοί χαί τφ άγίφ πνιύμαπι συζώντο; χαί συμβασιλαΰοντο , ινδ θεού, ci; τοΐέ: Αιώνα; τών αιώνων. Αμήν.

Ήτοι.·

Παντοχράτωρ χαί αιών.» θεά , έχ τού αγίου λόγου σου διδασκόμενα, δτι αί τών βασιλέων χαρδίαι ϋιέδ τή δεσπστείφ **ài* ηγεμονιά σου ύπάρχουσι, χαί δτι σϋ χατά τό δοχούν τή άγίφ σοφίρ σου διατίθη χαί χλίνει; αυτά;· ταπεινώ; δεόμεθά σου, ούτω χαρδίαν τού δούλου σου βασιλέα»; ήμών χαί αύτοχράτορο; εύθύναι χα!' χυβερνήσαι, ώστε αϊτόν έν πάσιν ένθυμήμασι, λόγοι; τι χα! έργοι; αύτοϋ, τήν' τιμήν

') Ifpiÿ· *priai* ed., qase vox rcddl pateat verbo ρτωέμ-*trri* vel MMrdvlw, iaao. camitk ogatar de lamburio pera-(M*o*. voor eeMnMlM, Eoa Uae» «Μηαο vioaa eat verto prwdfper reddere.

·) *iίμην* cod.

ή Tn« popular peaaa mbmirtet cohim btohm; preobyter ante· ad hone coavenna 'ac venerabnndua ei ex advarao acana dieet:

Donùne, aiaerere aoatri

Popalna:

Cbriate, miaerere noatri.

I'reabvt«r

Domine, miaetvre noatri

ή Tum preabyter orationem dominicam rum collecta aequente recitabit

Pater poeter, qui ea in caelia. aanctiScetur nomen tuum: adveniat regnum tuam: fiat voluntaa tua eicut in caelo et in, terra. Panem nostrum quotidianam da nobia bodie; et dimitte nobia debita nostra, aicut et not dimittimus debitoribua noatri·. Et ne noa inducaa in lentationem: aed libera noa a malo. Amen.

Collecta.

Omnipotene Ileua. cui oinne cor patet et omnea effectua cogniti aUnt, et quem nullum omnino latet accretum: purifica per inapirationem apititua aancti tui cogitationes cordium noatrorum: ut te perfecte diligamur ^et~ sanctum nomon, tuum digne celebremua per t'hriatum Dominum nostrum Amen.

1 Tum presbyter, ad populum conversus, dicet lespa dixit: Diliges dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et in tota anfta tua. et in tota mente tua: hoc eat primum et ma'ximum mandatum. Secundum autem aimile eat huic: Diliges proximum tuum perinde atque tvipsum. In his duobus mandatis tota lex et prophetae pendent. *E* K *Mattk., eep. XXII*

Populus.

Domine, miserere noatri, et omnia mandata tua cordibus nostris, quaesumus, inscribe.

Presbyter.

‹ iremus.

ή Tum presbyter, ad mensam conversus, harum orationum alterutram pro rege recitabit:

Omnipotens Deus, cuius regnum aeternum est. et potestas infinita, miserere universae ecclesiae tuae; et cor elpeti famuli tur regio et gubernatoris nostri ita dirige, ut ipse (gnarus cuius sit minister) supra omnia honorem et gloriam tuam quaerat; concede vero, ut nos et quotquot ei subiecti eunt, debite pensitantes a quo tradita sit illius auctoritas, fideliter ei serviamus, illum vereamur iliique humiliter obtemperemus, in te ac propter te, iuxta sacrum verbum et mandatum tuum: per Iasum Christum dominum nostrum, qui una tecum et cum spiritu sancto vivit et regnat, unus Deus, in saecula saeculorum. Amen.

Aut:

Omnipotens et sempiterne Deus, ex sacro verbo tuo discimus, corda rbgum sub ditione ac gubernatione 'tua esae, aeque a te dirigi et inclinari, prout sonetae tuae sapientiae visam fixerit: «applices te rogamus, ut) eor famuli tui regis et imperatoris noatri. ita incliea ac dirigea, ut «*ictia cogitationibus, verbis et operibus honorem ac gloriam tuam indesinenter quaerat: simul ac

xai δόξαν σου πανταχή ζή»iv, «·! owufidÇmv τόν λαόν σου τή έαυτόὸ χηδφονέφ irnrrtp«πρίνον iv ri «ὑποριφ ·ιρήνη τ* «ai «4α·β«ιφ διαοφζαν. Τούτο χάρισαι, πάόρ τβν oixtifgAv, Ivtxev υιοβ τή *trtonji eau* Ιησού Χριστού τού κυρίου ήμβν. Αμήν.

1 Τάτι λιχθήσκαι ή συναπτή τή ήμίρα . . Kai «ὐθύ pari τήν συναπτήν & λαό άναστήσ*:, χαί 6 Ispuù; *Kfbi* τόν λαόν 4«στραφ«i άν«γνώσ«ται τήν ίπιστολήν, λίγων

Ή έ«ατολή (ή π«ριοχή τή; γραφή; διαταχθτίσα αντί τή; έπιστολή) γέγραπται iv τφ. .. «φαλβίφ ... άρχομένη άπό ... αόμματο;.

ή Καί «λιυτηΜση {«στολή έρ*i· i

'USt τέλο Ιχιι ή {«στολή, ή- 'Û8» τέλο Ιχ«ι π»ριοχή τή; γραφή; Αντί τή; {«στολή διαταχθτίσα.

ή Tite άναγνώαχται τό ιύαγγίλιον, λίγων

, Τό άγιον ιύαγγέλιον γέγραπται iv τφ. .. χιφαλαίφ ... άρχόμχνον άπό ... κόμματο .

ή O Si λαό; όμοO έστώ ίριί·
Δόξα σοι, xüpu.

ή TiλίυτηΦέντο Si τού «ύαγγ«λίου & ιχριύ ip*t·
'ÜSî τέλο Ιχκ τό άγιον «ύαγγέλιον.

ή , Άποχρίν«ται ό λαό ·
Χάρι σοι, χύριι.

ή Τότ» φσΦήστται ή λ«χ#ήσ«ται τό έπόμβνον σύμβολον, τού Ιιρέω καί τοO λαού ίστώτων άντιχρύ τού θυσιαστηρίου καί λτγόντων

Πιστιύω <ί Ινα θβόν πατέρα παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού χαί γή , όρατβν τ< πάντων χαί αοράτων.

Καί ιί Ινα κύριον Ίησούν Χριστόν τόν υιόν τού θχοO τόν μονάγτνή, τόν έχ τού ιατρό γχννηiΗντα πρό πάντων τβν αιώνων· θχόν έχ btoû, φβ; έχ φωτό , 9τόν άληθινόν έχ Θ«οθ άληθινού, γέννηθέντα ού ποιηθέντα, όμοούσιον τφ πατρί, Sî' ού τά πάντα έγένατο· τόν St' ήμΐ; τού άνθρώπου; καί δι' ήμπέραν σωτηρίαν χατχλθόντα έχ τβν ούρανβν χαί σαρχωθέντα διό πνὺματο άγιου έχ Μαρία; τή παρθένου καί ένανθρωπήσαχτα. σταυρωΗντα τχ ύπέρ ήμβν έπί Ποντίου Πιλάτου, χαί παρόντα χαί τα* φόντα, χαί άναστάντα τή τρίτη ήμίρφ .πατά τά γραφά , -χαί άνχλθόντα «ί τού αύρανού , χαί χαδ*ζόμινον έχ διξιβν τού πατρό , χαί πάλιν ίρχόμανον μπτά δόξη χρίναι ζβντα; Χαί ναχρού * ού τή βασιλεία ούχ Ισται τέλο .

Καί πιστιύω «ί τό πναύμα τό άγιον, τό χΰριογ χαί ζωοποιόν, τό M τού πχτρό χαί τού υιού *(rail* ri Hfuna* eel *rat* >'Ì«ί »ραΑτα·ό«·η·ι, êrev ‹ί i'νωαι tic xewwWec p>e›r> r·,' Pmv •vteuxï'VC *aw*ίχπορπυόμανον, τό σύν πατρί χαί υίφ συμπροσχυνούμόον χαί συνδοξαζόμπνον, τό λαλήσαν βιά τβν προφητών. Καί πιστιύω μίαν άγίαν χαύολιχήν χαί άποστολιχήν ίχχλησίαν. Όμαλογβ Iv βάπτισμα (ί; άφπσιν άμαρτιβν. Προσδοκώ άνάστασιν νιχρβν χαί ζωήν τού μέλλοντο αίβνο . Αμήν.

ή Τότπ ό λειτουργό τφ λαφ μηνόσπι τίν·; ήμέρα έορτασίμου ή νηστασίμου άγχσθαι *τα* έν τή έπιούση έβδομάδι. Καί τότ« δέ (i*v οδτω συμβή) γνωρισμό Ισται τή; παναγία συνάξιω έσομίνη - χαί τά βάννα ήτοι προμνησπυτιχά ή προτέλπια γράμματα τού γάμου δημοσιωθήσπται· χαί τΐ βρέβια χαί αί προσχλέρπι χαί άφορισμοί άναγνωσδήσονται. Οὐδέν Si χηρυχθήοοίαι ή δημοσιωθήαπται iv τή ixπλησία μτταξύ τή λιιτουργία; *Λ* μή διά τοO ίπρέω ή διακόνου, ούδέ γ« βι' αύτβν, «ί μή ί τι πρόσπταγμένον Iv «Ιη iv τοί τού βιβλίου τούτου χανό«ν ή ύπό τού έπισχόπου ή τού διατάχτου ένταλμένον.

•todaat popnhun taut, cwae mum deoMadatam, opibae, pace ae pietate Soreatom oeetodira. Haec eeaeode, o pater oriaerioordianun, propter diteetam , etiom tuaa> leeaa* Chriatam doatiaun aoetnua. Anea.

ή Tum dicetur collecta diei. Et atatim poet ı collectam populus «urget, et presbyter, convenae ad populum, leget epistolam, dioene:

Epistola (mu portio scripturae amiguata pro epistola) scripta eet capite . . . iacipiene a venu ...

ή Finita autem epistola, dicet:

Hie desinit epistola, seu, Hic desinit portio scripturae usignata pn> epistola.

ή Tunc leget evangeliutn, dicens:

Sanctum evangeliutn scriptum est capite . . . incipiens e venu . . .

ή Populus autem univenut stans dicet:
Gloria tibi, Domine.

ή Finito autem evangelio, presbyter dicet:
Hic desinit sanctum evangeliutn.

ή Respondet populus:
Laus. tibi. Domine.

ή Tunc cantabitur aut recitabitur sequens symbolum, presbytero ac populo coram mensa stantibus et dicentibus:

('redo in unum Deum, patrem omnipotentem, factorem caeli et terrae, visibilium omnium et inviaibiliiun.

Et in unnm Dominum nostrum Iesum Christum, filium Dei unigenitum, ex patre natum ante omnia saecula: Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; genitum, non factum, consubstantialem patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de caelis; et incarnatus est de spiritu sancto ex Maria virgine, et bomo factus est;' crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus et sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum scripturas; et ascendit in caelum, et sedet ad dextram patris; et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos et mortuos: cuius regni non erit finis.]

. Et credo in spiritum saqctum, domimun et vivificantem.' qui ex patre filioque *1 (Hsec rerbs /Uwyw praetenaxllestnr, quando Ueo fovente soeielali· unitae sd felieea· exitaai fuerit perducta) procedit; qui cum patre et filio simul adoratur et conglorificatur: qui locutas est per prophetas. Et credo unam «anctam, catholicam et apostolieam ecclesiam. Confiteor uaum baptisma ia remissionem peccatorum; et expecto resurrectionem mortuorum, et vitam venturi saeculi. Ames.

ή Tuai minister populo annuntiabit, qui dies festi «ut ieiunii per sequentem bebdomsdsùn sint observandi. Tum etiam (si reo contigerit) quae sacra communio futura sit significabitur; banna seu litterae matrimonii ineundi editiciae edicentur; brevia etiam, citationoa, et excommunicationes legentur. Nec quioquam promulgabitur aut publicabitur in ecclesia, quo tempore sacra peraguntur, praeterquam a presbytero vel diacono; nec quioquam ab illis ipsis, nisi quod regulis huius libri continetur aut ab episcopo vel delegato eius imperatam fuerit.

1) Acrs'xvev ' «i dmarg ed.

‘) Quae hk iateriMüaNMv ia oo4k« Barftiai adaeriboatur.

ή ‹ Είτη (ferai ή δημηγορία ή ὁμιλία.

1 Τελοορένη ήδη τή συνώξεω , καί τών *ανγ*καινωνούντων Αντίκρυ τού θυσιαστηρίου έστώτων. 4 Ιερού πρό αύτού έπιστραφεί τούτην λέξει τήν ₱MptdvMtV

Αγαπητοί έν xupiy. *taobup* διανοείσθη παρβλθε!ν εί τήν κοινωνίετν τού σώμειτο «ai βίματο τού σωτήρο ήμών τού Χριστού, σκοχείν αύτού χρή, πώ ὁ Αγιο; Παύλο παραινεί πάντβ Ανθρώπου dtxpi^Oς έξετάζειν καί δοκιμάζειν έεππού , πριν ή τολμάν ta τού Αρτου τούτου έοθίειν καί ta τού ποτηριού τούτου trfveiv. Ωσπερ γάρ μέγα έστί τό ωφέλημα, εΐ μετά χεφδία όντω μετανοούση καί ζώση πίστιω τού Αγίου μυστηρίου μεταλάβωμεν (τότε γάρ πνευματικώ τήν τού Χριστού σάρκα έσθίομεν καί αύτού τό αίμα πίνομεν, τότε έν Χριστώ ὁΐχούμεν xai Χριστό έν ήμίν, τότε ένούμεθα τφ Χριστφ xai Χριστό ήμίν), ούτω χαί μέγα ὁ κίνδυνο , έάν Αναξίω αύτού μεταλαμβάνωμεν' τότε γάρ τού σώματο ' xai αίματο Χριστού τού σωτήρο ήμών ένοχοί έσμεν, τό κρίμα ήμίν αύτοί έσθίομεν χαί πίνομεν, μή διακρίνοντε τό σώμα τού κυρίου, τήν τού θεού όργήν καθ' ήμών Ανάπτομεν, αύτόν τ< ποικίλοι τοί νοσήμαάι χαΐ πολυειδέσι τού θανάτου τρόποι ήμΑ μαστιγώσα·, παροξύνομεν. Διακρίνει· ούν (αυτού . Αδελφοί, ίνα μή κριθήτε²) ὑπό τού κυρίου· Αληθώ μετανοείτε έχ τών Αμαρτημάτων ὑμών παρωχημένων ζώσαν χαί βεβαίου πίστιν έχετε εί τόν Χριστόν τόν σωτήρα ήμών; τόν βίον ὑμών έπανορθούτε- ει; πάντα άχαξαάλώ τήν τελείαν Αγάπην έπιδιϊκνυτί' ούτω τών Αγίων έχείνων μυστηρίων συμμέτοχοι έπιτήδειοι έσεσθ». Πρό πάντων Si ταπεινοφρονέστατα κα: έξ ίλη τή χαρβία ιύχαριστείν δαΐ ὑμά θεφ τώ πατρί, τφ υίφ χαί πνεύματι τφ άγίω ὑπέρ τή τού κόσμου άπολυτρώσιω διά θανάτου χαί πάθου τού σωτήρο ήμών τού Χριστού θεανθρώπου, τοϋ ταπεινώσαντο ίαυτόν μέχρι θανάτου, θανάτου Si σταυροϋ, ὑπίρ ήμών άθλιωτάτων Αμαρτωλών, τών έν σκότει χαί σχιφ θανάτου κειμένων, τοΰ ποιήσαι ήμί τά τέκνα θεού χαί ὑπερυψώσα: ήμά εί ζωήν αιώνιον. Έφ' φ δέ χαί ὑπιρβάλλουσχν τήν Αγάπην τού διδασκάλου χαί μόνου τοϋ σωτήρο ήμών Ιησού Χριστού ούτω ὑπέρ ήμών άποθανόντο , καί τά Αναρίθμητα Αγαθά, S διά τιμιωτάτου αίματο αύτού έκχυθέντο ήμίν περιεποιήσατο, διά μνήμη έχωμεν. δσια τά μυστήρια, ώ έχέγγυα τή Αγάπη χαί υπομνήματα τού θανάτου αύτού, εί μεγάλην καί αιώνιον ήμών παραμυθίαν κατέστησε καί διέταξε. Τοϋτη» ούν μετά τοϋ πατρό καί πνεύματο Αγίου, ώ μάλιστα όφείλομεν, Αδιάλειπτου χάριν έχωμεν. τφ άγίφ αύτού θελήματι παντελώ ὑποτασσόμενοη καί φιλοτιμούμενοι αύτφ δογλεύειν έν τή Αληθινή') άγιωσύνη χαί δικαιοσύνη πάσα τά ήμέρα τού βίου ήμών. Άμήγ.

ή Τότε ὁ ιερεύ Αρξει τή Προσφορά , έν τι ή πλείω τών έπενεχθέντων γνωμιδίων λόγων, κατά τό δοκούν αύτφ, τοϋ δέ λαού Αντίκρυ τοϋ θυσιαστηρίου γονυπετοΰντο ')· ı ı

Γεν., χεφ. δ'. Καί έγένετο μεθ' ήμέρα ήνεγκε Κάίν Αχό τών καρπών τή γή θυσίαν τφ ℣υρίμ χαί Άβελ ήνεγκε xai εώτό Από τών πρωτοτόκων τών προβάτων αύτού xai Από τών στεάτων αύτών- χαΐ έπείδεν ὁ θεό έπί Άβελ χαί έπί τοί δώροι βότοϋ, tai βέ ΚάΓν χαί έπί τοί θυσίαι αύτού ού ιπροσέσχε.

ή Txm aequetur «ooom om humilia.

ή Quando voro porafitw —rm cooiniunio, ‹·ωnnnioaturu conun boom ocoatiboa. prenbjter, ad 00· eoavenua, boar oxbortatioaea rocitabit:

Caiiooimi in Domino, qniban ia aaiao not acenjAora ad eonamnnionem oorporia ae aaagninia iΊιηεΙι. aarvaiatia nootri, ooaaidnnuidum vobi· eat. qw■odo aanetae Panina omnea bomiaea admoneat, ut neipaoa pewrutentur ac probeat diligenter, prinaquan audeant e pane into comedere et e eabee into bibere. Nam aienti magna inde urilitaa affertur, ai animo vere emendatu aé fide, viva nanctum hoc «aeramentum «uacipiamu· (tum enim •piritualiter eamm Cbriati romedimua et illiun naaguinem bibimue: tum iw Chriato habitamua, et Christu· in nobia; tum unum numun cum <'hri«to, et Chrietun nobincun»), ita quoque grave nubent periculum. “ indigne illiu· participée reddamur. Tum epim corpori· ac «anguini» Cbriati, «erratori» noatri, rei efficimur; edimua et bibimua ipai indicium nontrum, non dincernentea corpu» Domini : iram Dei adveraua noa açpendimu·: illum provocamua' ad noa plectendoa morbia ac variia generibua morti» Quapropter, fratre», roa ipaoa diiudicate. ne a Domino iudieemtni. . Praeteritorum ^peccatorum voa aerio paeniteat ; vivam qt aolidam udem in Cbriatum, «erratorem noatrum. habeati» ; vitam emendate; cuncto· omnino caritate perfecta pro•equamini: «ic enim aacrorum illorum myateriorum partem idonee capietia. Verum ante omnia voa oportet domiaae atque intima mente gratia· agere Deo. Patri, Filio, et Spiritui aancto ub redemptionem mundi per mortem ac paaaionem Cbriati, •erratori» noatri. Dei »imul et homini», qui «eipaurn humiliavit uaque ad mortem, mortem autem crucia, pro nobia mieeri» péccatoribua, cum habitarem·» in tonebri» et in umbra mortia, ut noa faceret filio· Dei et ad vitam aeternam eveheret. Ut autem cxcellentiaaimum amorem domini noatri et «erratori· unici, leau Chriati, qui ita pro nobia mortuu· eat, atque innumera beneficio, quae anguini» ani pretioaiaaimi effusione nobia impetravit, memoria teheremua, «acroaaneta myateria, vehtti amori» aui pignora et mortia »uae monumenta, ad magnam aeternamque aonaolationem noatram inatituit et ordinavit. Illi itaque una cum Patro et Spiritu aancto indeeinenter, uti maxime tenemur, gratia» agamua. «anctae eiu» voluntati proraua obaequente», atque adnitente», ut ei aerviamua in vera aanctitate ac iuetiti» cuncti» diebua vitae noatrae. Arnen.

ή Tum proebyter offertorium ineipiet, «enteatiarum, ' quae hic adducuntur, unam aut plure·recitana, prout ipai videbitur, populo coram menae in. genua provoluto:

<?ra., eep. *tV,* Et factum eat poet die·: obtulit Cain ex fructibus terrae aacrificium Domino. Abel entem obtulit et ipae de primogeniti· ovium aurum, et de adjpibua earum. Et roapexit Dena nuper Abel et nuper munera eitm; auper Cain autem et «ftper «acrifici· eiu· non advertit.

*) Abte Mqnentea «xbertatioaeak aliae duae exkibantar i» «dit aagfim: «a· ip··» «nat, qna» kaMt ZAKr pvwni·· puUieoru».

') «·**·‹«■ rod.

*) *iMni* ead.

*1 Libri aeriptuna, e qnib·» loei ilmaptl «nat. margini ia oad. adneribaatar.

Ἐξ., xep. xs'. K«ov «k «bU Ἰβφβή K *·* λΑβητη*) ἐπάρχέ ««P* πέντων, ok d». 8όξη»τή χαρδίρ, «al λήψοοH τέ *x«PXk P**. .

Δ««τ·, »»φ. ι '· O*» 4«Aww* *«P<ou too ftsoO oou xsvfc. Ἐ»*ηο xatA βύναμιν τΑν· χ(φΑν ὑμΑν, χβτά τήν *ὑλογίαν xupiou τού »εοO αου, ἡν Ιδωχέ <χκ.

V«1 μ'. ΜβχΑριδ; 6 αυνιΑν έπΐ πτ«ρχδν «al πένητα· έν ἡμέρμ πονηρφ β***1® «&*» ά «ὑριο .

U sλ. y»'. Ἐνέγχατχ τφ *χνρίφ* δόξαν *Mpan* αὐτού' ipâtt Φναίβ χαι riaxopsùeo»* *Oi* τά αὐλδ αὐτού.

Ηαροιμ., »«φ. ·■»'· /lavsiÇst M *i* ***** πτωχόν, χατέ δέ τδ βόμα «ὐτού ένταποδὐατι αὐτφ.

Mat*., xtç. '. Μή δηβαυρίζττβ ὑμίνΑηοαυρού έχΐ τή γή , ὁπου οή «ai βρΑαι dpaviÇtt, χαί δπου χλίκτβι διορύσσουαι xal χλέπτουον ^ηοαυρίζρτ» δέ Ομίν Αηοαυρού iv ούρανφ, βπου cfrts σή oOtt βρΑβι Αφάνίζϊΐ, xal όπου χλέπται οὐ διορὐαοουαιν ούδέ χλέπττυοιν.

Ματ»., χ«φ. Ç. Οὐ π4 δ λίγων μοι, xùfxt, χύριι, <ΐσ<λ*ὐο*ται «i τήν βασιλχίαν τΑν ούρανΑν, αλλ' δ ποιόν τδ *Ηληρα* τού πατρό pou τοO iv οὐρανοί .

a' Kop., χ<φ· »' Τί στραττύοται. ΙΪΙοι δφωνίci; ποτέ; Τί φυτ«ὐ« άμκιλόνα, χαί έχ τού καρπού αὐτού ούχ ioPiβι; TI τί iwpaivw ποίμνην, xal ix γίλαχτο τή ποίμνη ούχ io»iIι;

α' Kop., χ«φ- »' Ε< ἡμαί ὑμΙ* τ» πνιυματ.χ» έοπ«ίραμ·ν, μέγα «i ἡμ*i ΟμΑν τά οαρχιαέ »τρίοομιν;

α' Κορ.,.χιφ. »'. Οὐχ οἰδατι δτι οί τά ispd έργαζὸμχνοι ix τού UpoO Ιοδίουοιν; οί τφ »υιαστηρίφ προο*8ρ«ὐοντ« τφ »υσιαστηρίφ συμμ«ρίζονται; Οὐτω χαί 6 χύριο διέταξ» τοί τά «ὐαγγίλιον ,χαταγέλλουσιν ix τού βύαγγτλίου ζήν.

β' Κορ., χ·φ· »'. Ὁ σπίρβν ^«δομένω , φ«:δομένω xal &tplati· *xal ί αιαίρΰη* έπ' «ὐλογίαι , έπ' «ὐλογίαι χαί »«ρίσ«ι. Έχαστο χαθώ; προαίρβίται τή χαρδίρ, μή ix λύπη ἡ έξ δνάγχη - ίλαρδν γέρ δότην έγαπφ ὁ »«ὸ .

Γαλ., χ»φ. '. Κοινωνοίτω δ χατηχούμανο ^τδν λόγον τφ χατηχούντι iv πΑβιν έγα»οί . Μή πλανθο»*· »*δ ού μυχτηρίζη®· 8 γάρ έέν σπχίρη Ανθρωπο , τούτο χαί βχρίοχι.

α' Τ.ιμο»., χιφ. '· Τοί πλουοίοι iv τφ νύν αίΑνι παρΑγγιλλι μή ὑψηλοφρονίiv μηδί ήλ«χέναι ixl πλούτου Αδηλότήτι, 4λλ' iv τφ »«φ τφ ζΛντι, τφ παρέχοντι ἡμίν πλουαίω κέντα «i 4πδλβυοιν 4γα»ο«ργΑν, πλουτβν iv Ιργοι χβλοί , «ὐμπαδότουί «bas,. χοιντονιχού , ίπο»ηο«υρίζοντ·ί έαυτοί »«μέλιον χαλόν χΐ τὐ μέλλον, ba Ιπιλέβωνται τή αιωνίου ζωή .

Ἑβραι., χ·φ. '· Οὐ γέρ Μιχο ὁ »*δ ικιλα»έσ»αι τοO Ιργου ὑμΑν, χαί τού χόπου τή άγοίπη , ἡ ivc8«i<ao»t *i τά ὀνομα αὐτού, διαχονήσαντ τοί άγια χ«1 ὁιαχονοδντχ .'

Ἑβρ., Χ«<ρ· ιγ'. Τή δέ «ὐποιία χαί κοινωνία , μή έπιλανΜν«ι»«- «ιβύτάι γέρ Αυσίαι *tieffrta*ται & »«ὸ ..

ή-Μοτβξὐ ένβγινωάχομένων τούτων τ*ν γνωμιδίων, διέχονα, νβοφύλβχο ἡ ίλλα τινέ βί τούτο «ταγμένα τέ τού λαού ίχοίχχα λήφοντ* iv τή προποὐση λτχοίνη «i .τούτην τήν χροίαν Μφοακουαζομένη. Ἵνα δέ μηβαΐ ορό τήν ^γίβν ούνβξιν iÀPetv <έμ«λή διά τήν τΑν χρημάτων όλιγάτητβ, δ' τέ ixoùoia λββΑν οινδόντ χαδαρφ τήν λ«χ4νην *tuna*χβλύψα·), 4ατ« μηβ' αὐτδν μηδ' Ιτορον ίδοίν τί τι ·)

Kmî, taf. XXV. Die MüU hraol: Et accipite primituia ab oauoibaa, qoibaaeamque visum fuerit ourdi; et aeoipietio primitias meas.

ZW, οηρ. *XVI.* Nos apparebis coram Domino Dee tuo vacuus; uauaquisqoe secundum facultatem manuum vestrarum, secundum benedictionem Domini Dei tui, quam dedit tibi.

Λ. *XL.* Beatus qui intelligit super egenum et pauperem: in die mala liberabit euin Dominus.

'Λ. *XCV.* Atferte Domino gloriam nomini eius; tollito hostias, et introite in atria eius.

Ava, *tap. XIX.* Fsenerat Deo qui miseretur pauperis: secundum datum autem eius retribuet ei.

Mattk., cap. VI. No reponatis vobis thesauros in terra, ubi erugo et tinea corrumpit, et ubi fures perfodiunt ac fhrantur; sed recondite vobis thesauroa in caelo, ubi neque erugo neque tinea corrumpit, et ubi fures non perfodiunt neque hirantur.

Matt*., *cap. VII,* Non quisquis dicit rqihi, Domine, domine, introibit in regnum caelorum, sed qui fecerit voluntatem patris mei, qui in caelis est.

I Car., cap. IX. Quis militat suis stipendiis unqudm? Quis plantat vineam, et de fructu eius non edit? Aut quis pascit gregem, et de lacte gregis non edit?

I Cor., cap IX. Si nos vobis spiritualia seminavimus, magnum est si nos vestra carnalia messuerimus?

I Cor., cap. IX. An nescitis, eos qui sacra operantur, ea quae ex sacrario sunt edere? et qui altari assident, cum altari participare? Ita Dominus constituit iis qui evangelium annuntiant, ut ex evangelio vivant..

II Cor., cap. IX. Qui serit parce, parce etiam metet; et qui serit copiose, copiose etiam metet. Quisque sicut praeoptet corde, ita agat; non ex tristitia aut ex necessitate: nam hilarem datorem diligit Deus.

Oat., eap. VI. Communicet qui instituitur in sermone ei qui se instituit omnia bona. Ne fallimini: Deus non irridetur. Quicquid enim seminaverit homo, hoc et metet.

I Tim., cep. *VI.* Iis qui divites sunt in hoc saeculo depuntia ne efferantur animo, neque spem ponant in divitiis incertis, sed in Deo vivo, qui praebet nobis omnia copiose ad frusndum; ut aliis benefaciant, ut divites sint operibus bonis, faciles ad impertiendum, facilia convictus, recondentes sibi ipaia fundamentum bonum In posterum, ut apprehendant aeternam vitam.

£Mr., eup. *VI.* Non enim iniustus est Deus, ut obliviscatur operis vestri, et laboriosi amoris, quem demonstrastis erga ipsius nomen, ut' qui ministraveritis sanctis et ministretis.

Bckr^ cap XIII. Beneficentiae vero et communicatioaia ne nbliviseimim: talibua enim victimis delectatur Dena. '

ή Dum iatae seutentiae leguntur, diaconi, aeditui, aliive, quibus illud muneris demandatum est, poptüi oblationes collige ât in lance idonea, ia hunc usum cemparnta. Ne quia autem ob modicam pecuniam ad aseram communionem accedere negligat, qui oblationes colligit panno mundo lancem ita. obteget, ut nee ipse neo alter videro posait, quid quisque obtulerit Cum vero cuncti dona dederint.

isgsvei oeA
') Mvatvpti eed.
·» *tl tfc* eoA

lipiprco. "Οταν ***U*** πάντι δώρα προσήννγχαν, τήν λαχάνην σύν τοί δώροι «ύλαβώ oCost τφ i»ρ*I, 6 ταπηνώ παραστήσ«ι χαί ίπιθήσνι τφ θυσιβστηρίφ.'

ή Είτα τσστύτον άρτον χαί οίνον χήψιται ό i»ρ»ύ, ίσον τοί συγχοινωντίν μίλλουσιν ipxstv νόμισα, τδν άρτον t!; τ' /οπάδιον ή ίλλο τι «i τούτο παρασχινασμένον τ:θ«::, χχί τδν οίνον «i τήν χυλίχα ή ποτήριόν τι καθαρόν χα: «ύπριπέ ***tif*** τούτο πρτπαρασχ«νασμίνον. τδν, οίνον Ιμπροσώτν τού λαού ύδατι ολίγον δσον χιράσα . Έπ«ιτα τδν Ιρτον χαί τδ ποτήριον θυσιαστηρίφ ίπιθίί , *πρό τδν* λαδν έπιστρέψ«ι λέγων

Διηθώμιν.

1 Είτα πρδ τδ θυσιαστήριον όπιστρόψ*: δ ι»ρ«ύ,-. χα: ταπινώ ίρπροσθιν έστώ τήν συναπτήν ταύτην λόξα·'

Έχ τού Κασιλ«:ου '|. Ϊαντοχράτωρ !Ηό ό χτίσα ημά χαί θίμ«νο ήμί τι τήν διακονίαν τούτην iv τή δυνάμιι τού πνιύματό σου τού άγιου, ιύδόχησον Ϊή, χύριι, χαθάπ«ρ διάκονοι τή χα:νή διαθήκη χα! λ«ιτουργο: τών άγιων σου μυστηρίων γ«νόμ«θα, προσδόχισθα: ήμά προσεγγίζοντα τφ άγίφ σου θυσ-.αστηρίιμ χατά τδ πλήθο έλίου σου, ίνα γ«νώμ«θα άξιο: τού προσγέριιν σο: τήν λογιχήν τούτην χαί άναίμακτον θυσίαν υπέρ τών ήμττίρων Αμαρτημάτων χαί τών τού λαού' ήν προσδ«ξάμ«νο «i όσμήν ,ιύωβία 'ή αντικατάπίμφον ήμίν τήν χάριν τού άγιοι) σου πνιύματο , χαί ώ πρακδόξω ix τών άγιων σου Αποστόλων τήν λατρτίαν τούτην χαί λειτουργίαν, ούτω χαί ix<. τών χτιρών ήμών τών Αμαρτωλών πρόσδίξα: τά δώρα ταύτα iv τή χρηστότητί σου, χύρ:», ίνα καταξιωθάντ« λιτουργ«ίν άμέμπτω τφ άγίω σου θ-ισιαστηρίιρ, αίρωμιν τδν μισθόν τών πιστών χαί φρονίμων οικονόμων iv τή ήμόρφ τή φοβιρ$ τή άνταποδόσϊώ σου τή διχαία , διά χυρίου ήμών Ιησού Χριστού συζώντο; χαί συμ^ασιλχύοντό σοι χαί τφ πνιύματ: άγίφ ivδ θ«ού «: τού αιώνα τών αιώνων. Αμήν.

ή Είτα δ i«ρ»ύ; πρδ τδν λαδν ίπιστραγ«i λίξ«: '

Ο χύριο μ»θ υμών.

Άπόχρισι ·

Καί μιτά τού πνεύματό σου.

1«ρ»ύ -

'Ανω Ιχιτ» τ^ χαρδία .

'Άπόχρισι -

'Εχομαν πρδ τδν χύριον.

1»ρ«ύ -

Εύχαριστήσωμιν θχφ τφ χυρίω ήμών.

Άπόχρισι '

"Αξιόν ίστ: χαί δίκαιον ούτω πο;»!ν.

ή Τότ» δ :«ρ»ύ πρδ τδ θυσιαστήριον ίπιστραφ«i ipci-

Πάνυ Αξιόν ίστι χαί δίκαιον χαί παντιλώ τδ δίαν, ίνα πάντοτ» χαί πανταχού «ύχαριστήσωμίν σοι, χύρι», άγι» πάτ«ρ flecto r« vcr»p. .τ«ρ·-

M τν ri xv^rajri ri, *T^Λο*). παντοχράτωρ, αιώνι» θαό .

ή (Χ έπαχθήσ«ται τδ ίδιον προοίμιον χατά τδν καιρόν, «i άρα Ιπιταχθή τι' «i Μ μή, «ύθάω έπιλιχφήσηαι τά ικόμ«να·

Αιόπαρ μ«τ' άγγίλων χαί Αρχαγγέλων χαί πάση τών έπουρανίων δυνάμιων πανηγύρΜ Ινδοξότατον όνομά σου άνυμνούμιν χαί μτγχλύνομιν, άβ:αλ(ίπτω αίνούντί σ» χαί λέγοντα .

'I '*· τον Βαριλτ/ω ώ ·M(ύ». Hmc ₀Uuîmü· oratio e Bssûû aie» stiqus dsprsaqK· at, nd in aultb imsntata. If. Osar. «Μώνρνκα aw· ώέμωώ βτΗτωωω, PnrWi·, IMT. μ IM. Xm «t w Mona aoxMa*, illoa » UMa An(M·rowrnaa nltaaa aw·.'

■) νάοώα nd·

Coxciu «uau. TOMV· XXXVII.

lancem «na eu* doni· ad piunbytanun raverenter afferat, a quo modeate nuper menaa deponetur et collocabitur.

1 Deinde tintum papia et viai aaeumet preabyter, quantum communicaturi· .aufficera videbitur: penem in patella aeu in alio vue ad boe praeparato, vinum autem in cyatho aeu poculo nitido et apto in bunc uaum comparato reponet, necnon parum aquae coram populo cum vino oommiaeebit. Tum pane àc calice auper menaa repoaito. ad populant convenue dicet:

tlremu».

1 Tum ad inennant ae vertet prenbyter. eique ex arlveno verecunde auna collectam hanc dicet:

E HaeHiù. Omnipotent lieu·, qui no· <<>n<fi· diati et buic miniaterio praefeciati virtute aaneti tui apiritua. tibi, Domine, placeat, ut n<», proiu miniatri aumua novi teatamenti et diapenaatore· aacrorum tuorum myateriorum, ad aanctum altare tuum aecedentea auaeipiaa aecundum multitudinem miaericordiae tuae: ut digni efficiamur qui tibi offerantua bric rationale incruentumqqe aaerificium pro peccati· noatria ac peccati· populi; quo auacepto in odorem auavitati·. mitte nobi· invicem gratiam aancti uii apiritua. ,et aicut auaeepiati ab •ancti· apoatoli» tui· cultum ^hunc ac miniaterium. ita et ex manibus nostri·, quamvis peccatorum, dona iata pro bonitate tua. raacipe Domine; ut digni habiti inculpate ministrandi ad altare sanctum tuum, fidelium et prudentium di>|>ensatoruni mercedetn accipiamus ia die timenda retributioni· tuae iustae, per Dominum nostrum lesum Christum, qui una tecum et cum spiritu «aneto vivit et regnat unus Deus in saecula aacculorum. Anien.

ή Tum presbyter ad populum cotuersu· dicet:

Dominus vobiscum.

Responsio:

Et cum spiritu tuo.

Sacerdos:

Sursum habeatis corda.

Responsio:

Habemus ad Dominum.

Sacerdo·:

Gratia· agamus domino Deo nostro.

Responsio:

Dignum eat et- iustum id agere.

ή Tum presbyter, ad mensam conversus, dicet;

Vere dignum est et iustum ac prorsus decet, nos' tibi semper et ubique gratias agere, Domine, •anete pater (Ban· verb· *mc U*· pa»w «sittsodà* mt ia ■ioaiac-a Trmttatisi. omnipotens, aeterne Dens.

ή Quibus verbis aubiicietur praefatio propria pro tempore, si qua sit assignata; alioqui statim •i.biungentur quae sequuntur:

Ideo <mm angelis et archangeli», cumque omni caelestium potestatum conventu, gloriosissimum nomen tuum laudamus et magnificamus, te indesinenter celebrantes ae dicentes.

η *08» λαί συνυμνΐι τφ îspti λίγβ*»».

Άγιοί, Αγιο , Αγιο χὺριο ὁ Φτό «λή-ροι» *οί* ουρανοί καί ἡ γή τή Βόξη οου· ΦοαννΑ έν τοί ὑψίστοτ . Ευλογημένο & ἐρχόμανο ἐν ὀνόματι χορίου· Βόξ« σοι, χόριο ὁκορύψιοτο. Αμήν,

Ίδια προοίμια.

. ἡ Έν τοί γονο#λίοι τοΟ χορίου χα! τοί έπτά έπ*ιτα ἡμέροι · ,

'(ht έΒωχα ΙησοΟν Χριστόν τόν μονογονή υιόν σου, ὡ; π«ρί που τόν χρόνον τούτον ἡπέρ ἡμών γ«νη&ήνα·.· Β ΒιΑ τή ένιργοίο τού Αγίου πνούμοτο έγένοτο όντω Αν&ρωπο έξ οδοία Μαρία τή 'παρθένου, τή μητρό αύτοΟ. χαί ταΟτα 4νου τή χηλίΒο τή Αμαρτία , ὡστι έχχαΜραι ἡμΑ Από πάβη Αμαρτία;. 4ιόπ«ρ μ*τ" Αγγέλων-χτλ.

ἡ Έν τή ἡμέρφ τού Πάσχα χαί ταί Ίπτά Ιποιτα ἡμέραι;·

Μάλιστα Βέ Βφοίλομον αινοίν σ« υπέρ τή ένδοξοτάτη τοΟ νίοΟ σου Ιησού Χριστού τοΟ χορίου ἡμΑν άναστάσω;· βτι αύτή ὁ βντω άμ^ό τού Πάσχα έσγίν, Β ὑπέρ ἡμΑν έ&ύφη χαί ἡρο(τήν άμαρτίαν τού χόομου, Β διά τοΟ θανάτου αὐτοβτόν θάνατον χατήργησο, χαί διά τή έχ νοχρΑν άναστίαοω; αύτοΟ ζωήν τήν αιώνιον άποχατέστησιν ἡμίν. Διόπιρ μοτ' Αγγέλων χτλ. \

ἡ Έν τή ἡμέρμ τή ΆναβΑσιω χαί τοί έπτά ίποιτα ἡμέραι;·

Δι' Αγαπητού τού υιού σου ΙησοΟ ΧριστοΟ τού χορίου ἡμβν, Β μοτά τήν ένβοξοτάτην αύτοΟ Ανάστασιν προόήλω έφαν«ρώί>η πάσι τοί Αποστόλοι αύτοΟ, χαί ένώπιον αύτών άώβη «ί; τού ούρανού έτοιμάσαι ἡμίν τόν τόπον, Γνα βπο* αύτό έστιν, έχοίστ χαί ἡμ«ί; Αναβλμιν χαί αύτφ έν Βόξη συμβασιλ«ύσωμ«ν. Διόπ«ρ μ*τ· Αγγέλων χτλ,

ἡ Έν τή ΙΗντηχοστή χαί ταί ΐ έπ«ιτα ἡμέραι;·

Διά ΙησοΟ ΧριστοΟ τού χορίου ἡμΛν, χofr' ού τήν παναληΚή ὑπόσχισιν τό Αγιον πν<0μα ὡ π«ρ: που τόν χρόνον τούτον έχ τών ουρανών χατέβη μ*τ' ἡχου &απ«ρ φιρομένη πνοή βιαία έν ὁμοιώματ: Βιαμαριζομένων γλωσσά ὡσχί πυρό , χα^ήμχνον έφ ένα έκαστον τών Αποστόλων πρδ; τδ ΒιΒάσ*ιν χαί όδηγ«Ιν αύτού; «ί πΑσαν τήν ΑλήΛτιαν, Βωρούμχνον αύτοί; τό τ« διαφόρων γλωσσών χάρισμα χαί παρρησίαν ματΑ Βτοτâίpou ζήλου πίσι τοί έίΗασιν «ύτβνω χαί β«βαίω; χηρύξαι τδ «ύαγγέλιον, δι' ού έχ σκότου χαί πλάνη ΑγόμοΛα «ί τό λαμπρόν φβ χαί τήν Αληθινήν έπίγνωσίν σου τ« χ«ί τού νίοΟ σου ΙησοΟ Χριστού. Διόπχρ μττ' Αγγέλων χτλ.

ἡ Έν τή έορτήζτή ΤριΑΒο μόνον·

Ο τυγχάνω 4ν «ί φαό , «I χύριο , ού μόνον έν πρόσωπον, ΑλλΑ τρία πρόσωπα έν τή μιφ ούσίμ· β γάρ πισαύομχν π«ρί τή Βόξη τοΟ πατρό , τούτο χαί πιρί τοΟ νίοΟ χαί πν«ύμ«τυ Αγίου Awu ήστινοσοΟν διαφορά ἡ Ανισότητο π«π«ισμ»α. Διόπβρ μ«τ' Αγγέλων χ^λ.

ἡ Μ«Α έχαστον τούτων τΛν προοιμίων φσ»ήσ«ται ἡ λιχΛήσχται «ύΗω *

Δι0π«ρ μ*τ' Αγγέλων χαί Αρχαγγέλων χαί χάση τών («ουρανίων Βυνάμχων πανηγϋρ«ω (νδο^ότατον όνομά σου ΑνυμνοΟμ*ν χαί μ«γαλύνομ«ν, Α&αλίίχτω αίνο^ντέ Λ χαί λέγοντί .

ἡ ΈνταΟΛα τφ ί«ρ«ί λαό συνυμνήσ«ι·

» Άγιο , Αγιο , Αγιο χύριο β Ηδ σαβαώ*· πλή-ρ«ι οί ούρανοί χαί ἡ γή τή Βόξη σου· άιαανν Α έν τοί ὑφίστοι . Εύλογη^ένο ὁ έρχόμχνο έν όνόματι· χορίου- Βόξα σοι, χύρ<« ὑπιρύψιστ». Αμήν.

ἡ Hie popuhi· eum praobyterp eoneinit wnulqae dieanu ' *j.*

Sanctu·, MMtua, «anctu» Dominuo Deu» Sabaoth: pieni aunt caeli et tam gloria tua: hnaanaa in exoelai». Banedictui qui wnit in nomine Domini. Gloria tibi» Domine uttiaaime. Amen.

Praefatione» propriae.

ἡ Natali die Domini, et «eptein diebu· ·«·· qnentibua:

Quia dediati 'nobi· onirum fikum tuum, leaum Cbriatum, ut pro nobia aub iatud quaai temporia naaceretur; qui operante apiritu sancto vere factua eat homo ex auboiantia Mariae virgini», matris suae, idque aine labe peccat), ut noa ab oihni peccato mundaret. Ideo cum angelis Atc.

ἡ Die Paai'hatis, et-«optem diebus sequentibus:

Imprimi» autem te laudare tenemur propter gloriosissimam resurrectionem Hlii jtul, Iesu Christi, domini nostri. Ipse enim verua eat paschalis 'agnus, qui pro nobis immolatus eat et abstulit peccatum mundi; qui morte sua mortem abolevit et sua ex morthia resurrectione vitam aeternam nobis restituit, Ideo cum angeli» etc.

.ἡ Die Ascensionis, et septem diebus sequentibus:

Per leaum Christum, Dominum nostrum, tilium tuum praedilectum. qui post gloriosissimam suam resurrectionem manifesto apparuit omnibus apostolis suis; ipsisque spectantibus in eaeloa ascendit, locum· nobis praeparaturus; adeo ut ubi ipse est, eo nos etiam ascendamus et cum ipso in gloria regnemus. ' Ideo cum angelis etc.

ἡ Die Pentecostes, et sex diebus «eifUentibu»:

Per leaum Christum, Dominum nostrum, iuxtn cuius certissimam promissionem spiritus sanctu» sub id quasi temporis e caelis descendit cum strepitu tanquam ruentis flatus violenti ad similitudinem dispertitarum linguarum instar ignis, residens super singuli» apostolos, ut eos doceret et introduceret in omnem veritatem, impertito ipsis variarum linguarnm munere, simul ac fiducia et fervide studio evangelium cunctis gentibus constanter fldenterque praedicandi; quo e tenebris, et errore educimur ad puram lucem et veram cognitionem tui atque filii tui lesu Christi. Ideo cum angelis etc.

ἡ In festo Trinitatis tantum:

Qui unus es Deus, anus Dominus: non una tantum persona, sed tres personae in una substantia. Qnod enim de gloria Patris, illud idem de Filio et Aa Spiritu annoto credimus absque ulla differentia aut inaequalitate. Ideo cum angelis etc.

ἡ' Post unamquamque ex kis praefationibus protinus cantabitur aut recitabitur:

Ideo' cum angelis' et arahaagelis, cumque omni caelestium potestatum conventu, gloriosbsimtnu nomen tuum laudamus et magnificamus, te indesinenter celebrantes ac dicentes.

fi Hic popmns cum presbytero concinit:

Sanctus, satactus, sanctus Dominus, Deus Sabaoth. Pleni snnt caeli et terra gloria tua;' hosanna in excelsis. Benedict» qui venit in nomine Domini: gloria tibi, Domine altissime. Arnen.

ή *Airtiaa ĭ* **iprtl)·**

Ἁγιωσύνη ἡ φύσι; σού **ion xal** τά δβρον, βββιλιΟ τών *M/νοη·* Αγιο; χαι 6 μονογινή; σου νίδ; *& aiftoi* ἡμών Ιησού; Χριατά , **if** ού τά πάντα ἐποίησα;' Αγιον **Îi** χαί τά πνιύμά σου 'As! μαχαριώτατον, δ τά πάντα ἐρ«υνφ χαί τί βαϊlH} τή; Απχίρονύ; σου τϊλ«ιώσ«ω;. 'Άγιο; **tl.** παντηχράτωρ χαί πανιλχήμων θχό;· Ανθρωπον χατ' ιίχόνα σήν *ικο','^Λΐ.* «ί; τδν παράδτισον ιίσήγαγ»;, **xal** έν τή τή; άζιοπρ<π«ία; χαι ηδονή; Απολαύσ«ι τέθ«ιχα; αύτδν όταν δέ τήν ΐϋβαιμονίαν αύτού **απέταλη** έν τφ τήν έντολήν σου **napajiaivtiv,** ούχ έγκατέλιπιν αύτδν ή Αγαθότη; σου ούδέ παρ*ίδ«ν πα;έμιιν«ν ή πρόνοιά σου„ δ νόμο; σου έδόθη πρδ; τδ παιδιύσαι αυτόν, οί προφήται σου πρδ; τδ Αναχομίζ«σθαι αύτδν χαί παιδαγωγίαν Απισταλώνται. Ὅτι δέ ήλθι τδ πλήρωμα τού χρόνου, τδν μονογινή σου νίδν έξαπέστ.λα; **si;** τδ τή αή δικαιοσύνη ίχανδν 'άνταποδιδόναι, **sî;** τδ τήν φύσιν ήμττέραν ένδυναμιίν χαί τήν ιίχόνα σήν έν ήμίν άνανιώσαι. Ει; τδ έργον τούτο τδ ένδοξότατον ό λόγο; σου αιώνιοί χατήλθρν έχ τών ουρανών, χαί σαρχωίΗί; έχ πνιΰματο; άγιου, γχννηθίί; έχ τή; παμμαχαρία; παρθένου, συναναστραφιί τ« τοί; άνθρωποι;, τήν ζωήν αυτού χαί τά θαύματα φχονόμησι πρδ; σωτηρίαν τού γένου; rjuhv. "Ors δέ ήλθαν ή ώρα τού προαφίριιν αύτδν τήν τού [λν,σμού θυσίαν έπί τώ σταυρφ, μέλλων ό αναμάρτητο; κατά τδ έλ<ο; αυτού θάνατον υπέρ τών Αμαρτιών ήμών χαταδέχισθαι, έν τή νυχτί, ή παρτδίβοτο έ'PPώ ώî ιόι· **Ivp/r to** ὑοιιοΛο» κ rr.· z«((<αν *λα^τΐν),* έλαβ<ν άρτον, χαί ιύχαριστήσα; *(Kal τον άρτον xlàaeu),* έχλασι χαί Ιδωχι τοί; μαθηταί; αύτού λέγων Λάβατ, φάγιτ» *(μρ xavtl τγ άρτφ χτίρα {χΛτίντα).* **TOYTO EST! Tl) ĬUfMA** MOY τδ ὑπέρ ὑμών **βιδδμινον** τούτο **ποιιίτί ti;** τήν έμήν Ανάμνησιν.

ή **Αποχριθήσιται δ λαό;·**

Αμήν.

ή **Είτα ô itpsù; έριϊ·**

Ὁσαύτω; χαί μίτά τδ διιπνήσαι *iÀaÿi (Mt ti -τοπίριον κ' τά χτΐρα Χα^τΐν Ati)* τδ ποτήριον, χαί εύχαριστήσα; έδωχχν αύτοί; λέγων **llivru** έξ αυτού **πάντι;** *(Kai* ‹ώ‹ὲ *'attvtl* r*i *axn'n* **/tirt** *xvXtxt* **virt** Âayiy-›«■ν. M- ώ *tvKltn· oiroi xal* lχlωρ *χα9ιίρ»9ηαόμτνοι χτίρα* .■ν‹»,ίw›,y. **TOYTO** γάρ **ΕΣΤΙ ΤΟ AIt** MA MOY τδ τή; χαίνη; διαθήκη; τδ πιρί ὑμών χαί πιρί πολλών έχχυνόμιναν **tĩ;** Αφισιν Αμαρτιών τούτο ποιιίτι, δσάχι; Αν πίνητι, **st;** τήν έμήν Ανάμνησιν.

ή Ἀποχριθήσεται δ λαό;·

Αμήν.

ή **Τότε έρί! *ĭ* itptù;·**

Ἐχ τών διατάξεων ΑποστολιχώνΜεμνημένοι τοίνυν τού πάθου; αύτού χαί τού θανάτου χαί τή; έχ νιμρών Αναστάσβω; χα! τή; ιί; ούρανού; έπανόδου χαι'τή; μελλούση; αύτού δευτέρα; παρουσία;. έν ή έρχεται μβτά δδξη; χαί δυνΑμχω; μεγάλη; χρίναι ζώντα; χαί νΐχρού; χαί Αποδούναι έχάστφ κατά τά έργα αύτού, προσφέρομέν σοι τφ βασιλεί χαί θεφ πατά τήν Αγίαν αύτού διάταξιν τδν Αρτον τούτον χαί τδ ποτήριον τούτο, ιύχαριστούντέ; σοι δΓ αύτού, έφ' οί; χατηξίωσα; ήμΑ; έστάναι ένώπιδν σου χαί ίερατεύειν σοι- χαί Αξιούμέν at, βπω; ιύμινώ; έπιβλέψφ; έπί τά πρρχιίμινα, δώρα ταύτα ένώπιδν σου. δ Αν«νβ<ή; θαδ^ χαί ιύβοχήση; έπ' αύτοίξ^έί; τιμήν τού Χριστού σου, χαί χαταπέμψή; τδ Αγιόν σου πνχύμα έπί τήν θυσίαν ταύτην τδν μάρτυρα τών παθημάτων τού χυρίου 'Ιησού, βπω; Αποφήνη *fuit*

ή **Btatiw preebyter' dicet:**

Banotitatia font ipae ea atque auctor, rex saeculorum; sanctu· et unigenitus filius tuus. Dominus noster leeua Christus, per quem omnia fecisti; sanctus et spiritus tuus semper beatiaeimua, qui omnia perscrutatur, etiam profunditates infinitae tuae perfectionis. Sanctus ea, omnipotens at misericordissime Deus: hominem ad imaginem tuam condidisti, 'in paradisum introduxisti, et in dignitatis voluptatisque perfruitione constituisti; postquam autem mandatum tuum transgressus felicitate excidit, eum non dereliquit bonitas tua neque despexit. sed permansit providentia tua: lex tua data eat ad corrigendum illum; prophetae tui mimi sunt, qui eum deducerent et instituerent. Cum autem advenit plenitudo temporis, unigenitum lilium tuum demisisti, qui iustitiae tuae satisfaceret, qui naturam nostram viribus instrueret, qui tuam in nobis imaginem renovaret. I'ui gloriosissimo negotio conficiendo verbum tuum aeternum e caelis descendit; et carne, ex spiritu sancto indutum, o beatissima virgine natum, inter homines conversatum, vitam suam et miracula dispensavit ad salutem generis nostri. I um vero tempus advenit seipsum offerendi in placationis sacrificium in cruce, mortem expers ipsum peccati secimdum misericordiam suam pro peccatis nostris subiturum,- ea nocte, qua tradebatur (Hk presbyter accipiat pstiuaia te naaosl. accepit panem, et, cum gratias egisset, illum (Hk astem franget panem› fregit ac dedit discipulis suis, dicens: Accipite, comedite (Hic manas te panem porrigat›, HOC EHT COR ή PUS MEUM, quod pro vobia datur. hoc facite in mei recordationem.

ή **Populus respondebit:**

Arnen.

ή **Deinde presbyter dicet:**

Similiter postquam caenasset (Hic calicem te manibn· sumat), accepit calicem, et, postquam gratias egisset, dedit illis, dicens: Hibete ex hoc omnes: (Bt hic te vasa omnia |ùve sint eallcM sive lagenae), te quibas est vinum et aqua couecraatia, manus pornjrat) HIC E8T enim SAN t GUIS MEUS novi testamenti, qui pro vobia et pro multis effbndetur in remissionem peccatorum. Hqc facite, quotiescumque biberitis, in mei recordationem.

Il **Populus respondebit**

Amen.

ή **Tum dicet presbyter.**

E eoastituttomiue *apottolieit.* Memores igitur passionis eius et mortis et resurrectionis a mortuis et in caelos reversionis et fiituri eius secundi adventus, cum veniet cum gloria et potestate magna ad iudicando» vivos et mortuos et reddendum unicuique secundum opera eius, offerimus tibi regi et Deo iuxta sanctum ipsius institutum panem hunc et calicem hunc, gratias agentes tibi per eum, quia a te digni facti sumus stare in conspectu tuo et tibi sacrificium offerre. Atque te rogamus, ut benigne aspicias in haec munera tibi coram proposita, tu Deus nullius indigens, et bene placeant tibi in honorem Christi tui, et mittas supef hoc sacrificium spiritum sanctum tuum testem passionum Domini Iesu, ut iHk presbyter Bsaam te panesi porrigat) manifestum faciat hunc panem esse corpus Christi

late oratio te ooauiaxi ritpoli Xxgloram aon toferitw, deprmpte Mt paocte iateatatl· · teitt» MOeti teoobi, quaai vide apod Aaeemui, *Co4o* Hhirfie»· Koiuiet* xmwraw, ‹· V, μ M-M. :

*) **Vote** *tx τύν Atrafun* **àxwrehmér te xwrttee; te rd. tero MfUex deRai.** Ho m revera oratio **deoupla** eet e CdwtiM. Apote., Mb. **Vftl, ear 1»**

a rÿr *Itif** *'V* «eve Λη>έ·»<1 *ifIWf* τούτον ούμα τού ΧριατοΟ σου χαί *(Kai* «A> .v«wl τφ saver» *ftlit* «Imi »Λ» *à Jw«r<r alvee util tiff)* *δ ποτήριον τοΟτο αίμα τού ΧριατοΟ σου, Ινα οί μ»ταλαβόντχ; αύτού βεβαι«*ώσι πρδ; εδσέβκαν, άφέσε»; άμαμτημάτατν τύχβσι, τού διαβόλου χαί τή πλάνη; αύτού βυσύώσι, πνεύματο άγιου πληρενδώσιν, άξιοι τού ΧριατοΟ σου γίνβντβι. ζώή; αιώνιου τύχτβσι, σού χαταλλαγίντχ αύτοί , δέσποτα παντοχράτχιρ, διά τή άξια; χαί <ντ*ύξ«α τού υιού σου τού σητήρο; ήμών Ιησού Χριστού, τού σοι καί πνεύματι *ty.i?* συζώντο; χαί συμβασιλαϋαντο ένδ; 4HoO πάντοτ» χα! si; τού; αιώνα; τών αίών«ν. :Αμήν.

Παντοχράτιορ χαί άείζικ Οεί; ό δι' άγίου τού αποστόλου σου δίδαξα; ήμβ; δεήσει;, προστυχά;, έντεύξει; τι χαί ευχαριστία; ύχέρ πάντον τών άνδρώπων ποιήααι, ταπετνοφρόν»; άντιβολούμέ» at, τά; προσφορά; ήμών ταύτα; χαί τά; προστυχά;, &; τή Ατίγ μεγαλειότητί σου προσφ/ρομιν. έλιημονέστατα άποδίχεσδαι, ίχετεύοντέ; at π>ι πνεύματ; άληιΗία; ένότητό; τ‍τ χαί όμονοία; έχχλησίαν τήν χαδόλιχήν άδιαλείπτα»; έπιπνεύσαι, χα! ΐώρησαι, Ινα πάντι; οί τό άγιον όνομά σου όμολογούντε; ΐν τή τού ιερού λόγου σου άλη,Ήίφ τυμφωνείν χαί ΐν τή δμονοίρ χαί ' εύσεβε! άγάπη συγχαταβιούν Βυνηδώσι. Παράσχου χάριν, πάττρ ουράνιε. πΕσι το!; έπισχόποι; χαί ίτρτΟσιν²), ώστε :»> τ‍τ βίφ χα! τή διδασχαλίφ αύτών τόν άληάινόν χα! ζώντα λόγον σου άναγγέλλειν, Ιτι Βί χαί όρδώ; χαί προσηχόντι»; ίτρά τά μυστήριά σου τελείν. Έτι δέ δεόμε&ά σου, χύριε, σώσον χαί σχίπασον άπαντα; τού; χριστιανού; βασιλε!;, άρχοντα; χαί χ-υβερνήτα , μάλιστα Βί τόν δούλάν Θου τόν βασιλέα ήμών, Γνα ύπ' αυτού ήρτμον χα! ήσύχιον βιον διάγωμεν ΐν πάση τύστρτίφ χα! στμνότητι, χα! χάρισαι τοί αυτού σύμβουλοι; χα! πάσι τοί; ϋπ' αύτού ΐν ΐξουσίφ ούσιν άπροσώπολήπτοι; τι χα! νόμιμα»; Βίχην διχάσαι, πρό; τι τήν τή; πονηριά; χαί χαχία τιμωρίαν χα! τή; άληδού; δρησχεία; σου χα! αρετή προστασίαν. Κα! όλοχλήρφ τφ λαφ σου δώρησαι τήν ίπουράνιόν σου χάριν, έφ Φ πράε! τή Βιανοία χαί πρεποϋση τή εΰλαβεία τό άγιον βήμά σου ένωτίσαοθαί τι χαί προσδέξασδα·.. χαί ΐν όσιότητι χα! δικαιοσύνη σοι λατριύειν πάσα; τά; ήμέρα; τή; ζ<*ή βολτών. "Ετι Βί έξαιρέτω; παρατίιΗμιν τή πανελεήμονι άγαδότητί σου τήν όμήγυριν τούτην τήν ΐν τφ όνόματί σου ένδάδε ίπισυναγομάνην si; τό έπευφημίζειν τήν τού ίνδοξοτάτου θανάτου τού υιού σου άνάμνησιν. Καί ταπχινοφρονάστατα δεόμεδά σου, χύριε, διά τήν χρηστότητά σου, παραμυδείσθαι, άντιλαβίcitai χαί βοηδείν πάσι τοί; *ΐν* τφ νύν βίφ συμφορά ή άλγηδόνι, ίνδείφ, νόσφ ή άλλη ήτινιούν χαχοπαδεία ταλαιπορουμένοι , μάλιστα Βί τοί; ύκέρ ών αί πρασιυχα! ήμών Απαιτούνται *fnit»* ptrtar erar *α* τώ» ι~ς /χχλχαώ ιτραβνι-χών άέχτα,Λ *) Καί δή χατά λίαν χα! έξ δλη; τή; χαρδία; αίνούμίν οτ χαί ιύχαριστούμάν σοι xtpl τή; ώαυμαστή; χάριτο; χαί άρηή; ΐν πάοι τρί; άγιοι; σου άχ' αίώνο; άπαγγχλομάνη , μάλιστα δέ ΐν τή ένδοξοτάτη χα! άαί μαχαροττάτή παρΗνφ Μαρίφ τή τού υιού σου Ιησού Χριστού τού χυρίου ήμών χαί iHoύ μητρί, χαί ΐν τοί; άγιοι; πατριάρχαι^ προφήται^ άποστόλοι;, μάρτυσ: χαί δμολογήται;, 4» τά παραδείγματα χαί τήν τή; πίστ‍τ»; προσχαρτάρησιν βδ; ήμίν μιμήσασ^αι. ΠαρατίιΗμχν τφ έλέτι σου, χύριχ, πάντα; τού δούλου; σου ΐνiHvôt συν τή σφραγίδι πίστη»; άπίλ'δόντα; χαί τά νύν ΐν τφ τή; ειρήνη; δπνμ άναπαύοντα;' χάρισαι αυτοί;, δεόμιδά σου, τδ έλβό; σου χαί τήν toi et (Kt Mc Ix oamix vus (àvx cxlieM Oat **tin** !*(«**»). tii ΧχIMκ «U vtaaa cl «χαχλ ealioMt hune «xnguineai Chriiti tui; ut qui particípe» illiu» erunt Cnnentuf. in religione, remiosionem peecatorum oonxequxntur. u diabolo et fraudibus eius liberentur, Spiritu snnoto impleantur, digni Christo tuo flant, vitam sempiternam adipiscantur, te illis reconciliato. Domine omnipotens, propter dignitatem ae petitionem lesu Christi, fllii tui. servatoris nostri, jp» uno tecum et cum Spiritu sancto vivit et regnat unus Deus semper et in saeculx saeculorum. Amen.

Omnipotens et aeterne Deu», qui per sanctum apostolum tuum nn» docuisti deprecationes, preces, postulationes, gratiarum actiones fundere pro quo busvis' hominibus: te supplices deprecamur, ut has nostras -oblationes atque preces, quas divinae msiestati tuae offerimus, clementer exaudias; supplicantes. »t spiritum veritati», unitatis et concordiae universae ecclesiae tuae indesinenter inspires. Concede etiam, ut quotquot sanctum nomen tuum confitentur. ii omne» in sancti verbi tui veritate consentire et in concordia pioque umore inter se vivere valeant. Eam gratiam largire, pater caelestis, omhibtu episcopis et sacerdotibus, qua cum moribus tum- doctrina verum tuum vivumque verbum illustrent, neonon recte et rite sancta sacramenta tua administrent Etiam te precamur. Domine, ut otnnes christianos reges, principes et praefecto» serve» iu- tuearis, imprimis autem famulum tuum regem nostrum, ut sub eo placidam tranquillamque vitam agamus in quavis pietate ac honestate. Da etiam consiliarii» illius singulisque magistratu aliquo sub ipso fungentibus, ut ▮ recte ac - citra personarum respectum ius dicant, ad nequitiam et vitia coercenda. tuam autem veram religionem virtutemque tuendam. Et populo tuo universo caelestem tuam gratiam infunde, ut miti animo ac debita reverentia aanetum verbum tuum audiant et excipiant, ac tibi in sanctitate et iustitia serviant cunctis diebus vitae suae. Peculiariter etiam commendamus misericordisaimae bonitati tuae coetum hunc nomine tuo hic congregatum, ad gloriosissimae filii tui mortis recordationem celebrandam. Atque demiMÎMime oramus te. Domine, ut pro benignitate tua eoa omnes consoleris, excipias et adiuve», qui hac jn vita angustiis aut doloribus, inopia, morbo sut alio quovis incommodo conflictantur, illos autem praesertim, pro quibus preces nostnie posciuntur (Haec dieOMia aut, «sudo quia ecclesiae, preces efflagitaritl. Equidem admodum ac toto animo te laudamus tibique gratias agimiu pro mirabili gratia et virtute, quae in omnibus aanctis tuis a saeculo manifestatur; praecipue autem in gloriosissima ac semper beatissima virgine Maria, lesu Christi, filii tui et Domini nostri ao Dei matee, et in sanctis patriarohia, prophetia, apoetoHa, martyribus et confessoribus. quorum exempla et in fide perseverantiam fac ut imitemur. Misericordiae tuae, Domine, commendamus omnes famulos tuos, qui hinc diaceseerunt eum signo fidei ot in somno pacis nunc requiescunt: largire ilHe, te precamur, miserationem tuam et pacem sempiternam; fac etiam, ut in communis omnium resurrectionis die nos simul ac cuncti qui corporis mystici filii tui societate iunguntur. omnes una ad dextram eius assideamus ac

'1 Bar oratioae ad ooUmaas tUlnale **Aagfore** nverthaor.

▮l be<vs<v- ewmas sd. selUMt peredUs.

▮l 0«*» Mqsantar disrnt ia BitsaU Aagfonss. Hir agaweitar «aaaab Bomaai fSdM, **nari**-» vere **n** defamtcrma arBoria, aattasiasiamr sodeaiM aaetoviUle **«mswdsla.** s om f-νη«»n ^hortent rvfonMti doetorea.

AtfiiCv ιϊρήνην·, χαί tv« ἰν τή τής; χοινή; πάντων 4vMt«iouK ήμέρ? ήρ*1· dp· wiî π4<'' rot* ta Tt τού σιόματο; ρυστιχσύ τού ιάού σου χανωνίφ ὑπάρχαυσι πάντι; δμοΟ ἰν τή β«ξιφ «ύτοΟ συγχαδτστησώ-|U*«, χαί dxoùaspav τή; αύτού φωνή; ήδίστη;· ΛχΟτχ οί (δλογημένοι τού πατρό; μου, χληρονομήσάη τήν ήτοιμασμένην ὑμίν βασιλέαν Απδ χαταβολή; χόσμορ. ΤοΟτο χάρισαι, ndrap, Ivtxa τοΟ ΙησοΟ ΧριστοΟ ρΟ μόνου μεσίτου χαί παρακλήτου ήμών. 'Αμήν.

ή Τότ4 ipt! ἐ E»p«ù; τήν κυριαχή» ιύχήν, τοΟ λαού έχάστην τήνβέησιν υ«τ' αύτοΟ ἰπιλέγοντο;·

Πάτχρ ήμών ἐ ἰν τοί; ούρανοί;, Αγ-.ασθήτω τά όνομά σου- ίλθίτω ή βασιλέα σου- γ<νηΜ(τ« τά θίλημό σου ώ; ἰν ούρανφ xai Ιπί τή; γή - τδν άρτον ήμών τδν Ιπιούσιον δδ; ήμίν σήμαρον xai Αφ«; ήμίν τΑ όφιίλήματα ήμών, ώ; χα! ήμ«ί; άφί«μ«ν τοί; όφχιλίται; ήμών· χα! μή «ισ«νίγχη; ήμβ; «ί; πχιρασμόν, Αλλά βύσα: ήμΑ; Απδ τοΟ πονηρού. "Οτι σοΟ ἰστιν ή βασιλχία χαί ή δύναμι; χαί ή δόξα ιί; τού; αιώνα; τών αιώνων. Αμήν.

ή Είτα ô Uptù; πρδ; τδν λαόν ἰπιστραφ«ί; ἰρ»ί· Ή τοί" χυρίου ιΐρήνη μ*#' υμών πάντοτι.

Άπόχρισι;·
Κα: μκά τοΟ πνιύματό; σου.

Ἰχρχύ -

Χριστό; τδ πάσχα ήμών Απαξ ὑπέρ ήμών έθύθη, βτα τά; Αμαρτία; ήμών αύτδ; Ανήν·γχ»ν ἰν τφ αώματι αύτοΟ ἰπ! τδ ξύλον αύτδ; γάρ ὁ Αμνό; τοΟ θχού Αληθινό;, ὁ αίρων τΑ; Αμαρτία; τού κόσμου- διδ μ«τ' ΑγαλλιΑσιω; χαί ιύλαβχία; τφ χυρίφ Ιορτάζωμιν *).

ή Τότι ὁ ί«ρ«ύ; πάντα; τού; ἰπ! τδ τή; παναγία; συνάξιω; μιτόχτιν συνχρχομένου; προσφωνήσει *)·

"Οσοι πιρ δντω; χα! Αληθώ; ἰπ! τοί; Αμαρτήμασιν ὑμών μιτανοιίτι χαί πρδ; τού; πάλα; Αγάπην Ιχ·τ· χαί τόν χαινδν βίαν διάγχ-.ν προθυμηίσθ·, τά; ἰντολά; τού ΐΗού τηρούντ·; χαί τοαποτούβ» ἰν τα!; όσίαι; οδοί; αύτού' ποριύοσθαι σπουδάζοντ»;, |γγίζ«τι μ«τά πίστιω;, χαί τούτο μυστήριον τδ πανάγιον «ί; τήν ὑμττίραν παραμυθίαν λαμβάνττττ, χαί παντοχράτορ: τφ θ«ψ τήν ταπτινήν Αξομολόγησιν ὑμών (ὑσχβώ; γονυπττ'ούντ»; ποιχίσθχ.

ή Τότχ ή γιν.χή αύτη ή ἰξομολίγησι; διά τοΟ ιιρέω; χαί τοΟ λαού ἐπιλίξιτα·.. αύτοΟ τι χαί αύτών ταπ'ΐνώ; Ιμπροσθχν τού θυσιαστηρίου γονυπχτούντων χαί λχγόντων

Ηιδ; ὁ παντοχράτωρ, πάττρ χυρίου ήμών Ιησού' ΧριστοΟ. ὁ τών πάντων χτίστη;, τών Ανθρώπων.πάντων χριτή;, ὁμολογοΟμαν χαί πανθοΟμαν πολλαπλάσιο; ήμών τΑ; Αμαρτία; χαί Ανομία;, δ; συχνώ; χαί ἰπαλλήλω; χαί ΰπίρ λίαν πονηρώ; Ιποιήσαμ·ν, ἰννοίφ, λόγψ χαί Ιργφ. χατά τή; θχία; μογαλκότητό; σου, τήν όργήν σου χαί νέμ·αιν χαθ' ήμών δικαιότατα χαροξύνοντ·;. Ἐχτχνώ; μιτάνοοΟμρν, χαί in! τούτοι; τοί; παρορττώμασιν ήμών ἰκ χαρβία; λυπούμαθα-Αλγρινή ήμίν Ιστιν ή ὑπόμνησι; αύτών χαί τδ βάρο; αύτών Αφόρηταν έλέησον ήμά;, ἐλίησον ήμΑ;, ἑλ<ημονίατατ» πΑτ«ρ· Ivtxxv τοΟ υιού σου τού χυρίου ήμών ΙησοΟ ΧριστοΟ Αφ·; ήμίν πάντα τΑ παρ<ληλυθότα, χα! χάρισαι ήμίν τούντττθον διαπαντδ; ἰν χαινότητι τοΟ βίου σοι δούλχύσαι χαί Apiaai πρδ; τήν τούνόματό; σου τιμήν χα! δόξαν διά ΙησοΟ Χριστού τού χυρίου ήμών. 'Αμήν.

iucuiiAiiiaimain illiu» vocem aadiuniu. Venite benedioti patri· raei, puaeidete regnum vobu ab orbe eoadito paratum. Id concede, pater, propter leaum Chriatum, unicum noatrum mediatorem et advocatum. Arnen.

1 Tum preabyter recitabit oratiimeni dominicam, populo unamquamque petitionem poat. ipaum iterante:

Pater noater, qui ea in caeli·, aanctifieetur nomen tuum; adveniat regnum tuum; tiat voluntaa tua aicut in caelo et in terra. Panem noatrum quotidianum da nobi· hodie, et dimitte nobia debita noatra, aicut et noa dimittimua debitoribua noatria; et ne noa induce· in tentationem, abd libera no· a malo. Quia tuum eit regnum et |h›-tentia ct gloria in aaecula aâeciilorum. Arnen.

ή Deinde preabvter ad populum converaua dicet:
Pax Domini ait aemper vobiacum.

Reaponaio
Et cum apiritu tuo.

Pre»byter:
Chriatua. paacha noatrum. aemel pro nobia aacrificatua eat, quando peccata noatra pertulit in corpore auo auper lignum; ipae enim veru· eat agnua Dei qui tollit peccata mundi. Itaque cum exaultatione et pietate featum in Domino agitemua.

1 Tum preabvter cuncto· ad accipiendam aacram communionem accedente· alloquetur:

Voa omne·, quoa vere ac reipaa peccatorum voatroruin paenitet, quique proximo· caritate complectimini, et vitam novam agere peroupitia, mandati· Dei obaequendo et in vii· eiua aancti· iam tum incedere conando, cum fide accedite, et hoc ■anctiMimum sacrificium in solatium vestrum accipite; atque omnipotenti Deo demisae confitemini, in genua modeete provoluti.

H Tum haec generalis confeuio cum a presbytero tum a populo recitabitur, ip*o et illis humiliter versus mensam in genu· provoluti» ac dicentibus:

ômnipotens Deus,' pater domini nostri fqgu Christi, renrtn omnium conditor, hominum omnium iudex, confitemur ac deflemus multiplicia peccata ac scelera noatra, quae -saepe et assidue et extra modum flagitiose commisimus cogitatione, verbo et' opere, contra divinata tuam maieatatem, iram atque ultionem tuam in noa iuatissime provocante· Obnixe nos paenitet, et eipamodi delicta noatra ex animo dolemus. Acerba' nobis est eorum recordatio, et onus eorum intolerabile. Miserere nostri, miserere nostri, pater misericordissime; propter, fiilura tuum Iesum Christum dominum nostrum praeterita omnia nobis remitte, ac concede, ut in posterum semper tibi serviamus et placeamus in novitate vitae ad numinis tui honorem et gloriam, per Iesum Chriatum dominum nostrum. Arnen.

*)'Deest hsee «ntic in *Prmm μιΜκαηκ» Mro.* Variia constat acriptars· lecta," scilicet: I I'or. V. 7; I I*str. II, 24. Iob. I, 2»; I Cor. V, 8.

') Is vulgato Angloraa libro ritsaH. oratio ista et qase essa excipiant Akaatar ante prastUttoneas.

ή Etat άναστά δ πρβσβύταρο (ή δ *Μακακο* , έάν παρή,) xai *itfbi* τδν λαόν στραφαί , τούτην τήν άπόλυσιν άποφθέγξβται·

11αντοχράτ«ρ θχό . πατήρ ήμών έπουράνιο , δ έχ μχγάλου τού έλέου αύτοΟ daaqgKiXâptvoç συγγνώμην έχχιν άμαρτιών κβαι τοί τή έχ χαρδία μχτανοί ι χα! αληθινή «ίστιι πρδ αυτόν έπιστρχφομένοι , ίλασθχίη ύμίν χα! άπδ πάντων τών Αμαρτημάτων ύμών βύβαιτο ρμά , έν πάση τή άγαθότητι σθτνώσαι χα! βχβαιώσαι υμά χαί ιί ζωήν αιώνιον, χαταγάγοι υμά διά Ιησού Χριστού τοΟ χυρίου ήμών. Αμήν.

ή Τδτ« δέ δ ί«ρ«ΐ· ἐρ«ΐ·

Εισαχίύσαττ ώ τά παραμυθητικά *τθτί ^ημίτνη* δ σωτήρ ήμών δ Χριστό λίγα* άπασι τοί πρδ αύτόν αληθώ έπιστρχφομένοι *) ι » ·

Ματθ., χ<φ. ια', χομ. χη'. Αχύτχ πρδ μ< πάντχ; οί χοπιώντι χαί πιφορτισμένοι', χάγώ Αναπαύσω ύμά . λ

Ίωάν., χιφ. γ', χομ< ι '. Ούτω ήγίπησιν δ θεό τδν κόσμον, ώστχ τδν υιόν αύτοΟ τδν μονογενή έδωχεν, ΐνα πά ό. ικστεύων ει αύτόν μή άπόληται:, άλλ' Ιχη ζωήν αιώνιον,

Έτι δέ άχούετε S λέγει ό άγιο Παύλο

α' Τιμο,θ., χεφ. α', χομ. ιε'. Πιστό δ λόγο χα! πάση Αποδοχή άξιο , δτι Χριστό Ιησού ήλθχν ει τόν. χόσμον Αμαρτωλούς σώσαι.

Πρδ δέ τούτοι ένωτίσασθχ χαί δ λέγει ό άγιο Ιωάννη '

α' Ιωάν., χτφ. jl', χομ. a', Εάν,τι άμάρτη, παράχλητον έχομεν πρό τδν πατέρα, Ίησούν Χριστόν δίχαιον χαί αύτό ίλαηφό έστι περί τών Αμαρτιών ήμών, ού περί τών ημιτέρων *Ὺ* μόνον, άλλά χαί περί όλου τού χόσμου. ³

ή Τότι ό ιιρεύ πρδ τδν λαόν έρε! ι
Αεηθώμεν.

1 Κτα ό ιερεύ πρδ τδ θυσιαστήριον στραφεί χα! γονυπετών, έν δνόματι τών μεταληψομένων ταύτην έριι τήν ευχήν

Ού θαρροΟμτν έλθτ?ν έπί ταύτην τήν τράπεζάν του, έλεημον κύριε, τή ήμετέρα δικαιοσύνη, άλλά τφ μεγέθει χα! πλήθει τών οίχτιρμών σου πτποιθόττ . Ημεί μέν ούχ *Ιξιοί* έσμεν ούδέ τά ψιχία άπδ τή τραπέζη σου πίπτοντα συλλέγειν.· αΰ δέ ό αύτό δ κύριο , τδ ΐδιδν έστΓ> τδ .πάντοτε'' έλεήσαι. Χάρισα: ούν ήμίν. εύμενέστατε χύριτ, ούτω τήν τοΟ αγαπητού υίοΟ σου ΙησοΟ Χριστού σάρπα έσθίειν χά! τδ αίμα αύτοΟ πίνειν; ώστε τά Αμαρτωλά. ήμών σώματα διά σώματο αύτοΟ χχχαθαρίσθαι χαί τά ψυχρέ ήμών διά τού τιμιωτάτου αίματο αύτοΟ λέλούσθαι, δπω ημεί έν αύτφ διαπαντό οίχώμεν χαί αύτό έν ήμίν. 'Αμήν.

ή Τότχ δ έπισχοπο , έάν παρή, ήτοι & ιερεύ ό λειτουργών, γονυπετήσει χαί τών μυστηρίων Αμφοτέρηι τφ «!δ«ι αύτό μεταλήψεταν «ίτα δέ μεταδώσω αύτά τοί έπισχόποι , πρεσβυτέροι χαί διαχόνβι ωσαύτω (ήν τιν· παρώσιν), έπειτα δέ χαί τφ λαφ καθεξή ει τά αύτών χιίρα , πάντων εύπρεπώ γονυπετούντων.

ή Κα. παρέχων τιν! τδ μυστήριον τού σώματο ΧριστοΟ έρ«£·

Χώμα χυρίου ήμών ΙησοΟ Χριστού, τό περί' σού διδόμινον, διαφυλάξαι τδ σώμα χαί τήν ψυχήν σου ει ζωήν αιώνιον.

Λ 'U8« ό μεταλαμβάνων έρεί·
Αμήν.

ή Dead· presbyter (aat epiacopue, ai adsit,} assurgens ·(ad populum oeavenaa hami absolutionem pronuntiabit:

Omnipotens Dana, |>ater noster ' caelestis, qui pro aiUMM sua misericordia peccatorum remisak·-nem promiait iia omnibua, qui ex animo paeniteetea eam vara tide ad ipouui ae converterint, veatri misereatur, ab omnibua peeeatia veetna voa liberet, voa in omni bono confirmet et roboret, voaque perducat ad ritam aeternam, per leaum t'hriotum dominum noatrum. Amen.

A

1 Tum vero presbyter dicet.

Audite quam consolatoriis verbis servator noster Chriatus eos omnes alloquatur, qui ad ipsum revera convertuntur:

Haith., cap. XI, rtf>. '28. Venit·· ad me omnes qui fatigati estis et onerati, et ego vos recreabo.

Ioann., cap. III, trr». 18. fta Deus d^cxit mundum, ut filium suum unigenitum deder.. ut quisquis cre'dit in eum non pereat, sed habeat ι b. vitam aeternam.

Audite insuper, quid dicat sanctus Paulus ,

I Tim., cap. I, pert. 15. Fidus senno et omnino dignus quem amplectamur. Christum lesum venisse in mundum ut peccatores servaret.

Tum etiam auribus eveipite.^juid dicat sanctus loannes:

I lutita., cap. II, vert. 1, 2. Quod si quis peccant, advocatum apud patrem habemus lesum Christum iustum: et ipse est propitiatio pro peccatis nostris: nec pro nostris solum, sed etiam pro totius mundi.

ή Tum presbyter nd populum dicet:
(Iremus.

1 Deinde presb» ter ad mensam conversus et in genua provolutus, eorum nomine qui sunt communicaturi hanc dicet orationem

Non ideo ad hanc mensam luam. Domine misericors, audemus accedere, quod in nostra iustitia confidamus, aed in magnitudine ac multitudine miserationum tuarum. Nos quidem, digni non sumus, qui micas quae cadunt c mensa tua colligamus: tu vero idem es dthninus, cuius proprium eat semper misereri. Nobia igitur concede, benignissime. domine, dilectissimi filii tui lesu Christi carnem sic edere,' aicque sanguinem illius bibere, ut corpora nostra peccatis inquinate per illius corpiq purgentur et animae nostrae per pretiosissimum. Uliua sanguinem abluantur: ut noa in ipso perpetuo habitemus, et ipse in nobis. Amen.

ή Tum episcopus, si adsit, aut presbyter, qui sacrum peragit, genua flectet et Meram communionem sub utraque specie ipse sumet: deinde illam tradet episcopis, presbyteris, diaconis (si qui adfuerint) eodem modo, tum etiam plebi per vices in manus, omnibua verecunde in genua provolutis.

ή Unicuique autem porrigens sacramentqt» corporta Christi 'dicet: »

Corpus domini noatri lesu Christi, quod pro te traditum Mt, corpus et animam tuam custodiat in vitam aeternam.

ή · Hic qui communionem sumit dicet:
Amen.

■) Kx qaihaa aoriptaras libris fai hic allati dssaaapti tint, ia margia* siastatar, quae InUtia aes lutra textus sdu

1 Κα! 6 *itftbt* ή δωίχονο; παρίχων τινί τδ too αίματο Χριστού μυστήριον Αραϋ·

Αίμα κυρίου ήμών 'Ιησού ΧριστοΟ, tè καρέ σβύ ίχχυνδμανδν. διβφυλάξαι τά σώμα χα! τήν ψυχήν σου « ζωήν αιώνιον.

ή Καί *ε* ματαλαμβάνων *lpt1*·

M*

ή Ιστίον SI *Ιτ. ί* Etpsb; ματαλαμβάνων τούτα τά βήματα ίχφώνω; έπ-.λίξιι,' άκχρ έν τφ μ«τα&Μναι το!; λοιποί;, πλήν ·) δττ άντί τού SOI' έράι MOT.

ή Κ! γ.; παρή διάκονο; ήτοι ίιρ«ύ; Ιτχρο;, τότχ αδτδ; σύν τφ ποτηρίφ έπαχολουθήσχι χαί ώσπαρ i Up*ù{ ό λ<ιτο·υργών μ«ταδ(5<ρσι τδ τοΟ σώματο μυστήριον, αύτδ (ίπιτηδιία *) χάριν) τδ μυστήριον τού αίματο ώσαύτω μτταβώσχι.

ή Κοινωνησάντωγ άπάντων, άναστρέψα; ί ίapaù; έπί τδ θυσιαστήριον. ιύλαβώ; έπιΜ,σ»; τδ έχ τών «ύχαριστηθίντων συμβόλων λχιπδμανον, καλή τή σινβδνι άναχαλύπτων.

ή 'Επχιτα ό ίχριύ πρδ; τδν λαδν ίπιστραφιί; *lpt1*-

Ό χόριο; μιθ' υμών.

• Λαό -

Καί μιτά τού πνιύμχτό; σου.

Ττρτù;

Αιηθώμίν.

ή Ε!τα ό itpcù; πρδ; τδ θυσιαστήριον έπιστραφίί; χα! ίμπροσθνν ίστώ;, συναπτήν ταύτην μ*τά τήν μιτάληψιν Γυχαριστιχήν *Ι έρ«!·

Ϊαντοχράτωρ χαί άιίζωι Θτί;, έξ δλη; τή χαρδία; ιύχαριστούμίν σοι. δτι ήμ*; τού; τά πανάγια τούτα μυστήρια έν δέοντι ιίληφότα; τή' πνβυματιχή τού τιμιωτάτου σώματό τι χαί αίματο τού 'νίοΟ σου τού σωτήρο; ήμών Ιησού Χριστού τροφή ποιμαίνιιν άξιο!;. χάντιύθνν πίστιν παρίχιι; ήμίν ittpi τή; «ι ήμ4; ιύμινιια; τ« χαί χρηστότητό σου. χα! δτι τά όντω μέλη γιγδναμιν έν τφ μυστιχφ σώματι τού υιού σου ήγουν τή ιΰλογητή τών' πιστών άπάντων άνθρώπων κοινωνία συνημμένα, δτι χα! τή; αιωνίου βασιλεία; σου διά τήν άξίαν τιμιωτάτου τού θανάτου χα| πίθου; τού αγαπητού νίοΟ σου κατ' έλπίδα κληρονόμο·. έσμέν. Ταπιινοφρονέστατα δέ άντιβολούμέν σ«, πάτιρ ούράνιι, οδτω τή χάριτί σου ήμών ίντιλαμβάνισθαι. δπο>; ίν τή άγία ixaiKg χοινωνίμ έμμένωμιν χαί πάντα τά έργα αγαθά ποιώμιν, ά προητοίμασα; ίνα έν αυτοί; πιριπατέ,σωμαν, διά Ιησού Χριστού τού κυρίου ήμών, φ μιτά σού καί πνιόματο; αγίου πάσα τιμή χαί δόξα ιί τού; χίώνα; τών αιώνων. , Αμήν. ,

ή Ητα λιχθήσιται ή άσθήσκα: ϋπδ*> τού ιίρέω; καί τού λαού-

Αίξα έν μιστοί; θιψ, χαί έπί γή «ιρήνη, ίν άνθρώποι; «ύδοχία. Χέ αίνούμ*ν, σέ ίδλογοϋμχν,· σί προσχυνούμιν, σέ δοξάζομαν, σοί ιύχαριστοΟμίν ύπέρ μιγάλη τή; δόξη; σου, χΰριι θαδ;, βασιλιύ ουράνια, θίδ; ό πατήρ δ παντοχράτωρ.

Κύριι, υιέ μονογινέ;. Ιησού Χριστέ, χΰριι θ*ό;. *ί* άμνδ; τού θαού, δ υίδ; τού πατρδ;, δ αίρων τήν άμαρτίαν τού χδσμου, έλίησον ήμ4;ι ό αίρων τήν άμαρτίαν τού χδσμου, έλέησον ήμ4;· δ αίρων τήν αμαρτίαν τού χδσμου, πρύσδίχου τά» (ύχά; ήμών δ έν δ< ιά θ«ού τού πατρδ; χαθήμινο;, έλίησον ήμ4 .

Σϋ γάρ μόνο; άγιο;, σύ μδνο; κύριο , σύ μόνο , ώ Χριστέ, μιτά πνιύματο; αγίου ΰψιστι ι! ίν δόξη τού πατρδ;. Αμήν.

ή Presbyter ante· amt dieeoaus unieaique >·« gùinie (Îlmati saerMseetam porrigea· dicet

Hanguia domini aoatri leae Cbristi.· qui pro ι· efltmus est. corp·· et animam tuam custodiat ia vitam aeternam.

ή Qui vero communionem aumik dicet

Amen. ,J

ή Seieaduiu eat, quod preabyter ipee eommunicaturua eadem illa verba, quae in oeteria communicaudia dicuntur, clara voce recitabit, praeterquam quod pro verbia TE et TI AM dicet' ME et MEAM.

ή Si quia diaconus aut alter preabyter adflierit, tum.ia amumpto calice peraequetur; et quemadmodum preabyter celebrana corporia communionem tradit, ita et ipaa· (celeriuti» grattai .aanguinia communionem tradet.

ή Poatquam omne» communicaverint, ad menaam redibit preabyter. et quidquid xuperftierit –i conaecratia clementia reverenter auper ea reponet ac mundo linteo cooperiet .

Il Deinde ad populum eiinveraua preabyter di< et

Dominua vobiacum

Populua

Et cum apiritu tuo

l'rroby(er

‹iremna.

5 Tum preabyter ad mensam conversus eique ei adverso stans collectam hanc, qua gratiae pnet communionem aguntur, dicet

Omnipotens et aeterne Deu», toto ei animo tibi gratia» agimus, ipiod noa. qui haec sancu myateria rite percepimus, pascere dignaris spiritali cibo pretioaissimi' corporis et sanguinis filii tui servatoris noatri leau Christi, nobisque fiduciam m tu» erga nos benevolentia ac benignitate eo pacto praebes; quodque facti sumus genuina membra mystico filii tui corpori seu benedictae fidelium omnium societati coniuncta; et quod spe sumus etiam heredes regni tui sempiterni per merita pretiosissimae mortis ac pasaionis filii tui dilectissimi. Te autem, pater caelestia, deminataeime deprecamur, uti nobia gratia tua ita succurras, ut in sancta illa communione perseveremus .atque omnia ea boqa opera exaequamur, quae tu nobis obeunda conatituiati; per leeum iTiriatum dominum nostrum, cui una tecum et cum Hpiritu nancto ait omnia honor et gloria in saecula saeculorum Amen

ή Deinde dicetur aut cantabitur «. presbytero et populo:

Ularia in excelsis Deo, et in terra pax. et erga homineb benevolentia. Te tardamus, tibi benedicimus; te adoramus; te glorificamus; tibi gratia» agimus propter magnam gloriam tuam. Domine7 Deus, rex caelestia, Deus pater omnipotens.

Domine, fili unigenite, tenu t'hriate. Domine Deu», agnus Dei. filius Patris, qui tollis peccata mundi, miserere noatri. Qui tollis peccata mundi, miserere nostri. Qui tollis peccata mundi, suseipe preces nostras. Qui sedes ad dextram Dei patri», miserere nostri.

Quoniam tu solua sanctu», tu aolus dominii». tu solus, o Christe, cum Spiritu sancto altuaimu» es in glori» patri» Amen

'I siyr· χην cod.
'(imrsdNa; rod.; ieg-eadaiii Hurvdviervrac.
·> rrxainaturi» <»d.; serihaedeas fiait: rviae>«rve<·» ·"»
><qxarvf«>»
·) iSsd' da· ssd.

ή Εξτα ὁ ιερεύ; (ή δ ιπίσχοκο , Uν καρή,) «ρδ« τδν λαδν έπιστραφεί^ μετά *χβΑτηί* τή; εύλσγία αύ~τού; άποπέμψει-

Ειρήνη τού HoO, ή πάντα τόν νβθν· διαρέχονM, φρουρήσει τά; ***nefUai*** ΰμβν χαί ‡ νοήματα έν έχιγνώσει χαί άγάπη τοO ‰θ χαί υίοO αύτΛ Ιησού Χριστού Τ00 χυρίου ήμών· **xai** ή εύλογία τού παντοχράτορο; frtcO, Τ00 πατρό;. Τ00 υιού χαί Τ00 πνεύματα; άγιου, ύμίν παρείη **xai dsl** ‡' ύμών διαμειναι. 'Αμήν. ‡

ή Οὐ τελεαιέήσεται') δέ ή άναφορά, «ί μή δύο τουλάχιστον τφ ϊερεί συγχοινβνώσι.

ή 114; ιερεύ; τήν εύχαριστίαν·> χαO' έχάστην χυριαχήν, έτι δέ χαί έορτάσιμον, λειτουργήσει, ήτοι ταύτη μεταλήψεται, ‰λήν «ί μή βύο πρδ; τδ συγχοινηνειν ού παρώσι, ή έάν μή ***iffttetia*** ή άλλη τι; άξιδλογο; αίτια αύτφ έμποδίζη.

ή (ta; ιερεύ; τφ λαφ τήν χρείαν χαί άνάγχην -τού πολλάηι; χοινβνείν χαταγγελεί χαί παρεσιαλίσε·. ‡. Γνα μή άμελώσι τδ πολλάχι; προσεγγίζειν τφ τού IHού άυοιαστηρίη» διά τήν τήν ών προσφέρειν δει χρημάτων ιλιγότητα- διδάξει γάρ αύτού; δτι ιί πολλάχι; χοινωνούσι, εύπρόσβεχτο; τφ #«φ ή προσφορά, καίπερ όλιγοτάτη, ***il*** προσφέρουσι τά ένδντα έχ τή; χχρδία; έχούση; χαί &εοσε[Ιού;.

ή Ιΐρδ; δέ τδ έχχόψαι πάσαν άφορμήν τή; διχοστασία; ή χαί δεισιδαιμονία;, άρχετδν Ισται, έάν τοιοΟτό; μέν δ άρτο; ή. βίο; κοινή έδώδιμο , άριστα; δέ χαί χαλαρότατο άρτο; πύρινο;, δ; έπιτηδείω πορισιΗιη άν.

,ή Έάν τινα; διά τδ νόσημα ή τήν ίναγκαίαν τινά αιτίαν έν τοί; αύτήν δόμασι χοινωνείν χρή, τδτ« ό, ιερεύ; έχ τοO σώματά; τ» χαί αίματο ίχανδν διατηρήσει τοί; οίχοίΗ μεταληψομίνοι;. 'Ην δέ τι τών εύχαριστηΜντεβν μετά ταΟτα περίλοιπον ή, τή; έχχλησία; ούχ έχχομισ^ήσεται, άλλ' δ ιερεύ; χαί άλλοι τινέ; τήν συγχοινωνησάντων, ού; αύτφ τότε προσχαλίσειεν άν, εύ#ύ μετά τή» ευλογίαν εύλαβώ; Θίγονται χα! πίονται αύτά.

ή 'Εχ τοO αργυρίου τφ iHφ δή έν τή προσφορά νομίμι»; άνατιΗντο , ίσον τφ τήν δαπάνην τού άρτου χαί οίνου διαλύειν άρχει, προσλήψεται ο ιερεύ;· τδ δ' έπίλοιπον εί; τά; έαυτοO ήτοι τά; χατ' εύσέβειαν χαί άγάπην χρεία; ταχιέήσεται χατί τδ δοχοΟν τφ έ>;:σχόπφ. ,

ή Deinde presbyter (Mt episcopus. ai adsit.) »d populnm convenas. «os dimittet earn ‰ benedictione:

Pax Dei, quae superat omnem intellectum, praesidio nit cordibus vestri» et mentibus vostris in cognitione et amote Dei et filii erae lean Christi domini nostri: et benedictio omnipotentis Dei, Patris. Filii, et Spiritus sancti, vobis adsit semperque vnbiscum maneat. ‚Amen.

ή Non celebrabitur autem sacrificium, nisi duo saltem cum presbytero communicent.

ή Quisque presbyter eucharistiam qualibet dominica, tum etiam die festo, celebrabit, videlicet illam suscipiet, nisi duo qui cum presbytero communicent defuerint, vel morbus aut alia legitima causa eum, quo minus id faciat, impediat.

ή Quisque presbyter populum de summa necessitate aaepenumero communicandi monebit, eosque rogabit ne Dei ad mensam frequenter accedere negligent ob exiguam pecuniae quae offerenda eet quantitatem. Eo» enim docebit, oblationem vel tenuissimam, si frequenter conununicent, Deo acceptam fore, dummodo ea quae suppetunt animo libenti ac pio offerant.

ή Atque ut praecidatur omni» occasio dissensionis aut superstitionis, satis erit, ai modo talis panis sit, qualis vulgo comeditur, sed lectissimus et ex purissimo tritico confectus, qui commode parari queat.

ή Quod si qui propter morbum aut aliam urgentem necessitatem in domibus suis communicandi fuerint, tum presbyter satis corporis et sanguinis seponet domi communicaturis. Hi vero consecratorum elementorum quicquam postea'superfuerit, extra ecclesiam non efferetur, sed eunt presbyter tum quidant alii e communicantibus, quos ad se tum advocaverit, statim post benedictionem illud reverentur comedent ac bibent.

ή De pecunia Deo sane ad offertorium rite dicata tantum detrahet presbyter, quantum ad impensam panis ac vini solvendam suffecerit: Quod superftierit, in suos usus aut religionis caritatisve opera erogabitur, prout episcopo visum fiierit.

7.

ΙΜΓΚΑΤΙ THEpAIDOS METROPOLITANO
30 mail 1722. *

To the most venerable and vise bishop Arsenius the metropolitan of Thebais, the remnant of the catholick bishops and clergy of Britain wish prosperity.

Wo were much refreshed by your letter wich you sent ua by the reverehd *June* the patriarcha) protoayncellus, aa being an evident teatimony of

Archiepiaoopo reverendiaaixno docti»»imoque Ar •enio Thebaitidos metropotitano, reliquiae catholicorum epiacoporum et oleri Britannicorum, fausta et foelfcia omnia precantur.

Noa multum oonaolata eat opiatola» quaip per manu· reverendi Jacobi protoayucelli patriarchal» /h te accepimus, ex <jua manifesto edidicimus quanto

1| Poet allatas benedictioaeai exhibeatur ia edit· angitai m*x oratione· • ministro dkeadae: eates-suat ac illae, quae liabentar >n recepto jhww'» Meo. '

*) cod.

*) cod.

♦ cod.

τ»αρ«χ«λ»)βιί cod.

* Kpirtola tam latiae tara aagiiee exarata set, aagttee fhidem a d. t'araphsL laetas vers» at vUstar, a d. J«bk Utroaqas textam eihibet codex gdixbartcaaù B. ÿ. » et 11, da qao flata «Itetur ia ayfsteea. **Aagitei texte** ex WiUte» (ofb dt. > IOI) **répéteraj** iatiaafc raeteïqaaai **tetetee eemfteavft Jeteuse Dewta, eptepraa Mtetegete.** vir **ste** laudes eeMpqai' plan· mb vbIm» '

tk· grc·»' dcaire you have of bringiag · ooahtion botûreea the eatholiek Eastern church··, and the eatholiek rvawnt of the British chanhes to bear, •pea such tenus as may give as both the comfortable hope tjf its being permaneat. Wo have aow, together with this, sent oar answer to the four patriarchs founded upon holy writ, as interpreted by the father of the primitive chureh, and in such terms as we hope will make our sincere desires and endeavours to promote and finish a blseoed concordate, very apparent to them and to you. And we return you our hearty thanks for the great pains you have been at in bringing it thia lenght, and doubt not of your doing your utmost to finish what you have so charitably earryed on hitherto under such discouragements from the situation of public affairs, and the great distance we are at from one another. Nor need we inform you of the many difficulties and discouragements which we have to struggle with on this occasion. For while we had the happiness of your residing amongst us, you were pretty fully apprised of a good share of them, and they are not fewer now than they were then. Yet no difficulty nor discouragement of thia nature shall hinder us, by God's help, from doing our utmost endeavours to promote so good a design. It is no small grief to us that unter our present pressures, we-have not been able to show such civilities to the diligent and faithfull protosyncellua as we willingly would, but he ia moat acceptable to ua. and we have a deep sense of the great pains he has taken in this affair.

Our hopes of a happy conclusion in thia affair are encreaaed. by the generous encouragement which, we aCe glad to understand, his Imperial Majesty ia graciously pleased to give it, and which will redound to the immortalizing of his name. And we are very sensible, that we owe his Majesty a being rightly apprised of this affair to your faithfull representation of it to him. as we do his countenancing and encouraging of it to his own greatness of soul and eatholiek charity.

Archibaldus Scoto-Britanniac episcopus, .

Jeremiaa primus Anglo-Britanniae episcopus.
Jacobus 8coto-Britanniae episcopus.
Thomas Anglo-Britanniae episcopus. -,

Dat. A. D. 1723.
Maii die tricesimo.

Reverendus archimandrita hic commorans nobis est gratissimus, indolem ejus charitatem spirantem probe perspectam habemus, et huic negotio amicissimam.

Illustrissimo et reverendissimo fratri, in Christo, 'domino d. Arsenio Thebaitidos metropolitano.

Moechae.

studio id operas in te suacepistt, ut catholica ecclesia Orientalis et catholicae Britaaaiaram ecclesias unitatis vinculo, copularentur; atque jjs qaidsm conditionibus, ex quibus sperare liceat boncordiam iatsr nos for· permansuram. Cum his litari· nostris tibi transmisimus una responsiones aostraa ad ea, quae nobis rescripserunt revereadiesisu quatuor patriarchae, è sacris scripturis juxta pnmaevortim patrum sententiam explicatis depromptas, unde confidimus et tibi atque illis quoque patebit liquidb quam sincero et ardenti anime unitati huic promovendae incubuimus. Tibi autem praecipue maximas a nobia ägenda esae gratias censemus, quod in tantum laborasti, ut huc usque rea prodiret; nec in dubium vocamus, quin posthue anniteris, quantum in te eat. ut quod pro ■umma tua caritatd hactenua produxisti optatam contingat metam, non obstantibus tamen rerum publicarum statu fale čonatu dehortanti. et maximo locorum quibus a vobis disjungimur intervallo. Haud opus est vero, ut difficultate quibus de hac re et nobia quidem laborandum ć tibi fusius exponamus, qui tum inter ño commorari dignatus fueris. quale» et qiliintae essent non |H>tueria quin cognoarem: neque tractu tempons minore» fiunt. Nullae autem hujusmodi remotae nobis impedimento erunt, quo minus. Deo adjuvante, omnia quae in nobis sunt faciamus ad promovendam hanc concordiam. Id autem noa debet maxume. quod prae illis quibo» nunc vexamur augustijs, diligentissiiniim et fidelissimum protosyncelluni ija äffectu nostri teatufuinijs prosequi non potuerimus, quibus hunc excipere vellemus: nobis autem eat gratissimus, atque Ummabus nostris alte manet infixus magnus ille labor, quem nostri causa subijt

Summa autem fiducia freti sumus rem foeliéiter iri consummatam, ex favore Imperatoriae suae Majestatis, cui pro benevolentia sua placuerit hanc in praesidium suum admittere, et proptere· digno qui fruatur gloria. Quod vero Imperatoria sua Majeataa hanc rem probe perspectam habuerit, fidae tuae «jgacriptioni esse adseribendum: sicut et favorem quem erga illam ostendit summum magnanimitati suae et caritati vere catholicae c»»« tribuendum laeti agnoacinyua.

Archibaldus Scoto-Britanniae episcopus.
Jeremia primus Anglo-Britanniae episcopii».
Jacobus Scoto-Britanniae epi»eopus.
Thomas Anglo-Britanniae episcopus

Dat. A. D. 1721
Maij die tricesimo.

Reverendus archimandnta hic commorans nobis est gratissimus; indolem ejus charitatem spirantem probe perspectam habemus,„ et huic negotio amicissimam.

Illustrissimo et reverendissimo fratri in Christo, domino ‹l. Arsenio Thebaitidii» metropolitano.

Moschae.

8.

INH'RATI SYNODO GUBERNANTI RUSS1AE »"
30 maii 1722.·

To the right honourable council for ecrleaiawtical affaire a^ his Imperial. Majesty a palace in Peteraburgh.

We the underwritten bishope of the eatholiek remainder in Britain have thought ourselves ob-

lionoratiiMinio concijio rebus ecclesiastici» praesidenti in palatio Magni Ruasorum Imperatoris. Petroburgi.

Now epiocopi ecclesiae catholicae incolentis Britanniam. quorum nomina infra adhibgswr script», f

* Kx end— (NhUca Ediabargeairi B, ia qoo textu* aagitau exhibetw p. IX latiaui n, 15. Haar itéras ad me trsawaieit mereMMus aydaaapra· fi&abvgWMte J. Ibwdea, illam e WitthiM (op. dt, p 104) repettanaa

Owwn. san» 11, wwspa KXXVII·

liged in point of regard to thio right honoarable board, to aeqnaint your lordahipo,. that by the hand* of the reverend Oenaadiue archimandrite, and the reverend Jociibu* protooyneellua we have lately received an anevrer from the four patriarch* ‹◊ aome proposal· of our· in order to a coalition. To which anawen we have now returned a reply, with a tranaeript of it to your iordahipkt humbly deairing your lordahip· would pleaae to give the greek copy a conveyance to the moat reverend patriarch·. And the deeign of thia projected union being apparently undertaken upon true chriatian motive·, without any interested view* on either-aide, we hope your,lordships' countenance and recommendation will second our endeavours. And being sensible that aome difficulties with respect to authority and expence may probably arise, which neither party are in a condition to remove, wi* most humbly beg his Imperial Majesty would please to condescend so far as to lend his favour and assistance. And thus having the honour of encouragement and protection from so glorious a monarch, the affair, by the blessing of God. may be rontucted to a happy conclusion. And we entreat this right honourable board would please to believe we have nothing more at heart, than that the issue may prove successful, and answer the overtures made by us. who are with the greatest regard.

f

Your lordships' most obedient servants
Archibaldus Scoto-Britanniae episcopus.
Jeremias primus Auglo-Hritanniae episcopus.
Jacobus 8coto-Britanniae episcopus.
Thomas Anglo-Britanniae episcopus.

May 30. Ki·,*.

prae summa veneratione quam args concilium hocea honoratissimum habemus, id'nobia ofÇey imeambere censuimus, ut celsitudines vestras «artiores faceremus, nos haud ita pridem accepisse per manus reverendi Gennady arebimandritae et reverendi Jacobi protosymelli responsa, quae dederunt reverendissimi quatuor patriarchae propositionibus, quas ad concordiam inter nos promovendam ex parte nostra protulimus. Reaponsis hisce nostra regessimus, quorum apogmpha celsitudinibus vestris mittenda curavimus: id a vobis obnixe rogantes, ut celsitudines vestrae quae graeco idioinate sunt exarata reverendissimis patriarchis transmittere dignarentur. Et dum proposita haec de concordia inter nos concilianda nulli ulij causae adseribi possint, praeterquam caritati vere Christianae, nec secularibus negotijs aut lucri studio implicatae, spes nobis est summa celsitudines vestras rem fore in vestram clientelam admissuras, ot conatibus nostri* favori* vestro auxiliaturas. Id vero in animo habenti**, negotium difficultatibus fore laborantem. nisi majores adsint authoritaa et impensae. quam quae ex utraque parte ferre potuerint episcopil). summa, qua par est. humilitate Imperatoriam suai^iajestatem obsecramus, ut pro benignitate, qua pWet. maxima ipsi placuerit incoeptis inspirare nostris, et tutelani studiorum nostrorum in se reeiper*. Quae si facere dignatus fuerit, quid, adjuvante ,ieo. impedit quo minus ad foelicem exitum res ipsa perducatur, dum imperatoris tot .eximijs honorum titulis et factis insigniti praesidii·, honestati fuerimus? Hoc vero ex honoratissimo concilio comprecamur, ut in animum inducerent nihil nobis gratius esse futurum, quam ut auspicat·· res procederet et conditiones quas proposuimus vobis essent acceptae.

Celsitudinum vestrarum cultores observantissimi
Archibaldus Scoto-Ilritiinniae episcopus.
Jeremias primus Anglo-Britanniae episcopii*·.
Jacobus Scoto-Britanniae episcopus
Thomas Anglo-Britanniae episcopus

Dat. A. D. 1722 Maij dii- tricesimo.

Serenissimo' Imperatori Magnae Ruseiai^et kh- oro concilio praesidentibus. reverendÛMumia archiepiecopis ae dominis
D. Stéphane Razaniensi.
1). Theodosio Novogradensi.
O. Theophani Pisroviensi.

9.

INIURATL COMITI A (H)LOVKIN, SUMMO RUSSIAE CANCELLARIO

31 maii 1722.*

Moat noble Lord.

These are to return your lordship our humble thank* for the trouble you have been pleased to give yourself in promoting the union between the orthodox oriental church, and the catholick remainder in Great Britain. And a® an affair of thin nature stands in need of inclination and encouragement from those at thX head of both church and state: so we hope your lordship's countenance and assistance will prove considerably instrumental for the Nucceex of so great an undertaking. We there-

Nobilisaithe Domine,

Hisce nos litteris dominationi tuar humillima* referimus gratias pro diligenti cura, quam in unione fovenda inter orthodoxam orientalem eccl· -tam et superstites in Magna Britannia catholica dignata eet ostendere. Quia vero id generis negotium consensione indiget ac praesidio eorum, qui ecclesiae simul ac reipublicae praesunt, speramus dominationis tuae patrqcinium subsidiumque tanto huic incepto feliciter conficiendo permagni fore momenti. Qua de causa dominationem tuam «humilibus exo-

‘i epincipi ‹’<*4.

* Kpietol· haec tartun lunU **c * d. Collier, *1 videtor; exhibetur tua ia oodice EdiatargMwi B, p. 17, toni apri WÜUmm› «► ·*·, » M·, ≪ ‹oe eoa rtiwW··· oMtin kti·· mat·· hrt«rpwt«U*›i›

II ’· aa* ’ .m

for· humbly entreat your lordahip would plena· to continue your favour and protection, without which we uro afraid the business must languish and miscarry. My Lord, aa to the archimandrite, we are entirely satisfied with his conduct and good intentions, and hope he will still reaide with ua for the carrying on what he has ao worthily hitherto engaged in. We are.

Moat noble Ixrrd,
your lordship a most obedient
and moat humble servants,

Arehibaldus Scoto-Britanniae episcopus.
Jeremias primus Anglo-Britanniao episcopus.
Jacobus Scoto-Britanniae episcopus.

Mav 31, 17.22.

A Son Excellence Monseigneur le Compte de Golowkin, Grand Chancellier de Sa Majesté Impériale de la Grande Russie, and Chevalier de l'Ordre de St. André, etc., λ St. Peterabourgh.

'raaaua precibus, ut auam nobis'gratiam *ar* praesidium in posterum etiam prorogare dignetur; en enim deficiente, timemus ne totum negotium languescat et corruat. Ad arehimandritam vero quod attinet, eius agendi rationem bonumque consilium probe perspectum habemus, eumque speramus nobiacum esse commoraturum, ut opua teneat, eui operam adeo laudandam hucusque contulit. Permanemus,

Nobilissime Domine,
dominationis tuae obsequeiitissimi
et humillimi servi,

Arcbibaldus Scoto-Britanniae episcopus.
Jeremias primus Anglo-Britanniae episcopus.
Jacobus 8cot<>-Britnnniae episcopus

Maii die 31. 1722

Excellentisaimo Domino Domino Comiti do Golowkin, Imperialis suae Majestatis Magnae Russiae Magno Cancellario. Equiti Ordinis Sti Andreae. etc.
Petropoli.

10.

THEBAIDOS METROPOLITANUS INIURATIS

11 iunii ₮722.

Τφ iHoos^sordrtp έπιαχόπφ χχί αοφωτάτφ άδχλφφ χυρίφ Κιαμπιλίφ χαί πάσ: τοί άϊ«λφοί Άραέν.ο μητροπολίτη τή Ηηραιίό τά χαίρχιν.

Ή μi.ν ύμχτέρα atterri, pi bpost. χαί νΐ iipaδήω λίαν άνταποστέλλ<:ν ταράτύί ϐ ' ήβη γάρ χαί πολύ παρήλIH χρόνο έξ ού τά τών πατριαρχών ύμίν Iπχμψα, καί ού μικρό δ:έδραμχ, έξ ότου προοόοχών τυγχάνω τήν ύμετέραν άποχρηαιν ϔ ' ϗαφίνων yip τά πράγματα, ού χίινω ϔ χαλόν, iμαι ·)· οὐ γάρ τί τέξ»ται ή έπιαύαα, οϊδαμιν ' άλλά τά πάντα χατορθούν χαί άγχιν ι: τέλο , Iω ού Ιχομιν τά ψυχά τών χρατούντων προθύμου , iιιάσχχ: ή φρόνησι . Έμόν ούν έστ: τών ήμχτέρων ἀντytipsiv τήν θέλησιν, ύμέτιρον' Si τού αύτόθι ,φιλτάτου άόβλφοό StSàcxttv χαί άναζοπυριίν χαί παροτρύνιιν πρό τήν άπόχρηαιν ι). Τήν μίν οδν άμοφήν τών έπιστολών ταχίστην iίναί μοι νομίζω χαί χύχομαι- παρά Si frioO τή ύμχτέρφ θχοσχ iiίφ χαί xdat τοί άδχλφοί ύγυχίαν4) αίτοΟμα:. 'Ερρωσο.

,αψχβ'... αχιρροφοριών μχσούντο ...

Ο ταπχινο μητροπολίτη Ηηβαιβο Αρσένιο
χα: tv Χρίστο αΐ«λφο .

In awrsa*folii part· hate logtuttar:*

Τφ θιοσιβχστάτφ έπισχόπφ χαί σοφωτάτφ άίιλφφ έν Χ-ώ χύρίω Κιαμπχλίφ χα! πάσι τοί άδχλφοί
<i Λόνδραν.

To the most venerable bishop and wise brother Mr. Campbell ahd all the brethern, Amenius metropolitan of Thebais wishes prosperity. '

I am concerned at your silence, and uneasy that your answer is so very late in coming. For it is now a considerable time since I sent you the patriarchal papers, nor is it a'^uiprrt while that I have been in expectation of your answer. For I don t think it proper that the matter should be protracted, because we know not what the morrow may bring forth. But prudence directs us to perfect and make an end of every thing, while those who are st the helm are ready and well disposed. It is therefore my business to awaken the inclinations here, and yours to advise and push forward, and to press the beloved brethern among you to an answer. Γ shall therefore expect a speedy reply to my letters. I wish and pray Tor your reverence's good health, and that of all the brethern.

1722. June 1 Iu. '

Anenius the humble metropolitan of Thebais,
and your brother in Christ.

Lege «πόχρωο-.
Lege *χΐίνγ.*
·) Lege *οίμαι.*
·) Lege *vytelar*

• Ex ipso autographo quod asservatur ia codice Edinbutgensi B, p. te, obi exhibetur etiam eius in anglicem translatio a T. Wagetaffe tata. Hanc ex Williams, p. 107. retractare astitu *yjsnm* eat qnam aoram interpretationem latina» aggredi. Hniua epistolae aient et earum quae aequantur textam aoenratimime deeeripsit mihique traamaimt Ered. C. llonybaare, in universitate Oxoaieasi professor, cui quanta a tse gratia debeatur eum omnino, tom ber, maxime ia negotio, vix erit qui pnexit tdgnificare. Scribeadl et syllabis apioee apponendi rationem ab aaolare adhibitam qnam rebgiorimime servari, etsi nonnulla aliter quant teri debuit liantor. Nihil ego nisi verborum interpuncte perperam admota matare volui, quo et leetoribee do rocentiorum Graecorum scribendi mode in eertia quibaedam coaetaret-

Π.

PROTOSYNCELLUS PATRIARCHIES INIURATIS

20 septembria ITT?.*

A letter from the protocyneellua, who carried the proposals from Britain to the eastern patriarchs, when he was gone as far as Petersburgh with the reply which he carried to the eastern patriarchs.

Most reverend Fathers,

Now with a joyful heart we can let your lordships know that on the 3* instant, we arrived safe at this place after a long and tedious voyage, to the joy of al) ot - friends here, which also we hope will be the same with your lordships.

His Imperial Majesty and the court being at Moscow, we shall proceed to go there with the first opportunity, and so soon as we shall arrive there and deliver your lordships' letters, etc. we won't fail of letting your lordships know the success we shall have in the knowing affair.

Mr. Barth. Casaano together with me. we beg that our humble sfc-vire may be acceptable to your lordships, and remain dishing your lordships all prosperity and happiness,

, Most reverend Fathers,
Your lordships' most obedient servant,
■4- Πρὸτο-σύγγχλο 'Ηχαβα . ι

St. Petersburgh, 2<1Λ September, 17'22.

To the most reverend Fathers in God
the lords bishops Jeremias and Archibaldus etc.
in London.

Protoeyacelli,cui Britannorum propositiones ad orientales patriarchas .deferendi cura Alit, epistola, quando aecum ad patriarchas orientale» responsum ferens Petropoiim pervenit.

Reverendissimi Patres,

Summa affectus laetitia certiores facio dominationes vestras, quod post longum molestumque iter, die nona huius mensis incolumia huc perveni, omnibus hic amicis vestris magnum afferens gaudium, cuius dominationes quoque vestras participes fore spero.

Caesarea sua Maiestas eiusque aula Moechae nunc temporia degunt;" aed prima arrepta occasione illuc concedam, et aimul ac- pervenero atque dominationum vestrarum epistolas, etc. tradidero, de noti negotii exitu dominationes vestras edocere non omittam.

Barth. Caqeano u. uiecum eet; exoptamus uterque, ut humilia quan. praestamus opera dominationibus vestris sit accepta, quibus fauata-quaeque ac prospera deprecamur,

Reverendissimi Patres,
Vestrarum dominationum oboediehtiaaimus servus,
-+- Protosyncellus Iacobqa.

Petropoli, die 20 septembrie, 1722.

Reverendissimis ip Domino Patribus
dominia episcopia Ieremiae et Archibaldo etc.
^Londinum.

12.

THEBAIDOS METROPOLITANUS AD INIURATOS

9 decembris 1722.··

Reverendissimis fratribus et à Deo amatis episcopis d~ Jeremiae, d Archibaldo, d"‘ Thomae, d*° Jacobo, omnibuaque ceteris dilectissimis in Christo filija Arsenius métropolite Thebaidos 8. P. D.**

Poat longum silentium vestrum, et maximam diuturnamquè expectationem, fratres in Christo charissimi, tandem cbuiua *(tie)* anni mense novembri et chariasimum nostrum protosyncellum recepimus, et literaa vestras dilectiasimss una cum responsis vestris ad as"** patriarchas accepimus. Cum verb Imperator auguatiaiimus ab Aetrachanio nondum huc Moseuam venerit; nondum et epistola vestr· ad illum tradita est: statim tamen ac veniet (diem enim ex die illum expectamus) tradam ijlins Majestati epistolam, rem commendem atque .promoveam, Deo adjuvante, ad optatum terminum; cumque eius mandato et vestras responsiones mittam ad sanctissimos patriarchas, et. urgeam, ut ita dicam, ut cicius quam antea de re extremam manum imponant, ai possibile eet. Epistolam autem vestram ad magnum cancellarium, illi égo ipse tradidi, qui libentissimè eam accepit, et humaniter favorem suum promiesit. Reverendum archimandritam Genadium vobis commendo etiam, atque etiam, et

To the most reverend brethern and bishops beloved of God, the lord Jeremias, the lord Archibald, the lord Thomas, the lord James, and to all tiie rest my mot beloved sone in Christ, Arsenius metropolitan of Thebais wisheth much health.

After your long silence, and our very great and daily expectation, moat dear brethern in Christ, at length in the month of november this year, we received both our dearest protosyncellus . and your most beloved letters, together with your answer to the m<2*X-hçly patriarchs. But forasmuch as our moat dugust emperor is not yet returned hither from Aetfachan to Mocco, your letter is not yet delivered to him. Nevertheless as soon as he shall return (and we daily expect him) I will deliver the letter to his Majesty. I will recommend the affair and forward it by God's assistance to the wished for conclusion: and under his command I will send your answer» to the most holy patriarchs, and urge them, if I may so say to put their last hand to the matter sooner than they did before, if possible. But your letter to the great chancellor *f* myself delivered to him, who received it most freely, and kindly promised his favour.· I commend the reverend archimandrite Gennadius

* Asgiios testais hebeter la sod. Idiaburgaad B, p M, et Sfod Wilbama, p 107.

·* Kx satogrspbo lyes quod eoatiaot oed. Bdtabargaatis B, p 1W; saglioa interpretatio qua· ex Willis·» (op cit., p IOβl raadtaas sea optima asMwdM «am orighmfi '

rego at ita et impostarum diligatis eue, ac noue tacitis. durissimus voro protosynoellua vos- salutat phtrimUm, gratiasque maxima· agit, de charitate, de benevoleatia, de u-' «aitate, de verb christiano amore. Ego verb fratre· charisaimi rogo, atquc obtestor vos ut unipnem, ut amorem, charitatem, existimationem ad orthodoxam eorleaiam velitis confirmare, rectam fidem docere, unionem persuadere, scandala evellere, si quae sint, ut per vos et in vobis glorificetur fides recta Iesu Christi, ut et unionem per Issum Christum filium 'suum Deus inter nos perficiat. Breviter nune ad vos, scribo, fratres, amaatissimi, postea vero opportuno tempore uberius. Interim Deum misericordiarum obnixe precor ut vos, et nos velit in unionem fidei perducere. Amen.

Τοπ*ινδ μητροπολίτη Ηηβαΐιο; Αρσένιο
χαί ἐν Χ-φ άιιλφά;.

Data Moscuae 1722.
Decembris 9.

P. 8. Rogo vos quotquot epistolas missuros fore in posterum, ut eas latine scriptas mittatis.

M *B. Graeca eabecriptio ac poetecriptw* altera eadem^ue* manu.

to you' again and agtin, and I beseech you to continue to love him hereafter as you no* do. But the moot dear protocyneellu· salutes you moot heartily and returns you his greatest thanks for your kindness, good will, civility, and true Christian love. But I, my dearest brethren, desire and moot earnestly beseech you that you «ill compleat aa union, sud confirm your love, charity and. esteem, for the orthodox church, teach the true faith, persuade unity, remove offences if there be any. that the true faith of Jesus Christ may be glorified by you and in you, and that Ood may perfect an union between us through Jesus Christ his son. I now, most beloved brethren, write to you in short, bat hereafter at a fit time shall write more fully. In the mean time, I earnestly beseech the Ood of mercies that he will vouchsafe to bring- you and us into an union of faith. Amen.

Araenius the humble metropolitan of Thebais, and your brother in Christ.

Dated Mocco. 1722.
• Dec' ».

P. 8. I desire that such letters as you shall send me hereafter you would send written in latin.

To»tbe most reverend and most illustrious lords bishops, the lord Jeremies, the lord Archibald, the lord Thomas, the ' lord James, and the rest in London.

13.

IN1URATI Al) THEBAIDOS METROPOLITANUM
28 ianugrii 1723.·

Reverendissimo aanctissimoque d'‘ domino Arsenio Thebaitidos metropolitan illustrissimo, fausta et foelicia omnia in Christo precantur oatholicae Brittaniarum ecclesiae episcopi.

Epistolam tuam Moscuae datam, praesul insignissime, sumina charitate et amore plenam, omni gaudio et gratitudine accepimus; laeti praecipue quod pectus tuum tantus impleat promovendae pacis et concordiae ardor, ut ox eo nihil, quod in te situm fuerit, non sperare audeamus. Quod litteras'' nostras praeclarissimo d'' d*'' magno cancellario tradideris, nobis gratissimum fecisti; cui quoque nos summopere obstrictos tenemus, quod pro maxima, qua gaudet, humanitate, favorem ipse suum nobis promiserit. Nec minores tibi, vir clarissime, debentur gratiae, quod Caesareae suae Majestatis clientelae epistolam causamque nostram commendaturus es, et propitium erga nos summi imperatoris animiim redditurus. Id vero credas velimus, nihil nos movere locorum distantiam, caeteraquo istiusmodi quae inter nos unitati conciliandae obstare posse videantur, quin ardentissimis votis animisque maxime sinceris concordiam expetamus, quam ad obtinendam nihil non praetermittendum duximus, quod salva conscientia nostra, praetermitti potuerit.

Archimandrite Genrudiua, vir quidem omni elogio dignus, nobis est dilectissimus; quod vero ampliores adhuc amicitiae nostrae tesseras haud acceperit, id sane nobis dolori est sub angusto rerum statu diu laborantibus. Sanctissimi quidem patriarchae laboribus vestris abjunxerunt munera, et libros pro summa sua benevolentia nobis donardnt praestantisaimos, beneficium conferentes sem-

To the most reverend and holy· lord the Jord Arsenius the moot illustrious metropolitan of Thebaic, the bishops of the catholick church of Britain wish all prosperity and happiness in Christ.

Your letter, most eminent prelate, fell of all love and affection dated at Mosco we have received with all joy and thankfulness, chjefly delighted that so earnest a desire of peace, and concord fills your heart as that we may assuredly expect everything in your- power to procure it. You have done us the greatest kindness in delivering our letter to the most eminent lord, the lord great chancellor, to whom we are also exceedingly oblidged that of his goodness be has promised ns his favour. Nor are we less oblidged to you for your purpose to recommend our letter and our cause to the protection of his- Imperial Majesty, and to incline the heart of that great emperor to be favourable to us. We assure you that we are not discouraged by the distance of place or any other obstacle which may seem to obstruct an union betwixt us. But with most earnest and sincere 'desires hope for an agreement, to obtain which we shall leave nothing undone that may be done with a good conscience.

The archimandrite Gennadiua, a man worthy of all commendation, ia most dear to us: and we are very sorry that the strait circumstances under which we labour have hindered us from giving him greater testimonies of our friendship. To your labours the most holy patriarchs have added gifts, and of their great good will have presented us with excellent books, which kindness of theirs we

* Ex autographo cod. Edinburgeasi· B, p. 81; adiungimas aagiicam translationem non satis Verecundam e volumine William·,' p. 110, desumptam.

per a nobia grato animo agnoeoendum. Reverendam virum protosyaoelium ut neutro nomine ■«lutea obnixe rogamus, cqjn» pty labores ot caritati· officia scripta aunt sniritqus in animis omnium nostris.

Tu vero, reverendissime., pargaa opera baoe dilectionis perficere, reaponaionee Metres ad saaotissimos patriarchae mitte, et boe nomine noa tibi etiam quam plurimum debere puta. Vives autem valeasque, incoepti· tuis annuat bmiigniaaimna Dena, at in ecclesiae suae emolumentum faxit, ut aerae in caelum redeas.

Haec quidem habuimus, frater charisaime, quae tibi rescriberemus: propria autem ipaorum nomina idcirco non subscripserunt oaeteri collegae nostri, quod vitam ruri agant bine procul absentes; in boe tamen ut et in alijs omnibus nobiscum consentiunt, quod summa voe prosequantur obaervantia.

Jeremias Angliae episcopus.
Archibaldus Scotiae epiacopua.

Dat. Londini januar. dic
2H * anno Christi 173|.

Reverendissimo d*“ d*° Arseino Thebaidos pietropoiitae Moscuae commoranti.

shall always gratefully acknowledge. We earaeatly desire you to salute the reverend protosyncellu· in our names; hie works and labours of love are, and always sha|l be, writtea in our hearts.

But you, most reverend, go on to perfect these your office· of love. Bead cur answers to the moot holy patriarchs, and believe us to be exceedingly indebted to you for this. May you live prosperously and enjoy your health, may the moot gracious God prosper your undertaking, and grant you a long continuance here for hie church's sake.

Theee things, moat dear brother, have we written to you at present The rest of our collègues have not subscribed their names with ua, being at a great distance in the country. Yet in this, as in all other matters, they agree with ua, that they have a moat high esteem for you.

Jeremies Angliae episcopus.
Archibaldua Scotiae episcopus.

Dated London,
Jan. 3M,. 172|.

14.

THEBAIDOS METROPOLITANUS AD INIURATOS

. .25 aug 1723 *

Reverendissimis fratribus et a Deo' amatis ppiscopis d** Jeremia, d** Arbhibaldc, d· Thome 'ct d* Jacobo, omnibusqùe ceteris dilectissimis in Christo filiis Arsenins metropolita Thebaido·| H. }· D.

Quanto cum gaudio imperator uugustisaimil* syhodusque gubernatrix accepit, legit laudavitque literaa responsi atque propensionem vestram vere ehristianam, quam de unione utriusque ecclesiae habetis: ex multis conijcere potestis, fratres charis■imi. Nihil enim aut magis expetendum, aut diligentius curandum, aut promptius promovendum existimant, quam' ecclesiae Christi concordiam. Ideo et vestras responsiones graece conscriptas ad ·“r“ patriarchas cito miserunt, et ad vos rescripserunt.' et quanto auxit gaudium 8. I. M. poat reditum illius a Persia, quantoque illi haec res accepta fuit gubernatrix synodus in suis ad vos epistolis certiores vos fecisse credo, ac significasse suam Majestatem promisisse libenter velle rem promovere ut optatum habeat finem. Ut vero, ai qua in re adhuc requiritur consensus alterius ex partibus ad rem definiendam jusit *(tie)* sua Majestas. ut unum vel alterum ex' vobis in Ruaaiam mittere velitis (quod et 'vobis desiderabile esse significavit mihi charissimus protosyncellu·) ad veritatem amice perquirendam, examinandam, definiendam atque.amplectendam. Ne autem alterutri, res cedere (si forte consensio non'fiet, quod Deus avertat) injuriosa videatur, deciderat ut mittantur ηόη cum plene auctoritate sed definita ad constituendum, si licet, colloquium de illis duabus propositionibus, de quibus adhuc dubitatis. Curandum est ergo, fratres charisaimi, ut mittqndi cito veniant, et ut adventus illorum vestris nostrisque laboribus finem imponat, ne vidéainur vel aerem verberasse, 'vel incassum cucurrisse, vel frustra tot tantosque suscepiMe labores. 8“““-patriarcha Con-

i'◊ my most reverend brethèrn and bishops beloved of God, lord Jeremias. lord Archibald, lord Thomas, and lord James, and to all the rest my beloved sons in Christ,' Arsenius, metropolitan of Thebais wisheth much health.

With what joy the most august emperor and governing council received, read, and praised your letters, answers, and truly Christian propensity for the union of both churches, my dearest brothers, you may perceive by many particulars: for they think nothing is more to be desired, or more diligently to be taken care of, or more readily to be promoted than the union of the church of Christ. Therefore they both immediately sent your answers written in greek to the most holy patriarchs, and have also written again to you. How much his moat sacred Majesty's joy was augmented, after his return from Persia, and how acceptable this matter was to him, I suppose the governing council has told you in their letters, and acquainted you that his Majesty hag freely promised to promote the affair, that it may have the wished for conclusion. But if in anything there is yet required the consent of either, party, in order to determine that matter, it is his Majesty's will that you send one or two of youfq into Russia (which my dearest protosyncellus has acquainted me is also your desire) in a friendly manner to inquire out that truth which ia to be considered, determined, and embraced. But lest it may seem injurious to either party to yield, if they should disagree (which God forbid), he desire· they may be sent, not with full powers, but limited only to debate on those two propositions concerning which you are yet doubtfull. You must therefore be carefull, my dearest brothers, that those who are to be sent may come speedily, and' that their coming may put an end to yours and our labours,

* Ex MWtnpto quad ssMs servavit esta Mnhugcasta H, p. M. Aacfim trsaslatis, qua sx WUHaas, p. 118, sppostoma·,' sea asqniMs wigiaaH snatartet. '

***tantiaopolitane vertrea retpoiùione· MSoepiwe i·ıï· diebtu gubernatrici «ynodo per ſiter significavit •oripeitque qaam primum fieri poteet ôotvocata •Horam patriarcharum et epieeoporam «ynodo ſila examinabit, et rpapontionee mitti curabit Charie- •imum noetram arohimandritam Genadium veatrae benevolentiae etipm atque etiam commendo, et poet illuni noitrum protoeynoellum Jacobum et •mantieeimum filium spiritualem Bartholomeum. De vestra valetudine curare voe velim, quam diuturnam et optimam a Deo optimo maximo vobia precor. Btatim ac venit ad no· protoayneellu· noster ad voe Rescripsi. Epistolae vero an vobia traditae aint. vel non certiorem me facere rogo. Iterum valete.**

+ Ο τχπiiνό μητροπολίτη Ηηβχiδο «ρσiv.ο , χ«1 ἐν Χ-ά ἀδiλφό >) . . .

Data Moacoviae, 17'23 augusti '26.

In* uerrae *folii parte:

Illustris··l· ac reverendis·-l· episco|ù· d“ Jeremiae, d“ Archibaldo, d“ Thomae ac dom·0 Jacobo. Londinum.

that we may not seem to have beat the air. or to have run in vain, or to have undertaken ao much peina to no purpose. The moat holy patriarch of -Constantinople has acquainted the governing council by hia letter· that he haa received your anawera, and haa written that aa soon aa may be, having eonvqened a synod of the other patriarch· and bishop·, he will examine them, and take care to •end anawera to them. 1 again and again recommend to you our dearest archimandrite Gennadiua, and after him James, our protoayhcellua, and our most beloved apiritual son Hartholomew. 1 desire you to take care of your health, and beseech the moat great and good God that it may be owl firm and laating. Aa aoon * our protoayneellu· came to u·, 1 wrote again to you. 1 pray let me know if you received my letter. Again forewell.

4- Araeniu» the humble metropolitan of Thebai« and your brother in Christ.

Dated Moaco. 17'23. aug. '25.

I

RUSSICA GUBERNANS S YNODUS AD INIURATOS febr. ſ723.

Cursemill . IlpaiHTeJCTayaiuiilt llepaau pwccilciia Cvsiili, ăpevecvaaſimu· ««eotilveciia s' peadaolt 6pu- Tiiain itepaan emteionana, βρὺτῖH aàinefi BoanMjeaBofi •Λ ƑoΓΠΟΛ pàjOMTHC·.

llacaü Mme (ay'aie môpassue, vecTssMiuas ôpària) 30 aaii npôuuartu 1722 rojy micanaoe a' nias nojy- ■uün mi, us' «orôparw ly'vme aeaeta ὼ diyty yaito- auiHCt, ντό au aeiéere u timere aatvn mips a co- rjiicïe c' aei'TOMaoD nepaoaiio, ■' vers s aoapdaoaaca tyxa Hàuii: a Xpacrâ cuaca ' aamerta, due naps unis écri, npociaariesi. xovôpufi câaa boucs soaaéamm aejàmeaa, aùmy ὼ ùfttmiisisxs aàpy yvaepajuiera, h6o› «âme cié ùieoeiHHésia nonevéale écrs ·«■■«. xoaaaà- reicrBo, M«ω ôn npouunuàers (àaoae Ù6a«i>c·) ὼ uepaan csoéll. khrpyu aàinu na nacaô éatrifiiauxa narplspxs covaséssue, lovôpue éjmacKUm aaùsoin •andcaaau, io ôhuxs lepdpxum nociAia au. A' «o- tôpue Hanécassu n«ié«Toaa laTiscsnas, dpi·. sacs co- lépanas a paacy aiéeiii. .

Il aecyaaaaiec· ντό cia ·<M··i· «c ὼ aiaoeroi æa- aarto sôpene, ho ὼ ciaese aebeciari» aoipacid ban», noaoriri ceay Mineay niveae a aâmeay τάιι cMTÔUy tàiy, M Bcàsoe no BoaaôatsocTH npajaràta jionevéaie ὼθ-amaeac·.

Il y«é- ντό us l'tiÎMtiluiee ecri, Inuepàropcaoay •emvectay Tocyiapiô mimeay sHJOcutasMiueay cri •avau··· Mina amtcrdaa mû: vertu a »u npocave, a ■miae rpéôyers «uaeaerao. llpaiaix ὼ sacs amicTie cié ſipaaiban Moaipxa, leuéa-fc aecau Beceiuax, a aaiu naiBeac· b' vuciô uipà» caiiaxa nocvaeriUBoa'· ao a rpyiBoax noxojit CBoeat noviitii.il. Koéae Φ céaw lÀlB aai·le eiù êcti acTuaaiu Béai ſiMy'eai.

Saeromtncta RoaeiAcae erelemae gubernatrix Mvnodua ' perquam ſeverendi vina, catholicae in Magna Britannia t'cclesiae epiwopi», ſratrihu ſiostri eariiMiniU salutem in Domino.

Ŀitera vestras, viri exinlij. fratres carissimi, anno superiore maij tricesiniA ad no» scriptan accepimus: ex quibus magis quàm aliunde anteA certiores facti, unicè vobia cordi case, quaerique, et 'expeti cum orientali ecclesia pacem ac eoneordiani. ut magnam spiritûs rxultationem concepimus, ira *Christo talvatori,* qui pax nostra est, gloriam dedimus; quippe qui hisce in vobis atudijs excitatis, nostram de promissis suis ftdem confirmavit. Quam enim perpetuo adsit propitio», sicuti promisit, ecclesiae suae, vestra haec etiam argumento est cura concordiae. Vobis quoque ingentes gratias agimüs, qu<>d synodum nostram yestrft benevolentia, quam etiam summae venerationis nomine exprimitis non indignam reputantes, scribere de hisce ad im»s operae pretium .existimastis. Responsa vestra sanctissimorum patriarcharum scriptis regesta, quae quidem graeco exarata sunt idiomate ad antistites illos inisi'ous. latina alia penes nos habemus et expendimus.

Et minime dubij, vobis haec desideria, nom e terrea aliqua radice, sed de semine caelesti exorta esae, adatipulari huic vestro, imo nostro etiam, tam sancto nefroti<». iqieramque quantam poterimus maximam, s ' animo pollicemur.

Et iam qu id hinc praecipui momenti est, *Im· ƥcratiitM Maieilati dumino* noafru haec vestra consilia indicavimus: quod et vos petiistis, et uos deberi a nobis rensuimus. Excepit haec pVktendssimUB princeps perquam serenu vultu, et inter iusta sua (ut credimus) post felicem 'quidem, laboriosam tamen expeditionem, solatia habuit. Quae vero ipsius, hac super re. seutentia sit. vobis ingenuo significamus.

'I Hart- lubucriptiu vient- et nuluenu 25 iliei adarriptuv allerim, ipeiu» acilieet Anenii, mann eaaraafar.

• E eodk· KdUbarxMM B, in <ao tata· rWMOM p. 37. traaslatio p. 41 repraesentatur.

Clé sa. 6ssro pescynilen: 'Mia sm. nolxa se' adiero» cornicis, 'cani apacra/a. spénara péta, scl das Xpucroso, a a y et erù, paaroaôpa, c' nôdaa ataamf, sosùpia aroaj ùupetAleaM 6JtJrrv Pascyaufer* &d> ae^laecrao, «ó a' .nata» pasrôaépu «Mtax» cropén aaaala, .loasadrejcta», a raeplosipia dcraarte toudfpa, tcsae ypasyatarcnAf^yiAtale nouaiaac» estèra, arci oonpaal, aeyerynérs adaert, a j&iaaa ecn, tc6atcrU pain. "Tiisoa*, Il ae ftyxer* upeiaici' »**» staeay, rasa a ssaleay coc^ôatn qpel' ôté, ajtamîboc, parnarcucraoc a sc aeca! npecMémca aaléauâ coexnsésu. Clé écr» tàcaaritaer» ce'u» IIIt caap-

"iépaus «taerw paacyaxeaie: aorépoe au cyxaaa 6urk\ astaattaee.

·irène aclax ώ <l:a» aaarca, cad^all nptlcnu» ώ sic»» HMtatéaia.

Il posse npuiussrt lioaie ao ftrai onocniaiecrsy Mhjo-
1 cepue atca-k' a Uta» ucuaew.

> .hpsscTsyflrc 6pér» jioôéialMiau,
intiaii arnael loépoaejàrejaaa ao Xpacri 6paria.

tieoioc iN spvicnutson* HosropoicxiA a spxuaaiupir» UeÇswposéscsiA.

Heoeau» apxienucaont Ilcsoscstn.

('sapidi* spxliasaxpir» Cmto Tpolusaro Ceprieaa ■OfiacTHpi.

Beoavxaar* apxuaaajpir* Hyxoaésîttx
lepooe* apxnuau|yrk Hospspatcsi A/
Ilerpi spntassjpuTV-Cdiiosostsi».
'Atavdc.o; ήγουμivo Tolbulejl. ?
'AvaTtxotOi N'αουαο;.

Mapra rava 1723,
«e5pyapia. ')

. . Consultum putat„ ai voe duos è veetratibus mittatis'hue, ad moderatum in .nomine et apiritu Christi cum duobus itidem è medio nostri destinan·dia frstritus, colloquiunt faciendum, Fore ita, ut utriuaque partis opiniones, argumenta et persuasiones" sinceriùs expromantur, et luculentiùa intelligantur, faciliusque cognoscatur, quid ab alterutra Concedî m> remitti, cfiaid, contra, negari penitua, pop concientia, possit et debeat. Interim >^nihil praeiudicij nec vestrae nequç noalrae' socie-'tatT>I privato eiusmc>di *) colloquio afferetur, nec 'apes unioni* prorsus concidet.* Haec est imperatoria nostri de sanctissimo isto negotio sententia, quae'quidem optima nobia videtur.

Optamus autein ut, quid bac de re «fxistimeti*, faciati» nes quamprimum certiore».

Interea a nobia singulis Deu* · deprecandus eat. ut nobia vobisque ait propitiu*.

Valete fratre» nostri dilectissimi,

* Charitatis vestrae favchtiasimi in Christo fratres.

Theodosius archiepiscopus N'ovogorodii et archimandrita Alexantjp Nevensia.

Theophani archiepiscopus Plescoviensi*.

Qabriel archiinandrita monasterii sanctae Trinitatis et, Sergii.

Theophvlaetus archiinandrita Cxudovenaia.

Ifierotheus archimandrite Salvatoris in rtovo.

Petrus archimandrite Sinionovenaia.

Athanasius praepositus Tolskensia.

Anaataaius Nausius.

Mosquae. anno 1723
mense februarii.

Vos lutinemua.· fratres carissimi, nostrae huius synodi nraesidem. Stephanum inetropolitanum Riaxanenspm, vita decessisse, priusquam litterae vestrae ad nos pervenerint.

Reverendissimis episcopis catholicae ecclesiae in Magna Britannia, carissimi» nostri» fratribus.

16.

RUSSICA GUBERNANS SYNODUS AD INJURATOS
2 febr. 17184.

Curitat* IipaMveJcrsynul* UepsM geteclficala Cvaér», upenecmlilulun ueoxiaecaUl ■ sesdao* 6puraals uepaaa enacxomn, 6pàrla mime* aoalalôleaaott, ao locooxl pSjoaaraca.

Γόι» jaé ηροχόχητ*, sortl au ontÿ nporocvaréuy nocläme ' spyadtu «» aàa* ώ sera mtcMuoe: no ortul npOToevaréua tliala spealrla tocétl ytepstal.

Hulutalu ml an tlson uoetlaul, sdla ôtaroupUratu aaatoca tcpuiiultaeay acepotcctlcaouy laoepiropy, Γocaotap» aameuy mûocTaaltaeuy. taaroaecTtale atae adpa uepaéaaaru «et»ale: u Mosy'a» duan erà uudaecrao eearéaul», à yxMrttaen ré» curiro intima, *' tito oponneaealB.

H noséae er« sexiaecrao a' caoé* duo* ceuTeulu n eurt aeupeuleen, tort» péta dao* apeaumuicaasoe nocjâale aaan npacén nocauden, a apdcan aén, ta rolliaoe ôaarw apoioxaéme, jaatdeUe eine ηήηκη sospùToe, Manu aaùas, sasie ta sutam, upusaaan maaateuoe ysdcs d/xm. Ilpucén, aoctudesr* Sanctissima ecclesiae per Rusaiaa directrix aynodua reverendiuimis catholicae in magna Britannia ecclesiae episcopia fratribus nostris amantisaimia in Domino aalutem. **

Annua jam desinit ex quo literas r4" patri protoayncello ad vos deferendas dedimus; sed illum quaedam impedimenta ab itinere in Anglfam hacteno* detinuerant.

Significabamus per illas, quam bene affectu* fuerit potentiaaimua Ruaaiaram Imperator princeps noster elementissimua dafipio vestro pacis ecclesiarum desiderio, certior factus, quidque consilii dederit, de commodiore ratione aancti^uuis molimini* in opus producendi.

Et quia in au* illa sententia constans etiamnum perstat, easdem illa* literas hisce recentibus junctas mittimus, moramque earum adeo protractam ut benevolentia vestra potius, quam ullis aliis causis excusatam velitis, oramus vos humanissime. Mittimus _una Graecorum antistitum scriptum, quod

'I Ia Stnqae truulatiuae. latina soilioet et safttea, eeqaitar de Stephasi awtropotiiee a»rte *aatia>„4ai dsest ia rassit».

>) Quae ia4* ab hae vae* sraaaatar i*·· fraaMali; asai reliqaa· istins «ftstala* traastatieasm sx Aagii* sppirame - asa sum metas, dum in sisggsnsis hac fctummtsra· aefitisae ratas typsgnfWsaa fctmtra talmiii praeaqosr.

« ηβτρὐίρχωη rppwcaax» naoiale; ueauy' cine inaau, «orjUt ' oryns upofocauréuu a' ἄÿr »' aén cotapajek, o.' KopcTaavihonoJU s' - ŋ upticMaaoe ἔ oposséetea», mW *mi* «' wtn nepec-oüu. A êiôuées joôéd atiawl'usatcroyeax, «ó sailers, ao eeareuuiu Mondpxa ubmerw [sac ■ où day» jnôéartt teAxeuere, a .tamixu ὼ sacs Ἀpart ὺ ηάηκ ado ■ nlsa npôcHav, aa paarouoqfi npHarere]. jy'<unee 0Aauixs atiauxa ἄtwiai no^ystirs coWrte. ;Hrô μ htarocaoaiira aaorid, h licaAaaru joApà xapouaien *ia* ucm'uaurs qaull jstftoe aaxoaonojoaaaxa, hors aitpa, a o'retn wMçtérs, afxàepi a aôiaaca eaÿ. ·

<ù|H|acuylhe Aptiria jaxAéurtftaaa,
jtnAetl agateO aoApoaetàTejma ao Xpacrâ Apatta.

Heooaas apxientifxona IlcaoaraiN.
HeoevMara Miacaeny Toepcsifi.
Taapiark apxnuaiupirs Tpofiuu leprtesa aoaacrupa.
Heooajs apxaWalUpin Myxoaraill.
lepoeefi apxaqanjtpirs HoaocnaZcsiB.
Ptoanrs apxaaampm Koisaaacxifi.
Ilerpvit|x>roaons itexpinaaioaraitt.

t um' Ilavep' Bipχχ
oespot» ané 2 1724 nua.

intr^ hoe dies oui» pator proUwyncellu» ad itvr ae aeeihgerel Conatantinopoli missum occepimus. nigati per eorum epistolam ut illud -ad vos transmitteremus. Charitatem interim "vestram. «ire volumyn, m» ex concilie principia noatri, ai et voa illud emplecti voluerit», duosque e vobis fratres? ad colloquium quod iterum petimus, miseritis. faciIjprem votorum nostrorum exitum expectafe. Quibua ut annuat fandem quaesitumque bonum largiatur. legislator ille diledtionis, Deus pacis, pater misericordiarum, optamus et precamur.

Valete fratres-carissimi.
Charitatis vestrae faventissimi in Christ» fratre».

Theophanes episcopus 1'lescoviens». .
Theophilactus episcopus Tweriensis.
Gabriel archimandrite m** Trinitatis.
Theophilus archimandrite Cmtdovien»».
.lerotheus archimandrite . Salvatori»
Raphael archimandrite s. Nicolaiil.
Petrus protopresbyter ecclesiae ». Petri.

S. Petro .Burgi,
februarii 14.

fn /olvo uwrao haec leguntur;
Reverendissimis catholicae in 'magna Britannia ecclesiae episcopis fratribus nostris carissimis.

17.

OB1ENTAI.ES PATRIABUHAE AI) SACRAM RUtjSlCAM SYNODUM
mense septembri 1723.

4- Ο Ἰιριμια;, ἐλέω bxoO ἀρχιιπίσκοπο; Κωνσταντινοσπόλιω;(νέα; Ρώμη , xa! οἰκουμινιχδ; πα-

4- Ὸ Αθανάσιο;. ἐλέοι ! IHiδ μακαριότατο; πατριάρχη; IHοιιπόλιω; Αντιοχια;,

4- ')() ΧρὐσαΫιΗ;, ἐλέφ ‹Ηe0 μακαριότατο; πατριάρχη; τὴ νι αγία; πόλιω; Ἰτρουσαλήμ,

Τὴ ἁγ:? καὶ :tpî συν4Jtp τὴν αποστρλιχὴν ὐλογίαν καὶ τῖν ἐν Νρ-,οτὼ χσπχσμὶν.

4- Ilτpi ὃν xpojia/.Αθμένων χχἰ ζητοομίνων παρά τὼν ἰν τ^ μιγάλη Bpttaviqi 4γράψ«μχν προλχρόντω ') ὐμὶν τι χ^χιίνοι . δτ: μχτίιτι:τ« χο-.ήσιμιν τί; ἀκοχρίχι·.;. **Τi** νῦν **Ji** διχλθ-άντχ **τί** π«ρ' **ἰxi**-νων ἡμὶν xJfrt; γιγραμμίνχ χα: ἰγνωχίτι; τὴν ἐννοιαν τούτων, iJoὺ πλατύτιρον χαὶ πληρὶστιρον γρἰφοντχ; πέμπομιν τὴν Ixfrto-.v χαὶ τά φρόνημα τή; ὀρὺοιὸξοο πὶστι»; τή; xab ἡμά; τοO Χριστού ἁγια; καὶ χα&ολ-.χή; ἰνατολιχή; ἐκκλησία;, ἠτι; ἐκIHσί; ἐστ: χαὶ ἰπόχρισι; ἰχρψὴ; πρό; πάσα; τά; προτάσχι; τὼν ὐπ' ἐκἰνων προβαλλομένων, χαὶ ἐχτό; ταύτη; c-iJiv ἄλλο Ιχομχν ιιπτἰν χαὶ ἀποχριθήναι. Συμ^υλιύομτν **Ji** χαὶ ϔή ὐμχτὲρφ ἀὸχλφιχὴ σχβασμιότητι, ἰτ: ὡσπ«ρ ἐξ ἀρϔή; ὀιξάμινοι κρατιἰτι χαὶ ϕρον<!τχ ἐξ ὁλη; ψυχή; χαὶ χαρδία; χαὶ χριστιανική; χυλαβχίαζ τά δόγματα τή; ὀρδοδόξου π-στιω; τή; χφθ·' ἡμά; ἀνατολι-

Saactar et tacrae t^Hotlo apottaliram bnudietioeum et in Chrieto oeculum.

4- De iis, quae a maioris Brittaniae episcopia proponuntur et quaeruntur, vobisque iliisque nuper scripsimus, nos posthac responsa reddituros. Nunc vero perlectis illorum ad nos rescriptis atque horum mente cognita, en fusius uberiusque scribentes misimus expositionem ac sententiam rectae fidei sanctae nostrae et apostidicae t orientalis Vhriati ecclesiae, quae expositio accuratum simul est responsum cunctis propositis quae ab illis offeruntur, nec quicquam aliud' praeter eam- habemus quod dicamus et respondeamus. Consilium autem damus et fraternae vestrae venerabilitati. ut quemadmodum ab initio tradita rectae fidei dogmata sanctae nostrae oriedtalis Christi ecclesiae retinetis ac fovetis, ita etiam iam nunc et in posterum continenter persistatis, quin commoveamini et labe-

4 Hiereniias miseratione Dei archiepiscopus Constantinopolis. novae Romae, et oecumenicus patriarcha,

4- Athanasius miseratione Dei beatissimus patriarcha-Dei civitatis Antiochiae.

-J- Chrvbnnthus miseratione Dei beatissimus patriarcha sanctae civitatis Hierusalem.

·) ἔiv-oo A-
apsta^f^rrev B.
a) evpjtaviavfeev Λ» **ri** B.
'I '{«cric B.
·) xiHrrltrsi Mat veewtrsi B.

b Haec siitas-ripti» ..uiitlitur ia translatione -aat latina tusi anglica.

/

* Prodiit ia hae libello: **Ili** ros rese^eorarot iteatMas; ***ml*** rase «μ-wrctwr ναιριαρχών *χ·ρ4 ν»« ovorss««C rev «yooβιπ* «rsëaev. μ»ν* faWoMsc **vit df*o4ajev** sl«ria>c **lie** srotolurÿc jrsasiurvv **fmleotac·** 'fb- n»te*vséMt. *i** roe *inèmaftm· tit iy^eneat* sv»ô4e». IMO, p. **MI.** Haac βώIIoM». qaaaa rigio A aoUviaMS, **nets**Haas amt codleo CixMtsathwpolltsaii maetl **iipaltri S7**, 'fcl I, qui noble erit B. Nullam haram Uttenrea aestimata repertas agafi Ü. WUUaaa.

χή; άγια tob XpVtoO έχχλησία;. οδτω χα! άπδ τοO νOν χαί «ì; τδ έξὴΛβιαταλήίτα*) έμμένοντα; άματαΗτω»;, χαί άπαρασαλεύτω το!; αύτοί; αδσαβΐσι τή; εἰρ&οδοξία; δόγμασιή δροι 'τα χαί έντάλμασ. χαί ἰπιτάγμασι πρδ» τ* 'Ητήν β^κλτὺουββ» "ἰβῖ ἰπασαν Ατήν ταλοδσαν *ί τήν IxtfipdHicv αύτή; έχχΧησίαν, ὡστ» δηλαδή μηδόλω διαλΐξαι ττνά άλλο ποιαίν τί ποτά χοί x^aUiuv πρδ; τοδ αίρημίνου π»ρὶ 1 τών Çxtwv δογμάτων τή; ιύσαβοδ;') ἡμών πήπαω; χαί ὀρ&οδοξία „ Λ» χροαξηασώίντων αύτών τούτων τών ὀράοδδξων δογμάτων-χαί βιαταχΗντων πάλαι δ:' άκριτα; prt' ὀρώή σχίφιιο παρά τών άγιων χαί οἰχουμονιχών συνόδων χαί τών ὠβοφόρων άγιων πατέρων, παραΜΗντων τα χαί πρρσβαυομένων διην··χώ; χαί άπαραιτήτωζ παρά τή άγίμ χα! χαϋολιχή ἡμών έκκλησή, ὠ διϊτάχώησαν χάί ὠρίσδησαν- χαί βί; οδτι προσδιίναι άλλο τι ἰζιστιν, οδτ« μήν άφαιρήσα! τι δλω; τούτων έπ'. τούτοι; δέ χαί τδ πλήρωμα πάντων άπαξαπλώ; τών άγιων'πατέρων ἡμών έριιδόμίνόν τ» χαί έπιστηριζόμινον*), ΙΗζ* τα ὠ; <ὐοα,ίαί; «ὑηρέστησαν χαί τών αιωνιων άγαώών (τού; γάρ άλλω φρονουντα; ὠ; μή δρδώ; φρονοΟντα; άδϋνατον «ὑαρ«στήσαι &αφ χαί έπιτυχαίν τή; Μα μακάριὀτητο;)' τή; βασιλιία; τών ουρανών ἠξιώδησαν, έϊοξάσ,Η,σάν τα χα! μακαρίζονται. Κα! ὑμαί; ούν, •αίπαρ σκοπόν Ιχιτα χαί βοὐλασίΟ γράφαι χαί άποχριιέήναι πρδ; έχαίνο»;, οδτω πάντω γράφατα λέγοντα , δτι τοδτό έατι τδ ἡμέταρον τή άνατολιχή; έκχλησια; φρόνημα, κάϋώ δηλοποιαΐ χαί παρίστησιν*) ή νOν παρ' ἡ{ιώγ/πρδ; έχαίνδο πιμπομένη, ὠ χιρηται, ΙκΙΗσι τή *) ὀρΐέοβοξια;· οδτω γάρ χάί ούχ άλλω ἡ Ινωσι γανήαασαι, χα! τδ ἰν Ισονται μαέΚ ἡμών, αίγα δηλονότι ὁμόφρονι; ἡμίν χα! δμόδοξο: ἰΗλήσωσιν rivai. Γἰνοιτο δέ σὺν #αφ, τφ· Ηλοντι πάντα; άνδρώπου σωϋήναι χα! αί έπίγνωσιν άληδαΐα; έλδα!ν·>,'γινίαδαι χαί παρ' έχαίνοι; τήν έπίχρισιν χα! αί; αὐτά τούτα δμοφρόνω; ἡμίν συγχατάδασιν χατά τήν Μαν δίλησιν χα! άρέσχαιαν αΐ; ψυχωφαλή')χαί σωτηριώδη χατάστασιν. Ταδτα. Ἡ δέ τού τά πάντα έφορώντο; χα! προνοητ'ού τών δλων fraoù χάρι αίη διαφυλάττουσα τήν ὑματέραν σαβασμιωτάτην·) χαί δρδόδο ον σύνταξιν*) έρρωμίνην χαί ὶύφραινομένην ἰν άδίαπτώτω αὐτυχίρ χαί αὐδοξίρ μακροβιότητο , χατ»οοδοομίνην··) τα χαί προκόπτουσαν τή αὐτού Μα χάριτ: *χα!* φιλαν#ρωπίφ αί πβν Ιργον άγαμόν χαί σωτήριον.

'Εν έτιι σωτηρίφ "")r ,αφχγ' μην: σαπταμβρίηι.

4- Ὁ Κωνσταντινουπάλαω; **) αὐχέτη διάπορο; χαί έν Χριστή* άδαλφδ υμών.

-f- 'Ο| Ἀντιοχαία; ι·) αύχέτη; διάπυρο; χα! έν Χριστφ ά&λφδ ὑμών.

4- 'Ο ιαρ σολύμων**) Χρύσανώο χα! έν Χριστή* αὐχέτη; χαί άδαλφδ; δμών.

·Z> γ

M B.
*1 A. ,
*) Ζηκοη^έξεί^ΜνοΕ.
·) B.
·) om. A.
•î I Tim. II, 4.
') y*7<*p»*v B.
') B.
·) «,*■*«{*»■ Zx/r«;<r A.
'•I *r«l aarfvoAorp/vvv A
·■) «ωννρ/ω ®"· A.
··> '/cprpZac Pvoi MrpMpjrv; âswvrorriwve·èw,· etc. .A
'■) 4 vt*av««<ac A
■*) *ill<f* xotpaipxv; 'ftfassAvpsw A Qase | ieu lectiones exceptaris A s sMsasta opoi Grseoos preemies sobseribesA! rsticas prorsas ahborrmL

tbetqijdhi, iα piis iisdem ort|mdoxiae dogmatibus, definitionibus, praeceptio, mandatis, eum apud urbem regiam tum in universa ecclesia, quae aub ditione vestra aubinngitur; ita nimirum ut^haud ullum alira cum supra memoratis sermonem habeatis ac/proferatis circa divina piae nSstrae fidei et orthodoxies dogmata,, cum eadem haec, orthodoxa*' dogmata accurata rectaque ceneidatptione iampridem excussa , sint ac constituta' a sacris oecumenicis^A conciljia et sanctis patribus numine afflatis, cumque in sancta et catholica nostra ecclesia perpetuo ac severissimo fuerint tradita palatnque affirmata, prout sancita ac definita supt. Atque quiequam aliud istis addere non licet, nec quicquam omnino de illis detrahere. lilio quoque omnium prorsus» sanctorum patrum nostrorum coetus innixps ae suffultui, Deo, ut qui pii essent, placuerunt, atquê aeterna caelestis regni bona (ma, enim qui aliter sentiunt impossibile est. ut qui non recte.sentiant. Deo placere ac divinam beatitudinem assequi) adepti sunt et gloriam et beatitatem. Igitur et vos, si modo id propositi vobis est ac voluntatis, iit ' illis scribatis et respondeatis, ita omnino scribentes dicatis, eam esse nostram orientalis ecclesiae sententiam, quae orthodoxiae illa expitsHione significatur ac repraesentatur quam ud illos, ut dictum est, modo mittimus. Ea enim ratione, et non alia, concordia fiet et unum quid nobiscum erunt, si quidem eadem ac nos sentire et credere voluerint. I'tinam autem favente Deo, qui quosvis homines vult servari et ad cognitionem veritatis venire, eadem sit et apud illos existimatio atque haec ipsa concorditer nobis assentiantur secundum divinam voluntatem ac beneplacitum in animarum utilitatem et salutem. Sed haec hnc-^ tenus. Deus autem qui omnia inspicit iisque provident, per gratiam suam custodiat reverendissimum vestrum orthodoxumque coetum, ut bene valeat, inconcussa fortuna et praeclara longaevitate fruatur, prospere succedat ac proficiat divine ipsius gratia et misericordia in quovis opere bono et salutari.

Anno salutis MDCCXXIII, mense septembre

-|- Constantinopolitanus, vester fervidus bonarum deprecator et in Christo frater.

-f- Antiochenus, vester bonorum deprecator fervidus et in Christo frater.

-f- Chrysanthus Hierosolymitanus atque voster in (Tiristo bonorum deprecator ac frater.

18.

ORIENTALES PATRIARCHAE AD INIURATOS

mense septembri 1723.

4- Ὸ παναγι&τατω Κωνσταντινουπόλαβ»;, νια 'Ρώμη , χα! οίκσυμχνικδ πατριάρχη Ιιρ«μίχ ,

4- Ο μακαριώτατ πατριάρχη θχουπόλχω Ἀν->τιοχί!α 'Αθανάσιο ,

4- 'Ο μακαριώτατο πατριάρχη τή ἁγίβτ πόλιω 1<ρουσαλήμ Χρύσανθο ,

Καί οί <ύρισκόμ«νοι ιιρώτατοι άρχκρχί . μητροπολίται δηλαδή, άρχιιιτίσχοποι χαί ιπισκοποι, χα! τδ σώγτημα δλοο τού χριστιανικά ανατολικού « χαί όρθοδόξου κλήρου,

Τοί; ιν τή· μίγάλη Βρ«τανιφ αιδ«τ:μωτάτο·. άρχι-«πισκόποι τ» χαί ιπισχόποι; χαί τφ πιρί αυτού κλήρφ, ιν Χριστώ ριριποθήτοι;, τδν ιν πνιύματι άγιο» άδιλφικίν άσπασμδν καιπάν αγαθόν ιχ iHoO χαί σωτήριον.

4- Τδ άνταποκριτικδν χαί άνταμιιπτικδν πρδ τά προπιμφθιισα παρήμών άποκρίσιι γράμμα ύμών ιν aTSai jiifiXtapiou ιλάρομιν δι' ού1) ιγνωκότι - τ+,ν καλήν ύμών ύγιΐαν χα! δν ιχιτι ζήλον *'■ «ύλάβχιαν πρδ τήν χα#' ήμά; άνατολικήν άγίαν τού Χριστού ικχλησίαν, οὺ μιτρίω; ιχάρημτν, άποδιξάμινοι (ώ <ΐχδ) τήν «ύλαρητικήν ύμών ιύγνωμοσύνην χαί ήν ιχιτι σπουδήν χαί προθυμίαν πρδ τήν ινωσιν τών ικκλησιών, ήτι Ινωσί ίστι τδ στήριγμα τών πιστών, χαί ιν ή ὁ χύριο Ιησού Χριστό; χαί θιδ ήμών ιύαριστιίται, δστι; χαί γνώρισμα τή; πρδ αύτόν οί^κώσιω δίδωκι τοί Ειροί; αύτοΟ μαθηταί; χαί άπσστόλοι;') τήν πρδ άλλήλου αγάπην δμόνοιάν τι καί δμογροσύνην. Κατά τήν ύμιτίραν ούν άξίωσιν ιδού συντόμω; άποκρινόμιθα υμίν λίγοντ , δτι διιλθόντι ισκιμμίνω; τά παρ' ύμών αύθι; γραφόμινα, κατιλά^ομιν τήν ίννοιαν τών γιγραμμίνων, π«ρ! ών ούχ ίχομιν άλλο τι ιίπίν, τί μή δτι κατά τήν προφανιρωθιίσαν παρ' ήμών γνώμην χαί δόξαν τή καθ' ήμά ανατολική ίχκλησΐα τά αύτά χαί πάλιν λίγοπρδ πάοα τά; πιμφθιισα ήμίν παρ' ύμών προτάαιι , ίτι δηλονότι τά καθ' ήμά; δόγματα χαί τδ φρόνημα τή ήμιτίρα άνατολική ίχκλησΐα πάλαι μίν ίξητάσθησαν, όρθώ τα χαί ιύσιβώ; διωρίσθησαν χαί διιτάχθησαν παρά τών άγιων χαί οίχούμινικών συνόδων, χαί μήτα προσθιίναι τούτοι; ίτιρόν τι Ιξαστιν οδτ' ίτ. δλω άφαιρήσαι ίχ τούτων χαί τοί βουλομίνοι; συμφρονήσαι ήμίν ιν τοί θιίοι; δόγμασι τή; ορθοδόξου πίσταω άνάγχη άκολουθήσαι χαί ύποταγήναι τοί; διορισθιίσι χαί διαταχθιίσιν ϋπδ τή άρχαιοπαραβότου καί πατροπαραδότου καί παρά τών άγιων χαί οίχουμανιχών συνόδων διατάξιω; άπδ τού καιρού τών αποστόλων καί τών καθιξή; i τόδα† θιοφόρων πατέρων τή ικκλησια ήμών μιτά απλότητά χαί ύπαχοή χαί άναυ τινδ άλλη ίριύνη; χαί πιριεργία . Καί άρχχται μίν ιίσιν οί τοιαύται άποκρίσιι πρδ τά παρ' ύμών ¶αφόμ st; πληραστίραν δί χαί άναντιρρητον πληροφορίαν, ιδού πίμπομχν ύμίν πλατυτίρω τήν ίχθχσιν τή όρθοδόξου πίστιω τή άνατολιχή ήμών ίχχλησία , καθώ πχριέχηαι ιν τή πρδ χρόνων Εχανών γανομίνη ματά σκέψαω άκριτού συνόδφ Ιιροσολυμιτική λχγομίνη κατά τό ,αχοβ' ίτο τδ σωτήριον, ήτι ίτυπώθη καί ύστχρον

4- Hieremins sanctissimus el oecumenicus patriarcha Constantinopolis. novae Roq^ue,

4- Athanasius beatissimus patriarcha Dei urbi» Antiochiae,

4- Chrysanthu» beatissimi» patriarcha' «anctae civitatis Hierusalem.

Et qui adsunt aacrntieaimi antistite», metropoli-' tae scilicet, archiepiscopi et episcopi cum universo coetu Christiani cleri orientali» et orthodoxi.

Reverendissimis maiori» Britanniae archiepiscopis et episcopis^ et piissimo ipsorum clero, in Christo dilectissimis, fraternum in spiritu sancto osculum, et fausta quaeque ac salutaria a Deo. /

4 Vostrum ad ea responsa, quae prius a nobis missa sunt, responsivum rescriptum in speciem libelli accepimus: ex quo cum exploratum habuerimus recte vos valere, et quo studio ac observantia feramini in sanctam nostram Christi ecclesiam orientalem. haud mediocriter gavisi sumus, quippe quj acceptam (ut aequum fuit) habuimus obaervantissimam vestram benevolentiam ac sedulitatem illam et diligentiam, quam navitis unitati ecclesiarum procurandae: haec enim unitas fidelibus est praesidio; ea Iesus Christus. Dominus ac Deu» noster, delectatur, qui discernendis sociis suis pro tessera dederit sanctis Sui» discipulis etkapostoli» aliorum in alios amorem, concordiam, consensum. Ad vestram igitur voluntatem en paucis respondentes vobis dicimus, nos, iis, quae a vobis rescripta suat, diligenter perspectis, litterarum mentem esae asse cutos ; de quibus nihil aliud habemus quod dieamua, nisi ut ea quae fert ecclesiae nostrae orientalia mens ac sententia, iam a nobis explicate, haec eadem rursus dicamus ad cunctas, quas nobis obtulistis, condiciones: nostra scilicet dogmata atque orientalis nostrae ecclesiae cogitata iam pridem a sacris 'conciliis oecumenicis ewe excussa, recte sancteque definita ac constituta, nec quicquam aliud illis addere neque vero omnino de illis detrahere fas esse; atque iis, qui de divini» orthodoxae fidei dogmatibus pacisci nobiscum volunt, necesse esse iis adhaerere ac parere, quae praefinita ac stabilita sunt ex sacrorum conciliorum oecumenicorum institutione antiquitus tradita et a maioribus accepta ab apostolorum temporibus et eorum, qui deinceps huc usque secuti sunt, divorum ecclesiae nostrae patrum: idque candide et oboedienter, absque ulla alia investigatione ac vana curiositate. Atque haec satia essent ad respondendun) litteris vestris: ad pleniorem tamen %t certissimam persuasionem, en vobis mittimus uberrimam expositionem orthodoxae fidei ecclesiae nostrae orientalia, quemadmodum actis continetur Hierosolymitanae (ut aiunt) synodi, quae iam a-temporibua multis, anno scilicet saluti» accurata 'consideratione coacta est. Quae quidem

•I si B.
•i i-f. iota», xm, an.
·) i νόώ' rirsOc B.

• Ks «usaplari archetypo quod exstat la coàke Bdiaburgeari C. additi» varietatibe» editioni» quae exstet in libelle eiteto μ 18-dB. Ambo eruat A et B. Continetor etiaas idea docuaeitna in codice laudato sancti seputeri IKII. fol. 31«; butas teas* laetiiam nsgtasi

ns·

: ' ; ·

ἑλληνιστ: χα! λατινιστί ἐν Παρισιὼ ἐν Ἰται ,αχοε'-φ, καί ἐνβιχόμενδν ἐστιν ἀποκομισθχίσαν καί "ri; τά αὐτόθι <ὑρίσκ<σθα: ,κα! Χαρ'ΛμΙν, ,κάντ»ὐθ«ν Ιχνη γνώναι χα! χαταλαβ«1ν ἀδιΛακτω τδ ἡμέτκρον τή ἀνατολιχή ἐχχλησία; «ὐσι^έ καί ὀρθόδοξον φρόχη^α- καί ai μέν ἄυγκαταν«ὐσητ καί ὑμαῖ -στέργονη τοὐτα; τοί παρ' ἡμών δοξαζομένδ'. , πάντω τδ jh» - ἔφισθ **μιδ'** ἡμών, καί **οὐδαμοῦ** βιάσφασι **πρὸς** ἀλήή- λ«υ; ircaː, 'Οσον {t scapi τών λοιπών idfev χαί" τά «ων τών ἐκκλησιών κα| τή δːοβθώσ<« τή ἱιρά μυσταγωγία; xai λτ^τουργία;, ιὐχιρή χ«1 βφδία ἐστι χαί ἡ τούηων δ^ρθωσι τ-νή · tvcnsetf *συν* dtqi γινωμένη;· irtstjifxa! ὡ ix τών Εκκλησιαστικών ἱστοριχών βίβλων δήλόν· ἐστιν, *Ιτ; Ithj* (tir xai τώξ·ι τινέ; παρηλλαγμέναι ήσάν τ« χαί *ιίαιν Α* διαφὸροι; τδποιή χαί ἐχχλησία:;, ἡ ἑνότη; 81 τή; **ἄληπτ** χα: ὁμσφροσύνη; ἅ«^! τά δὸγματα σώζϊται ἡ αὐτή. Λώη 81 *ἑ* Ιφομο; χαί προνοητή; τών1| ἁπάντων θιό , ὁ ἰνέλων πάντα; ἀνὔρώποο; σο»θήναι xai ti; ἐπίγνωσιν ἀληθιία; ἐλθιίν. γινίαθαι τήν r.tpî τούτων χφίσιν τι xai διάχριτιν κατά τήν l-tiav αὐτού θέλησιν ti; ψυχωφν.ή χα! σωτηριώδη χατάστασιν.

Τά πιστιυόμινα χα! φρονοὐμινα παρ' ἡμὶν το:; ανατολικοί; ἰρθοδόξοι; χριστιανοί;·

* Ὁρο;

Πιστιύοριν t!; ἑνα θ«δν ἀληθή, παντοκράτορα καί αὸριστον, πατέρα, υἱδν και ἅγιον πνιύμα· πατέρα ἀγίννητον :· υἱδν γιννητόν ἐκ τού πατρδ; πρδ αιώνων, ἰμοούσιον αὐτφ· πνιύμα ἅγιον ἐχ τού πατρδ; ἐχτιοριυόμινον, πατρ: καί υἱφ ἰμοούσιον., Ταὐτα; τά; τριί; ὑποττάσιι; ἐν μιά ούσιφ παναγίαν τριάδα προσαγορίὐομ«ν, υπδ πάοη; κτίσιω; it! ἰὐλογουμένην, δο χζομίνήν χα: πιοσκυνουμένην.

Ὁρο; β'·

Πιστ<ύομ<ν τήν θιίαν xai itpàν γραφήν «ίνα: ϋιοδίδαχτον, χα! διά τούτο ταὐτη άιιστάκτω; πιστιὐτiν ὀφιίλομιν, ούχ ἁλλω μέντα: ἀλλ' ἡ ὡ; ἡ καθολική ἐχκλησια ταὐτην ἡρμήνίυσι χαί παρέδωκι· πάσα γάρ αιρετικών βδιλυρία δέχοται μίν τήν θηίαν γραφήν, παριξηγί'ται *S'* αὐτήν μιταφοραί; xai ομωνυμία:; καί σοφίσμχσι σοφία; ἀνίλρωπίνη; χρωμένη, συγχέουσα τά ἀσὐγχυτα καί παίζουσα ἐν ού παικτοί . Ἀλλω; γάρ ἀν, ἀλλου ἀλλην ὁσημέρα: ntp! αὐτή; γνώμην ἐσχηχότο;, ούκ ἀν <!η ἡ καθολική ἐχχλησία Χριστού χάριτι ἰω; τή; σήμιρον ἐχχλησία μίαν γνώμην ἐχουσα παρ! κίστη»; xai àtl ὡσαὐτω **%ai** ἀπαρασαλιὐτω; πιστιὐουσα, ἀλλ' ἐσχίσθη δν ti; μὐρια καί αἱρέσισιν ὑπέκιιτο, καί μηδ' ἡν ἡ ἐχχλησία ἁγια στὐλη χα! ἑδραίωμα τή; ἀληθιία;'), ἀσπιλό τι χα! βυτίδο; χωρί ·), ἀλλ' **ἔχ**χλησία novrjptvομένων, ὡ φαἔν<τα: ! γ«γονυ!α ἀναμφιβόλω ἡ τών αἱριτιχών **ἔ**, ὠ! ούκ αἰσχύνονται παρά τή ἐκκλησία μανθάνβιν, ἐπιιτα τούτην πονηρώ; ἀποχρούιοθαι. * Ὁi**H**v καί τήν τή; καθολική ἐκκλησία μαρτυρίαν ούχ ἡττον τή; ἡν χίκτηται ἡ Asia γραφή abat πιστιύομιν ἑνό; γάρ καί τού αὐτοΟ ἁγιου πνεὐματο δντο; ἀμφοτέρών δημιουργού, ἰσόν ἐστι πάντω ■ὑπδ τή γραφή χαί ὑπδ τή καθολική ἐχχλησία;

expositio poatea fhteée et latine iPurisiia edite est anno 1676, nique credibile eut, enat iatfiic aaportetam etiam _npud vos reperiri. -Hahetis ergo unde Xoertiaatmé ndbeatia ac .percipiatis piim nostram terthodoxamque fidem ecclesiae orientalia. Atque ai et vos assensu quidem comprobaveritis nostras istas j>erauasiones.< unum profecto nobiseuin efficiemini, nec ullufa inter noa supererit dissidium. Ad reliquos vero ecclesiarum. mores ac ritus, neemm emendandum- sacri sacrificii peragendi ordinem quod attinet, id commode ac nullo negotio componetur; cum concordia Deo 'favente 'iam inita fucyit; quandoquidem vel ex ecclesiasticorum tflatorioorum operibus comperitur, inores quosdam et ritus in inversis locis ecclesiisque variasse et etiamnunc variare, corfbordia in credendo ac .sentiendo circa dogmata eddem permandhte. Det autem Deus, qui omnia inspicit iisque provident. qui quosvis homines vu|t servari et ad cognitionem veritatis venire I)c ut haec omnia ad divinum, ipsius beneplacitum excutiantur et decernantur in animarum utilitatem ac salutem.

Nos quidem orthodoxi orientales christiani Imec credimus ac sentimus;

Decretum I.

Credimus in unum Deum verum, oninipotenkpm iit immensum, patrem, filium et spiritum sanctum, patrem ingenitum, filium ex patre ante saeiùla genitum ei consubstantialem, spiritum sanctum ex patre procedentem, patri filioque consubstantialem. Itaque tres una in essentia personas sanctissimum trinitatem appellamus, quae ab omni creatura continuo benedicitur, glorificatur et ndoratnr.

Deoretum II.

Credimus sacram scripturarii a Deo fuisse traditam. eique propterva, non quidem ut libuerit, sed secundum ecclesiae catholicae traditionem et interpretationem adhibendam esse fidem «mni dubitatione maiorem. Hanc quidem universa recipit haereticorum colluvies, at sub metaphoris et aequivocationibns nec non et humanae sapientiae sophismatis perperam interpretantur: quae sunt distincta confundunt. a|gue in rebus ab ohini ioco alienis nugantur. Quippe si alteri atque alteri diebus singulis novus probaretur scripturae sensus, eadem ipsa per gratiam Christi, hactenus catholica non perstitisset ecclesia, unam eandemque retinens de fide sententiam, tllique semper eodem modo inconcusse adhaerens: sed in infinitas foret partes conscissa ac variis haereticorum sectis divisa: nec esset veritatis columna et firmamentum sancta ecclesia, neque immaculata ac sine ruga, sed congregatio improborum, cuiusmodi esse manifestum est conventum haereticorum, quos quidem non pudet ab ecclesia discere, ac deinde ipsam flagitiose expugnare. Quamobrem non minorem esse ecclesiae catholicae auctoritatem credimus quam sacrae scripturae. Enimvero utriusque auctor cum sit.

T iώθ· o®· H-
*) ervÂiy — ris *κIηIMa* , I Tim. HI, Λ.
·) «èΓΐέλο —* Eph. V. i7. Quae verb· aut. A.
*) *r, fXJfi*·. B.
·) Port rw»› aijttrtXAr Mditvr apud *μά-/.lata* rçv cHà Keie^Zrov.

') t Tini. It. 4.

* lisceni et octo illa, anas Mqauatar. decreta ex acti» desumpta sunt Hierosolymitanae synodi, quae granee cum versions Jí(ichaeli<) F(oscqnerst), e congregatio·· & Maori, Ord. S. Benedicti. prodierant Parisiis. IβTβ, in-'H·, sub tynodi IMMκιηιIκχκ titulo, atque ab interprete emendat· iterum easa ibidem an. 1478, inscripto Ayaodi /erosolymUotwM titulo. Hanc posteriorem editionem secutus est Harduiaaa, t. XI, sed ita at vmionNa passim ad graeca castigaverit; Hsrduisum vero ad verbqm exscripsit Mansi eum ia Suo SiÿplMMtto, tum ia ban aova daqrfiMWMS CoUwtiem· editione, t, XXXIV, ool IMt-lTOÜ: ubi decreta nostra a eoi. 1784 ad eaL 1766 ridere est. Ns lectores autem orambe repetita praegravaremus, textam passim emeudavimu, indicatis etiam aoriptarse patramqaa locis a Doaitheo, heram actuum Motors, adbibitis; cui operi ceuMbudo baud param nobis subsidium tulit editio I. B. Kimmel, Utri syattolici **IcMsa** oriaataKe, Isaac, 1848, p. 4M8-4M.

διδάσκεσθ®. ' Ἔπειτα ἀνθρωπον μέν δντινα οὐν λαλούντα ἀφ* ἰβυτοO ἐνδέχεται ἁμαρτήσάι χαὶ ἀπατήσ® MI ἀπιττηθήν®· τήν δέ καθολικά» ἐκχλησίαν ὠὶ μηδέποτε λαλήβασαν ἡ Χαλούσαν *ἀὰ* ἑαντή , *ΑίΧ* .ix . τού ⁶) πνεύματο τβύ θεού, 8 χχ! ΒιΒεΙσκαλσ·/ ἀδιαλείπτω εελουτεί ει τδν αἱ&νχ, ἰδύνατοκ πάντη ἁμαρτήσάι ἡ δλω ἀπατήσα: καὶ ἀπατηθήν®· ἀλλ\ έστιν ωσαὐτω .δἡ θεία -γραφή ἀδιάπτωτσ καὶ ἀένναβν τά κύρο ἐχτυσα.

"Ορο γ.

ΠιστεύομΓ. τδν ἀχρω ἀγαθδν (Hiv ἐξ ἀίρίου αὐ ἐξελίξατο ει δόξαν προορισ®, οὐ 8' «û ἀπεδΐκίμασεν ιί; κατάκρισιν παραχωρήσ®· ούχ βτι Bi τούτου ούτω ἠβουλήθη δ'.χΛώσαι. τούτου 8' ἀναιτιώ παραχωρήσαι κα!· χατακρίνα:. ιάνοι'κειον γάρ τούτο τφ πατρί τών 8λων κα! ἀπροβωπΟΛέ,πτη ') χαί θέλοντι πάνηχ ἀνθρωπον; σωθήν® xal ει έπίγνωτιν ἀληθειά ἐλθιν·) θεφ), ἀλλ' δτι τούτου μίν προείδε >χα?.ώ; τφ αὐτεξουσιω χρησομένσυ , τούτου 8i χαχώ , προσρίσα: ἡ χαταχρίναι. Ἐννοοῦμεν 8i Η,ν χρήσιν τού χύτι ουσίου ούτω , ὡστε τή θεία κα! φωτιστική χάριτο , ἡν καί προκαταρκτικήν προσαγορεύομεν, ο!ον φώ τοί έν σκότ|: παρά τή θεία; ἀγαθδτητο πίσ: χορηγούμενη τοί floukopivoi; ὑπείξα: ταύτη (χα! γάρ ού τού μή θέλοντα , ἀλλά τού θέλοντα ὠφελε!) χαί συγκατατεθήνα: έν οί; εκείνη έντέλλετα: πρδ σωτηρίαν οΰσιν ἀναγκαιοτάτοι , 8ωρείσθαι έπομίνω καί ἰδικήν χάριν, ἠτι συνεργούσα χα: ένδυναμούσα χα! έμμίνου; πρδ τήν τού θεού ἀγάπην, ταύτδν είπεϊν, πρδ ἀ θεδ; θέλει ἡμά ἐργάζισθα: ἀγαθά, ἀ χαί ἡ προκαταρκτική χάρι προσινΐτείλατο, ἀποτιλούσα, δικαιοί χαί προωρισμένου ποιεί- τοί δέ μή θέλουσιν ὑπακούσαι χαί συγχατατεθήναι τή χάριτι, χα: διά τούτο ούδ' S θεδ; ^ούλετά: ἡμά; ἐργάζεσθαι τηρούσι. χαί έν τοί τού σατανί έπιτηδιύμασι τήν ἡν παρά θεού εἰλήφασιν αὐτεξουτιδτητα ει τδ ἐργάζεσθα: ἐχουσίω τδ ἀγαθδν •ζαταχρωμένο::. γίνεσθα: τήν παραχώρησιν τι ἀίδιον κατάκ-ισιν.

Τδ δέ λεγειν τού παμμιάρου αιρετικού *ι τδν θεόν πιοορίζειν ἡ χατακ,οίνε'.ν μηδαμώ ιί τά ἐργα ἀπορλίποντα τών προοριζομένων ἡ χαταχρινομένων, μέρηλον κα: ἀνόσιον οἰδαμεν ἐμάχιτο γάρ ἀν ούτω ἡ γραφή πρδ ἰαυτήν, διά τών ἔργων τώ π:στώ διδάσκουσα τήν σωτηρίαν χα! τδν θιδν μίνον αίτιον ὑποθτμένη- κατά μόνην τήν φωτιστικήν χάριν. ἡν μή προηγησαμένων ἔργων παρέχ·:, δτιξαι τφ ἀνθρώπφ τήν τών θτι'ων πραγμάτων ἀλήθιιβν καί διδά αι, ὁπω οϋτο . έκιίνη σσγκατβτ«:*ή, »! jioùÀoïTo, χα! χοιήση ·) τδ ἀγαθδν καί ·ὑάρ·στον. κβί ούτω σωτν,ρία τυχίν· ούκ ἀναιρτί τδ θέλτιν ἡ μή θέλτιν ὑπακούσα: ἡ μή ὑπακούσαι αυτφ. Αλλά καί τδ τήν θιιαν θέλησιν αιτίαν ίτνα: τών χατακρινομέ'.ων ούτω; απλώ χαί ἀναιτίω , ποιαν ούχ έχ«ι μανίαν; ποιαν ούχ έπιφέρτι χατά τού θεού σνκοφαντίαν; καί ποίαν (i τδ ὑψρ ού λαλιί ἀδιχίαν χαί βλασφημίαν; Ἀπείραστον μέν γάρ χαχών τδ θειον·) χα! πάντων ἐξ ίσον έθέλον τήν σωτηρίαν, ὡ; μή έχούση χώραν τή προσωποληψία παρ' αὐτφ. οἰδαμεν, χαί τοί p<-[ιήλοι γενομένοι σχεύεσι διά μοχθηράν αυτών προαίρεσιν καί ἀμετανόητον *xapSlav ὠ δίκαιον* παραχωρεί'/ τήν χατάκρισιν δμολογούμεν. Κολάσεω 8' αἰωνίδυ ὠμδτητδ τε κα! ἀσπλαγχνια κα! μισαν-

•pintan nanetan, period» eot catholicam eey.leaixm •udierin ac aacnun acriptunun. Demde loquontem • aeipao homieem, quiaquia ille ait, <nntiogit errxr» et falli, quin et fallere: catholicaun vero ecclesieni. utpote a aeipau nunquatn, aed apiritua aancti. cuius magiateriu ad usque saeculi conauttimationem aba,-que iûtertniMione eruditur, illustratione.aut locutam aut loquentem errare nequaquam cqntingegoy potest aut omnino fallere ac falli; aed perpetuam habet perinde ac «aera scriptura firmitatem et auctoritatem. , ' |

Decretum IIj.

Credimus Deum optimum ab aeterno quos eie. git praedestinaiae ad 'gloriam ; quos vero reprobavit damnationi deputapse:. at non sic tu iHôà~justificare, hos autem sine eaipia reprobare voluerit, atque damnare (hoc enim a Deo .communi omniqm patre prorsus alienum, qtil quidem personarum nescit acceptionem, sed vult omnes homines' , salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire): aed illoa quidem praedestinavit, quos arbitrio suo bene usuros praescivit : quos vero male, dainhavit Hunc porro liberi arbitrii usum ita intelligimua. ut div*na quidem illuminatrit. gnitia. quain et praevenientem appellamus, ceu lumen in tenebris ab divina bitnitate omnibus impendatur: ac postmodum iis, qui obtemperare illi, atque ad ea. quae tanquam saluti pernecessaria haec ipsa praecipit, cooperari voluerint — neque enim non volentibus utilia eat. aed solum volentibus. — peculiarie · gratia subministretur. quae cooperando nobia vireeque praebendo, atque ad Dei amorem, |d eat ad ea quae vult Dens et praeveniens gratia monuit bona facienda perseverantiam impertiendo, iustoa nos facit | et praedestinatos: ijs vero qui gratiae consentire et cooperari noluerint, ac proinde quae a nobia exigit Deus praetermiserint, suoque arbitrio, quod, ut bonum voluntarie, facerent, a Deo acceperunt, ad gerendum satanae morem abusi sunt, in reprobationem cedit et aeternam damnationem.

Quod vero scelestissimi aiunt haeretici, Deum nullo prorsus respectu ad praedestinatorum reprobonunve opera illos praedestinare, hos damnare, abomina.ndum ducimur et sacrilegum: aecum enim ita scriptura pugnaret, utpote quae fideli saluteib ex operibus statuit. Deumque solum huius esae auctorem supponit, per solani illuminatricem gratiam, quam quidem nullis praecedentibus operibus exhibet, rerum divinarum homini veritatem ostendendo, eumque qui adsentiatur illi, si voluerit, atque ad opera bona Deoque accepta, quibus salutem assequatur, incumbat, edocendo. Tion aufert illi* velle aut noti veHe obedire vel non obedire!). Sed et hominum ita simpliciter ac sine causa damnatorum auctorem stattiere divinam voluntatem, insania quanta? Quae maior Deo inseratur ealumnia? Quanta in supremum nunlen iniuria? Quante bltuphemia? Quippe intentatorem malorum esae Deum et omnium ex aequo salutem velle, ceu apud quem personarum acceptio nulla est. cognoscimus, et his qui pravis voluntatibus ac secundum impaenitens cor vasa in contumeliam evasere, .damnationem iuate decerni confitemur. Aeternae quteni punitionis. Immani-, tatis, ducitiac et inhumanitatis nusquam diximus

'ï roi oui. A.
■| ii.vpoutvio/vnrt. ft. I Pelr. t. 17..Iïoω. II. It.
·) PrAovri — rÀtffir. I Tim. II, 4.
⁵) Apud DixilWmu. r.-lpvnxoïç. el, *xtitat r'y r*». r r*.* *xt^eÀa/φ.* <ά oodro» *capitr hiibetw,* in tertio niminu» fiqûl<* I'yrilli I.nexria ooηώβεïoηie. contra qiinm Itaritbei confcoeio praelpne dirigitur.
•j itoojuffi B.
·) *f.xfiptuirov* ·-: ru Prior. In». I, IA

') It· quideui ad verbum. Svupiim />rw« n»»« *adimi/ farattuttm anIHtratli re/* id /Mvjm <hWemperii#»frm.

θρωπία αίτιον ούποτ' έφαμεν4).τδν Μέν, τήν χαρείν •ηίνεσθαι έν ούρανφ έπί ένΐ μετανοοΟντι άμαρτωλφ άποφηνάμενον*). Μή γένοιτο. ήμά^ οδτεε mersbeot* ή έννοήσαι, έω άν έαυτών έσμχν άναθέμαπ δέ αΐωνίφ χαθυποβάλλομιν τού τά τοιαύτα xai λέγσντα χαί φρονοΟντα ,'χαί χιίρου <πάντων άπίσϊων' νινώσχομιν.

'Ορο δ'.

Ilioràùopsv τδν τρισυπόστατον θ»4ν, τόν πατέρα, τδν υΐδν χα! τδ άγιον πνούμα, ποιητήν »Ιναι ^ρατών τ« πάντων xol άορατων χαΐ άόρατα μέν τά 4γγ··λιχά δυνάμει ,, ψύχά τ» λογ·^ χαί δαίμονα (Η χαί μή τοιούτου αού (δαίμονα , ;ώ αύ«1 xpoatploti ίδίφ tfrttpov έγένοντο, ό θιδ πβποιηΜνή όρατά δ* ούρανδν χαί τά ύπ' ούρανόν. "Οτι δέ φύσιι -άγαώδ ό ποιητή , έποΐησχ χαλά'λίαν πάντα όσα έποίησχν*), ούδέ δύναταil) ποτι χαχού ποιητή ιίνάι. Ei βέ τι χαχόν, ταύτδν «ίπ«ίν άμάρτημα, γινόμενον έναντίω τή θχία θ»λήσ·Ϊ έστιν έν ,τφ άνθρώπφ ή τφ βαίμονι (άπλώ γάρ έν τή φύααι χαχδν ούχ οϊδαμχν), έχιίνο ή τού άνθρώπου ή τού διαβόλου' »ίναι. Κανών -γάρ έστιν άληθή χαί αδιάπτωτο , χαχού τόν θΰόν μηδαμώ είναι δημιουργόν', μήτχ μήν δλω διχαίφ λόγψ ζτού IkeO χαταψηφίζισθαι.

"Ορο s'.

11.στιότμ«ν πάντα τί όντα, είΐτε δρατά είτε άόρατα, ύπδ τή τού θεού ζυβχρνάσθαι προνοία · τά δέ χαχά ή χαχά προειδέναι .μέν τόν θεόν χαί παραχωρεΐν, ού μήν χαΐ προνοητήν tlvat τούτων, data! μηδέ ποιητήν ήδη γεγενημένα δέ έσθ δτ« έπευθύνεσθαι πρό τι χρήσιμον ύπδ τή άχρα άγαθότητο , ού ,ποιούση μέν, έγχεντριζούβη βέ πρό τό χρείι ίν , ώ οϊόν τ« έχείνοι .5* 'Εχθειάζειν δέ, άλλ' ούχ έξι ζ«ιν όφείλομεν τήν θείάν πρόνοιαν, έν τοί άπορρήτοι χαί μηδ' δλω άποκαλυφθείσι χρΐμασι ή).. Τά μέντοι παρά τή θΙφ· γραφή παραΐέδομέγα περί αύτή , ώ . συντείνοντα πρδ ζωήν αιώνιον, δ«Ιν εύγνρίμόνω άνερευνάν χαί έπομένω ται πρώται περί θεού έννοιαι άνενδοιάστω έχλαμβάνειν.

"Ορο ς'.

Ιιιστιύομίν τόν πρώτον άνθρωπον χτισθέντα παρά θιοϋ έν παραίιίσφ π»πτα .$νχ:, δτι χαί παριΐών τήν θιίαν έντολήν τή τού δφιω άπατηλή συμβουλή έπ«'ιθάρχησ«· χάντ«ύθ»ν άναβλύσαι τήν προπατοριχήν αμαρτίαν τή διαίοχή, ώστ· μηδένα χατά σάρχα γ«νάσθαι, δ τδ φορτιον ούχ έπιφέριι τούτο χαΐ τού χαρπού αύτή ούχ αισθάνεται ίν τφ νύν αίώνι. Καρπού δέ φαμιν χα! φορτίον, ού τήν άμαρτίαν, οτον άσέβχιαν, βλασφημίαν, φόνον, παιδχραστχίαν, μοιχείαν, πορνείαν, έχθο ·), xai «I τι (rspov ύπδ μοχθηρέ προαιρέσεω ίναντίον τή θείφ θιλήσΜ γίνεται, ούχ ύπδ φύσεω (πολλοί γάρ τών τε προπατόρων χαΐ προφητών xai έτεροι μυρίοι ίσοι τών ίν τή σχι| χαί τή άληθείφ, δ τ» θείο πρόδρομο χα! χατ' έξαίρετον λόγον ή τού θεού λόγου -μητήρ χαί άειπάρθενο Μαρία, τών τοιούτων χαί τών όμοιων τούτοι πλημμελημάτων ούχ έπειράθησαν), άλλά τδ παραχείσΜι ήμίν τδ χαχόν, χαί ή 4π«ρ ώ ποινήν τφ άνθρώπφ διό τήν παράβασιν δέδωχεν ή θεία διχαιοσυνη, οτον ιδρώτα τών πόνων, θλίψει , σωμεπιχά άσΛνεία , ώδίνα τοΟ τίχτειν, χαί τέω τδ ζήν ίν τή παροιχίφ έπιπόνω , χαί τελευταίον τδν σωματικόν θάνατον.

4 οίτιοι, *φαμιν* B.
•) <T Luc. XV, 7.
·> Y. Ges. I. 81.
·> drrew' ^eidyrai Λ.
·> Roe. XI, 88.
•) Verbe *xtuttfearHu», mijjtln, xfnltir'* cm. B; <d. fiai. V, 1».
') rè π«ρανίο*·> ia<v ri araxdv, «ot spat Biuilhom •au habsatar neqae la A.

eoiorem esse Deam,| »uoer une peccator· paeuitentiam agente i» caelo galdium Maerentem. Abait a aobi» ita credere et cogiQr·, quamdiu nostri eompotes sumu»; immo vero talia dicentes ac sentientes anathemati sempiterno subiicimae et cunctis infide-.libus peiores agnoseimu·.

v Decretum IV. 8

Credimus Deum in perlonis trinum, patrem, A filiüiil et spiritum, sanctum, visibilium aS' invisi-.bilium esse conditorem:, invisibiliqm quidem, quae— ■Utat angelicae virtutes, animae rationales et daemones y— .quamquam Deus tales, daemones non febit,vqualq· postei voluntate sua-freti eunt, — visibilium autemv quae sunt caelum et ea quae sub cáaáh-sunt. Quia Vero natura bnfras est creatop, vnfte Amne fecit' quaeeumqus fecit,'nec potest opifex esse .malorum. Si quod vero malum, videlicet peccatum, quod finira divinam voluntatem ait, in huminêî^el daemons deprehenditur — simpliciter enim nullum in naturii malum agnoscitur, — hoc vel ab homine est'vel a diabolo. Vera quippe iiixta ac firmissima est haee regula, malum ner* a Deo usquam fieri, nec absque iniuria pesse illi ullatenus adseribi

Decretum V.

.Credimus res o'tnnes cum visibiles tum iniisibiles Dei- providentia gubernari, Deum vero mala iit praesciat et permittat, eorum tamen, qua mala sunt, hatfdquaquam erae provisorem uti nec opificem. Quae vero iam patrata ‡sunt, ab summa bonitate in finem utilem quandoque ordinari, non' illa faciendo, sed pro modo uniuscuiusque ad aliquid melius dirigendo. Haee porro divinae décréta providentiae eiusdemque .incomprehensibilia adorare iudicia debemus, non investigare. Quamquam et ea quae apud sacram scripturam nobis de illa tra-**ditas**\iét,*.'cpu ad vitam aeternam conducentia, bona ménte perscrutari iliaque proinde iuxta praestantissime» de Deo notione» absque haesitatione interpretari debemus.

Decretum VI.

('redimus primum hominem a Deo creatum in paradiso recidisse, cum neglecto divino praecepto serpentis fraudulento obtemperavit consilio; indeque originale peccatum ceu haereditarium profluxisse, quatenus carnali propagatione hunc in mundum nemo prodeat, quin huius et pondu» secum afferat jrt .fructus in hoc saeculo persentiat. Hos porro fructu·, hoc pondus non peccatum quidem intelligimus, uti impietatem, blaspheiniam, homicidium, sodomiam, adulterium, fornicationem simultates, et si quid aUud divinae contrarium voluntati ab voluntate prava, non autem a natura committitur (cum et patriarchae et prophetae non pauci aliique innumeri non modo sub legi· umbra, sed etiam sub yeritate gratiae, uti divinus praecursor atque imprimis verbi divini mater ac semper virgo Maria nullum istorum aut huiusmodi experti sint peccatorum), sed mala nobia adiaoentia, et ea omnia, quae divina iustitia homini ceu poenam indixit, nimirum sudore· laborum, aeramiMU, corpori· inflhnitate·, dolore» in partu, denique vitam in hae peregrinatione laboriosam, et quod cumulus eet omnium, mortem corporalem.

'Ope; JT

Πιστιύομιν ,τδν υιόν. τοϋ θιοϋ, .τόν κύριον ήμβν Ίησούν'Χριστόν χένωσιν ύπσστήν», vcOv' έστιν,. έν τή tSif ύποστάβιι τήν άνθρωπίνην σάρϊα προσιιληρέν« έχ κνιύματο; 'αγίου ΐν τή γαστρί τή . άιικάρ-.Μνα? Μαρία , συλληφθέχτα χβέ ένανθρωπήσαντα, γρΛηΗΑα χωρί; τοϋ "δούναι πόνον ή ώδινα; τή ίδί? κατά σάρκα μητρί ή τήν πάρ&ινίαν αύτή; βιασαΐσΜ, παθόντα, ταφέντα, άναστάντα έν δόξή τή τρίτη •Κατά τά» γραφά *), άνιλβόντα ιί; τοϋ» ούρανού; χα! καθιζόμινον έχ διξιών τοϋ θιοϋ χαί πατρός;, 8ν χα: ιίροσδοχώμιν έλιυσόμινον χρίναι ζώντα; χαί νιχρού;.

„ . * Όρο; η'.

Πιστιύομιν τόν κύριον ήμών Ίησούν Χριστόν μόνον μισίτην γιγονένβμ, χα! δόντα έαυτόν λύτρον πιρ! πάντων 'τήν χαταλλαγήν διά τοϋ ίδιου αιματο; πι-•ποιηχένα: άνάμισον θιοϋ χαί άνβρώπων, χαί αύτόν χηβόμννον τΑν ίδιων ιίναι παράκλητον χαί ίλασμόν πιρ! τΑν αμαρτιών ήμών. Έν ταί; πρό; αύτόν μέντοι έντιύξισι χαί αίτήσισιν ιίναι, πρισβιυτά; του; άγιου; φαμέν χαί πρό πάντων τήν πανάχραντον μητέρα αύτοϋ τοϋ θιοϋ λόγου, τοϋ» τι άγιου» άγγέλου;, ού;') χαί π^οστατούντα; ήμών οϊδχμιν, άποστόλου» προφήτα;, μάρτυρα;, όσιου; χα! πάντα^ οδ; έχίνο; έδόξασιν ώ; πιστού; αύτοϋ θιράποντα;,· -οί; συναριθμούμ»ν. χαί του; άρχιιρίβ; χαί Ειρι'ι; ώ» παρισταμένου; τφ θιίω θυσιαστηρίφ χαί τού; άοιτή διαφέροντα; διχαίου; ' άνδρα^ ' ιύχισθαι γάρ ΰΜρ άλλήλων χαί πολύ ισχύιιν τήν δέησιχ. τοϋ διχαι'ου·), χαί μάλλον άχοϋιιν τό,ν θιδν τών άγιων ήπιρ τών έν άμαρτίαι; έγκαλινδουμένων, έχ τών ιιρών διδασχόμιθα λογιών. <>ΐ μόνον δέ έτι όντα; έν τή παροιχίφ τού; άγιου» μισίτα; χα! πρισβχυτά; ήμών πρό; θιδν όμολογούμιν, άλλά χα! μιτά θάνατον μάλιστα, δτι χαί τών έσόπτρων λυθέντων4), χαθαρώ; έποπτιύουσι τήν άγίαν τριάδα, τό άπ»ιρον έχιίνη; φώ; τούτών έν τφ νφ τίθησ: τά ήμέτιρα- ώ; γάρ τού; προφήτα; έν τφ αίσθητφ ίνία; σώματι ούχ άμφιβάλλομιν ιίδέναι τά έν ούρανφ, δι' Αν τά μέλλοντα έχρησμωβότουν, ούτω χα! τού; άγγέλου; χα! τού; ώ; άγγέλου; γιγινημένου; άγιου; ιίδέναι τά ήμέτιρα τφ άπιίρφ τού 8-ιού φωτ! ού · διστάζομιν, άλλά μάλλον άνινδοιάστω; πιστιύομιν χα! όμολογούμιν.

V Όρο;

Π.ττιϋομιν μηδένα 3<ι>ζισΐ>αι άνιυ πίστιω;· χαλσύμιν δέ πίστιν τήν ούσαν έν ήμίν όρύπτάτην ύπόληψιν πιρ! ιάιού χαί τών ι>ι:ιων, ήτι; ένιργουμένη διά τή; άγάπη;, ταύτόν ιίπιίν διά τών ϋιίων έντολών, διχαισί ήμά; παρά Χριστ ύ, χα: ταύτη; άνιυ νφ θιφ ιύαρχστήσαι άδύνατβν.

Όρο; ί".

Πιστιύομιν τήν λιγομίνην, μάλλον δέ τήν ούσαν άγίαν χα&ο^ιχήν χαί .άποστολιχήν έχχλησίαν, ιί; ήν χα! πιστιύιιν διδιδάγμιβα, πάντα; του; έν Χριστφ πιστού; χα^όλού πιριέχιιν, οΕτινι; δηλονότι ιίσέτι χαί νύν έν τή παροιχίφ δντι; ούχ έρθασαν έν τή πατρίδι άποδημήσαι. Μηδάμώ; δέ συγχέομ*ν τήν έν τή παροιχί? ναύτην έχχλησ(αν τή έν τή. πατρίδι. διά τό ιίναι τυχόν, ώ» φασί τινι; τών αίριτιχών, χαί τών δύο τά μέλη πρώβατα τού άρχιποιμένο; #νού χαί χαιέαγιάζισέέαι ύπό τού αύτού άγίου πνιύματο;· άτοπαν γάρ άμα ια! άδΰνατον, έπιδή ή μέν έτι πυχτιϋχι χα! έν τή όδφ έστιν, ή δέ τροπαιοφορίι χαί έν τή πατρίδι άποχατέστη χα! τδ βραβίον ιίληφιν. Ήστινο; χαέέολιχή; έχχλησία; έπιδή <>νητδ; άνθρωπο; καθόλου χαί άΐδιο; χιφαλή ιίναι ού δύνα-

Decretum-VII .

Credimus filium .Dei domiqum nostrum· lesum . Clfristuta exinanlvime Mmetipeum» id Mt, humanam .earnem in propriam amumpaiaae personam. Marina ^semper virgini* in utero da spiritu sancto, conceptual at incarnatum, abaque ullo matris labore nut*' dolore aut virginitati* eius laesione natum, possum, ^aepultum ; buncque die Idrti* secundum scriptura» ' gloriosum resurfexisM, in caelum aaceddiaae et a 'dextri* Dei patria considere, atqfie ad'vivos tnortuoaque iudicandbs exspectamus adventurum '

Decretum VIII.

Credimu* -dominum noatrum lesutu Christum solum esse mediatorejn. neque ipsum dedinne pretium pro omnibus, ,ac per proprium sanguinem Deum inter et homines fecisse reconciliationem, quin et sollicitum suorum esse advocatum ac pr<> pecpatis nostris propitiationem. Ad deferendas vero apud ipsum orhtiones ac petitiones nostra* intercessore* dicimus ease sancto* ac prae omnibus immaculatam eiusderti verbi divini matrem„ nee non et sanctos angelos, quos scimus nobia ease praepositos, apostolos, prophetas, martyre*. «ancto» et quoscunque ceu fideles servo» suos glonficavit. in quibus episcopos et sacerdotes, tanquam Dei altare circumatantM, ceterosque homines iustos virtutibus eximios numeramus: Enim vero orandum esse pro invicem, mifltumque valere iusti deprecationem ac sancto» a Deo audiri magi* quam qui in peccatis volutantur, sacri* « paginis didicimus. Sancto* autem non solum dum ' in terri* agunt, nostros apud Deum oratores et mediatore* esse profitemur, sed et post mortem maxime, quando sublatis speculis sanctissimam trinitatem clare con-. tefnplantur, cuius et Infinito in lumine e* quae apud no* geruntur agnoscunt. Quemadmodum enim propheta* sensibile corpus gestante* e* scivisse, quae in caelo fiunt, non dubitamus, unde et futura vaticinabantur, ita et angelos et aequatos angelis sanctos in infinito Dei lumine videre nostra non modo non ambigimus, at etiam firmiter credimus et confitemur.

Decretum IX.

Credimus neminem sine fide salvari: fidem autem appellamus certissimam, quae in nobi* est. de Deo rebusquo divinis persuasionem^ quae quidem operans per caritatem, id est, per divinorum mandatorum observationem, iustifieat nos apud Christum et sine qiia nemo potest placere Deo.

Decretum X.

Credimus ecclesiam nomine quidem, magis autem re ipsa sanctam catholicam et apostolicam. in quam et credere docti sumus, omnM prorsus in Christo fidele* comprehendere, eo* videlicet, qui ad patriam nondum pervenere, add etiamnum peregrinantur in terris. Nequaquam vero hanc, quae in via, cum ea, quae in patria Mt, ecclesiam confundimus, quod forte, quemadmodum quidam dicunt haeretici, binarum'ecclesiarum membra sint ove* principi* pastorum Dei et ab eodem spiritu sancto sanctificentur. Id enim absurdum ac impossibile. Cl(m altera quidem adhuc in via militet, altera bravium acceperit et in patria collocata triumphet Huiu* autem catholicae ecclesiae cum univenim ac perenniter caput esse mortalis homo non possit.

■) Itor. XV, a, 4.
' ') «ft ' rse; A.
·) lac. V, Iβ.
·) twv icWsrwr, et I Cor. Xtfl. IS.

• ^at, αὐτδ δ κύριο ἡμΑν ιησού Χρστδ έστι χιφα-/.ή χαί αὐτδ .τού οἴαηα Ιχών ἴν τή τή 'έκκλησία χυβ«ρνήσ«ι πηδαλιούχε διά τών άγίων πατέρων. Καί διά τούτο τοί χατά μέρο έχχλησίαι , κυρίω ' ούσαι λ έχχλησίαι χαί ~ κυρίω .' μ*λών συνισταμέναι , ήγουμένου χαί ήο'.μέχα λαί.δλω; ούχ έν χαταχρή-ν ι, $λλά κυρίω Αρχά χαί χοφαλά τού έπισχόπού › ithjxo ~ πν«θμα τδ άγιον, «ί τδν τή σωτηρία ήμών άρχηγδν χαί τ|λ«ιωτήν Α^ορώσα; χαί «ί αὐτδν τήν , ένέργεαν τή χατά τήν κιφαλήν χορηγία; Αναβιβα-'ζ^σα δηλονδτ·..

'Κπχιδή δέ μ«τ_ά τών άλλων άσιβ«ιών Ιδοξι χαί τούτο τοί ^ριτιχοί I), δτ: τυχδν ταύτίν έστιν («ρϊύ Απλώ χαί άρχι«ρ«ύ , χαί ΐυνατδν μή «ίναι Αρχ:«ρέα ' ^χαί δ:ά'τ:νων ί«ρέων τήν έχχλησία,ν χυβίρνάσάαι, χα! ούχ άρχιιρχφ , αλλά χαί ί«ρ«ΐ δύνατα: χιιροτονιίν !«ρέα, χαί- πλ«ίόνα !«ρ«ΐ; χ«·.ροτον«ίν άρχκρέα, χαί ταύτη τή χαχ»ντρ«χ«ία χοινωνδν «ίναι μ*γαλορρη-μονούσι χαί τήν άνατολιχήν έχχλησίαν '), φχμέν χατά τήν άνωνΗν έπιχρατήσααν γνώμην τή Ανατολική ίχ-χλησήι,' δτ: τδ τού ίπιρχόπου Αξίωμα ούτω έστιν έν τή «κχλησί ι Αναγχαίον, ώστ« χωρί αὐτοΟ μή δύνασ-*α: μήτ« έχχλησίαν μήτ« χριστιανόν τινα ή «ίναι ή δλιο λίγ«σΐ>α:. αὐτδ γάρ ώ Αποστολικδ διάδοχο τήν χάριν τήν δοθεσαν έκ«ίνψ παρά τού χυρίου «ί τδ δισμιίν τ< χα! λύ«ιν χωρών έπι<Ησ«ι χαί έπι-χλήσ«ι τού παναγίου πν«ϋματο Αλληλοδιαβύχω λα-ρών, ζώσά ίστιν «ίχών τοΟ (Ηοϋ έπ! τή γή xqd μ«>Η£«ι πληρ«στάτη/ίν«ργ<!α1; τού τ«λ«ταρχ:χού πν«ύ-' ματο πηγή πάντων τών μυστηρίων τή καθολική; έκκλησία , δι' ών σωτηρία , ίπιτυγχάνομιν. ' ΟΟτω δέ αὐτοΟ τδ άναγχαίον έννοοϋμ«ν ἴν τή έκκλησ.ίφ, ώ έν τώ Ανθρώπφ τήν Αναπνοήν χα! ἴν τφ χδσμφ τδν ήλιον. "(ΚΗν χαί τισί χομψώ -πρδ έπαινον τού ΑρχκρατιχοΟ αξιώματο «Γρηται- 'Ο τ. ί!«δ έν τή ούρανίφ τών πρωτοτόκων έκκλησή χα: ήλιο έν τφ χδσμφ, τούτω έκαστο άρχι«ρ«ϋ έν τή χατά μέρο έχχλησίμ, ώ δ:' ού τδ ποίμν:ον λαμπρύνεται. Θάλπ«ι χαί ναδ θ«ού γίνιται ·).

"Οτι δέ Αλληλοδιαδδχω τδ τή έπισκοπική μέγα μυστήριον χα: Αξίωμα δίδοται μέχρι ήμών, φαν«-ρόν*). Ό γάρ χύριο «ίπών «ίναι μ«θ· ήμών «ί τδν αιώνα, «ί χαί χατ' Αλλου τρόπου; χάριτο καί θ«:'ων «ύ»ργ«τημάτων έστι μ«θ' ήμών, Αλλ' ούν χυριωτίρφ τρόπφ. διά τή έπισχοπιχή τ«λ«ταρχία οίκωούται ήμά καί σύνιστιν ήμίν, καί ,διά τών ιιρών μυστη-ρίων ένούται ήμίν, ών πρωτουργό έστι χαί τ«λ«-τάρχη διά τού πνιύματο ô έπίσχοπο , χαί ούχ έφ αίρ«σ«: ύποπ*σ«!ν χαί διά τούτο χαί Ααμασκηνδ ·) τ«τάρτη έπιστολή πρδ Άφριχάνου έλ«γ«, τήν κα-Μλ υ έχχλησίαν τοί έπισκόπ^ι γ«νικώ έπιτίτράφ-,Va:. Κα! Κλήμη πρώτο .'Ρωμαίων έπίσχοπο χαί. Εύόδιο έν Άντ:οχ«ία χαί ΜΑρχο έν Άλ«ξανδρ«ία Ηέτρου διάδοχοι δμολογούνται· καί Στάχυν ἴν τφ τή Κωνσταντινουπόλιω θρόνφ δ θεο; Άνδρέα άντ' έχιίνου χαίΗστησι, χαί έν τή μ«γάλη·) άγίφ πόλ«: Ίιρουσαλήμ δ μέν χύριο Ιάκωβον πθι«ί, μ«τά -δέ 'Ιάκωβον έτιρα έγέν«το χαί μ*τ' έχιίνον άλλο άχρι ήμών- καί διά τούτο χαί Τ«ρτουλλιανδ έν τή πρδ Παπιανδν έπιστολή') πάντα 'του imσκόπου άποστολιχού δωώάχου χαλ«ί. Τούτων τήν διαδοχήν καί τήν Αποστολικήν Αξίαν χα! ίξουσίαν

oαμόέ Ό»έ ipM domina» mutor leoni Ch^otii», Ot' in eino gubernatione elavuta ipae tenena hano sanctorum patrum ministerio gubernat; ac singulis proptèréa ecclesiis,'ι quae, proprie ecclesiae sunt atque eius, inter· membra vere locum obtinent, praepositos, ac pastoroa, qui nequaquam abusive, sed verissime capitum inster illis praesint, episcopos spiritus sanctus posuit, qui quidem in auctorem et consummatorem nostrae salutis adspiciant, et a&~ eum hanc, quam pro ratione capitum impendunt, operam referant.

Quod vero ad impietates ceteras addidere haeretici, Aon alium esse episcopi quam simplicis sacerdotis gradum posaeque absque episcopis ecclesiam esse et a quibusdam sacerdotibus, gubernari, item non ab episcopo dumtaxat, 'sed, etiam ab sacerdote posse sacerdotem ordinauri, quin et a pluribus sacerdotibus episcopum; atque eiusdem impietatis participenr esse deblaterant orientalem ecclesiam, idcirco iuxta eam quae a principio in orientali ecclesia obtinuit sententiam planius dicimus, ita necessariam esse in ecclesia dignitatem episcopalem, ut, ea submota, neque ecMesia no,que christianus aliquis esae aut dici possit. Quippe apostolorum successor episcopus impositione manuum et sancti spiritus invocatione datur sibi a Deo ex successione continua ligandi aolvendique potestatem cum acceperit, viva Dei imago eat in terris et auctoris sacrorum spiritus operationis participatione plenissima, fon» omnium ecclesiae 'catholicae sacramentorum, quibus ad salutem pervenimus. Porro quam homini respiratio et sol mundo, tam necessarius in ecclesia nobis videtur episcopatus, I'nde et ad episcopalia dignitatis encomium pulchre nonnulli dixere, quod Deus in caelesti primogenitorum ecclesia est et sol in mundo, hoc in sua quemlibet ecclesia episcopum obtinere, utpote qui gregem suum illustret, foveat, et Dei templum efficiat.

Transiisse autem successione continua ad nos usque magnum episcopatus sacramentum et dignitatem, manifestum est. Cum enim dixerit dominus, futurum se nobiscum usque ad consummationem saeculi, ut aliis nobiscum sit gratiae beneticiornmque suorpm modis, praeatantiori _ tamen modo per sacram episcopatus potestatem nobiscum est, in nobis habitat et per sacra mysteria no\is unitur, quorum primus minister est episcopus, inutm et per spiritum sanctum auctor sacrorum constitutus, neque haereai succumbere nos permittit; ac propterea Damascenus quarta ad Africanos epistola dixit, universam ecclesiam fuisse episcopis absolute commissam. Et Clementem primum Romae episcopum, et Evodium Antiochiae et Marcum Alexandrine, Petri successores fuisse nemo non confltetuv. Item et divus Andreas Htaohyrn in throno Cottetantinopoliteno suum in locum suffecit. Item in magna civitate sanet» lerusalem lacobum ipse dominus constituit, laoobo deinde alter et huic deinceps Uter ad nos usque successit. Vnde et Tertullianus epistola ad Papianum episcopos omnes apostolorum vocat successores. Horum

*) τοί «φτιοωί τοί Λο-οιΆω D.

*) Post /sxtvs/sv addit D: ον Iwire *καί* τὸ ὡχατοτ s> ,, ,οιοτ *ανγγίγοαΜαί Κνφλλψ.* qua utique de csaeu espnt drciumni sb l'yrillo coaoeriptnm ect.

'l ναό Srov y/rvr», *et.* Π ('or. VI, Iβ.

·> Mstth. XXVIII, ».

*) TstaB Dmaasoeai epistohua ignoruras. Sententia vero head sk huius aMate doctor!» abhorret, et eet riaaile qàiddaat *Jje woof.* I, ta-, et ΠΓϊë,

·) grpdtf rarvts B.

'l Kfistotaua sos uoriauu; ad nenteui Tertullisal quod attinet, *at. Da /ntaerift.,* cap. SS.

aal Εὐσέβκο ᵣ Παμφίλού μαρτυριί?'xai Απλώ ci πατίρβ 'μαρτυρούσιν, οδ πιριττδν έγκαταλέγιιν, qol ' ή κοινή aal Αρχβιοτάτη τή; χαθολ;κή; έχχλησία συνήθιια βιβα-.οί. Λ . ,

' .

"Οτι δέ /^ι«φέρ«ι τδ Ιπισκ;π:κδν . Αξίωμα τού. άπλΛ^ δήλον ' 6' γάρ ιιρ«ύ; χχιροτηνιίτα: ύπδ τού έπισκόπου, έπίσκοπο δέ ού χιιροτονίίτα·.' ύπδ ' ιιρέω , Αλλ' ύ^ιδ δύο ή τριών Αρχιιρέων, ώ ώ αποστολικδ βούλιται κανώνι). Καί ό-μέν ιιριύ έκλέγιται ύπδ τού έπισκόπου, δ δέ άρχιΐριύ ούκ έκλίγιται ύπδ τών ιιρέων ιΖτουν πρισβυτέρων, ούτ' έκλεγήτα; ύπδ πολιτικών Αρχόντων, Χίν καί Αριτή διαφέρωσιν, ' άλλ' ύπδ τή ^βυνόδου τή Ανωτάτω έκκλησία τοΟ' κλίματο ' έκίνου, έν φ κιί αι ή πόλι ή δι ομένη τδν* χιιροτονήββ)σόμινον, ή τούλάχιστσν ύπδ τή συνόδου τή έπαρχία έκιίνη , έν φ διι γίνισθαι τδν έπίσκοπον. ΕΖ δέ ποτι χα! ή πόλι έχλέγη. άλλ' ούχ Απλώ - ή γάρ έχλογή τή συνόδφ Αναφέριται, καί «Ϊ μέν δόξή ') τάύτην κατά κανόνα καλώ έχιιν, ό έχλιχθιί πρδβάλλιται διά τή χιιροθνσία μέν τών έπισκόπων, τή έπικλήσι; δέ τού παναγίου.πνιΰματο; ιί δή μή, δν βούλιται ή σύνοδο , έκιίνο; χαί προβιβάζιται. Καί ό μέν ιιριύ ιί έαυτίν σφζι; τήν ήν ιΖληφιν έξουσίαν καί χάριν τή; ιιρωσύνη , ô έπίσκοπο δέ καί έτέροι» μιταδιδωσι. Καί δ μέν ήδη λαβών τδ τή ιιρωσύνη Αξίωμά ύπό τοΟ έπισκόπου, βάπτισμα μόνον τιλιί τδ Αγιον καί ιύχέλχιον, ιιρούργιί τήν άναίμακτον θυσίαν καί μιταδιδωσι τφ λαφ τδ πανάγιον σώμα καί αίμα τού κυρίου ήμών Ιησού Χριστού, χρϊιι τού βαπτιζομένου τφ άγιφ μύρφ, στιφανο! τού κατά νόμον γαμούντα; ιύσιρι:;, ιΰχιται,υπέρ τών Ασθινών·) καί ύπέρ πάση σωτηρία; καί άληθιία; έπιγνώσιω πάντων Ανθρώπων, έξαιρέτω S' ύπέρ τή; τών (ύσιβών ζώντων καί τ·θν·ώτων αφέσιω καί αυγχωρήσιω τών αμαρτιών ·ΐ δέ καί δοκιμή καί Αριτή διαφέροι, λαβών έξουσίαν παρά τού έπισκίπου, διορθοί τού; πρδ; αύτδν έρχομένου; ιύσιβιί; χαί «ΐ; τήν πρδ; κτήσιν τή; ούρανίου βασιλιία δδδν ποδηγιτιί xai κήρυξ τού ιιρού προχιιρίζιται ιΰαγγιλιου. Ό δέ Αρχιιριύ xai τούτων Απάντων διάκονό έστιν ιέπιδή αύτό; έστιν, ώ ιιρηται, πηγή τών iHiων μυστηρίων χαί -χαριβράτων διά τού Αγίου πν*ύματο;) καί τδ Αγιον μύρον μονώτατο έπιτιλιί, χαί αί χιιροτονίβι πάντων τών έν τή έκκλησίφ τάξιων χαί βαθμών τούτου aZaiv ίδιαι, χα! κατά πρώτον χαί ύπέρτιρον λόγον ούτο; Stops! xai λύ<ι, χαί θιφ ή κρίσι; ιύαπόδικτο , ώ δ κύριο; ιφηκι·), καί τδ Ε«ρδν ιύαγγέλιον διδάσκιι, χαί τή ιύσιβού; ύπιρμαχι! πίστιω , χαί τού πβρακοϋόντα; ώ έθνικού χαί τιλώνα τή έχχλησία Αποδιίστησι. χαί τού βίριτικού Αφορισμφ χαί ΑναΗματι κβθυποβάλλιι, χαί τήν ψυχήν αύτοΟ τιώησιν ύπέρ τών προβάτων·). "Εξ ών -καταφανέ έστιν, Αναντιρρήτω διαφέριιν τδν έπίσχοπον τού Απλώ ίβρέω , χαί πλήν αύτοΟ μή δυναμένου πάντα; τού έν τφ κύσμιρ tapai; ικκλησίαν θιού ποιμΑναι ή βλω; κυβιρνήσαι.

Αλλά χαλώ; λέγιται χαί τινι τών πατέρων, ού *βφδιον* βίριτιχδν Ανδρα συνοτδν sûpstv- χβταλιπόντι γάρ ούτοι τήν έχχλησίαν. έγκατιλιίφθησαν igô τοΟ άγίο^ πνεύματο χαί ούχ έμιινιν έν αύτοί; σύνΙ ούτι φώ , Αλλά σκότο χαί πώρωσι ·). Εϊ γάρ μή τοιαΟτα πιπόνθασιν, ούχ Αν πρδ τΑ φανιρώτατα Αντιτίναντο, έξ ών έστι xai τδ τή έπισκοΚική; μέγβ 8ντω μυστήριον ύπδ τή γραφή; διδασκόμινον '), ύπό τ« πάση έχκλησιαστική ιστορία; χαί συγγραφή; -denique successionem, et apostolleam dignitatem- iuxta ac potestatem Eusebius quoque Pamphili et omnes promus patres, quos hic recensere supprvaeaneum esset, contbstantur, et communis ac prima ecclesiae catholicae vel nascentis consuetudo confirmat.

Superiorem verti ease "simplici sacerdotio pontificiam, dignitatem, vel inde liquet, ^uod sacerdotem ordinet episcopus, non. vero qb sacerdoce, sed a duobus tribuere pontificibus iuxta apostolorum canones episcopus ordinetur. Et sacerdos quidem eligitur ab episcopo; episcopus vero 'nequaquam' ab sacerdotibus sive presbyteri/, neque etiam ab saeculi principibus quantaciimque virtute eximiis eligitur, sed ab supremae ecclesiae tractus illius conventu, id quo urbs illa eat, rui ia qui ordinandus est destinatur, vel certe ab huius provinciae synodo, in qua opus est episcopum consecrari Sin ver» quandoque et. civitas elegerit, at non una eÊectum 'statuit: etenim ad synodum defertur electio, quam ai canonicam illa duxerit, mqvositione manuum episcoporum et aaupti spirit·» invocatione. qui electus est episcopus renuntiatur: sin minus, quemcumque synodus ipsa Voluerit, ille cooptatur. Rursum quam sacerdotii potestatem et gratiam sacerdos accepit, in se ipso conservat, episc«q>us vero ceteris impertitur. Et ille quidem sacerdotali dignitate ah episcopo initiatu·, tantummodo haptiamum extremamque administrat unitionem, incruentum offert sacrificium, et Homini nostri Iesu Christi corpus et sanguinem populo distribuit, sancto unguento baptiiatoa ungit, fideles legitime nubentes coronat, orat pro infirmis, utque omnes salvi fiant homine· et ad veritatis agnitionem perveniant deprecatur, praecipue vero pro remissione et venia peccatorum fidelium tam vivorum quam defunctorum; si vero experientia et virtute praestiterit, facta sibi ab episcopo potestate, venientes ad ae fideles emendat eisque ad caelestis regni possessionem viam ostendit, atque sancti evaagslii praedicator initiatur. Episcopus nutem horum omnium et ipse-quidem minister est, utpote qui diiioruni mysteriorum gratiarumque fons per spiritum sanctum, uti iam diximus, exsistat: sed et sanctum unguentum solus ille conficit, et omnium qui in ecclesia sunt ordinum gradus conferre ad ipsum attinet; ac primario et sublimiori modo ligat ipse et- solvit, sententiam eius approbante Deo. uti et Dominus spopondit: insuper sacrum evangelium annunciat, ac pro fide orthodoxa decertat et audire renuentes ceu ethnicos et publicanos ab ecclesia eiicit, haereticosque excommunicationi et anathemati subiicit, ae denique suam pro ovibus animam ponit. E quibus evidenter et invictissime constat, ab sacerdote simplici distingui episcopum, quo deficiente nec omnes qui in mundo sunt sacerdotes pascere ecclesiam possunt, nee omnino .-ubernare. »

At enim, ut recte quidam patrum ait. haud ita facile haereticorum quempiam reperias sapientem. Cum enim >ab ecclesia illi defecerint, ab eis .sanctus etiam spiritus abscessit, et omnis intelligentias ac luminis ' expertes facti, tenebris et eaecitate sunt involuti, id enim ipsis ni contigisset, haudquaquam rebus ita obniterentur apertissimis. ?uiusmodi profecto magnum episcopatus sacramentum est. quod scriptura nobis indicit, quod om-

U i'm. sp. I.
*) ΰΥ£ο< B.
·) If. I Tim., Π, 4.
'I Mstth. AVI, I».
') lob. X, 11.
·) sépoHnç A.
') tXITta.ni. 1«.
Cuaou. uuumaa. tomus XXXVII.

Αγίων συγγρβφόμννόν τ» xai μαρτυροόμχνον, xeU'SeS τή χαήολιχή; έχχλησία Sai γινόμνόν ta *«V όμολβγοϋμιντν.

'Ορο

Π;στ«ὗομ«ν μέλη τή χ«Λολιχή; έχχλησία abat πόντο xsl μόνου; τοϋ πιστού , τού; τήν τού omit* ρο; Χριστού δηλαδή έμώμητσν πίσμν (M ta έκϊϊνου too Χριστού χα! τβν Αποστόλων xal τβν Αγίων οικουμενικών συνόδων βαχ(Μϋαν) Μιστόχτιο χρsoβιύοντα , xiv καί τιν« έξ αύτών Αμαρτίαι παντοίαι; ύπιύδυνοι tlsv tl γάρ μή ήν μ|Χη *touâ.qilai ά* πιστοί μέν, Αμαρτίαι βέ συζβηβ , ούχ îv ύπδ τή έχχλησία έχρίνοντο. Νύν δέ χρινόμανοι ύπ' αύτή «ι; τι μιτάνοιαν προσχαλοόμβνα xal tl; τήν τρίβον τόν σωτηρίων έντολβν ποβηγττούμ«ν<χ, xiv χα! Ιτι Αμαρτίαι; βυπαίνοιντο, μόνον δι' αύτδ τούτο *Π: ού* πνπτώκασιν tl; Απόγνωσιν χαί ότι τή; κχβολιχή; χα! «ϋσιβού; όντίχονται πίστ«ω , μίλη τή; καθολική; έχχλησία «ίσ! χαί γινώσχονται.

·<>po; ιβ'.

Πmtuopav ύπδ τοϋ Αγίου πν«ύματο; διβάσχισβαι τήν καβολιχήν έχχλησίαν· αύτδ γάρ έστιν ό Αλη&ή παράκλητο , δν πέμπει παρά τού πατρδ; ό Χριστά; τοϋ διδάσχ«ιν τήν ΑλήιΗιαν χαί τδ σκότο Απδ τή; τΑν πιστόν βιανοία; Αποδιώκαιν. Ή τοϋ Αγίου πνεύματο όμω !ιiajp, ούχ Αμέσω , ΑλλΑ *) διΑ τβν Αγίων πατέρων χαί καδηγιμόνων τή καθολική έχχλησία καταγλαίζ«ι τήν έκκλησίαν· ώ γΑρ ή πάσα γραφή έστί τ« χαί λέγ«ται λόγο; τοϋ Αγίου πνεύματο , ούχ ότι' Αμέσω; ύπ' αύτού έλαλήόη, Αλλ' ότι ύπ' αύτού διΑ τβν Αποστόλων χαί προφητών, ούτω χα! ή έχχλησία διδάσκεται μέν ύπδ τοϋ ζωορχιχοϋ πνεύματο , ΑλλΑ διΑ μέσου τβν Αγίων πατέρων χαί διδασκάλων (ών κανών α! οικουμενικά! Αγιοι ώμολόγηνται σύνοδοι· ού γΑρ τούτο παϋσομαι μυριάκι λέγειν), χαί διΑ τούτο ρϋ μόνιλι πεπείσμεδα, ΑλλΑ χαί Αληθέ χαί βέβαιον Αναμφιβόλν»; είναι δμολογούμεν, τήν χαίεολιχήν έκκλησίαν Αδύνατον Αμαρτήσαι ή δλω πλανηΐέήναι ή πρτ< τό ψεύδο Αντί τή ΑληΜα έκλέξαι. Τδ γΑρ πανάγιον πνεύμα αεί ποτ« ένεργσύν διΑ τβν πιστό; δταχονούντων Αγίων πατέρων χαί καβηγνμόνων, χάση; όποιασούν πλάνη τήν έχχλησίαν Απαλλάττει.

' ' 'Ορο ιγ'.

Πιστεύομεν ού διΑ πίστχω Απλώ μόνη Ϊιχαιούσβαι τδν Ανθρωπον, ΑλλΑ διΑ πίσταν»; χαί ένιργουμένη; διΑ τή Αγάπη , ταύτδν «litetv δ<Α τή; πίστηω; χαί τβν έργων. Τδ βέ τήν γυμνήν *)· τάσην χοιρδ Ιργον' Αχοπληρούσαν Αντχλα,ίβΑνχσβαι τή έν Χριστφ δικαιοσύνη χαί χροσάπτχιν ήμίν «ί menp ρίαν, πόρρω πόση «ύαβββία γινώσχομαν ούτω γΑρ έννοουμένη ή πίστι ηβσιν έφαρμοσδ«1η χαί ούχ Αν Ηη *σ* μή σφζδρτνο , δπχρ Αντιχρϋ 'φβϋβό έση. Τουναντίον βέ μΛλλον πιστ«ύομ«ν,: ότι ού τδ τή πίστ«ώ Αναφορικόν, ΑλλΑ τήν ούσαν έν ήμίν πίστιν β<Α τβν έργων δικαιούν ήμβ παρΑ Χριστού· έννοούμχν δέ τΑ *τ̃ϳα* ού μάρτυρα τήν ήμηέραν χλήβιν έπιβ«κούντα , ΑλλΑ καρπού χα^ έαυτού όντα δι* ών ή πίστι λαμβάνω τδ έμπρακτον·), xal xaF έαυτΑ Αξια διΑ τΑ Μα; έπαγγβλία τού χομίσαοβαι (παστόν τβν πιστών*) τΑ διΑ τού σώματο αύτφ π«πραγμένα, «!< Αγαδδν sita xax^v δηλονότι.

Όρο ιί.

Π«σαύομ«ν τδν άνβρωχρν χατολιαβήσαντα τή παραβάσ«ι π«φαανμβλη&ήνα« χαί δμαωθήνα: τοί χτέ,νχσι, ουτέστιν Αμαυροοδήναι χαί τή τιλωότητο χαί ΑπαΗΙα; Αxiuastv, ού μήν' xal τή ή έτυχ»

niam muKmi eeeieaiMtieonMU monumenta at *saaetorvan* scripta contantaatar, quod denique oetboBea ooelesia nunqaam non oedidit at nine iatarmiaatoue (huait.

Decretam XI.

Credimus eocleeiM catholicae membra esee omnes ae solos fideles. eoa nimirum, qui salvatoris Christi fidem, ab ipso quidem Phrtsto et ab apostolis nec non et ab sanctis synodia oocumenicia traditam, firma mente servant illibatam, ut eorum aliquos variis peoeatis obnoxios eoae oontingerct. Nisi enim eeeent ecclesiae membra qui fidem quidem habeat, aed in pooeatia vivunt, utique non iudiearentur ab ecclesia. Atqui et hi ab ecclesia judicantur, et ad poenitentiam incitantur, et in salutarium mandatorum semitam deducuntur, etiamsi peccatis adhuc sordescant; semperque, dumni d» in infidelitatem non prolabantur, sed catholicam et rectam fidem retineant, ecclesiae catholicae membra illi sunt et reputantur.

Oecretun^ XII.

• Credimus ab spiritu «anctu erudiri catholicam ecclesiam; quippe verus consolator ipse est, quem ad docendum .fideles veritatem expellendaaque eonukt A mentibus tenebras Christus a patre mittit. Porro haudquaquam, immediate, sed per sanctos patres et eeelcaiae catholicae praepositos eccleslhm ipsam doctrina sancti spiritus illuminat. Quemadmodum enim verbum sancti Spiritus sacra scriptura est et. dicitur, non quod ab ipso immediate, sed per apostolos ct propbetas fuerit enunciate: ita et ab vivifico spiritu docetur quidem ecclesia, sed medio sanctorum patrum doctorumque magisterio (quibus sanctae synodi 'oecumenicae regulae instar exstitere, quod milites dixero); ac propterea errare' aut aliquatenus decipi put aliquando» pn> veritate mendacium eligere catholicam ecclesiam non posse, nedum censemus, at etiam id ipsum ceu verum ac certissimum constanter profitemur. Etenim per sanctos patres ac piaepositos fideliter administrantes iugiter operans spiritus sanctus omnem quemcumque ab ecclesia removet errorem.

Decretum XIII.

Credimus non sola fide simpliciter, sed ca quae per caritatem operatur, id est fide atque operibus homiaein iustificari. Quod vero fides quasi manus adimplens munus iustitiam quae in Christo est apprehendat nobisque applicet ad salutem, ab omni pietate longissime esse censemus. Enimvero sic intellecta fides omnib|p conveniret, unde et ad salutem aemo noa perveniret; quod aperte falsum «st. Imnto contrarium credimus, scilicet non qualemcumque fidei relationem, sed ipsahi quae in nobis eet idem eperiberinqMeaM noa per Christum. Porro certitudinis vocationis nostrae argumenta esse haioMHtdi opes» nequaquam inteUigimaa, sed fructus qui ex se fidei testantur efficacitatem eaque ex divinis promissionibus esae talia dicimus, pro quibus recipere unusquisque fidelium dignus exsistat prout geesit in corpqre suo, sive bonum sive malum.

Decretam XIV.

Credimus hominem transgressione lapsum comparatum esse et assimilates tumentis, id est, debilitatum et a perfectione sc passionum immunitate excidi··e; haudquaquam tamen huius, quam ab op-

') νώτ'.άμόν··;. *iliii* soi. B.
») «m A.
·» vtncw.v, ».
*) niv xwniv' νδν *itutir* A.

up* τοὺ φφM« dyofiofi tab 0Mt(. xal ἐν«ργ«ί« ἐξιατηκέναι («tat γάρ ota fiv ἠν λογιχδ xal 4m-μένM «M* ἀνθρωπο), ἀλλ" Ιχαν τήν φὺ«ν αδτήν, ἡ baieras, xal τήν τή φύσιω ἐνέργωαν, fnc ἐστί ri αὐτιξούβιον, ξώααν «ai ἐν«ργόν, (ta· xath φύσιν βύνασθαι αἰρ^σθα: μέν xal ἐργάζκθαι ri καλόν, φιύγιιν βέ xsi μυσάτησθν ri xaxiv- dw-XOV T*P ri τήν χολήν παρὰ τοὺ ἄχρω ἀγαθοὺ δηριΜργηθιίσαν φύσιν ἀμοιρον *αγαθή* ἐνιργιία ὁμολογΛ- rota yip κοχήν tfvai τήν φὺών λέγιιν ἐστίν, *Λ τί itnftisTtpov; ἡ γάρ* ἐνέργια τή φύσιω ἠρτητη, ἡ φὺβι βέ τοὺ δημιουργού, d «ad i τρόπο διαφέριι. Ὁτι M ἰὸναται δ ἄνθρωπο φὺσκ ipyai-ζ·αθαι τί ἀγαθόν, ὑπαινίττχται μέν xal *ἐ κύριο* λέ-γων *), xai τοὺ ἐθνιχού ἀγαπβν 'τοὺ ἀγαπὼντα αυτού - διιάσχιται δέ σαφέστατα χαί δπδ τοὺ Παύ-λου Ρωμ. πρώτ., κ φ. ιθ''), χαὶ 4λλαχδὺ-0ητώ , ἐν οἐ φησί, „τά μή νόμον ἐχοντα ἔθνη φύσιι ri τοὺ νό-μον ποιιίν*. Ἐξ ὠν φανιρδν καί 'τούτο, ὁτι δηλαδή αδύνατον, δ τι ποιήσιι ὁ ἄνθρωπο αγαθόν, αμαρτίαν (Ιναι* ri γάρ καλόν ἀδύνατον χαχδν (Ιναι. Γινό-μχνον μέν τοι φὺσ«: μόνη χαί ψυχικόν, οὐχί δέ χαί πνιυματιχδν ποιούν τδν μιτιρχόμινον, οὐ συμ^άλλ-ται πρὸ σωτηρίαν απλώ ἀν·υ πίστιω , ουδέ μήν πρὸ κατάχρισιν ουδέ γάρ ἐνβέχιτα; τδ καλόν ἡ τοιούτον κακού γινίσθαι αἴτιον. Ἐν τοί ἀναγίννη-θ«ίσι δέ υπό τή χέριτο καί μ«τά τή χάριτο ἐν«ρ-γοϋμινον, τέλέιβν ἀπιργάζιται καί σωτηρία ἄξιον ποιιίται "τδν ἐνιργούντα. "Ο ἄνθρωπο τοιγάρούν πρδ τή ἀναγιννήσιω δόναται φὺσιι κλίνιν πρδ τδ χαλδν καί αἰριισθαι χαί ἐργάζισθαι τδ ἠθιχδν καλόν- ἀναγιννηθκί δέ ἱνα ποιή τδ πνιμματιχδν χα-λόν (σωτηρία γάρ βντα παραίτια τού πιστού τά ἔργα καί ὑπό χάριτο ὑπαρφυού ἐνιργούμινα, χαί πνευ-ματικά ἰιχότω ὀνομάζιται), ἀνάγχη προηγιϊσθαι χαί προφθάνιιν τήν χάριν, βν τρόπον «ίρηται ἐν τοί πιρί·) προορισμοὺ1), (tat μηδέν δϋνασθαι ἐξ ἑαυτού τή χατά Χριστόν ζωή ἄξιον ἔργον («τιλέσαι, ἐξ ἑφυτού μέντοι ἐχκν τδ θνλήσα: ἡ μή θιλήσαι τή χάριτι συγχαταθήναι.

7 'Opci '·'■

Πιστιύομιν ιέ! «ὐαγγιλιχά μυσιήρια ἐν τή ἐχχλη-σίφ «ιναι, χίχχίνα slva: ἑπτά' ἐλάττονα yip ἡ μ<ί-ζονα ἀριθμόν μυστηρίων ἐν τή ἐχχλησίφ ούχ ἔχομαν, ἐπαδή ὁ παρά τὸν ἑπτά τών μυστηρίων ἀριθμδ αιρετική φρ*νο^λα^«ία ἐστίν -ἀποχύημα. Ὸ δέ τών ἑπτά παρά τού (*ρού <ὐαγγιλίου νομοθααίται καί συνάγεται ὠ χαί τά λοιπά τή καθολική πίστιω δόγματα. Αὐτίκα γάρ 4 κύριο τδ μέν ἅγιον βάπ-τισμα διά τού*) ,11ορ«υθέντ» μαθητιύσατι -πάντα τά ἔθνη, {Ιαπτίζοντε αἴτού <ί τδ ὀνομα τοὺ πατρδ χαί τοὺ υἱού καί τού ἁγΙου πνεύματο *, καί τού*) „Ὸ πισταύσα χαί βαπτ·σθ«ί σωθήσιται, ὁ δέ ἀπι-στήσα χαταχριθήσιται*, καραδέδωχ·.

Τδ βέ τή βφαιώσM , ταὐτδν dxtlv') τού ἁγιου μύρου xai ἁγιου χρίσματο διά τού*)· /Γμιι βέ κα-θήσατ ἐν τή πόλιι Ἱιρουβαλὴμ, έω οὐ ἐνδϋσησθτ δὺναμιν ἐξ ὑφου *, ἡν ἐνιδϋσαντο τή ἐπιδημίφ τού ἁγίου πναύματο , χαί τούτην δηλοί τδ τή βχβαιώ-σ*ω ·) μυστήριον, πιρί οὐ χαί Παὺλο διυτέρα πρδ Κορινθίου χ«φ«λαΙη> πρώτη»**), χαί τρανώτιρον διά τού Ἀραβπαγίτου Αιονυσίου **) δκλέγιται.

ttao Doo OMaparal, MMiM virtaùaqo* aaturalit iootmai ttotai; ata,·* *■"■ iMioaalb iaai nom «•«•t, ae proioie aae lmo m: iauao vero aiaaàau et isodo «reüiiaMe eve aatarae, ηοααι eoa» ctaoretar acoepit, ibmbo et aedam aatarxh virtate βάηβη viva at efltaci, qaaa eat faoalta· liberi arbitrii, pullare, ita «t poaait aatataBtar aligero et operari bontun ae fidere et odiaae malam. Minai qaippe rationi ooMentaneum videtur, ut naturam bonam ab aummo bono conditam euiuaeumque 'operationi· bonae confiteamur expertem. Hoc enim dicere eat, naturam eaae malam: quo quid magia impium! A natura etenim operatio pendet, et ab opifice natura, etai ratione diveraa. Poaae autem hoifiinem naturaliter operari bonum, innuit vel ipae Dominu·, ethnieoe redamare dicem eoa a quibo· amaptur. 8ed et hoc ipaum mnnifeatiaaime Paulua edocet ad Romano· I, 19 et alibi expreaai· verbis ubi ait. „gentea quae legem non habent, naturaliter quae legis sunt facere*. Ex quibus et hoc quoque manifestum est, nimirum fieri non posse, ut bonum, quod facit homo, sit peccatum: quippe impossibile est malum esae quod bonum est.- Quod autem fit naturaliter solum, et quod animalem, non vero etiam spiritalem facit auctorem suum, sine fide nihil omnino confert, ad salutem., sed nec ad damnationem; neque enim bonum, qua tale,»aliquando contingit mali causam exsistere. In regeneratis vero illud quod fit sub gratia et cum gratia, perfectum facit et salute dignum praestat operantem. Potest igitur naturaliter homo nondum regenerati» ad bonum morale propendere illudque eligere et operari; ut vpro spirituale bonum regeneratus operetur (nam et spiritualia merito vocantur fidelium opera, quae causa salutis exsistunt et ex supernatural» gratia fiunt), praeire ac praevenire gratiam necessO est, quemadmodum de praedestinatione agehtes diximus, ita ut nullum omnino Christianae vitae dignum posait ex se ipso opus edere; quamquam ex se ipso habet velle aut nolle aasentiri gratiae.

Decretum XV.

Credimus esse in ecclesia evangelica sacramenta, eaque septem, neo minorem moioremve in ecclesia sacramentorum numerum admittimus: siquidem haereticorum dementiae fetus est alius sacramentorum numerus quam septenarius. Non enim secus ac cetera catholicae fidei dogmata septenarius iste in evangelio statuitur numerus et ex ipso colligitur. Ac primo quidem baptismi sacramentum Dominus tradidit, quando dixit: „Euntes docete omnes gentes, baptisantes eos in nomine patris et filii et spiritus sancti*; item et cum dixit: „Qui crediderit et baptisatus fuerit, salvu· erit: qui vero non crediderit, condemnabitur*.

(Confirmationis vero seu unguenti sacri et sancti chrismatis, eum dixit: «Vos autem sedete in civitate Hierusalem, quoadusque induamini virtute ex alto*. Hac autem per «ancti spirits· adventam sunt induti, et hanc declarat oonfirmatioms sacramentum. De quo et apostolus U Corinth., eap. I, et apertius per Dionysium Areopagitam dtaeritur.

k

') I>η μ Bml H, 14.
*ί χ««ι «μ . 4-
·) VH· ηοM npn «ote mat cap. tort».
·) KMth. xxvm, li
«) Itat. XVI. A
*) aft ρκροι· ■· . taàrir *tbutf* «a. B.
·) LM. XXIV, 40.
·) ιψτ /MOataac* *wi* iyta «''ta* B-ηΠΟα,ΙΑ»
**) Dtago» J®». «Min, «αμ 4.

i

Τήν U IspMÛvqv WI «O‘) «TOMo Mttfte «t$ τήν Iμήν tadpvqmv*, aai tdb ss·*) ,Oa«tta Heqts xal Xtaqts M τή «, Im> Wqfa aal λ*λυμένα tv Mi βύρβνιά ^

Τήν It Ivαίμαχτον *vol«v *·* tab*) χA#·*·» τοOτilσβ it oepdpou*, χαι «IUtw tf ataoO·' xtatsc, wort tee tt alpd μου th τή; χαηή; ItaΡήχη;*, xal TOO*) ,'Eta μή ρAγη«· *V ·#·■ «° ufoO TOO talpdmou, «ta <χ*τ» ζ*ήν tv tarttft*.

Tta It γήμον peril «Meta ta Iv τή «alatf ntpi otaeO «ipημiνα M τή «lev |χι«ρραγ<οη· too*) «OO 4 tab; σu4ζίυξ«v. <v*ρ»χβ μή χιβρivita**. ta χαί 4 tale; Aχ4στολχ μίγχ ixixaûl μυατή,ιον *)·

Τήν 81 μβτίνοιαν, ήτινί ίστι σύμμιχτο; ή μυστηριακή i ομολόγηαι , 8:ά TOOI) «Ἀν Ttvtsv Αρήτ» τϊ ἁμαρτία , Αφi«νται atari;· ta Ttvs»v χρατήη, xsxpdτηνται*, «ai TOO') «'Eta μή |ϊ»τανσήσητ», Ασαύτ·»; tacAtteta·*.

Τὸ U Αγιον Ιλα-.ον sft' οὺν «ὐχέλαιτν λέγεται noji τφ MipκφI, μαρτυρβίται U ^ητώ ὑπὸ TOO disXpolHou *·).

ΣύγχΓ.τα: 8έ τά μυστήρια ix TO φυσικού καί ὑικρφυβό;. οὐκ (tat 81 ψιλά αημ«Ια τβν Ιχαγγ«λιών τοϋ taoO' -Ατω γάρ ota ta διχνήνοχχ τή χβριτομή , οὐ τί iPλιώτιρον*·); Όμολσγοθμτν I'oùti «Ινκ Βργαναι» ἴραστιχά τοι; μυουμίνοι; χΑριτο Iξ M^κφ. Αχοπτύομιν ii ὡ Αλλὐτριον τή; χριστιανική; iιiασχχλία; τὸ τήν Ακεραιότητα τών μυστηρiών Axocroiv τήν χρήσιν τοO '*) γηΓνου κρίγματο;· Avrfxsitiu γίφ τφ μυστηρίφ τή; προσφορi;, 8 Σήμαη ὐχαρκπχφ νομοtarqtav χαί τή ιπικλήα»ι τοO Αγίου χνοϋματο ΑγιασMv, τιλμοΟται τή tadpfst TOO σημαινομΑνου, TOO σώματο; 8ηλαδή καί αίματο τοO ΧριατοO, καί κροηγιίται ή τοὐτου ,τιλιίβσι Αναγκαίν»; τή χρή-«»»;· (I TI? r.fA τή; χρήβιοι μή ἠν τέλκον, ota ta i κακώ χρϋμ(νο κρiμα έαυτφ ήσδι« χαί Ixtvsv **), tat! ψιλοO Αρτου καί οίνου ἠν μτασχηκώ ' νΟν 8' Αναξiν μιτίχαν κρiμα Iβυτφ taΐiti «ai «tfw ὡστε οὐχ tv τή χρήααι, tût ορό τή; χρήοMK Ιχει τ4 τή «ὐχαριστία μυστήριον τήν ntaÎMOtv. Ἔτι. Αχορρίtrooptv ὡ χΑ&αρμΑ τι χαί μίασμα τό «Ελλιπώ; γάρ ίχούση τή; «fors»;. ζημιοΟτκ ή ὁλοκληρία τοO μυστηρίου*· οί γΑρ αίρτπχοί, βδ τήν aÿeeiv ixoαααμίνου χαί κροστ·Μντα τή χα8ολιχή ἐχχλησίφ 8έχ«ται ή Ικχληαία, καί toi ἑλiτική ἐσχηχότ»; τήν πίστιν. τΐλιιον Ιλαβον "ta β4χτιαμα- Stav toàïïov Oattpov τήν χίστιν χίχτημίνοι, οὐχ taa^axtiCovtai.

Όρο ι '.

Πιστ<ëομ(ν τδ Ιγιον (Stactropa, τή βιαταγiν μέν χαρά τοO χυρίου, γινίμανον It ta ὀνόμαχι τή; Αγία τρ<Α8ο , «hau τών tatqrxauzttawv χ«ϊρ1 γάρ ataoo οὐ8*i; βὐνβται M*ήναι, A *6 vbftii* ψήαν **)■ χΌστι οὐ μή γ*ννηφή iξ Οβατο χαί κμαὐματο , οὐ μή tt'a&ta *** οὐρανών*. Καί 8ι* toot! έσην tairpiatev χαί τβ< νηχίαι , H*8ή xta xttva tactaeitai τή Αρχτγὐνρ Αμαρτiρ χαί xapk ^«χτίσματο οὐ βύναται τυχαiν τή Apian»;* βχ«ρ *i*

*i LaaXXn. I».
•i Mata. Ivin, ia
*) Matte. XXVI, M. «. M
*) tsb. vi. «a.
r) Mum. XIX, a
·) KpM V, N.
') Ioh. XX, M.
*! talffi, I
'I Mim. VI ia
») laaV. 14. IX
**) «fcw pip—dtaMtapsu sm M ı
'•)rW«a«.M
‹·› icw.xtr, m S».
··) m. m, a.

tacraxMatXB arKric traMit, taceae: ,Hee Mtt ia -μ β eeoMMMnrtioMa·*; Heat at ema dixit: ,0αοMβ«ηM Igavatttb at eetaetMa eopar tanaat, eraat Vpta at totaa fai Mate*.

ItantoatM*' vat· tntaAH (Mttteiaai die··»: «Aeeipita at ommAm·*·, kac eat oorpaa aeaaak*: at: «Bibit· ax hoe a····, hie aet aaagaie «ea» eovi teetxatepti*; itaaa at eum dixit: «Niai taaadaeaveritie eanaat IHi bomini·, no· bobebiti· vitaia ia vobi»".

SaoraaMotam veto toatrunanii taxe tradidit, ea· reoaaaiti· relut eiu» in obtigxotionem ii» qaœ de ilio *îa rçjeri taitamaato «cripta enat, ait: «Quo» Dpxe eoaiaaxit, horad non «eparet*. Quin •t magnum ab apoetolo «aeramentum appellatur.

Paenitentiam, in qua aaeramentalia includitur oonfeaeio, tunc tradidit cum dixit: «Quotum remi•eriti» peccata, remittuntur «ia; quorum retinueriti», retent· «unt*; item et cum dixit: «Ni»i paenitentiam habuerit», omne· aimiliter peribit»**.

Sanctum denique oleum «ire extrema unctio •pud Marcum legitur, et aperto Iacobi fratri» domini teetimonio comprobatur.

Porro naturali et «upernaturali conatant «aeramenta: neque «uda illa «unt . divinarum «igne promiaaionum, quippe ita nihil ab cireumciaione diaere^areut; quo quid mieerabilitu d*ci pooait? Immo' Vero ea ee»e inatrumenta hia qui initiantur illia gratiam neceaaario cqnferentia, confitemur. Quod autem rei terrenae uaum aacramentonim intégrité» neceaaario exigat, ab doetrinu ohri»tiana alienum id omnino exiatimamua, utpote eucharistiae «aeramento contrarium, quod ab substantiali quidem, verbo institutumTi a aancto apiritu sanctificatum,' rei quam significM^ nimirum corporis» et ufiguhiis Christi, praesentia perficitur. Et prius quidem in «d necessario perfectum est quam cedat jn usum. Etenim ni completum esset ante usqm. suum utique non manducaret ac biberet ille iudicium, qui eo male utitur: quandoquidem nudum panem et vinum sumeret. Atqui iudicium sibi manducat et bibit, qui sumit indigne. Eucharistiae itaque «aeramentum nequaquam in usu. 'sed ante uxum suum obtinet complementum. D«ihd· et hanc quoque sententiam, videlicet integritati sacramenti dispendium afferre defectum fidei, ut exitialem et abominandam reiicimus. Nam et haereaim abiurantes fidemque catholicam amplectentes haereticos ecclesia recipit, qui quamvis fidei defectu laborantes perfectum baptisma receperunt; Unde nec eos denuo baptisai, ubi perfectam fidem sunt adepti.

Decretum XVI.

Credimus sanctum baptisma a Domino quidem inatitutum et in nomine sancta· trinitatis collatum, •eae summ· Meeosarinm. Etenim sine illo salvari aeaso potest iuxta Domini sententiam: «Nisi quis renstua Merit ex aqua et spiritu «ancto, non intrabit ia- fegmus oaeietram*. Igitur et parvulis aeniMoriem Uad set, utpote qui rei qnoqae peccati originalis exsistant st sole possint baptiaënato mundari. Quod doceas Dominus, nequaquam de qui-

v4|MC fcwvôwv ἀJA· iiὰAς *oi ω Wm' a*<hrac oft μή γη*0|*> i«W» fart τφ-Uvta; τοὺ μηA τήν ιλαυαιν to aurfipst Xptoto ιiαχλχυσαμόνου tv t| βασιλιί· tAv cdpavAv ta R N tt νή*α dvfipteWI. «tap Mi torn StTret αατηρία , ταt* m2 too ftnirto-ρατο - m! τA μή Αναγννννηντα, At μή τήν dpemv τή χροχατβριχή ΑρΑρτία λιόντα, tatam* τ) ΑΑiy vfi» Αμαρτία Ανάγκη κοινή, «ai Ιχορόνκ οὐ σφζττ* χηρί T00 βαχτίσματο - taxa ta Αναγκαία xal τA νήχια βαχiiζχσ8«. Έτι tt νήχια σφζτΑι, Ac λiγη* χαρA τφ Mattaip')· ,Ὸ U pt) βαχτισHI οὐ otpÇtt«"ι xal tt νήχια Αρα Αναγκαία βαχτισδήσνται. Kai lv ταί Πράξοσι λόγττ*. Jr. ate* αἑ οiχiαι ὀβαχτiζβντο*)- ἐf» ml tt νήκια. ΤοOro καί ol xdXAi χατόρ< poptupeO* σαφA , iv ai; xai dtονὐσιο *) iv τφ xspl Ἐχχλησιηστιχή iιραρχία;, xal Ιουστίνο χιντηκοστφ όχτηι ζητήμαη, 8 λiγιι βητ® *)· ,ΑξιοΟντ* ΐϊ τβν &t το0 βαχτίσματο Αγα-8βν τή χίστχι τόν χροσφχρόνταν aOtt τφ βαχτίσματι*. Kai Αὐγουστίνο ·) χαράβοσιν rival φησιν Αχοστολιχήν, tt χαιδία 8·Α τοO ^actiaparoc σφζτσtau Kai Αλλαχό*ι „'Η όκχλησία talc βρέφ«σιν ϊτiρwν χόδα; Ινπβ^ησιν, όπω Ipgetvt*ι ἑτέραιν χαρδία , 8xm; χιστττύασιν- ϊτόρων γλΑσσάν, 8χα ἐκαγγάλλωντάι". Kai ΑλλαχοO; „Ή μ^τηρ Ικχλησία μητρικήν*) χαρβίαν Ιχχινοι χαρίζιτα:*. Ttvtt* 81 τδ βάχτισμα δι" Ολη μiν ὐβατο xatapoO, xal οὐδινδ itlpou δγρού- Αχοτχλχίται 81 διά μόνου T00 ἰχρύαφ **d κατ' Ανάγκην Αχροφάσιστον όχι; γίνισό* χΑi 8ι' ὐτόρου Αν*ρΑχου, χλήν όρθοδόζου xal σκοπό» Ιχοντο τδν Αρμόδιον τφ «>‹i«ρ βαχτίσματι. Ἀχοτιλίσματα 81 τοO βαχτίσματο , συνιλόντι φάναι, χρΑτον ή Αφισι; τοO προπατορικού χλημμχλήματο χαί 6σβν Αλλην αμαρτιών χιπραχώ ήν ὸ βαπτ-σόιί ' Βεâτερον βύιται Ixttvον τή Ανδίου χαινή , ήτινι (ixixxito tltt Sit τδ "Αρχίγονον Αμάρτημα cite δΓ Α ΙδιχΑ Ιχραξ< θαναίμο» · τρίτον itSmoiv αὐτοί τήν μαχΑριον*) Atavaoiav διχαιοΟν γΑρ κύτοO τΑν χοοημαρτημέν«·ν, ναού *κθ Αχοχαάίστηοιν. ()ὐχ Ier. δ* tixtiv. μή λὐ«α*αι βιΑ τοO βαφτίσματο πΑσα τΑ; ixeraoOv χρδ τούτου Αμαρτία . Αλλά μiχιν μiν, οὐχ ἰοχύοιν 81' τοOτο γΐρ Αστβτία τή ΙσχΑτη lati γόμον χαί Αρνησι μάλλον ή δλω iμβλογίχ τύσ«β«1·i' Αλλ' δτ. χ<σα Αμαρτία χρδ τοO βαχτίσματο ούσα ή γτγονυία Αφανiζιται xai A; μή ούαA χοτχ lj γχγονυΐα λογiζττκ. (Η γΑρ τύιοι τοO βαχτίσματο , xdta* ΙχΑτορον χαί. αί χρομηνόυσ* χαί τολχιοΟσαι βήαχι , τδ βΑχτιομα, τήν τχλχίαν ὐχβνίττουσι χΑΡαρσιν. ΤοOτο αὐτδ χαί αὐτά τA τοO βαχτίσματο δνόματα χαριστΑσιν- d γΑρ βΑχτισμα διΑ «κύματο χαί κυρό *), δήλον 4τι xal ττλχία xt*ν ή χΑΑμρσι · τδγάρ πχΟμα ττλ«i·» χα>αίρ«ι· «ι φA *), τδ σκότο Ιλυστν d Αναγόννη* σι 1*), χαρήλΗ τA Αρχαία- τίνα 81 ταΟτα, d μή τA Αμαρτήματα; El AxtxSOet* ὁ βαχτιζδμτνο τδν κα-λ«δν tvtpmov *·), tpa xai τήν Αμαρτίαν· d 1v-8ύχτ* τδν Χριστόν **), Αρα Αναμάρτητο; γίνχτ* lvtpydf διΑ τοO βαχτίσματο - μαχρΑν γΑρ Αχδ ΑμαρτναλΑν δ ' (Ηό . ΤοOτο καί Παύλο διδάσχ·: τρανάτιρον λίtabda* taatma, Md rimpfciter at 4a emnibua Abut: ‚Niri qta raaahn feorit* ate. Quad idem eat a· si dfadmot emaes peat Christi aattoefia adveotaa smIcm* regnualagrommmmm regenerandae. Ot* auto* beaks* tot at porvuK, **■*· utique at ipaai toffigontoe praMe indigent at baptise**: at qm aea regenerati decedunt taaqna* R·1 arigiaalia pee-μ K raatodeae* βμ oaoapatot, Mapiteraaa peccati pe eaae te ae«e*lta* eabdeioatar et eoMo^aeater too boptoao haat^aaqaa* ealvxeTOr: qaare aec-MM eet, parvtoo bopdaari. tamper etotem parvoli ooMeqooatar; atqoi apod Matthaeo* dicitur. „Non boptoat* aate* aoa ealvatur*: ergo bmmm *t, et parroloe baptbad. Et in Aetia dicitor, fuailiaa tot* Auxm taptixataa; ergo et pamiloe. Sed et hoc ipaum patr* nntiqii teetaatwr evidenter, in Quibua Dionydaa de Eccteaiaatioe hiérarchie; Iiutinua .qnaeetione quinqnngeeima texta, nbi aie expreaae loquitor; „Bonoron quae per beptianu* adveniunt digni fiunt fide eorum, a quibua naenia ad fontea offerantur*. Et Auguatinua apoetolicam ait eaae traditionem, .parvulo· baptiamo wlvari. Item alibi): „Alieno· infantibua pede· eeeleaia tribuit, ut ad ae veniant: aliena eorda, ut credant: linguam alienam.' ut apondeant*. Et raraum alibi: „Cor illi· maternum mater eeeleaia aubminiatrat* ’). Porro baptiami materia aqua pura e«t aeu naturalia, non vero ullua ali» liquor. Per aolum nutem •acerdotem. perficitur; urgente tamen inexcusabili neceaaitale, poteat et per alium hominem conferri, modo ait orthodoxus et convenientem sacro baptismati acopum intendat. Effectus pono baptiami breviter recensendi. Primus est originalis peccati remissio et aliorum, quotquot voluntate propria is qui baptisatur admisit. Secundus ab aeternis, quae sive propter originale rive propter propria mortalia peccata manebant hominem, poenis eximit. Tertio immortalitatem baptisatia impertitur, quippe a peccatis praecedentibus eos emundans in Dei templa restituit. Neque dicere licet, omnia prorsos ‘quae ·baptismum praecessere peccata per huae non deleri, sed manere quidem, at non imputari. Extrwaae etenim id impietatie est et pietatth abnegatio censenda magis quam confessio. Immo vere omne quodcumque peccatum, quod ante baptismum aut eet aat fait, deletur, atque perinde ac si nunquam exstitisaet reputatur. Etenim baptismi symbola et verba baptismum praesignantia ac perficientia, ipaa denique ablutio perfectam munditiam deoignoat; ideaequs et illa, quibus appellatur, vocabula confirmant Si enim per spiritum et ignem perficitur baptisma·, perfecta* utique munditiam hunc eoae, manifestum eet cum perfecto spiritus expurget; ri lumen, tenebra· diesipat; si regeneratio, utique vetera desiere: quaporro vetera, niri peccata? Veterem bomiaem si qui baptisatur exuit ergo et peccatu*; Christum si induit .igitur per baptismum a peccato mundna actu efficitur; longe Mi* a poeeatorib* Deus Hoe ipaum vero et apertius Panhts edocet dieena:

■[Malta. XIX, 14.
■) am. XVI, m.
·) Ptaor·.. Bwr. seet, cap. 7.
*) ^MBM^MNM ®di ffiWAffffittWta, q. M. Libreni Ulnm sasc. V <+seabratsai hlss Insttos attribui, mansa (btatter.
*) angust., *Dt (Iιλ.* «A tet., i. X, cap. SB: /te pscc. tocr. I, esp. IM, x te.
’1 Mtpartiv nsptsvr i'·
’) *fiuiiçmr* em. A.
·) MattK DI. 11.
·) urit, «t Hste. IV. 4
··) dmryfevvets, Tlt III, 11.
»1 Cata* III, ».
’·) OaL UL gf.

'1 Ipsa Aagastiai veris ils as bebent ten Ite (shm. <h Voriis SteriBli ΐοχ <αμ V — Pair. Lal. XXXVIIU. «00: altsf*ti^n cer t^l eredesA. atteram lm^)unm t^i ^b^lam^ntt-.
*1 Ka Integra· Aagnstlal liram, *Dt* pser. sarriHs st *n·* tnisriim», Mb. L «ap * “· Pstr. Lst. XLTV, 181 A. Cnsd per mccMMattra bs|ri<aMti· ri jmrvshs /teri am <MiM smrir «rtefl, fesc cor «‹ *tt* ·M/vηMM< râ *tteri*» stystrrrtw tarinaWnr.

γ—»)· .Ora* M ** Mi d|M*«eW M—nd* el πολλοί, ad— M WO Mt ttum*.. II M Mxutsc, άραΑμαρτία; UaMepet· ·* T# ·Mπμ iv ταύτφ afoot τή» ζώήν xol τδ» M—m·. K ·«« tab«v«v i ΧριατΑ , Ape Mi ΑλήΑήι 4 ,I— ' πνιύματο; dqeut;.

'Ενχ«»Hv 8i δήλον, τίη· τ* (tantaHv*· Mi χαμηθέντO βρέφη MM«0Λ·ί «K**», "MM-Hνηβ διά τοΰ θανάτου τοΰ ΧριατοO- d γάρ iatb; πάση; ήσαν Αμαρτία χανή; μίν, βτι έλυηρώθησαν τφ Mφ λουτρφ< i&χήι 84, β» τ* βρέφη μή Ιχβντα ένβργιίφ προαίρ*«» οΰχ Αμαρτάνβι, άμα ad «Ksrm. Έντίθηοι 64 τδ βάπτομα m2 χαραχτήρα dvsfdàatoτοΰ ώσπτρ χαί ή ί«φ«»αύνη· χαθώς; γάρ Αΰνοτον τά» αύτδν 8(; τή; («ρνοΰνη; τυχών τή αύτή;, oOτν Αΐΰνατον άναβαπτιοθήναι*) τδν άπαξ δρθώ βαπτιο-Ηντα, χâνi xôi μυρίβι; αυμβέβηχιν «ύτΑ ύκοηαών *ipapxlait* ή χαί αύτή έξομομώ— τή; χίατα»;. Ηέλβιν γάρ ΐπιατρέψαι πρδ χύρτον, άναλαμβάνβι τήν ήν.Απώλτοτν <ila%taixf 8·ά τοΰ μυστηρίου τή; μ«τα»οία;.

•Opo;

Ηιστιϋομ»» τδ πανάγιον μυστήριο» τή; *itptç* «ύχαριστία , 8nt? άνοτέρώ χατά τάξιν τέταρτον έθέμ»θα, έχτίνο «ίναι, tap δ χόριο; icopifimxa τή »υχτί, ή παρ»8!δου ίαυτδν ύπίρ τή; τοΰ χδαμου ζνή . Λαβών γάρ άρτον χαί ιύλογήσα , ISc0tt τοί άγιοι; αύτοΰ μαθηταί; χα! Αποστόλοΐζ ώπΑν*)' „Λάβ«τ», φάγ»τ<, το&τί ion τδ σώμά μου*l. Κα! λαβών τδ ποτήριον, «ύχαριστήσα; «ίρηχν „Ηί*τ» if αύτοΰ πάνu;, τοΟτό ίστι τδ αίμά μου, τδ ΰπέρ ύμώ» ίχχυνδμχνον ii 'άφισιν Αμαρτιών*.

Τούτου έν τή ίερουργί ι πιοτ*ύομ*ν παρώναι τδν χύριον ήμών 'Ιησούν Χριατδν οΰ τυΤΗΧώ οΰδ' tixoνιχώ; ούδ» χέριτι ύΜρβαλλαύση, ώ ίν τοί; λοιποί; μυοτήρίοι , οΰύ χατά μόνην παρουαίαν, χαθώ; τι»» τών πατέρων ϊίρήχααι πιρί τοO βαπτίσματο , οΰβί χατ" έναρτιαμδν, ώστ» ινοδσθαι τήν Μτητα τοΰ λδγου τφ προΜίμένφ τή; «ύχαριατέα; άρτφ ύποατατιχώ , χαθώ; οί άκδ Λουθήρου λίαν άμαθώ χαί άναξίω ') δοξάζουσιν, άλλ' Αληθώ χα! πραγμάτιχώ , Ασα μ*τΑ τδν Αγιαομδν τοΰ Αρτου χαί τοΰ οίνου μτταβάλλέοθαι, pctouotoOabai, μ»ταποι»ιάθαι, μιταρρυθμίζΜθαι τδν μδν άρτον «ί; αύτδ τδ άληΗ; τοΰ χυρίου αιδμα. δπ«ρ έγίννήθη iv Βηθλαίμ ix τή «ιπαρΜνου, ίβαπτίοθη iv 'Ιορδάνη, Ιπα*«ν, ιτάφη, Ανίατη, άνιλήφθη, χάθηται in iefté'v τοΰ ΙΗοΟ χαί πατρδ^, μέλλχι izAelv 4χί τών ν«ρ*λ·ν τοΰ ούρανού,— τδν 8' οfοο» μ»ταποαίσ·αι χα! μ*τουοιούα·αι αύτδ τδ Αληθέ τοΰ χυρίου *etfM,* tap, χραpeqtivw in! τοΰ σταυροΰ, ίχύθη όπίρ τή; τοΰ χώη ου ζώή;*).

"Ετι μ«τά τδν άγτααρδν τοΰ άρτου χαί τοΰ οίνου οΰχ άτι pivatv τήν ούαίαν taA άρτου χα! τοΰ οίνου, άλλ' αύτδ τδ αβρά χα! τδ sipo τοΰ χυρίου iv τφ τοΰ .άρτου χαί τοΰ οίνου aBat aol τδ«φ, ταύτδν atiMlv ύπδ τοί; τοΰ *tftav* αυμβββήχΜν*).

"Ετι αύτδ τδ πανακήρ«ίτον τοΰ χυρίου αώμα χαί ώμα prtoMBoota —i «Mtav ei; τδ οτόμα χαί ατάραχη» τών ροτβχάντ·» «ύαίβών τχ χα! dua^Av* χλήν τοί; μδν ιύοτβέαι χα! Afiot; άρβιχν Αμαρτιών χα! ζ«οήν αιώνιον xpofsvatv, «K 8* Aaatlim χαί Ανάξια xandapcmr χα! χδλαοιν αέώνιν» *neftqptfgo.*

'Επ τέμνοοθαι μδν χα! ttoipalota aha χ«ρalν dm χα! δδοΟαι*) τδ ωώμ« χα! τύ α(ρα τοΰ χυρίου, JBiovt .*M·ι ptMMiora MMtitBÜ μ ημ μ βμ Iιlη ita «t per urnam fausti*. Pesta si imati, igitur et a pesante liberi; —que esta atari ano poor—t vita et asms. N veto omc0om est Chrima, va* pro* foete oot et per spiritum condonatio peocnti.

Hiae vers eoatpsrtiuû, baptisatos parvulo» et defanot— omnes dubio proca! aehilem oonseqai per mortem Christi praedostiaata». Coat «aim auL Mua rot atat peeeati, non quidem omnibus commun», utpote iam divino lavacro mundati, neque etiam proprii, utpote qui actu electione earontM non peecant, certissime «niveatur. Porro baptismus aeque ao ordo characterem imprimit indelebilem: unde quemadmodum eodem ordine initiari bi» nemo potest, ita nec recte semel baptiiatwHterum baptised, ut in mille peccata forte prolapsus, immo ut a fide etiam apoetata. Enimvero converti ad Dominum quisquis voluerit, eam a qua exciderat, per paenitentiae sacramentum recuperat adoptionem.

Decretum XVII.

Credimus lanctioaimum divinae eucharistiae sacramentum, quod ordine quartum supra recensuimus, illud ipsum esse, quod ea nocte qua semetipsum pro mundi vita tradidit' Dominus, nobis-tfoditâone reliquit. Panem quippe accipiens ac benedicens, dedit sanctis discipulis suis et apostolis, dicens: „Accipite, manducate, hoc est corpus meum*. Et accipiens calicem, gratia» agens dixit: „Bibite ex eo omnes, hic est sanguis meus, qui pro vobis effundetur in remissionem peccatorum*.

In huius itaque celebratione sacramenti Dominum nostrum lesuni Christum.credimus esse praesentem, non quidem secundum figuram aut imaginem neque etiam secundum' quamdam, uti celeris in sacramentis, gratiae excellentiam, neque secundum simplicem, quam, et in baptismo patres nonnulli commemoravere, praesentiam, neque' penes 'impanationem, qua proposito eucharistiae pani verbi dirinitaa substantialiter uniatur, 'quemadmodum inscite iuxta ac indigne arbitrantur Lutheran), sed vere realiterque, quatenus panis et vini facta consecratione, transmutetur, transsubstantietur, convertatur, transformetur panis quidem in ipsum corpus Domini verum, quod natum ert in Bethleem ex semper virgine, baptiaatum in Iordane, passum, sepultum, quod resurrexit, ascendit, sedet a dextri». Dei patria,' in caeli denique nubibu» adventorum, — vinum vero in ipsum Domini sanguinem verum converti "ac tranaaubstantiari, qui ex illo ia cruce pendent» pro mundi vita deduxit.

Item facta pania et vini consecratione, nec pania oM vini maaere amplius substantiam credimus, sed ipsum corpse et aaagUinem Domini sub panis et vini specie et figura, id e»t sub panis accidentibus.

Us· st ipsum dietribai Domini corpus et sangaitMsn purissimum., inque communicantium sive pietwm sive imptatm m ac stomaeham introduci: nisi qaod remtaoMM peoeataruq vitamqne piis ae dignis impertitur aeternam, impiis vero ac indignis damnationem poenamque aooenit sempiternam.

Item manibus dentibuave concidi quidem Domini corpus et sanguinem ae dividi; verum per

*) Mm. V, ».
•I-Peryemm b B Aaeta» foao Huaia eaaiaah: *irtfïln-*
ror *(tit)' Μηκβ** γάρ άΗ^αχοοθήΜη.
·) Katth. XXVI, aOML
*) Ma'itUa-C.
>)M.Vt,H.
) vaMr–'«apfoMta ··*
ή «λ» ——-«-iMai am.B>

««λ* «Mpf«^qn*C μέντοι fimi Mt* τ* oupfiafiqadta tott ἀρτου Mai τοΟ βίνου, χα*' B «atApart* «âl tat* «tan δμολογοβ'νηκ, aa** tart* U μέν«ν ἀτμητα «άντη «at dfitsdpetu. *O*av «at fi «ataXta* inaltata ρησί- Μιρίζοτη» «ai ΑαμβρΙζτιαι δ μ«ρ<ζδμ<νο «al μή Ααιρούμανο , 4 «dvmct ές»*.δμ«νο «al oHInra δακανώμΓΛ . ἀλλ* τοὺ μ«τέχρντα (βηλονδτι 40«) ἁγιάζ-ν.

"En iv ἐχάστφ μέρα nol τμήρατι *iXegfwf* toO μ«ταβλητάέντο Bptou xal otau οὐχ «tvat pipes τού tapâtes aal αἱματο τού «upiou (βλάσφημο»l) γάρ τούτο aai Utov), ἀλλ' βλον δλιχέέ τδν δκπδτην Χριστδν xat* οὔotav, ptt* ψυχή βηλονδτι xot *ta τητο ί ἠτοι τέλ«ιον *«δν aol τέλ*ιον ἀνfipwtcov. *O*tv xal πολλΑ» γινομέν·» iv τή οἴχουμένη pifi xal τφ αὐτή Δρφ Ιιρουργιλν, μή γίνοσίΗκ πολλού Χριστού χαί') πολλά tapera Χριστού, ἀλλ* Ινα xal τδν αὐτδν Χριστά» «opsCvm ἀληβώ xal πραγματιχώ . xat iv «Ιναι αὐτού τδ tapa xal τά atpa iv πάσα:; τοί χατά pipes τ®ν πιστών ἐχχλησίαι · xal τούτο οὐχ δτι τδ ἐν oOρβνοI τού 8«σπδτου iv tots #υσιαστηρίοι xdrttui tapa, ἀλλ' in ὁ τή προΜσ«· ἐν πάσαι τοί χατά μέρο ἐχχλησίαι ,προχοίμονο ἄρτο , μεταποιούμενο xal μετουσιούρενο ρ«τ* τδν ἁγιασμόν, γίνεται χα: ἐστιν ἐν χαί τδ αὐτδ τφ ἐν ούρχνοί · iv γ*ρ τδ tapa τού xupίçu ἐν πολλοί; τόποι; xal οὐ πολλά, xal 8ι* τούτο τδ μυστήριον τούτο μάλιστά ἐστι χ«1 λέγεται βαυραστδν xal πίστει μόνη χαταληπτόν, οὐ σοφίσμασι σοφίβ *ν*ρον«ίνη , ἡ τήν ματαίαν xal ἀνόητον ἐν τοί Moi; περιέργειαν άποσ ίεται ἡ «ὐσεβή; xal 1>εοπαράδ·το; ἡμΑν ·ρησχε(α.

"Ετι αὐτδ vi tapa xal αἱμα τού xupiou τά ἐν τφ τή; ιὐχβριστίβ μυστηρίφ ἐφχΙΧιιν vcpUatai ὐxspββλλόνην xal «pooxuvitoAoi λ«τρ«υτιχΑ · μία γ*ρ ἡ προσχύνησί τή *γ(β τριάδο ·) xal τού σώρβιο xal Μματο τού xuplou.

"Ετι «tvai ihialav dXqfrfί xal ΙΧαστιχήν προσφβρομένην υπέρ πανTMV τΑν «ὐσ«β&ν ζΑντιβν «tdYsbvidstων xal &πέρ ὐφ»λ»ί«κ πάντων, A xatrm βητβ ἐν τχΐ τού μυστηρίου τούτου «ὐχβΐ;*), ὑπέ tav ἀποστόΧιιν τή ἐχχλησίφ xapaioirtioai; xata τήν πρό αὐτού διχταγήν τού xuplou.

"Ετι xal πρά τή χρήηο «ϋ*ύ μ»τ* τύν ἁγιβσμύν xal ρ«τή τήν χρήσιν τέ pulçrtapsvev ἐν τοί ίβρβί; Αήχαι ιφύ μιτάληψιν τΑν *πο8ημήοχι μ»λλδντβν *λη** <!ναι τοΟ xuplou tapa xal nota μηδέν διαρέρ·ν ἑαυτού, *βαη* πρ* τή χρήσ»μ; μχτ* τδν ἁγιασμδν, ἐν τή χρήσκ xal ρ»τ* τήν χρήσιν »!ναι xata «άντα τδ άΧηΗ τού xuplou tapa.

"Επι τή μ»τουσI«σι λέ{<ι ού τύν τρύαον χιστιύοριν IηΧοΟσφαι, dhb' 8ν δ ἀρτο xal δ οἶνο μ«τβποιοΟντ«ι «I .τδ tapa xal τδ βέρα τού χορίου •(τούτο γάρ Ληπτον πάντρ «ad dfiὺνοτον «λήν αὐτού τού διού, «αΐ τοί πιστττύουσιν ἀμά*«ιαν ἀρα χαί ἀσέβ»ι«ν ἐκιφέρ«ι), ἀλλ' βτι δ ἀρτο χαί δ οἶνο μττά τδν ἁγιβσμδν ού τυπιχβ ούά' tlxovίxA; ού81 χάριτι liitippâxXoὺoq ούβέ τή «ὺνmvtp ἡ τή παροοοίρ τή *»δτητο μδνη τού μονογενού μχτββάλλκβ «ί; τδ tapa χ«d αἱμα τού «ορίου, ούβέ συρβ«βηχ4 τι τοΟ ἀρτου «ai τού olvou «ί αυμβ«βηχ4 τι τού σώματο χαί «Ιματο νού Χριστού χατ* τι«« τροπήν ἡ ἀλλοί»·σιν ριταποΜίται, ἀλλ' ἀληβέΐ xal πραγμ·ττιχβ xal/ ούσιβδό γίν«ται δ μέν ἀρτο αὐτδ τδ ἀληδέ τδό xuplou tapa, δ 8' οἶνο αὐτδ τού xuplou αἱμα, ὠ «Ιρητβι dvsrtipsi.

eooiitao dumtaxat «iva pestes aeeidantia paaia «t vini, par qmm «t visibilia «a «cm et contractabilia ia canta»· «at: at inraeta prona» et indivisa secundum eo parmaMve. Veta «t eathoHea dicit «ealaaia: Cousiditar et dividitur, qui membratim rancisus nequaquam dividitur, semper mandneatar ot auqa«m eoueumitar, sed digne arredentes eaaetHteat.

Item nequaquam sub divisione qualibet »«■ minima pania et vini trausmatati partiente esse partem oorporia et aaagninis Domini (quippe boc ■ine bteaphemia et impietate nemo dixerit), sed totam ae integrum Dominum Christum soeundum substantiam, animam vidMieet suam ep divinitatem, id eat Deupi perfectam et perfectam hominem. L'nde et multae eam per orbem una et eadem hora celebrantur missae, haudquaquam Christi plure» plurave Christi sant corpora, sedt unus in Manibus ac singulis fidelium ecclesiis vere ac rea/ Wer praesens est ipse Christas, unum et corpw est et sanguis unus. Atque id quidem, non qntm illud quod in eâelo est Domini corpus super altaria descendat, sed quod post eonaecrationem convenus ac tranasubstantiatas is, qui singulis in ecclesiis offertur, panis propositionis fiat et sit illud ipsum corpus quod est in caelo. Quippe multis in loci» non multa, sed unum est corpus Domini; ae vel hinc maxime mirabile est dieitarque huiusmodi sacramentum et sola fide comprehensibile,. non autem humanas ratiunculis sapientiae, cuius quidem vanam et circa res divinas caecam inquisitionem pia atque divinitus tradita abnuit professio nostra.

Item et honore supremo «plendum esse cultaqué Istriae adorandum idem Domini corpus et sanguinem, quae sunt in sacramento eucharistiae. Quippe Mnetissimae trinitatis et corporis sanguinisque Dpmini una e*t adoratio.

Item' et verum ac propitiatorium esse sacrificium, quod pro fidelibus omnibus tam vivis tam defunctis nec non et pro utilitate omnium offertur, uti et in hniusee sacramenti precibus exprtaitar, quas iuxta id quod a Domino mandatum acceperant, apostoli ecclesiae tradidere.

Item ante usum statim a consecrations ac post usum id qnod saeris in pixibns communioni moribundorum asservatur, corpus esse Domini veram et a 'se ipso ne vel levissimo quidem ' diversum, quatenus ante' usum post consecrationem, in usu ae post usum verum omnino sit corpus Domini.

'Praeterea verbo tratasoietantionic modum illum quo in corpus et sanguinem Domini panis et vinum convertuntur, explicari minime credimus— id enim penitas impossibile ntpoto ineodiprChensibile praeterquam ipsi Dob, at caporo se credentibus inscitiae ae impietatis notam inurit,—«ad panis ot vini, fiteta consecratione, non per figuram aut per imaginem, non penes saperabundaatem gratiam, non per communionem aut sqhûs divinitatis unigouiti filii Dei praosontiam *fitn* corpus et sanguinem Domini conversionem sifinifieari, sed nee ponis aut vini occidens aliqjKid in quoddam corporis et sanguinis sccidens aliqua conversione vel allevatione mutatur, sed vere realiterqnÿ ac substantialiter fit quidem panis ipsum veram Domini corpus, vinum vero ipse sanguis eius, uti iam ante dietum est.

■) <ἐ*»* iatsr snoos posÀlsr «ὼ. B.

•jMIUk-iàmB./

■) Γ» ἀμώκ teaiCsç^sW wrfs» B.

') A rate . ' ' »dta^»t'G«ar. XtaWsfism Grew , p. 78 et 10», //

Έτι μή rfveota taitte τδ *T^i hfât* ràxapotfaç τοδτ· μMτήρβν at μή ptae tab Mw «tegete mi tab «δαηφM Mi veg^MU τήν hpMtap-Juftaafe μ »* I^ Xptav ^ δνβτβλιχή tatiqtia ltMaam. Aftrq iedv 4» Mwigg ή τή xaMufc bçtiqtiat Mi Mpi ta ptmppieu titav td{a xal δληδή δμολογία Mi dnawufa} xapd-Boött, V «δ (d ΜλφΑοβαι aat' «δδδν* rpbaov ύπδ τβν tùoe^tv βαυλομέν·* xai dneoatapivmv tat vnrafMpobc xal») tibi ?a^)Xeu< τβν cipcwtiv mvo-φβνιβ , dU' Αναγκαία αφαν xai dtcdammv τη-pttotat τήν νομοβατηβΤοαν tcapdtatv τοΰ γέρ ιταρββαίνοντβ dtiéiCMtftat mI dva*«p«ti> ή x«ta-λιχή τοδ Χριστού έχχλησία.

'Ορο ιη'.

Πιστ·ύομ«ν τδ τβν xaxmpqpivabv ψυχδ ιίναι ή iv dvfcti ήΑν δβύνρ, xab· β tt tantôt IxpaÇiv· χαριζομένα γάρ dxb τβν oatpdw* πρραυτίχα ή πρΐ ιύφροαύνην ή χρδ λύπην xai στιναγμδν ta δημιΰν, δμολογουμένη μέντα μήτ» dtcoXatamc μήτι τή χβτακρίαMK τ«λιί« · petit γάρ τήν χανήν dvtaaoiv, ta ή ψυχή fatibtiq τφ σβματι, prb· οΰ χαλέδ ή πονηρό έπολιτιύσατο, άπολήψιτχι Ιχαατο τό τέλχιον, ή τή άπολβύοοβ ή τή xataxplora»; δηλονότι.

Τοΰ 84 συμφθπρέντβ tavoaipott πλημμιλήμασι χαί μή iv Απογνβαιι ίποιημήσβντβ , Αλλδμιτα-*tvfynvxai* μέν ta mptdvtof iv τφ patii σώματο fiûp, μή παήσ«ντα δέ οδδ' δντινβούν χαρχδν prta-νοιβ (έχχέαι Sdapoa βηλονάτι xal γονυπ«τήσ« iv γρηγδρήάα προσιυχβν, Φλψήναι, πτβχού πβρβμιΛή-OM, xal tiatt iv Ιργοί τήν πρδ τδν tabv xai τδν πλησίον άγώπην έπιδ«Ιξ«ι, S xal Εχανοπαίηαιν χχλβ ή χαδολιχή έχχλησί· δπ' δρχή ώνύμβσι*)), τούτβν xal αύτβν tit ψυχέ ditipxsotat »ί ÿBou*) xai ύκομέναν τήν IVtxa βν «Ιργδσ«ντο 4μρρτήμΑη*ν ποινήν ίναι *S' Ιι* ρυναισδήσα τή; ixatdav Απαλλα-γή , iiaudapoOota. 8i ύπδ τή ίχρβ έγβΑάτητο Sti τή; 8*ήσ««* tibv *Itpitn xal* «ίποιΓβν, *ε* τβν dxoixopivwv taxa oi tatarau ονγγβνβΐ dtcotaiota, prfdXa δυνβρίνη pdXiot· τή dvaipdxtou Αυοιβ , ήν 181« ύπέρ τβν χχχΜρηρένην αυγγχνβν ίχβστο xai χοινβ ύπέρ xdvtttv ή χβΗλιχή χβΐ άποστολιχή άσημέρβ. poul έχχληαίβ· έννοουρένου μέντα xal τούτου, τού μή tlMvai ήμ·; δηλβίή τδν xatpbv τή έπβλλαγή . *Οη γδρ γίνττβι Urutapia τβν ταούτβν dxb τβν δοινβν xai πρδ τή χανή dvatatomfc τι xai xpiama;, olBtqtav xal motaiopav* «ta δέ, δγνοοΟμβν.

Έρ·τήα»ι τινέ xal πρδ; βύτδ Αποχρισ«ι .

• Έρβτηα β*.

Ει Set τήν Mav γρβφήν xotvdf xapd xdvtnv τβν χριστιπνβν ίνπγινώσχισβ·»; t,

' Άπδχρισι .

(H. Τήν ntatv γδρ τροφήν taxvaoxov xal βφέλιμον oltaptv, xal titan τδ dvKfMfov Ιχονοπν μ·»' έβντή , βατ· χοηρέ βύτή δδώνοτον AiuaooOv «àxfialv· οδ μήν xti ύπδ πβντβν «ύχδλβ xal ndvu* δφίλίμβ 4) dii«rtvtaiwta τβώτην, βλλ' ύπδ μδνvv τβν prtâ τή κρατούση έρ·ύνη τοί ·) ftataxv έγ-χυπτδντιην τοδ χν*ύμ·πο xti «IMτvv tit τρίχα ή bala TP»φή έρέυνβτ— xal feSttaMtat xai δλ— dva-Tivtnoxrtut- ttft δέ μή T«γομν·σμένα xai έδιαφδ-ptn; ή μδνον χατδ τδ τρίμμα ή χ«1 χ«τ' Αλλον τινδ

BOIffetiBeNB JNMMfIW pittBB

pio viiφM OpiMOp* IMMMliM ieeÜtOÎ· MMMNPdoitt taxi· aaiastaMa aactaai··

paaaa laüiata mmumM·. Ha— eat aaaapa· àtata actaatafia aathafioM aacJaataa hoo de aaaa·· Mta deetriM veraqM ooafe—io at traditio pets ut^u, euidetrahere quidquam no· eoaveait eoe, qui ple «entire cupiunt «t aovitat— korraat m pra-ta· haereticorum vppitoquia detect··*·*; aad haae, qnae iam pridem obtinuit, traditio·*» integram ·ervaat at illibatam. Hanc «aim violante· catho-Kea Chrioli rriieit «t anathamatixat ecclexia.

Decretam XVIII.

Ctodimtu defunctorum anima· tut in quitte •at in pooma mm, prout qnioqoo geeierit; quippo •eparatae a eorpôribue vel ad gaudii vol ad triatitiM gemituque locum atatim commigrant, nondum tamOn oit oonoeeea integra beatitudini» aut damnatio·» ntaugra. Etenim generali facta reeurrectione, qutado Mim·' unietur corpori, quorum aut bene geoait •ut male, tune beatitudini· ae poenuunr perfectam unuaquiaque vieem recipiet.

Eorum vero, qui peccati» impliciti non in dMperatioae detaeti auat, aed quo· adhuc auperatitepaenituit, at nullum fecerunt paenitentiae fructum, (iaerimat ndeliMt effundendo, genibue flexi· in orationibua vigilando, Mmetipaoa afflictando, paupere· recreando, auam denique eum in Deum tum in proximum caritatem operibu· demonatrando, quae, et catholica eccleeia reete ab initio latiefactione· appellavit), horum, inquam, ipeorum anima· credimu· ad infero· abire ibique iuata· pro iia, quae commi«ere, peccati· poena· euatinere-, at auae tamen ex hinc futurae liberationi· eeae con-'aciaa et ab numina bonitate per sacerdotum oratione·, et eleemoaynaa, qua· pro defuncti· eorum proptaqui feciunt, liberari. Ad hoc vero potiaaimum valet incruentum mimae ««orificium, quod peculiante ainguii pro eonaanguinei· defuncti·, catholica vero et apotiolica eodeaia quotidie pro omnipua communiter facit. Porro liberationi· huiu»-modi notum nobi· ewe tempo· nequaquam dicimu·; tale· enim aolvi quidem poenia, idque ante communem reauneetioaem et univenale indicium, et »cimu· et credimu·; id vero quando fiat, ignoramua.

^MMrita·· *aliyuet tt ad tat rttpoatioatt;*

' ι Quaeatio I.

Decetae «aeram eeripturam tine diacrimine ab omnibu· legi «hrietianiaT

Reaponaio.

Boa deoet. Enimvero omnem acripturam divinitua inepiratam et utilem aorta»··, et ita ex »e nane—«riam, ut pie «tae illa vivere nullatenu· quiequam pomit. Hue taawa haudquaqgam oonrepit omne· legere, at eo* dumtaxat qui profunda, qua· in illa lateat, «pinta· arcana oonv«aienti «cratatioa· explorare valent, quive eam qüa excutienda, docenda, legenda e«t acriptura aacra, rationem probe norunt. Inexercitati· 'autem et acripturam aacram abeque diacrimine vel volam p«nM

·j 1 m! — *drifom* «a. B.
··) B·
·) *tiiihtt* — dtata« "«· a.

τρὺπαν ἀλλύτρι·* τή ttaprioc τούτη τή γραφή ἐχλχφφάνουαν 4 ηαΦολιχή ἐχχλη^α, διά τή π«ρβ τήν βλάβην Apmauta, οὐ *«μιτήν τήν dvéfNamv dm ἐντέλλαηη!). Tkrt» παντί «ὺσ«β«I tarriqtairMi μύν dnedeiv τά τή γραφή . Ινα mraS) τή de διχοιοσύνην, ἐμολβγή U τφ στύμοτι ·ί " οκνηρίον·)-άν^νώσχ*ιν M (via τή γραφή μέρη χαί μάλιστα τή χ«ώ.«* ἀπηγορ«ύ«τι τών dpqdMav αἰτιώνχαί τών 4μM«ν τούτα Ivtxo. Καί ἐσῖν ἰσον π»P«γ-γέλλκν τοί ἀγυμνάστοι μή ἀνβγινώσχ«ιν ὡσαὐτκ τήν πάσαν ί«ράν γραφήν χαί τοί βρέφ«σιν ἐντέλλι-σδαι μή dbmaSat αττρM τροφή;.

fiteram Mt alieno a pietete aaaaa intolligeatib·· areiaaia eathofiea, atique par experiedtiam 4a die-peodi· carte, loetioM etaa haterdieit Itaqoo oaoaita· φὕάο· MoKtao —ΓΤΟ· οαδὺα «cripter··, qoetooM «ordo croàaat ai iaatitfaua, ora aataoo eoafNehmaoi RrpoMuit ai MÜatooi, pirwiria· ait; aBqaoa voro o&riptnrM ae veteria- potSaahMoi ia-atremeati libro· legere, praedicti» ac eoeaiaiiHba» de oaaois prohibitam. Et vero periode eat aaerae acriptarao lectione inexercitata» prohibere a« «oli-diori abetineant cibo inihntibn» imperare.

'Ερώτησι β\

Εἰ σαφή ἐστιν ἡ γραφή πάσι τοί ἀνβγινώσχουσι χριστιανοί ;

Ἀπόχρισι .

Εἰ σαφή ἦν ἡ Φ«ἔα γραφή Mot τοί ἀναγινώ-σχοοσι χριστιανοί;, οὐχ iv 6 χὐριο ἐρχυνβν τούτην τού βουλοφένου οκνηρία τυχ«ίν ἐπέτρτπ»·), χαί τδ χάρισμα τή διδοσχαλία ματαίκ τφ Παὐλφ·) ἐλέ-γ*το τ·Φήναι tai τού Φ*οθ -τή ἐχχλησίφ, χαί & Πέτρο ·) οὐχ 4ν νταρί τών τού Παὐλου ἐπιστολών ἐχ«ιν τινά, δυσνόητα Ιλαγτ. Δήλον βύν, ὡ πολύ τδ βάΦο Ιχχιν τήν γραφήν χφί τύ μέγαΒο τών ἐννοιών, χαί Satotan ἐπιστημύνκν χαί Mκν ἀνῖρών πρδ Ιρ«υναν χαί ἀληδή χατἀληφιν χαί γνβσιν ὑρΦήν χαί αυνφβύν τή χάση γραφή χαί τφ δημιουργφ τούτη ἀγίφ χνχύματι. Ιίστχ τοί ἀναγ«ννηΙΗί<χν, (Ι χαί γνώριμο ἡ παρί τριάδα πίστι χαί ἡ τού υιού τού θτοΟ ἑνονΦρώπησι , τά πέδη, ἡ ἀνάστασι , ἡ τι ουρανού ἀνοδο , ἰ χαρί ,τή χαλιγγαντσία χαί χρί-ααω λόγο , ὡν ivtxa χαί πολλοί Φάνατον ὑχομαίναι οὐχ ὡχνηοαν, οὐχ ἀναγχβάον δέ, μάλλον δέ ἀδύνατον πάσιν «ϊἔέναι χαί ἰ τά πνίὺμα τδ 4γιον μόνοι τοί ἰγγιγυμνασμένοι; ἰπί σοφιφ χαί ἀγιότητι φανεροί.

Quaeatiu II.

Hitne perapicaa umniba» legentibu· ebriatiaaie ncriptara?

Reaponaio.

Si legentibu» omnibu» penpieua e»»et «aera acriptura ehriatiania, nequaquam peraerutari acrip-tura» hi», qui talutia deaideHu tenentur, Deminue mandaaeet; fruatr» quoque Paulo» poeitam » Deo in eceleaia docloratiu gratiam acripaiaeet, neque intellectu difficilia habere Pauli epiatola» Petru» diceret. Maximam itaque conatat eeae acripturae altitudinem iuxta ae aenauum eina amplitudinem ac doctiaaimia proinde .diviniaque huminibua ad eiu» indagationem vararaque intelligentiam ac rectum aeneum, acripturae et eitudem auctori apiritu «ancto oonaonum. opu» eeae. Itaque quamvia regeneraticonapieua ait fide· aanctiaaimae trinitati» et incarnatio fihi Dei, eiuadem paaaio, raaurrectio, ia caelo· aacenaio, item et regenerationi· ac iudicii verita» — pro quibua mortem aubirq multi non dubitarunt; — haud tamen neceaae eat, imUto impoaaibile. et ea «cire omne·, quae aolia aapientia et nanctitate exercitati» ▪piritu» «anctu· manifectat.

Ερώτησι; γ'.

Ἰιράν γραφήν ποια βιβλία χαλχί ;

Ἀπόχρισι .

Στοιχ«ιούντ· τφ χανόνι τή χαδολιχή ἐχχλησί»;, Ιιράν^γραφήν χαλοΟμαν ἐχ·ίνα πάντα ϊ ἰ Κὐριλλο υπό τήσ ἐν Λαοβιχχίφ συνόδου ἐρανισάμτνο ἀριδμαί, χαί πρδ τούτοι 4π«ρ ἀσυνέτκ χαί ἀμαδώ th* οὐν ἐδιλοχαχούργκ ἀπόχρυφα χατκνόμασ·- τήν Σοφίαν δηλαδή τού Σολομώντο , τήν Ἰουδίδ, τόν Τκβίαν, τήν Ιστορίαν τού δράχοντο , τήν Ιστορίαν τή Στκάννη , τού Μαχχαβαίου χαί τήν Σοφίαν τού Στιράχ- Ἡμ«Ι γάρ μ*τέ τών ἀλλκν τή δ·!α γραφή γνησίκν βιβλίκν χαί τούτα γνήσια τή γρα-φή μέρη χρίνομαν, δτι ἡ παραδύσοσα ἀρχαία συνή-θεια, χα! μάλιστα ἡ χαδολιχή ἐχχλησία, γνήσια <!ναι τά ί*ρά τύαγγέλια χαί τίλλα τή γραφή βιβλία, χαί τούτα αἴνοι τή ἀγια γραφή μέρη ἀναμφιβόλκ παρέδοοΜ, χαί τούτκν ἡ ἀρνησι , ἐχτίνκν.έστιν ἀ*έ-τησι . Εἰ δέ που δοχοί μή ἀ*ί πάντα·) ὒπδ πάντοτν συγπαταριΦμβσΦαι, οὐδέν ἡττον ὅμκ χαί τούτα μαρά τ» συνόδκν χαί πολλών δσκν τή χαδολιχή; ἐχχλη-σία παλαωτάτνν τ· χαί ἐγχρίτκν δοολύγκν εἰριώ-μϋται χαί συγχαταριΦμοίτβι τή πάση γραφή, Μ πάντα χαί ἡμιί χανονιχά βιβλίο χρίνομτν,! χαί τούτα τήν Ιιράν γραφήν <ίναι δμολογούμτν').

tfuae«ti<> III.

Quotmam libro· «aeram «eriptunun voca»?

Reaponiio.

Eeeleaiae catholicae regulam «equente· aacram ▪cripturam eoa omne· appellamu· libre·, quo· ab Laodicena aynodo Cyrillu· mutuatu» recenaot, iia inauper additia, quoa inaipienter, inacite Mt magm malitioae vocavit apocrypho·: Sapientiam videlicet Salomonia, libram ludith, Tobiam, Draeonia hiato-riam, Hiatoriam SuaanM·, Maocabaeoa et Sapien-tiam Sirach. Hoa etenim cum cetaria genuini·•acne acriptura· libri· ceu germana· eiuadem acripturae parte· cenMtnua eaae namerando·. Quo-niam quae «ancta evaagelia alioaque acripturae libro· ut genuino· tradidit antiqua ootwuetudo «eu magia ecdeaia catholica, et iatoa haee ipia ceu •aerae acripturae parte· procul dubio tradidit, qua-tenu· i»to· qui neget et iHoa reeoaaverit. Sia voro ab cuncti· haud reeenaeri omne· forte··· videMtnr, iati nihilo «eeiu» ab aynodia nec noa et · multi· cum aatiquiaaimi· tum nominatimimi· catholicae eeeleaiae theologi» reeenaeatur et «aera· inter ·ειῖρ-turaa numerantur.' Quo» omne· at no» iudicamua eaae canonico· et «aeram eoa eaae «cripturam con-fitemur.

') ινϊi ὡ yrywvnwturait— «· B.
▪) taxi. 10.
η ioh. v, m.
·) τφ Αιήίφ, «f. I I'or. Mb **▪
·) Π Fatr. m. ια
*) daf /da. « aad Maah.
'1 Tatam haoo larti·· «maattaaam on. B.

CCNMflUi MMUL TO··· X3CmE

flapi tSH Αγίων stadvssv xal τή <φοσχυνήθΜ» ▼ ἄyto πώ ὑφαίλομβν ppcvstv;

Απύχρισι . ,

Τών ἁγιων, ὄνταν Ml ἁμολογουμένων παρὰ τφ χαΦολ&ή ἐχχλησία προσβαυτών, ⅝ τρόηον rlafftse to τφ ὀγδόφ *ΜψΑβίφ* 'Χ χ«ρὺ stato, fin χαί ἔιμ μτν αὐτού ὠ φίλου Φαού μ I ὠ ὑπὲρ 8οομένου τφ τών δλων Φοφ. Τιμώμτν Η ττΛτου ἔτ μ * ένα μέν τρόπον τήν μητέρα τού Φοού λόγου, δν χαί ὑπτρδούλιχύν φαμέν- ά γάρ xsd ὠ ἀληδώ δούλη ἡ Φοστύχο τού μόνου Φαού, ἀλλά Ml μήτηρ, ὡ; τύν ένα τή τριέδο γβννήσασά ααρφχώ , 8ιὸ χαΐ ἀσυγχρίτω; ὑπτρέχτιν ufivtfnu πάντων Αγγέλων τα χοπί ἁγιων, 8tov χαΐ ὑπαρδαυλιχήν αὐτή ἀπονέμομτν τήν προσχύνησιν. Κατά Ββύταρον δέ τρόπον, 8ν μ I δουλιχόν ὀνομάζομαν, προσχυνούμαν rftouv τιμώμαν τού ἁγιου -Αγγέλου , Αποστόλου , Χροφήτα , μάρτυρα χαί ἁπλώ πάντα τού ἁγιου .

Ηρύ τοΰτοι προσχυνούμιν χαί τιμώμβν τὸ ξύλο· τού τίμιου χαί ζωοποιού σταυρού, έν Φ ὸ ωστήρ ἡμών τὸ κοσμοσωτήριον «ίργάσατο πάθο , χαί τύν τύπον τού ζωοποιού σταυρού, τήν έν ΒηΦλιέμ φάτνην, 8ι' ἡ; τή Αλογία ἐρρὺσδημαν, τύν τύπον τού χρανίου, τόν ζωηφόρον τάφον χαί τὰ λοιπά Αγια προσκυνήματα, τί τ (αρά «ὐαγγέλια αί τί (spd σχαὺη, 8Γ ὠν ἡ Αναίμακτο ἐπιττλιίται Φυσία- μνήμαι τ έτησίοι χαί δημοσίοι ἑορταί χαί θτίοι ἱδρύμασι χαί ΑναΦήμασι, τού ἁγιου γτρα/ρομτν χαί τιμώμαν

I' Έπτιτα δέ χαί τήν «ικόνα τού κυρίου ἡμών Ιησού Χριστού χαί τή ὑπτραγίαι Φαοτόχου χαί πάντων τών Αγίων προαχυνούμτν χαί τιμώμχν χαί ἀσπαζόμ&α, ναι μήν χαί τών ἁγιων Αγγέλων, ὠ ὠφθησαν ένίοι τών τ προπατόρων χαί προφητών. Ἱστορούμτν 8έ χαί τὸ πανάγιον πντύμα, ὠ ὠφδη, έν τΐδτι πτριστχρά .

El Βέ τιντ τίδωλολατρτίν ἡμί , ἁγιου χαί ἔχόνα Αγίων χαί τὰ λοιπά προσχυνούντα , λέγουσι, μάταιον ἡγούμτΟα χαί Αδρανέ - ἡμαΐ γάρ μόνφ τφ έν τριάδι Φαφ λατρτύομτν χαί ούδτνί έτέρφ. Τού βέ Αγίου τιμώμίν διττώ - πρώτον μέν ,χατά τήν πρό ίΗόν Αναφοράν, έπτιδή έχτίνου έντχα τιμφμτν αὐτού , χαί ἔχα» έαυτού , βτι ζώσαί αίσιν τίχύντ τού Ατού· τό βέ χαΦ' έαυτού διώρισται δτι δουλικόν. Τά 8έ ἁγια ιίχόνα σχττ.χώ . ὠ τή χρό ,έκαίνα τιμή έχί τά πρωτότυπα ἀναφαρομένη - δ γάρ τι τήν «ικόνα προσκυνών διά τή τίχύνο τὸ πρωτότυπον προσχυντί, χα! ἡ δόξα ού μτρίζτται ούβ' δλω σχίζτται τή τα αίχόνσ χαί τού τίχονιζομένου, χαί έν ταΰτφ γίναται, ὠ ἡ «I τήν βασιλιχάν πρέσβυν γινομένη.

"Α δέ πρό σύστασιν. χατνΜαμΙα αὐτών· παρά τή γραφή λαμ^άνουσιν, ούχ Ατω αὐτοί βοη>τ ὠ βούλονται, ἀλλά μάλιστα ἡμίν συνφβά. φαίνντβ. Ήμτl γάρ τήν Hiαν γραφήν ἀναγινώβιοντ έξττάζομαν χαιρύν χαΐ πρόσωχον, πτφάδαιγμα χαί αιτίαν· Bbsv χαί τδν αὐτόν bstv ποτέ μέν ἔέγοντα ,Ού ποιήσαι σταυτφ ΛάΒωλον ούτ έμοίοιμα, ούβέ προσχυνήσαι ούδέ λατραύσβι αὐττί · ἔ, ποτέ 8έ προστάττοντα γτνέσώαι χερουβίμ, καί έτι.βόα 4) χαί λέοντα ·) γινόμανα έν τφ (αρφ ΦαωροΟντα , ού πτισματιχώ τούτων τήν έννοιαν Φαωρούμαν (έν γάρ τή παισμονή ούχ έστ. πίστι), ἀλλ', ἀί ^ρηται, χαι-

Quaestio IV.

Quid de sanetis imaginibus et cultu sanctorum ı sentire debemta?

**~·1 -ά·|·

Ontorm μ μ M wmb ùxt ot xb oothoUoa er-«M· hoboMtw «οαβέι, ἔ4ιοodx· in octavo Mpitalo djotaai eat, dicoaài anodo tomptu eat, eoa a nobia ooa IM oaaioo· noataroaqae apud Deun aeiveraorum interooaoorea honorari. Porro dnpUooβi aanetia cufaun adhlbenua. Alterum ἡτάρρο verbi divini matri, quem hyperdniiam appellamus. Enimvoro Dei et huius quidem solius ut famula vere ait et ipsa deipara; at meter eiu est, utpote quae unum e trinitate in carne genuit Quare omnium eum sanctorum tum angelorum longe superior praedicatur; unde et hyperdulioo eam cultu veneramur. Alterum vero, quem et dulicum vocamus, sanctis angelis, apostolis, martyribus, omnibus denique sanctis adhibemus.

Insuper venerandae ac vivificae crucis lignum, in quo pro salute mundi salvator noster passus eat, quin et eiusdem crucis signum veneramur et adoramus, item et quod apud Bethleem eet praesepe, per quod ab irrationali affectu liberati sumus, item et câbrârine locum, et quod tbeoa fait vitae sepulcrum, ceteras defrique ree sanctas, quas adoramus:' sancta videlicet evangelia, nec non et sacra vasa, in quibua sacrificium incruentum celebratur. Sed et annuis commemorationibus festisqpe solennibus, sacris aediculis et anathematis sanctos ornamus et honoramus.

Deinde et Dsmtini noatri losti Christi et sanctissimae deiparam omniumque sanctorum, quin et sanctorum angelorum secundum eam, qua quibusdam patriarchis aut prophetis apparuere, formam, imagines veneramur, adoramus et osculamur. Denique et spiritum «anctum sub ea, qua visus est columbae specie, repraesentamus.

Eam porro, quam sanctis et eorum imaginibus oeterisque praedictis venerationem adhibemus, idololatriam qme ki qui dicunt, stultum ac inane reputamus. ^fcos enim soli in trinitate Deo ac praeter ipsum nemini latriae" cultum impendimus. Banetos vero duplici modo veneramur, imprimis quidem relative ad Deum, quippe propter ips^b illos honoramus, deinde et iu seipsia, quoniam animatae Ð® imagines illi sunt. Duliam porro esse qua sanctos veneramur in seipsia, supra definitum est, aanetae varo imagines relative; siquidem qui exhibetur illis cultus, ad earum prototypa refertur. Quisquis enim colit imagiaetn, per imaginem colit prototypum, neque aliquantum dividitur separative imaginis honor et prototypi; sed in eodem positus eet, qnemadmodam U proroge rex honoretur.

Quae voce e scripturis in confirmationem suae novitatis aooemnat, noa cie ipri. favent uti autumant, immo αοὐέα mevimq couoinnnt. Nos enim sacrum Mriptnram eum legimus, tempus, personam, exemplum, caneam examinamus: eur nimirum idem ipse Dens modo dicet: '«Non facies tibi idolum, noqns simulacnas, neque odorabis, neque colos Uh·; modo natem cherubim fieri praecipiat' Immo ot eum sculptos ia templo boves teonesque spectamus, haudquaqnam pervieoritm de ilHs indicamus: non enim in pervicacia est fidos; sed tempus oeteraque, ut dictum est, considerantes rectam

*) Ir vpdswr — «νφαλαίφ e·· A
■) Levit. XΓΠ, 1.
·) fixed. XXV, ».
·) μώω. Πιφ,ἴττ H.
·) tderrou I fi*TB, M..

phv aad tè λο«M ·β·ροθντ* τή 4ρ4ήδ Wl '·*' rmv·) SACqc ἐπιτυγχΑνομα». Kni τ4· ,04 κκήακ eamnf Min ἡ Αμοίιμα*, wWh ἠρ4μ*4« τφ· ,04 χρiBχννήβκ *Mk âUâtf(M>c^a A» «Μή·<* ΑΜλβλίηρήοή *. Ofitm γὺρ xel ἡ Αηὐ τοὺ xa^oO τὸν *isrttÜMH* imupavenue συνήΗια τή ixxl^oif τοὺ xpoaxuvstohot σχιτχχό τὺ Αγία; ιίχΑνα Mi ἡ μύνρ τφ >οφ λατριία fiumjMq Mi 4 *» οὺ» IναντέM Μγιτν 4α»τφ φβνιίΐ}. K γΑρ ἡ γραφὴ φήσιν ,Οὐ ποιήσκ οM4 προσχυνήσοι ", τίνα τρόπον tanpov 4 ὐβὺ τὺ μέν ποιήσαι δμοίιιμβ ουγχ*χόpqxa, τ4 44 κροοχυνήο· ού, ού» Ιχορβν «wop*»·). *04tv πβρί μόνη τή «ίδαιλολατρίία ούση τή 4ντολή , *ὐρίσχομ*ν xeljpsî; «al λέοντα aal βόα *) x«d χιρουβίμ γχγονότα x«d*ttpAp»va xai Αὴ strouv ΑμοιΑματα, iv A οt Αγγ»λο: ἐφαίνοντο, προσχυνν,βέντα.

Οὐ 44 προσφέρουσι τὸν Αγιών <·; λέγοντα , μή 4ξὺν προαχυνβΠ τι «ιχόνα , ἡμίν μΑλλον ὕοqtôτν ἐχ*ίνου ἡγούμιὺα, itt«Î ἐχ*Ινοι Αγώνιστιχ Α διαλ«γόμ*νοι χαί χ«πλ τὸν λατρ*υτιχό προσχυνοὺντών τύ Αγία ιΐχόνβ xai χατΑ τὸν φ*ρόντ»ν *ttí* τὺ ἐχχλψ *aiβ* τά ιιχόνα τΑν τοΑνηχὺτνν συγγχνόν ἐχιίνών Αφέροντο χβΐ Ανβὸέματι τοὺ ούτ» ποιούντο χαύυποβίλλουσιν, ού χατΑ τή ὀρφή προαχυνήαβΜ τΑν τ* Αχίβον xai Αγίων «ιχόνών xai τοὺ τιμίου σταυροὺ xai τΑν λοιπών, ὠν «Ιριγιαι, βπου μάλιστα Από τοὺ χαιρρὺ τΑν ίποστόλών ιίνα: τὺ " Αγία χΐχόνα ἰν τή ἐχχλησίμ χαί προσχυνχΐσὸαι παρὰ τΑν πιστών πλιίστοι ίσοι xai ίστορούσι χαί χηρύττουσι, μ*»' Αν xai μοὺ" ού ἡ *ἰγία* οιχουμονιχή ὐββόμη σύνοδο καταισχύνη πίσαν alpmxAν βδβλυρίαν, ἐχχιΒή σαφέστατα μέν ἰιίβχην ἐννοοίν, δπιο 8sl προσχυνιΓν τὰ Αγία ιιχόνα xai τΑ προιιρημένα dvsihsv, ΑναΙΗματίζιι Si xai Αφορισμφ χαύυποβΑλλχι τοὺ ἡ προσχυνούντα λατρχυτιχό τά; «Ιχόνα ἡ λέγοντα τοὺ ὀρόοβόξου ιιδώλολατρβίν προσχυνούντα τὰ *Α*χόνα . Αναδτματίζομ*ν οὺν χαΓ ἡμ*ΐ μ*τ' ixilvotv τούς; προσχυνούντβ ἡ Αγιον ἡ Αγγιλον ἡ ιιχόνα ἡ σταυρόν ἡ λ«ίφανον Αγίών ἡ Ιορὺν σχούο ἡ «ὐαγγέλιον ἡ Αλλο τι, 6σβ ἰν τφ ούρανφ Ανο» xai ίσα ἰν τή γὴ χαί ἐν τή ὀαλάσσή λατρχυτιχό;, χαί ρόφρ τφ ἰν τριΑϊι 5>*φ τήν λατριυτιχήν προσχύνησιν Απονέμομ*ν. ἈναίΗματΙζομον 84 xai τοὺ λέγοντα τήν προσχύν^σιν τΑν ιίχίνων «ιχονολατρχίαν χαί μὴ προσχυνούντβ αυτά; χαί μή τιμώντα τὺν σταυρίν xai τοὺ ἁγίοιι , A ἡ ίχχλησίχ xopiSonu.

Καί τοὺ Αγίου χαί τὰ Αγια (ιχίνα; προβχυνούμ«ν, 8ν «Ιρηται τρόπον, xai ίστορούμον τβύτβ «ί χαλλιοπιμμὺν τΑν ναΑν, χαί ἶν' ὡσι βιβλία τΑν ΑμαθΑν χαί πρύ; μίμησιν τΑν ΑριτΑν τΑν Αγιών xai ΑνΑμνησιν χαί 1ρ«το αὐξηαιν χαί πρὺ Αγρήγορσιν τοὺ ΑπιχαλοΙσὸαι 4*1 τὸν μ4ν χὔριον Α 8·σπΐτ>ρι χαί πατέρα, τοὺ 84 Αγίου Α δούλου μέν ixtivou, βοΐ)4ούὐ 84 χαί μισίτα ἡμΑν.

Ἀλλ» .οί*) αἰροτιχοί χαί τήν προσιυχήν τΑν «ὐσιβΑν πρὺ τὸν ὐχδν χαχίζουοώ. Ιπχιτα ούχ οΤια*ν δπιο αὐέήν μίνοιν τΑν μοναχόν χβτηγορούσι. Τήν προαιυχήν τοίνυν ἡμο<; 16μιλ«τν μ*τά 4«ο0 χαί προπίντΜν έΐγαΛόν αίτησιν, παρ'οὐ λαβΰν'ΐλπίζομον, ΑνΑβασὶν το νοὺ πρὺ ὀούν χα! «ὐσόβή πρὺ 4«ὐν Απηιόννομένην διΑύσιν, ζήτησιν τὸν Αvwtipw, ψυχή Αγία βοήὐημα, λατροίαν τφ 4οφ χ*χ«ρισμένην, σ^μ*1ον μοτανοία xai βιβαία ἐλπίιο οἰδαμον γίνοαὸαι 84 ἡ νφ μδνφ ἡ vot χαί ροινή- *οὐ·ρο1οὸαι ἰν αὐτή ὀοοιρίαν τή Αγαὐίτητο χαί τοὺ ιλέου τοὺ •οοὺ, Αναξιύτητα τοὺ αἰτούντο χαί ιὐχαριστίαν χαί oom· hitorpcotatioao· owoi|aian·, ^IAoα^βo oom Akim·: ,Mo» fheiao tiki Mala· o(oiaoMMnua*, m: ,Xμ oiorxMo Daea aBoaoo*, aaa: ,I4aUtni aoa aria*. Ita oataa at ooM Dao lairia oeaaorvata eat at talollvl «oaiMra· iaMgiaaai oehao ia orolaaia ah toa^orihaa apoototem laiaota ooaoaatado, Daaaqaa aaqaaqaaai oeeaai pagaara vorUo, eoauaoaotMiaai. Venm aaiai van oi obaoiato oeriptara AieU: ,Iaa faaioo aaqoe adorabta*, qui taadao* staoaiaeni fcma, aaa aaiam aderar», poeta» Daaa iadaioit, pforaua aoa inUUipiaoao. Qaaarabraai eum da idololatria aola prohibitio facta Mt et eherabim et aerpeatea at leoaee at bovea aculptoe fuiaaa ao hoaorotoa inveniaoaa, ot flgarao mvo »-mulaora, inter qaae et aageli, adorata eomparacre.

Quo* vero allegant aauetoa, adorationem imaginum aaaerentea illicitam, noatria potiua quam illorum favere partibus aeatimamu· ; quandoquidem acerrimia diaputationibua auia in eue dumtaxat invehebantur, qui latrino enltum sacri· imaginibus impendebant, quive parentum suorum defunctorum effigies in ecclesia inferebant, quos et insuper anathemati aubiecere; non autem in rectum tum sanctorum tum sacrarum imaginum tum et venerandae erucis ceterorumque praedictorum cultum; maxime cum ab apostolorum temporibus decoratam sacris imaginibus ecclesiam eieque adhibitum ab fidelibus cultum quam pluVimi tradant et attententur, quibupeum et quos oecuta sancta oecumeniea synodus septima omnem haereticorum impudentiam confundit; siquidem manifeatiasime, qualem sacris imaginibus adhibere oporteat cultum et ea quae supra dicta sunt, demonstrat. Quoscunque vero, cum qui latriae cultum sacris imaginibus impendunt, tum qui fideles, honorem imaginibus deferentes, idololatriae insimulant, anathematisat et excommunicationi subiicit. Et noa igitur cum ipsis eos omnes, qui sive sanctum, sive angelum, sive imaginem, sive crucem, sive reliquias sanctorum, sive vas aliquod sacrum, «ive evangelium, sive quidpiam aliud ex iis, quae in caelo et in terra et in mari sunt, latriae cultu venerantur, anatbematisamus solique in trinitate Deo cultum huinamodi ducimus esse tribuendum. ı Insuper et eultum 'imaginum appellantes iconolatriam easque ac crucem et sanctos iuxta traditionem ecclesiae adorare et colere recusanto* anathematisamua.

Sanctos quippe eo, quo supra diximus, cultu veneramur nec non et sanctas imagines, quas ad templorum ornamentum depingimus, ut librorum instar inibi sint et ad virtutum sanctorum imitationem, memoriam, Amoris incrementum, atque ad iugem Dei quidem ceu domini et patris, sanctorum vero ceu servorum eius, nostrorum autem adiutorum iuxta ac oratorum obsecrationem rudiores excitentur.

Porro fidelium quoque orationeo ad Deum improbant haeretici. Deinde vero quamobrem eam. quae ab solis fit monachis,' calumniantur neseimus. Nos igitur orationem esu cum Deo colloquium ac convenientium, a quo speramus illa, bonorum postulationem, item ascensum piumque affectum mentis tendentem in Deum, caeleatium rerum inquisitionem, annuae sanctae subsidium, cultuds Deo acceptissimum, paenitentiae àc firmae spei signum agnoscimus. Fieri autem vel sola mente, vel meate simul et voce; Deique bonitatem et misericordiam ac oranti* pariter indignitatem et Alturae ad Deum

*) rofre A.
η n*·*. XX, u
·) »i>df ἡ y*sp4 — evteeôv am B.
·) «ei <pm«—*jiat* am B.
·) ol 4» B.

έπαγγαλίαν τή μαλλούση^ πρδ **Mv** ἕα τάξακ έχιιν **ft** αὐτὴν *Kirov* χαὶ ἐλπίΒα **Ml** διαμονήν ituri τήρησιν τΑν ἐνταλών **i·!** χατά πρώτον λόγον αἴτησιν τΑν *eiptnitn-* πολλού **ft** Ιχβν τσδ *nâfimAi,* «Α παριττόν ἐγκαταλέγαιν γίναοθαι **ft** συναχΑ , i«t-τ«λ«ίσδαι **ft ipfty F*** γσννκλίτφ ^σχήμαα. Τοσαύτη **ft** ἡ ἅφ αὐτὴ ἄφῦβ **Aatt** καὶ ἡυχή τροφὴν **xai** ζώὴν,όμολογτίσθαι. Ἐὺν^Υ **t*A*** τα πάντα ἐχ τὴ θτία γραφή;, *ἰrca* ἶ « ιοΰτωγ Απόβαιξιν αἰτιί, ὁμοιο ἀφρόνι ἡ τυφλή κ«ρί τοὺ ἡλιακού φ«τδ Αρφ μασημβρία; χαὶ αἰδρία; Αμφισβητούντο

(Οἱ **ft** αἱρατικο! βουλόμτνοι μηδὲν *in* Χριστό ἐπἴτριφιν Απαράθραυστον ἑάσαι, καὶ τούτη; ἅκ ψαντο. Αἰσχυνόμτνοι β' οβτΑ φαν«ρΑ *iatfttv xhtt* μέν παρὶ προΜυχή , Απλώ μή γίνασδ» οὐΜήὐβυσι, ται τών μοναχΑν 8' τὐχαι ταράττονται, δχαρ *tuü* αυτὸ goioOotv, tva τοὶ ἁπλοϊκοί; μίσο χατά τών μοναχΑν **Mat** ηρδ τὸ μή βλαι ΜχαοΡα: τούτου τυχὸν ὼ βαβήλος; καῖ **viuntpiotA**; ὁράν, μή δτι γ< Ανέχασϋαι **τάι**) τή «ὓσαβού; χαὶ ὁρδοδόξου πίστα»; δόγματα διδάσκισὐα·. παρ' αὐτών. Σοφὸ γάρ β Αντιδικώ; **πιοί**,τό κακὸν χα! Αγχίνσυ πιρὶ τά ἅάταια δϋαν χα! τοὶ ὑπαΒοὶ αὐτού (o!o·. οἱ αἱρταχο! ούτοι μάλιστα h οὐχ έστι τοσούτον χαταδὺμιον τὐσαβαίν, όσον χιρ:σπούδαστον τὸ ἀαίποτα ἐχτραχηλιάζιτν ἐπί βάlΗι κακών καὶ ἐκρήγνυσϋαι «ί; τόκου , οὐ; οὐχ * ἐπισχοπι! κὺριο; ’Ι.

' Κρωτητίον οὐν αὐτού;, τίνο φασὶν <?ναι τά υ^ίν μοναχών πρόστυχό ; **xai'** ιὶ μέν τού; μοναχού; φαίαν ἐξ ἑαυτών τινα Αλλόκοτα πιποιηκέναι καὶ 'άπ^Ιδοντα τή ὀρδοδόξι» τΑν χριστιανών ὀφησκιΐφ, καὶ αὐτοὶ ξυντιΗμαδα χαὶ τού μοναχού οὐ μόνον οὐ μοναχού , Αλλ' οὐβέ χριστιανού; ἅφαμτν «! 8' οἱ μοναχοὶ διηγούνται ἐν ἐκστάσαι τήν δόξαν χαὶ τό θαυμάσια τού θτού καὶ συναχώ καὶ ἀδιαλχίπτ»; καὶ ἐν παντὶ καιρφ τό #αίον. ὼ δυνατόν Ανδρώφφ, ὑμνοι;, κα! δοξολογίαι; καταγιραίρουσι, πή μέν τά τή γραφή; δηλονότι. φάλλοντα , πή δέ τού ὑμνου ἐχ τὴ γραφή; συΛίγοντα , **tftouv** συνψδα ἐκαίνη φθτγγόμτνο;, Αποστολικόν χα! προφητικόν, μάλλον **ft.** κυριακόν έργον αὐτού; πληρούν ἤμολογούμαν.

Ὸιΐαν καὶ ἡμαὶ παρακλητικήν, τριῳδιον χαὶ μηναία ψάλλοντα μηδὲν ἀπ^δον χριστιανοί; ἐέγον πλ'ηρούμτν πόσοι' γάρ αἱ τοιαΟται βίβλοι παρ! ἡν»μένη χαὶ διαχαχριμένη; Βιολογία διαλέγονται ·χαὶ ὑμνοι; ,πή μέν ,συνηγμένοι; ἐκ τὴ Φαία γραφή;, πή **ft** κατά τήν χορηγίαν τού πναὺματο , N' ὡσι τοὶ μέλασιν αἱ λέξαι; κατἀλληλοι, δι' ἑτέρνν λέξαον τά τή γραφή; φδομαν. Ἐπαιΐα tv' δλ» ἡ κατάδηλον, δτι τὸ τή γραφή ἀαὶ ψάλλὸμαν, ἐν ἑκάστφ τΑν ὑμνων λαγομένφ τροπαρίῳ στίχον τή γραφή ἐκιλέγομαν. Εἰ .δὲ **JUi** Ηηχαρά κα! ἀλλο τοὶ πάλαι πατράσι πονηΙΗισα ·ὐχά ψάλλομαν καὶ ἀναγινώσκομιν. «ικάτωσαν οὐτοι, ποιον ἐχαίνων τά βλάσφημο καὶ μή ούσοβέ . καὶ ματ' ἑκαί^Αν τούτου ἀποδιώξομαν.

Εἰ βέ χαὶ μόνον-τούτὶ φασι, Ιδαυώίχλ Μά ἀδιαλαίπτω κροσαύΜίΦαι, κακόν, τί αὐτοί; καὶ ἡμὶν; ἅαχές Χρίιπφ (κοΜπαρ καὶ μάχονται) αἰπόντι τήν τού Αδίκου κριτού παραβολήν πρδ τό 8tfv συναχΑ προσαύχτσΑαι ἅ. καὶ διδάξαντι ἄγρυπνοι καὶ ἅὐχασθαι' φυγιΐν τά θλιβορά κα! σταθήναι ἐμπροσΦαν τού υἱού τού Ἄνθρώπου μαχέσΦνσα» Παύλφ πρώτη πρδ; Ητσσαλ··) καφαλαίφ ' πέμπτοι κα! χαδέαοώοοώ **Mμ Ioμβι μ proaÛeMM ia iBa eoa-•iAaran. FMoai voro ot ope·** at' poooavoMatiaai et euwAatoraai ebeerratioaMt ae, «t ῤraodixia· eaelketia· entpriaUa hebere patitioeaat, ηχίχ et tawtao M hmm qao» phuiaûe, qaoe ftraofara reeeaeaene·. **Donnée mm mtemMoee «eri. et qua ataaft^ qaa gaeaa flectendo pangi. Taata** ^vero eat oratkieie atffitas, nt aaieaa oibaa at vita merito ceaaaetM. Kt' baee yrideaa omnia «acri» ita manifeete ooUigaatar a ooriptoria. at iaaipieati Mt caeca, meridie ae aeroeo caelo de eola famine dubitaati. Anuli· ille ait, qui probationem ooram exegerit.

Haeretici vero, **cuuu** eorom, qaae fideiibua mandavit **£**hriota nihil relinquere integrum **t**atueriat, et illam oeaino orr arroeere **Id** tamen tam apertae eirea orationem impietatii tandem erubeooentM, orare omnino numme prohibent, aed monachorum orationihua commoveatur; ea nimirum mente, ut oimpliciorum odium ia monacho· excitent: quatenua eorum oeu profanorum ac novatorum nec adapertum euatineant et éatholicae atque apoatolicae fidei ab illia exponi dogmata multo minua patiamur. Ptudena enim eat in malum diabolua et ad configendae calumnia· ingenioaua .Unde et eiua aaneelaa — cuiuamodi «unt iati maxime de quibwi loquimur, haeretici — non tam pietati» pmpoaitùm. quam **h**omine ad malorum abiMuni detrudendi et ad ea. quae non viaitat Dominua. loca rapiendi.movet inatitutuin.

Itaque, quale· eaae dicant monachorum oratione·, interrogandi aunt: et ai quidem a aeipaia aliqua aliena vel orthodoxae chriatianorum profeaaioni diaaentanea feriare monacho· probaverint, iam adverto· monachos cum illia cauaara agitnua, eoaque non modo monacho· non eaae dicimur, aed neque chriatianoa. Hin vero gloriam et mirabili» Dei et intenta mente auidue et indeainenter et omni tempore enarrant monachi Deumque pro viribua humani· hymni· et cantici· celebrant, nunc quidem acripturae verba ptallente», nunc vero hymno· ex scriptura componente·, «ive eidem acripturae conaona loquentes. apoatolicum et pro>^_ pfieticum, immo vero dominicum opua eoa imp1e|g confitemur.

Unde et-Coa nullum ab chriatiania alienum opua facimua, quapdo **pancleticen, triodion et menaea** cantamua: cum de coniuncta atque diaereta ediaaerant omne· iati libri theologia. Immo veru per hymno· tym e acriptura quidem detumptoa, tum apiritua adminiculo donoque 'alii· vocibua, quae voco· melodiae poncinant, quae aunt acripturae decantamua. Deinde aacram temper not canere tcripturam, hinc promu· liquet, quod cuilibet hymnorum modulo verticulum e acriptura tubiungamua. Si vero et Theearue atiaave ab antiqui· patribue compotita· oratione· eonimu· et legimu·, quidnam blsaphemiae, quid impietati· habentur in illia, advenmrii Metri demouetoeat; et una cum iptia monacho·, ipea oaaeutaa, inaequemur.

Bin autem hoc aoliun, quod aemper et tine intermiaaion· uramu·, oeu malum quid improbant., quid hanc in no· querelam movent? In Chriatum magia certamen auraant —, quemadmodum et tumuut — qui, tine intermiaaion· orandum mm ut probaret," iniqui indicia parabolam proposait et. ad caveudaa tentation·· vigilandum eaae docuit et orandum atandumque coram filio homini·. Sumant ·

*I r«, A.
*I ΠMt. XI, IA
·) Lac. XVIII. i.
'I Man. XIII. «8.
*) Lac. XXI. At.
· ') I TWA. V. · al Π.

Αλλαχού έν πολλοΐ . 'ΚΛ λέγων τού Mme τή παΒολιχή έχχλησία ««♦ήΤ14**·? ** XfuwS.iXK ήρ*ν· dpxsf γΑρ αύτοί κρί αισχύνην τφ σύντονον τή ηροσαυχή τ*ν ts xpoiurtApwv, Αποατύλων «ai προφητΛν.

Si c&v τά τΑν μοναχβν έστι τλ τΑν *ixorvti»n* καί προφητθν, Βύ Β' «ικ*Γ» «al τΑν Αγίων π·τέρ«·ν .««1 τΑν προπατύρωτν αύτού τοΟ ΧριστΜ, Βήλον δτι «i τΑν μοναχβν ιύχαί καρποί βία» τοΟ τΑν χ·ρισμΑτβν Βοτήρο Αγίου «ντύματο . Ά U αίρττικοί πτχαινστομήπασιν έν τ* τοί «api BwO παί τΑν θ«ίων βλασφημοθντ»; παί τήν Μαν γραφήν π«ραξηγούμτνοι, πολοβοθντ* παί καθυβρίζοντα . Τού Βιαβάλου ιίσί σοφίσματΑ τ* καί έφ«υρ<ματ·.

Άλυσιτιλέ Βί .χαί τύ Αδύνατον τή έχχλησίφ βρ^Η μΑτων τινβ» Αποχέ χαί νηστεία διατίτττιν Bvtu *fiai* χαί τυρανν iBo · ή γΑρ έχπληβία «p&j vdxpsMV τή σ«ρχΒ παί βλω τΑν παθβν, μΑλα χαλβ; ποιούσα, διατΑττώ ίπιμιλβ τήν πρόστυχήν παί τήν νηστπαν, ή έραστα! ««ί τύποι γτγύνασιν οί Αγιοι πΑντ .'" ΒΓ Αν τή Ανωθ«ν χΑριτι καθαιρόμτνο *ί* Αντίδικο; ήμίν διάβολο συν τοί στραττύμασι χαί ταί; δυνάμτσιν αύτού, *failli* ττλτιούται *6* χροπτίμ*-■νο; τοί ιύσιβέσι δρόμο . Τούτα ούν σχιπτομένη ή Ασπιλο Απανταχού έχκλησία, ού βιάζω ούιέ τυρανντί, ύέλλά παραχαλτί, νουθττί, διΜτχ»ι τά τή γραφή χαί «altat τή δυνάμτι τού «ντύματο *).

Έν Κβνσταντινουπίλτ: χατά τ4 ,«ψχγ' Ιτο τύ σωτήριον ίν μην! σχπτχμβρίφ.

4- Ιιρχμία . ίΧίq> taoO Αρχ-.ιηίσχοπο; Κωνσταντινουηύλιω , νέαί Έώμή , χαί οΐχουμχνιχύ πβτρι-Αρχή , οίχιίφ χχιρί υπέγραφα, χαί άποφαίνομαι χα! όμολογώ. ταύτην ι!να·. τήν όρΜΒοξον πίστιν τή χα*' ήμ* τοΟ ΧριστοΟ Αποστολιχή χαΒολιχή χα! Ανατολική έχχλησία .

Άβανάβιο , έλέφ taoO πατριΑρχη τή μ«γΑλη taou«&se>; Άντιοχιία , οίχιίφ χ»<ρ! υπέγραφα, χα! συναποφαίνομαι χαί β<βαι& χαί 'ΒμολσγΑ, τούτην «ίναι τήν όρΒίί-,ξτχ^πίσπν τή xab ήμί; τοΟ Χριστού Αποστολιχή ΑαΒολιχή χαί Ανατολική έχ-«λησία .

Χρύσανθο , έλέφ taoO πατριάρχη τή; Αγία πύλνω Ίιρουσαλήμ, olxsip χκρί ύπέγραφα, χαί Αποφαίνομαι xad ΒμολσγΑ, ταύτην νίναι τήν όρθύύοξον πίστιν τή καθ' ήμ* τοΟ Χριστού Αποττολιχή - καθολική χαί Αιολική έχχλησια .

4- Ό Ήρ«χλ«ία Καλλίνικό; oixsiq χιιρί υπέγραφα, συμφΗγγύμτνο τΑ αύτΑ τρϊ Ανωτέρω Αγίοι *) ποτριάρχαι . χβφΒίφ χαί στύματι, Α καί*) κηρύττω4) Αχρι ίσχάτη^μου Αναπνοή .

4- Ό Κυρίου Αύξέντιο 4) ύμολσγΑ ταύτην <!ναι τήν δύξαν τή καθολική Ανατολική έχχλησία .

4- Ό Νιχομηΐ<ία ΤΪαίσιο oixtiq χαρί ύπέγραφα, χ«ί ομολογό χαί κηρύττω ταύτην tlvot τήν δόξαν τή ραθολιχή καί Ανατολική; έχχλησία .

4- Ό Νιχαία ΠρΑσιμο βιχ«ίφ ίχ«ρί ύπέγραφα, καί δμολσγΑ τούτην «Ιναι τήν ΒΒξαν τή καθολική; χαί Ανατολική έχχλησία .

4-' Ο Χαλχηβόνο Παρθένιο;4) οίχιίφ χ«ρί ύπέγραφα, χαί Βμολσγ Α χαί κηρύττω ταύτην tlvoi τήν δόξαν τή παθολική χαί Ανατολική έχχλησία .

«i eum Paulo, qui tam prim·· ad ThosaakmiceaM* quinta, tam at alibi poanim «d otmttaaam oraüoasm, •Abortator. Divisa· praeteimitte ■ Cbriato ad ao·tttqaa oatboüe·· aeeMaa praopoaitaa; aatb aaim aaperq·· w h mi proavorum, apooteknm ae prophetanua da oratio·· aeatontia haeretico· pudore •aftaadit.

Porro ai qua· feoanuit apostoli. quae prophetae, immo — dicer· Boost — at quae vasati patre· atque ipaiua Christi progenitor··, haae ipu fhriuat et. moaaobi: utique doaorum largitori· spiritu· saaeti fructus mm oratio··· monachorum manifestâmes Quaa varo novitate· induxere haaretiei, tam citet Deum raaquo divisa· blasphemando, eam acriptpram sacram perperam interpretando, decurtando et iaiurioaa traetaade, diaboli sophiamata eme dicimus at invanta.

Neque minus iaaptegarriunt, non posse ecclesiam absque violantia at tyrannida ab quibusdam cibis abatinentiani et iciunia constituere. Bnimveru recte admodum ad camis at passionum pqpram mortificationem orationem at iciunia. quorum amante· ac exempla exstitere sancti opia··, sollicite praecipit: quibua, ac oaeleeti· ope gratiae delecto Cum exercitibus et virtutibus suis adversante nobis diabolo, propositam sibi camum perquam facile fideles absolvunt. Haec igitur cum inculpata ubique eccleuia spectat, vjm nullam, nullam adhibet tyrannidem, sed hortatur, sed admonet, sed e-^ quae scripturae sunt, edoeet. iliaque sancti spiritus operante virtute persuadet. .

Cimstantinopoli anno «alutis MDCCXXIII mense septembri.

4- Hieremias Dei miseratione arcbiepiscopus ‹'onstantinopolis, novae Romae. et patriarcha oecumenicus, propria manu subscripsi, et asoem et confiteor, hanc esse rectam fidem nostrae apostolicae et catholicae orientalis Christi ecclesiae.

4- Athanasius, miseratione Dei patriarcha magnae Dei urbis Antiochiae, propria manu subscripsi, ac decerno, assero et confiteor, hanc eeee rectam fidem apostolicae nostrae et catholicae orientalis Christi ecclesiae.

4 Chrysanthus, miseratione Dei patriarcha sacrae urbis Hierusalem, propria manu subacripai, et assero ac confiteor, hanc esae rectam fidem nostrae apostolicae et catholicae orientalis Chriati ecclesiae

4- Heracleae Callinicus propria manu subacripai, eadem asserens ac praedicti sancti patriarchae corde et ore, quae et ad extremum usque spiritum praedicam.

-|- Cysici Auxentius confiteor hanc eme opinionem catholicae ecclesiae orientalis.

4 Nicomediae Paisius propria manu subscripei. et confiteor ac praedico hanc ease opinionem catholicae ecclesiae orientalia.

4- Nieseae GeraeimUs propria manu subscripsi, et confiteor hanc esse opinionem catholicae ecclesiae orientalis.

4- Chalcedonis Parthenius propria numu subscripsi, et confiteor sc praedico hanc esse opinionem catholicae ecclesiae orientalis.

›) Qaas in Dvaitbâ coafcsrio·· -Mquantur caacla hic imi— saat, atpsU' qaae ad "Vesi saiam ooafem videbantur.
*) dyte; «m. «sLConstantis tat
η « mi- Aw c.
·) x^stiM «r C.
*) ftufirriee Artsn·; B.
·) ΧαΑ»Μν«ξ Παχωμω Β-

+ Ὁ Αν κ Αμ Ακ K Iyvfamf etadp χηρi M- Τραψα, ml IpotayA Mi Uqpdewt MkiqV A - M(«v τή μ ΜΜ Mi dwreriUn^c tallAti.

4- Ὁ üpedoqt UpVtot ehretp XMi WA 'Mfaqv, tta νήν W(m dpaknydtv Mi ttqphvwv wei-'M^βλM^I tohBB'tMIMftBfc μ Αμ Μμ μ »

4- Ὡ{MM^λMK χ«φl tat- Τpufo, ‰tap. Αα <<|» Mtw IpiltyBa uni nqpta w τή tanÀnkc Mi unMtafc baUqsiaf. ·

4- Ὁ Bdpvqç KaUhrawc «Μρ χοφî tatypnfa, mÍ ϑpcAep xoi xqptetm tatap Awn τήν tdfav ■tf); ΜΑάή; xal άνατολιχή tmÂqrint·

4- Αμ μ Iμ Μμ I^nthm proptie mm rèb- Otfilpri, UtaiffiAMtofM pIOOdlee hUM ease Ij Am - MthefttM miMm„orientale.

+ PresM Qytflhm psepria mm sobetripei, hsM μ * eptriuMm osnÉtoM m j n Mmi orieu-

4- PMMppspslie Ttaorietas propria m w subscripsi, Mm esse «feta- arisntalis eeclosiao ΐwtiiiMf mita m piMrituM

· + Vmm· CaBiniees propria bmi subscripsi, at couAteer as praedico baae Mae opintamm eataoBc m sealasine orieataBe.

19.

ΗF® CAS8ANO AD INIURATOS
8 iuii 1784.·

Honourable Geatlemsa,

The services I have done already and am like to do ia respect to the afairswhieh are going oa is very wail known to yon all, partiealary to those pertona who are to be seat to Me Imperial Majesty a dominions. This probable I must undertake the fatigue of the voyage to go with them again into those perte, since the reverend protosynerilua ia not able either to underotaad or ooaverse with them; and to leave my anole aloae aa I have done already, will be no small regret to me, finding him in a weak condition, sad in ease any thing extraordinary should happen to him, he win be destitute of all help and oomfort, whom I am in doty bound to give attendance at every call in case of need. Notwithstanding neither my uncle nor I should ever be backward to obey your noble assembly! commands in what will tend to the forwarding such a glorious undertaking for the good- of the publish, unto which 1 do assure you.I shall bo ready, on all occasione ovea to sacrificing my fife and fortune.

Therefore if you should think that my going-is very nscemary und unavoidable, with consent of my unde,.I am ready to obey; only beg that your noble assembly wiU be pleased, of ydu think fit, to honour me with some character, when-I go with those persons, in your letters to his Imperial Majesty. and to the holy synod, Md to the great chancellor, which will .bo an encouragement to do the utmost that lyea in the .power of.

Honourable Genttanen,
Your moot foithfoil and very humble servant,
Bartholomew Casasse.

June 3* 1724.

Honorabileeviri, s,

* Officie qaae iam praestiti quaeque iterum praestare paratas sum in negotiis, qnao aguntur, obeundis, vobis omnibus probe nota suat, praecipue vero viris illis qui ia Caesareae suae Maiestatis finee mittendi rat Par est bredero, laboriosam me esse susceptarem peregrinationem, eoe in regioaes istas deductarum, cum reverendus protosyucellM èos loqueatos noa assequatur nec cum illio colloqui possit; neque vero mediocri mihi dolori erit, patruum meum iterum solum relinquere, qui tenui cum sit valetudine, si quid forte praeter solitum ei aociderit, omni auxilio orbabitur et solutio; cui me imploranti adesse ex officio teneor, si necome fuerit. Nihilomniua nec patruus meus nee ego nobilis vestri coetus praeceptis moram faciemus in glorioso hoc incepto ad publicam utilitatem promovendo; pro · quo vobis me affirmo boM et vitam ipsam oblata occasione profundere paratum fore.

!

8i vobis igitur necessarium valde, immo inevitabile videtur, ut ege proficiscar, ad oboediendum, patruo annuente, paratus sum; hoc unum rogo ut nobilis vester coetus, si aequum videbitur, mihi eum delectis a vobis viris profecturo insigne quoddam deferre dignetur in litteris ad Caesaream suam Maisstatem, ad sanctam synodum et ad magnum cancellarium; quo ad omnia quoad feret facultas praeataada excitabor.

Honorabiles viri,
Vester fidelissimus et humillimus servus '
Bartholomaeus Caseano.

Menan iunii 3·, 1724.

»0,

INIURATI AD ÀRCHIMANDRITAM GENNADIUM
8 '«Ü 1794.··

Kdpu «i«OT|Mitarrt.

AlroOpiv oou ἐχτινΛ . Aom BαρBολορηIov tbv tcb KumvA tbv ανγγινή mu prtd vAv tta Mp ήρΓv dfielpAv xgbi τήν, Pouoürv gpa yiTsxipxnv, Hv tv τφ τή ἐρονοια xpdyjMru ippqv^rip» Mpcvov, fintp xal ήρîν ttpicvbv fooirnu, xal «Aret; dvayxatov.

Αβol ἐν Xpretg
nul tcAta Muantanet.

Archibald» epiaeopae Beoto-Britaanes.
Jeremias primus Angk>-Britaaniae episcopus,
leovlev y', ,αχχβ·.

Bgveread 8ir,

Wo edMaptty desire you to send your kinsman Bartholomew Otm»»" to accompany our two brothers to Russia,' to be their iatospreter in our common affirir, which win bo pleasing t· us and necessary for them. *

Your brothers in Christ and moot humble servants,
Arehibaldas episcopus Booto-Britaanus.
Jeremias primus Aaglo-Britanniaa episcopus.

June 8 1724.

·I Istsgnue afisesp. Prams autearimta<m ■ A
*) èséaltrec B: TbsMtistns apud Wffitam·.

* B rndtis UantaugeMi B, y. H, et sa «Mini G. WOkaua, a^. «it., p. M, adfitia iateipNMfaM seau».

~ K semes WmtoineM B, y M, adiacta HwMni aacMes a spm WUtam. F IM.

SI.

INIURATI AD THEBAIDOS METROPOLITANUM

18 inlii 1784.·

Aroiriftpiwopo rtvwNMHwtoo

1mm Thnbaidoa metrepeBtae Bgni**hn*, AP. D. eatbolM Britaantenram eedaaiarum epfeaepi.

SudiUÎ taM M· qaaasphuiauai debere fitto-mur grati, quod tan dia in Mueoovta oemtoratn* ftteria, qM veitram inter at Matra* atalaaia* nni-tatem tarn opfistam eoaeiHari·; hac etenim ratio·· 'facilior aaHa patuit *aaeti**ime· orienti* patriarchas adeundi via, qnam aparara aliter Henagit Yirtate tua, tais officii* mate*. aereaimima· BI* magaae Russiae imperator, eui naturali quodam tara libé-ralité* eat cordi,-nobi* quidem et nostri* rebat favere dignata* eat, adeo at mb solum liter*· nostra* ad revsrendiasimo· patriarcha* data* mit-tenda· inaaerit, et quae rescripeerint nobis trans-mitti fecerit, verum boni etiam ooaraluerit, at de noatro grage mitterentur duo qui colloquium in-stituerint de ii* rebus, quae concordiae adhuc ob-stare videantur. Hinc erat quod reverendi* archi-mandrite* et protoejmoollo promiaerimua olim, rem ■tetim a nobi· trunaactam iri, atque duo* ooafeatim delegando* fore. Horum autem alter, eum magno terrarum disteret intervalla,' tantum UMeatario tem-poria inter itinera faciendum eqntrivït, atque in-•uper privati· aui· negotii* te adee implicatum deprehendit, ut quo* ad hoe opu* aggrediendam deatinaaaemua, hinc navi solvere non potuerint ante consumptam nimiuin aestatem. Proximo tamen in-eunt· vere, modo Deu* adsit, ad paratum iter ae accingent. Hoc autem, praeaul revcrendiarime, - te obnixe rogamus, ut nos apud serenissimum im-peratorem exounatoa habeat, ut magno cancellario, aacrattaeimaeque synodo, nostri* verbi* significe*, no* non negligentiae causa feeisee haec, aat alte mentibus nostri* inhaerere fixum excolendae pacis studium. Huic studjd faveat Deu*, sanctitati tuae faveat, atque alii* omnibus qui tali tantoque operi promovendo auxiliatricem admoVbant manum. Ita ex intimo corde precantur

Sanctitati'tuae devotissimi

Archibaldu* Seoto-Britanniae episcopus.
Jeremia* primus Anglo-Britanniae episcopus.
Thoma* Anglo-Britanniae episcopus.
Johanne· Anglo-Britannia· episcopus.

13* die menti* inlii anno sal. 1734.

Illustriarimo ae rsverendisrimo in Christo patri ac d“ d~ Araenio Thebaltidoe srchiepiscopo. fratri noatro chariseimo, Petroburgi. ;

To the meat iBMfa&M and meet reverend father ia Christ, and lord, the lend Ananias archbishop of Thebais ear dearcot brother at ^Peteesbsu^glt·

We cannot but Mkaowtedga the groat obhgn-Üona we lye udar to your lordship for so long ooatinuaaoe in Masoovy in order to promote. an happy union betwixt our church aad year own: for by that mean* we have been, enabled to treat with the meet baly patriarch* of the east in a much botter manner than we could have hoped for by any other mesa* It is year merit and internet, next to year own innate goodneaa, that ha* obtained for ua the favour of the great empe-ror of Ruteia, and ha* engaged him to coadeeoead to take notio· of a*, and. not only to Order the tranemMon of onr letter· to the moat holy patri-arch*. and the return .of their answer·, but alio to ••courage the tending two person* to confer with such a* may be appointed to discourse the matters wherein any difiarence remain*. Accordingly w· acquainted the reverend archimandrite and proto-syneellns that we would forthwith send them. But one of those whom we had chosen for tN* pur-pose being at a great distance, it was *o long be-fore he arrived and could settle his private affairs a* mad· their coming this summer impracticable. But if it' plea·· God they will not fail to wait on you a* early a* conveniently may be the next rammer. In the mean time we mutt desire you to make an apology for u* to the emperor, the chancellor aad the great synod, that they may not think us negligent in an affair of such moment, .\rhich indeed we have much àt heart. May al-mighty God pour forth ı hi* blearing* upon our endeavour*, upon you, and upon all who give a helping hand to the advancement of this great work. We commit your lordship to hi* protecti··, .and rabecribe our selves.

Your lordahip's moat humble servaats,

ArchibaHu* Bcoto-Britanniae episcopo*
Jeremias prima* Anglo-Britanniae episcopus.
Thoma* Aaglo-Britaaniae epiacopa*.
Johanne* Anglo-Britanniae episcopus.

July. 13, 1734.

M. ı

INIURATI AD SACRAM SYNÔDUM GUBERNANTEM RUSSIAE

13 intii 1724.**

Sanctissimae synodo universis Ratriarum eoele-•ii* prasridenti 8. P. D. cathefici Brii*pnicarum •celeeiarum episcopi.

Domini,

Non potnimu* vehementer non gaudere, d– d“ reverendissimi, cfim redditae sunt nobi*, quas nuper misistis, Btetna. Quid enim honorificentius, quhm

To the most holy synod preriding over the church of Rusais the catholick bishop* of the British^ cherche· send greeting.

My Lords,

'Twas with no small satisfaction we received your letter*. The honor of your correspondence ■fed the indication -of your seal for a ooalitioa arc

4

* *B ssttes Mssbexgsari-B. F*W*.*

w LaMnim tettem a A Mb es sagito* laMtam «saerigritoas · ssdfos Mmbatgsasi B. *. M; ta tagtkam qata stttast, sum rapsttoms v*i S*i· * WtBtam*. > 1M. «Mas sst Kxatst sttom I* toed*·· stato* B, F m. &**tenm habuit, «t vbtetat. ACsUtor.

vostrarum ia aes ofiteieram μ μ Iτ! MtjMaadtan, quhm quod tagosmè drataratis eolendM «μ μ τ Aμ studinm? ünde «t aagarari Betat, sonates n»stras foetieom fera exitum wamiMi. Onu ostim arıratissimis ratio ntrfasqae expetetur aaüaa, haae MI MMφÜ |MM MB VUi ΦMM^MM* Pacis .raw· agar·, at quae ia oeeteete Ckefoti setosa ftwriat rosaraira, eaara rat et proeriumm; aequo aaiae unquam praoeideade waiter, atoi uM praeeidatar etiam verttas at taalirtb iBa deaMaa, qua sb omnibus fideKter teoooodam Christas docuerit. Licet tamen aos inter sabstotet adkae 'diversitas quaedam opinionum, viam siM fenaa adaperiet caritas, qua et coateiontito aitgataaaa coniralatar, et toresoat divtai cultte harmoafa. Atqae its quidem ia peragendis sacris offices perfectam fee erit unionem tenere, et amice ambulare in domo Dei.

Singularie iota benignitas et tanto Imperatore digna betievolentia, quibus noa affbeit Camarae ■ua Majestas, nobis summo sunt et ornamento et praesidio; vos artem humillime ohsseramus, ut nostro nomine -,-ratitudinie noetrao testimoaiam daretis majestati suae aeroniraimae. Id verb nos piget, quod, prout 'promisimus reverwdis archimandrites et protosyneello, daoe adbnc h clero nostro delegare non potuimus, qui praesenti aestate vos inviserent; at rogamus suppliciter, ut propterah nos excusatos habeatis, «um hoc praeter expeeta tionem acciderit nostram. Res autem ita ee habet 'Ex longinqua peregrinatione nuper redijt horum alter, atque privatis rerum suarum euris ita ae distractum ruperit, ut hinc proficisci nequeat, donec propter appropinquantem hyemem per aequora rshi sit miniis tutum. Quamprimhm verb proxima inchoaverit aestas, adjuvante Deo, navam conscendent unh cum amicissimo nostro d** Csmsno. Noemet autem qtaUnptarimkm obstrictos tonemus rev*·. viro d~ protosyneello, propter exantlatos suos labores et pericula, quae super hac re tabenti animo subierit, atque unice dolemus, quod rorum aratrorum angustiae pleniora dare et graviora observantiae nostrae testimonia nos non permiserint Neque minus nos debere fetemur rev*· viro d** srehimaadritae et nepotj suo nobia chariaaimo. Hic autem cùm posthac vos inviserit, sicut et antea d*** protosyneeltas, certioras vos faciet de ' nostro statu, et quam intimo cordis affectu,

Illustrissimae
Vestrae dignitati, d·1 d— reverendissimi,
nos sumus sddiottoumi,

Archibald)» Scoto-BritaaniaO episdopua.
Jeremiaa primus Anglo-Britannias episcopus.
Thomas Anglo-Britauiae episcopus. ·
Johannes Angid-Britaaniao spiooopus.

Ixmdini, 13* die mensis julii A. D. 1724.

-etroag motives fer ackaewtodgmest, and make the pawpoet leek, net uepeotnHag.' And tiara an oaten to thuelearuootly desired ea both tides, wo hope ike means of eftnthy it may not prove impracticable. To close the breaches made in the erakekek ebarak to a gtariow wadettaktog, and whisk nothing but the parting with emrarial truths ought to prevent. And though there map bo a liietaase remaining in seme few branches of belief, à charitable latitude may bo left opon jor the repose of eoaraieaee, and reviving an'harmony in worship. And thus we may jouxta all the offices of communion, end «soit faite tease qf God er *friend*».

As to hie Imperial Majesty none can be more sensible of his condescending goodness sad princely generosity than ourselves, and for which we estreat our moot humble thanks may be returned. Tie not without regret -that we cannot send two of our clergy to wait on your lordships this sum-'toer,ı pursuant to what we promised the reverend arehtafattdrito and protosyncellus; but accidents unforeseen will sometimes happen, and which we hope you will please to.excuse.. The case in this: one of the gentlemen came but lately to town, sad could not possibly put his private concerns in aay tolerable order, till the season for his voyage would be past. But as soon as the next spring presents fair, they will certainly, God willing, attend your lordships with our worthy friend. Mr Camano. We owp ourselves much oblidged to the protosyncellus for the great fatigue and hasard he has undergone in this affair, and are sorry our circumstances would aot give ua leave to shew the marks of our regard with better eignifiesney. And the same we likewise add with reference to the archimandrite and his nephew. This latter at hie coming, and the protosyncellus now, will more particularly acquaint you with some disadvantages we ty under, and give farther assurance how much we are.

My lords,
Your lordships' most humble and
Obedient servants,

Archibald» Sdoto-Britanniae episcopus.
Joremias primus Anglo-Britanniae episcopus.
Thomas Anglo-Britanniae episcopus.
Johannes Anglo-Britanniae episcopus.

July 13, 1734.

88.

INIURATI ÀD SUMMUM RUSSIAE CANCELLARIUM

13 iuli» 1784.

.. My Lord,

The lustre and interest of your station in the emporer of great Russia's court makes ue repeat our address, and humbly solicit your lordship's recommandation of the endeavour for a coalition between the Greek, Mraoevitick and Briteaniok churches. To this we era the teen encouraged by your lordship's noble deposition to promote that Christian design. We era likewise deeply

Dominé,

E*, dignitatis gloria et amplitudine, qua inter sulicoi magnae' Ruseiae imperatoris gaudes, ad repetendas litteras impellimur, quibus dominationem tute humiliter efflagitamus, ut conatus nostros las couentioee procuranda Graecam inter, Mraeo-BvHMAúβMBφM ·OtdMtan MMtÜMMt. Ad quod eo 'magis excitamus quo domtaitio toa sxfmio ·propensior est ad ehrtotiannm hoc opus pbomoven-

sensible of ħi Imperial Majesty's eondtoemris· and bounty, aad for to Ibariy M» Majesty b tot mImm Ma Ab ^^^te^taM MftüflM wilA MMA of to Rasita· cissgy, Mi oeoeortiag measures to satfftag to «to·. Ttas indulging a per seal oo»-toape· ia a fresh instane· *at* Wa Imperial Majesty's goodness, and will prevent to May· at eenaa-ponding Uy lattan, aad to which wa ratoa aw ăm hambia toaka. My Lord, wa tally iataadad, aa wa promised to srehimeadrite aad protoeyaoellaa, to send two of oar dsrgy the worthy Mr Caaaaao; bat on· of to two gantkam baiag jart now ooap fro· a raaaota distanc·, aad «mbanmed ia hi» private aflhin, which it b aot possible for him to disentangle till to seesoa for sailing will ba over, wa mart therefore of nsceesity deforr seeding till' next spring whan, Ood willing, toy win aartaialy wait on ytiar lordship. And tho at present we want opportunity., yet none can have warmer inclinations to expedite thia important bnainea· than, '

My .Lord,
Your lordship's moot humble aad obedient servants,
Archibald»» Sooto-Brituniae episeopus.
Jeremiaa primus Anglo-Britanniae episcopue.
Thomas Anglo-Britanniae episcopus.
Johannes Anglo-Britaaniae episcopus.

July 18, 1794.

P.S. My Lord, s

We have entreated the' reverend protosyocellus to acquaint you lordship with the reason of our delay and to disadvantages we ly under.

To his excellency the lord great chancellor of Russia at Petersburgh.

dam. Maxiate item asevetnar Casseras» saae Molestatis comitate et beasvalsatia, atque beeatia a Matastate | sita .nobie be^ti^jne cettsesea eapita dievire qasdsm · Basaisa clero et eenrilta Mφικöip witaM iMtaWtaiL lata tata facultate per ae eoram ooUoqaendi earn Casasse»« smm Maisatath «totem items prubatw, tam per Utter·· coifoquii euaotatiostos reasqvsatmr; qnam eb rem hamiBimes rsfsrimas gratias. Firmam, domine', nobis tait propoeitant, meat arehiaumdritae et prutosyneeDo proausernmas, duo · «ostio Hero ana earn spectabili d. Caaaaao ad vos'lagato· mittendi; at eorum alter vix o longinquo venit, «tqss privatis reb·· ita ert impHeataq, nt ess nequeat prius expedire, quam tempus a| navigandum idoneam praeterierit. Quapropter eogimnr eius legationem in proximam ver differre, quo certe, Deo dante, dominationi tuae praesto erunt Quemvis eaim ia praesentia opportunitotem. non assequamur, nemo tomen grave istud negotium absolvendi cupiditate adeo flagrat quam,

' Domine,
'Dominationis tuae humile» et obsequentes servi, '
. Archibaldus Seoto-Britansriae episcopus.
Jeremiaa primus Anglo-Britanniae episcopus.
Thomas Anglo-Britaaniae episcopus.
Johannes Angto-Britannisie episcopus.

Iulii die 13, 1734.

' P·». ~ 'ı Domine,

Reverendum protosyncellum enixe rogavimus, ut dominationem tuam certiorem faciat de cunctationi» causis deque eis, quibus frangimur, incommodis.

Excellentissimo domino magno cancellarie Russiae, Petropolim.

24.

INIURATORUM APOCHA PROTOSYNCELLO DATA PRO ACCEPTIS LIBRIS A PATRIARCHA HIEROSOLYMITANO MISSIS V

13 iulii 1724.·

Testantur quae infra scripta sunt nomina nos Britannicarum ecclesiarum episcopo· de manu Jacobi r. protosyncalli Alexandrini, dono accepisoe libro· quatuor eruditissimo·, a beatissimo ecclesiae Hierosolymitanae patriarcha ac d“ d~ Chrysanthe, in ecclesiae nostrae cathoBoartun reliquiarum usum et beneflcinm .hue misées, nobisque a rev4· protosyncello summa cura fldaqne maxima reddito·, pro quibus et plurima· deberi gratiae fatemur et lubentiaaime agimus.

Dat. 13“ die menai· iulii, anno Christi 1794.

I
Archibald·· 8ooto-Britanniae episcopus.
Jeremie· primus Anglo-Britanniae episcopus.
Thoma· Anglo-Britanniae episcopus.
Johann·· Anglo-Britanniae episcopus.

The names underwritten testify, that we bishop· of the British churches, have received from the hands of James the reverend protoeyneallu· of Alexandria four very learned boobs, which were sent hither a» a present for the use and benefit of to oatholick remainder of our church, by the most blessed lord, the lord Chrysanthns, patriarch of the church of Jerusalem, and with the greatest care and faithfulness delivered to ns by the reverend protosynoeliuar for which we acknowledge many thanks to be due, and freely give them.

Dated the f3 day of the month of Jgly in the year of Christ 1794.

Archibald·· Booto-Britanniae episcopus.
Jeremias primus Anglo-Britanniae episcopus.
Thomas Anglo-Britannia· episeopus.
Johannes Anglo-Britannia· episeopus.

·25.

SCHEDULA AD D. CA8SANO MISSA

8 martil 1723.

, Mr Cassaau is desired ' to write that we were ready till to mslancholy news arrived of to emperor'· death, which taw pat a Mop to to aflhir till wo receive fresh directions from court.

D. Csssaao rogamus nt scribat nos ad iter pare-, to· fuisse, quando aeerbns nuntias nobis «Batte est de imperatoris morte, qua negotium intermittitor donec iterum ab aula de eo commoneamur.

• « mÜm ttaterm B, p, «, ttasstatis ssgifca hsbqtar apte Willismn p 1«.
Concn, emmaaa. roue» XXXVH.

*5.

INIURATI AD SACRAM SYNODUM GUBERNANTEM 11 aprilù 1725.'

.Hanctimimae synodo uaiverafo Rrosiaram eocleaiia praeeideati. 8. P.- D. catholici Britannicarum eecleaiarum epiacopi.

Quod morti conoeseerit Uirotriasimus ille m. Russiae Imperator, robiecum, d- d- rwverondiroimi, magnopere dolemus, ohm nulHs flebilior potuerit occidere qukm nobia. Ijeviuatamen hoe fore damnum confidimus, qubd mariti solium conscenderit Imperatoria Conaor», etregni moderatur habenas serenissima Russiarum Imperatrix. Hine institutam ifor lain dih protrahendum duximus, donee nos fecerint certiores paternitates vestrae. quiôi|uid amplius super hac - re faciendum eoae vetitis. Interea temporis dilectissimum nostrum dora. Cassanum exoravimus, quem eximia sua fidelitas et industria nobia commendatum taaximb reddiderunt, ut has nostras literas ad. paternitates vestras deferret, et voluntatem restrain disceret. Fixit autem Deus, d ı d·ı reverendissimi, ut diu vivatis et valeatis in ecclesiae auae emolumentum. Ita ex animo precamur

Sanctissimae vestrae dignitati ı)
Devotissimi · 1

Arohibaldus Hcoto-Britanniae episcopus.
Jeremiaa primus Anglo-Britanniae episcopus.
Johannes Anglo-Britanniae episcopus.'

Londini, 11' die mensis aprilis A. 8. |725.

Sanctissimae ecclesiarum per Russia» dir^ptrici synodo Petroburgi.

To the moat holy synod preaiding over the, church, of Russia, the catholick bishops of. the . British churches send greeting.

My Lordm

We are. sensibly affected with the melancholy aodbunt of the greet emperor of Russia's death, and heartily condole with your lordshipb upon thia, unhappy occaseion, tho' wo hope lose may bo made up by the acoeesioa of her Imperial Majesty to hi throne, this misfortune has put s stop to the affair between us till we receive fresh directions, and know your lordahipa' pleasure. For which' purpose we hare deaired our worthy friend Mr Cgaaano to wait upon your lordships. upon whose fidelity aqd cere we entirely rely. We commend your lordahipa to the ' divine protection. ı and remain.

My Ł ord
Your Iprdshipa' moat humble and obedient servante,

Archibald)» Scoto-Britànniae epiacopua.
Jeremiaa primus Anglo-Britanniae epiacopua.
Johanne» Anglo-Britaniae epiacopua.

April 11“ 1725.

87.

INIURATI AD SUMMUM CANCELLARIUM RUSSIAE 11 aprilis 1726.

My Lord,

The affair of the union bqjWeen tho two churches having been carried on hitherto under your lordship's countenance and protection, and lying, now in suspeuee upon the much lamented death of the great emperor of Russia, we take the liberty of applying ourselves to your lordship, both to condole so groat a misfortune, and also congratulate.her present Majesty's secession, upon whose pleasure the further progress of this matter depends. We bog leave to reoomnrenjl to your lordship's favor Mr Cassano, the bearer, of whose fidelity and diligence we have had long experience, and are with great respect,

My Lord,
Your lordship's most humble and obedient servant·, .

Arohibaldus Scoto-Britanniae episcopus.
Jeremiaa primus Angio-Britaaaiae episoopus.
Johannes Anglo-Britanniae episoopus.

April ‡1 1725.

To his excellency the lord groat chancellor at Peteroburgh.

Domine,

Cum utriueque ecclesiae conciliandae negotium, quod dominationis tuae auxilio ac praesidio fultum huc roque betam est, modo intermittatur ob mortem maxime lugendam magni Russorum Imperatoria, dominationi tuae inscribere audemus, ut gravem illam calamitatem conqueramur, atque adventam regnanti Imperatrici Oongratulemur, cuius arbitrio rei istius eurous in posterum pendet. Gratiae dominationis tuae commendare non dubitamus d. Cassano, haram litterarum pariatorem, cuius fidsm ac diligentiam multis deprehendimus experimenti», atque summa cum observantia sumus.

Domine,
Dominationis tuae humillimi et obsequentes servi.

Arohibaldus Scoto-Britannia· episoopus.
Jeremiaa primus Anglo-Britanniae episcopus.
Johannes ,Anglo-Britanniae episcopus.

Aprilis die 11, 1725.

Excellentissimo domino magno cancellario Petropolim.

• Hase epistola Saftio· a d Campbsl, latins a A labh «aripta set; eagUoun exaaaplar exstat ia eodies KdssSsjrpeaaS B, p. «0. et apst Wiipaas, p Ite; lattama es soda· asdics B, F 70. ynMwta.

«8. ;

IN1URATI AD THEBAIDOS METROPOLITANUM

) 11 «prilia 17».·

Archiaptaoopo ravarendMmo aruditiaaimoqne Araanio Thebaido· métropolite· dignissimo 8. P. D. catholici Britannicarum aedaalarwm epiaeopi.

Cut terqniiaiuinm au Rasai·· Imperatorem fato «ma fanetuà triate· aoeepimua, d‘‘ d~ revarendiaaim·, KeaMnataia iter uaque adao deferendum •tataiaraa, donee quioquid a nobia do hae re expoetevarit iam aaarntiaaima synode·, didioarimua. Hine liter·· nortraa ad aanctiaaime· patraa et illuatriaaimum eancaHarium mittenda· curavimus par' amiciaaimiun nostrum d‘‘ Caaaanum, de quibus ampliorem ip··, vir prapelariaaime, tibi Teddet rationem. Ex te varo obsite rogamua, ut de stata rant· ecclesiarum concordiam «pectentium no· facere certiore· dignaretur amplitudo tua, quem •emqer honoratum habebimua. et apenunua amicum. , Valeas, inaigniaaime praeaul, atque Deo gratae viva·.

Sanctitati· tuae cultore·
addictiaaimi
Archibaldua 8coto-Britanniae epiacopua.
Jeramiaa primua Anglo-Britanniae apiaoopua.
Johannes Anglo-Britanniae apiaoopua.

Ixtndini, 11“ die menai· apriha A. 8. 1725.

lUuatriaaimo ac. reverendiaaimo in Chriato patri do d"‘‘ d*“ Araenio Thebaitidoa archiepiacopo, fratri noatro chariaatmo. Petroburgi.

Mort reverend Lord,

Tia with great concern that we received the new· of th· emperor of Ruarta a death, which haa pet a atop to our affair, till we have freah direction· from that court. We have aow by. our friend Mr Cnaaano sent a letter to the holy synod, and another to the great chancellor, of which he can si*· your lordahip a full account. We dartre that your lordahip would be pleased to inform ua of the aituation of affairs^' ao far aa relate· to the religion· negotiation between ua, and ahall always think onraelvea happy in the continuance of your friandahip and favor. We commit your lordahip to the divine protection and ahall alwaya remain.

My Lord,
Your lordahip· moat, humble and
obedient servante.
Archibaldua Bcoto-Britanniae epiacopua.
Jeremiaa primus Anglo-Britanniae opiacopua.
Johannes Anglo-Britanniae epiacopua.

April 11“, 1725. ·'

To the moat illustrious and moat reverend father in Chriat, and lord, the lord Araeniua, archbiahop of Thebais, our moat dear brother at Peteraburgh.

29.

SUMMUS RUSSIAE CANCELLARIUS AD INIURATOS

16 eeptembrie 1725.

My Lorda,

Your lordahip·' moat eateemed letter of the 11* of April past I received from your meaaenger Caaaano, by which ia understood here your regret for the death of hi· Imperial Majesty of bleaaed and gloriole memory, aa also congratulation for her Imperial Mqjeaty'a acceaaion to the throne, for which your kindnaaa and affection I return you many thank·. Aa to the affair you have mentioned of an union, you ntay Maure younelvea that her imperial M^eaty will support thb aarne in such a manner aa his Imperial Mqjerty hath supported; only at then· mournful! time· your Jordships will pleaae to have aarne longer patience, till the frat opportunity I oaa have to represent to her Imperial Mfljeety of all more at large, and then I do assure you I will no| fail to acquaint you thereof, and be pertuaded that I ahall be always ready to serve you. 1 am.

My Lord·,
Your lordahip·'
moat affectionate servant,.
Earl G*. of Golowkin.

Ht. Peteraburgh, the IS* September, 1726.

* To the moat reverend lord· biahopa Jeremiaa prime·, Arehibalda^aad Johanna·.

Domini,

Valde aestimabilem dominationum veatrarum epistolam, die II praeteriti aprili· datam, - nuntio veatro Caaaano accepi, per quam dolorem veatrum significaati· de morte Caerareae suae Maiaatetia felicia glorioaaeque memoriae, simul ac Maiaatati •uae Imperatrici regni adeptionem congratulati eatis; pro qua comitate vestra et amore plurima· 'vobis gratia· refero. Ad unioni· vero negotium - vobis memoratum quod attinet, pri> comperto habere poteatis, Caesaream suam Maieatatem id in tutelam esse receptaram eodem proraus modo quo defanctaa imperator illud tuitu· est; hoc tamen lugendi tempore aliquanto magia quieacere velint dominatione· vestrae, quoad primam quamque occasionem amplectar rem omnem Caeeareae saae Maiaatati accuratius significandi; atque pro certo habetote tum me non pmatermiaaurum vos de re certior·· facere, et in animum vobis inducite me semper paratum fore ad operam yobi· praestandam. Me profiteor,

Domini,
'Vestrarum dominationum
pddietiaumum servum
Come· du da Golovkin.

PatropOli, die 16 septembris, 1725.

Reverendissimis dominia epiaeopi· Jeremiae primo, Arebibaldo et Johanni,

' * Aagtiee· sxmaplar sistet s»rt Wilifana. t tau, M ia cartes Uaabargsaai B. p. ta *ta* qao tetlaana stiaai ««attete· habatar p ta

M·

80.

GUILELMUS WAKE, ARCEHEPI8OOPU8 CANTÜARIEN8IS. CHRY8ANTHO PATRIARCHAE HIEROSOLYMITANO

β Mpteabria 1736.·

Bmo iîmàmi ac revsreadiasuBo ia Ornato patri •t domiao tama· Cluyaeatho mtoerioordia diri·· patriarchae Hierosolymitano,

Guliehnus *i* eadem prorideatia Caatunrieata archicpiacopua, totius AngBne primas et inetro» politaaus,

Serenissimo principi Georgio Dei gratia Magnae Britanniae, Francise et Hjrberniae regia, fidei defensori. · ronaiHia,

8. P. D.

ι ⁋f Libro· quo· ad ma mittere dignatus ea, beatimime pater, 'per manus nuneii fidelia tuique domestici, MaroHiomici, accepi. et maxima· paternitati tuaegrsftias ago pro insigni illa benevolentia tua. qua me Ebminem tibi incognitum, tantopere a te terra marique diaiunctum, cumulare benigne voluisti. ,

Nequeo dicere, pator reverendiaaime, qaantum nobia conaolationi atque laetitiae ait, ex prioribus duobus voluminibus taie (quae sola bibliothecam conficere possint) discernere, qua cura, quaque eon•tantia,.voa homines aapientiaaimi, iura vestra contra indefessa papaba tyrannidi· conailia et ooaamina, tuemini: quae non contenta eodeciaanun latinarem libertate· sub pedibus conculcasse, etiam in vos, aeatraaque ecclesias, authoritatem aibi vindicare non dubitat; plurimoeque paaeim e ventri· in sua· parte· (educer· pergit. Huic nefando molimini tu, pater conaultiaaime, iBuatris praedecessoris tui vestigia secutus, vigilia· tua· strenue opponi·. Utinam caeteri praesules vestri tuum exemplum sequerentur! Deusque adeo oonatibua vestris benedicat, ut iuribua atque libertatibus veatria integri·, et illaesi·,' ad ultimum saeculorum finem ecclesia vestra perfruatur.

Neque huius rei etiam in altero illo tao non tam unius sedi·, quam toti·· socleriae, historiae, praedaro sans opere, obliti eatis t). Iu illa paadm deteguntur, et lectoribus ob oculos exhibentur, •celesta Romanae errores; qaaatnmqno - para evangeUi tum doctrina, tam ätia dtedptiM, discesserit, ostenditur; ut vel indo discent andscies vestrae pastore·, "et aibi, ot pppqto suo «avere. Nos sane dum ista contemplamur, fimi·· ia ea, quam · maioribus nostri· aeeepimua, libertate,

Τφ dywtdvp lv Xptatf xarpi xupiif xupiy Xpoodvta tap xdptr. «mptdnn τή 'Ιερουσαλήμ,

ὁ Γοολιέλρο τή αὐτού balp xdpttt Ιρχιιχίσχ»χο Καντουαρία , utaqc Αγγλία αρΑνο χαί pqtpoχολίτη;,

σύμβουλο τού yulqvottftov Γ««ργίου, Mp x#<tt βηγύ Βρχνια , Γαλλία nui 'iptpA·;,· fitayfisvrsotoO τή trier»·;.

4- Ἐλαβαν ⁋ βιβλία ὀχού χαηΜχΑη vd pi ottag ή Maxaptdnji τη; &d χκρό toO hparipou otatmtoO χιστού Mdpxco, χαί bmpsuxaptotfi Sid τήν dxpav τη χαλοχίγαίίαν, dub τήν temiuv χαραχινουpivq ἠὐίλησ» vd pi bxoxpstag, ὄντα αὐτή dyvssorov χαί rdqqr ,Mttd τ» γήν χαί Μλασοαν Ιχφχισμένον.

Aiv ἐμχορβ vd xsptypdÿas, paunpttaott ὀέσποτα, 'χύσην xOpopluMav χαί χαράν έ«ρόξ4νησ«ν *di* τού λόγου pou ri» vd χαταλύββ ix rAv χροτέραν 8ùo tépsav (ol ὀχοτοc μόνοι ἠμχορούν vd famltoouv 4X4χληρον βιβλιοθήκην) pi χάσην σταθερότητα όρΛ of σοφότατοι «νβρε φολ«ττετε rd ifxaid σα; Ivavriov ⁋ dxapdtwv συμβουλβν χαί Ιχιχειρημ Ιτ Μν ri); χαχιχή τυραννίδο , ήτι ρήνΙρχουρ!νη vd χαί vd χαταχατή τήν iXsutapfav τή λατινιχή έχχλησία , auEa/tt vd σφ<τ«ρήση χαί τήν χα#' ὑμ&ν χαί ⁋χατ τ«>ν bptripmv iχχλησιών 1ξοοο(αν χαί νά έξαχατήση χλίίστοο τ·ν fiprtiptsv χαί vd τού έλχήση αί το5 λόγου τη . Ει th τοιοΟτον αισχρόν χαί dtoxov ix:·χβίρημα ού, xdttp ⁋χρυσότατ«, Ιχολον Ρήσα vd Ιχνη τού xph σο0 χατριαρχ·ὑσαντο;, γ«νναί« Ιχαγρυχν Μ . Eta χαί of Xotxol έρχι»ρ«ί; vd dxoXoufieOoav αὐτό tà xapdtaypa, χαί ὁ «γιο Ο«ὸ vd ιύλογή τοί; Ιργ0< uni ⁋χή MKην ὑρ&ν, χαί vd Ιχολαμβίνη ἡ ûpsripa, ἐχχλησία τ»ν χρονομίον χαί τή; Ιλή»«ρί· ⁋χαρη χαί άσινο& μέχρι έσχάrssv oMwv.

Ἀλλ' ebts »l; tb «λλο ixttvo έί·ίρ»τον ⁋λη Ιργον τή Ιστορία βχι μόνον βι χαΗΙρα , ΙλλΙ χίνη Αχλ· τή ἐχχλησία «λησρονήοτα αὐτήν τήν Mbeotv. Εἰ αὐτήν τήν ιστορίαν χανταχοδ ραν«ρώvrtm χαί xpettarat *di* Td ὁμρατα ⁋ Ιναγνοστ Λν τά λΒ»η τή β«·Ρ«Mi ἐχχληι^α χβί σαφηνίζεται «όσον Αalχη τή xofiuMC «ὐαγγ«λιχή; διβασχαλία , tats Md ⁋x abtd vd pdtaoiv οἱ χαρένι τή i>μ»τίρα ἐχχλησίβ vd αροσέχ·» χαί vd φυλίττβσι τὺ χοίριόν νου . Ἠρii M bsaapoûvr»; τούτα Ηλοριν

*) Apsrtimta aWh ei amxtaee mati· «pes Deaithai falrisista· Π1ιιιιι|χ·1»·1 aam CtexmatH eMam: 'taspis napi «Û *ir* 'frpsesita· nanpaaRpsederta. Bmuradi, 1715, te-laL, 1M7 pp ÀHaraw vetamaU a CluyaaMhs atauaa tutam vtaater precatam· CtayaeaiM tpataa teeO·· Me iaeeripte·: Ama/ptist·· sapt sta dppatav atepuafssHferi àpxcvraàta rfp r»i Xpmvai djisc talpdta Tsiysristi, 1715, te-fct, XIV-1M

• Kx i»~ frsMypc «mi emmatar ia asta· UmntaatiaepoUteao macti aepaMri WT (alta »), farte quieta. Trarnbticaae cremem e Ctajumthe Matam edMmm ea aedos «MUm, mrmta rnrita* ratitae qama loatar «tatam AMtaum nata datam «fistata· amwvatat ta WHlettom Ata» (Meti spat Owmiaom·, Wta tai'W·*·1", »*> *■**· ·* « quo prirnaa «srn était G. WtiBsme ta Onadmal Ihpto ¥ **· dtate» Ùterte tammita, NS. ·. Aagfimm tatauam vMsre wt ta «yUata «d «Mutas: jqpsr qf tie>mm Ormd OieiisWn ≺ tadmarta» Cto·".*, Rat, qeem paads iSMUtatirenas «Mit Malta· WUltam· ta «pan tasp· a asbte «itato, p LV-LVm.

■tM* MBAμ Aμ MM» M* fltt
quod mç * naa, naquo patraa neaâri, ta*· vtasa-■runt

Dum varo baeo «4 paternitatem tua iUuatriarimam scribo, naBo modo praatarire debM quad ante Ataim ab tma punbytmmw· moerum, fri adbnc «a· mmttawibm atari* 0*nrtMtia*pob •ffty mm|4$ μ Mη μ Mo μ ttttMl φμβAvα Meto» •iao Iitai MNrita, 'Mb. emeriri» areMepiteopi et epbeeperum MetariM Angtioanae aaminibua, ad toc scriptam·; veetnubq·· t*mpwninn*m Mm U> quatarimo; qui mkUnm locum, aat e**i**iam, in Mb tari* habeataa, ad το·, ivibitm*tb aorum ignarae, daeipiaarioa animam appataaat Qab rii bomm botanum statu·, qua· schismati· mm, a Mali iüo praabytéro moo,dommo Thoma Payna, plantas oogaosoas. IBa patanitati tnaa rafeta qnam iniqna a nobis aaaamariat; at quomodo aodam tamper* at a ragi· maiaatata dabitaa Sd*Htat*m, et ab apiscopis Mi* obediMtiam snam, Mbdnxmtat: eederiaeqaa unitatam ' ao «aie aeariae riolareriat, quad logibus ragni parandam ema eansuimua ; quod iUnm pro rage eolandum axitdmaTimn· qnam procare· ao popula·, qaem totius Europe· principe· atqao raapablio··, regem «a·· sjbovartat: oaiqaa Imparium Britannicum ian regai, omaiamqae iota no· ordinum consensus (ad quo· da hi* rebu» statuendi potatae unio· spdctnt) detuliaaant.

Hine da etaro pauci, da episcopis 'paaeierae, a communion· noetra aeoedenthun cernuarent: de populo plura· ia parta sua· sollieitexuit: ooBTaatua •eparatim ab eeoleaia fecerant: aoqua tandem insaniae parrananint, nt decedentibus primis bain* schismatis authoribns, novo·, in locum eoram *uocemuro·, episcopos, sibi consacraverint. Hi annt qui ad to· scribere auri sunt: bi, qui το· nb aada·iae nostra· communione seducere eosati sunt Quorum unus, at audio, locum atqua authoritatem, meam sibi srripiess, non quidem se arehiapisoopam Cantuariensem appellera sustinuit, sad novo titulo •a IIpAxov Έχισχοχον nominavit. Ab bi* at pom oavare vobis pergat» paternitatem taam ora atqua obtestor: noa interim eootaiae Aagfiaaaaa reri episcopi no darn*, uti in omnibus matai* momanti articaK· aandam vobiacum fldem profitemur, ita aodam spiritu atqua nfbota (quoniam aliter, tam longa a Tobis dissiti non paaaamna) communicare non dooirtemae; omniaqaa Tobis felicia, ac pacata procari. Ego τβτο at! tnaa Beatitudini mo addiettaimam · profiteor, ita at in orationibus et sacrificiis tai· ad sacra Dai altaria mai raminieoaris, impanrimime rogo; toque samper in Domino, /bane Taler» iubeo.

Dat. ax Aedibus nostri» Arebiapiscopalibus « die septembris, ahnoqae Domini-1726.

(A tag·):

Saartitrimc beattasmagM pnwMÜ, dsataw CSrpsaatbo *Dei* mtarwenN· patriartaa· Hirrasclymstane (L. 8.) *D. D.*

SmptaqH vd impivnprv pavqtampav *dç* rijv Uta-Aaflim Am6hm» fanît Aμ I^μμμαXαμβ··** Aab cote nesrtispdc pot,'tai ta pip tac«4tari«* <*■ ζ<Ά», rim· p4*i ^patc p^ts at narip·: μβ φϋτή*ιρ·ν ta rpdpserta; abta tq bpadpq KmMptdvqn, Siu qpMpri P* tarira rpriwv ta «Mc^at· buta fato» lpabcr ttpb Xpbreu brig tapd stung ribr ^psripssu ttpss^rdpssr, bang tar satg ^peripatg ttpeypsKnvtuf, rig KswatarwserimXtr MunpCptt, tf, *qbaM| σχιοpMtMI «wg isprig ri|c rittaqaiag pag rit· dripsotv ritudttaptg dpxirittmrimw wd hMwta» ri)g Άγτλ···χ^ tanXqaiag lγροψητ fiptu, nri lζήηρMτ τήτ bpsripar cb* aritatg natuwriav- ctauag aUdva τάκον ata ixaiqaiar <xovt*g, φκλβν aaetriv ta 4«<τήcnsatv fipgç prtq riSritag tb οχΐρρ·. Tip nataosaotv atariv nai ri|T aMar toO βχ(ηρβτο; Hîst τήν pdbat Mriatanrig àta'tbv tttariv.pou tcpacptapov κϋριον Mp«v *) Mttdta, fla«g HI«t iujpjbq τφ panapiivqtt. τη , tag aaparipug ηϋτοί dMaiidtaqouv dta λόγον ρβΐ, aai nrig tabassahv rig tiv abriv Mtpiv nal rijv dqatXopdvqv τ| |·οιλιηήχρ*γβλ*ι4τητι tantv Ml tot; riitonricoig rtJApmav, aai φiβοβv, ri)v Ivtsmy rf)ç έχχλησίβ τούτ* |rivqp τφ λόγρ, pl τύ ta Ικιφβσι2 aapsv ta; aprim ta tarituMt tofg {taoiÀmol; vîpot; aal pi ri ta λογιύζ«·μ»ν ta; nprimi ta πρΛρτν fltl ÿtfra riv Mpdt τΛν Κρούχόνηιν xel τού ληοο xai Kdvmsv τΛν ήγ«ρύν«η τή ΕύρΑκη γν«»ριζόρ·νον, Sv ol vdpot τού ^aatXriab μ I ή κοινή τΛν ήρήίρνν τ4ξ*·»ν (·1 τά iaelag ή icepl τΛν τοιούτ»ν âtaρβοι imritpaxtai) ouppavla si; riv Bpcnavtxbv κρΜβiββοβν bpdvov.

Aid βύτήν τήν *βΜβη* ύλίγοι diri riv χλήρον xai 4λιγώτ«ροι dta τού; imqxricov; ηύρβν (ύλογον vi ύκοοiMοφΟΟν ita τήν IBιχήν pa; xoivisvlav xai MpaxivoOat χολλού; diri riv λβύν vi Ip^asatv st; τήν parcplav του - ονν«χρότήαβν xel ouviSov; 1ξ« τή; Ιχχληοίβ , xai ixl tcoofixov ris»; dvola; ήλ·ον, Aon ΑκοΑνηοχόντυν τΛν xpemsv βύτοο τοO οχίοptno; ipsoprtAv, χκροτονούοιν dvt βύτΛν riau; imoxlicov; Βιββύχου . Αύτοι tlvsu ixslvot ricofi drilpqaav vi γρύφονν si; ùp<i, ixrivoc SaoO ladoχιοβν vi *ati* dicoaudaouv dxà τήν xmv«*v(bv τή ήρπίρβ Ιχχληοίβ , τΛν *imite» di* (xaSùg fixed··) eixdoicoiqM; riv IStxiv pou riitov xai. iξονσίβν, δχι pivov ixtüisot riv iavriv «u fipxritaoMxev Kftvrouaptivos. filli pi νiβν, Ιχιγρβφήν κρΑτον ix<oxoxov litetvipeo*. Airi του τοιούτον; louriv xapaχβλΑ τήν ρβχβριότηηΐ sag vi κροαέχητν ήμ<1 Si ci τή Αγγλική ίχχληαίβ ΑληΑτI itaaxoaoi xai 4 κλήρο , xaHsg *1 βλχ xi Ινβγχβΐβ δρολογούμτν τήν β&τήν αὺν ûptv χίοτιν, ο<he> τφ βύτφ xvsûpaxt xai τή βύτή Αγύκή. (1~ι8ή <λλ,, , Ιλλήλ»ν Ακή^ρνη ού Bvtaptaa) Siv Μλομ*ν λ*ίφ*ι vi συνομιλΑρτν Sii γρ·μρύτ«·ν μ ! vi «ύχφμ*β« ύρΐν χάντκ ta χβτ·ύύρι·. Κύγφ ΙμολογΑ riv iaûriv pou ὐχέχρββν, τχΐucapA βχ·»; ρνηρον«ύή. pou d; τά; κροο«υχύ χυτή xai Φυοιβ *1 ri 1*ρύν τού **ο0 ύνοιβντήρχον, nap' ού xi Ιτη βύτή κύρκολλχ.

El; χήν μητρύκολιν χή; ὐρχιπισχοπή , σικ*tef^lou ζ* ,βψχ*'.*

*) *Mieet* «4.

31.

CHRY8ANTHI PATRIARCHAE HIEROSOLYMITANI SUPERIORI EPISTOLAE RESPONSUM

19 iwuurii 1727.·

■0 κχτριΑρχη Ιιροσολϋμ*»ν Χμύσανδο <τφ wevβιδ«σιμιηΑτφ, ite «κϋρτίμφ, έξοχαιτΑτφ **ud** έχλαμπροτ^τφ ApxtsmmAicy Καντουαρία; ***nvfhf wpltf IWiDpy***, μητροπολίτη « ύπίρτίμφ xal xpmvrkvvi πΑση Αγγλία , τδν ίν πν*ύματι Αγίφ Αβχλφιχδν xai Αποστολιχδν Ασπασμόν.

ψ θύπ έστιν **tfrtlv** *Sç q* Αμυδήτφ χβρφ 'πιριίβαλχν ήμΑ τδ Από τή ύμιτίρα , πα^αιδισμότητο I*«ΤΧ®ί α*μφδέν γράμμα δια τού πιστού δούλου αύτή MApxou Νομικού, τούτο μέν δτι φιλία Ακραιφνού xai »ίλιχριν*στΑτη «ύνοίβ έναργή xai λαμπρά προητίδη τά γνιβρίσματα, τούτο ϊι_ δτι τφ φίλτρφ σύναπτομένη ή μιγαλχιότη χβί ύπ*ροχιχή Αξία τή ύμιτίρά Αχρότητο άξιάγαστα πάντω xai Αξιολογώτατα. Απιφαίνιτο 'ήμίν τά γραφόμχνα, xal διπλή ίποίιι έμφορβίσδαι τή *Ακ* αύτών ήβονή τι xai τίρψνο -' Προέλβιπχ β' ίν τούτα xal ύπιρανφχιστο μάλιστα πάντον ό πρδ IHδν διάπυρο xai δίρμότατο αύτή ζήλο , ·ύφ' οί xoff' ύπιρβολήν έχάρημιν, xal τήν πρρί ήμά βιοί®οι> αύτή άπιδ*ξάμ<δα, xai τήν ζίσινήγασάμιδα, χαί τδ πρόδομον έδαυμάσαμτν ! διό χαί χΑριτα δμολογούντι τή χαλοχάγαδίφ αύτή , τοί; Γσοι αύτήν Αμχιβόμιδα χαί άπδ δροία βιαδέαι« χαί ιίλιχρινιία τδ Ισον φΐχτρον Αντιβίδομχν:

ΈπέγνβμΧν καλώ xai βσα έφιξή ίν Λή> δφιι τού γράμματο αύτή φριιίχιτο. Kai κορί'μέν των γινομένών inalvetv ύπδ τή ύμττέρα συνέσχα, έπί, τοί προπιμφύίίσι βιβλίοι αύτή'τού *πρδ* ήμών ίν μαχαρίρ τή λήξιι γιγονότο άοιδίμου Βασπδτο» ίπαινούντι τήν «ύγνβμοσύνην δμολογούμίν ,τδ χΑριτα , δτι ιί χαί δμολογουμίνβ *itf'* ίαυτβν ·Ιχον ίχχίνα τδν ίπαινον, Ιμπη προσλαβίνΟα ήδη χαί^ήν^ύμττίραν ψήφον χαί κρίσιν, προσ>ήχην-45χόντο0 έπαινττaϋai **καίαϋξηστν-τφδιφ** δέ χοίρο τή, (ϋδοχή-βανη'"Ι»τηλιχαύται δυσχιριίαι χαί πιριστΑσισι χαιρού συντιλίσδήναι ου/γραφήν xai πραγματείαν ούττο έπίπονέν *) τ« *nil* Αξιόλογο*, xai τούτα δτι χα! όβοιπορίαι μαχραΐ χα! ύπαροριόι χατατχινδμινο , φροντίσ; τι xal Ασχολίαι τοδ δρδνου μυρίαι τ* χαί άλλίπαλλήλοι ίχάστοτι ,πχρισπώμίνο πανταχδIHν xai συννϋούμτνο ίν τφ χαλαπφ τούτφ τή δονλ»ία τού ήμιτίρού γένου ζογφδ Αοίδιμο έχβίνο χαί iHσπίσιο Ανήρ καί Ανέλαβα τδν τηλικούτον ύπέρ τών βηδέντοιν βιβλίων αίνον χαί «ι πέρα ήγαγ« IHοϋ συναιρομένου. Τδ δέ μάλιστα χΑντανν «ϋφραίνον ήμβ , δτι, <» χαί ή ύμ«τίρα έχρότή ίν τφ γραμματι αύτή σημ«ιοί, χαί οί ύμέτιροι δι' αύτών ύκοστηρίζονται, xai τή τοϋτνν Αναγνώσαι χαρπδν έποδρέπονται ψυχ«»φ«λή, ίλιγχομίντνν ίν αύτοί τών χαρβτροκών χαί άμαρτημΑτών τή δντιχή έχχλησία , ήτι βσα μέν ίλη^ή χαί δρδού λόγου έχόμανα βιαχρατ·! χαί πρ*σβ<ύ*ι, παρ' ήμών Ιχ*ι λαβοΟβα, δσα δέ έναντία χαί ίπ^δοντα συστήοαι ytXovtuui, ίδια αύτή «ίσι γιννήματα οίχοδτν προσπλάττίμανα.

Η<ρί δέ τών αύτόδνν ! γρβψΑνταν ήμίν πράταρον παρτισΑχτβν ίπισχόπβν xai ίν ΑαΑγή έξαιτησαμ4ν«·ν τού , βρου τή παρ' ήμίν Αγία τοΟ Χριστού ίχχλησία . «ί χαί πρδ τού γράμματο αύτή Αήγήσατβ'χαί,

Ckryoaatfcu· petriorelia' Hiarooolyaütaaaa reverendiçMmo honoratioaimo «xoellontiaoiao at iUa·tnMÙno arehiapioeopo Caataarieaoi domiao domino DuKehno, totioa AngUae honoratioaimo inetropoHtano at primati, fraternum in spiritu sancto et apoatulicum ooculum.

4- Exprimere non possumus quam immensa daetitie nos cumulavit epistola, quam reverentia tua nuper ad nos misit per fidelem suum domesticum Mancum Nomieum. toni quod sincerae amicitiae et apertissimae benevolentiae manifesta nobis splendidaque praestitit documenta, tum quod singulari erga nos amore, quo exardescit amplissima praestantiaaimaque celsitudinis tuae virtus, miranda sane ac praeclarissima nobis scribere voluit, e quibus geminato affecti sumus, et voluptate et suavi-' tate. In h» vero elucebat eminebatque praesertim tuum in Deum fervidum ardentimimumque studium ; quarq,.Opta modum laetati sumus; tuam in>pos affectionem acceptam habuimus, ardorem mirati sumus, obsequio 'bbstupuimus. Quapropter benevolentiae tnae gratias agentes, paria paribus respondemus; pari animo affecti ac voluntate parem amorem rependimus.

Ea etiam attente perlegimus, quae reliqua litterarum tuarum parte cimtinentur. Ac de laudibus quidem, quas pro voluminibus ad te missis inclyti nostri beatae memoriae antecessons »apientia tua reddidit, gratum tuum^aDimunT'celebrantes gratias profitemur; nam etsi omnium consensu suo ipsorum pretio laudem illa obtinebant, tamen recepto iam nunc tuo suffragio et existimatione, magis et amplius quod laudarentur habuerunt. Deo autem sit gratia, qui in tantis temporum asperitatibus et adiun,ctis opus elucubrationemque tam laboriosam eximiamque perfici benigne voluit, idque cum longis et ultra patrios fines Itineribus confectus atque curis negotiisque sedis suae sexcentis ac diuturnis semper et undique distractus et ooaretatus, sub duro isto servitutis gentis nostrae iugo inclytus ille, vir âc divinus tantum memoratorum librorum laborem suscdperit et ad finem usque, Deo adiuvante. perduxerit. Illud autem prae ceteris omnibus'nos laetitia affecit, quod et celsitudo tua in* epistola sua' significat, vestros etiam fidelea illis faleiri et iii eia legendis fructum, animae utilem decerpere, confutatis in illis occidentalis ecclesiae erratis et erroribus, quae quidquid veri quidem et rocti servat antiquiusque habet, a nobis aooepit, quidquid autem falai et pravi tueri contendit, suus ipsius fetus est suopte ingenio excogitatus.

Ad irreptitios episcopos quod attinet, qui prius nobis inde scripserunt asg nostrae sanctae Christi ecclesiae condiciones dolosd expostularunt, etsi ante epistolam tuam quidquid istud negotii est

') .'.osoror /s/vassv rod. i. e. *etlterr* mtertesi. «siis inepte, t ouiiri qaidesi poteit fx.sssssr. prssnsiMi, aed ros »u m* nete qsadrst ea» ceteris., Mahiiaaa adhibete *ini*veror, i. e. Isharlesusi, qaae vox- Doaithsi smxiyae nxdia volemini optime convenit.

') ϋrx Ipmna lluyasatU; anlegrapho, quod Mservatar tn codice CoaMaalisopeUtaae ssamtl |eepnleri *Vtt,* dnobui extremis fefiia Textes **satas** aasÿtians ims»sm-ia mgttd.diaUnxhnmf emMs dariqsMs'rausi,

Ανήγγβλτ» ήμiν τA «api τή ÚKetiaw»; ταύτ^ xai *ἔ* πβρA τφ 4ξη*τΛ* -*»*-- *Αρκα^ηαί* •Μέαιμο «pMffapoc χύρ«X β«M« JW (Payne) («•τι A twtdMc «ep' ήi*» t£luei *·* «tal** ** Mi πιστό «apdtmsv *» « ◆ *77«** ·*ττΛ ««i τή ύμτάρά έξηχότνιτο *tuntptewi* *γχ·«μι·στή , xnpa-autaOpsv Mpptt «v«υματιχφ, βηκ έχ x«ϊ τήν ,«ap' «ύτή sOveutv τ» *ui fapteiaan* ««i. Ιπ Φ0φα«* «ν χ«ρφ «ροσφόρ» μαίζονο β·8μθ°λ «p«q* *«P* τωO γράμματο «ύτή ΑναμαΑόντη ήδη ίχρψίστβρον χβί πληρέστχρον τήν ίπαααν Αλή8«ι«ν, τδν τ» τρό-πον τή «poosAsuoM; αύτΑν χαί τήν Απβρρηγμένην Απδ τή ύμΑν χοινννία xstfAuxoeiv, 4χτ(λλάγημ»ν τή ή έτυγχάνομχν Ιχβντ Αμφψαλία χαί Αγγοίβν τδ 'πρίν. Πλήν d χαί παρA τοιούτων βποι; ποτέ έβχτναιρήδήμιν xai τήν χβτA Απάτην Αξίωσιν αύτΑν ούχ έπιγνόντχ Αποχρίσιω αύτού ήξιώύαμαν, Ιμπη *καρά* τοί «ύφρονΛσιν ούδαμίαν ta τούτου μέμψιν διχαίαν χα·' ή(·A/ αύτΑν, ώ νομίζομ«ν, ίπισπασά-μ&ύα·. ίδ«·. γέρ ήμA χαΜπάξ ίποχριύήναι πρδ αύτού , Αποστολιχδν xai Αρχαίον 18ο τή έχχλησία Αποπληροντα,·, xai »aitaa8at τφ λέγοντι· 'Εσ<σ8« έτοιμοι Α Απολογιανί) xai· Είτα ΑληΦβίφ sirs προφάσχι Χριστό παταγγέλβται*). Αλλά xAxstvoi/sl xai μή χατά λίγου τήν πρδ; ήμA Αξίωσιν τ<τολμήχασι, συγγνωστέοι έμπη; τή τοιαύτη; παρατροπή ·^ γάρ σχοπό αύτΑν ού πρδ Αλλο^ήικ άλλ· «ί (ΙαβΑσιν xai γνΑσιν τή Αλ^Ρ iβ T'

Τά U πνχΟματή Άληύαία δφ^πΑόιτοί τδν Χριστόν όμολογούσι xai «ί; αύτόν-πιστάύουσι σύνοσιν iv πάσιν, tva τά Iv φρονβδιν·)· ιδίω Sì τή ύμχτέρφ τιλαιότητι έπιβραβ*ύόι ζ«ήν μαχράν xai λιπαρόν γήρα . ΑξιοΟ-μχν αύτήν γρΑφχιν ήμίν. xai »ί τά έξή πρδ πν<υ-ματιχήν «ύφροσύνην,χαί μή ύστ·ρ<ίν ήμA τΑν φιλι-χΑν αύτή γραμμάτων," έξ ών παραμυθίαν ού τήν τυχούσαν λαμβάνομχν έν ταί Αλίψισιν ήμΑν- χαί προσέτι μνιίαν ήμΑν ποκισύχ iv ταί πρδ τδ talov έντ«ύξ«σιν, Ασπορ χαί ήμχί Snip υμών ού δια-λχίπομχν έντνγχάνοντβ ι Αλλά χαί προστάττχιν ήμ*; iv τοί δυνατοί (ιπουργήμασι μή χατοχντίτω, έτοίμβι έχοντα «ί τά φιλιχώ έξνπηρ<τήσαι αύτή τά πρόσ-φορα χαί ΙΗΑριστα ήιττί τή ' παρά 8so0 συμμαχία δβηγία τ τ χαί έπιπν«ύσ»α> τή iv Χριστφ τφ χυρίφ ήμών, παρ' ού χαί ο! χρόνοι αύτή (ησαν πολλοί τι χαί παν«νδαξμον« .

Άπδ Κωνσταντινουπόλεω · ,αφχζ'. ιαννουαρίου ι*".

') itfreSr — «.ve*ny<«r. 1 Petr. III. -Iά.
*1 vΛi — xerey/ÀÀrrei. ΓΗλ 1. IX
·> PMt. Π. 2. '

•abi· Mmvwat aoaq·· «artior·· foeerat qui apod •xooilaatiaaioHtBi oratoron Me Aaf«t reverend·· praabyter Iiwiaui Tlmmm Pay·· (ή·M· eaai no-variM· aaagni arotiaaataaa ae boaeâteak, Sdeleeqa· ia oMeio' («readо fiMahua ·< ferrid··· axcel-laatiae taae laudatorem, t· muBpta aaiaii tdaeia rofamao, at «i adan beaevolaa ae propagnator •weqM etiaai opportaao tMipore ad «aplior·* gradu· ptovehaaX tamea e litTOria tbia eam iam aoeuratiua uberimque otaaeai veritatem compertam babaerim··, nec non aaodun qno iriepieriat ot a •oewtato veatra «e abruperint, dubitationem et ignorantia*, quam prina habebamua, depulimus. Cetenun otai in eorum laqueoa atennqne noa iavol-viutua, ae doloaae petitionia inacii digno· reapon-aioae eoa iudicavimua, tamen nobia ita perauade-mua, in nullam eapropter inatam vituperationem apud bono affecto» bomiaea noa ceeidiaM·: noa enim oportuit illia aemel reapondere ex apoatolieo ac priatino eccleaia· more, et ei parere, qui dixit: *SiMt perati* od reapoMicnduai, et *Sirr' Keefpt* «ae ««ratair Cirietw *aatttuUMiar.* Quinitmiio et illi», etai non iure ac merito noajntetfogare auai «unt, condonande· tameh Jatitumodi error; nam non alio. propoai^Md^ecerunt, quam ut certam haberent conipertCmque veritatem.

Spiritu· autem veritati· ii· umnibu». qui ('hri-•tum eaae profitentur et in eum credunt, intelli-gentiam det in omnibua, ut aint lententii· uni; imprimi· vero integritati tuae "vitam longam con-cedat boatamque senectutem. Te rogamua, ut nobia et in posterum scriba· ad delectabdum animum neque no· amicis tui· litteri· defraud··, quae solatium nobia haud vulgare afferunt in 'afilictioni-bu· nostri·; ac praeterea, ut memor ·>· noatri in tui· ad Deum precibu·, quemadmodum et noa pro te non intermittimus deprecari: tum etiam pro viribus officia ne te pigeat in no· conferre, qui parati sumus ad tibi praestandum quidquid com-modi eat ac Deo grati, auxiliante, duce, et in-spirante Deo in Christo domino nostro, a quo et anni tui multi sint ac felices.

Constantinopoli: MIK'CXXVII. ianuarii die XIX.

a - # XDDBNDA. BT BMBNDANDA-

. .Ad ultimum huiuace Britanno-graeci negotii ter-minum perveneram, aequo quidem animo multa prolixi laboris faatidia ferens. Illud maxime in-gratum erat, quod Orientalium antistitum cbiro-graphe ad Anglos miaaa saltem aliorum opera consulere* datum non erat, quippe quae ubinam recondita delitescerent comperire non potueram Irrito· meos ad ea comparanda conatu· nemo hominum mirabitur, cum scriptores sulertiaaimi. Th. IvOthbury et O. Williams, qui de hoc negotio ex profeaao tractarunt, quique ad aingula Angliae tabularia perfacile· aditu· habuerunt, nihil prorsus invenerint. Itaque cum ea quae mihi bis ac tertio sollicite 'per litteras requirenti ex Anglia relata sunt spem penitus abstulissent fore ut ilis mox adhuc detegantur, editioni acta mandata sunt, ▪prout mihi praesto fuerunt, nec diutius cunctan-dum existimavi, praeaertim cum typographus «ponte currenti calcaria supina adderet Sed cum iam sub prelo eaaet dictarum synodorum texta·,- immo vero maxima ex |>arte Excusus, tandem ex A*·'· allatus eat nbntius. documenta illa tanto studio perquisita latitare apud Edenburgensee in Collegio theologico eccleaiae episcopalis Scotiae reformatae. Ea rea. quam quatuor abhinc annis n^tam fecerat reverendissimus Iohannee Dowden, epiacop- Eden-burgensis. doctorum virorum sensum praetervolasae videtur; me autem maerore simul et gaudio affecit:, maerore quidem, quod tam sero documents ista reperta sunt, gaudio vero, quod tandem reperta.

Locum, ubi essent, ex quo audivi, mena mihi fuit editionem iam inceptam prorsus abrumpere, lit novoriim codicum ope integrior aeque ac .casti-gatior in lucem' emitteretur; aed propositum istum quominus tenerem obstitit irritabilis lypotheta; et quae editioni iam mandaveram, intacta mihi Iller-unt relinquenda. Codices tamen diu requisitos et tandem feliciter detectos, quantum tempus ac res ipsae permittebant, adhibere statui. Rupta igitur qualicumque mora, angustias aperui meas clarissimo

pressuli I. Dowd·*, a μ » prissum tavstei toits·· tarot Km ftwte·; anjMit «·*· prerih» vit •ximiaa, stattaque spopondit m HteüteM curaturam, te qua· tatatet avers» ssihi pspostarentur, modo te psr Scotiaa spiaaopos, sx quibus com W Boette. Noqtte trie stetit agi·· (U antistitis labor; «ad quia iumi «piaeoporwa eoatea aw (a domo ospittesri «ootoaiaa catitefeum •ancti Niaient apud Partii habendae jpttfIDne μ conferre non pigait, rem ou» stotoinmnnicetnraa. Codiocs Edenbwganos inmoteusus dextere solBcitavit, .Stquo accepta a oollegi· humaaireimi· *) licentia, ubi dunwOn rediit, nulKs meie iapansis neque additi· precibus novia, aecnratissimu» npnnqlltoum actorum apographum ad »· traaaauait Reverendiaaüno praesuli gratia· habere quam ptarimae aequum m ineundum mihi eet, ae mirari •obit quomodo vir illo qui publicarum rorem tot pondera aped «eoe euetipot, etiam homini· exteri aeque ac povi commodi· adeo facilem ee et obvium praestiterit.

Quia vero de re non differenda agebatur, non unum rogaveram praesulem Bdenburgeniom, sed etia» cL Fred. C. Conybeare, virum non communia quidem patriae,, aed amicitiae pura· vinculi» mihi intime iunctum. Quem quamvis importuni· meis interpellationibus saepius defatigatum ulteriori molestia afficere formidarem, tamen, desiderio timorem superante, ab amico viro flagitare ausus sum, ut ai quid aerumnoso negotio absolvendo valeret, id praestare dignaretur^ Vocem excepit ille; immo cum ea ornetur humanitate et peritia, qua Anglici viri facile pollete, unus, mihi pro multis Alit. Nam petita factaque sibi licentia, ut codice· re nostra copiosi ex Edenburgeno' collegio ad Bodleianam Oxoniensium bibliothecam accederent, acta iam a I. Dowden exscripta denuo contulit, reliqua omnia partim proprie manu, partim adhibitis imaginibua photographicia ia meam utilitatem qua maxima potuit diligentia aibi comparavit. Neque eo ipso contentae Alit, aed singulas plagula· iam typi· impress·· eum novi· codioibus religiosissime contulit, quo proprio studio et labora damna, si qua in meh editis forant, resarcienda sibi suscepit. Quam insignem egregii viri Nberalitstem muttis praeconiis celebrandam putaram, niai lapde quavis esset longe superior.

Porro' Edenburgeni codices quot sint, qUidve comprehendant, accuratissime exposuit raverandiasimus I. Dowden in ephemeride Tfis *Janntl of Atologieal Staoiiea,* t. I (Londini 1900), p. 562-568. .Culus brevem disputationem, quae viro· docto· fare omne· praeteriit, integram refene satias visum eat quam in frusta dividere. Ea igitur ita ae habet:

Noto en *At original foemottota* ceutosnrâg, *or rtlotiog to, At pnftfii of At HAoftl for a* 'Concordat·' «oϋλ *At holy orthodow church of At JSott (ttU—17ia).*

Mr. Lathbury-was, if I mistake not, the first writer during the present century to give a tolerably bill account of the negotiations between certem of the noqjuring bishop· and the Russian and Greek churches, extending, st intervals, from 1716 te }7M. Ia hb *Bittorg of A^KAftnr·,* 1M& (pp, S09-3M). he printed,»·» a MB in the «81toetfon made By .Mtitep J°®y> - tag· body of tettan and pepmrnwMeh, tat their m^tah fer», had bem^tfMMMribed ad nnangad by Dr. Thomae bftdl bMB * bishop umm

ΆiβMΦHOM h 1716. Ia IBM Mr. George William· pubhahed hto vstams, *Tit* <h*M·» Ctarab *of At itooi* fehsasn the Master· Arirfarsfis and *Ao Hotjoritof Bitkofo.* With his scholarly instincta he naturally made search for the original documents. There was a hint that they might be ia the library at Lambeth, but on enquiry this hope turned out to be unfounded. He discovered, however, that 'copies of the moot important papers in Greek era contained in a small 4*· volume among the Wake Papera in the Library of Christ Church, Oxford'; 'but,' be adds, 'the bulk of the Correspondence and the Original Letters of the Patriarchs have as yet baffled my search' (p. Ixvë). Now it is curious to find that one of the copies of Brett's 'Account' which Williams collated (apparently the same as that used by Latbbury) was lent to him from bishop's Jolly's library, then deposited at Trinity CoUsgq, Gleaaimond, and that by a piece of remarkable ill-luck Williams was not supplied with the originals which he sought and which all the while were lying probably on the very same shelf with Bratt's 'Account'. These interesting andvaluable documents were some years ago transferred tho the Theological College of the Episcopal Church in Scotland, at Edinburgh. It may be of use to students to have these document· catalogued.

We have no express' evidence as to how the documenta came into bishop Jolly » collection; but M the original suggestion that a 'Concordate' should be attempted came from the Scottish bishop, Archibald Campbele, and m he and his fellowcountryman, bishop James Gadderar. took an active part in the negotiations, one may conjecture that it vfes through one or other of these that the documents reached Scotland. But as to how or where they were preserved before coming into the hands of bishop Jolly I am unable to say1).

The documents are contained in three folio volume·, bound in brown calf, and consist of (1) the original '.fair copies' (transcribed in a clear clerkly hand) of the letters, Ac., sent by the nonjuror» to Russia and the East, together with (2) the actual letters and Ifther official documents sent in reply. The·· flatter are all neatly inserted (sometimes mounted on guards), and are in perfect preservation. These three volumes I will designate respectively as A, B, C.

There is a fourth folio volume (in limp parchmrat\ which I will mark D- But it is only -a copy of Brett's 'Account', that is, a transcript of the English drafts of the correspondence on the •ide of .th· lioqjuror»'), and of translations into English of the Latin, Greek, and Muscovite letter· and documents on th· (ide of the Remiens and* "Greeks, all arranged chronologically, together with some observations by Brett himself. In the following note it has been found seldom necemary

■) Ecram somias ad perpetuus nt araami··» iavat Me referre; ita vero *oo* habeat: Artban· OSMaifU· Doagisa. a. T. I'., epiacopsa AtetesMasts at Oicatasto; — Alauate ıTuxaery HsMus, 8. T. P, eptaoepas Ergstimris st laselarea, -- fotaanss Dowtea, 8. T. P. D. U. I, sgtoMpsa Mabatgseris; — «sargis» HoWaH Wind··, β, T. P. spacer·· ttoatti Aa^sas; — 0Sahara» Bsbtatea 8. T. P., '«tempes Brsrbhmte; — AreMbsHm teaCtoptaii, β,T. P, ipto»»

[1] Tbm is MSM rsason, I thiak, to *oooıaoo* that they •w «eos ta tte pi»saten *ot* WiUiaaa rstoreer, htetsp, reatatevsiy. *at* Itettama Moray, ate Efaburg, ate Prims (Itte-to); bet ths qaaatisn nssd sot bs fusnsd bare.

) As <te te<ii«h drsfts wsm bot ssbserfbcd, Brett tea •4M tte mtewfcte· tan tea tatis sad Qrsak *tt* tte

bo refer » D- It· contests bave boon printed in •Mr. George WilKame' volume. rrfwrW bo above, and as thia is a book which every one «ho ia interacted ia the subject mjtat bave in Ma haada, it nay bo useful to note the page· in Wilbam·' book (which I designate aa W) at «hioh tho documents referred to tn die catalogue may be found.

There ia inserted in the front of A a catalogue of all the. letter· and documenta in a band' which I have not identified *). It i» evidently written by one who bad some knowledge of the inner history of the proceedings, and contains «orne valuable information as. to the person· who drew np the documents on the side of the noqjurors, and m to those who were employed to do the wort of traqllation into and from the Greek and Latin.

I have throught. it beat to transcribe this old catalogue, placing anything added by me-in square brackets.

'An Acct of the Papers relating to a concordate between the Greek" Church and the Catholick remnant of the British Churches."

1. A proposal for a concordate, Gr. |A 1), Lat.. |A 9] and English [A 19: W 4], dated August 18, 1716. The English, I suppose, was drawn up by Mr. Collier or Dr. Lee; the Latin by Dr. Lee, and the Greek by Mr. Spinckes. It was sent into the east to Muscovy, subscribed by Mr. Collier, and Mr. Campbel, and Mr. Gadderar; and concocted at Mr. Hawes"a

[On a loose folio sheet lying in the same volume (A) containing a transcript of thecatalogue there is added in a contemporary hand, 'N.'B. The English of this 1" Proposal was not sent, but only the Gr. to the Patriarchs, and the Latin was given to the Abp. of Thebes *[tie],* that he might, if he· bad an opportunity, communicate, it to 'the Moscovites, when he was there. And both the Lat. and Gr. were subscribed by the same Bps.'] ı

2. A letter to the Csar of Moscovy, 1-at. [B 2] and Engl. [B I : W 12], dst. Oct. 8, 1717, drawn up, I believe, in both languages by Mr. Collier, and subscribed by Mr. Collier, Mr. Campbel. ' and Mr. Gadderar.

¡ 3. A letter from the Abp. of Thebais in Greek, dat. from Petertburgh, Aug. 16, 1721 [B 5], with a translation by Tho. Wagstaffe [B 7 : W 12] *).

4. The patriarchs' answer to the proposal, in Greek [A 31-82], dat April 12, 1718, but not brought hither till about 1722; subscribed by ,Samuel, the then patriarch of Alexandria, and his patriarchal seal impressed at the bottom, with a translation by T. Wagstaffe [A 85-146: W 15·)].

5. Reply to the patriarchs' answer to the proposal, dat. May 29, 1722, drawn up in English b< Mr. Collier [A 181-201 : W 83], but sent only in Greek and Latin; of which the Greek |A 149-162] was done by T. Wagstaffe, and the Latin [A 163-180) by Mr. Jebb; subscribed by Mr. Collier, Dr. Brett. Mr. Campbel, and Mr. Gatherer, and Thomas Deacon, the registrar. [Gatherer is a not infrequent variant of Gadderar in the nonjuring writings of the time. Collier subscribed the Greek version as 'ï Ἀγγλο-βρηβννιχί πρώτο ιπισχοπο 'Itpspia;. The «'•toc, «heu it canto to the knowledge of archbishop Wako, naturally gave offence. T. Deacon, toe, subscribes in rather gnurôlôqaeat language, ï ρΐγ«ί χορτοψάληξ β«ρA 4 τοO AisxAvoo.]

β. Coanunaie· OSee in Gr. [A 903) and Lat. [A 297], of whieh the Greek was done by Mr. Griffin, and the Latta by Mr. Ford. [Those documents show at a glauce 'that Mr. Williams (p. 102) is ia error in stating that the Communion Ofloa referred to was 'the Scottish Coasmunion Office.' They are translations of the English Nonjurors' Communion Office, as it appears in the volume *A* Csmmiim'oa *Office, take·frUffrnn the Priaoitiee Litargiee,* end *ftrilf* yrorn tfis jtrM *Kafiieh kt/tmud Cornu· Prager Boni, tagekher rnitit Office·far Ceafirmatiaa* and *the VitUatiaa af the Sick: Laadoa,* 1718. This has been reprinted in P. Hall s *Fragmenta Margie·,* vol. v (1848), and in Dowden's daaotelrd *ScattM* Cmmmhum *Office* (1884). Mr. Williams' error is however partially condoned by the fact rtyat he did not find the office in any of the copies of Brett'· Account which he had collated. It is interesting to note that in the document sent to the east the nonjuring bishops gave the word· of the creed, referring to the double procession as follows: rd ἐχ rcO π«τρά; (xal rob uloO) Ixwopsuipsvov ; and added the marginal note T«0τ« rd £ήμ«τ« (xal rob uloO) nxpaisiyMpovxai 3ταν ή (wot; τή; xotvssvla;' *yfiy.ti* τοO StoO «·5i«:-pdvta; sovrtAsWjOtrx·..]

7. Letter to the Abp. of Thebais, dat. May 30. 1722. drawn up ih Eng. [B 9: W 102] by Mr. Clunpbel. but sent, ds I remember, only in l-atin [B 11], which was done by Mr. Jebb: subscribed by Mr. Collier. Dr. Brett. Mr. Campbel, and Mr. Gadersr.

8. letter- to the ecclesiastical council at Petersburgh, dat. May 30. 1722, Eng. [B 13: W' 104) and Lat. [B 15], vis. Eng. by Mr. ('oilier and Lat. by Mr. Jebb. subscribed by the same as the former, and sent, I think, in both languages, but gwwre. [The Latin ha· appended the following not reproduced in Brett's 'Account' or in W, 'Hereniasimo Imperatori Magnae Russiae, et Sacro Concilio Praesidentibus, Reverendissimis Archiepiscopia ae Dominis .1). ntephano Rasamiensi, D. Theodosio Novogradensi, D. Theophani Piscoviensi.)

9. Letter to the count de Golowkin, lord High .chancellor of Russia. Eng. dat. May 31, 1722; drawn up by Mr. Collier, and subscribed by him. Mr. Campbel, and Mr. Gaderar. |B 17: W 10«. . A marginal noté in the old catalogue observes of 5. 6, 7, 8, .9, 'these, were all sent at the name time.)

10. Letter from the Abp. of Thebais in Greek [β 19). dat. Juno 11, 1722, with a translation |B 21: W 107] by T. Wagstaffe.

11. letter in Eng. from the protosyncellus. dat. Petersburg!), Sept. 20, 1722 [H 23: W I07].

12. Letter from the Abp. of Thebais in I<at., dat. at Moscow, Dec. 9, 1722 [B -27: W 108. , The, English translation given by W.is not among the originals].

13. Answer to the Abp. of Thebais in Let., dat. January 28, 172j. ' subscribed by Mr. Collier and Mr. Campbel |B 31. The English (W 110) is not among the originals).

14. A letter from the Abp. bf Thebais in Lat.. dat. from Moscow, Aug. 25, 1723 [B 33. The English translation (W 1,12) is not among the originals, but is taken, as _m the last instance, from Brett's 'Account].

• *1 Qsssra, T. Dsaam's

*) The words "The asomd *liteaJt ot* the month Jfcta-yMtneir'.. «Meh will he found in W wed in D, an net in Wsgstafe'· translation. Αηβηίηη eeenu to han 3m written ibrapdm. and then, wring hie sdstaks, to hen coyractod it into ntwwr·;. het the weed *h Mt nry* legible. Ao I read .the words they am grrayemnwere v ' grwefrrec·

*) THS is thrssghset written H besatttal risrkly Urach

15. Letter from th· Ruaaiaa synod, Moeoovitiok (B 97] ted Latta (B 41], dat from Moeoow, Febr. 1793; subecribod by Theodosius, aroMepiMopte Novo-Gardiae et areHàaadrita Alexaadro-Nevewsis, Theophanea [ia the Latia original 'Theophanus] archiepisoopus PleecovieuHa, Gabriel archimandrite saactae Triaitatia, Sergii Meaaaterii, Theophyiaotae archimandrite Caudovieaaia, lerotheea archimaadrita Noevospaaki, Petrae archimaadrita Simonovionsis, Athanasius igumeaua* Tobki, Anaataaiua Nansius. JW 114 ia from Brett's 'Aocouat'.]

16. Letter from the Russian synod. Moeoovitick JU 45] aad Latin (B 49), dat. from PetMuburgh, Febr. 9, 1724, subeoribed by .Theophanea archiepiecopus Pleecoviensia, Theophylactus epiabopua Twerienaia, Gabriel archimandrite an** Trinitatis, Theophilus archimandrite Ciudoviensis, lerotheus archiinandrita a. Salvatoris, Petnu protobresbyter eccleaiae a. Petri. [W 1J6 ia from Brett'a 'Account.)

17. The patriarchs' rejoinder to the reply, in Greek jthia important document ia bound separately in C), dat. from Constantinople, Sept. 1723, subscribed by leremiaa patriarch of Conatantinople, Athanasius patriarch of Antioch, Chryaanthua patriarch of Jerusalem, Callinicus of Heraclea, Aiixentius of Cysicum, Paisius of Nicomedia, Genuimus of Nicç. Parthenius of Chalcedon, Ignatius of Thessalonica, Arsenius of Prysa, Theoctistus of Philopopolis, Callinicus of Varna: with a translation ,|C. at the end) by T/Wagstaffe. of as much of it as is not to be found between page 225 and 333 of the synodus Bethlehemitica. published in Greek and Latin at Paris an. 1676. [Williams, has in an Appendix (pp. 141-168) translated the parts omitted by W'agetaffc: hut it should be observed that the passage (p. 168) referring, in contemptuous language, to 'Claud, a minister of Charenton, is not found in the Greek of the patriarchs' rejoinder. A marginal note in the old catalogue states that 14. 15, -16, 17, were 'all brought hither at the same time.'l

18. . Mr. Cassano s letter [B 53| to the English bishops for a character [W 122], and-their letter to the archimandrite upon that subject in Greek, subscribed by Mr. Collier and Mr. Ckmpbel |B 55. Brett's translation in W 123).

19. Answer to the Abp. of Thebais, dat. July 13, 1724. drawn up in English [B 67: W 123], I think, by Dr. Brett, but sent only in Latin [B 59], which was done by Mr. Jebb, subscribed by Mr. Collier, Dr. Brett, Mr. Griffin, and Mr. Campbel.

20. Answer to the Russian synod, dat. July 13, 1724, Eng. and Lal., of which the Eng. [B 61: W 125) was drawn up by Mr. ÇoUier, and the Latin [B 63] by Mr. Jebb, subscribed by the same as the former, and sent in both languages in one cover-

21. Letter to the great chancellor of Russia, English/[B 65: W 126), dat. July 13, 1724, drawn up by Mr. Collier, and subscribed by the same as the twl> former. [A marginal note states that 19, 2<>. 2<'were all sent at the same time.') '

22. The receipt given to the protosyncellus (for the books sent to the English bishops as a present from the patriarchs), Latin, dat. July 13, <1724, dnrirn up.and subscribed by the same as tWTfirSe former letters [B 67. The English translation (W 126) is. from Brett's 'Account'].

93. A minute delivered to Mr. Cassano, in English, March 8, 1734, i. e. 172|. (B«8: W 139.]

34. Letter to the Russian synod, drawn up in English (B 69: W 19·) by Mr. Campbel, as I ramember, but seat tejy ta Latta fB 79), uMoh was done by Mr. Jebb, dat April 11, 1735, ted subocribod by Mr. Collier, Mr. Griffin, aad Mr. Campbel

' 35. Letter to- the great obanoellour of Russia, Eng., dat April 11, 1725, drawn up by (a bleak space ie left hors], aad subscribed by the same as tiie fanner. (B 71: W 13·.] ' .

96. Letter to the Abp. of Thebais, dat April 11, 1725, drawn up in English [B 72: W 130] by [a blank hero], but sent only ta Latin [B 72], which was done by Mr. Jebb, subscribed aa the two former. (In the margin 'These (24, 25, 96) were sent at the same time.']

27. The great chancellour of Russia's answer, il English, dat. Sep. 16, 1725 |B 73. W 131].

Thia ooncludea the old catalogue. Some day it may be thought of'aufficient interest to print the originals; but it must be acknowledged that the English of Brett's 'Account', as printed by Williams, gives in all materia) points the sense of the documenta. The importent point to notice ia that the Greek bishops of that day adopt absolutely the doctrinal definitions of the synod of Bethlehem, , and peremptorily demand of the British bishope acceptance of these doctthuil definitions aa the Irst step towards union. >>

John Dowritx.

Hactenus praesul ille clarissimus, lam ratio mihi reddenda est, qua in Edenburgenis codicibus adhibendis usus sum. Quae in cis inde a numero VII acta referuntur, ea ut statim accepi, ita ad ipsam editionem adornandam adhibui, quemadmodum notis subiunctis lectores monui. Quoad ea quae sub numeris I-Vf continentur, id praestiti, quod unum adhuc praestare licuit. Imprimis sedulo notavi variantes in graeco textu lectiones modo leviores modo graviores, quibus codices illi cum a 'Constantinopolitanis tum ab Oxoniensibus discrepant; deinde archetypum unius alteriusve epistolae textum, quem nactus non erani, repetii; denique latinem translationem ab ipsis Noniurantibus episcopis factam subiunxi, quae verbis et sententiis textus graeci illustrandis visa est opportuna, praesertim cuyn publica polleat auctoritate, quippe quae ad Rusaicam synodum missa fuerit. Etenim quamvis haec trans.latio nil fere novum nec in graeco dictum coptineat, suum tamen pretium habet, dialectica quadam dexteritate, quae a graeco exsulat, rei dogmaticae expositionem corroborrare ac munire videtur, quae ideo inter omnia huiuece negotii acta amplum sibi vindicat locum. Quae enim de verbo ad verbum in editione transferuntur, haec paulo liberalius reddita ab Anglis exhibentur. Unum excepi ritum sacrae communionis peragendae, cuius utraque translatio praeter minuta quaedam consona .reperta est. Porro in edendis kisoe auctis et emendatis eum ordinem tenui, ut primo uniuscuiusque documenti varietates ex codicibus Edenburgenis adderem, deinde latinam eiusdem translationem repraesentarem, servata quidem scribendi et interpungendi ratione, quam Anglioi viri adhibuerunt, non autem grandioribus initio verborum litteris, quae oculis offensionem afferunt.

1.

Docttewnli I *varietatM* e cod. A, p. 1-8:

Coi. 383, 9 y": iv ἈληξηνβρβΙφ, ἐν Kwvotavtt'booicdXti.

Col. 385, l. 16 Kssvmewtvcxô̂Xst, — l. 20 σννά-8«i (!), — 1.90-àl «uttperi »■·< — 1123 itwryγέλλοοοι», — L 39 tftv om., — L 36 iffiwjrfvq, — L40 Ite^te, — L48 upoepipovvm, — 1156

ivdfteta omittit quidem, sed reiieit ad I. 68 peat todrai stettiv, — l. 60 rf)s on. ante vooem •νητβλική .

Col 387, L 4 tuv^rau, — 1. 7 γν^^ήνηι, — L 1· fiurrontamv (!), — 1. 34 ahrofi, — 1. 47 χυρίτρ ή àm^oZtpWqt, — 1. 6fi ^«ροοέχσντι, — 1. 56 te on., — I. 61 dvwcoxtfat-tqv, — I. 61 xal tei reete, — i. 64 &ιφ*β«·τηι,τ— 1. 67 6iwti>· oowm.

Col. 389, I. 16 χροοηχούβη aie. — i. *À7* γή addit supra Tenum propria manus, — 1. 30 έ««γγίλλοοα, — I. 38 itpoosryopsôssot aal xptgpsrtiζβοι, —). 54 ovvtvoOv ήμiv, — 'I. 57 ptxpdraTOv, — I. 6*2 uuvsvoupdvrot·

Col. 391, 1. 3 ααρχό Xai rfpstroç omnino recte; alludit ad Matth- XVI, 17. I. 11 <για 64, — I. 14 τοΟ un., — I. 16 abat ont. ae vocem inaequantem habet Stapajiaubw, — 1. jft nxavSaXlnatv, — I. 21 Mβχομμβiηνού , ac post «Ùteih on. 54. — I. 28 apb$ rd tatOta pessimo, — 1. 35 αυνφήχη , — 1. 37 Aovitvdlk; item lin. inaequenti Aotelvou, — I. 61 ή τφ te MP«v melius, — 1. 65 Βριτανiβ ae 1. 67 Bpitav<>.

Col..393, I. 5 eicooSdectv. Ad finem addit: Δ6ξα iv ΰψiατα 6«φ.

Aovfipaq; βοηδρομιου 18, 1Î16.

Τέλο .

Snudtrn doeuatenli *traiulatio* « cod. A, p. 9-18:

JVqpoaito ad eoacordtam inter sectatarum Britoairicentm raUjueoa ee<Aditeea at orthodoxos st a. seetatem orientalem *catholicam* at *αραοίοΰίοαι* tiabile*4am.*

Proponitur, ;

I. Ut écclesiasticae unitatis principium, omniumque ecclesiarum reliquarum parens genuina, à qui nempe 'singulae particulares natae aunt, cuique ob id reverentiam debent peculiarem, agnoscatur ecclesia Hierosolymitana.

II. Üt episcopo Hierosolymitano prae reliquis omnibus episcopis christiania, hanc ob causam, principatus quoad ordinem concedatur.

III. Ut eocleoijs Antiochenae, Alexandrinae, et Conatantinopolitanae, earurpque episcopia ejus collegis, omnia et singula' jura, privilegia, et praerogativa antiqua„ prout canonibus stabilite, concedantur.

IV. Üt episcopo et patriarchae Conatantinopolitano .cum episcopo Romano honor aequalis praebeatur: utque utrique horum easdem potestates eandemque *(oie)* privilegia aeque convenire concedatur.

V. Ut Britannicarum ecclesiarum reliquiae, utpote quae evangelium, antequam ecclesiae Romanae aut ejus episcopo subditi easent, ab illis qui ab Hierosolymis provenerunt acceperint; nec non profitentes eandem sanctam catholicam fidem ab apostolis traditam, inque synodia antiquissimis Nicaeae et Conatantinopoli habjtis per symbolum explicatam; tanquam pars a. ecclesiae catholicae, quae communionem cum e. e. apostolis cumque s. s. praedictorum conciliorum patribus eorumque successoribus tenet, ah orientali eceleai· univèrsà ubique accipiatur.

VI. Ut praedictae Britannico-catholicae reliquiae, hoc peracto, semet ad antiquae ecclesiae dfcipliaam piè iMteunndaa obetriofMit; vtpote quam lapsam restituere non solhm in- votis diu habuerunt, eed nunc serte inceperunt. »,

VII. Ad unionem arctiorem, in cultu uniformitas, quantam fleri potest, salvo eoclesiarum particularium juro, salviaque gentium variaram consuetudinibus, aut praesentibus rorum cireumstantijs, «x utrhquo parte etaHHatar.

VIII. Ut liturgia AngUcaaa antiquissima, tauqnam ad eeeleaiaram orientalium usum magis accedens quhm iDa quae nunc apud Anglos ia neu est, quamprimum reducatur et restituatur: idque non sine ejusmodi additionibus ae emendationibus, quae tam eeeleaiae orientalis, quhm primaevo omnium ecdeeiarnm fundamento ae statere maxime congruere videaatur.

IX. Ut s. patris Chryuoatomi aliorumque ecclesiae orientalia patrum, vulgo probatorum, homiliae aliquot in linguam Anglioanum *(oie)* quamprimhm transferantur, ut in sacria coetibus nostris public· legantur.

X. Ut quandocunque prece· apud nos pro eoclesiâ catholic· offerantur, episcopi Hierosolymitani memoria semper habeatur: utque in sacrificio eucharistiae nunquam non interpellatio fiat pro ipso, proque reliquia aub eidem communione viventibus patriarchis, metropolitia, et episcopia, sicut etiam pro totius eeeleaiae orientalis liberatione ae instauratione.

XI. Ut ecclesiarum Britannicarum reliquiae orthodoxae ac fideles earumque episcopi, ex alter· parte quandocunque erit opportunum, aut diebus quibusdam indictis, solenniter ad altare offerantur, preeibuaque ejus communibus ab eceleai· orientali includantur.

XII. Ut ex utraque parte ' literae encyciicae et cummunicatoriae mutuo stabilis stabiliantur; ut quae aeta et promulgata ab unA parte, rata habeaqjur ab alter·.

Quapropter, ut praefata concordia sive confederate inter ecclesias praedictas, usquedUm unio inter has plenaria ac perfecta fieri possit, stabiliatur, episcopi catholici qui in Magn· Britanni· antiquam' constitutionem ecclesiasticam sequuntur, tametsi ,ob id hodie oppressi, notos volunt esse articulos, tam iliosi quos cum eceleai· orientali consentientes recipiunt, quhm istos quibus ssmsisum plenum et illimitatum praebere nequeunt.

Consentiunt ergo

I.' In omnibus duodecim fidei articulis, sicut in concilijs oecumenicis prim· et secund· declarati sunt: quam declarationem in symbolo ep contentam ad fidem sufficere existimant; neque cum ecclesia Latinorum igitur, quae tot articulos novos superaddit fidei, consentire queunt.

II. Credendo spiritum-sanctum cum patre ac filio consubstantialem eese, seenndhm orthodoxam ecclesiae orientalis confessionem: patrem autem ipsum proprii· ease fontem sive uriginem, unde procedit spiritus; neque plus ad salutem requiri quhm quod Christus hhc in re expresse docuit. ·

III. Credendo spiritum hunc sanctum mediante filio mitti a patre. Quod si verb ejus emissio sive processio nonpunquam in confessionibus suis sire formulis à filio esse pronuncietur, nec quicquam inde aliud per id significare sentiunt, quam illud quod et nunc profitetur semperque professa fuit orthodoxa ecclesia orientalis, id nimirum fieri a patre per filium.

IV. Credendo spiritum, sanctum · per prophetas et apostolos olim locutum fuisse; eumque genuinum omnis s.' scripturae auctorem esse.

V. Credendo ' spiritum sanctum ecclesiam in rebus fidem concernentibus rite determinandis ad-' juvare; atque insuper concilia tam generalia quhm particularja. ' si ad concilii Hierosolymitani primi* modum celebramur, ejus auxihum et asaiateatiam speraro posse.

VI. In charismatum s. spiritus, natur·, et numero.

VII. Credendo nullum aliud «mMm fari*-' mentum exister» praeter unieum Christ*·: propheta· satem ne apoatolo· fisadqmeuta aasna minus proprio nive seêundaao, hoe not respeetivè tantàm.

VIII. Credendo qebd Christus unie*· ait eecle aine oaput; ,quem titutan igitur mortaHu· nemine·, aed laicum mult* minis, quantamvis exoeUeateaa, sibimet arrogare debere autumnat: aoe taaraa negando quM epiacopua qailibet tab Chriato prineipatum quondam vicariam, tanquam ipetua vicem et personam in term proprié gerens, habtat, aade in spiritualibus nulli omnino potestati aeenlari oabditus ait. Ae proinde in e^eleai* orientait patriarcha preauleaque, eecieaiam Dei in apiritaalibns h potentate omni civili liberam ae indepeadeatem esse; nec non episcoporum deprivation··, htieoram decreto faetaa, consequenter nequioquam valere, unit agnoscituros sperant: utque hic etinm ab illis articulus explicité et diaertè asseratur, eapropter summopere postulant.

IX. Quéd omnes christiani eceleaiae aubditi eunt; quodque in subditos euoe omnea, qualiacunque etiam aunt iliorum ministeria aire officia, eceleaiae potestatem * Chriato sufficientem habeat, ad ea quae vel iHorum scripta vel pertona· respiciunt. probanda ac dijudicanda.

X. Quod sacramentum corpori· ac sanguinis Christi aub utrAque apecie fidelibus ait administrandum; quodque Latinorum inde eccleaia unam specient à populo auferens, s Domini institutione deflexerit. ,

XI. Quod hoc aacramentum. sicut etiam baptismo·, omnibus fidelibus-ad salutem opprimé neceaaria ait *(»ic)*: sed quùd reliqua etiam omnia «aera mysteria sive sacramenta, vel λ Chriato ipso vel ab apostolis ejus instituta, quae singulis non «Ont necesaria, cum debita nihilominus reverenti*.· juxta consuetudinem catholicam ac immemorialem. recepi ac celebrari debeant

XII. Qu<id in mundo fktturo ad animas purgandus non detur ignis purgatorius, nec animarunt consequenter ex purgatorii flammis redemptio per vivorum suffragia: attamen quod non detur illis immediatus ad caelum ascensus; quod vero sanctorum animabus receptacula quaedam sive promptuaria inferiora, ubi usque ad resurrectioni» diei» possint manere, eoncees* sint; ubi illius diei revelationem in ape expectant d*m eedeaiae in terris militantis, tam supplicationibus qtrim gratiarum actionibus fide oblatis communicant

Quoad articulo· autem illos, in quibus impresentiarum consensus haud adeé perfectus videatur. declarant

I. Quamvis antiquorum conciliorum oecumeaieorum canose· atque detenninatiopea ddbita eum reverenti* accipiant non eadem *(tie)* tamen iliiac «aerae scripturae suthoritatem tribuere, sed dispensabile* etiam esae, ubi aut chanta· ant nécessita· -id requirat si ecclesiae gubernatoribus visum fuerit credere.

II. jQuamvIs ·. virginem faorinev benedicte· nuncupent celebrentqiie; .quamvis etiam gratiam divinam, quae illam in honorem tam «ablimes exaltavit, coram eoclesi* magnificent; ne illam tamen ipsam benedictionibus ot magnificationibus suis nimia onerando aliqtrilem Dei glociam creaturas tribuere videantur, ·· hinc potine eligere *ut* ipsum -Deum, tam propter summam IW gratia· praestitam summosque honores, tam propter beneficia cunei* qnae in bominee exinde darivata sunt,

III. Quamvh ta· afigelo· «priai saaotee bonton, ot. proptor peccatoris unfa eeavetufaam, et ooarnrai unius pcogreaaianam, gaudium ia -enelia hnbore; quamvis etia» hoa peeeibaa abetrin, sacrifie(jsqne Ms^aitatiekt rit* ad Deum oblati·, m in eceleaiae eommunioM sancta perneti*, somet nobis- eum adnarie facile concedatur: ne autem ab officio Demini Jaan Chriati madiatorio vel minimum detrahant P«* selotypiA affectos, se. nnllum, ftuUamve, nec virgine ipai* semper benedict* exoépt*, disert* ant direct* invocare pease; cum illis omnibus in ·. spiritu nihilominus se adunantes, inque. perfect* illorum charitate, eandem cum illis communionem semper tenere optante·. .

IV. Quamvis sacramento, altaris, per spirit*· •Moti super dementa invocationem, mysterium quoddam divinum laesae credant, unde Christi corpus et sanguis a fidelibu· revera accipiuntur, id tamen fieri per modum, quem caro et sanguis comprehendere nequeunt. Ac proinde neque in ·. literis, neque in traditione antiqu*, pro modi determinatione fundamentum aliquod vidente·, iUum indefinitum ac indeterminatum linqui cupiunt: *ut unusquisque, secundum Christi ipsius institutionem se mentem cum fide sacramentum illud venerabile accipiat, Christumque ipsum in spiritu adoret,'illum tanquam revera ae reipsa praesentem intuena, «aera tamen ipsius praesentia symbola non adorando, neo adorare obstrictus.

V. Quamvis testium omnium pro Christo fidelium memoriam in honore habeant: nec imaginationem imsginibus pictis tostiuin illorum, vel actu vel ptusionea gloriosas representantibu·, vel persona» nudè exhibentibus, adjuvare, rem in se illicitam esae contendant: se vahie tamen metuere, ne ex ,-un* parte ludaeis ar Mahometan:», ex altera veri> christiani· bonae voluntatis qui sint, eisque haud paucis, -scandalum inde praebeatur. Quin etiam suspicio apud- illos quaedam est. etsi sapien*te»* nullum mde damnum percepturi sint, à prav* illarum applicatione securi, ne vulgus saltem indoctum hinc irretiatur, et ad consuetudines idolatries· incogitantor feratur. Ad damnum igitur tale praecavendum, proponitur ecclesiae orientalis patriarchis episcopisque, ut concilij · Nicaeni secundi canon nonus de imaginum cultu, per prudentem illorum 'moderationem ita explicetur, ut legitima omnis offensio tollatur, scandalumque per rectam cultus applicationem auferatur.

Concordato hoc pacto, cum exceptionibus et concessionibu» nonnullis ex utraque parte datis et acceptis. · tunc proponitur otiam ut Londini vel propp Londinum aedificetur templum, quod sub patriarchae Alexandrini jurisdictione manebit, voobiturqaa in perpetuam rei memoriam. *Sccieeia Cmeerdiat:* ubi stati· temporibus_J]jurgia Anglican*, simul ab eqdem patriarcha, vel ab ecclesia .orientali re|ftrasaentativo appéqbata aut induits fuerit, celebrabitur *J Britanno-catholicis ooncordaatibua: ex altor* vert parta, si ecclesiam Britannicam cnn apisoopis suis sub cruce hodie gementem, aliquando liberare ac reatabiltre dignatus erit Deus, hi ae'fideliter totisque'viribus moliri obstringunt, ut episcopo ortantali pro tempore tunc in Angli* sedenti, aut iltius deputatis, statis quoque diebus btnrgiam in aede ·. Pauli juxta ritus proprios celebrandi privilegium concedatur. At si una eadamque liturgi· cosqmunia, ab utrique parte concordante, ex liturgi!» Graecia antiquis collecta, praetonafata taatfa periochis et ritibus quibusdam, quae <e iliorun aabataati* non sut, ae-qaae wrt perti

peeaaat, quali· fawa ait iade oasniao irreprehensibili·, Intel oMNordata aa eotetabBita tarit; Mete ad eoaeoedaatiam te· aoieeis qabm eoam· aieaia catbobei ooaciliaadam ac Instead·· aihil magi· valebit, qabm «t communia i«tia«mdi Btargia per Magnam Britanniam, tam * Graaei· hic peregriaaatibM vel oommoeantiba·, qabm b Brit-' taan» etiam eoaeardaniib·· eateolici· et orthodoxi», na patriarehanm orieeteHam privilegio, pid aa misericorditer eeaoesae. adhibeatur.

Cautam eat praeterea, ae qui» b coaeogdantib bnc excludatur, qui libans illam accepturus eat. K contra omnia - concordantibus his tenteada, ut ecclesiae vulnera sanari, utque- apud Christianos omne* unanimitas ac pax ubique promoveri ae propagari possint

Ixmdini, augusti 18° 171«.

/Mcamiati *u* Ierit*· *tranelatio* e cod. B, p. *ĕ* :

Serenissima Majestas,

Nuper per arohimandritam archiepiscopi Thebaidos Ixindini comitem, nobis innotuit, Majestatem tuam pro summb benignitate res nostras propius aspexisse, et constui nostro eeclesijs Graecia et Britannicis coalescendi·,* favisse, ultroque in se recepisse. articulos ex utraque parte concessos,' ad quatuor patriarcha» ' orientales perferendos, curaturam.

Nos tali honore ex .insperato dignati, ofHcjj nostri esae duximus. Majestati tuae gratias quam maximas humillime agere.

Et cum tanto principi cordi eat dissidi)» sopiendis, et concordiae inter ecclesias revocandae, operam navare, speramus rem ad foelieem exitpm perductum iri.

Fatemur quidem, mutationes quasdam tam religionem quam rempublicaiq spectantes, partes nostras ad paucos redegisse: aed non latet Majestatem tuam jus fasque non semper pluribus adesse, nec suffragijs colligenda.

Coepta Majestatis tuae tam pietate insignia, prospero rerum cursu rependantur: diu laetus terris intersis, tibi ipsi et subditis foelix ; ac tandem gloriae et diorum satur, ad fastigium altius, evehendus.

Hoc animitù» in votis habent.
Majestati tuae
maximo cultu
deditissimi

N. B. *Nulla impari» nota nec ulla »ub»criptio* m *cod. habetur.*

3.

Documenti 3 tattoo archetypa» e cod. B, p.,5:

Τοί Μοσιβιστίτοι; xal σοφῦτύτοι; έκισχόποι Κιαμπχλίφ τι xal τοί άλλα , τοί; τι ιύλαβιστίτοι; *etptafatipmi,*· xal άγακητοί λαίχοί , χοί πύα rot; έραβμιβτύτοι; χριστιανοί;, Ἀρσένιο; Ηηβαίβο; μητροπολίτη; ιύπρδττιιν ιύχομβι. .

Πολλοί; μίν xri μιγίλαι; χατιπιγδμινο ύφορμαί; si; τά γρύφιιν xal έπιστέλλιιν πολλύχι; il; τήν ὑμιτέραν θιοσέβααν, πό; δήπο'τι τοὺ τοιοῦτου ὑπέστη έργου xal οράγμβτο , δλίγοι; ύμίν δηλΑσβι xri βιασαφήσαι έγνωσα. Οὐ γάρ μοι όχνηρία; έργον, οὐ ζήλου xal Αγίπη τή; πρδ; ὑμὺ όφιιλομένη , ὑνδρι; ὑδίλφοί, όλκγότητα *aindaaobai* βούλομαι· Οὐ γάρ ὑποδούναι τή λήδη οίοντέ έσν. τδν si; ὑμί πόύον, ἵσπιρ ήδη τή» πνιύμβτί μου ένύβριατα^ xri Ixslvou δλικ έξήρτηται.» Aiditsp xri <χ«»πΑν dsl peri* ήμΑν όμιλιίν. xri dxsrv xapstvai ttaw μοι. Αλλά A ὑβιλφοί si; te ὑόριστον, xal ὑβέβαιον, vri μήν xri δυνδν») τοὺ πρὺγγ^το; ὑκοβλέίητν, τή σι»*πή μάλλον χρήσασέαι έχριν·, ή- έααφέ; τι γρὺφαν,χβΐ τρέφβν bpd; έλκ(«, β; xApb eta; έσορένα οὐχ έγίνοσχον. (Μ μέν βή *lunpidfgai* οὐ τὺχιιον Ιαμφαν, xal τοὺτο οὐχ ὀλιγοροὺντ»^ ,ὐλλὺ τή συνοβιχή dieσχέψή1) ένασχολοὺμινοι, Ασπέρ μοι βι' έχιστολΑν «ήλώσαν. οι δέ κρατούντα ri xri ὺγ«M; μοι 1λχΐβχ; ὐαὲρ rtbv ὺprrfpssv dxmrijwMv παρ·ίχον τ xri παρέχουαιν, ὐλλὺ τΑν τοὺ χμρὺντο; χαΐροO ὑνομαλιΑν*) χύριν, οὐχ ri; πέρα; ὺγιιν τὺ ορύγματα ταχύ*;, Ασιαρ ὑμέΐ; τχ, xri ήμχΐ; χο*οΟμ*ν, έστι βφδιον. 'Ανb' βτου τὺ τΑν έχ τοΟδι έξηρτημέν»*ν . si; δλλον χαφὺν ταμιβυὺμχνο^ τὺ; χρύ; ὑμύ; τΑν ιτατριαρχΑν dxoxpiosi; διέ τοὺ ιὺλββοστὺτον κχτριαρχιχοO χρ«τοαυγγύλου Ἰβχύβου (8eicsp τὺ; ὺprtdpa; *iffaxiptti* ri; τού; χατριύρχα^ xal τὺ; ixslvmv si; ὑμὺ; dxoaplost; αὺτΐ; έχομ'σβτο) τὴν τὺχίοτην χέμψβοὺ« χέμψασύχι έβοξι. Δέξβσδι οὺν βὺτὺ; xri χὺτὸν ὺγαχητο! Uapÿ τῇ› χροσώχφ, λὺβχττ έχιίνα; τφ ζήλφ, xal τή χλίση*) έχιίνή, δνxsp βτ· Χ· ὑμού χβρύντο; έμβρτυρήσχτι, xri λύγοι; έχοδ<ιξ«σύ», xal Ιργοι; έβτββκύοβτ·. Οὐ γὺρ τΑν έμΑν xùxmv, οβχιρ ὺκέρ ὑμΔν ὺναδέβιγμαι, λόγον ποιήσομαι, οὐ τΑν έμΑν ιτόνβιν μνημονβύοι·, il xri riva xapxiv τὴ ὑμττέρα; ὁμονοίβ; xri σὺν ήμίν ὺρμονία; χαριτάσομαι. Γμιί; τοίνυν τύ; ὺχοχρίσιι; άποδιχόμινοι, xri τή ὺγὺκή βὺτύ; ὺνβγινώσχοντι;, βΑτ» ήμίν γνώμην, ήνηρρ ὺγχύὴν έσομένην xri ιὺχό-, μίδα χαί έλχίζομιν. Ἐχιιδήχιρ si xri τινα, ὑμίν τύ τὸ δόγμα μὴ βλὺτιτοντβ, συγχβρήσαι χριζιτι, xri τοὺτο έχ τή; μητρύ; xri τΑν έν έχιίνη κροιχόντον δοὺήσιτχ·.. Ἐγ» δέ χαί τὺ λοιπέ τιλιιΑσχι έργίι; xri λόγοι; διΓσχυρίσομβι, xri tpt; ὀφδαλμοί; μου ὑπνον οὐ δόαω, οὐβέ νυστβγμόν τοί βλιφόροι μου *®ν οὐ τύ πρύγμβτχ «Γδ« πρὺ; τήν τιλιιότητα. Αντοί δι ὑμιΐ;, ὡ; δὺνασιΐι τδν. ιὺλαβέστβτον πρβτοσύγγιλον ΐι{qcii«, ήδὺνατι τον; χόπου; αὺτού τφ έργηι xri λὰγ«› Ασπιρ xri si; ήμὺ; ποτέ έποιήοατι, έρρασδι.

Ἐχ 1Ι·τρουπόλι·>; ,αψχα' μιταγιιτνιΑνο; ·.£ μχσούντο

Ὁ Ταπιινό; μητροπολίτή; ΑηβαΙδο; Αρσένιο , χαί έν χΑ ὺδχλφύ .

Inecriptio: Illustriss''* et reverendiss‹‹ fratri in Christ» dom°'' Campbell episcope prostantis·™·.

4.

Graeci textuo earietatee e cod. A, p. 31-82 :

Col. 387, l. 16 ιληιέή xal ιὺσιβιστύτη xri dpbÀ; έχουσβ πίστι;, — l. 21 χαδαρ·»τύτη, — l. 36 post vocem γραφαί addit παρέδοιχαν, - I. 44 έν τοί δὺσιν ΐδισι, τοὺ dptou etc., — 163 λαΐχοί;· λαοί;, — I 65 μέ' μή, — l. 66 tv· χατά τὺ δοχούντα ὑποδ., — 1.67 τὺ μέν... τὺ δέ.

Col. 398, I. 1 τφ χαιρφ- τφ Ιχρφ συμβόλμ, — I. 6 αὺτὺ τούτα- τὺ παραπλήσια, — I 21 poet δί«μέναι add. χατὺ τήν ιύαγγιλιχήν βιὺτβξιν, — l. 22 διαφυλαχδη ὑπαραχύραχτΟΑ — l. 23 δηλαδή τή τοὺ Λ„ — I. 41 έχλιλοιπέναι, — l. 55 ὺληφινή μόνη.

Col. 401, I. 1 τι om., — l. 12 οὐβέ βλο·^ — I. 19 ι!σασι. — I. 42 χαί τί τὺ τ*, — l. 49 xri om. post διὸτι, — I. 58 ὺραχνή^ l. 69 τΑν ὀρ#. τΑν ὺνατ., - l. 70 !ν· μή- !να χαί.

Col. 403, l. 9 post ήγιμόνο; add. χρημάτισαντο , — I. 10-12 τοὺ πρὸτριτα — έν τή Κωνσταντίνου om, - l. 16 τφ δάφ, — l 19 xpatst, — l. M έγ-

Lege
·) U<e *ùuariw·*
*) Lege «re^t«Adwr.
·) Lege *χΜλη*.

χ«ρ4ήηντχ Md râv «at Mpa* atvA „ »«i τούτην evvelucfy, — L 36 dvaytvsaaadpavai φA χβρAσχηοι,— LM W'W.

Col. 4M, L M ataaU* b râtç, — 1.43 συν«φροιο-Hvrstv.

Col. 407, L 1 «A ptapd om., — L 13-14 τAν τήν τοιβϋτην omissio *ΛΛφ, dOJ&* μ% — L 17 ao-λυιήμονβ , — L 38 o4,— L 40 ττμμόχιον; item L 49 τιμμβχίφ, — L 45 earr. mahdam ■κρνοίλφή ia «ροσέλ>^, — L 68-60 mU 4 0Z>-<xioxoitoj... 8i «ai ÎUaf... xaMUxBc 4νομ4-ζηβι, — I. 99 HsmIeu.

Coi. 40A L 9 «al *otffftç-* ηηρρA «ai, — L 1· diuïvra· Ακ«ξ, — L 99 τAν· τί», — 1.94 xfaat, — 1. 40 Αρχαίαν τAξινμή A4ντ, — t 41 ou«c* φβντήΟωσβν, — i. 49 Am^adLirweav, — L 90 «βτά* asd.

Coi. 411, I. 8 χρημ«τ(ζοντ« κροβ. 6«' 4«., — L 4 ύποχκμένόυ «ai τοτττομόνβυ , — L 19 τολμώντα , — 1. 19 initio add.: ή 84 (χτη «ρόβMi οδτω 4«i λίξι«κ 4χ·ι, — 1. 18 1κ«γγ4λλου«ν, — 1.19 σκουδβηομίνου , — 1. M BpanavvAv, — 1. 33 τών om., — 1. 87 Βρ<ττανvιχ·Ι .

Col. 413, I. 1 ΑναχριΒήσοντ«ι, — 1. 9 χιαή * Χ*νή , — 1. 19 «tptifftav, — 1. 19 toc om., — L 44 μοναστ. τ< «ai φροντ., — 1. 49 «ai Άγιον 'Ορο om., — 1. 50 φυχώφιλέσι, — I. 55 Bpartavvol.

Col. 415, I. 9 ήμAν όμAν, — 13 BpcnàvVAv, — 1. 4 xtqaAptOm — 1. 9 «id nap* ήμN, — 1. 95 pro ήτι habet: ή 8' έβΒόμη «ρότβσι , — 1. 33 άφβνή - Ασαφή , — 1. 34 (κλΑβνμτν.

Col. 417, 1. 19 ΙχτόλχΙ. — 1. 91. κα»' έχβίστην ήμί-ρ«ν, — t 99 χρΑνται· χοχρ1)ο9αι . . . «ύτο<· χυτού , — 1. 94 ίδομιν, — 1. 57 οδ μόνον Α«ο-8«χόμι3«, Αλλά xal taqvqOpsv.

Col. 419, 1. 7 Bpxrrawip, — 1.19-90 συμφρονήαουσιν οί τούτα omiioo δόγμασι, —, 1. 99 post Αν «44. 84, — \ 93 διορίζ«ται om., —11. 31 Βροττανvίφ, — I. 33 συμφρονήσβχκ, jj. 1. 34 φαβίν, — 1, 56 Βρηταννίφ.

Col. 491, I. 16 dxsexcpdxiee, — I. 17 perperam interpungit: έμολογοΟαιν, Αληθινόν κατρϊ, xal υίφ etc., — 1. 19 1«<υφήμησ·, — 1. 99 Βροττανvίφ, — 1. 37 πρώτη xai Sturipaç Αγία , ·— 1. 95 τό πνχΟμα τό Αγιον, — 1. 67 <!ρηχ·.

Coi. 493, 1. 10 alteram 4« κατρό om., — L 17 Ιχώλυον, — 1. 93 Îxxopsùsobsu, — 1. 36 ικβ · Bnsp, — 1.50 alteram τήν otn., — 1. ββίαυτοΟ· αύτοΟ.

Col. 495, 1. 19. xai τού Αα οτ- — 1.41 πρόέρχοντι.

Col. 497, I. 4 4ν φ xai ζώμ*ν, — 1. 43 οί ΑρχιριΓ , — I. 44 παρά δνοΟ — 1. 55 toOom. ante χυpieu, — 1. 58 ή* χαί.

Col. 499, I. 18 Από· ύ«ό, — I. 94 έπομίνφ- 4ομ4νφ, — 1. 36 iici τή γή , — 1. 60 φησί inter Uncino·, — I. 69 Ιχ««(1).

Col. 431, 1. 7 ούχ Αν ποτι ΒυνηΑή», — 1.18 μήοπι. et pro Ιχοντι Habet ίχοντο . — 1. 96 βιαρραγοι«ν, — I. 38 Βιόλη · διπλή , — L 59 Ακβλκφ-3χίη· ΑποπλυΦ(ιή.

CÀI. 433, I. 4 λαμβΑνοιαιν qua in voce es eon. ex I ου, — 1. 39 poat Βασιλιχλν «44.: τίτ, γ'-ον, Γ χ*Ψ· α'.*, Ημβτι α'-φ: έν 84 βφλίφ «'-φ, — { 1. 5? poet Αντιφ4«γγομίνην add.: ή 4γ4κη ή Ανάγχη ΑνΚναί τί ή χαρ«φλ1φ«α, — 1. 56 ή9η, —1. 57.μ«χρ6 .

Col. 435, ' I. 34 ίχοχρήντβ , — 1. 58 «A γΑρ om., eo4 pont «ai «44. γ4ρ, — 1. 99 τφ Ατφ.

Col. 437, I. 9 Tiba interponit γησί γφρ inter nneinoe, — 1. 10 τφ· τΑν, — L 99 μιχρίτβτον.

Col. 439, 1. 4 te' tbMac. — L 6 ouwvoupivooç. — I. 14 Bu râper lineam et o*. xal, — L 31 οήχ Avtpemtec, — L 43 poet 8capuX4(w «44. φA ,— 148 em. amte ·***·.<* — Î. R JterâlMeÇu (M. 441, L >* pate naravrâtoAm «44. MvaeAai, — L 50 Mtfpttec, — L 58. Xpwte».

OoL 443, L 8 te jMwAappAvm τ» «44. «np. Btera·^. ■um. n a , — 118 aW: oau, — L 19 ή in wte| tap. Mteram man. rari, — L 19 totao' τοΟ, — L 88 imp buiva τηΟτβ, — L 49 pnwweOxau L 61 oovioητι. — 1.66 *a5'« «6τ4.

OoL 446, 119 1ρ|1ψ*6ήάι — 191 4p*A , — L IA AevBtvMi «t L 99 AovBivou, — L 98 μτηρ4»»ν·ν - χρΑγμβτο . — L 44 τββ «arâ τό, — L 45 i(«v-oif eie, — L 61 Βρέττβννβ , — l. 69 χβτριβρχι-. xAv, — L 70 tob; txeiver» A8λοο . .

CM. 447, 1.13 ή '-ή, — L 96 Avtixptemna, — L M ipAντβ «ie, — L 40 8τ»· 8τ«ν, — L 48 Bimw-νβσχιτοΟαιν, — I. 55 49«τήθΗμ·ν.

Col. 449, L 19 Ιχ«»ν, — I. 90 κολο«ρι5μήτ«>ν 4γί·«ν ΑνΒρΑν, — L 31 'Apurâίνλν, — 1. 83 ιίδομιν et pro 4γί« bebet Αγίβν, — 1. 45 oorr. râoBApov ex teoMpou, — 1. 53 Aov&vMt et Λονδίνου.

Coi. 451, L 9 IdAeeplv το: sic, — 1. 15 Βόίή et eadam L lv' om., — 1. 19-90 xai μόνο , οὐν Αλλοι τ« xal οὐν 5μIν, — 1. iO όμονοοΟσ:' όμονοήοβοι, — i. 91 poet «βρρηοιβ add. τήν trpdv; eadem 1. ioeo έχτ»λί<Μΐ«ν exhibet ΙχτιλέτηΑι. — L 93 «ητρό *.αλτήρα , — 1. 40 itdvwv τΑν'όρA., — 1. 47 Κ«ιρβ4ήν*ι, — 1. 57 xal om., 1. 58 verb· A ίλπϊζομιν 3»ό0 «tvdpoai inter· uncino· interponit, — I. 59 μ«τά «ροΒυμίβ , — 1. 61 Άχοχρώντβ , — I. 68 Βρ3ό in voce όριΗΒοξο euper lituram add. man. rec.

Col. 453. Additamentum quod angiioe in editione exhibetur ita graece ex autographo ee habet:

Ai τφ «apdvr. ουντβγματιφ 4ποχρία»: «ρό τά dab Βρ»ττ«ννί« 4ποστ«λ«ίσβ χροΜο«ι , αυνοδιχή τή Ανβτολιχή ίχχλησίχ χρW*t xal ditopdoti γ»γόν«σιν Ini συν*λ<ύα»ι xài dxpt-β«στ4τη αυνΒιβοχέψ·:, τού π«ν«γιωτάτου οίχοομχνιχοΟ ' ««τριΑρχου Κωνστχντινουπόλϊω νίβ 'Ρώμη , χυρίου Ίιρ«μίου, «ai τόν παρίυρίΜντων μβχβριβιτίίτοιν xal άγ·.«τάτο>ν «χτρίβρχ&ν, τοΟ τ» Αλχξβνδρ«ίχ χυ^ου Σβμόυήλ xal τοΟ Ιτροαολύμον χυρίου ΧρυοάνΟου, αυνχΒριβζόντων χύτοί . τή τ« Ινδημούση; ΙντβΜβ. τών π«νι*^ωτάτ«ν μητροπολιτών όμηγέρβο , xal τοβ (ύβγοΟ - «λήρου τή τοΟ Χριστού μιγίλη Ιχχλησίβ : έν Κώνστβντινουπόλιι: έν Ιτιι ,χψιη'-ω iv μηνί Απριλλίιρ ivΒιχτιώνο ιβ'-η .

N. B. Vox ivδιχτιώνο solitis siglis repraesentatur, quae Anglici translatores perperam interpretati eunt legendo ήμίρμ i. e. *di*». Quoad notalam, qua Chrysanthus patriarcha auctor •ese dicithr huiuaee responsionis, ea non exhibetur quidem in autographo, sed ut vera accipienda est, atque Chrysanthi conscriptio ea ipsa est, ni fallor, quae exstat in codice Constanpinopolitano s. sepulcri 997, 'quo primo usas sum.

Epistola vero quae in editione sequitur ita in autographo iaseribitur:

ΆνΝηριαι συνοβιχή άχοστχλιίσα x«td τό ,βχοβ'-ον Ατο τί α<·τήρ«>ν τοί 1ν Βρ«ττβννί ι . φ<λύλη<ην, <ρ«·τήσ«σιν, Βπ·> φρονβί ή Ανατολική τΑν 4p9e64{tsv ΓροκχΑν όχχληαί·.

Varietate· «atom quibus «b edita discrepat haec sunt:

Coi. 483, l. 96 meadem τ«1 corrige in xai,'.— i. 59 · «ύχβριστχίβ .

Col. 485, I. 9 mendum Bosurm corrige in tonsu, — Λ 13 «ΑτοοχόΒΙου, — L 95 vox βιΜι statim poat B8w«dpw, — 1. 97 τήν om., — I. 30 iv saper litaram, am·, rae., — L 69 daeraoodpsva.

CoL 457, L < 4λ« eas., -^· L*9B «Quoi· at «a4am L ABqtec, — L.99 Βήβι, — L 36 matagte,^- L 37

έστάναι. — l. 48 «ί · 4, — L M «H — LM 1(·λχιθ(Μκ, — L M pro plow habet μέο^, nbi m oorr. ex o, — L 81 uM, — L 63 «pl·χρά 'ubi icp eorr. ex το.

Col 469, l. 5 4* votaw, — l. 6 Mp νομοΗιέφ, — l. 18 αίρφένου ste, — I. 17 έ{*λ«ξά;ι*να aie; eadom I. έχγαμίζων et itérai* L seq^ — LM xptiooovftg, — L 90 poet voeem *Uçtûiy** eubiieit statin τή; ΙληΜα , — L 36 τὸν λόγον, — L 97 Ιχην τδ δρατδν. — l. 41 4*οὐ, — I. 44 M*ίμ -· «ί βοηδ«ίαν, — I. 48 iUrwoiv; eadem l. atout om., — I. 55 poet ιΑλα^Α add. |s!, — I. 81 *Εφ*υΙου τ» «al.

Col. 461, L 8 τ* on.; eadem L dfuKJrau· Ιγνίζιται, — L 10 4γορ*ν, — l. 18 Καρταγένιι, — |, 91 έπιχήψ«(!), — I. 27 προσαγομ·ύονται, — l. 92 Ιχ*ιν· Ιχ*Μΐν, — l. 34 xai· H, — L 44 Kmvtrc. πρόην Διον., — l. 46 Κωνσταντ. πατριάρχη , — l. 48 puât Ἀλ*ξανδρ*(α add. πατριάρχη; nuper I. man. propria.

Col. 463, l. 3 M*λέπιο ex Μακάριο refinxit man. pr., - l. 12 Μισημ^ρία;, — I. 19 βύτιλή - ταπκνό .

Alterius synodalis decreti lemma ita se habet:

'Extaot; ἑτέρα συνοδική συνοπτιχιβτάτη π*ρὶ τοὺ μυστηρίου τή; ἁγία Αχαριστία ἀπδ τοὺ ἱπρού κώβιχό; τή; τοὺ Χρστού μ*γάλη ἐχχλησία; ἀπαραλλάχτω ἀντιγραφ«σα ἐν τφ παρδντι συνταγματίηι.

Col. 463, l. 46 'Ιησού om.

Col. 4βδ, l. 14 A in ἀσ*βώ nuper lituram, — I. 21 po*t Αγία; add. γραφή; quod vult deleri? pr. man., - l. 27 ίήν τιναι - l. 62 ante δηλαδή add. ρψλίον, — I. 65 τυναποφηναμένων, — l. 73 κοινή.

Col. 467, l. 4 λέγουσι, — l. ὁ τέτραία, — l. 13 ἐσ«ιώμανον, l. 49 φαλσορρημοσύνην, — l. 55 ἀριδηλώτιρον; eadem l. ην in artic. τήν nuper lituram — I. 68 δπωσβήπ·*;·

Col. 469. l. 28 spiritu* in voce ταὐτά habetur quidem, aed eum vult deleri pr. man.„ - l. 33 χαί ζωοποιού om., — l. 46 ναὐτην ταὐτη , — l. 53 *vitf* om.

:CoL 471. L 2 Σπαντώνη , — l. 3 Χρουμούζιο;.

Samuel» patriarchae testimonium, quod anglice in editione exhibetur, it* se habet in autographo:

Σαμουήλ ἐλέφ 8to0 πάπα καί πατριάρχη τή μνγάλη; πδλιω Ἀλιξανδριία χαί χριτή τή οικουμένη ')

Ἡ μιτριδτη ἡμών,διδ τή; παρούση;·πατριαρχική αὐτή; ὑπογραφή καί σφραγίδο , παρίστησι προσμαρτυρούσα, καί διΐσχυριζομένη ἐπιχυροί, δτι τά ἐν τφ παρδντι συνταγματίφ πιρι-<χδμ*να, ἀνδ«*υτα «loi χαί ἀληδή, χαί χατά πάντα 'τρόπον ἀπαράτριπτχ, οί μέν ἀποχρ'σιι αί αὐτοί *βί* συνοβιΧΑ ἀποφανδ*Ισαι· αί δΐ συνοδικοί ἐκΗηι ἀπδ τοὺ ἱπρού χόδιχο; (aie) τή τοὺ Χριστού μιγάλη ἐκκλησία ἀπαραλλάχτν ἐχδοδ«Ισαι: ἐν ttti σβτηρίφ ,αψιη'-φ, ἐν μην! ἀπριλλίφ, ἴνβιχτιόνο ια'-η .

(L. 8.) -ή- δ Ἀλιξανδριία Σαμουήλ intjIspaioL

N. B. In medio sigillo effingitur *. Marcus, et hinc illincque ecclesia figuratur: infra indicatur annua 1710, ia ipse scilicet, quo Samae) patriarcha designatu* eat; circum vero haec legantur: 4- Σαμουήλ *λ*β δ*ου παπα και'πατριάρχη τη μχγαλη πολ*» Αλ*(αν8ρ*ια και «ριτη τη οιχοομινη .

6.

es *Situ* tantoNi

A, p. 169-180:

Reveraadiasim·· ocelesiae . oriental» patriarchis et dominia, d. Jercmiae Coaataatiaopolitaao, d. 8amueii Alexandrino, d. Athaaasio Antiocheno, d Chrysanthe Hierosolymitaao, reverendi* admodum metropolitis et episcopia, reverendo denique clero, omnibaaque Oraecoruin orthodoxi*.

. Catholicarum in Britanni* reliquiarum ÿ*, quae ipsi* viciaaim retulerint orientalia orthodoxorum ecclesia, pro mutua utrinque concordia reeponaio

Priusquam catholicae ecclesiae Britanniam incolenti* reliquiae reepomm au* ferant ija, qua* protulerunt catholicae ecclesiae orientalis reverendissimi d. d. patriarchae, id sibi negotij incumbere egistimant, ut ex animo.gratias agant dominationibue ipsorum patriarehalibus eo nomine, quod ijs quae ex' parte nostra proposuimus responsiones dare dignati sunt, et in Magnam Britanniam regionem tam procul a sua dissitam transmittendas curarunt. Hinc ape* exurgit summ», fausta et foelicia omnia esse proventqm ex tanto pari* studio et caritate adeo magnanima, quibus imbuti patriarchae nihil *ibi gratius fore profitentur, quam ut omnia inter no* unanimiter procedant, et latius expandatur Christi una ecclesia. Cum vero tales gerant animos inter Britannos catholici, ut nihil se omissuros spondeant, -quod concordiam promovere potuerit, quin et omnia, quae sibi haud inlicita putarunt, facile esae concessuros, quo res exoptatam contingat metam; cum etiam laeti adinveniant dominationes' ipsorum patriarchates ad s. scripturas et primaevae judicium ecclesiae provocare velle, ut hoc indice lites inter nos exortae dudum dirimantur, diem illum, quo tandem inseparabili cohaereamus unitatis vinculo, maximo non sine gaudio videre videntur. Cum enim et ecelesij* orientalibus et Britanniae eatholieis una atque eadem sit nprma qua componantur dissidia. Cum sacrosancta* veteri* et novi testamenti scripturas primaevorum patrum suffragio explicata* fidei esse et' cultus regulem utraeque agnoscant, sibi -non desperandum censent Britanni, quin eum penitus perspecta res fuerit a catholica orientali ecclesia, eos in tantum esse detracturo* ab ijs quae rescripserunt, ut, adjuvante Deo, individuo communionis consortio olim fruamur. Hi* itaque dilectionis et observantiae causa praemissis, ad rem ipsam nosmet accingamus, et responsionibus, quibus nos cohonestare dominationibus vestris placuerit, regeramus nostras.

.Articulo* autem, ' de quibus nulla inter nos futura est controversia, silentio praetereundos censemus. praeterquam quod eorundem numero* adnotabimus.

1, H. III,.IV. V. Responsionibus,.quas dedistis prioribus· quinque propositionibus, nihil est quod objiciamus; sint modo episcopi Britannici αυτοκέφαλοι, nec * patriarchatibus dependeant.

VI Non' in animo nobia erat,- ut hoc articulo derogqtum iri vellemus sapientiae aut doctrinae catholicae orientali* ecclesiae. Aii* nobis ratio erat vocis' παιδίια , per quam nihil aliud intellexi-mus, quam disciplinam illam quae lege* ecclesiasticas spectat.

. VII. Eadem eqt patriarcharum et nostra de hoc articalo saatenti*.

VIII. Statuimus quoque liturgiam, juxta cujus ordinem divinam facimus, Oraaoe redditam, for*

transmittendam, ut patriarcharum inspectioni subjiciatur.

IX, X, XL XII. De hi» quqque articulis inter·. Jesnm, ab ipsis fuisse visum sub angeli persona terram ftsisse sanctam ab ipsis conculcata^· : at uno ore .tradiderunt ». patres ' dojhinum nostrum

n· convenit. et nomine. Consulantur a. Justini martyris. Dial, cum Tryphone, Irenaeus, lib. 4, cap. -i'i. Tertull. lib. adv. Judaeo», et Athana», lib. 4, contra Ariane». Et simili promu» ratione observhnt patres,

f Praeterea^, ijs. quae protuleruht de irticuli» a nobis An^propositiombu» nostris praestitutis, sic res|H>ndendum. , . "

• Contra primam, secundam et tertiam reSpon- «iones ' nihil a ntobi» eme eojicieqjlujn, modir de .caeteri" omnibus'consentiamus.

Quartam, quintam,. sextam, et septimam tum demum nd» eme expensuros, cum-de responsione catholicae orientalia ecclesiae ad primam nostram propositionem sermq ^it, qua in re sententiarum aliqua' diversitas occurrij. inter no» et catholicam enrlesiam orientalem.

Octavae facile consentimus, sicut.ut nonae, deihiiae et undecimae.

Duodecimam vero quod spectat, prece» viventium <·t sacrificium euCharisticuuK^ifa defunctis l>rodeme credimus, adeo ut horum ope animarum foelicita». quae in loco ij» a Deo definito judicÿ diem expectant, magis magisque intendatur; nihil autem amplius de hac re a. nobi» statuendum putamus.

De ijs etiam, quae ad postremos quinque articulo» prolata leguntur/ in. quibus et aliqua manet inter Itqa^pcCUmmodaifaa dissentio, hic solum observare liceat, quod quacunque tandem de ratione no» Luthero-Calvinismi suspectos teneat ecclesia orientali» catholica, palam, tamen profiteamur, nullorum dogmata, quorum causa cognomentum »ectatoribu» suis induxerunt utriusque sectae auctores./ nobis recte imputari fftase; atque insuper credamus ipso» quoque cum hanc nostram perlegerint Zesponsionem, facile nos esae exoneraturo» hac/calumnia. Ut ad rem deveniamus.

I. Ad ea. quae in responsione ad primam propositionem adhibentur de septeni concilijs oecumenicis ». scripturi» authoritate aequiperandis, dicimus nos non posse eodem observationi» respectu ha» et illa colare. Libçnter quidem agnoscimus, fidem a sex prioribus oecumenicis concilijs stabilitam nobis esse receptam, quippe quae doctrinae in ». scripturis traditae consentanee deprehendatur; attamen nulla possumus ratione in animum ipducere, eodem prorsus inspirationis gradu patre» in his synodis congregatos fuisse afflatos, quo gaudebant prophetae, evangelistae et apostoli. Koghmus insuper, ut ab ij» quae in his conciles disciplinae gratia erant sancita nos non obstrictos teneamus. Praeterea, ad septimum quod attinet concilium oecumenicum, Nicaenum scilicet, id nobi» oàicij incumbere putamus, ut asseveremus vel duliae cultum angelis et sancis vita defunctis tribuere nobi» inlicitum haberi. Propter has autem praecipue causa», hanc ampleximua sententiam. Nullo primum exemplo e. veteri testamento deprompto liquido probatur angelis exhibuisse cultum ludaeos. e contra ab ijs non ftiirne adoratos potius constat. Quod si vero angelorum cultum sibi haud inconcessum crediderint ludaei, rationes quaedam ijs propriae adfuerunt cur hoc facerent. Nam - patriarchis se conspiciendo» praebuissent angeli, leges tradidissent' Mosaics», Israelita» per deserta duxissent; Michael quoque dicitur eorundem princeps, et tutela terrpe Israeliticae eidem attribuitur, Dan,, cap. X. Legimus quidem Abrahamum corpus incurvasse suum coram angelis; attamen ex epuli», quas eundem parasse diarimas, hosce angelos patet ab ipso pro hominibus fuisse habitos. Sic Moses et Jusbu» jubentur calceos sibi exuere, et >b angelo, qui apparuit,- dHhoore

^cultûm non aibi praeberi'permisisse angelo», qui apparuissent; v. g. angelum quem videront Manon et d. îohanne». . ludie. XIII. 16, Apoc. XIX, -JO. Et 'tamen diversa ratio est colendi angelo», qui coram oculi» se sistunt, et qui videri non possunt. Dum se conspiciendos exhibeant, dignitati eorum naturae nostram longe superanti, mqneri quod sustinent, vel legationi quam obeunt, aliqua saltem debetor reverentia : at hae omnes observandi rationes evanescunt prur^KAum ab hominum visu »e amoveant, et forsitan extra omnem vocis aditum. Adde quod Origenes calumniae incusat Celsum, scribentem angelos a ludaeis fuisse adorato!?| Contra' Ceis,, lib. 1. Idem docet. Deum solum omnipotentem* ease adorandum, et nemini praeterquam enti ^upremo preces esae effundendas; Deum tunc optime a nobis ease adoratum, eum illi supplicemus per Jesum Christum, absque ulla omnino angelorum ' invocatione ; angelos omne» et beatorum anima» nobia amicos esse futuros, et non rogatos pro nobis ease oraturos, si modo Deus propitius fuerit, laid., lib. 5. Ex plurimi» quoque ». acripturae locis colligere e»t, angelorum cultum o»»e inl&itum. Conferantur Deut. VI, 13 et 4; I Ham VII. 3, ubi /LXX legunt δουλεύσιτι. unde et distinctio illa inter latriam et duliam evertitur. Adde etiam Luc. IV, H: Colos». II, 18, 19. et Theodoreti interpretationem. Sed ad patres ut redeamus. Irenaeus, lib. II. cap. 57. expresse dicit, ecclesiam non fecisse tnirAula aut invocatione angelorum aut alia illicita curiositate. Theophilus Antiochenus ideo scribit imperatorem a christiania adorari non potuisse, quia Deus non erat. Lib. 1. ad Autol. Concilium Laodicenum, can. 36. anathema denuntiabant adversos eo», qui adorabant Angelos. At dicunt quibam eauonem eos tantum respicere haeretico», qubrum juxta sententiam angeli salutem tulerunt, dum promulgarunt legem, et qui proinde erant adorandi nulla habita servatoris nostri ratione. Hoc autem non voluisse concilium exinde patet, quod I". Angelorum cultu» in genere damnatur a synodo, absque ulla praefinita determinatione; qi|od si vero ulla ratione licitum putaasent. consultissimis ille episcoporum coetus, fas est dicere, discrimina cultu» explicaasent, in quo crimen consisteret elucidassent, et eatenus tantum anathemati Hunc cultum subjecissent, quatenus abnormis erat et impius. 'I*. Tametsi, qui notantur a concilio, reliquisse ecclesiam dicantur, hoc tamen nihil arnpliu» denotat, quamnuod segregatos habuerunt conveniendi loco», ut ipsrcanon innuit. Nam si angelos promulgando legem salutifero» fuisse document. »i hos ut vero» et primario» respexisaent mediatore», si nec servatorem noatrum aut invocassent aut adorassent, christiani quidem non fuissent; et si non Christiani, nec decretis concilÿ obnoxij; nam ut d. Paulus, „quid nobis est cum extraneis, ut eos judicemus*? Ecclesia non solet abstinere ludaeoa, Ethnicos, seu apostatas. Hoc quidem esset ex societate sua expellere, qui prius seipsos segregasaent. Et praeterea nullam habet potestatem, quam exerceat contra eos, qui non sunt christiani. Hinc liquido constat, anathema concilij eos tantum ferire, qui non omne^ servatoris nostri cultum abrogasMUt. Qua de re igitur damnantur, niai quod angelos una cum ipeo adoraverint, et phtree eme media~

tpres reli^ioso eultu venerando· docuerunt? V Atbanasius in tractatu suo contra Arianos, lib. 4, poet* quam probasset angelo· servatori nostro miamtravisse, 'et eundem venerato» isse, non ideo, inquit, adordrunt eum, quia ordine erat nuperior, sed quia alia et iuereota gaudebat natura. Nam ai dignitas et ordo essent idonea adorandi ^causa, inferiore· angeli superiores adorarent; non autem »ic ae rea habet, χτίαμα γάρ χτίομητι· οὐ npooxuvst, creatura enim non adorat creaturam. Deinde inducit exemplum Petri ('omelium. qui ipaum adorare voluerit, prohibenti» (At. X>, et aiinileprorsus exemplum angeli et d. Jobannia (Apoc. XIX), et tandem infert Deum solum eme adorandum. 'Atlntnaa. contra Arian., peg. 286/ 394. edit. Piri·. Kpiphaniua. dum recitat eorum haereain. qui beatam virginem adorarunt. »ic argumentatur: Nec Eliae igneo curru «in caelum evectu», et qui sdhud aura vescitur aethere»: nec adoratur d. Johanne·, senatori nostro ut plurimum dilectu», nec sanctorum quispiam. 8i angelo· Deus non sinit esae colendo·, guanto minus tiliam Annae et Joachim Epiphan. Haere». 79. Atque alibi tradit, nullam creaturam esse adorandam. Ilis et alterum addamus testimonium n d. Augustino adductum; qui, tametsi gente erat l-atinus.Xijit tamen pietate et doctrina clarus, et sua scripsit aut ad finem «eculi quarti aut sub quinti initio. Observat hic pater angelum, de quo in Apocalypsi mentio est, interdixisse cultum »Ui ipsius, eundem fuisse apostoli conservum, et Deum solum fuisse adorandum. August, de doctr. Christian., lib. I. cap. 33. Denique sicut ex hi» quaedam teetimonijs disertis verbis inhibeant sanctorum invocationem; ita et altera i)la. quae angelorum cultum praecipue spectant, a fortiori feriunt invocationem sanctorum vita defunctorum, Si etenim angeli, quos scripturae nominant tutores et spiritus haeredibus saluti»» ministrantes. P». XXXVII. Ilebr. 1. non sunt invocandi aut religioso cultu venerandi, quanto minus sancti vita defuncti, qui tale non obeunt protegendi munus, quibus nec venia ha» revisendi terras concessa (nobis saltem hoc non liquet), et qui proinde haud pari sane ratione sunt colendi, latcos autem s. scripturarum quibus invocationi sanctorum defunctorum patrocinari conati ratis, metam non contingere opinamur. Verbi gratia, exemplum Heiekiae ab exercitu Nennacheribi liberati propter Davidem tunc apud mortuo*, ab argumenti scopo aberrare videtur. Nihil aliud etenim legimus apud sacrum authorem. quam quod Deus pollicitus erat se Hieroaolymam tueri velle propter Davidem servum suum et propter seipum; at hullibi reperire est ludaeos Davidem invocasse, ut pro ij» intercederet; et tamen si quid valeret patriarcharum argumentatio, neccssc eet ut ita se re» haberet Locum proxime allatum videre est apud Act., cap. XII, v. fi, ubi dicitur ecclesia indesinenter preces fudisse Deo pro ·. Petro: quid vero hinc lieet colligere, quam quod altera ecclesiae militantis pars pro altera oraverit? Hic cum d. Paulus Romanos hortatur conjunctis precibus Deum pro illo orare, ut liberetur ab infidelium machinationibus. eadem plane rea eet. nec ab istiusmodi mediatione aversamur. Praeterea libenter agnoscimus •anctos, qui fsto cesserint, pro fidelium coetu in terris degentium apud Deum intercessuros; nequaquam vero exinde sequitur, propterva a nobis esse invocandos; cum enim natura sint benefici, fieri non potest, quih absque sacro cultu opem nobis ferant; et porro non constat eos supplicationes audiendi nostra» esse capaces.

Homine· quidem noa rbro adeo sualVmalevoli, ut beneficium in alium conferre aolaariqt. niM .humili gestu et submisso vultg ambiantur; qttodcumque alteri gratum fecerint dehonestant, dum inter faciendum sdsiat morae, difficile· aditus, er protervitas; est etiam aliquando, cum jàceat rei adipiscenidae pretium propter eorum superbiam, e quibus est petenda. Ideo se magni aestimando» censent ^md alios abjectos videant, et proinde» nulla ab ijs impetranda eet gratia., nisi çorvm obsequatur studijs; se contemptui habitos existimant. »i desit adulatio; et grandia merita succenturiant fastu et arrogantia. Unde autem haec omnia? Ex ignorantig. scilicet, ex vili animo et- malo. Mundus aerumnarum plenus non magis interest foelicibus beaforum ilomubus, quam men» tam male di»|>o»ita sanctorum affectui est aliena. Dignitatem, qua fruuntur. meliu» eognorunt suam, quam ut. aliquid novae ex observantia nostra secessurum putent atque, adeo sunt benigni, ut non iM^quod. n* fastidiosius arae gererent, vereantur Exulat e l'aelis superbia, ex quo Deu» ejecerit -luciferum. haud opus est igitur animos excruciare, ne sanctos offenderemus, quod forsitan nosmet parum civile» praebeamus; prbesartim eum hoc sciant, non ideo haec fecisse u<>». quod eos despectui habeamus, sed quod metuamus, ne Deo injuriam offeremus. Beneficentia adeo consummata null· objiciet impedimenta, quo OMpuii auxilium ferat. excelsiupe licet in gradu sint positi, fastu tamenjnon tujpdnt; neque ideo erga alios benigne se gerùïTCiut par illis referatur gratia. I nde et non rogati omnia humanitatis praestabunt officia. l'çctora eorum tantus implet caritati» ardor, ut quodcunque potuerint id gratis facient, nec opus est ad benevolentiam eorum suscitandam aut importunitate nostra aut reverentia.

Cum veni dicatur quod servatori» nostri mediatio .spectat tantummodo peccatum originale, et quod sancti sunt invocandi ut universorum. Deo intercedant pro remissione peccatorum post baptismum commissorum, hanc positionem, pace quod fiat dominationum vestrarum, et sacri» scripturis directe contrariam, et muneri servatori» nostri mediatono ut Dei et homini» derogantem 'plane censemus Ipse etenim Dominus noster Jrau» 'luculenter praecipit apostolis, ct proinde toti fidelium coetui, ut Deum directe invocarent. Quudcunque, inquit, rogaveritis in meo nomine, id faciam; atque iterum in commate proxime insequenti. Si quid rogaveritis in nomine meo. id faciam. Joh. XIV. 13, 14. Et in capite decimo sexto discipuli» suis (follicetur servator noster, quod quaeeuuque rogaverint patrem in .suo nomine, ea illis concessurum fore. Unde et pergit Dominus noster: Hactenus nihil in numine meo petiistis, (retite et acceperitis, ut gaudium impleatur vestrum. Ibid. Hic disertis verbis jubemur Deum expresse invocare, ut nobi» daret omnia bona, quibus vel in hac vita vel in futura fruituri sumus; atque eandem valere nonnam invocandi Deum pro remissione |>e<-c·torum post baptisma commissorum, ex iis discere est. quae idem scribit apostolo» Ep. I. cap. IL? v 1,2. Si quis deliquerit, advocatum habemus apud patrem. Jesum Christum justum, et ipse est deprecatio pro delictis nostris. Ex hi» verbis apostoli. Si qui» deliquerit, advocatum habemus apud patrem. Jeaum Christum; constat actualia peccata solum denotari, nam peccatum originale humano generi adhaesit longe sate tempora d. Johannis. Praetero·, dum apostolus affirmat servatorem nostrum osse advocatum nobis et deprecationem pro debetis nostris,

manifesto innuit eum, etiam postquam aaocpui^rit ia caelos, etiamnum Deo patri intercedere pro peccati» nostri» poet beptiamum commissi».

~ Xutetn dominationum vestrarum sententiam, qua pgHem et Vinum in eucharistia poet conseeMtionofo in naturqle corpus et sanguinem servatorisU nostri transmutari contenditis, dum interim nihil de elementi», relinquatur, praeter accidentia substantiae vacua; hanc, inqnimus, opinionem, minime; a nobia probatam nolutnuy. Talis enim praesentia corporea, quam tranMibatantiationem vocant, nec scripturis sacri» innititur, nee traditione venerandissimorum ecclesiae primaevae patrum, quippe qui aut talia **projjsrunt ex quibus contraria evincitur sententia.** mit tôtidcln verbia hanc diserte negant. Scripturae qu<>d attinet, Dominu» noster dicit quidem panem et vinum euehariaticum es»C coq.ua et sanguinem auum: haec autem Verba non in proprio sensu eme exponenda. ex alii» licet colligere scripturi». ubi ijervntor noater seipsum dicit eaae januam, et vitem; atque alibi dicitur e««e agnua Dei et læo de tribu Judae. Quae omnia «cripturarum loca metaphorice osse explicanda credimus, agnoscet orientalis ecclesia; et si haec omnia tropice sunt accipienda, quidni illa altera verba institutionis eucharisticae. quae ai in sensu proprio intelligantur. aeque videntur esse absurda qt impossibilia? His addatur d. Paulum elementum eucharistieum panem dominare etia'ui per·) consecrationem, cum erag jam consedendus. Ad patres igitur deveniamus, et eorum uliqua proferamus testimonia. 8. Justinus martyr de consecrato pane et vino dicit quod ab iis sanguis et caro nostra aluntur; Apol. II. Unde et. plane sequitur, quiui crediderit substantiam elementorum eucharisticorum post consecrationem esse relictam. Nam si doctrina de accidentibus nulli substantiae inhaerentibus tunc tempori» fuisset stabilita (quam quidem primaevi» patribus omnino fuisse ignotum liquido cunstat). qua tandem ralione dicere potuit s. Justinus eor|K>ra nostra puris putis accidentibus fuisse enutrita? Accidentia enim sunt euim sunt diversum aliquod ʌ substantia; quomodo igitur potest corpus accipere nutrimentum et partium incrementum ab eo. quod non est corpus? Eodem saeculo secundo cum s. Justino vixit Irenaeus. qui nos docet eucharistiam ex duobus esse conflatam, terreno ac caelesti, quorum alterum panis est et vinum, alterum in mystica vi et energia praeteinaturali per deseenaum spiritus sancti his communicata'consistit. 8. Cyrillus Hierosolymitanus qtaidem altqjro in loco ea protulit quae tranSub«xantiationis causae favere videntur. Scribitfenim <4tech. Mystag. IV, quod sicut servator noater aquam in vinum convertit ad Canam Galilaeae, sic sine dubio corpus dedit et sanguinem suum in eucharistica instituUime^ Unde pro rato habeamus, noa accipere corpus ejus qpb specie panis et sanguinem ejus sub specie vini. **Hiu** autem locutiones, hujusmodi licet transmutationi favere maxime videantur, non tamen de transubstantiatione esee intelligendas. ex ii» facile est colligere quae idem scribit de sancto chrismate, Catech. Mystag. II, hia verbis: Sicut panis eucharistiae poet invocationem ». spiritu» non amplius eat paais communia, sed eet corpus Christi, ita hoc sanctum chrisma post invocationem non amplius est commune chrisma, sed fit χάρισμα Christi, et ipsa praesentia et divinitas spiritus sancti. Ex hac argumentatione inferre licet, quod sicut a nobis non est supponendum sacrum chrisma in ipsam converti deitatis essentiam; ita neo pari ratione possumus concludere hune patrem aUndfintelleximе amplias, quam quod elementa eucharistica · divina quadam virtute, et potentia beneficа fuisse praedita per spiritus descendentis sanctificationem la rnp nostram tiara ^-proximo accedent d. Chrysqgtomi verba ex ejua epistola ad Carnarium *); sanctissimus pator diaputane contra haeresim Apotlinariai illuetrandi gratia mutuatur comparationem ab rwlharistiae «aeramento, Antequam aanctifiçetar pania, inquit, panem qdftinamua, diyina autem iUUm sanctificante gratia, mediante sacerdote, liberatus eet quidem appellatione pania, digau» autem habitae eet dominici corpori» appellatione, etiamai natura pania in ipa<> permansit. Ex hae loquendi forma, Ut ipsa comparatione, liquido ostendit pro sua sententia natuum aive substantium pania poat^onnsecrationem (termanaiise non mutatam. Similiter prorsus Theodorëtua, qui Graecorum patrum agmen' claudet, amice nobiaeum conspirat in ejua dialogo aecutido inter orthodoxum et eranistem. quorum poatbrior Eutychi» sectatorem denotat. Docuit autem Eutycheo unicam solum fuisse in Christo inaturam, aeque humanam a divina fuisse absorptam. Ut haereainl suam confirmaret, ex elementorum mutatione, in» sacra eucharistia argumentum ducit eranistes. Ut symbola, inquit, et dominici corporis et sanguinis alia sunt ante sacerdotis invocationem. |mst invocationem vero mutantur et alia fiunt, ita dominicum corpus post ejus asccntionem in divinam transmutatur substantiam. Tuo teipsum jugulas gladio, inquit orthodoxi!» (qui Theodoreti vico» gerit)'): non enim mystica symbola post consecrationem suam amittunt naturam, sed substantia manet eadem quA prius. Nemo autem unquam dixerit, aut ') d. Chryaostomum aut Thcodoretum vel ·'H»0Γβlivo esse locutos, vel minu» rectam amplexos esse sententiam de eucharistiae sacramento; unde et tuto licet concludere, eundam de hac re tradidisse doctrinam hos patres e/ ecclesiam primaevam catholicam.

Hanc orientalium testimonia confirmabit consensus trium patrum, qui in occidentali ecclesia floruerunt, praeclarissimorum: Horum primus est Tertullianus, qui sua scripsit sub initio saeculi tertii: alteri. ». Augustinus Hipponensis episcopus, et Gelasius I, episcopus Romanus, saeculi» 4 * et fi* vixere. Scribit Tertullianus, contra Marcion. dominum nostrum per corpus suum in eucharistia intellexisse symbolum sive repraesentamep corporis sui. Corpus meum, hoc est. figura corporis mei. Tertul. contra Marcion., lib. I, cap. XIV. 8. Augustinus hanc regulam proponit interpretandi scripturas, Si scriptura inquit, ne impium aliquid ac sceleratum faciamus, nobis interdicit, tunc verba proprio sunt sensu accipienda; quod si vero, ut a bono 'abstineamus. et malum aliquod faciamus, jubere videatur, tum metaphorice sunt explicanda, Et hanc normam, illustrandi gratia, profert ex evangelio d. Johannis, eap. VI, locum, quem ut praesentiam corpoream afferrent adduxerunt quidam, Nisi ederitis carnem filii hominis, et biberitis ejua sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Hic malum aliquid et inhumanum praecipi videtur; figura est ergo praecipiens passioni ejus esse communicandum et suaviter et utiliter in memoria recolendum quod pro nobis caro ejus crucifixa et vulnerata sit. August, de doctr. Christiana, lib. 111.

(taUiaram tlaroacataaa, Niccphor. CoaaUatlaopol. patriarch, ia dnsbn» sms. Mblfottamt Coltartiaac. Daaiqae a Jstaaa. **Praia** sA taaai Instate» «autre Araphaloa.

·) Dus· Uaaat la oodlea mm.

et * |

cap. XV. Kt h eodem libro clarissime dicit, quod Non revera Domini corps·'hei, quod cum illo non ent in aeternum. ˢ Hud. cap. XXXIII. Unde manifestus· fit, insignissimum huue patrem non putasse elementa eucharistica m naturale corpus^bervatoris noistriTuisse transubstantiate: omnibub etenim concessum habetur. sacrificiutn eucharisticum ad judjeii diem esse cessaturum. ; Postquam etenim lata Aierit senteqtia. et vita aut amittitur aut tenetur; ciun nullO· jam remittendi peccata sit locus^et non amplius opus fuerit spiritali gratia ne' in' lapsum 'procumbamus; sacrificandi ratio cadet prorsus. Et t cum diutips elementa eucharistica non consecrentur, naturale servatoris nostri corpus, quod exinde provenire supponitur, haud potest produci, et proinde cum illo rion érif in aeternum.

Gelasius papa sententiam nostram contra transubstantionem non minus .confirmat. Eloruit exeunto demum seculo quinto, et disertissimis ait verbis, substantiam et naturam pani· et vini permbnere post eonseirutionem. Tract, contra Nestiff. et Eutych. Dicit equidem eodem in loço elementa converti 'in rem divinam, i. e. virtute divina ease praedita, operante spiritu sancto; quam quidem mutationem lubentor agnoscimus, videlicet mysticam quandam virtutem et potentiam praetematuralem in elementa eucharistica esae derivatam, pronuntiante institutionis verba sacerdote, et invocante descensum'sancti spiritus.

Haec vero testimonia ex patribus I<afinis prolata sunt omni exceptione majora; vdm enim in primis ecclesiae temporibus vixerunt, et pietate et doctrina erant eximii, non ideo contemnenda e*t eorum authoritas, quod in occidentali ecclesia floruerunt. Seculis enim aliquot antiquiores erant dissidio inter Graecas et Latinas ecclesia·; et quod graecè non scripserint.' eorum sententiam minus fore aestimandum a dominationibus vestris non Censemus.

Ad ea. quae in responsione adhibentur ad quintum articulum, dicimus, quod aient in animum inducere non possumus sanctorum invocationem et cultum religiosum nobis licere. multo minus imagines eorum cultu relativo aut veneratione divina prosequendas esse censemus. Cum enim hoc cultus et bonoris genere prototypum venerari nequeamus, majori adhuc nobiscum laborat difficultate merum hujus representamen in honoré sacro esse habendum. Praeterea neque imaginum cultum neque etiam earum usum in primaevi· ecclesiae temjvoribus valuisse, dicere est ex s. Epiphanio. episcopo Constantiae iri Cypro, qui in epistola ad Johannein Hierosolymitanum selo fervidus hujusmodi praxin reprobat ·)· Cum ecclesiam quandam intrarem l'alestinae ruri positam, et culi nomen erat Anablatha. supra januam pensilem vidi cortinam, in qua inerat pictura servatoris nostri vel sancti hominis cujusdam (haud etenim bene memini quem pictura représentant). Attamen eum figuram h.qpinis in ecclesia viderim, praeter voluntatem s scripturarum, hanc dilacerabam, et ecclesiae procuratoribus in mandatis dedi, ut cadaver aliquod huic involverent, et sepelirent etc. Et quamvis minue recte pronunciaret hic pater, non licere picturarum usum, in ecclesiis, attamen hinc facile est colligere hoc moris non fuisse in Cypro aut Palestine, dum vixerit Epiphanius. His addamus, quod concilium Constantinopolitanum sub Constantino Cojlhonymo, qui sacrem imaginum usum damnabant, diserte dicant in libellis praecuro ab ecclesia usurpatis nullam consecrandi imagines adfuisse formulant. yuod quidum ·. ia synodo secunda Nicaeas congregati non n Baron. A. D. 7M, Goaeil. I*bba. tom. VII. Et s Auguatia·· da ehriatiaats quibusdam superstitieuo laborantibus verba faejeas. scribit re multos novidsa, qui pleturas' adorarent. August, de moribus Eccles. Cath., cap. 34. Sad ut sententiam nostram de re amplius elacidemas, libenter quidem agnoscimus imaginum usum ia' eoelesiis non sedum esse lieitum, verum etiam posse esse utilem, dum Mtj· repraesentetur historia sanetorum, eorundem aeta'in memoriam rcvoejntur. et pietatis affectus in populo excitentur. 'E» proinde, priora attulimus testimonia, non. quod imaginum usum, sed quod earum cultum minus probemus. Nam si orat, quando ipse imaginum usus damnaretur. neque unquam ab universali ecclesia primaeva admitteretur, à fortiori sequitur in primaevis istis temporibus .imagines hdiid unquam religioso cultu fuisse honestatas. /

lis itaque, de quibus diversum aliquid sentimus, hoc modo expositis, restat ut conditiones aliquas ex parte uostra proferamus, quae inter nos concordiam conciliarel) poteryint. 8i igitur modo memorata nobia fuerint concessa ; si ratum fecerint patriarchae orientales, episcopi ete., nos non teneri obstrictos invocationi sanctorum et angelorum, imaginum cultui, vel adorandae hostiae, si instrumento publico et authentico, et sigillis suis obsignato, iis placuerit proniuiciare ab hia rebus nos esse omnino liberos, liberos peregreque et domi, in suis ecclesiis •eque ac in nostris; hia concessis et stabilitis, ecclesiae paci utrinque consultum iri confidimus, et unitatis leges tandem inter noa valere (Misse.

Id vero ex d. d. patriarchis obnixe rogamus, ut in animo habentes religionem Christianam non paulatim pervenisse ad maturitatem, aed perfectam et absolutam fuisse ab apostolia et evangelist!· jam inorientibua relictam. Et proinde quanto sunt antiquiora") quae traduntur, tante fiunt praestantioi;· : atque id optimum, quod prius. Quo proprius enim accedatur ad fontem, eo puriùa hauriuntur aquae. Unde et quaecunque deflexum teneant iter ab iis qüae primitiis invaluerunt, quaecunque aut fidei aut praxl primorum secutorum contraria deprehendantur, suspecta debent haberi. Sicut igitur prae caritate. qua pollent patriarchae, nos admonent ne cedamus opinionibus male confirmatis; ita summa, qua par est. humilitate |os obsecramus, ut in bonam partem accipiant, quod illos itidem moneamus, ut sibimet ipsis bene consulentibus morem gererent. Speramus itaque d. d. patriarchas rem aequa lance trutinantvs. juxta praefinitas sententias non fore judicaturos, nec ad exempla aequioris aevi, at vero primas potius «use delecturos universali praxi et doctrina priorum quatuor aeculorum, primi praecipue, quam ut immutabile habeatis decretum aliquod solenne orientalis ecclesiae, octavo demum seculo factum ; et cui ecclesia occidentalis aequali praedita authoritate tunc temporis adversaretur. Hic summa freti fiducia rem fore utrinque-probe examinatam, atque ambos non veritatem modo exoptaturos. ,at probaturos quoque; non possumus quin expectamus unanimitatem in tantum quaesitum iri. ut discidii causis valere jussis in solidam corporis unitatem copulemur.

Denique, ne ultra quàm par est d. d. patriarchas detineamus, supplices oramus Deum misericordem et consummata imbutum sapientia, qui homines unanimes facit in domo, qui autor est pacis, atque amat concordiam, ut pro benignitate sua bene-

■) *I* ttarjiot:* VHs CoadL Mensa. 8 et tcriph·· User. 17. aped qnsm ·· ■·· ■· Ws habsetar.

'i rssciisrr rod.
·i earifurir» cod.

· volentiam erg*_nos ipsorum. perdurare Ateiat, »r-doremque aniidet, et consilia dirigat, pt-finem tandem foMic^m assequantur: ut orthodoxa orien-talia ecclesia, et cUtholicbe Britsuniarum reliquiae, solennium religionis rituum administratione' Con-jungantur. ut arctiori vinculo tiapf utram ovile sub uno pastore Jesu Christo beato Domino nostro et servatore: cui un» cum putre et spiritu caneto tribuantur omnis honor et gloria. in saecula »aecu: .lorurp. AmMn. *

/VY d. patriarcha» obnixe rogamus, ut sen(efitiam eorum ' de nostris hisçrL responsionibus *) erfponere. et quid de hac re sibi statuendum putaverint, ■robia transmittere dignarentur. Haec autem con-ciliantor a nobis erant sancitu catholicae Britannia-rum ecclesiae episcopis, cum adessent è presbyteris et clero non pauci, qui suffragio suo decreta haec nostra .comprobarunt.

Scriptum Londini A. D. 1722, vicesimo nono die' mensis muij.

Arohibaldus Scoto-Britaniiiae episcopus. (L. 8.)
Jeremiaa primus Anglo-Britanniae episcopus. (I. 8.)
Jacobus Scoto-Britanniae episcopus. (I„S.)
Thomas Anglo-Britanniae episcopus. (L. S.)
Thomas Deacon registrar:us

*) cod.

. Jd docttawatamÙd eddande. !

AWice parirenat. lùtmrw» ftrtù tnuuMin, poem unat ta AspWa *accepi, ita tt Mat:*

Col.· 536, eiusmodij Colloquio ftiturum: neque spea unionis penitùa oCcaiura*. ·

Haec eat .de aanhtiaaimo bocce negotio monocra-toria nostri sentptitia, 'quae nobia quidem videtur optima': quid iero vobia visum fuerit, oramus ut nobis quantoCiùs. sign(ficetis. Detis interea ut nostri vestrique git misericors, utrique serii: implorandus est.

^'*slete* fratres carissimi.

t Caritati vestrae
Addictissimi in X'° fratrdk

Theodosius archiepiscopus Novogardiae et archi-mandrite Alexandro Nevensi».

Theophanus arehippibeopus Plescovienais.

Gabriel archimandrite Sanctae Trinitatis, Sergij nionasterij.

Theophilactus archimaadrita Csudovensis.

Ierotheus archimandrite Novospaski.

Petrus archimandrite Simonoviensis.

Athanasius igumonus Tolski.

Anastasiu» Nausius. ·

Moscva A· 1723.
menae febr

SYNODUS DIOECESANA CALENI

1726 martii 12-3.

· Synodps dioecesana Caleni, celebrata diebus 12 et 13 mensis martii anni 1726. sub Nicolao, episcopo Caloni.

Exstant constitutiones synodales in 'opere cui titulus:

Synodus dioecesana Çaleni ab illustris», *ét re-verendis».* dom. Nicolao, abbati episcopo Caleni, celebrata, die duodecima martii in festo S. Bernardi, episcopi civitatis, A dioecesis patroni. & die decima, tertia ejusdem mensis, anno aerae vulgari^ 1726. Benedicto XIII, pontifice optimo maximo. .Rotnae. tŷpis Zinghi & Monaldi, M. DUC. XXVI. Superio-rum permissu.

In-4*. 4 f. - 132 p. — (Avignon, ville).

Pag. 41-132. habetur appendix -documentorum.

SYNODUS DIOECESANA SUESSIONENSIS

1726 aprilis 1à

Synodus dioecesana Sueaaionensis. celebrata die 10 mensis aprilis anni 1726, sub Jodepho TAnguet de Oergy, episcopo Suessionensi.

Exstant constitutiones synodale» in opere cui titulus:

Ordonnances synodales du diocèse de Boissons, publiées au synode tenu le 17 mai 1673, par monseigneur Charles de Bourlon, & au synode tenu le 27 mai 1700 par monseigneur Fabio Brûlât de Billery, imprimées de nouveau par ordre de monseigneur Jean-Joseph Languet de Gergy, puis par ordre de monseigneur François de Fits-Jsme», évêque de Soissons: Nouvelle édition fuite par ordre de monseigneur Henrj-Joseph-Çlaude de Bourdeilles, avec les avis doiuiés aux petits syno-des par monseigneur» Jean-Joseph Languet de Gergy. Charles-François le -Febvre de Laubrière. A François de Fits-James. A Soissons, cher. Ponce Courtois, imprimeur de monseigneur l'évêque: Pierre Nicolas Waroquier. associé au privilège de mondit seigneur évêque, M. D.CC. LX1X.

In-12, 370 p. — (Paris, Bibl. nat B 4<·490; Paris, Ste-Genavième).

SYNODUS DIOECESANA URBEVETANA

1726 aprilis 24.

Synodus dioecesana Urbevetana,' celebrata die 24 menais aprilis anni 1726. sub Onufrio Alisei, episcopo Urbevetano.

De hae synodo confer opus cut titulua:

I) Constitutione» synodale» editae et promul-gatae ab illustrissimo et reverendissimo Onuphrio e marchionibus Elisei, patritio Fulginate atque Urbevetano, Dei et apostoiicae sedi» gratia sanctae Urbevetanae ecclesiae episcopo et as. d. n. d. Bene-dicti papae XIII., praelato domestico et pontificii solii episcopo assistenti, barone Castrorum Goorgei, Meanae^et Villae Pugliani, ex omnibus superioribus synodis manuscript·» ae oditis in quatuor synodis dioeceoanis confirmati·, collectae; summarum ponti-ficum. sacrorum conciliorum et canonum decreti» vallatae, sacrae scripturae sanctorumque patrum testimoniis adornatae. Montofalisco. MDCCXXX. typis seminarii. Superiorum potmissu. *(Titahu II. partir:)* Teeoro o appendice sinodale, nel quale ai contengono bolle pontifisie, canoni, decreti, sum-marii, editi, formule ed iatruuioni, citate nel pre-sent· sinodo. In Montefiaaeone, .MDCCXXIX., nella stpmperia dei seminario, eon liceusa de' superiori.

Magnum in-8*, 2 part, XXX p. - 1 f. - 362 p., 420 p. -1 f. (errata) —ı (Roma, Vittorio-Emmannele).

Pag. XII: .Secunda («ynodua, ab Onuphrio e marehipnibas-BUaei, episcopo Urbevetano] eeMfrata ot uno die aboolnta. videlicet die M apriMa 1726."

(ONCILIVM PROVINCIALE FIRMANUM

1726 kprilu 28 - maii ô. . . t

Concilium provineialo Firmanum, celebratum, tribu· sessionibus, diebps 28 mensis aprilia, 1 et · 6 menai· maii anni 172<>. aub Alexandro Borgià, archiepiscopo Firmano

Entant constitutiones hujus concilii in operibu· sequentibus:

1) ('«rtieilium provinciale Firmanum, quod Alexander Borgin, archiepiscopus, métropolite et princeps Firmaqus, habuit anno a Christo ^nato MDCCXXV1., diebus XXVIII. aprilis M 14 V. maij. Firmi, MDCCXXVH, typis Dominici Antonjj Bolis 4- frat.. tvpographoruni archiepiacopaliurn. In-4'', 4 f. - 120 p. — (Roma, Propa- 8 ganda).

2) Acta et decreta sacrorum conciliorum recentiorum collectio Itacenaia, auctoribus presbyteris fl. J. e domo b. v. M. aine labe conceptae ad Iλ - eum. (Friburgi, 187V), I, 587-814.

BENEDICTUS PAPA XIII.

venerabili fratri Ai.sxaxoro. archiepiscopo Firmano.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. ‡

Quod episcopali vigilantiae sacrorum canonum ne Tridèntinae praesertim sy nodi comlhendavit auctoritas, noetri vero apostolat*· sollicitudo praecipuis voti· expetebat, fraternitas tua impigra sedulitate repraesentavit. Vix enim ad metropolitanum istam ecclesiam tuae virtuti creditam perveneras, cum statim de provinciali concilio celebrando salubriter cogitasti ao, de-divino, cultu et ecclestû,Jtica disciplina amplificanda ^sollicitus, 'una cum provinciae tuae cdepiscopis sapientissime decreta promulgasti. Eorum itaque exemplum, quod pes dilectum filium Fabritium Borgiam, fratrem tuum, ad 'nos deferri curasti, libenti laetoque animo accepimus, ac fraternitatis tuae et comprovincialium episcoporum solum prudentianique merityt laudibus prosecuti sumus; tibique persuasum esse optalbus, insignia paterni studti incrementa ad pristinam in te benevolentiam nostram,inde accessisse, flatis proinde intelligis, venerabilis frater, - quantopere cupiamus singularem tibi charitatem rebus ipsis declararo eamdemque germano tu<>, tam suis meritis quam tuis commendationibus nobis 'acceptissimo, ubi se occasio dederit, testatam facere. Hujusce autem propensae voluntatis pignus apostolicam benedictionem fraternitati tuae peramanter impertimur.

Datum Romae, apud s. Petrum, sub annule piscatoris, die XXVI. julii MDCCXXVI., (tontificatus nostri anno tertio.

C., arthiepucvpo» Emiuamr.

CONSTITTTIONES SYNODI PROVINCIALIS FIRMANAE,

Alexander Dei ct apostolicae sedia gratia sanctae Firmanae eecleaiae archiepiscopus, metropolita et princeps,

de consilio et assensu reverendissimorum d. d. coepiscoporum nostrorum, qui ad Dei gloriam et honorem in hanc provincialem synodum convenerunt, haec statuimus et sancimus.

TITULUM I.

Ds summa trinitate et fide catholica.

In nomine sanctissimae et individuae trinitatis, Patris et Fiiii ct Spiritus sancti. Amsw.

'Sanctam catholicam et apostolioam fidem, humanae salutis initium et fundamentum, quam in prima, hujus concilii sessione professi sumus iuxta articulos in constitutione fol. record. Pii IV., Romani pontificis, praescriptos, satis in superiori concilio provinciali, sub Higismundo Zannettini piae mem., archiepiscopo et principe Firmano, habito, cautjim fuit, quinam et quando profiteri teneantur. Unum ad integritatem fidei servandam addimus, quod cum Clemens XI. sanctae mem., Romanus pontifex, novissimos aliquos in ecclesia errores constitutione sua, quae incipit ('nifemtus, damnaverit, eadem constitutio uti fidei e^ disciplinae regula ab omnibus debita obedientia et exeeutione servetur.

Ne varo neglectus jaceat coelestis ille sacrorum librorum thesaurus, quem Spiritus sanctus nobis tradidit, ut inde infallibili Dei sapientia edocti sciremus, quid credere, quidque sperare, quid denique agere debeamus, ut Deo placere possimus, praesertim, quod dolenter referimus, apnd ecclesiastici ordinis viros: sancta synodus decernit, ut unusquisque sacerdos in universa nostra provincia sacrorum' bibitorum codicem vulgatae et ab ecclesia approbatae editionis apud se 'habeat, sub poenis arbitrio episcopi infligendis. Nec tantum apud se retineat, sed frequenter legat et meditatur, et unusquisque pro suo captu in sacrarum litterarum cognitione semper magis ac magia proficere conetur. Ad haec canonici theologi in cathedralibüs et collegiatis ecclesiis, ubi sunt, ad implendum officium suum, juxta «alubetvimam constitutionem nuper editam a sanctissimo patro ac domino noetro Benedicto XUI.1), quae modo publicabitur mox in calce decretorum registranda, omnino compellantur, eademque constitutio in reliquis' quoque diHgentar observetur. Hoc addentes, quod etiam in collegiatis ecclesiis qxistentibus in aliquo insigni oppido, ubi clerus numerosus sit, praebenda theologatia instituatur juxta Tridentini concilii decretum. ssm. F, cap. /, </· *refomatiofu.* Omnes vero hnjuamodi canonici theologi publice in ecclesia saetam scripturam interpretentur et, litterali in unaquaque lectione textus enarratione praemissa, duas saltem ex eadem sacra scriptura proponant semper solvantque quaestiones, historicam unam, moralem alteram, vel de nostrae fidei articulis et sacramentis, vel de catholicae ecclesia· ritibus eorumque mysteriis, vel de aliis ad sanam doctrinam at Christianam institutionem spectantibus. Tempus et horam ot numerum lectionum habendarum episcopi statuant. Popnhtm etiam vehementer hortentur, clero vero omnino mandent, ut intersit, ac praesertim dignitatibus et canonicis tam cathedralium quam coBegiatarum ecclesiarum, parochis quoque et confessoriis.

') Vovi. Rma. ia sepesi.. ps< 40U vt «ens

FraeMrea non. sol^un paroebi,' sed et capellam 'rurale·, qui diebus dominici· in sacelli· runlibus, a paroeciis dissitis, pro populi commoditate Mora faciunt,, puero· erudiant' in mysteriis' fidei, qua in re instructione edita in noviaaimo concilio Romano, quantum pro regiohi» et tempori· opportunitate licebit, utantur.

Instipor hujus oojnoilii, patre·, quorum praecipuum est cohcionandi munna, quo 'CrequentiM pm* ' •uni, ac praeaertim inter ponMfioaiium sacrorum •olemnia, tum. etiam, dum confirmationis «aeramen-'. tum ministrant, dum paroecias visitant, dum alias denique pontificale· obeunt functiones, «ernionem ad populum habeant. Parochi etiam caeterique animarum miratore· singulis Mitem dominici· festisque diebus, qui de praecepto obaerrari «olent, poet lectum in iniaea evangelium sermonem brevem habeant et facilem auditorumque capacitati' accommodatum ix ipso èvangelii textu deductum.* quô vitia quae declinare, et virtute· quas aectari oportet, populo denuqciént. Tempore quadragesimae et adventu·, ne canonici aliique choro addicti «acri· concionibus, quae in propria ectlesia habentur, intéressé negligent, subtractione quotidianarum distributionum dut punctaturis, ut vocant, tertiae partis illius diei adigentur.

TITULI'8 II.

De obnstitutio^lbus, de oonolUo provinciali.

Constitutiones editae, in concilio prime'provinciali Firmano, su)> Sigiatnundo Zannettini piae recordationis, atohiepiscepa et principe''|TFjàmaÀp,. anno MDXC, Mncta synoàus confirntat et approbat et ab iis, ad quos spectant, observari mandat, iis tantum exceptis, quae posterioribus ordinationibus adversantur.

De synodo dloeoesana.

Quod Meri canones tantopere commendant, quod concilii Tridentini auctoritas gravissimo decreto sancivit, quod sanctissimus dominus noster Benedictus XIII. exemplo suo in ecclesia Beneventana firmavit et nuper in concilio Romano decrevit, scilicet, ut episcopi semel saltem in annos sjagulos dioecesanas synodos cogant, hujus concilii patres in hac provincia restituere cupiente», anni» singulis dioecesanam synodum haberi constituunt, ad quam clerici omne», qui de jure vel consuetudine interesse dqbent, sub poenis a jure statutis conveniant, si non ad nova pro emergentibus casibus decreta 'tondenda, cum majores nostri optimis legibus has dioeceses munierint, saltem ad exigendam veterum legum observantiam, quae legum omnium optima. est. Porro archiepiscopus et episcopi omnes in prima dioecesana synodo, ' quam curent, cogere, I* quanto ocius poterunt, quidquid in hoc provincial concilio defiqitum aetuinque erit, palam omnibus geferre et intimare non omittent. Taxam quoque pro mercede officialium et notariorum extra casus in Innocentiana comprehensos in suis cancellariis observandam, sicubi ea desit aut informis sit, in eadem prima-synodo, habita locorum et causarum ratione, conficiant, vel reforment et ad primum provinciale concilium deferant approbandam, ubi, si quid ulterius addendum, minuendum vel reformandum occurret, opportune providebitur.

Io itainti· eowkudH «tlaiui· calhedrslin··, coilsgiatanus rt ceeveatealieB.

Sanctissimus dominus noster Benedictus XIII., in concilio Romano, pro summa sapientia sua, duo condidit decreta de conficiendis statutis ecclesiarum eathedralium. coljegiatarom et eoaventualium. 4 metropoliti· omnibus indicens, ut unus^hsque eorum in primo provinciali dpncilio'providas hujusmodi' ac plane 'necessarias Mnctionea publicaret eorumque exeeufioneni sedulo promoveret. No» ' itaque, quoz-par eat obaequioSic studio, pia haee'' et salutaria, beatissimi, patris monita am^dectentes praefata decreta 'universae provinciae denunciamus,.. quorum exacutionem sicut ' in hae archidioecesi \noatra Sumus, curaturi, ita etiam episcopi idem praestabunt in dioecesibus suis. Decreta autem haee sunt : '

Er *concilii Romani*

titulo II, ds coaslitutioaibu,' es/ IV et V.

Ecc/esierifa *capituli* font patriarehalium et cathedrolium, quam eoltegiatarum omnium et* cqnmatad*lium, quot quidem* eeZut.corperb *membri» compacta, eui» legibus vivere suisqus reguli» nutriri et conservari oportet, definit» praecipimus ac mandamus,* «t D *antiqua, si* yua *habent, statuta ei' capitulare» xonstifutiones depromant; et ubi non adsint, sex ihfra saltejn mentes post praetenti» concilii publicationem sub ecclesiastici interdicti poena omnino conficiant; et utfaque, antiqua scilicet et nova, per no» quoad nostrae almae urbi» ecclesiarum statuta, et reliquo suo» respective per episcopos accurate examinanda et- corrigenda deducant, atque approbanda praetentent. Episcopi igitur in ii» 'examinandi», « quid contra ju» tel Tridentini concilii decreta aut pontificia» constitutiones irrepti»*» cognoverint, super eo sedem consulant apostolicam, a qua juris remedia expectenh Consuetudines autem nonnisi rationabile» ft honestas admittant; et si quas a ratione decli- I ha»M vel contra breviarii vel missali», caerimonialis episcoporum, pontificalis vel ritualis Romani rubricas inolevisse ac proinde indebitam legis .speciem usurpasse eompercrint, eas vel corrigant vel omnino delenda decernant.*

Hi» praebebitis, praecipuae episcoporum partes erant, *ut tali methodo statuta ipsa et constitutione» condantur, quatenus, qua» ipsarum sint ecclesiarum et capitulorum origines, fundationes, insignia, jura, consuetudine», redditus, onera et munera, suis sub capitibus distinctis exprimantur; nihilque* ia *eis sit, quod a juri» dispositione et congregationum decreti» usuque recepto et approbato exorbitet, sed «lio apposite statuantur, quae pro opportunitate et necessitate temporum, rerum et locorum ad divini eplius augmentum, -sanctiori» disciplinae observantiam et ecclesiarum utilitatem statuendajudicaverint. Hac interim deeretum una cum praecedenti, ut ceterarum ecflenOrum capitulis it collegiis consulamus, ad metropoldanos omne» extra hanc synodum extendimus. q*i primo in eorum concilio provided; ipsas et plane necessarias praefatis super condendis statutis sanc- tiones publicare meminerint et exeeutionem sedulo promovere.*

TITULUS III.

De reeoriptis,

I't episcopali dignitati dabitus honor deferatur, statuit sancta synodus, ne litterae, decreta, citationes vel inhibitiones/ quae partibus instantibus' metropoliticae curiae judices ad episcopos suffraganeos eorumque curias dirigent, a litigatoribus vel aliis eorum nomine Meratissimis ipsis episcoporum perspnis intimentur,, sub poena nuititatis actus aliisque arbitrariis; imo neo eorum vicarii· generalibus: sed vel exhibeantur in actis curiae episcopalis dimisM copia, vel intimentur immediate curiae promotori fiscali mu cancellario, quae exhibitio .vel intimatio eamdem vim habeat, ac si episcopis: ipsis mu eorum vicariis generalibus intimata fuissent.

Inhibitione· veni, in curia metropolits^a vigore appellationum non expediantur aine inbertione «entontine dêflnitivae vel habentia vini definitivae, aut inferentia gravambn, qpod per' definitiva^, reparari non poaait, aub poena auapenaionia «b^officio contra, notario» et procuratores infligenda.

TITULU8 IV

Do pfBoto judici· ordinarii.

De cathedratico.

Cathedraticum a clerici· in signum subjectionis epiaeopi· debitum et in jure communi ita privilegiatum, ut neque a^ episcopi· in 'totum remitti, nec a quoquam vyleat quocumque titulo vel immemorabili consuetudine praescribi. ab eceleaiia omnibus (non tamen regularium) et a bénéficiât!» •abjecti· ad rationem duorum «olidorum, servata jamen moderatione in concilie Romano praescripta, exigatur.

De quarta funerali paroohla a rogularibua débita.

Restituit nuper sanctissimus dominus noster pro •umma aequitate sua parochi· omnibus per universam Italiam èt Insulas adjacente· conatitutia quartern funeralem, ex «acria canonibua et prisca ecclesiae disciplina a regularibus debitam, edita desuper constitutione, quant «ancta synodus modo publicari et decreti· hujus concilii apponi jubet; ut, quidquid in ea sancitum est, abaque mora in universa provincia execution! mandetur. Ita ergo restituta parochi» quarta funerali, outnent et quamoumque consuetudinem tribuendi parochi» de funeralibus distributionibus portionem duplicem aut majorem' ea. quae eaeteri» tribui solet, abrogat, parochis inhibens, ne quid ulterius accipiant sub poena arbitrio ordinarii infligenda.

Da pauperum advocatis et proourqtortbus.

Quoniam ver" paternam pauperum curam gerere debemus, ubi procuratores vel advocati pauperum in curiis ecclesiasticis constituti non sunt, constituantur; et quatenus opus sit. praeter exemptiones et praerogativas, iisdem de jure vel consuetudine indultus, etiam aliquod stipendium arbitrio episcopi ex proventibus locorum pioruin assignetur.

TITULUS V

Do farila at fbstorum diarum observantia.

Quod olim d. Silvester papa sapientissime in ecclesia constituit, ut, sabbathi ac dominici diei nomine retento, 'reliqui hebdomadae dies, abjectis profanis vocibus Lunae, Martis, Mercurii, Jovis et Veneris, feriarum nomine distinguerentur, sancta synodus in omnibu» cürii» ecclesiasticis hujus provinciae diligenter inposterum servari mandat.

Iis vero, quae in 'prima provinciali synodo, cap. 7, de festis diebus observandis provide stgtuta sunt, addit, ut, quando tempore messis aut vindemiae. vel alia urgente necessitate, servile opus, aqdito prius sacro, aggredi ab ordinariis locorum permittitur, moneantur fideles, ut ex eo, quod ipsis dio dominico vel festo'utilitatis obvenerit, circumpositis ecclesiis et Dei pauperibus aliquam tribuant portionem, veluti in alterius praetermissi cultus compensationem.

Praeterea vicarios foraneos monet, ne occasione festorum, quae magna ; populi frequentia eelebrkri solent, profanas aut amatorias cantilenas fieri permittant, quas aliquibus in locis, publice conductis etiadn citharoedi·^ juniore·, homines ad^aniasias tui habere, unet* synodus 'dolenter intellexit, Profana· quoque et ludicra· myaterioram nostrae, fidei seu «anctorum martyrum repraeaeutatioa·· omnino prohibet. Et ad ip· tollendo· abusu» poena·, quas episcopi itatuent, vicarii foranei proponant et exigant.

TÏTULU8 VI.

De fide inatrumaatorum.

Constitutio edita motu proprio a 'Sixto V. fel. rec., pont, max., de conficiendis bonorum eeelesiastioorunr inventariis, nuper in eoncilio Romano innovata, excitat sanctam synodum, ut huie tam necesario operi tandem aliquando manum apponat. Itaque non solum métropolite et singuli episcopi quorumcuroque bonorum immobilium, censuum, canonum, livellorum. proventuum, annuorum, jurium, jurisdictionum ac privilegiorum et scripturarum, quae eia annotatione digna videbuntur, ad ecclesias «uas spectantium, inventaria diligenter conficere curabunt, et qui deinde in ecclesiarum regimine succedent, infra annum a die habitae possessionis idem praestare non omittent; sed et capitula metropolitanae, cathedralium vel collegiatarum ecclesiarum ac omnes et singuli abbates, praepositi, priores, vicarii, guardiani. abbatiaaae, prjorissao et cqjuscumque ecclesiae vel pii loci saecularevel regulare· et alii quocumque titulo et nomine praefecti utriuaque sexu·, caeteraeque personae ecclesiasticae, quascumque dignitates, personatus, administrationes vel officia aut beneficia ecclesiastica, cqni cura et sine cura, saecularia in quibusvis ecclesiis, sen ipsa» parochiale· aut alias ecclesia» in titulum vel commendant aut alia» quomodiilibet obtinentes, praeceptore· quoque et alii, qui beneficia quarumcumque militiarum obtinent, etiamsi exempti et sanctae sedi apostolicae immédiate subjecti existant, denique omne· et quicumque administratores, rectores, custodes, officiale·, operarii et quocumque nomine nuncupati superiores quorumcumque hospitalium, sodalitatum, confraternitatum. seminariorum, montium pietatis, collegiorum. studiobum generalium, fabricarum ecclesiarum et piorum vel religiosorum locorum, etiam quae per laicos seu clericos conjunctim vel divisius regi aut gubernari solent, in Firmana nostra provincia constituti, infra annum ab hujus concilii promulgatione, metropolitae respective et episcou>rum arbitrio nonnisi ex rationabili causa moderate prorogandum, idem inventarium bonorum omnium ad sua» ecclesias, monasteria, conventu», collegia aut alia pia loca, quocumque nomine nuncupentur, apertantium, et quidem intelligibili ac nitido charactere, sicut etiam adhibita charta competentis formae et materiae, et servato margine ex omni (>artc, conficiant: perfectumque episcopo exhibeant approbandum, qui. ai ita ei videbitur, congruam methodum ejusdem inventarii conficiendi pro dioecesis «use ratione proponat, poenis quoque et censuris cogat eos, qui négligente· fuerint, aliisque opportunis juris et facti remedtts sibi bene visis. Duo vero ejusdem inventarii exemplaria, unum in archivo episcopali, alterum in archivo ecclesiae asservetur. Quodai in ea ecclesia haberi non possit, rector aut heneficiatus in alio viciniori» paroeciae cum sua cautela deponat. Quoties autem, deficientibus rectoribus. qui ad vitam beneficia vel administrations· obtinebant, alii eorum loco succedent, hi quoque teneantur inveh(arium conficere vel confectum a praedecessore innovare. In illi» vero ecclesiis, monasteriis, collegiis vel ahia piis loci».

quae administratores perpetuo» non habent, «ed 'A temporario», idem fiat singnlia decennii*. Ubi vero locorum piorum adminutrationes a pluribus in annyn fiunt, omnea pro viribus ad hujusmodi -onus conficiendi inventaria teneantur; «in minu·, poena» pro modo cnlpae et temporia ratione daturi.

Porro ut horum inventariorum tuta cuatodij habeatur, sicut arehiepiacopus in archiepiscopio. ita et singuli episcopi in episcopiis suis vel alio, quo possunt, tutiori simul et commodiori loco qrchivum ^erigent, in quo nedum unum praedicti inventqrii ■eu descriptionis bonorum propriae mensae exemplar (alio in archivo metropolitanae seu cathedralie ecclesiae respective rqposito), sed et alias majoris momenti scripturas et inventaria omnium aliarum ecclesiarum et locorum piorum recondi curabunt. Ejusdem autem archivi sicut etiam eancellariae inventarium confici et singulis annis renovari ac penes se retinere satagent, provideantque, cum ex B hae vita migrandum est, illud sigillo obsignatum sacerdoti a confessionibus tradere, ut praelato digniori» conventus suae civitatis tute ac fideliter custodiendum consignet, qui successori antistiti illud qjXusum it integrum ı repraesentet, quod et. ipsimet ecclesiarum praesules per se implere non omittant, si quando longius a'dioecesi necesae habuerint peregre proficisci. -Tandem decedente archiepiscopu vel episcopo, capitulum, in ordinaria jurisdictione auccedetlk, -una cum vicario generali defuncti antistiti» quamprimum, et si fieri poterit, etiam antequam ad vicarii capitularis electionem procedat, archivum archiépiscopale vel episcopale et eancellariam visitet, novumque inventarium conficiat et cum eo conferat, quod episcopus reliquit.

Quicumque tandem processus, scripturas et documenta existentia in hujusmodi archivo aut caneellaria corruperit, subtraxerit, combusserit, suppresserit. seu similia fieri mandaverit, aut auxilium, consilium vel favorem praestiterit·: dignitate, beneficio et officia, si quod habet in curia ecclesiastica, notarii, scribae, procuratoris vel advocati omnino privetur, et inhabilis habeatur eo ipso ad futura obtinenda. Quodsi laieus fuerit, gravibus poenis pecuniariis vel corporis, afflictivis, etiam damnationi» ad triremes, pro modo culpae coerceatur, et praeter has extqrni fori poenas, nemo sacerdotum audeat illum abaolverq absque speciali episcopi licentia (quae in generali casuum reservatorum concessione comprehensa non intelligatur) et facta prius eo modo, quo fieri poterit, reintegrations.

Quo vero ad archiva aliarum ecoleteiarum,' ubi desunt, instituantur, praesertim in metropolitans, cathedralibus, collegiatis, coirvejitualibus et paroehialibus ecclesiis cum indice seu catalogo otimium p scripturarum, quae in quolibet archivo recondentur.

Denique, quoniam sancta synodus animadvertit, frequenter accidere, quod provisi de beneficii» ecclesiastici» per littera» apostolica». praesertim in fonna gratiosa, adeptae possessionis instrumenta cum litterarum apostolicarum insertionibus sd euriam archiepiscopalem aeu episcopalem respective non deferant. Unde fit, quod nec certo sciri possit,, quinam dioecesi» beneficia possideant, statuit et mandat, quod..provi»i do beneficiis ecclesiastici· apostolic» auctoritate, saltem intra qdindeeim dies, postquam possessionem consecuti fuerint, adeptae possessioni» instrumenta cum insertione litterarum apostolicarum ordinarii· debeant exhibere, sub poena sequestri super fructibus beneficii apponendi: notarii vero, qui hujuamodi instrumenta conficient, debeant proviso», si exteri »int, de hujusmodi obligatione specifice monere

'TITULUS VII.

De jurejurando.' X-

AO servandam religionem juramenti,. quod non nine manifesto perjurii periculo iltia, qui. de onmine accusantur, dum examini subjiciuntur, defertur, ut veritatem patefaciant ad ea, de quibus interrogantttft, praxim, quae in curiis tam ecclesiastici» quam saecularibus inolevit, deferendi reis hujusmodi juramentum sancta' synodus ompino ·'tollit et abolet, dura tamen rei uti principales constituuntur; atque ita ab omnibus et quibiiscumque judicibus et notariis in hac provincia servari mandat, alias examen seu constitutuml et acta omnia nulla sint eo ipso, et omni careant contra reos effectu. Liceat tamen juramentum hujusmodi reis deferre, dum non uti principale», sed uti testes quoad alios interrogantur.

TITULUS Vili.

D» celebratione missarum *et* divini» officiis.

Decretum editum n Clemente XI. fel. record., Romano pontifice et a sanctissimo 'domino nostro nuper declaratum de oratoriis privatis 1) et altari portatili sancta synodus publicari mandat una eum praediqta declaratione; decernit quoque, ut his decretis apponatur et ubique servetur, praesertim a regularibus, adversus quos epiaeopi tamquam ■edis apostnlicae delegati, quatenus opus, procedent.

De anniversario arohlepispopi et episcoporum.

Decet nos praedecessorum nostrorum, quorum memoria in benedictione est, rationem habere. Itaque non solum in metropolitans et cathedralibu» pro defunctis archiepiscopi» »eu episcopis, ut hactenus servatum fuit, juxta primi provincisifis concilii decreta, sed et in collegiatis aliisque conventualibus sen receptitiis ecclesiis, 'juxta concilii Romani sanctionem, solenine anniversarium prims die post commemorationem omnium fidelium defunctorum distinctum ab illo. <(Uod pro canonicis seu aliis haberi solet, agatur; ac praeterea in iisdem ecclesiis aliud celebretur, recurrente anniversario die obitus seu depositionis archiepiscopi vel episcopi postremo defuncti. Et nos quidem in inetrbpolitana nostra hujusmodi officium praestabimus piae memoriae archiepiscopi Balthasaris. s. R. e. presbyteri cardinalis Cincii, qui vigesima ■exta maji anno MDCCIX., dum ecclesiam hanc summa vigilantia ac sapientia administraret, obdormivit in Domino.

I't poBCifleAlibaii offidin Mk'enlot*** et ‹ leriei qiud«» interunt.

Veterèm eanonem Zephyrini papae, quo cautum fuitx ut rem divinam facienti epiacopo aacerdoten omnes adstarent, sancta synodus innovans statuit.' ut, quotiescumque contigerit in civitatibus vel oppidi» dioecesis divina officia pontificaliter celebrari, sacerdotes omnes et clerici, praesertim bénéficiât! (inter quos, qui generis nobilitate clarescunt, deeet esse promptiores) in civitate vel in oppido degentes, omnino debeant intéresse. Et si dies solemnior ■it et »|>ecialis necessitas urgeat, etiam Capitula ecclesiarum collegiatarum in metropolitanaiu seu catbedralem ecclesiam, ubi pontificalia aguntur,, conveniant, et omnea vocem sui pastoris audiant. Hi forte quis, canonica praepeditione aut alia ratione detentus, intéressé non poterit, excusationi» suae causam prius episcopo proponat; sin minus, dabit ejus arbitrio contumaciae poenas.

'! Cose. Rom., tit. XV, c. X (MaasN okti, llHOg). xxxrv i"7<l

7 Ad consulendum paupertati ecplesiarum et locorum piorum, quae multis missarum oneribus supra 'vires' gravantur, metropolitans, 'nomine omnium episcoporum comprovincialium u sanctissimo patre ac domino nostro Benedicto XIII. impetrare euret facultatem reducendi praedicta onera, ad rationem sexaginta scutorum monetae Romanae pro qtialibet missa quotidiana, prout idem sanctissimus d. n. omnibus et singulis episcopis in concilio Romano congregatis induisit atque etiam specialiter eidem m^tropolitano concessit pro archidioecesi Firmana.

in manualibus vero missarum eleemosynis mos uniuscujusque loci religioso «ervenir, ita ut nec plus ad tollendam oinnum avaritiae suspicionem exigatur, nec minus ad evitandam omnem licitatiouis speciem a quolibet recipiatur. Qua in re serio moneantur superiores, regularium, ut hi etiam cum reliquo clero convenire velint*

De Merta oollationibua.

Institutas in provincia nostra cleri congregationes pro disceptatione rerum moralium saepius quam hactenus frequentari, «ancta synodus ettpit*. et si non liceat singulis hebdomadibus, singulis saltem quindeni» diebus omnino fiant, in quibus alternarim de rebus muralibus et de sacri» ritibus, addita eorum praxi, disceptetur. Semper veru oratione mentali hujusmodi congressus concludantur ea methodo, quam unusquisque episcopus in dioecesi sua aptiorem judicabit et utiliorem.

TITΓIA'H IX.

D· vita at honeatato olertoorun*.

Quamvis, Deo sint laudes, in provincia noetra clerici omne» in sacris ordinibus constituti vel ecclesiastica beneficia obtinentes a laicali habitu abstineant, nihilominus pro cautione magia futurorum quam emendatione praesentium constitutionem editam a sanctissimo domino nostro contra clerico» beneficiates in habitu laicali incedente» D sancta synudus publicari et in calce horum decretorum registrar! mandat.

Insuper usum vestium nigri colori» ! olim in provincia receptum approbans, alios quoscunique colores in vestibus exterioribus clericis omnibus interdicit. Nemo praeterea audeat divinis officii» in choro intéresse, missa» celebrare aut sacramenta publice ministrare, nisi indutus sit sanctae religionis habitu et veste talari, eaque ex omni parte decenter clausa, sub poena suspensionis. Tonsuram vero et coronam ordini congruentem eleriri gestent omni tempore et in omni loco.

Ad haec, quoniam arma clericorum sunt lacrimae et preces, aliorum armorum usum sciant sibi D esse interdictum et quaacumque praesertim elamorosa» venationes.

Praeterea ab alearum et taxillorum. lusibus aliisque hujusmodi, qui clericalem vitam plurimum dehonestant, clerici abstineant, praesertim in tabernis 'aut apothecis aut etiam in . praetoriis vel aliis locis publicis, in quibus si quis ecclesiastici ordinis vir ludere audebit, pecuniaria puena et aliis arbitrio episcopi gravioribus, etiam suspensionis, mulctetur. Insuper et tempus inutiliter terere, ut ludentes spectent, 'aut publicis spectaculis intenrint, gravitati morum adversari cognoscant.

Verum et cohabitationem mulierum (iis. quae primo vel secundo consanguinitatis vel affinitatis A gradu conjunctae, sum. dumtaxat excepti·) et nimiam earum consuetudinem* vel familiaritatem clerici umniqo devitent, Nec quisquam audeat aliam mulierem vel ancillam penea. se retinere, nisi forte aetate *#1* moribus extra omnem sutpicivnem illi* «ait et..ordinarii sui accedat licentia, sub poena pecuniaria' èt. coDtumacid crescente, suspensionis ab officio et 'beneficio aut etiam carperis vel alia graviori arbitrio episcopi. Presbyteros tamen sancta synodus hortatur ac praesertim parochos, ut domi suae vel alium presbyterum aut saltem clericum habeant, et a viris potius quam a foeminis sibi ministrari permittant.

Denique choreis intéressé, aut foemina» ad choreas* associare, aut domi suae opportunitatem dare, ut choreae sive publice sive privarim habeantur, clericis omnibus interdicit, sub poena pecuniaria aut etiam graviori arbitrio episcopi, m voro B contingat, clericos cum foeminis saltare aut larvatos incedere, inhabiles habeantur ad sitiore» ordine». Presbyteri vero si, quod absit, larvati incedere aut cum bteminis saltare audebunt, poenam suspensionis a, divini» episcopo reservatam eo ipso incurrant: salva tamen episcopi» facultate in diowesana synodo aliam poenam loco suspensioni», »i forte efficacior videatur, statuere, ('aetorum omne» ecclesiastici ordinis viri animo frequenter recidant en magni Gregorii papae verha: *Nullum majun praejudicium quam α eacerdotibue tolerat Iteue, quando eoe, quoe ad aliorum correctionem patuit, dare de m exempla pravitati» crmit; quando ipei peccatnunt qui eompeeetre peccata debuimue* *)·

Postremo sacerdotes omnes sanctu synodus monet. ut memores dignitatis suae, laieorum obsequio non se addicant nisi in iis, quae ad pietatem spectant, et tunc quidem negotiis saecularibus non se implicent, nec vilia audeant tractare. Qua in re nobile» quoque monet, ut, quoties contigerit, vel pro rhristiana filiorum suorum disciplina, vel pro alia pietatis causa sacerdotes apud se habere et sumptibus suis alere, nihil illis imponant, quod sacerdotali dignitati, quam semper summopere revereri debent, posait ease indecorum: quae ratio etiam erga clericos habeatur, praesertim in »acri» ordinibus constitutos.

TITΓM S X

De olertota non residentibus.

Ne saluberrima ». concilii Tridentini decreta de residentia, *test. b, de reform , cap. I, et eeee. de reform., rap. etiam primo,* unquam memoria excedant, sancta synodus mandat ea palam retegi et omnibus intimari.

Quoniam vero parochorum absentia a paroeciis D suis carere non solet periculis animarum, nemo eorum ultra biduum (quod nec frequenter fiat) audeat abesse absque ordinarii licentia, in scriptis et gratis concedenda; idoneo tamen oeconomo relicto, ab eodem ordinario approbando, sub poena amiMioni» fructuum pro rata temporis aliisque gravioribus pro modo culpae.

TITULI 8 XI

De t—tamaatia.

Plurimum nobis displicuit, in hac provincia exiguam adeo apud nonnullos curam esse adimplendi decedentium voluntatem, ut quandoque testamenta ac supremae tabulae ad multo» annua post testaturi» obitum occlusa maneant, prout adhuc manent, nemine petente, ut aperiantur. Quod

■SM MU «ÎM» mb Mm qUMB rojpubbe·· Mxinm A mt. praoamtim cum ex hqjuamodl/fruude pia iagnta M constituta «uffriwia ignoroutar at nogtigaatur. Praptorea «aucta ayaodaa ad oocurreadun hqjnamodi mai··' daterait, at uotariao aat quioiunque •Baa. et^aa fidoi deftuntaa elaaaum foatametitum commiait statin poet obitum teatatoria, cadaver·adime praaaohto, at aatequam a mortuaria demo rifcratur. si flari poterit, aat saltan quamprimum licebit, teetameatsun, adhibiti· testibua, ae servati· de jare aarvaadia, aperiat et publicet, etiamsi consanguinei testatoris id minime octant, sine praejudicio tamen, exigendi merce/em, a quibus et jiroiit de jure; et si quid in pios usus legatum relictumque eat. ad notitiam episcopi infra quindecim dies a testatoris obitu deducat; aique idem praestet (si quid fiat ad pias causas dispositione aliqua inter viros, de qua ipse rogatus sit) infra idem tempus a die celebrati actus vel instrumenti; qua do re episcopi in propria dioeceai edictum puhlirvnts pnipimiU contra contumace· poena, etiam excommunicationis majoris latae sententiae sibi reservatae. Parochi quoque infra idem tempus de piir legatis, quae coram ipsis a parochianis fiunt, episcopum reddant certiorem: testamenta quoque, si fiant, exhibeant, ut. servata juris forma, revelentur: et hoc quidem, u> episcopi piarum voluntatum texecutionem. quae ipsis maxime incumbit, valeant curare ?

t i t u l u s xii

De statu monachorum at eremitarum ao monialium.'

Arduum plane et periculis plenum eremitarum propositum paternae nostrae sollicitudinis merito excitat officium; pmesertim cum eremus, a summis viris olim··culta, quorum opera ac studio solitudo •xultabat et florebat quasi lilium, neglecta modo c teT jaceat.ac moerens, ita ut, si quis nova cum veteri- y bus conferat, fateri debeat, obscuratum esse aurum, mutatum colorem optimum. Itaque sanctae synodo primum praecavendum esse videtur, quod olim magnus Ule monachorum pater ac magister Benedictus animadvertit, ne quis scilicet conversionis fervore novitio, sed monasterii probatione diuturna fraterna ex acie ad singulare certamen adversus djabolum descendat. Et sane, quantum fieri poterit, antequam quis ad eremum dimittatur, in aliquo severioris disciplinae monasterio probetur informeturque; deinde illis, qui litterarum gnari sunt, aaceticorum librorum lectio summopere commandetur: ac praesertim, ut collationes patrum ac vitas et verba seniorum assidue legant: inde enim, unde hqjus caelesti· vitae genus initium duxit, capient exempla vivendi et praecepta vitandi callidi hostis insidias. Poatremd vagula» a sanctis- p * simo domino nostro in Romano concilio editae mysterii· abeohstis, sacra· altarium mensae corio anachoretis hqjus provinciae obeervsadaa proponit, nec desinent episcopi illoa quotannis congruo tempore ad civitatem evocare, ut peculiari scrutinio de ecclesiis at eremis, ubi fuerint divino, servitio deputati, de eleemosynis insuper et illarum usu, ac de actibus suis et institutae vitae profectu reddant' rationem.

Caeterum sancta synodus, quantum in Domino potest, monialium curam episcopis commendat, ut illae et vota sua Domino reddant, et clausurae leges diligenter observent, et rerum omnium communionem, quae nihil habet, et cui nihil 'deeat, ' quantum fieri poterit, amplectantur. Curant quoque, ut puellae, quae in asceterii· degunt, pia

TITULUS XIO.

De ooMMaattoaw eeaisatee vet altaria at oultu.

•8oiemMa eodesiarum at altariam dedicationes, quae rarae admodum oBm erant, aaoctisatmus dominus aoetar- Benedictus XIII, exemplo et auctoritate sua(in concilio Romano restituit. Et nos quidem, qui in priori «ostra Nucerina ecclesia cathédrale templum et insignem eollegiatam 8. Petri Sentini et plure· parochial·· ecclesias et altaria consecravimus, ubi' primum ad hanc metropoliticam sedem evecti sulnns, animadvertentes, multas etiam praecipuas ecclesias et majora earum altaria in hac archidioecesi Firmana nondum fuisse solemniter dedicata, instructionem ad parochos edidimus, ut ea pararent, quae ad hujusmodi dedicationem requiruntur. Aggressi opus jam sumus in visitationis decursu; nec . desinemus rem urgere, quod But coepiscopi nostri etiam faciant, sancta synodus illos vehementer hortatur. Non enim decet, cathédrales. collegiatus aut paroehialea ecclesias consecratione cayre, nee altari portatili etiam in majoribus basilicis passim uti. Quapropter cum in hac metropolitana ecclesia aram maximam, quam .olim Boajoannes, episcopus et princeps Firmanus,' anno Domini MCCCLI. dedicavit, postquam anno MCCCLVIII. eversa fuit, restitutam quidem, sed nondum perfectam et consecratam deprehenderimus, illam perfici curavimus, et hoc mane, quinta scilicet majt. dominica secunda post pascha, praesentibus et sacram cohonestantibus functionem .'sanctissimis coepiscopi» nostris aliisque omnibus in praesenti'provinciali concilio congregatis, solemniter dedicavimus ad honorem Dei et nomen ▷. Mariae virginis, et in eo reliquias sanctorum martyrum Alexandri, hujus ecclesiae episcopi, et Sabini, pari- episcopi, inclusimus, eum indulgentiis solitis et consuetis.

Quoniam vero locis Deo dicatis religiosus cultus debetur, caveant ecclesiarum rectores et sacristae, ne quid indecens aut inordinatum in ecclesia fiat: canes et alia animalia omnino arceantur. Sacris altaribus, quibus Christus significatur, nemo audeat pileos aut profanum quid superimponere, nec iis adhaerere vel accumbere; ac propterea, ubi' licet, altaria cancellis muniantur; nec ita passim et adeo multiplicia in ecclesiis erigantur, ut divinus cultus confundatur potius quam augeatur, praesertim si inter se vicina vel ex adverso sint, ita ut sacerdos rem sacram faciens in uno impediat alterum, aut populus ibi sacrificio assistens terga vertat alteri sacrificanti. Quod si alicubi ita inordinate altaris jam erecta suA, sublatis sanctorum reliquiis, arae destruantur, manasmt tamen ieones et quae circa «eut nd ornatum eeclesiae. Divinis vero aut tela colorata contegantur, m pulvere aat sordibus squaleant. Nitor denique et mnndiciea ia iis, quae ad sacrificium spectant, et in sacri· vestibus et in omni templi parte diligentissime curetur. Qua in re maxime delendum eet, quod ditior·· cleriei aut monachi a pauperioribus se vinci permittant

Ad haec parochi omne· interdum populo proponant atque explicent cap. XI. epistolae primae ad Corinthio·, ubi beatus apostolos Paulus viris prohibet, ne audeant orare velato capite, et mulieribus, non velato, atque lude deducant aequo turpe ease videre abquaado viro· in ecclesia tecto •apite et muli···· non tueto, anaqne hortantur, ut

apostolus, propter Angoioa, seüieot m Angeli, quorum oustodtae oomarisMo Mat, eerum impudeetta eflMaatar, et ne viri, qui eMKbem valet Aaguli vitam «aceat ia tanin, aaraa aspeeta MaadaRaMtar. 8i qeao tara matter Ms apaataüeia moaitis obtemperare OMtempoerit, participatio aaeraanatorum, capito non velato, ai omnino deaegetar.

TITULUS XIV.

De raUqeUa at veaaratloaa mantorum ao de morte imagialbaa.

Quamvis catholica ecclesia, praesertim in oecumenico Tridentino concilio !), vatia diserte tradiderit doctrinam de invocatione et veneratione et reliquiis sanctorum ac sacris imaginibus, nihilominus graveadeo in hao re passim videmus excessus, ut, niai modus imponatur, pusillorum scandala et haereticorum vitari non possint blasphemiae. qui nihil frequentius, lieet perperam, catholicis objiciunt, quam cultum uni Deo debitum defunctis cum sanctitatis opinione viris eorumque reliquiis, imaginibus quoque et sculptilibua et operibus manuum hominum a nobis exhiberi. Et hanc quidem rem Tridentini concilii patres tanti fecerunt, ut episcopos omnes non solum gravissimo decreto monuerint de tollendis abusibus, sed etiam in difficilioribus casibus metropolitan· et comprovincialium episcoporum in provinciali concilio sententiam expectore voluerint.

Itaque episcopi, parochi caeterique docendi munus et curam habentes doceant populum sibi commissum, unum a nobis Deum ejusque lilium dominum nostrum Jesum Christum, qui solus redemptor et salvator noster est. adorari, sanctos vero tamquam cum Christo regnantes venerari: in Deo tantum fiduciam obtinendae gratiae ponendam esse per merita Jesu Christi filii ejus, qui unicus mediator' est inter Deum et homines, non autem in ulla creatura: sanctos tanien utiliter a nobis 'invocari, non, ut aliquid nobis propria virtute, largiamur, sed ut pro nobis a Deo petant, pro nobis orent et precibus suis apud Deum nobis suffragentur; nullam etiam imaginibus inesse virtutem. sed cultum, quem his adhibemus zad prototypa referri, ita ut per imagines, quaa osculamur, ot coram quibus caput aperimus et procumbimus, Christum adoremus, et sanctos, quorum illae similitudinem gerunt, veneremur. Si quando autem divinae trinitatis mysterium aut divinam aliquam personam coloribus repraesentari contigerit, ut indoctae plebis desiderio satisfiat, quod tamen sobrie nimis faciendum est, moneatur populus, non propterea divinitatem figurari, quasi corporeis oculis conspici vel coloribus aut figuris exprimi possit: , atque idem servetur, cum contigerit, spirituales substantias, scilicet angelos et animas a corpore separatas, effingi.

Praeterea pictorum et sculptorum licentia fraenetur. qua quidlibet etiam in sacris audentes, angelos (quorum ordo sanctis excelsior in coelis est) pingunt aut fingunt circa sanctorum reliquias aut imagines famulari, qui honor [»ost Deum uni tantum deiparae virgini, angfilorum reginaej^defereudns est. Insuper cum domum Dei. deceat sanctitudo. lascivia omnis et procax venustas in angelorum et sanctorum imaginibus vitetur, nec illae corporis partes, quas verecundus pudor tegere consuevit, nudatae unquam appareant, the ludicrum quid aut profanum aut gentium superstitionem sapiens in ecclesia uUibi inveniatur.

Quoniam vero saerifieii eUatie nai Deo, rerum nmefam erectori, debetur, oenaine caveatur, m indocta plebe credat, creaturae utti a nobss «Csrri. OMWN KMMte MOIμ lμ WM Dee a nobis dicari, host ^d nomen M memoriam aut deiparae virginis vel angelorum aut sanctorum: cpm voro foeti mactorum dim aguntur, eoa alia ratione fieri, aiai ut Deo gratiae agamus, a quo sancti et gratiae dona, quibas meruerunt, et justitiae coronam, quam acceperunt, consecuti sunt; memorias autem sanctorum ideo coli, ut ad pietatis stadium eorum erudiamur exemplis, et precibus juvemur apud Deum. jtoper arae vero, praeoertim cum missae celebrantur, in medio et digniori loco, ad avertendum omne idololatriae periculum aut suspicionem, imago Domini nostri ■lesu Christi cruci affixi, cujus passionis memoriam sacrificio. recolimus, dumtaxat collocetur. Cum autem sanctissima eucharistia populo adoranda exponitur, non solum procul sint omnes sanctorum imagines aut statuae, aed etiam illae. <(uae ad parietem supra vel prope altare habentur, contegantur.

TITULUS XV.

. De baptismo et oonArmatlone.

Parochi baptismatis fontis benedictionem non solum sabbatho ante sacratissimum pascha. sed et altero sabbatho ante pentecosten juxta sacros canones et Romanum rituale non intermittant; baptizandorum quoque catecbesim ad ecclesiae januam, hia cum petrinis extra existentibus. peragant, prout ηοηΛόηβ mysterio ah eccleaia est institutum

Confirmationis sacramentum quotannis in civitatibus, et nisi grave obstet impedimentum, in featia pentecostes, per dioeceses vero tempore saltem visitationis episcopi solemniter conferant, semper tamen, quantum fieri poterit, de mane in eccleaia, et jejuni jejunis, maribus a foeminia seorsim dispositis, et adultis sacnimeutali prius confessiiine mundatis.

TITULUS XVI

De scoisstis aedlfloaadia vel reparandis.

Quamvis in hac provincia frequentes adeo ecclesiae sint, ut earum numerus non facile videatur augendus, si quando tamen novae ecclesiae aedificandae aut veteris reparandae aut novi altaris erigendi licentia petatur, curent prius episcopi, exhiberi sibi novi operis ideam, ne quid incipiatur, quod inordinatum deinde et cultui divino minus aptum aut a veteri et probata ecclesiae disciplina alienum deprehendatur: pnus etiam de dote sufficienti constituta in actis curiae episcopalis doceatur. Insuper caveant, ne quis stemma aut titulum in digniori eccleaiae parte aut, quod deformius foret, in ipsa altarium summitate, ubi crux figenda est, vana quadam ad 'posteros jactantia apponere praesumat. Imo ubi haec apposita in summitate altarium inveniuntur, inde tollantur, et crux eorum loco ponatur; ipsa vero stemmata ad basim columnarum. quae aram oruant. aut- alio aption loco arbitrio episcopi ad servandam gratam erga fundatores memoriam transferantur.

Quoniam vero sanctissimus dominus noster saluberrima constitutionel), quae incipit Λβ· *et* sasasrv-*eort* Doaunns, conservationi et reparationi fabricae ecclesiarum metropolitanarum et cathedralium et çollegiatarum consuluit, attributa his medietate fructuum primo anno percipiendorum ex benefietis, qaae ab episcopis aliisqne inferioribus conferuntur.

■) fissa»

·) risae. Rose Ia sppmd. frteirfn dt, l. t*)

eaado* eonatitatioeom pabiiaeri et in hqjus eencilii actis registrar! e< ad pruxim dadul, asaeta syaodas maodat.

TITULU8 XVII.

Constitntioaem auper adita* a saoctimtino domino nostro circa immunitatem eceieeinaticam, cqjue initium « faa ate.l), naaeta synodus pabMoari mandat et hujus eoacilii aetis inseri, ut diligenter *b omnibus servetur.

TITULUS XVIII.

Da aeouaattoadbaa.

Ut sancta aynodua quarti Lateranensis concilii decreto in *eap. eicat elite, de aeeeeetiouibnt* faciat satis. testes synodales in hae aliiaque provinciae dioeceaibiu eoa eligit et deputat ab ipaia aanctiaainiis provinciae patribus propositos, quorum nomina elenchus exhibet in actis hujus concilii inserendus. Horum autem synodalium testium officium erit simpliciter et de plano absque ullq jurisdictione sollicite investigare, quae correctione vel reformatione sunt digna, ut ea métropolites et coepiaeopis in futuro concilio congregatis fideliter referant, super quibus, prout utilitati et honestati congruerit provida deliberatione procedetur.

TITULUS XIX.

Do magtstria.

Seminariis clericorum, quae jam, Deo dante, in unaquaque hujus provinciae civitate erecta sunt, sieubi novis proventibus indigeant, sanctissimi domini nostri constitutione'), spperiori anno edita· et actis hqjus concilii addenda, satis consultum qpt; nec quidquam nobis restat, 'nisi ut qjus providam mentem exequamur, et ejus vigilantiam in hac re, ex qua ecclesiasticae disciplinae profectus maxime pendet, imitemur.

TITULUS XX.

De peanttoatUa et romtaatoalbua

Cum praebenda paenitentiariae·) non solum in metropolitans, aed in unaquaque eathedndi hujus provinciae institute sit, nihil supereat, nisi at provisi de illa ministerium suum diligenter adimpleant, et ubi hujusmodi praebenda admodum tenuis est, eo modo, qui ia .aoviatima et jam promulgata constitutione apostoliea proponitur, augeatur.

Quoniam vero nihil aut ChriutifidelibuS curae nostrae comminuis perieuibata· aut notas acerbius IMMtdere potest, quam ei quis ex hae vite -sine •acrameatali eonfeaaieae deasigret, propterva parochia omnibua aliisque animarunt cantoribus aaneta synodus district» jubet, ut praecipuam infirmorum curam habeant, et ubi primum aliquem aegrotare intellexerint, quamvis a domestici· M moniti, infirmum vieHare et paeaitantiae aaeeameato qjus spirituali saluti (ex qua aliquando otia* corpori» salus dependet) consoler· non omittant, sub gravi poena arbitrio epiaeopi imponenda. Praeterea iidem parochi, abi amplior atamarum cura eat, et vire» ecoleaiM sufficiunt, unum aut ptarea coadjutors· ab epbccpo approbato· aneam habeant et, si fieri potest, in aedibus perOctaahbas; atque etiam •quum, ai mura aaimarum ad plura per agros nriL

Osos. Iml ia »**··◼ jDriWfo «ÜχÎ. t*0)
*) Osas. Bam. ia mesoi. *fOcteMe* «M- L 4Mi

®t Wt φMMOφΦ MK

Mau tame· proptaeea demeetis·» iqfirmi «b eblL aegrotare incipiet, aaneta synodua putet ebeelvendos, taw et demiutinw qeoque. ut in hue re diligentes stat, districte jubet; ata attaua, epmeopi ia eos severe animadvertant pre mode ealpec,

Medici quoque ot Lateranensi· IV. concilii decretum et constitutionem e. Pii V., quae incipit *Sopor* prepsm Ztemûrieum, diligenter observent, sub poena excommunicationis latae sententiae episcopia reaervata, ai post tertiam infirmi rmitatioeem a cura noa abstineant, donec infirmus poenitentia· susceperit secrementum. De observanda autem praedicte constitutione juramentum ibi praescriptam cum in modiea facultate doctor»· gradum suscipiunt, omnino praestent; et antequam ad medenI dum admittantur, aut doceant jam praestitisse, aut coram ordinario hujusmodi juramentum emittent.

Infirmi autem non putent, licere sibi tempore sacratissimae quadragesimae carnibus aut lacticinis vesci, habito tantum a medicis necessitatis suae testimonio; sed sciant ulterius dispensationem ab episcopo esse |petendam, qui in civitatibus per se au| vicarium generalem, ·›' dioecesi vero per vicarios foreanos gratis illas 'concedet. 8i quis tali dispensatione non impetrat» carnibus aut lacticjniis vesci praesumpserit, arbitrio episcopi puniatur.

omnium sanctae apcatoltoae sedi.

Omnia et singula, quae » nobis in tyUc sancta provinciali synodo decreta atque acta sunt, qua debemus obedientia et* revqrentia. auctoritati et judicio s. Romanae ecclesiae, omnium ecclesiarum matris et magistrae, emendanda et corrigenda subjicimus.

Spe Alexander, Dei et apoetolicae tfdii gratia arcki· qtiteoptu enetropolita et prineep» Firmanae, de cotuilio et aeeenmt reeerendieeintornm. eoepiecopornat attenua definient eubecripei.

Spe Menander, epiecopae Maceratae ei Tolentmi, coneentitne eubeeripei.

Spa £s mm Antoniae, epiecopae Monfiealti, coneentieno eabecripei.

Spe Gregarim, epieeoptu Ripaeae, coneentiene tabeeripei.

Spe Career, epiecopae & Seoerini, eotuenliene eabetripei.

In puerum /dem

Nteeisue Csfouccius, mrtrspeh'tas·· *ecdeeiae printieeriett,* a. *eeettilH teeroiaràu, eubeeripei.*

AteniM dt Brenedaii, otabrepeRtanoe eedeeiae ce-
IMWMIMp t.

1* nomine Domini, amen.

Praeacuti hoc publtao instrumento cunctis ubique pateat evidenter et notam sit, qnaliter in prima sessione sacri ooncilii provincialia Ftnaani habita iqf scelesta metropolitan· dominica ia altas, die Sfi aprihs 17Ûfi, de maae poet miaeam pontificalem decantatam ab ilhmtrimimo et rovorandimlmo in Christo petro et doasino d. Alexandro Borgia, archiepiaocpo mctrepolita ot principe Firmaao, et caetera· prae·· ia poatifioeK Romano praeMtiptas eermoaeasqne habitam ia faldietorio per eundem; fitecuat pubBeota a periBuatri et admodam reverendo demi·· UbsUf Oahruseio, qjuedam metae

poKtMMMI Mtfi "WfiV*·
Aboti 'viAelbMt*

COKCIUUM PROVUdALB FIRMANVM, im apr. M

•fri·

»»|»hr>t· fréta qaarta prim paritar d· m·», poat «amum poottaealitor ab Uhritrinatato «t revorandiaum inChriato patra ae detain· d. Alexandro Taraai, Maceratae at Tripbtini. eptaoapo, percolatam, aliaaqa· preeaa iu tadm poatiteali Romaao daaeriptaa ae MHnonom habitam ta ambu·· a periltaatri et admodum revaraado domino Philippo Montani, dictae metropolitanae eeeleaiae canonico, per praefatum dominuli «ecretariam fuerunt publicata décréta de reformatione, ooari•tentia in Mptem titaUa, videlicet: De «mum TVia»- *taie et fida eatkeliee,* de eetutiMMfa*, ** rrncnptif, dr *efficte judicù ordiaarii, de feriit ri fntenat* dwram otaereMtta, de *fide* tMfnunmrferum ri de *jarejarrnde* una cum pluribua coutitutionibu· apo- B •toliei» ex eodem ambone leétia et publicati·, prout latiua ex originali at authentico Hbro actorum ejuedem concilii provinciali· «Mertato in cancellari» archiepiaeopii Firmani. Jn tertia vero Merione, habita die dominica ii ejuadem menai· mqji 1726, a prandio. praemiMi» precibua, de quibu» in pontificali, idem dominu· «ecretariu» proaecutua fuit publicationem plurium eonrôtulfionum apoatolicarum, prout latina in dicto originalFIibro concilii, necnon promulgationem reliquorum decretorum de reformatione ueque ad titulum vigerimum videlicet: *De ttiihnÜMe* miiMrum, d* *etia et botteeteie eteri*eorum, d* *dericie* non *reeidenlibtu, dt teetaeatatie, dt etata monocAernm et ereatiteraai ae* momeluM, *de eotteeratieae eedeeiae tel altarie, dt reUquiit et aetterulieae* Mncterym, de *iaptieato et mt^reaitioae, de eeeleeiie eedificeadie* eri *reparaadit, de* «etmim·· *tete, de eeeatatimibaa, de atagittrit, et de petat- (teatüe et reatittieaibaa,* una cum decreto aubmiMionia «anctae apoatolicae «edi, quibu· aoeeaait decretum de eubacribendo ac indictio aHeriua concilii provincialia ad diem octavam mqji 172·. Omne· demum . et «inguine constitutione· praedictae in praeaenti «aero provinciali concilio contentae, celebratae et promulgatae, lectae, latae et geetae, ac in mei praesentia mibaoripta· in cornu evaagolii arae maximae fuerunt a dicto illustrimimo et revorendiaaimo domino arohiepiaeopo, métropolite et principe, omnibuaque iUuatriarimie. et reverendieaimia pp. ooepiacopi· aasistentibu· ta memorata MCra metropolitan· ecclesia coram reverondiaaimo Metropolitano capitulo, proeuratoribue eecleriarum cathedralium, collegiis atque deri· urbano et fora·eo; •t deinde eia··· tait «eerie, habita a perillustri et admodum reverendo domine Marco Antonio Fraacoltno, dictae metropolitanae eeeleaiae eaaoniaé, oratione gratulatoria.

Super quibo· omnibus et ainguhs petitum tait a me, protoaotario apoctoheo infruscripto et notario •ynodaH, ut unum val plura, publicum aea publica conficerem atque traderem taetrwnontum vel inatramenta, prout opue fuerit, et requirita· ero.

Actam Firmi ta memorata aecleaia metropolitan·, hac die b «Mψ 1726, praeaeatibu·, 'aadioBtib··, taMHgontibM et taepicientibn· nobilibaa viri· dd. Caecare Braacadoro, Copoepto Orlando et Marino Hieronymo Catatani, patrittia Firmania, teetibu· ad iukoe apecialite» vocati·, habiti· atque rogati·; unde ego ta praemitaoram fidem de praedicti· omnibaa rogata· et requirita· hie me (ahMripei· et ooaeaoto rigillo rigaavi.

Ita eat. Joann·· Baptiata GalK, prvtonotariaa âpuTtffitruf, carta· arehtoplaaopaUa eaae«Baria·gueeraM· et aetarta· «yaedalta

RovtetUdiniria· dearimm abb. FabrMa· Borgta, vtaarie· gea.

Revoraafrarima· domina· Fabritfaa Franeobai p. vie. gen.

BwAnt.

ParittMt M adm. r. d. Hippolytae Qpatiaaaa, arehidiac oeci metrop..

Perilluat. et adm. r. d. Antoni·· Aluyaiu· Sempronii, canonic, eoel. metrop.

Seeretearii.

Perillum, et adm. r. d. Nicolau. Calvuociu., primiceriue eecl. metrop.

Perillum, et adm. r. d. Annibal Braneadorua, canonic. coadjutor eed. metrop.

Praefeeti Aotptliorwm ri diaeqdfmM.

Eerilluat. et adm. r. d. Franciacua Maria Morroni, archipreab. eecl. metrop.

Perilluat. et adm. r.i d. Franciacua Xaveriua Sabinin, decanu· eecl. metrop.

Perilluat et adm. r. d. ignatiu» Alovriua Graari, canonic, eoel. metrop. ·

Coadjalore».

R. Alexander Fabritii, praebendat eecl. metrop.

R. Franciacua Antonine Bernardelli. manaionariaa eoel. metrop. .

R. Angela· Bianchini, preeb.

Orotorva.

Perilluat. et adm. r. d. Philippe· Montani, caaonic. eecl. metrop.

Perilluat et adm. r. d. Marcua Antonia· Frandohai, canonic, eoel. metrop.

Tbeelefi.

Perilluat. et adm. r. d. Curtius Pacini, canon. thoo logus eecl. metrop.

.Perilluat. et adm. r. d. Johanaee Bernardtane Mora, canon, poenitentiae, eoel metrop.

Adm. *ree. patret.*

R. d. Joaepb Maria Zaratttai, abba· canonic, regal. Latera·. 8. Catharina· Firmi.

P. fr. Aaguattau· Ricci, ·. t. mag.« prior convent. 8. Dominici ord. praedicat. Firmi.

P. fr. Thema· a VaHtria, lector jubilat., virit. et commiaaar. capit. provine. Mta. de Ohaer.

P. *tr.* 'Johann·· Baptieta Aloyrii de Krmo. 'taeter jubilat, ord. Min. de Obear.

P. fr. Auguattau· Antoni·· Baeoarini, ·. t. mag., ord. Mta. convent.

P. fr. Antonin· de Aerio, - t taeter; ord. Mta. reform.

P. fr. Johaa··· Baptiata Cotta, a t. mag., prior eoavoot. eremiL 8. Aagaat. Firmi.

P. fr. Antonia· Maria a 8. Firmo, prior coaveat ara■rit. diaealeoat. 8 Aaguat. Firmi.

P. fr. Vitali· ab Aaeoarioa·, ord. Carmol diaoaleeat.

P. fr. Fraariacu· Baruaboi, «xproviaciali· ord. Minim. 8. Franefoei de Paala. ·

P. fr. Paala· da Otfida, axproyiacial. et guardiaaua Oapaoetaorum Firmi.

P. Virgini·· Proveaaali, eoe. Jmn, theolog·· iHarirwrimi et rovarnadiirind A aretappiaeopL .

P. Kmaaani Agrilara, ···· Jana, thootogaa iltaatri··atari «t revareadiqitari d. «piaeopi Mnetratan. ne Totont.

hwM.

canon. ocd, metiep.
Perillaat. et ata. r. d. Vatoettaus Pacearoai, a. j. 4., canoa. coadjutor ocel. metrop.
Perillust. et ata. r. d. eaaoa. Antaètee Hiereaymes de Canoaicie, rie. gea. ▲ 8everiai.
PeriUaat. et adm. r. d. abbaa Franeiscu* Simon Adami, u. j. d. et protocol. spent.
Adm. r. d. Benedietus Cavallini, presbyter, a. j. d.
Perillust. et adm. exe. d. Thomas Gaerrieri, a. j. d., ‘ advocatus et lector primer, respect, in unirer*. gymnasio Firmano.
PeriUaat. et adm· exe. d. cornes Thomas Spiaaeci, u. j. d. et advocatas.
Perillust, et ata. etc. d. Petrus Amiens Bilotti, a. j. d., advocatus at lector primer, matut. ia univers. gymnasio Firmano.

Adm. ». p. Ntoeteua Bardi, aoe. done.
Adm. ». p./oanaes Hioroaymas Feoearoai, ooag. that, a Philippi Varii.

JKspufr* «MηMMMMΠM*.

R. Philippas Sensini, pracbendat. ecol. metrop.
R, Gregorius Gramadassi, praeb. ccd. metrop.
R. Xaverius Morgaatinus, praab. ocd. metrop.
R. Conceptas Antonellu», presbyter.

Votaries.

R. d. Jo. Baptista Gelli, prot. epost., archiép. curiae -caneeU. gea.

APPENDIX AD CONCILIUM PROVINCIALE FIRMANUM AD. im

ORATIO ALEXANDRI BORGIAE

areMeptscepi et priadpis Firmest

Habita m *pmineieii concilio·.*

Adsumus, reverendissimi patres, sacram concilium provinciale, auctore Deo, celebraturi, ex quo universa provincia ad rei novitatem commota grande aliquod opus et ampUmimi hqjus conventas dignitati respondens merito praestolatur. Mali timent atque ii praesertim, qui 'adhuc operibus servientes saeculo, Bdom mentiri Deo per tonsuram noscuntur; seiunt enim nos de emendandis moribus ac tollendi* abusibus non ad speciem tantum noturos, sed pro tradita nobis a Deo potestate, sinceri* votis studiisquo omnibus operam reformatione daturos. Boni exultant velati in apem meliorum rerum erecti, jn spem scilicet videndi apud nos ecclesiam Dei non habentem maculae neque rugas sicut in diebus antiquis: omnes denique, eoqjaetis in sacratissimum ordinem nostrum oculis. gravissimam hanc et insolitam, quam .ordimur, notionem suspiciunt, stnpant, mirantur.

Hactenus inaudita apad no* cooeiHi vox orat. Psiscia siquidem eeeloaiM temporibus bis in annum juxta canones, qui apostolorum nomine ebeam-' feruntur, episcopi simul congredi notabant, de oeelesiMtieie causis tractaturi, quod Nicaeni coariUi patres ita servari mandarunt·), ut. semel ante dios j quadragesimae et iterum rirsa tempora autumni episcopi simul couveairent'X sed, hae temporia ratione in Antiocheno eonriMo dotede immutata, statutam fuit, ut primus conventes poat tertiam hebdomadam pacebaBs festivitatis ageretur, soeuudsa vero Idibus octobris, qui dies apud Graoeoe hyperberetei menais decimus iaveadtar. Baaotissimue quoque Romanua pontifex Lee, ex operum unguitadine merito magma appeOatas, ut bini apiooooporum conventas ia aanoo singulae haberentur, rescripsit Anastaafo episcopo Thessatoniesuni at appetoliene'sedis vicario·). Vix saocefo satatis septimo tanta haec conciliorum freqnentia sublata: patres enim, sextae synodi, «ut episcoporum sumptibus et itineris incommodis parcerent, satis esae duxerunt, ai semel quotennia congrederentur. Ne quia autem contra hanc gravissimam ecclesiae legem peccaret, in septima generali synodo *) principibus, qui in eam quidquam molirentur, anathema dictum, matropolitis vero, qui infectum cogendi concilii negotium reliquissent, canonicae poenae imperatae. At, quod dolenter enarramus, collapsa deinde ad fere eversa ecclesiastica disciplina, quod olim bis in annum agebatur, cum vix quolibet saeculo ageretur: placuit patribus oecumenicae Tridentinae synodi, ut saltem tertio quoque anno provincialia concilia haberentur, quem morem divus Carolus Borromaeus in provincia sua Mediolanensi et pauci alii sanctissimi'metropolitae, ecclesiasticae reformation» maxime studiosi, ad amussim servarunt; Enituit etiam in bac provincia hujus canonicae observantiae praeclarum initium; ubi enim Bixtus V., immortalis memoriae Romanus pontifex, coelestem hanc, cujus olim freest episcopus, anno salutis 1689 in metropolim erexit, statim fiigismnndua Zannettinus, felicis recordationis archiepiseopus, sequenti anno 1690 provinciale concilium celebravit.

Altam deinde ad nootra usque tempora de synodia provincialibus Silentium, et forte periissent, omnino vetera haec oceloaiaaticM disciplinae instrumenta, nisi in ecclesia Dei. surrexiseet pontifex sanctas, ipnooens, iatpdhrtas, segregatas a peccatoribus, nen itaude gloriae cupiduu, non sapiens carnem et aangnhtasn, qui in areMepiseopali munere provinciales ae dioeeoaanaa synodos agere consuetas, jam ad apostobcae sedis fastigium evectu* exempto et auctoritate sua restitueret rem; qui episcopalem dignitatem maximi prae omnibus ferions episcopos amplecteretur ut fratres, ageret eum eis familiariter, et quantam licet pro suprema majestate sua, in omnibus vere fraterne; qui episcopalem auctoritatem. taeretar, jura servaret et quieti ac tranquillitati regiminis nostri sapientissime consuleret: ita ut episcoporum omnium vota wm j a Deo petant, Ut eertaa OB emeritam justitiae coronam reddat ,te eeeWs, sed notes otoorieeiaq uni-,

‘J Usa. ttesstar m, 4M IS.
’) can. prspfer mt. IV, 4M ».
■) fetet UCUTV [al *p xrv, «sp V. Mend, <tam.V, IMH

·..,·> Otia VI QfeMb xm. wn

ven·· soepitora ae Mieeai diutissuas seryta ia caeteros omnes aHaram preriariarum epierepM anteire, ut uberius « setasius ea decreta exequatur, quae ad me delata suat * suprsms Petri cathedra, oui aratam eoqj«u<imur et noa solam animorum devotione, sed et ipsa lecernm prepm qeitato tcMcius eopalamur. Quid enim IN NpNW neatre remissina aut segnius. quid ordini nostro injuriosius, quid episcopali vigilantia* turpia· excogitari posset, quam ai culpa notant Picenum nesciret, »uod remotissima* Italia· provinciae jam laedarenp 8i nos respueremus, quod Mpge dimitae ecclesia· jam forent amplexae?. 8i apJd nos negiigeretur, quod alibi jam esset oxecutiodi mandatum? Meliora profecto d· nobis sibi pollibetur sanctiasimus pater noster, cuju* Hberalittais dono, non meriti· nostri·, hanc metropoliticany sedem tenemus, praesertim cum ipse septimo idnsnanuarii superioris| anni, dum archiépiscopale pallium sacratissimi* manibus suis hjuneris nostris imponeret, nil adeo nobis commendandum duxerit, quam ut provincialis concilii celebrationem quamprimum curaremus.

Et vos, venerabile· fratre·, dilecti filii, qui huc nobiscum convenistis, ut legem requireretis de ore nostro, bono animo estote, bene operare vos jubemus; oece enim nos et hi reverendissimi patre· de salute vestra solliciti, nil plane intermissuri, quod ad' divini cultus auglhentum, ad incrementum pietatis, ad cleri honorem, ad populi aedificationem et ad universae provinciae ' utilitatem pertinere existimabunt

Rja itaque, patre· reverendiaaimi, sacerdotali plane selo ac mansuetudine rem aggrediamur, et ad piam hanc necessariamque muneri· nostri curam toto pectore incumbamus enitamurque, ut, quantum consilio et opere. Spiritu sancto duce ac moderatore, possumus, tantum ad constituendam communis provinciae incolumitatem afferamus. Nihil ia hac sacrosancta gravissimarum rerum tractatione remissum aut négligeas, nihil praeposteram, nihil inordinatum aut oonteatioeum, aed ordinata omnia et pacifica, et quod caput est, Deum «olera* (cui de erodito nobis officio rationem aliquando reddituri sumus) prae oculis habenfos, quidquid in nostro munere est, strenue agamus perfleiamusque, ut fidem nostram apud Deum, apud beatissimum patrem nostrum, apud univqrsam provinciam, apud .bono· omnes liberetnu·.

[LiUtra» apotMiea·, quas m Aoe eppsndte* costiMMtar, *hic* oeuNuntur, ganni *ft btUtric Romano it appfndiei ad cane.* Remea. *uuint.]*

Itaque, revereadisainri patres, ea· |ea tampera adveaitaa .rtdeMnus, quern·· hacteuu· spe· taatua* ae desiderium Mt, m aaetoritatom dignitatis Mtarae Ma at operibus quaerentes, ssraulirasr ctariMMtt* MnUnV* ‹rt MoImH· MBtfto *>^»4 venae provinci··,. quantum ia Demine posse··*, hqjas provinciali· syaodi eeiabraboae consul··· studeamus. Noa eaia a pria» illo provinciali concilio ad aoetram «eque aetatem centum triginta •ex aanonun decpm inimica· hone, qui ia agrum dominicum Zinnia superseminare ooiet, obdormivit, •cd partim diaboli invidia, partim indita humani* rebu* conditione veterem disciplinamffiaulatim collabi, abusus-<ero ac moram oorra|Whs in diem •*uccreecen* et Tere secreta «anctuarii penetrare videmus.' Propterea vigilare no* oportet et hae temporum felicitate, qua modo fraimur, bene uti. ut poteetate nobi* ex alto credit* vitiorum stsania, quae jam adoleverant uaque ad meaaem, colligamus in fa*ciculo« ad comburendum, et frumenti electi mensurum bonam et confertam et coagitatam ac superfluentem servemus in horrea vitae aeternae.

Aderit conatibu* nostri* supremus et invisibilis· agri dominici custo·, qui apoetoli* suis (quorum noe licet immeriti locum et officium tenemtf·) spondere non dubitavit, ubi duo vel tree congregarentur in nomine suo, se in medio eorum futuram. Ip*e menti* nostrae tenebra* illu*trare, corda noatra excitare, labore* nostros grdtiae suae rore solari et labori* uberrimum fractum atque operi* copiosam meroedem reddere non tardabit.

Recette prae oculi* ponamus exemplum beatissimi patris nostri Benedicti XIII., qui superiori anno hi* fere diebus Romanum concilium celebravit (Opus «ane dignum* virtute et sapientia sua, quod certe quanta ani nominis gloria, qua admiratione sanctitati·, quanta universae ecclesiae et populorum omniunq acclamatione acceptum sit, verbis assequi nemo potest; et ne Romanae tantum provinciae consuleret, qui universae ecclesiae supremam curam et sollicitudinem gerit, apostolica· addidit sanctiones, quibus et nos de officio admonuit et ad· rem bene gerendam vehementer inflammavit. Has nos quasi in speculo positas diligenter contemplemur et, collatis sine contention* sententiis, quo maxRno possumus, et quo certe debemus studio, exequi satagamus. Decet enim nos in hac provincia constitutos, quae Romanae proxima est,

SYNODIIS DIOECESANA CAPUANA IV.

1726 junii ».

Bynodus dioeceaana Capuana IV., celebrata die D b mensi· junii anni 1726, sub Nicolao Carnociolo, arehiepisoopo Capuano.

Exstant constitutiones synodal·· in opere cui titahm: y .

Quarta synodus dioecesana ab eminenti··, ta reverendi··, d. dem. Nicolao, tituli 88. Bylvestri et Martini ad Mentes prusbytoro cardinali Oaracciolo, •reMepiaeepe Capuano, ealebreta dossiaioa Pentecost*·, anne Domini M.DOC.XXVL Romae, typis reverenda· namsen* apostolione. Superiorum parmis·*.

f&ynitar altar *titnlit:)* Acta inventioais corporum ·. ·. m. m. Quarti et Quinti et as. Prisci, *t Decorosi, Rufi *t Carponii, quarti ta quinti episcoporum, nec »on aliquorum anoaymoram «anctorum.

Bine anno. In - 4 ·, 2 f. - 208 - 24 p. (acta). — (Carpentras, ville.)

!'»«■ 77, haec synodus celebrata eet die b mensi· junii sani 1726.

Pag. 79 - 208, habetur appendix documentorum.

t

SYNODUS DI0ECE8ANA NEAPOLITANA

1726 j*nM |-12. ' .

—— Synodm diaaeaaaaa Noapaiitaaa, mMh - 4Ba- bua t, 10, 11 at 19 atamta junii ami 1796, aab Fbaaeioea PigMtaU, arehioptaoopo Neapolitano.

Bxatant oomtitutioaao ayaodaha ia opare oui titalm: |

Synodm dioaoaaana ab ominontiaa. at reverendi··. do·, d. Framiaeo, «piacopo Portaaaai, î R. a. eardiaaK Pignatello, aaeri ooiiegii daeano, archiepiaoopo A Kaap^Ktaao, h matropolitaaa eoplatia Naapoiitaaa, oatabràta daatinien Phataeoata·, dnobna Mi aa Ma IV. euboequentibna 9, 10, 11 * 19 aaaaaia junii, nano Doaùai M.DCC.XXVI., BaoadietoXΠI., poatiâe» maximo, Romaa, a* typographie rev. caperae apoatolicae. 1790. — (Roar·, bbr. Boeoa.)

In - 4'·, XXII p. - 4 f. - 390 p. - 8 f. (index).

CONSTANTINOP0LITANA SYNODUS

1726 menae lanio.

Exatat in imula Coo metochium quoddam, aancto Antoaio dioattun, quod conditore» inde a principio (nt ftrtur) celeberrimo «ancti loannia monaaterio in intula Patmo donarunt. Eiu» libertati earn inviderant incolae lo«i iilim, Pabina patriarcha una cum aanotiaaima «ynodo, preeantibu» monachi» «ancti loannia, ad archiepiaeopum Coi ounctooqae inaniae chriatiano» littera» dedit, quibu» privilegia et exemptione» metoohii «. Antonii conArmarit tuituaque eat eiu» iure contra incolarum vexatione».. Ea» a Florido monacho dmeripta» in lucem protulerunt Fr. Mikloaich et Joa. Mftller, *Acia ti* diplomata B graaea madii aaai aocra *»t profana,* t. VI (Vindobonae 1890), p. 339-334. Subacriptione» per monooondylia rive per longo» et perplexo» litterarum nexu» exaratae legi integrae ab editore non potuerunt; nomina uncia inehtaa ipae aupplevi: '4- 6 [Hpmdatac KnUlvtxo«}. 4- ε (Κυζίχου Αυξέντιο]. 4- 4 ... AvOtpoc· + ὁ NtxopqSatat [Σβραφβίμ]. -|· 4 Xapptiv [Χχ4φ»ηο]. 4* 4 K»cu rpqydptoc. 4- *b* Ἀγχιῖλον Knlllvtnof. 4" 4..... 4-4..... 4-4 ΧηλχηΜνο Νιχὸιημο . 4" 4 Iιροιχονήοου Η»6*λνρο . 4- 4'P68ou ... 4-4 Λινίτζη Μ»96βιο . Epiatola data eat menae iunio, indictione IV.

SYNODUS DI0ECE8ANA VARM1ENS18-HE1L8BERGEN818

1726 julii 14.

„8ynodu» dioecoaana Varmienaia, aub Chryatophoro Baembek, HeUabergae, die 14 et aeq. Julii anno 1798, celebrata. Per hanc eynodom approbata eat ejuadem paatoralia, data anno 1794/

[Cbodinaki et lûkowaki], *Drcrrtalt» nuuumm pontiJicMa pro* reyno *Poloma» rt conotiMioaoo* «ynodoraim *prooùtâaiiatn ot Mooooooaaaŋaι rtffû* a/Nadmn, (Poanaaiae et Vareaviae, 1883), I, 9.

SYNODUS DI0ECE8ANA PISANA III.

1726 joUi *31 - sagnati 1.

Synodna diooeeenaa Piaana III., celebrata diobu» 31 aaenai· juKi et 1 menai· augucti anni 1796, anb Fraaomeo Froaoni, arcMopmoopo Piaaao.

Exataat eoaatitutioaa» «yaodale» in opere cui titulua:

Tertia aynodw dinar»»»»» ab iUuatri»·. ac raverendi··, domino d. Fraaetaeo FreaenJ, Pietorianaa, ». R. i. comita, arehiopiaoopo Piaaao, imularum Cormcae ac Sardiniae primate et in eia legato nato, habita in eccleeia primatiali Piaana, diebua XXXI. meami* jalii et I. auguati, anno «alutia M. DOC. XXVI. Piata, M. DOC. XXVIII., ex typographie Franoiaci Bindi, imprea». arehiopiaeopali».

In - 4*, 6 f. - xvi - 336 p. — (Roma, libr. Boeca.)

SYNODUS DI0ECE8ANA 8ANCTI-8EVÈRI

1726 angwti 15.

Synodm dioaeaaaaa Baaoti-Boveri, ealebrata die 16 manata nagnnti nani 1796, anb Adeodato Summaatico, eptaeapo 8ancti-8«veri.

Exataat ramtitaticam aynadataa ht apara cui I titnW:. ..·■·■*■ t Auguatini, dicta· «vitati» «piaoopo, oaMtrata in qjua cathodraU oeaiaafa, die dotima xaonata anguati in fiaotivitate aaaumptiaati» beata» Mtaiaa virgiata, •ana Dmntai 1796. •x typagrephta ·arahi»pimopali, aaaa 1798. Bnpériarum tiaantia.

SYNODUS DI0ECE8ANA 0PPIDEN81S

I ITM angusti 18-30.

Synodus dfoecesaaa OppideMM. celebrata die- A bus 18, II et 90 mensis augusti aani 1798, sub Josephr^Mdria Porrimeni, episcopo Oppidenai.

Sutent constitutiones aynodalee ia opere oui titulua:

Prima dioeoeeana aynodua Oppidenais, ab illustrissimo et ^reverendis. domino d. fr Joeepbo-Maria Perrimeui. ordinia Minimorum 8. Franoiaei de Paula, M. ‹L ■. Benedicti papae XIII. praelato domeoboo ao pontificio solio epiacopo assistante, Dei- A spostotioae aedi» gratia sanctae Oppidenaia eocleaiae episbopo, celebrata anno MDTCXXVI., die XVIII., XIX. et XX. mensis augusti. *Neapoti, typ. de Moaca, 1728. Superiorum permissu.

In - 4 *i* parte*, 73-68 p. — (Rdma,* tibr. Boeca.)

SYNODUS D10E0ESANA ANCONiTANA

172« septembne 15-8.

Synodus dioeeeaana Anconitana, celebrata die- B bua 16. 16, 17 et 18 aeptembria anni 1796, aub Joanne Baptiata Buaaio, epiacopo Anconitano.

Exstant constitutiones synodales in. opere cui titulua:

Synodus Anoonitana, ab eminentiMimo et reverendissimo domino d. Joanne Baptiata tit. S. Mariae in Aracoeti a R. e. presbytero cardinali Buaaio, episcopo Anconitanu et Humanae comite, in eccleaia cathedrali celebrata diebus 15, 16, 17 A 18 aeptembria anno Domini M. D. CC. XXVI. Romae, MDCCXXV1I. ex typographie Antonii de Rubeis Superiorum permiaau.

In-4*, 10 f. - 958 p. - 8 f. (index). (Faris. St-Sulpice: Roma. Caaanatense.)

SYNODUS DIOECESANA LUCEOR!ENSIS

› 172«· octobris 21-3.

„8ynodus dioeeeaana Luceoriensis, aub Stéphane c Rupniewski, Luceoriae, diebus 91, 99 et 93 octobria anno 1796, celebrata. Per hanc aynodum approbata eat pastoralia ejusdem data anno 1799.**

[Cbodinaki et Likowski], *Doçrtiala* «amusorum *pontificum pro regno Poioniae it mutiMieui tpr-* dorum prosincioAum *tt Jioecotattanm*» refus tftuaiMS, (Posnaniae et Varaaviae, 1883), I, 9.

C0N8TANT1N0P0UTANAE SYNODI

sententia de episcoporum translatione (172«, menee novembri).

Batis constat episcoporum migrationes ab. ecclesiis sive sedibus ad alias gravibus poenis intentatis prohibitas esae a canonibus Apoet. 14, Nicaea. 15, Antiocheo. 91, Sardie. 1 et 9, Carthagin. 48 et 71. Quae tamen prohibitioriee loeum habent, quando D episcopi, avaritia aut ambitione inflammati, ecclesias suas abaque superiorum suorum auctoritate dimittunt, ot aliam sedem invadunt At si eocleaiae utilitas postulet ut translationes fiant ab uno episcopatu in alium, tum vero vetitae non sunt; quin immo aaepiaaime sic usurpatum est in ecclesia cum occidental! tum orientali, ut ex variis.historicorum documentis colligitur. Iuris eanonici interpretes Graeci hae in re distinctionem adhibeat; et eam his vocabulis exprimunt psuMeotc, psrdpaot;, Irapania, id eet, translatio, miratio, «sessa. *Trauo· Mana* haberi docent, quando episcopus ab eoclesia minori ad Maiorem transit; *migrationem* vero see traariMn, : quaado quie ab uaa ecclesia ad aliam pareat aut inferiorem'mutatur; meationem Vcaran. rtmms», «narce xxxvn.

autem dicunt, cum episcopus sponte sua ab una eceleaia in aliam migrat, vel ad illam transfertur absque ulla eocleaiae utilitate. Apud Lounclavinm, in libro IV *Juri» Graeco-Bomam* *), exatat tractatus napi pctolHatssv, in quo referuntur quam plurima exempla variarum translationum, unde concludit auctor: *Migratio prohibita at,* non *tmulatio:* prtd- P«‹τ.ί χ**ὼλντ«κ, ‹Λ μήν ἡ prtMsotc. Ab hac vero conclusione longissime abhorret ea quae colligi posse videtur ex exemplo mox adducendo, ex quo apparet, predpomv quidem iure permitti, non pttd- •emv. Synodieam banc sententiam hactenus ineditam descripsimus o codice Conatantinopolitaao sancti Sepulcri 898, fol. 37-38: ei adornandae praefuit, ut ex scribendi genere liquet, Critias magister (6 MdoxatXof Kpctiac), qui id temporie famam haud modicam apud suos consecutus eat.

› FrsamtSMi. 1506, t. I. p.

Ilotoio; ἐλέφ »M0 ἰρχιιπίααΛΧβ Κώνσταντινουπόλιη , νέα 'Ρώμφ , «al οἀιουρηνικώ πατριάρχη .

4- Τή ἰ·ρ* ἀοοστολιχή *το|rt*>*C «άντα xpb; οἰκοἰομήν γἰν·β»αι·)«·νώφη ἠιβχ·λ«·-μένη τοἰ - Μν ἐκχλησ.βητικών πραγμέτ·»ν χρονοet-•Μι λαχοὐαι ΙΗόΗν καἰ μηδέχοτι «αρορώσΜι Cm *Kfbi aMfttafù** ἐκχλησιών *iqafiaiv,* χββηλον *ἠroubev *tm vX* τήν ἀνώτάτη τή ἐχκλησία ἰκζ·»-μένοι; ἀρχήν xal τὐ κοινόν αὐτή χλήρἰἠἶα βιχξάγιιν παρά Μοβ ἐπιτιτραμμένοι; ἀπαραιτήτ»· ὀφ«ἰλιτ«μιτά πολλή ἐχτἰνιία; xal ἐντιυχιία ἐπαγρυπχΝ τοἰ ΙΗραιώα ἠστινοοούν ἐπἰἰομέναι ἐκκληαιοτικαῖ ὐχοΜακι xal τά πρὀσφορα αὐτών φάρμακα αὐταἰ ἐξιυρἰσκισΜ:, Iva xal μόνον σχβπὐν προὐργιαἰτατον' ποιουμένοι ἰιαφυλάξαι τήν τοὐ ΧριατοΟ ἐκχλησίαν ἐν&χομένη ἠστινοσούν^βλάβη χρτἰττβνα, ἡν αυτὸ ὁ Ηάν»ρ«πο Ιησοὐ τφ Ι8ί<ρ xtpitποιήσατο αΓματιΙ. 'Ofrxv. xal τά ἐν μέσφ συμβαινούσα ἐνἰοτι 8υσχιρ«ἰα ιὐμχΜδώ ἐξομαλἰζοντι xal τά δοκούντα ὀπησούν ἀντιπἰπτἰιν ιὐφυώ ἐπιλὐοντι , ἐπἰ τὸ ιὐκατάστατον ἐπανάγουσι, xal τή τών ἰιρών κανόνων ἀκριβιστάτη στάθμη κατά *τί* ἐνδν πρὀοαρμόζοντι , ἐπήβολοι γἰνονται τοὐ σκοπού, οὐτε προδιδόντέἰ τήν ιὐσέἶιιαν xal τὸ συμφέρον προσιξιυρἰσκοντι; τή τοὐ πνιύματο ὀιηγίφ χαἰ χάριτι, χαρ οἰ τά ἀσβτνή >ιραπιὐ«ἶα·. xal ἀναπληροὐται τά ἐλλιἰποντα.

Ἐπιδή τοιγαροὐν xal ἡ ἁγιωτάτη μητρόπολι Ἡραχλχία χα! Ραιδιστοῦ ἀπροστάτιυτο χαἰ χάρι *γηρἴο-ἰ* ποιμένα ἰναπχλι.'φῦη. ἀτι τοὐ ἐν αὐτή ἰρχιχρατιὐόντο κὐρ Καλλινίκου·) ἀπαλλαγέν^ο τών τή-8« καἰ πρὸ τά αιὠνιου μ«ταστάντο μονέ , φροντίδα ἐΗμ·Μ οὐ τήν τυχούσαν κοινώ χαἰ συνοἰ.κώ ιἰφιἰν χαἰ ἐκλἰξασΜι ἀπό τή ἰιρά ὁμηγὔρι»; ἀξιον κα! πρὀσφορον χαἰ ἁρμὀδιον χατά κέντα πρὀσωπον, καἰ τοὐτον ἀποχαταστήσαι προστάτην γνήσιον τή αυτή ἰχαρχία Ἡραχλιία , ἰτι τοΟ bpdvou τοὐτου κροχαϋἠμένου καἰ ὐχιρέχοντο τών λοιπών dxdvsmy κα! τοΟ ἐν αὐτφ μέλλοντο πρΜστβνα: τήν προ«8ρ«πΝ μιταζῦ τή Λβιλφὀτν,το ἐχοντο:, καἰ 8·.ἐ τοΟτο προἐχαν 4φ«ἰλοντο Ιν τΡ ἐριτή καἰ ψυχικοἰ ἠθιτιν, ἑλλὰ τι ἰὐνασδαι αυλλαμ^ἐνκν ἠμἰν προΜμ» χαἰ ἀὀκνω; κα., ouvsfdirnuboi ἐν τοἰ ἐναγκαἰαι χριἰαι καἰ ὐποΜρκχ τοΟ οἰκουμινιχοΟ dpdvou ἐν rôἰtOrqn γνώμε ιιλικρινιῖφ τι καἰ καΜρφ ουνιιἶὀτι, ὠ τοιοὐτου μιγάλήν ^οπήν πκριχομἰνου τοἰ πράγμασι τή κοινὀτατο χρἠζου-ι ἀναγκα'αΚ χροαώπου πχἰρφ μακρφ κατν^τιομένου, καἰ μάλιστα ἐν τοἰ χαροΟα καιροἰ , χα»' οὃ ἡ xad' ἠμβ τοὐ Χριστοὐ μιγέλη ἐκχληοία μυρἰοι χαἰ* ἀλλιχαλλήλοι βὰρια καἰ χρέχα καἰ ἀχἰαιτήβια ὰιινώ κατατρυχομένή, τή dxἰ τών ουνα-βέλφαν ἠμών ἀρχιχρέών ἀντιλήφΜἰ *Uneu βυναοπιβμοὐ τι καἰ συγκροτήαἶὠ; (ἀβιλφά γάρ, φηβἰν*), fix' ἀδιλφοῦ βοήΦβὐμβνο ὠ χδλι ἀχυρά), καἰ μάλιστα τή dicb Μν ἐνδημαάντών ἐνταὐδα κάν D ταἰ; χρ«ἰαι καἰ ὐποΜσισι τοὐ κοινοὐ βνναχαλοομένών καἰ ἀμφιπονουμένών, ἐν ἀἶ τά πρώτα φέραν ιἰκό τὐν τή ἐπαρχία αὐτή χροἰστάμινον. Καἰ βή τή Pqbsfoqc *aifiafιt* xal ἐχλογή γινομένη , ἀπάντών ἡμών nἰ ψήφοι αυνήλφον καἰ συνέπνιυόαν ὁμοφώνώ ἐπ! τάν συνάΜφον ἡμών ἰιρώτατον μητροπολἰτην Νιχαία κὐρ Γεράσιμον.

'Αλλ' ἐχιιἰή ἡ αὐτοὐ ἰιράτη φαἰνντα: τά πρώτον χιιροτονηὐήναι αἐ τήν μητρὀπολιν Χίου, κάντχὐὐαν

·) I Cor. XIV, m.

*) act. xx, m.

*) CaUtaMs Naxias, » sebulas patriarehaHs netor· Hors simasti snlnpoHtaaes enatas,. eeeMam haae (abemavit lade sb sees 17M *al* Msn assas IS aovsnSrb int osas asssetaram ssli«<ils patrianha CepetaaUaseoBesess ranatfabtMb M iyt* tft MSlB cassa eonspta· iatasiH." Usa ia si·· tosnai rabragsma est Nsias NisonsStsesSa a qas ssMsuH· Ot» pssmdgssa «S.

'I rmv. inn, it|

I PaHm mhorutiene diviaa mohispisospa· Ooaataatiaepeu·, xw Boom·, at aaiversoMs patrianba.

4- Mai saeso apUliM oaaalHa sapiratimim· admoMntnr at mmmi ad esdÿMami/«rieat qui rarpm eeeMaatxearaas ceram divinitus aortiti niât, aao eorum qnMqunm praetunuittant qaae ecele-•iis ordinandi· favent, pevapieaum «me eat. ut quibus summn eocleeiae commie·· set potest·· eiusqie ooetns naiveraaa a Dao demandatu· eat regenda·,' ii omnino debeat malto studio ac sedulitate invigilate negotiis illis ecclesiastici·, quae cura quadam indigent, eiaque apta cuique remedia compararo, eo potissime tantum apectante·, ut · quovis damno, quod accidere poaait, ecclesiam Christi defendant, quam ipse lesu». Deus ille et homo, proprio aepursiMt «mpaino. Quapropter difficultate· illas, quae interdum occurrunt, via et ratione explanante· et quae contraria quoquo modo i videntur acute expedientes, animis pacem restituunt, atque accuratissima sacrorum canonum amussi pro viribus adhibita propositum assequuntur, religionem servante· incolumem et id quod conducit udinvpoientes, duce ac fautore spiritu, 'a quo intinnu curantur supplenturque defectus.

Cum igitur sanctissima metropolis Heracleae et Rhaadcsti abaque tutore ac legitimo pastore esset derecta, propterea quod dominus Callinicus, episcopis eius, vita decedens in aeterna demigraverit tabernacula, curam adhibuimus haud mediocrem ut coniunctim ac synodice reperiremus eligeremusque e sacro coetu virum dignum, idoneum, omnibus in rebus aptum, illumque* instiueremus legitimum eiusdem dioecesis Heracleensia patronum. Cum enim sedes ista ceteras omues antecellat ac superemineat. c praestantiamque inter fratres habeat qui ei praeficiendus est, idcirco praestare eum oportet virtute animique dotitnis, immo parem esso nobis prompte impigreque adiuvandis ac sublevandis aequo sinceroque animo ac recta conscienA in necessariis rebus negotiisque oecumenicae sedis, quippe qui plurimum in publicis rebus valeat, quibus vir longa experientia exercitatus omnino opus est, praesenti praesertim aetate, qua Christi magna ecclesia nostra sexcdntis continuisque oneribus, debitis, vindicationibus dire vexata, fratrum nostrorum antistitum augilio indiget opitulationeque ac mutua opera *(frater* smm, ait, gwi *adimateir* a *fratre tanqiuua eteitai fima),* eorum praecipue qui hic commorantur atque publicis in necessitatibus negotiisque curam operamque ponunt, inter quos primas agere eum decet, qui provinciae Uli ptueest. Supradicta igitur creatione eleetioneque facta, omnium nostrum suffragia uo Ore convenerunt et conspirarunt super fratrem nostram-saactiaaimum metropolitans Nicaenum dominum Gerarimum.

Cum autem sanctitas sua in metropolim Chiensem prim ordinata, indeque in metropolim Nicae-

μιταβήναι M τήν μητρόπολιν Νίκαια καί (ιό τούτο *BcMBv* Mrf ^ïTfyiuffffTtft 4*^·λλ·> μένω **vf xpdypartt fitMatamwv, «al** έπομένω **fan**·•υσκάλιο έχ«» γνησίιο μιτατιΑήωκ **M** ι<|» μήτμά·■αλιν ΉρακλΜα , τούτου χάριν «ινΑ μ ! ονvofaaAc αχέψ·ω **ttapi** τούτου κμοβάβη χαί έξιτάσιω άαμιβού , άνβφάνη **xal** έγνωμοδατήΐέη, μηβόλ«« «!ν« *K*·ποιον νομίζιαΑαι δισιχίσχοπον τήν αύτού ιιρδτητα**xai** ***fīf*** χιιροτονηόβΐ τδ πμΑτον μητροπολίτη Χίου γνήσιό τι χαί νόμιμο . ήόόλησι δή καί κατιδέξατο άπιλδπίν **aie** τήν λαχούταν αύτώ έπαρχίαν, ούχ ήδυνήόη βέ άντιλαβέσδαι αύτή διά τά έπαναστήναι έόωάριχΑ τόν έν έχιίνή λαόν έξ άπιδιία χαί άπαιβιυσία; χ*ί χωρί τίνο δλ«» αιτία ή έγπλήματο άπ χροϋσασβαι βιαίω τήν αύτού ιιρότητα. ώ μηβέ δλω; τήν άρχήν ιίαόδου τι χαί χαΗδρα αύτδν άξιώσαι τή αύτού μητροπόλιω - χάντιύδιν διιμιινν ήσυχάζων χαί σχολάζων χα»' έαυτόν, άκιχόιχόμινο τήν ιταμό τή συνόδου πιρί τού ποιητέου διάγνωσιν. Μιτά δέ παρέλιυιιν χαιρού τίνο συμβάν χηριύσαι **xai** τήν έπαρχίαν Νιχαία χαί σπρηβήναι άρχιιρατιχή προστάσίω , ή αύτού ιιρ/ιη τούτο μέν τή έν**δ«ίφ** τόν πρό τδ ζήν άναγχαίων συνω&τΰμινο , τούτο **Îĩ** τά άφορμό τΑν σκανδάλων έκχλίνων χαί λαβό; τοί μβψοσχοπιίν βουλομένοι μή ΙΗλων διδόναι, **A** ιίη δήόπν έφιιριύνιν χα! μνώμινο τήν ήν' όφή^ηται. μητρόπολιν Χίου, μιτέβη συνοδική διαγνΑσοι 4x1 τήν Νίκαιαν, Αστι τήν χροιάν παραμυί>ήσ«σ»αι χα! ιό κατ' αύτού ύπονοία διιχφυγιίν. Εί **it** έν «ίδοι μιτοΜσιω έγένοτο τότι ή τοιαϋτη μιτάβασ. , άλλά χαί τούτο άναγχαί«» «μχονομήύη, βία έπιχιιμένη άπαραιτήτου χαί άπιιλών σφοδρών διό βασιλικού όρισμού έπανατιινομένου βλάβην χαί κίνδυνον, Ιόν άποποιη»ή τήν μιτάδισιν, ι!πιρ δλω χρή μιτά»ισιν τδ τοισύτον όνομάζιιν, δπου γι κατά τήν τών ιιρών νόμων χαί χανόνων άχρίβιιαν, **tv** ό σοφώτατο παραδίδωσι Ηιόδωρο **6** ΒαλσαμΑν, άνήρ ιΐπιρ τι άλλο νεροτριβή χαί τών ιΗιων χανόνων ιιδήμων έξηγητή , ή μέν άπδ παροικία , φησίν, ιί παροικίαν μιτένιξι' μιτάδισί έστιν- δταν δέ σχολάζων **έπίσχοπο , δηλονότι μή Ιχων παροικίαν, ιί σχολάζου.σαν έχχλησίαν μιτέλ&η, μιτάβασι τό τοιούτόν έστιν***). Ίίστι πατά γι τήν βηύιίσαν ίρμηνιίαν χαί ή ιί Νίκαιαν άπέλιυσι τή αύτού ιιρότητο μιτάβασι όν ιίη, άλλ' ού μιτά&σσι - μή ούση δέ μιταΗσκω , ούχ όν ιύλόγω ύποληφΙΜη δισιπίσχοχο , άλλω τι χαί τή προηγησαμένη έκιίνη ιί Χίον χιιροτονία ιί έπισχοπιχήν ένέργιιαν τό παράπαν μή προαχβαίση , Α ιίρηται, άλλό γτνομένη σχιδδν χα! άπογινομένη , όαρρούντω άποφήνιιιν όν τι μηδέ γινέσδνκ ταύτην τδ σύνολον, ιί γ' έη τή ο\Ϊιία ένιργιία έκαστον τδ ι!ναι ποριζισύαι πέφυχιν.·' Ό δή χάν τοί άρχαίοι χρόνοι ιύρίσχιται γινόμινον. ψηφισΗντων γάρ τινων χατά καιρού ι! τίνο μητροπόλιι καί τΑν ψήφων έχιίνων όργών έναπολιφιώιαών, μιτ«ψηφίσ»ηοαν αύύι ιί άλλο έπαρχία διά χιιροτονία Α μονιπίσκοποι. οιά που φέριται έν ταί Ιστοριαι ιωρί τού ΕύσταίΗου έκιίνου ψηφισΗντο μέν τδ πρώτον ιί τήν μητρόπολιν Μόρου τή Λυκία , διά δέ τδ χωλυΡήναι ιί χωροτανίαν ββσιλιχψ προστάγματι ύστιρον χιιροτονη-

aaai tranohta l), ac propterva ab ii», qai rei inooaaiàarale iaeemberent, pro biepiaoopo habita M accepta, -aegre exiode videretur ia netropolna Heracteeaaew iure traaafam poeoo: idcirco eonMderatioae hac de re ia ajaedo eommaaiter facta accarataque iaquiaitione. viaam aaeeitumqne eat, aaaetitateiB aaam proraaa immerito biepiacopam exiatimari. Namque primum rreotua metropolita Chieneta iuatua ac legitimua. voluit quidem gratumque habuit in provinciam aibi eommiaaam ac conferre: ea autem potiri non potuit, propterea quod populua ibi degen» domeatieam rebellionem ex contumacia et ignorantia commovit aanctitatemque miam abaque ulla proram cauaj aut culpa per vim ita repulit, ut ne initium quidem facere metropolim Huam adeundi in eaque «edendi illam «iverit. Quapropter quietam utioaamque vitam domi egit, exapectana dum aynodua quid e«aet faciendum l«anciret. Quodam autem interiectu tem]H>re, eum accidimet ut «ede· Nicaena vacaret et epincopali orbaretur praeaidio, «anetitan «ua partim quidem inopia rerum ad victum neoeaaariarum impulaa, partim vero «candalorum caumia devitatura anaamque ii« qui obiurgare volunt recusatura praebere, quasi eam, a qua destiterat, metropolim Chiensem aucuparetur et appeteret, in Nicaeam ex synodi sententia transiit, quo inopiam sublevaret et suspiciones, quibu· premebatur, propul«arct. Quae tran·«itio etsi translationis modo eo tempore facta est, at tamen ea omnino providenda erat, cum ineluctabilia urgeret necessitas regiumque decretum diris minis damnum periculumque intenderet, nisi concederetur translatio, si modo ea prorsus dicenda sit translatio, cum iuxta sanctarum legum canonumque rigorem, quem sapientissimus tradit Theodorus Balsamon, vir iuris peritus quam qui maxime intelligensque divjinorum canonum interpres. ***Imitatio fsiiita*** ***ùt,*** ait, juas ***Jit a parotda*** in ***paroecia» traductio; tpumdo voro vacant rpiteopu», vidolicct non kebtn· paroecia*), in vacante*) eccleuan) tran·. eierit, hniuunodi mutatio tranvitio ut.*** Itaque iuxta laudatam interpretationem in Nicaeam traductio sanctitatis suae transitio dici potest, non vero translatio; atqui cum translatio non sit, non merito biepiscopus duceretur, praesertim cum ea quae antecessit in Chiuin ordinatio ad muneris episcopalis effectum plane non venerit, ut dictum est; sed cum lata fere simul ac sublata fuerit, fidenter quivis pronuntiaret, nec ullo modo eam exstitisse, si quidem unaquaeque ren natura ita est comparata. ut ex propria operatione esse consequatur. Quod vel prise» etiam temporibus idem comperitur factum. Quidam eniti) variis aetatibus in ecclesias quasdam ordinati, cum eorum creatio irrita (permansisset, per ordinationem in alias provincias. .rura» creati sunt tanquam unepiscopi. Huiusmodi quidpiam memoriae proditur de Eustathio illo, qui primuni quidem metropolita Myrensis in Lycia creatus, postea vero propter prohibitam regio man·'dato ordinationem archiepiscopiu Thessalonicensis eat renuntiatus'). Praeterea tempore Callinici

1) I» vM. Iδ raac \kMn. I; I*»ιι. Gr., t. l'XXXVII. μ *1.

'V Gersaiswa » Lero oriundi», auuo, ut videtur, till, quo Geaaadiaa Chieasta inetropolltann· sd Hersclessi irsMlata» «st, ecclesia· CMeaw· regeadaa sortitu» est. Huic sale» etsatioei vsMe miteront et pervicerant loci illias incolas. Quapropter sese munere abdicare oMetas. sano circiter 1717 •etropoUtaaaa Niceam» e» renuntiatas. Qui piaro capit, adeat erodite» later ea» vira» Mea. Gedeea, lSx»ivo<«etonf Xiddv.s, t. m uneai, p mmmi

*) Coastal «x Demetrio tVwatrar» Kartatbiam, esa eeset diaMuaa eooieeiae maolM dophiae, meata·| «ese aMtrepsUta· Myronis· «t poalo post MaaaeUe imperatoria iaasa te Tbeaiilnelaras»» MtropoH» eeee protectam Ct LeaaclavU Jw yrsene remeas», Proacirfurti.)tM. X J, μ M7. Quae troan-.

Mv«c ηφμο Μμο βοοοηλβνϊχή . AmA xfati ι 8m A ήρ*ρ*ν teO funu*tav KaUtvfaev «nptdft·» 4olαχοαὺ hî Mhrpan^ Μακάριο , annttac et* thf' ρητρύααλιν Apcq* «M M WO dnaiau λαοβ μὴ 'κ·ρα8(χM , fiompov pnwfifrq γνήήια «I τήν pqτρMολιν Αγχιάλου»), K M te π ad τ*ν 4ν MC dvtatdpm χρόνοι; χαταντοχάσαο**, αὐτἰχα 4 <π· Μιλέτιο Αντιοχ«1« , *4» 4* Nuooodmv fa "Φ «if obtav *iurtiitpltf* d^tov καὶ vhev 4«4«<»Àev χατονομὰ κ*Χ ta upfrtov Z^aratac χβροτβνήM , aired; Βέρροιαν pKtn«Mc> 4» τρἰτο» ttfrkç paréÿq tif Ανηὐχαν·). 3fat* ta; τοιαύτη otaovepla; poipofi καλοΟντο 8cd τι «Ûo; ουρφίρον dvtidtv «ûploxoptv 4» τή τιΛ fraefi luxiqaip ουγχ**Pî·*ια· ml iκ' «ὐλύγοι αἰτἰαι γννομἰνα .

'Gtav γράφοντ*; «***» 100 |MMρ«»·τάτου xal ἀγιητάτο» ηατριάρχου τβν ἰ·ροσολὺμ·»ν κυρἰου χυρἰβο Xpuofahou,' T00 iv ἁγἰφ κνἰὑματι dyotajroO xal μ*ριχο4ήτον ήρ*ν dfaÀooO xal συλλἰΐτουργοO. dropettapafra συνοδιχΛ prra tav xapl ήρ4 hptetdwv συναδέλφ««ν ἡμΑν dpyttptav xal bxtptipmv, tva ml *b* ÿqfiel; αυνάΒΛφο ήρΛν xὺρ rtpdmpo; 8th Th; pqfitfoo; αἰτια; xal mptordon; Stoaxioxoito; pqfiupA; νομιζάρινο , Igg μ«τατ<4ήναι γνησίω xal voplpM «i; ήν p4^« *·* «ρβοχλήοηκ ψήφου τ* ml ἰχλογή ουνοδix$c itpooxXqfr1)vat nrt χροχκρ>σ»ήν«χ μητρἰχβλιν 'Ηραχλἰι·; ml «bat xal λἰγ«σ>® ml διβφηρἰζη*» γνήοιο xal χβνονιν.δ 4ρχι«ρ«1*(τή μητροχΑ««* τχὐτη , ρνορ4νη in' βὑτψ τή τοιαὐτη οἴχονομἰ»; συνοβιχή αχἰφM xsl Ικιχρἰσ» ήρΛν ἰφορ«ντ»ν κρδ ta χοινή αυμφἰρον ούστβοἰν τ» χαἰ ὠφἰλ»ι«ν τή τ» ^ηΜβή ρ>|τρ»·«ὸλαι , val ρήν χαἰ τοο mF ήρδ olxouptvτxoO •pivou. Ksi 8ή tl; τήν xtpl τούτον ἰνβ«ιξιν χαἰ dopdXciav iyivrto ml ta mpbv τή αννοἰιχή; 8<«·■yvwotto; rpdpps, χαταστρβiHv xsl ἰν τψ ἰ«ρψ χώβιχι τή; τού ΧριστοO p*rdta)c ἐχχλησἰβ .

,αψχ ', iv pipi νο^φρἰφ Ινδιχτιβνο;

4- *b* 'IspotraMpmv ôuvoKopm^ipste.'
-j- *b* KuÇlxou Αὐξήντιο .
4- *b* Νιχορή8«1α; Ssaopeip. ,
-f- *b* Νιχαία Κβλλἰνιχο .
4- *b* Χ«λχη4άνο Νιχ&ήρο .
4- 4 Ζήλυβρία Μακάριο .
4- *ἔ* Πισιδία KoorO .
4- *ἔ* taûUmeus&taM βτὐχλήτο .
-f- *b* Χἰου Δανιήλ.
4- & Αἰρχmv Νιχὐβημο .

paMantea MH* meetarta* Moarita fMn, Mettaium *yi*e*yw, earn ta mtaropolta» Artaq traaalatu· ab iatiua toei »*>al* aa*a* rutaotuppficlhae ta motrepofan AaahM tara tromiedua aa*. Qnod ai quid tate» aatfcptaraai atiatu tempiram goeta exquiraadum aat, pretiaaa ***api> aoneta· Metatiaa .Aâtioefc^ua, qaaat Nymaeoram hmsea taadatiou· ht «MB Autebri roaedum ottfiriMgw epodefaut mmeupat, qui prima Hebofeum «mutas, delude Berriroata tranatata·, tortio tatae Antiochiam profectae ont, Itaque eaoaffia eiuemndi pro raram condicione ob scopum qataiiiam atifem iampridam qmnperimua ia ecclcai* Del invaluisae iustisque de coati· faim· adhibite.

Quapropter probante ac coaaeotiente beutiauimo •anctieeimoque patriarcha Hierosolymitano domito domino Chryeuntho, carissimo diloctissimoqua noatro ta sancto spiritu fratre et commiuietro, aoribontas aynodioe decernimus un» cam sacratissimis frotribat nostri· antutitibai et honoratiaaimta, at npradictaa frater noster dominae 6eraaimaa, qoi propter memorataa caaaaa reram<|ne adiuacta btepiacopaa minime habenda· eat, inate ac legitime in eam traaaferptar, ad qaam synodi vocation·, eaftngio ac dcHoM renuntiandus ereanduaque eat, metro·'poUm Heracleensem, utqae ait, dicatar, declaretur verna legitimnsque antistes metropolis illina, cam haiaamodi consilium eius causa captam ait ex synodi consideratione ae sententia, consulentibus noble publico commodo, stabilitati, utilitati metropoli·•upradiotao, immo totius ooatrae oeoumenicae aedia. Ad huius igitur rei significationem ac confirmationem praeaona factum eat synodicae cognitionis scriptum, quod relatum est etiam in sacrum magnae Christi ecclesiae codicem.

MDOCXXVI, mense novembrj^jjuiictione V.

4- Hieroaolymitanus idem ddbrno.
4- Auxentius Cyaioi.
4- Seraphim Nicomediae.
4* Callinicus Nicaeae.
4- Nicodemus Chalcedonis.
4- Macarius Silybriae.
4- Coamaa Pisidtae.
4- Theooleiaa Philippopolis.
4- Daniel Chiu
4- Nicodemus Derri

j ■) Maourii tnastatio sans 1T00 esaUgit, ut ea ipsa syne-w sestmtis csUigitar, «ata vida, d Ubat, apud Maa Gadea·, Itsnmral *mfr«c. V1 (OaoataaliusMI 1«B), ▸ tata.

·) Statim a pataai|io, nt ▾Hms sat ·*·* Mlgap tar. Or.. i. iLVi, eaax

■) Maia» amgai gmta prsantars asm·mtarii Ulaatnaaat •aaii Hallaadiaal, *Mλ* «& tanmrti, t Π, p HhgOg. D

latte sd Mm « dsesmkm aaai 1174 rstaeada «st, st recta aatavit W. Rtgel, Fbetm mm ipseatiMnam, PetropoU. 1W*. p XI-XIÎ.

CONSTANTINOPOUTANA 8YN0DÜ8

in qua Hieremiua patriarcha aede *ua deiicitur (1726 menee decembri).

Patriarcharum Bpaattaèram, qui poet coptam a Turcia urbem praotapro» historia fero tota eat ia rooenaendta aborta· ta aKoo mnehinia QuMMtdluodum enim Graeci imperatores, arbitrata suo, eoli at sinsaBo apiano|iorum oaooemm patriarcha· ponebant, depeueboat,. et, taa Uberot, roporobamt, ife rpeouttaei quaqua aatat* t*. Ifag*|M Turea suo arbifriu ampHcri pMgte· pufiriatamtam eoaeodjt, adimit, reotitait; aene fade uBua eatamuiaram, diaudiontm ·· ooatmMietau· eat. Qua· ree eum inuumwia abi·, tam maxime j^aromtae tertii patriarcha· «xamplo comprobatur, euiaa geata breviter nobia hic narranda eant, prout temporia ratio poatalat

Hieramiat ax Patmo insuta oriudua, post eat- coptam ta patria dtaoouatae ordinem, Ooastaatteopohrn profectae eat, aibi uado Rborabne viveret oonsparataf*. Ae primum quidem ia tasutaXfeatoa tea^nam tpqphptX eeeietia· iaeervttt, abi primos, ei moaatai outaedam aaaaü· fidae mt adbibenda,

■-> ''^

ʰM àwfvtofei ttt* μ ·Λ>4
atatapmc, τήν totaev «tanpav «mOat *φκ'* Ctfp*„ *cd d< irâttc^iMpxfa* *ttwfvqftt*"',*
IWvBv «SHOV|¯w^V ISMWHHHB *»- -J
lass raptan· Tita»· CharpWfa·. Badam apistata, **n qu** flmgMMtaaa *uni» üatu»*Mι·**·· ■M
aamtsr Οββμ Φμβ Hμμ Iμμμιβ^μμ - - 4Iμβ
obiieae, fa etas ieeam OnMtaaam PUMppopaHtomam ■abrogata· eaae, aa nmeelatam anhMtaateai eraatam eaae laafropaHtaw Wppepetopa VQta eraatas poatreaüa **dûtes** aoeaato aataMa «tari **ftl«** coaügerüt. **Pam (Mita·** iate **>u** prafaasaa est Btaramtaa »· taûataam, Meaetaatem odieeaun, •saiduum. aoarteat adveasMi·*·; **tal-** natate ntai soéiis a node daieeit paMaraham MmaJ7M inauato. 8ed dignitatem antemun die Π inaanrii Π18 reeuperavit Hieremina, uti collige»· **ta ai** epiatolai, qusm eadetn die Chrysnatho iascripait: ,βόλη ἡζιὐρ« ἡ ὔρητέρ· paxaptorçc, ait, «si «ἡμορόν ·*<» **tan** ivo8ὐ·ημ·ν ta ββοιλιχόν fvBopa pasb τιμή Md Bὸξή πολλή, Md Av<λφμ·ν MÛUv **tip** Aξiβν ta ββσιλιχὸν' χ4τι, **ivrpoxtaobiivsstvtAv tx*çὺv** Md dvttadtoev, Md dvtxip^aptv ὑμνου ηβχηριβτήριου τφ «avsdvmrn.* Mac **taarn oteaafoaa permoti** animos demiserant adversarii, sad alteram texentes total·, ˈmense ianuario aeni 1730 patriarcham loco ■uo iterum depulerant Rem pluribaa verbis aatrat Hieremiaa epistola die 9β iaaaarti 1790 ad Chrysˌssnthum miss·.

,βηυμΑζομιν xard ΑλήΑκβν atd BXttf iξκηήχότη **topta aal** ixι μόνον ἡρβί. ΑλλΑ ata βλον ta ***that*** τΑν 4ρ>οώξ-χ **ti** λογή **SmpawUj** outapytia ήτον βΟτη tac τοὺ tvsnrvlou; pec, bwnO χβλΑ 4χ4*-**ntv** τΑν πρβγρότβν **xal** μήδ<μιΑ **tatqpxotaqc** «dtaac ἡ ψυχρότιττο «ta Αφορμὴ «MwBdJtay, μόλιστᾳ ἰντβ χίμήνΐ) **MI** ὁμόνοι· μητβξἰι ἡμΑν taai τή ***t&ffattt,*** ata ***ig/Mi*** **ivssi** Avtomasw tac ta **xevwU**; dxà toaβουλήν **ptnspdv** ἡ **xnxpupptejv, sbW; dxpoéxsssc** ata **tapvqBl**«c ἰγΗρητβι χίλέρο; xtad* ἡμΑν ata ἰρμὴ μ·γόλη **xal tetam** Οβτβνιχή, tacnAoGoa tac ἡμΑ> «Ivtanev-ata ρότή τή **Οὴ**. *ν ἡόηλχν **taeaxouoH** tac τοὺ χολυχρόνΐ|ρΐνου ἡμΑν βύΗντβ **aid** ἰξοοtnmndc ta **ductata** ata ta ανχοφ^ντiβ ὁmO **Mtanav xal** taxov xa»s ἡμΑν al txdpta, ta éxatot ἡο«ν ***ἔ*** HpexAtaac οὺν τφ BtÇdtji ata NavttAiou, Aped perd ιc0 **prpUou apafoupdveu** χνμ^ζή **rpJTepdeew.**

euiovttc Xocitav **pteta ta xdpoov dUafaMipt***

apxlev Mt' IKev γνΑμιρ, χ*ρκ **taft|etv** xta ovvtaveotv xΑv AmeΑv **ouveïÜpwv** ἡ dDÜm* tttaC, Md* **ta** pÀC da^Wtouv **dab** tav ·ρ·ν«ν χ·ρΙ **xaplav** atstav **4** piapdv ἡ μ«τΑήν. »·* ·»«*·» *''*>** tac **tbv swoOtav** του **mxxbv vbv foNm pftav** Bps^oupdvov, **Mργησβν ha9U|N«MC** τήν **ms»*** ἡμΑν BKψοὐλήν «ὠτην, xta Çtatov tav **MmtaMo^xtd** IBsmsv **dpCixtOwv** χ«» ἡρΑν **pt** τήν **B»ήγ<η>*»**-iafcm** sta xbp **KupOita apAqv Kavttrgvsivc**MttaAc, Bparoupdvou, **tab ta** tomtev χτιρί **v*** ἰχή **Λή**M·» τ» ἡ «**ογή** γίγτνβν tod tav Βγιον **Αβρίαρ**^· «ιλο τι τΑν **dpxuptav**, ·*··» **0*T***». - ** *** **itatam** ·» **tam***»*itat tav abp **Κύριλλον** Ιψιμρίαοντο **dab otaptmc** ΒλονΑχ **Tίλο . pi ta vd** pAc toisra»-**τίρήΜν** χρό taie aXrnc, **ta** Ιχορ» and ta» **P«t xpcrljptoev tatae** pac, **dpweurwupstota, *igf* Ιφφ dAld vd** χβτΑξουν tav **Àafv^aalMvpaç dlUabsol μ tatafv** pdç **ἰotontiteV xtaÿ** tac tav **sÇeo«Mp** lEμlv **dr*** ta **ioβήτιον, sdÇavtac** ιΛτφ **M*** BApa **taata v*** pA **mm*n|** ata **v*** pdk **tar*C«** P-C"·· **top Xtac ta** taiotama **«ta pota tata** « P*T«C Bpttrcupdvec **wrapmta «U■*** ta» **mttataMV dpXMpdmv ata iwtac tta** χλήρβν ata **dpxAvwv, xta Cgnt** todtortv «**smidpxav, ata φήφφMiΛρAMv** »*v ***t*** *«uvdtavnc* «**Tta MtoRC. «m ** aMta-W Mtatatraa d w*ta** KwvautvstvmMdtalC «**bp Kto pttac bta** τή φήρου. **Kta aAta ta MU***·*· ata **dvaprêttwe μ sip Mataptvgv** ρήρο|ν nta **dparm»-itavw** toad» |tac **tefevm** pta>*Mv> X«P<< t*** tavtaov wi£* ttfli' BLibÇb '1^ wot ^Mφβρi Wk (MM|()· Ü*S' βΦ **m I** Avmn* **M*H- «k faMc Mi Àwtafç Mt Affame Mh· ìt0** MUxMm* «ἰ» «4ἔwl ỳ* **W*n ifM®{ *4** A*iAM<|Af|wc' **mu 4** mÀm"

•Ακτή. mA» pkv **dn** ἡ··* Dam ata tapcMic tac ἡρΑ ata M* tajjav uevdve aaanbv dvevtarv, **ptaMM** pâC taxer ata p«c ***1**··«* data **ta aadmc** ■"·«> **tam tt** ttx 4yv4ftMv **m!** φφκΑΦφΝητ **ttc MtffOffae tata** p*C taaav dx*p«d, «Ac 4°** 4***tac ata Mtatt «xta, m >Aç ata da' **iatf tata tapttaev** χάΐζι, «**ter** d^grijoapav **poupeyA ata oupaapemdΐtipc» de ta apetaipt* tta** aadpMahp ἐφίντι^ **perd** tAv **wveMX-fmv dpxupiM** <tav (**iatac** tAv **xpeppqMrtwv ivevtitav pec, ta tanta tatatt ata** tav **elvax ptrftaec** and ʙxnapuppdvot) **ipβρτνρή*η ta ddfav *ὁ dptajp*** τΑν **xet' ipoO** γηνηρ4ν«ν **SuÿtaAv ata ta Ùv *»Ιχί*** ttvec **taStpiv tic ta SoHv** dpÇcxdXtov **ata ta** ἡα«ν **fΐa taxaptatqtavnc dxi** ἡρΑ ἰχι **pdvov dpxuptact dljld dta ta** λβ,κΑν **xtattaptUpav** πλήθο τΑν **dpta*** **d^Av** χριστιβνΑν **taoO edtaipittsc** σννήλΡβν **data** «**tac** ^·ἡ·»Μ» **é&χήν pec. Ksi tante tf tta data Peqtaiÿ I/t** μόνον **4dÿâlh|p**«ν **dxè** Mtoev **xtrnjT*·pi»,** taÜLd **iὺd** τή Ιήή ἤτοι τή afT τοO τρίχοντο **dxiMtiatqplv adiiv *ἀt*** tav **oianupnta&v** ἡρΑν **•μόνον ta·** τήi **ββοιλιχήi itouoiac, ρορέο«ντ»** xta μ-**jMcev.**

Αὸτά Bi βλ· rd oxdvBaia xta τήν **τβρβχήν pdç ircpoÇiviprv i** ρίγο **8ρ·γουρ4νο** ρέ τού; **PηHντο** xpntC **dpxtsptac, τά tanta paid** χολλή; ζήμio **xta dvatapdswv ta** μοτρ(·ν **daaxpeuodpata**ᵗ **xta i Bψοντβ 'ol tacui** τοO **xakta, Ιχχιβή xta οὐal** τφ **dvdp^xy,** 8i* οὐ τό **oxdvBaXov Ιρχχτοι.***

Hactenus ille. Ex alia epistola ad eundam ,, ' **Chrysanthum a 'Imtapy BcBaaadly die 34 eiusdem mansi· transmissa pauca etiam excerpere iuvat:**

,Τήν xatBaputa^ pdUov Bd ditpovdqrov xta dvdq-τον taavdetamv τΑν **Αρχιορό·» xard** τοO **χονβγι··ydrou «anptapxou xbp 'lapapleu** χολλοί **ttVac lotae Baqpataravao** τή **Apstapqt** ηλϊιότιττι, **the ktaxaoi** ΒηλϊiΒή **χβτ' absta tb** λιγόρονον **Βρζιχίλΐ** sic **ta taoütxbv** BtfMvt τφ **absmipdtopc, xta 5«4i «ap*** 'χρήρβ '*(Φιούμηή* «ροατβγή χοτά τήν **8txdstιv sta layootqdou xtrnxÀtatai) 4** xὺρ **'lapaplac iv dUopy** Τήρήοκ **xapd** τφ **sÇwutaapeplvt,·** xta **Bn ta dpxttpHc** •**Batav** ΒήΒτν **XafÚvsac aapd** τΑν **χρβτοόντνν ἰχλι-{tltaai** tav **BcaBagbpsvov** tav **xaspiapxuibv «pivov, <··''* H* *«< «·* ■« 0'''ήλ·ον χβτ' »(ev, tana** ata **χιχνή pnd** χληριχΑν **xta Αρχήντην** tac τήν **oitatw sta MtaSotdnu** ἡρχοντο **μογΑου Βρβγουμένο» τ* apaateAc pMiltaac, apoataM^tavou tv** τή *>ve-**Bparoupdvou, tab ta** tomtev χτιρί **v*** ἰχή **Λή**M·» τ» ἡ «**ογή** γίγτνβν tod tav Βγιον **Αβρίαρ**^· «ιλο τι τΑν **dpxuptav**, ·*··» **0*T***». - ** *** **itatam** ·» **tam***»*itat tav abp **Κύριλλον** Ιψιμρίαοντο **dab otaptmc** ΒλονΑχ **Tίλο . pi ta vd** pAc toisra»-**τίρήΜν** χρό taie aXrnc, **ta** Ιχορ» and ta» **P«t xpcrljptoev tatae** pac, **dpweurwupstota, *igf* Ιφφ dAld vd** χβτΑξουν tav **Àafv^aalMvpaç dlUabsol μ tatafv** pdç **ἰotontiteV xtaÿ** tac tav **sÇeo«Mp** lEμlv **dr*** ta **ioβήτιον, sdÇavtac** ιΛτφ **M*** BApa **taata v*** pA **mm*n|** ata **v*** pdk **tar*C«** P-C"·· **top Xtac ta** taiotama **«ta pota tata** « P*T«C Bpttrcupdvec **wrapmta «U■*** ta» **mttataMV dpXMpdmv ata iwtac tta** χλήρβν ata **dpxAvwv, xta Cgnt** todtortv «**smidpxav, ata φήφφMiΛρAMv** »*v ***t*** *«uvdtavnc* «**Tta MtoRC. «m ** aMta-W Mtatatraa d w*ta** KwvautvstvmMdtalC «**bp Kto pttac bta** τή φήρου. **Kta aAta ta MU***·*· ata **dvaprêttwe μ sip Mataptvgv** ρήρο|ν nta **dparm»-itavw** toad» |tac **tefevm** pta>*Mv> X«P<< **t*** tavtaov

«fc ta· WW *»**·· * *X*p** abp **Ispsplac** xpe-τήββ , «**TAρMή ttalta** mA «**pdva· «ptas·, du τ*** **tapa «X»** tap **ta «ta·** τή **«Mtatemst** lîA **Av tataç** «**pbp Atttotavev pdxstaex «tan» ata star,** «**ta ·ρηχH** τήν **aXsrrbagpav w>tac** οτολήν **χχρA ta»** ûaapsdv·» **taraptomu, xapartavo** tac tav «**MAP**» «**ρχιχΑv vtav «O** prr«**ta4psup<»c Itapyta pnA tteiλ* «hc** «**ta Bnpurpita·** ·» **<< a»**
Hvsap Ato»|taM« taMto «ta 4 τήν **pn<*ta» O*ta τ| nta «*ta Mλή*φ Αρβιήίνψ·».· -**

*– ,
'Ιαα. Π,·(B»
I"*?. ■■, I .I| . jo·

I tien- fesit SpaadoMs, magnae' ohartophytax, to ^pistol· Me v*fbb:

,'O XpaeXtoag, NàpsXfo» «ta Βιζφκ. to patpuwod aai tta^sêlm tab «bp Ἰιριμίαι, Mràyvtietdvttt ata

ToO BtÇÎfag; rat «as Na»à-

Mea ««Mptmg dwpàMhl *W* dp^wag iv ratptapxet* ata tv tatg beuttag taalqto*^ rai tub Hpatoutoeg 44 ἐγρΑρη, xel οχ*44ν daoicotaf vd dvanawH «ai βϋή. KuὺÿqpfotqeM Si at W*** teç tp«u m2 dmppaaRjpvMi tojg dnptpattn* vdfeisc ata tatoqg tojg xpcetunf* bpqrbpeng ata Ste σ«γλι-

9om> μηρουρύφiM τοO ţampterou 4κιτρ4που, AeoO ðÛPqeev psxÇdpta τφ tataĝ ἰerpdwq» pd tetç r βούλλκ tÂv Xoitabv dndvtmv dp^uptoae iaptotv .tt aetokv tAv dvqpcAv'xa! &l*tv t*v loupttCmv Mp tt tob xùp lapêpiov «ta «ntd τ·ν Hpqpivsrv tpUtoSib τοβτο· «MI dfta inaiitditMig 4 weVnj te» ob»-

dpxuphiv. Tbfarevbta aoiudpibpa i{ot« babp tot fatatbi Βουγγιύ ζη«1 b xùp 'Itf<pi«4 tot xi dee· βιχ»·*» to dpxufMtg, *» ρή owprbxw», SpaoaiaMeaptv ἐ w ρ4γ« λογοΗτι,ί 'louitcvb; xto 4 8o0Ü{ τη xai é χορίτζη 'ASavdmo,- m2 κάοχρριν vd tobc Tjppt^doein». i»d tb doMvMXieTov x*! top>)vix4v. Kei 4γγύ ἠλ*ιν 4 wp^aqpb^ tota*. Id «4p«{ IXàÿa ριχP σήριρβZ 1o«K m2 «ήριρον obv M m2 *4χβν τη d^iatv vd ανράρ·ν*(m2 vd λφ| τέλο 4 «upp4toap4g.a

Tempeetai.ad tempus quidem sedato est. At sotistitea at summus interpres Qtegoriua Uhicu nihil 'totoatetup reliquerunt, quominus rixis eoa· tentionibusque.Hiereaism exagitareat. Et eenuB quidem infestatio adeo gravis hit, at coacta noctu contione in aedibus CalHnici Heracleensis, hunc patriarcham renuntiarent·. Qui niujio gaudio adeo

sultaaam (WiMnat, nt Uta patriarchs reaaueta-

IS novembris aaai 17M. DedoetioMm atom scripte comprehendit Critiae, magnai ittoistorrha. Cnnaae

ttMM) ιμ AIμ μ wsftot* ut id etiaai fetetur Athsastoai CnmuMas Hypeihurtso, ten^Mum illorum haud sporaendm aatoptar. ,T| bempaig, inquit, <tup<obq 4 'ttg*i(og *k xb Xtvd, Mi <rpdpq t Mbtapeelf tou MbqnnAf Mev, did' toto dïqbbhg. rapd toS ριγAIου taalqeidpxou Kpc- tteu, dritpdg ite» taahvoôg *2 tb χβχολβγιΐν, «id

BSeotf tqpbg xdpto γάρ' Buqfivnat Mβολογ·*, dU* ob fed top pthp di^Hie*·*). Soriptaai tamte, eum phpriarae episcoporum subseriptioBea habuerit et e suggestu ia ecclesiis perlectam faerit, ia' laeem proferre visam est ad perpetuam tororum iBorum ignominiam atque dedeeas. Mondatoa qaidem sqnt, sed quidnam tandem aBqudndo veri a pervicatobas Graecia exspectandum sett · Pagellas haeteans ia- editas nrnimM e codice ConatMtfaopelitaao societatis Graecorum litterarias (roO UAqvtxoO ptaoλογιχοO ouUdyooX numéro 11 signato, fel. 158-144.. Alteram apographum exstat ia codice Coastaatinopolitano sancti Sepaleri 411, p. 188-19S; sins tamea varietates negleximna

') Hi r*s Steew, CUMutiaopoli· I***· F *·;

Κβilβiρισil τοO ttaxptdpxou 'Itptpicu.

4- HalBio; D4<|> ·4«o0 dpxtstooMKCt Kwvexcv- nvouitdXtwt v4eg 'Ρώμη; xnl toxeupevtxbf Mtptdpjfl».

4- Ὸ xetvbg tc0 dvdptsnivsu fitaug. πολέμιο m2 MÀepvatog Xavdv eb iιἐλιπιν dvwdcv vijv ut' ἡμών abrob psnrfav x«2 dxsrtdcxsTOv 4ρμήν πολιχι- 3β dvAtixvbptvoc xal Αλλοχ* dUlotg χολβσνηρίβν dprdvot; m2 bqpoetag aXqrtog tb dvdpAarsov' ρΟλόν ἐκιξιρχ^ivo · tb >> W) ρέγιιπον, m2 χ»2- pômv to^ tuntfev iπλον abrbO tb' iuvdptm xptytan MMKOttog «to ipivum* dMtpenatag *Q tojv M»' ἠρAv diaj(*ipqotv. Kta tcddai pbv tta χβχώαα tco 2βρ«ηλινΐM« ibveug tbv Φορηώ ϋχχν ebtÿ Uutcqpetebptvev, (taapov 14 Atmtaqtutvto m2 Xs(tpivto xto, dotnto dmPaing «pondrai Mtb to0 xpumaviiM γένου b*' ebtip 'tevpnçqfedvm, ,tb xmvbv to|g sto*- psieg btatvAg dmepÿeettg. "Epnqg obK êbtuç fojpot SU tbkeu; toK νοβ bsob taxiqtoag «ριγινέοΗχ, ἡ obtt «4λ· Mtoi t^v bÿtutendtqv p«M|* Mttexbeoveiv' to γ4ρ tad ôuqntNpâf 4 bebg «pbg κηρόν rtveebta td amid «ta ttog tcovqprtg tdg dpxbg bmtptataePm, t^v ttav dpeptsnrapdvM gtapgAinv ata to»v tacqxbmv rtjv entqpfav dvtaMo* npefpamubpsveg »ta bqpotaatg pdeoft tb xmvb btepbedpsutg. xpabpst*, Χ6γ*ι dpp^tOKtAv gtawv «bteU apquttmv xdvta »pbg tb eupqipov ἡμΛv efreipfMevmg, AMA tobg tv neta* taqpmupivag ubtf «pupebg pbdmg Ag aotyb AγI «ta μύοη τέλιον dwnpdqta* aid km> vtag bCaofoig tvMmsg pdXa patipxem, Mtt toi tb MMUmrtv γνγAνοβν tan^eMi, «ta τ| ροχΗηρίρ t$ pdoemg xqptÇiptra, "*« MteaK «MW* IvipugAei ata tamp^aitev*. Tatoty m «ai d»

JÏMFMMee *petnereboi depeetoie·*

4- Paisius miserstkwe Dpi aivNoptoeepaa Constantfaopolis, novae Boawe et patriareM aai* ▾ eraaUa.

nicies 8atan bob oeemvit * priM^to mm hl BM tararem tasaaumque impetam multiferio ootaBdare at alia» alito calamitatem iartraaaaatto jubltahqut damais humsaam goatem tacaseme;qnsdqM amiti·

petendam hoe maleSeia utitar potmtatibm tohaatia que fttrito. ' Atque oKm quid·* ad vexaadmn ImalitMHua popaltun PharaaaMi babait sibi mbnistrum; poetea veto Dioelettaai at Maatariai qeteriqu* impietatia patroni advenas cbriatiaaaraat genM sub eo duce mitttavws, Sabatae· taligiearnaa

Déi scelesiam prorom pervinpsre, cul a* orto qtodeni portae secandum oris virttimimi Hfetnm unquasi praevalebant; etai apian tWt Dam* at mate ad tempus aeoidaat et improbis daamadetpr ta*> périma, peccatorum MwadatieMM tataranqBO salatem iade *abmitatntanta puUfetoqM mtaiai tatibm oa^itan vulnera amatam, pro hmirrabni divinorum ipehto iadicienuB tBtfame «nata ad utibtatam Matra» diipmiam, tamm q»M nd ptaostandae adbibet uUtieM MtnrM, om atf pabSm exitia et meatal*t tandem aagMiaatw pemiaqua

6MMta* iwdkMM· ··■dft·*. pFit-ftttr' eamiam aMte laterntae ito iBasattot Ita mm at PtorwM· Mvtoa vortieitam pmitai detatot at ludam traditorem taqam.. deamavit aüaaqM altaa

tge irfriq; IφΦΦ<* «»6 At&tqpta» raramtap dMx^tftpta*). ta ta ri«ipqpbo* iφ taawta IlaUip*), oxeOoc «l»«t dppqe «le 4«Φλ«ιβ*, οὐχ ta mtawv, y^ri, Mp* tao xoraoMpdo*^ AX' ta 4 ta apempiarac 4« ietnf «toetMtauvri ri« M^ôta ta taap dn«<**)dM* οβ xdx τl) tavou euatritag dvemXqàÙe, otata tqpÅ; χρφκν IrttvaeO* avp^AJtaa, Aλ* *Λφηα^Λ* prié* ta dtaeXtiet b''* -<&·(* ata*M¦ ypi¦ «tari «ntpc^vat, A ta rifc *tfw* arabe draÿtavta dvlfrav, otaMpar 4 tac eeptpevq itaata «I Mai xal «pfmww, tatc AtaC T0®* *pAip«C ta τοO «dtaoc γινην*· ἀβχλήρυνι γ4ρ, *φμί*. 4

tatavda Mtacnv βύτφ dfc ataaf *HMt,* Iva Mpv» peri^mp; «4τή «I τάΙαχ·τσ», ή gtMfaràOteaOapta pawpd T4vqt**), *ν«Μγνκ ν* *'Ii <i<î ta- γορένο» tcxalta ta χ«ληM«4*υ *0 taperwc, mrapU τφ MροφΑπ ydoaavTt*), **1 4*<Mβ tanpofta* ta tap ta rlSpee; *0 Aifdv·» ixdp- ott dvapcvpttota Pe4P«v tri dpavrçpd* « urf rip naridpeotit Ait xpi) teitt «Ootjta tac v*a4«*c napd tao obtovaptat T*vta*ç 4χ«ρτηρ«Γ», tavp% dnirrepatav ρηφοψ6χ*(mpiptavraç tao tao ri qddripeHwv, tnO «errioravwc ta «dhv lapivou, ta pt¦ taayrireç «antarie v^v HP*·* ta* dpap> tari* ta tri Aήρον ta» tari**, Aid maôvroc « xpCp« ta iixaiooriqv dtdnqw* ta UaoOvwç rip> Àqpevoplav «ûtaO· ή γάρ 4*ορο*ή, pqri, t*v «ινήτ** «4x 4«eÀ«ttai e<e tiiee*).

Etc et M ήρî* taOw «peénMxbpeuee*; $ ftpto- 4*4tt ta ip' φρi* 4*q xp* xpdv*» Ttta* fcà ric toO XaoO dpaptlac 4«*·« ta xataric ata tqe voO XpiotoO taUgriac iaqpelq *0 ptwadbo d»«ppdf>j ta inyivtw «Atpoç ta ta* «tarie pvqpavtuo- pivwv 4 fotame dpa ta ppuMtUonme* 4 T*P «ari ηορ*ιχ6ρη*ν *««0 ta *ap' d(tav (ta Hl

oMvwraMtUaMt, wpemvbta t» ta Xpeaparic ta*

totam μάχη» ì» ta*i μ η » Φ t p«H» *»

m· quad, ait, Ma a Dm tarit inetraetm, ta qta dhbrii Ü««p«« ri q«ta reetptaeab* ooMabe rifeotaaeiUta otia* tarira impletae, non potari ««pta· ad «ram alla· adMberi, ta taterita aria ·» «Mb digaua eat; et quouiaa «enteri ram apertat, quippa qui oh nimia* mütia* iaaaaa- HBe vitari, «tâtait earn Dara iUaatram tari a* aped aaaaa aalehreaa, at iafartanb eao raüqub tari* dtifietat: fedwtaf roùn, iaquit, Ara-oar ΛMo π μ μ ·, talaraatia videUeet noquitfa* ipqnm ad- aagaaa, at ea ad extrema* neque eumufam pra- voote, aeqaa* Dei iadkia* b Ub exigeât, a qao «liaita* dignitati· ampütadtae* iare im- aüttitar «aaaa · attaieii** iaxta iOad qaod a Mwra'prihaiati diaitar, pre i*pU «aperitio m «uper oadroe Liba* aktioM iottritam aiM M aranieae* diviaitaarepeadt Qaaprtptar pioe hoBiaaedeoettalia Dei iarthèri farther toleraro nee anima* ignave demitare b raetiaaeda Dei ariteratbaa, qai penata

iuetitia ex imptovieo patefacte haerediteti raae, opitebtar: m « *fonftntm,* ait, *petitiitie* non *ftri~*

Bed quid ite prtanauan·? Nimirum quia rei inter nea ia* aliquot ante aan» propter popali peeeate aaova* aeeritumquo in Chriati eeebeia* audigai imputa «rapit aapervtatqne bellum, idqne ratau* qnaa nnqua* memoriae prodite rant gra- vierima* aaqua ae- teterrimn*. Na* qui oon- «odaato Dm ae praeter aertaua (atiaam ae id aeairieaotj tavanab* CoMtaataopo&e aedem «ibi arripuit, tyraaaera* praodateruatqao moro omnium

κ·, dodoera ae peraieie* uni*«T«oru* ortho- dexera*. Hbrendaa, dotoetabilb iUa, at qui» dioat, tariatata odemetaie petite aecuadum «eriptara*

< Λ

•llemIKM
*) «art. IX, t>; X M at; xn. »
<) IMW ·μ &μ «BM, Mt.t&
•JPaXXXT, M
ηρχα,ιο.
*) iMh.xxrr. n.
·) fcMkxxnr,t „

pm*, β*. xca, uu

·«), ««pl too χρο84τοο leUe fart te» αντήρO A uriiri *iBi*

pudewtu, tab ρή τί γ· 4 tan, 4λλ* χ^M χολλφ τφ pdop dxetvov τί γ· ά upaSoofuv xta ριληργόρίβν ζήλΑοχντο xta νιχήοηντ·;)· 4ml 84 4τυχ« pab γν»· τινΑ έχώήριον Χοτpbv ri; τήν 0umXl8a τΑν «rtXtaev dbXlwc χορέιβρψτν, itt iv Anxdvoc; τολΑν 4 ούχ fix»·; veb tapob «λήρου, Αλλ' ·ϋ44 τή τ*ν χροτ»-νΑν χροαήγορί·;4ξ<ο , Ipbrnrn ρ4ν imp«eeo«m rie τήν «ώλήν τήν χχτριχρχιχήν τοΟ Iv ptmapip τή λήξτ. ΚηλλινΑιου xanptdpgou vbv oinoupmxàv frpévov ta ttjvtnubta dtimvmc' A; U notaϋρήήκ riupdv iv τά oix^pnm uni ptxpob iâtojoav ditomppaabqvui aupl ta MNptepxtxd dvdxropa, d ρή Kptaapdtnwc 4«4άχρν τήν τή ρλογύ dvdBomv (τοΟ btob IvοργΑ «ροβκχνύντο ta ρύλλον, «ni tav fioov étant ένσχή-ψοντβ xapubvfiv 8ι' «ύτοΟ τή 4χχλήα(ρ ού* dptapoCc χροτυκούντο oqpriotc),ι ixp40lqtai ·xta dactitA/bq Ï paxpdv tort τοΟ pexaplov ixrivou χατριΑρχον ita* γνύντο ta ia tcpootpiatV ixrivou dSÀupov «axôvjbi; ta' xta ÎuOOtAvtircov.

Άλλ' ούχ otSopav fiauK ptta rtapiltumv χρύ-vaav Ixavêv 4 ita βλβφή xta dttpig τοΟ ήμιτι-ρου γίνου itntpipmv artrtv oarranMk, pipaav «rtta; arttav τή' turtptapxtxf) <ώλή xapapifiaXt, xta Aexap tapuv xta dhtevfiu^ βλιπτπχήν τή τοΟ Χρ ατοΟ Ttatpqfp ipunatpfaMuoavl), iv ή xuipév τιν> tamiUatc xta fioMttc fitaqfavdptvo;, xta XufiAv 4itot4ç τ·. ήν,' ·<τ« τφ βιιψάλρ pabqwürii, 4 icoUdxtc xta riç 4γγ·λον puta;, xta tuOta αχάτη Αν βλο , prttt ρττ·σχήρ·τ£ζ*α4«·) xta dxutfiv τοὺ; dxiputortyouc, i3p4ξ«το piv τή dp^upmafaqc, Krntaprin; dvo-fiatXbric. Έχήρ*ή 84 xopnudxa xta txwrtpmtm τφ peribat τή xap' *ξι«ν ittaobatoqc τιρή , xta ri; ισχάτην dtavotav Ubaav, τήν Ιξβλχστίτήν τ· χχρχλήν ύψού |ρ· xta Aomp 4 variai totutav leapt- v OMt|tapfvec, τφ τή Κνυατηντίνον bpdvap aibb; ixo-pbadpitv xta χ«τρ»χρχί»Γ* pmtaÇiob* impdtao-τή γάρ τοΟ vohç xoupdrqti ppevqpamobtic, ùxtp τά ioxaqtptvx (τά τοὺ λίγου) tcqMv Ιιαχοχοφή\Μ, pqU τούτο αυν*1 4 tartvaroj, τήν ÎBlxv 4χιγν·ν« dxm-Muriuv xta βορβηρύττ,τ· xta τήνΑψύ τύ ύψο τοὺ bpdvou τούτου άνοξιίτήτ·, A dÀqbaîatv fat* «ύτφ τύ οολορΑντκον Ιχο *)· Έατι ttovqpfn ήν al8ov ύ«4 τύν ήλιον, dvipx 84(«vt« xnp' 4«υτφ αορύν tlvut, xta 8 τοὺτου χονqptotpov, ή pqotv ή ύχολάγο ρβνή*), tcm8aôatv Αλπυ mxtaôupdvov rtv ρη84 τή Ιβύ dptatau; dttmtartaptvov· τύ γύρ ofeabut τοΟ dvut τύ χλΜατον àpuipatxui, xta ριγη τοΟ dvbpAxoi; ή χχνοβοξί· «ρύ ιροτήν (μχύβιον·).

'Eta τοιβύττβ ούν puvotprimc χητηλιχΑν xta χροβαύ τύ ictapvwv 4 ριβΑντύ xta ινέξιο , ρρβονύ χολοΟνη , ρίλιστο 84 toconapwpdvou ηύτόν τοΟ τύτ» κβφηρχρύόντο χύρ Koop* xta riç τήν tupgluv D dxrtvurxtd. aart^obm ouvaflurïύ; fimtamvtot, ϊ fît •Upd τοὺ Ιχχλήαιοστιχοὺ 8ρου w xal «aviva; XMf^c 8Mη τή Kmvmavrivov Imiqpat, xpriuv pfa dUqv ixatvonqutapeva^ τή 8' dAqfiaip rtv βὺτή bpdvov fitAmav. Kta 8ή τή P^OPX(P tavafie^p 4 toO tuaptpou 4ηη84 rthaev vu^arbak nui nuta mbc Ideemvtaj trtvus dxnbtotn·; xta puvtx*· τή» χνιρMρχνχήν d(tev *» -wwrts tpfatoe bqpafaav uni ρνάρχνο , toni iγivβσχ·* towrtv tort τή *wMt** xta tM «λήρου dvdvBaxvav dofipavov Ac dxpdopapov «M dUmptrv, tptotmc iλλοτρίοι imXttpd xta taebxfati , Mpotiitqc «οαΛήτο xpqpdwv *tk* faepdgovTati d&aa-diet· aaat, uptia»· de iat· et aptiaaiaN dixaria„qui fflnm prae avariti· et pru-ditio·· aemulat··, m· aohnu aoquavit, aed et magno iutorvtafo mperuvit At. queuiam diem eum adhuc dianome aocenaeratar borne non aolum atteri eleri, aed ue ciuietiaai quidem nomini· digno·, eAeit ut in patriarehalam aulam aubreporet Callinici, fetteia memoriae patriarchae, qui oeeuatenieam aedem id temporia modetnbatpr Ü4 primum entem aodibaa ignem iaiecit ae purum abfirit, quin patriarehalia teeta incendio abeumeret, ni aerpente· fiammaa aptari·· praevertanteui (Deo quae Jutur^ eaaent luculenter praemoaatrtutt· qMrttamque fttl-men in eeeleaiam per eum mox irruaudpm emet non obacuria praefigurante aigaia). atatim eiectua aat ae procul fugata» a beato ifio potriareha, cui vel ab initio comperta fuit eiua imperitia, pravitaa, omen funeatam.

Verum enita vero, interiectia aliquot anni», · Satana in noatri generi· detrimentum et dedecua auatentatua, 'iterum (quo paeto neaeimua) in patri-arobalear aulam infertur ae intruditur, uti lolium noeivaque «pian in €hriati arvo eonaitu». Atque ibi rimulate et dutoae aliqaXndiu commoratu·, qui vir eæet, qaoiUqae dimimulan», utpote a diabolo inatructu, qui aoope vel ia angelum luci», quamvi» caligo total ait, rimplieioribn· deeipieudi» libenter trnaaformatnr, pontificatu arfepto, Caasarienau de-aignatar; ae protia·· dignitati» aibi praeter meri-tum eollatae magnitudine elatu» infiatuaque, in •ummam inaaniam inoidit: perditiaeimum caput alto erigeaa et magnifiée ae pavoal* modo tarcum-apici···, Conatantinopotitnaae aedi fimia oeoüa iu-tuendae ae pairiarohatui atunuiando atatim incubuit Namque animo inani aibi aaaentataa, anamma, ut aient, traàaiHendum anacepit, ne id quidem «toBdua iüe, compertum habena, ae aibi conacium non eaa· propriae inacitiae qe nwtieiiati· necnou eaaeim· illi aedi oeeupandae indignitati·, adeo nt vere taa eum tranaferri poatat illud Salomonia effatum: Af .«am wdtaur, et qnod peina eet, ex Theologi μλ' tentia, alio» erudiendo· auaeepit, qui ne ùmeitiam quidqp auam pereentit Etenim opinio plurimum de re ipaa aufert, inpniaqM gloriae atadium bo> minibua magno ad virtutem impedimento eat.

Hiaee doHramentb opptua, grogom deeerit ar prodit indigna» ille maroàna'riua, a uemin· arrami-tua, immu vero a domino Coama, qui id temporia patriarcham agebat, proptaau· atque a .rnodo iamaa in pmvineiam auam abir· ae qnieaeore; ille varo 'ppaptar eeeleai·· lagm et eauo··· abeque ulla Homrtia ConatautiaopoH fiommoratur, alteri·· quidam negotii ebeuadi aianilntiono, ro autem vara •edi· ·>·· affaotaadae dauaa. Namque imperii vaitaequ· gloriae «tudio pronaa obeaMatna «mania ille haeiferi, caaum rabidorum moro iuoautiueuter ae fiariom patriarehalam dignitatem omni mod· vanatur et oouaeotatar; cum vero, ae utpote inep-tum iababileanquo eum · «ynodo tum a doro noa •dmiaaum iri probo noverit, alienorum opernm ad-hibet maxiaaemqu· nummorum copiam potentiprib··

·» tuak.xxvi.nt
■) ιοβν.ΐΠ. η
·» ηcm. M, ίχ
·) PIOV.XXVI, M.
·) <Mg. SM. Omt.Λ Ρηβ β». XXXV, 4Mb
η Mumu aorta tenter Oreg. Maa, ». «it 441 a
Oomcu. aammaa aoama AXAVU.

ματιχού wO έξχχτιριχού χρΑτου **ef** bptaqt **ta|ta**· λ*ϋ*τ· **popobtl;** 8* **ta totatc ta ta** MvqpoO *¥* βολχίου ***τα γραμματίου*** **part** τή ύαογραρή «ta«* **iv** χχρσiv ή*I **ta ta** otaoIntAg «ηχλχγχHνκ , aArbxardxpi'rif «**al** Avχη**λδγήρβ **AmXatpMc ta** ·*βχβ» γ*γτ»«* **taf iagta·;** mr Mmc **ibi tajtaita** τή Ιχαληοiβ , ρώανΑρϊχαία ***tfitc*** **4|m***«k * Αχ<-ριστο , Αχχχέμφλη αΰνοδιχΑτ Α τήν έκάρχίαν **«ita.** Ού μέντοι ήόΰχαο«ν «ταλδΑν,' Αλλά **ta** φατρίχιν χαταλιχΑν ΙνταΟ*· βδ«λυρΑν *·* *ξ*Λ»*Α·**tu» *Mpapitn*** nvAv **xai naAorvotav** τχλχίνχχν **8ι«-χονουpivw** τή **sr«vtx| «bta** γνχδμρ τ» **ûi** βουλή, ***ttouufleç*** *τ** τή **ta*** τυρχτννιχή δυναοαία βρ«ξ<-■μχνο «αί τά; *i τύ δημύ«ον συντέξβ **ta** χορηγία έτηαίου έχαυξήσχ^ &χλή **ta** χατββαρώνα »ή*.*«' χλιρίαν χρ|*οι **ta** συδύσχσιν «φορήτοι , ^ptattt τή» Αρχήν *6* έχιβΑτη χαί Αλιτήριο **1 βί< χ<τ* *ή€ έχχλησία **î** ΗομΑχο χ«χρ«i, *«**ta** τή **ondBou** χαί **ta** κλήρου Αχοκοιουμέν*·» αύνδν Α **dvd&ov,** άλλ' αύτδ έπχδύμητχν έν χαχίμ ινομαστο γινέσδαι «ατά **ta** χΑλκ ΝαβουζάρβΑν, βστι Ικαυστ-τδν ναύν_τοΟ κυρίου, 8χχ» λΐβή μέγα δνομαΙ).

Τοιούτη 8* αύτψ έπιοφαλοΟ **ta** δυσΛβχστΑτη κρηπίβτ ύκοτχδιίση , χαλΧή χχίρφ χατχτολμήδΐ) τά μττά τήν τή Αρχή έχχμβίτ«ν«ν· **ta** γΑρ «ατά **ta** μέγαν Βασίλχιον, οδ ή Αρχή Αδύχιμο , **ta** τδ χΑν Αβέβαιο»· ριλαργυρίβ γΑρ,.ήν τδ σχχΟο τή έκλογή ένΒίχα μίλα «ίίολολατρχίαν χρυοχτγορχύμι, **ta*** 8*ι-νΑ ΤΑλχχ **ta** ήττήται, Α χρυαοΟ «λ4ον μηδέν φδέγ-* γ*σδαι **ta*** wvriv **ta***· **φαντ<*σ»«,** Μοαν **Bi** τήν σχουδήν χροσχδαχΑνα **Vf** ή^ρηματιζχσδαι, τδ **ta Xptata tapveov tataatv** αίοχροΜρδοία έαυτή κροστηοίμχνο; **ta** Ηχχν **ta** «ασλλύκν **ta** <Αση . Αχηγορ«υμΙνή ' χατατολμΑν χρίξ»»κ, <τ **tai tf** κλαύτφ τήν έλχίδα τιΜμχνο , Αλλ" οδχΐ **Vf irçupf** (. *i>*cepti*, quippe qui apem in divitija, non in Deo forti reponeret. Qua animi quidem inaania ubi primam laboravit, quidnam mali non admiait? immo Vero quamnam nequitiam improbitatemque intentatam reliquit iete homo auri amantieaimu* aeque ac Chrieti inimiciaaimu*? Quae nefaria vetitaque coniugia et divortia non perpetravit? Quibua non eolum urbem reginam, aed extera* otiam «vitato* ac uaiveraum fere orbem adeo implevit, ut nullum euperfuerit di*erimen obriatianoe inter et gentile· in nuptii* xaltem contrahendi*. Nam quarta matrimonia, incocta*, nefanda omne geno* oonnubia, graduum *ervaadorum immunitae ■umma ilii* qui multum profunderent nummorum Boeotia* eonoedebantar; gradu* uti *ub praecone in medio foro, praefixo nummorum numero, venum dabantur, at, ut verbo dieam, quaevi* legi* vacatio pratie vaaab* erat

•tf. Καί. 8ή τή λύκχ ταύτή χαΜπαξ έχμαν«ί , τί τΑν καχΑν ούχ έτύλμηα*; ΜΑλλον **8i taov** »!8ο Αηβχία **ta** καρανομέα «αρέδρΟμχν Αχαχέργαστον δ' φιλόχρυοΑτατο **ta** ήττον ή μιαοχριστύτατο ; Ποια χαρίνομα **ta** ΜήιηλυμΙνα **auvotxtaa ta** δι·ζ4για **ta** έδραματοόργήα··, **Kai** τούτχχν μή μίναν τήν βασιλίδα τΑν Χδλχχχν. Αλλο **ta** τΑ δαχρορέου χαί σχχδδν τήν οικουμένην Μοαν ένέκληαχν, Α μηβχμίαν διαφοράν ύχολ*ιρ·ήναι χριστιανοί τ* **ta** (βν*-σιν Ιν γ*. τοί γαμικοί συνάλλαγμά»· τιτραγαμί® τχ γάρ **ta** αίμομιξίαι **ta** «Αν **Λο** Αδχμιτβγαμία **ta** βαδμΑν «αρατχτψήμένα» κχττχίλυ« «Οσα τοί ΜρΑ χαταβΟλλουσιν Αργύρια Ανέδηρ»*) συν*χ«ρ*Οντο, **ta** A **tab** χήριαα fcj μΐσφ τή *TM« ·< βαδμοί **tai** βτγηβ Αργ^*»- «Μύτη* **tauftawytt, ta** Ayl λδγ^ρ «Am *νίμσυ* χατίλίΜi χρήμβα*ν ήν Ανία.

, Τδ Μ κχρί ■**; χαροτονία αύτχδ «**pamata ta** τήν τού **Xrppivou** φαλττχαδ **I Μρμαφα*** **taafapiv** βιαίαν **ta** έήμιαγήν τί **Αξϋ** ^κάραανήΜα δυνήσηαι; Δι" ήν τΛ **vxft Aptam Hδρχία** «Χ*8ta ΔχΔσα **tatapif*** χαί ήρΑνταν» έήτχιιν ' **xal aiAJav** τού ΔΑλίοα ΑρχΜρΜή **ta** τήν **Ααρατον χΑβι»** χί **χραοιν χατΑγαν*) ta** povxâota **xqptawv** A **tai** χρατήρίον τΑ **npawtaec taapxtai Mi** ττδ Δνηοομένου Ιαή^ήδΑ* **ta tataipA*** *U έήαλλΑν τ* **ta** Αναρώαάμί» 8μβαλλΙμ*ν· **.Mi vf tatova xatafaXtan tai>taai** δ·**χήί«νη · ta AIM,«Aw** τΑν **«runtata wtaM** χινήρΑ»* τδ «λ*ί·να βυνήδή*α> λαβχίν μηχανΑμανα , **ta wta** «Αν ΑκΜτολι-«Αν **ta** ΙακλήΟΗΜΜΑ* wwtaMV γ*ν*αί« Μομαχομέναν τούτψ τ$ δγχαλήματι **ta** διαΑή «αΑνκαβαλ-

'iMMtita* imparti magixtmtiby* **pontam** «edam ambit.' Ixtaraa varo, **tam potatam** ! ppotam «pitaHamf*· - xoaratipao «aboMiptam pro· maai--**bm «tam batarot,. taptabmom** a* **ia** xyaota xaa lp*te* **eoataxioaa ooavMaa, eam eaaxam axoaaaadi talam baboret,** axtramaram **poeaanun, qaod ia'** eoeioxiam eoaiaraamt, roax **tatae mt;** miaarieor-**tam** tamon ooaxooatax vir **ille ingratae, in** dioe-oaaim eoam a eyaodo **roAieeue eet. Noquo ttaea, at abiiti' qniovit; eam notataram** qnorvndam aaqaiaebxwyoMie· boamnoioaam ac porfrictao fron-**te** lioarioram **tatioaam** oatarvamqu* **hic** Tvliquxaat **qai diaboliou ipeiiU** oonailfo ae prppoaito iaeervireat, **impoteattawi** qui tam arat **dominata*** ooeaxionom **aiTipait:** atque vectigalibua ae etipendiia, quae aararío quotanne peraolvenda eunt, duplo adaactia aoelooiaque aoro alieno intolerandiaqne largitionibna pergravata, principatum occupât ereptor ille ace-leatiaaimna ae per vim iate Dei boeti* advereux eeeloaiam progreditur, quamvie cum,'a eynodo'tnm a e^ero propuharetur utpote indignua, tamen celeberrimae propter nequitiam fieri ooneuphpt, quem-admodum olim Nabuaardan ille» qui templum IM-mini iaoendit, ut magnam famam eibi conciliaret.

Lpbrteam ietud impiixaimumque faddamentum **tam** «ibi auppoeuixeet, poet ueurpatum principatum multo peiora aibi aumpeit: nam ex magni Baailii contentio, **taua** improbum eet initium, huiua reliquum omne ferri non poteet '). Etenim avaritia, quam *e« xiect»·»·* iure quidem idololatriam nun-eupat, adeo dire captua eat ac devictu*, ut nihil ampliae praetor aurum loqueretur, anhelaret, *om-niaret, abd totum atudium in nummo* congerendo* impenderet, aibi Chrieti gregem in materiem turpe* qnaeatu* faciendi oonatituanx, eumque et .mactane et perdena, tatia quaeeunque prohibentur, ab eo

Sta* vera ia ordhmtionibu* conferendi· *imo-**ntam et** · in **tagenta prata»** quod vocant jmmqdiee **quantîtat*** vim m rapacitatem qui* oon-**vaatatar** rarpraoe *q**qtti **poterit?** ' **Oqi** extor-'qnamdde. p*tri*tah*ta* prariami·· fore oaxae* con-**tritae tatevtt,** minerandfo antiatitibu* vexati* et **eMgitata** Gratiam, quam vtihjior· neha, vrao

MAMMφM ΦΙμ MM* φBM& Mik
MeitMAp *1 tevitalMbtt *4
MVtM4Ù* MMÎùMφMBφM **kMitibAt–**
fillaa *è m addicturam potato*· qui torgina tieerotar,'
mRuùlnm Mη * 4&·Iv4Mβ μ MIημ φμμι bmksümub
pretium aafarra exparta·, qaamvi» apoetoUei et
oodariaatid oanoMa tarie crimiai «critar edvereea-■tar iüadqu· dnptid «**tatat pora*** utpote gravie,

tafata xeta fcax «*t ax ilia Otaratiaa: Π *ta

*) άναΑ ν **ta**
1 ν·Λ« « run-. ? rntaff Πμ **M**χΟΜΗΑ 4·ρτβ»**α.

λόντων αὐτδ κβδχίφ διά τδ μέγοθο * Ὁ χνιρο- τονὼν γάρ, φηαέν, ίπ! χρήμασι χαθαιρχίσθω καὶ ἀφοριζέαὼω'). Αλλ' ὡ οὐδέν ἐλογίσθηβαν τφ dnapst αἱ τών νόμων ἀπηλαί τψ τή; φιλαργυρία πάΜι χαθάπαή ἑαλωχότι, δι* ήν χαί *Λ* xapl τά κρίση ἀδιχίαι χαί ol δοχασμάΐ χοτατολμώντο αὐτφ, χαί οὐδέν οδτω; ήν ρφδιον ὡ; τδ ἐδιχβν τφ βουλομένφ «αντί (ὑπορούντι χρημάτων' ἐπ' αὐτού γάρ μόνον «Τδομιν δικαιοσύνην χαί ἀβιχίαν πλούτφ χαί πχνίφ ὁριζομένα χαί χρινομένα · xIh πένη προσέλβή, δι* αὐτδ τούτο ὡ ἑΐδιχο Κατχχρέ«τ&· ὁ βέ πλούσιο χαί πρὸφαίνων χρυσόν, τά πρώτα δίκαια Ιχκν ἀναντχρρήτω; ἐγνωρίζιτο- ἐφ' ο(ἐδιχούμχνοι οἱ <ύσ(0*ί μχτά τού προφήτου χατψώων')· Ἐξ ἐναντίαι ἰέ»«ν γέγονβ χρίσι , χαί ὁ κριτή λαμβάηιι δώρα. Αιά τούτο δκσχέβασται νόμο χαί οὐ.δκξάγιται (ί τέλο χρίμα.

Τή δέ ἀδιχίμπαρομαρτούαν ιίχ(χαί τήν ἀσπλαγχνίαν καί ὡμότητα- οὐδέ γάρ tffitv ἡλιο; ἀσυμπα-Hottpov ἀνθρωπον καί π<ρί τού πένητα ἀχαμπέσηρον, Κάν ἀπαντήση καί ὀφβ«ίη |ὠτφ ποτ(πένη ἐλέου δ(όμ*νο , ὡ ληστή; ἐφνγαδτύηο, χα! ἀποφρά ήν αὐτφήήμέρα ἐχίίνη καί ἀποτρόπαιο - ἐπί τοσούτον γάρ παραχληξία ὑπδ tf; φιλοχρηματία; ἐξώ^ xsdtv, ὡ μή μόνον ἐγρηγορώ „ἀλλά καί ὑπνώττων τήν ἁρπαγήν ιφαγματούίαθαι ! aol βήτα πάσα ἐγ(ώργ«ι καί ὠβωλοποίκ αὐτφ πόρου χαί τρόπου τού χρηματίζοσθαι tcspl τήν τών δναρων μαντικήν ἐπκιχώ ἑπτοημένφ ,χβί τήν σύγκρισιν αὐτών ἐπί λήψ(ΐ dal ποιουμένφ χρημάτων μάλιστα δέ πάντων «ὑόνκρο; ἡν αὐτφ ἡ νύξ ἡ ἀπδ τών ὀπώρων τήν ἑδωδήν τών σύκων χύτφ ἀναπλάττουσα· ἀπδ τούτων γάρ θανάτου; ἀρχιτρέων χαί τάλαντα βλα ψαλτικόν *ἕ dtnritlitjtoi* χαί «(πλανημένο χαχΑ ἐμαντχύιτο χαί τά ἀλλοτρία συμφορά ἰδιαν (ὑτυχίαν ἡγιίτο. Τδ δέ πάντων ἀτοπώτατον, δτι χαί λέγ«ν καί δημοσι«ύ»ιν τά τοιαύτα οὐχ ἐπησχύνβτο, χαί ς ταΟτα ἐν itpol; συλλόγοι χαί συν<λ(ύσ(Τ.ν. Ἀλλ' ἁπασα αὐτφ ἡ φιλοσοφία ἰντίρων χαί μυθολογία μαχρά ἡν ἀδολισχία, ὡστ' ἐπί τών ἡμιρών τή θοοστγοΟ αὐτοΟ πατριαρχία πάν Ιθιμον χα! νόμιμον (ὑπρέποιάν τ« χαί σίμνότητα ἐχχλησιαστιχήν ἁρδην ἐξαφανιοθήναι·) χαί τού (ορού συλλόγου σκηνήν χαί κωμφδίαν ἀναδωχθήναν ἐν τούτη γάρ λόγο μέν οὐδ(1 ἁροτή αέρι ἡ δογμάτων χαί ἐχχλησιαστιχή τίνο σπέφω ούβέπότα ὑπ" αὐτοΟ ἐχινχίτο ἡ προύβάλλκτο, ἀλλ' ἡ ὀνοίρου διήγησι ἡ χρημάτων ἀναζήτησι ἡ ἄλλη τι φλυαρία ούχ βπω πατριαρχική ἀξίφ, ἀλλ' οὐδέ δλω χριδτιανιχή χόίταστάσοι ἁρμόζουσα ἐμυθολσγ«ίτο, χαί ὡ dxtf/βωμολοχίφ σκηνική «ίχάζττο ἡ πατριαρχική παρουσία, μυθικών χαί αἰσχίστων ἀφηγήσκων γέμουσα Μαχρδν 4ν sbj λέγ<ιν τά γοητοία χαί μαγικέ αὐτοΟ χαχοτιχνία μοταΟαμπομένου καί ἐρωτώντο τού τά τοιαΟτα σατανιχώ;. ἐπφγγολλομένου χρησμοδοτών xai ἀποδτχομένου ὡ τά ἀπδ toO δχλφιχοΟ τρίποδο . Αλλά χαί φοαιογνωμίαν ἐμιγαλαύχίΐ ἀπό rt χρωμάτων χαί σχημάτων τών xspl τό σώμα tapivav ἐχάστου τή ψυχή τήν χατάστασιν, dxap δση; ἀιχβώα χαί παρβφροσύνη γέμω uni δπ»; τοί (spot; νόμοι; ,ἐστίν ὑπαύθυνα, οώM ἀγνοώ.

Τοί Γ ὡρημένοι ani βίο διηθημένο συνέξιυχτο χαί κάλιτώβ ἀσώτου nul ἀχβλάστου ἶργβ βκδρύλλοΟντο, * au! χωρί , συστολή «Λατολμώμβνα sb κτρέω Mpdst τού (ύστ^κί σκανδάλου asti προσκίμματο ἀφορμήν καροχόμίνα, df πληρωθήνω ἐν αὐτφ rd *Ο|'ΐ «δ>*ή« *r<Vité ®βζ· αχύντησά «pdf πάντα 4), adv rd πλώω τούτων

simum: *Qui pretia crdinationem fecerit,* inquiunt, dspoMtor *ae tcfrapeiar.* At nihili pendebat minas legum impius ille, avaritiae morbo aliquando correptus: inde etiam ininriae ae corruptelae ab ipso in iudiciis ferendis admissae, adeo iit cuivis opibus instructo nihil expeditius emet quam ecterip ininriam facere; illius enim, aetate bonorum tantum ~~copia aut~~ ino~~pia ia~~atitiam ~~inlustitianrque~~ ~~decerni~~ ae dirimi vidimus. Bi quia inops accederet, propter id ipsum nt. reus damnabatur: »in autem dives ac nummos proferens, ia absque controversia summum ius habere agnoscebatur. Quare probi homines iniuriis affecti cum propheta conclamabant: *Centra* •H /actum rst radieront, si index *arripit cumera; propterea lacerata eet Ier, et* non *pervenit ad /ineat* tudtcMtm.

iniquitati , comitem adiunxit immanitatem ae SLsaevitiam: neque enim sub sole unquam fuit eo immitior homo. et in pauperes .rigidior. Si forte ei incurreret inops eleemosyam petens, fugam ut latro arripiebat atque infaustum diem illum habebat et abominandum: eo enim devenit insaniae, avaritie pertractus, ut non vigilans solum, sed etigm dormitans rapiendi cupiditate distinebatur; et sano in fovendis effingendiaque viis ac rationibus pecuniam sibi codfogandi cunctas noctes consumebat, vir somnia interpretandi arte satis eruditu», quorum explicationem ad nummos rapiendos semper vertebat. Praecipue vero omnium auspicatissima ei videbatur nox ficus edendos pro pomis illi exhibens: ex his enim antistitum fata innumeraque psalheorwm talenta insana emotaque mente stolide vaticinabatur, aliorum ddversa in propriam felicitatem accipiens; quodque omnium absurdissimuin est, talia dicere notaque facere non verebatdr. et ea in sacris coetibus ac concionibus. At omnis ista somniorum rerumque commentitiarum cognitio immodica erat garrulitas, adeo ut Deo exosi illius patriarchatus tempore quaevis res usu recepta ac legitima necnon ecclesiae decor et gravitas funditus deleretur coetusque sacri proscenium ludicram viderentur: in hia enim ne verbum quidem de virtute seu de dogmatibus aut eecj<âasticp quodam negotio ab eo movebatur unquam vel prbferebatur, sed somnii cuiusdam expositio vel nummorum investigatio aut aliud quid nugatorium non solum noa, patriarchicae dignitati, sed ne christiano quidem instituto consentaneum fabulose narrabatur, atque, ut ita dicam, a ludicra garrulitate non discrepabat patriarchae praesentia fabulosis turpissimisque narratiunculis referta. Dicere longum esset eius praestigias et magica maleficia, iis qui istiusmodi vaticinis se edituros diabolice pollicerentur R arcessitio et interrogatis, horumque probatis responsionibua perinde ac si ex delphioo tripode fundarentur. Quin etiagt peritiam suam naturas cognoscendi utque se haberet quinque animus ex corports colore et aspectu iudicandi valde Venditabat.: quae quanta impietate insaniaqae redundent quantumque sacris legibus adversentur, nemo non novit.

Cum iis vero quae diximus vitam infamem copulabat eiaaque luxuriosa iibidinosaque agendi ratio decantabatur; quibus absque verecundia perpetratio piorum animi haud parum conturbabantur, scandali offensionisque occasione oblata, adeo ut reta in eo fierent verba illa: *Facie» tua facta evt nieretriri»; tint rubore facta» et ad omaet,* quamvis

>) esa. Apssts<»vt S0, CtaMoa. & ,
•)Hata».I,A4.
·) AφρανέΜφ «d.
') braa. Πl. &

παροαρέχη 6 λάγο , th αίσχρδν τή; dtra^WKA •ὐλαβο-ὀμανο · ἀσαβή γάρ, pqufa, tI; βάθο χαχὼν ἐμχασὼν χαταφρον*t^, ~~Ptf-M-tod~~wu ὠφθη nevi ἀσαβέστηρο; aqi dbsfaf μάλλον vsvooqχὼ ; Διττή; γάρ èfaffiC τή ἀρνήσοH; *M »*M» τή μέν iv λίγιρ, τή; Si iv πράξ«σιν, ἐχ' αὐτφ συνήλθβν ἀμpitapat- 4 γάρ Μου; νίμου; urant·***, xtwfam; ἐχχλησιαστιχοὺ χαραβαίναν, μυστήριαΊαρά προδιΒο-ὸ , Βιχησύνην φθαίραν, ἠΒναΙ χαὶ udheotv datXyri·; ὡ χοίρο; ἐγχυλιίμτνο^ χρίσιν xol dwaMBootv ἀγνωὼν, οὐχ ἠδη Ιργαι; dpvcltui τάν θ·4ν; Ἡ γάρ χίστι Ιξ έργων Scfavutat χατά τίν άπ4στολον*)· Sib Ml 4 προφήτη; ματά *4 αίχαΐν*)· Εἰπαν ἀφρων iv χαρΒιφ αὐτού- οὐχ ἰon *«4;, ἐπιφέμέΓ disφθάρησαν xai ἐβΒαλύχθησαν iv ittitq-Stùμασι, μονονουχΐ λίγων, ἀμήχανίν vtv· ri); Sixafa; ἐχτρχπήναι 4δο0 xai ἀφαΒώ; Bid χάση χώρεΐν ἀμαρCtt'a.·, pi, λήθην xai Αρνησιν θβαὐ iv ψυχή νοσήσαντα*;. Τά; Bi Bid λίγου βλασφημι«K xai dm^st; αὐτού φωνά; Ισασιν οἱ ἀχηχοιτα , Son; xai bub τοῦ θυμού nett ἐχβαχχαύων xai τφ Βαίμονι στρατηγούμινο;, ἐπ! παρουσίφ xai τούτα ἀρχιιρέαν, πίστιν xai νόμον ὑβρίσαι i Αλιτήριο οὐχ ἐφριξαν, ἀλλο τα βλασφημίο ἀφορήτου; xai λίγου; χαταχοντισμοO·) τοO μιαρού ἐξιρ<υγ4μ«νο φάρυγγο . T(; Βέ τδν τύφον ἐξιίποι «ιύτού τδν ἀσύνιτσν; Ὅση; dp·£; τήν ψυχήν τοσοῦτοι; Ιλχασι σηπομίνην, ἐπί τφ τού σώματο μαγέθαι αὐήθω ἐφιλο-πμαίτο xai ἐχίμχβζχ, συνιχώ ιἰωθώ λίγαιν τί πρώτον sibo; ἀξιον τυραννίδα , xai μέχρι τρίβωνο χα! πώγωνα τήν αὐσχήμοσὲνην ixiBsixvûptvo;, ὡ xai iv γρ«φή τήν •Ιχίνα ἐνβατ^λώοβι πολλήν χβτηγοροOσβν αὐτοὺ τήν •ὐήMβν, χβί dab τοO ^υχήμητο^ οὐ ^αρ^βριχὸ ἐχ·τή8<ν· xai ἀγροιχό , τί λβίνηον προφχίνην ἀξιόν xai μιγβλορρημονών 4 τί); π«ρ' Αἰσώπφ μυX« λχοντή ἰντ«; ἰξιο .

Totabra ἠν βύτοO τά σνμνολογήμβτβ, γιλοί· μέν τοί; ἰρAσιν, βίσχιστβ Βέ roi; dxoὐouot. Tbv Βέ fiuptv abxoS τίν Ιλογον. τά Bid γλώσση βίσχρά . Cppti; οὐ μίναν χατά τών ὐxoBssoripstv, ἀλλ* ἡἶἴ) χαί πρί τού προὐχοντα xai έν ἀξιώμασιν ἡ τφ ttpy χαταλίγφ ἐμπρέχοντα ἡ τφ χλήρφ χατηλχγμένου , τά Btd χηρών τύψ»ι χαί χλήξιι , τί τή; ὠμύτητο ὑπιρβάλλον χαΐ ἰντω τή ΦαλάριΒο ψυχή ἀξιον ἠθο , xspcrtbv ἀν ·Γη λέγχιν, ὡ τοί xtot Βήλα* obrst γάρ τφ θυμφ ὡ ὐxb δαίμονα ἠν ἐλαυνίμ«νο , ὡ pqBsvb; fslBsofrm χατά πάντνν λ4γαυ ἡ έργου 6βριν χαί Ατιμίαν έμχοιαίν Βυναμένου' χαί λόχο αἱμαβίρο; ἠν ἀντιχρυ χαΐ χίμαιρα χαί ΒΒρα i Αντί ποιμένα ·i τήν τού Χριστού ποίμνην . ὀχί τού Βιαβίήου χ«ταχ·μφΜφ Βστι χαΐ τί xoeviv τή ἐχχλησία δχώ Βιέθχίο fJslpssv, ἀρχάζκν, xql μηΒομίαν τή χυ^·ρνήσσ*» αὐτού χοιούμονο πρόνοιαν, ούτά μαρτυρούσι τά πράγματα- ἐχ γάρ τή Ακαταστασία χαί χλιον·ξία αὐτού ἐνέχντ» ἡ τού * Χριστού ἐχχλησια itfdsm βαρντάτο»; xai πολυαρίθμου κοοὸτητο - ὠν Ivsm xol νουθντήσβ χολλάχι αὐτδν τά δέοντα xol τών αισχρών άπαγβηπΤν βουληθέντχ , οὐ μίναν ούιέ ἠνύσαμον χλέσχ ἡ Αιθίοπα φήχονα xol. χαρά xmtpbv φΒσνα; x« xopaivbv Βρθτα βαΒiζ«ιν διδάφοντ*;, ἀλλά xai Xtlfiov Βαθήχαμιν et γάρ έλογχρι, φησί, τφ ἀσ·β«(μώλωκ«; ·i-τφ*). Διί χαί νοοθντούμονο lid σMφρονιαμφ έ^η*γριούτο χαΐ έξ«μαίν«το χαΐ Βυσσ·βώ έπηκίλιι*)' τήν τή έχχλησια καταστροφήν, πρ4χ«ιραν Ιχ«»ν τ4· plura qwfar haee silentio praetereamus, turpis namtiouw rituàM ttMt: tmpsu* «irim, inquit, *in prqfaadim malorum, oeatamatt.* Illo vero quis unquam magis impius apparuit gvaviusqne atheismi morbo laboravit! Cum euim duplici ratione fiat Dei negatio, uuu verbis, alien operibus, utroque in eo eonvenit. Narti qui divina· leges conculcat, qui oanouesOedesiastiooa transgreditur, qui mysteria sMta prodit, qui iustiiasria labefactat, qui in lasciviae voluptatibus ac libidinibus ut sus volutatur, qui indicium retributionemque nogHgit, nonno demum operibus Deum inficiatur! /Wn enim secundum apostolum «ur opsrtttM astrMltfar. ' Quare et propheta, prolata hac sententia: *Dùcit iutipiaru iWronlc tua:* «Voa rri Arae, subiungit: *Corrupti mat «t aboomnbUc»facti* sunt tn studiis, velut si diceret, fieri non posse ut a via iusta deflectat ac soluto in omnia feratur peccata, qui in suo animo Dei non obliviscitur nec Ðeum insaniendo negat. Eiu· autem in loquendo convicia impiaque dicta norunt qui «udierunt: prae farore aliquando dobacchans ot a diabolo pertractu·, idque cum antistites adessent, fidem legemque probris vexare non horruit scelera-tu· iste homo, qui alia quoque intoleranda <onviciw 'verbaquo demersione digna foedissimis erue-, tavit faucibus. Insanam illius iactantiam quis edissere poterit! Animum tantis ulceribus putidum negligent, de corporis proceritate stolide superbus gloriabatur, assidue solitus dicere eam praecipuam esse dotem ad promerendum principatum, atque vel in ipso pallio et barba venustatem ostentans, adeo ut caelatam effigiem erexerit, qua nimia eius ineptia illustraretur, et ex rugitu quem ferum agrestemque emittebat dignum se qni leunculum imitaretur iudicans ac venditans, quem revera decet Aesopioae fabulae pellis leonina,

Hisce gloriabatur lenocinii·, quae cernentibus ludibrio, audientibus turpitudini erant. Vesanam autem eius iracundiam, foedas verborum contumelias non solum In inferiores, sed etiam in optimates et in alios muneribus vel sacro albo praestantes aut clero adseriptos, pugnorum ictus ne percussiones, 'immodicam morum feritatem ac vere Phalaridis animo dignam, ea ommia supervacaneum esset dicere utpote omnibus notissima: adeo enim iraeundi·' uti a cfaemone efferabatur, ut a nulla re abstineret qua· cuncti· contumeliam probrumque verbis aut factio afferre posset. Lupus sitiens sanguinem plue fait ille et chimaera et hydra qui pastoris looo in Chriati gregem a diabolo immissus universam ecclesiam pro viribus labefactavit ac diripuit, quia ullam ilHua gubernandae curam haberet. Id ree ipsae testantur: namque prae turbuleuta eius avaritia Christi · ecclesia gravissimis innumsrisqus obstringitur debitis; quorum causa eum monere quae oporterent et a turpitudinibus divellere eum soap· voluerimus, non modo nihil amplius profecimus quam Aethiopem lavare et surdo canere et cancrum ad recta via incedendum instituera, sed etiam deteriorem illum effecimus: Isopù'ratm, ait, «orreprioaes *ipai Kaores Jtmti.* Quare ut ad bonam frugem m reciperet admonitu·, saeviebat farebatque et eoclraao ruinam «comminabatur, illud in promptu habens: „Xe me acriu· exagita-

·» Pros. XVIII, ».
■» 1«. U, Λ
•i p·. xm, i.
tfeapam verbs Basil. Cesser.. Hasdl eusd IN·· ma eat ssctsr amletum It
·) AUedil ad Mntth. XVIII, a.
·) Prov. IX, 7.
') *tnaanii* osd.

Μή με πειράζετε,. βτι xstsvt P'έφω τήν ix- χληθίαν έκαυξήσει τή ale th δημδσιον χορηγία; χαί Αναβιβάσω τήν σύδοσιν Is»; «i{ ·ύO th καρχήσιον tofi Ιστού, τδν έσχεπον Αφαπσμδν ήμ*ν dudvwv i έξεελέστεετο διανοούμενε τε.καί κροθυμούρενο . *A xal Ακούοντε μετά χολλή δεινοχειθεία , έστενάζορενάπδ βάθου ψυχή xal t-τήν τηλικαύτην ύβριν *i<pipopre* Αχούοντε;, ώ μή τολρΑντε χινηθήνεκ χρδ Αμυναν χαί έξοστραχίσαί τού θρδνου τδν χαχώ αύτοΟ χατορχούμενον διά τδ χαθοράν τήν Ακεγν«»σρένην εώτού μανίαν παρ' ούδέν γάρ έτίθιτο Αρδην Ιχτρίψαι τήν έχχλησίαν χαί χυρδ ετοιήσετ. αύτήν παρανάλωμα.

Αχ Γγμα 81 τούτου χαί ή χατά τΑν συναδέλφων Αρχιερέων ηαί μάλιστα τΑν έγχρίτεεν χαί τιμίων χαί πολλήν κηδεμονίαν dsl ποιουμένων τή; τού κοινού χυβερνήσεω Αχρα περιφρδνησι χα! ββρι; χαί τφδντι φονική χαί Απάνθρωπο δρμή tt χαίχίνησι αύτοΟ' τούτων γάρ τέσσαρα χαί πέντε Αθρδον προλαβδντω διά τΑν ψευδαρζίων αυτού 'άδίχω χαί Αναιτίω εί; έξορίαν χατιδίχαας, μή φέρων δ πονηρδ σεμνού θεειτά Ιχειν τΑν αίσχίστων αύτοΟ πράξεων χα! Αλλοτε Αλλου τΑν άγιων Αρχιερέων έλυμήνατο, τΑν piv χατεπεμβαίνων έν Ανάγκαι; εύρισχομένων, τΑν δέ τά υποθέσει προδιδού χαί τά δίκαια χαί έχ πάντων άπλήστω χρηματιζδμενο · ούβέ γάρ έτύγχανέ ποτέ τι; τΑν ΑβελφΑν οίασούν Αντιλήψεω χαί βοηθεία xfap' αύτοΟ, μή πρδτερον πληρώσει τή» χιίρα χρυσού. Καί ού του μέν παρδντα άπετρύγα, τΑν δέ Απλυτων *ipelSeral αλλά* γράμματα πανταχοΟ διεφοίτερν, χαινδν τινα φδρον χαί βασμδν έπαγόρενα. Εφ οί ύβριοπαθοΰντε χαί θεραπείαν τινά εύρειν μή δυνάμενοι οίχοθεν, δλην Si τήν έλπίδα ήμών Αναθίμενοι τφ χυρίφ τφ συντρίβοντι Αμαρτωλού χαί πονηρού βραχίονα *) χαί ίστώντι τήν καταιγίδα ει αύραν*) χαί ποιούντι έκδίχησιν έν τοί Ιθνεσιν·), ήντιβοούμεν, έποτνιώρεΦα, ίχετεύομεν Peip δυνάμει Αοράτεο πατάζαι χαί τούτον τδν Αλιτήριον χαί έξαισίφ Αράυσει άφαντου Αναδείξαι ώσπερ έπ: Μωύσέω τδν Φαραώ χαί έπί Ήλιού τού; ιερεί τή αισχύνη , χαί οΰτω γνώρισα: τοί λαοί τήν δύναμιν χαί τά Ααυμάσια αύτού·) χαί τήν Αγίαν αύτοΟ έχχλησίαν τή "τηλιχαύτη ύβρεω χαί φϋορΟ ύπερφυώ χαί'παραδϋξω έξελέσ^αι χαί διασώσασ&αΐ' χαί γάρ έγενήΑημεν διά τδν Ασεβή χαί ΙΗοχαίχτην τούτον όνειδο έν τοί έ^νεσι, μυχτηρισμδ χαί χλευασμδ τοί χύχλφ ήμών·), ώ βλασφημείσδ-αι δι' αύτδν τδ άνομα τού σωτήρο ' έξέχλιναν γάρ σχεδδν Απαντε οί τού ήρετέρου ΐριοδΰξου γένου ώ πρδ; χαχδν παράδειγμα άφορώντε τούτον τδν χαί άίΗτήααντα πάντα τά τή εύσεβεία χα! τοί; άλλοι άΡετιίν συγχωρήσαντα.

Ημεί μέν ούν τδ θειον έξιλεούμενοι ίστάμεθα χαρτερούντε χαί τήν παρ' αύτού διχαιαν ζρίσιν Αχεχδεχδμενοι· Αλλ' δ τδ θέλημα τών φοβου-·μένων αύτδν κοιΑν*), δ χατάσσων χαί πάλιν ίώμενο , οίκτον λαβών χαί τή ταλαιπωρία ήμΑν φεισάμενο φιλαγάθω χαί χηδεμονιχώ τα.'; δεήοεσιν ήμών έπινεύσα , πληγή Αδοχήτη» τδν θεομάχον τούτον χατεχεραύνωσε χαί τδν τιτρώσχοντα τήν έχχλησίαν τού Χριστού τοί ίβίοι βέλεσι περιπαρήναι ένδίχω παρεχώρησε ' πρδ γάρ τοί Απηριθμημένοι; αύτού άτοπήμασιν, δσα ή τή φολαργυρία χαλεπή λύσσα αύτφ ύπηγδρευεν, ώσπερ χολοφβνα έχέθηχε χαί τδ τή χαθοσιώσεω ') έγκλημα ' διαβάλλων γάρ πολλού τών εύσεβΑν ώ έτεροδδξου ή χαί έπί Αλλοι; τισίν

veritis, sin minus ecclesiam evertam, stipendia aerario solvenda adaugendo et vectigalia attollendo usque ad ipsum mali carchesium*, extremam omnium nostrum meditatam perniciem exsequi paratus homo perditissimus. Quibus auditis, acerbo moerore affecti, intima monte ingemiscebamus, tantam oftumeHam silentio sustinentes, quippe qui defensionem parare eumque throno iniutia occupato abigere non auderemus, desperatae illius insaniae probo conscii: nam pro nihilo putabat ecclesiam funditus evertere eamque incendio absumere

Huic rei argumento etiam est summa cius in fratres antistites, in praestantissimos praesertim et optimos qui multam gerundia rebus publicis curam adhibuerant, despicientia, contumelia, impetus et incursus vere truculentus et immanit: horam enim quatuor et quinque ex falsie relationibus inique et immerito in exsilium novissime expulit, non ferens improbus homo probos habere testes foedissimorum ipsius operum; «lias etiam alios sanctos antistites excruciabat, aliis in angustias adactis irridens, aliorqm bona et iura prodens et omnium spoliis insaturabiliter ditescens: neque enim quidquam adiumenti auxiliique ulli fratrum' unquam obtigit qui non prius manum eius auro compleverit. Neque tamen praesentes exhauriens absentibus pareebat, aed litteris in omnes partes sparsis novum quoddam vectigal atipendiumque imponebat. Quare iniuriis lacessiti nec ullum remedium pro nostris facultatibus comparare valentes, sed omni ape in Domino posita qui brqeAio *peccatorie et maligni conterit procellamque in auram convertit et vindictam facit* «e *nationibuv,* implorabamus, exposcebamus, obtedtabamur divinam potentiam ut pestem istam occulte percuteret et infausto vulnere c medio tolleret uti Pharaonem Mosis, pudendosque sacerdotes Eliae aetate, quo *virtutem et miraHia na populie nota faceret* sanctamque ecclesiam suam tanta talique contumelia et pernicie mirifice ac portentose liberaret et eximeret. Etenim impii istius et *a Deo percussi opera opprobrwa» *foeti eumtu in gentibu», euieannatio et irrieio iis qui* in *eireuitu noetro eunt,* adeo ut conviciis incesseretur illius causa salvatoris nomen: declinaverunt .enim fere omues quotquot' sunt orthodoxi nostri generis, utpote pravum exemplum ex eo sumentes qui universam religionem transgressus, sivit etiam ut a ceteris infringeretur.

Nos igitur in divini numinis deprecatione perstabamus, iustum eius indicium patienter exspectantes. At qm *voluntatem* tiawntinm *eo facit, qui percutit et iterum eanat,* misericordia captus nostrarumque misertus aerymnarum, votis nostris benigne M diligenter annuit, et'fulmine in illum Dei hostem qui ecclesiam Christi sauciaverat inopinate emisso, propriis ictibus eum transfigi jure permisit: illis enim quae retulimus facinoribus quotquot saeva' avaritiae rabies ipsi suggessit tanquam fastigium imposuit ipsum laeeae maiestatis crimen. Namque multos piorum virorum ut heterodoxos aut aliis quibusdam criminibus apud regiam potestatem relationibus oblatis calumniatus, indeque decreta

*)Ps.IX, *>.
·) P«. CVI, ».
·) Ps. CXUX, 7.
·> Ps. I,XXvn; 14.
·) P». LXXIX, 4.
·) Ps. ITIUV. 1».
'» deeper«v et'«aper lines· sa»eowu«¥>,'..

ἐγχλήμασι iff jtamlixff xpdtst 8t' *in* ἐβίδου ἀρζίων Α adaptas ad noxam iUis afferendam, regia ista oon-
χαί ὁριόμού ἐξάγνκ ἐχῖ -tff ΧΜβΑΜηΦήνω βήΑ«ν salta dsinesps deludebat ao pretio vendebat, eoe
ixriVout, Oovspov toQ /Iααιλιχοl ἐχ«1νο< φηφέαρνισιν qnos ipss insimularet nundinatus, ut unus aliqui·
•ἐιωβούλιυ* aal χρήμηκν danguaMm toOxa, τού ὑκ' hnmaaanus aornmaarum venaliciarias ot darda-
αὐτού βυκοφαντουμένου ἐμ*ορ«υέμ<νο , Ac τι τΑν narius. Hirôe fallaciis suis ac fraudibus quo modo
dvffpmxirisv ἀυμφορΑν μχτΰβολχύ τχ xal ιηλαγχέηη- vel ipsam sanctissimum apostobeam et patriarchi- Α
λο . Kai τούτω αὐτού rnt; -ωχνουργήραοι aai ταΤ es» sedem Antiochenam perverterit, referve nb-
ἁπάται δχω 8ιέΑ«το xal τδν ἁγιώτατον ἀποστολικδν horrescimus taedio referti; prodidit eoün sacrilegus
xsl πατριαρχικόν ffpôνον τή 'Αντιοχιίβ , φριττομβν homo sacram ineulpatamque nostram Idem haere-
μνημρνιύοντ·; xal dqSlef dvemprcXlpaffs· ttpoOSsma ticis et heterodoxis, sedem illam penitus labefac-
γάρ *b* dffso; τδ Itpôν xal έμΑμητον ήμΑν aipaj τοι tavit, permiscuit, innumeris commovit perturbatio-
alpmxol; xsl *bxtpMmi* xal τδν ffpdνον txstvον έξ nibus, ita ut christiadus regionum illarum populus
ὁλοχλέ^ου Siipffstph xal ουνίχα xal ταραχή χαν- in discrimen venerit a reeta via prorsus deflectendi
τοία; ἐνέκληοιν, ὡ xtvSuvtûsiv τδ ixsfos χριοτΑνυμρν ac Latinorum ' novitatibus falsisque opinationibus
πλήρωμα τέλιον txrpaxijvai τή «ùbsta; ὁδού xal se submittehdi hominis istius ter exeerandi causa,
τοί; λατινιχαί χαινοτομίαι; xal χαχοδοξίαι; ουνυ- qui haud ullum opportuno tempore praesidium
παχίΐήναι έξ «Μα τοΟ τριαχαταράτου τούτου, μη- rebus gerendis attulit, sed occasionem praevari-
β μίαν ἐνχαιρφ τφ προαήχοντι αυνκαινιγχόντο catoris dimwit, pollicitatione, pecuniae fide labe-
τοι πράγμβαιν, ἀλλά χφΑυφέντο ἐ*«λο-Β fectata ac vera religione prodita. Quae, audacia
χάχω xal ὑχοσχέσνι χρημάτων 8ι«φΑ«ρέντο xal eius facinora ac scelera neenon maehinationem ad
'Λροί«ιωχότο τήν ὀρθούοξίχν. 'Qv ττνβν τολμημάτων decipiendum prodendumque genus ' nostrum eum
xal κακουργημάτων αυτού χα! τή ἐχιβουλή xal ἀκάτη cognovissent audisaentque principes ac moderatores
χαί προίοσια τού ήμντέρου γένου γνωσβέντων xal nostri et summus ipse potaq^issimi imperatoris
ἀχουβύέντων «ί τού αύθέντα xql ήγνρόνα ήρΑν vicarius, ipse quidem tyrannus' universali sede
χαί αὐίφ τφ ΰπτρτάτφ έικτρόχφ τή; χρταιι; βαα<- defectu· in exsilium expulsus eet, meritas solvens
λίία , βύτό; μέν ὁ έπ·.0άτη ἀχ·^λή»η τού οίχουμτνι- poenale·eorum quae admiserat; ecclesia vero Christi
χού «φόνου χαί «ί έξορίβν xeTtihxàoffr„ 8(χην 8οί> nosque omnes pia natio tanto talique probro ac
αξίαν τΑν μ·βιωμένΑν· ή δέ τού. Χριστού έχχληοΐα universa perai&e noxaque liberati sumus. Qua-
χαί τδ γένο τΑν «ὑσχβΑν άιρ]λλάγήμ«ν τού τηλιχού- propter post gratias Deo persolutas, quod nos in-
του αίρχου χαί νή; χαγήοσρίου φδορβ W xal spectione ac misericordia dignos iudicaverit, ne-
μλά^η . 'Qv ίν«χβ χάριτα τφ ΙΗφ άνδομολογήσβν- cesse omnino duximus, huiustnodi latronem, cor-
τ« , ὁτι, έπ;σχέψ«ω; χαί φιλάνθρωπο ἠξιώθημτν ruptorem, mercenarium, humanarum animarum
παρ' αὐτού, άναγχαίον bnîv ήγηοάμτύα τδν ληστήν plagiarium, religionis proditorem diris summisque
xal φδορέα τούτον xal μιοΑωτόν xal άνδρΧποδιστήν subiscere poc«is omnibusque notam facere relut
τΑν άνβρωπίνων ψόχΑν xal πρυδότην τή <ύα«β«(α in perenni column* inscriptam tantam talemque
τοί φριχτοί; xal έσχάτοι , ὑπβαλίΓν έπιτιμίοι; xal improbitatem eius et impietatem ; quemadmodum
δημοσωύοαι τοί Atifotv, Α έν τινι οτηλογραφίφ dffa- c enim ex virtute laudata, ita quoque ex nequitia
νάτφ τήν τοιαύτην xal τηλιχαύτην μοχίΐηρίαν αὐτού pervulgata utilitas haud mediocris s poeteris om-
xal άαέβχιαν- Aaxsp γάρ ἀρ·τή 'έπαινουμένη . ούτω nibus percipitor, qui «d unam imitandam et ad
xal χαχίκ στηλιτιυομένη .ώφΕλια ούχ ή τυχούαα fugiendam alteram optime instituuntur / Etenim
. τοί έπίρνρμένοι tÂν άνίρώπών ηαρομαρτχί, τή; •*rodMuri.* oportet malam «plantam, pvam pater
μέν «ί μίμησιν, τή δέ ai; φυγήν dptwta xmttuopi- *illt eetMi».* non *plantavit,* et novum ludam amo-
νοι · έχριζω*ήν«ί τί γάρ χρ«Αν τήν χαχήν φιτωίαν, veri a ministerii parte et a piorum societate om-
ήν *b* πατήρ *b* ουράνιο ούχ έφϋηυσ·1), xal άποσχο- nino segregari: .nam peritus medicus putridum
, ραχισδήναι τδν νέον Ιούδαν τή διακονία τού κλήρου rdsecat membrum, ne reliquorum membrorum socie-
xal τή; τΑν ιύσχβΑν rtÀtov άποχοιτήναι μιρίδο - xal tati communicetur lues; sed et apostolus iubet nos
γάρ ιατρύ τ«χνή« τδ σβσηχδ έχχόπτιι μέλο , Αβτχ sceleratum hominem tollere e nostro coetu.
μή" τή τΑν λοιπΑν μαλΑν «ύ<ξίφ διαδο»ήναι τδ νόση-
μα' ἀλλά xal ἀποστολκή έντόλή έστιν dxopopstv τδν ' a
πονηρόν έχ μέσου ήρΑν*).

Τούτου χέριν ζήλφ ff«iq> χινούμινοι, !ν« μή τοι- Qua d· cauaa divino fervore peMnoti. ne httius-
' αύτη dtas^tla; μέτοχοι δόξωμίν xal xotvstvol, xara- rnodi impietatis participe· videamur et consortes
λιχύντχ; βύτήν έτιμΑρητον Αβημοο(<υτύν τ» xal eam relinquendo inultam, tacitam et reconditam,
' έστηλίτχυτον, ού μόνον xa&aipdou νορίρφ xal xavo- non solum iustas et legitimae depositioni illum
νιχή τούτον χηΑυχοβέλλομ** έχΐ μυρίοι οί ίίρητβι β subiieimua ex innumeris quae diximus criminibus
έγχλήροη xal ίλλο<; ton ttd τύ τού λόγου χροοχο- et alüs quotquot propter sermonis satietatem et
ρέ xal έηβέ τοί έχούοικχ οιγή xapstpdpopsv, όλλεΐ taedium aadieatibns silentio praetermisimus, sed
xal τή τΑν «ύιχφΑν όλομ«λ·ίη xal χοινν»ν(β έχ- etiam a piorpss consortio et societate absdfndimua
χόπτομνν τή έξίνρ τού χν«ώμ«το Α ένά τΑν dxat- •acia spirituali ut uum ex indoctis illis et ignaris
δχύτιον txslvmv xal dpaffAv χέλ«ι alprexAv, Α qui olim ferunt haereticis, ut nefarium, ut impium,
έανβή, Α dffsov, ώ; όντίχριστον, *xei* γρΑφοντ« ut antiohnstam, et ssripto synodico decernimus una
thtopatvôpsffe ούνοιιχβ pttd τΑν xspl ήμΑ [spw- cum sanctissimi» et honoratissimis qui apud nos
τάκον ιρχτιρέβν xal ùxsprlpstv, τΑν έν dyfy avsb- sunt aatistiba*, dilectis nostri· in sancto spiritu
ίμβτι έ*βχη«Αν- ΐΐΗΑν *Μύ*Μη xal βυλλκτουρήΑν, fratribus et oomministris, ter exsecrandum illum
tv« *b* τρισκατάρατο ' αύτό Kaxectpsplag xal τού Caooieremiam et diaboli aemulum ab episcopali
διαβόλου άντίμίμο , Α; άνάξιο τή άρχι«ρ«τιχή χα! et, patriarchal! dignitate at indignum amotum ease,
'πατριαρχική Αξία χαδηρήμένο ὑχάρχη xal T*Γ< denudatum quqvis mnaere atque ordine episcopali,
' μνώμένο χάση {έρχωρατιχή tvsprêlac καί. τάξΰκ eiectqm ex episcoporum indice, segregatum. ab
• καί έκπτωτο τού dpxispauxoO καταλόγου xal duo- ecclesiae ooasôrtio, privatum et exdusum a divina
'Χκχομμένο τή έκχλιμχβστιχή; dlmuXriat χβί έατν gratia; nullam eum (bonitatem habere induendi

>) XsMh. XV, Iff
>)IO».V, Iff

Hfb* «ri Αηφφε τή M« Xdpmç. ***HW'' M*a» tgmv*** Αρχΰρατι«ήν M·H»μ «νβλήν ή Αρχι·* panmbv tavtlfani temApnpa * w>yÿâ<»t «ri dvripoç, 7«ρ«ρΐη «v «ri λ»γ4μ<ν·< «ri ri$ riri (fan·* YwpÇipmt «ri «ri AUdqMt τή JpWMNM* MWOriMMt. *i Irijririaç τή Αηολ*· αία «ri τ·· xptettevtaeb riU»*ΐ|«Τ·» Sri pgiric τολμήο| «upvepdp· «ώτφ ή «uUcmun^MB ή *C «nupi· v mnMnn* «M*“ t x*· AαMηΔήν· ή «ὐλογ(«ν «nl-dytMpbv mp' riHri B·χ*ήν«χ tv |Mpi *iffiit** «ri rifrn» dpoptopril. Ἀλλά «ri dont Αλλο» yptattavol MU^enot «υντρίφα «ri |«)·ή η· «&»ϕ Wf* ³« *FT¥< ·»»»»*■«« $ M«κ. ή «ΙφΒήανι Αλλ* τρικ*, A «φΐοιν·νοΒντ· τή «·* ,*£p «ri .tapaip riwà «ri Αηνηντίη ptpdpavet T| ήμιτΑρρ Αχκλήβιαναηή «ri owvoiucf tetany! Ap·»· popivot tfqenv «αρΑ τή Ayinç «ri tpoeuèlou «ri ζηοχοιοO «ri ASuopitou τριΑιο , τβφ M; «ri μΑνου τή φὐβκ teoO, «al χβτηρημίνοι «ri itouyxripqftoi «ri Αλυτοι μ*τΑ PAνατον «ri «**< τ·Α ·«ατριαρχι*«i xri συνο&»«£ Αραί «ri τφ riavi* ΑναΜματι tedtaux «ri box* τοO «υρό τή γχέννή , «ri tyfarenv τήν |Μρ<8« T00 αροΜτου Ἰούδ« «ri τΑν HορΑχβν φ·' Ἰούδ«£«τ» τΑν oraupMoAνwv τΑν «ὐριον τή Μξή . OOτν yavfoBm «ri «ή Αλλβ 1ξ ΑηορΑαηκ .

,βψχζ'-φ: Αν μην! 8«χ*μ^ρί<]> Ιν&«τιΑνο «'-ή .

4- 6 ὌρηχλΗα ΓιρΑοιμο .
4- 4 Κυζίχου Αὐξίντιο .
4* î Νι*ομηΑ*<« 2«ρ·φ·ίμ-
4'' 4 ΧαλχήΜνο ΝιχΜήμο .
4- 4 Σηλυβρί·; ΜβκΑριο .
4-4 Φιλίκαουχάλκ^ Hiiχλητο .
4- 4 ΠιοοιβΙα ΚοαμΑ .
4- 4 Ἀγχιλου ΚβλλΙνιχο .
4- *î* Δρύστρα ΚβνστΑντιο .
4- 4 ΒΑρνη Atevdotoç.
4- 4 Χίου Δανιήλ.
4- 4 ΦτρβΑλνν ΤΑχοφο .

ρβρ«K iMfaliBftWB* K·βΒ· WM <NMl «ο «nara· «oriM .Wwm ri aa» han and··» ••ve «t eprieepanq vol patrlateta·· «a» revarantar anva jn^utna· «4«a «xaeettinAer naee bana^tietietia^n QoOBMfBÜMMMl Mif Wtb J·!·· W· pantiaari et aateanaa exommaninatiwiri Qria «triai «atari «am· «teritiari qai <4 aManmra «t epitriari voteartet varbi· val ricti·, par atea vri par arip··· aat aüa φΚβαβφM «w4«, t«ippa ««ta <Hμ4μμ MφώβM pwrtMpw •t advanarii m omlMiMtM ■yMdBehpto Mttrl MÇt WMNMMÜ6B1Î B MM*B MB» •atataatirii «MCea «t ririvWaa triritata, aatara Basa ai «al· Daa,. at taariAieti «t aalHm v«aria «apaeaa «t iaaohibU·· post taertata; riat^·· ««Miri·· patrata qraoAenuB^·· Airii ttapraeatioririta •iqaa aetaraaa «Keoattaaaieatiori obaaxit at i<«M B«——*« >«i; Maritata· habaaat *«■ I«da pco-Aitora «i laAaaii Dai iataarii· yti Aotafama gloriae en«i aHzaraai. Ita lot, aoa aliter, «x «MaAato.

MDCCXXVI eaaM Aaeaairii iarietioM V.

4- GarMuaa· Hantariaaai·.
4- Aaaaatin» Oyrioaaa·.
4* Baraprie Kiantaedi—aia.·
4- NrioAaaia· dtakaAeaeani».
4- Mtatari·· eatjbnaa.
4~ Uriodataa Phitippopalitaaaa.
4- Coa···· Pitadiaa.
4- UriKrieaa AackiaH.
4- Coaataatiaa Dryatiaaa».
4- AthaaoM·· Voraaaari.
4- D»aial CMm.
4* laeobaa Phanalor··.

C0N8TANTIN0P0LITANA SYNODUS

«nno 1726.

Iriientibu· aaeeulia band parem aeta alieno M obligaret aedea Hieroaolymitxna, in quo diaaolvaadd acriter dMadarant atque elaborarent eiua aatiatite·, in primi· fero Doaitboo· Notare» atque Chryaaathna, eiua nepoa. Utorque, miaai» per omnee fere Orienti· Occidentiaque parte· monatriri. »tipi· eoDig«ndae eao··, loagia epiatolia principe· obtundebat et populo·, orthodoxo· at eatbolicoa, Graeco· et Barbaro· Quin «tina monachi non pauci m in Viam dabant, littaria oommaBdaticii· ■ patriarchaD vel ab ai«a vicario (Μτροκο) bob inatructi; ahi, vel litteria moniti, praelinito tempora domum non revertebantur, red pecunia collecta, parente·, amico·, procere· apparati· epuli· excipiebant. Quam pemieioai exempli vitam in inania Cypro agebat anno 1726 Chryaanthu· quidam, qui. confecti· iti-

•eribua Hieroaolymam redire abnaan·, aandieatam pecuniam una cum parentibu» coaredebat, «xpiritia etiam ineria· praediri, q··· renati <«priari araat pnmpvie. Improburimu· ilhun praedatoreai «renari ■ynoana Conataatiaopolitaaa,! «t c·· ipea tum parente· Meoptam paeoni·· CaUinioo protoayBoalU, novo Mneti Mprieri proeureteri, protinna ratribaerant. Quod ai obaeqaiam datraetovnrint, iD· depomtioui» et «xcqmmBaioatioais, Iri «xcomtauni- 4 oationi· poma nfflerintar. Kxatnt «ynodica illa Matoatia ia eodiee ConatantiDopolitaao (Baeti repriori 820 (aria 600), rit 182-121, M· vari»· > οϊρϊβM: Ἀνι,νΑχΒΐ) ήμιν aapA toO hpwtAteu pqrpa» «ÔÀÎtdb ΚαM«ρ«Ια τή ΠβλβατΙν^ xai wvaÜÂpao ήμ4ν xὺp Mriniou. Data Mt aaao 1726; qao rare menae, bob rigrificatar. BabecriptioaM ite· daaa«£

8YN0DUB C0N8TANTIN0P0ÜTANA

'1727 «teoM ianaario.

Inter auburbnnM Byxantii inania·, quibo» velati gammri dritiagritar atam Aataeaaa», prima veni··gbna Bytio jte Chiriadnn» eacarrit «a quae a Iuxta etna litta» vargeaa ad Orientem taenaatoria· «at ab imperatore Romane Diogeaa, at fcrtar, eonditem atqa· gririona· Chrriti traaolgvrntieni drin-

iudo abaano mi aggrami rate ooetata squteia lotuute, quae Galatao rite eat, jmiwatnii <λβ, mettante imprimis œeroate oovaeEteteapalriaroha. Atque prtaaaa quidteaHMume'.nplïmbri 1799 atffla *frtttte* (fnaa «urii te 'BtNta, aostrnrum *fûnj* «4 meairttrtnm iiatIMiaa turn ttea Mantel ·*» «te «ite peomtella Mapaaria ia opus wteMaaàaa» pnariaatk aaa ate*cerat, ratiqua iaapaatea ex eumpttas sais on oudirions eoapaaaanat, te montetarii admhisirationem suaripereut, quead iOud aoetete exacte oui faris ranaa tant. ÀKgate aataaa pâte aatea, mutate oonsiHo, sueram ilhuu aétaa I teoaaeUa coenobii aaacterimae rirgitea tmommlatae (tek ·mvagtpteteu) ia taaata Audro eiti tradiderant son vendiderunt grotte duobue miltitaa te quingeatia, quoo a Dionysio rtt Πβναχρ4ντοο hagumeuo aoocperunt die I novembria 179A Vtoiuêqne coenobii coaiuactioMm gratae habuit ooafirmevitque synodue Constantinopolitana par litterae aaao 1797, T, rarimat,^ _ << Ik· Mt^Mnat rite oumPsltepeiriatNta auMtopaM·· ttu4teta,viMset:4 Ἐραιύηϻ Γηράοφο — 4 Krifra* Ai&vtMc, — « Itaaiçjl^XtMafe HfatteafKaUtaiwç — «XataÿHMclfaiMigNC,-* * Itaripta^ — 4 ümMoc Itaqrtf, — 47knoiAw KteMwaa^ — 4 Ita ΑβηΛ, — 4Δ4ρ-*·" NttMqpoç — 4 «Mtataawritaas IlaMptetr — 4 Apderpo; KteosdvnoC) — élMpvqf Àtavifowc.

Fteieraa synodieee htet* eonstitatiotte parta» puNM farts tait Georgius P. Georgiadee te oporo eai tituba: Ὸ iv Pteaaf fapk vufic ta dyta fmdvvou τ·» Xiew, OoMtantinopoll, 1899, p. 196-134; fategrum autem apograph»· pma aaaitee habeo a oodioe tabularii pteriareUoi diHgeatisrime doseriptam. Priam vertu hâte suât: 4- Hpovotaç Ipqpovoc xai xqtapovtat dpfotiK époXaymqrivu; apivexa tpyov uopd ys xotç aoqot; xai muottaiptatc xai ritevdpeK xljs ehwupevite); aal xaHλβv txxliyrtarrtxq; mpuveepite-

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

, in qua aede» Oienenaia in archiépiscopal»· frigitur (1727 menae ianuario).

Ctaw rive *Oluit* (Üitny, «vitae Achaiae ia Pdloponaeao, anne Commîtes nuMnpatar, oetqno oppidulum tenue ad Ptaun ftuvinm, vix tribue tailliariie dbtaaa ab om maria Ianii mediam inter Patrae et Araxum promontorium. Urbe quondam epioeopaHa, Patria Vetoribaa ut metropob cabaret Quam continuis antistitum mntatfonibaa graviter vexatam atque aere alieno fere oppressam ex epiaeopatu in arehiepiaoopteum promovit aynodus ConstantiaopolitaBa, a metropoBtani Veterum Patrarum auctoritate eam vindicans ac sibi subjiciens, Quapropter misais litteria decrevit ut Zacharias, qui id temporis ecclesiam Olenensem regebat, non iam episcopus, sed arehiopiseopas diceretur atque inter oeteroe arehiepiooopoe in pari lure eedem haberet, quidquid in contrarium eaeot dibturua Daniel, -Veterum 'Patrarum faetropoiita, qui ahum in Zacharias leeam subrogare tentaverat Litteris synodieis, aneo 1797, menae ianuerio, date, qabeoripeerunt poet Peleium patriarcham metropolitan aadecim, qnonuk nomina latine expressa haec aunt: Cerarim» Heracleensia, Auxentius Cyxioenus, Seraphim Nioomediensis, Callinicus Nicaenus, Nicodemua Chaleodonenais, Macarius Selybriap, Coemas Picridiae, Callinicus Anchiali, Daniel Chii, Nicodemas Derei, Cyrillus Drystme. Exstant hactenus ineditae in codice Constantinopolitano sancti sepolari 898, fol. 40-49. Hia autem'verbis incipiunt: Οὐ jtovev dtoxov, ιλλά ari *λίαν έπιαφβλί* χαι Ικιψογον toO παρα£λ4π«:ν dÀcydpas r«î*S χάνοι»; rôv dnavtsyoO xpooxdxa; χα! χυβχρνήτα .'

8YN0DU8 D10ÉCESANA 8UE88I0NEN8I8

1787.1 trilis 2.

Synodus diosrseena SueeaioaeMis, celebrata die 9' mente sprite aaai 1797, sab Joeopho Languet de Gergy, epieoopo SuoMtoaeeri.

Exstant ooaoÔtatenM synodales ia opere cui titubas: 4 r

Ordonnances synodales du diocèse de Boissons, publiées an synode tenu M 17 mai 1673, par monseigneur Charles de Bouriou, - an synode tenu le 97 mai 1700 par moneeignowr Fabio Brûlât ' de ihllery, imprimées de nouveau par ordre do monseigneur Jeàn-Joeeph Longuet de Oergy, puis par ordre de monseigneur François de Fitsriames, évêque de Soiseona. Nouvelle édition ! faite par ordre de monseigneur Henry-Joseph-Claude de Bonrdeilles, avec les avis donnés aux petits synodes par messeigneure Jean-Joseph Languet de Oergy, Charles-François le Febvra de Laubrière, • François de Flts-James. A Boissons, ches Ponce Courtois, imprimeur de monseigneur l'évêque; Pierre Nicolae Waroquier, associé au privilège de mondit seigneur évêque, M. D. CC. LXIX.

In *19, 370 p. — (Paris. Bibl. nat. B. 40490: Paris, Bte-Genevière).

SYNODUS DI0ECE8ANA UMBRIATICENBIS* II

1727 aprilie 15.

Synodus dioeceaana Embriaticenais II., celebrata die 15 mente aprite anni 1797, sub Francisco-Maria Iioyerio, episcopo Umbriatieenri.

Exstant constitutiones syaodalea ia opere cui tituta: '

Spcuads · synodua dieatteana ab iDustrias. et ravereudiee. dmtem Fraateee Itaiu Loyorio^pidicti XIII., pont, max., praelato domestico 4 pontificio solio assieten., barone S. Nicolai de Alto, Marathene, 8. Marinae, Mottae, etc., celebrata die 15 mente aprilia M. DCC. XXVII. Romae. M. DOC. XXIX. excudebat Kpamrek, in via Cursus ia platea (Marrae. Superioribus annuentibus.

Ia -4. XVIH-199 p. — (Roma, bbc. Bocca.)

SYNODUS DIO^CŒSANA URBEVETANA
1727 Bprilb 27..

Synodus Mh o t u - tJrbdveteaa, eeiobrota *- Î7 IMMri· Apttt· *B*i 1ÏS7, twb Om 64o ' AfiMÎg epieoopo Urbevetaao.

De hae syuedo eedfer opus eta titahm:

Constitutiones synodales edita» at prornieh· gâta· ah. Htastriesimo et revwendiwime Oamphrio a raarohiMdbnt **Bta, patritieFulginate · atq··** Urbevetaao, Dai et apoetoimne sud· grati» aaaotaa Urbivetaaae aaolaaiae apiaeapa- et m.d. a. d. Boue dieti papae XΠIη praelato dameotieo et pontifteii solii epieoopo assieteeti, berone CeetronunOeorgei, Moaeae at VUipe Pugtiani, ex eaatibae eaportoribaa synodb. ntaneaeriptis ae editis ia quatuor synodis taooeeeaais eotateinatia, collectae; summorum pouti-

A ftoiun, MMrernm ennsffiew A «µ µ - **IwnIh** VftttftttMg BMM· MffiptaUNM φM^MMMφM" pMfMI taititasniis adornatae. MnntaMeeo, MDOCXXX, typia eoetaMrft. Buperieraea pentamae. (Otahm//· *ferti»c)* ®e»»e· - *tffieüM* sinodata, nel quale ai eoataagaaa h«8a pentiM», eetami, deeroti, aua- «uti, editi, fonaato ed Mnaateni, eîtata nel presenti «tendu. Iu Monttataseen·. MDOCXXDL, natia atamperi» del oeaÜMrta, tea Meeeaa de' eeperiari.

Magae» ia--·,» part., XXX p, -1 f. - 3M p., 420 p. -1 *1* (errata) — (Roan, Yitterio-Betaaaaaeio).

T. XII: „8oemda (synodes) eetobrata et aao die. absolute videHoet dta »4 aprilia ITM" ah OnupKrio, e marchiooibaa Sheet, epieoopo Vrbsveteao.

SYNODUS DIOECESANA 8ENOOALUEN8IS
1727 maii 4-6.

Synodos dioeceeana Senogallienais, celebrato B galliae et comito, editae in cathedrali ecclesia diebus 4, 5 et ft mbnsis mail anni 1737, sub Bartholomaec Castelli, episcopo BenogalliensL diebus IV., V. et VI. mqÿ 1737, regnante Beae- dicto XIII., poatitee optimo maximo. BenogalKae,

Exstant constitutiones synodales in opere cui titutaa: MDCCXXVIII., typis Stephaai Ca)vaai im|»reeeoris episcopalis.

Constitutiones synodaloe ab illustrissimo et reverendissimo domino domino Bartholomaeo Castelli, patritio Romano et Interamnenai, episcopo Seno- In,- 4', XVI - 128 - CVI - XIV p. —. (Roma, libr. Bocea.)

SYNODUS DIOECESANA AESINA
1727 maii 26-7.

Synodua dioeceeana Aesina, celebrata diebus 26 et 27 mensis maii anni 1727, sub Antonio Fonsera. episcopo Aeeino. dicto XUI., pontifici maximo, dicatae et Antoaio Fonseca, epiacopo Aeeino, ia cathedrali' ecclesia babitae, diebus XXV., XXVI. et XXVII. msaeit maty

Exstant constitutiones synodales in opere cui c titulus: snno Domini MDCCXXVI1. Aeaty, MDCCXXVHL, ex typographie Jo. Baptistae de Jultys, impress.

Constitutiones synodales Aeainae sanctiqsimik, in Christo patri ac domino domino nostro Bene- pub. et episcop.

In - 4·, 372 p. — (Borna, libr. Bocca.)

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS
1727 mense tnaio.

Datis litteris ad metropolitan Adriaaopolia, Didymotichi, Aeni, Bikyae et Mediae, Anchiali, Maroniae, Sosopolia, Xanthi et Peritheorii, Imbri, necnon ad arehiepiaoopum Lititsae et episcopum Agathopolia, synodua Constantinopolitana amplissimis verbis commendat eleemosynam, eam vero prae ceteris quae confertur, in sacra Palestinae loca. Quare supra dictos antistites 'rogat, ut sepoaita quavis hegUgentia, ius ultro tribuant Sancti Sepulcri procuratoribus capsas (acutata) in omnibus ecclesiis mroumagendi qualibet dominica aut festiva die, fidelesque hortentur ad stipem cogendam prout cuiusque facultates .ferunt.

Encydicae illae littenie hia verbis incipiunt: 'Αγκάλη χαι vi dva: γνβστάν ·i ίλου αα , «ϋλογημένβ: χριστιανοι. Datae aunt anno 1727. mense malo, indictione V. Nomina vero aubecripta haec sunt: 6 Ήρ«χλ«ιαι Γapdoipof, — 6 Κοζίχου Αυξέντιο , — *b* Νιχομ»}δ<(α Χapaptip, — i Χαλχηιόνο Νιχϋηρο , — à Τυρνό^ου Νιχτ^φίρο , — à Προϋσα Γρ^ίριο . — *b* Χχ/λυβρία Μοκdρίος, — *b* Παλαι&ν Πατρϋν Παίτ.ο , i Αιίηροτ«ίχοι> Μιοαήλ, — & Μηθύμνη Άνθιμο, — *b* Άγχιάλου Καλλίνικο , — *b* Λίνου Iwoxiip, — *b* Jtpxmv Νιιίίίημο , — *b* Κααηαν8ρ*ία; 'Istaxtip.

Exstant adhuc ineditae in codice Conatantinopolitano Sancti , Sepulcri 622 (olim 60S) fol. 183.

SYNODUS DIOECESANA SYRACUSANA
1727 junii 1-3.

Synodua dioeceaana Syracusana, celebrata a die 1 ad diem 8 mensis junii anui 1727, sub Thoma Matina, episcopo Syracusano.

Exstant eouatitationee synodales ia opere cui **fiWta** Synodus prima ab illustriae. et reverendise. domino f. d. Thoma Matino, ordinis Praedicatorum, Dei et apostolieae sedip gratia epiacopo Syracusano, regioque consiliario, pro sua diooroai, celebrata M*> MDCCXXVIX. diebus 1, tt * IΠ. Juti·,

sacro Pintslaitii fat·teeati·, pentilentM m.d»-A h-4·, XVI-IM 1 £— (Paris,
mini uostri ,Bentedtetil XHL Mattern ptnerndtelM MmmIm·) ||
dtetl, ill· 'dnminL.ag··· 1^·· ; /·fittfjyiM'/ I P* 189-9M, smuendix demuneteorem ad hue

Impg.ffdoti, v.g.; bap. Dingo, p. ; .

SYNODUS DI0ECE8ANA TRIVENTINA II.
1727 j«ii 1-1.

Byaodua ÜWMHM Triventiaa IL, oetobvate diebus I at > MMil jtii tui 1797, sub Alphonse Mariconda, episcopo Trtvoatia·. .>

Exttaat oonstitutionee synodales in opere cui tituhw: .

8ecunda dfoocMM· synodes saute·· Triventiaa· ecclesiae, ah Ulastrtee. 4 reverendiss. in'Ohrinto patre, 4 domino Alphoaso Mariconda, ax eoagregatione Cassinenai, ordinis sanoti Benedioti, patritio Neapolitano, ejusdem ecclesiae episoopo, a sedi immediate subjecto, ss. d. n. Benedicto XIII. in paaMete ealte episoopo Militante ejwqna : praelate domeetiee, ae sacrae caMarana * eatholioas mqiee&tha fetor· oopaiHnria, oetebrita di· dosaialee pentecostes 4 die soqoeati, aempe prima 4 seeuada mensis junii, aani MDOCXXVIL *[hui**.]* Beneventi, ex arebiepteoopali typographie, anno 1797. Bapatiociim licentia.

In-4·, 1 f-393 p. - lO f. (index). — (Paria, 1 Bibl. net B. 3398.)

P. 137-993, habetur appendix documentorum ad hanc synodum Attinentium.

C0N8TANTIN0P0UTANA SYNODUS
a qua christiani orthodoxi ad opem Sancto Sepulcro ferendam sollicitantur
,, .1727, menae angusto.

Uti per haec tempora, ita antoact» ecclesiam Hierosolymitanam vehementer ex aere alieno laborass· iam semel atque itarem memoravimus. Sancto Sepulero paene occidenti aliquid opis ooilaturae, synodum Constaatinopoli coegit Paisius patriarcha anno 1797, menae augusto, atque editis litteris ubivis terrarum orthodoxos etiam atque etiam rogavit, ut desperatis rtbos Hiero-1 solymitania beaeffcam . manum admoverent. Negotium pancte verbis absolvit in sate ComsMatartis Athana.ius Comneaus Hypsilaates: 'O πητριίρχη Παίσιο , inquit, 8i8wjt τφ Ίιροσολύμβν Χρôodv3y έγχύχλιον συνοδικήν έπιστολήν όπέρ βοηόβία τοO dylcu xdÿou, προτρέπων τήν τΑν χριστιανβν έλιημοσύνην pad τοὺ έμχοδίζοντα τδ fridpsirrov τοΟτο Ιργον όφορισμφ xatÔuaopdXÀisv, χατά μήνα αβγουστον (T* μιτα τήν Utsotv, Constaatinopoli, 1870, p, 335). Scriptum synodioum, graece, turcice, rumanice exaratum, typis mandavit ipse Chrysanthus. patriarcha ad calcem rarissimi operis cui titulus: Έγχρίδιον «Spl τή χατ' έξοχήν υπιροχή τή όγία; πόλκα Ίιρουσαλήμ χαί τοO όγίου xal ζ«οβόχου τίφου τοδ χυρίου, Hierosolymis, 1798, in-4·, 63 p. Alteram adhibuimus editionem Bucuresti, anno 1768, in lucem emissam cura ac studio Ephraim patriarchae Hierosolymitani, in qua litterae illae synodicae a pag. κγ' ad pag. γρ' graece exstant. Novissimam negleximus Ινατύπκσιν quam paucis abhinc mensibus publici iuris fecerunt editores actorum Hierosolymitanorum Νέα Sute, 1.1 (iulio-augusto 1904), p. 314-391;, nam consulto omiserunt verba satis multa, quae Tureis offensionem afferre potuerant.

Παίσιο ἐλίφ Oiob ἀρχιιπίσχοκο Κωνσταντινουπόλιο νέβ Τὼμη xal οίχουμανιχδ πατριάρχη .

Οί τφ xab' ήμO πατριηρχιχφ οίχουμννιχφ 3ρόνψ ὑποχιιμχνοι tepttertoc μητροπολίται *κβΐ* ὀπέρτιμοι, Αιοφιλέστατοι Ιρχιαπίσχοποι ate ἐπίσχοπM, ἐν dyiqr πνιύμαη ἀγαπητοί Ιδαλροί xsd «Αλκτουργοί, χβ! έντιμότατοι χληριχοί τή xab' 4)μ8 τοο ΧριστοO χ μαγίλη ἐχχλησία xal έχίστη ἐπαρχία , καί «όληβίστατοι ίαραΓ χαί όσιὺτατιχ Ιερομόναχοι, τιμιότατοι χαί ιὺγτνίστατοι δρχοντα , χρήαιμοι χρνypotsvad χαί χαραβοχόριοι, ΙκΗροποΙ τ· τβν ἐχχλησιΑν, πρ«τομαΐστορα τβν όβυψ*^·*^ *■! λοιποί π<ντ« αὸλογημένοι χριστιανοί οί ἐν τή μιγαλοπόλκ ναύτη, χαι, τφ Γαλατφ χαί τφ Καταστένη> χαί τοί πέριξ, Ιτι δέ χαί ὀπανταχοO, τέχνα ἐν χυρίφ ἀγαπητό τή ήμβν ματριότητο , χδρι sb) ὑμίν χαί <ιρήνη δπδ btoO πανιοχρίτορο xcd χυρίου ήμ&ν ΙησοO ΧριστοO, παρ' ήμών δέ ιύχή, ιύλογί· *·! ·ογχΑρήβι .

Τήν Ιλαρόν xtt 3βοπαρ4δότον ἐλαημοαύνην, ὀποO slvai Ινα βρασκχύτατον χαί ίαμαηχφτατον βότανον αί όλο τέϊ όμιιρτία; χαί ψυχιχΑ πληγό τβν όνδρφπιτν, οί μέν παλίκοί upeepemxel ate Μπναυστο» apofqvm μέ μνχίλοο έααίνου ate ὑφήλΑ ἐγχώμιβ , sagi et a Dee affati prophetas eximiis laudibus

fWsms mtssroiioMS *Dti architpucoptu ûnnhuHiupilit,* novas £omae, st *patriarcMa muvsrsaiû.*

' Qui ad patriorchalem nostram oecumbnicam sedem pertinet» sacratissimi metropolitan et honoratissimi, Deo amahtinsimi arehiepisoopi et episcopi, dilecti in sancto spiritu fratres et comministri, honorillcenttesimi nostrae magnae Christi ecclesiae et cuiusvis dtoeoeste clerici, religiosissimi presbyteri et pitesimi hierompnachi, honoratissimi et praestanttesimi proceres, optimi mercatores et naucleri, •oclasiaram curatores, collegiorum praefecti, et ceteri omnes benedicti Christiani qui magnae huic urbi, Galatae, secundum fretum, in vicinis locis atque ubivis terrarum habitatis, 3Hi in Domino dilecti nostrae mediocritatis, gratia vobis adsit et pax a Deo omnipotente et domino nostro lesu Christo, et s nobis votum, benedictio atque condonatio.

Promptam divinitusquo datam eleemosynam, quae efficaciasimum praesentisaimumque est remedium ad sansada omnia hominum delieta et spiritualia vulnera, prted quidem fatnrorem praesagi et a Dee affati prophetas eximiis laudibus

φήμMM, npemuibWvMc fiXntK «A xwtobf xal sA- tet Aὼηηριᾳ^ή ^Λτή duipyetcnb. aed

pcnedteaat innMiebrautqu, mmiiii fidehe piooque bemIMO pravoeaMoè ad, Mbtearam êtes virtatem

bscntetq; ἡμAv Xptocbf *Og* te lapbv οὐβγγέλιον μ-- mb: ἐλβήμβνο xsd fite te Mfg τήν bxapi χήν xal te*pcÿtibtev* τή; toutirqt *βΛβῦν* Αρβτή ant dyufioapyiow τοὺ -XpooaaAsC wd te; τήν βααϊ- λεῖβν tou τήν obpdvtov, fit* xbte τούτο, fin ἐγτνβν ἐλαήμovo usd qtXdvbpssmc «I τοὺτον tev xdupov. Ate τούτο Xotteiv slum tmfiupqkbv apfiypa etc τού; φρονίμου AvApAχου ἡ Icpd βΒτη Kai χαντοδάναμο ἐλαημοσύνη, ἐχχιδή xal 8te μέσου αδτή ἰ χολυέλβο *sbf λνιρώνοι dite bovdrou ἡυχA , aal Atepmxe; asrtxaripsvoc si; Ιταμού Αμαρτιών μέ αὐτήν Αξιού* vm ιύχόλβ τή^ Αφέοοβ xal AχολφβAνα Avtsbsv xapA τού bsoO xal χβτρδ τών οἴχτιρμών te χλού- «ον Hoof. Kai τοιβύτη μέν sfara ἡ ἐλιημοαύνη Αχλώ ἐννργουμήνη xal atg adds χένήτα xal ἐν dvdyxg τινί xal στ»νοχ«νρ(φ ιύριαχέμένον διβορίνη- ἐξκρέτM δέ xal xafi' ὑχέρττρον λόγον χχί μAλιατβ ύχνρβολιχήν xal ὑχορφυή χόριν χβρίζττβι βΐ τού ΟαρομΜτα ἐχνίνου βύοββββΐ χαὶ ἐλέήμονβ , όχοΟ μέ xapdtqv Ανοιχτήν χαὶ πρόθυμον xal ΙλβρAν γνώμην χύνουαι xal χλουαιοιτβρόχνι δίδουστ te- πλοώτη του νί tev fiytov xal ζωοδόχον τώφων τού χυρίου μβ , τή» χηγήν τή ζβή ἡμών, te Ispbv Κβφο τή Αγία χόλΜ» Ἰνροοσαλήμ, Ιμ Ι Αχού el fieixol χβρκχΑτή- * ααν πόίν xal τΑ φριχτέ Ἰττλέσληοβν μυστήριβ, χαί ὁ δοσχότη ἡμέμ> Χρια δ Ixabs aapxl tejfawbotov . χA*o xal μέ Imζνο ἐχβτώρAνατ τήν χοτγχόαμων , οΜτήρίβν, xal χνττβργήαα te Mvsnov, Ανέτχιλτν έχ τάφον ὁ νοητέ ἡλιο * ἐχνίνην λέγβ τήν Αγίαν Χιών, τήν ἐχίγέιον Ἰιρουσαλήμ xal τή ἐχουρβνίου τήν Αντίτυχον, tev τού fiso» χανσιβέσμιον οίκον, dxst όχοΟ μέλλουαι νΑ rtfiôoi 'bpivoi xal νΑ χριAώαι c xAa« *al φυλαΐ* τή γή xal γλώαMi, xal dx' ixti δχού Αρχια· te ιύβγγιλίχύν χήρυγμβ xal έξαχλώΑη βΕ δλην τήν οἴχοομένην te φώ τή ΑληΑέία xal ϋτογνοαίαή te χοινέν χροαχύνημβ βλου τού. χριαήα- νιχοΟ χληρώματο , te bnetov xpdvapov μέν si; τού χβλβιού xsd' χιρβσμένου χρόνου <lχ< τήν χνβέρ- νηαίν. του Αχέ τΑ χλουσιοχΑροχχ έλέη ΑφιιρώμβτΑ τι χαί φιλοτιμήματα τών Αξιβμβπχών xal ούσέβών χροσώχνν, έχ*ιίή dvmfiuv xal έξ Αρχή 8λα τΑ χλήώη τών ύαοβών χριατιχνών, δσοι ήααν φιλό- χριστκ χαί φιλτλίήμονβ dxb xdbs γένο ββύμόν τι xal τέξιν, μέ χολλήν ὑορμότητβ χβρδίβ . xal ζήλον ένΑοον τρέχοντε μέ σχουβήν dite τέ τηρβχέρβτβ τή οἴχουμένη xal χρύαφέροντι τΑ χβλήτιρώ του χρΑγματα xsd χ«μήλια, te AqtApmvav μ*τέ χαρέ •i tev Αγιον τέφον, φρονούντο ὠληΑώ xal χιοτχύον- τι , δτι <ίν« βλοι χρβέέαται νΑ tev έχιαχέχτνντα pi δώρβ xal έλιημοσύνην έχατΑχαυατον. Αλλά D μιτΑ τούτα dp' 06 έτβχανώώη xal έαμιχρύνώη xal έβυατύχηΜ te γένο ἡμΑν τών ΑρΗΜξον 8ii tev τή δουλεῖβ ζυγόν, Αχολού*« ΙχαΜ xal ύατορήόη 'xal 6 Αγιο τάφο τού χυρίου έχίνην τήν χροτέραν λαμχρέν xal χλοοαιοχέροχον έλιημοσύνην xal τέ χολϋτιμα χαρίαματη xal Αφιβρώματα, xal dxb τά ίνα μέν μέρο ὠλιγόστιυοι xal έχολοβώέη 8<τΑ χολλΐ (ὠ ιίχομιν) ἡ βιδομένη έλιημοαύνη, dite H Αλλο δέ μέρο έ»ριθΜυααν*χαΙ αύξησαν τά Αναγ- xsta χαί Απαραίτητα έξοδα xal δοσίματα, όχού χα^' ' Ιχαστον χρόνον χρχκοτιχβ δίβ<ι xal ΑπολόγιΙται, μέ te vd χοριχχύχλώόΐ) usd νά dxdpstvsv. έν μέσφ διαφόρων έΟνών, xal χοντΑ βί . pζnΑ -Ακολούθησαν xal έγιναν Ανβγχβί» μέ te' έλΐο τού bsoO xal οἴχοδομβΐ λβμχραΐ xal μιγέλβι xal χολυέξοδοι xal οί obtev tev Αγιον τώφων Xal βΙ Αλλα χολλέ μέρη, xal όίχήμβτβ χαί χροαχυνήμβτβ bxoxsIpsve οί αό- tev, te baete Αν«γχαι« ^pstdQevw νΑ elMtepq- eoafaraat beatos pruoAeat (MattKV, Ï), atque ad oebeadeudun quam pvneataus eximieque sit haec virtus eorum ot bonofieoetia, vel ad eaoleete ipsius regnum illos advocat proptar M ipsum quod ia boc saeculo raissrioocdm faeraat as benefici. Hanc igitur ob suasum no eut prudeatibus viris ex- optande sacra ille proepoteeaqee beneficentia, cure mieericordisaimas Deae ea adbibita animas a morte liberet ot home peccatorum vincetis obstrictus ro- ssieeionem per eam facile consequatur, uberrimam desuper a Deo et patro miserationum misericor- diam expertas. Atque ea quidem est beneficentia, <psae universo usu euiris pauperi in nit imitâtes quasdam et angustias redacto erogatur; praecipua vero et potissima ratione praeotuatiseimam mirna- daa*|ue gratiam hilaribus illis piisque se beneficis datoribus largitur, qui aperto promptoque animo et alacri mente' opm suae efflue ubertimque con- ferunt ia panctum et vivificum domini nostri se- pulcrum, vitae nostrae fontem, in sacram sanctae civitatis Hierusalem terram, quam divini peragra- runt pedes, in qua tremenda peracta sunt mysteria, et Christus dominus noster in carne libens eam passionem perpeastu est, per quam pelotera uni- versis restituitv atque devicta morte, e sepulcro ortus est sol mentium; illam inquam, sanctam Son, Hierusalem terrestrem, eius quae cselestis Mt exemptus, "Det augustissimam domuifa ubi collocandae sunt sedra et cunctae.mundi tribus et linguae indicandae; undb exorsa evaagelii prae- dicatio, universo orbi veritatis divinaeque cognitionis lumen -offudit. Publicum est totius chriatiaai po- puli sacrarium, eui prius quidem, priscis scilicet praeteritisque temporibus, sumptum suggerebant copiosissimae honoratorum piorumque virorum ele- emosynae, consecratione» et largitiones; namque iam pridem et ab initio ingentes piorum chrisiio- noram multitudines, qyotquot orant Christi ambntte et benefici ex quocunque genere et gradu et ordine, summo animi ardore ae divino-fervore permoti, ex quattuor mundi partibus concursu facto, optimam quamque rem ac pretiosam supellectilem soeum afferentes sacro sepulcro laeti dedicabant, quippe qui iuro existimabant ao ducebaht, omnium pro- foeto ease cum donis assiduisque stipendiis illud adire. At postea per servitutis iugum depresso .et diminuto et aspere tractato boc orthodoxorum genere, ideo sacrum Dommi sepulcrum perdidit aaisitque lautam illam uberrimamque praeteriti temporia stipem necnon munera doneque pretiosa: atque partira quidem stipa quae porrigitur raide, ut, diximus, deminuta eat ac recisa, partira vero multiplicata *ft aucta* impendia ac'vectigalia,, quae prorsus atque omnino quotannis certis nominibus pensitat et exsolvit, proptorea quod variis populis circumdatdm superfuit. Praeterea aedificare de- inceps oportuit, miserante Deo; egregias, amplant multorum nummorum Structuras cum ad ipsum sacrum sepulcrum tum multis aliis ih locis, nec- nqg domus sacraeque aedes ipsi consecratas, quas aedificari ac rejici et oportuit et opus fait, quippe quae in eo erant ut vetustate collapsae penitus delerentur; has' enim structuras pii Christiani, qui religionis causa sacrum sepulcrum adierant, et oculis viderant et compertae habent. Et ei im- pendia ac sumptus in structuras istas aedifieiaque absumptos, qnanquam infinitos et gravissimos,

'♦τέν xri và àvmtmvwMv, pà ≺ *d imvMMMir«à < xpspvurb** MÎMmillf và ΛρηMMκ, MM «t ^tv6p*wt ÎφMMM|MÎ I βῖΦ', βΑφ•• χριταηνοi tta* éφloAμοφιMά 'di cauta·; etaib·. '|Ubc ·>·! îfrç KbI φv'M>MK BÎkç μ I tà άνηλέρ·M,έMά kpetwv «U tà; otaritopta ,αφτά mĭ t* «ai-ai UtovtaM ',^··v··βA· Audpcbpa xri βοφάMM, è psmopta···; àywàônas xri ooφ^έτβτο; ^τηήρτιέρχ^ή; v^|g di^i·; «dàm·; ^ïepoi^· ββλήμ xdpib; xdpta Χρέοβνάο b iv riyiqp tmtpdri άγ·χητά ήμάν dli&pb; *net «MMtnuffie «ept·* κiάητβ τή i|k*v ; prtptaqvo^ «dioxlq xri ἑλίβι τοO φιλβγάάου àaoO àxà τή tXtqpooàvq; «àv χριraavAv pt eat; «·P>ήTΪ··4 énob fruqirv tl; χολλΐώ xri diapdpeu; ^iMuf tl* müaiç. xàmoc «ri άγβνβ xri μέ χολλήν έ&χήν i» «iatafIt» xri «ta»·· xàbcun» tà iobvnÇs xri tà έχλήρM· «ri. tà îîiepbsso·, xri My Çsàsv oôtt txpôobâov |tà txriv·; tà; οiχοέομά xpiet «ολi» ή ἑλίγον taày* «U ta | άγιον τάφον, xaààc βλ« tà Ιχληροφορήιημνν, μέ 8λον toOto tà xabqptpivà xri xpovcxà Hota, àxoà τρίχουσιν àvepurfat xai àxapwtÿnt; ««vroavirixit <l; ta άγιον τάφον, pi và và rivât χολυέρι>μ· xri ββρύτχτβ. άχβνήντηκν rit tri»; «χρέντ·; xsupoùç và slipiaxstni i *γι· τάφο rit χρέο ββρύτβτον MI τάρα Ιχ·ι ανέγχήν βιχλήν, Ivβ, và qpopMcg và έχολογηάή tà ,ίουλιυόμτνη dtdpape t*v teootacv XP«Av, άλλ», và κλορήνφ tà χρονικά xai auvqàtopivn.xri άνβγχβΐ* ri; ta tarov έξοBη, tà bxoÇn iλβ staà γίνοντβ plu μτγέλ^. ooOpx dtntpeiv, xai rivai άνάγχή và βίβίηντηι 'άχρρβιτήτM;' Wbe χ^ίνον· ή U Ucqpôtaq tta xptovtayAv (Mtàt 'rixôptv) rivai ὑλίγή xri 84» «popbdvet •và ήχβντήορ tà towAta Bοσήμβτβ, àaàv àxoO àaà μέν tà Muttût tXtqpoodvq; «αλλά άλίγη βοήΟνβ μχζάνκβι, ri K χροοχννητοi, àxoO *fftin* οννήάνιβ và xiffrivow rit νόν άγιον τάφον xel và BlttMiv άλχφμοαύνην, 4ξ*χ4χ>}Λν ri.*tpiooàt«poi xri Uv *φγβΙνουν ά xai xpitapov &à tà άκοίβν àaupàÇονvoc xel àaopoOvτβ , |κγάλ· Xomipata, xMev daoXqdtqoav aAtq ή pata^oXi) xri φυχράνη τάν χριοτιηνΑν ri; τά νά μή ιτηγ«1ν«αιν ri; «poaxdvqmv veO άγίου τάφοι», ή àxria xpe(cvri *fiÜftfî* μτγάλην xri νί τά Mb pdpq, insiti) xri .«frrri μέν botàpoOvtau τήν χάριν xri tàv ἐγiMμέν ari τήν aàXsyluv bMO άμχλλον và àxoλβώοατν àxà τήν χροσχώνηοιν τ«ν ἐγi·ν ixrivmv τνΐM»ν, àprim; xri 6 άγιο; τάφ;; àoapriMt τήν βοήΟτιην xri τήν tXtqpoodvqv τ·ν «peaxûvqtAv oritοO, μέ τήν άηοίην ήμικρούο· νά «φφνβτοi Διά τοΟτο ήρM; άγοηάντιβ xri τήν oiotMiv T00 άγιου τάφου MI τήν âxpnv sUd^aiarv ὐκοO «pi; aAtbv έχ·μ*ν, μ I φραντ^οντ·; xri τήν ψυχιχήν άφίλιιον vtv abea^*v.jpicvisr»*v privà χρέο d*»· privqrov χητριχή; «ad «va»Ip«MU$; άγΐη, iqpo xpb; nivob; Igopav, γράφοντμ^ bid tab «ορέντβ ouvoCta·; μβνά νβ» *ttfl* ήρ< hpomtmv dpxiapiasv MI buaptfpssv, *ntn* tv ApCp «wdpsrtt άγηνφτάν ήμΑν ààaipAv ari ουΧλντνονριγ·^ MpfouXoAopov xri vouHroOpav Clou; on; -ôb; stea^at; jpww* νοὺ , μιχροά; va xri papàlqvA άνβρη va xri |t»vriχβ , νέου xri γέροντη , dum; ήξοέροντκ 'xnXAfc ht ή *yU Ίβρονοολήρ slvar. τέηό; Αρριφτή έχλχλτγμένο dxb τάν bubv *τυκΛ* τά; μ»φτυρ(ο τή; άγίη γρηφή A«oO τά λίγου® φβνορέ, ιτι tfaXtfarro χύριο τήν Σιάν; xri Bid toOvO λέγβτ* tfmptvi·; χέλι; τοO μβγέλου beett, Mi μ Hκ έ χέριέ μ« Χριστέ τέ ipanripasot μέ έ&χέν του χφράι«ιγμβ, έχνιβή xri al; «έτήν ήάέλήM và xdàg xri và etan»· ptsbf xri νά τηφή 8ιά τήν «stqplnv 4λου τοO xàopou, và tpt^m xri và «φοέν**; pmà «pobupln; x«l «άλβ^βi·; mU* tie wi éyta» φΑ^μ ·imĭ tAv mbI

boattata··, intrUHlmm et aaptarimim··' poMartha MUMtM civitMia HliHWI— dqariM* dwrià·· CSwshBBBttM·» mb·!· iffcit* CnUmp ^Mter oo deridornrieniqm· nemmtnlrtsr I «Utrai mediocri Sw··!· |κ bUmruU* H^MÎ^oBπHMiBM 'Dwa' o ebtatiMoivqn atipe, itbtaib···. (emuta· vario·· mb· Imm MBMptietewd üa* ·μM· -BMpMtti μ hbariba· xoaao· aaaualo Ma xoriMtia.ot aormaa, ooBegit, oxoohrtt, roparavit, «pria attMlari· UH» aborivoâe· tatrawi Mpataeai aara aKaoe gravi val lovi oaorarat, at oaiqao aootnua eoepartam art: taaiaa ax ootidiaa» aaaaiagao impandü·, <fa»· plaaa atqao oataiae in aaonut aapüenua parpâtao ibi iaaaaibant, «un iafinita aa aiat ot graviarima, bac aatata aeoidit ut toorata aapakraai auto alla·» graviaataM obatriotum dapliri awao naeoaritata ptoaaratar: aaa, qua lot dabitonun aauiua, ai oadaat, pcaaatara eogitur; altera, qua axaoivoada aunt annua, aoHta, nacaaaaria loci impendia. Ex quibua omaibua magna quidem aflritur aaproriun »umma, quaa aingxlia aania aolvero opua omnino-eat; ohrietiaaonun vero atlpa (nt diximua) tanuia eat at promue impar tot aumptibua reeareiendia; praptorea quod ex multia quidam atipia colligendae enpaia parvum congeritur aubridium, peregrtabriiam .vero, quibba moa erat aaorum adeundi aeprientm atipomqua conferendi, plerique aibi tampamuitaa, iUne, ut priua, non.contendunt. Qua do ra attoniti perdolenti animo exquirimua, unde tandem orta'ait commutatio haec chriatianoruinque Unguor in obeunda aneri aepulcri peregrinatione, ex quo ' magnum val utrique parti damnum affe.rtur, cum illi quidem ea gratia, aaOctificatione et benedictione orbentur, quam ex ammtorum iiloriim locorum viaitatione percepiaeent, werum vero sepulcrum pariter defraudetur peregrinantium »nbaidio ac stipe, quacum sustentari potuisset.

Quamobrem eum nobia cordi ait sacri sepulcri incolumitas pro aumma veneratione qua illud proeoqrimur, cumque spiritualem piorum ebriatianeaum utiiitpMiPlwae habeamus pro nooeaaario patamaao apimualiaqM dilectionis munere qua illoeemg^eetttMuy'^oiripio boq aynodioo una ' cum eis qui · nobiaeum «ant stratiarimis satistitibus et hypartimto, dfleeti· neetria ia sancto spirit· fratriban ot wunhMb vea omnea, pii ohriatiaai, parvo· et «ngMO, vtoua no naritae·, iuvea·· ae aeaes, admone···· bortnamrquo, nt probe noeoontee, sanctam Htaaeatan locum eme prae oamtoris - Deo oieotnm, terittonatibu· aaerin «eriptaria, in quibus •porto dieitar, Son a Domino fuiaae praeoptatam, ae proptaon praecipe· nneupari aumau Del civitate··, ai praemoaatraate per auarn agoadi rationem Christo domiao noatiro, qui ia ea pati et oruciegi •t aepeUri voluit propter totius mundi salutem, emam· diHgenti· ae pietate sacram sepulcrum •aaotaque et veneranda illn loca adorationis causa eotaitor obeepia ad coacti Dei giorinm vastnunque gratiaah onrtHisatinium, sahatiepem. Bteata' ··erteem Imetet leoeetun vfrttatbo ot adoratio per-

tui Μαφ σα · tan·# ἡ ἀβοιπορία xoL· « ροσχὐνησι «ἐ τβὐ Μγίβυ τοὐτου τάπβιί ἑστἀΑη Αρχαία *mI wnywŷyOowç* ta' «M» Φ npAtov «Km τή «ÙiiTAMu; τή ἐκηήησία καὶ ἐφυλάχ>η **utI tatox^i dtumfaag** μἰχρι τοΟ νο», τβ bootov Mi ot πατά χαφού βααὶλ«ἰ <* Mi ἀρχιτρβί Mi μάρτυρα Mi ἀμαλογηταί xoi (mm mI •cltaMta τή ἐκκλησία xal oi λοιποί ·ὐλαβ«ἰ Mi φιλάχρισται χριστιανοί, taoA μὲ πολλὴ» σκοοβήν xal ἀγάπη» xai κροΑυμίαν ἐκήγ«»αν «ἰ προσχύνηιχ» τΑν *ε/ί** τούτον' τάκον, χαΑΑ «ἰ τά ἱστοριχά *βίβλου ἀναγινΑσχομ»», (χονα* μ ! xpivevmç τήν προσχύνησιν αὐτήν σημ«1σν «ὐσ·β«ἰα »ὐλαβοΟ xOl •ἰρμή «ἀστ*«· (ργον, ΑσΑν taob oi σ«βάομιο< τού κυρίου τάκοι xal τά ἀφΑαλμοφ«ινή παΑήματα αὐτού •uryaipoMt τάν fivtyemov epamtixAtapov xal H μάτορον «ἰ αδξη«ν πιρισαηέρα «ὐλαβ«ία χαὶ <««· νὐξ««;. Kai λαπβν μέ τή» χολή» κὐτή» χαὶ ὠφίλιμο» ἀβοιπορία» τού Αγίαν τάφου τρία χαλά προξ«νούνται· πρβτον, τιμή «ἰ τβν tab» χαὶ «ἰc τού ἁγίου τάκου * 8«ὐτ«ρον, γἰ»«τ® έργο» μ«τανοία; καὶ μάλιστα (χανοποιήσβύ ἡ τοιαύτη χοπιαστιχή 63οιπορία «ἰ τήν Ἰιρβυσαλήμ, μ ! τρίτον, βτι odftai χαὶ ἡ «βλάβὐα τΑν χριστιανΑν, βλίποντ« χαὶ παραπινθάμ«νοι ένα άπβ τβν ἀλλον. Καὶ ito χαΑ' ἀκάtaoiv «Ἰναι μ ! «ἰ ἄλλα μέρη ἁγιοι τάκοι, ἀλλὰ μήτ* *1»» μήτ« ἐχου® σὐγχρισι», ἱποιοι atvm ἡ τοιοὔτοι. μὲ ixiivou; ἀπού ἐτιμήάησαν μέ τήν καρουσίαν τού β«σπάτου Χριστού χαὶ ἐρραντισ^ησαν μέ τά τίμιον αὐτού αἷμα, χαὶ ραίνονται «ἰ αὐτού τά σημάβιαχαὶ τά Ιχνη αὐτού. Aii τούτο μαγΑλην ὠφέλβαν ψυχικὴν λαμ^ένουστ χαὶ μ«γάλον μισΗν καρά taoO (χουσιν βο« χριστιανοί ΜλημαππΑ λίββσι τβν χάπον χαὶ τβν χίνβυνον τή «ί; Ἰτρουσαίήμ ἀΒοιπορία , βιά vi. ἰἴούσι χαὶ vi κροσχυνήσασι τού ἁγιου ἐπ«ινόυ τάκου χαὶ τά ἀξιοβάατα προσκυνήματα ἀπού «βρίσκονται IxtC, τά ἀποία χαλώτατα π«ριγράφ«ι χαὶ βιηγ«ίται ἁ θαάβαρο ἁ .Στουβίτη «ἰ τήν ἐπιστολήν του* Πορεύομαι, λέγιι'), «ἰ τή» ἁγίαν γή», καὶ ἐχ«ἰ χαταφιλΑ τά (βάρο ἑκ«ἰ»ο τβ ἀκοίον (πάτησαν τού Χριστού μου τά Ιχνη, χαὶ αὐτβν τβν •«οβάχον τάφον «ἰ τβν ἀκοίον ββάλΦη τά Κανάγιαν σΑμα τού λυτρβτού ἡμΑν- ixclA«v βιαβαίνΜ «ἰ τβν Ἀιιάτατο» ΓολγοΑάν, ·ἀκού ἁ κύριο τή βάξη ἑσταυράΑη* κη,γαίνα καρ«μπρά «ἰ Τήν Βη»λ«ἐμ, τήν ἀποίαν Α Ἐβέμ νάαν φαντάζομαι* , προσχυνΑ ἐχ«ἰ τήν ράτνην πλίον καρά τήν χρυσήν στάμναν, μέσα «ἰ τήν ἀκοίαν βχι τά μάνν*, ἀλλ' ἁ ἀρτο τή ζ«ή (ρυλάχΑη* Α·«ρΑ ἀκάμι τά ἴρο τΑν (λαιΑν, βά«ν ἁ κύριο ἀνέβη κρά τά οβρά»ια· βλίπο καὶ τή πανάγν'ου χάρη χαὶ •«οτάχου τά μνήμα, ἀκου προσχυν«(ται ἡ πανυκ«ρ«υλάγητο «ἰ τήν ἁγίαν Γ«άσημανή.

priaw «eotaÎM ooo&tae momIo «tp«« ἀβἰοοσρο ■too iatarmiaotoae boo χοηοβ oorvoto; cxio» roi tMtoi eiejwli· Mtaiibwi IwbMtatf rwj·· M Bfttisti* ta% BMrtyio·, oontaoona, «MMti, oootootoo Metem, et eetaei pii OMAφ· MMMαα etofetiaai, ψά «alte earx, diiootioM, dUigoatia «aera lato loea aiorxada adieraat, aleati ta btoterieora* Bbrto tojtaiae, edoaatfoM· itaua piae reKgioaia algae· opaoqae ferridao 8dei haÀeatea ae taeaatea, paepteroa quod veaetaada Demini loea eiaaqae maciate» ooatia expoeiti homtaeM etteaeia· ardeatiaaqae impeUaat ad maiori» pieteti» eonpaaetioaiapae iuM««aptem. Kamqae ex optiaa» illa fraetaoaaqae MMfl aepaleri viaitatioaa tria «oppeditanter boaa: prinum Deo aaaetiaqae ioda honor exhibetor; aeeaadun paaaiteatiao ae praeeertim aatietaetiooi· opaa eAeitar laborioaa illa ad Hiematam peregrinatio; tertium chriatiaaonun etiam tpietaa angetur, quorum alter ab altero eonaidera-,taa confirmatur. 'Atque ut hebeantur vel alii» in partibua loci «acri, ii tamen, quiconque demum ■int, cum lilia nullo modo comparari poaeunt, quoa Chri»tua domina· honeatavit proeeentia, pretioeo ■anguine tonaperait, in quibat Impreeaa apparent eiua ,ve»tigia. Quapropter magnam animae utilitatem percipiunt eximiamque apud Deum mercedem aibi competant chriatiani illi, qui Hiero·olymitani itineri· laborem periculamqne «ponte auaeipinnt. sacra iHa loca mirandaqie sanctuaria, quae libi inveniuntur, eontemptaturi.ee veneraturi. Optima deaeriptione ea refert in epistola sua Theodorus Stndite: Avyimseor, inquit, ad «nectam tarrwm, itagiw odaanarw aocraan ao/nai, gaod *ClUiiti* asm «M<ipM ceiranmi, asonumanlam, >» poo midinmsa aafoeter*· aoafrï eorjm» dàpoaàtam /«to; mda parpo ad dMtoaafaumi ὗoiρβέῖα, to« 3 douuMM *giorje·* cnoqta·*,' propradior.feopriu od aeoetoai *BttUftm, uti pnuttpt eutto* aaayw adoro jwam umoiM aaraam, «n g«o non inanne, aad pmrie •Aoa ronditoa «at; eidae «<tem oNaarmit osontaos, «mda od coelo» Domiaua reeioaii; mtaaor *it* MisettMtmaa *tirgiiu» Dtifarat Mfulermn* od «auctans ûaCiacmaHcn, ai· aa oami ioamu cotosda eaisaratar.

D

Διά τούτο alvan κράκαν xoi ηβλογον xaϋ tauvatèv xal tadpaonv (ργον, βοοι. χριστιανοί έχουσι βὐναμιν καὶ «ὑπορίαν βιά τήν ἀβοικορίαν αὐτήν τή ἁγια κἀλ«μ Ἰχρουοαλήμ καὶ Βιά τήν κροσκύνησιν τού ἁγιου τάφου, νά μήν ἀμ·λήσ«Μἴ μήτ» νά μιχροψυχήσιησι κασΑ , ἀλλά βαλάντι «ἰ tabv τήν (λκίβα του , καὶ αβτοί νά κηγαίναΜΪ μ«τά κροθυμία , καὶ τού ἄλλου ἀβτλφού αὐτΑν χριστιανού νά ἀναη^κά' Cami καὶ νά καραχινΑσι 'χαὶ μέ μίαν σύμφ«η>ον γνΑ-'μην χιά χοινὴν προθυμίαν νά γ(νβντ« προσχυνηταί τού παναγίου τάφου·, tad οἱτ« ἐχτινοι ἀποΟ ἀξι«·*Ασι * νά ὑπάγιησιν «ἰ προσχὐνησιν αὐτού, «ta taatvoi ἀπού βιά χαμμίαν ἀσΝνβιαν χαὶ σαηιατιχήν ἀΒυναμίαν βέν ἡμκοροΟν νά ὐάάγουν, βλοι βμ«Κ οἱ «ὐο»β«ἰ χριστιανοί χρέο Ιχ«τ» ἀκαρράτητον νά βαἰζητ·

Eat igitur rea decora, aequa, laudande, Deo grata, chriatianoa omnea, quibua rirea faenltateeqae ■appetunt «anctam civitatem Hierusalem adeandi aaerumque risitandi sepulcrum, aepoeita quarta' neglegentia animique remtaaione, aed ape in Deo oonoepta, diligenter ipaos proficisci ahoaqus Christianos fratres suos compellere et incitare ad ^obeundam uno consilio communique stadio oanctiMimi sepulcri visitationem. Verum enim vero sive proficisci potueritta illud visitaturi sive itineri suscipiendo imparea fueriti» ob infirmitatem quandam viriumque imbecillitatem,. omnea tamen, pii chri- » atiaei, debetis omnino dignam pietatem, honorem, I dileetionem reipaa factisque ostendere/ uberrimam stipem conferendo prout cuiusque ferunt facultates,

') Mr. to. XCn, 11«I>-11*1A

τήν aptaouonv edXdpstav xsd «μή» «m dfdwqv ipxpdxim; xsd pt Ippev xsd vd Mai· Utqpstnteqv χλουοιοΜίροχνν / xab' d; fioe» Hvsmm, IήλβΙή * μέν mtpavîripie xsd dbsApdva, | M «ifevMÛwüpta xai χβρρν,αί·; xsd ^χτμ^Η*!- Çtasmv xal vab*sd-un μέ Uapdv xsd έγοβήν npsaipsiav, «mptriCerm; μέ ,Μώήν Utrfta iativa tatb xatd id xapbv μέν tXSts *tk* xtfpSK. psv' ὀλίγον 84 μέλλουοι vd qbap beotv ὠ xptexmpa xsd Μγα% Std vd vd sOpqis ri; τήν dUqv ζοήν côpdvta xsd atavi·, xabè; iv sisrffsklot; pd; tyePataeev 4 χὐριβ · fctet ὁσην ἐλιημοσύνην Xai sùxottav Meqrs ai; τόν «γιον rdpov xal 8«ψ<λβ ράοΒβρήοήα *** ^οργηήσγτ*, Ρ·β·4-rex· pupcostldota bilns vd sQptt si; τήν fives Ispev-οβλήμ, ixtiM] st; τήν xdta paid «iorss»; vd Ud-xars, xsd-μέ τήν rotateqv χλουσιοχνίροχον ἐλΐήμοβύνην xal αυνίρομήν τήν έ&χήν oa; vd 8υνηΡή ὁ dfiê-τβτο «ύτύ «μόνο τή Ἰνρουσβλήμ xal ὁ ζ«νο8όχο τοΟ χορίου τέφο; vd χυβτρνήοη xai vd «Μντήορ id xeXudptbpa xal Paptesrut χρέη του xsd rd xerbq-pspivd xai xpovtxd Ιξο8« xal vat; xollat; «ότοΟ «νάγχαι;, teoO 8έν λιίχουν «Μφήτήτοιβ Std vd μή χβτβντήση sî;, βλον τό teispev d; χβντχλή ptapdv xal dpavtopiv xal στιρηΦή τό γόνο ήμβν τβν fipbo* Βόξβν τοιοΟτον πμχώτβτον xal ψυχβρόλήοτοκον'χρε-σχύνημβ.

Kai τοιβύτη μόν livet ή xap' ήμβν χβτριχή xal ιτν«φ«τιχή .συμβουλή xal vcobeoia si; ΐλου dxlb; τού; Λχβντβχο0 steeps!; χριστιβνού , vd τρέχναι p*vd xpobupla; xai sùlapcia; βi χροαχύνηοιν τοΟ ίγίου τ«φου -xal vd συνίρίχ«*σι χχΐ vd (Joqbttotv aùvbv pi xXbuotoxdpcxev Ιλτημοαΰνην* ifiim; 84 ivrslÀôpsta xsd 6ptv lot; xard τόχον (spendim; dpxtsptte tv, dites; xal ateei · συμφβντ»; τή veubeoip' ήμβν τούτη vd napaxivfjrs xsd .vd συμβουλνύητχ dpiost; pt xsrtptxd; όιββσχβλί»; xal voubselM xvso-.patixd; 4 xab' d; τού ,χρισηβνού τή . όχχρχΐ·; του si; τό btdpsovov τούτο Ιργον, ὠ ὑηροοιαστβΐ xal βοη«οΙ xal ίντιλήχτορ*; xal 6χ4ρμβχοι τού *Αγίβυ τίφου, xal irpd;* votent; xai τού; πννυμ«τιχού navtpa; όπού sùploxovrm iv τβ< έπβρχίβι; ὑμβν vd χχρβγγίλληττ «χριβ·; xal vd τού tavnpdcs, βτβν Ιξομολόγώσι τού; χριστιανού , vd μή τού ίχοχόπ-τιοσι xal τού; Ιμχο81ζ«κιν, ήμαρτάνοντχ; bavdotpa xal 4σύγγν<βστ« xal ^ησαυρίζοντ st; τού λόγου του; όργήν IHΐκήν xal xardxpipa έν ήμόρμ όργή; xal Ιχβιχήοηκ τοΟ άγΐου btoO. «λλά μΐλιστα xab' teov Bteavrat vd τού; χβρβχινώσι xal ateol xsd vd τού< συμβουλνΰωσι τόσον d; φοσχύνηαν τού «γίου τοίφου txstvou; όχοΟ δύνανται teov xsd d; dftipsaotv xol Steti έλτημοσύνη xal {ioqbele; xpte τόν βγιον 'τώησν, ΐΜΐβή xal Slot χανA d stes^itç dis τοΟ Itpsrttxob χβιβλόγου sits τή τβν λβΤχβν τόξιο , χρέο Ιχομτν vd βοήββμχν'χαι 'vd συντρ4χ«μ<ν τό xatd Buvaptv xsd ήμ*!;, xsd τού ,ίλλου vd xap»; χινβμιν xptonavob; xsd vd ξιιγχίρνβμιν si; toOto rb bsdpsstov Ιργον- 4λλ' odfid vd ζητβσιν ol uvev-pattxol xatipe; fimtp· *βιβΙ·κ* xsd ivβγχβστιχβ figd tote χριατιβνού Smb bdXouv vd dwUbovv d; τόν «γιον τάφον, ή όχότον Κήγβίνουν ή tetteav γυρίζουν, xal μέ τοΟτον τόν tpteov vd φυχρβίνουν τήν xpobv-plav xal dAdpstav τβν xpooxuvqibv tbO dyiou vd-qoo, dXXd μ4νον teav xpcatpoOw ol xprattavei vd τ&ύ BfBssot, τότι vd rd Stgastem μη' «ύχηρισιίη , xal όχι vd τού . 0tdÇ»οί. Ksrf fani μέν xptenavol χηγβίνουαιν si; xpbaxteqatv τοΟ «γόου τάφου ή uni έχλβ Biteuoiv έλΐΐήμοαὐνην χλουσιοΜίροχ v si; *βύ-*τόν, ^ν·μφιβόλΜ έχτυβι τόν μιαΗν ngpd *soO κολλβ-xXdoiov, χβΚέν τφ vOvsdivt xal έν τφ μέλλονπ.

τού txolov; xai ήμΗ sdxϊpaba xai «MdfMpsv wsnptatic xal . aveufurmUbc- *om M, gpsMuivoi Ιιρώμένμ ή latui, 'xal avsupawwl. xatipe; tape* .jeimgm I pevnevqpMmei fiat

Ea quidem est paterna spiritualisque admonitio, et exhortatio nostra ad omnes prorsus ubivis terrarum pios' ehristianos, videlicet ut edleriier ac pie religionis causa sacrum sepulcrum adeant illudque uberrima stipe collate sustentent. ' Praecipue vero vobis, sacratissimi locorum antistites, praecipimus ut et ipei secundum nostrum banc admonitionem per paterna praecepta spiritualiaque monita verbis incitetis et cohortemini unusquisque provinciae suae Christianos ad buiusmodi opus Deo gratum, quippe qui sacri sepulcri tutores et adiutores et defensores et propugnatores estis; utque etiam spiritualibus patribus, qui in provinciis vestris degunt, mandata diserte detis, propositis etiam censuris, ut Christianos confitentes dum excipiunt, eos ne ab ea re deterreant prohibeantve, alioquin mortifera irremiseibiliaque peccarent et ihesauriiarent sibi ipsi-divinam indignationem condemnationemque in diem irae et ultionis sancti Dei, sed illos potius pro viribus excitent et commoneant tum ad visi-,'tandum. sacrum sepulcrum, si facultas tulerit, tum ad stipem qpemque in sacram sepulcrum irnpertiendam 'atque conferendam; etenim omnes pr<>-miscue, quotquot'sumus pii homines, rive ex clericoram albo sive e laicorum ordine, pro viribus debernas et ipsi auxiliari rUi sc succurrere et alios Christianos ad opus hoc Deo gratum compellere et incitare. Neque vero patres spirituales a christianis qui sacrum sepulcrum adeundi consilium capiuat vel hae proficiscuntur vél inde revertuntur pecuniam per vim ooereitionemve extorqueant. eoqae medo Uloram qui sacrum sepulcrum obeunt ditigeutiam pietatemque restinguant, sed id demum grato animo Montant quod Christiani sponte impastinat, neque eb vim faciant. Atque omnes quidem ohristiaai qui sacrum sepulcrum religionis ens· obeunt aut in illud uberrimam stipem conflerunt, multam apud Ùeum meroedem procul dubio sibi comparut cum in hoc ssteeulo tum in futuro, illisque et nos paterne spirituahterque prospers ae laeta precamur. Omnes vjro Christiani, clerici vel lalci, neo non patres spirituales ecclesiarum vel monasteriorum, qui impietate ei infidelitate, ave* ritia et cupiditate pernoti aut etiam, a diabolo operis cuiaaque boni animMqne utilb invido decepti, vaab stutattis ei ineptiis aat ali· quaris sataaieeo tiaadb-nttie·· statatiaaes probibeat as dednonat .

πιστίαν καί πληοβνβξίαν καί *tiax/nifiuH* mposuvofr· μονοί ή m(tai τοΟ φδονοδντο τά Αγαθά καί φυχ«φ<λ7) έργα δ«άμονο ύ«οσκελιζόμ«νοι, έμκοδίζουσι MI άποκόπτοοβι μέ patmoUyeut φλναρία καί ψυχρολογία ή'μέ «aviva άλλον τρόπον σατανική άπάτη τού χριστιανοί»; tai xi vi πηγαίν«»σιν «U προσκύνησιν Τ00 άγιου τάφου Mi νάδίβωσι* *di* atoiv ίλοημοσύνην καί άφι·ρώματα καί γίνονται αίτιοι tl; αύτού μέν ζημία; μ ! βλάβη ψυχική H fii tiv άγιον τάφον προξ«νούσι τήν στέρησιν M) άλ«ημοσύνη τβν άροσκυνητών χριστιανών, ol τοcοΟτοι. άν Mν παύσουσιν «ΐ τδ έξή άπό τήν τοιαύτην τον; σατανικήν χαΐ ύλέδριον άννυλάβνιαν «αΐ άπιστίαν -καί κακοβουλίαν, άφωρισμένοι «Γησαν iai bsoO κυρίου .παντοκράτορα; καί κατηραμένοι καί Ασυγχώρητοι καί μοτψ θάνατον άλυτοι· ai πέτραι μ ! i σίδηρο λυθήσονται, αύτοί M ούδαμώ - κληρονομήσ«ιαν τήν λέπραν τοΟ Γιιζή-καί τήν Αγχόνην τοΟ Ιούδα, καί «Γησαν στένοντ»; καί τρέμοντν; έπί τή γή ώ δ ΚάΓν· σχιοθτίη ή γή mΐ καταπίοι αύτού ώ τδν Δάδάν καί Άβιιρών, και ή μ«ρί αύτών μβτά τού προδότου Ιούδα καί τβν θεομάχων Ιουδαίων τών σταυρωσάντων τδν κύριον τή δόξη * ή όργή τοΟ θαοΟ «Γη έπί τά κ«φαλά αύτ&ν τά πράγματα καί κτήματα, ο! κόποι καί ίδρώτι αύτών «Γησαν aie παντχλή άφανισμδν καί έξολόθρ*υσιν, καί προκοπήν ού μή Γβοι«ν πώποτ» <φ' οί βουλεύουσι καθ' ύλην τήν ζωήν αυτών, Ιχοντι; καί τά *ίfiΐ* τών άγιων τριακοσίων δέκα καί ικτώ θ«οφόρων πατέρων τών ίν Νικαίφ καί τών λοιπών άγιων συνόδων, καί «Γησαν ύπόδικοι τού αιωνίου πυρδ καί υπ«ύθθνοι τή ,άτ»λαυτήτου κολάσιω . Γμιί ίέ πάντι; ποιήσατ ώ γράφομιν, ύπακούοντι; «ύπιιθώ τή πατρική mΐ συνοδική · ήμώιΐ τούτη παραινέστι καί νουθεσίφ, ώ τέκνα γνήσια καί «ύγνώμονα τή <ν*υματιχή υμών μητρδ άγια τού ΧριστοΟ μ«γάλη έκκλησία , ΐνα καί ή τοΟ θ«ού χάρι καί τό άπτιρον Ιλιο , καί ή «ύχή καί ή «ύλογια τή ήμών μιτριότητο «Γη μ*τά πάντων υμών.

• sancti sepulcri visitatione obounta aut a largitionibus donisque ei impertiendia, spirituals damnum ac dotriamatum «ibi ipoi ffieiontoe, «aaetm veru «epaloram ebrutiaaontm paragriaaatim ««ipe da&autaatoe, illi, ni«i ia pootatm ab haiamodi diaboHca pernieioeaqae iwpwtate et ufidelitate ac perfidia deaiataat, excommaaieati «iat a domino Deo omnipotente, et exaoeraadi et inexcueabile· et poet mortem indiaohibjle· ; «axa ferramque eolveirtur, illi vero Mqeaqaam: Oiem lepram et Indae laqueum adipiecantar; timidi ac trementes «unto super terram uti Cala; discedat humus eosque abeorbeat ut Dathan et Abiron; eorum pars sit cum proditore Inda ludaeieque Dei inimicis qui dominum gloriae cruci affixerunt; ira Dei in eorum capita vertatur; rea, fundos, labores ac sudores frustra profundant perdantque omnino; ne quid proficiant unquam in negotiis suis per totam ipsorum vitam; obligentur etiam exsecrationibus sanctorum trecentorum decem et octo deiferorum patrum qui Nicaeae convenerunt reliquarumque sacrarum synodorum; aeterno igni obnoxii sunto et perpetuae damnationis rei. Vos autem omnes ut scripsimus ita agite, paternae huic ac aynodicae nostrae adhortationi commonitionique modeste parentes tanquam veri gratique filii spiritualis vestrae matris utaetae Christi magnae ecclesiae, ut Dei gratia infinitaque miseratio nec non mediocritatis nostrae votum ac benedictio adsit cum omnibus vobis.

,αφκζ'ι έν μην! αύγούστφ ίνδικτιώνο «'.

MDCCXXVII, mense augusto, indictione V.

	Ό 'Ηρακλιία Γιράσιμο .	Heracleae Gerasimus.
	'0 Κίζυκου Αυξέντιο .	Cyaici Auxentius.
	'0 Νικομήδεια Χ«ραφ«ίμ.	Nicomediae Seraphim.
	Ό Νίκαια Καλλίνικο .	Nicaeae Callinicus.
	Ό Χαλκηδόνα Νικόδημο .	Chalcedonis Nicodemus.
	Ο Η«σσαλονίχη Άνανία .	Thessalonicae Ananias,
	Ό Τηρνόβου Νικηφόρο .	Tirnobi Nicepboru*.
	Ό Αθηνών .Ιάκωβο .	Athenarum laoobus.
	'0 Ουγγροβλαχία Δανιήλ.	Hungarovalachiae Daniel.
	Ό Μηθύμνη Άνθιμο .	Methymnae Anthimus.
	Ό Δρϋΐτρα Κωνστάντιο .	Drystrae Constantius.
	Ό Άγχιάλου Καλλίνικο .	Anchiali Callinicus.
	'Ο Χίου Δανιήλ.	Chii Daniel.
	Ό Λήμνου Ίωαννίκιο .	Lemni Ioannicius.
Γ'	Ό Κασανβραία 'Ιωακείμ.	Casandriae Ioachim.

ÇONCILHJM' PROVINCIALE EBREDÜNEN8E

1727 augusti'16 - Septembris 28.

V

Concilium provinciale Ebredunense, celebratum a die 16 augusti ad diem 28 septembres anni 1727, sub Petro de Guérin de Tencin, archiepiscopo Ebredimensi.

BIbUegraphin.

1) Decreta concilii provincialis Ebredunenais,. Ebredunl hftbiti, ab 'iliustriasimo A reverendissimo domino, d. Potro do Guérin ta Tencia, miseratione dfcviMk MMIkitÿisotÿt jNiiMip· StaMtaMNMii meti pontificio assistente, regi ab omnibus consiliis, annq Domini 1727, mensibus augusto A .septembri. *[Intigtu.]* Gratianopoli, apud Petrum Faure, typo-, graphum ℰ bibliopolam d. d. illustrissimi ac reverendissimi archiepiscopi principis .Ebredunensis, M.DOC. XXVII.

. In · 4 *, 1 f. - 32 p. — (Avignon, villo; Paria, Bibi. nat. B. 2488.)

2) Concilium proviacialo Ebrednni habitum, ab atamtatao ᗅ tovwtadtaUM taatah jL Pota» ta

Aiuérin de Tenein. ini*erati<7ne divin, archiepiecopo A principe ^redunen.i, Mincti, Romani imperii prin-•ripe & tricamerario. throno pontificio assistente, regi ab omnibua consiliis,^>mn<> Domini 1727 mensibus augusto & septembre Gratianopoli, apud Petrum Fauré; hpogntphum A bibliopolam illustrissimi ac reverendissimi , domini archiepisc<»pi principia Ebredunrnsi»,* M. DCCXXVHI. I'um privilegio regia. ' **.

In-4ft. 268°p. - 1 f. (Avignon, »t*minairi» ; Cacti. vHlr; ('arpentras. ville; Dnuai. ville; (land. HRivereité d'Etat;* Le Mann, ville; Lyon, archevêché;. Paria. Amenai; Paria. Bibl. nat.: Paria. Mazarine; Paria, Sainte - Geneviève ; Paria. -Kô'rb<»niie; Roma. Propaganda; Roma, Vaticano ; Roma. Vittorio - Emmanuele.; Sena, séminaire; Toulouse, ville.)

3) Decreta kmoilii provincialia Ebredunensi» Ebredurii habiti ab illustrissimo A reverendissimo domino. ‹l. Petro de Guérin de Tencin. miseratione divina archiepiacopo principe Ebredunenai, sancti Romani imperii principe A trivamerario. throno pontificio aaaifitente. regi ab omnibua conailiia anno Domini 14'27. inenbibua augusto A septembri; juxu^exemplar Gratianopoli». Avenione. apud Paulum OÏTray. typographum A bibliopolam.''p^o^KTnftegium^aocietari» .lesu. M. !>('<'. XXVIII. Superiorum!permissu.

Iη-8A, 43 p. — (Avignon, ville.) '

4) Edictum de concilio Ebredunenai, Petrus de Guérin de Tencin, miseratione divina archiepiacopua princeps Ebredunensi», sancti Romani imperu princeps A tricamerarius. throno pontificio* assistens, regi ab omnibua consiliis

S. I. n. a. (1727). (Paris. Bibi. nat. inv. B. 2284.)

5) Prima oratio illustrissimi ac reverendissimi archiepiscopi principis Ebredunenai» ad r. r. comprovinciales, habita in I* congregatione generali? diê 16 augusti ann. 1727. */In fine:]* Gratianopoli, apud Petrum Faure typographum d. d. ijjustria-‣ inii ac reverendissimi archiepiscopi principi» Ebrodnnensis. 17 27.

In-4 °. 4 p * (Paris. Bibl. nat. inv. B. 2284.)

Pag. 2: Secunda oratio^ illustrissimi ac reverendissimi archiepiscopi principia Ebredunenai» ad patres concilii, habita in P congregatione generali, post adventum r. r. episcoporum e vicinioribus provinciis, die octava menai» septembris ann. 1727.

6) Discours prononcé par monseigneur l'archevêque d Embrun. duns/la première session publique, après l'arrivée des seigneurs évêques voisins, invitej à venir prendre séance au concile, de lundi 8 septembre. *[in fine:]* A Grenoble, chez Pierre Faure, imprimeur de monseigneur l illustrissime A reverendissime archevêque prince d Embrun. 1727.

In-4°, 4 p. — (Paris. Bibl. nat. inv. B. 2284.)

7) Exhortation au peuple, prononcée par monseigneur l archevêque d Embrun après l'évangile de U messe solennelle du Saint-Esprit qu'il célébra le jour de la première session du concile provincial. *[In fine :]* A Grenoble, chei Pierre Faure, imprimeur de rçionseigneur l'illustrissime A revérendissime archevêque prince d'Embrun, 1727. ‹

In-4*. 6 p. — (Paris, Bibl. nat. inv. B. 2284.)

H) 'Epistola synodica concilii Ebredunensi» ad reverendissimos Galliae episcopos. *[In fine:]* Gratianopoli. apud Petrum Faure, typographum d. d. illustrissimi ac reverendissimi archiwiscopi principi» Ebredunensis, 1727. '

In 4*, 2 f (Furi·, Bibl. nat. inv R. 2284.)

9) Discours prononcé par monseigneur l'archevêque d Embrun à 'la dernière session. *[I* fiât:]* A Grenoble, cher Pierre. Faure, imprimeur de monseigneur l illustrissime & reverendissime archevêque prince d Enibrun, 1727.

In - 4Λ 2 f — (Parî»£ Bibl. riat. inv. B. 2284.) ,

‹10) Extrait^ des Gicles du concile provincial d'EmWmu^/7»· *fine:]* Gratranppuli, apud Petrum JTaure. |ypographum d. d. illustrissimi ac reverendissimi archiepiscopi principis Ebredunensi», 1727.

Im-4·. 14 p. — (Paria. Bibl. nat. inv. B. 2284.)

11) Bref de n. ». p. le pape, de la propre main de ». ». a monseigneur l archevêque d Embrun. *[In fine :[* Gratianopoli, apud Petrum Faure, typographum· A bibliopolam d. d. illustrissimi ac rev^g^O·dissim) archiepiscopi principis Ebredunensis. 17 27.

In-4''. 1 f. (Pari». Bibl. nat. inv. B 2284.)

12) Copie de la lettre du roy à nions* l'archevêque d Embrun

•8. I. n. a.' In - 4 1 1> (Paria. Bïïd nat. inv. B. 2284.)

13) Instruction pastorale de monseigneur l arrhevêqur d Arles, sur le jansénisme. & pour la publication de lavis λ jugement des cardinaux/ archevêque» A évêque» Ac. contre la consultation de» 50 avocat» du parlement de Paria, au sujet du jugement rendu a Embrun contre M. l'évêque de Senez.

S. I. n. a. **In-4y** 39 p. - (Paris, Bibl. nat inv. B. 2284.) /

74) Lettre d uc avocat de province à M. Aubri. avocat au parleraient de Paris, au sujet de s.i dernière consultation en faveur de *Sl.* de Senez.

S. l. n. a. In - I rt. H p. (Avignon, ville !

15) Seconde lettre d un avocat de province 'à M. Aubry. avocat au parlement de Paris, au sujet de sa dernière consultation en faveur de M. de Senrt.

S. I n. a. **In-4"**. 8 p. (Avignon, ville.)

1‹>) Troisième lettre d un avocat de province à M. Aubry, avocat au parlement de Pari», au sujet de sa dernmre consultation en faveur de M. de Senez.

S. l. n. a. In -**4"**. 4 p. (Avignon, ville).

17' Lettre dp son éminence monseigneur le cardinal Lercari. secrétaire d'état, à monseigneur l archevêque d Bmbrun. *fin fine*·:]* Gratianopoli, apud Petrum Faure, typographum d. d. illustrissimi ac reverendissimi anhiepiscopi principis Ebredunensis, 17 27 .

In-4ft, 2 f. — (Paris. Bibl. naf. inv B 2284.)

18) Lettre de M. le cardinal Lercari. ministre A secrétaire d'état à M. l'archevêque d'Embrun. *[In fine:]* A Grenoble, chez Pierre Faure, imprimeur-libraire. rue du Palais, 1728.

In -4®, 4 L — (Paria. Bibl. nat. inv. B. 2284).

19) Observations faites par un évêque 3u concile d'Embrun, adressées à un prélat de ses ami», sur la lettre circulaire de M. l'évêque de Senez aux évêque» de France.

S. I. n. a. **In-4***, 8 p. (Avignon, ville; Paris. Bibl. nat. inv. B. 2284.)

20) Journal historique du concile dEmbrun, par M°- - - bachelier de Sorbonne. S. l. n. typ·, MDCCXXVIL Avec permission.

Tn - 12, 2 tomi, 224 p. - 1 f., 234 p. - 1 f. (Aix. ville; Lyon, ville; Parie, Bibl. nat.; Paris, Mazarine.)

21) Lettre.de monseigneur l'archevêque d'Embrun à monseigneur l'évêque de Senez communiquée aux ecclésiastiques du diocèse d'Embrun ρoβ€;

leur instruction.) A. Pan», chet la veuve Maaièrea A et Jean · Baptiste Gamier, imprimeur» -libraire» de la reined rue^it-Jacque». ____ .
priUlege dv hh, M. D.CV. XXIX.

In-4*. 1 f. * 26 p. — (Avigpon, ville.)

/ ı P. 26, »data: -Embrun, le 4 janvier 1728/

" 22) Mandement de monseigneur i archevêque ptince dEmbrun, portant condamnation de récrit intitulé: Couaultativn de» avocat» du parlement de Paria, au sujet du jugement rçndu à Embrun contre M. l'évêque de ijbne». /A Grenoble, chei Pierre Faure, imprimeur-J^braire de monseigneur l'illustri·· rime A reverendissime archevêque prince d Embrun. 1728. Avec privilège du rèy

S. l. n. a. In -4''. 4 f. - (Avignon, ville.J

F. 4. data. ..Embrun. 25 août. 1728/

23) Lettre d un ancien docteur de Sorbonne à un de sea ami», sur la consultation de» avocat», au wujet dtt concile ^Embrun. MIM'CXXVIH.

S. I. n. a. In-4 °. 3 f. - 55 p. (Avignon, v.ille. }

P. 55. data: U'· 15 juillet 17 48/

(24) Relation de ce qui » est passé dan» le concile provincial *d Embrun, au sujet de la condamnation de» écrit» de M. Lévêque de Senex A. du jugement prononcé contre la personne de ce prélat; par M. l'abbé de Michel, chanoine iPEmbrun A abbé eommendataire de S. Marcel, secrétaire du concile. A Paris, chez Ja veuve Minières A Jean - Baptiste Garnier, imprimeurs A libraires de la reine, rue Saint-Jacques, ii la Providence. MIM.VXXVIIIL Avec approbation A privilège du roy.

In-.4 °, 1 f. - 55 p. (Avignon, ville.)

Post relationem sequuntur decem documenta.

25) Mandement de monsvigneurz l'archevêque prince d Embrun portant condamnation de l'écrit intitulé Keprésentatious juste» A respectueuses à nosseigneurs les cardinaux, archevêques A évêques assembler, extraordinairement a Paris par le» ordre» du roy. pour donner a sa majesté leurs avis A jugement sur un écrit imprimé qui a pour titre: Consultation de messieurs les avocat» du parlement de Paris, au sujet du jugement rendu è Embrun contre M. lévêque de Senex, A Grenoble,*'rhex Pierre Faure, imprimeur-libraire de monseigneur-illustrÏMime A î reverendieaime archevêque prince dEmbrun. ruÿ' du Palai». M. XXIX. Avec privilège du roy.

In-4/ J f. - 25 p. (Avignon, ville.)

P. 25.» data: ..Embrun. 1«· */cacat/* no-'embrg 1729/ t

261 Quatrième lettre de M„ larch. d Embrun a M. lévêque de Sénés . dan·» laquelle il iTcjnontre que le» principes contenu» dans une instruction pastorale du l*r. août 1727. sur l autorité infaillible de l église Ae., et imprimée sou* le nom de rr prélat, ruinent 1V principe de (autorité visible . . et dans laquelle'il rvleve.vn qmiumnt quelques endroit» d une lettre qui lui/a été adressée »oU* le nom du même prélat, dattee du Ih septembre 17'H Grenoble. 1729. ·%

In-4n - (London. British Museum. T 39", H)

27) Sixième lettre, de M. l arrb d Embrun a M. l évoqué de Senex, communiquée aux ecclesiastiques du diocèse d Embrun pour leur instruction.

S. l. n. a. In-4/ 6 p. (Pans. BiL'l. nat µıv B. 2284.1 ı

28) Sixième lettre de M. l arch d Embrun à M· l evêque <h* Senet, communiquée aux eoeb··siastiques du diocèse d* Embrun pour leur instruction. A Grenoble, cher Pierre Faure, imprimeur-libraire de monseigneur (illustrissime A reverendissime archevêque prince d Embrun. nie du Palais. .M. IX'TXXX. Avec privilège du. roy.

In-4'', 1 f. - 8 p. — (Avignon, ville; London. British Museum. T. 39e, Kl·)

P. 6, data: rEmbrun. le 2<» juin 1730."

29) Lettre de monseigneur l archevêque prince d Embrun. Ac. au*\ fidèle» de son diocèse en leur communiquant l instruction pastorale de M. lévêque d'Evreux du 15 novembre !730. contre la consultation des 5o avocats au parlement de Pari».

S. I. n. a. In-4''. 4 p. (Avignon, ville.)

P. 4. data ^Embrun, le ... */raent]* août 1731/

ACTA CONCILII PROVINCIALIS EBREDVN!

habiti ab illustrissimo et reverendissimo ‹l. d. Petro de Guerin de Tenein, arrhiepisropo principe Ebreduuensi, et die 16 augusti anno 1727 inchoati.

CONGREGATU» PRIMA PRIVATA.

Anno Domini milleaimo septingentesimo vige* simo septimo, die decima sexta mensi» augusti, ex edicto indictioni» concilii ab illustrissimo et reverendissimo d. Petro de Guérin de Tencin. archiepiacôpo et principe Ebreduuensi. promulgato litterisque ejusdem -convocatoriis ad omnes reverendissimos d. d. provinciae episcopo» directis, convenere mane hora aeequi-aeptima in palatio archiépiscopal! cum supparo et rapitio rnius d. Joanne»* de Suanen, Seneceneia episcopus; rmua d. Flodoardua Moret de Bourchenu, Vinciemus episcopus; rmus d. Laurentius Dominicus des Bertons de Grillon. Glandavenais episcopus, et rmus d. Carolus d Aiitelmy, episcopus Grasdensi». Atque pust celebratam a rino archiepiscopo in palatii archiepiacopalis sacello missam de Spiritu sancto, habita est ibidem prima congregatio privata, cui interfuere soli dicti rmi d. d. episcopi secundum ordinem antiquitati» inaugurt^oni» suae considentes.

Actum est in ea de modo habendi congregatione», tum privatas tum generale»; de creandi» officiant» »»*u adjutoribus concilii; de ordine sedendi servando a deputatis, simul et de suffragio, quod ipsi» esset concedendum. Speeiatim actum est de suffragio concedendo procuratori reverendissimi domini Diniensi» ‹q›i»copi absenti» **f de modo quo dictus procurator intéresse et considere deberet in congregationibus ; de theologi» concilii et canonist!» eligendis; de edendi» decreti», sive de aperienda synodo, sive de fidei professione emittenda, sive de exigendo jurafnento non revelandi ea. quae in congregationibus, seu privatis seu generalibus, agerentur; de indictione primae sessionis, de hora et toto ordine ae modo procedendi die itidicta a ptalutio archiepiscopali ad ecclesiam metropolitanam ; ac denique de indictione secundae sessioni». Sieque terminata e»t prima congregatio privata.

Tum ad valva» palatii archiépiscopal)» haec affixa eat tabella.

Illustrissimus ac reverendissimus d. urchiepiscopua princeps Ebredunensia. nhi d. d. epiacopi, patre» concilii, universi» et singuli», qui concilio provinciali de jure vel conauetudine intéressé de-

bent.-mandant et praecipiunt: ut hac die J*› men- A
"sis augusti anni 17'47, hora 3 pomeridiana, in palatio archiépiscopal! sistant ae, pro congregatione generali in 'sacello ejusdem palatii habenda; et ut procuratores ac deputati procuratoria'ibidem exi^minanda jafferre non prae^rmittantr pe mandato ilhiHtriMiini et nili d. areUepiscopi principia

Amiti.

PRIMA CONGREGATIO GENERALIS

In nomino sanctae "et individuae Trinitatis, Patns et Filii et Spiritus sancti. .Anien.

Anno Domini millesimo septingentesimo vigesimo septimo, pontificatu^ siiii domini nostri Benedicti divina providentia p/pae XIII. quarto, regni christianiMimi regis Ludovici XV. duodecimo, die 16 augusti, hora tertia pomeridiana. habita est a riim d. archiepiscopo in palatii archiepiscopalis Ebredunensis sacello congregatio (frima generalis, b egi interfuere cum rochejo et mozetta reverendissimi d. d. episcopi: videlicet rinus d. Joannes SoamtiT episcopus Soneeensis; rinus d. Flodoardus Moret de Bourchenu. episcopus Vinciensis: rinus d. Laurentius Dominicus des Bertons de Grillon, episcopus Glandavensii; rinus d. Carolus d'Antelmy. episcopus prassensis. Interfuere r. d. Josephus de Puget, rmi d. episcopi Diniensis absentis procurator neCnon ejus in dioecesi vicarius generalis: r. d. Vietor Amedaeus de la Font de Savine,J/abbatiae Boscodonensis 8. Benedici abbas cotumondatarius: deputati: scilicet duo capituli ecclesiae Ebredunensis: duo item ı Ebredunensis dioecesis cleri: unus capituli Diniensis ecclesiae et unus ejusdem dioecesis cleri: duo Glandavensis capituli, quorum alter erat item a clero ejusdem dioecesis deputatus: deputati duo Graaaensis ecclesiae, alter capituli, alter cleri: dicti omnes cum pallio, talpri (. et quadrato pileolo; demum deputatus unus abbatiae Lerincnsis ordinis sui vestibus indutus. Interfuere theologi ac canonistae. in congregatione privata matutina electi. Facto initio ab invocatione Spiritus sancti solitis precibus, nnus d. archiepiscopus habuit orationem latinam ad concilium.

Cum peroraaset, nous d. archiepiscopus sequentes nominavit adjutores concilii seu officiarios ab iisdemque more solito juramentum exegit.

Adjitortf concilii.'

R. d. Gaspar d'Hugues, bccleaiae mctropolitanae Ebredunensis canonicus et reverendissimi d. archiepiscopi vicarius generalis, promptor concilii.

R. d. Joannes BaptiJta Jouve, ejusdem ecclesiae canonicus, vice-promotot,

R. d. Antonius de Michel, ejusdem ecclesiae canonicus, secretaries. r >

R. d. Nicolaus Amiel, in dioecesi Hbretfunensi beneficiarius, subsecretarius. II

R. r. d. d. Guillelmus Salva, Ebredunensis ecclesiae canonicus; et Franciscus Ignatius Jouvene, ejusdem ecclesiae beneficiarius, caerimoniarum magistri.

D. Jaeobus Vial. in supremo Delphinatus senatu causidicus, et d. Franciscus Leydon, in Ebredunensi curia procurator, notarii concilii.

Tum a concilio -electi theologi, et canonistae nominati sunt, qui sequuntur.

Theologi et canonietae eaeaelaret.

R. d. Joannes Faure, sacrae theologiae doctor, Ebredunensis ecclesiae canonicus et arehidiaoonus.

R. d. Josephus Payan, dioecesis Aquenais sacerdos. doctor Sorbonicus et dioecesis Grassensis deputatus.

Regularet.

R. d. Jaeobus Silvestre, ordinis 8. Benedicti, in abbatia Boscodonensi prior claustralis.

Pater Antonius Arnaud. ordinis 8. Dominici, in* monasterio Barcinoyhnsi Alpium sacrae theologiae doctor.

P. Ludovicos' Clarion, ejusdem ordinis, mona- r steçii Brianeonensis prior et sai-rye theologiae baccalaurcus.· (◆

P. ifoSephus Roux, ordinis / Minorum conventualium sancti Francisci. in monasterio Ebredunensi guardianus. sacrae theologiae doctor.

P. Franciscus Roulx. ejusdem ordinis ac monasterii, sacrae theologiae doctor.

P. Htephanus Maniquç). ordinis Minimorum provincialis in provjncia Lugdunen&i. sacrae theologiae doctor.

P. Benedictus de la Roche, ordinis Capucinorum. Ebredunensis monasterii guardianus.

P. Laurentius de la Roehe. ejusdem ordinis ac monasterii.

P. Polyearpus Ranibor.. ordinis Recollectorum S. Francisci. Brianeonensis monasterii guardianus.

P. Pontianus du Tremble, ejusdem ordinis, monkaterii Gratianopolitani guardianus et sacrae theologiae professor.

P. Nicolaus Boudret. societatis Jean, collegii Ebredunensis rector.

P. Franciscus Mollie, ejusdem societatis, in clericorum seminario Ebredunensi director et sacrae theologiae professor.

Riiius d. Sem-eensis episcopus a concilio petiit, ut inter theologos admitterentur bini, quos adduxerat. ecclesiastici, quibus nomen esse dixit, uni Bouret de Vaumeni. alteri Boulenai.

Rinus d. archiepiscopus. de concilii sententia, rihum d. episebpum Glandavensem praeposuit ı seminandis theologorum concilii titulis et rihum d. episcopum Vinciensem expendendis deputatorum litteris procuratoriis; eundem constituit judicem tum absentiae causarum tum controversiarum: eique in praefatis adpiiores dedit r. d. de la Font de Savine. abbatem Boscodonenscm, et r. d. d'Hugues, in metropolitans ecclesia Ebredunensi canonicorum collegio praepositum.

Rmps d. archiepiscopus exhibuit litteras a nuo d. episcopo Diniensi ad se missas, quibus significabat, gravibus detineri se infirmatibus. ne concilio intéressé posset, rogans hanc legitimam habeat absentiae causam, simul adjiciens perscriptum medicorum testimonium: hisce synodi jussu recitatis in consessu litteris medicorumque testificatione ad-^jecta. excusationem accepit synodus acceptionisque actum concedi voluit rmo d. episcopo Diniensi, atque tam ejus litteras, quam medicorum testimonium actis concilii inseri.

Exhibuit item rmus d. archiepiscopus tum epistolain propriam suam, regi Sardiniae scriptam, occasione concilii eocleoiaeque Niciensis, cujus episcopus Ebredunensis metropolitan· suffraganeus est, qua regiam ejus tutelam petit pro concilio, simul et facultatem omnibus ex dioecesi Niciensi, qui de jure vel consuetudine concilio intéressé debent. Ebredunum conveniendi ad synodum inchoandam die 16 augusti praesentio anni; tum rescriptas sibi litteras a dicto rege, quibus significat, exoptasse se quidem, recens nominatum Niciae episcopum adesse concilio potuisse inauguratum; quod cum fieri non potuisset, sese interim omnibus ex dioecesi Niciensi, qui de jure vel consuetudine Concilio intéressé debent, facultatem Ebredunum con-

veniendi—mi synodum did indic4 perlibenter con- reasnrm.

Denique a riho d. «rchiepiscopo .exhibitae sunt' hém Mttejsfir, aild a d. le Blanc, regi a âeeretis in re militari eonaim, missae regio nomine. Quibus ipsi notaiq facit christtanisaimi regis voluntatem de militaribus coneilio deferendi» honoribus regiaque hac de re mandata» a «v denuntiata domino de Jlénard. proregi ac praefecto Ebredunensi: videlicet, ut prpna inchoati concilii actio publics tormentorum bellicorum emissionibus duodecim celebretur; ut, ftim etpscopi tunnatim aliqui, inebdendo per urbem, occubent stationi militum, derepente armis accincti se rifttant stationis milites ordinati signumque dantes profectionis, denique ut ex proxima mHitunFitqtione singulis episcopi·» pro furibus colloçetur excubitor honoris cauna.

Has omnes jussum est palam in consessu recitari litteras, atque inde irfter concilii instrumenta k .reponi.

Statuit deinde sxnodus^quae sequuntur:

1. Hora octava matutina habebuntur in palatii archiepiscop^lis sacello congregationes privatae episcoporum. Eodem iri loco congregationes habebuntur generales hora tertia pomeridiana. Omnibus congregationibus interernnt episcopi c^ai rocheto et pioxetta. Solis generalibus 'Tuererunt deputati mr theologi, saeculare* · αηι talari pallio et pileolo quadrato, regulares vero vestitu quisque suo proprio induti

2. Congregationum privatarum fiet exordium a missa ab uno episcoporum sine cantu celebranda: quam subsoquetur invocatio Spiritus sancti. Ab ipsa Voro invocations Spiritus sancti congregationes generales sument initium, finemque singulae accipient oratione: ‹Sn6 *tuum praesidium,* etc.

3. Ex reeponeo (iregorii papae XIIE .<1 magensis concilii quaesitum anno 1581, decretoque conformi Burdigalensis concilii anno 1624, non alii (tracter episcopos vocem habebunt decisivam. Reverendissimi tamen d. episcopi Diniensis gratia concesso jure illo fruetur r. d. de Puget, dicti reverendissimi d. episcopi procurator, in iis omnibus, in quibus ex cahonibus non est praedictum jus specialiter episcopis reservatum.

4. Dictus procurator omnibus concilii congregationibus intererit. In iis vero quemadmodum et in sessionibus publicis sedebit primus ab episcopis, eodem ordine et in sella dorsuosa. Quod ad alios spectat deputatos, quemcunque sedendi ordinem servent, nihil inde officietur juri alieno, nulli jus novum acquiretur.

5. Nemo eorum, ex quibus constat concilium, absque causa legitima aberit riteque sibi concessa facultate.

6. Decreta, prius a reverendissimo ›d. archiepiscopo, sive de aperienda synodo, sive de modo vivendi in concilio, concepta et formata atque ›i patribus in privata congregatione approbata, recitabuntur. quae et palam perlecta sunt.

7. Cum fides totius sit religionis basis ac fundamentum, decernendum visum est, ut in I sessione pro more conciliorum omnium solemnis emittatur ab omnibus fidei professio, atque pro more conciliorum provincialium Tridentino po*teriorum ea adhibeatur formula, quae ex Pii IV. constitutione deprompta in praesenti consrssu lecta est.

8. Habebitur prima sessio crastina die 17 augusti in ecclesia metropolitans.

9. Etsi| in posterioribus conciliis id moris videatur fuisse, ut in prima sessione sacram eucharistiam de manu archiepiscopi, solemniter celebrantis, sumant omnes, qui concilio intersunt: nihilominus, cum declarasset reverendissimus d. archiepiscopus. stgnificatum sibi a quibusdam praesidium* Aiiase. optare se ea die ob speciales 'causas privatam sacrum far cere, statutum est. omissa eucharistiae »umpti<»ne publica, privatim singulos mistam celebraturos.

10., Artt® initium congregationum generalium continuo ger semi horam ictu pulsabitur maju* aes campanum ecqlesiae metropolitaqac. I't vero cpnctis Nolemnius annuntietur, prima sessio cras futura: Éac die vespere ab hora quanta ad septimam et rras man«* a sexta usque ad tempus, quo ntetropolim ingressa fuerit sy nodus, urbis rajnpanae putadnintur omnes.

II. Crastina dic. decima septima augusti, h<\ra sesquiseptima, matutina, procensionaliter ad pmatiuni archiépiscopale conveniet capitulum cathedralis ecclesiae: indeque universa sy nodus, ibibm adstans hhra praedicta,, ad .ecclesiam m^tioptditanam simul cum capitulo ordine icfm describendo procedet, primam sessionem habitura.

BidelluN.

Thnrifcritriu·.

Nubdiaronu* rrucem geren* ecclesiae metnqtolitanac. duobu* hinc inde stipatus acolythi·.

Theologi et canonistae. regulares secundum ordinis sui antiquitatem procedentes propriisque ordinis vestibus induti, et saeculares cum talari pallio et pileolo quadrato.

Deputatus abbatiae Eerinensi*. ordinis «ui vestibus indutus.

Deputati clerpruin eum talari pallio et pileolo quadrato.

Beneficiarii ecclesiae metropolitanae rum superpelliceo.

[illegible] Um «"P"»*'»-ce» villoe.fque «mictu.

R. d. «bbaa Boncodonenai». rochetu et pluviali indutus.

R. d. procurator nni d. episcopi Diniensis, alba et pluviali indutus.

R. r. d. d. cano.nici metropolitnnae ecclesiae cum pluvialibus..

Rnii d. d. episcopi, ordine .pitiquitatis consecrationis suae incedentes, pluviali super rochetum induti mitrainque gestantes, suo quisque ad latus extra ordinem comitati capellano

Crucem gerens archiepiscopalem.

Qui pedo archiépiscopal! gerendo destinatur

Bini capellani rtni d. archiepiscopi.

Prima et secunda capituli dignitas, gremiale ferentes

Illustrissimus et reverendissimus d. archiepiscopus, pontificalibus indutus, pedum manu gestans, medius inter diaconum et subdiaconum canonicos.

Diaconus et subdiaconus assistentes.

Tertia et quarta etipituli dignitas cum pluvialibus

Presbyter assistens altcrque mitram gerens cum pluvialibus.

Bidellus-

12. In consessu recitatum e*i decretum de secunda sessione indicenda ad diem 24 augusti, quae erit dies dominica: salva tamen facultate eam prorogandi aut in aliam diem rejiciendi, si id expedire concilio videbitur.

Cum reverendissimus d. archiepiscopus etiam id statuendum* proposuisset, ut umnes. qui roncilio intersunt, jurejurando eeee astringerent, ne qutdquam revelarent, quod iis detrimento ease posset, consensere omnes^preeter reverendissimum d. episcopum Senecensem, qui huic obstitit decreto juramenti vehit insoliti. Re aliquamdiu agitata, uum

nihil ferti de ea statui potuisset, in proxime futuram .congregationem generalem rejecte/est. Hunque finem habuit prima congregatiozgeheralis.

PBHU. SRMIO.

'Anno Domini (millesimo septingentesimo vigesimo septimo, sanctissimi domini nostri Benedicti papae ?0IГ; pontificatus quarto, christianissimi regis Ludovici XV/ regni duodecimo, die decima septima mensis augusti, quael erat dies dominica, habita est prima sessio in éedesia jnetropolitana. ·L /Aoniam *quae* «eçaitar raenmoMiarwa *descriptionem omisimus, quam videre licet iu editio ne Gratianopoli anno 172H, pag. 27-32.}* '-$

Concilii secretariui. medius inter binos caerimoniarum magietrijsÇ ad rmuni d. archiepiscopum accessit. atque, inclinato capite, tum ipsum tum nhos d. d. episcopos salutans/ de manu rmi d. archiepiscopi decreta sumpsit concilii promulganda. Nalutatisque iterum rniis d. d. archiepiscopo et episcopis. in feuggestum ascendit, promulgavitque *equen* de aperienda synodo decretum.

Decretum de aperienda synodo.

UlustrÎMsime^et reverendissime domine, reverendissimi juitres. placetne vobis, ad laudem Dei et ecclesiae catholicae decorem, concilii provincialis Ehredunensis initium fieri?

Promulgato decreto, subsecretarius simul cum duobus caerimoniarum magistris ad rmiim d. d. archiepiscopum accessit, salutans tum ipsum tum rnio* d. d. episcopo*, dixitque: *Illustrissime et* rmc *domine, placetne decretum?* Qui respondit: *placet.* Eoque salutato, ad rmoa d. d*. episcopos, qui erant e regione antiquioris episcopi, accedens, salutatis ii*, dixit: fiihi *patres, placetne robis decretum?* qui per vices singuli responderunt *Macet.* Rursum salutatis iis. ad rmus d. d. episcopo* altroversum positos perrexit. factu*que obviam rmo d. archiepiscopo inclinavit sese. et salutatis rthis d. d. episcopis, dixit: *Hioi patres, placetne vobis decretum?* qui singuli per vices responderunt: *Placet.* Iis iterum salutatis, rediit ad rmum d. archiepiscopum. profundeque inclinans sese. dixit: *Illustrissime et reverendissime domine, decretum placuit patribus.* Simulque recessit. Tum rmus d. archiepiscopus pronunciavit: *Decretum placuit patribus; itaque decernimus, concilii provincialis Ebredunensis initium fieri et jam factum esse.*

Post haec duo caerimoniarum magistri rmo d. archiepiscopo annunciavere *Te Deum laudamus.* Humptoque pastorali pedo, stetit rectus ad finem usque hymni, quo finito, consederunt omnes rmi d. d. archiepiscopus et episcopi,„ mitras induentes. Jussu rod d. archiepiscopi secretarius e suggestu legit dfretum de modo vivendi in concilio.

Decretum d· modo vivendi In ooaciUo.

Ex quo concilii provincialis celebrationem, etc. [Mansi-Coleti, Coae., (1902), XXXIV, 1911-2]

Tum subsecretarius, binis comitatus caerimoniarum magistris, modo praefato patrum vota exquisivit retulitque ad rmum d. archiepiscopum, qui, acceptis illis, dixit: *Decreta placuere,patribus, ideo agendae sunt Deo gratiae.* Responderunt patres: *Deo gratias.*

Secretarius e suggestu singulos rmos d. d. episcopos nominatim appellavit.

Reverendissimus dominum episcopus Senecensis: r. adsum.

Reverendissimus dominus episcopus Diniensis; r. adest per procuratorem.

Reverendissimus dominus episcopus Vincientis: r. adsum.

Reverendissimus dominus episcopus Glanda^en^ 'sta-, r. adsum,

Reverendissimus doSiinus episcopus Grasseçs/s:

. RevereiraiMimus dominus episcopus Niciensis: r. abest. t

* Jussu rmi d. archiepiscopi ex eodem suggestu jecretarius promulgavit decretum de professione fidei emittenda?

Decretum de profiMtione fidei emittenda.

Cum inter omnes pastoralis offiéii. |Manei-Coieti, I. cw 1913-4.]

Decreto% patribus approbato, secretarius e suggestu recitavit professionis fidei focmulam, Pii iy. jussu edictam. Tum subseoretariu* patrum vota de more sumpsit, retulitque ad rmum d. archiepiscopum, qui posita mitra. Hexi* genibus, manuque super librum evangolii extenta, legit formulam etc.

rEgo Petrus de Guérin de Tencin. archiepiscopus princeps Ebredununsia, ea omnia et ningula, quae a sacrosancta Tridentina synodo definita et statuta sunt, recipio. Necnon wratn obedientiam summo Romano pontifici spondeo et profiteor, haeresesque omnes, a sacris canonibus et generalibus concilii* praesertimque ab eadem synodo damnatas, detestor et anathematizo, juxta formulam praescriptam a sanctissimi doiuino nostro Pio |V., pontifice maximo."

Tum rthus d. archiepiscopus mitra indutus sedit, habeu* prae manibus librum evangeliorum, atque ad eum singuli rmi d. d. episcopi per vicem accedentes, positis mitris, manibusque super dictum librum evangeliorum superpositi*, eandem pronuntiavere, fidei formulam. Ilo* subsecutus est procurator nid d. episcopi absenti* Idem praestitere abbas praeseus. deputati, theologi, canonistae, officiarii concilii, bini et bini accedentes.

Ilis peractis secretarius e suggestu promulgavit decretum. sequens de secunda sessione habenda

Illustrissime et reverendissime domine, reverendissimi patres, placetne vobis, secundam sessionem fore die vigesima-quarta ^praesentis mensis, quae erit dies dominica, ita tamen ut ad aliam diem transferri vel prorogari possit, si pro rebus concilii bene gerendis conducere videbitur?

A subsecretario votis patrum de inore exquisitis et relatis, rmus d. archiepiscopus dixit: *Decreta placuerunt patribus, ideo habebitur necanda sessio die vigesima quarta praesentis mensis, ita tamen,* etc., ut supra.

I)e]nde nhus d. archiepiscopus soleinniter benedixit. Secretarius e pulpito centum dierum indulgentias a concilio iis omnibus, qui caerimoniae ad- *fuerant,* concessas promulgavit. Discessitque concilium eodem, quo accesserat, ordine.

SECUNDA CONGREGATIO PRIVATA

Anno 1727 die 18'augusti habita est mane in palatii archiepiscopalis sacello a rih^I. archiepiscopo secunda congregatio privata; cùi interfuere rrîius d. episcopus Senecensis. rthus d. episcopus Vincientis. rmus d. episcopus Glandavensis. rmus d. episcopus Graasensia et r. d. de Puget, rmi d. episcopi Diniensis procurator.

In hac congregatione disseruere patres, quaenam essent, de quibus utile foret statuere, ad rectam provinciae gubernationem instituendam.

SECUNDA CONGREGATIO GENERALIS.

Anno 1727 die IS augusti, hors 3 pomeridiana, habita est in palatii archiepiscopalis sacello a rmo

d. archiepiscopo secunda congregatio generalise cui interfuere omne· ηηi d. d. episcopi, deputatn ac theologi.

Ùum itérutù actum esset ac deliberatum de «jurejurando, de quo in priori congregatione generali nihil statutum fuerat nisi de illo rursus esae deliberandum in praesenti congregatione; rnius d. archiepiscopua, exquisitis concilii sententiis,' pro-^npntiavit: quandoquidem jusjurandum illud jsoli rmo d. Senecensi* epiacopo non probaretur, eo excepto, ab omnibus fore proferendum his verbi·; Juro et promitto, nihil me revelaturum, quod in detrinumtum eorum, ex quibus concilium constat, cedere possit. Quod et praestitqjn est.

Rmus d. episcopus Vinciensi»; cui cura demandata expendendi absentium excusationes deputatorutnquo procuratoria, haec retulit ad concilium:

Primum: rfihîl esse, quod in causis absentiae rini d. episcopi Diniensi·, a rmo d. archiepiscopo B adductis atque a concilio approbatis, ultra adverteret.

Alterum: quod ad Nicieneem ecclesiam spectat, lectam a se epistolam vicarii generalis dioecesi·, sede vacante, ad concilium scriptam, in qua infirmam valetudinem causatur, tam longi itineris laboribus ferendis imparem, simul et suam in dioecesi praesentiam necessariam, cum propediem adventurus esset recens creatus episcopus, rui administrationis diuturnae rationem reddere et praesentem ecclesiae Niciensi· statum aperire per sese accurate et enucleate nullo modo posset omittere. Denique absonum visum sibi fuisse in lui locum sufficere aliquem, rui deputati potestas Jsrrvi deficeret, cessante mox sua vicarii generalis, sede vacante, deputantis potestate atque jurisdictione.

His auditis, concilium adjudicavit dicto vicario generali actum excusationis rpistolamque actis concilii inseri jussit.

Nullus aderat deputatus a clero Senecensi. nullus item a capitulo et clero Vinciensi. Rmus d. episcopus Seneceneis dixit, brevi affuturum aliquem procuratorio sufficienti instructum a clero suo. Rinus d. episcopus Vinciensi· postulavit, in concilium admitti r. d. Rostan, beneficiarium, cui item affirmavit intra pauco· die· non defuturum simile a capitulo et clero dioecesis suae procuratorium. Caetera deputatorum procuratoria ex mata et consueta forma tradita esse, declaravit nous d. episcopus Vinciensis.

Inde requisivit promotur, praedicta procuratoria in actis reponi concilii, riteque deputatos in concilium admitti. Quod ex tempore fieri jussum est a synodo.

Rmo d. episcopo Vinciensi concessum est. ut interim r. d. Rostan concilio posset intéresse.

Deputatorum nomina et cognomina.

R. d. Josephus de Puget, facultatis Parisiensis baccalaureus. sacerdos, vicarius generalis rini d. episcopi Diniensis ejusdemque procurator.

R. d. Guillelmus d'Hugues, in ecclesia Ebredunensi metropolitans praepositus, et r. d. Ludovicus Paschalis, dictae ecclesiae canonicus, a capitulo deputati.

R. d. Andreas Remuant. Ebredunensis parochiae S. Vincéntii parochus, et r. d. Joannes Berthclot, pagi S. Clementis item parochus, ab Ebredunensi clero deputati.

R. d. Joannes du Pasquier. ecclesiae cathedrali» Senecensi» canonicus atque a capitulo Senecensi deputatu».

R. d. Joannes-Baptista de Boulogne, capituli Diniensis canonicus theologalis atque ab eodem capitulo deputatus.

R. d. Josephus de Puget, qui et procurator nhi d. episcopi iXniensia, deputatus item a clero Diniensi.

R. d. /Lrnaldus Rostan, pro capitulo et clçro Vincienti.

Rdi d. d. Josephus Belin et Josephus Ravel, cathedrali· ecclesiae (Uandavensis canonici, a capitulo deputati.

R. d. Josephu» Ravel, deputatu· item a clero Glandavemd.

R. d. Htêphanus Maria, ecçleaiae cathedrali* GrXese^si». canonicus. a (jrassensi capitulo deputatas.

R. d. Josephu· Payan, dioecesis Aqucnsi» sacerdos et doctor Bdrbonicus. a Graasensi clero" deputatus.

D. Benedicto» de B.enbit, abbatiae Lerinensi» decanus et cellarius, dictae abbatiae deputatu·.

Visis et comprobatis procuratorii», promoter *i‹· exorsu· est:

Reverendissimi 'domini. Cum primus ac potissimus sacri hujusce celebrandi concilii finis sit, sartam tectam atque incolumem tutari fidem ecclesiaeque dogma, ubi haec aliqgo in periculo versari sentiuntur: nihil mihi, reruin concilii promoturi, visum est magis ad vestram pertinere ■sollicitudinem, quam »i disceptandum ad vos adducam scriptum opus, quod, ubi primum in lucem fuit editum, cunctis indignationi, infirmi» in fide offenaioni. vere catholici» pavori fuit atque, ùt ita dicam, consternationi. In quod proinde opus plurimorum sanctitate praestantium praesulum animus continuo fuit incensus atque ihtUmmatu» opus videlicet, ita ab auctore conscriptum, ut leges disturbare ipsumquc ecclesiae dogma penitus pervertere voluisse videatur; opus eo ad vos pertinens magis, quod vestris quodammodo sub oculis natum, in fronte etiam praeferat nomen in hac provincia augustius atque sacmtiû·.

Hi» quasi delineamenti» haud dubie unusquisque vestrum designatum a me intelligit libellum instructioni· pastorali»„ in nui domini episcopi Seneceneis nomine ' typi» editum, adscripts die 2H augusti d. Augustino sacra anni 172fi.

Frustra occultare aut dissimulare vellem, quam aegre admodum pro muneris mei ratione in hoc opu» insurgam, quod non minus ore omnîlim atque judicio quam ipsa libri inscriptione huic praesuli tribuitur auctori.

Nimirum summam a puero edoctu» in ordinem episcopalem venerationem atque observantiam, inferiori ipse ia ordine couatitutu» et educatus, cui speciali» honoi est animo aeque ac loco subesse episcopis: jam dudum in rmo d. episcopo Benecenst quasi deiuirans^suspexeram eximiam illam in dicendo facultatem, sibi a supremo bonorum omnium largitore Deo cumulate concessam. In eo ori» do· illa singularis cum morum gravitate conjuncta, quibus decus addebant et ornamentum palam compositus pudor, vultus modestia totiusque corporis ad normam exacta compositio. Haec in praesule videbantur mihi delineare ac quasi oculis nostri» subjicere fortnam virorum apostolicorum. quos dignitate referebat. Atqui ob hoc ipsum rursu» maxime jndico tenendam esse mihi ac sequendam, quam institui, viam. Nempe, quo majori» est ponderi» auctoritas rini, d. episcopi Senecensi». eo timendus magi» videri debet omnibus error multiplex, tanto venions tutu» ac protectu» nomine.

Ad haec postulat a me religionis amor, postulat solemnis data vobis sacramenti fides, accurate et ardenti studio partes obeundi mihi /commissa·:

ut, posthabito humabo affectu ornai, ndn dubins haeream inter e< quae officii mei annt, et quae propensae caeteroqui voluntafis. Cedant igitur muneris et officii mei rationi, cedant existimationis. observantiae ipaiusque etiam animi inclinationis'rationes. Universae scilicet hqjus proviiieiae nomine loquor. Ore iheo expromitur vox sacerdotum, quotquot sunt, atque levitarum/vde patres inrlsrtmntinm suos. Quiri ipsum, me lo^ente, au-"" -dire vobia licet fidelem aç 'pdyidum populum vos interpellantem pastores, ut auctoritate vestra venenatum privi dogmatis pabulum, callida sibi arte paratum blandisque sermonum fletibus occultum„ detegendo ac palain faciendo ab ipsis avertere longeque arcere tandem aliquando non dubitetis.

Intenta in vos Gallia. intentis animis ecclesia universa, quid acturi sitis, expectat. Summam enimvero spem .faciunt ipsi jure merito is. episcoporum coetus in Christi nomine congregatus iique, b ex quibus conflatur haec synodum praesules, plurimarum rerum cygoitionc conspicui, sanae praesertim doctrinae retinentiasimi, pietate non fucata veraeque tuendae religionis studio magis etiam quam episcopali. qua fulgent, dignitate commendabiles. Spem auget et 'expectationem praeses ille, cui ob raras animi dotes, virtutem eximiam, acre ao praecellens ingenium singulariter dudum devinctus fuit animus duorum summorum pontificum, qui et ipsa eorum usns familiari consuetudine e puris hisce fontibus tutissima ac certissima hausit chriatianae fidei morumque disciplinae principia t^quem^nttnc ipsi-conspicimus, pietatis exemplo suo praelucentem clero, virtutumque omnium episcopi propriarum splendore toti populo ad miraculum pariter atque, amorem quodammodo eaae propdiitum.

Scriptum opus, quod ad vos judices, reverendissimi domini, vestrumque tribunal defero, merito in se convertit vestrum omnium indignationem. Eo nempe ..continentur scripto (dolens dico, at dissimulare nequeo, nec tacere veritas sinit) eo scripto cpntinentur monstrosa,' ut ita dicam, errorum semina, principia seditionem concitantia, errores ipsi capitales, non semel damnati nec uno eeeleaiae anathemate perculsi. In eo ipsamet damnatur fidei formula ab Alexandro VII. praescripta atque jam inde a sexaginta annia in regno isto recepta uauque firmata. Certe illi contradicitur, eamque omni ope irritam facere scripti auctor annititur: dum videlicet velationi adscribit puram et simplicem, quae exigatur huic formulae, subscriptionem eique tanquam certissimo fonti tribuit mala plurima, quibus dudum, ait, ecclesiam Gallicanam afflictari. . Idem constitutionem: *Vineam Domini Sabaoth,* a demente XI. traditam, ita interpretatur fallaciter atque in alienam detorquet significationem, ut non tam eam commemorasse, quam turpiter ei illusisse aut etiam contradicere aperte voluisse videatur.

Neo minus injuriose tractat constitutionem Um-*genitu»,* ab eodem summo pontifice datam, ab episcoporum ordine reobptam, regis Ludovici XIV. diplomate anno Î714 munitam, regia demum declaratione anni 1720 firmatam, atque pro certa utriuaque pariter, tum eeeleaiae tum regni, lege habendam. Vix equidem voce referre, ausim, quae scripto temere protulit hujus institutionis auctor: dum eam constitutionem fideli populo exhibet ea mente, eo consilio datam, ut faveat ac patrocinatur periculosis in fide opinionibus, regulis morum laxioribus, abusibus in disciplinam inducendis falsisque de sacra hierarehia principiis; du^n pronuntiat, reipsa hac constitutione orthodoxae fidei dogmata, annas ae tutas moram regulas, sacramentorum adntioistrandoram leges' ipsaque regni bujui jnra ae sacratissimos usas damnari, inverti, disjici penitus atque disturbari.

Demum in hae instructione pastorali amplissimi* exornatur laudibus liber moralium Quesnetli Considerationum. Dumque sociato utriusqte, et ecclesiae et priacipis, damnatur liber i]le judicio atque "X' auctoritate prohibetur: ausji'temerario memoratae instructionis 'auctor populo SenecqnSi legendum' librum illum et offerre et valde suadere non dubitat.'. Haec sunt^fpsiaslme illius verba: *l» liber iU» M,* inquit,-tn qurm non modo non rodit *merito* censura *ulla,* verum etiam y«> *dipniuimu» ut,* ut *legatur; utpote qui tottu ĭĭ dieinarum litterarum, tantiorum patrum iermone verbieque renaturi qui lun atque unetione pinu»,* alendae *fidelium metati aptiuiinu» eet, ipeorum ocilicet auimpf* SMtsv ÿso>oty*r«rioram *Chritti plene imbuendo atque intelliqentibm* eorundcss ipsis *tubminietrando.*

Sunt et alia plurima, quae in hac instructione pastorali juste ac meritissimo reprehendantur. Verum tribus hisce commemoratis a me capitibus potissimum inhaerendo, requiro ei postulo primum:

Ut rihus d. bpiscopus^Senecensis aperte declaret, an reipaa 'sua sit haec instructio pastoralis, an non. ' Si suaib esse negaverit, paldm diffiteatur qpus atque constantissime affirmatione condemnet. 8i vero suam agnoscet, jam recantet opus pariterque condemnet: specialiter in iis, quae ibi profert, tuip^, adversantia subscriptioni purae et simplici formulae 'Alexandri papae VII., tum injuriosa constitutioni *Unigenita»* ejusque factae acceptationi, demum in ' iis, quibus lectionem, libri moralium Quesn.elli considerationum commendat; atque auctoritate ‹%na--compri>bat. Haud insuper approbans caetera', quae'in djeta irtstnictione pastorali aliuiide reprehensione digna possent inveniri.

Alterum postulo, ut ab ipso concilio prodeat condemnatio praefatae instructionis pastoralis, sive eam confiteatur esse suam rmus d. episcopus Senecensis, sive neget. Actumque exposco praesentis meae requisitioni^.

Deliberatum Ebreduni die 18 augusti anno 1727. *Oatpar d'Huquu* promoter.

Promotori concessum est a concilio actum delationis. Ipse vero discedens, in consessu reposuit praedictae 'instructionis pastoralis exemplar, simul et delationem conclusionesque proprio chirographo munitas. Quae omnia exstant inter autographa concilii instrumenta.

Cum verba facturus surrexisset alter e duobus theologia, quos in synodum induxerat rmus d episcopus Senecenai», ritius d. archiepiacopu» ait, neutri id concedi posse, ut audirentur in synodo. nisi prius ititer concilii theologos rite admissis; neque vero ante admittendos esae, quam idoneis testificationibus, quinam et quales escent, coram speciali judice constituto ipaisque ad vitandam publicae inquisitionis notam clementer a patribus induito ostendissent. Quod cum hactenus constanter renuissent, in majorem inde venisse suspicionem concilio, qui jam ante merito ei erant valde suspecti: nimirum, cum nominibus viderentur uti suppositiciis, essent extranei et non in hae modo, sed etiam in Senecenai dioecesi penitus ignoti ipsique adeo rmo d. episcopo Senecenai non aatia cogniti, quippe qui in prima congregatione privata nomina eorum et cognomina ignorare ae dixerat; cum tamen pridie, eo praesentante, in conspectum nhi d. arohiepiecopi venissent, alter Bouret dictus *de* Foarawm, alter do *la NotwfUs;* jam vero posterior iste non ds *la Neuailb,* sed novo indutus nomine, Benlsaey nuncupatus, induceretur. Qnibua con-

siderationibus inductum fuisse concilium, ut vpιηiηv.A amandandos, efx ease ediceret, donec de conditione vitaeque suae gtyiere ac instituto certam ipaimet fecissent synodum. .Quae'cum jussa'exeqilf non essent,, parati; e .vestigio sponte simul >a synodo decesserunt dicti theologi.

Tum vero rntus d. episcopus Senecensis jus eo ipso, tempore petiit diei a synodo super acto suo yixtrajudiciaji, rite omnibus in concilio adfuturis episcopia denuntiato, duj> denuntiatum fuit die 11 augusti praesentia anni rnio d. archiepiacopo. Quo videlicet acto declarabat, provincial! synodo Ebredunenti non competere judicium sive de se sive de scriptis suis? Rmu* d. archiepiscopua rogavit eum. tantisper recedere vellet, dum de ipsius requisitione deliberaretur. "X

Quo absente, decrevit synodua, prius omnino interrogandum ' esse -ratum d. episcopum Senecensem, suamne agnosceret, an diffiteretur instrue* tiunem pastoralem a promotore deletam. Ei iterum ingresso renunciavit riiiua d. archiepiscopua concilii decretum ; simiulque eum interrogavit, suamne agnosceret j>raefatam instructionem pastoralem^ , quam si agnosceret, nomine concilii petiit, ut in exemplari ejus adkluçto, subscripto nomine, propria item nota primam· et ultimam paginam insigniret. Ad interrogatum respondens rniu? d. episcopus Senecensis suain ipsepiet dictavit declarationem, prout habetur infra in interrogatorio, ex juris formula concepto. Cujus interrogatorii declarationisque autographum exemplar inter acta concilii authentica asservatur.

Interrogatorium r. d. episcopi Senecensis.

Reverendissimus d. arehiepiaoopus ex promotoris requisitionibus nomine concilii rmuni d. episcopum SenecensCm interpellavit, ut diceret *jtc* declararet, an a se auctore prodiisset libellus, gallico sermone typi? impressus, cui titulub: *Instructio pastoralis rini d. episcopi Senecensis, in qua occasione sparsorum de morte sua rumorum apud clerum et populum suum deponit, quid ultimo sentiat super iis, quae ecclesiam exagitant, disceptationibus;* sexaginta et una paginis comprehensum opus, adjecta insuper pagina sexagesima secunda, operi» errata continente, die adscripts 28 augusti anni 1726. cum hac subscriptione. Joannes, episcopus Senecensis. et ex adverso *de mandato* nn» domuti, da *Pasquier.* Quem libellum si suum agnosceret, factam declarationem chirographo muniret; atque in exemplari adducto dictae instructionis primae et ultimae paginae nomen suum, propria nota insignitum, apponeret. Disertis respondit 'verbi^ nous d. episcopus Beuecensis suam hanc agnoscere et adoptare instructionein pastoralem; .jussu suo promulgatam fuisse; ejusque defensionem se suscipere, d^noc convincentibus argumentis ostenderetur sibi errores in illa reperiri. Praesensque responsum .dictavit ipse-' met, subscribens: Ebreduni, in concilio, die 18augusti anno 1727, subscripsit *Joannes,* episcopus Senecensis.

Simul in exemplari oblato >dictae instructioni» pastorali» subscriptum nomen, propria nota insignitum, apposuit primae et ultimae paginae. Tum denuo postulavit a synodo, ut super acto auo de incompetentia tribunalis concilii statueretur. Atque his dictis recessit.

^Quo digressu, synodus, ut requisitioni dicti noi d. episcopi Benpcensta concederet, qua postulaverat, deliberari a synodo de synodi incompetentia argumentisque incompetentiae e ·* allatis in acto dip 11 augusti dato: jussit palam recitari dictum actum. Cujus autographum extat inter instrumenta concilii.

ACTE ,

signifié à, monseigneur l'archevêque le oniiême août, de la part de monseigneur l'évêque de Menés.

„L'iui mîl sept tens vingt-sept et l ente aoûr avant midi,- devant Jacques Fantin. notaire royal du mandement de Marine. et présent) les témoins bas nommé», fut présent en personne meaaire Jean de Boancn, évAque de «Beties en Prosfrnce. lequel noua h requis dinsérer dan* nu» écritures I acte dont k teneur a ensuit mut a mot.' An nom du Seigneur,

Personne n'a jatnai* désiré avec plu» d ardeur que noua, de voir revivre eu France Γusage de» conciles provinciaux. »»ù les évêques d une province. pénétrés de la tsainteté de leur ministère, et uni* par le» liens de la charité. cuncourent avec une B parfaite liberté à conserver le dépôt «le la foy. et à maintenir la pureté des moeurs et de lu discipline.

Les monumens *acré* de la tradition de l église, nous font voir lavantage inestimable de ces conciles. lorsque les prélats qui le» composent, attentifs a suivre lordre prescrit par les sainte» règle» et à se renfermer dan» le» bornes de l authorité de ces assemblées particulières, * upliquent à foinrefleurir la science des. saintes lettres, à ranimer le zèle et la piété des ecclésiastiques et des peuples, à faire connoltre Γesprit de la religion, et les maximes essentielles du christianisme, à réprimer les relachemens scandaleux, tels que nous avons la douleur de les voir se répandre comme un déluge affreux qui fait périr une infinité d Ames, à maintenir dans toute leur intégrité les article* de la fov catholique, dont l église de Jésus-Christ fait une profession claire et universelle,} h travailler à l'éclaircisMement des matière* sur lesquelles il s est formé des nuages épui* et de grandes disputes qui partagent le* esprits de* catholiques, à en conférer d une manière pacifique, à mettre au grand jour la doctrine ancienne et perpétuelle, et A préparer ainsi les voye» à la décision du concile général, sans rien entreprendre sur l authorité 4e ce tribunal suprême, et *ans excéder la mesure de la compétence qui convient à un concile d une province particulière.

Mais la voix publique, qui se fait entendre de toutes parta, ne nous permet pas dignorer que le concile convoqué dan* la métropole de cette province. a un autre objet, et elle nous dévelope ce qui est indiqué dans la lettre de convocation que monseigneur l'archevêque d Eipbrua nous a écrite Nous voyons dan» cette lettre que la convocation du concile provincial est.la suite et lexécution de rassemblée du clergé de I72A où l on n conclu, malgré les contradictions de plusieurs prélat», de demander au roy la .permission d assembler de» conciles provinciaux, particulièrement dans quelques province» du royaume, et nommément dan* celle de Narbonne, pour procéder contre monsieur léyêque do Montpellier, au des ouvrages qu il a publié» contre la constitution *Unigenitus.* et pour le maintien de la paix de Clément IX. ouvrages que nous avons adoptés, en nous opposant à la délibération de cette assemblée.

Cette notoriété publique, et cette lettre de convocation de monseigneur l archevêque d Embrun, qui témoigne que la tenue du concile provincial, auquel on nou» invite, est l exécution de lu délibération de rassemblée de 172&. ne nou? permettent pas de douter du dessein qu'on a. formé de procéder contre nôtre personne, et contre le» écrits que nous avons publiés, pour rendre un nouvel hommage aux '

sainte^ vérité» que nou» devons défendre jusque» A au demièr'soupir de nôtre vie.

Seroit-il conforme aux régie» de l'église„ de reconnoitre le concile particulier d une province pour nôtre jugé compétent, dans une matière dont le tribunal suprême de l'église universelle est saisi par l'apH juridique que noua avons interjette, en mil sept oens'dixr»ept, au futur concile général, de la^conMtitutioo Pwiyewi/us, et de tous le» griefs qui pnuvoient être recherché» à dessein, et porté» au préjudice de cet hpel, au nombre desquels le public s mis pluaieur» entreprise» qu'on a faite» dan» ces dernier» tenu contre la paix de Clément IX?

('et apel n eat pas une démarche qui noua «oit personnelle: nous l'avons interjette de concert avec plusieurs de nos collègue», et avec la faculté de théologie de Faris, par un seul et même acte qui forme un apel ^indivisible et indivisible et inséparable. nous l avons renouvelle en mi) sept cens dix-neuf à l occasion des lettre» *Pastoralis officii,* contre lesquelles tou» les parlement du royaume se sont élevée, nous l'avons aussi renouvelle en mil sept cens vingt, à l occasion de l'accommodement que l on projettoit alors, et qui à échoüé de toutes parts, et en même terne nouç/avon» ihterjetté apel comme d'abus au parlement de Paris, lors séant à Pontoise, de tout ce qui pourvoit être fait en faveur de la constitution, au préjudice de nôtre apel au futur concile. L'université. la faculté de théologie de Pari», et plusieurs curés de cette capitale ont présenté pour le même fait au parlement de Paris, de» requête» tendante» à la même fin.

Si par tou» ce» apel» qui forment une cause indivisible, et qui sont une voye de ^roit reconnue dan» l'église catholique, l affaire de la constitution et tout ce qui peut y avoir raport se trouve déféré au jugement de l'église universelle, assemblée dans le concile oecuménique, un concile provincial ne peut s'attribuer le droit de la terminer en dernier ressort, ni de prononcer à ce sujet des censures contre un évêque, sans attenter sur l authorité de l église universelle, et »an» violer ouvertement le» saiqtes libertés du royaume, et le» droit» narrez de l épiscopat.

Nôtre interent dan» cette cause est inséparable de Tintèrent de ceux qui se sont joints a nous dan» le même apel; et quel degré dauthorité^ peut avoir b* concile de cette province sur les évêque» de» autres provinces, sur les corps et cette multitude d ecclesiastique» avec lesquels noua sommes uni»?

Saint Augustin nou» marque le» bornes canoniques dan» lesquelle» les concile» particulier» des province» doivent »e renfermer, eu égard λ la qualité des matures. Et voudroit-on ne mettre plu» de différence entre le» dogme» clair» et les articles de la foy catholique, dont l église fait une profession unanime et d autres pointa de doctrine qui nous sont à la vérité transmis par le canal d une tradition toujours subsistante, mais sur lesquels de grandes dispute» »e sont élevée» parmi de» catholiques. et ont répandu dans plusieurs esprits tant de nuages, que le soin de» conciles provinciaux doit être de les éclaircir par le» conférences de» évêques. de démêler la tradition de l'église d'avec la nouveauté, de disposer les .voyes à une décision irrévocable, en ramenant les esprit» à une ooneorde parfaite sur la doctrine, mai» non pas de fraper d'anathème, ni de déposer les évêques qui pensent différemment de leurs collègues, encore moins d entreprendre de prononcer sur ce» matière· en dernier resaort, eu préjudice de' ce qui a été réglé dans l églieq*

De quel droit, en effet, le concile d'une province particulière eondamnerojt-il un évêque-pour avoir justifié et maintenu une paix'qui'a été conclue par le concoure de» deux puissance», qui est aussi constante par les monument» publics que nécessaire pour calmer les contestations, contre laquelle un- concile particulier nè pourroit prononcer, sans s'attribuer le droit de condamner les souverain» pontifes, le» évêque» de France, les arrêt^ du feu roi de glorieuse mémoire, .confirmé» par les déclaration» de- sa majesté, pour être exécutes selon leur ferme et teneur?

Rien n'est donc plu» évident, que l'incompétence du concile particulier d'une province, pour nous juger sur ce» matières. Mai» dan» ces circonetantes. nous avonsuleux devoirs è remplir, l'un -de contribuer autant qu'il est en nous à la célébration légitime d'un concile ordinaire de la métropole, et de délibérer avec noa collègue» sur les besoins de H province, et sur ce qui eut de la compétence d'un tel concile; nôtre ministère exigeant de noua cette fidélité, et la vérité ne rougi»sant que de ne point paraître au grand jour.

$f'eet dan» cette vûê et avec ce» intention», que , noue avons résolu de nous rendre à Embrun, quoique le poids de plue de quatre-vingt ans. et les infirmité» qui en .sont les enites. nous dispensassent, selon le» canon», d y assister en personne. L'autre devoir est, de ne point reconnoitre en cette occasion pour juge de nôtre personne et de no» écrit» un tribunal incompétent et formé extraordinairement dan» ce concile. Nous ne pourrions le faire sans violer les règles des jugements canonique», «an» renverser les loix de la hiérarchie et les maxime» du royaume, sur les upels au concile général, sans entreprendre sur lauthorité de l'église universelle, et sans mettre un concile particulier à la place du tribunal , suprême du concile oecuménique.

V est par ce motif que la notoriété publique sur le» dessein» du concile convoqué dans rette province, la suite et la correspondance des acte» qui y ont rapport, les préparatifs qui se font, et enfin de graves considération» qui ont été mûrement pesées par de» personnes très-instruite» des sainte» maxime» du royaume et des règle» de la procedure judiciaire, nou» engagent dès à présent de suivre la voye que les saints canons et les souverain» pontife» nou» ont tracée, que la nature même et la constitution de tous les tribunaux a dictée, et dont les plus , grands évêques de l antiquité noue ont donné l'exemple.

'A. ces cause» et autre», nou» évêque disposé autant qu'il est en noue, è concourir à lu célébration légitime d un concile -de cette province ; déclarons ne vouloir y assister que pour y délibérer canoniquement et avec une pleine liberté sur ce qui est de la compétence du dit concile, et qu en cas qu on y entreprenne de procéder contre nôtre personne et nos écrite, nous le récuson» pour nôtre juge, par son incompétence notoire, eu égard a la qualité de» matières, A la qualité de» partie» qui y sont intéressées, et λ nôtre apel au concile général, nou» réservant à déduire en tem» et lieu, s'il y écheoit, d'autre» causes de récusation, adhérant à nôtre dit apel interjetté au futur concile général au mois de man 1717, renouvelle en 1719 et 1740 et à l apel comme d'abus interjetté en 1740 au parlement de Pans, Ion séant à Pontoise, de tout ce qui pourroit être fait au préjudice de nôtre apel au futur concile. Nous déclarqps encore, qpe nous interjettons apel au futur concile général, et apel comme d'abus au parlement de Parie,

de tout ce qui pourra être fait, soit-contre nôtre personne, soit contre nps écrite, dan» le concile provincial d Embrun, convoqué et indiqué pour le raise du présent mois, protestant de nullité de tout ce qui* pourra être fait au contraire.

De* laquelle susdite oyregistration, moidit notaire, suivant la réquisition dudit seigneur évêque, lui au concédé acte, et ile ce qu'il a retiré le modèle enregistré cy-dessus, pour lui servir et valoir ainsi ipte de droit. Fait *et publié, audit Savine, dans le grand logis, en présence du sipur François Iloutre, consul moderne dudit lieu, et du sieur Antoine Garcier, fils de ('laude, d^t même lieu, témoins rèquis et signée avec ledit seigneur évêque, et moidit notaire, ainsi signés: Jean, évêque de Senea; Poufre; *Garcier; J. Pantin* notaire. Et à la marge il y a: contr/dlé à Embrun, le onte août mil sept cens vingt-sept, vol. 16, fui. In, reçu 12 sols: signé *Raymon^*. Collationné au requis dudit seigneur évêque. Signé, *./. Pantin* avec paraphe.**

Infra actum legitur adscripts acti dcnunciatio. eadem die rmo d. arcbiepiscupo facta et insimul omnibus episcopis concilio interfuturi». his verbis:

ACTI M DENCNTIATIONIB.

Anno 17 27 die II iiugusti post meridiem. Certum omnibus sit, per me, qui subscripsi. Tossanum Sarraxin. Ebredunensis urbis apparitorem ordinarium et in eadem urbe domicilium habentem, ad requisitionem rmi d. episcopi Senecensis. supra de-.scriptum actum rite fuisse dennneiatum omnibus reverendissimis dominis, hrchiepiscopo Ebredunensi et episcopis, ex quibus constat futura synodus provincialis, Ebreduni indicta ad diem decimamsextam praesentis mensis; ipsimet loquendo dicto nho d. archiepiscopo in palatio ejus archiepiseopali. tam causa dicti rmi domini quam causa caeterorum dicti concilii provincialis episcoporum, ne ullus ignorantiam possit obtendere Subscripsit T. *Sarrasin.*

Ilis recitatis, edixit synodus, esse illud actum exhibendum promoturi deliberandi causa. Quo recepto. promoter egressus iterumque concilium ingressus dixit:

Reverendissimi domini. Perpenso acto, die 11 praesentis mensis augusti denunciato rmo d. arvhiepiscopo, perpensisque argumentis in illo allatis, quibus concilium provinciale Ebredunense in rausa sua judicem non esae idoneum affirmat rinus d. episcopus Senecensis: vanum esse judico dictum actum vanaque allata argumenta et minime a concilio admittenda ; cuite sine ulla eofitroversia talium rerum sit judex constituta synodus provincialis, et cum aliunde praedictum actum ad hanc synodum nullo modo pertineat, eo quippe tempore denuntiatum. quo nondum ipsa existerez synodus congregata. QuamObrem concludo et requiro, ut praetermisso dicto acto, ultra procedat concilium ad judicium ferendum ex requisitionibus, prius a me libellum deferente adductis hac ipsa die praesentis mensis.

Deliberatum Ebreduni, 1K augusti anni 1727 Subscripsit *Gaspar c^Hugue»* promoter.

Cum discessisset promoter, deposita in consessu requisitione sua, synodus infrasonptutu pronuntiavit judicium, Cujus autographum exemplar simul cum requisitione promotoris extat inter authentica concilii instrumenta.

JIJDKTI M DE PRAETENHA INCOMPETENTIA.

Concilium, attentissime ponderatis rationum momentis, de praetensa synodi provincialis incompetentia adductis in acto die II augusti anni 1727,

rmo d. arrhiepiseopo Ebredunensi, nomine rmi d episcopi Seneeensis, denuntiato, exquisitisque et auditis plurium concilii theologorum et llanonistaruip sententiis? infirma esse haec rationum momenta, minime idonea ininimeque admittenda judicavit. Qdapropter promoturis requisitioni concedens decrevit-; praetermisso praediolo acto, ultra pnicedendum osse ad judicium, ut par erit, de delata instructione pastorali ferendum:.arque in hunc finem explicatorem causae designavit rihum d*. episcopum Graasenram. eique consultores dedit rdos d. de Boulogne, theologalem et deputatum a capitulo Diniensi? d. Payan, doctorem sorbonieum, deputatum a clero Grasuensi; patrem Arnaud Dominicanum/ theologiae junsque doctorem, regis Sardiniae theologum eidemque a conciliisl); et patrem Maniquet, theologiae doctorem. ordinis Minimorum provincialem; ut, audita relatione dicti rmi d. episcopi Grassensis, sententiam ferat i-obcilium. prout ipsi videbitur.

Datum in concilio, in secunda congregatione generali, habita die 1K augusti anno 1727. Subscripsit f Prims, arch. p. Ebredqnensis

Rursus synodum ingresso rmo d. episcopo Senecensi. palam renuntiatum est a rmo d. archiepi»copo concilii judicium mox prolatum de incompetentiae argumentis allatis in acto suo, die 11 augusti anno 17^7 dato. Tunc vero nous d. episcopus Henecensis declaravit, recusare se judices praesules, qui concilio intererant, generatim omnes et specialiter singulos, ob certas et distinctas causas, quas ipse recitavit scriptas: scriptumque proprio chirographo munitum deposuit in cimst^ssu Quod scriptum extat inter acta concilii, quale exscriptum legitur

COPIE DE L ECRIT

»le monseigneur l'évêque de Senex.

Au nom du Seigneur Jesus. · *Amen.*

Les bruits publics répandus de toutes parta, que le concile de cette province n'étoit convoqué que pour juger nôtre personne et nos écrits, nous ont obligé de faire.,signifier le onxe un acte à monseigneur de Tencin,' archevêque d Embrun, pour lui déclarer, et en sa personne, à tous les seigneurs évêques du concile, que nous n y entendions assister, que pour y délibérer sur les matières de aa competence, et qu au cas qu on y entreprit de nous juger, nous récusions ledit cotjcile par son incompétence notoire sur les matières, sur les personnes, eu égard h l apel juridique que nous avons interjette au futur concile général, nous réservant de proposer, s il y échéoit. d autres moyens de réciv èations

Nous espérions qu une démarche si légitime et si authorisée. non seulement par les saints canons, mais même par le droit naturel, et par l utage constant de tous les tribunaux, arrêterait les poursuites qu on avoit dessein de faire contre nous.

/En effet. Cous les canonistes nous apprennent, que la récusation est un moyen de droit*offert è l'accusé pour se défendre, et que l effet propre de cette récusation est de lier tellement le tribunal du juge récusé, qu il ne peut plus agir. „proposita legitime et servato juris ordine ipsa recusatione, dit Van Eopen (partie 3, tit. lû. cap. M. suspenditur jurisdictio, et auctoritas judicis, teneturque. pendente cauaa recusationis, judex supersedere; verius eat. ajoûte le même jurisconsulte, acta a judice, pendente recusatione, non tantum esse revocanda, probata rausa recusationis, sed rase

h Furlasse <t'wuôo<.

ipao jure nulla, tametsi poatmodnm deebraretnr, reeMUtioni· causam mm iasuffieieatem.*

Le célèbre ValleMia (Kb. Ï, tit ®, ▌ 19) apport· la rsiaoe de cette maxime: .quia, dit-ii, hie est inhibitio juri·, coaetat autem. omnia acta post inhibitionem esse ipeo jure aaDa.*'

Noue avions done Has d'espérer, que lm évêques da eoncile d'Embrun, instruits da cm règle· si commune·, auraient quelque égard à nôtre première récusation; noua noua étions prêté d'autant plue volontiers h eette démarche, que nous croyions éviter par là la dure nécessité d'en- venir à des récusations personnelle·, pour lesquelles l'amour de l'union et le respect que' nous portons aux évêques nos collègues, nous ont toujours inspiré un extrême éloignement; mais toutes nos espérance· ont été vaines, et nous voyons avec douleur, que les prélats qui composent le concile de cette province, oubliant les droits les plus justos, et les règles les plus inviolables, entreprennent de noos juger, malgré l'incompétence de leur tribunal, que nous avons alléguée juridiquement. '

Une conduite si irrégulière dans des évêques obligés par leur ministère de maintenir les loix de l'église et les règles saintes des canons, nous oblige de proposer enfin les moyens de récusation personnelle que nous avons h alléguer contre chacun d eux.

Nous protestons devant Dieu. et.à la face de (église, que nous ne faisons cette démarche qu'avec un extrême regret, par la seule nécessité d'une juste défense, et pour ne point manquer à ce que nous devons aux droits sacrés de l'épiscopat et à la cause* que nons avons l'honneur de soutenir.

Nous voua déclarons donc à vous monseigneur Pierre de Guérin de Tenein, archevêque d Embrun, et à vous monseigneur de Bourchenu. évêque de Venca, et è roda monseigneur de Grillon, évêque de Glandèves, et à vous monseigneur Antelmy, évêque de Grasse,- et à vous M. de Puget comme fondé de procuration et représentant monseigneur de Puget, évêque de Digne, que nous vous récusons tous et chacun en particulier pour nos juges.

Les moyens de récusation contre monseigneur (archevêque d'Emftrun, sont tijey, de ce que, selon le droit canonique et civil, celui qui ne peut être ni accusateur ni témoin, ne peut h plus forte raison être .juge.

Or on ne peut être accusateur d'un évêque, si l'on est coupable, ou même simplement accusé à de quelque ;crime jusqu'à ce qu'on se soit purgé juridiquement, et que l'on aye fait eonnottre sou innocence. C'est la disposition du canon 6 du second concile général tenu h Constantinople, dont voicy les termes: ^8i sjt crime· ecclesiasticum, quod episcopo intentatur, tunc decernit aancta synodus examinari personas accusatorum, et eos, qui prius rei facti accusatique sunt, non prius ad epiioopi vel aliorum clericorum aeeusationem admitti, qaaa se objectorum criminum insontes ostenderint.*

Le 8* canon da 6* concile de Carthage, où µ trouvèrent les légats du saint siège avec deux cens dix-sept évêques, ne s'explique pas avec moins -de force. „Aurelius dixit: placet, charitati vestrae, ut is, qui aliquibus sceleribus irretitus est, vocem adversus majorem natu non habeat accusandi? Ab universis episcopis dictum est: si criminosus est, non admittatur. Placet.*

Nous le disons avec douleur et avec une peine extrême, monseigneur l'archevêque d Embrun est dans le cas exprimé' par les canons que r noue venons de citer; il a'été aceuaê publiquement ds ustae de confidence et de simonie: plusieurs factante ont paru imprimés è Parie ehra JacquM Ool^mbat, où l'on énonce dra faits et des pièce· qui étabüsseat eette acenaatio·: il rat intervenu en eoaeéqneoM et sur les* couclnsioa· de morssiaur l'avocat général de Lamoignon, un arrest du parlement de Paris en date..... qui condamne ledit seigneur archevêque en l'amande et en tons les dépen· du procès. Ne pourrait-on pas dire, que c'est U uiq» conviction manifesta du crime de simonie?

Inutilement allégueroit-on la clause oêmleeatM insérée dans les bulle· que monseigneur de Tenein «/obtenues depuis l'accusation, pour être pourvd de l'archevêché d'Embrun: cette clause, selon tous les canonistes, n'est mise qu ad q^eetirm; c'est-à-dire qu elle n'a d'autre effet, que de rendre le porteur de la bulle capable de recevoir la grâce qui lui est accordée en levant l'obstacle, et ôtant l'incapacité qui la rendrait nulle, mais en même tems elle laisse subsister tous les autre· effets, et ne change rien d'ailleurs dan· l'état de celui à qui la bulle est adressée. ,

C'est le sentiment de Cabaasut (lib. 3,-cap. 14. n. l'(): «Duae sunt species absolutionis ab excommunicatione, dit cet sutheur, prima simplex est et absoluta, quae vinculum omnino solvit; secunda vero secundum quid est restricta; haec dividitur in absolutionem ad effectum, qualis est, quam solet impertiri summus pontifex in suis litteris ad istum duntaxat finem, ut impetrans fiat capax fruendi apostolica concessione, remanente adhuc quoad omnia excommunicationis vinculo *

Fagnan (in 1 parte, lib. 3, 'cap. Quod praecesserat) ne s'explique pas moins clairement: -In litteris apostolicis provisionum ad validandam gratiam in favorem excommunicat· non denunciati ex stilo apponi solet clausula absolutionis a censuris ad effectum gratiae duntaxat consequendum *

En effet, si la clause «êso/ranles, avait un effet général et rompoit absolument le lien de l excommunication. il n'y a personne qui ne pût obtenir l'absolution de· censures et de (excommunication encourue par les plus grands crimes, en prenant dos provisions en cour de Rome du plus petit bénéfice ; il faudrait donc que monseigneur l'archevêque d Embrun eût reçû une absolution publique et soiemnelle pour ce cas particulier, ce qui n'est point encore venu à nôtre connoiMance.

Mais quand même ledit seigneur archevêque ne serait point coupable ni convaincu de ce crime; il est du moins accusé: il a gardé sur cette accusation un silence profond, et il n'a jamais demandé réparation de cette injure, il ne ^eut donc pas, selon les canons, être nôtre juge, jusque· à ce qu'il M soit purgé du crime dont il est prévenu, et qu'il aye manifesté son innocence: „Non prius ad episcopi accusationem admitti quam se objectorum criminum insontes ostenderint,* dit le canon cité

A l'égard de messeigneurs les évêques de Venee, de Glandèves, de Grasae, de Digne; les moyens de récusation sont fondés sur cette maxime reçue dans tons tes tribunaux, qu'un juge qui se déclare avant le jugement, peut être légitimement suspecté, parce qu'alors il doit être regardé comme un juge prévenu qui prononce avant l'examen, et sans avoir eptendu le» parties, et qui eat dan» une disposition fixe, non de juger équitablement, mais de condamner; cest ce qui est marqué clairement dans l'ordonnance de *1867,* art. 6, tit . .., où I on met au nombre de· moyen· de récusation, si on a ouvert son avis hors la visitation et îw- ment.

Or, pour commencer par monseigneur l'évéq·· de Veaoa, la pin· aaeien évêq·· apris no··; il a dit qn· préeeno· da monseigneur l'archavêque d'Embrun, at aa la nôtre, dans la oabiaat dndfit seigneur archevêque, la . . . que aoa deux dernières instruction· étaient deux boata-feax.

Monseigneur l'évêque de Glaadèraa a dit dam nôtre apartement, et en présence de pim de vingt personnes, que aoa deux instructions étaient insoutenables. et que none ne pouvions nom dispenser de les abandonner: et monaeigneur l'évêque de Grasse qui l'aooompagnoit, ayant avancé que nôtre apel au fatur concile n'avoit rien de différent de celui da Lather, et plusieurs autre· chose· semblables; ledit aeigneur évêque de Gbmdèves laprouvoit en tout à haute voix.

Monaeignqur l'évoque de Gyasse a dit dana la ville 3'Aix: 1* Qu'on nom laiaaeroit parler, et qu'enauite quoy que nous représentassions, on noua interdiroit; après quoi on nom déposerait, qu'avant que d'en venir h cette déposition, on inottroit un grand vicaire pour avoir aoin de nôtre diocèae. 2* Le même aeigneur ëvêoue de Grasse s dit dans Aix: Les coups ,de bêron ne font honneur à personne; M. l'évêque de Senes en a voulu Uter, et il en aura. 3* Le même seigneur évêque a dit dans la même ville d'Aix, qu'il y suroît des défenses aux parleinens d'Aix et de Grenoble, de recevoir aucun apel ' comme d'abus de ce qui ae ferait dana le concile d'Embrun. 4* Le même seigneur évêque a dit le . . . dans nôtre apartement et en présence de monaeigneur de Glandèvea, et de plus ' de vingt personnes, que nôtre apel au futur concile étoit semblable à celui de Luther.

Monaeigneur l'évêque de Digne, après noue avoir invité lui-même h prêcher à la profession d'une religieuse de la Visitation de cette ville, nous écrivit peu de teins après, une lettre, par laquelle il nous mandoit qu'il ne posvoit ae dispenser de révoquer le pouvoir qu i! noua avoit donné, attendu le· engagemena qu i), avoit pris alrec les autres évêque··: ce moyen de récusation tombe sur M. l'abbé de l'uget. procureur f de mondit seigneur l'évêque, ı

Nous aron· I avantage de suivre dana ces récusations personnelles l exemple de s. Jean Chryso-«tôme, patriarche de Constantinople. Ce grand saint ayant été cité par un concile assemblé au faux-Murg de Chalcédoine. connu sous le nom du faux concile du Cheane. écrivit en ces terme· h Théophile d Alexandrie: „8i vous ave· dessein que je vienne vers vous pour me justifier, faites 1 * sortir de vôtre assemblée me· ennemis déclarés, qui n ont fait nulle difficulté de faire paraître publiquement le dessein qu ils ont conçu de me perdre, et après cela je ne disputerai pas du lieu où je dois être jugé; quoique selon les règles, ce jugement dût se faire dans la ville. Or le premier de ceux que je récuse comme suspect est Théophile, que l'on sçait très-certainement avoir dit dans la ville d Alexandrie et dans la Lycie: „Je parts pour déposer Jean.' las conduite qu il a gardée envera moi, fait asses voir, qu il a tenu ce discours, puisquétaat arrivé en cette ville, il ne m'a point parlé, il n'a nullement communiqué avec moi: que ne faut-il donc pas croire qu'il fera après le jugement, puisqu'il a est déclaré ouvertement mon ennemi, avant même qu'il y eût aucune action intentée contre moi? Je demande aussi que l'on ôte du nombre de mes jugea, Aeaee, qui a dit en me menaçant: ,Je lui ai •prêté sos boûilloa.' Et qu est-il besoin que je parie de Bévériea et d'Aatieque, dont les crimes sent si publie·, que les tbéêtrea, même séculiers. ea retentissent? 8i done voua avea dessein que je vianao an ben où voua me ataadss, chassas de vôtre amemblée ces quatre évêqass, en eas qu'ib prétendent être mes juge·.*

Tell·· tarent le· raise·· qus a Jeaa Cbrysostôsse allégea, poor récuser eaux d'entre les évêque· qui lui étoieat légitimement suspects, mai· elle· nsmpècbèreut pas •qu'il ne ffit injustement déposé et banni ensuite par l'empereur.

Placé dan· les mêmes circonstances, et exposé peut-être aux mêmes rigueurs, pouvons-nous nous dispenser de suivre la même conduite? Jious vous déclarons donc ù vous monaeigneur Pierre de Guérin de Tencin, archevêque d'Embrun, et ù vous monseigneur de Bourcbenu, évêque de Vence, et h vous monseigneur de Grillon, évêque do Glandères, ut à vous monseigneur Antelmy, évêque de Grasse, et* voua M, de Puget comme représentant monseigneur l'évêque de Digne: I* Que nous renouvelions nôtre premier acte de récusation de tout le tribunal du concile, attendu son incompétence notoire pour juger nôtre personne et nos écrits, par les raisons que nous avons alléguées dans ledit acte. 9* Que quand même ledit tribunal •croit compétent pour noua juger, ce qui n est pas, nous vous récusons tous et chacun en particulier pour nos juges, pour les causes et raisons que noua venons d énoncer, voua suppliant, requérant et interpellant de voue abstenir de tout jugement, protestant de nullité de tout ce que vous pourries faire et attenter au préjudice de noedites récusations, et de noua pourvoir par les voces de droit, pour faire casser lésait· jugemens. Fait à Embrun, ce dix-huit août mil sept cens vingt-sept. SiÿHé t Jean, évêque de Senes.

Cum haec recitasset rnwu d. episcopus "8enecensis. ab eo quaesivit rnius, srchiepiscopus, num paratas haberet probationes factorum, quibus nitebantur recitatae recusationes, petiitque. ut addoceret. Cum vero adducere palam denegaaset nous d. episcopus Senecensis. sic eum affatus est rmas d. archiepincopu·

Quid? meipsum, reverendissime domine, ejuras ac rejicis judicem, quam hactenus tam apertis significationibus metrapolitanum tuum habuisti, tum pluribus ad me rescribens litteris, hoc nomine insignitum, tum convocationi concilii a me factae obedien·, quam ratam et legitimam habuisti, tum hesterna dio fidei professionis formulam in manibus meis solemni ritu pronuntians, tum pluribus jam in concilii congregationibus, me praeside, tuam ipse sententiam dicens, me concilii decreta audiens pronuntiantem et sustinens. Cui unquam istud in mentem venisset, statim ut de doctrina tua in concilio ageretur, excidisse me omni metropolitan! dignitate et jurisdictione atque in simoniae suspicionem venire? Minime credibile est, hoc totum, quod audivimus, quo famam nostram impetis,*· te proficisci auctore. Ni te ipse audisse·. si tibi consuluisses, nunquam animum induxisses hoc agere, hoc proloqui, unde nullum tibi commodum, merum scandalum, tui unius famae nociturum, reportare·. Ipse tu, ipse, priusquam talia in me injiceres, quibus me judiçem detrectas, instrumenta omnia hujus a nie olim, deperditae litis per|>eadere voluisses. Simul deprehendisses, nullum in hac causa, ne minimum quidem simoniae accusationis, nedum condemnationis vestigium extitisae, eum lis ageretur ab adversario non d* beneficio jure devoluti a se impetrato, sed de gratinais tantummodo *prr* atitam obtentis provisionibus; proiadeque dictam adversarium nihil unquam sive directe sive indirect·

ia postulationibus suis nemina simsaiee petiisse vol labia tduciariae. Nihil item hqjqmnodi rapsrisiii, nequs ia roquisitioaibas supreme eaasidiei regii, neque ia aeateatia ipsa eat jUWo aaaataa. Deal· que exploratam plane habuissoe, amictam peesutiariam, ia qua taata· praesidii ponit Male centum consilium team ad probaadum èoehn praetensem. non aliam fuisse, quam loags ante praseeriptam edicto muletan cutamque appellanti eaues radeati provocatoria. ! Atqui, quod ipse tibi relictu» head dubie fecisse·, nt acta ipea consuleres, poeeam in praesenti supplere, exhibendo nimiriim tibi totique concilio, ut facio, archetypum exemplar dictae seatentiae judiciique senatus, quorum publicam recitatidhem poitulo. Caeterum, cum ex hac recitatione veritae comperta fiierit omnibus deteotaque calumnia, polliceor, reverendissime domine, quod ad te attinet, sancteque profiteor, fore ut iisdem semper, quibus hactenus, viis lenitatis, moderationis sincerqeque charitatis insistam; ae proinde et apud Deum, ut tibi saniora suadeat, peccari et apud te, tui causa toto animo eadem semper repraesentare, obtestari, efflagitare non desistam.

Eo ipio tempore nhus d. episcopus Grassensis palam 'declaravit, minime se unquam ea protulisse verba, quae conquestus fuerat nhus d. episcopus Benecensis; iterumque interpellavit eum rmua d. archiepiscopus, num probationibus obfirmare velfat ea, quae adduxerat tum in sui tum in eaeterorum riborum d. d. episcoporum recusationem. Quod cum iterum ille denegasset, rfhus d. archiépiscopal secretario tradidit supradicta litis instrumenta recitanda. Tum vero ii» aurem denegans rtbus d. episcopus Seneoensi» abire velle visu» est: frustra commonitus rogatusque, ut adesse vellet neve abnueret, qui »c veritatis cultorem esse diceret, veritatem audire in re praesertim 'tam gravi, in qua de bona metropolitan! sui existimatione ageretur diluendisque, calumniis hominum male edoctorum vel pejua affectorum fateisquc inde et detrimentosis delendi», notionibus, quae in ejus animo possent residere consignatae. Nil hi» exoratu» abiit nnu» d. ep. Seneoensis.

Quo digresso, palam recitata sunt a secretario provisiones, sententia judiciumque senatus, quae exscriptu leguntur.

COPIE DES PROVISIONS DR LA COUR DE ROME,

pour le prieuré de Merlou, datée» du 2ª4 décembre 1718.

BuxovacuMM.

Aτ eüitwa extra amt».

Beatissime pater. Cam prioratu» cura nonven-' tuque carens et personalem residendam aoe requiren» de Merioto (vulgo de Meriou), ordinis sancti N Benedicti, Belloraoensis ^fanerai», dicti prioratus commenda, in quam ille ex eoaemstoao apoatobes ad vitam 'obtinere consuevit, per obitum illius ultimi possessoris eommradatarii, eqjss nomen et cognomen in litteris, si videbitur, exprimi pesaint, extra Romanam curiam dofaneti, cessante, adhuc eo. quo ante ipsam commandam vacabat, modo vacaverit et vacet ad priesmis, beet quidam pro presbytero s» gerens, cqjss muwu. et cognomen in litteris, si videbitur, exprimi possint, incapax, inhabili» aulUsqne saltem titulis legitimis saflhltas. dictum prioratum indebite aassqni prestundat sen jam forsan indebita detineat oeeupsdam: snppBcat humiliter sanctitati vestrae devotas iBas orator Germanus Le Roy, presbyter Cfarsusantasais seu alteri»· dissessis, quaternas sibi, at semasedius prevideedo no specialem gratiam faciendo, dictum prioratum, eqjus et Oli fanan aaaexi fractae viginti quatuor ducatus euroe» de namira secundani commaneat existimatlonem valorem aannnm non excedunt, quomodo seu per Uberem dieti defuncti vel eqjusvis alterius cessioeem de ille ia dicta curia vel extra eam et coram notario publico et testibus sponte factam ant ameoutioneax, commenda ipsa comante, vacet, etsi devolutum, affectius specialiter vel alias ex quaris causa et dispositione exprimenda generaliter reservatam, litigiosus cujus litis statue exiqfat, eidem oratori per eum, quoad vixerit, tenendum, ita quod liceat ei de fructibus disponere, alienationeque interdicta, commendare dignemini de gratia speciali, non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis ae monasterii seu alterius reguleris loci, a quo dictus prioratus forsan dependet, «t ordinis praefati etiam juramento et (quavis firmitate alia) roboratis statuti» caeterisque contrariis quibuscunque cum clausulis opportunis.

Concessum ut petitur in praesentia s». d. n. papae à *De Aetellie.*

Cum absolutione a eensuri» ad effectum et quod oratoris dispositio verusque et ultimus dicti prioratus vacationis modus, etiamsi ex illo quaevis generalis reservatio etiam in corpore juris çlausa resultet, habeantur pro expressis, seu in toto vel ex parte exprimi possint, et cum clausula: Generalem, etc. exprimenda, et de commenda dicti prioratus ad ipsius oratoris -vitam, quatenus dictus defunctu» illum sic obtineret, illeque sic obtineri, consueverit, tenendi; ita quod'liceat ej de fructibus disponere ut supra, et quatenus litigiosus existât litis status, ac nomina et cognomina judicum et collateralium juraquo et tituli illorum exprimi sen etiam pro expressis haberi, et litterae in· forma simplicis commendae gratiosae surrogationis etiam quoad possessionem gratiae *ei neutri, ei nnlli, ei alteri, perinde valere,* cum gratificatione opportuna, quatenus illi locus sit extendendi, simul vel separarim exprimi possint et cum derogatione regulae de annali possessione quoad primam ejua partem ac praefatorum statutorum caeterorumque quomodolibet contrariorum latissime extendendo et quod praemissorum omnium et singulorum etiam qualitatum invocationum, denominationum, nuncupationum annexorum fructuum aliorumque necessariorum major et verior specificatio et expressio fieri possit in litteris, et committatur episcopo Beliovaoensi sive ejus officiali in forma *dignant* antiqua.

Concessum . . : *De Addlil:*

L·. Vannicellue.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, undecimo kaleadaa jaauarii aano decimo nono,

S. P. H. Lancilnue pro rmo d. vioes-gerente.

8. m. m. undecimo kalend. jaauarii anno decimo · nono, Hb. 9, fol 83.

Balthasar Roland du Bourg, in supremo Galbarum sanatu et in regis·oôasilio advocatus eonsiKarias rogis; in Romana curia sxpeditionariua, Parisiis commorans in vico .Sancti Severini, expediri curavit et tradidit. *Keleeed dhe Seny.*

CeeetrelU d *Parie le 4 neare 1711. De la* Netis.

Ituimti *et 'eentreiU j Mtaeaie aa' prefe Jee* msNMMtioM *ieelteiaetifuee, le tl aeare 1719. Renard.*

SENTENCE.

A tona ceu qui eoe présentes lettres verront; les gees tenant hm requêtes du palan h Paris, ccessiBsrs du ray sa sasonr de parlement, eemmlmiirH anxditso raqoeetoa, saint. Bqaveir fai-

MMM*' βiβi® AÉ

«Am d· Kiataren, prieur de Mate Maria-Magdalai·· da Mario oa Mariae, demandeur, auivaat aa reQuiete at axpteit d'aaaignatiea daaada pmdavaM te buiBy do BanMa dee doaao ot dix-aaaT jaiDet 171». Kt dvoquda aa la «aur, k ea qn· aaaa avoir Agard k I'opoaitiea da défendeur cy-aptùa noaamé, ledit doiaaadoar aare mainte··. ot gardé oa la pareae •ioa ot joûiacaaoe da prieuré de Sainte Maria-Magdririne do Mario oa Marioa, fruit· at roveaaa oa dépendant·, aveo reatitutiond· coax qui aeroieat porfta par ledit ddfeadoar, et la condamner anx dépena, at. . . Comparant par M** Cochin at Copiera» aea avocat et procureur, d'une part; mmaire Pierre Guérin de Tenein, abbé de Veaelay, grand arehidiacre et grand vicaire de Sena, défendeur, et incidemment demandeur par aea défencm du 22 août 1719 k ce que ledit aieur Veimière fat débouté de aea prétention· et condamné aux dépena, comparant par M** Aubry et l'Hoate aea avocat et procureur, d'autre part; te cour, partied oüira en la chambre pendant une audience, ordonne qu'il en aéra délibéré. Fait le *7 juin 1720. Et aprèa avoir délibéré, te cour faiaant droit aur te demande de te partie de Cochin, a maintenu et gardé, maintient et garde ladite partie de Cochin daaa te poceoaaion et joùiaaanoe du. prieuré de Sainte Marie-Magdeleine de Merlo ou Merlou dont rot queetion; fait défenam à te partie d'Aubry et toua autrea de l'y troubler: condamne la partie d'Aubry k lai en reatituer lea fruita et revenue, ai aucun· il en a perçû; condamne en outre la partie d'Aubry aux dépena. Et aera la préaente aentenra exécutée nonobstant opoaitiona ou apellationa queloonquea, et aana y préjudicier par proviaion, en eaa d'apel par forme *4e* récréance k la caution juratoire de la partie de Cochin anivant l'ordonnance. Si mandona au premier huiaaier ou aergent royal aur ce requi·. mettre te préaente aentenee k exécution, de ce faire lui donnona pouvoir. Donné k Paria, •ou· le «cel deadite· requeete· ea la seconde chambre d'icelle· le 14 juin 1720. Collationné. Vedlard. Scellé le 18 juin 1720. Copie. Copineau. Feûille. 21 juin 1720.

ARREST.

leiüi·. par te grkce de Dieu, ray de France et de Navarre. Au premier de· huiaricra de nôtre oour de parlement, ou autrement nôtre huimier ou aergent snr ce requit. Sçavoir faisons, que le jour et date dm préaente·, comparut judiciairement entre meaaire Pierre Qnérin de Tenein,' abbé de Veaelay, grand archidiacre et grand vicaire de Sena, apeltent de te aentence rendu# aux requmtm du palais k Paria te 14* jour de juin et 19* jour de juillet 1720 et de l'exécutoire dm dépena décerné D Corpelet. en eonaéquenee, et de tout ee qui eat enauivi, et demaudaur en request· du 13* jour de février 1721 k ee qu'il plût k nôtredite oour, mettre leeditea apellationa et ce dont eat apel au néant, et émaadaat débouter te rieur Veiariére cy-aprèe nommé de toute· am demandée, décharger ledit demandeur daeditec condamnations contre fai prononcé·· par leaditm materio··, et condamner ledit rieur Vriarière k te reetitution dm fruit· par ini perçût, ou pû percevoir audit prieuré, eu am dommage·, intérêt», «t «u toua tes dépena, tant dm canam principal·· que d'apel, d ue· part. Et Etienne Vaimikre, riera tonanré dn diocèse do Bisteron, prieur de Sainte Marie-Magdreine d· Marte on Marion, intimé «t défendeur, d'autre part. Et ·ŋ-eore antre Jaaa-LoÙe Guérin de Taurin, re dteaat riere tonanré du dfoeéee de Grenoble, demandeur aux reqnaatm dm 9, fevrier at 9 août 172L La * pramitee, k m qn il pMt à ladite mr te recevoir partio intarvananto daaa la aaedHe eauaa, fai donner acte de en qe· pour moyeu d'iatorvautfoa, il employait le canton· dam aa roqumto, anaembte tea prevteiona obtenait dudit prieuré do Morion par ledit riear abbé de Tenrin, te 99* jour da juin 1717 ot l'acte de pria· de poeemaioe faite eu eonaéquenee te 19 avril 1718. Faiaaat droit aur aoa intervoatioa ok nôtredite cour jugareitoque Γŋŋïoŋ du prieuré de Marion aa chapitre degVeariay neJût paint recevoir d'exécution, en ee caa, te nuuntenir et garder dan» la pcaaeaaion dudit prieuré avec reatitntioa de Traita, faire défonce audit rieur Vciarière ot ton» autre· de l'y troubler, k peine de ton· dépena, dommagm ot intérêt», et condamner Im conteatana aux dépena; et la aeoonde, k ee qu'où la cour ferait quelque difficulté d authoriaer l'exécution de l'union dn prieuré de Merlou k te meme capitulaire de Vexelay, il plût k nôtredite oour, te maintenir et garder dan· te poweeaion dudit prieuré, aux offre· qu'il fuirait de reporter ralettre· de tenture en bonne forme, dan· le tenta qu'il plairait k nôtredite cour de prMxer, et condamner ledit aieur Veiaaièm aux dépena, d'une part; et ledit rieur de Tenein abbé de Veaelay, et Veiaaière prieur de Sainte Marie-Magdeleine de Merlou, défendeur», d'autre part; et encore entre ledit aieur Veiaaière. demandeur en requeete du 11* de février audit an, k ce que faute par ledit Jean-Lottis d» Tenein. d'avoir communiqué am titre· et capacité·, il plût k nôtredite cour, le déclarer non recevable daaa ton intervention et requeete, et le condamner aux dépena, d'une part; et ledit Jean-'Lotti» de Tenein. défendeur, d autre part. Après qu'Aubry, avocat de Pierre Guérin de Tenein, Chevalier, avocat de Guérin de Tenein, et julien de Praney. avocat de Veimiere ont été oûi» pendant troi· audience», enaemble de Lamoignon pour le procureur général du ray; nôtredite cour reçoit la partie de Chevalier, partie intervenante, •ans avoir égard k ran. intervention, ni k sa, requeate, desquelles elle l'a débouté, a mis at met tes apellationa au néant; ordonne que ce dont eat apel, aortite effet; condamne l'apelteut en l'amende, de doua· livre· et aux dépena; condamne pareiltement la partie de Chevalier aux dépena. Mando·· mettre le préaent arrest k dûe et entière exécution selon aa forme et teneur: de ee faire te donnona pouvoir. Donné en parlement, te' troiaième jour d'avril l'an de grkee 1721 ot de nôtre règne te aixième. Collationné par la chambre. Siyad.* Gilbert; et aoellé extraordinairement le 8 avril 1791. *8if»4:* Aubrelie syndic. avec paraphe; Coquineaa, signifié le 8 may 1721 en domicile, et plua baa.

Hi· recitati·, edixit concilium, promotori exbibendum eaae rmi d. epiocopi Beneccnri· arivptum, deporitem in ooaamau, deliberandi eauaa auper illo et requirendi, quae ribi viderentur.

RÂna d. epiacopua Gteadavenaia thralogo· omne·, a concilio pramentatoa, digno· a m reperto· affirmavit, qui in concilium admitterentur: aoloa a ribo d. epiaeopo Seaeoenri adducto· theologo· raram m nullô modo pramoatae extitiare.

Subacriprit t Prûraa erré. p. Kbredua.

TERTIA CONGREGATIO PRIVATA

Anno 1797 die 19 auguati habita eet mpae ia palatii archiepiaoopalia aaoello a ribo d. arehtepi-•oopo tertia eoagragatte private, oui interface· ribi d. d. epiaoopi Vinrianaia, Glandavaaaia at Graaaauaia ae r. d. da Paget, ante abeant· ultro rib· d· «pi-■oopo Beeccami.

Diseeruarut patres de utilitate decretorum edeadonun, quibas, qwitui lori pourii, uaa atque consimilis ia teta proviaeta statueretur dieeiplaa. Acta· aat apaaiaHfar do episcoporum, eanoaieorum at parochorum otteiie.

TERTIA CONGREGATIO GENERALIS.

Aeno 1797 die 19 augusti, hera tertia pouteridiana, habita aat a riho d. arehiepieoopo ia palatii arehSepisoopaiis aaoeUo tertia congregatio geaeraUa, cui interfuere rihi d. d. episcopi Vincienda, Glaudavsnsis et Graanende, r. d. de Paget, r. d. abbas Boscodonensia deputati, theologi ac oanonistae omnes concilii. Bolus aberat nhua d. episcopus Seneconeis.

Promoter nuper exhibito «ibi scripto rehi d. episcopi Benecensia, quo singulorum continebantur reverendissimorum d.d. episcoporum personales recusationes, haec exposait apud synodum dixitque:

Reverendissimi domini. Manifestum eat, non alium rmo d. epifcopo Beneoensi propositum eaae finem, quam ut novas et moratorias indueat causae, quaecunque illae sint. Cum enim primum objecisset concilii provincialis incompetentiam, a qua objectione se non recedere profitetur.: viam tamen nunc oppositam init, dum personales tentât etiam judicum singulorum recusationes cum incompetentia non consentaneas. Hae vero recusationes, iterum ai in ae spectentur, et probabili omnes destitutae fundamento, et vitiose insuper ac non servata debita forma propositas primo aspecta apparent.

Primum enim et apertam formae vitium eat, quod evidenti affectatione aimul eodemque tempore ompes singulatim concilii episcopos recuset rmus d, episcopus Benecensia. Est enim illud speciali jure cautam, ne totum aliquod valide possit tribunal recusari, sive directa id fiat via aive indirecta, stngulatim omnes aimul recusando judices. Nimirum haec cernitur esse manifesta attentatio affectata effugiendi judicii, quam jura reprobant. Manifestius vero haec cernitur in praesenti delatae instructionis pastoralis causa, quae non alium aptiorem agnoscit judicem quam comprovincialium synodum episcoporum.

Alterum occurrit vitium, diotarum recusationum nullum afferri probationis firmamentum, imo et constanter denegari requisitam. Quod quam sit juri communi contrarium, nemo nescit; quo videlicet expresse statuitur, ut recusans ob factam aliquod judici objectam, accedere teneatur cum seriptis probationibus objecti,. alioquin in camum eat sua objectio, judimque vel contrarium declaranti credi debeat et hoc uno asserta sibi numere judicandi facultas; adeo ut nhus d. episcopus Seneoensis hoc ipsum, quod amplectitur, recîsationum β remedium simul deserere videatur, dum probare renuit, quod in recusationis argumentum addueit.

Jsm voro, si singula opus sit perpendero diotarum recusationum capita, quis ,non videt, quam inane sit illud, quod rfeo d. arehiepisoopo objicitur? Nempe fiduciarias cripwn aimoniae, de quo neque judicium exstitit ullum, neque actio intentata, neque locus etiam fuerit actioni: cum ptovirioaee in ea, quae adducitur, lite «gerentur defendendae ab adversario, non jure .devoluti ob competitoris inhabilitatem ullam aat incapacitatem, sed mere par .o&tam obtentae, malcta vero, a judicio sonatas imposita, non aha fuerit quam praestituta appellanti causa cadenti muleta; atqueotia» imatiaata et solita minor, quippe ad duodecim Hbnm redacta. Quod apertius iterem est ac msnifostius iamoeaatiae signum. Atqui ex vqlgatiMMa juris regula dotieaeat proponi, niai sit prias do illo intentata notie vel jodieaada vel judicata. Quod ai non eoMttetaa penes quemounqua reum feret, feieum judici s^t^r ^tri^rs^r^r, ^tcn^s^tm oac^^^t^a^i^tr^t auctoritatem judicia omuemque proinde aotiSoom judieinmqae declinare ne morari. Baimsatis haoe non esset, aed aeeaaatio et rocriminstio, quam pariter omnes vetant logea et oaaoaicM et civiles. Noa rotatione crimàtum, aiunt illae, sed mwoomMo nw pnnpriNr. Sed vulgata ista quid affsm neoeese est? eam jam ex allatis atque recitatis in consessu praedictae litis instrumentis perspecta omnibus fuerit calumnia, cumque vel ipsemet rihua d. episcopus Beneccnsie, postquam ea in oonoeocu hesterno audivit, quae in dietae calumniae confutationem a nho d. archiepiscopo ex tempore prolata eunt, neque interpellatas probationum fidem adducere, neque rogatus instrumentorum adductorum fidem vel audita percipere voluerit, sed sponte a concilio recedens, planum omnibus fecerit, se nec talium auctorem eme, nec ullam habere fidem auctoribus commentorum. Eat igitur haec recusatio fiindamento destituta et forma debita.

Idem de enoteris reverendissimorum d. d. episcoporum recusationibus ferri debet judicium. Inani 'pariter omnes nituntur fundamento. Rmus d. episcopus Grassensis palam negavit, se iis unquam usum Aiisoe verbis, quae retulit rmus d. episcopus Beneoensis in acto suo. Aliunde vero constat, in rebus, quae ad fidei doctrinam pertinent, nullum jure posse recusari episcopum judicem, quin sit ipee erroris in fide suspectus. Neque vero, quod eorum aliquis pro munere suo acriter in errorem insurrexerit, hoc ei aut crimini verti aut in recusationis legitimae argumentum opponi posse, quisquam dixerit

Ex his aliisque permultis e re ipsa natis pessimque cuilibet occurrentibus considerationibus requiro ac postulo, ut, non obstantibus supradictis recusationibus, tam generalibus quam specialibus, quae vanae, illusoriae, frustratoriae, informes atque irritae declarabuntur, ultra procedatur ad instructionem judiciumque querimoniae s me habitae de instructione pastorali, delata die 18 augusti, 'ex requisitionibus dicta die allatie seu ulterius a me afferendis.

Deliberatam Ebreduni, die 19 augusti anno 1797. Bubeoppeit *Gupar «FHttgtu»,* promoter.

Cum discessisset promoter, deposita in consessu requisitione, concilium, jus dicens, decretum infra descriptam protulit, cujus autographum, adjunctis promotoris requisitionibus, extat inter synodi instrumenta authentica. .

Decretam.

Concilium, ex promotoris requisitionibus jus dioeas, statuit: non obstantibus allatis recusationibas, sive goaaralibM sive specialibus, ntpote vanis, frustratoriis, informibus et irritis, ultra esse procedendum ad oxamea instructionis pastoralis a promoters delatae, atque post auditam relationem rihi d. episcopi Grassensis, explicatoris hujus causae designati, judicium pronuntiandum esco a synodo, prout ipoi videbitar. Notumqus fiat praesens decretam rmo d. epieoopo Beneoenai, recitante apud ipsammet secretario ooncilii, praesentibus binis eoncilii notariis

Datam ia ooaciho, tertia in congregatione generali, habita dio 19 augusti aano 1797. Subscripsit t Air» arohiep. p. XhroduMMte.

Subinde deliberatam eat a synodo, specialem caram case demandandam patribsn ea perpendendi

pMnam Quapropter rogati mutt rihi d. d. episcopi Vtoeiesnte at Glaadavenste, at expoadeada aaaaipa-.raat, rdtae 4. eptecopas ViaciMmte, quae ad episcoporum at ouoaioorem, at rAns 4. opteoopas Glaadavsasis. quae a4 paroehorum efIteia partiaaat.

QUARTA CONGREGATIO PRIVATA.

Aaao 1797 die 90 auguati ante meridiem habita pat a rfto d. arehiepteeopo in palatii arohiepteoopalis •aceUo quarta congregatio private: eai interfuere rihi 4. epUoopi Vinciensi·, Glaadavenste at Gras•enste ao r. d. de Puget, solo absente ribo d. episcopo Benecensi.

Actum eat de utilitate edendi libri eateehiami ad communem totiua provinciae usum. Varii· praeterea de rebus actum est. Sioque terminata eat congregatio.

Daeoriptfo notidoattoate heetoral decreti.

Anno 1727 die 20 augusti, me concilii secretario, recitante, praeaentibua binis concilii notariis, personaliter notifioatum fuit riho d. epieoopo Benecensi suprapositum decretum, die 19 praesenti· menai· datum. Qui nbus d. episcopus Benecensi· respondit, persistere se ip acti· aui· oontestatisque denunciationibus, subscriptionemque denegavit. Quae attestans subscripsi ‹fa *JticJul,* aecretariua concilii. *Viet,* concilii notarius, *Laydon,* concilii notarius, subscripsero.

QUARTA CONGREGATIO GENERALIS.

Anno 1727 die 20 auguati hora 3 pomeridiana habita eat in palatii arohiepiacopalia sacello a riho d. archiepiscopo quarta congregatio generalia; cui interfuere rihi d. d. episcopi Vincienaia, Glandavenaia et Graaeenaia, r. d. de Puget, r. d. abba· Boacodonenaia, deputati, theologi et caaoaistae concilii. Abftiit rmu« d. epiacopua Soneeanaia.·

Rmua d. epiacopua Grassonsis ex speciali relatori» demandato «ibi munere die 18 auguati ia secunda congregatione generali, cypa retaliaset ad synodum de instructioqe pastorali a promotoro delata: ad pleniorem cannae cognitionem jussum eat ipsammet palam recitari instructionem pectoralem: aimulqne omnibus ejus generi· ejuaque momenti visa eat esse, de qua stataeudum foret ex requiaitionibua promotoria. Quare ulteriori· ab ipso afferendae deliberationi· causa statutam eat, exhibendam dicto promotori esse* declarationem a riho d. epieoopo Benecensi eadem die 18 auguati in consessi factam, qua se palam auctorem prodtetar instructionis pastoralia, jussu ano fetes· divulgatam, ejuaque defensionem so suscipere. Promoter, accepta leqtsque declaratione, synodum ingressus ait:

RMtoÉwafaai. Cum ad vos primum detuli libellum HHHtotionis pastoralis, cui adscriptum er»t nomoa rdki d. epiaoopi Senecenaia, coaddebam, rihum d. spteoopnm Benecensem illima non eme auctorem, vel, ai esset, foro ut ad recantandum opus adduceretur, vestra emollitus mansuetudine veetriaque sincerae erga ipsum charitatis officite permotus: quod pam longe aliter evenisse intellexerim ex ipoiusmet declaratione, jussu vestro mihi exhibita, qua potius promptam se paratainqne profitetur illud defendere: ex|>reeee jam requiro et postulo, ut non modo in dictam instructieaem pastoralem, sed et ia ejus auctorem vite caaoaiete. procedatur. Ad quem daem et ut •olemnins a vestro costa exeat judicium, requiro, et iavitontar ad hanc synodum rihi 4. d. epiaoopi vicinarum provinciarum Aqeeesis, Aretateuete, Viea-

Debberutam Ebrednai, dis 20 auguati aune 1727. Subscripsit Gaqpnr dQfagusc proaaeter.

Deposita ia oosssesee dpUbentfoae, eam ro-, cessisset promoter: coociiium sequens edidit decretam, cqjes autographam exemplar aimai eam promotorte requiriteris Mssrvatar inter seta coarilii.

Daaratam

Requisitioni promotorte eoneedens synodus statuit ac deerovit: e vicinia Aqneaah Arelatenqi, Viennensi, Lugdunensi et Bisontine (provinciis invitatoriis litteris advocandos esse episcopos procedendi causa, ut attinebit, praesensque decretum ipsi riho d. episcopo Benecensi ease notidcaadum per secretarial, dictam decretum recitantem, praesentibus bima concilii notariis. Qui secretaries dictum rmum d. episcopum simul interpellabit, ut, si quos ex dictis Aquensi, Arelatensi, Viennensi, Lugdunensi et Bteuntina provinciis episcopos suspectos habeat 'meritoque recusandos, nominatim appellet ac recusationis argumenta proferat; quo synodus super his statuat, quod aequum videbitur.

Statuit insuper synodus, ut non prias praefatam notifioetar decretam dicto' riho d. episcopo 8eneoensi, quam si a duobus rihte d. d. episcopia Yinciensi et Grasseasi, ipsam simul cum r d. de Paget et r. d. d'Hugues, Ebredsnensis ecclesiae praeposito, adeuntibus, denso supplicatam fuerit verbis hortatoriis: ne velit longioris obediendi morae difficilem exitum experiri neye concilio diram inferre necessitatem, ex canonibus gravius aliquid in ipsum constituendi, utrumque avertat, justae tua ecclesiae tum ooncilii voluntati obsequendo.

Datam in qoncilio, in quarta congregation· generali, habita'die 20 augusti post meridiem anno 1727. Subscripsit t fttras arch. p. Ebredsnensis.

Eo ipso tempore rmi d. d. Vineienste et Grassensis episcopi, decretam exeqaeotes, rràum d. episcopum Seneceasem simul cum r. d. de Peget et r. d. d'Hugues, capitali ecclesiae Ebreduneaete praeposito, coavenere Frustrsque adhibitis suasionibus hortationibnsque vehementioribus, ad synodum reversi retulere, obdrmato in priori proposito ao sententia perstare animo rmnm d. episcopum Seneeensem.

QUINTA CONGREGATIO PRIVATA.

Anno 1727 die 21 augusti ante meridiem habito est in palatii arohiepteoopalis sacello · ribo A arohieptecopo quinta congregatio privata, eui interfuere rmi d. d. episcopi Vincfeqsis, Glaadaveaste et Gressensis ae r. d. de Puget, solo absente rmo d. Sene-
D censi episcopo.

Rmus d episcopus Vineienste patribus exposuit varia, quae sibi occurrerant, utiliter ststneeds de iis, quae ad officia spectant episcoporum eaaonicorumquo ecclesiarum oathedralium.

QUINTA CONGRKRATIO GKNERAL18

Anno 1727 die 21 augusti, hora 3 poméridiaaa, solito in loco habita est a riho d. archiepiscopo quinta congregatio generalis, cui interfuere de moro omnes episcopi praeter rthum d. episcopum 8eacoensem absentem, r. d. .de Paget, r. d. abbas Bosoodonensis, deputati, theologi et canonistae.

Interim dum ipsa haberetur congregatio, notificetum foil rmo d. eptetopo Benecensi hesternam concilii decretam. Cujo· aotffieationte actam hio exscriptam infra decretam ipsam adseriptam legitur in autographo.

Anae 1797 dia SI angusti par ·*, eoaoiiii seertteiiB. praeaentibua biais aaaaflii notarii* raaitata· fait, ae rite notifiant·· riba d. apiscepo Benecaasi darretam oeaeüH, dia SO praaaeutia ■aaaia data·. Qui ribas d. apiaeopaa «heal par ae ex dicto denato iatarpaUata* at, si quo· ex Aqaensi, Aretataeai, ViaaneMi, Lagdunaasi at Bisuntina provincii» «aspectae baberat episcopo· sieritoque recusando·, aomiaatim appellaret atqaa recusationum argumenta proferret Ad dictam interpellationem* non reapondan* hoe solum petiit, at liceret aibi infra praesentis notification·· actum •criptas apponere contestata» prioribus scti· aui» denuntiatione·, quas iterare se velle declaravit. Cui postulationi cum a me concedi noa pome retulissem, donec postulationem ipsam ad concilium detuliedbm: mox redituras, ad synodum acoemi; ejusque responsam voce deliberationem retuli ad rihum d._ episcopum Beneoensem, videlicet: contestatas denuntiationis minime ipei licitum esse infra apponere notification· deereti, in charta vero separata quaecumque vellet exarata dare responsa, me recepturum, simul daturam spopondi dictae chartae exemplum chirographo nteo subsignatum, certum ipsi ac solemn· Alturum teatimonium a se responsorum. Oblata renuit necnon et postulatam praesenti notification· subscriptionem. Quae omnia recedens in actum redacta curavi, praesentibus dictis concilii notariis, qui mecum sulmcripaer·.

Dt MieM, secretarius;
Fiel, concilii notarius;
Ltgdtft, concilii notarius.

Relato ad synodum praedicto notification·· acto, exposuit promoter, mirum esse, quod rmus d?episcopus Senecenai* a quo hactenus de industria ad fitee litibus inserendas prodiissent acta opposita, .mox incompetentiae, mox recusationi* nihil tamen objecisset suspicionis adversus ullum, ex quinque provinciarum episcopi·, denuntiati· sibi In causa sua faturis judicibus: unde provide facturam sibi videri synodum, si nullum acoersat episcopum ex ii* in quo· ex eleri Gallicani conventuum statutis cadere poceit privatio juris utrtasque suffragii.

Rmus d. arehiepisoopus recitandum tradidit sequens invitatoriae epistolae exemptas*' ad vicinarum provinciarum episcopos a se perscriptae

EPISTOLA.

/tovsrsndwst·· daari·*

In civitatem istam Rbredunensam ad concibum nostram provinciale, annuente rege ebristianiseimo, nobis pro debito pastoralis soUieitadfais aonvocantibus, convenerant iltaatrissimi ae reverendissimi domini episcopi suftagaaei Hoatri, quo neoeaeitetibus et bono eccleaiaram provinciae nostrae, aspirant· Deo, provideremu* Pono inter caetera, que· huic sanctae synodo proponenda occurrebant, primum ac praecipue denuntiatum nobis fait opus quoddam Gallico idiemate impressum ac vulgatum sub titulo: /astraetian *fUtfIt ds* measstgasur *<it Stnet, tient Itfnlh 4 fteeatit» itt bniU,* gm w storf répandus de se mort, *il rtuti* son d«rjd *tt* sa* *ptepit UpMÜMrM 4t Mt tltmitn* mit In ν β!ν 40Αμνμ fvî eytflynt IT^Kν› Cqjas quidam operis auctor plurima ab sedsais jam damnata dogmata oommeadare, a debita principibus ac legitimi· pastoribus obedieutia avertere, summorum pontificum oonatitutioae* universa auffraganta^reelaata,· promulgata· lacasaare gravibus •ecabatar jndiali* m*d vero step«afima magis visu· est, Jquod revaitadisriwas apiasapaa Bss>s seasis, cujas nomi·· praafatato dooumeatu· inscribitur, ex juri· praaaeripto interrogatu* Utad suum sasa agnoverit saiaqa· neta ae nomine muaiverU.

Quarirsa, ut saluti praetorii· as pariditaati plebi consuleremus, matura 'coran· Dea deliberation· habita, adversas praedictu· reverendiasimum •piaoopum Seneeeasam juxta oanbnicas sanctione· agendum existimavimus. Ut autem (otannfa· hae in causa prodiret judicium, e vicinioribus provinciis episcopo· duximus advocando* Has idcirco ad amplitudinem vestram litteras mittimus, eam enixa rogantes at obtestantea in Domino, ut, abjecta omni cunctatione, ad hanc «anctam synodum ipsa die octava septembris adveniat et accedat, nobiscitm et cum illustrissimis «Utfraganeis nostris de causa praefati 'reverendissimi episcopi Seneoensi· deliberatura. . Hanc vero nostram invitationem gratam vobis faturam confidimu* Ipsi enim scitis, de eeeleaiae hio agi utilitate promovenda, de episcopatus tuenda gloria ac denique de exitiali scandalo resecando. Ea sum interim, qua par eet, observantia

Amplitudinis vestrae
humillimus et obsequentissimus
servus in Christo.

Recitatam epistolam synodus approbavit statuitque mittendam ad nhos d. d. episcopos Vapincensem, Sistaricensem, Aptensem, Forojuliensem, Telonensem, Massiliensem, Arausicanum, Vivariensem, Tncastinensem, D.iensem, Gratianopolitanuin, Valentinus* Cabilonensem, Bellicensem, Augustodunensem.

Ingressus promoter ait: denuntiatum sibi hac ipsa die fuisse post meridiem nomine rihi d. episcopi Senecensis actum, priores ejus denuntiationes omnes innovans tum de incompetentia concilii tum de recusatis specialiter singulis rmis d. d. episcopis; quod actum cum mera esset praedictorum repetitio, postulare se, ut prioribus adjungatur actis ultimo causae judicio reservandum. Depositoque in.oonseasu acto, exiit promoter.

Synodus palam recitari jussit praedictum actum.

ACTE.

Au nom du Seigneur, Amen.

Jeqn, évêque de Senex, avoit droit d'espérer que le concile provincial d'Embrun ae rooonnoftroit incompétent à eonnottre de sa personne et de ms écrit* suivant l'acte du onse du courant, et que la matière seroit renvoyée au futur concile général, auquel tout était dévolu par un apel canonique, conlbrasémeat aux loix da l'église et aux maxime· du royanma. Cependant au préjudice de cette inoompétenoa, et même avant quelle fat jugée, le eoacil· a reqeu la plainte du dear promoteur, contre la peruouno ot le· écrite dudit évêque exposant, ce qui le réduisit à la dure nécessité da présenter et lire, lundi dernier dix-huit de ce mois dans ÎMaembléa, ua acte da récusation personnelle, par surabondance de· droit, contre les seigneurs archevêque et évêques dudit coneil* lequel acte, fat laissé sur le bureau par ledit évêqua exposant qui en demanda acte. Bt sans la lui avoir accordé, ni mêma remis l'original dudit acte répondu, ou du moins lui an avoir fait délivrer axtrait par la' sieur secrétaire du eoaeü* on n'a pas laissé que da juger ladite récusation persoanella la jour d'hier, et d'en débouter ledit évêque expoaaat, da quoi il a eu oonaoiaaaaos «suis·eut par la lecture qua ledit siaur secrétaire M aé a fini*· la même jour sans lui an avoir délivré ancaaa cepia, ni voulp

recevoir sa réponse par écrit, ee qui met la^Ht h évêque expoaaat dans l'impaieeaae· d'avoir sa·· pièces et aetoe uéooasaires pear aa légitime défimaa, et l'oblige aujourd'hui conséquemment de déclarer qu'il permit· daaa tea deux premian acte· ^incompétence et de reeuaation personnelle, protestant de nullité contre tout ce qui a été fait ou pourrait «e faire dans la suite, et qu'il est dèo maintenant apellant desdits jugemens pardevant qui de droit, à cause des abus, nullité· et injustice· qu'il· renferment. Signé: Jean, évêque de Senex, à l'original.

L'an mil sept cena vingt-sept et le vingt-unième jour du mois daoût après midi, certifie je, Jacques Lagier, sergent ordinaire de la ville dEmbrun, y domicilié, paroisse Saint Vincent, pourvû par monaeigneur l'arebevèque et prince d'Embrun, immatriculé au graffé de se· jurisdictions, soussigné; qu i la requête de messire Jean Soanen, évêque de Senex, j'ai bien et dàèmont intimé et signifié l'acte cy-dessus, jÀr copie écrite et tout son contenu à M. l'abbé d'Hugues, chanoine en la cathédrale dudit Embrun, en qualité de promoteur du concile provincial qui se tient en ladite ville, anx fine qu'il n en ignore, et ce ai fait et baillé* la présente copie audit rieur d'Hugues en son domicile audit Embrun, parlant à M. l'abbé d'Hugues, chanoine en la cathédrale audit -Embrun, qui l'a retiré. En foi de ce, signé: J. Lagier. sergent.

Recitatum actum decrevit synodus inter acta referri concilii, de illo jus dictura'suo tempore, ut attinebit.

Sub haec variis de rebus ad disciplinam spectantibus tractatum eat.

SEXTA CONGREGATIO PRIVATA.

Anno 1727 die *'ii* augusti ante meridiem habita est in palatii archiépiscopal!· sacello a nîio d. archiepiscopo sexta congregatio privata: cui interfuere rmi d. d. episcopi Vinciensis, Gl^ndavensis et Grassensis ac r. d. de Puget, solo absente ultro nho d\qpiscopo Senecensi.

Pensata sunt decreta proposita de episcoporum et canonicorum officiis; cumque res sufficienter agitata in hac congregatione non visa fuisset, in proxime futuram congregationem rejecta est. Simul, decretis nondum confectis, deliberatum fuit de differenda senione secunda„ decreti· hisce promulgandis destinata, ad diem trigesimam primam mensis augusti, quae erit dies dominica.

SEXTA CONGREGATIO GENERALIS.

Anno 1727 die *'ii* augusti, hora 3 pomeridiana. •olito in loco, habita est · rmo d. archiepiscopo sexta congregatio generalis, cui interfuere dc more omnes rmi d. d. episcopi praeter rrnum d. episcopum Senecensem, r. d. de Puget, r. d. abbas Boscodonensia, deputati, theologi et canonistae concilii.

Ut distributius tractarentur materiae, visum est, insistendum esse ordini decretorum in ultimo Ebredunenai concilio provinciali anno 1584 instituto, cujns habentur solummodo decreta; iis omissis vel retentis, quae temporibus his congruere vel non congruere judicarentur. Undo et ea recitanda curavere patres; atque agitata recitatorum decretorum materia, de his potissimum statutum est. esae edenda decreta, videlicet:

JVvaMia·, Do exigenda certa ac non dubia constitutionibus summorum pontificum Innoe. X., Alexandri VII. et Clementis XI. obedientiae ficatioae ab iis omnibus eodeeiastiois, qtti sive ordinibus initiandi sive ad bénéficia oaaonieo erant lutitandi.

Alturum. Quo noxiae librorum prohibitorum leetioai efficaciter occurratur.

Ibrétnm, Quo praecipiatur parochia, ut solerter invigiUat «secutioni ordinationum «hriatiaammmi regia de scholis ludique magistri· et, si quid contra peccatum fuisse noverint, ordinarium sedulo commoneant.

Qtierttim, Ile edendo catechismi libro, quo uno •t eodem uti teneantur omnes in tota provincia, et quo specialiter instructi esse debeant, antequam constituantur, ludimagtstri.

Quistam, Quo prohibeatur cuilibet stipem .corrogare absque ordinarii facultate concessa.

StxfiuH, De reservanda episcopis ipsis perjurii in judicio absolutione.

Septimum, De innovandis concilii Ebredunensis decretis, quoad observationem celebrationemque festorum et diei dominicae: parochis mandando, ut in iis magistratuum vigilantiam excitent.

Oetaeum, Quo praecipiatur omnibus, qui apud se retinent tabulas recensionum, baptismorum, matrimoniorum et defunctorum, ut continuo eas in manibus parochorum reponant: prohibeaturque sub poena excommunicationis, ne, parochia vita functis, eaedem aurripiantur tabulae.

XomuN, Decretum, quo recens natos pueros praecipiatur quamprimum adduci in ecclesiam baptismi recipiendi causa.

Tum sequens de II sessione differenda edidit decretum, in consessu recitatum:

Decrevit sancta synodus, quod secunda sessio, quae indicta fuit ad diem 24 praesentis mensis angusti, transferatur seu prorogetur in diem trigesimam primam ejusdem mensis, et quod programma affigatur ad valvas ecclesiae metropolitanae et palatii arehiepiscopalis.

8ubscri|uiit t Prinis, arch pr. Ebred.

SEPTIMA CONGREGATIO PRIVATA

Anno 1727 die 23 augusti ante meridiem, habita est, solito in loco, a rmo d. archiepiscopo sep-, tima congregatio privata, cui interfuere de more rnii d. d. episcopi Vinciensis, Glandssensis et Grassensis ac r d. de Puget, absente nho d. episcopo Senecensi.

Referente nho d. episeopthVincienai, incoeptam persecuti sunt 'patres materiam de episcoporum et canonicorum officiis.

Die 24 augusti, quae erat dies dominica, hora fi matutina haec ad valvas ecclesiae metrepolitanae et palatii archiépiscopal» affixa est tabella:

De mandato illustrissimi et reverendissimi d. archiepiscopi principia Ebredunensis et reveren-Tiissimorum d. d. episcoporum patrum concilii, monentur omnes, qui concilio intersunt aut inter···· debent, secundam sessionem, dié vigesima quarta praesentis mensis augusti anni 172f habendam, in diem trigesimam primam ejnsdem menais esae translatam.

Subscripsit A suri, subsecretnrius concilii

Eadem diè hora decima matutina, nîius d. archiepiscopua et rmi d. d. episcopi Vinciensis, Glandavensis et Grassensis, r. d. de Puget, r. d. abbas Boscodonsnsis. deputati theologique omne· et canonistae coneilii in ecclesiam metropolitanam simul convenere, sacro adfuturi solemniter peragendo a nho d. episcopo Glandavensi. Quo peracto, cantatae sunt litaniae sanctorum.

Reliquum diei fundendis apud Deum precibus insumptum eat.

■OCTAVA (X)NGREGATIO PRIVATA.

Anno 1727 di· 26 augWeti ant· meridiem. habita eat, solito ia loco, a nho A archiepiscopo octava congregatio privata: cui interfuere rihi d. d. episcopi Vinciensis, Giandaveneie et Grassensis et r. ‹l. de Paget, absente riho d. episcopo Senecensi.

Proposita fuere decreta de iis, quae ad debitam constitutionibus Vmw m Domini seheolÀ «t *Uoifntiiut Dti βἰήα* obedientiam spectant.

Actum est etiam do opportunioribus adhibendis remediis ad resecandos abusus coercendamque immodestiam sive laieorum sive ecclesiasticorum in usu sanctissimi sacramenti eucharistiae.

SEPTIMA CONGREGATIO GENERALIS.

Anno 1727 die 25 augusti hora 3 pomeridiana, solito in loco, habita est a rmo d. archiopiscopo septima congregatio generalis: cui interfuere de more omnes nni d. d. episcopi praeter rnium d. episcopum Senecensem. r. d de Puget, r. d. abbas Boscodonensis. .deputati, theologi et caponistae concilii.

Inchoata decretoruip concilii provincialis Ebredunensis recitatio continuata fuit: atque constitutum. ea esse innovanda, quae modestiam praecipiunt accedentibus ad sacram mensam: ea, quae decentiam commendant in ornando divinae hostiae tabernaculo: item ea, quae agunt rive de constituenda sodalitate titulo insignita sanctissimi sacramenti in locis, ubi non viget haec institutio, sive de ritibus observandis in sacro faciendo: cui posteriori decreto visum est, adjiciendum esae praeceptum, ne quis absque talari tunica sacrum facere praesumat, sub poena suspensionis tertium delinquenti constituta.

NONA CONGREGATIO PRIVATA.

Anno 1727 die 26 mensis augusti ante meridiem, habita est a riho d. archiopiscopo, solito in loco, nona congregatio privata: cui interfuere, rmo ' d. episcopo Senecensi solo excepto. omnes rihi d. d. episcopi et r. d. de Puget.

De constitutionibus apostolicis decreta formata allata sunt atque perpensa.

OCTAVA CONGREGATU» GENERALIS. ,

Anno 1727 die 26 augusti hora 3 pomeridiana, solito in loco, habita est a rmo d. arctiepiscopo octava congregatio generalis: cui interfuere de more omnes praeter rihum d. episcopum Senecensem.

Continuata fuit 'decretorum recitatio concilii Ebredunensis actumque de recitatorum decretorum materiis.

DECIMA CONGREGATIO, PRIVATA.

Anno 1727. die 27 augusti ante meridiem, in palatii archiepiaoopalis sacello, habita est a riho d. archiopiscopo decima congregatio privata. Adfuere rmi d. d. episcopi Vinciensis, Glandavetisis et Grasaensis ac r. d. de Puget. Aberat rihus d. episcopus Senecensi·.

Actum est variis de rebus ad fidem pertinentibus,

v

NONA CONGREGATIO GENERALIS.

Anno 1727 die 27 suguati hora 8 pomeridiana, habita «et, solito in loco in palatii arohiepieeopalis sacello, · rmo d. arehiepisoopo none congregatio generalis: cui interfuere omnes ribi d. ī episcopi praeter rftam d. episcopum Riuaramem; r. d. de APnget, r. d. abbas Boeoodoaoosia. deputati, theologi et caaouistae concilii.

Seorotarius in consensu deposuit actum aibi die praecedenti sub vesperam bora sexta nomine rdii d. episcopi Seneeensi· denuntiatum.

Quod actum decrevit synodus exhibendum esse promotori delibdrandi causa, postmodum super ejus deHberatioue jus dictura.

Recitata fuere conciliі Ebredunensis decreta, quae innovanda constituit synodus:

De foraneis vicariis: de visitationis exercendae officio; de metropolitanis, cathedralibue et collegiatis ecclesiis et in his ministrantibus: de tempore, quo quisque debet esse in choro; de modo, quo divinum officium sit celebrandum; de missa solemni celebranda; de ecclesiis in genere; de processionibus; de ecclesiarum mansionariis; de conservatione et adtoinistratione bonorum ecclesiae; de capellanis; de regularibus et de exequiis episcoporum.

Rihus d. episcopus Vinciensis obtulit procuratorium deputation!·, quod pridie receperat a clero Vinciensi, r. d. Rostan rite concessum.

r

.UNDECIMA CONGREGATU» PRIVATA.

Anno 1727 die, 28 augusti ante meridiem, solito in loco, habita est u rmo d. archiepiscopo undecima congregatio privata: cui interfuere riiii d. d. episcopi Vinciensis, Glandavensis et Gausensis ac r. d. de Puget, solo absente riho d. episcopo Senecensi.

Actum est iterum de rebus ad fidem pertinentibus, iterumque recitata fuere et examinata prius hac de re formata decreta.

DECIMA CONGREGATIO GENERALIS.

Anno 1727 die 28 imgueti hora 3 pomeridiana, solito in loco, habita ell a riho d. archiepiscopo decima congregatio generalis. Adfuere omnes nni d. d. 'episcopi praeter rihum d. episcopum Senecensem et rihum d. episcopum Vincientem unorbi causa absentem; r. d. de Puget, r. d. abbas Boseodonensis. deputati, theologi omnes et canonistae.

Promoter dixit:

Reverendissimi domini. Actum praesentis mensis die 26, nomine rmi d. epiecopiXSeneeeneis synodo ipsi denuntiatum, mediante synodi secretario, expressam habet iteratam denuntiationem tum acti sui de incompetentia die 11 augusti, tum alterius de recusationibus ab ipsomet in consessu depositi die 18 ejusdem mensis. Caetera, quae praesenti enuntiantur acto, reipsa mera sunt repetitio eorum, quae praecitat» aetis continentur; nisi quod in isto asserat et conqueratur nhus d. episcopus Senecenais, denegatum sibi fuisse dicta die 18 augusti, cum palam instructionem pastoralem subscripto nomine suam declararet, postulatum actum conteetatae denuntiationis, qua synodo objiciebat et ejus incompetentiam et recusationes episcoporum speciales: cum tamen, si veritas ipsa audiatur perscriptaque consulantur acta, nullam omnino tunc temporis constet a rmo d. episcopo Senecensi factam fuisse mentionem oonteetatae ullius denuntiationis.

Quare concludo et requiro, praesens actum aliis prioribus adjungi, ut tempore suo judicet de illo synodus, prout ipsi videbitur.

Deliberatum Ebreduni, die 28 augusti 1727. Subscripsit *Getjar fUtpiii,* concilii promoter.

Deposito in consessu requisitione, cu» exiisset promoter, recitandum jussit synodus actum rmi A episcopi Senecensi·.

ACTE.

/Cy. documents ad JÜMni *hqjus eoncM edenda./*

Audita acti recitation·, synodus edidit decretum, cujus autographum simul cum promoter» requisitione artis concilii insertum est.

Duorntum.

Promoturis requisitioni concedens synodus statuit, decrevit, ut actum, die 26 praesentis mensis concilii secretario, eoque mediante, concilio ipsi denunciatum nomine rmi d. episcopi Benecensis, caeteris adjungatur actis litisque instrumehtis, suo tempore jus de illo dictura, ut attinebit; praesensque decretum ipsi nno d. episcopo Benecensi notificetur per secretarium, dictum ipsi decretum recitantem, praesentibus binis concilii notariis.

Datum in concilio, decima in congregatione B **generali, habita «lie 28 augusti post meridiem anno 1727. Subscripsit t *Petrus,* archiepiscopus p. Ebredunensis.**

R. d. de Pu£et recitando protulit professionis fidei formulam, sibi a rmo d. episcopo Diniensi missam concilio exhibendam: qua palam declarat ac profitetur, quid sentiat specialiter de iis, quae in praesenti acrius in ecclesia agitantur, quaestionibus.

Ea audita, rmus d. archiepiscopus dixit: ex iis. quae audierat synodus, sensu vere catholico plenis, non levem accepisse confirmationem jam'ante animis omnium insitam opinionem de eximia religione rmi d. episcopi Diniensis; siinul et auctum praesulis illius desiderium doloremque de valetudine, per quam ejus praesentia careat synodus et sapientibus consiliis. Rogatusque est rmus d. episcopus Glandavensis, ut per litteras certum faceret reve- e **rendissimum d. Diniensem episcopum, quam laudata ab omnibus sumniaquc cum veneratione habita fuerit tam sanae tamque orthodoxae fidei declaratio ac professio.**

DUODECIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Anno 1727 die 28 augusti ante meridiem, habita est, in palatii archiepiscopalis sacello, a rmo archiepiscopo duodecima congregatio privata: cui interfuqre rmi d. d. episcopi Glandavensis et Grassensis ac r. d, de Puget. Abfuit rmus d. episcopus Benecensi·, abfuit item morbi causa rmus d. episcopus Vinciensis.

Actum est variis de rebus ad morum reformationem pertinentibus.

HotUloatlo daoratf di· M augusti dati.

Anno 1727, die 29 augusti post meridiem, per I·me. concilii secretarium, praesentibus binis concilii notariis, ex recitatione notifieatum fuit rmo d. episcopo Benecensi concilii decretum die 28 praesentis mensis datum. Qui dictus rmus d. episcopus Senecensis subscribere interpellatus recusavit. Quae attestant subscripsi *de Michel,* secretarius concilii. *Vial,* concilii notarius. Lsydon, concilii notarius subscripsere.

UNDECIMA CONGREGATIO GENERALIS.

Anno 1727 die 29 augusti hora tertia pomeridiana, solito in looo, habita est a rmo d. archiepiscopo undecima congregatio generalis, cui interfuere rmi d. d. episcopi Vinciensis, Glandavensis et Grassansis, r. d. d· Puget, r. d. abbas Boscodonensis, deputati, theologi et canonist·· ooneiHi, 'solo absente ut prius rmo d. episcopo Seneeensi.

A **Recitata sunt decreta in II. sessione pubfieaada. 1. *D* rpiscepts,* 2. *De* ossswu, 3. *De* CvteWwtMtK| UHMW.**

Deinde rmus d. archiepiscopus dixit: Quoniam quidem de disciplina tractandae materiae omnes ita essent instructae atque ordinatae, ur intra hebdomadam sequentem decreta possent omnia confici promulganda in IIi sessione sub finem hebdomadae, ex tunc videri, sessionem illam indici posse ad diem septimam septembris, quae erit dies dominica; qua habita sessione, libera foret deputatis ac theologis omnibus a concilio abeundi facultas atque assistendi pariter, si lubitum foret; quos etiam, ut prius, ipse rmus d. archiepiscopus domi suae laetus recipere mensaque communicare promptus esset ac paratus.

Recitatumque fuit decretum tertiam sessionem his verbis indicens ad diem septimam septembris, B **quae erit dies dominica:**

Illustrissime et reverendissime domine, reverendissimi patres. 1'Iacetne vobis tertium sessionem fore ćie septima mensis septembris, quae erit dies dominica; ita tamen, ut ad aliam diem transferri vel prorogari possit, si pro rebus concilii bene gerendis conducere videbitur?

SBCUMDA uaaio.

Anno Domini millesimo septingentesimo vigesimo septimo, as. d n. Benedicti papae XIII. pontificatus quarto, christianissimi regis Ludovici XV. regni duodecimo, die 31 mensis augusti, quae erat dies dominica, habita est secunda sessio in ecclesia metropolitana. */Caerimoniarum descriptionem omisimus, quam videre licet in editione Gratianopolitana anni 172K, p. H7-H.)*

Secretarius concilii, binis comitatus caerimo-
niarum magistris, de munibus riiii d. arehiepiscopi e **accepit* decreta concilii promulganda: videlicet de episcopis, de canonicis, de celebratione missae; decretum unum, quo concilii provincialis Ebredunynsis anno 1584 habiti innovantur decreta: *De celebratione festorum, de foroneis vicariis, de visitationis exercendae offieio, de Metropolitanis, cathedralibus et collegiatis ecclesiis et in his ministrantibus, de tempore, quo quisque debet esse in choro, de modo, quo divinum officium sit celebrandum, de missa solemni celebranda, de ecclesiis m oensre, de processionibus, de ecclesiarum mansiodSriis, de conservatione et administratione bonorum ecclesiae, de capellanis, de regularibus et de exequiis episcoporum.* denique decretum, quo tertia sessio ad diem 7 septembris indicitur [ut supra p. 734 B|.**

Decreta illa a secretario e suggestu recitata cum approbassent patres, ritibus observatis iisdem, qui in 1 sessione, rmus d. archiepiscopus benedictione solemni toti coetui ai*- populo benedixit, ac secretarius o pulpito centum dierum indulgentias, a synodo adstantibus concessas, promulgavit. Huncque habuit finem secunda sessio. I*rocessionaliter recessere sd palatium archiépiscopale rihi d. d. archiepiscopus et episcopi, mitra et pluvialibus induti, ac tota synodus eodem, quo ad ecclesiam accesserant, ordine.

XIII. CONGREGATIO PRIVATA

Anno 1727 prima die septembris ante meridiem, habita est a rmo d. archiepiscopo, in palatii dW-hi-episeopalis sacello, decima tertis congregatio privata: cui interfuere rud d. episcopi Vinciensis, Glandavensis et Grassensis ac r. d. de Puget. ^Abfuit rmus d. episcopus Benecensi·.

. Actum est de parochorum officiis atque deliberatum de invitande rmo d. Sistaricensi episcopo.

qui pridie in urbem advenerat, nt concilii'congregationibus omnibua, cive privatis aère generalibus, vellet intéressé. secundum ordinem inaugurationis suae conaeaauruai

› XIV. CONGREGATIO PRIVATA.

Anno 1727 die *ź* septembris ante meridiem, solito in loco, habita eat a riho d. archiepiscopo decima quarta congregatio· privata: cui interfuere rmi d. d. epiaeopi Vincientia, Sistaricensis, Glandavensis et Grasscnsis qc r. d. de Puget, procurator rmi ! d. epiaeopi Dinienaia. absente more «uo rmo d. episcopo Senecensi.

Rniua d. episcopus Sistaricensis gratina egit riîio d. qrcbiepiscopo et rinia d. d. epiaeopi». inter eoa in concilium admissu». Tum continuata eat de parochorum 'officii* Inchoata tractatio,

XV CONGREGATIO PRIVATA.

Anno 1727 die 3 Reptembri* *ntv meridiem. h«bita est a nho d. archiepiscopo. in palatii archiepiscopalis sacello, congregatio decima quinta privata. cui interfuere iidem.rmi d. d. episcopi, qui in praecedenti congregatione adfuerant, et r. d› de Puget, absente de more riho d. episcopo Senecenai. ! 4

Actum est de sacramentis in universum atque etiam de specialibus baptiami. confirmationis et p^nitenfiae sacramentis: suntque allata de his n^editata et formata decreta.

XII CONQREGATIO GENERALIS.

Anno 1727 die 3 'septembris hora 3 poineridiana. habita est ⅄ nho d. archiepiscopo. in pahitii archiépiscopal!* sacello, duodecima congregatio generalis: cui interfuere nhi d. d. episcopi Vinciensis, Histaricensis, Glandavensis et Grassensis, r. d. de Puget, ' r. d. abbas Boscodonensis, deputati theologique et canonistue concilii. Abfuit, ut semper, rdiua d. episcopus Senecensi».

Recitata fuere et- perpensa decreta, ili privata hodierna Congregatione proposita: de sacramentis in universum et de specialibus baptismi, confirmationis et paenitentiae sacramentis; atque ita, ut erant proposita, promulganda, visa sunt ia tertia sessione.

XVI. CONGREGATIO PRIVATA.

Anno 1727 die 4 septembris ante meridiem, aolito in sacello, habita est a riho d. archiepiscopo deeima sexta congregatio privata: cui interfuere rmi d. d. episcopi Vinciensis, Sistaricensis. Glandqvensis et Grassenaia ac r. d de Puget, absente more solito nho d. episcopi Senecensi.'

Postquam tractatum fuit dar sacramentis eucharistiae. extremaeunctioni»,· ordinis et matrimonii, proposita' fuere de hisce sacramentis edenda decreta.

XVII. CONGREGATIO PRIVATA.

Anno 1727 die 5 septembris ante meridieril, solito . in loco, habita est a rmo d. archiepiscopo XVII. congregatio privata: cui Interfuere iidem, qùi in praecedenti congregatione, nhi d. d. episcopi et r. d. de Puget, absente de more rmo d. episcopo Senecenai.

De indulgentiis actum est, de aseris reliquiis, de sepulturis; atque allata fuere statuenda de iis decreta: simul et de parochorum officiis, de quibus abunde fuerat disputatum in privatis praecedentibus congregationibus.

R. d. episcopus Grassenaia postulationem et querimoniam detulit ad concilium de urbe. Antipoli, quae, «prêta sui Gmsseusis epiaeopi dioeee-.sani jurisdictione. id cibi arrogat, ut a vicario apottolioo jura immediate sumere valeet Quae causa ia praeeeati agitur apud judices recuperatorias, a rege'ipso designatos.

Rihus d. archiepiscopus rogatus est a concilio, ut in epistola sua, ad Mgem christianissimum occasione concilii perscribenda, hanc episcopi causam commendat, postquam ıı dicto rmo d. episcopo Grassensi commentarium hac de re plenum ac sufficiens acceperit.

XIII. CONGREGATU» GENERALIS

Anno 1727 die 5 septembris hora 3 pomeridiaua, in palatii archiepÎMcnpalis sacello, habita est a riho d. archiepiscopo XIII, congregatio generalis: cui interfuere rmi d. d. episcopi Vinciensis. ^istaricensia, Glandavensis et Grassenaia; r. d. de Puget; r. d. b abbas Roacodononsis: deputati, theologi et canonistae. .Abfuit de more rthus d. episcopus Senccensi*.

Recitata sunt in eonaeasu decreta omnia prius in privatis congregationibus proposita de eucharistia. extrema*unctione, ordine et matrimonio: de pgrochnrum officiis: de indulgentiis: de saèris reliquiis. et de sepulturis. Quae omnia approbata fuere et in sequenti sessione visa sunt esse promulganda.

^CVIII. CONGREGATIO PRIVATA.

Ann<> 1727 die ᐅ «eptembria «nte meridiem, nolito in loco, habita eet a nîio d. archiepiscopo decima octava congregatio privata: cni interfuere rmi d. d. episcopi Vinciensi». 8i»taricen»i». Glandavenai» et Gra»»en»i» ac r. d. de Puget, absente do more rmo ‹l. episcopo Senecensi.

Sequens datum est decretum de translatione tertiae sessioni» ad diem 8 septembris. Quae sessio indicta fuerat ad diem septimam :

Decrevit sancta synodus, quod tertia sessio, quae indicta fuit ad diem septimam praesenti» mensi» septembris, transferatur seu prorogetur in diem octavani ejusdem mensis, et quod tabella affigatur ad valva, ecclesiae metropolitanae et palatii archiépiscopal·». .Γ*

1 Deinde constitutum fuy, ut in ipsa III sessione sqpro eucharistiae sacratncnto reficerentur simul . omnes, ex quibus constabit concilium.

Sequenti die 7 septembris anni 1727, quae erat dies dominica, mane hora sesqui-septima affixa est ad valvas ecclesiae metropolitanae et palatii archiepiscopalis tabella admonens de translatione III sessionis (ut supra p. 730 B, tie transi. II sessionis).

Rmi -d. d. arehiepiscopus et episcopi interfuere I) missae solemni a capitulo cum cantu celebratae. Vespere vero snlomnibus. item adfuere primi» vesperis festi nativitatis · b. M. virginis, sub quas gratiae) Deo actae sunt publicae de felici reginae partu, solemni cantato hymno *Te Dnin» Irntdantta.* Demum consueto ritu, sumpto in manus sanctissimo sacramento, toti cnetui benedixit sacerdos.

X1X. CONGREGATIO PRIVATA.

' Anno 1727 die 7 septembris hora 5 sub, vesperam, «olito in loco, habita est a rnio d. archiepiscopo decima riona congregatio privata: cui interfuere rmi d. d. episcopi Vapincensis, Massiliensia. Bellicenaia, Vinciensis, Forqjuliensis. Biataricensis, Glandavenais. Vivarienais, ApteUsia, Gratianopolitanua et Grassenaia, ac r. d. de Puget.' procurator rmi d. episcopi Diniensia, absente ultro de more nho d. episcopo Senecensi.

Statutum fait ia hac congregatione, ut dicti it rii d. d. epiacopi, quotquot ia eoneiho aderant, pariter iataroeoent ᵗ sessioni pn^licM die sequenti habendae atque reheeesotnr Ipsi ot tota synodus eanetiasiao eucharistiae sseiamsnio, administrante scilicet riho d. archiepiscopo célébrante. Insuper statutum fait, ut, qui inter eos rooens ad synodum advenerant invitati, eande· pronuntiarent fidei profeeoionis fonaula·, quae ia I aaaaioae a eomprovincialibas episcopis faarat recitata.

Deinde admissi faece in concilio et ia nouera· theologorum et ehnoaistara· adscript·, qui sequuntur, a r&is d. d. episcopis praesestati:

R. d. Stephanua Guérin, theologiae doctor, decanas capituli Massiliensia ecclesiae b. v. Mariae dictae das Aramdss, rihi d. episcopi Massiliensia vicarius generalis et ab eodem rmo d. episcopo praesentatur

R. d. Nicolaus Reynaud. in Parisiensi facultate theologiae doctor, rihi d. archiepisoopi Aquensis vicarius generalia, a riho d. episcopo Forojuliensi praesentariis.

R. d. Josephus Franciscus Salvador, juris canonici doctor. Aveilfonensis clericorum seminarii superior, a nho d. episcopo Vivariensi praesentatus.

R. d. Ludovicus Franciscus Gabriel d'Orléans de l-a Mothe, theologiae doctor, rihi d. arehiepisoopi Arelatenara viearina generalia, a nho d. episcopo Aptensi praetentatus.

TBBTIA U8UO.

Anno 1727-se. d. n. Benedicti papae XIII. pontificatus quarto, christianissimi regis Ludovici XV. regni duodecimo, die octava Septembria, quae erat dies Lunae, habita eat in ecclesia metropolitans tertia seaaio. / Carrimosiaruui *deoeriptionem omimmtu*, yuam sidere *licet in editione Ordtianopoliana anni 171*, p. M-UU.]*

Secretarius, binis comitatus caerimoniarum magistris. de manu rihi d. archiepiacopi recepit decreta e suggestu promulganda fecitque initium a decreto professionis fidei, cujus formulam recitavit eandem, quae usurpata fuerat in I sessione. Tum rmi d d. episcopi Vapincensis, Maaqilieneie, Bellicensis. Forojuliensis, Histaricensi*, A^gustodunentis, Vivariensis. Aptensis, Valentinus e/ Gratianopolitanua praedictam in inanibus rmi d. archiepiacopi pronuntiavere formulant. Secundum illos idem praestitere r. r. d. d. Reynaud, Guérin, Salvador et de La Mothe, theologi et canonistae* concilii recens admiaai. Deinde secrjtarius promulgavit decreta *de carotin et de adminietratione eacramenionnn,* quae decreta a patribus provinciae approbata fuere, ritu in praecedentibus seteionibus observato. Denique publicatum fait decrtfum indictionis quartae seeaionia ad diem 14 pratentis mensis [ut supra P· «4 B).

Quod decretum ab omnibus concilii patribus fait approbatum. Tum more solito nhus d. archiepiscopus solemni benedictione adstantibus benedixit. Secretarius e suggestu indulgentias promulgavit, atque rihi d. d. archieplscopus et episcopi, pluviali et mitra induti, ac universa synodus ad palatium archiépiscopale processere eodem, quo ad ecclesiam accesserant, ordine.

XIV. CONGREGATIO GENERALIS

Anno 1727 die 8 septembrie hora 3 pomeridiana, 'in palatii archiepiscopalia sacello, habita est a nho d. archiepiscopo decima quarta congregatio generalis; cui interfuere illustrissimi et reverendissimi rihus d. Franciscus Berger de Mallisaoles, Vapincensis episcopus et comes.' a. imperii prinevps; rihus d. Henricus Francisées Xaveriua de Bebunce do Castehnoron, Massiliensis episoopus; ribas d. Joaaaes de Dousset, BelUecnsis episcopus et dominos, s. imperii princeps; rihus d. Flodoardas Moret do Boarehenu, Vinciensis episcopus et deminus; rihus d. Petras Josephus de Castellane, Forojuliensis episoopus et dominus; ruina d. Petras Franciscus Imfltau, Bistaricensb episoopus et priaoops Leuraii: rihus d. Laurentius Dominicus des Bertqas de Crillon, Ghndavensis episcopus; rmus d. Antonias Fraueiscns de Blitorswich de Moncléy, Asgustodunensis sou Aeduonsis episoopus, cornes Sauliea, provinciae Burgundiæ comitiorum praeses natus, provincias Lugdunensis sulfragaaeoram primus et archiepiecopatus Lugdunensis, aede vacante, administrator in temporalibus et spiritualibus; rihus d. Francisco· Reynaud de Villeneuve. Vivariensia episcopus, princeps Duserae; rains d. Joannes Baptiste de Vaccon, Aptensis episcopus et princeps; rihus d. Alexander Milon. Valentinus episcopus et comes, princeps Soyonsii; nhus d. Joannes de Cauiet, Gratianopolitanus episcopus et princeps; rihus d. Carolus Octavianus d Antelmy. Grasaensis episcopus; r. d. de Puget, rihi d. Diniensis episcopi procurator; r. d. de gaviae, abbas Boecodonensb; deputati, theologi et canonietae concilii: absente ultro nho d. episcopo Senecensi.

Rthns d. archiepiscopus latinsm · habuit orationem. .

Cum peroraaset, rihus d. arehiepiscopiu ipsemet causae statum retulit, delatae a promoters instructionis pastoralis rihi d. episcopi SenecOnsb: totamque litis seriem ad hanc usque diem exposait. Deinde dixit, idcirco se invitatorias non direxisse litteras ad rmo· d. d. episcopos Arpnsicanum ot Tricastinensem, quod eoo a dioecesi sua abeese didicisset: quod ven> spectat adrnios d. d. Diensem. Tolonensem et Cabilonensem episcopos, infirmam valetudinem causatos eos fuisse per litteras.

Declaravit praeterea rmus d. atchiepiscopua, ab initio statutum fuisse a synodo, ut gallice quisque loqueretur in concilio; cum ĸJ postulare viderentur materiae tractandae, cumque aliunde actum ipsa·, a rmo d. episcopo Senecensi die undecima augusti denuntiatum, galliee conscriptum esset.

t fttras, arch. p. Ebredunensia t JVwnefseiM, ep. et comes Vapincensis. t *Henriette,* ep. Massiliensis. t *Joa.,* ep. Bellicensis. f *Fled.,* ep. Vinciensis. t *blnu Jcnplui de Caetellaner* episcopus Forojuliensis. t *Pttrteo Fmncioette.* ep. Histaricensis. f *Dontiniene,* ep. Glaudaveneis. f *Antonine Frenaeau,* episcopus Aeduensh. t *Francieetu Sepinaldeu,* ep. Vivariensis. f *Joannee BefMe,* ep. Aptensis, t *Alexander,* ep. et c. Valentinensis t *JoaMteo,* episcopus et p. Gratianopolitanas. t *Carolne Oetaeianne,* ep. Gramenvis. *Frooeieent de 'Paget,* sacerdos, vicarius generalia et procurator rihi episcopi Diniensiù

XV. CONGREGATIO GENERALIS

Anno 1727, die nona Septembri· ante meridiem hora nona, in palatii archiepiacopaKs sacello, habita eat a riho d. archiepiscopo decima quinta congregatio generalia; cui' ipterfaere rmi d. d. episcopi Vapincensis, Massiliensis. Bellicensis. Vinciensis, Forojuliensis, Sistarieensu, Qlandavensis, Augustodqnensis seu Aedueneis. Vivariensis. Aptensis. Valentinus, Gratianopolitanus et Orassensis, r. d. de Fuget, r. d. abbaa Boscodonenais, deputati, theologi et canonistae; absente more suo riho d. episcopo Senecensi.

Promoter dixit:

Revereadiasàai domini. In omaibaa, qnae ab inehoatioao eoaeWi honte··· ponet· murt, exporti num, quid ponit vsritas, qnaatasqae vires hoboat, tarn ad detageodas haerosi· arte· varia* on tertno·ns ptanaaqne periculi nt iaeidiarnm, tarn ad dopellendas discutiendasqus addant·· sponte mendacio nebulas rebuaque injectam orroris caHgiMns.

Rmua d. episcopus Snaoenaai·, at concilii hujuaoe provincialia auctoritatem snbterfegerot soqus ipsnm, episcopum scilicet, fidemque suam m doctrinam judicio ejus subtraherot, mira arte ab. initio ad concilii universalis tribunal confagero »· an provocare palam declaravit, ante pnblino die 11 augusti praesenti· anni denunfiato reverendissimo domino arcbiepiscopo Ebredunensi. Hinc consequenter oaane, quod non eat plenum et oecumenicum concilium, ineompeteotem esse sui judicem annuntiat rmns d. episcopes Senecemds, quasi vero ille, canones disciplinamque ecclesiae mire doctu·, ignorare possit conciiii provincialis jura perpetaumque in ecclesia judiciorum usum, quo scilicet norunt omnes, primum, quem sciamus, episcopum canonice judicatum, Paulum Samosatennm, in provinciae suae concilio et judicatum et depositum fuisse (erat tamen ille patriarcha Antiochenus et prinripum auctoritate praefultus); oonoequeutibus vero temporibus, Euphratum ia Colonie·*·, Palladium et Secundianum, Arisnos episcopo·, in Aquilejensi, conciliis provincialibus rite et damnato· et depositos fuisse, quamvis posteriores isgi duo, non •eous ae rmus d. episcopus Seneeensia, in ipso concilie, cui intererant, plenis buccis concilium generale inclamarent synodique provincialis judicium rejicerent atque detrectarent; famosum illum Julianum Eclsnensem, cujus doctrina necdum ullius concilii universalis judicio perculsa fuerat, sed tantummodo summi pontificis, cui annuerat sacra per orbetn diffusa episcoporum cohors, nihilominus ob contumaciam depositum rite fuisse in concilio item provinciali, quamquam cum octodecim episcopis, asseclis suis, esset illi causa communis, et ipse quoque palam praetexeret interpositam a se damnationis pontificiae ad concilium universale provocationem. Doctrinae illius damndtio prior posteriorque depositio haud minus propter·* in consequenti Epbesina synodo universali ratae et comprqbatae sunt, parique in illa loco ac numero habitae sunt cauaa Juliani et mox ab ipsa damnati causa Nestorii.

Frustra congererem innumera generis ejusdem· exempla, passim in ecclesiae reperta commentariis. Minime vero haee ignorat *rihtu* d. episcopus Senecensis; vel si ignorare videtur, affectata est tota haec ignorantia. Numquid enim oblivisci eorum potest, quae ipsemet nuper protulit in e·, quam ad vestrum detuli judicium, instructione pastorali; ubi diserti* verbi·, de epiaeopo consorte auo loquens, ista conqueritur: SWtan dstarissst, inquit, base «ptscop· mnm *riit* nd proeMcsaism synodum /ussm deducta, ed guaai *setam ftrtintl prima* frrrt* de' *tpiteopi doetrina* judicium ... Net» serante /orma consmca mdictague sc prosssripiis repatbs eaaea, prisotar l'Ue *imitait, etfut fnutmMittir tjtu ee* propriae jvidss, ·" M *Mtiitti, φ>a· tota ut d* doctrina, tl* ia gun id *ûfùriiur, utnut dtrvgettrH* necne ronstitationUu· duorw» summorum pent^eum;

Vndenam igitur nunc auctoritate sua decidit concilium provinciale judexque factus eet spiseopi illegitimus et non competes*T Atqui aedem prorsus agebatur tunc causa atque nunc. Idem fiscina·, par in utroque dignitas, idemque appellationis oonifagtam. Id, quod ost, parepieitis; taas temporia, sano asiNen* alapae, ntim tantam fetam prospicta batar, ime sm fetam putabatur unquam synodas provincialta Kune at praomsm adasae semitar, et pmnssuti poricnlo errori dam··tie·em, enutumaoian poenam miamri. Hiac ntaurnm sermo diversu». Pro tempore nempe diver·· loqnnatar leti. Atqns indo sati· quisque habet iadieii, quid tatarum esaot, ai illa ipso, ad quam provocant, adamet prae···· synodus aaivsrsalis; fero seiHeot, ut, qui priaoorum dooimi sexti soeeuli imitantur foeta haereticorum, ab emundem vestigiis non discederent. neque, parite* ut illi, oeeumenieo concilio obedieatinm praestarent.

Sciti·,. reverendissimi domini, in rebus, quae ad fidem spectant, variant eet ia ecclesia judiciorum genua: oecumenici concilii decretam; summi pontifici· constitutio, subscribente episcoporum ordine; concilii etiam provincialis decisio, universali* deinde eccleoiae consensu comprobata.

Horum nota sunt omnibus temporibus exempla. Arii quippe, Nestorii et Eutychetis errore* in concilii* oecumenici· damnati sunt. Pelagiahorum alioramque permultorum haeroses, sive ante sive post tempora Nicaeni concilii a summis pontificibus peremptorie pariter confossae atque damnatae sunt, suffragantibus omnibus episcopis. Domum Bemipelagianorum haeresis Paulique ipsius Samosateni errores non aliud peremptorium subiere judicium quatn concilii provincialis, ab universali postmodum ecclesia comprobatum.

Non igitur necesse quisquam dixerit, universale concilium cogi, quoties novus inciderit error damnandus. neque ob paucos rebelle· legitimoque ecclesiae per orbem diffusae judicio non stantes totum ipsum commoveri debere orbem Christianum, ut in unum' adunentur locum primi pastores, qui jam conspiranti consensu erant anipio conjuncti atque adunati. Et quis hoc sibi persuadeat, privati cqjuslibet hominis vano provocationis ausu ad futuram universale concilium, cui congregando ut plurimum obstant variae print ipum rationes, prohiberi interim atque impediri patremfamilias, ne ex agro ecclesiae ea, quae non cessat inimicus homo superseminare errorum sisania. valeat eradicare?

Minime, reverendissimi domini, credibilis est tantus in supremo pastore Christo ovilis sibi tam cari neglectus. Quin potius quovis tempore, quovia loco cireumstanies dedit illi hujusmodi rapaces arcere lupos, praesentis nempe judicis remedio. Hoc laeti sumus experti in ea. quae agitur causa. Looataa est scilicet summus poqtifex; loquentem ducem conjunctis sententiis secutu* est episcoporum ordo: nasse finita est. Nefas igitur sit ecclesiae loqneati contradicere, abeoaum et contra leges, ab ecclesiae universalis judicio authentico et irrevocabili ad ecclesiam ipeaay^in concilium universale congregatam provocaro.

Ex his, quae hactena· dixim*·, manifestum est, rihi d. d„ interpositam a riho d. epiaeopo Seneeeasi appollationem, si in se spectetur, et canonibus esse contrariam, et sacrae hierarehia· adversantem, et •celesiae ipsi injariosam. 8i vero expostulation·· nostrae singula perpendantur capita, omni prorsus praetextus velamine denudata apparebit hujusmodi appellatio. Nimirum tria conquesti sumus: prteurm, fidei formulae a a pontifice traditae ae dedam regni legibus usuque receptae andaoera dotreetationem; *eUtnet,* constitutioni apostolicae ab ecclesia aooptatae aportam inebedientinm; tetefam, libri anathemate ob oecteai· universa damnati affactatam approbationem at<]·· laudationem. Qnid horum

•ou eernitiu ia eoaeiHo provincial) aaaa jure dia- A eoptaadum atqae judieaadum?

Etoaim, etiamsi aaaa* ill•' rihi d. episoopi 8aaaesuais appellatio legithna, aequo atqae evideater inita aat ae eeHamatiea. aa iaterim, daai eogatar supremum ilhad concilii nniveraali• tribunal, no•debeat ab inferior• tribunali resecari abusa•, madame ootroeri, fboiaora puniri? Numquid noa dabat erroribaa obaiati, lexqae, potentat!• utriasque eoaspiraate mtc^pritate poait•, incolumis atque illibata sorvariT An impmra licebit haereai verum inficere oeelcsia• dogma? Traaquillisque licebit aaaa epiaeopi•, dam in domo Dai, ipai• conspicientibus, flamma ardet discordiae, furor baeraai• sc schismatis insanit? Idque licebit, donee per tempore liceat, forte nusquam, concilium universale coa-,gari?

Hi•, rihi d. d., legitimi• atque consentaneis nixa . eat rationibus delatio mea atqae expoatulatio. Cea-' B •ai nempe pro munere mihi eredito occurrendum diaaenaiom, regno pariter atqae ecclesiae imminenti. *Solet* «aim, quemadmodum Conatanti imperatori acribebat olim Martinua pontifex, uno cam oriAodem *fido tiohu Jlortn roipMieet.*

Non hic referam, quae jam ante superioribus dixi sermonibus adversus recusationes, tam generale• quam speciale• a rmo d. episcopo Senecensi adductas. Nihil iterum de falsi• rei geatae expositionibus secusque ab ipeo aarratia in' aetia duobus posterioribus, quae concilii officiant• denuntiari curavit. Hoc tinum in praeaenti consideretis, obsecro, quascunque ille sire ante) sive post inchohtum concilium interposuit appellatione•, ut dicitur, tamquam ab abusu aeu usurpatae alienae jurisdictionis nomine, frivolas, inordinate et contra leges fuisse interpoaitas minimeque adeo esse admittendas; cum vel in ipsis tribunalibus saecularibus pro indubitato habeatur, causas doctrinales sortis ease ecclesiasticae cum exceptione, idque ipsum asserat articulus tjrigesimus edicti regii anno 1695 dati. f

Ex quibus jam expresse requiro ac postulo, ut, praetermissi• argumentis omnibus • rmo d. episcopo Senecensi adductis ipaaque ejus appellatione ab abusu, ultra tendatur ad judicium delationis et expostulationis meae, ex prius datis a concilio decretis praeparatoriis. Atque in hunc finem, notificetur rmo d. episcopo Senecensi, advenisse ad concilium invitatos, me requirente, rihos d. d. episcopos Vapincensem, MaaaUieaaem, Bellicensem, Forojuliensem, Sistaricensem, -Auguatodunensem, Vivariensem, Aptensem, Valeatinum et Gratianopolitanum; eoaque eaeteria prius in concilium congregatis epiaeopi• seae adjunxisse, judicandi causa de ejus instructione pastorali atque ,etiam p de propria ejus persona.

Deliberatum Ebreduni, dio nona aeptembria anni 1737. Subscripsit Gasper *fEStgaoo,* promoter.

Cum diaoeaaiaaei promotor, concilium iafrs de•criptum protulit decretum, oqjua archetypum exemplar tuta cum promqtoria requietione extat inter acta concilii authentic*.

Decretum.

Concilium, ex promotoria requisitione jus dicens, statuit ac decrevit, notifieaudum esae nho d. episcopo SeneoeUsi, advenisse ia hanc urbem rihoa d. d. episcopos Vapinoenacm,. Massiliensem, BsUioensem, Forojuliensem, Siatarieensem, Augnatodaneesem, Vivariensem, Aptenaem, Valeotinum et Gratiaaopolitaanm, specialiter • synodo invitate•, aiqaa aeao adjnnviaae, ut viia canonicis procedatur ad judicium de iastractione pnatoraB «Reti rfti A epiaeopi 8mmommî«i * pnMBOtet* Mfttaft die 18 aagesti praenati• aaoi; jasqee iHeandum ex requiaitiooiboa ab ipeo factis, tum dicta die 18 augusti adversus praedictam mstructieuom,pastoralem, tam inanper die 30 ejusdem mensis adversae personam ipsam rdd A episcopi Neuaeeaeia, tanquam diet••inati actionis sectoris Conciliem vero, at iisdem, quibas hactenna, viis mansuetudinis et caritati• insistat, riboa d. d. epiaaopos Glaadaveaaem et Aptenaem rogavit, ut, antequam dictu riho d. episcopo Seneeenai notificetar per concilii aecretarium praeena concilii decretum, ipai eum conveniant, desuo hortaturi, ut exitum velit praevertere judicii mox a synodo pronuntiandi de ejus instructione pastorali atque etiam, casu incidente, de propria ejna persona.

Datum in concilio, iu congregatione generali decima quinta, habita die nona septembri• ante meridiem anno 1787. Subscripsit Prirus, arch, p. Ebredunensia.

Supradictum decretum confestim nhu d. episcopo Senecensi aotifiealum fuit. Cujus notifiestionis actum hebetur-hie exscriptum.

XoCUOfttttO ^MNtl-

Anno 1797 die nona aeptembria ante meridiem. Postquam ribi d. d. epiaoopi Glandavensi• et Aptensi• munus sibi a concilio demandatum obiiaeent -et vanam in hortando riho d. epiaeopo Seneeenai posuissent operam : praesentibus iisdem rihi• d. d. episcopis, per me, concilii secretarium, binis comitaturi concilii notariis, qui mecum infra subscripsere, notificatnm fbit rdio d. episcopo Senecensi ex recitatione a me facta auprapositum concilii decretum. Qui r&ua d. episcopus Senecensi• declaravit, perstare se in contestatis priu• a se facti* denuntiationibus. Quae supra dicta omnia in actum rqlata euravj, cui subscripsere rihi d. d. dicti episcopi Glandavensi* et Aptensis, miniipe vero rihus d. episcopus Seneceusis. qui interpellatus recusavit.

t DominiciM, episcopus Glandavensi•, subscripsit,

t *Jomuut BaptuUt,* episcopus Aptensis, subscripsit.

D» liicktl, concilii secretario•; Fio/, concilii notarius; leydoa, concilii notarius, subacripaere.

Deinde secretario• in consessu lectionem publicam orsus eet actorum concilii perscriptorum, a prima congregatione privâtà et prima generali initium faciens Synodus constituit ac designavit rihoa d. d. episcopos .Glandavensem et Vivariensem relatores litis illatae in instructionem pastoralem et in. personam rihi d. episcopi Senecensi•.

XVI. CONGREGATIO GENERALIS.

Anno; 1737 die nona septembri• hora tertia pomeridiana, in palatii arehiepiseopalis sacello, habita est a r&o d. archiepiscopo decima sexta congregatio generalis: eui interfuere omasa rihi d. d. episcopi, qui in procedenti interfuerant; r. d. de Puget, r. d. abbas Boecodoneasis, deputati, theologi et canonist••, absente de more nho d. epiacopo Senecensi.

Rdins d. archiepisoopus coacilio exhibuit actum •ibi. hae ipsa die denuntiatum ante meridiem nomine rihi A epiaeopi Seaeoeaab ex occasiqae hymni T« Dsam leadewwi, die dominio• praecedenti decantati, at gratiae Deo agerentur de felici reginae partu. Quod actum jussit synodus recitari.

ACTE

de moaaeigaeur l'ivAque de Senes.

Au nom da *Stiptumr.* Arnen. *[(Jf. dommitt-ftrf JhtfM* AyM CMMÎfil M^M^ft:*J*

Recitato acto, rihus A arehiepiscopus dixit et palam declaravit, narrata i|n hoc aeto cum fsotia

minime coagruere, aicque «mîw rem geataaa Maae, A ridelicat: dicta die dominica poet meridiem, cam ipse d. arohiopiaoopu· aimai eaaet ta conclavi wo cum rAb d. d. epiaoopi·, adveaiaae ae ae ooatai •djuaxiaaa riua d. epiaaopum Sanoeenaam, atque poet aemihoram urbaai eam ipao habiti colloquii, ram mox adaaaet temp·· sncria veaperia pmaatitatum, ipeum d. arohiepiaeopum annexiaao atqua a coeta abeuntem divisae, aeclnotam aeae ire ad publican caerimoniam decantandi hymai *Tt Dm laadaauu;* turn vero ei dixiaae rihum d. epiecopam Seneceneem: *St tga,* al uao ireum Àmc tnteraim cncrimomaa, imtanm aw mode aratitua apiaeqp·. Cumque aibi! ei reaponaum Aiiaaet a d. arehiepiacopo, nihilominus eum it» palatii ricinam aulam divertisae. Interim vero, cum aibi d. archiepiacopo ab aliquot ex rmia d. d. epiaoopi·, qui prèeaentea aderant, necdum aeae epiacopalibua veatibua induerant, aignificatum fuiaeet, avere» ae earn animo et quodammodo refugere huic caerimoniae publicae •imul cum rmo d. epiacopo Senecensi intereaae, non potuiaae ae d. archiepiacopum, quin revertenti in praedictam conclave d. epiacopo Spnecenai, rocheto et moaetta induto, occurreret, ingenue dicens: inoeatum quidem ae illi renuntiare, aegre et repugnanter ferre aliquot epiacopo·, quod cum ipaia •imul vellet» ad hanc caerimoniam convenire. Cui, haec ipaa cum retulisset verba, d. epiacopo· Senecenni·: *Ergo jub*> ductim* ane. Reaponaum ei fuisse a ae d. archiepiacopo disertis verbi·: Xow dico laia, diaeatfaa, nega·, ramona··. *Id* imomdico *tibi,* matirum *rrfugimim ac* repugnantem animum *aligaot rwmdiuim&nM d. d. «piaeoporum.* Tum vero rmum d. epiacopum Senecensem e vestigio discesaisse, cum eadem ipae d. arehiepiaeopua saepius illi ingeminaret verba praedicta. Subdidit nhus d. arehiepiaeopua, ae hac ipaa die, cum cerneret- praedicto acto, conqueri ribum d. epiacopum Senecenaem: impediri urbia officia, ne aibi vel perscriberent acta, vel nomine ano denuntiarent, aeeiviaae actuario· urbia omne· atque apparitore· eiaque significasse, non solum non obstare ae, quominus rmo d. epiacopo Seneeenai acta pro libito perscriberent aut ejusdem nomine denuntiarent, verum etiam hanc eme aibi voluntatem, ut abaque ulla apeciali a ae facta potentate eadem perscribant atqua denuntient

Promoter, bac audita declaratione rihi d. arebiepiacopi, requiaivit, ut actum praedictam rihi d. epiaoopi Seneeenai·, «imul et illi adjecta declaratio nui d. arcbiepiaeopi in acta referrentur concilii. Poatulavitque insuper decerni, ut ad requisitionem •uam notifiçaretur riho d. epiacopo Seneeenai praefata declaratio r&i d. arcbiepiaeopi per aeoretarium, binis praeaentibua ooneiHi notarii·. Subaoripaitqu· *Oβφβτ* promoter.

Cum reeeaSiaaet promoter, concilium edidit decretum, quod «equitur.

Decretam

Requiaitioni promoturi· eoneedena aynodua decrevit, actam jAi d. epiaoopi Soaeaenai· abnui cum facta super illo, declaration· a rffio d. arehiapiaoopo in acta' referendum eaae concilii, praedietamqua declarationam r&o d. epiaeopo Seneeenai notiffienndam per secretarium, praaaentibaa binia concilii notarii·. Subacripeit f Patrua, areh. p. Ebrod.

Ipao tempore nbtifientam ftdt decretam riho d. epiaeopo Seneeenai. Cqjua aotifieationia aatam hic exacriptam legitar. Ipea vere autographa, •eiBeet actam rAi d. epiaoopi .Bauaiieeaia cum adjeeta iUi declaration· r&i d. arehiepiaoopi, peomotoria requisitio, eoncDR deeretam ipeique infrn poaita notificatio, ettaat inter eoacilii in•trumcata authentiop.

Anno 1797 die 9 aeptembrb bora quarta poet meridiem per ma, secretarium concilii, praeaedtibubiais concilii notarii·, qui mecum infra aubaeripaere, ex recitatione notificata fuare rdto . d. epiacopo Seneeenai auprapoaita declaratio rfti d. arcbiepiaeopi decretumque concilii. Qui ribua d. epiacopo· Seneeena» subacribere interpellatu· recusavit

Subscripait *dt JCeM,* concilii aecretarina. *Viel,* concilii notarim, Laydon, concilii notarius, ■ubacripaere.

Rihi d. d. epiacop) Vapinoensia, Massiliensis, Bellicenaia, . Forojnliensis, Siataricenaia, Augustodonenaia, Vivariensi·„ Aptenaia, Valentinua et Gratianopolitanua, ae reverendi d. d. Guérin, Reynaud, Salvador et de la Mothe, idem juramentum iisdemque conceptum aequentibm verbi·, quibua juraverant in II congregatione generali ii omne·., ex quibua constabat synodus, et ipai pariter jurarunt:

Juro et promitto, nihil me revelaturum, quod in detrimentum eorum, ex quibua concilium constat,· cadere posait.

Secretorius legit primae aeaaionia' narrationem in acti· perscriptam. Tum rihua d. epiacopua Graa•enaia refbrre coepit de instructione pastorali rnii d. episcopi Seneeenai·. Cumque rem perficere non licuisset deliberatum fuit, ut in proxime friture congregatione generali institutam persequeretur relationem.

XVII. CONGREGATIO GENERALIS.

Anno 1727 die 10 neptembri· ante meridiem, in palatii archiepiacopalia sacello, habita eat a rmo d. archiepiacopo decima aeptima congregatio generalia, cui interfuere rihi d. d. episcopi omne·, qui praecedenti interfuerant; r. d. de Puget; r. d. abba· Boacodonenaia; deputati, theologi et canoniatae eoncilii, absente de more riho d. epiacopo Seneeenai.

Seeretariua perscripta recitavit acta II congregationis privatae et II congregationis generalia. Sub quae rihu· d. epiacopua Graaaenaia inatitatam in superiori congregatione relationem peraecutua eat. Cumque, necdum finem referendi fecisset, statutum fuit, ut pergeret in proxime futura congregatione generali.

XVIII. CONGREGATIO GENERALIS.

Anno 1797 die 10 aeptembris hora tertia post meridiem, consueto in loco, habita eat a riho d; arebiepiaoopo dacima octava congregatio generalia, om interfiiere rihi d. d. epiacopi omne· caeterique, qui priori matutina· interfuerant, abaente more auo riho d. epiacopo Seneeenai.

RAua d. arehiepiaoopu· concilio exhibuit actam sibi hac ipaa die denuntiatam nomine rihi d. episcopi Seneeenai·, quod aynodua juaait recitari.

ACTE
de monieigneur Rdvfque de Sene*.

Au nom du Srifuawr. Amen. fQf. *.dacumanta ad fin»» btytn cemHii tdtada.]*

Recitatam actauit raquiaivit promoter cmeteria concilii aeüa adjungi, ut ei . poatmodum tantam tribuatur, quantam videbitur ratio poetulare.

Egreaao promoter·, statuit ax promoter»· requisitione aynodua, oaateri· concilii acti· adjungendum eaae preadietam actam, jua poatasodwm de iDv dictarq, prout attinebit.

RAua d., epiaeopn Qrnaaeuria coeptam de instructione paatorali relationam peraocutas exegit.

'sjjiL.

Ipaaque deinde instructio pastorali· r*i d. apiacopi 8mrie«nsi·, · promoter· delate, jam ooacdlii «at recitata te ' coaMasu, quem ingredians promoter dixit:

Reverendissimi domini. Cum jam rite notifieatum fhcrit r*o d.-episcopo SoMceasi, adveni··· riho· d. d. episoopo· ae am concilio 'abjunxisse, nt pariter de acriptia at persona ejua judicent; vobisque jam plene cognite ait censa ad vue a me delata, tum ex recitatione delati ipsius operio, tum ex iia, quae quisque vestram attente considerans super illo animadvertit: requiro ac postulo, ut dictus rAua d. episcopus Senecensi· personaliter vocetur ad synodum, ore proprio responsurus articulatim ad ea, quae ab ipso quaerentur: primum super tripartita querimonia, a me data die 18 augusti praesentis anni de instructione pastorali, de qua agitur; deinde super altera querimonia, item a me data die 20 ejusdem mensis auguqti de ipsomet rmo d. episcopo Senecensi, quatenus praedictae instructionis pastoralis auctore; atque super aliis causae ejusdem circumstantiis ac dependentiis seu aoceeaionibus.

Deliberatum Ebreduni, die decima septembris anno 1727. Subscripsit *Chupar* premotor.

Deposita in consessu requisitione, cum exiisset premotor, synodus subsequens tulit decretum, cujus autographum simul cum promoturis requisitione caeteris concilii instrumentis insertum est

Daoratam.

Concilium, ex promotoris requisitione jus dicens, edixit, ut rmus d. episcopus Senecensis personaliter vocetnr ad synodum: statuitque, rogandos esse binos ex rmi· d. d. episcopis, ut velint ipsi per se id obire munus personaliter citandi' rmi d. episcopi Senecensi·. Atque in hunc finem nominavit delegavitque rmo· d. d. episcopos Vinciensem et Sistaricensem. qui praesens edictum riho d. episcopo Senecensi absque mora notifioent, simul interpellantes eum. ut hac ipsa hora in praesenti congregatione concilii se sistat, vel si commodius ei fuerit, in congregatione crastina die habenda hora 10 matutina, proprio sui/ipsius rihi d. episcopi Senecensis ore responsurus ad ea, quae ab ipso quaerentur super querimoniis, die 18 et die 20 augusti praesentis anni a promotore datis; tum d· ejus instructione pastorali, tum de ipsomet, qua dictae pastoralis instructionis auctore: atque super aliis causae ejusdem circumstantiis et accessionibus.

Datum in concilio, 'in congregatione generali decima octava,.habita die 10 septembris post meridiem anno 1727. Subqcripait f A/ras, arch. p. Ebredunensia.

Eo ipso tempore rihi d. d. episcopi Vinciensis et Sutaricensii rihum d. episcopum Senecensem adiere eumque personaliter ad synodum citavere. Cujus citationis actum autographum extat inter instrumenta concilii, quale hic exscriptum legitur.

Prima citatio.

Anno 1727 die 10 septembris, hora sesqui-ssxta poet meridiem. De ooaeiHi decreto, hac ipea die dato ex promotoris requisitionibus, riu d. d. epiaeopi Vinciensis et Sistarioeasis domum se contulere d. Roux, in hae arb· judicis, ubi habst [domicilium] rdtus d. episcopus Saneoamis. Ihiqua, ipshnot loqaaatea riho d. epiaeopo Seneeenai, poet consueta urbanitatis varba personaliter dietam rdtam d. episcopum citavere, ut hae ipse beta ad synodum aa coafisrrat propria ore aitieahtim responsuros ad ad, qaaa ab ipeo qaoreata/ separ triplici capite qnerimoaiaa a promotore datae dto 18 augusti anni 1727, ito···

A que separ altera oonseqpeuti querimonia, hb eodem promotore data die 20 dicti mansit ifagasti de ipaamet dicti rmi d- epiaeopi Sonaceas^ persona, atque super aliis causae ejusdem circumstantiis et accusaionibus: quod ai dieto rAo d. episcopo 8enecensi non libeat protinus accedere, at crastina die, idem subiturus interrogatorium, congregationi se 'sistat habendae hora 10 ante meridiem iu palatii archiépiscopal)· sacello, loco congregationibus habendis ds more destinato. Qui rihus d. episcopus Senecensis respondit, peqtensurum sa, quid sibi facto opus. Interrogatu· a riho d. episcopo Vinciens·, .num vellet huic suo responso nomen subscribere : dixit rmus d. episcopus Senecensi·, nolle se in praeaenti. subscribere, ne juribus officeret suis, sequenti vero die daturum plenius chirographo munitum responsum. Quas prius · se prolata verba ipsomet dictavit, prout hic relata sunt in acto,

p quod postulatu rihrum d. episcoporum^VincieoM· et Sistaricensis per me. concilii secretarium, praesentibus binis concilii notariis, confectum eat. Cui acto subscripsere dicti rihi d. d. episcopi Vinciensis et Sistaricensis una nfecum binisque concilii notariis.

t *Floioar+tu,* ep'. Vinciensis, subscripsit.
t *P»tru»-Fmei*ciu,* episc. Siitaricensis, subscripsit.
D» *liieM,* concilii secretorius, Pιαζ coneilii notarius, Zsydon, coneilii notarius, subscripsere.

' Rmi d. d. episcopi Vinciensis et Sistaricensis, in concilium reversi, suam frustra in hortando ac suadendo riho d. episcopo Senecensi insumptam operam narravere. Ad haec dixit rmus d. archiepiseopus, se quoque, etsi nihil hactenus apud ipsum egisset, habitis licet frequentibus eum ipso privatis colloquits, eum sive domi invisendo, sive in domum propriam admittendo, non destiturum tamen atqus tum officio tum animo indulgentem suo. quos semel I' induerat lenitatis et pacis spiritus, non depositurum cum nihil ardentius exoptaret, quam ut in viam rediens rmus d. episcopus Senecensis paratum concilii judicium averteret. Subdidit rihus d. arohiepiscopus: eaeterum minime dubitare ss. quin idem quoque constanter pertentarent rihi d. d. episcopi omnes, qOos probe sciebat et eum jam adii··· frequentius et vehementioribua efficacioribusqse eum hortatos fiiisse sermonibus.

Rihi d. d. episcopi, his permoti rmi d. archiepiscopi verbis, nihil se non acturos spoponderunt omnique. ope usque enixuros, ut collegam videlicet suum ab errore ad saniorem, si possent, viam tandem aliquando revocarent.

XIX CONGREGATIO GENERALIS.

Anno 1727 die 11 septembris ante meridiem, in p palatii archiépiscopal!· sacello, habita est a rfto d. archiepiscopo decima nona congregatio generali·; cni interfuere iidem omnes rmi d. d. epiaeopi, qui pridie; r. d. de Puget, r. d. abba· Boaeodonenais, deputati, theologi et eanonistae concilii.

Cum rihus d. episcopo· Senecensi· citationi heaternae, per rmo· d. d. episcopo· Vincienssm et Biataricenaem «ibi factae, non paruisaet nsqas ia concilio «e stitisset: deliberatum est. ut hac die secundo citaretur. Atque in hunc finem sequentibus verbis decretum tulit synodus, cujus autographum extat inter instrumenta concilii.

Docretam.

Quandoquidem rihus d. episcopus Beneeenris basterna dis per ribss episcopos Vinciensem et Sistaricenssm ad synodum citatas neti comparait, •dixit synodus, hae ipsa die secnade sto· eitaadnm; atque in hunc finem nominavit delogavitqne rdrae

d. d. episcopos Bellicensem et GratianopoHtaaum, qui dicto riho d. epiacopo Beneceasi praecona ooaealii edictum .notifient abaque mora ulla, inter* pellentes eum, ut hae ipsq horapraeeeati ooneiKi congregationi ae sistat, aut ei oommodiu» ei farit, congregationi hora 3 pomsridianahabendae, proprio •ui ipsius dicti rihi d. episcopi Bbneoenais ore responsuras ad ea, quae ab ipeo quaerentur super querimoniis de instructione eua pastorali et dé propria ipsius persona, quatenus dictae instructionis pastoralis auctoris, datis a promotore die 18 et die 30 mensis augusti* praesentia anni, et super aliis causae ejusdem.circumstantiis et accessionibus.

Return in concilio, in congregatione generali decima,nona; habRa die 11 septembris anno 1797, Subscripsit t *fttriu,* arch. p. Ebredunensis.

Eo ipso tempore rihi d. d. episcopi Bellicensis et Gratianopolitanus rmum d. episcopum Senecensem adiere atque personaliter eum secundo citavere; prout legitur in sequenti acto, cujus autographum caeteris concilii instrumentis est adjunctum.

ntstio altera.

Anno 1727 die 11 septembris. hora undecima ante meridiem. ' Dc concilii decreto hac ipsa die dato, rihi d. d. Bellicensis et Gratianopolitanus episcopi domum se contulere d. Roux, in hac urbe judicis, ubi hsbet [domicilium] rihus d. episcopus Benecensia. Ibique ipsimet Idquentes dicto riho d. epiacopo Beneçensi, poet consueta urbanitatis verba, personaliter secundo citavere dictum rmum d. episcopum Senecensem, ut ipso temporis articulo ad synodum seee conferat, proprio oro drticulatim responsurus ad ea, quae ab ipso quaerentur super triplici capite querimoniae a promotore datae die 18 augusti anno 1797, itemque super altera consequenti querimonia, ab eodem promotore data die 90 dicti mensis augusti de ipsamet dicti rini d. episcopi Benecensis persona, atque super aliis causae circumstantiis et acceesipnibus; quod si non libeat rmo d. episcopo Benecensi eo ipso tempore accedere, ut hac ipsa die. idem 'subiturus interrogatorium, comparcat in congregatione habenda hora de ridie tertia in palatii archiepiscopalis sacello, loco congregationibus habendis de more destinato. Qui rmus d. episcopus Seneoensis dixit, se responsurum. Rogatus autem a praedictis rihis d. d. episcopis Bellicensi et Gratianopolitano, ut huic vellet responso suo nomen subscribere, rursum dixit se responsurum. Atque praesenti acto, per me, concilii secretarium, postulatu rihnim d. d. episcoporum Bellicensis et Gràtianopolitani confeeto, subscribere interpellatus recusavit dietus rihus d- episcopus Seneoensis. Cui acto subscripsere nucum et binis supradieth concilii notariis dicti rihi d. d. Bellicensis et Gratianopolitanus episcopi.

t Jmwmm, episcopus Bellicensis, subscripsit.

t *Joantu*,* episcopus p. Gratianopolitanus, subscripsit.

DfMielul, concilii secretaries, Fiat, concilii notarius, Lsydtw, concilii notarius, subscripsere.

RAi d. d. episcopi Bellicensis et GratianopoBtanua. in concilium reversi, retulere, se frustra conatos suadere rAum d. episcopum Beneccnseoi, surdis auribus cecinisse.

XX CONGREGATIO GENERALIS.

Anno 1727 die 11 septembris poet meridie*, in palatii archiepiscopalis sacello, habite set a riho d. archiopiaoopo XX congregatio genereEs; cui interfare tide*, 'qui matutinae interfaraat, omuOs rihi d. d. episcopi, r. d. do Puget, r. d. de Bevins; deputati, theologi et oanonistae concilii.

Cum citatus hac die horall ante meridiem a riis d. d. JMtioeaai et Grattaaopoiitimo episcopis rerun non oomparaiaset ia concilio rihus d. episcopus Beneovnsis: deliberatum est a synodo, at hae ipsa dio tertio et ultimo citaretur; datumque est subsequeas citationis decrqtum, oqjss archetypum exemplar extat inter instrumenta concilii.

. Becretum

Quandoquidem per nhoa d. d. episco|M» Bdlicensem et Graflanopolitanum citatus - hodie hois undecima ante meridiem rihus d. episcopus Benecensis, ut cbncilio se sisteret, vel ipsomet tempore vel hora post meridiem tertia, non comparait: edixit synodita, eum tertio et ultimo hac ipsa die esse citandum. Atque ' in hunc finem nominavit delegavitque rthos d. d. episco|>os Augustodnnensem et Vivariensem, qui dicto riho d. episcopo Beneoensi praesens concilii edictum sine mora notifioent, interpellantes eum, ut\illico praesenti congregationi se sistat, vel ai commodius ei fuerit, congregationi sequenti die horaSfr matutina habendae, proprio sui ipsius oro responsurus ad ea, quae ab ipso quaerentur euper querimoniis de ejus instructione pastoteb propriaqup ipsius persona, quatenus dictae instructionis pastoralis auctoris, a promotore datis die Ï8 et die 20 augusti praesentis anni, ct super aliis causae ejusdem circumstantiis et accessionibus.

Datum in concilio, in congregatione generali vigesima, habita die undecima septembris post meridiem anno 1797. Subscripsit Pctius, arch. p. •Ebredunensis.

Qonfestim. ubi editum fuit concilii decretum, ad rihum d. episcopum Senecensem udiere rmi d. d. episcopi Auguatodunensis et Vivarienaia eumque personaliter citavere, prout degitur in sequenti acte, cujus autographum exemplar extat inter instrumenta concilii.

IU. et ultima citatio.

Anno 1727 die. 11 septembris. hora de meridie quarta. De concilii decreto hac ipsa die post meridiem dato rihi.d. d. episcopi AugustodUnenais et Vivariensis domum sè contulere d. Roux, in hac urbe judicis, ubi habet [domicilium] rmus d. episcopus Seneoensis; ibique ipsimet loquentes dicto rmo episcopo Beneoensi, post consueta humanitatis verba personaliter tertio et ultimo citavere dictum rmum d. episcopum' Senecensem, ut eo ipso tempore ad synodum sese conferat, proprio ore responsuras articularim ad- ea, quae ab ipso quaerentur super tripKei querimoniae capite a promotore datae die 18 augusti anno 1727 itemque super altera consequenti querimonia, a promotore data die 20 dicti mensis augusti de ipsamet dicti rihi d. episcopi Seneoensis persona, quatenus auctoris instructionis, de qua agitur, pastoralia, atque euper aliis causae circumstantiis et accessionibus; quodsi non libeat dicto riho d. epieoopo Beneoensi eo ipso tempore accedere, ut crastina die, idem subiturae interrogatorium, comparent in congregatione habenda hora 10 matutina ia palatii archiepiscopalis sacello, loco congregationibus habendis de more deatjnato. Qui rAus d. episcopus Seneoensis dixit, persistere se in prioribus actis variis, quibus incompetentiam .objecerat tribunalis, Specialiter in acto hodierna die suo nomine denuntiato; quo et idipsum rursus objicit et inter alia cmmb affert recusationis, e canonibus petitas adversas plurimos ex iis, qui ooaeilio supervenerant, episcopis. 8ubscripsitqi)e quantum ad hoc[suum tantummodo responéum et nihil juribus suis praejudicando.

t Jenunee, episcopus Boaeoeesis. subscripsit.

Quae omnia, praesentibu· bini» eoaoilii notarii·, ia Mtam relata sunt; tui nomen suum suboeripeere dicti rihi d. d. episcopi Augustoduneasis et Vivariensis, concilii secretarius binique concilii notarii.

f *AMtoniMt-Fratmtnu,* episeopus Augustodunensis, subscripsit.

t *Fnmdietu,* epiacopu» Vivariensis, subscripsit.

, *Df Miehel,* concilii .secretarius, Pio/, concilii notarius, Leyden, concilii notarius, subecripaere.

Cum reveni ad concilium faiaaent rmi d. d. episcopi Auguatodunenaia et Vivarienai·: accessit ad palatii archiepiacopalia anteriorem aulam nnu» d. epiacopu· Senecensi», nigra veate indutu» pallioque talari; petiitque, in concilium ut'admitteretur. Quod ei ' confestim concessum eet. Admissu» petiit, ut admitterentur item bini, quo» aecum adduxerat testes, apparitor uterque. Talia petet», rogatu» eet a rmo d. archiepiscopo, tantisper vellet a concilio recedere, duta hac auper petitione aua deliberaretur. Eoque abitente, cum minime hujusmodi postulationi concedendum esse judicasset synodus: rursum ingresso ac in honorata epiicoporum sella, vulgo *favtmil,* sedere jusso, ultimo tamen loco, quod rocheto et moaettu non esset indutus, dixit rdiua d. archiepiscopus, synodum quidem libentissime ei,' quod petierat, concessuram fuisse, si id concedi deberet aut potuisaet; at vero primum id minime decere, imo injuriosum fore, in tam venprando concilii coetu ut adhibeantur testes: iterum autem contra' lege· fori omnis esse. ut, qui semel reus factus sit, contestato accedat ac sistat se judicibus, testes adhibendo; quare ipsi, reo facto, a concilio judice suo minime concedi posse, quod postulaverat. Quibus cum consensisset rmus d. episcopus Senecensis: Ut video, inquit rmus d. archiepiscopus, ad concilium accessisti, rmo domine, ejua citationi tertio tibi denuntiatae obediens atque articularim responsurus ad ea, de quibus te fore interrogandum, trina tibi denuntiata citatione, accepisti. A te igitur jam requiro: primo, num perstes in iis, quae adversus puram et simplicem formulae Alexandri VII subscriptionem protulisti? sresmdo, num perate» item in iis, quae · te injuriose in constitutioneiK *Uxi/mltu* prolata sunt, dum eam dogma, inores et disciplinam evertere asseruisti ? tertio, num in es etiam sententia perstes, qua dioecesani» tuis suadendam. Queanelliani libri lectionem existimasti? Ad quae respondens rinus d. episcopus Senecensis dixit: Minime huc accessi citationibus mihi denuntiati» obediens, utpote qui hujus concilii judicium detrectem, de incompetentia tribunalis obteetans. Idcirco autem accessi, ut hocce, qüod mihi in manibus est. scriptnm palam recitarem. Rursus vero interrogatus a rmo d. archiepiscopo de iisdem, de quibus 'ante, dixit rmus d. episcopus Senecensis: Respondebo,, ubi prius recitavero, quod ad vos attuli scriptum. Dixit rmus d. 'archiepiscopus: Audiemus. Tunc enimvero rmus d. episcopus Senecensis sedens et operto capite repitavit, quae prae manibus habebat sqripta. Auditis iis, rursum ad interrogata rediit nnu» d. archiepiscopus super tribus questionum memoraris capitibus. Ad quae respondens ribus d. episcopus Ssaeeensis dixit, hoc, quod modo recitaverat, et quod ρηφτιο chirographo munitum in consessu deponeret, scripto plenissime contineri, quae ipse sentiret, nec esse ultra, quod sdderet. Cui repo-., •eas rmus d.. archiepiscopus ab eo quapsivit: fVsmum, an vellet, actum sibi a concilio concedi iatiusuiet, quod dixsrat, videlicet scripto, quod mox recitaverat, totum contineri responsum suuif? •iterem, aa, quod praedicto, asserebatur ▮ scripto, ipse asesrOret, ex quinque damnatis Jaaseaii propositioaibu» nullam reipsa in Janseniaao libro reperiri, an vero non fateretur, ex iis primam disertis verbi» in hocce libro relegi perscriptam ? tertia»„ an, quod eodem scripto indicari videbatur, praeter Montiapessulani episcopum eeset alter episcopus sibi provocationis hoc scripto interpositae societate conjunctus. Super his dixit quoad primum : non esse mentis suae, ad interrogata respondere, eum ab objectis a se prius, incompetentia recusationibusque, non discederet; quin potius hac ipsa die. acto, ut aiebat, jussu suo denuntiato, tum eadem iterasset objecta, tum nova etiam recusationum in rmos d. d. episcopos, recens concilio adjunctos, attulisset argumenta. Quoad secundum confessas eat. ex quinque damnatis propositionibus primam ipsi» verbis descriptam legi in Jansenii libro. Quoad tertium dixit, non habere se, quod affirmaret de hoc facto, quidquam, atque agere se tantum nomine suo ac rmi d. episcopi Montispessulani, cujus pênes se haberet propria manu subscriptum nomen. Rursum ab ipso petiit rmus d. archiepiscopus, an vellet, quae respondisset, subscriptione firmare, interpellans, ut faceret. Renuit ritus d. episcopus Senecensis, dicens, se concilii auctoritatem rejicere ac detrectare. Atque his dictis a concilio' recessit.

ACTE

[infra in supplemento, η· *IV],*

XNI CONGREGATIO GENERALIS.

Anno 1727 die 12 septembris ante meridiem, in palatii archiepiscopalis sacello, habita est a nnu d. 'archiepiscopo vigesima prima Congregatio generali». Adfuere rmi d. d. episcopi, qui praecedenti interfuerant, r. d. de Puget, r. d. abbas Boscodonensis, deputati, theologi et canonistae concilii, »olo absente de more rmo d. episcopo Senecensi.

Promoter concilio exhibuit acta duo, hesterna die sub vesperam aibi denuntiata nomine rihi d. episcopi Senecensis, itemque tertium ejusdem dicti' rmi d. episcopi nomine sibi denuntiatum matutinis praesentis diei horis. Dixitque: Reverendissimi domini. Triplex ad vos affero actum a rmo d. episcopo Senecensi mihi denuntiatum: duo scilicet post congregationem habitam hesterna die sub vesperam: tertium matutino hujusce diei tempore.

Ex una horum lectione actorum plane compertum habetur, quaecunque hactenus a rmo d. epiacopo Senecensi in defensionem {iuam allata eunt, huc colliniasse, ut firmis destitutu» rationibus argumentisque vel levissimam veri speciem habentibus, instructionis pastoralis, pro sua adoptatae, examen, disceptationem judiciumque averteret, seque ipsum auctoritati hujus concilii provincialis subtraheret, quam idcirco omni ope, quod ad se attinet, disturbare ac pervertere annititur.

Nam primum ab ipso est objecta tribunali» incompetentia; dein adductae recusationes personales omnium siugulatim riiirum d. d. comprovincialium episcoporum, eaeque prorsus frivolae in se, vitiosae quoad, formam; atque quod tales essent, concilii decreto ipsi rmo d. episcopo Senecensi notificato, illusoriae, frustratoriae, vanae atque irritae declaratae. Sub haec interpellatus, ut, si qui essent suspecti sibi episcopi, in provinciis Aquensi, Arelateasi, Viennensi, Lugdunensi et Bisuntina, declararet, tacuit responsumque denegavit omne. Cum vero consequenter eosdem rmos d. d. episcopo» ad synodum invitatos advenisse numero decem, dioecesi aua relicta, atque ad priores facta accessione, paratos esse, jndiejum ferre, notificatum. ei fuerit ex decreto die 9 mensis hsju» dato: tacuit tunc etiam pronus, silentio suo judices eos agnoscens

«· '

Nihilominus, posteaquam ab iis ia concilio aauaa cognita eat, Ha ordinata et instruet·, ipoaoque adeo fuerunt citatione· decretae ae cibi denuntiatae: Jam memorato· rdioe d. d. episeopoe recusaro pertentat, hisce postremis neti* die 11 mensi· hujas datis, turn generating omnes, tanquam non legitime convocatos et invitato·, tum spsciaHbus argumenti· plure· ex illi» nominatim ; annectendo sie prioribus comprovincialium episcoporum recusationibus, tam generalibus quam specialibus, posteriores reccntiorum, ntqne cumulando cum dictis recusationibus omnibus ipsam ab initio a se praetensam tribunalis incompetentiam, ut de persona sua scriptiaq·· suis judicet. Indicet ergo nobis sc significet rihus d. episcopus Benecensi·, apud quos regni nunc judice· velit scripta sua, si noxia sint, nt eerie stint, rausainque suam disceptari ac djjndicari.

Duobus vero potissimum argumentis haec illius effugia penitus dissipantur atque evanescunt. Primum. quod ex legibus omnibus, tam ecclesiasticis quain civilibus, post dicta· rtotificatione· interpellationesque. sive antequamIndvenirent rihi d. d. episcopi, sive ab adventu eoriundem. rite ipsi factas, jam non ei liberum sit recusationes afferre, seu generales seu speciales, neque horum praetextu incoeptam morari litem. Idque iisdem legibus vetitum est, etsi recens ab illo tempore supervenisset causa recusandi, quod certe in praesenti manifeste non contigit, cum ex sllatis sin ipso rausis recusationis nulla sit, quam non probe multo ante perspectam et cognitam haberet rmus d". episcopus Benecensi·. Nam quod spectat ad facinus objectum occasione hymni 7· Drwm *laudmtuu,* abunde ei satisfactum videri debet ex declaratione ipsi notificata r&i d. archiepiscopi. qua nullus objectioni locus est relictus.

Alterum, quo prorsus diluuntur vana illa recusationum figmenta, in eo positum est, quod non vitiose minus istae ac .priores sunt propositae: nimirum quod minime scripto traditae afferantur probationes eorum, quae objiciuntur, factorum: vel quod recriminando eadem objiciantur: vel quod ux iis plerhque, ut sunt res, nata sint dissolvi nuda eoruin, quibus objiciuntur, inficiatione ; denique quod ejus generis sint, quae, ut maxime probarentur, legitimum recusationis fundamentum in re praesenti non praeberent.

Nullius ergo momenti ac ponderis apud ros judices' esse debent hujusmodi contortae de industria ambages incompetentiae recusationumque generalium atque specialium; quarum soopua unus est moras nectere judiciumque diffugere ac impedire, et quae insuper forma omni eurent debita firmoque fundamento.

Quod ad appellatione· attinet, sive simpHoea, ut dicunt, sive ab abusu, quas iterum atque iterum his postremis actis interpositas a se obtrudit rthus d. episcopus Benecensi·, eodem, ut videre est, offhgiondi animo impedjendique remedii; quo uo tamen .occurri efficaciter potest tum praesentibus, quibus dioecesis sua ex hac instructione pastorali div*xatur malis, tpm iisdem, quae in poetarum latius etiam meditatur dispergere ae disseminare: iis, inquam, appellationibus psrpendendis singulatbn minime insistam; hoc unum observabo, appellationes praedictas, etsi validae essent atque admittendae, vim tamen nullam habere, qham dicunt suspenaivam •eu impediendi Judicis, ne Judicium pronuntiet..

Actam hodierna die denuntiatum nullius aperta •st momenti. Idejn vero ferri debet Jndiehns de acto altero seu scripto, quod ipsemet r*ns d. epi•copus Benecensi· hesterna dis in hoe consessu pomeridianis horis recitaturus accessit. Quod quidem scriptum ex tota rei gestae 'serie manifestam habet responsi speciem ad interrogata sibi ex praeviis citationibus facta super trino delatae instructionis pastoralis conquesto capite.

Neque ungula persequar, quae hoc scripto continentur; cum satis perspicietis, meram illud prae •e ferre perstantis animi significationem atque obstinate perseveranti· in defendendis delatae instructionis pastoralis articulis, atque iterata in illo appellation· ad futurum universal* concilium, non jam suo tantum, sed et asseclarum suorum nomine confirmari atque innovari adhibita prius a se effugiorum remedia. Ex quo evidentius etiam apparet promptioris a vobis adhibendi remedii necessitas, ne, paratis hisce praetextibus, latius serpat atque disseminetur error. A?que haec hactenus commemorans, haud approbem propterea, quae eodem scripto enuntiantur ad praesentis expostulationis capita non pertinentia.

Ex his vero omnibus aliisque e re praesenti natis considerationibus jam expresse requiro ac postulo," ut, nulla habita ratione objectarum praedictis hisce actis die 11 hujus'mensis incompetentiae ' recusationunique, tam generalium quam specialium, quae omnes vanae, illusoriae, frustratoriae ' et nullatenus admittendae declarabuntur, pariterque non obstantibus appellationibus omnibus a riho d. episcopo Benecensi, quas ipse summo cum abusu interponit,, ultra procedatur, ad litis ejus instructionem causaeque judicium ex datis prius a me vel in posterum dandis requisitionibus. Requiro, ut actum die 12 denuntiatum litis instrumentis adjungatur. Requiro praeterea, ut, qqod interveniet judicium, ipsi riho d. episcopo Benecensi forma consueta notifiectur.

Deliberatum Ebreduni, die 12 septembris anno 1727. Subscripsit *Gatpar d'Hugo»,* promoter

Cum, deposita in consessu hac requisitione snu, depositisque item denuntiatis sibi actis nomine rmi d. episcopi Benecensi·, recessisset promoter: edixit concilium, recitari praedicta acta, quae sequuntur.

ACTE

de monseigneur l'évêquo de BenO·. le 11 septembre.

L'an 1727 et le 11 août avant midi, devant nous, Jacques Fantin, notaire royal du mandement de Ravine, et présents les témoins bas nommée, fut présent en personne messire Jean Soanen, évêque de Senes en Provence, lequel nous a requis d'insérer dans nos écritures l'acte etc. |ut supra col. 710 A|.

Au nom du Seigneur. *Anten.*

Les bruits publies répandus de toute part que le concile de cette province n'étoit convoqué que pour juger nêtre personne et nos écrite, nous n oblige etc. [ut supra col. 714 C).

Observandum oomurit: in acto isto, quod duo complectitur consequentia acta, uno eodemque codice eonjunetim denuntiata die 11 septembris, sub finem jtasterioria, quod de recusationibus agit comprovincialium episcoporum, haec legi verba: *Et* Mt/rs *f Jemmn, rpinaptu SnnetMit;* inferiusque adjecta esse verba sequentis: Jtrinm *mpra daeriptum* α notis *gpptndi* i" congregatione recitatam est sijus in concilii consessu deperitis· dicta *dii 18 angtuti* nano *1737. t Jornunt, ipittoptu 8nuα»κι, subtcripM;* item sub finem dicti posterioris acti, qnod coqjunctim iterum cum praecedenti denuntiatum fuit seoretarjo concilii die 96 angusti, haec etiam adscript· iafsrio· legi verba: Actam Maprs descriptum s notis /regwnti »jmodo «ef recitatam etpeetinodum in oonssssn depositam die supra dicto *18* augusti anne *1787.* Quas attestantes sui-

tcrifiMU» m Anae atottan*: tAteriptit Jnnann»,* «pt-«M|MM SfMMMM; CU· tUBIM ÎU iρβO actb MtOgTUpho, « rfto d. episoopo Béaecensi, in consensu deponito die 18 angusti, nulla omnino reportatur ex subscriptionibus memoratis, duplici praedicti aoti denuntiatione jussu ejus facta diebus 16 dicti mensis augusti et 11 aeptembria.

ttgnUkNttian

[infra in mpp/aawnto, η· *V],*

ACTE

de monaeigneur l'évêque de Benes, signifié le 11 septembre.

Au nom du Seigneur. Abmm.

Comme par l'arrivée d'un grand .nombre d'évêques en cette ville d'Embrun, révérendimime père en Dieu Jean Boanen, évêque de Benes, a lieu de croire, que meMoigneura les suffragans ont dessein de poursuivre loa procédures irrégulières qu'ils ont commencées contre sa personne et contre ses écrits; et qu'ils n'ont aucun égard ni à l'acte d'incompétence, ni k l'acte de récusations personnelles A eux ci-devant signifiés et intimés par plusieurs fois, ni aux appels par lui interjettés et deux fois signifiés de tout ce qui a été fait ou pourrait dans la suite être fait au préjudice des dits actes, ensemble des griefs, nullités et abus ensuivis; il déclare ot signifie de nouveau, etc.

Déclare do plus ledit aeigbeur évêque à messeigneurs les évêques des provinces voisines, que* n'ayant aucun droit de le juger, sinon dans un concile général ou national -selon la teneur des canons, ot n'ayant aucune vocation canonique pour le juger dans le concile de la province, qui par les actes précédons est dépouillé de tout droit de juger ledit seigneur évêque, ni d'appeller personne pour le juger; il les supplie et interpelle avec tout le respect qui leur est dû. de s'abstenir de tout jugement; qu'il proteste par avance d'abus et de nullité, et de se pourvoir contre tout ce qu'ils pourraient entreprendre contre sa personne et ses écrite, leur déclarant que n'ayant aucune vocation canonique de la province, ils ne peuvent être ici assemblés que par ordre du ray, auquel cas il ne peut les regarder que comme des juges royaux qui n'ont droit de connottre et de juger que des débets contre l'ordre civil, et non d'un prétendu délict ecclésiastique qui regarde le fonds du dogme et de la liberté ecclésiastique. Déclare eû outre ledit seigneur évêque, qn adhérant de nouveau aux actes d'incompétence et de récusations personnelles cy-deesus marquées, et outre la récusation générale de messeigpéurs les évêques des provinces voisines, tant à cause de leur nombre extraordinaire et contraire aux canons qu'à cause du défaut de vocation de la part dn concile de la province, il récuse personnellement et nommément monseigneur l'archevêque d'Embrun, monseigneur l'évêque de Gap, monseigneur l'évêque de Marseille, monseigneur l'évêque de Glandèvee, monseigneur l'évêque de Grasse, monseigneur l'évêque de Belley et monseigneur l'évêque de Grenoble pour ses juges, à cause de l'injure publique qu'ils lui ont faite le limanche septième de ce mois, et de l'acte schismatique par lequel Os l'ont privé du droit d'assister avee eux eux prières publiques pour le roy, ainsi qu'il est énoncé dans l'acte è eux intimé le 9 du présent mois h 8 heures du mstin.

Déclare de plus ledit · seigneur évêque de Senes, qu'il récuse personnellement monaeigneur l'évêque de Marseille A caûse des mandemeas schismatiques qu'il a fait paraître dans le public, et A cause de la déclaration et condamnation ouverte qu'il a fait dudit seigneur évêque de Senes dans son mandement contre le père Courayer, et à cause des accusations calomnieuses qu'il a avancées dans ses écrits contre les prêtres de l'Oratoire dans le tome de la peste, qni ont été démenties par des témoignages authentiques, et h cause de celles qu'il a intenté dans un Îc ses derniers mandemens faits contre le père Courayer, contre des personnes qu'il appelle jansénistes, contre lesquelles il dit positivement qu'il est sûr qu'ils ne croyant pas la présence réelle; et à cause des erreurs grossières contraires au dogme public de l'église, qu'il a enseignées dans son mandement -contre les 14 articles.

Déclare ledit seigneur évêque- de plus qu'il récuse personnellement monseigneur l'évêque de Gap, pour la profession qu'il a faite doue son mandement d'une doctrine corrompue et depuis long-tems cen- B damnée dans l'église, ledit mandement fait en 1711.

Déclare ledit seigneur évêque qu'il récuse monseigneur l'évêque de Viviers à cause de l'inimitié personnelle dont il lui a donné des marques depuis deux ans, en faisant défense aux religieuses de la Visitation du premier monastère d'Aix de recevoir ches elles ledit seigneur évêque; par les termes injurieux dont il s'est servi il y a long-tems contre ledit seigneur évêque, en le traitant de schismatique, et par* les lettres qu'il a écrites depuis peu i un ecclésiastique dans lesquelles il lui donne avis de n'être pas député au concile d'Embrun et de ne pas prendre le parti dudit seigneur évêque, s'il ne vouloit y être brisé avec lui.

Déclare ledit seigneur évêque qu'il récuse personnellement monseigneur l'évêque d'Apt. A cause du mandement schismatique donné contre tous les appellans immédiatement après son sacre.

Déclare ledit seigneur évêque qu'il récuse nommément monseigneur l évêque d'Autun, parce, que par une exclusion affectée des évêques voisins, qui selon les canons dévoient être appellés A ce prétendu jugement, il a été appelle d'une distanee de près de soixante et dix lieues.

Déclare enfin ledit seigneur évêque que réitérant ses actes d'incompétence, de récusation personnelle, appels,- protestations et réserves cy-devant faites, il est appellant et appelle de nouveau comme d'abus de tous les jugemeas, griefs, abus, nullités susdites et autres à déduire en tems et lieu au parlement de Paris où la présente cause est déjà liée par requête cy-devant présentée, reçûé et réponduê autant que besoin est,' pour la conservation de ses droits. *(Signi:)* f Jean, évêque de Benea.

Hisce recitatis actis, decretum edidit synodus sequentibus expressum verbis, cujus autographum p exemplar, una cum praedictis actis ac requisitione promotorie, extat inter instrumenta concilii.

Decretum.

Concilium in congregatione XXI generali habita die duodecima septembris ante meridiem, auditis prius recitatis actis duobus, a rmo d. episcopo Senecensi denuntiatis heri sub vesperam, audito insuper a ribo d. episcopo Senecensi heri recitato ac deposito in consessu scripti exemplo, cui subscripsit, atque promotorie deliberatione audita, ex promotorie requisitione jus dicens, statuit ac decrevit: ut, non obstantibus praedictis actis rfiti d. episcopi Senecensis heri sub vesperam denuntiatis, incompetentiam ' objicientibus tribunalia et recusationes, sive generales sive speciales, ' quibus eum expulit synodus, utpote vanis, illusoriia, frustratoriis ' ac minime admittendis; non obstantibus item variis appellationibus, ' tam praedictis actis quam scripto

eadem die in congregatione adducto, a rmo d. episcopo Senecenai enuntiatu, ultra procedatur ad instructionem judiciumque litis intentae ex datis a promotore querimoniis de instructione pastorali rmi d. episcopj Senecensis ejusque persona: ,ut litis instrumentis adjungatur actum »h ipsp die 12 denuntiatum; et ut praeeens decretum ex consueta forma notificetur dicto rmo d. episcopo Senecensi.

Subscripsit *Pttnu,* arch. p. Ebredunensis.

Dein deliberatum >eet a synodo, ut, antequam praesens notificetur decretum, iteratae 'adhibeantur ad rmum d. ep. Senecensem hortationes a duobus rniis d. d. episcopis: rogatique sunt riiii d. d. episcopi Vapincensis et Grassensis. ut in hunc finem domum illius se conferant una cum secretario binisque concilii notariis. Quod et confestim peractum est, simulque mitificatum fuit dicto riiio d. episcopo Senecenai prius datum decretum notificationis acto hic descripto.

Rotlfloatlo deorqtl.

Anno 1727 die 12. septembris meridiano tempore, praesentibus rmis d. d. episcopis Vapincensi er Grassensi, per me. concilii secretarium, binis comitatum concilii notariis, recitatum ac notificatum fuit suprapositum decretum, ipsi personaliter loquendo rmo d. episcopo Senecensi ig ejus domicilio a ae electo apud d Roux, in hac urbe judicem. Qui rmus d. episcopus Senecensis, respondit, •r nullatenu* concilium Ebredunense agnoscere judicem sive nui sivo scriptorum suorum; ex quo varias adduxit recusationes personales variasque interposuit provocationes ab abusu ad senatum Parisiensem, praecipue vèro ex interjecta heri sub vesperam ad futurum generale concilium appellatione. nomine tam sui. episcopi Senecensis, quam nui d. episcopi Montispcsaulani, sociata expostulatione conquerentium de violata pace a Clemente IX data ecclesiae violatisque curiae majoris consilii «'dictis, dictam pacem confirmantibus, et de alii* «pipriinoniarum nominibus.

Subscripsitque + *Joaudcs,* episcopus Senecensi*,' nbsque jurium suorum praejudicio.

Subscripsere + *Franciscus,* episcopus Vapinctoisis.

f *Carolus Oct.,* episcopus Grassensis.

/) Michel,* concilii secretarius. *Vial,* concilii notarius. *l.eydo*.* concilii notarius, subscripsere.

XXII CONGREGATIO GENERALE.

Anno 1727 die 13 septembris ante meridiem, in palatii archiépiscopal)* sacello, habita est a rmo d. archiepiscopo vigesima secunda congregatio generali*. A Adfuere rmi d. d. episcopi, qui praecedenti interfuerant, r. d. de Puget, r. d. abbas Boscodonbnsi*. deputati, theologi et egnonistae concilii, nolo absente de more riho d. episcopo Senecensi. x ·• A synodo deliberatum ac constitutum est, ut matutinis horis .sequentis diei sub solemnis missae finem, venerationi prius eahibito sanctissimo sacramento. solemni deinde ritu idem sanctissimum sacramentum circumferatur in supplicatione generali, quae habebitur omnium ordinum prqcedentium una tum rmis d. d. episcopis ac universa synodo.

Visum est, quartam sessionem, quae indicta fuerat ad dominicam diem .14 septembris, transferendam esse in diem 21 ejusdem mensis, quae item erit diea dominii s.· sequenti decreto:

Decrevit sancta synodus, quod quarta setfsio, quae indicta fuit, ad diem decimam quartam) praq- ^aentis mensis septembris. trçnsferatur seu prorogetur in diem vigesimam primam-ejusdem meama, A et programma affigatur ad salvas ecclesiae et palatii arohiepisoopalis.

Actum praeterea fuit variis de rebus.

Die 'dominica, decima quarta die septembris, affixa eat ad valvae eeeleaiae et palatii arehiepiscopalis tabella admonens de translatione sessionis quartae, consimilis ei, quae affixa legitur pagina 734 admonens de translatione II seoaioniS.

Rôti d. d. episcopi missae solemn· a capitulo celebratae interfuere, 'sub finem cujus habita est generalis omnium ordinum per urbem procedentium supplicatio: cui. excepto rmo d. episcopo Senecensi, interfuere otfines rmi d. d. episcopi, rocheto induti et mosetta, caeterique, ex quibus concilium constat, iisdem induti vestibus eodemque ordine procedentes, quae leguntur in II sessione. i|»<i rmo d. archiepiscopo gestante ac circumferente sanetissinyim corporis Christi sacramentum. ,

H Fundendis precibus reliqua dies insumpta eat.

XXIII CONGREGATIO GENERALIS

Anno 1727..die 15 septembris hora de meridie 3, in palatii archiepiscopalis sacello, habita est a rmo d. archiepiscopo vigesima tertia congregatio generalia? cui interfuere iidem rmi d. d. episcopi, qui praecedenti interfuerant, r. d. de Puget, r. d. abbas Boscodonensis. deputati, theologi et canonistae concilii. z

Promotor concilium ingressus dixit

Reverendissimi, domini Cum a synodo Acceperim, ^quaecunque hactenus in rmum d. episcopum Senecionem lite a<* judiciis acta sunt* ex «latis a me Requisitionibus,- priusquam ultima ac definitiva requiram, expresse postulo: ut trina monitione canonica moneatur dictus rmus d. episcopus Senecensis. ut eondemnçt ac revocet instructionem pastoralem, cujus se ipse auctorem confessus est: in iis potissimum. qu«e in illa edocuit adversantia puraei et simplici Alexandri VII formulae subscriptioni, injuriosa ac contrarii» constitutioni *Vni* 'genitue* ejusque factue acceptationi; et in iis. quae ad libri Moralium Qucsnelli considerationum commendav^dam · lectionem in ea protulit: insuperque ei declaretur. quod, nisi monitis obtemperet, futurum erit, ut ex sacris decretis ac canonibus censuris poenisque ecclesiasticis procedatur tam in dictam instructionem pastoralem quam in ipsius rmi d. episcopi Senecensis. quatenus dictae instructionis auctoris, personam: demum ut praedictarum declarationis ac monitionum testes- adhibeantur bini concilii notarii Deliberatum Ebreduni. dje 15 septembris anno 1727. hora de meridie sesquitertia. Subscripsit *Oaepar d'Hnguc»,* promoter

cuin

sisset promotor, rmus kd. episcopus Glandavensis, relator a concilio nominatus, eorum, quae hactenus lite acta fuerant in rmum d. episcopum Senecensem. tum ea ipsa retulit, tum ea, quae a dicto rmo d. episcopo Senecensi, jus suum defendente, ajlata fuerant. Quibus auditis, synodus subsequens tulit decretum, cujus autographum una eum promoturis deliberatione instrumentis concilii eet insertSm,

Decretum.

Concilium ex promoter» requisitotio jus dicens statuit, trinam riho d. episcopo SepUcensi faciendam esse monitionem,' interjecto infer singulas monitiones unius diei spatio^ do retractanda, ac damnanda delata instructione pastorali, data die 28 augusti anno 1726, ctyus se auctorem confessus eet: in iis praeeipM^ quae in oe edoeet advelantia.

purae et einiplioi formulae Alexandri VII eubecrip- A tioai; in üa, qnae in m aaejsrit oppoeita atque injurioaa oonatitationi Umpemta* ejueque factae acceptation!; in ii», qnae profert in illa ad commendandam libri Moralium Queenelli eoMidarationum lectionem; eique erne declarandum, ai, poet elapsa dicta temporum intervalla, monita non perfecerit, proeeoaum iri ad judicium de dicta' inStructione pastorali et de ipaamet persona illine per censuras poenasque ecclesiassticas ex saerie decretis et canonibus. A synodo autem rogati ac delegati yunt rihi d. d. episcopi Augustodunensis et Valentinus, ut ipsi per se primam monitionem faciant, adstantibus secretario binisqne concilii notariis, a quibus rei gestae actum scripto conficietur ex consueta formula. Datum in concilib, in congregatione generali vigesima tertia, habita poet meridiem die 15 septembris praesentis anni 1737. Epbscripait f /Wras, arch. p. Ebredunensis. B

Confestim post editum decretum a rihi» d. d. episcopis Augustodunensi et Valentino facta est riho d. episcopo Senecenai prima monitio. Cujtfs monitionis actum autographum hic descriptum infra decretum ipsum in ipstrumento authentico eat appositum.

Prima monitio.

I|>so temporis articulo, Bora de meridie quarta dietae diei decimae quintae 'mensis septembris anni 1737, datum hac ipsa die concilii decretum exsequentes rmi d. d. episcopi Augustodunensis et Valentinus una cum secretario binisque concilii notariis, apud rmum d. episcopum Senecensem ae contulere domutp d. Roux, in h*c urbe judicia, ubi habet domicilium dictus rmus d. ep. Senecensis. ibique, ipsi personaliter loquendo, recitatum atque notificatum per dictum concilii secretarium fuit supradictum decretum. Tum rmi d. d. episcopi v Augustodunensis et Valentinus perscriptas in decreto monitiones ac declarationes ipeimet intimarunt dicto riho d. ep. Senecenai. Quod ei pro prima monitione fuit. Qui rmus djc episcopus Senecensia respondit, ae jura sua non deserentem neque provocationibus canonicis desistentem a ae juridice denuntiatis, animo autem palam faciendi toti ecclesiae, quam falso variis de se sparsis rumoribus insimularetur de rejicienda subscriptione quacunque formulae Alexandri VII omnique repudianda pace, declarare ac profiteri coram Deo, haec duo se firmiter credere: alterum, ecclesiae dogma esse, ecclesiam ipsam falli non posse, dum errores damnat. . aut etratn dum de factis revelatione fundgtia judicium f4onuntiat. fidelemqde omnem teneri ejus in Ips judicio stare sincero maxime fidei assensu, alterum contra, minime ecclesiam docere, in ipsam errorem non cadere, certis dum libris seu scriptis errores attribuit, neque tunc fidelibus quoad haec facta ad doptrinam spectantia internum ab illa praecipi fidei ascensum? tum scilicet, cum in dubiam voratur ac controversiam, quisnam sit scriptorum sensus. Quibas declaratis, promptum se d.r episcopum esse ac paratum memoratae subscribere formulae, non alia facta additione, modo idem a d. d. concilii Ebredunensis episcopis declaretur super praedictis duobus articulis, tradita sibi in testimonium ac munimentum authenticum geripta declaratione, cui· ipse infra nomen suum sit appositurus, quin et apsis, si velint, tabulis suis publicis dicta jeclapatione prius ibi inserta. Quod supereat,. perstare se in interpositis ad futqrum generale concilium provocationibus.

Subscripsit t Joemia·» episcopus Senecensis.

Praedicta omnia in actum redacta sunt, cui subacripoare riH 4 d. apteoopi Angustottaaaaab Valentinus, aecretarius concilii binique ejusdem •cilii notarii.

Subscripsere + dnt. *Fr.*, episcopus Augustodunanais,

t dlasmdsr, episcopus Valentinus.

Dt Mictui. concilii aoeretarioa, Ft·/, concilii notariat concilii notarius.

XX CONGREGATIO PRIVATA.

Anno 1727 die 16 septembris ante meridiem, in palatii archiepteoopalis sacello, habita eat a rmo d. archiepiaoopo vigesima congregatio privata. Adfuere 'iidem rmi d. d. episcopi, qui praecedenti interfuerant, ae r. d. de Puget

Actum eat de materiis ad fidem et disciplinam pertinentibtis.

XXB' CONGREGATIO GENERALIS.

Anno 1727 die 17 septembris ante meridiem, consueto in loco, habita eat a rmo d. archiepiaoopo vigesima quarta congregatio generalia, cui interfuere rmi d. d, episcopi omnes, qui praecedenti interfuerant, r. d. de Puget r* d. abbas Boecodonensis. deputati, theologi et canonistae concilii.

Admissus in concilium fuit nous d. Raymondua Recroscius, Nicensis electus episcopus, praeaentique congregationi interibit.

Dein recitatum est breve summi pontificis ad rihum d. archiepiscopum directum, verbis sequentibus conceptum.

Venerabili fratri,Petro, arehiepiscopo Ebredunensi, Bkxkdictub papa XIII.

Venerabilis frater, salutem etc. Vix unquam a fraternitate tua gestarum rerum documenta vel litterarum significationes accipimus, quin peculiare nobis afferant paternae laetitiae argumentum et pastoralia sollicitudinis solatium. Nihil tamen jucundius esse poterat, quam ut indictum a te provinciale concilium resciremus, ac dignum vigilantiae pastoralis dfficium non tibi modo tuaeque provinciae, sed Galliae quoque universae gratularemur Est enimvero non minus fraternitati cuse decorum quam ecclesiasticis causis uer<»ssariutn votisque nostris optatum eo tempore, cura sacrae doctriope disciplinaeque rationes maxime postulant, celebrari episcopales conventus, sacrorum canonum et sanctorum patrum exemplis et institutis praescriptos ct commendatos. io quibus colendis et frequentandi* Gallicanorum antistitum selps sese insignitum probavit. Facit autem eximia ista er£^ «arras regulas observantia et reverentia, ut studiis tuis gratam inprimia et opportunam esse non dubitemus ministerii nostri operam, quam pro instauranda veteri observatione de suffragantis consecrandis impendimus. Propterea dilectum filium Rayrtiondum Recrbscium. ex clericis regularibus sancti Pauli decollati, electum Nicensem, ad fraternitatem tuam dimittimus, ut in synodo ipsa aolemni more munus episcopalis consecrationis'accipiat. Fructum interea curarum tuarum ae venerabilium fratrum coepite»·porum tuorum ad sacrosanctae religionis tutelam et animarum salutem expectamus uberrimum ac fraternitati tuae cunotoque synodali conventui apostolicam benedictionem,, quam caelestis luminis praesidiique pignus esse cupimus, peramanter im . pertimur Datum Roma*·, die 31 julii 1727.

Rmus d·. archiepiscopus dixit, solvmni se ritu die· dominica sequenti, ai concilip placuerit, consecraturum episcopum rmum d. Nicensem electum. Quod et ooocilio placitam eet.

Promoter synodum ingressus in eoneema dépendit actam aibi a rffio d. episcopo Seneeenat deenaeiatam die 15 aeptembria sub veapetam, quod eaeteria reqaiaivit litis inatramentie adjungi, synodus poet recitatam actam edixit liti· instrumenti· adjungendum, prout a promoters requisitum tarât

ACTE

[afn ta aupplMMnto, ·* *VIIIJ.*

Poet haec deliberatam eat a aynodo da secunda monitione facienda riho d. epieoopo Seaecemi ex promotorie requiaitorio; editumque eat bac de re decretum infra positum, cqjua autographum extat inter inatrumenta concilii authentica.

DeMetam

Ex promotorie requiaitorio edixit concilium, ut quamprimum intimetur rmo 'd. epiaeopo Senecenai aecunda monitio de iia exequendia, quae continentur decreto dato die 15 bqjus menais: et .in hunc finem delegavit *rAâ** d. d. epieoopo· Siatarioenaem et Glandavenaem, quibus edentat secretarius binique concilii notarii, diotae monitionis peracriptum actam ad consuetam formulhm conceptari.

Datum in concilio, vigeaima quarta in congregatione generali, habita ante meridiem die 17-septembris anni 1737. Snbeeripsit f /Wn», arch, p. Ebredunensis.

Confestim poet editum decretum rmo d. episcopo Senecenai denuntiata fuit aecupda monitio, acto' sequentibus verbi· concepto jnf^a decretam ipaum autographum adacripto.

Secaada anaitio.

Ipso temporia articulo, hora ecilicet undecima matutina dictae diei decimae septimae praeseqtis menais septembris, auprapoaitum exequentea decretam nhi d>fi. episcopi Sistaricensis et Glandavenaia una se contulere cum secretario binisqne ooneilii notariis apud rihum d. episcopum Senecenoem, domum d. Roux, in hac urbe judicis, ubi habet domicilium dictus rfiiua d. episcopus Senecensi·. Ibique, ipsi personaliter loquendo, recitatam atque notificatum fuit per secretarium concilii siipraposítum decretum. Tum rmi d. d. episcopi Sisiaricensis et Glandavensis monitiones declarationeaque decreto, die 15 septembris dato et ipsi pariter recitato, contentas ipaimet intimarunt dicto nho d. episcopo Senecenai. Quod ei pro secunda monitione fuit. Qui respondit, insistere ae actis suis prioribus provocationibusque a se interpositis ad generale concilium aliisque. Et subscripsit, declarando, minime •e judicem sui competentem admittere concilium provinciale Ebredunense.

Subscripsit t Joone··, episcopus Senecensis.

Quae omnia in actum redacta sunt, cui sub•cripsepe dicti nhi d. d. episcopi Sistaricensis et Glandavensis, concilii secretorius binique concilii notarii.

Subscripsere t *Prtnu FmKitau,* episcopus Sistaricensis, f Domtaicw, episcopus Glandavenaia, D» *Michti,* concilii aecretariua, Fie/, concilii notarius, Lcydon, concilii notarius.

XXI CONGREGATIO PRIVATA.

\nn« 1737 die 18 aeptembria ante meridiem, in palatii archiepiscopalis aacello, habita eat a rmo d. archiepiscopq vigesima prima congregatio privata: cui interfuere omne·, qui praecedenti interfuerant nhi d. d. epiaeopi, rtfyus d. Recroorio, Nicensig. eleetua et r. d. de Puget.

Quae "in praecedenti congregatione privata agitatae tarant materiae, earuadem traetatin ma-

XXV CONGREGATIO GENERALIS.

Aue 1737, di· J8 Septembria hora d· meridie S, in palatii arohieptaoopalis sacello, habita eat a rAo d. archiepiaoopo vigeaima quiata «usgragatio ffaMraih: eai interfuere Udam, qui praaeadaati interfueraat r$i d. d. epiaeopi, nboa d. de Roeroacio, Nie·*·» eleetua, r. d. de Paget, r. d. abba· Boeoodoaaaab, deputati, theologi et eaaoaieta· concilii.

Deliberatum eat a aynodo da tertia monitione Csoioeda ribo d. episcopo Senecensi ex promotoris requisitione; atque in buno finem editam aat decretum, ae^uentibua conceptum verbi·, cqjus autographum extat inter inatrumenta concilii.

Danretnm

Ex requiaitorio promotorie synodus jus dicens statuit, nt juxta concilii decretum die 15 praeeentia menai· datum, quo trina edicitur facienda monitio rmo d. epieoopo Senecensi, interjecto inter singulas monitiones diei unius spatio, absque mora hac ipsa die procedatur ad tertiam et ultimam monitionem faciendam per rios d. d. episcopo· BeUicensem et Graasensem, quibus aderunt secretarii*· binique concilii notarii, praedictae monitionis perscriptum actam ad consuetam formulam concepturi.

Datum in concilio, in vigesima quinta congregatione generali, habita post meridiem die \8 praetentis mensis septembris anno 1737. Subscripsit f *Prtrxi,* arch. p. Ebredunensis.

Confeetim post editum dictum decretum rmo d. episcopo Senecensi intimata est tertii et ultimd monitio sequenti acto, cujus autographum infra decretum ipsum extat adseriptum.

Tertis et ultima munitio.

Ipso temporis articulo, hora scilicet de meridie quarta dictae diei decimae octavae praesentis mensis septembris, supraposítum concilii decretum exequentea rmi d. d.-ppisoopi Bellicensis et Grassensis una se contulere cum secretario binisque concilii notariis apud rmum d. episcopum Senecensem, domum ,d. Roux, in hac urbe judicis, ubi habet domicilium dictus rmus d. episcopus Sene* censis. Ibique, ipsi personaliter loquendo, recitatum ac notificatum fuit per concilii secretarium praefatum decretum. Tqm rmi d. d. episcopi Bellicensia et Graaaenais monitiones declarationesque decreto, contentas dato die Ibtjmjus mensis, quod •t ipso simul tempore recitatum est. ipsimet intimarunt dicto rmo d. episcopo Senecensi. Quod ei pro tertia et ultima monitione fuit. Qui rihus d. episcopus Senecensis dixit, se concilii non admittentem tribunal, quatenus ineompetens et a se recusatum, insistere acus suis provocationibusque praecedentibus, subscribens absque jurium suorum praejudicio.

Subscripsit t JoaMNM, episcopus Senecensis.

Qu·· omnia in actam redacta sunt;*cui subscripsere praefati rmi d. d. epiaeopi Bellicenais et Grasaensis, secretarius binique concilii notarii.

Subscripsere: f *J.,* episcopus Bellicensia, t *Caro-Itu Ottaeimnu,* epiaoopua Graasensis.

D· *Midul,* secretarius concilii; Fiat, concilii notarius; L*gdo·, concilii notarius.

Ingressus promoter dixit:

Reverendissimi domini. Hanc iterum officit n^ei partem aliquam eaae arbitratae sum, ut ad sacrum vertri concilii tribunal deferrem geminog*Ûeo eeftoue editoe Ubroe, quibus,tttalus,a)tari:

altori.- Ulÿtari· rfitorrtottoatr prwaAcda·. SaatJ •nimvero gamin· h»ee iniquitati· opera„ is qaibub bob jam obaeure, Md palam «eae profeet vraarata h«taapi·· Noquo ia Ia error··, quib·· aoatrat, verborum aut occultantur aria aat mitigatioae temperanter. Ex ipeo aceta··· "u® moeati oom-•picimu» aeripta prodire, radicite· aeelaaiao dagma pervertero nata principiiaqne fundata, a Oahriai ipaiaa principii» nnllateaaa aWuaroatia. In hi» nempe, quo· in praeaenti defero, aaeraa euchamtiae oppugnatur Ida· «uguatiqua altarium noatrortun •acriflcii veritaa; ac praetextu ntrinaqne oonciha»-dae at Anglorum at catholicae noatrae fidei, documenta a primra eccleaia· aaecalia ad haee uaque noctro tempora oonataati ac perpetua traditione pervulgata, ipaaemet adeo conciliorum generalium deeiaionea disturbantur ac dejiciuntur. Neque deterreri potuit horum librorum auctor multiplici anathemati» jaculato falmine · aacro synodo Tri- I dentina, cqjua aummam ille impune deapicit auctoritatem: dum «cilicet · pro levi tantum ae mero aermonia minus accurati vitio deputat eisdem verbi» aaaerta» defendere propoaitionea, quaa illa damnavit. At enim, rihi d. d-, eum ex Augustini aententia eccleaia catholica minime posait approbare vel etiam 'diaaimulare, quae fidei boniave moribua advertantur: an et veatrae in eccleai» judicum dignitati» eaae non exittimabiti», hqjuamodi libri» specialem notam inurere? et mea» non eaee crederem parte» ad vetttrum judicium oenauramque deducere pernieioaaa, quibns .referti »unt libri illi, a vero reetoque tramite* aberratione·, plurima cum fidelium offensione conjuncta»? Unde requiro ae poatulo, ut ab hac aancta synodo damnentur praedicti libri, tanquam approbante· edooanteaque de eueharistia miaaaeque sacrificio propoaitionea a concilio Tridentino damnata·; atque inauper,' tauquam injurioai auctoritati tam dietae generalia •ynodi tum aanotae aedi» apostolioae.

Deliberatum Ebreduni, die 18 Septembria anno 1727. Subscripait *Gtupar d'Hui/utt,* concilii promoter.

Cum receasiaaet promoter, querimoniam ejua recepit concilium ac subinde delatorum librorum examinatorem relatoremque nominavit rihum d. epiaoopum MaasilienMUt.

Reaumpta eat instituta concilii actorum recitatio, quae deducta eat ad congregationem usque privatanr duodecimam.

XXII CONGREGATIO PRIVATA

Anno 1727 die 19 aeptembri· ante meridiem, conaueto in loco, habita eat a rmo d. archiepiacopo vigesima secunda congregatio privata: cui interfuere omne·, qui praecedenti interfuerant, rmi | d. d. epiacopi, rinus d. de Recroacio, Nicensi» electu», ac r.°^ de Puget.

Ruraum' de materiis ad fidem et diaciplinam spectantibus continuata disputatione tractatum eat.

XXVI CONGREGATIO GENERALIS.

Anno 1727 die 19 aeptembri» ante meridiem poat privatam congregationem habitam habita eat ibidem a riho d. archiepiacopo vigesima sexta congregatio'generali·: cui interfuere rmi d. d. epiacopi Vapincenai», Maaailienai», Beliicenaia, Vinciensis, Forojuliensis, Sistaricensis, Glandavenai», Auguatodunenai», Vivariensis, Aptensis, Valentinus, Gratia-•opolitanua et Graaaenai·, .rmua d. de Recroscio, Nioenaia electu», r. d. de Puget, r. d. abba· Boaoodoneq·*·, deputati, theologi et canoniatac eencUti.

Camma. eaaamaa. varam UXVB.I

Ingres··» promoter reqUiritioaea» definitivam Uti· intratae in iaetrootionem pastoralem perannant que nhi d. eptoeepi Seneeensia, dicta· iratrmetionia anotoria, a ae allatam, depeeuit ia dbaeeeau. Que digranati, rdtna d. epiaeopua Graaeeeai· aa.' quao jam rate de praediata imtniatiuna pastor·! rihi d. .epiacopi 8oneoeaaia refers·» in synbdo exposuerat, iteravit; ipaaque poetatodum deeuo recitata eat inatractio pastoralia. Tum rAi d. d. epiaoopi Glandavenai» et Vivarie··»·, liti· relatore· · concilio nominati, totam liti· acricm explicuere, ipoo verba faciente riho d. epiacopo GlradaveuaL

Finite relatione, eum pria· rogati rantratiam auditique deputati ae theologi rrcemimaut: rmua d. epiaeopu· Maaailienai· patribus expocait declaravitquo: quandoquidem, ex quo in hanc urbem advenerat. animadvertisaet, ae · riho d. epiaoopo Senecenai paaaim et qualibet occasio·· praedicari ut sporialitor ipai infenaum *) hoc uno nomine, quod in edito a m Maaaiiiao paatecali documento adver-•u» p. Courayer auctorem dissertationis do Anglorum ordinationum validitate timui oertia quibusdam verbi» impetiiaaet praesentia judicandae in»tructioni» paatorali· auctorem; propterva humillime aupplicare ae patribua, gratam habere vellent, ut · judicando eum ipeia riho d. epiaoopo Senecenai abatineret, quo ei vel leviaaima conquerendi aut expoatufendi probabilia anaa tolleretur. Quod ei quidem primo ooofeatim denegatum eat · concilio ea ratione, quod pria» ab ipaa aynodo judicata fuiaaeht recuaationum argumenta 'tam in ipaam rmum epiacopum' Maaailjenaem, quad ih caeteroa epiacopo», allata a riho d. epiaoopo Senecenai, frivola minimeque admittenda. Cum vero eadem •aepiua aupphcana popoeoiaact rihu* d. epiacopua Maaailienai·, adeptu· eat tandem, quod petierat

Post haec a concilio lata Alit deacripta inferiu» •ententia, promoturi» deliberationi adjuncta,'quarum autographa caeteri» concilii inatrumentia authentici· ■unt inaerta.

DaAntttva promote·!· requlattto.

Reverpndiaaimi domini. Quid hactenu» intentatum reliquiati», ut rmi d. epiacopi Seneeenai· animum, a communi diacrepantem eccleaia· ··■·>, ad unitatem,' ai fieri peaaeÇs reducereti»? Nihil hac in parte providae veatrae excidit caritati. Omni·, conaulente apoatolo, advocaatia: privata colloquia'atque, in iia adducta Mcranim mouimeate litterarum, patrum teatimonia, rationum argumenta, ■uaaionum efficacia, ainceri aingulariaque amori» ae «tudii aignificationea. ' Quid communi eccleaia· matri, ab epiacopo praeaertim, debeatur, common-»tr»»ti·; quantum in vubi» fuit filii affectum perniovi»tia, excitaatia Voamet in ipaum caritate fratre», conailii» patre·, aollicitudine paatorea exhibuiatia. Felicea ' voa, ai veatria hortationibu» ac obaecrationibu» emollita tandem aliquando heu nimium aperte aignificata ejua proeaulia pervicacia, et vobi» lieuiaaet non eaae judicibu». et mihi a*cra-

* SotinaUM Mt Maaailienai» roiacnpi caritaa ver» beroiia. qaaai Inapcrc horriadar pratia «■■!» 1720 et 17*1 m»· Mgrnto· tae iafotaa oataudit, ejaaaqe teaerrwa davatiu erg» .aa. eor Jeau. cai cum aam·· riviat» coaanaioae et mira rtrlelin» utilitate civitatem et dioeceaim ctmaeenvit. cujavque noaratiaeem eam iagmt· aal··»· frneta matimopen promovit. (ViOmtar eximina liber p. Cb. 1Malei · *3.* «Hiatoir* <le 1» Meabeanaa» Marg^erito-Maria, refigi···· la Viaitatio· d· Sty-Marie, tt dr· origine· de l* devotio» *o neor de JCa»a'. p«g. 4M et aeqq.). Neqae taaw· minadnm eat. BeauMm lauaeaiaUmn faetioai. qoam SenmvMi· ubeamato animo aeqwbatar, magia taiaae exoaam; aam cam IU· caritate erga b—ia" M davatiaa· arg· aüverioordiaa fcuiam ooajaagebat pnadar·· aetiatea ajM baervM· iitlum, <·*· praMipe» miaerioordiM diri»·· arg» bomtaea detrabit. fMa «MfiarM <W-

ru* diedpltaaoque tagu* violatarum vMJen I officio minime pevtagi! Nune vero eu* m rua jam deducta ait, ut fealaua admlaeum nuBa ratioae celari peeeit val attaantari; eu* m ramMi modo, sod propria confectione eoayictan, nhaa & episcopus SoMoearis m ipaa ancterem delatae a me iaatraettoai* pacteraMe palam dodaraverit, omuia illius doenmeuta pro suis adoptaveritp nullaque ratione habita ta* concilii hqjns tant eeeheiao universae, toti ooutradieet episcoporum ordini cou» spirante eoaoeasu Jadieaati ae decidenti; ei tam atrox datum scandalum silentio praeteream, ai poenae judicio penequi dedatam: at meb paritor muneri desim, ot ad ecclesiae vocem, jam dudam spretae auctoritatis suae poenas ooatiaao exposcentis, sponte obsurdeseam Huie aiatinun, reverendissimi domini, sacrae, ut par est, postulationi concedens, requiro a vobis ae postulo, que sequuntur, leviora certe ad admissorum a praesule] gravitatem afque atrocitatem.

Nos Qaspar.d'Huguea, concilii provincialis Ebredunensia promoter, visio omnibus litis instrumentis: videlicet, delatione ac querimonia a nobis habita etc. *[rte*nt*ntw dOeetpt Ktit mstruwota* «nds* *retient, ftta* >a *MHimtie* Pmifo poti rqferrmfo sentinantor/· his omnibus rite perpensis, concludimus ac postulamus:

Ut damnetur pastoralia instructio rdu d. episcopi Seneeensia, data die 28 augustiaano 172·, tanqum contraria omnino constitutionibus Alexandri VII de praecipienda formulae subscriptione quae constitutiones, regiis declarationibus obfinnatae atque in euriarum tabulas relatae, jam iado a •O annis constanti usu in toto regno observatae sunt; tanquam ia frivolum ac illuaorium -sensum detorquens bullam, quae incipit Fisvou» Doarim SoboolÀ; ut seditiosa insuper, scandalosa, errores (ab ecclesia damnatos fovere nata atque ad schisma inducens, injuriosa -constitutioni *Umgtmtiu,* apostolicae sedi, a qua manabit dicta constitutio, episcoporum ordini, qui acceptavit, regiis declarationibus, quae ejus in toto regno observationem edixere, utrique proinde potestati, quae conspiranti consensu eam fecere pariter ecclesiae regnique legem; demum ut approbans, suadens et commendans libri haeretici lectionem, erroribus referti seditiosisque sententiis, a summis pontificibus totoqfie episcoporum ordine anathemate damnati atque vel iis solis, quos in ecclesia concitavit, motibus pro scandalo publico habendi ab iis ipsia, qui maxime ei favent: caetera vero, quae dicta instructione pastorali continentur, minime approbando, in quibus aUa multa reperire est justa reprehensione maxime digna;

Ut praedicta supprimatur instructio pastoralis, edicaturque sub poena excommunicationis ipso facto incurrendae, ne quis hujus provinciae ecclesiasticae fidelis, cujuscunque sit status, conditionis aut sexus, lexemptus vel non exemptus, eam legat, apud se retineat aut disseminet; et ut'teneantur sub eadenypoena,' juicunque apud se habent dictae instruqtjems exempla, eadem in tabulas officialitatis dioecesis suae referre per se vel per alium;

Ut dictus route d. Joannes Soanen, episcopus Seneeensia, sit et-qipneot-^euspeneUB et interdictus ab omni episcopali functione exercitioque sanctorum ordinum, simul et ab omni jurisdictione et inspectione in dicta Senecensi dioecesi, donec acto authentico dictam instructionem pastoralem scriptaque omnia in «jus defensionem a se odita retractaverit et damnaverit, in iis praesertim, quae super tribus memoratis capitibus reprehendenda decuit in praedicta inthruetioM paatoeah; quod >aetatn rit repedtams ia manibus ribl d. 'anhiepiaoupi Sbraduuonsb vel, node vacante,, antiquioris provinciae episcopi, quibas a eauriHo potestas 1st, eum, dicta contingente retractatione et recipte oeetia, ot noa aHaa, a praedicta suspsarisae ot interdicto absolvendi cumque in pristinas restituendi fuastioaea episcopales ot sanctorum ordinum juriadfictioaemque ot iesprctionem te Sua dioecesi:

Vt euicunquo vicario generali, officiali, vicosgetenti,· promotori, substituto, vicario foranoo et qribaaenqae ribs designatio vel potestate, utentibus accepta ex approbatione dicti rihi d. epispopi Senecenaie interdicatur et vetetar expresse, ne exerceant ullam dictorum officiorum ac commissionum ex approbatione praedicta fonctionna, durante praedicta nhi d. episcopi Seneeensia suspensione et interdicto;

Ut a concilio ipso nominetur vicarius generalis officialis in dioecesi praedicta Senecensi, cui litterae ad id necessariae tradantur a riho d. arehiepiscopo Ebredunenai concilii nomine; poterit item rmns d. archiepiscopus Ebredunensis, prout tibi videbitur; alios in locum praecedentium substituere, si contingat, nominatos vicarium generalem et officialem .vel vita >-edere vel morbo teneri, aut alia quacimlpte ex causa sibi probata;

Ut fiat item riho d. arphiepiecopo Ebredunenai potestas diversos a praecedentibus nominandi officiarios, qui jurisdictionem exerceant, sive voluntariam sive contentiosam in praedicta dioecesi, quibus officiants litterae concedantur a rmo d. arcfiiepiacopo Ebredunenai ad arbitrium revocabiles;

Ut vicario generali a synodo nominato praecipiatur, publicari curet et execution· mandari tum Senetii tum in tota dioecesi Senecensi constitutionem *Umftniiui* a. Clemente XI datam;

Ut ipsi iterum injungatur, tolli curet, si id fieri posait, e registre seu actorum codice episcopatus Seneeensia, vel si non posait, deleri saltem et expungi curet e dicto codice instructionem pastoralem datam die 28 augusti anno 1726, facta ad marginem: mentione decreti concilii id praecipientis;

Item ex eodem codiee episcopatus Senecensi» expungi mandetur acta quaecunque impugnantia subscriptionem puram et simplicent formulae Alexandri VII vel injuriosa (et contraria constitutioni Uiuyentta· ejusque factae acceptationi;

Ut gestionis suae rationem, reddere teneantur supra memorati officiarii singulis trimestribus rmo d. archiepiscopo Ebredunenai aut saepius etiam, ri opus sit;

Ut ex fructibus episcopatus Seneeensia certa pars, a riho d. archiepiscopo assignanda, sumatur impendende sive ad vitae cultam officiariorum, qui , ~~focrint a synodo, ut dictum~~ est, nomi~~nati, sive ad~~ sumptus administrandae per ipsos dioecesis Soneoensis necessarios, cujus fructuum partis a se insumptae rationem item teneantur reddere dicti officiarii riho d. archiepiscopo Ebredunenai.

Ut praefato vicario generali onus imponatur cogendae quamprimum Senecensi· synodi dioeoesanae, in qua ad subscriptionem puram et simplicem formulae Alexandri VII adiget, quotquot de jure intéresse debent huic synodo, oertamque ab iisdem recipiet verae ac sincerae constitutioni UmpemtM obedientiae significationem;

Demum, ut praedictae pariter subscribere formulae Alexandri VII pure et simpliciter, necnon et veram ac sinceram constitutioni Umgsantos obedientiam certo testificari teneantur, quotquot in posterum ex dioecesi Senecensi accedent: sive ad aacroa ordhes prumevtmdi, aut mmoribus ordteibM^

ipriquu etiam toesurae i>MmmK, live potentate• •coeptari aaarianaait aat eeefaasionee ia praedieta üaaiaai SeaeeMmi aatfaatf, riva hapetntari val Btteraa sise dicta• saper provision• ia tinmens earia obtentae vol btaeficterum eollatioMe aapsr patroneram seelesiasticonun aat laicorum prases• tatioae* aat aNe qaeris modo.

Deliberatam. Ebredsni, die vigesima Mptembri• anno 1737. Babwripsit Gaspar <JSfagaM, promoter.

SENTENTIA.

Viau a ooncilio, cui adaraat iHastriasimn• ae roverondinrimu• domines archiépiscopal Ebrédunansis, Uluatrimimi ae reverendissimi domini episcopi Vapiace•is, Bellioettsis, Vinciensis, Forojabensia, Bistaricenais, Glandavensia, · Aedaenais, Vivariensia, Aptensis, Valentinensis, Gratianopolitaaaa et GraoMneis, querimonia promotoris facta in secnnda congregatione generali, habita die deeima b octava augusti anni 1737 advenus mandatum pastorale, cui titulua Znrivwction posterate <te mm-Mtpaear *ffeffut dt 8nut, tie.* datam Castellani, die M augusti anni 1736; processu verbali ejusdem congregationis, quo constat rihum d. Banitieaaem seu Seaeeenaem episcopum, ex ejus propria confessione, praefatam mandatum a ae adoptatum et promulgatum fuisse, in dqjus confessionis fidem dicti mandati exemplar, ei. in concilio exhibitum, proprio nomine munivit et aubocriptioni peculiarem notam addidit in prima et ultima pagina; exemplo instrumenti a parte dicti rihi d. episcopi Banitiensis, per apparitorem publicum denuntiati die -U auguati dicti anni 1737 riho d. archiepiscopo Ebredunenai ante inchoationem concilii provincialis Ebredunensis, ad diem„16 ejusdem menai; indicti, quo instrumento dictus rmus d. episcopus Banitiensis opponit, concilium provinciale Ebredunense legitimam non ha- c bere)>otestatem ad judicium ferendum de scriptis st persona ipsius, attenti gravitate rerum, de quibus agitur; in quo instrumento idem rihus d. réassurait practensam appellationem ad faturum concilium generale, a se interpositam anno 1717 et innovatam annis 1719 et 1730, necnan appellationem tanquam ab abuau ad supremam Parisiensem curiam, .declarando insuper, se novam interponere appellationem, tam simplicem ad fatarum concilium generale, quam ab abusu ad dictam sepremam Parisiensem curiam, si contingat, concilium provinciale Ebredunense litem intendere velle adversus scripta et personam ipsius, praefato instrumento in eadem congregatione generali a rmo d. archiepiscopo Ebredunenai palam exhibito; requisitorio promotoria et concilii decreto in dicta congregatione generali die decima octava · augusti pronuntiato, quo dictum est, posthabenda esse praetenaae incompetentiae concilii allata argumenta, atque incoeptam litem adversus praefatam instructionem pastoralem prosequendam esse, prout ■expediet, quod decretum lectum et publicatum fait io ipso concilii consessu dieto'riho d. episcopo Sanitiensi; exemplo alterius instrumenti, a dicto rmo d. episcopo Banitiensi subsignati et ab ipsomet recitati in eadem congregatione generali die 18 augusti et in consessu concilii deposito, quo instrumento rmus d. episcopus Sanitiensis proponit recusationes adversus omnes et singulos concilii patres; processu verbali eorum, quae dicta sunt hac de causa; requisitorio promoturis in tertia congregatione generali, habita die 19 augusti, et decreto concilii, quo declaratum est, propositae recusationes generales et particulares frustratorias, informes et nullas esse, ai proinde iis non immorande ulterias pergendum eas* ad syamen praefatas instructionis perioralis; qned decretam intimatam fait die 80 aagaati per secretarium et amboe aetaries oenrihi dicta r*e d. Baaitieesi epiccapa; andita relatione i* pvMCtt* MMkfe (μ η ϕμ μ Kμ feet• per rfaum d. epieoopam Grssasn··, ad id a eea> etHo deputatam, at habita lecti··· pabttaa qjasdem mandati: vW· etiam requisite·*· promotoria ia quarta congregation· generali diei 30 aagaati tam adversae instruction·· pesteralt» quam adversae personam dicti rihi d. Hsuitiensis epiaeopi, tanquam ejusdem anatona: et decreta oosseihi ejnsdem diei de voeaadie episcopis e vietnioribae provinciia, Viaanenai, Aquensi, Arolatenei, Imgdunensi et Bilantiaa; quod decretum intimatum est per secretarium et amboe notarios eoaoilii riho d. Banitimui epiacopo cum interpellatione declarandi, an aliquem ex episcopis vocandi· suspectura haberet, cui inter pellationi nihil respondere voluit; exemplo inetrumenti promoter! deeunciato die 31 augusti a parte dicti rihi d. Banitieaais, quo ae perstare dicit ia prioribus suis protestationibus incompetentiae concilii et recusationum; requisitorio promotoria ex decreto eoaoilii in quinta congregatione generali, habito dicto die 31 augusti, quo decreto dictam eat, praefatum exemplum actis concilii ease inserendum, et intimatione ejusdem decreti facts per secretarium et «cabos concilii notarios dicto rfao d. episcopo Banitiensi; exemplo alterius instrumenti sab data diei 36 auguati, quo dictu· rmus d. episcopus Sanitiensis declarat, se appellare tanquam ab abusu a dictis judiciis, super praedictas incompetentiam et recusatione· pronuntiatis; requisitorio ptomotoris et decreto concilii in decime congregatione generali die 28 auguati prolato, quo dicitur praefatum exemplum actis concilii insertam' iri; quod decretum intimatam fuit die 39 augusti rifio d. episcopo Banitiensi per secretarium et ambos concilii notarios; requisitorio promotoria in 15 congregatione generali habita die 9 septembris hora matutina; processu verbali in eadem congregatione facto eorum, quae gesta sunt occasione convocationis rmrum d. d. episcoporum e vicinioribus provinciis;·et decreto concilii, quo dicitur, intimandum esse rmo d. episcopo Banitiensi adventum riorum d. d. ejhscoporum Vspincensis, Massiliensia, Bellioensis, Forojuliensis, Bistaricensis, Aeduensis, Vivarienais. Aptensis, Valentineosis et Gratiaaopolitani,, ut una cum episcopis provinciae procedatur juxta canonicae sanctiones adversus dictam instructionem pastoralem dicti tibi d. episcopi Sanitiensis et ejus personam, tanquam dictae instructionis auctorem confessum, praehabita missione rdurum d. d. episcoporum Glandavensis et Aptensis a concilio deputatorum, ut dictum rihum d. episcopum Banitiensem hortarentur, quatenus id se reversus exitum judicii averteret; intimatione praefati decreti per secretarium et ambos notarios concilii, facta die nona septembris ribo d. episcopo Banitiensi. qui respondit, se persistere in prioribus snis dictis et protestationibus; exemplo altenbs instrumenti, ab ipso ribo d. episeopo Banitiensi denuntiato dicta die nona septeidbris, quo. obtendit, ipsi denegatam fuisse facultatem adstandi cum aliis rmi· ^l. d. episcopis decantationi solemni hymni 7« Dswm, factae in ctMjleeia metropolitans pro felici partu sereniaaimah reginae nostrae; declaratione rihi d. archiepiscopi Ebredunensis in congregatione generali habita dicta die nona septembris Mira pomeridiana, qua declaratione veritatem rei gestae testatur circa praetensam rihid. episcopi Banitiensi· conquestionem; requisitorio promotoris et decreto concilii, quo statuitur, declarationem rihi d. arehiepisoopi actis concilii esse inserendam ot simul riho d. epi-

•copo Sanitieui intimandam; htMiM 4M do-J creti, diete rfao d. episeepo ftutitioMi feet· dto nona septembris par seeretiutam «t uAw notariM concilii; exemplo altertas, lestrsmratl. esdom da mum ab ipso ribo d. epiisspa famitiseol 4« docima septembris oblate a* par duretam a ooaetto eadcm die prolatui aetis eoaciEl MjearMdat roquL sitorio promotoris et doerote oaeeiHi eorundem diet et menai· in eoagragntiobe generali, que deeornitur citatio fadeada per due ex rihfa d. d. opiaeopis concilii ribo d. .epieoopo fluitienei, nt ad concilium accedens roependeatdre proprio euper interrogatis, ipsi a concilio faciendis occasione querimoniarum promoter» tam adresse» praefatam instreetioeem pastoralem quam advenue ipsum, ut auctorem ejusdem mandati, dieemstantiarum et aoOMsioea»; processu verbali citations·! dicti rdti d. episcopi 8anitiCn»i«, qaae factae fuerunt a rdii» d. d. episcopis Vinciensi et Sisterieensi diota die 10 sop- tembris; et a rmi» d. d. episcopi» Betiioeusi et Oratianopolitaao die undecima ejusdem mensi» hora matutina; ei a rdta d. d. episcopi» Aeduensi et Vivariensi eadem die horis pomeridiaaia, dictis citationibus facti» in praesentia secretarii et amborum concilii notariorum; processa verbali comparitionm rihi d. episcopi Baaitieneia in congregatione generali dicta die undeeima septembris horis pomeridiaoM. ia qua congregatione post iterata» de incompetentia tribunali» protestationes palam ipsetnet recitavit quoddam scriptum in forma litterarvm omnibus visuri· patentium, factum tam suo nomine qnam sibi adhaerentium et datum in pago Castellanensi die 15 junii et Mbnspelii mense julio anni millesimi septingentesimi vigesimi septimi, in quo scripto praesertim enuntiatur, »e episcopum Sanitiensem appellationem omittere a praetensa pace Clementis papae IX, quam violatam esse conqueritur, ad summnm pontificem et ooncilium generale, qund cogi rogat, ob idqne petit littera» *Apotlolat* dicta», ad cujus scripti calcem extat decretum officialis Sanitiensis datum die prima septembris anni millesimi septingentesimi vigesimi septimi, quo dictas officialis concedit, qpaqtnm in se est, litteras Apostolo» diota·, quod deniquè icriptum a »e subsignatum in publico concilii consessu reliquit: visis .etiam interrogatis, ipsi riho d. episcopo Sanitiensi factis a riho d. archiepiscopo Ebredunensi, et responsionibus dicti rmi d. episcopi Sanitiensis, conducentibus ad confirma^ tionem tam praefatae pastoralis instructionis suae quam scripti mox ab ipso relicti et prioram, quas facit, protestationum; exemplo actonrm duorum pro parte rihi d. episcopi Sanitiensi» promotori denuntiatorum dicta die undecima septembris sere tinis horis; quorum uno novum dat exemplum dictorum instrumentorum, jam denuntiatorum diebas undecim* et decima octava mensis augusti praeteriti, quibus continentur.ipsius praeteasae rationes incompetentiae et recusationum tam geno, ralium qnam particulariuqi adversus ribos d. d. archiepiseopum et episcopo» comprovinciales: altero autem non solum praedicta argumenta incompetentiae et recusationum .iterum innatant, verum etiam novas recusationes generales proponit adversi» rmo» d. d. episcopo» ex vicinioribus provinciis vocato» occasione gestorum cires decantationem •olemnem hymni *T* Dntm,* de quo Aupra, et recusatione» particulares adversus maximam partem ex praefatis rfitis d. d. episcopis-, exemplo aHerine instrumenti, denuntiati promotori die dasdosima septembrte. ante meridie»·, quo rihus d. episcopus Banitieum» protestatur, se non agnovisee eeneitium, et postulat siM acte eeueodi, qnftw innotescat, se rolcgtoee eeriptam eupradicta· et litteras Apostates dfotMs raeairitorfa nramotsste et iu4eie MMfIU ta< eeagragatioM geueseM die duodeel^æ septs^ub^is pronuntiate, que iiritum éet,tpssm ribum d. epieoopum Hnnitioenam cecidisse a prsstrasis emniba» aigu» istis incompetentiae et reraaatioaum, tam generalium quem particularium, ab eo propositis et eoetenti» in diotis argumentis diei. 11 septembria, utpote vanis, ittuaeriis, frustratoriis et iuadmissibiti^as, statiuturque, iis noa immorando, et non obstantibus diversis appellationibus in iisdem instrumentis a riho d. Banitieasi enuntiatis, persequendam esse litem incoeptam super querimoniis promoturis adversus dictam instructionem pastoralem dicti rihi d. episcopi Sanitiensis et personam ipsius; intimatione praefati judicii, facta die 13 Septembris in praesentia rAram d. d. episcoporum VapinoeM» et Orassensis, ad id deputatorum, per secretarium concilii, ipsi secretario adstantibus ambobus concilii notariis, dicto rfao d. episcopo Sanitiensi, qui respondit, se persistere in suis protestationibus et appellationibus; requiritorin promotoris in 33 congregatione generali, habita die 13 septembris boris pomeridiani», et concilii decreto in dicta congregatione prolato, quo statuitur ad requisitionem promotoris, ut ab una die ad alteram tres flant monitiones riho d. episcopo Sanitiensi ad hoc, ut retractet et damnet mandatum suum.pastorale diei 38 augusti anni 173«, per promotorum denuntiatum et ab ipso episcopo Sanitiensi recogditum tanquam opus suum, praesertim in hi», quae docet ibidem ebntri subscriptionem puram et simplicem formularii sanctissimi papae Alexandri VII, in hia, quae contumeliose asserit adverri» constitutionem tfaipraifa» et ipsius faitam acceptationem demum in his, quae affert ad commendandam le< tionem libri, cui titulus Af/teriess moral»», a Que«nello compositi: sin autem retractare'et damnare recuset, ipsi episcopo Sanitiensi declaretur, quod, dictis dilationibus transactis, lis suscepta peragetur in dietum pastorale mandatum ipsiusve rmi d. episcopi Sanitiensis personam, tanquam dicti mandati auctorem, per censura» at poenas ecclesiasticas secundum sanctissima decreta et canone» ecclesiae; processu verbali primae monitionis, factae statim post dictum decretum hora quarta vespertina dictae diei 15 septembris a rini» d. d. episcopis Aeduensi et Valentinenai, ad hoc deputati», adstantibus secretario et ambobus notariis concilii, dicto rmo d. episcopo Sanitiensi, cum ejusdem responsione in dicto processu inserta et ab eo subsignata: in qua responsione continetur ejfisdem episcopi restrictio seu explicatio circa subscriptionem formularii et perseverasti* in »ui» appellationibus ct protestationibus; exemplo instrumenti ^ieti rmi d. episcopr Banitiensis, promotori denuntiati dicta di» 15 sep, tembris hora pomeridiSaa, in quo- jam allata in prioribus instrumenti» réassurait et conatur appellationes suas et suam agendi rationem probare sub •aio iterati» protestationibus; processu verbali secundae monitionis die 17 septembris horis 11 matutina, a rihi» d. d. episcopi· Bjstarioeasi et Olandavensi, ad hoc deputatis per decretum concilii ejusdem diei in *24* congregation· generali, adstantibu» secretario et ambobus notariis eoneilii, dicto rmo d. episcopo Battitiensi; cqjus responsum fait, tjuod retinet perseverantiam contentorum in instrumentis ab eo productis et suis appellationibus àd concilium generale et aliis, et subsignavit declarando, se non agnoscere tribunal concilii; processu verbsli tertiae et ultimae meaitionis, factae die 18 Mp-, tembris hora quarta pomsridiaaa, a rttis d. d. spiaqayto BaHissutf et Oημμμ I, ad hee deputatis ia

d k·»· .

>& nte^regatioM ρ·«1 qjuedem diei, adstaaitaa aaaratària a* ambnbmi Mtarüa aaaiailH, dièteribad. apiaaa^n Binitianaj, oqjas rsapoMaai Ht, aa absqao agaitsoae tribunalis pantare ia a«a appnUàtioaübaa te protaetatiotebus, te aabalgaavit: audite iterate rotatione facta a ribo d. aphaopa Gtnaasosi natam, qaaa ia dicte maadato pastorali ■paatiaeatar; te iaeupee sadita nlatiuM feeta tottas praesentia processas a nhis d. d. episcopis Ohada* vend et Vivarienei coasmimariis ad hoc deputatis; viate deaiqus definitivis coaehuioaibus promoter»: oauûboa diligenter parpanaia, sanctisaissoqus Dai nomine iavaeate:

Concilium, non obstantibus supradictis apellationibua, damnavit et damnat praedictam instructionem pastoralem, cai titulus: *hutnetion pueierele* de meMtepacar *l'ittfiu de Sente,* dans *IngneUe,* d l'occasion ds* tetete gui as Mal rdpeadt» de m assrf, *il* rend se» *clergé ft et» fettfle défoeiteine de tte dernier! tenlinmt tetr let coeieeietiotu* pu epiteni *Ngliee, en date* du singt-dirit «odl eril *eepi* «ma *eiegt-eix;* tanquam temerariam, scandaloeam, seditiosam, ecclesiae, epiaeopia et auetoritati regiae injuriosam, schismaticam, haeretico spiritu plenam, erroribus refertam et haereaea fovqntem: in bis praecipue, quibus adversatur purae et, aitaplioi summi pontificis Alexandri VII formularii signaturae, cui vexationis nomen adaeribit; in bis, quae falso et injuriose profert in constitutionem IZnsgmitas et in ejus factem acceptationem, affirmando, dictam constitutionem ecclesiae dogma, mores, disciplinam et hierarchiam evertero; in bia, quae ad damnati libri Moralium Queenelli considerationum commendationem affert, cujus libri lectionem permittit et suadet, teaquam alendae pietati maxime idonei; in his etiam, quibus rmus d.·episcopus Senecensis eos ex suis, qui occasione supradictorum post mortem suam possent inquietari, hortetur, ut a principiis dictae suae instructionis pastoralis non discedant; quos omnes errores denuo affirmavit dictus nnus d. episcopus Senecensis, tum in scripto per modum litterarum omnibus ‹sisuris directo tam suo quam sibi adhaerentium nomine, dato mensibus junio et julio praesentis anni, quod scriptum ipsemet recitavit, in pleno consessu, ejueque exemplar sua manu subscriptum deposuit, tum in actis suis omnibus, adversus promotoris expostulationem allatis; minime tamen intendente concilio, his singularibus designationibus caetera, quae in dicte instructione pastorali enuntiantur, approbare, in quibus alia multa notavit, justa reprehensione maxime digna. Vetat ac prohibet sancta synodus, ne quis fidelis utriuaque sexus, sive exemptus sive non exemptus, tam dioecesis Beneoenaia quam hujus ecclesiasticae provinciae, doceat aut sectetur pravam dictae instructionis pastoralia doctrinam aut cujuscunque alterius libri in favorem dictae instructionis conscripti; ne quia etiam hujusmodi libros legat, imprimat, vendat aut spargat in vulgus; praecipiens omnibus aliquod horum exemplar apud se habentibus, ut continuo reponant 'illud apud tabularium suae dioecesis; supra dicta omnia sub poena excommunicationis ipso facto incurrendae, ordinario reservatae.

Statuit sancta synodus, u| dictus rihus Joannes de Boanen, episcopus Senecensis,. qui dictam instructionem pastoralem subscripto proprio nomine suam declaravit et adoptavit, et qui, non obstantibus monitionibus canonicis eidem factia, ut dictos excusus suos* retractaret, pervicaciter ia eis perseveravit, ait te maneat suopeneus ab ossni officio te jurisdictione episcopali et ab omni exercitio ordinis tam episcopalis tam sassrdstalife donec satisfecerit, debite retractando te rite eeademnaado 'tam dietam instraetiôswm pasteenlem quam qaaeeuaqno alia ab eo ad eam defendoadaat eoaeeripta; quo eaan retrostatinais eeneUbmn potestatem feeii riho d. arenioptecopa Ebreduneasi metropolitans et, vaepate sedo metrnpnlitsaa, antiquiori proviaeias safraganoo, ad hoc requisitam absolutionem dicto rteo d. Joaani de Boaaen, episcopo Beaeoeasi, concedendi et impertiendi.

Vetat et prohibet concilium, ne quis interim sive vicarius generalis, sive officialis, vieeagereaa, promoter, decanus ruralia, vicarius foraaeua et quivis alter offieiarina ecclesiasticus, a dicte rmo d. episcopo Senecensi constitutus aut delegates, durante praedicta suspensione, ullam exerceat muneris sui praedicti Amotionem; conciliumque eligit ac constituit in tota dioecesi Senecensi vicariam generalem simul et officialem, quamdiu durabit praedicta censura, rdum d. Joannem d'Yse de 8aldoa presbyterum, capacem, idoneum, 'pietate, selo doctrinaque conspicuum, cui in hunc effectum tradentur nomine concilii litterae vicarii generalis et officialis a rmo d. archiepiscopo Ebrediutenai: qui quidem vicarius generalia, aimul ut Benetiam advenerit, synodum convocabit dioeceaaaam inibique signaturam exiget puram et simplicem fbmularii Alexandri VII ab iis omnibus, qui nondum illam praestiterint; exiget etiam in posteram ab iis omnibus, qui sive erunt promovendi ad ordines sive per viae aut alia quavis ratione canonica ad beneficia erant inatitaeadi. Praeterea dictu vicarius generalis jubebit, ', codice actorum episcopatus auferri, si^ possit, instructionem pastoralem supradictam, discindendam, simulque alia, quaecunque* acta potuissent ibi inseri, eandem dictae instructionis pastoralia doctrinam continentia, pariter discindenda; si vero extrahi non possint, ex dicto codice expungenda et delenda curabit, adhibita ad marginem praesenti» judicii mentione. Et insuper prospiciet iis, quae ad sanae doctrinae disciplinaeque ecclesiasticae sive restitutionem sive firmamentum conducere aut necessaria fore judicabit. Quoniam vero prhefata constitutio *Vmgenihu* nondum in dicta dioecesi Senecensi fuit promulgata, curabit sine mora-juxta formam solitam promulgari.

Concilium item toto supradictae censurae tempore promotorum constituit ac deleget in dicta dioecesi Senecensi rdum d. Joannem Allard, presbyterum, capacem, idoneum et tali muuere dignum; •aqueXin hunc finem nomine coneilii litteras a riho d. archiepiscopo Ebredunensi traditas recipiet. Qui quidem, sive vicarius generalis et officialis, sive promoter, erunt revocabiles a riho d. archiepiscopo Ebrcdmieaei aut. vacante sede archiépiscopal·, ab antiquiori provinciae suffraganeo. qui alium vel alii» in praecedentium locum sufficient, prout e re ecclesiae fore judicabunt.

Et ex fructibus episcopatus Senecensis assumetur tertia para, necessariis administrandae dioecesis Senecensi» sumptibus impendenda ac propterea reponenda in manibus praefati Vicarii generalis et officialis, qui supradictae partis fructuum, simul et totius ndminiatrationia suae, quemadmodum et ipse promoter muneris sui, nho d. archiepiscopo Ebredunensi aut, vacante sede archiépiscopal·, antiquiori provinciae suffraganeo singulis trimestribus aut saepius etiam, si ab iis requisitum fuerit, rationem reddent.

Insuper ebristianisaimo regi humillime supplica-, bitar, at praesens judicium auctoritate sua firmare ejuaque exacutionem promovere velit. Statuit ac decrevit concilium, praesens suum judieium hac in urbe notifioandnm ac denuntiandum dieto rmo d.

Joanni d· 8oo»os, eprieepe Ssueesmd, iimpli»- quo ilHus UH rsliaqnondnm M tamper ia ark· Seaoesriri kgondum m promolgamlum at ubiris jus postulat, aa qate igusrnnttam sjas posait praatsndsre.

Data· ia ooaeiNo provincisji Mredaaeari, die vigosimn sdptembris aunt millesimi saptingmrtsrimi vigesimi soptimi. 81· subsignatam in nutegmpbo:

t Ego *Ptfrat,* arehtapisoop·· p. Ebraduaeari·, deflniens subscripsi.

t Ego *Prmdtcut,* spiscopua at comes Vapincenris, dsflniens subscripsi.

t Ego *Jeetmet,* op. ot d. Bellioenais, dsflniens aabacripai.

I Ego *Ptinu* JosrpÀttsds *CtuttUetu,* ep. ForojuHsnsis, definiens aabacripai.

+ Ego Flodoortfar, ep. Yincieaaia, deflniens aabacripai.

t Ego *Petr*» Pretteiteia,* ep. Siatarieenaia, definient aabacripai.

f Ego *Dooumau,* ep. Glandavensi·, deflniena subeeripsi.

+ Ego *Attiani*» Franciteut,* episcopos Aeduenaia, deflniena subscripsi.

t Ego Ftaaristat Erptaoldus, ep. Vivariensis, deflniena aubaeripai.

f Ego *Jamtu» BtpiaU,* ep. Aptensis, deflniena. aabacripai.

t Ego ri/nvndar, ep. et cornea Valeotinenaia, deflniena aabacripai.

t Ego Jaamaa, op. et princepa Gratianopolitanus, deflniena aabacripai.

+ Ego Csrofas Oetariott., ep. Grassensie, deflniena aabacripai ').. .

q üa b t a aaaao.

Anno Domini 1727 ss. d. n. Benedicti papae XIII pontificatus quarto, chrirtianiarimi regia Ludovici XV r rni duodecimo,"die vigetima prima septembri·, quae erat diea dominica, habita eat in ecclesia metropolitans quarta sessio ea quae sequitur forma.

Hora 8 matutina adftiere in palatio archiépiscopal· rihi d. d. episcopi iique omnes, ex quibus concilium constat. Hinc processam est sd eocleaiam metropolitanam eodem ordine ac modo, qui in praecedentibus sessionibus descripti sunt Rmua d. archiepiacopu· in throno ·ao verto· induit sacrificanti·; tum pontificaliter missam celebrans, consecravit in episcopum rihum d. Nieensem electum, cum ipsi. consecranti adessent rihi d. d. episcopi Glandsvenris et Graaaemi·. . ·

Peracto sacrificio, eaedem adhibitae sunt, prece·, quae in soasione secunda, iis^emque ritibus. Dein secretariu· · pulpito promulgavit decreta eoartitaitoaitaia iris, quae more solito excepta pd*0** d. episcopi 8enecehsie traditum sc relictam est altorum exemplum latino sermone descriptum' tam judicati, sententiae praedictae, ipsissimis quibus in quarts sessione latinis verbis est promulgatum, quam acti promulgation^ ejusdem. Praedicta omnia, ne ignorantiam possit praetendere.

Subscripsere <f« *MicAti,* ooncilii secretario·, Fio/, concilii notarius, Xsydea, concilii notarius.

'I *[Sota tManu»* rcsarsasttoMsi hase tstias· t/syprihu

C« tat h »

dasio» dMaittve·

Wiest· posr porter iter stuteaes' oestre Mr. ds Stoss. Je ae

um· *lartntitj* 'frrirrlmarii rsl—, esi iatartat, is oosstihisos rarbi· describit:

m xat rends· phu ssasibk qus dsss esUs-sL Tes··· S» tost « q» J'smis Is dsss ·«· Ustoin·, dsss s·· 'ssnsiss, da» I·· tast» assrts ds l'4(8», M -» test « qm J'> ·*·*■ •ptri* ds Is ssQmU qsi riga· dsas I» egasUss, as ■'·· arsit 7» dsss* s» Hta sessi ssffssl· q» Is tt la seals sisaos dont je raris. Llbq>rit-8aist nuda viMIs ·· mütas ds ses*. » ans serait pat-dtra pu trap»· sa sUsu» pis· stasis, ai ' mprim· sa tssptft ptas pntasd. La stases dais «taq tasrsa Pwtast tost » tarapelS, p» sa ssal'dvdqs· qsi M Is ssstadrs ■eevuMut si qsi parlât base ds ses rang, n· ·» pssssssnt isnasMlsa tassMs ds la ptas vive dsslssr, ptaMsds dn *p^a*essai qell· sllstast pseasassr, stasstas ta'Dise, rsrapito ds l■ talti tarit qsi Iss satasH

B Infra promulgatae sententiae autographum latine conscriptum extat actum promulgationis ejusdem aententiae hia verbi· conceptum:

Die vigetima prima menai· septembri· anni millesimi septingentesimi vigesimi septimi in quart· sessione concilii Ebredunensis port promulgationem decretorum: d· conrtihtiioaitas oportoNeis, praedicta sententia promulgata fuit. Quo facto, a patribua concilii requirita aunt vota; at iis relati· ribo archiepisoopo, ipse rihus archiepiacopu· pronuntiavit: Mntrntio *fitnil petrib*».

t *Ptirtu,* arch, p. Ebredunensis.

Die vero 22 aeptembria anno 1727 riipraporita sententia rite denuntiata fuit rmo d. epiaeopo Seneeenri^ dapldxquo illius exemplum ipsi in manus repoaitum cat, latino scilicet et gallico sermone descriptum: prout habetur ex acto ipso perscripto denunoiationi·, apposito infnr, singula dictae sentiae autographa, latine et gallice conscripta sequentibus verbis.

C tentiae autographa, latine et gallice conscripta sequentibus verbis.

Denuntiatio sententias.

Anno 1727 die 22 septembri· ante meridiem, per secretarium, cui aderant bini. concilii provincialis Ebredunenri· notarii, rite denuntiata fuit supraporita sententia gallice conscripta: àtque tum ilHa· ad verbum descriptae simul cum enarratione visorum litis instrumentorum tum praesenti· denuntiationi· acti exemplum, decem scriptis paginis unoque codice descriptam, in mana· traditum ac relietum' est riho d. Joanni de 8oanen, epiaeopo Ssneceari, ·ipri personaliter loquendo in dicta urbe Ebredunenri ipsoque ejus in domicilio, quod habet apad d. Roux; praedictique secretarius et notarii subscripaerq tum praesenti autographo tum praefato acti denuntiationis exemplo. Praeterea in manus

EXSCRIPTA DENUMTIATIO SENTENT!AE

qpporile iq/rs dietiss scwlcsrier «nUognspÀum *latint naeeriptua*

. Anno 1727 dis 22 septembri· ante meridiem. per «ecretariem, oui aderaat bini obndlii provinciali· Ebrsduaeosta notarii, rite' dssrantiata fhers tam judicatam* aeattaitine supraporita·, ipri· latinis vsrbis ennsmiptam, quibus promulgatam Mt,-tam fasta ititas ptesnulgati· h p»»·-

-dieterumque tarn judieati que anti premulgatioaie, A aianl et pneeaatis deBontiatioais aoti exemples, septem pagiate descriptam, ia bum traditam aq relictam eat ribo d. Jaaaai de Soeaea, epieoopo Sdaoeonoi, ipei penaaaliter loquendo ia dicta urbe; Kbrodaneui ipeoqua eju ia domicilio, quod habet apud d. Rouxji atqae subeeripeere praedicti secretaries et notarii tum praeeeati autographo tum praefato acti praesentia deneatiatioaia exemplo; cum praeterea ia manna dicti rihi d. episcopi Seneoensis traditum ae relictam fuisset exemplum, altorum praedictae sententiae plene descriptae simul eum enarratione risorum litis instrumentorum, gallica sermone. Praedicta omnia, ne ignorantiam possit obtendere.

Subscripsere de *Jdickel,* concilii secretarius, Pia/, concilii notarius, *Ltfdm,* coneilii notarius.

XXIII CONGREGATIO PRIVATA.

Anno 1747 die 22 septembris ante meridiem,' in palatii archiepisoopalis sacello, habita est a rmo d. archiepiscopo vigesima tertia congregatio privata, cui interfuere rihi d. d. episcopi Vapincensie, Massiliensis, Bellicensis, Forojuliensis, Vinciensis, Bistaricensia, Glandavensis, Augustodunensis, Vivariensis, Aptensis, Valentinus, Gratianopolitanus, Grassensis et Nicensis ac r. d. de Puget.

Rihus d. episcopus Massiliensis' palam declaravit, nulla re prorsus se animo discrepare a synodi judicio de doctrina instructionis pastoralis rmi d. episcopi Seneoensis, quin potius toto pectore ac mente adhaerere se justae illius pronuntiatae damnationi notisque censoriis seu qualificationibua, quae illi doctrinae merito a synodo inustae sunt, simul et judicio, quod ab eadem synodo pronuntiatum est in personam rmi d. episcopi Seneoensis.

Idem declaratam fuit a rmo d. episcopo Nicensi.

Tum rmus d. episcopus Massiliensis supplex rogavit patres, vellent recordari eorum, quae frequenti synodo'dixit tunc,'cum a riho d. episcopo Senecensi judex fuit recusatus: nimirum, acerbissimo cum animi dolore audiisse, se ab episcopo insimulari de traditis erroiibus in mandato pastorali, a ae edito die 14 Januarii anno 1746; quamvis autem probe intelligeret, satis per se ipsam detegi ac confutari calumniam, tum ex circumstantiis, in quibus positus eum accusassct rmus d. episcopus Senecensis, tum ex vaga ipsius accusandi ratione, qua nullum singillatim appellaret errorem nullumque etiam generatio„ seu erroris materiam proferret,· nihilominus tanto acerbius ferre se, vej minimam sibi labem suspicionis injici de adulterata aut etiam debilitata veritate fidei, quanto sibi conscius esset flagrantiori se studio accendi purae illius atque D illibatae servandae; caeterum multum inde mitigatum fuisae conceptum animo dolorem, quod iis coram paratis judicibus fuisset accusatus eoque in consessu episcoporum, quos et plurima· religionis cognition^jnstructos et pari tuendae veritatis solo incensos esse pernosceret; quibus -proinde totius, sententiae suae ac doctrinae rationem reddere nupquam non summo honori duceret; quare humillime se supplicare ipsis, censoria aggrederentur ratione opus recognoscere impetitumque examinare mandatum; quod . si aliquatenus reprehendendum esse judicarent, oatenus et ifxe Idem retractare ac damnare judicioque synodi proprio, si opus esset, sanguine subscribere promptus esset ac paratus.

Ad quae respondit synodus, superva^aeum esae pronus, institui, quod postulaverat rihus d. episcopus Maseitimmia, mandati a aa oditi examen, -eum UhmMet* eoseet jam iade ah iattte eptoeopa tas sui iategritatia Mai monimeata srdentisque stadli ia saaa doctrina defbndeada advenu eem impugnaatinm impetus, quam at tantillam infirmari possent vagis hujusmodi rihi d. epiaoopi Bimenemria aeeuaatioaibuB, qaap et nihil certi designarent et iis temporia circumstaatiia adducerentur, quibas non tata accusato labem inferre, quam accusanti oausae detrimentum afferre valerent; eum praeterea id jure asseverate quisque pomi videretur, erroris aocwari ab iis, quos conatet errori esae deditos, honori potius quam dedecori facile esse ab omnibus tribuendum.

De integro recitata faore decreta: do *epueopit,* do oeaoaMW, de oeWretioae missos, quae fuerant in secunda sessione promulgata. Eaque omnia rata habita eunt stque approbata a rihi» d. d. vicinarum provinciarum invitatis episcopis.

XXIV CONGREGATIO PRIVATA.

Anno 1727 die 43 septembris ante meridiem, in palatii archiepisoopalis sacello, habita est a riho d. archiepiscopo vigesima quarta congregatio privata, cui interfaere in praecedenti congregations nominati rihi d. d. epiacppi ac r. d. de Puget.

Quae in tertia sessione promulgata fuerant decreta: *d» euraiu* at mfuriuisteetions aeeraawetorum, there item recitata ia praesenti consaesn, atque item ut priora 'rata sunt habita atque approbata a rmis d. d. vicinarum provinciarum invitatis episcopia.

XXV CONGREGATIO PRIVATA.

Anno 1727 die 24 septembris ante meridiem, consueto in loco, habita eat a riho d. archiepiscopo vigesima quinta congregatio privata, cui interfuere iidem rihi d. d. episcopi, qui praecedenti interfuerant, ae r. d. de Puget.

Pensata sunt diligenter atque cohstituta decreta in proxime futura sessione promulganda.

XXVII CONGREGATIO GENERALIS.

Anno 1727 die 24 septembris hora 3 pomeridiana, in palatii Srchiepiscopalis sacello, habita eat a riho d. archiepiscopo vigesima septima congregabo generalis, cui interfuere omnes rihi d. d. episcopi, qui praecedenti interfuerant, r. d. de Puget, r.· d. abbas Boscodonensis, deputati, theologi et canonistae concilii.

Rihus d. episcopus Massiliensis retulit ad synodum de libellis a promutore delatis die 18 mensia hujus in congregatione generali: qui libri in praesenti consessu palam revoluti sunt, atque instituta fuit eorum accurata recognitio examenque censorium.

XXVI CONGREGATIO PRIVATA.

Anno 1727 die *'M* septembris ante meridiem, consueto, in loco, habita est a' riho d. archiepiscopo vigesima sexta fcongregatio privata, cui interfuere rmi d. d. episcopi omnes, qui praecedenti interfuerant, ac r. d. de Puget.'

Actorum concilii incepta recitatio ad vigesimam primam usque congregationem generalem deducta est.

Rmus d. episcopus Gratianopolitanus tutamen a concilio petiit in lite, quam habet pro seminario suo, in patres Oratorii Jesu.

Poetiilatiopi concedens synodus rogavit rih»n d. archiepiaeopum, ut in epistola, quam ad regem chriatianissimum de rebus in concilio geetis est conscripturas, hanc etiam .episcopi causam regi oeameadaadam caret.

XXVII CONGREGATIO PRIVATA.

. Anno 1727 die 36 aeptembria -ante meridiem·, consueto in loco, habita eet a riho d. Archiepiacopo vigesima septima congregatio privata, cui iidem interfuere rmi d. d. episcopi,'•qtfi-praecedenti interfuerant, 'et r. d. de Puget. ·

Deliberavero patres de ea. quam adbibituri essent, ratione in promulgandis decretis judicioque concilii in sua (puisque ijioecesi;*viaunique eat ac constitutum, ease in*NtnKJmgm edendum man3dtuni pastorald unilfh atque consTmile, quod eaaet cunctorum suffragiis ap^obandbm, et quo uterentur ad praedicta promulganda singuli rmi d. d. episcopi Iam comprovinciales, quam qui synodo interfuere invitati.

Perscripta eoncilii acta recitata fuere usque ad quartae sessionis narrationem.

XXVIII ET ULTIMA CONGREGATIO GENERA LIB.

Anno 1<2< die 26 septembris hora de meridie tertia, in palatii archiepiscopalis aaeello^habâta est a nh<> d. archiepiacopo vigesima octav^et ultima congregatio gonerAlis, cui interfuere rmi d. d. episcopi omnes, qui praecedenti interfuerant, r. d. de I' r. d. abbns Boacodonenaia. deputati, theolofri et banoniatae concilii.

ns(itufum examen librorum a promotore delatoru^ die 18 praesentis menais exegit aynodua tulitque in delatoa libros censuram infra descriptam. cujus autographum oxtat inter instrumenta concilii authentica.

CENSURA

adversus quondam libro» gollieefimpressos.

Facta a concilii promotore denuntiatione librorum. quibua titulus est: *Dissertation* sur *la validité de» ordination» de» Anglais. A Bruxelles, ekes Simon Hersterens, libraire, 1723,* et: *Défense de la dissertation: sur la validité de» ordination» des Angloi», contre le» différentes réponse», gui g ont été faites arec les preuves justificative» etc., par l'autheur de la dissertation. A Bruxelles, cher Simon Herttevens, 1726.* Audito, hac super re riho d. epiacopo Massiliensi, cui cura demandata fuerat referendi, quae censuris ecclesiasticis digna viderentur in praedictis scriptis: eosdem, coram propositos ac diligenter examinatos, justo anathemate dignos facile agnovit haec sancta synodus.

Ex illo siquidem examine evidenter colligitur, praefatos libros sub falso et inani futurae cum ecclesia Romana Anglorum conciliationis obtenta hseretica dogmata exsuscitare; neque enim audacissimo huic ertbris magistro fait satis primatui Petri detrahere, auctoritatem episcoporum aperte impugnare, catholicam circa sacerdotium et in anima, impressum per sacramenta characterem doctrinam adulterare, venerandas, quae in celebrandis sacris mysteriis adhibentur, caerimonias despectui et ludibrio objicere, ea domum circa sacramentorum formam edocere principia, quibua vel ipsa destrueretur sacramentorum substantia; quod stupendum et horrendum magis, ut sacrilegas de eucharistia Anglorum opiniones,, in sacrosancta Tridentini coneilii synodo profligatas *), a censuris vindicaret, nullam praesentem in sacrificio altaris immolari victimam, et missae sacrificium esae duniaxat repraeeentativum et oommemorativnm, ac proinde *modem sacrifiai in cruce* pareoOi rosans usoralrMMs m miros *jieri,* - asaerers non erubuit.

'MK. Trid., sees. W. cas. Ï.

A auamque de transubstantiatione et reali 'praesentia,. Obnati corporis et. aaqguinia in 'sacramento eucharistiae necnop circa . alia ecclesiae 'dogmata fidem innumeris in locis suspectam demonstrat.

Quapropter concilium in Spiritu sancto congregatum, iniocato Christi nomine, auditis theologorum' votis, ipsaque pro rei gravitate causa mature perjpensa, praefatam dictorum librorum doctrinam: falsam, temerariam, scandaloaam, sedi apostolicae et ejrisciipia injuriosam, schemati et haeresi favep^ tem, erroneam, jam a sapcta Trldentina synodo damnatam et haereticam declarat et ut talem damnat et antthematisat. Praeterea praedictos libros retinere, legere, commodare, describere aut typia edere universis utriifsque sexus Christi fideUbua sub poenis n jure praescriptis prohibet, eoaque apud tab^jium dioecesis reponi mandat.

Datum iar concilio provinciali Ebrédunenai, in B vigeaima octava et ultima congregatione generali, habita die vigeaima sexta mansis aeptembria anni millesimi septingentesimi vigesimi septimi *[Sic signatum ad authenticum :]*

Ego *Petrus,* arch. p. Ebredun., definiens subacripai.

+ Ego *Franciscos,* episcopus Vapinconaia. definiens subscripsi.

† Ego *Henricud,* episcopus Massiliensia, definiens subacri|»i.

Ego *Joannes,* episcopus et dominus Bellicenaia, sacri Romani imperii princeps, definiens subscripsi.

t Ego *Flodoardus,* episcopus et dominus Vincienais, definiens subacripai.

† Ego *Petrus Josephu» de Castellane,* episcopus Forojulienaia. definiens subscripsi.

t Ego *Petrus Franciscos,* .episcopus Siataricensia, definiens subseripai.

† Ego *Dominicus,* episcopus Glandavensi*. definiens subscripsi.

† Ego *Antonius Franciscus,* episcopus Aeduensia, definiens subscripsi.

† Ego *Francisco» Begigaldus,* Vivariensis epiacopus, definiens subscripsi.

t Ego JoonaM *Baptilta,* episqopus Aplensis. definiens subscripsi.

t Ego *Alexander,* episcopua et coniea Valentinenais, definiens subscripsi.

† Eg· *Joan.,* epire. et princeps Gratianopolitanua, definiens subacripai.

f Ego *Carolu» OetaWanus,* epiac. Grasaensis, definiens subscripsi.

ŋ Ego *Bagmundu»,* episcopua Niciensis, definiens subscripsi. *0*

XXVHI ET ULTIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Anno 1737 die 37 septembris ante meridiem, consueto in loco, habita est a nho d. archiepisoopo vigeaima octava et ultima congregatio privata, cui iidem interfuere rihi d. d. epiaoopi, qui praecedenti iutarfaorant, ae r. d. de Puget.

Deliberatum fuit, ut sequenti die post meridiem synodus solemai ritu procedens intéressât generali omnium ordinum supplicationi habendae pro celebranda festivitate translationis sacrarum reliquiarum beatae Victoriae; quae eolemnia procedendi ac supplicandi caerimonia eam referret, quae pro dimittenda ac solvepda synodo fuisset de more indicenda.

Peracta atque absoluta eet actorum concilii recitatio.

Tum demum constitutum fait a synodo, ut nomine suo conscriberentur litterae ad summum

pontificem, ad regem christianisaimum, ad Galliae episcopos, ad eminentissimum cardinalem de Fleury, publicae rei administratorem, et ad ipsos Senecenai· dioecesis fideles; curaque commissa perscribendi ad summum pontificem rmo d. episcopo Graaaensi; ad regem christianisaimum rmo d. episcopo Gratia4jkipolitano; ad Galliae episcopos rmo d. episcopo Sistaricensi; ad; emineiitigfimum cardinàlem dê Fleury rmo d. episcopii Augustodunensi. et a£ fideles dioecesis Senecensis rmo d. episcopo Vivariensi.

V |T ULTIMA BBfiSIO.

Die dominica, quae fuit dies vigesima octava septembris, anno millesimo septingentesimo vige* aime septimo, aa. d. n. Benedicti papae XIII pontificatus anno quarto. regnÇabristianissimi regia Ludovic) XV duodecimo, habita vat in ejglesia metropolitans quinta et ultima sessio eo. qui sequitur. modo.

Hora octava matutina rmi domini 'episcopi caeterique 'omnea. quibus constat concilium, in palatium archiépiscopale convenere,' ungo processionaliter itum eat ad ecclesiam pretFopolitanam eo veatium ornatu eoque procedendi ordine, qui designatus fuit ac praescriptus in prima congregatione generali. x>*'

Illuatriadiinua ac nhus d. archiepiscopus, cum in throno nuo sese sacrificantis vestibus induisset, missam pbntificaliter celebravit de communi virginum, eum hac die ex praecepto dicti nui d. archiepiscopi officium fieyet de translatione reliquiarum sanctae Victoriae.

Peracta missa, caedem sunt recitatae preces, eaedem adhibitae caerimoniae, ac in tertia sessione. Tum secretarius e manibus nhi d. archiepiscopi excepit more solito decreta, quae promulgavit ordine sequenti: *1 dt baptismo, 2 de confirmatione, 3 de eucharistia, 4 de poenitentia, de extrema unctione, 0 de ordine, 7 de matrimonio, X de indulgentiis, 3 de reliquiis, M de sepulturis;* et denique censuram supra transcriptam adversus quosdam libros gallice impressos, quibus titulus est: *Dissertation sur la validité des ordinations des Anglais etc,* et: *Défense de la dissertation sur la validité des ordinations des Anglais contre les différentes réponses, qui y ont été faites etc,* Quae cum decreta recepta et approbata fuissent a patribus more in praecedentibus sessionibus usurpato, illustrissimus et rmus d. archiepiscopus orationem habuit.

Cum perorasset rihus d. archiepiscopus. s<M»retarius e pulpito recitavit decretum de subscribendo decretis concilii.

Deeretum d· iubaeribendo.

Illustrissimus et rmus d. Petrus de Guérin de Tencin, archiepiscopus princeps Ebredunensis, sancti Romani imperii princeps et tricamerarius, throno pontifieio assistens, admonet reverendissimos patres omne*, qui huic synodo jure intersunt et interfuerunt. ut post se, singuli loco et ordine suo. ad altare majus accedant et ivi, quae in hac synodo decreta sunt, subscribant.

Recepto ct approbato dicto decreto a patribus inore solito, rmus d. archiepisoopus. cum sese inelinasset ad rtnos d. d. episcopos, convertit se ad altare atque, paululum inflexu ad crucem capite, subscripsit modo sequenti.

No·, Petrus de Guérin de Tencin, archiepiscopus princeps Ebredunensis. sancti Romani imperii princeps et trieamerarius. throno pontifieio assistens, regi ab omnibus consiliis, haec decreta a nobis definita subecripaimus. t *Petrus,* arch. p. Bbred.

' ('umqup in solita sede sua reversus rmus d. archiepiseôpu» consedisset, râù d. d. episcopi, rih-', guli per Ticem ad altare ahfedentes. inclinato capite nd rœum d. archiepiacopum, deinde ad altarè. subscripsere pariter eo, qui sequitur. ordine et modo.

t Ego *Franciecus,* ep. et comes Vapincensis. pnneep» sancti imperii, subacripai.

t Ego *Henricus,* episcopus Massiliensia, atfbacripsi.

Ego *Joannes,* episcopus et dominus Bellicen»ia jt *sOcn* Romani imperii princeps, subscripsi.

Ego *Flodbardus,* episcopus et dominus Vinciens ais. subscripsi.

Ego *Petrus Josephus de Castellane,* episcopus Forojuliensis, subscripsi.

Ego *Pétrus Franciscus,* episcopus Siataricrnsia, ^subscripsi. ? y

t Ego *Dominicus,* episcopus, Glandavensis. subscripsi.

+ Ego AatomwN *Franeiacu* episcopus Arduensis. subscripsi. s

Ego *Franciscus Reginaldus,* episcopus Vivsriensis, subscripsi.

· Ego *Joannes Baptista,* episcopus Aptensi», sub-'scripsi.

t Ego *Alexander,* episcopus et comes Valcntinensis, subscripsi.

+ Ego *Joannes,* epixv, et princeps Gratianopolitanus, subscripsi.

Ego *Carolus Octariahps,* episr. (saensis. subscripsi.

Ego *Baymundus,* episcopus Niciensis, subscripsi.

Ego Franeiscus de Puget, vicarius generalis atque procurator generaliter ad omnia deputatus illustrissimi ac reverendissimi domini episcopi Diniensis, ejus nomine interfui et subscripsi; et omnia et singula in hac sancta synodo Ebredunensi acta, decreta, edita et promulgata ejus ot ecclesiae vuae nomine recipio.

Quibus omnibus ad propriam sedem reversis et sedentibus, secretarius e dicto pulpito interrogavit;

Illustrissime domine, reverendissimi patres? Placetne vobis, ad Dei omnipotentis laudem, hujus concilii provincialis finem jam fieri?

Reverendissimi episcopi responderunt. *{Jacet.* Atque secretarius decretum de fine concilii promulgavit.

Dacratum da fin· oonoUiL

Cum absoluta sint, quae pro temporia ratione agi gerique posse videbantur, cumque pastoralis cura rnios d. episcopos, qui huic sanctae synodo interfuerunt et intersunt, ad ecclesiarum suarum pastorales vigilias revocet, propterea huic sancto concilio finem imponi censuimus.

Tum vero sic acclamatum est a patribus.

ACCLAMATIONEM.

Secretorius. Benedictio Dei omnipotenti» super sanctissimum papam, multi anni Benedicto XIII ad exaltationem ecclesiae.

Keep. Benedictio super illum, multi anni.

Serret. Ludovico XV. regi noetro, qui concilium hoc provinciale promovit et protexit, dies super dies adjiciat Dominus et annos ejus usque in diem generationis er generationis. Benedicat illum Deus in aeternum.

Keep. Dies super dies adjiciat Dominus, amen Benedicat illum in saecula, amen.

Secret. Victorem Amedeum, Sardiniae regem pium et pacificum, conservet l*eu» et custodiat.

Rssp. Conservet illum Deus et custodiat.

Sierit. Reverendiaaimum dominumyihetropolitanum A hujus provinciae et in hoc concilio praeai-ᵗdentem rore gratiae suae perfundat Dena et ad aeternam gloriam reservet.

Reap. Rore gratiae suae perfundat eunv Deus, ad aeternam gloriam reeervet. J

Secret. Reverendissimo» . episcopos, quos Spiritus sanetus in hoc concilio congregavit ad gloriam et utilitatem provinciae nostrae, ad ecclesias suas feliciter reducat incotomes et, ad multos annos conservet.; (

Reap. Incolumes reducat et conservet.

Secret. Omnibus orthodoxis in hoc concilio congregatis pax super illos et benedictio.

Reep. 1'itx et benedictio.

Serret. Fidem, quam haec sancta synodus grofesaa est, integram illibatamque servemus, sanctds leges in perpetuum atnplectêmur.

Reep. Amplectamur, credamus corde et hanc fidem B ore profiteamur.

Secret. Qui a fide illa pertinaciter recesserint, inter ethnicos habeantur.

Reap. Haereticis illis anathema, anathema.

Serret. Novatores, qui Romanam ecclesiam sanctam, catholicam et apostolicam vel corde vel ore blasphemant, detestamur.

Reap. Eos anatheniatiiamus. Anathema cunctis haereticis.

Secret. -Confessionem illam in ore nostro conservet Dominus ad gloriam et utilitatem ecclesiae salutemque nostram.

Reap. Conservet in aeternum, fiat. fiat. Pax super nos et misericordia.

Acclamationes excepit solemnis cantus *Te Deum laudamus.* Hunc vero secuta est *oratio gratiarum actionis,* recitata ,a reverendissimo domino archiepiscopo.

Hinc mitrati reverendissimi domini episcopi, ordine antiquitatis procedentes, ad rihum d. archiepiscopum accessere, inclinatoque ad eum capite, pacis osculum accepere et dedere: indeque ad locum quisque suum reversi, sese invicem dicto pacis osculo sunt deosculati.

Deinde solemniter rinus d. archiepiscopus toti coetui ac 'populo benedixit: cui consequenter indulgentias centum dierum, a concilio concessas, promulgavit e suggestu secretorius, dimittens eos et canens *recedamus in pace.* Respondit chorus occinendo in *nomine Domini.*

His peracti*, rinus d; archiepiscopus et rmi d. d, 'episcopi, depositi* ornamentis, reoMaere.

Post meridiem rmi d. d. archiepiscopus et episcopi solemni omnium ordinum supplicationi, habitae pro r celebranda festivitate translationis reliquiarum BrVictoriae, interfuere, sacram reliquiarum thecam gerenfibus quatuor presbyteris dalmatica indutis, ad qudthor vero thecae angulos praeligatas vittas longiores manu gestantibus quatuor antiquioribus episcopis, videlicet rihis d. d. Vapincensi, Massiliensi, Belhcensi et Vlnciensi episcopis. Cum autem in ecclesiam cuncti longo ordine procedentes reversi fuissent, rmus d. arohiepiacopus, sumpto in manus ss. sacramento, solemni ritu ao moro toti ooetui benedixit. Tum, poatulantibna rmis d. d. episcopia, singulis impertivit rthus d. archiepiscopus, non sine authentico traditionis perscripto testimonio, partem aliquam reliquiarum b. Victoriae, solsmne ac perpetuum ipsis futurum tam angustae caerimoniae monimentius.

+ *Petrus,* arch. p. Ebreduneaasa.
t *Franciscus,* episcopus Vapincenais.
t *Benricus,* episcopus Massiliovis.
f Jmuuws, episcopus Belliceaai*.
t *Flodoerdus,* episcopus Vincienti*.
t *Petrus Juephtu,* episcopus Forojuliensia.
+ *Petrus Fruneiscua,* episcopus Bistaricensis.
f Doasüu'nM, episcopus Olandavensia.
t JntotriM *pfaneiscus,* episcopus Aeduensi*.
t *Franciscus Hepeoliu,* episcopus Vivariensis.
t Joeanss RoptuM^episcopus Aptemis.
t *Alexander,* episcopus o^ comes Valerttinrnisi».
t *Joannes,* episcopus princeps Oratianopolitanu».
T *Carolus Octavianus,* episc. Orassensia.
t *Rapmundsa,* episcopus Nieiensis.
De MicM, concilii secret.

Epistolae synodical 'concilii Ebredunensis.

EPISTOLA SYNODICA
ad sanctissimum dd. p. Benedictum XIII

Beatissime pater.

Antiguae traditionis exemplа serrastea et ecclesiasticae memores disciplinael), concilii Inoatri Ebredunensis gesta ad ecclesiarum matrehi et magistram referenda ess8* censuimus, ut statutis nostris etiam sedis apostolicae adhibeatur auctoritas.

Officium vero illud nostrae erga Petri cathedram reverentiae eo propensius exequimur, quo sanctitatis vestrae pro synodalibus episcoporum coetibus sive restituendis sive confirmandis studium novimus ac sollicitudinem.

Horum, quibus olim, beatissime pater, praecipue florebat, celebrationem conventuum instaurari, jam dudurn efflagitabat ecclesia jdallicana. Nostrorum tandem, illustrissimo promovente Ebredunensi archiepiscopo, et rege annuente christianissimo. compotes facti votorum, in nomine Domini convenimus summa omnium provinciae ordinum frequentia.

Cum auterfi episcoporum, quos Spiritus sanctus posuit regere ecclesiam Dei, primum munus sit, fidei depositum custodire intemeratum, prima quoque nobis cura fuit, ut apostolicae constitutiones ad profligandae recentes haereses, toto plaudente orbe christiano, promulgatas, en qua par est, aninlt sinceritate atque demissione servandas esse declararemus.

Delatum exinde tartareum quoddam opus, quo sub obtentu ineundae Anglos inter et catholicam ecclesiam concordiae a sderosancta Tridentina synodo exeeratae haereses, circa adorandum praesertim missae sacrificium, aperte retractantur, damnavimus et reprobavimus. Moros demum restaurare aggressi, ea statuimus, quae in ecclesiarum nostrarum utilitatem cessura in Domino judicavimus.

Quot ex illo nootro concilio in hanc provinciam, quot iit\ ecclesiam Gallicanam fructus atque emolumenta redundatura essent, boni omnes laeto animo prospiciebant. Sane abundabat per Christum consolatio nostra; sed heu quam cito ex laetitia ad luctum reciderunt omnia, cum reverendissimi episcopi Senecensis pastorale documentum permultis audivimus, insimulante concilii promotore, scatere erroribus! In judicium deductum opusculum, prout rei gravitas postulabat, diligenter expendimus; plurima autem ia eo deprehendimus ecclesiae, summis, pontificibus et Gallicanis episcopis injuriosa, plurima scandalo», schismatice et spiritu haeretico plena; uno verbo, nihil in eo documento oomperimus, quod, ut aiebat Innocentius P), *pla-*

·) Innes. I ad mos Carthag. [Mansi, Oeae., IП. 1071.]
v) Ad sjisc. AMa [Mansi. Orae., ПI, 10»]

M. t

peret, et nihil pene, jued non perntua *ditplicerei, a* jnoet's donmandum otyns esdjnndiun, cujas stsw/U," niât ea sctdpssnW, n«s>o *alter in* swtftem *reciperet* istyw *eentiret.*

Exitiali* quippe libellus iste formulae, ab Alexandro VII ad excidendam -radicitus jansenianam haeresim Sapienter praescriptae, futilibus vim omnem distinctionibus conatur adimere; Clementi* XI irretractabilem constitutionem, quae incipit *Unigenitae Dei* jUtes, palam et aperte proscindit. Perniciosum. denique Quesnelli Considerationum moralium librum, totius ecclesia* judicio damnatum, summis, verius dixerimus, horrendis encomiis extollit ac veluti nutriendae fidelium pietati* idoneum .praedicat atque commendat.

Solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis, inexpertum nihil· reliquimus, beatissime pater, ut fratrem devium nd debitum sanctae matri ecclesiae obedientiam revocaremus. Sed *hominum ouate comptorum et gui veritate privati eunt, deditae* 'consiliis et deceptus, omnium nostrum plenissimis amoris et officii monitis corde restitit obfirmato.

Quocirca, ne, ut scribebat synodus Carthaginensis '), diu inultus multa occupans insanabilis error accresceret, neve. aberrante pastore, oves commissi gregis abducerentur in praeceps, advocatis e vicinioribus provinciis plurimis episcopia, ut causae plenior cognitio haberetur, judiciumque ageretur splendidius, praefatum reverendissimum episcopum 'Senecensem, uti damnatos spepius errores foventem et ecclesiae rebellem, omni jurisdictione episcopali et exercitio potestatis, tum episcopalis tum sacerdotalia, suspendendum esse decrevimus et suspensum ore unanimi pronuntiavimus.

Quid superest, beatissime pater, nisi ut concilio nostro s. v. major accedat auctoritas, qua decreta robore firmentur apoatolico, et qua plenissime constet, reverendissimi episcopi Senecensis causam rite et legitime dijudicatam fuisse.

Nostrae hac super re demississimas preces b. v. aduituram benigne, spem non dubiam faciunt vigor ille sacerdotalis et pastoralis ilia vigilantia, qua dominicum gregem verbo pascit et exemplo : hancce fiduciam multum juvant vestrae ad ducem nobis et auctorem operis, illustrissimum Ebredunensem metropolitanum, litterae ipsum ergà et synodum officiosissimae.

Deum interea precamur enixe, ut ecclesiae suae b. v., renovata ut aquilae juventute, diu praestet salvam et incolumem.

Ita vovent, paternam vestram benedictionem enixe postulantes,

beatissime pater,

sanctitatis vestrae

obsequentissimi ac devotissimi filii archiepiscopus et episcopi in concilio Ebredunensi congregati.

t *Petrue,* arch. p. Ebredunensis

Datam i» concilia Ebredunenei, die 'Jfl meneie eeptembrie anno 1787.

"De mandato concilii
De Michel, a secretis.

LETTRE 8YNODIQUE

rag.

8ire

Noua avoua regardé oomme un effet singulier de la protectio* que vôtre majesté ne cerne d acoorder au évêques do son royaume, la parmission qu'elle donné d assembler le concile de la province d'Embrun.

') A4 lanse. L

Le rétablissement de' ces sainte* assemblées a fait, depui» plus d'un siècle, l'objet dos désirs de nos prédécesseurs; La plupart d'entre noua ont eu l'honneur d être les témoins des favorables dispositions de Vôtre majesté à satisfaire sur «a point leswux empressés .que lé clergé formoit dqpuis si long-temps.

L'expérience du passé, h connaissance des maux préseft* do. l'églisp, l efficacité du jepêde étoient de puissants motifs pour noua faire dêxtesr de voit revivre un usage consacré pur la pratique des temptxapostoliques.

Les lumière» supérieures vôtre majesti*, la sagesse qui préside à ses conseils, son attachement à l'intégrité ae la foi l'ont rendue sensible nubien général et aux besoins particuliers. C est dans des vêrs aussi respectables, qu elle s authorisé la métropole d'Embrun à s amemhler en concile provincial, et lea évêques des provinces voisine* à s y joindre [tour discuter et traiter de concert les affaires qui nous paroltroient intéresser davantage la religion et le dogme catholique.

Nous pouvons, aire, noua rendre à nous-mêmes la justice que nôtre unique but a été de remplir un devoir aussi important. Nous nous sommes attaches A déclarer nos sentimens sur les points de doctrine qui nous ont ,paru exiger une attention plus particulière, pour nous opposer au cours des nouvelles erreurs. Noua avons choisi, dans les divqra canona de discipline, reçût déjà dans nos églises, ceux dont noua avons jugé que l exacte observance contribueroit davantage à l'édification des peuples soûmi* à nos soin»

Do tels objets n'offroient que des idées consolantes, si nos soins n eussent été |>artagé· par la douleur que noua ont causé les plaintes qui ont été déférées à nôtre tribunal contre un de no* confrères, et cette première douleur n eut été encore que passagère, si l examen que noua avons dû faire de ces plaintes, ne nous avoit convaincu qu elles n'etoient que trop bien fondées.

Des doutes scandaleux renouvelle* hautement sur une question solemnellement décidée; un livre proscrit par la réûnion de tou* le* évêque* au souverain pontife, remis avec éloge au grand jour, une constitution dogmatique adoptée par le corps entier des pasteurs, traitée outrageusement, sont en peu de mots les divers exces que nous avons remarqués avec d'autant plus de douleur dans les écrits de ce confrère, que nous nous sommes trouvez dan* la dure, mai* indispensable nécessité de les réprimer.

C'est la fâcheuse extrémité oû nous a réduit son insensibilité aux répréaentation* qu un zèle tendre et compatissant à son malheur dictoit succemivement à chacun de noua Bien persuadez que la gloire la plus pure que nous puisions acquérir eût consisté à ramener à la vérité celui de no* frères qui sen éloignoit, nous n'avons rien omis pour vaincre son obstination ; mais elle a rendu vain* et inutile* tou* no* effort*, et c eet cette obstination seule à qui on doit attribuer un jugement dont la rigueur s'est fait d'abord sentir à nous-mêmes dan* le tempe que nous n'avons pû la refuser aux droits sacres du ministère dont nous somme* revêtu*.

Etabli, lire, comme vou* l'êtes. protecteur des saint* canon», titre auguste dont vôtre piété vous rend si digne; nous ne craindrons point d'employer auprès de vôtre majesté les même* expressions dont se servit autrefoi» le pape a Léon en écrivant *[Spiel. 81]* à un empereur d* même nom, et de vou* exhorter dan* cette conjoncture, de faire une

M>·

sérieyse attention que la puimance royal?' ne voua eut .point seulement confiée pour le gouvernement temporel de rétro rovagme,\mais, qu'elle est principalement dépoeée dans voa'rnaina pour protéger l'église, .afin qu'en arrêtant lea entreprises tétpérairea, voua aoéteniea lés choira qui ont été prudemment réglées. pt vrfua aaaftriei la jouissance d'une paix solide dans lea lieux où l'un.a vû le trouble et l'agitation.

C'est en tenant*une route auaai sûre que *voua Tnériteres, être, que noa annales voua mettent au rang dea Constantin», dea Théodùses, des Mercians, de» Justiniens, et.que vous fOua montrerai fidèle imitateur de la religion dfe s. Louis et de Louis le grand.

Pour nous, sire, après avoir répandu en commun devant le thrône du Dieu vivant, des prières ferventes pour la conservation de vôtre majesté, nous nous hâtons de retourner dana nos diocèses, soutenus par lA confiance de ne nous être pas montrés indignes de la préférence qu elle a bien voulu nous accorder. Le même esprit a dirigé toutes nos délibérations: eHes ont été formées par le seul désir de défendre la vérité attaquée, et de procurer à des peuples menacés de la séduction, un secours que nous ne pouvions leur refuser sans prévarication.

Nos decrets munis du sceau de vôtre uuthorité serviront d'un frein propre ù arrêter le progrès de l'erreur, de même que nôtre convocation faite par vos ordres, est un témoignage éclatant de la religieuse déférence que vous aves pour la voix des ministres de l'église I).

lut justice que vôtre majesté rendra sans doute à la droiture de noa démarches, nous fait espérer qu elle trouvera un nouveau motif de rendre commun à l'avenir l'usage de cea saintes assemblées dans l'attention avec laquelle noua avons tâché de remplir en même temps dana celle-cy nos différons devoirs.

Nous somme» avec un respect très-profond, sire, de vôtre majesté les très-humbles et très-obéissan» serviteurs et sujets les archevêque et évêques composant le concile d'Embrun.

A Embrun, U Z7 septembre 1727. Par le concile, *De Michel,* secrétaire.

EPISTOLA 8YNODICA

ad dilectos fratres, capitulum, clerum st populum ecclesiae Senecensis.

Vobis omnibus scribendum duximus, .fratres dilectissimi, de eo, quod spectat ad omnes. Urimur graviter, nimis ecclesiam vestram procellis errorum jactari; et quod magis exaoerbat dolorem, inde ortam esse tribulationem, unde consolatio sperari debuerat.

Indixit antistes vester bellum veritati, auctoritati, judiciis, et sponsae Christi praelium movit; filiis inobedientiae non solum manu» dedit, sed etiam ducem et antesignanum se praebuit.

Ad synodum nostram delatam eet documentum pastorale, datum Castellanae, die 98 augusti anni proxime elapsi, quod reverendissimus Seneoensis episcopus suum agnovit et in paroeciis vestris suo jussu fuisse promulgatum ultro confessus est.

Legimus documentum illud et exhorruimus. Quis enim talia non exhorreat, nisi attondens spiritibus erroris jam a fide discesserit? Anetor illius subscriptioni purae et simplici formulae, ab Alexandro VII praescriptae ad ejurandas quinque Jansenii propositiones in sensu ab aqctore intento, aperta fronte refragatur; constitutionem *Uteifenilus,* quam universalis ecclesia amplexata eat,' non solum, audacter respuit, sed pravae, etiam doctrinae j>er insignem calumniam insimulare noq veretut et, dicens malum bonum et bonum malum, Quesnclli' librum, per praefatam constitutionem damnatum cum centum et, una propositionibus inde excerptis, gregi suo tanquam ab omni erroris labe immuneni et ad fovendam pietatem saluberrimum commendat; ac si ipse solus cum paucissimis sequahibiis; aliis Christi fidelibus ubique gentium desipientibus, sapsret, ipse solus, reliquis caecutientibus, lumen veritatis aspiceret.

In lacrymis tuctuque jacentes, diu obtestati sumus eum, qui aperit oculos caecorum et. aurea surdorqpr 'patero facit, ut fratri nostro, in tam gravi delicto praeoccupato, dàret poenitentiam ad cognoscendam veritatem, simulque nihil intentatum reliquimus, ut juxta apostoli praeceptum, in spiritu lenitatis illum instrueremus et a doctrinis variis et peregrinis abductum, quod unice in votis erat lucraremur.

Credebamus, hortando, suadendo, obsecrando, in quo tofi fuimus per dire plurimos in omni patientia et doctrina, credebamus, inquam, factum iri. ut, qui hactenus ,sibi quodammodo derelictus, in suo sensu abundare falso praesumpserat, sanctae synodi in Spiritu sancto congregatae sanis sermonibus et ejus, quae secundum pietatem est, doctrinae tandem aliquando, ut p*ar erat, acquiesceret. Sed pro dolor! inani spe jactati humus, imo vero dolori nostro novam dolendi materiam suppeditans, tanquam aeger multa febre laboransc contra medicos insanivit et priores exeeksns gratioribus excessibus in ipsa synodi) cumulavit, ita ut cum propheta dicere possimus: *Experterimus pacem, et non est bonum, tempos curationis, et ecce turbatio* (Ilierem. XIV. 19).

Cum igitur, nec charitati» officiis victus, nec etiam monitionibus ecclesiastici» permotus, pertinaciter renuerit intelligere, ut bene ageret: ulterius dissimulare nobis non tutum est, christiano autem populo et vobis praesertim perniciosum: atque adeo censuimus cohibendum,- ne diutius noceret ovibus, et sanguis earum de manu nostra requireretur. Itaque ad lugubrem sententiam contra vestrum rmum episcopum et illius instructionem pastoralem coacti venimus; doctrinam istius praesertim tanquam seditiosam, scandalosam, achismaticam, spiritu haeretico plenam, erroribus refertam et haerese» foventem damnavimus; iHum ab officio et jurisdictione episcopali et ab omni officio ordini» tum episcopalis tum sacerdotalis suspendimus, donec, profana vocum novitate relicta, quae recta ac decentia sunt, sapiat Simulque saluti vestrae consulentes, quasi rationem pro animabus vestris redditurl, dioecesi vestrae regendae praeposuimus vini|m enutritum verbis fidei et bonae doctrinae et jam dudum pietate, scientia, selo et ecclesiasticarum rerum qsu d» eocleiia bene meritum.

Mirum non sit, dilectissimi fratres, episcopum, cum tanta contumacia ecclesiae judicia et auctoritatem avenantem et ab iis gregem sibi commissum avertere cenantem, non 'eas dedisse poenas, quas postulare videbantur regulae canonum et ipsum etiam judicium divino ore prolatam contra prophetas, qui locuti sunt vana et vident mendacia, de. quibns dixit Dominus: tn *coeiciHo populi mei* non snsnt, sn scrvptaro *domus Israel* non *scribentur, tue* m *terram Israel* inpredientar, *eo quasi deceperint populum means.*

I) K»«< ta eoae, le Coasuatlnofl» S TMatase [Mansi, Cone., III, MB.)

DeoebAtne, dum fratri nostro xelo veritati* et justitiae iwci cogebamur, misericordiae non reoordnri, docente apostolo, Cerros Dei mansuetos ease ad omnes, cum. modestia corripientes eoa, qui resistunt veritati?'

. Quapropter sic in errantem animadvertimus, ut medicinam potius adhibuisse videamur quam poenam; sin autdm mitiori manu tractatus ad cor non redeat, in kmaritudine animae nostrae consolabimur invicem -in verbis istis: Quid debuimus facere praesuli induratq et rebelli, et nod fecimus, ut converteretur et viveret?

Quod ad vos spectat, fratres dilectissimi, rogamus et.obsecramus vos in Domino Jeaq, ut, quemadmodum per praedictam sententiam accepistis a nobis, quomodo vos oporteat sentire et placere Deo, sic et sentiatis; si fidem vestram a tramite veritatis insinuatio male docentis pastoris averterit, hodie vocem matris ecclesiae benignissime revocantis audite: doctrinam ab illa in Jansenii et Quesnelli libris damnatam religiosa detestatione damnate; illi repugnare, vel ipso trahente proprio episcopo, quasi peccatum ariolandi est, ot quasi scelus idololatriae nolle acquiescere.

Sit igitur vestri erga sanctam synodum obsequii debiti indicium a venenatis pascuis pastoris vobis subducti reoederej Sit vestri in ipsum amoris officium errantem deflere et supplicibus a Deo precibus quotidie postulare, ut illuminans sedentem in tenebris et umbra mortis, in viam obedientiae, unitati» et pacis pedes ejus quam citissime dirigat.

Charitas nostra, dilectissimi fratres, cum omnibus vobis in Christo Josu.

Datum Ebreduni, die 23 mentit eeptembrie 1727.

EPISTOLA SYNODICA
ad mtrtndittimut Galliae epiteopot.

Reverendissime domine,

Quod olim tantopere commendabant oecumenica concilia, quod tot abhinc annis expetebant cleri Gallicani comitia, quod demum exigebant vel ipsa ecclesiae discrimina undique ingruentia, hoc- a summa nec satie laudanda regis pietate consecuti sumus et studuimus religiose exequi.

Obtenta igitur celebrandi concilii licentia, reverendissimos provinciae nostrae episcopos Ebredunum convocavimus; ibique sacra fidei dogmata acerrime propugnari, expurgari mores sanctioresque universalis disciplinae leges in integrum restitui curavimus.

Unum nos siimmo moerore perculit: fratrem amantissimum, arctissimis huic nostrae provinciae obstrictum vinculis et vel ipsa sua provectiori aetate venerandum, reverendissimum episcopum Senecensem doluimus graviter accusatum.

Ejus nomine inscripta prodierat anno* proxime elapso *inetructio pattoralie* sub die vigesima octava augusti, typis impressa. Hoc idem documentum ad nos detulere concilii promotores, prout scatens erroribus, refertum conviciis et schismatis ignibus accensum. Tria praecipue eaque gravissimi ponderis hoc in scripto mature perpendenda ob oculos posuere, auctoris videlicet audaciam in damnanda pura et simplici formularii subscriptione, temeritatem tum in lacessenda constitutione *Unigenitui* tum in impugnanda illius acceptatione ubique terrarum ab episcopis facta, obstinatissimam denique animi pervicaciam in tuendo *Reflexionum* moralMM *libro.* Praedicto at coram adatanti epiaoopo Seneeenai ex juris praescripto injunximus, ut gravibus adeo querelis ia ipaum contortis responderet, dilueret impositum crimen et gravisaimaçi auspi-'cionem a se amoveret. "Respondit quidem ille ipterroganti,' sed pro dolor, detestandum illud opus anum eaae- agnovit, manu' propria .suo nomine obsignavit asaeruitque, promptum ae eaae, qui illud acriter propugnaret.

Quia tunc fuerit omnitAn sensu», quia spiritu».' qnantoque fuerimus pronai dolore, vixeonjii p<>»-set. Quos labores non suscepimus, quaa non impendimus curae, quo eum errantem ad.'aeniorem aeneum revocaremus? Sed frustra.

.. Accire 'ergo e vicinioribus provinciis episcopos numero plurea operae pretium fiximus. in Domino confiai futurum, ut dictum antiatitem, apt suis precibus et colloquiia defictum, aut solemnioris judicii apparatu perculsum, ecclesiae matri reatituerent Incredibile dictu, quanti» cum humanitati» et reh gionis officiis prosecuti sint, Nihil intentatum, inexpertum" nihil omiaere. ut illius aniiuum pravi» exasperatum conailiia. fglai» opinionibus imbutum 'et in suis erroribus pertinaciter obfirmatum e mendacii tenebria eruerent.

Verilm quid prosunt obdurato cordi rationum momenta ve) adhortationum pondera? ^Haereticorum more judicibua recusationem. rationibus cavillationem, citationibus et interrogationibua appellationem, monitionibus contemptum, dilationibus tandem contumaciam opposuit.

Peaaimp eo in rerum statu quid facto opus? Nec crimen omnino inultum relinquere ferebat religio, nec etiam meritas 4b eo poenae summo jure expetere commiseratio suadebat. In illud igitur propheticum plene intenti: *Cum* iratus /ueris, *mieerieordiae reeordaberie,* satius duximus, ai in reum nec severius nec segnius vindicaretur. 1'lti praeterita, futura prospeximus et absolutioni locum, si forte resipiscat, in Domino concedendum judicavimus: sicque fidei deposito, saluti praesuli», gregis utilitati ac denique totiu» ecclesiae expectation! consultum fuisse confidimus.

Faxit Deus, ut, quae unanimi patrum consensu gesta sunt, amplitudini» vestrae suffragio comprobentur. Faxit etiam, ut, quem in exemplum aegre dedimus, in ac tandem reversus, caeteris ait exemplo redeundi.

Ea sumus, qua par est observantia,

reverendissime domine,

amplitudinis vestrae

humillimi et obsequentissimi in Christo servi

\+ *Petrut,* arch. p. Ebr.

Datum in concilio Ebredunenti, die 27 mentit eeptembrie 1727.

De mandato concilii
De Michel, secretarius.

P. 8. Post exaratas praesentes litteras et jam in- pleno consessu perlectas sd nos pervenit typis hnpressa, quae reverendissimi episcopi Seneeensis nomine inscripta et ad cunctos Galliae episcopos .data fuit epistola encyclica. Commentis, calumniis et factis, suppositiiis eam esse plenam, luculenter demonstrabunt vel ipaa acta concilii, quantocius, ut speramus, in lucem edenda. Ratum interim illud et fixum est, salvam omnino, penitus illaesam et integerrimam esse et semper fuisse hujus sanctae synodi libertatem. Imo notorium est, omnes et singulos hujus concilii nostri episcopos et nominarim praefatum reverendissimum episcopum Senecensem eandem prorsus libertatem hatluisse, et ad ipsum saepins ia qualibet hebdomada nuntios et cursores pervenisse.

PRECIS'PC RAPPORT

„ d» M. ГМφιο d Otfuie.*

M. l'évêque de Grasae. ayant pria le bureau a dit que l'instruction pastorale de M. lévêqUé de Menez répandue dan· le publie depuis pfè· d'une année avoit excité le zèle et latteation de top·'' le· évêques, et particulièrement de ceux de cette-proving; que dâîlleurs Je* exce» dont cette pièce étoit remplie .frappoient tellement *d,* la .première lecture, qu'il ne lui avilit pas fallu */w* ïopg travail 'pour ae mettre en 'état' d'exécuter les ordre· jde lauemblée, et aprè* avoir donné Une-idée, générale de cette instruction, et avoir représenté toute' l'importance du jugement que le concile.avoit à prononcer, il a divisé son rapport en troia partie·; la première regardoit la signature du formàteire d Alexandre VII, la seconde la constitution C7m-penifua, et la troisième le livre des Réflexion· morales.

M. de Orasse a exposé dans la première partie, que M. de Menez «oûtenoit ■) que l'église n'a. droit d exiger la sjghature, que des décisions quelle fait sur le· dogmes révélés, et non pas de* jugefnens qu elle prononce sur les faits dègmatiques, que par conséquent la signature du formulaire d Alexandre VII doit être .expliquée selon la distinction du fait et du droit authorisée par Clément IX et que quoi qu'il eût signé le formulaire purement et simplement, c'est conformément à cette distinction que doit être entendue'sa signature; que le pape Clément XI, dans sa bulle Fmpem *Domini,* ne prononcé rien sur le silence respectueux qui ne regarde que le fait de Janaêniu·; qu il eût été à soûhaiter que lassenjjilée ·dtf. oJérgé .de J705 eût* mis hors de toute atteinte la distinction du fait et du droit pour ôter aux ennemis de la paix et de la doctrine de l église, les funeste· atteintes qu ils portent il l'une et à l'autre; que-la signature du formulaire est l'occasion et la source de beaucoup de maux, qu'on a raison de soûhaiter qu elle soit abolie, et que jusquA ce que ce· voeux soient accomplis, il n épargnera rien pour, maintenir la liberté des signature· expliquées selon la distinction du fait et du droit.

M. de Grasse a combattu ces principe· en disant que l'église étoit en débit d'exiger une soûmission intérieure aux jugemens qu elle prononce sur les faits qui ont rapport avec les dogmes; il'a montré par plusieurs. acte· tirés des conciles, qu elle avoit dans tous le· tem· exercé ce droit; il a dévelopé ces point· d· l'histoire ecclésiastique avec autant de solidité que d'érudition, et il a répondu à tou· les sobterfiige· dont les partisan· de Jansénius ont coûtante de ·· Servir pour éluder la force de ces authorité·. H est entré dan· le détail de ce qui « étoit passé au tem· de la paix de Clément IX et il a fait voir que ce pape n'avoit jamais approuvé qu'on «ignêt le formulaire en ne se aoûmettant intérieurement qu'à la décision du droit, et en gardant seulement un silenoe de respect ot de discipline à l'égard du fait. Il l'a prouvé par les paroles mêmes des deux brefs que Clément IX écrivit b cette occasion; l'un aux quatre évêques et l'autre au roy. Dans le premier'), ls pape dit qu'inviolablement attaché, aux- constitutions de see prédécesseurs il n'eût jamais admis sur la signature du formulaire aucune exception ni restriction; dans le second!) le même pape assûre le roy qu'il a reoaflbq avec joye la soûmission et l'qbéissançe des quatre évêques dans la signature, puce . et simple qu'ils ont faite du formulaire, et qu'il lui est <d>ien plus—agréable d'être porté û usa^ de clémence envem eux, que d'être obligé à user de rigueur à cause de leur opiniâtretés .:

'Des brefs de Clément IX, M. de Grasse, a passé è la bulle Fiiwàm *Domini* de Clément XI dont U-a fait Γanalyse. Il a remarqué, 1* Qu'elle déclarait précisément, que pour satisfaire aux constitutions apostoliques'), tous les Adèle· doivent'rejetier et condamner'non seulement de bouchonnais encMe de coeur, le sens du li4re de Janséniu· comme le ·dns hérétique qui a été condamné dans les cinq propositions. 2' Qu elle condamnoit expressément la doctrine qui enseigne que pour rendre aux constitutions apostoliques l'obéissance qui leur est due, il h est paa nécessaire de condamner intérieurement comme hérétique le sens du livre de. JanaéniUs condamné dans les cinq propositions, mais qu il suffisoit de garder sur cela un silence respectueux. 3* Que ') cette bulle eondamnoit l'abus qu'on avoit voulq faire des brefs de Clément IX puisqu'elle taxoit de témérité ceux qui vouloient faire servir ce· bref» i) la défense de leurs erreurs, coinnie si Clément IX 'eût admis quelque sorte d'exception et de restriction dans une affaire si importante, lui qui avoit protesté qu'il n'en aurait.jamais admis aucune. M. de Grasse a fait sentir combien ces décision· étoient contraires aux principes de M. de Senes sur la signature du formulaire: il a remarqué ensuite qu'on ne pouvoit signer le formulaire purement et simplement, et cependant ne pus condamner intérieurement le sens du livre de Jansénius sans pécher non seulement contre la sincérité chrétienne, mai· encore contre l'honnêteté publique, sans être parjure et sans tromper l église: que M. de Senex s'avoüoit coupable de tous ces excès lorsqu'il diaoit qu'en signant le formulaire purement et simplement, il n'avoit jHiint eu dessein de condamner intérieurement le sens du livre de Janséniu·.

Sur ce que M. de Menez no a étoit pas seulement contenté d'attaquer la signature pure et ·impie du formulaire, mais qu'il vouloit la détruire entièrement, en déclarant qu'il la regardoit comme une occasion, une source et ytne cause de beaucoup de maux, et qu'il approuvoit eeux. qui en demandoient l'abolition: M. de Grasse- a dit qui! ■emboit que M. de Senez eut pris à tâche de contredire tout le iponde, les évêque· de France, le roy, le pape, toute l'église: lés évêques do France qui protestent en écrivant h Alexandre Vil qu'il n'y avoit pas de meilleure voye que cette signature pour établir l'authorité de la constitution

'I lastroetis· pastoral· d· M. ds 8*ms ds M Mût 17M, P· te. ».

*I Nam SMorum praaêsoaasora· nostrsrsm asestitatisaikes IrstimiaM sdtesrsales, nallam tins UM (tasnûsriaa) ·icepticaam aat rsstrtéticMi admlmari saqaam Mammas

') Taata mas ou» laetitia cognovimus ia simpHei m· para Hbsoriptioas fonaslarii gaataor episooporum obadientiaa et obatqaiun, a qso prefoeto magis am Javat ad dementiam invitari, qnam ad israritaUm rigoris a ooatwmacia eompsüi.

*) Otedtattias, qaa« pradasertis coastitntioaibas dabatur, obssqaitmo Ulo tileatis minima satMsri. md damaalam ia qaiaqas prscfoti· prspstitioaib·· Jaamaiaai libri masam, quem ilMrum verte pros m forent, «t praefertsr, ab oauibos Christi êdslib·» at baéretieu·, nos on aolam, nd et corda rape! ac damnari debere, aac alia anate, saimo aat crsdnlilata supradieta· tormnlae sabscriM Udta pam· . .. aactorittite apostoUe· dsoaraissaa, dnlaraam, stataimas ae ordiaamss.

*) QnmdMi piae «remoria· Clamantis pap·· IX litlma in erroris esi patrecistam advocare, tmaarario Piaae nasa noa erebmeaat, pasted· as ti mmnarstas CtaM·· prasdsmmor... aHqaaa· ia tms gravi aagoti· szoeptiomem ssa lutrietinaem, qmua aafou· prore·· m —| admioaram fofom protestatas fait, reipsa sdmiesMt.

d'Innocent X, le roy qui remontra k Alexandre VII que le moyen le -plue propre pour extirper le· restes du /jansénisme étoR de faire signer un formulaire. le pape qui- aasAre (c'est Clément XI). qu'Alexandre Vf! dressé le «formulaire pour ôter tout prétexte d'éluderlles_ définitions du saint siège: toute l'église enfin qui a toujours regardé les formulaires par lesquels on souscriroit la condamnation non seulement des erreurs, mais encore des écrits et de leurs autheurs, comme un moyen très convenable et souvent très nécessaire pour s'assArer de la foi des fidèles "

M. de Grasse a fini cotte première partie de son rapport en disant, que M. de Senex voyant bien qu'il ne pouvoir se flatter qu'on abolit la signature formulaire, vouloit au moins la rendre tout A la fois inutile et crimihelle: inutile, en n'exigeant pas que ceux qui signent le formulaire condamnent intérieurement le sens du livre de Jan-:] sénius, que l'église condamne dans les cinq propositions: criminelle, en authorisant le mensonge et le parjure .dont on se rend toûjours coupable ..quand on jure et proteste condamner sincèrement un sens qu'on eroit orthodoxe et véritable; de lé M. de Grasse est entré dans la seconde partie de son rapport.

Selon M. de Senex, a-t-il dit *); la constitution *Unigenitus* a été donnée pour favoriser et authoriser des opinions dangereuses sur le dogme, des maximes de relâchement sur la morale, dès abus sur la discipline et de faux principes sur la hiérarchie . . . La constitution proscrit et renverse dans son vrai sens les dogmes orthodoxes, les règles •Ares des moeurs, l'administration légitime des sacre-•mens, les points les plus importans de nos saintes, libertés, nos lois et nos usages les plus sacrés . . ? Les défenseurs de la bulle en veulent à la doctrine. (. et aux règles de l'église; ils attaquent ouvertement les vérités catholiques, persuadés qu'en cela ils ne font que se conformer & la constitution trop favorable à leurs desseins-?) . . . La* bulle a mis le trouble1) et la division dans tous les ordres du royaume au moment qu elle a paru, elle sera la semence d'une guerre éternelle, jusqu'à ce que tout le monde s'accorde enfin à la rejetter. on ne peut l'accepter avec quelque correctif qu elle puisse être proposée, sans faire un tort très préjudiciable à la vérité*).

Après cet exposé, M. de Grasse a dit que pour combattre tout ce qu'avançoit M. de Senes contre la constitution *Unigenitus,* il y avoit deux voyes à prendre: la première, de montrer que toutesles propositions que la constitution proscrit méritent d'être condamnées: la seconde, de prouver que cette bulle est un jugement définitif de l'église D universelle qui ne peut authoriser des décrets qui auraient les défauts que M. de Senes reproche à celui-ci. Il a dit qu'il ne s'arrêtait point au premier moyen qui avoit été ai exactement discuté par ies prélats de l'assemblée du clergé de 1714 et par plusieurs autres personnes distinguées par leur science et par leurs dignités; il -a seulement remarqué que le livre des réfleftons morales contenoit le principe fondamental dos erreurs de Baïus et de Jansénius, et pour le prouver il a parcouru quelques-unes des propositions condamnées par la bulle. Quant au second moyen, il a dit qu'il ne paroisaoit pas nécessaire de prouver, que la bulle

» lastr.. past, s- ta.
*) Instr. past., p. 8.
*) lastr. past, p. *M.*
*) Instr, past. p. IS st ST.

à était une décision de l'église universelle, que trois grands -papes. Clément XI, Innocent XII! et Benoit XIII, à la tête d'un*oncile nombreux, l'ont déelaré, que défi 1717 cinquante deux cardinaux. archevêques ai évêques de· France s expliquèrent de même, que deux assemblées 'du elergé de France, celle· dé 1733 et de 1725, l'ont recorinu, qu'un grand· nombre d'évêques étrangers en ont* reÿdu témoignage, et que" la seule notoriété du fait doit en convaincre tous les gens de bonne foL· gu il est évident que cette bulle a été donnée par le pape, et qu elle a été reçùc-.soleinnellement <7u tacitement par tous les évêques du monde hors un tri·· petit nombre; que les novateurs avoient beau crier que cette acceptation n'a été ni uniforme ni eanonique, que ce sont des chicanes qui ont été mille fois détruites, que les papes et les évêques ont tous décidé que les loi propositions condamnées par la bulle renferment quelque erreur ou du moins quelque excès qui les rend répréhensibles, qu'après cela on ne doit (dus demander ce que l'église a dit, parce que sa décision n est pas moins nette et précise qu elle est ferme et constante *)

Or, a ajoAté M. de Grasse, ptiisque la constitution est un jugement de l église universelle, les outrages que M. de Senex fait dans son instruction à cette bulle, retombent sur l église même Si le jugement qu'elle a rendu contre les 101 propositions renverse les vérités chrétiennes, comme le prétend M. de Senes, les promesses lui ont manqué; elle n'est plus la colomne et l'appui de la vérité; les portes de l'enfer ont prévalu; elle a .perdu son unité qui consiste dans la profession d une même foi, puisqu'on même tems qu'un petit nombre d évêques défend, dit-on, la vérité, le pape et le corps episcopal ont authorise l'erreur; elle a perdu aa sainteté, puisque son chef visible et la très grande multitude de ses premiers pasteura renversent les véritables maxipies de morale et les seules règles légitimes pour l'administration des sacremens; elle a cessé d être apostolique, puisque le plus grand nombre de ses pasteurs et de ses fidèles ne professent plus la foi que les apôtres ont enseignée et embrassent des décisions erronées : elle a enfin cessé d être visible puisque la vérité' a "cessé d'y prévaloir et d'y dominer.

M. de Grasse a parlé ensuite du trouble que M. de Benes prétend avoir été causé par la constitution. et il a fait voir que ce n'étoit |xs la bulle qui avoit causé le trouble, mais ceux dont les erreurs étaient proscrites par ce sage décret, et qui inondent la France d'une foule de libelles séditieux et schismatiques. Il leur a appliqué ce qp'on répondoit aux ariens qui faisoieut la même reproche, ·êos roras, disoient les ariens, ra suésteatia «t *consubatantialitate nabis nsininte placent, quibtiadani* «mai *affendiesslo fnere, plurimos conturbarunt.* Mais, leur répondoit s. Athanase, si ces paroles causoient par elles-mêmes du scandale, j'en serois moi-même scandalisé aussi bien que tous les fidèles ; marques moi, je vous prie, continuë-t-il de leur dire, qui sont ceux que vous prétendes être scandalisés et troublés de ces expressions; certainement ce n'est aucun de ceux qui pensent avec piété de J. C. car ils les défendent et ils les employent; que si ceux qui sont choqués de ces expressions sont ariens, faut-il s'étonner s'ils se révoltent contre ceux qui détruisent leur hérésie? Le rapport de cette seconde partie a été terminé par ce beau passage de saint Augustin qui disoit aux pélagiens: vôtre cause a été jugée par le tri-

I ,

I) M. Bossuet, Uv. ta des Vsr., n. taô.

bunal comptent de· évêques, il ne faut plu» agirl avec 'vous que pour voue faire obéir en paix au jugement qui a été rendu, et ai vou· refute· de le faire, on ne doit plu· agir que pour détruire vo» artifice· et pour réprimer vôtre inquiétude.

M. de Orawe a commencé la troiaiéme partie de aon rapport par exposer les éloge· que M. de Benex donne au 'livre de· réflexion· morale» dan· «on instruction : c'e»t un livre, selon M. de Benexl), qui bien Join de mériter aucune oensure e»t trè· digne au contraire dêtre lû, cotnme renfermant le langage de· divinoa écritures et dea saints pères, comme rempli de lumière»et d'onction, comme trèa propre à nourrir la piété de· fidèle·, en le· faillant entrer dan· lea mystère· de J. en leur en donnant l'intelligence; ce livre ne mérite paa plu» d être preterit que le» loi propoaitions qui en ont été extraite»; c est par une lâche complaiaance, dit M. de Benex, pour le chef de léglise, que je l'ai eo'ndamné; et pour réparer le tort qu'il lui a fait en le condamnant, il le remet entre le· maina de «es diocésains comme un précieux gage de aon tôle pour leur aalut. λ

M, de Graeae, a fait voir la fauaaeté du jugement que porte M. de Benex du livre de· réflexion· morale·; il a rappelle pluaieura de· erreurs condamnée» dans lea propositions qui aont extraite» de et· livre; il a fait aentir l'infidélité de la traduction dent, l autheur a eet servi, l'abua que ce même autheur fait de récriture et de» père»; il a ajoôté enauite que M. de Senex n'avoit pû sans témérité, sans scandale et sans révolte contre l églife, approuve,r ce livre, en authoriaer et en recommander la lecture, que tous les évêques avoient concouru avec le souverain pontife pour l'ôter des mains des fidèles, que les prélats mêmes qui n avoient pas accepté la bulle *Unigenitue* s étaient cru» obligés d en interdire la lecture à leur» diocésains; que la raison aussi bien que la réligion noua apprenaient que le sentiment particulier d une seule personne qui combat et qui contredit ce que tous les autres aoùtiennent. n étoit, suivant (expression de t'nasien, qu orgueil et présomption, et par conséquent nuisible et dangereux ; que pour justifier le procédé de R. d* Senex dana la conduite qu ÿ tient par rapport au livre de» réflexions morale», il fallait dire que Dieu avoit découvert à lui seul la vérité, et qu il l'avoit cachée aux antres, ce que le concile d'Afrique de l'an 417 traitait de paradoxe insoutenable, comme si l'on pou-voit croire, dit ce concile, que nôtre Dieu fasse discerner λ un seul évêque ,la justice d'une cause qu il laissera ignorer à une infinité d évêque» assemblé» en concile.

M. de Grasae a aussi remarqué l'excex auquel M. de Senex s'étoit porté en exhortant se· diocésains de persister dana leur adhésion à aon appel, et en leur adressant ce» parole·'): hows vous cen- *jurone, m. t. c.f., rout tout* d *gui appartient cette gloire* (1 adhésion λ son appel), et *qui favet juegu'iti* conserees sans *lâche, de ne tout la point laiteer enlever, loreque noue* ne *eerone plut parmi rout. Soyez en garde contre tout ceux gui voudraient voue en dépouiller, tout quelque nom gu'ilt viennent, et de quelque caractère gu'ile cogent revêtue. Seconnoieeex l'authorité légitime gu'ilt auront tur vont, contente pour eux tout le reepect gui leur fera dû, obéiuee leur en tout ee qni fera conforme* d *la loi de Dieu, maie non pat jutqu'à leur eacrijier let lumiérte de vitre contcienee, et let intérêtt inaliénablel de la vérité.*

1l Instr, past., p. W.
*1 Insu. past., p. W.

R. de Gra»»e a résumé tout ce qu'il avait rapporté cle linairuction de M. de Senex; il p fait 'sentir lé venin répandu, dans cqt ouvragé et |a dit quii croyoit avoir démontré que la doctrine de ce prélat étoit .entièrement oppoaée à çelle de l égli»e, qu'il ne lui restait plus qu i remercier le concile de Ja bonté avec laquelle il avoitbien voulu l'entendre, et en\finissant il a adressé ses voeux nu •ciel pour demander h Dieu d'éclairer M. de Senex, de tquehér.»on coeur, et de le ramener au chemin de la vérité.

PRECIS DV RAPPORT

de M. l'évtgue de Glandivtt.

M. l évêquo de Glandèvea a pria le bureau pour faire le rapport de l'affaire de M. l'évêque de Benes.

Il a représenté d abord I importance de l'affaire que le concile avoit â juger, et ce qué l'église S attendait d'un tribunal aussi auguste; il eat entré ensuite dans le détail de toute la procédure depuis la dénonciation que le promoteur du concile a faite de (instruction pastorale de M. l'évêque de Benex. dans la congrégation du . dix-huit août jusqu à la comparution de ce prélat dans la congrégation du onxe septembre. Il u rendu compte de tous les acte» qui ont été produit» par M. l'évêque de Senex ou signifiés à eu requête, la dénonciation du promoteur et se» différons réquisitoire», le» jugemcn» rendue par le concile sur chacun de ces actes en particulier, et le» signification» qui ont été faite» de ces jugemens à M. de Senex, généralement tout ce qui est contenu dana le· acte» du concile «ur cette affaire. Il a fait »ur chacune de ce» pièce» différente» réflexions, et a relevé le» fausse» allégations qui sont insérée» dans le» actes de ee prélat touchant ce qui » est passé <jgns le concile

M. l'évêque de Glandèvea apris voir rendu compte do la procédure, est entré dans le» fonds et a dit. que pour en donner une connoissance exacte, Il lui paroissoit nécessaire d examiner quatre pointe.

1 0 Si les chef» de plainte contenus dans la dénonciation du promoteur, étaient conforme» à lu doctrine et aux expressions renfermée» dan» l'instruction pastorale de M. révoque de Senex.

Si cette doctrine et ces expression» conforme» aux chef» de plainte du promoteur ont dô exciter aon ministère, et ai elle» méritent la censure du concile.

3 * Supposé que l'instruction pastorale mérite d être censurée, si M. de Senex, qui s en e»t avoüé 'l'autheur et qui a remis au concile un écrit qui en renouvelle et qui en confirme la doctrine, doit être condamné à quelque peine canonique.

4° Quelle peine canonique le concile devroit dans ce oaa imposer à ce prélat.

Sur le premier article M. l'évêque de Glandèvea a rappellé au concile que le promoteur dan» aa dénonciation se plaignoit de trois choses : de la manière dont M. de Benes, dan· son instruction pastorale, avoit parlé du formulaire d Alexandre VII et de la signature pure et simple de ce formulaire : du portrait affreux que ce prélat y faisoit de la bulle *Unigenitut,* et .de ce que, dans cette même instruction, il recommandoit à ses diocésain· la lecture du livre de· réflexions morales. M. de Glandèvea a dit qu'il eût été à aoAhaiter que le concile en examinant par lui-même l'instruction pastorale eût pû reconnoitre que les idées que le promoteur 4ui avoit donnée· de cet ouvrage étaient outrée·, mais que depuis que cette instruction avait été lûë en plein ooqcile, et depuis le rapport que M. l'évêque de Orasse en avoit fait avec autant

d'exactitude que d'érudition, on Voyait avCb douleur que le· plainte· du promoteur nétoiebt que trop fondée·; il a cependant encore*fait la lecture de· endroit· de l'inatarction qui avaient donné lieu aux plainte· du promoteur„ d'où il a conclu que les chef· de la dénonciation, étaient pleinement vérifiés.

Sur le second article, il a dit que pour faire sentir combien U doctrine de l'instruction pastorale de M. de Menez est vbndainnable, il suffisait de.la remettre devant le· yeux du concile; il va 70 an·, a-t-il dit, que le· pape·, le· évêques de France et no· roi· agissent de concert pour affermir là condamnation de· cinq' proposition· de Jansénius, en exigeant la signature pure et simple du formulaire. Fourra-t-on impunément contredire cette signature, y substituer cette fameuse distinction du fait et du droit que le parti n'a défendu jusqu'aujourd'hui avec tant d opinàtreté, que parce qu il l a regardée comme un moyen •ûr pour éludér la condamnation des erreur· auxquelles il demeure toujours attaché malgré les anathèmes de l'église? Sera-t-il pennie d attaquer la bulle d'Alexandre VII si constamment exécutée dans l'église de France, et de vouloir lanéantir sous prétexte d'une paix que Clément IX n accorda que parce qu'on lu^ fit entendre que ceux qui y furent compris, étoiênt parfaitement soûmis λ cette bulle? De quel front peut-on dire que la bulle *Vîntam Domini Sabaoth* ne condamne pas le sistème du silence respectueux sur le fait de «lansénius, et n oblige pas ceux qqi signent le formulaire à la créance intérieure de ce fait* Les termes de la bulle sont clairs, et d ailleurs quel en a été l'objet? la condamnation du fameux cas de conscience où le sistème du silence respectueux, tel que le propose l inatruction pastorale de M. de Scnez. étoit approuvé. Quant à la constitution *Vtiiffenitni·*, vous suaves, meeseigneurs. que cette bulle acceptée par le corps des premiers pasteur·, munie du sceau de l authorité royale, est devenüe une loi de l églisv et de l'état, contre laquelle il n est pas plue permis à' un évêque qu à un simple fidèle de s'élever aujourd'hui; vous la regardez •ans doute tous comme un jugement dogmatique et irréformable de l'église universelle. C'est donc sur l église même, cette épouse de J. C. pure et •an» tâche, cette colomne de la vérité, que retombent le· blasphème· impie· et scandaleux qu on vomit contre cette décision. C'est l église même qu on attaque lorsqu'on dit que la bulle authorise des opinions dangereuses sur le dogme, des maximes de relâchement sur la morale, des abus sur la discipline, de faux principe· sur la hiérarchie, qu elle renverse, qu elle proscrit non pqr des conséquences obscures et éloignée·, mais dans son véritable sens, les dogmes orthodoxes, les règles sûre» des moeurs, l'administration légitime des •acremens, les points importans de nos libertés, no· loix et nos usages les>plus sacrés. Quant au livre de· Réflexions morale·,' sans entrer même dans le détail de tout ce qu il contient de mauvais, peut-on, sans une témérité scandaleuse, se déclarer hautement le défenseur d'un livre proscrit si eoloipnellomont? Quel aveuglement de vouloir se croire seul plus capable de juger de l'orthodoxie d'un livre, que le pape, que tous les évêques du mohde chrétien, et ceux même qui n'ont pas reçû la constitution, qui l'ont condamnée? Une singularité si outrée ne mérite-t-elle pas que l'ouvrage où on la trouve, quand il n'auroit pas d'autre vice, soit flétri par le concile? M. de Glandève· a ajoûté plusieurs autre· réflexions sur ces différentes matière». et il est ensuite entré dans la discussion du troisièmei|>oint ; sçavoir si M. de Menez qui s étoit avoüé authrur de l ouvrage où il se trouvoit une doctrine si condamnable, méritoit quelque peine canonique; U a remarqué que la condamnation d'ûn ouvrage entralnoit avec soi celle de lautheur qui ne vouloit pas le desavoùer, lorsque l autheur étoit- soûinis a la jurisdiction de fauthorité qui censurait Eouvrage; il â exposé les moyen· dont M. l évêque de Senex se servoit pour Juflinef le jugement du concile. l appel qu il avait interjeTté. en 1717 de la constitution *Unigèniht*» au futuf'concile général, et qu i! avoit renouvellé en plusieurs autre· occasions, l'inséparabilité de sa cause·»d'avec celle des personnes qui comme lui. avoient appelle de la même constitution au futur concile général, l'appel comme d abus dont il avoit saisi leq>arlement de Paris en 17 JO. le nouvel acte d appel au pape et au concile dü violentent de la paix d** Clément IX qu il wnoit de faire signifier M de Glandèves a dit qu il seroit à soùhaifer que ce que les évêques dévoient à ia conservatum du dépôt de la foi pût permettre au roncHe d admettre' les moxens proposes par M. de Senex; que cost toujours avec une véritable douleur et aver une grande répugnance qu on ne détermine à employer son authorité contre un confrère qu on ne peut s'empêcher d aimer. lors même que par son obstination il semble· vouloir mettre dans la dure nécessité de le punir; mai·* que rien ne pouvoit soustraire M. de Menez gu jugement du concile, qu une rétractation pqre et simple de son instruction; que l église n'auroit pas de ressource pour arrêter le progrès des erreurs, ni à la faveur d un appel au futur concile général, tribunal qui ne subsistera peut-être pas de plusieurs siècle». il n y avoit pas d authorité' capable d imposer aux novateurs; qu'un évêque étpit justiciable du concile de sa province, et que ce qui étoit allégué par M. de Menez, ne pouvoit ent|>êi»her que ce prélat ne fût soùmis à celui qui était assemblé, ce qui a donné occasion à M. de Glandèves de discuter encore les raisons d incompetence objectée· par M. de Menez.

Enfin M. de Glandèves. après avoir prouvé que M. de Menez ne pouvait echaper au jugement du concile, a proposé' les différentes peines auxquelles les canons condamnoient le· évêques qui se trouvent dans le cas où étoit ce prélat, il a rapporté un grand nombre d exemples de» jugement* que les conciles avoient rendus contre des évêques accusés dans leur doctrine, il s est arrêté principalement à ceux où l'esprit de douceur et de charité avôit prévalu sur la rigeur prescrite par les saints canon· contre le· évêque· rebelle· aux décisions de l église, à ce· jugetnen· où on s étoit contenté de punir le coupable par de simple· suspense· dan· l espérancc de pouvoir par ce ménagement le faire rentrer en lui-même, et où on lui avoit laissé entre les mains le moyen de pouvoir, par une humble sotlmissionj se faire délier des ('ensures prononcées. M. de Glandèves ayant fini son rapport ajoûta-qu'il ne pouvait donner un avi» définitif sur cette affaire, qu on n eût fait de nouveaux efforts auprès de M. de Menez, et qu on n eût épuisé tout ce que la charité pouvoit encore avoir de ressource; que Dieu avoit peut-être attaché pux démarches qu on feroit dan· eet instant auprès de ce prélat, la grâce de sa soûmisaion et de son retour, et quainsi il croyoit qu on devait lui faire trois monition· d'un jour à l'autre, en le sommant de rétracter l instruction pastorale par lui avoüée, et de la condamner en ce qu'il y enseigne d'opposé à la signature pure

•t simpla 4* foemnlaire, μ eequ*fl y dit d'injurieux «t d'oppraé k la constitution lZaipaathM at k l'aoeaptation qui ta a été fcita, m m qn'B y avanra pour anthorirar la feeti^e du livre dis· Réflexions moral··, at hu déalnrar aa mAn* ta·· qno ftmte d· aa fiùre at ltedits délai* posté·, fl aaca praeédé a» jngamaet da sodite instrnctioa at da aa paraonna par eaamraa at paiaa* •eeMriastiq··· conformément aux saints décréta et aux canon».

M. l'évêque de Olaadèves ayant pria le bureau pour continuer fcn rapport aur l'affaire de M. de Benra, a rap^ellé au concile tout ce qu'il avoit dit le lundi précédent, il a rendu compte de* actes contenu* tea trois monjtions et sommation» faite* k ce.prélat, le* 15, 17/et 18-septembre, et de l'acte que œ même prélat a fhit atgnifier le onae aeptembre. Et après qu'il* ont été Ida, enaemble tout le procès, il a dit: tou* aviea lieu de voua flatter que vos dernière* démarches ai pleines de charité pourraient enfin ramener cet évêque i l'unité de sentimeus. et le porter à renoncer à la mauvaise doctrine qu'il a avancé dans son instruction pastorale. mais ses réponses aux trois monitions qui lui ont été faite* de la part du concile et l'acte qu'il vous a fait signifier, ne laissent pjus aucune espérance sur son retour, ce qui m'oblige de déclarer aveo la douleur la plus amère que mon sentiment est:

1* Quant aux écrit*, de M. l'évêque de Senes, que sans avoir égard aux diver* acte* que cet évêquè a fait signifier, tant'au sujet dé l'incompétence et des récusation* générale* et particulière·, qu'au* appels' par lui interjetté* au futur concile génára] et au pape, et anx appel» eommê d'abus au parlement de Paris et autres, le concile condamne son instruction pastorale du 28 août 1736 comme dbntraire anx loix de l'église et de l'état, pernicieuse, tendante à fomenter des erreurs déjà condamnées, à révolter le* fidèle* contre le* supérieurs légitime* et sur-tout à introduire le schisme en ce qui regarde la signature pure et simple du formulaire d'Alexandre VII en ee qui y est faussement avancé contre la constitution Umysm'ta* et l'acceptation qui y en a été faite, et en ce qui concerne la lecture du livre des Réflexion* morale·,- sans vouloir approuver par oe* désignation* particulière* le surplus de ladite instruction.

3' Qu'en proscrivant lea erreur* que M. l'évêque de Benes a renouvellée* dans l'écrit an forme de lettre en date dn 15 juin de la préaente année tant en son nom qu'en celui de se* adhéras·, qu'il a lui-même là en plein concile, signé et laiaaé sur le bureau, le oobcfle condamne cet écrit comme téméraire, scandaleux, séditieux, tendant à fevoriter des erreur* condamné·· par l égil*·, injurieux an saint siège et au clergé de France, principalement •n ce qui regarde la .bulle Finanat Damus ffrtwrt acceptée et exécutée sans aucune contradiction daaa le royaume.

3· Qn'inhibitiona et défenaee soyent flûtes par le concile à tons les fidèles d· l ш et de l'autre •exe, exempta et noa exempta, du dīnetes de 8en«a et de cette province •oelésiaatique, de safltrair et d'enseigner la mauvais· doetrina esntrant dan* ladite instruction pastoral· et daaa le* antre· écrit· qui la favorisent, d'imprimer, vendra et débiter ladite instruction et lasdits écrit·, de le· tire et retenir ches soi, le tout «ona peiae d'einommunieation enconreê par le seul fhit, et avec htjonatisn de remettra le· exemplair·· de ladite inrinüti·· et deadit* écrit· aux greffe· de· offfisintitea daodteeèass.

4* Quant à' la psrssrtt de ■. de BnMn, que ee prélat soit interdit ri sangon· de tente jnrindietioa et do* fonetion· epiioopalo· et sacerdotal·· daaa aea diooè·· et per tent alflourn, jraqn'è ee que par un· rétraetatioa anthantiqae de Ma instructio· periorale et dea antre· écrit· qnO a feits poor la déferai de ledit· instruction, il vienae à résipiscence, ·< que le era avenant, le concile donna pouvoir à monaeigaenr l'archevêque d*Embrua, *oa métropobtaia, et m ce· do varan·· du •iége métropolitain, an plu· ancien suffragant de de la province! lui donner l'aboolntion à ce requis·.

5* Qne le concile nomme à San·· un grand vicaire, un official, ua promoteur et tous officiera nécessaire* pour le gouvernement du diocè··, autres néanmoins que ceux qui ont été établi· par M. de Ben··, auxquels grand vicaire, official et officier* seront. délivré·· de* lettres par monseigneur l'archevêque, ou ou raa dn vacance du siège métropolitain, par lo plu» ancien auffragant de la province, suivant qu'il sera jugé convenable pour le bien du diocèse de Ben·».

6* Qu'il sera pris sur le» revenu* de l'évêché de Senes un tier* pour fournir aux frais de l'administration du diooè··, lequel tier* sera remis entra le· main* dn grand vicaire nommé qui en rendra* compta, enaemble de .toute son administration de trois en trois mois, ou plu* souvent s'il en est requis, à monseigneur l'archevêque, et en ca* do vacance du siège métropolitain, au plus ancien auffragant de la province.

7* Que le concile enjoigne au grand vichira qui sera' nommé, de faire biffer des registre* de l'officialité, ladite instruction pastorale, , de faire signer purement et simplement le formulaire à ceux du diocèse de Benes, qui ne l'ont pa* signé, ou qui l'ont signé avec de» restrictions, et à ceux qui se présenteront pour lo* saints ordres ou pour des rise et institutions do bénéfices; de faire publier la constitution *Umfeiuittt* dan» tout le diocèse •t de pourvoir généralement à tout ce qui sera néoeasaire pour le bien du diocèse et pour le rétabliaaement et le maintien de la bonne doctrine.

Qu'enflu le jugement du concile soit signifié à monseigneur l'évêque de Benes, que copie lui en •oit donnée, et qu'il sojt publié dans le diocèse de Benos et partout oà besoin sers.

PRECIS DU RAPPORT
fuit fer M. fMftt At MarttiUt.

M. l'évêque de Marseille a fhit son rapport et a dit.

Jamais ouvrage· n· ferent si digne* de l'attention dos évêque· aasemblés, aartont daaa un concile pour· arrêter las progrès d· la nouvranté et d· l'arreur, que wax qui voue ont été dénoncés, et dent j· «ni· chargé d· vous rendre compte.

Je le ferai, mearatguenr·, avec l'exactitude «t la fidélité qua von· sv«n droit d'attendre de moi, •t autant qu'il m« sam pessibis, avec In brièveté qui paraît oonvrair à uni· matière anati claire qne Tari par «Un-même, ratt· dont je doi* vora •ntretenir.

Lo f. Pferre-lbnnfaia La Osnray«r, «hanoia· régulier de l'dbbaye de teinte Gmrâvièvs da Paria, donne au. public en 17M nu livre bittalé.· Ih'sssr

*M anarapa. *A* Erantife^ П9&

n n'y mit pain* m ara·; fl maigMt aanaétente

lui mfime rhaaMW qu'il almagia·' que devoit M foire ao· Km parati m qu'il appella *hteMifti hhirde,* U ·«■ déciara l'mrilmw m 1TS4.

OMto dftMMtattoo (hutt I*φ**B* FmMlmw *m**· pTMMI ·· *JWmH** M βΟβΙΠΜ M * KMφMNI 4M· Anglican· uu dépans 4e la M 4a l'égii·· Remain» •ayertamaut oembattuè ear plmiaura peint·, eeaa-4aüea lee véritaNm fidètea; elle aUanaa pluataura célébrée théologien·, il· la regardèrent owe ana •ait· dangereme 4e ee malheureux projet d'union de réligioa avec te· Anglois, qui, acte· le brait qui eu avoit déjà couru, avoit été formé par quelque· docteurs, il· «élevérent doue contre elle et démontrèrent la feuaaeté et Im erreur» dont elle •et remplie.

Le nouveau défenaeer de la secte Anglicaute pour répondre à om théologien» et pour ao&tenir ee qu'il avoit Wvanoé fit paraître ea 17S6 un nouvel émit qui porte ce titre: *Difrnt de la dieeertatiaa* anr *la fMiti ordination» dee Axgloii, contre Itt djftrente riponaee fui ont M faite etc. par fautheur de* fit *dteertation etc.* Ce aecond livre mille foi· plu· pernicieux et plue digne de vôtre indignation que le premier, attaque aam ménagement et b découvert l'égliae catholique, dan· son auguate sacrifice, dan· «on sacerdoce, dan· la forme de «es ordination·, dan· am «aintecérémonie·, dan· l'authorité et la primauté de ■on chef.

Il n'eat point ici question de quelque· expression· équivoque· ou hardi··, échapém sans deaein; c'eat un siatéme formé et aoùtenu dan· tout cet 'ouvrage de ténèbre·, non pour engager le· Anglois il rentrer dana le aein de l'égliae de Rome dont il· «ont malheureusement «orti·; rfai» au contraire pour porter le· catholique· Romain· b ae réfinir eux-même» avec l'égliae de Londrm. Iɔ. opinion· de» protmtana mille foi· condamnée·, y «ont renouvelléee et enaeigném comm· de· répit'»· incontestables, reconnues pour tell·· dan· l'égliae, la doctrine constante de cette même égfiae sur le •abrifice de la messe, et sur la préeenoe réelle de Jéaua-Chriat dan· leuoharistie *y* Mt combattu? avec audace, le· théologien· scholastique· y «ont traité· avec un souverain mépris, le saint concile de Trente n'y est guère· plu· respecté, ce que l'égliae proacrit y mt approuvé, ce qu elle enseigne et ce qu'elle pratique y eut blâmé, et cela avec un air déeiaif et triomphant, capable d'impoaer à la multitude qui ae laiaaeroit aiaément séduire, ai on ne lui doiuioit le· précaution· néeeaaairm contre de pareil· artifice·.

Le f. Le Courayer parott dana tout son écrit attaché aux erreur· qui affligèrent ce royaume dan· le· dernier· siècle· et qui cannèrent tant de maux dan· cette province ea particulier que l'hérétique et l'impie décolèrent par le for et par le feu, •t qu'il* couvrirent de profanation· et de aacrilègm dont te· triatm marque· ae font encore voir aujourd'hui jnaqne· aur la porte de l'auguate temple de oette métropole.

Il aambte en effet, ineaaeigneur·, que cet écrivain téméraire, cachant son véritable deaaein sous tes fauaam et trompenae· apparence· d'une réunion imaginaire, n'uye en en véê en composant l'indigne défense de aa-condamnablelÿadertatio·, que de rappsUer m miBea de ecu* le oalvinie·· que te ■Me et te piété du plus grand de noa roi· en a hiurasaammt baaai. Mate il s'est vainamant lutté 4e pouvoir noua aurproedra dam te inmteiil, et ■attar l'yvrey· avec te boa gnate dam te. champ du père de hmille; il art 4m aurveiBam que te eeuveante pnatonr a établi dam aon égfiae.. Sana I dente, aauaaaigneuta, voua jugere· digma de eeedamnatim eea deux kvrua déjà frappé· de ptoatoura anathème·; mate avant que vena rua iitarmteita à pwtV SM |*M* MW· *M*NI M* écrite qui •vsc mteen vem ont été dtneneèa, il aat oeuvenabta d'entrer dam quelque détail et d'uxpoaar h voa yeux qasiq^m-uam dm peopoeNem que j'en ai extmitea, et qui padeantont 4m erreur· groaaiérm et paipable·, amniétatemsat oppoeém aux merim dédafona du aaiat eeneBc de Trente, •tète doctrine de l'égitas cethoiiqne; leur mnle exposition mfflru peur vou» en eoevaineru. Afin d'agir avec quelque ordre je tea diatiagnarai par de· article· aéparé», et pour voua faciliter te vérification dm proposition», je marquerai exactement l'endroit et le· page· dont je tea ai tiré··.

ARTICLE PREMIER.

J Sur la euprteatie dec rtie fFAapleterre.

Ce ne Ait jamai· aux putaaaaom temporelle·, ni aux roi· de la terre, que Jéaua-Chrfot en établiaaant aon égliae en donna >1· gouvernement, mai· t cm apôtre», dont aaiat Pierre étoit le chef, •t en leur· peraonnm au pape et aux évêque· leur· aucceaacun. Ce ne Ait point aux 'prince· de· nation· que le Sauveur dit *): *Veut tte Pierre et car* I *cette pierrei fitailirai* mou *dpUae, et* cujfa *je* wm *dettærai lee deft Sa rcpoaau dee eieua.* Ce n'eet pm non plua b eux, aelon l'explication du aaint concile de Trente'), qu'il a été dit par l'itepritmint: *Attendite cote et wriavrao prepi, m que* a·· *Spirite eontte peeuii epieccpae repere eeetete» M*)·

Mai· cm aainte· authoritéa ne août pm capable· d'arrêter te f. Le Courayer et de l'empêcher d'en- , aeiguer que la peiaaanoe spirituelle que te roi " d'Angleterne exerce dam am état· n'mt pm condamnable, mai· qu'elle mt ateme canonique. Voici comment il om « en expliquer dam le· proposition· •uivantm.

I.

En matière eccléaiaatique comme en toute autre, le pouvoir ooactif ne réaide que dana te penonae du prince ').

II. N

La auprématie réclamée par 1m roi· (d'Angleterre) ou accordée par Im loix ne conaiate point dana aucune portion du aacerdoce, mai· dam use extemion de jurisdiction qui dépottilte te pape et toute aatre penonae étrangère, d'une authorité qa'une longue prescription, l'exempte dm autres églùm d'Occident, et te fruit de aon apoetolat lui avoient acquise··).

D m.

Si tea raiaom d'un reAu de quelque diapen·· eccléaiaatique aont trouvé·· injuste·, te roi (d'Angleterre) ordonne h l'archevêque d'accorder la diapen··, et h son ryfu· il commet par une onmmimion du grand sceau deux antre· préteta pour accorder te diapenae reAuée; m peut-il rien do ptea mecuré, de plaa canonique et de pim subordonné il l'aathorité de l'église*)?.

IV.

En pariant dm rois de France, il dit: eétoieat eux an effet qui ratffloient ou aaauHoieut 1m

■) M»M. XVI, ta
·) fom un sa*. 4.
•)Art.XX.»
·> bMtaaa êa i» dlaaart, tarn. A >·■*· A P *.
ri ata,».··.

«·

ordinations 4m évéquM ... qui faiaoieat 4m leix A •ar toute Mt*· de matihrM eociéaiaatiqMa I)

V.

Il aat visible qu'à oat égard (U pari· 4a la aa··éeratioa 4m évéqaM) ha nqte d'Aagtetarre as joAieaaat préeaateaient d'aamm aatra draft qua de Max dont jofiiaaoieat alom w m roi·*).

VI.

Coat ainsi qaO ha princM noa eonteaa da prêter aux évéquM lour authority pour ha aoéteair dana h, maintien da ia discipline, prenotent sur au te soin d'y veiller eux-mêmM comme nne portion de leur devoir, parce que Jéaus-Chriat a partagé' entre eux et'lea évêque·,'te aoin de gouverner ton église').

ARTICLE SECOND.

&rr hs cdrdmMÎas.

Nos saintes et augustes cérémoates établie· par l'église, pour inspiror aux peuple· le respect dé à noa redoutables mystères, pour réveiller leur attention. pour exciter et entretenir leur piété paraissent au f. Le Courayer comme aux Anglais, incommode· et propre· à nourrir la superstition; en vain le •aint concile de Trente a-t-il* prononcé dm anathèmes contre ceux qui diront paie las edréetoaha, *lu omuue»,* et *lu lijer» teUriter», deet u urt Nfiiu csIloèpu detu le tdUhretioe d» le* aUl'ai, •ont *fie» profrt»* d porter d le *teftrtMiee *t* d *fietfidU,* fir'd rafrstenar Ze*fdU. Cet anthear* peu intimidé par le bruit de· foudre· de l'église, excuse le· Anglois dans la suppression *du cMeieeiu doet fee/euetetioe leer a* para *oedrteu etpnpn* ‹l *noerrir le nperetitio»,* il trouve leur conduite exempte de crime et de blême. Voici quelquM propositions, qdi serviront à faire connottre, corn- € bien sa doctrine Mt sur, cet article, opposée à celle du saint concile.

1.

Pariant de ceux qui furent chargés de composer h liturgie anglicane, il dit?

Ils ne donnoient paa aveuglément dana les vûèa de Calvin, et étaient presque autant éloignée d'un culte aussi nud, et apaei dépoAillé que celui qu'il vouloit établir, que de la multitude dM oérémoniM qui Semblent accabler h nôtre*).

II.

L'Angleterre dana 'h substitution du rituel d'Edottard au pontifical romain, n'a fait autre cboM que de revenir à la simplicité du rit ancien*).

III.

Il ne doit paa' par conséquent perottre extraordinaire, qua lm pspM sâmeut fait '4m ofltea de ooafirmar la liturgie (4m Angle!·) aaaa rien retrancher de la simplicité à teqnelte avait voulu la réduire h goût dM Angfoia par la suppiSMinn de ce graad sombra de eéréssoahs sar teqaal ils eroyoiant qu'on avait accablé la «rite extérieur, plétôt qu'on ne l'avoft relevé·).

,ÏV.

L ancien missel galKoau a'a riaa qui ooariesme mieux aa aacrifioe que la liturgie d'Bdotard^). ‹

V.

à dM

sévéssesti·· ecelésisstiqnm que aoas no jugosas ni ndeMaairM, ni srimineBM: telle eet In eoodnite'dM banuBM aagM; Ht s'aassrvisseat ans uaagm qni n'ont rien de criminel, ils n'y mettent paa leur centaure, m seroit superstitio·, mala ils obéissant b Isuthorité pour no pas m rendre oeupsbtea do présomption, ou suspect· d'indépendancel).

VI.

lia ont voulu simplement réformer uu langage, dont ils ont or* qu'on pouvait abuaer, et supprimer dM cérémonhe dont l'augmentation leur a paru onéreum, et propre b nourrir la superstition; voilà proprement tout leur crime').

ARTICLE TROISIÈME.

Sur le furie» d» teerueut.

Le f. Le Courayer ne se contente pas de prétendre que h forme dm aacremens ne consiste que dans h prière, et qu'il n'mt pas néoeasaire que cette prière exprime ni l'effet, ni la fin du sacrement pour lequel elle est employée. Il va jusqu'à laiaeer à chaque église ta liberté entière d'établir à son gré telle prière qu'elle juge à propos pour la forme essentielle des aacreména. Une pareille liberté aeroit visiblement un abus par lequel on anéantirait les sacremens. Le eoneile de Trente a prononcé dm malédictions contre ceux qui oseront dire que les pasteurs peuvent changer les rits approuves et usites dans l'église. ·Ces anathèmes tombent, à plus forte raison, sur ceux' qui osent avancer, comme le fait cet autheur. que chaque égiiae peut changer les parole· do 1a forme des '•acremens.

Ce même concile reconnolt et enseigne que quoi que l'église sye le pouvoir d'ordonner ce qu elle croit convenable sur l'administration dM sacremens, elle ne peut cependant rien changer à ce qui est de leur substance: salve *toute tonne tuAtlaelia* '); ce sont sM propre· termes. D'où il suit évidemment qu'il est feux que .chaque église ait le pouvoir de changer lm paroles de la forme dM sacremens; puisqu'il Mt certain que lm paroles de ta forme appartiennent à la aubatance. H n'at donc pas douteux que lm feux principM du f. Le Courayer tendent à détruire les aaeremens.

I.

On décide de ta validité ou de l'invalidité dM fonnM par l aocompliaaement exact du rit de son

La variété qui se remarque dans ha pratiquM 4m égüSM partisuUèrM à l'égard dM aacrameas, •a peat être te fruit que de la liberté qu'eÜM ont eu 4a donner telle forme qui parottroit convenable à tour rit*).

m.

Ln variété est si graad· ·■ om matières, qu'il ast taapoasibto d'avair riaa da fixe, si on ne lateM au égifoM la droit do choisir lew· rit· et de former leurs prière··).

H ne faut pas* oublier qua par *priiru* U entend la forme eaaaatioUo 4m sacremaoa.

IIMA,ρM.
•)IUι., pas.
) IMA, part· ▸ ·>.
•)IUL, part.·, >1.
·) MA, tamt, fart. A MM
ηηH,ρMA

nr.

Chaque égitee partteuMre Mt maitrosre de IM rite nrijatirM, «t d'y hit· h· changé·* qu'aD· *Jsgi* 40MMfaNNl

V.

J· «fab bhu qu· l'assç· dto réordiasüioM a prévals t Ro ... ë's eoutr· eat wag· qu· js réeh·· ... U n'Mt foadé qaa ear rignonnc· 4 faite, st non sur uno décision hit· ãte eoasoisaanoe 4« cum*.

VI.

Cm rite qjofites à l'ordiaatioa demeurent done toujours variabtee, puhqno telle Mt leur nature, at ·'th soot variable·, ia même égliM qai s'y Mt soêmise pent done lea changer

Il parla da la forma da l'ordination.

ARTICLE QUATRIÈME.

Sur *U* Mcssridcs rt mt b Mructdrs.

L'eaaence du moerdooe consiste daa· h pouvoir d'offrir la sacrifice. Cost l'idée que noue en donnent communément tous les docteurs catholiques, et le concile de Trente semble l'avoir positivement défini dans le second canon de la vingt-deuxième session: & qarir dnrvrit, CArù/um ans suMsîm ·portofos *tacerdoite,* «ut non orritneass, ut ipa» *aüique* MorrvfofM *ofereut carpe» et eanfeâneçn tenon, anathema ut.*

Le même concile définit4) encore que le ■caractère attaché aux sacremens de baptême, de la confirmation et de l'ordre, est un signe spirituel et ineffaçable, imprimé dans l'âme de ceux qui les reçoivent; et que ce caractère ou ce signe spirituel est la cause pour laquelle cm sacremem ne peuvent être réitérés. Si guis *dixerit, tu tritus tacraaeenti»: haptumo, eonfirenatien» et ordine, non imprimi characterem* in *anima, hoc nt* signum spirituale *et indelebile, unde et iterari* non possunt, *anathema tit.* L'initérabilité de cm troi· sacremens n'est donc pas le caractère, -mais ce caractère est un signe imprimé dans lAme dont l'initérabilité n'est que la suite et l'effet. Cependant le f. Le Courayer après avoir donné une-idée de l'essence du sacerdoce absolument différente de celle qu'en donne le concile de Trente, affecte de confondre, le caractère qu'impriment quelquM sacremens avec l'initérabilité de cm mêmes sacremens, et semble, par cm expressions, vouloir effacer, autant qu'il est en lui, le signe intérieur imprimé dans l'Lmè qui hit l'essence -du caractère. C'eet ainsi que cet autheur contredit partout le saint concile de Trente et la doctrine de l'église pour se réfinir aux Anglois.

PROPOSITION».

I.

Ce neat point parler exactement que de dire... que le sacerdoce dM chrétiens m tire de ce que Jésus-Christ est immolé dans l'eucharistie ... ce n'cst pae phss sur le sacrifie· que sur toute autre fonction qu'est fondé h saosrdoee').

IL

Comme de toutes les fonctions qui concarnent h eulte extérieur, U n'y en a point de plus solemnelle et de plus sainte qae celle de l'oblatioo do

') Dsi. «te, pan. 1. p. M.
*)MLp
·) ML, toss, fi part, t, p. MW.
·) 8ssa *I,* csa. A
·) MM·, tam. fi part. L p. ML

mM· MMtitaft ÿraBMH f mmw Abmk ·'eat aae smar- Tentes tea autre· M aa«t ég^temeat proprsu, at je ae vein pedat esenmeut, it *pea* hr exastament, aa peat dira qua là-Maerdaeo 4m aladtieae aat feadd aar m peavair pMMt qaa aar ha aateM1).

1«.

Hah qae te saeordore da l'égih· m tire de m qaa Jésus-Chriat aat immolé daaa Lsucharistie, e'eat use ·xpresriou hums at a·· iaaaginatio· Mean· qai aa vient qae due hux èàfine dm acho· ÀstiqUM IV *

Faire dM prêtre· pour dire h mesM a'est pM ua usage de h première institution').

V.

B Il a doue erfi comme nous, les sacremens non réitérabIM quand ils ont été bien conférés, et qu'entendons-noM autre chose par le caractère

VI.

Mais on reoonnoiaaant avec noua que lm sacremens ne se réitèrent point, parce que ce qui a été consacré à Dieu ne peut plus perdre h consécration qu'il a reçfi, quoique idée philosophique qu'il se soit formé d'aïïleare de m caractère, on peut le lui passer, et l'église n'a pas jugé à propos d'interdire aux hommes l'usage de leur philosophie en cette matière, dussent-ils en faire un usage aussi bisarre qu'en font sur ce point la plupart de nos scholastiques *).

VIL

De l'initérabilité au caractère il n'y a pas autre distance que celle d'une idée qui se conçoit avec une cxpreaaioO sans idée

c

ARTICLE V.

Sur *la pritence rtelle de Jteno-Chriet dan» tencharieüe, et la eériU du* aserjAc·.

L'essence du sacrifiée de la messe et h présence réelle de Jésus-Christ daaa h très saint sacrement sur laquelle Mt fondée h vérité de Mt auguste sacrifice, ayant une liaison ai essentiel]· et si intime que l'on ne peut combattre «t détruire l'une sans attaquer et anéantir l'autre. J· n'ai pM crû devoir tes séparer dans cet article, d'autant plus qu· h f. Le Courayer lm attaqua è la foie.

. L'église fondé· sur h paroi· infaillible du Sauveur enseigne è sm enhna, que Jésus-Christ n'est pas seulement spirituellement par la foi «t en figure dans l'eucharistie, comme h croyant hs Anglois, mais qu'il y est vêritabhssMt, réeUameut D st substastieUsessat'). Psuser autrsaneet et l'insinuer, Mt mm. doute une impiété «t un blasphéma. Nom vemms daM un momaat, ri l'aetheur dM livres dénoncés s'oxpUqu· se eçthalîqM remain sur ce point fondamental d· nôtre sainte réfigteu.

L'église, dans h oeneil· de Trente, nous appread ·t nom ordonna d· croire q·· h sacrifie· ds la susse sst un sacrifie· propre, véritnbh st propitiatoire, qu'as· véritnbh victim· y Mt odhrte «t véritabhateat isunoM· sur M· autels, que ssito victim· est h mêsse Jésus-Christ qui s'est offmt. sur 1· croix, qu'il est an atenw temps st h viutime

') ML
*) ML a 1«.
·1 Md, tem.fi partit.».*.
*) ML. tem.fi parti fi ». Mfi
*) ML
ML, tesa. fi parti t, p. M.
·) fis*. IL sm. 1.

4· sacrifiée M te mmii MnrtfiMiU qui eAu per te mteteitei 4« padtoa sotte aeterne vittims qu'il offrit mMMi cur Je «afat, que' ·» «aerifiee stpriuOie, reoeuveffoot^tiufieoeM de te «vix, quii est te vteaaa sacrifice que eaM 4a te «vix, mate qu'il aa aat distinet php te matera deed fl aat offert, Tua étant saaglaat, at l'aatiu aaa «velant, l'aa pouvant Mra MMH «t 1'dtaut eueffbt chaqse jour aa ntilte endroits b te fote, at Taatta a'ayant pt être offert qa'uM seul fete at aa aa seul endroit. Voici commeat s'explique sur cate te saint eoneite 4a Trente *): A disfae dee secrt- *ficio, quod* ta rnteee jtrropt/w, id«m tffo *Ckrittde continetur et incruente ienntleiur, fui* ia ere *crucie* aratri atipeum crMute *otheät, docti* vaacta «ynodn* MMτ^iακM triad tvr* prepitiatorfam *tue «te.---* I7no raise «adfmytt· «at Aarite, *icUufue offerent* toérrdotiun miatfterio, fwsegNvat taac *eitulit tola offerendi redone diuru,* et dans la même session, canon 3, il dit encore: Si *fuit diaerit eusses* «ecri- *fiman lentet eue leudie et* actionis, eat *nudam commnuretionem ucrificü* ia erue» peracti ... oaaik«me *eit* Le concile enfin déclare '), dan« la même session, que la messe est un «aerifice propre et véritable.

Tout cela n'est pas capable de contenir te protecteur de la secte anglicane. Il sodtient que te sacrifice de te messe est Maternent un sacrifiée représenté, qu'il est purement spirituel, sans victime si ce n'est en figure, et «ans immolation réelle; il ne recoanolt que te sacrifice de la croix, dont la messe est une simple représentation, et qui n'en diffère en aucune manière; enfin il n'y trouve que des figures et des images; ce n'est selon lui qu'une idée de sacrifice, qui n'exige qu'une présence spirituelle de te victime, et 0 n'a point de pudeur d'avancer que *truederietie ett dit» Ut Angloit tout et fidit tet dent tigtiu.*

Il est cependant certain que la doctrine des Anglois comme celte do Calvin leur maître est directement opposée à cette de l'église catholique sur Teucharistie; leur confession de foi imprimée à Londres, par Jean Bill, imprimeur de sa majesté, sa 1661, en fait la preuve. Ce que j'en vai rapporter vous fera voir en même temps combien tes sentimena du f. Le Courayer sont conformes à ceux des Anglois, et combien ils sont contraires à ceux de l'égliae.

Il y est dit mi effet que *U tèrpe de* Christ «ri pris- «t sMNgd *en le tint, ttnUettni dtune meniirt editeie tt eperituelU, tt çet It moyen* per *léguai U eorpe de Gtrùt tet* r»jd *tt* etenyd «a te êtes·, /«at le /ri. *Xt* encore *dut peurfui lu enerÿUee de le offrait Ckrui pour Ut «*isaai *ri peter Ut* merta · · · j *dteieet du ffilet UeepMnoitèru et du edduetUeu*

Je no rapporterai point ici toutes tes an·-strueusss propositions du F. te Courayer qui contiennent et renouvellent tes ensuis dee sagtate, qu'il répété mille fais et en mffle msnitem. Il faudrait copter dos votemea évitera 4e te défense 4e te dfosertatioa. Je me contenterai d'en mettre tei quelquoe-nneo.

PROPOemONB.

I.

Il me parolt démontré que te sacrifice de leucharistie tout propre que l'appelle te esncite de Trente, n'eat fondé que sur te répréeentatie· ot te eouvonte de te mort do Jésus-Christ *).

II.

Voüfc 4mm pv4oi*ésM*t mi cmhIM* I· «aoifiee de IXgltee ehrétteuno, doua l'oAnndo de te mort de Jésus-Christ Or eette mart no ae renouvelle point, on ne fiait .qu'au rappoDer te sonveuir et te représenter devant Dieu*).

III.

Il «'«unit que noue avons un sacrifice, mate que ce sacrifice n'est que figuratif ot commémoratif, quoi que pcopre, parce que la mort et l'immolation ne sont que figurées et réprésentées*).

IV.

Nos théologiens qui soutiennent que dans la célébration des saints mystères, il s'y fait une immélstion réelle, et que c'est moins la mémoire de la mort de Jéeus-Chrtet que sa mort même qui s'y renouvelle . .. Opinion qiii. n'est fondée que sur des idées peu exactes et peu authorisées*).

V.

Tel est te langage et la doctrine des théologiens Anglo|« qui renferme une réeonnoimanee authentique du sacrifice de Jésus-Christ rappellé et représenté dans la célébration des saints mystères, ot rien n'eat plus conforme au langage et h la doctrine des pères, de nos anciens théologiens et de nos meilleure oontroversistes . . . Eusèbé de Céaarée s'exprime d'une manière encore plus forte pour marquer que le sacrifice que nous offrons, n'est qu'un sacrifice représentatif et commémoratif*).

L'autheur de ces propositions a ici comme en mille autres endroits la mauvaise foi d'ajoûter aux textes qu'il cite des particules exclusives pour trom|>er plus facilement les lecteurs.

VI.

Je sçais qu'à d'autres égards on appelle le sacrifice dee autels un sacrifice réel, mai· ee sont de eee questions de nom sur lesquelles se partagent les théologiens, et qui no peuvent point authoriser une division dans la foi*).

VII.

La question qui est entre noua et les anglois sur le «^orifice et le sacerdoce se réduit 'à une pure question de nom*).

VIII.

Le'concile (de Trente) ne s'est jamais servi du mot de sacrifice réel, mate simplement de celui de sacrifice propre et véritable, de peur apparemment que te terme de sacrifiée réel no noua induisit fauMsmsat h eroire qu'U y a dans ce sacrifice une immoteMon réelle, comme semble te foire entendre l'oxpeeeeteo peu exacte du père Le Quien qui dit que Jésus-Christ sst tous tes jours immolé et offert véritablement et réîellessent, quoique mystiquement sur nos Mtela*).

IX.

On trouve dans l'eeshartette un vrai sacrifice en ce sons, qu'on y fait à Dieu l'oblation d'une mort toujours présente ... mate comme cette mort

') Basa tt, «h. fi
»)üm.l.

') DMtms te Is «tessru tea S, «art. 1, ». HS.
·) Md, p. l«*.
·) nu. p. iw.
*) Dtassri, «m. t; p M
<)IMfep «fi
*)IMfi,»tt.
*) INC * te «sssMh sam fi pert. 1, p M.
•)IMfi.pMJ.

· μ réitère point, μ i««riflei s'«st qa« la ré- pêtes·tStia· dua aatre).

Paar prouver «a quil avaneo, U abuse 4a eaa pareta 4s Jéaus-Christ: *Hκ Jk H»* ta mssm seas-

X.

La· Anglais aa rejettent peint tente préaeaea at oalh qu'ils admettant «aMroit pour la sacrifie· 4a l'église chrérianna, qnaad Mau datae la nature 4a saUfifiee. exigerait qu· Jésus-Christ At réelie-Maat ptaant... la ooatrevers· que nuns avons avec ta Anglais sur la snorifio· n eat qn'uae dis-, pata de ao·, qui ne peat avec justice authoriser aucune division dans la foi*).

XI.

En supposant même oette préunee nécessaire, celle que ta Angloi» admettenAufliroit pour uae •aerifice «pirituel, tel qu'eet celmde l'église*).

XII.

Je soûtiens 1* que Jésus-Christ ae rend pré» •ont è la consécration de· Angloi· comme à celle des catholique·. *'I** Que quand il· ae eroiroient pas cette présence . . . celle qa'ib reconaoissent •uffiroit pour l'oblation d'un «aerifice «pirituel tel qu'est celui de· chrétien·*).

XIII.

On a vû d'ailleurs, que l'erreur prétendue (des Angloi·) «ur le «aerifice n'êtoit qu'un mal-entendu, •t «e réduisoit Aune pure question de nom*)

XIV.

Que le· un· l'appellent sacrifice propre, que ta autre· l'appellent sacrifie· commémoratif; cela peut bien intéresser le respect dû à l'authorité d'un concile, mai· la vérité ne peut en souffrir, pourvu qu'en « expliquant, on* convienne de· même· idée·, quoique «ou· diflérens nom·*).

XV.

Qu'ils prouvent aprèa cela que le pain et le vin demeurent ou dwparoiaaent «pré· la consécration, qu'ils croyant que le corp· de Jésus-Christ «oit présent spirituellement ou corporellement, c'est à dire qu'il «oit ou ne soit pas revêtu de «es propriété· physique· et naturelle· dans l'eucharistie, ce peut être l'objet d'une contestation particulière').

XVI.

L'exposition de oette doctrine nous présente plusieurs choses h croire dans os mystère. 1* Le changement véritable mais spiritu·! et invisible du pain et du via au corps et au sang de\Jésus-Christ, ce que l'égIta appelle tnmsnbstaatiation. 9* La ptaenos véritable ou tall· d· Jésns-Christ que la.foi reooanolt sons ta symbol·· qui n· lui présentent oomm· aaparavaat rien que de sensibte. S* Le «aerifice' du même Jésus-Christ qui consiste dana l'offtad· de aa mort, qui y est Mutaient réptaœté·, «t qu'on annonce quand on célèbre ce mystère·).

XVII.

Aussi euamgnent-ils comme nous; que Jésus-Christ est véritablement présent dans l'·ηο1ιηΓΪ·Ιι·,

·) IU4. p HA
»·) MA p MA
·) MA F M-
·) MA p MB et 90·.
·) IX, tsas.9, yart.it, pÛM.
·) na, mm a «srt. I, a MS
') MA F te.
·) MA p MA

A ot qu'il y aat présent par aa aatare at par m suA «tenes, mais qua e'aat aae aatare. et aae aatetaaeo ■piritncUe at aacrnasaatell· *).

XVItI.

Le «ncriflee 4e rsaehariaiia ncxig· doae peint par lui-mém· aae présents physique, O ponrvu qn'ea aa raeoanotaa aae véritabte. qaeBe «îoMa putae être, invisible, «piritasll·, séparé· ou joint· i la substance du pain et du vin, le sacrifie· eat toujours le même, parce que Jésus-Christ y*eat également offert, et qu'on réprêaente également

XIX.

La nature même du «aerifice de l'église, ne •omble exiger qu'au· présence spirituelle, parce que le «aerifice lui-même est temt spirituel. . . une présence «pirituelle suffit dote pour le fondement B d'un tel ueriHee·). /

En voilé bien plus qu'il nen faut,' mssseigneurs, pour vous faire connottre combien ta deux livre· qui vous ont été dénoncé· sont pernicieux, et digne· de tout·· ta censure» de l'église.

Sage· dépositaire· dé la doctrine et de la foi de l'église, fldèta interprête· de ses décisions et de se· loix, pontife· du Dieu vivant, c sat à vous è confondre ta ministres de l'irréligion et du mensonge, qui dan· ce temp· de séduction mettent tout en usage pour ■'accréditer parmi ta peuple· qu'ils veulent séduire par un nombre prodigieux de livres rempli· demurs; habita i profiter des moindres circonstance·, Usa· font même du silence que la prudence fait garder quelquefois, un puissant moyen pour autboriser leurs entreprise· et pour triompher de la simplicité et de la foi des fldèta dont le salut vous est confié. I-s réligion est attaquée dans ses points fondamentaux, la foi est en péril; il eet donc nécessaire de venir h ses secours et d'arrêter ta progrès de ses ennemis, d'autant plus dangereux qü'ils sont du nombre des ministres des autels. Flétrisses par une condamnation solemnelle ces deux livres dont* j'ai téehé de vous manifester une partie du venin.

La décision d'un concile aussi nombreux et aussi respectable que l'est celui-ci, sera sans doute d'un grand poids pour maintenir les peuple·^dans la foi et dans là réligion de leurs pères; ce dernier coup reçû de vôtre main fera rentrer ces ouvrages dans ta ténèbres dont l'enfer ta «voit fait sortir; paut-être même qu'il touchera le cœur de leur antbenr, et l'engagera è se rétracter, «t à se rendre à l'église en ·· séparant h jamais du nombre infortuné de e·· esprits superbes dont parle l'Esprit plaint*), qui «e sont laisses aéduins è leurs fau···· opinions, et que l'illusion de lm» esprit retient dans la vanité et daas le. mensonge.

Et ensuite M. de Marseille a eonolu è oe qœ sans entrer dans Is détail des propositions, lesdits livres intitulés: Ztarrte/sos sar te suMitf ta srtautfoi·· ta Asytow, si sur *la mcesssmu* ta fodgw· is *tiflia»* aaph'sœ· «te. st *4» la Mutrtatiw»* •ur te mWM ta ertatasiM ta tapteis *eotOrt lu HfiraUu rifùuu fai f oai M foilu tic.,* soyeut condamnés en général oomm· contensns des preposition· respectivement fou····, téméraires, captieuses, mnleonnaates, scandaleuses, injurieuses à l'église et au saint siège, fotorisant le schisme et

.J..

·i MA F »1A
ri MA F nu
*) MA tsm. A yart. 1, F MO.
·) ImMmA m, 9A

(hérésie, srroaéos, dêjè sssdmntra per le saint éfariee, de Mr· lee — iBt· livrea, at qv'il)nr eoucite 4· Treat·, impies, WnepMumMrea et Mritiqaw; qs'tl »oit déêaadn à tarn is· fidèle» 4a l*m et 4a 1'sstre «na, sous les peiara 4a droit, 4a . lb denaoureut soit ordonné d'M rapporter tea· lee ---»- plaire» m gratis doe érioMe 4a* dieodera at

MANDEMENT UNIFORME 7

Ut jraWtcdiMi Jiiwt· 4m wcfl·.

Béni»··· la Seigneur, m. t. c. f.. La promone (noa· crolon· pouvoir la diraffiivec Confiance) la, promewa qu'il a faite à Max qui seroiMt awemblex ea con nom, vient d'être accomplie dan· le concile d'Embrus. L'unanimité qui *y* »Mg»é, et* qui ne pent être contredite, la charité avec laquelle on »'y est toujours comporté, l'eaprit de réligion, qui animoit le» disooura et le· notion» de tou· le· père·, semblent authoriser cette oonflanee. Réûni» dam cette lainte asaemblée pour vôtre «anctification, le» premier· pasteurs ont imploré le· lumièree d'en haut, il· ont demandé in saint Esprit de leur suggérer ce qu'il» dévoient faire, ce quite dévoient enseigner pour la procurer, il· ont vû le» maux dont leur· église· étoient affligée», ib ont cherché le remède, et ib ont appliqué celui qui leur a paré le phu efficace. L'erreur qui gagne comme la gangrène, a'étoit gliné aa milieu de nous; ib ont tâché de la réprimer par l'authorité de leur minbtère. ' La' vigueur de la dbeipline ecclésiastique «étoit rallentiC; ib ont fait leur· effort· pour la ranimer par leur· réglemen·. La foy étoit attaquée jusqu*· dan» son principe; chargé· de veiller h la garde de ce «aéré dépôt, ib ont travaillé h le conserver par leurs décret·. Vou» apprendre· dana ce· décrets l'obéteranoe que vous deves rendre anx constitution» émanée» de la chaire de saint Pierre contre le jansénisme et se· fauteurs: Le scandale avoit pénétré jusqu'aux ointe du Seigneur; et, M que nous ne pouvons rappeUer sans la plus vive douleur, un de nos confrères s'étoit écarté de· voye» de la vérité. Les évêques n ont pû se dissimuler que létenduë de leur ministère les rendoit responsables du salut de leurs frère», que leur silence et leur inaction deviendraient un scandale encore plus grand. Après toutes les voye» de douceur *et de* charité inutilement tentées pour ramener le pasteur égaré, ib se sont armés du glaive que Jésus-Christ leur » confié; ih ont porté contre l'autheur du scandale ce· coups salutaires qui* dans l'eeprit de l'église doivent moins servir à punir le rebelle, qu'à le corriger. U nous reste encore un devoir à remplir: c'est de ne pas démentir le »èie qui noua s fiait agir dans le concile, et de remployer à maintenir l'observation dea décrète que nous aveu· souscrits.

A ce» causes, adhérent de nouveau à tout ce qui a été statué et ordonné dans le concile d'Embrnn, voulons et ordonnons que les decrets *'ey*joints, faite dans ledit concite, sur l'obébsaaM défi aux constitutions apostoliques qqi y sont énoncées, de même que 1«· réglemen· qui y ont été dressé· pour la discipline, soient publiés dans -toute l'étendu# de nôtre diocèse, pour y être observé» sous le· même· peine· contenu#· dans leriite décrets et réglemen»; comme aiwsi les censures portée· par la condamnation de l'instruction pastoral· de révérendbaim· seigneur Jean de Boanen, évêque de Senes, du 98 août 1796; et contre lee livre» de f. Le Courayer sur la validité des ordination» de» Anglob. Déclares» qu'eu eonséquanM do la •Mtenee rendu# contre ledit révérendiesa»· évêqus 4e Senes, vous devra le regarder et répéter comme

·MANDATUM PASTORALE

Benedicit· Dominum, oarteaiml fratre»! Etenim, quae aliquando UH», qui in ejn» nomine eaeeet congregati, facta est a domino promMo, earn in hoc Ebredunensi concilio modo mm impletam, certa animi fiducia amerere no» poeee arbitramur. Tanta eniài ibi erat animorum unio atque sensorum, tanta omnium ibi charitas atque religionis ipsius studium, quod omnes omnium patrum sermones actionesque veluti spirabant, ut merito hanc fiduciam habere nobis videamur. Collecti igitur in -hunc sacrum conventum quum rasent vestrae sanctitatis gratia summi pastores, lumen coelitite «ibi, implorante», a spiritu sancto petivere, ut sibi suggereret, quae facere deberent; ^quae docere vos ad vestram salutem; mala vero, quibus suam quisque ecclesiam laborare cernebat, quomodo tollerent, inquirente· id, quod optimum et efficacisaimum sibi visum fuit, adhibuerunt. Errorem enim, qui ut *cancer eerpii,* quum etiam inter nos se insinuaaset, sui muneris vi et auctoritate reprimere: ecclesiasticae vero disciplinae vigorem, qui jam defecisset, praeceptis et suscitare et confirmare: fidei denique, cujus conservandae cura eis demandata esset, fundamenta ipsa quum jam impugnarentur, decretis et defendere et confirmare studuerunt. Ex his igitur decretis, quam obedientiam praestare debeatis constitutionibus · sede ». Petri contra Jansenismum •jusque fautore· editi·, facile discetis. Scandalum penetraverat usque ad ipsos unctos Domini, ita ut unus ex ipsis fratribus nostris, cujus memoria summo nos dolore afficit, a recta via veritatis aberraverit. Neque episcopo· frigere potuit, et sibi aliquando rationem salutis fratrum reddendam fore, et suo silentio atque negligent!» serpere latiu· et crescere malum. Quare quum nulla neque mansuetudine neque charitate quidquam valerent ad pastorem illum ab errore reducendum : gladio tandem · Christo ipsi· concesso usi sunt, quo salutaria vulnera malorum auctori infligerent ea, quae ad mentem ecclesiae non tam poena escent 'quam viri contumacis correctio. Unum porro adhuc restat, ut, quo studio in ipso concilio agebamur, eodem prorsus etiam décréta, quibus ■ubroripaimus, exsequamur.

Quae quum ita sint, omnibus, quae in illo concilio statuta sunt atque mandata, denuo confirmati·, vohtmae atqM mandamus, ut tam decreta, de obedientia constitutionibus apoetolici» praestanda in illo ooneiKo lata, quam ipaa praecepta in, rebus disciplinae edite, qua late patent dioeceses nostrae, promnlgentur, utque tam ipsorum observatio iisdem poenis, quae illi· decretis et praeceptis statuuntur, urgeatur, quam censurarum, quae et in condemnanda instructione pastorali reverendissimi domini Joannis do Boanen, episcopi Seneoensis, d. d. 98 augusti »■ 1796; et contra libros f. Le Courayer de validitate ordinationum Anglorum lateo sunt Hinc declaramus, quod ex bta rantentia contra reverendissimum episcopum Seneoensem late sequitur, vos •undem ab omni potestate et jurisdiction· episcopal· et ab omni ordina «i episcopalis et sacer-

snap··· da *tour* pouvoir at jurisdiotiou apiaeopalo, a* *t»* tout axheoico de l'ordra teat epiaoepal quo aaaaHatal, jaaqaA aa qu'il sit hit ana setisfiMgfo·taOa qaa l'axigo la eaaatta.

Voukuss qua(|asdita decreta at rdfieauaa soient •nrogiatrds daaa la greffa de nfitrs offieialitd, paar s'y conformer daaa tous lea jugemana eoctoaiastiqae·.

deteKa axercitio at aaapaoaaai eoaaidenue debar·, dnm coeeilii decrate aattafeeerit.

Volnmna, at haae décréta at atatuta ia tabalarium noatrae uffieialitatia refisruatur jndioiorumqua omnium aeeleaiaatieernm aint norma.

CATALOGU8'

eorum omnium, qui interfuerunt eoacUlo ■bredaaaaat

Illuatriasimi et reverendissimi d. d.

Pitrut ‹io Guira de Tencin, archiepiscopua princepa Ebredunenai·.

Joenmet Soanen, epiacopua Seneeensia.

Francieceu Berger de Malliuolei, epiacopua et cornea Vapinoenaia.

Henricui Frunciecut Xaoeriut de Belmnce de Ca»td-moron, epiacopua Massiliensia.

Joannet du Douent, epiacopua et domino· Bellicenaia.

Flodoardut Mont de Bourchenu, epiacopua et do-'minus Vincienaia.

Atn» *Jonphut de Caitdlane,* epiacopua et dominus Forojulienaia.

Petrue Fraxciecue Laffiteau, epiacopua Siataricenaia.

Laurentiu Douuieui dee Bertoue de Crillon,* epiacopua Glandavenaia.

Antonin» Franoiecm de Bliierwick de Moncleg, epiacopua Aedifenaia.

*Francitcut Reginald** de Villeneuee,* epiacopua Vivarienaia.

Joanne» Baptitta de Vacron, epiacopua Aptenaia.

Alexander Milon, epiacopua et cornea Valentinenaia.

Joanne» de Cadet, epiacopua et princepa Gratianopolitanua.

Carol» Octatianu* ‹iAdding,* epiacopua Graaaenaia.

Ragmundu Recroecio,* epiacopua Nicienaiai

D *Francitcn» de Puget,* vicarius generalia et procurator illustrissimi et reverendissimi d. *Henrici de Paget,* episcopi Diniensis.

AUate».

D. *Victor Amedeut de la Font de Saoine,* abbas monasterii beatae Mariae de Boacodono.

Domnus *Benedictu» de Benoît,* decanus monasterii Lirinenaia, ejusdem monasterii procurator.

Deputati capitulorum.

D. Guillelmus d'Huguea, praepoaitea. eccleaiae metropolitanae Ebredunensis.

D. Ludovicua Paschalis, ejuadem ecclesiae canonicus.

D. Joannes du Pasquier, canonicus eocleaiae cathedraHs Senaeensis. deputatus a capitulo eccleaiae Senecensi*.

D. Joanne· Baptiata de Boulogne, canonicus theologas «ocioria· Dinianais, a capitalo ejusdem ecclesia· deputatus.

D. Arnaldus Roatan, eocleaiae Vinoianais beneficiatus, a capitulo ajusdem eccleaia· deputatus.

D. Joaephua Bahn, canonicus eocleaiae eathedralis Glandavenaia, a capitulo Glandavensi deputatus.

D. Joaephua Ravel, canonicus «jusdem eccleaiae, ab aodam capitulo deputatus.

D. Stephanos Maria, canonicus eooleeiae cathedralia Grassensis, a capitulo ejuadem ecclesiae deputatas.

Deputati a doro.

D. Andreas Ramusat, parochus sancti Vinoentii Ebredueiuia, a clero dioaoeais Ebredunanais deputatas.

D. Jutum·· Barthaiot, parochus sancti Clamentia qjua-

D. Francise·· de Puget, deputatu· a clero dioecesis , Dinientia.

D. Arnaldus Roetan. eecleeiae cathedral» Vineien-•ia bénéficiâtes, a claro dioecesi· Vincienaia deputatu·.

D. Joaephua Ravel, canonico· ecclesiae csthedralia Glandavensis, députâtes a clero dioecesi· Glandaven·».

D. Joaephua Payan, a rlero dioeceaia Gnuwenei· deputatus.

Officiarii eoneilii.

D. Gaspar d'Huguea, canonicua eccleaiae metropolitanae Ebredunensis, promoter.

D. Joanne· Baptiata Jouve, canonicua ejuadem ec-' cleaiae, vice-promotor.

D. Antonina de Michel, canonicus ejuadem ecclesiae, secretaria·.

D. Nicolaus Amial, canonicus ejuadem ecclesiae, vice-secretarius.

D. GuiUalmua Salva, canonicua ejuadem eccleaiae. magister caerimoniarum.

D. Francises· Ignalina Jonvene. ejuadem eccleaiae bénéficiâtes, magister .caerimoniarum.

M. Jacobus Vial, advocates i notarii
M. Franciacua Leydon, procurator *l*

Theologi et committo» taoeulan».

' D. Joannes Faure, doctor theologus, canonicus arehidiaconus ecclesiae Ebredunensis.

D. Joanne· Payan, presbyter dioeceal» AquenSia, doctor aorbonicua, illustrissimi et reverendissimi d. archiepiscopi Aqnenaia vicarius generalis.

D. Stephanua Guérin, doctor theologus, decanas ecclesiae collegiatae Noatra· Dominae dea Acoulea civitati· Maaailienais, illustrissimi et reverendiaaimi d. epiacbpi Maaailianais vicarius generalis.

l Nicolaus Reynaud, doctor theologus facultatis Parisiens!·, ilhtstriasimi et reverendissimi d. archiepiscopi Aquensi· vicarius generali· et officiali·. '

D. Joaephua Francisco· Salvador, juris canonici doctor, superior seminarii Avenionensia.

D. Ludovicus Franciscos Gabriel d'OrMana de la Mothe, doctor theologus, vicarius generalia illustriaaimi et reverendiaaimi srehiepiaeopi Arelatenais.

Theologi et canonidae regulare».

Domnus Jacobus Silveatre, ordinis sancti Benedicti, magnus prior monasterii de Boacodono.

P. Antoninus Arnaud, ordinis ff. Praedicatorum conventas Bstreillonenais, doctor theologus.

P. Ludovicus Clarion, prior ff. Praedicatorum conventus Brianconii. theologiae baoealaureus.

P. Josephus Ronx, ‹T. Minorum sancti Francisci, guafdianus conventus Ebredunensis, theologiae doctor.

P. Francisons Roulx, ordinis et conventas eorundem, theologiae doctor.

P. Stephan·· Mamquet, provincialia Minimorum provinoiae Lugdunensia, doctor, theologus.

P. Benadicta· de La Roahe, guardiaaus Capueinornm •onveataa Ehrsdnnsnris

P. Laurentine de La Roche, ordinis et conventas eorundem.
P. Poiyearpu· Rambo·, guardian·· Reballeetorum conventu· Brianeonii.
P. Pontiana· du Tremble, guardian·· RaoaUactorum conventu· Gratianopolitani, theologia· laetor.
P. Nicolaus Boudret, rector collegii Kbredanensi» societatis Jesu.
P. Franciscus Mollie, societatis Je··, director seminarii Ebredunensis, theologiae profeesor.

CONFIRMATIO CONCILII

VanarabUiboa fratribus noetrie, aroMnplaoopo métropolitain et ooepieoopis ia provinciali oonoUio Mbrednnonal oongragatia at »ub-·oriptia.

BaintoicTOa rar· XIII.

Venerabile» fratre» noetri, taMem rt apo»tolicam benedietionem.

Bonam sobolem [sacrae] institutionis ot antiquae traditioni· memorem, ad sinum matri· ecclesiae recurrere, gavisi sumus, cum a vobia condit·· in concilie provinciali constitutioneq et litterа· synodalis conventu· accepimus. per quas noatri apostolatus officium implorastis, ut veatria pro ecclesiastic· unitate diaciplinaque statutis inde principalia auctoritatis robur accederet, unde unitas sacerdotalis exorta eat. unde epiacopatua in Christo coepit exordium, et unde in Oalliarum regionibus fides sancta prodivit. Fructum sane uberrimum cepimua diuturnae sollicitudinis, qua pristinam synodorum provincialium consuetudinem hujus etiam sanctae sedis exemplo decretiaque nostri·, nuper in Romano concilio editis, restituere, ac promovere contendimus, quam nimin»4|brroribus et corruptelis avertendis aptissimam Tridentina synodus commendavit ac tertio quoque anno celebrandam praecepit, tum ipsa salutarem imprimis Christiana sensit ac praedicavit antiquitas.

In liac vero temporum gravitate, qua florentissimi Gallisrum regni laborant ecclesiae propter paucos episcopos, officii sui immemores et apoatolicis constitutionibus detestabili pertinacia refragantes, cum nihil esse ad removenda scandala conducibilius reputaremus, omnem dedimus ^peram, ut habendis pro colenda firraandaque disciplina et contra episcopo· obedientiam detrectante· provincialibus 'conciliis nulla objicerentur impedimenta. Propteyea venerabili fratri Bartholomaeo, archiepiscopo Atheniensi, nostro atque hqju· «anctae •edis nuncio, diligenter injunximus, ut apud majestatem christianisaimi regis ageret et instaret, ut, •i quae occursarent, difficultates amoverentur, et celebritas illa synodorum Gallicanarum, quae dudum per omne· Christi eceleeias inclaruit, jam diu intermissa refioreaoeret. Eidem praeterea venerabili fratri in mandati· dedimus, sedulo curaret ac niteretur, ut per episcopale· conventu· ab ordine et jurisdictione temere exercenda pervicace· episcopi abstinerentur; verebamur enim, ne, dum canonica a nobis pararentur remedia, ad alendam interea impunitatem mora proficeret, et ove· Christi veri·pastoribu· destitutae caeoisque pastoribu· obsequentes fierent in dispersionem.. Opportunum igitur rati sumus, ut earum saluti per episcopalem selum charitatémque, opera, mandatis ourisque nostris instructam, pro tempore prospiceretur et, qui superiora apostolic· judicia parvi pendente·, creditum rihi gregem corrumpere potius pergerent qaam «errare, per coepiseoporam vigilantiam cogerentur prnvitatem saam a aeduaasdia ovibus continare. Noetrne antem voluntati eum sapienter nate oaetero· ob■eeudavariat fraternitates vsstrae, sntb expbeara aon possamas, quanta consolation· repleti stasu· ex «ynodali providentia, qua episcopum Samitien·em exercendo ordine pontificali et sneerdotaii atque ordinaria jurisdictione abstinere coegistis, donee ad saniora eonailia rediret, eaque resipiscentia salutari uberiores ae meritas declinaret hujus sanctae sedis animadversiones: irrita, acaadalosa, schismatics ejusdem sppellatione rejects, atque intercluso inani illo ad fovenda schismata comparato dissensioni· perfrtgio. Non solum igitur precibus vestris annuentes, aed, constitutionum etiam gravitate et sapientia postulante, quae ad nos misistis, coneilii .decreta mature a nobia expensa, praesertim vero de contumaci episcopo providum consilium, libenti animo collaudamus et comprobamus noatraeque auctoritatis subsidium ac robur adjicientes plenissime confirmamus. Deus autem, qui pacem posuit fines ecclesiae, studia nostra et vestrae vigilantiae exempla secundet et provehat ad fraternitatis incitamentumi ut animabua Christi sanguine redemptis nulla desint episcopalis sedulitatis praesidia ac, •tuitis pastoribus detracta seducendi licentia, novus quaerendae veritatis et pacis stimulus admoveatur: ut et ipsi aliquando intelligant, in cathedra unitati· uositam eue doctrinam veritati·. Ac vobis, venenbile· fratres nostri, apoatolicam benedictionem pintimae charitatia susceptaeque laetitiae testem peramanter impertimur.

Datum Romae, apud sanctum Petrum, sub annulo piscatoris, die XVII decembris MDCCXXVII, pontificatit* nostri anno IV.

Coro/us, archiopiscopus Emissenu».

EPISTOLA
R D. ARCH1EP18COPI EBREDI'NENSIS
ad ss. d. d. Benedictum XIII.

Beatissimo çater,

Litteras, quas die XVII decembris proxime elapsi ad me mittere dignata est sanctitas vestra, incredibili laetitia parique observantia accepi. Eodem animo lectae sunt ab episcopis, qui meî yum concilio Ebredunensi adfuere, rogaveruntque reverendissimi praesules, ut communes gratae voluntatis sensus beatitudini vestrae exponerem. Felices nos, quorum judici·, ad tuendam fidem •ervandamque unitatem catholicam aynodaliter lata, muniuntur auctoritate sanctissimi illius pontificis, cujus est confirmare fratres suos, et quem in diebus misericordiae Deus ecclesiae concessit, nou minus operibus quam eminenti vicarii Christi et principis apostolorum successoris dignitate conspicuum. 8i.. nobis ipsis gratulamur, quod omnia synodi Ebredunensi· decreta suo suffragio corroboraverit sanctitas vestra, speciatimque sententiam, quam tulimus, aegre licet, adversus episcopum Banitiensom, cujns heu! infaustas animi praejudicantis opiniones dolore vix unquam satis possumus; si probe intelligimua, quanta èx apostolic· confirmatione in nos gloria redundet, quantuaque in rei catholicae bonum fructus excrescat: non minus gratum tibi, beatissime pater, accidere debet, quod magnam hujusce operis partem non uno, sed multiplici titulo possit sibi vindicare sanctitas vestra. Enim vero cum te vigilantissime ecclesiae Beneventanae administration· ad capessendum universalis ecclesiae regimen effonuaret et institueret Deus: pristinam conciliorum provincialium consuetudinem ferme obsoletam, pluribu· habitis Beneventi synodi·, canonum vindex et assertor revocasti,

quod Romae etiam vix inaugtuatas summus poeti- A summations» saeculi. Notam erit ac perspectum, fax, ad episcoporum omnium aemulationem at gaudium, solemniori pompa religiosa praestitisti. Apoetolieae postmodum adhortationi· officii» regie pietas excitata nostris flagitationibus studiisque ardentibus cessit permisitque, at Ebredsnum »ynodaliter conveniremus; vestri» denique precibus annuent, Deu» misit de sancto auxilium, quo tantopere indiguimus pro sustinendi» molestiis et aerumnis, inter quae nostra sollicitudo pastorali» venata et agitata fait. Delendum sane quod synodale concilium, tot abhinc annis in Gallia primo habitum, inflicta adversus unutq de nostris fratribus poena ac censura memorandum sit; hoc proeul dubio ad majorem sui nominis gloriam et ad amplius ecclesiae ac religionis incrementum permisit Deu», ut non glorietur omnis caro in conspectu ejus, quoniam in angelis suis reperit pravitatem. Illud saltem testimonium nobis ipsis B pro tua in nos bonitate observantiae nostrae et perhibere possumus, quod cum episcopo Banitiensi egerimus in onqni patiegtia, mansuetudine et longanimitate. quas amor vere fraternus suadere poterat; speramus semper futurum, ut sibi ipsi redditus saniora consilia amplectatur, sieque agnita veritate, dignum se praebeat, cui ordinum et jurisdictionis exercitium episcopalis chsritas juxta synodale judicium restituat. Visus fuerat ejus animus nostris precibus et conatibus tantisper commoveri; reservatum certe beatitudini vestrae credimus, ut cor ejus penitus emolliatur, ipseque domum ad unitatem, ,unde recedit, feliciori exitu revocetur. Obstrepant ecclesiae hostes; lacessant nos indigno convitiia: librum Considerationum moralium, judiciis solemnibus damnatum licet, magnificis tamen efferant laudibus; voce et scriptis in constitutionem *Unigenitae* et in puram ac simplicem formularii subscriptionem Alexandrfk VII bulla praescriptam invehantur; detrahant de auctoritate concilii Ebredunensis, in quo nihil prius habuimus quam ecclesiae judicium adversus 101 propositiones ot librum, unde sunt excerptae, sartum tectumque tueri ac decretorum apostolicorum circa formularii subscriptionem execution! allaborare. Illud utique singulis, atque omnibus aperte constabit, pontificem inter eos, qui Petri cathedram virtutibus suis adornarunt, praestantissimum, pontificem catholicae doctrinae ac praeeertim doctrinae sancti Thomae, in cujus schola educatus et nutritus fuit, studiosissimum assertorem, pontificem purioribus et sanctioribus morum ac disciplinae ecclesiasticae regulis maxime addictumfl censuisse ex praedecessorum suorum sancitis et, actis, ex veritatis justitiaeque legibus ac ipso religionis jure judicium nostrum sigillo apostolicae auctoritatis obsignandum. Opponant etiamnum adversus constitutionem *Unigenitae* .provocationes istas, quibus in causa finita orbem'catholicum, quem, Domino iis resistente, perverterenequeunt, saltem commovere conantur, quibusque ecclesiam cum ecclesia veluti committentes, illam ignorant aut contemnunt, cui tamen Christus promisit se adfuturum omnibus diebus usque ad con-

Apostolorum successores, quos Hpiritu» sanctus posuit regere ecclesiam Dei, respicis noa ut fratres, pater sancte; sanctitatem vestram, in qua veneramur primatum beato Petro a Christo concessum, agnoscimus ut patrem, et ab baece capitis cum membris unione pendere existimamus rectam ecclesiae ordinationem praecipuamque ad sustinendam veritatem et coercendos errores Christi sacerdotii virtutem. Accipe igitur, sanctissime pater, grati animi significationes cum sinceri» votis conjunctas. Beatitudinem vestram reveremur ut filii obsequentissimi; assiduas ad Deum fundimus prece», ut supremam illam sedem, in qua ad vestram gloriam et salutem, ad nostram vero felicitatem nostrumque praesidium positus es, diutissime teneas; coram Deo et hominibus profitemur, quae concilium Ebredunenae paternae pietatis sentit officia, nos ea nunquam oblituro». Ad me. quod attinet, e memoria non excident tot accepta a sanctissimo patre beneficia; speciali nomine audio filius tuus, in episcopum a beatitudine vestra sum consecratus; testis fui et admirator praeclarissimarum illarum virtutum, quibus forma factus gregis exemplum es fidelium in verbo, in conversatione, in charitate et in fide. Itaque tam animi mei propensione, quam debito religioni» officio ac veneratione profiteor me

beatitudinis vestrae, etc.

LETTRE DU RoY
d *M. l'archevtgae d'Embrun.*

Mons. I archevêque d Embrun. Après la lecture qui a été faite par mes ordre», et le compte qui m a été rendu de» acte» du concile d'Embrun. auquel voue avex présidé, je n'ai pas voulu différer de vous marquer la satisfaction que j'ai de la conduite de cette assemblée, et du xéle qu elle a témoigné pour la défense de la saine doctrine et le maintien de la discipline ecclésiastique. Je suis bien aise de vous dire en même tems, que dans toute! les occasions qui le requerront, j emploierai volontiers mon authorité, pour soutenir les décisions et les decret» 'de ce concile. De quoi je désiré que vous assûricr de ma part les évêques qui y ont assisté avec vous, et la présente n étant pour autre fin, je prie Dieu qu il vous aye, mona. l'archevêque d'Embrun, en sa sainte garde. Ecrit à Versailles, le 28 jour de decembre 1727. Signé: Zatui». Et plus bas: *Le Blanc.*

Et au doe eet écrit: à Mon·, l'archevêque d'Embrun, conseiller en mon conseil d'état.

APPENDIX AD CONCILIUM EBREDUNENSE.

LETTRE DE M. L'ARCHEVÊQUE D'EMBRUN
au tou.

Sire,

J'approche avec confiance du thrône de v. m. J'y suis conduit par l'intérêt de la réligion dont le maintien et la défense forment déjà, aire, l'un de plus glorieux earaictéreo de vêtes rogne.

Panai -les m o i dont v. m. a la douleur de voir l église affligée, elle est informée que les plu» grands et les plus dangereux se font ressentir dans la province ecclésiastique d'Embrun. Je serois indigne, sire, de la place à laquelle vos bontés m'ont élevé, ai je ne faiioi» tous mes efforts pour apporter à ces maux les remèdes que les saints canons m'indiquent, et qui même ont été .prescrits par les ordonnances do vos plus illustres prédécesseurs.

fifl·

J· supplie done très Im Iii i m v. hl do vonloir Mm me permettre d'saoembler at da tenir te condis da h province d'Embran, paar traitor dee «aires praescates de b idNgioa, at qui apportieenent au dogma at h b M.

Je ae bio qua ranouvelter be vivos insteaoes que plaaiean apsembtees da dergé oat portée· aux pieds de v. m. ot te pravinco d'Embran a b malheur do ae trouver prédaéssqpt dam b eaa, oA v. m. a fait eapéror quelle acoorderoit h grace que j'oee lai demander.

Je raie avec b plue profond respect et U soumission la plue parfaite, etc.

A Embrun, b b avril 1797.

LETTRE DU ROY

d JM. *farehteâftM* ZAtaônm.

Mont, l'arehevôque d'Embran. J'ai vê par h lettre que voue m'ave* écrite, l'importance dont i est d'assembler incessamment vôtre concite provincial pour y traiter et discuter deo affaires qui intéressent essentiellement le dogme et h réligion. L'attention que j'ai toujours eu comme fils aîné de l'église A contribuer de mon adlhorité i font ce qui pouvoit maintenir la foi dans sa pureté, m'a engagé sans peine h approuver le remède que vous proposes. Je voua écria oette lettre pour voue en donner avis et pour vous adresser colles que j'écris aux cinq évêques voe,tuffragana, pour four enjoindre de se trouver enjJa ville d'Embran eu jour que vous four indiqueras pour *t'y* assembler' en 'concile provincial au nombre praeerit par les saints canons, et y traiter suivant les formes et les lois canoniques, des affaires qui y seront proposées sur les matières de dogme et de réligion. Et ne doutant pas que vous ne vous oonduiaies en oette occasion avec vôtre séle ordinaire pour tout ce qui intéressa le bien de l'église et celui de mon servies, je ne voua ferai la présente plus longue, que pour prier Dieu qu'il vous eye, mons, l'archevêque d'Embran, on sa sainte garde. Ecrit h Versailles, le 34 mai 1797. Signé: *Latû».* Et plu* bas: *Lt*

LETTRE DU ROY
i MrsAlse Mfwe. Ç

Mous, l'évêque de . .V. Ayant permis au 8*arehevêqne d'Embran d'assembler incessamment son concile provincial pour y traiter et discuter dos affaires qui intéressent essentiellement te réligion et les dogmee de te foi, je vous écris cette lettre pour von* dire que mon intention set que vous vous rendis* en ladite ville d'Embran et an jour moi vous sera indiqué par ledit 8*. archevêque pour vous y assembler m concile provincial au nombre praeerit par ha saint* canons et y traiter deeditea affairas suivant tes formes .et les bix canoniques, vous enjoignant au surplus à* ne pas sortir de ladite ville avant la fin dudit concile -et sans son censratemoat.* Et ne doutant pàf que vous n* von* eonformies à àe qui' eet An oela de mes intentions avec vôtre aèb ordinaire pour tout oe qui intéraes* le bien do l'église et de mon service, j* prie Died qu'il vous are, mon*, l'évêque de .... m m ceinte garde. Ecrit A Veraaille·, |e 94 mai 1797. Signé: *Lotùt.* Et plus bas: *Lt Bitte,*

LETTRE DE M. L ARCHEVÊQUE D EMBRUN

Hire, ,

Es convoquant te concite da la province ecclésiastique dlhnbtun, je ragardo soauao an do ame

■■■MMMMMÏiMiMHII^^

A;rmelire ot deanpriacipau devoir*,oetafidatait lltoaaour d'oa donner part i v. a. et do b sop-

βeμμAMφ àb Mb CB

oo qui pourra intéresser l'dgiba do Nice ot tes antres de oette mémo previaee eodmbao i a w-■iaatirr J'eepéra qu'eUe voudra bien paramwa à tone ceux de oa dicetes, qui ont droit ou eadtamo d'intervenir aux oeaoibo pnriadeu do M rendra à' Embrun aa tau marqué, et je mo datte quelle a b boaM de compter aaeecyfar moa aéb et ear moa dévotement pour être/ponnadé qu'il ne s'y passera riaa dont b bien de ooa terrien at larsatags de aee sujets paisse séuffrir en aaeana manière.

Je suie, avec b plut profond respect et b phm vivo récouonmaec,

8ire efes·

A Grenoble, 1e 90 juin 1797.

LETTRE DU ROY DE SARDAIGNE
d *M. Terchtthptt fJMruti.*

Mons l'archevêque d'Embran. Noue aurions soôhaitéh que l'évêque que noua avens nommé pour te diooèee dé Nice, et qui est parti oes jeun passes pour Rome, eût pris possession de son évêché, et. été instruit de son état, pour assistor au concile provincial que voua aves convoqué, d'autant plus que e'est un ecclésiastique d'une capacité et d'une piété reconnuéa. Mais comme voue nous ares assêréa que vous auras soin des intérêt* de l'église de Nice, nous somme* persuades que vous ne les sépareras point de ceux de vôtre province, et que. vous ne permettras pas, que l'on y feme pour icelui des régies particulières! Nous permettons bien volontiers à ceux de no*' sqjet* qui sont d* ce diocèse, et qui ont droit ou ooAtnme d'intervenir aux- conciles provinciaux, d'aller i Embrun pour assister au vôtre; noua écrivons en oette conformité au président du sénat de Nice. Et sans autre, nous prions Dieu, qu'il voua ait en sa sainte et digçe~^arde. Donné b la Venerie, te 9 juillet 1797.ÓSigné: F. AswdÀ Et plus bas: Jfrfforads.

MANDEMENT

"ds JM. TursséséfiM prises «TAssèran.

Psur srUsaner As* ptttrss S l'oecssioa 4a esadle provincial.

jptrre ge Xhtirin iz Tmein, par te miséricorde ,‹je Dieu, archevêque prince d'Embran, qtc., salut benedictum.

Kn vous annonçant nôtre concile provincial, sona avow la consolation de voir.renaître dans l'église de France, Image de ces saintes asoemMées «ùM, toujours regardé comme te lien de b foi ot te nerf de te discipline. Ce que nôtre attachement aux anciennes régies de l'église, ce que la saint* émulation de marcher sur b· traces du souverain pontife, modèle parfait do tout te troupeau, enfin oe quarte séle du salut de* Ames commise* A no* soitia, sons avoient fiait desirer avec tant d'ardeur, la providence vient de nous l'accorder. Reoonnoiaaes ici, m. t c. L, le* gages do h divine ntieérioordo toujours attentive à no* voeux et à no* besoin*. Antrofoie te Seigneur irrité contre son peuple, lui déclarait qu* te* prêtres n'interprfteroteat ph* te toy, it quo tee sucises ne doaneroieot ptee de conseils salutaires:

Aujourd'hui rappellent m* anefoànee mteérteordmt

. «befe 4m peftoee, qui eambirit tear aveir été to*·»-

'VaM:aflM veir, '«.te. f^ lm peatife· 4« to ■MV··· iBm M, fctMM MM VM yeaX tote MM· Méa aa mm de Meue-Chriet, et mériter, par fa par·** 4· lmm intaattoa·, qM to mdat toqwit préaida μ miSee d'oux. Quel «φ* pta· iatdraaaeat pour voue, ot pto· capebto de; taute**r Tdtro 44-votMkt N·μ attoadoM do to' fervear de vm prière·, qM eehti qai - oommaae* per m· ia-•pirutioa, to boaM oeavre qM mm «atrupreao··, daigaera, par «m aaiaboadaaoe da grue··, toi doa-•ar toa* l'aMroiieemoat et toato to perfeetfoa doat alto a besoin.

▲ «M mm, mm voblom at' ordoaaoaa, qM dam toato· to· égfieM da attra diooéae, oa «beate toM le»joars da dimaacha· at da II*··, to· Htaaie-de· «alate avec toa orateoM ordinaire· qai y aw* joiataa, à eoauneaear depute to 90 da ee aatte jua-qn'4 la la da concile. Enjoigaoas à toM toa prt-trea de dira toM toa jour· à la aaiato mwee, U oollaeta da ^ptrita sancto, paar demander 4 Dtoa qu'il daigne. répandre Mr toM eoux qui eompoM root la concito, lea dona de sagaase et d'iaielhgaaoe. Nona exhortons ton· lm tdttoa de nôtre dfoatee, 4 jeûner dan· la mémo vfd toM toe veadradie durant to concile, à Mantor chaque jour aa aaiat sacrifice da to m«ne, et enta 4 mériter par la sainteté de toute moeura, et la ferveur de toan priérea, qae to Soigneur daigna perfectionner l'ouvrage que noua avons entrepris pour m gloire.

Voutona que nôtre préeent maadetoeat «oit It et publié aux prône· at prédication», et dan» toute· toe égltaee de nôtre diooéae, et affiché per tout où beaoin eere. Donné le premier de juillet mil eept cen» vingt-aept.

LETTRE
DE M. LE BLANC SECRETAIRE D'ESTAT
d M fereAaedqM d*Ete4rM.

Le roy ayant bien voulu, monaiour, ordonner de· honneur· militaire· an corp· de Mn. lm évé-qt»· qui doivent tenir le. concile provincial h Em-toun, j'éeria 4 M. Ménard, qui y commande, qae l'intention de m mqjeaté Mt que ton de te pre-mière cérémonie qui m fera pour l'ouvertere du concile, il faeee tirer donne volém de canon, que le· oorpa de garde devant teaqaete le· évêque· en corp· paeaeroat m matteat aoua la· arme·, at faa-aent battre aux champe, et q« il Mit envoyé une aentineUe du plM prochain oorpa de garde devant te logi· de chacun deedite évtquae. Comme ce grand nombr. d. Matinrite. .croit pte te «rite tré^onéreux à te garniaou, je croie qu ite voadront D bÜm m ooateatae de cette marque do distinction, ot "^a il· m porteroat aitemnat 4 demander que OM eMtiaelte· m Mi.mil pM oonttouéea. Jp mis -'·* ·“ reepeetaeex attachemeat ate.

A VmmUlm, te 94 jailtet 1797.

ARRE8T DU CONSEIL D'ESTAT DU ROY,

Artant irto-eipraM·· mAiditieas st dl/saam d tea· *jog*·* /smptoltr ea treallsr direetoeieat ea fadsree-tomen* te cdWieriea 4u eaaeito preemctol d'Andra·.

. Da viagt-troto aodt mil sept eaM viagt-eopt

· «Mnrt dn rafter»· dn eansrit

La ray aétaat fri* repréaeatar m m· eonaail le preaüer arttoie da l'édit éeuné 4 Maiaa aa moto 4a fevriar IBM et te déelarattoa da ton roy, «m bio-eyeal, 4a M avril 1444, par toiynto, à l'eaaMtoa 4m eaaaitoa praviaatoax .qM tea arabevIqa»· «t métropeSteiM la rayaMM 4eveto·* toato 4a toato tojeaatto· do tenir to maia h l'uxémritoa 4m do-erate et nrdnaa«an«a dleaux, mm qae toa appoL totioM num 4'atote 4e m qai aaroit ardoaaé to-dite ooaaitoa pear to eemetioa et dteriplM teri*

HBUt MMM MBpMflif; a* attoadn qu'il y a tréo-teag-tema qaH a'a été te·· aaeuM •ouritaa proviariaax, et qu'il aa* important qM m anjaeté régie aDo-iaém·, m ooafemnité daadito édit et déeteratio·, toa difltoaltéa qui poarraieat survenir taat 4 l'oocarioa de la edUbrattoa da concile provincial qui rioat d'étre aopvaqat 4 Embm, qa'4 l'axtoattoa daa daorato et erdeaaaaaM qui poarraat m émaner ooaoeraaat la oorreotioa et diacipito· eceléríaetique. Oti le rapport, at toa| nnaaidlrd ; m mqjeeti^taat aa aoa aantefl a erd>Maé.at ar-doMa qàe to prwaiar artteto dadit 4dii de Moina, et ladite ddotaratioa da eatae avril 1444 eeroat axéoatea eetoa leur ferma et teaoar, et aa ooa-fonaité d'ieoax hit m mqjeatt tréo-expraaoM ia-hibitioM et 444mm· 4 toM jugw 4'empéehar aa troaÜtor 4ireatemaat ta iaiitfatianat to edtobra-tioa dadit eoooito ptaviaeial d'Kmbrua, tear ea-joignant m mqjiara de taair to main 4 l axdeutiaa decrete et erdouaeMM qui pourront y être read··, mm qM ton appritotioM ooauaa d'abM de m qui pourra y être ordonné ooaoeraaat le dieoi-püne, la oorreotioa 4m moenr» et la 4ireetion de le poljee eMidaiaetiqM, puiaeMt avoir aucun tefet •uapeneif, m mqjaaté ayant retenu ot réaarvé 4 m peraoaao et 4 aon oonaoil te coanoteaanea taat dead. appallatioM caaune d'uba·, ri encan·· étai-ent iaterjattéoa, qua d·· eutrM aoataatatioM qai pourvoient être m*êa 4 l'oeeurioa dudit ooaeito, et icelle interdite 4 tonte· «m eoan et eatrea, jagM. Fait aa conseil d'état da roy, m majeeté y étant, tenu 4 Veiuaillea, te SS dao4t 1737. Signé: Le Blanc.

LITTERAE EM. CARDINAL» LKRCARI,
■mntetfl ateta·,

(Verti»Mme «r ϋφιfaett «ditorAmCaUMtheirLmaMto.)

Waatrterime ot ravereudimime domine. Pro aa, qa> domin>tio TWtn, Striarim» temper erat e^ domtoeiB B0.trum mi etamoue «adea. piatate ooa-it ^kt^MUn pwUeU. »tatuta, priam|«am celebrari oκp-oacio 0Qem,mie<rit fctaee «bi po^ r^poadabit, id-q(le, Unito concilio, m. mqjora eam gaudio quo amplior iade ia domiaatioMm voetram tous et ooa-•otetio radeadabit.

Interea antea», ma interpreta, «idem do üto concilio ejaaqna 'iadiettoM jam beta gratatetar laadatq·· Doam, qaod poa* varias i tiiitatoiniasitu diae· Gallia morem reetitaai eoaeflioraa ootebrea-doram, 'quae, qaeraadmodam Toletann ia medio aevo tanta lead· purvalgabaatar taatique •«■time banter, poet conciliem Trideatteam habitam in •eelaria rriiquorum omainm ftwraat aorma. Nee débitât aenetitaa eaa, qaia syaodM a to, iWaetrto mm doeriae, oetobraada, qaaa procal dabia nbin qaoqua exemplo erit, prietteM et fraeta aeqaatara

d* flori·, quum probo edat, te raiiqaeequ· A tibi tetiqne mera eaetai apaotaEMMà bipartit bea»*

episcopo· pim luelae EbredunoMfo doctrina, ad·, sruditisne eoelorisetire antiquis isthm regri aatistitibus haud emo tafmfares. Unde qaum fanrtissimat qaemque metemum ad mqjorom Dei (foriam at ecelerine raHffoaipqaa utiMtatem «parat,- divinam implorat majestatum, at divino eam aaxitio epari tam. saaeto ait propitia. Quod ut sonaequamiei,

Haao igitar mnea mactitatie sum postquam tibi esripri, reliquum aat, at, qaaata ipse la timqae merita observantia prosequar, tibi significem maaneqne taaa doescalor.

I Darâiaatieafo fihntriadaut «te.

Romae, d. d. 98 jahi a. 1717.

X. M., sanimaUs leram.

LITTERAE 88. DOMINI BENEDICTI XIII
ad ardtiegtaaopum MhaeduMamm manu propria aoriptaa.

IT. XIII.

Venerabilis frater, salutem et spostolicamgienedietionem. Per due altre mie, ho eopreeoo · ». ·. ia noatra cordiale bonsoUsioM, per a»er il sao selo risoria la memoria do' condtii provinciali in coteqto roHgioeMmo regno. Ora in rispoota alia aaa letters delli' 96 del caduto qggiugniamo la testifioasione della nostra stima verso il eno merito, per si santa e neeomaria opera. Dalia nostra bands ells W aecerti di tntt il nostro impegno, e pub erederei: per oho st eon qaala rigora promossi e terminai dae ooneilii in qualité di sempliee areiveeeovo. Doom eenrfem mrissiam veaerava in Benev.ento, *rt* lisse» snobe hoggi e fine alls morte. Ondo »▪ ·. operi sensa rispetto, e Dio saré nel sao cuore e sells sua graa' mento. Mansignore eletto di Nisst^ sao saflragaaeo, le avéré attestato questa veriti, e quanto fo eeoriai et pregai, ohe si coagiUgUeme colla dottrina, selo, e fortessa di ». ·. e spero eho taré bea servita da miei religiosi honorati ds loi nel siaodo, per resistere sila j»rocscité di afoaao, ohe non avease b non habbia nutrito i di loi catoiiei sentimenti. Prego il signore di assisteris oon iapesial· bénignité, montre col mio obligatissimo affetto, a) nome delmedemo, le compartiamo I'apoatoliea beaedisione.

Datum Romae, apud s. Mariam Majorem, die 26 augusti 1727. pontiflsatus nostri anno 4.

*) Venerabitis frater, salutem et apoetolicam benedictionem. Quanto solario nobia Aierit, quod tua opera stndioque concilia provincialia in memoriam revocata suat, jam duabus epistolia tibi manifestavimus; Ut igitur litteris tuis, die M superioris mensis datis, respondeamus, occipe jam, qua observantia, quaecumque in opero tam necessario tamque sancto boae merueris, prosequamur. De nostro vero studio noatnquo ope, velimus tibi persuadeas, quum haud ignores, quanta constantia, quum ipse arçhiepiaeopus essem, concilia duo convocaverim, provexerim atque ad finem perduxerim. UimmueneCom sceteswm Beneventi venerabar, eamque Wnam hodie veneror et ad mortem usque venerabor. Quapropter ut intrepide agas, te hortor, et Deus erit in corde tuo et magna mente tua. Episcopus electus Niciensi·, suffraganeus tuua, credo, hac de re certiorem te fecit simulque tibi significavit, quantopere eum cohortati simus et exoraverimus, ut tuse doctrimse, selo,' fortitqdini ssse adjutorem conjungeret. Spero quoque, fore, ut mei religiosi, quos in synodo tantopere hononwtir-suam operam tibi conferant ad vincendam procsAtatem hominis cqjuadam, qui sensus tuos catholicos vel non nutriverit vel non habuerit penitus. Dominum obsecro, ut singufari benignitate tibi praesto sit, Simulque ejusdem nomine apostolioam benedictionem maximo cum amore tibi impertimur.

Datum Romae,, apud s. Mariam Majorem, die 26 augusti 1727, pontificatus nostri anno quarto.

AXIAE LITTERAE 88. DOMINI,
manu propria ad areUispisoopum Bbreduueusem scriptas.

Baxamcroa rsrs XIII.

Venerabilia frater noster, salutem et apostolicam benedictionem. Rispondendo aile due gioeon-dtssime letters ὼ τ. v « I* a qualia di 97 di •gesto, ovi mi arrisa dei principio e prosscusione dsl suo concilio .provincial·, diretto eoa somma prudens· e spesialiatimo solo; 9* alia seconda sea letters delli 26 di septembre,' ia esi hggo il compimento felice di esso sinqdo. Il signore, ohe le h· assistito, s oondotto i suoi comprovinciali

mUimAmi *'H diciitllihieif* BNitta

altri metropolitan di ootesto fioridisstaw regno, ad imitari· od · reeacritan l'antioa oeservnnsa: dando • vedore a tntt· la chiosa non eoto fo utila, eh· si rieava da si noeoseario adananao par la. disciplina; mé aaoor la facilité di ooaohisdarfo, e die i sinodi proTinefoli son csgioaaao diatnrbi ·' principi quando i madsdmi noa ri laadao sopraAue da perversi eoarigli degl'inimiri del regolusoato Ooclesiastieo.

Il Signore moderno ba pememo, eho ia cetario suo concilio, vi eia ahi non ha votato' p·——tdtrri deUa verita indnaatagli eoa taata earita · dbero

'MNMOiM

proco da pp. e ri dmingaaai, cta istuaads la *tu»*

*) Venerabilis frater, saluteti et apostolicata benedictionem. Gratissimis epistolis duabus respondeo, alteri 27 die angusti &Uae, qua me de inehoato atque continuato concilio provinsuli admones, quod tpata prudentia, saloque tam singulari 'regebas et moderabaris, alteri 96 diei septembris,' ex qua Cenatam ejusdem synodi compari finem. Dominus, }qai tibi «djutor firit sorioeque tuos ad idem mutisadum rt dsridindus» induxit, alios quaqua istius fiorenllariml regni metrepoHtanos jnvat, ut te imitentar et meram antiquum restituent Ostendit enim ipso universae ecelastM, coetus hoaoo ad disciplinam tuendam tam naceesariea no·,solum prodasee multum, aed facile etiam institui, neo molestias Kteoque parere principibus, modo no ipsi pervenis cadant eorum, qui ecclesias ordini adversantur, oonriltis

Ipse Dontinus permisit, ut ia isto ooacibo emet, qni veritatem, atri tanta caritate atque modestia sibi imtanriam, astatam fotaUigore veflet Qaad.

Wm Wty φMM ttMWttl

a patribus eeatra «sudem eaaeita ement, aurore

«μ κ μ μ μ A·' concilii provincial! per nan tabri- gani cob qaaeta Mate cede, «Iμ ιμ ιβιβ cB mb- movarb, - ad neetee ultimo Vmmm inarando alto •ovMώ* 4H tro^po *ptvta*aU* Im AL. •Biante i y«ri bboI aantimrati. Stamp·*· aba mH U asedam· mo mmIB₀, wall· riaposta eh· tetaramo sart pit ataaifMta ai fatta varità. E bob pregare to AHtadm· ebarimanari la ran faticba, il aao stadfo, a is geaerora ospitalit*; to acrartiamn Aalto Boetra ricoaoeeensa par ai degne a mata operaatoai; meatre a a. a. affMtaoeameata compartiaato 1'apoatolioa benedixioa·.

Datam Romae, apud aanetam Mariam Mqjorem, Aie 9S octobris 1727, pontificate· noatri aaao quarto.

A ιpioηîtreat taee, wrorqM teltorotw «one·, qui wmIKw · μ MIμ Aμ μ β vmbAwmI) vt m** t. m4* vritaraMw» Bott Imo Mφv QU proTthif ot U *HUm mM cmmQU Mmmm BfepMPtUriBM MMM MM TWO·, OtMMÎ··· Tifttestina· ooafarmas/deoteravarit. Qaam primam· decreta mmUU tai typi» faarint maafiata, ex iltta, qua· reapoarari «tota·, ldipaam ntagia patebit Fasia denique ad Deum praeito··, at tarn labor··, •tudia, goacroaam doalqu· hospitaUtatem ra··· aantar, earttonrn te fadpta·, aoa tarn aanetoram dignorumqus operam memore fora. Iatan· apo- •toltenm tibi henedtetioMm anime .tabenti impertimur.

Datam Romae, apud ·. Mariam Majorem, dio 27 oet 1727, pontificate· nortri anno quarto.

LETTRE DE M. L'ÉVÊQUE DE SEREZ

A M rardtoadpaa ZEtototm.

Monseigneur,

Rien ne peut égaler là reconnoiiaano· que j'ai de vo· bonté·, ai ce n'eat ma vénération pour vôtre personne. Le voyage a été fort heureux, et Γexcellente voiture que voua avex eu la charité de me fournir, m'a conduit sûrement an travers de· précipice·. Je rat· arrivé ai tard qu'il m'a été impomible d'aller aaluër monsieur le président vôtre illustre frère dès ce soir: mai· ce Mrs domain un d· me premiers et phu doux devoirs avant mon départ. Recevex, je vo|» prie, me· rinoéres remercimen·, Ot faites-moi la grace d'être convaincu du parfait respect avec lequel j'ai l'honneur d'être etc.

A Grenoble, ce 15 octobre 1727.

ARREST DU CONSEIL D'ESTAT DU ROY,

portent gus *h Ktrt <fa rttnnu i** FéaMé d· Seras sera rsmû «être *Iu* aorins du prend ·>«·»« «/ q^frieZ commis *par I** j'uyrmrnt du concils «TEmirun.

Du 10 janvier 1728.

Extrait it n/iriru i» mûrit i'ttat.*

Le roy s'étant, fait représenter en son conseil, le jugement rendu contre le sieur évêque d· Senes par le concile de la province d'Embrun, tenu:en ladite ville, par la permission de m majesté, elle •croit reconnu que ce prélat y ayant été suspendu de Γexercice do ses fonction· jusqu'à es qu'il ait satisfait audit jugement, ,to concile aurait ordonné en même ton» que le tien du revenu de l évêché de 8ene» «eroit remis entre lm main· du grand vicaire et official commis ppr ledit .concile, à la charge d'en rendre compta h l'archevêque d'Embrun métropolitain, et en cas d· vaoaaoe, au pins anci·· suffragant de là même province. Et comme il eet important de prévenir toutes lés difficnhê· qui pourvoient naître dans le· suites de o· jugement dont ledit concile a très-humblement supplié to toy d· vouloir authoriMr et procarer l'exécution; m majesté, qui met au nombre de sm principate· obligations to protection qu elle doit aux decret· dm concile» provinciaux, a crû devtir suivre en cette occasion l'exemple dès rois sm prédécesseurs, qui, par plusieurs de tours ordonnances, et notamment par te premier article de l'édit de Melun, par te rixiéme article de l'édit de 1610 et.par la. déclaration du 28 avril 1M8, ont enjoint aux jugm de leur, royaume, de tenir te main à l'exécution dM decrets dM eoncito· provinciaux, aaaa qaa le· appellations comme d'abus de ee qui aaroil été ordonné susdit· comüm pour eemation et diam? pline, pussent avoir aucun effet ras^saaif. A quoi étant nécemaire de pourvoir, en joignant te secours de la puissance temporel!· h l'aathorité eeelématique; m majesté étaat en soa ooaseil, · ordonné et ordonne, qae conformément aadit jugement rendu au concile d'Embrun, te 20 septembre 1727, te tiers de revenu· de l'évêché de Beees sera remis audit grand vicaire et official commis par ledit jugement lequel sera exêoaté raloa m fore»· et teneur: fait défonsm A toutes personne· de quelque état et condition qu'eltee soient, d'apporter aucun trouble oa empêchement h la remiM et délivrance' dudit tiers réeotvé pour l'administratio· et les besoins du dioeéM do Senes, et eons quelque prétexte que ce puiaM être, même d'appellation comme d'abas, dont sa majesté s'est réservé la connoiaaanoe, et icelle interdit è toutes ern cours et autre tribunaux. Voulant que s'il survient d'autre contestation» rar ee sujet de te part dM fermier· ou receveurs desdita revenu·, créanciers ou autre· qui peuvent y prendre droit, elle» wirat portées pardevant le rieur Lebret, intendant et eommimaire départi en Provence pour l'exéeatfou dM ordre du roy, aaqael m m^eeté a attribué pour raison de ce, circonstance· et dépendance·, toute cour, jurisdiction et eonnouaanoe, privativameat à tou· autre juge·, te tout è te charge de l'appel en son oonaeil, dM ordonnancM et jugemeaa qui pourront être· par hi rendu». Enjoint audit rieur Lebret de tenir te main b l'exécutie· du préaent arrêt, qui sera M, publié et affidté par tout oh beeoin aéra. Fait au conseil d'état du roy, m majesté y étant, tenu à Marly, te 10 janvier 1728. Signé: Le *Blau.*

Ltrit, par h grâce de Dieu, roy de Fraaoe et de Navarre, dauphin de Vieanoia, comte de Valeatinoi» et Dyoia, Provence, Forealqnier et terre adjacente·. A nôtre usé et féal conseiller en nêaro conseil d'état, premier président en nôtre cour de parlement do Provence, istendant et oommiraairo départi pour l'exécution de no· ordre aadit pay», te sieur Lebret, salut. Non· voaloa· et vous amadou· par cm présente· «ignée· de nôtre main, qae raivut l'arrêt ey-attaebé soa· te contre··! de nôtre chancellerie, eejonrd'hai donné en nôtre conseil d'état, nous y étant, vous ayea è vou» employer et tenir îa main h son exécution selon m forme et teneur, vous attribuant pour raison de ce, circonstaaoM et dépendance·, toute cour, jurisdiction ;ot ,euunoisMBM·, privativemeut è teas autre, le tout(à la charge de Γappel en nôtre conseil, des ordonnaaeM et jagemens qui pourront être par vous rendus. Commandons h nôtre hrussisr on sergent premier requis, de fair· pour l'exécetioa dudit arrêt et de ce que vous ponrros ordonner

M conaéquonoo, toto oxploi·, «igaMteatieM, at Mflb· J acte· roqufo airtmairt«, mm pogr M, daataaior antra C*r tai Mi »*· ptai·ir. Donat k Marty, la 10 4a jaavfer, l'aa 4a grace 17(4, at 4a nôtre rag·· la traWtea. Sgné: lenfo. Bt ptaa bm: par ta roy daaphi·, eomta 4a Proven··. IRgné: *Lt* Mane. St «ooBé da grand aeaaa 4a aba jaune.

LETTRE DE M. l/ARCHEVÊQUE D'EMBRUN

4 Ji. FJalyw 4» fibart.

Moaarignoar,

J'ai peine k «a croire mm yeux,; «ur l'art· *)· que je vUm do Uro. Non, eetto piteo ri plain· d'rigreur, et okta vérité art m fort altéré·, note point «ortie te va· main·; von· u'aariM point démenti ri promptement lm téaroignagM d'eatimo •t d'affection, quo vom m'avm donné· pendant i vôtre «éjour k Embrun: témoignage· que vom m'aveu réitéré· M tant d'ooooriоaa, rt k tant do penonnaa, et que vom ovm confirmée par écrit d· la nnuniére la piM préciM. Il n'y a pM d'appa-renoe que vom m· eroyiea tel, qa· mo- dépeint l'acte dont il art ici qaeatioa, dan· le même terne quo vom m'aaadraa par lettre, gw «om owe peer ■toy tento le (ifadrati·* prwitto. Je oçai par vôtre propre aven, qae la pMpart dm oetM qui oat parfi «ou» vôtre nom. moMoignoar, u'étoieat pM de voua, et qae le pta· aoavent vom n'y «vie· d'autre part, que la eomptataaaee de lm avoir •igné·, ou de le· avoir adoptée..

On vom frit dire daaa oeiaLey, q·· je n'ai pa» voulu vom entendre. Tout le monde eçait, que vom ave» été entendu toute· tee foi· et aaaai long-tema que von· l ave· voulu, .et que dopai· le jour de vôtre arrivée k Embrun juaqu'k celui do< vôtre.départ, il ne «en eet preoqao pae pâmé un •eul, ok je n'aye ea l'honneur de vom voir,

On vom frit dire, que voa» ·ομ« <·.·μ μ· femit rmda «eatoe *eif. tt fl'il Mt* teat pear mu Eat-il vrri-nmblable qae vom l'omrieu, puiaque vom ne lo produirie· paa, ou que ne lo 'produiaaat paa. vote foarie· pereaadé qu'il fot tout pour vomi Vom n· eçauriee avoir oublié, et ptaa de quarante penonnm m ont été tea témoin·, qn'amri-tôt aprte que vom eûtea récité von» mém» le· réematioa· pereoanetlee dam la oocondo eon-grégatio· général·, je vom. demandai par deux foi·, ri vom votltea vom ·o<η»·ϋτ· k la prouve de tout m quo vom renie· d'avaaear contre nraa coofteru et mol; vom répondit·· rinrtnmmut, aoa; et qu'aprte vom avoir torn le dioeoun, qui •rt trte exactement rapporté dam la rélattoa da concile, aa Heu de produire l'amet, vom vom, retiréto· «migré lm iartaacM qui vom forent (rite· d· rertar. Si-tôt qu· vom m· vite· produire met· mémo eet arrort, vom m jageétec pM k propm d'ea Mtendre le lecture; «Ue vom aMeU démontai évidemment, qu'il n'y avoit jamaia m d'aeenaatlea de oonideaÎM ea de aimoai·, ot qao m u'4joit point car une paroffle »riu»»tinn que l'arteot était intervenu.

Vom n'aariM peint oublié eo quo vommw dite· le loudemain, rt qae vom eeaânadto· nepui· k plaateurn penmurte ügnM d· fey, gM eeM m«m *M turfiit, A* gM eew m «pMim pM *tt* /Ht toi qu'il dtoii.

t) M» 4i 4mmi netw te· Smmli* et triMsli·
sMite· tei tels· ·^ te·
par m «vOqm to rnanto éltataua, onvap»· ita-. rt éum ta· previa·»· to Fr»»m, par ■. hrataeéqm dVhntnn.

>ι·***Μ MORV ^^ ·Μ·Μ^Μ^> ^·
Mt, qao 1'en afbota ia dkgutem al tfraagaaartt La onlay. D vaqne an priearé dkpondaat io 1'abbaya da Vanatay ia la^aaia ja aria titatair·; uni Ht jo la. Muitee 4 ua io mm ami qn| daao μ temo-lk Molt «Hgad da moi do B00 Befim. EmbR· Io rimpitn do Vmetay mo requiert do Mr» l'oaio· do eo mtaM bénéfice k 1'abbey·, •onfernte' meutk ne ballo qui oa teeutariMut l'abbaye dana leeW ct'daaatae mombroa, avoit prononcé Tunion do ptariaan priewé· dont oriui-lk était do nombre. Ak>ro oebUaat ta· intérêt· do ma foariUe, et m voulant poa qu'U Mt dit qn· j· te· nat préféré· k ceux de moa égita·, je ooaaoaunai l'urion autant qu'il pouvait dépendre de moi, je dépoéillai mon neveu da revenu, et conformément k ladite bulle, le partage dm bien· dudit prieuré fut frit entre le chapitre d· VeMtay et la mooM abbatiale. 8i j'avoia été capable de rimoaie ou de coafideneo, uekt-il pM été plM «impie de jofiir du bénéfice ■OM le .nom d· mon neveu k qui jo j'avoia con-féré, aa lieu de Mcrifier, comme je ta foiaoia, la meilleur· portio du revenu, par le partage dm bien· que je a· pouvote me dtapemer de foire «n ooaeéqûynm de l'union? et aaroia-je privé mon neveu .de l'eepéraaoe de jofiir dudit prieuré, da moiM aprte moi? Ecpéraaoe qui auroit dfi être 1· prix de la' cmHum.

Pouvoia-je m'empêcher de conférer ce bénéfice? Lo droit n on était point douteux, et jo ne devoia paa la négliger; pouvom-je m'empêcher de foire* l'uniba pnacrite par la bulle de léeuiariMtionT N'aaroit-o· pa» été manquer k ee que je devoi· k mou abbaye, et m'expoaer k un procte indécent avec mon chapitre?

Un an ot demi ('étant écoulé, un ecdérimtique prend en cour de Rome de· provirion» de ce prieuré comme vaquant par mort, et forme une iaatance dam laquelle il prétend que l'arreot d'en-regiatrement de ta bulle de ·όοη1·τϋ·ϋοη exeluoit l'union. Mon neveu intervient dan· le procte, en •oéteaaat que ri Vunioa· était déclarée nulle, le bénéfice lui appartenait, comme premier titulaire. La oauM oat plridée, et par centenoe confirmée par aneet, le bénéfice art adjugé au pourvfi en cour do Romo. M ma avocat l'émancipa dan» ta· plai-doyer· on dém ta· foetumk, comme il n'Mt que trop ordinaire, lm pteom du procte font foy que jamaie dam aucune do m· conclurion·, il n'om avancer ni ta rimoaie, ai ta confidence; U c'en tint k Me provirio·· *ptr Mtn».* dam leequellM il n'y •voit aucune dame de dévolut.

Que réealte t il de tout cela, monaeigneur? qu'il y e «a dM footum· dam taaquete on a tenté de prévenir lm jngM ooatro moi, en heaardaat le» tarmee do riataaio «t.de obnfideaM: cola oat vrai; qu'il yarn ma amat qui m'a foit pordro. mon proete: eoia eet moot· vrai. Deae U y a aa juge-.moat qui* am eoadamao eoauao cosfideutiaire, ou qui aatboriM eotta acmuatioa: voudrioa-voM tirer aa· parofflo coaaéquoaoo, taadi· quo, aoa «ouleateut l'arrart b'm dit rien, ateta aacor· que pareille •■•UMtina a'· jamaia été fiormée? Et n'y a-t-il pM de ta mabguité ot do ta awavatao foy k donner k entendre «a publie, nam l'a foit celui qui a rédigé l'acte de vm rdenaatioaa, qae l'amende k taqnollo m'a oondamaé l'arrort, était pour oaMO do rimoni·, qaoiqu'eO· no «oit qu· h pria· k taqaeUe '••t toijaan maternai eoiui qui (aooombo daM l'appri qu'il à interjette?

(Tort M oonaéqMnM 'io oe récit, qud vom répétfita· k la perMUM qui vom io fit, quo eeue (·nrirwu *rfuttr* dr *tttrt* May, *tt* «w «·«« «eiat üt

jvW £9 4A/ß999 µ jpUtf* mmmAi mm* µ·Λ·

n «at isni qne vans exigtes^eetté niiittti··: *ç2s

4ÎM 44M4V14 999&f^& ^9 ^&9Î9&9 999Î&

fmtt rentre sans.

Avaç qneite vrai-semblance l'auteur 4« vôtre •etc, oao-t-il vos» faire dire, qua µ dtoaaoro qu'il •vota que vons avsa 'tenu: *J- xuinà* 4» •tan seay te rdsttsaétee, «ta., tomba, uoa p·· snr te regret de m'avoir iqjaatamant secasé, mai· anr te prétendu* teste qs» jarais commise, at «ar te coafaaioa qui «a réjailbsaoit «ar l'épiseopat, dont •tara ja a'éto» paa honoré? Jtt daa» qneUe ooetradiction voua tei»-U tomber, «a vans faiaaat paraître transporté d'amour at da charité poor Mei, juaqu'h vaatete répandre vôtre saag, dam te tares qu'il vous fait hire aae récusation odieuse qui ne pouvoit que scandaliser vos frère·, sans aaeua fruit peer vôtre euuae?) ı

Ne saroit-oe potat l'auteur de «et écrit, qui dana ua autre libelle, poor prouver que jet um sentois coupable, fait antendre an public aoa in«truit, que j'avois prie «ois de faire insérer daaa mea bulle·, la dana· absriaraissf Comme «i cette etesae m'était partfoubèra, et ne ftt pas de «tile dana toute· tea bulle·.

Mate je n'ai garde de von· attribuer eau oontradiction·, monseigneur, ai de roua croira capable de ce· Snalignitex, et je ne vous en « ηi point mauvais gré. On a beau hire, oa ne m aigrira point contra vous, on ne parviendra point è répandra dans mon coeur te Aol et l'amertume; je ne oaaaerai point d'avoir pour voua las même· attention· dont vous «vas bien voulu quelquefois parottra touché; je n anthoriserai jamais tes injures dont vous vous plaignes, et en particulier te note que l'on a ejoûtée aux observation· sur vôtre lettre aux évêque· de France: je suis disposé h les soéftir les injures, et par la grace de Dieu, très-éloigné d'en jamais faire à personne, autant qu'il dépendra de moi; je ne répondrai point même h toute· celte· qui pourraient m'être dite·, teat zqu'elle· ne m'attaqueront point daaa l'exercice de mon ministère. Je sçai que noua sommes hits pour les croix et les huasiltations; peu noua importe, que l'on dise du mal do nos personne·, ponrvê que te ministère soit h couvert, et que ta cause do Dieu triomphe. Je aqai encor· que ce n'est pas principalement à ta personne de l'évêque, que Iss graces spécisles août promi···, ma» aa ministèra; et c'est ce qui m'a rempli de eontaaoe dans ta tonné du concile do nu province, et qui me rassére êoatra ta hrour de vôtre parti.

Ce n'sst donc pas pour vous faire des reproches, monaaignaur, que j'ai l'honneur da voua écrira; mais pour vous solliciter da nouveau i rentrer daa· voue-même, et è reêéchir sur l'état déplorable dans toquai voua êtes plongé. . Car βήιη, il ne voua resta plus da reaaouraa qua dapa te repentir, quelque ooaiaaee qua voua essaies dans voa moyen· d incompétence •t de réonaationa; voua avaa été jugé par un tribunal qua voua a'qvas pû vos· empêcher de reOoaaottre comme légitime, quand il n'étoit pas quaatioa da voua; nôtre jugement a été approuvé at «animé par te ·· père qui est l'aniqua •upériaur à qui te· canons renvoyant ta cosmotasanca d'un jugeasaert rendu dans ms concile provincial. Voue venus da quaBa façon a'axpMqua e a. dues la bref, data j'ai l'honneur da voaa remettra ano aepto; at vnaa voila rôdait i. mourir dans l'interdit, aane aapéranea d'an être jamais

relavé, b-anla· qee eeae ne vee» détenaialee arita À ot tstUboii** µ µ ıı,µ βµ Mµ·

Vm MppMil tMMM dTftbVBq Mt Iββ MMMM)iMMOM de teas tes uvaaafo da monde (dignaa d'égard et d'attantfon en matière aivfln, tente de naBe valear, ot 4ht mmBm µ µ M^Mµ µ I^µ ı mm MMtitvM Àm ıAI^Iµ µ ^ peuvent ite tranquHKaer vôtre aanaatanae?

Eh quay! peut-il y avoir ahna daaa te jagemaat an»aime d'aa eencite rendu rentre aa évêque notoirement «< obstinément réfractaire h daa boastitutions apoataliqàae et dagmatiqure, reçêês de toute l'égüëe, mteite· do l'anthasM da aanvarein qai tea a ptadean foie déoteréea régie· de l'état, eoamae «ite· te rent de l'églto·? Oé aa aérait te réHgfoa, ai l'appel comme d'abu» avait Eau en pareil «as? A qnal tribunal, la oonnoteaaaoe da ptoete saràit-cUa renvoyée? Je, ·· dia pe· .pou rate, qu'il ne paieee y avoir abae daaa te pree£ dura d ue ooaeüe, et que te ray, comme protecteur due canon·, et de aea aqjeta, ne paiaae en prend/· ooanoisaaaee; mate ce n'aet que daaa te eaa, où te· droite de aa coure»· «aroieat attaquas, te tranquillité de l'état troublée; ou ends, qu'il serait hit violence masifeete I u dt ms sqjets. Or te cas préeeat est bien dHMreat: noua pe nous sommas assemblé· qua par te paraiirainn du roy, noua n'arons travaillé qu'è maintenir l'ordre dans son état, et h vangar te saéprw de sea teix, at nous n'avons agi costre vens, qu'en conséquence de l'aveu que voue aven fait de les avoir violées. Ceux qui par passion ou' par attachement mal esteadn à vôtre personae, vous donnent des oos■ultaüoaa, confondant te jugement d'an concile avec criai d'une ofIteialité adattetate h de certaines ordonnaneea; ils ne distinguent point estre te prooèa fait à an évêque noavainon de daaobéteaaaoe à l'église an matière de doctrine, et celui qui serait fait è un prêtre pour de· crime· pavaonnete. Ce· ooneaiUata téméraire·, ne oraignant-ils notat de be» rendre coupable· aux-même· anvara 4'égii··, et envers le «ouvarata, an s'ariaeant aeaadatanaament pour fournir daa moyens de s'élever impunément contre les loix de l'égli·· ot de l'état? Permette·.moi de vous dire qne ce ne «ont paa là dca oen■eila sur leaquato un évêque doive règter ·· conduit·. Gardas-voua des mwrfor· trenepaurs, dit l'apôtre. Et dans un antre'endroit: JYw ms pnrrir fus pcreonM as *rrıı faut»* tlhuéen par *le pêsle-MfUt,* et par de. votas sqpèésae·· *fvniu mr te* ^99 JbMMNMp 9ı 99 I<M ÎÎM MMMîfp «t nsn pas sur «Msus-Christ Vous avas été forcé de,convenir avae môi, qua l'on voua an «voit imposé «nr un article capital*); ne vous apperccvesvoua pas, qu'on voua engage chaque jour dana de fanaaea démarche·, jaaqu'h voua foire oublier le· loix las plus inviolable· de ta charité? La vérité ne se détend point par tea fajurea, at jama» aa véritable apôtre n'y ait recours pour ta soôtenir.

Soufaea, monaaigneur, que je vous rappelle quelques-uns de· discours qne je vous ai tenus dttM noa conversatio·· particulière» qai da vôtre avau irent «lore impraaaion sur voaa, at qui peut-être agiront aujourd'hui plus aMeaoemeut

Π aat inutile de disputer, vous disois-je, le· hérétique· tea plus déclara· disputent, et il rat rare qu'on les ramène par cette voyo-lê; voua vous appuyas sur qnelqaae faits unequal· on a cent fois répondu; je voua en ai apporté d'autre· •ans nombre, et qui sont déôsifa, mais araquels vons vous iattee de trouver das réponse·.

No n aommaa tom deux dmm dea préjugea diffères» «t opposes. Je parite atei, peur m'aeooaratodar à vôtre foço· de pemart j'ai pear moi treta pape· coaséeutUb avea te» lm dvêqum da «tonde, A la réaetve d'uu très-petit Malte·; ai je me trompe, ae serai-je pa» srensable devant Dieu, lor» qu'à aeq derate jugeamut, je foi dirai: Seigneur, j'ai «uivi ia plu· grande antborité viaMe, que vom avte établi aar la teret m devota·*je pa» soflmettre à' eette siühorité ate. lamiéree partieaüéree, et n'aaroikee par *M* an orguêB insupportable, que de vouloir te te jîréforer? Poar von», momeigneur, eontinaota-je, voua suives un parti daaa lequel voua êtes presque eeal parte top» te évêques da monde; veu» préttraa vôtre sentiment pertieuBor à eetai da chef de l'église, et de tou» vm conifrére·; ai voua ôte dana l'erreur, n'est-il pua évident que voua aerea sens excuse devant Dieu, comme voua l'ête» déjà devant te homme· qui examinent sam prévention vôtre état?

Il n'eet pea possible, qjoôtoia-jeù que cotte grande authorité viatel· ae forme quelque doute dan» vôtre esprit. Dam ee doute, pouves-vom expoter l'épiscopat à être flétri par la condamnation qui voua menace? Pouves-vom yoaa exposer vou»-méme à être privé de l'exercice de voe Mints ordre»? et ce qui «t encore pim terrible, à mette vôtre salut éternil en péril? N avea-vou» pa» aaoea fait pour vôtre parti, et devea-vou» risquer, poar te être Adèle, de vom voir «éparer de légliie que la providence von» a donnée pour épouM? Rende»-vou» donc à vôtre troupeau, momeigneur, pair un tetour sincère, par une véritable obétaaanoe à l'authqrité que Dieu a établi sur vom. Nom vou» recevron» à bras ouvert·: nom ne serons occupe· par no» cmprememem, par nm respecta, qu'à ?oa» foire oublier la peiàei que nôtre devoir nom a forcé de vom earner malgré la répugnance de no» coeur», malgré nôtre penchant.et nôtre inclination pour vôtre personne. Vom fore·, à la vérité, le desespoir de quelque·-, un··-mais vom fore· la joye et la oonaolation de l'église entière. Vom déconcerter·· te projetq d'un .peüt noiqj·· de gem également révolte» contre l'authorité temporelle et spirituelle; ' mai» vom anrea la gloire de contribuer à la paix de l'égIte et au repos de l'état.

Au rote, mamrigntur, je m vom dispute pas ai «mfltedte pur *un* erte; je vom «a soêhaite même mtar» une autre pte' eeHde ot pte way·, ooBo d'affaeer par vôtre repentir ia tache du jugeaient qu'un concile a porté contra voua, et qui vient d'être confirmé par le chef de l'égIte.

Je mis avec respect, etc.

A Embrun, le 4 janvier 1798,

' LETTRE DE M. LE BLANC, SECRÉTAIRE-D'ETAT.

d Jf. faraltedfu· d'&ntnm du 99 mers *1728.*

L· roy «pré» avoir pri» l'avia de quelque· cardinaux, prélat» et autre» personae· de «on conaeil sur le bref confirmatif de· decret» du concile dEmbrun, m'ordonne de. vou» écrire, monsieur, que an majretévou» permet de la faire imprimer à la cuite de» acte» de ce concile, ôn lui a pendu compte de I» circonspection avec laquelle ce bref étoit écrit, et on lui a fait iientir en même terne, que dam te affaire» de cette nature, fo forme ne devoit 'pua l'emporter de façon que le fond» pàt en «mffrir. Sa majesté s'est d'autant plu» volon.tien déterminée à cette permimion, que par la lettre que voua vom proposes d'écrire à m aainteté, et qu'elle a fait examiner par le» même» personnes, vom prévenes avec beaucoup de prudence quelque» manvai»e» interprétation» que l'on aurait pé donner à ce bref. Sa majesté n'a pas jugé à propos de faire expédier de» lettre» patente dana eette oeeàaion, ayant été informée que cela ne «'étoit pratique, ni par rapport aux concile» qui ont été tenu» dan» le royaume postérieurement qu oopcile de Trente, ni 'par rapport au bref que Clément XI écrivit à l'assemblée du clbrgé du 1714 et que même le feu roy n'avoit donné sur ce dernier bref, qu'une simple permission verbale dan» ces circonstance» la lettre que j'ai l'honneur de vom écrire de la part de sa majesté est plu» que suffisante pour vous authoriser à faire paraître iaoemammedt te acte de vôtre concile, le bref qui te confirme et la réponse que vous faites à m sainteté.

Je suis etc.: *L* Blanc.*

SUPPLEMENTUM AD CONGILII EBREDUN ENSIS APPENDICEM.

HbUagraphia *[tf. »φη eti: 103-0J.*

1) *AM* M* Paris, 8t-8ulpiee.

9) *AM* M MlitUnia£:* Lyon, vdle; Pari», 8t-8ulpte; Roma, Ateeandrina; Roam, Propaganda.

3) *AM* M MUotiteat:* Paris, Bibl. nat. B 9989 et rés. B 9983.

90) A»ctbre r. p.'de' Montauaan, sociétati» Jmu. *AM* MKNieA*Mi:* Pari·, Bibl. M1 B 9939.

30) Secvnda oratio ilhmtriaaite m rovareudi»-■imi arehiepisoopi principis .EbruduMuaia ad patres conciliі, habita in 1* congregatio·· gaammli, pont advautam r. r. «ptscoponun è vicinioribus previnôia, di· oetavà metea sopteubri·. uu. 1797. *fin* jfeM.-J 'GrutianopolL apte Petrum Faut·,' typographum d. d. ilhutriarimi uc Nvermaditemi arehiepueopi principi· Ebredunemta, 1797.

Ia-4% 1 f· cum pagini· 3-4. — (Paria, Bibl. nat B 9989.)

31) Journal *fut -»90 U** ...M.D0C. XXП. Avee permtaaton.

8. L a. typ. In-19, 9 vol., 994 p. - 1 f. (index, errata), 9 t - (index) - 934 p. - 1 f. — (Paris, Bibl. nat B 9498.)

Editio eqjm titulm divanm est a n· 90.

39) QueatioM divenaa ear le concile indiqué pour la proviso· d'Àmbrua. w8i canon·· non custoditis, A mqjonm vuW» atetata convellere, non cognosce qui «atta. 8. Greg. Mag., lib. 9, eptat. 69, vet edit 8i .voua voûte n'avoir apeun égard anx canona,' A si vom m vom mette point «a pain· d· violer te atatuta aagameut prenait» pur nm aaoêtre·, je m aqai qui vou» ôte,· ni eommeut vom voûte vom donner pour juge·· 8. Grog, pape,' Kv. 9, de ··»lettre·, iett 69, de l'aacten· édition.* M.DCC.XXVn.

8. I. n. typ. In-4*, 3 part, 94 p. (question» I-IV) - 90 p. (cinquième question) - 14 p. («talairôiaaemeut d'un point de'ln ПІ. queation importante). — (Paria, Bibl. upt Ld* 1607.)

Àéetore abbat· Baspigue.

33) Lettre daa évêque· qui ont asteté au concile d'Etnbnu», au roy, au sqjet de celle que quel-

qua· évêque· Ont écrite· à ·. m. ooatre ce ooooita. *[F. »:]* A Gronobta, ohea Pierre Faare, imprimeur-libraire d· saousugneur rUhatriasiaM A rovoroe-dissime arohsvêqae prince d'Embrun, 1728.

In-4', 9 ta. — (Pari·. KH. Mt. B 9989.)

P. 9, data: .ta 4 avril 1728."

34) Consultation de M** les avocate du parlement de Paria, aa sqjet du jugement rendu à Ambrun contre Mr. l'évêque de Benes. A Rotterdam, 1798.

In -19, 189 p. — (München, HbUop. Roaenthal. — *IfM* non oiA.)

36) Recueil contenant le bref de notre a. pire le pape Clément XII et · diverse· lettre· écrite· d'Italie A d'Espagne, au stÿet du concile d'Embrun. /fttssyns.J A Avignon, ohé· Frençai· Sébastien Offrsy, libraire, 4 la place de Saint Didier. Avec permission de· supérieurs, MDCCXXXII.

In-β·, 2'f. - 36 p. — (Lyon, séminaire; Lyon, ville.)

36) Mémoire de Mgr. l'évêque d'Angoulême sur te concile d'Ambrun; 1797.

In-4*. — (Le Man·, ville. — Jpss non ndt.)

I ACTE
de monseigneur l'évêque de Senei.
[Çf. mpra col. *710A tt 713 B.J*

L'an 1727, te 11 août avant midy, devant Jacques Pantin, notaire royal du mandement dé Savine etc. /ut supra col. *733].*

Au nom du Seigneur. Amen. Les bruit· publics répandus de toute part que te concile de cette province etc. *[ut ntpr· col. 714].*

L'an 1727 et 1e 26 jour du mois d'août après midi, j·, Jean Gérard, sergent ordinaire de la ville d'Embrun et y domicilié, paroisse Saint Donnât, pourvû par monseigneur l'archevêque et prince dudit Embrun, immatriculé au greffe de se· jurisdictions. soussigné, certifie quA la requête de mes·ire Jean Boanen, évêque de Senes, à présent demeurant en cette ville d'Embrun paroisse Saint Vincent en ta maison du sieur Roux juge en ta dite ville, où il a élû son domicile, ai notifié. signifié, et déclaré h messeigneurs les archevêque et évêques assemblés à Embrun au domicile et en ta personne du sieur abbé de Michel chanoine de l'église métropolitaine en qualité de secrétaire du concile d'Embrun, en pariant b mondit sieur ds Michel en personne qui l'a retiré en foi de ce, ·tnqueis ainsi parlant, je huissier susdit et soussigné leur ai dit, déclaré et remontré que selon ta régis des jugemens canonique· ledit seigneur évêque de Benes avoit droit d'attendre que ta signification dé son acte d'incompétence du onse d'août arrêterait D tas poqrsuites que l'on voûtait faire contre lui: que selon les mêmes, règles on nauroit point reçû te promoteur à dénoncer sa personne et ses écrits avant que d'avoir fait lecture dudit acte et y avoir fait droit; qu'on n auroit point donné acte audit promoteur de ta dénonciation avant ladite lecture ef avant que d'y avoir fait droit; qu'au moins après ces démarches irrégulière· on auroit lû en ta présence dudit évêque ledit acte comme il te demanda dans la congrégation générais du dix-huit août, Jaquette tecturo aaroit fait dudit acte une intimation ·t notification jaridiqM on tel cas, et n'a pû lui être refusée sans un violentent manifeste de ses droit· et do-'la forme des jugemens canoniques: qa'oa n'aaroit point refusé audit évêque une copie (juridique do te déuoaetetion faite contre lui, selon qu'il te daaaaadh et qu'allé lui fut promise; qu'on ne lui auroit point refusé acte de te tacture, in-' timatteu «t dépôt qa'il it tiw te berna·, ta réséaatien· peroonaelta· qu'il ta aters contraint de tare pour s'opoaer ·· vtatament ai maaifeote de tonte· te· régie·: qn'oa ne lui aaroit p·· reftisar l'extrait et ta eoltatton ta jugea··*· rendus aur ta· deux acte· dincompéteooe et de récuaatioo: qu'eu no lui aaroit point rofaeé acte -de I» protestation qu'il ût en adoptant et aigoant publiquement son instruction, que ce qu'il eu faiieoit, était pour rendre témoignage è ■· fey, suas préjudice do son acte d'inoompéteuM. et de tau· ses droite; qu'on ne lui auroit point noa pin· refusé acte de tout ce qui s'est fait dam les congrégations contre te liberté dn concile, et contre la forme ta jugemea· ·t contre Ma droite légitime·.

Cependant comme ledit seigneur évêque de Benes n'a pû jusqu·· h présent obtenir aucun de ces acte·, -quelque· demande· qu'il en aye fait··, et qu'il · Ifun intéreat eeneibta de le· avoir, tant pour constater l'incompétence et ta· récusations personnelle·, qae pour lui «ervir de moyeu· et de défi···· devant tel juge qu'il apertiMdra; il eet contraint de réitérer ta signification deadits acta· d'incompétence et de récusations personnelle·, d'abondant «t pour corroborer. et afin de ta· avoir an form· authentique; à l'effet de quoy,l il eu fait avec ces préeeatee bailler copie, et on conséquence il supplie, requiert et interpelle avec tout te respect imaginable, et par ta Muta néoeesité de sa cause, monseigneur ta président et meaauigaeun les évêque· du eoaeil·, de lui faire délivrer dans trois jour· par le «leur de Michel leur secrétaire, l'extrait et expédition en forme, de ta dénonciation faite de sa penonne ·t de ses écrit·, par te sieur d'Hugues promoteur; ensemble l'acte qui lui fût donné sur le champ de cette dénonciation par monseigneur l'archevêque d'Embrun; l'extrait et collation du jugement rendu sur l'incompétence signifié l'onse août; l'extrait et collation du jugement rendu sur les récusation· personnelles, lequel jugement lui a été seulement notifié par une simple lecture; ensemble les autres actes ^y-deeeus mentionnes; 'si non et h faute de ce faire dans ledit terns de trois jours, proteste ledit seigneur évêque dé Senes de se pourvoir par les voye· de droit, ainsi qu'il apartiendrs; déclarant de plus ledit seteneur évêque, qu'il est spoliant dès maintenant,^t qu'il apelle par oee présentes comme d'abus, tant du jugement rendu sur son incompétence, à lui notifié verbalement te dix-huit août, en lui disant en pleine congrégation, qu'on n'y avoit pss eu égard, que de celui rendu sur les récusations personnelles, à lui notifié par simple lecture ta vingt du même mois, sans en citer ta daje, pour les torts, griefs, abus, et nullités qu'il déduira en tems et lieu, ensemble' de tout ce qui a été et pourra être fait au préjudice du présent apel, que ledit seigneur évêque relèvera dans le tems de l'ordonnance, devant qui de droit. Et ai laissé ta présente copie sud. sieur de Michel, sud. nom parlant oommè dessus, lead, jour et an que dessus, en sept feûillets oelui-cy y compris. *(Sifui.)* + Jean, évêque de Benes; J. Gérard, sergent.

II. ACTE
de monseigneur l'évêque de Benes.
[Cf. tufn eel. 74H D.]

Au nom du Seigneur. Amen. Le roy nous ajant fait l'honneur ds nous adresser è Seaes, la lettre de cachet, par laquelle il noua invite à remercier Dieu, par ta chant du Te Deum, et les autres prière· acooûtuméee, de l heursuse délivrance ds ta reine, et h demander aq ciel te naissance d'un prince qui soit ua digne suooeesear du thrêne.

•t de la piété 4« grand monarque sou pit· et de •ee august·· aysub; nom u'aveM pt satisfaire à ea devoir ·· afttrc vili· épiscopal·, étant retenu A Embrun paw la tonné .da ooneite, par lea ordres da sa majesté. C'aat aa qui bum a fait prendra ia parti de mm unir aux prières at ·· Ta Dsum indiqué par monseigMur l'archcrêque d'Embrun an dimanche septième jour da septembre raivaat aon mandement qn'il aoaa a lui-même envoyé. . Dane eetta vfifi, nona aoaa sommes transportes sur iaa deux haaraa après-midi, cben ledit seigneur archevêque avec lequel aoaa avoua trouvé mseeelgncurs lea évêques da Gap, da Marseille, de Glandèvea, de Grenoble, da Bellay et de Graeae. Noua leer avona témoigné le deair que noua aviona des remplir le devoir d'an aqjet fidèle, et d'un évêque plein de aéle. pour la personne sacrée de sa. majesté. Et après une demi heure de conversation, monseigneur l'archevêque s'étant levé, en disant qu'il alloit à vêpres et au Te Deum, noua lui avons dit, que nous allions dans la salle noua mettre en rochet et en camail, pour avoir Îhonneur de l'accompagner; mais revenant en cet habit, noua avons été extrêmement surpris de voir lea prélats dans un profond silence sortir l'un après l'autre de l'apartement, et encore plus de voir monseigneur l'archevêque s'avancer vers nous, et nous dire en propres termes', que les évêques ne vouloient pas souffrir, que nous fussions avec eux dana la prière publique ordonnée par le roy. Sur quoi noua avons représenté à monseigneur l'archevêque, que c'étoit 'un droit incontestablement attaché h nôtre caractère d'assister h toutes les prières solemnelles pour sa mqjesté, qu'il étoit authorise par la eoôtume de tous les fieux, .que nôtre inclination répondoit parfaitement è nôtre devoir, et que d'ailleurs si noua y manquions, nos ennemis nous un feroient un crime auprès du roy. Monseigneur Γarchevêque noua a reparti alors, que nous ne devions pas nous exposer h prendre place dans l'église parmi les prélata, dcrpeur de causer un grand scandale. C'eut ce qui nous a pour lors obligé, pour éviter des suites plus fâcheuses, de quitter nos habita d'église, et de noua retirer dans nôtre maison. Or, comme cet outrage qui nous a été fait en présence d'un grand nombre d'ecclésiastiques et d'autras personnes, eat un acte formel et publie de séparation, par lequel lesdits seigneurs prélats lèvent l'étendard du schisme et nous traitent réellement comme déjà séparé de l'église, même avant l evamen das matières sur lesquelles ib prétendent être ses jugea, none, évêque,' pour soûtenir les droite de l'épiscopat, pour maintenir Γusité de. l'égHae «entra les attaques du schisme, et pour marquer à aa mi^ssté nôtre soômisaion à ms ordres noua none trouvons obliges do faire la présente déclaration que noua attestons par serment, *t<l pectae,* contenir vérité, et pour servir et valoir en temps at Heu ee qua do raison, au protestations par nous cy-devaat faites, et sans préjudicier if nos droite ot actions, même de nous pourvoir par les voyse do droit ainsi qu'il apartieadra. Fait à Embrun, ee septième de septembre sur lea cinq heures du soir, 1737. (Stpisé.-j f Jean, évêque do Sanaa.

Et comme la liberté de nous servir desoffictars publies noue a été ôtée par le rates de trois notairea d· cotte vilte, nommée Pateas, Miolsa, ot Balp, dont le premier après avoir inséré dans soa registre l'acte ey-dooaus presqu'M aon «teter, s eat retiré malgré noua sur ui avis secret, sous vonlete rien finir; le second apellé en nôtre maison, ayant promis, au premier avertiesaaMot, a retesé insulte; ot le troisième étant allé demander à monseigneur ^l'archevêque son agrément, pour recevoir l'aete^ mm sot veau dire qu'il n'avoit pfi l'obtenir, et que monseigneur l'arehevêque lui avoit répondu, que si mm avions quelque oboce à lui dite, nous poaviens nous adresser à lui-même; noM'noue trouvons dans la nécessité de mm servir du minister· d'un sergent, pour avoir un acte en forme. fSipnd.ÿ + Jean, évêque de Benes.

L'an 1737 et le 9* jour, de septembre h huit heures du matin, à la request· de messire Jean Soaaen, évêque de Senes, h présent demeurant en cette ville d'Embrun, paroisse St-Vincent, en ta maison de sieur Roux, juge de ladite ville, oh il a élû son domicile; je, Toussaint Sarrasin, sergent ordinaire de ta ville d'Embrurn y domicilié, parois·· 8. Donnât, pourvû par monseigneur l'archevêque et prince dudit Embrun, immatriculé aux greffes de ses jurisdictione, soussigné, ay signifié et notifié la déclaration cy-deseua à monseigneur de Tencin, archevêque et prince d'Embrun, et en sa personne à messeigneurs les évêques do Gap, de Marseille, de Glandéves, .de Grenoble, de Bellay et de Grasse, •u domicile de mondit seigneur l'archevêque et prinoe d'Embrun, à l'archevêché, en partant au sieur Antoine Amedée, suisse de monseigneur l'archevêque, auquel j'ai laissé la présente copie, à ce que* du contenu en ladite déclaration lesdits seigneurs archevêque et ' évêques n'en ignorent, sous les protestations et réserves y énoncées lesdits jour et an que dessus. *(Signé:)* Sarrasin.

III. ACTE '
de monseigneur l'évêque de Benez.
[Cf. tnpra col. 7H b.f

Au nom du Seigneur. Amen. Nous, évêque de Benes, soussigné, déclarons très respectueusement à monseigneur l'archevêque d'Embrun et en sa personne à messeigneurs les évêques assemblés en ladite ville-, que nous avons été fort surpris d'aprendre par la lecture que le sieur de Michel, secrétaire de l'assemblée, nous a faite aujourd'hui sur les quatre ou cinq heures du soir, que vous, monseigneur, nous accusiés d'avoir altéré la vérité dans l'enonoé de l'acte qui vous a été signifié, ce matin, sur les huit heures, pour nous plaindre de riqjnre et de ta démarche schismatique faite contre *mm* le dimanche septième jour de ce mois au sujet du Te Deum. Cette accusation nous étant presque aussi sensible que l'iiyure même dont nous mm sobums plaint, nous mm croyons obligé de vom déclarer que mm persistons à assurer en nôtre oOMaieao·, qM mm n'avons rien dit dans ledit note qui ne soit très vrai; que vous-même monseigneur aven oublié ou évité de vom expliquer sur le fait important par mm allégué; que vom ayant témoigné qM eette démarche violente des évêques mériteroit qM mm allaaeioM d'avance dans l'église prendre nôtre place, nonobstant leur opoeition, vom mm avss fortement averti de mm en bien donner de garde pour ne pas causer un plM grand Mandata, vom uom ares même alors ajoôte, monseigMur, pour justifier la conduite des évôquea, qM depute ta dénonciation du promoteur conte· noua, mm étions fa recta, maxime qM vom mm avss voM-mêane appliquée pluaiean fois comme vôtre propre sentiment, lorsque noue avions l'honneur d'être m conférence avec vom; qui mm a *été* répétés souvent par le sieur secrétaire, comme ua légitime fondement du rates do toM te· extrait· et actes par mm demandés et qui ce matin atême mm a été de Muvenn oposée par monseigneur

4'évêqae de Qtaadévas accompagné de monseigneur A d'Apt, du sieur secrétaire, et des deux sieurs notaire· du ooaoile, pour défendre ta sondait· violant· tenue par les prélat· contre nous dimanche damier. C· qui est une prouve non équivoque do la vérité de tout eo que nous avons avqneé dans nôtre nets et de l'aprobation que vous eves donnée h tetr procédé, tant par vos propres sentiments, que par le miniatéro que vous prêtiea b leur séparation. Nous pourrions qjoùter, pour le même «njet, l'affectation évidente qu'on a sûê, dans ia première mugrégation générale du concile do -seizième d'aoêt, de déroger h la loy et h l'usage édifiant de tous les conciles provinciaux,, qui prescrit b tous les évêques. et i ceux qui composent le poncile de communier ensemble et publiquement de in main du métropolitain: usage que nous apuyêmee de nôtre suffrage, en marquant que nous désirions de nous y conformer. Vous nous refusâtes, mon-b seigneur, avec politesse, en nous disant que quelques-uns de monseigneur· les évêques voûtant dire la mease ce'jour-U, il ne felloit point de bigarrure dans le concile. Cette conduite comparée avec celle que l'on a gardée dimanche dernier où nous n'étions point présent, dana laquelle tous mesMigneurs les évêques communièrent de vôtre main, ne prouvet-elle pas la disposition du schisme dans laquelle sont la plupart des évêques présens è mon égard.

Tous ces faits réunis, font esses connoftre combien la conduite* des seigneurs évêques b nôtre égard, est irrégulière, et peu suivie dans see principes. En effet il est inoûi que jamais «aucun tribunal qui regarde sérieusement un accusé comme étant iu rente, lui ait fait des invitation· honorables. de venir prendre sa place entre les jugos, comme on l'a fait deux fois à nôtre égard, après néanmoins qu'on nous a ordonné de sortir lorsqu'on c délibérait contre nous; d'où nous concluons, ou que l'on ne nous s pas regardé effectivement comme in rente, et quainsi la démarche des seigneurs évêques du dimanche septième jour de septembre, étoit une insulte concertée, et un acte schismatique qui n avoit pas le plus léger fondement, ou qtfe. ai l'on nous a regardé comme in rente, ce qui ne peut pas même être un motif de séparation, le concile se contredit et oublie lee premières maximes des tribunaux, en invitant un criminel reconnu b prendre sa place entre les juge·.

Nous vous déclarons donc, monseigneur, et en vôtre personne à mesaeigneurs)qs évêques du concile, qu'adhérant toùjour» b nos actes d'incompétence, de récusations personnelle·, d'spels en conséquence et autres actes par noua signifiés, et protestant de tous nos droits, nous protestons enparticulier contre l'acte qui nous a été lû ce soir par le sieur secrétaire, en présence des sieurs notaires du concile, et de ce nous demandons acte. Fait b Embrun, ce 9 sbptembra 1797. *(Signi:)* + Jean, évêque de 8enes, «prouvant le reuvoy.

L an 1797 et lé 10* jour de septembre avant midy, à la raquaata de messire Jean Boanen, évêque do Benes, b présent demeurant en oette ville d'Embran, paroisee 8. Vincent, en la maison de M* Roux, juge de ladite ville, où il a élû son domicile, j'ai Toussaint Sarrasin, sergent ordinaire de'la viUe d'Embran, y domicilié, paroisse 8. Donnât, pourvù par monseigneur l'arobevêqua et prinee d'Embran, immatriculé an greffe de see jurisdictions, soussigné, signifié et notifié lee déclarations et protestatione énoncées en l acté eyrdomus à monseigneur l'archevêque prinpe d'Enfbran, et en sa persona· b meseaignears las évêques du ooneils, ·■ domimie d· moadit seigaaar l'archevêqu· et prinee d'Embran, an palais arohiépiseopsj, pariant a aiaar Antoine Amedée, suis·· de asoadit saigaaur l'arohevêqua at prince dudit Embnm, aaqaal j'ai tailed copie, teat daeditea déclarations et protestations oy-dessu, quo da présent, b ce que da eoateau en ieellee leadita seigneur· archevêque et évêqsas a'ea ignorent, sous lee protoatations at réservas cy-devant faites par ledit seigneur évêque de Senez, lee jour et an que dessus. *(Signi:)* T. Sarrasin. J

IV. ACTE

que monseigneur l'évêque de Senes a laissé sur le bureau. *[Cf. tnpra col. 750 B.J*

Au nom ' du Seigneur. Amen. Jean Soanpn, évêque de Boues, Charles Joachim Colbert, évêque de Montpellier, h tous ceux qui ces- présentes lettres verront, salut en celui qui est, le véritable salut de tous les hommes.

Après la demande canonique que nous avons fait d'un concile général, pour terminer lee disputes qui agitent l'église, les régies saintes du gouvernement ecclésiastique exigeoient que, dans un esprit d'union et de charité, on travaillé! b éclaircir les matières qui en font l'objet, b ramener les esprits h une concorde très parfaite et h préparer lee voyee par des conférences pacifiques, h la décision irrévocable du ronoile. Ce tribunal suprême étant saisi do oette grande affaire, toute puissance inférieure est incompétente pour la terminer, et o'eet une maxime aussi inébranlable que lea fondemens même de la hiérarchie, que le recours b l'église universelle suspend l'effet de tout ce qui a précédé, qu'il annulle de plein droit tout ce qui pourrait être fait dans la suite au préjudice de cet apel, et que ceux qui réclament ainsi cette autborité souveraine doivent être à l'abri de tonte censure et jollir tranquillement du bienfait de l'église.

Mais au lieu d'observer ces saintes loix dictées par la réligion même, au lieu de concourir ainsi b, rétablir la paix que la constitution Unigenitus a troublée, on veut abolir celle qu'avoit accordé le pape Clément IX. On réveille une ancienne dispute; on exige dos signatures que la plupart des évêques n'exigeoient pas, et qu'on n'a jamais exigé dans presque toutes les autres parties de l'église, on ne veut point éooûter ceux qui offrent de signer le formulaire aux condition^ de cette ancienne paix, et l'on se sert de cette exaction nouvelle de signatures non expliquées, soit pour authoriser ta, doctrine de la bulle, soit pour inquiéter un très ' grand nombre d'spolians.

Cette paix dont on voudrait aujourd'hui abolir jusque· au dernières traces est l'ouvrage de l'équité du pape Clément IX, du séle des plus grands évêques de France, de la sagesse du feu ray. Elle fut coneluê avec solemnité et avec raplaudimemcnt de tout le royaume, publiée dan· la capitale par une acclamation authentique gravée sur une des médailles qui transmettent b la postérité les actioni éclatantes de Louis XIV, scellée enfin par le bref dü pape Clément IX, par lee attestations et par les ordonnances des plqs illustres évêques, par deux arrests mémorables du conseil d'état du roy, dont le premier rendu, comme le porte son titre, pour la' pacification des troubles causés dans l'église au sujet du livre de JansaniUh, est authorise par* les dernières déclarations de sa mqjeeté, enregistré dans les parlemens, pour être exécuté selon sa forme et teneur.

L'objet et lm eonditiôre de eette paix, ae août h aujourd'hui pour atthet coatre lm apoHam les pas moire coure que eette paix elte-mlfM. Personne n'ignore le dsaasia que formèrent lm dteeiptes de MoHae, pour troavpr dM prétexte· et dM accusatio·· contre lm dieeipte· do Mint Angretia qt de- saint ThomM et faire retomber nr lm défenseurs de l'andeMo doctrine la Mudamnatioa attestée contre lean nouveautés, dont ils avoient trouvé moyeu de faire différer la pebHcatton; la hardiesse que leur irepira 'cette snspëmrioa.at eette impunité; lm mouvemens qu'ils firent pour engager la cour de Rome à condamner cinq propositio·· qu'ils avoient composées «eux-mêmes, à l'occasion du livre de Janaeniua, et «aux# un précis de m doctrine; l'examen qui refit à Rome de cm pro^positions, mm réfetiyn h aucun auteur; la bulle du pape Innocent* X qui tes fiétrit et lm qualifia: l'unanimité ave^ laquelle tous firent profeaaion.de lm rejetter dans tous - lm sens que l'église lm avaient condamnée·; la vivacité avee laquelle on poussa ceux qui "n avoient de difficulté, que sur l attribution de cm erreurs au livre de Jareenius; le' formulaire que l'on obtint d'abord de l'assemblée du clergé, et celui que prescrivoit ensuite le pape Alexandre Vil dans lequel on fait serment de condamner lm cinq propositions extraites du livre de Jansenius et dans le mm que l'autheur a eu intention de lm -enseigner; lm peioM que témoignèrent plusieurs personnes très reoommandablM par leur érudition et leur pieté de certifier avec serment que 'cm erreurs sont dans ua livre, où ellM aMuroient quelles avoient trouvé une doctrine contraire, et d'attribuer ces mm erronés h un autheur, sur. dM sommaire· et dM précis de doctrine qui étoient fait· par dM adversairM et mm son aveu; lm fâcheuse» extrémité· où M trouvèrent réduits un grand nombre d'autres personnes, p qu'on voulut 'forcer à attester avec serment, que des proposition· sont dan· un livre qu'elfes n'étoient point en état ^e lire et sur lequel elle» voyoient dM diSputM, et de témoigner qu'un évêque, dont ellM ignoraient lm intentons, avoit eu celle d'enseigner' cette doctrine .erronée. Lm trouble· /enfin que Causèrent ces contestations, eurent 410 si étrange· suiteb, qu'il fallut«y chercher un remède. Celui que le pape, lm évêqure de France et le feu roy y apportèrent, fat de permettre ù ceux qui auraient dM peinte sur le fait de JanMniùs,' de joindre à la signature du formulaire une explication, dans laquelle ils distinguevoieut lm divers genre· de soumbsion qui sont -dûs par rapôrt an droit et au fait, c'est-è-dire, une •oûmÎMion intérieure .et de foy, ù l'égard des erreurs condamnées, et une soumission de silence et de discipline, par report h l'attribution de cm erreurs au livre de Janseaiu»; la cour do Rome •croit pleinement satisfaite de ce double genre de sodmimion. Le saint siège admit ces «igsataro· du formulaire avec quelque explication plu· étendu#, dont on lui rendit qompte, et non seulement la conduite dM quatre évêquM qui l'adrereéreat, fat authoriaéd par plusieurs autres prélats, mais leur sentiment, comme l'attestent dix-neuf de' leurs collègues, étoit cotai de tous tes évêques de France, ou plutôt 'celui de toute l'égltoe. Teltes furent lm condition· de cette ^paix, dont nous ayons donné plus au long tes preuves.

Son mul nom rapollé aujourd'hui, soit par dM évêques, dans tes diocésM desquels en a -roula introduire .fa'signature du formulaire qui n'y étoit point on reogp, soit par dre «ctléaltetiguM du secoud ordre, qu'pu va troubler, som ee prétexte,* établi ot maintenu avec tant do séte et do fermeté, fomenter par là dans l'égtiee b divisioa et entretenir l'erreur qui a été tant do feb proscrite: on a prb à m sqjet dans l'reeesnbte· dp 17M dM couduafouâ que noua attribuons aux rellieitatione de um partire seerettes, plutôt qu'aux moovomeus véritables du plus grand nombre dM évêquM de eette aseemblée, oondumons auoqaellM dM préfet» très distingues par leurs lumières et par leur mérite, ont résisté avec courage, et ont laissé mémo un monument authentique de leur opposition. L'assemblée a conclu, sana même qu'elle aye pria lecture do nos écrits, de demander ia permission au roy, d'aeapmbler le concile de la province de B Narbonne,'pour procéder contre noue, au sujet dM iiwtruction· et autres ouvrage· que noua avona publiM en faveur de la paix de Clément IX et contre la bulle Unigenitus.

On prononce en divers diooésM de· sentence* et de· condamnation· contre des eoclèsiastiqUM vertueux et ausquefe on ne reproche d'autre crime, que ‹favoir réclamé l'authorité de cette paix. On en exdud en très grand nombre de» fonction· dn sacré ministère, de l'entrée aux ordres et aux hénéfiqps, et ce qui justifie clairement nôtre conduite et um plainte·; c'Mt qu'en condamnant tant de personnes à cause de la paix de Clément IX on n'oM ni la condamner, ni la nommer elle-même, tant elle est tout à la fois et authoriaée et odieuse.

Il' serait inutile de déduire au long tou» les violemens de cette paix, on en seqt mieux lm effets qu'on ne peut en déduire le nombre; et ceux qui voudroient affecter de les révoquer en doute, lm attratent ,eux-mêmM par leur timide rérerve. •oit i la juatifier dan· le publie, soit à l'observer dan· la pratique. En abolissant lm remède· qu'avoit aportés la paix de Clément IX on fait revivre lm ancien· maux qu elle avoit aMoupis, et cm maux s'unissant à ceux de la bulje Unigenitus, noua exposent à de· péril· visible», *fl* par le trouble qu'ils causent dan· l'église. et par le préjudice qu'il· portent λ m doctrine..

Il ne faut que des yeux" pour appercevoir ce trouble,, et qu'un cœur pour en être attendri. Qui pourrait, en effet, n'être pas touché, en considérant oeUs multitudmde personne· retirées et tout oceupéM du Min de leur Mlut ! De· ministre· rècommahdhbtes par leur pieté, de jeunM gen· d'une qpMeience Adèle *et* délicate, (U on ra troubler et tourmenter san· rellche, pour lm forcer de prendre D le aaint nom de Dieu à témoin, eu' Muscrivapt un acte qui renferme un fait contesté, dont il· ne-sqnt ni instruits, ni h portée de s'instruire; cm prévarteatioM visibÏM de la réligion du serment, dans ceux qui le font avec doute, avec répugnance, contre leurs MUtimens, dans la vùê de parvenir aux ordres, aux places, aux bénéfiem, et pour obtenir dM bioM que te cupidité dosire, otrpour la r délivrer dM maux qu'cite appréhende; tes suite· déplorable· de cm prévaritetiona, Mit dans ceux qui, aprèff avoir sacrifié ainsi lm lumières de leur conscience à leer intérest, vivent dan· une place digne d'uné telle entré·, Mit en d'autre·, qui tourmentés par dM remords continuels, s accuMÔt eux-même·, aaasi bien que ooux qui lm ont exposé· A celte épreuve; ee nombre innombrable de sormeqs faits par dM pereoapM légères et peu éelairéte suas eguvob ee qu'eltes jurent, mas qu'on tes

Ateimm lm-¹·-·* h-ifa.fi- 1- lmuarem sù3tè amhÔMMt nnmn am*al^ mm tdunml aul WmmlAmte re

titiEté, et dont to· eoracirara» fsiU·· sant Uetto·, pM *· P·· <· préeaatton at da respect avec toquel alto· fout une aetton ai Importssin; oatte loagu· auite da rigaeurs semblante· at da baitamens iaofito qa'on axatee ooaire teat, da person··· dun· ialiaante vsrta, at aaaquallaa aa aa peat reprocher qne la ddlieaiaaaa d'aaa ooaaeiaaea qui craint da viotor la toy da Die·, aa emtifiant aa fait dont on n'set point osrtaia; eaa vexations portées juàqaas dan* to fonda dos ctottre·, at employée· eoatre de simple· réligie····; dss monastères renversé·, privé· dn secants et de la consolation des «acremen· qu'on a la dureté da lour refuser à la mort même; co· lieux de retraite, ess aaytos de la pieté qui «ont nécessaires à plusieurs, pour se garantir de to corruption da monde, regardé· aqjêurd'hui par ceux qui en suroient le plu· de besoin, comme de» occasions de peine· et de péril·; toi plug excellea· rejet· on exclus par « force, on •éloignant deux-même· des bénéfice·, des saints ordre·, de· degré· dan· le· faculté· de théologie, et même dans celle de droit; le· communauté· et te· corp· sffoibli» ou renversés par la privation de 'ceux qui «croient capable· de faire refleurir la «ctence et la régularité, d'y eoraerver la pureté de la morale et les sainte» maxim·· du royaume; l'érudition et les lettres presqa'éteintes par la terreur et les inconvénient que calment les délation· Continuelle·; le· voyet de fait et uneapéce d'inquisition exercée contre ceux qui ont le plu· de capacité et de vertu; le· peuple· livré· à des pasteur· négligera et ignorera, À de» guide· sans lumière· et san· séle pendant que l'on ferme l'entrée du sacré ministère à upe multitude d'eccléiratiques capables d'édifier et d'instruire; enfin uhe foule de maux, de contestation·, et de troubles qu'on est plu· porté à déplorer qu'à décrire, et qui sont la suite naturelle du violement de oette paix et de l'exaetion des signatures non expliquées.

Exaction d'ailleurs qui est sans fruit; puisque depuis près de 80 ans, il ne « est pas trouvé une seule personne qu'on sye convaincu par sotte r voye, d'avoir soutenâ le· erreurs condamnées et qu'il est inofli dans l'église, qu'on aye jamais établi un formulaire, pour faire signer à tout to monde, ia condamnation d'une erreur qui est rejette par tout le monde.

Exaction' de signature qui est capable d'allarmer les oonsciences/puisque ceux qui signent le formulaire, au moins celui d'Alexandre VU; renoncent à le grâce de Dieu et aux promesses de l'évangile, si oe qu'il· signent n'est véritable, et que dans l'acte qu'qn signe, il est parlé d'un fait qu'on a toujoqr» supposé «uffiremmeat examiné, quoiqu'il ne l'aye été ni en France, ni dans tos natiora β étrangères, ni même à Rome, et sur lequel.on a déjà vû nos principaux adversaires se tromper lourdement, en soâtenaat que les cinq proposition·•e trouvent én propres termes dans où l'on convient maintenant qu'elles ne «e trouvent pas.

Exaction de signature qui est sans exemple, puisqu'on la pousse jusqu'à des personnes, que tour âge, leur sexe, tour état, leur peu de lumières devraient garantir d'une pareille inquisition.

Exaction de signature capable d'indisposer le· peuple· contre le· défenseurs de l'ancienne doctrine, en aUarmant le· «éprit· »ur une: prétendue tecte, quoyque l'erreur proscrite n'aye dan· la vérité ni parti···· ai sectateur»

Exaction enfin, qui n'a d avantage que pour 1«· ad-vereairpe de la grâce efficace par elle-même, puisqu e· genre de téntoigaage, il eot peu utile que des réügieu're et ≪ jeunes enfin·· attestant qao cinq prepositi··· «ont dan· sa livre, qa'ü» •ont bom d'état da lire; an Hen qua to· defci■aun de l'équilibre tirent, de· rigeatur·· nan expliqué··, «a avantage an' fitveur da tour· nouveauté·. Da aorta que totrouW· eauaé dan· l'égliae par tos vtolsmans da la paix de Clément IX. a une rétotioa intime avec to préjudicejqai est porté ï •a doctrine, at to second grief^ttoat ni moine visible, ai moiaa considérable que to premier. La grand objet doe deffsnsours outré· de la balte ITm-*ffKiiut,* to principe et to centre da tout·· to· nouveauté· qu'elle favortoe, eat la peruieiana· doctrina de l'équilibre, opposée à celle de la grée· efficace par elle-même;. c'aat ce qua not» avena démontré daa· la mémoire, où noua avow déduit lea principaux motif» do nAtre appel, conjointement avec deux autre· de no· illustres collègue· daa· l'épiscopat Dan les premiere t«me de cm depute·, plusieun de» disciples de ·. Auguitin et d· ·. Thom·· craignirent qu· le» advenait·· de la grâce efficace par elle-même ne se servissent de l'attribution de* cinq propositions au livre de Jan■eaius, et de» signatures non expliqué·· pour élever leur» nouveauté· rer le débris de l'ancienne doctrine; il» prévirent que le· deffenrenre de» nouvelle· opinion· formeroient ce raisonnement en son temp·: I· doctrine de Janseniu» • été condamnée par le· souscriptions universelle· de 1'égli··; or cette doctrine est manifestement celle de la grâce effirace; doue la doctrine de la grâce efficace est condamnée par l'aveu de sea defferaeurs. Voilà pourquoi, disoit-on des-tors, les adversaires de la grâce efficace par elle-même proposent de signer cette condamnation d'une "doctrine sans expliquer, voilà l'avantage qu'ilaprétendent tirer de ces souscription·.

Après avoir long-tempe dissimulé cet avantage, ils le publient enfin, et ils font aujourd'hui le même raisonnement qu'on avoit prévil qu i)· feraient un jour, non pas à la vérité pour condamner nommément la grâce efficace par elle-même, dont le nous est trop authorise, mais pour ériger en dogme to doctrine de l'équilibre qui eat réellement opposée. >8ensua cathoHcus, dit l autheur du nouvsaa traité de la grâce, oppositus errori primae propositionis, debet esse contradictorin· sententiae Jansenii. Senras catholieus eet: justos illos ex grati·; non inferior·· aul inaequales, sed pare· vir·· habere quibus . possint vel mediate vel immedistè actualem oppositam vincere concuptocentiam ac praeceptum adimplere.*|

Et afin qu'on ne ae méprenne point sur la doctrine que cet autheur condamne, il kuffit de remarquer que e'eet celle que le célèbre père Massoulier a enseigné dans «on ouvrage" dédié an souverain pentife Innocent XII : „Non eet quod reeentiore· ad«o ventilent e* extollant authoritatem dicti patri» Mnreoulier; quae enim ills docet efrea gratiam sufficientem, · ia qua duntaxat absolutam •gnoacit ad superandam oppositam capiditatam. potentiam, non veri> relativam ac viribus propoftionatam; pissé consentiunt cum Janseniana et à Tbomaticia doctrina plurimum discordant . . . Nee te moveat quod dictum opus Romeo sub oculi» s* pontificii typei mandatum fuerit. Nonne liber eard. Sfondrati Romae pariter editas fuerat, et eum ·■ pontificis Innocentât XII commendatione ac cardinalium plurimorum applausa' Non tamen etc."

Enfin voici ee qae 'cet autheur fondé sur »on raisonnement fàvori établit, comme la subotanee du dogme batholiqse: .Est/igitar subatantia dogmatis fidei segreganda à variis modi· qao· tbaotogi •xcogitârunt, at bane exponerent ac increduli· suaderent. Facile eet totad ac praeoeas argamen-

tute ıtraaoéarna. ^h^f^soadt oosêoad^t peméar ^^rotetast iBfttMtt, aliam MflkiMiMI M pet auffatalteUI iateUigit earn quae Hμ ıβ Mμ ı imdietb, par·· ·» aequata aenfert, relativè astaali euflfout eppaaitao concupiseaarii·· superanda·, eat eubetentis dogmatis catMteL*

M. la cardinal 4a Bfaqr, ratons·· 4a la même aorta, at l'eneur que μ prélat méteud qua l'égita a condamné dans Jaaaanta, ait qne pour êto· aa état 4a Mro dae aatioM Hhraa, beunm aa manvatas, il n'eat paa nétamata d'avnfr aa postvuir égal aa fetoe k l'attrait 4a la grita ou da la sapidité, dbù ce prélat ooadat que oette égalité 4a foroea eat la sabatanee da fa.foi, la créaaes de toaa laa catholiqass at l'article fondammtal qui eat opposé aux premiers principes 4a Jansontase.

Personne n'ignore m que M. l'évêqno 4e Boisson· a écrit sur m point et pMt à Dieu qee nous pêsrions regarder eee propositions comme dea expreaaiona hasardées, mai· on en fait la base dea nouveaux dogmes, on lea publie avec authorité, on ta répand dana une foule d écrit·, do cahiers et de théaea, on tâche de changer la doctriuc dea universités. de» séminairea, de toute· lea partta de l'égita, et l'on ae sert dea eonacriptiona parue et simples da formulaire pour rendre inutiles ta précaution· que .prend avec taat de néle nôtre a père le pape Benoit XIII pour maintenir In doctrine héréditaire, du ». siège toaehaat la grace efficace par elle-même et la prédestination gratuite,' Les aaintes jrerités de· la grace aameiguéea par f. Augustin et par ». Thoma» ne sont pas ta •enta qui soyent en péril. Comme la paix de Clément IX est fondée aur dee maximes constante· de la réügion, on l'ébranle en attaquant oee mêmes vérités qui hû serrent de fondement. Lee un· exigent par report aux fait» non revota une créance intérieure et certaine, quoyque sur le motif d'une authorité faillible et incertaine; ta autres, contre la doctrine de leurs pore·, de tous ta théologiens, de tous ta coutroversâites, attribuent h l'égliae une infaillibilité par report aux faits, que l'égita elle-même n'a jamais connu; on change^ta pro■!·■··« de *J. C.*; qn met une authorité faillible au niveau .d'une authorité infaillible; on transporte h l'homme un gommage qui n'eat dû qu'à Dion, et, par une prétention inoftie, on veut aasqjettir tous les eaprita h la créance d'an fait nén révélé que l'égita n'a jamais' ordonnée ot qui n'eat dvaatageuM qu'à ceux qui, sous l'ombre de cette dispute, attaquent des pointa essentiels · de la doctrine révélée. **

Avant même qu'une trop faneaie experience •Ut dévelopé tous ces maux, ta pta grands prélata de l'égita de France, M. l'évêque d'AJst, M. l'évêque do Cbaloa·, M. le cardinal de Bote otD autres qai commençoiest b appereevéir ta intrigues des discipta de Molina contre la paix de, Clément IX, crurent qu'il n'y avoit nuUo apparonee de faire cesser ta troubles et ta diviaion· 4e l'égita de Franc·, ni d'y voir jamais rsgner cette paix tant derirée et si glorieuaemaat consommée par le s. siège, ri sa sainteté ne fatait esaMr l ooearioo la pta ordinaire dont on so aert pour la troubler, an «upprtaaat tout à fait la signatur· du formulaire que l'on voit, diaoit-il, par taat de raisons, n ôtre bonne qu'à exciter de· troubles.

Mai· aujourd'hui ces maux aont montés à leur comble, ils se montrant dan» tout leur entier, üs ·· joi^peat à eeux de ia balle ttaptatesç lia ont ta mêaies awbita at ta mêanea terme», ta mêatea arma· et fa mêma /.principe La fermulair· et l'exaetien dm rignaturaa m^expBqaém est lhs-

ÎatrMMa* qu'en cmpteye pear atari Mit la beBe, at la Wto eat le üaeteneat 4e tea· ta awuve-

m eoatXaade ear la qnaetten de fait du fermulake. An mHteu 4e taat 4e perih, aamehant aur ta truaaa 4e eee anaiee· évêques eoèteaae par la» sentimasM 4e queiquan-umi de aae eeMgnm dana l'éptaepat, appuyés par aa nombra, iMrayabie d'sootaiastiqn·· 4M^aée per tau· piété et par lear eqayoir, qui ae eeaaeat 4e neua écrira de toute· ler provinom 4a royaume et.asêma dea natta· étraagérea, notas impfaroM aree iastaaoa l'anthorM 4e adiré ·. pire le pape, et nom enptioua aa sainteté, par ta aatrailta de *J.* C., de vouloir bien prendre oonaotaaaee de cas maux qui eeuoement non aa diaetae ı ai une province, usai· qai iatéreeeeet la doctrine et le bien général de l'égita; de nmintenir une paix qai a été ri ljustement accordée par l'aa de tea prédécesseur». de foire attention aux vaux de eee grande prélats, dont .ta riteonstanoee présenta font sentir pta que jamais l'équité, et de convoquer, au nom du Dieu do paix, tous ta pasteurs de l'égita catholique, poar rémédier à des playe· beaucoup pib» considérable· que ne sont plusieurs de celles pour taqasUes ta soaverain· pontife· ont jugé nécessaire· eea suinta assemblée·, et que ceux qui depuis ri loag-tems s'appliquent h troubler fa paix no forment point de nouveaux trouble· at ne mettent point de nouveaux obstacles aux pieuses intention· de sa sainteté en prétendant que l'affaire est ddjb finie par le jugement de l'église et par la déclaration du feu roy de 1665. Car, outre que non· avons démontré dans nos écrits que sur la qumtion du ' fait de Jansenius, il n'y a eu ni examen suffisant, ni jugement de l'église' universelle, toute· ta personne· équitable· et non prévenue· comprénent parfaitement qu'il s'agit icy de la paix de Clément IX et de la distinction des divers genres de soumission qui sont dûs par report au droit et au fait. Or, loin qu'aucun decret de l'égita ni du ·. siège aye jamais condamné cette paix, il eat visible au contraire qu'elle a été conduê par le concours de· deux puissance·; que la conduite des quatre évêques en faveur desquels elle a été accordée était, conforme à celle de plusieurs évêques, et que la doctrine qu'ils avoient établie dans leurs mandemena était celle de tous ta évêques de France, ou plutôt celle de toute l'égita. Que ai l'on entreprend aujourd'hui de faire passer pour une doctrine proscrite par toute l'égita, celle qui était enseignée, il y a. soixante sas, par tous ta évêques de France et par toute l'égita, une entreprise ri hardie dévient un nouveau grisf, dont nous devons porter nos plainte» ad pape et à l'égita.

A l'égard de la déclaration de 1665 qui est antérieure à la paix de CMmeut IX elle ne peut préjudicier à une paix qui n'a été ooaclué que pta de troia ans après. Outre que cette déclaration, enregistré· dana nu lit de juatta et qui n'a point été obdsrvéa même dans la pta .grande chaleur d·· disputa·, ne défend que les diatiaotions, interprétation· ou rastrietioua qui dérogent directement ou indirectement aux constitution· dea papa· Innocent X ot Alexandre VU et qua ta explication» que le pape Clément IX a admises n'y décogent paa, oorame l'a obaervé, «ta ta prémien ta·», un daa quatre évêque· en faveur desquels cette paix a été eoaehsé, at oomuM la bull· Ftanm Bantini le déclara se tsrmss formels.

'Ainsi, raprita cette pain sa aignant le femnufatoe, m n'aat peint s'écarter de· dfapeqWaunda oette

déelaratioa et quand il « agit d'un évêque e ut non A ta peut ptaa, «tôt qn'il eet .qneetiea d attribuer ee· •eutaneut rmer d'une voye parmi··, maie exaroer un droit attaché -b eon oaractére. Que «1, noa-obitaat la .déclaration de IβM, on eeufre que no· adverse· partie· donnent eu formulaire tell·· interprétation· qu'il leur plait, avec qneüq juctice pourroit-ort non· refuser d'y en joindre «ne qui eet authorisée, en rappellent lentement le nom d'une paix qui fait ' le dernier état de cette affaire?

Il ne faut que lire avec des yeux d'équité la bulle Fiaeem Dentini Sahnotê, pour demeurer convaincu que la pape Clément XI qui l'a publiée ne condamne ni la paix de Clément IX ni une ·oɳmiarion de diacipline et de silence par report au fait de Jantenioa, mais seulement un «ilence do duplicité par .raport au droit, par lequel on cache l'erreur mm la quitter. Au contraire le pape Clément XI conialté aur le «ilence respectueux par b ®t de la réligion du serment permettent h ceux qui report eu fait et évitant h demain comme il l'a déclaré lui-même, de répondre aur cet article, quoi que toute· aorte· d'intérêts l'eugageaaaent a le fair·, a montré que la paix de Clément IX n'étoit paa une tolerance arbitraire fondée aur des égard· passager·, mai» qu'elle étoit appuyée sur de· vérité· immuable·, ausquelles il e«t impossible de donner atteinte.

C'eat ee «ilence de duplicité par report au droit que l'assemblée de 1725, dont noua étions, a coudamné en propre· terme· dam le mandement uniforme qui y fut dressé, et c'eat pour empêcher que l'on étendit plu· loin la disposition de ce decret que l'assemblée déclara qu elle se renfermerait absolument dans la décision que contient cette bulle.

Mais ceux qui «voient sollicité pour faire eondamner la paix de Clément IX, quoi que trompés dans leur attente, n on sont paa devenus moins vif» p dana leurs' poursuites, et parce qu'on ne s'est paa expliqué clairement en faveur du silence respectueux par raport au fait, il» transportent h ce genre de silence une condamnation, qui ne tombe que sur un silence hypocrite par raport au droit. De là de nouveaux troubles dans les esprits, une confusion dans la doctrine qui nous « obligé de nous expliquer nous-mêmes, et qui nous oblige encore de demander qu'on s'explique et déclare nettemen^.

Primé, si ceux qui font les protestations les plus claires, les plus authentiques et les plus solemnelles de condamner de cœur, et d'esprit une erreur contraire à la foy, comme tous les catholiques de condamner l'erreur des Monotbélitos, avec une créance intérieure, et une foy ferme par raport au dogme révélé, sont obligés à croire de plus que les lettres dogmatiques du pape Honorius renferment cette impiété, pàrce que le fi· concile généra) l'a ainsi jugé: et si pour satisfaire ce qui est dû à l'authorité de l'église et du concile, il ne suffit pas d'avoir, par raport λ ce fait, une soùmission de silence et de discipline qui peut varier selon les terne et les circonstances.

Secondé, si cette soûmission de discipline qui, selon letT théologiens et les controversistes, suffit par raport au fait d'Honorius, ne suffit pas également par raport aux fait» de même genre et par conséquent à l'égard dé Janseniu».

Tertiô, ^i l'on est oblige» de croire de foy divine ces sorte· de frits non révélés, comme quelques-uns de nos adversaires l'ont seulem. it soutenu.

Quarté, si l'êglise'a reçû un privilège d'infaillibilité pour la décision, des faits non révélés, et si, pouvant ■· tromper quand il s'agit d'attribuer des orrean ' aux personne» et de prononcer contre eux des oondamaatiou et des anathème·, elle ne

Qnlatè, ai quoi que l'égUee ne «oi{ pas iafaillible dans ce· aorte· de fait·, h· fidèlea néaameiae •ont toujours obligé· de le· «reire, en vertu de son aatborité, per une preteadnê foy qui n'a pea encore de nom bien fixé, et que ··· edvereeirea ont appellé tantôt'foy humaine et tantôt foy ecaléeiMtiqu·, ou •'il oat pertain de révoquer ·· doute oea aorte· do foita non révélée, ou même qulad lea oontettations •ont aaeoupie·, d'en diaputer publiquement comme l'on fait tou» lea jour· aur celui d'Houerina et aur quelque· autre·.

Sextb, ri la rignatare du formulaire, tel qu'il a été drenaé par l'assemblée du clergé ou par le pape Alexandre VII, n cet point une marque que ceux qui le lignent «ont intérieurement persuadée du Ht de Jnaeeaiua, et ri le· régie· de la sincérité

Enfin si le pape Clément IX, si les évêques de France, ri le feu roy de glori·»· mémoire n'ont point agi selon la foy en admettant quelque· signatures du formulaire avec quelque explication pin* étenduë, où étoit marquéo la distinction de ce· diver· genre· de soêmierion par raport ae droit et au fait, et ii c'est un crime qui mérite condamnation que de justifier et rappeller une paix fondée sur ces principe· invariable·, et dont les dernière· déclaration· de m majesté rappellent. •((«•-même· l'arrêt confirmatif.

L» ressource de no· advenaire· .eet de condamner «an· rien démêler; la nôtre est d'établir la vérité «an· rien laimer d'obscur. Noua sçavons la différence qu'il y a entre une domination, interdite par le prinee des apôtre· et un usage légitime de l'authorité pastorale preacrit par le même apôtre; usage qui consiste λ rendre raison de nôtre créance à tou» ceux qui nous le demandent, h flémêler le vrai d'avec le faux, et à porter la lumière dan» les esprits en proposant les vérités avec précision et avec clarté.

Faute de s'expliquer ainsi sur les article· que nous venons d'exposer, les troubles augmentent, la vérité s'obscurcit, les erreurs se répandent, on trouble la paix de l'église, on altéra m doctrine, on tourmente les personnes qui'lui sont les plus attachées, et c'est un des cas où, selon les maximes de la hiérarchie, on doit recourir su pape et au concile.

A ces causes et autres que ÿ>u» sommes prêt» de déduire plus amplement en tem» et lieu, après avoir renouvellé nos protestations solemnelles de ne jamais rien dire ni penser de contraire à la foy de l'église catholique, apostolique et Romaine, do demeurer inviolablemènt unis jusqu'au dernier soupir de nôtre vie au a. siège apostolique, et de ne nous départir en rien du respect qui est dû selon les saintes régies à nôtre a. père le pape, après avoir protesté ên particulier que nous condamnons de cœur et d'esprit sans.,.réserve ni re-, striction les erreurs condamnées par les papes Innocent X et Alexandre Vil et rejettées par toute l'église dan» les cinq prépositions; nous, tant pour* nous que pour nos adhérons, portons nos plaintes à nôtre s. père le pape et au concile général que nous le supplions très-humblement! de convoquer, pour remédier .aux maux de l'égliwX des violemen» de cette paix qui a été l'ouvrage^de l'équité dû pape Clément IX, du sële des évêques do France et de la sagesse du feu roy de glorieuse mémoire.

' Déclarant que nous regardons les différente· in-

frsctioM d· ladite paix indiquêesey-dossn·, comma de· griefh reehereMs S nôtre préjudice, at par eoe-•éqaeat «UH étant dn nombre de coax que bob· aeon· par svsnoe déCMs aa ooacil· at k estai oa k' oeax auaquel» il appartient i'aa eoaaettre.

Et da crainte qe'à ratoon dee acta· at autre» eaprito justifieotifo da ia paix da CUaaot IX at de l'appel, que aoa· area· interjetté aa noodle généra), le premier mar* 1717, eoqjoiatameet area plusieurs de nos illustre· oolUguee daa· l'épiscopat, avee la faculté de théologie de Pari·, are· l'»nivereité de la B»ême rille, avee plusieurs corp· at communauté* et une trè» grande multitude d'ecclésiastiqué·, dei cirooMtanoeè et dépendance· daadito •cto» et écrit·, de» matière» qui *y* oat report, oa ne procéda contre noua et eohtre nos adhérait· par une entreprise contre l'authorité de l'église'universelle: noua, tant pour noua, pour no» églises, pour no· curée et le» fidèle· qui non· sont soêmis, que pour ceux qui adhérent h nous on qui voudront adhérer, persistant dan» ledit appel interjetté le premier mars 1717, appelions h nôtre ». père le pape et au concile général que nous supplions sa sainteté de convoquer, de tou» et nn chacun le» grief» »u»dito qui sont ou seront porté·, et nous demandons avec l'instance qui eat dûê, les lettre·dite» *aportolo»*, nous, mettant nous, nos églises, no» '•urés, le» fidèle· qui nous sont sofUnis et ceux qui adhérent h nous ou veulent adhérer avec leur état, et leurs droits sous la protection de Dieu, de l'église universelle et dudit concile général. Protestant de renouvelle» le présent appel, où, quand, et devant qui il nous semblera bon être. Fait h Castelane, le 15 juin et h Montpellier, au moi» de juillet 1797. *(Signé:)* t Jean, évêque de Senes, et t Charles Joachim, évêque de Montpellier. *(Signé:)* t Jean, évêque de Benes.

Aujourd'huy, le 1 septembre 1797, pardevant nous, Pierre Raynard, docteur en théologie, ancien chanoine, théologal et official de, Benes, est comparu en la chambre de l'offioialité de cette ville de Castelane, l'audience tenant mesaire Honoré Audibert, prêtre de ladite ville, lequel fondé de procuration originaire de monseigneur Jean Boanen, évêque de Senex, en date de vingt-huit août dernier, tant pour lui que pour monseigneur Charles-Joachim, évêque de Montpellier, dont il a déclaré et reconnu la signature être véritable, nous a présenté l'acte d'appel interjetté par lesdito seigneurs évêques au futur concile général de» moi» de juin et de juillet derniers, enregistrés cy-dessus dans le. présent registre. tant des violentons de la paix de Clément IX au sujet de la signature expliquée du formulaire, qui a été l'ouvrage de la piété de ee pape, du séle des évêque» de France et de la «agessa du feu roy. que de tons les griefs recherché· au préjudice desdits seigneurs évêque· défenseur» de ladite paix et de leurs adhérai», comme étant du nombre des griefs qui ont été d'avance portée au concile général par eux et par la faculté de théologie de Paris, par l'université de'ladite ville,' par des autres universités, corps et communauté· ecclésiastiques du royaume. Et comme ils ont grand intérêt, tant pour eux qne pour leurs adhéraas, d'empêcher qu'on ne procède contre eux par une entreprise contraire h l'authorité de l'église universelle, ils ont déclaré conjointement, par l'acte, authentique dont il s'agit, qu'en persistant dans leur appel du 1 mars 1717 et autres interjetté» par eux au souverain tribunal de l'égii··, ib appellent de nouveau à nôtre a père le pape et au concile général qu'ils supplient sa sainteté de convoquer an pMtM, 4» tens.et- «haenas te grtofo ttotont daa· leurdit note d'appel daa moto de juin et juillet dernier» et denaadaut avec rinetaace. qui eat dM, les tetfr·· dit·· qpertefos tant pour •ax qua pour leur» adhénaa, ala da relever at poursuivre tant pour eux qne peur leur» adhéra··, le· appel· précédente que 1« présent; requérant ledit 8* comparant audit» nom·, qne par non·, officiai, lui soient accordé·· le» lettre» require· pour relevtr ledit appel, requérant acte. Et a «igné Andiberi prêtre, à l'original.

A quoi noua, official «redit, ayant égard, lecture faite dudit appel inaéré cy-devant dana oa régistre de nôtredite qffieialité, pour le respect que noua avon» pour l'église universelle assemblée daaa ua concile général pour satisfaire au présent réquisitoire .seulement, avons, autant qu'il eat en non·, accordé leodite» lettres requis··, pour relever ledit appel. Fait h Castelane, dans la chambre de l'offioialité, et donné par noredit official, ledit jour et an -que dessus et avons signé. *(Signé d (originel:)* p. Raynard, official.

De quoi nous, greffier en ladite officialité soussigné, avons audit comparant requérant et audit nom concédé actapour servir et valoir comme de raison. *(Signé iebriginal:)* China, greffier.

CôUationné sur son original qui e resté au archives de l'officialité. *(Signé:)* Chins, f Jean, évêque de Benes. *(Signé:)* f Pierre, arch. p. d'Embrun.

V. Mgnlficalion
du onsième septembre. *[Çf. tepre col.* 753 *AJ*

L'ap 1797 et ,le 11* jour de septembre après midi, h la requête de mesaire Jean Boenen, évêque de Senes, à préaent demeurent en cette ville d'Embrun, paroisse 8. Vincent, en la maison de M. Roux, juge de ladite ville, où il a élu son domicile; j'ai, Toussaints Sarrasin, sergent ordinaire de la ville d'Embrun, y domicilié, paroisse 8. Donnât, pourvù par monseigneur l'archevêque et prince d'Embrun, immatriculé au greffe de ses juridiction», soussigné, signifié et notifié les acte» d'incompétence et de récusations personnelles de nosseigneurs les archevêque d'Embrun, évêques de Vence, dé Glandéves, de Grasse, et de M. de Puget représentant monseigneur l'évêque de Digne, signifié le 11 d'août et notifié le 18 du même mois lendits deux actes signifiés de nouveau le vingt-six du même mois, et ai-je. huissier susdit soussigné, laissé d'abondant, signifié et notifié, tant k monseigneur l'archevêque d'Embrun et aux seigneurs évêques se» suffragans cy-dessus no'mmés, qu'à messeigneurs les évêques de Gap, de Marseille, de Fréjus, deSiateron, de Vivier», d'Apt, de Valence, de Grenoble, de Belley et d'Autun, en la personne du sieur abbé d'Hugues, chanoine de la métropole et promoteur du concile, en son domicile, en parlant k M. l'abbé d'Huguea, en son domicile audit Embrun, k ee que du contenu auadito acte· d'incompétence et de récusations personnelle· tous lesdito aeignenrs archevêque et évêque·oy-devant nommé· n'en prétendent cause d'ignorance sous les protestations et réserves faites par ledit seigneur évêque de Benes susdits acte· et sans préjudice do ses autre· droits et action·, abus et nullités proposés ou k proposer. Et ai laissé la présente copie ce .jour et an que dessu», le présent en six fettiUets. Le présent compris. *(Signé:)* T. Sarrasin.

VI. ACTE
de monseigneur l'évêque de Bettes, signifié le 11 septembre. *[Çf.tHpra col.7S3AJ*

Au nom du Seigneur. Amen. Comme" par l'arrivée d'un grand Beatae d évêquae .ea cette

v3>· d'Bmbtu·, révéras diaaim» per· m Dieu Jeaa B«u«i, évêque d· Hnn, a lie· de croire qM meaeeignMr l'arehevêque «t memeigneur· lm mT· feaguas on» dameia de poursuivre lm prooédurM irrégnliérrt qu'ils ont commencé contre m persomte at eoatre sm écrite, et qu'il» n'ont encan égard ni à l'acte d'incompétence, ni À l'acte de récaaatioM paraoanallea à eux cy-devant signifié· et intimé· par plumenr» foi·, ni aux appel· par lui interjetté· et dans foi· signifié·, de tout ce qui s été fait on pourroit dam la aujte êtr· fait au préjudice deadita acte·, euaamble de· griefe, nullité· et sbu» ensuivis; il déclare et signifie de nouveau à mon·eigneur Tarchevêque et à mMseigneur» le» évêque· de la province, et à M. da Puget, député de moa·eigneur l'évêque de Digtft et à tou· le· Mignenrs évêquM qui peuvent être icy assemblM pour être lm aaeeaaeurS du tribunal du concile, et pour former la nombre compétent de jugM requit pour lm jugement» canonique» d'un évêque dan» lm cas ordinaire·, qu'il renouvelle et réitéré, autant que beaoin Mt, ledit acte d'incompétence signifié b monseigneur l'archevêque d'Embrun, le onia du moi· d'août dernier, et d'abondant lignifié le vingt-sixième dudit moi·, et qu'il recuae le tribunal du concile d'Embrun, pour juge de sm écrit· et de «a personne dan» la matière présente, pour tou· lm mo'tift énoncé· dan· ledit acte d'iqcompétenoe, et autre· raisons h déduire en tem· et lien; qu'il renouvelle et réitéré, autant qne de beaoin Mt, l'acte de récuMtion· personnelle» M et déposé »ur le bureau du concile le dix-huitiéme dudit moi· d'août, et qu'il recuse personnellement pour «e» juge·, tant monseigneur Tarchevêque ' d'Embrun que meMeigneur* le· évêquM de la métropole y dénommée et M. de Puget, député de monaeigneur l'évêque de Digne. Et c'e»t pour lm motifo et raiaona contenus» audit acte de récuaation et autre· musm grave» à déduire en tem» et lieu, qu'il réitéré et renouvelle lm deux acte» d'appel qu'il a interjetté de ton» lm grief», abnaet nullité· qui «e rencontrent dan» toute l'étendue de la procédure et jugement prétendu rendu contre lui, ledit acte d'appel en date du vingt-un et vingt-sixième jour d'août, et afin que memeigneur»)m évêquM de· province· voiunM n'en prétendent cause d'ignorance deedita grief», nullité· et abu», ledit Migneur évêque déclare h tou» en général et h chacun en particulier:

Primé, qu'il Mt appellant de la violence et de l'artifice dont bn a usé à son égard lorsqu'on a arrêté avant le concile-un meaaager, chargé de· papiers et mémoire· pour aa défense, qu'on l'a mi» en priaon où il eat encore détenu depuis le lé du mois d'août qu'on lui a pris lm papiers qu'il portoit: premier grief qui contient trois injustice», le violentent du droiû dM gens, le vol de ses papiers •t le défaut de lifbrté dana le lieu du concile. Qu'il

^fot^^aQaat de cette démarche odieuse, inventée ^Mtoq||^UVrir la première, par laquelle on conduit 'fa^Mée M- la lieutenant de roy tous ceux qui viennent pour voir ledit aeigneur évêque; on examine ce qu'ils portent; on les garde h vûê, jusqu'à ce qu'on aye reçû dM oédrM du concile: second grief, qui, outre le violement de la liberté du concile, prive ledit seigneur évêque dy conseil et du secours de sm ami·, et lui ête la liberté de recevoir sm lettre· •t papier·.

Secondé, déclare ledit seigneur évêque qu'il èet appellant de liqjtfatioe par laquelle monseigneur l'archevêque a chassé sm théologiens du eoneil·, • Mt reads leur socuMteur et leur juge et aur dM •MMutioM vague·, frivefe» et manifestement fauasM

lm a condamnée, leur a réftisé débouter lean justification·, lm a fiait sortir malgré)m remoatranoM dudit seigneur évêque *rrz* son droit de m choisir 4m théologie·· qui passant, dans le beaota, parlor pour lai, at malgré lm pteuvM ütteralM qae le aeigaear évêqse donaoit de leur état: troisième grief, qui outre le violemcat de la liberté du concile prive ledit aeigaear évêque dM moyen· de m défendre. Qu'il appelle de Imjuatioe par laqnelle, malgré lm remoatranoM dudit seigneur évêque, on a exigé nh «armant do tant le concile aur lo Mcret dM opinion· et de leers authenn: quatrième grief, qui change le tribunal d'Embrun en une assemblée irrégulière, parce que e'mt une maxime eaaentielle aux jugemen» eoelépiastiquM qu'un évêque qui erra dana M foi on daaa aa doctrine ne doit point être juge do celle d'un autre, que dM lois il Mt récuaable; que c'mt une lautre maxime aussi certaine, qu'un évêque qui veut que lm opinion· soient cachée·, Mt légitimement suspecté d'en avoir de mauvaiMo. Et monaeigneur l'archevêque d'Embrun ayant appuyé la demande du secret aur la modmtie de plusieurs évêquM qui avoûérent qa'il pouroit leur éehaper quelque» opinion· qu'on pourvoit prendre en mauvaiae part: cette demande jointe h l'ordre qu'on a donné audit Migneur évêque de m retirer lorsqu'on déhbéreroit contre lui et h l'expulsion de «m théologien· quijauroient pû défendre m doctrine ou recuaer sm adveruairm à mmo de ia leur, forme, dana un jugement ecclésiastique sur la' doctrine,· une nullité et une irrégularité abaolnê pour tout le tribunal d'Embrun.

Tertiê, déclare ledit seigneur évêque qu'il est ' appellant de l'injnatico par laquelle moMeignour l'arehevêqUb a supprimé la signifiMtion de son acte d'incompétenoê et n'a point voulu le faine lire au commencement du concile; l'iqjustiee par laquelle, avant d'avoir lû et fait droit sur ledit acte,. il a excité le promoteur h faire m dénonciation, il en a donné acte au promoteur et a fait tontM cm choaM de son authorité privée «ans aller aux' voix, ni demander .lm avis du Concile: cinquième grief, qui contient le violentent de tputm lm forme» civilM et canoniqUM dM jugemens, et fait quatre nullités absolues dans toute la procédure qui a suivi. Qu'il Mt appellant de l'injustice paf laquelle monseigneur l'archevêque, après la dénonciation, lui a refusé de faire lire eh m présence l'acte d'incompétence signifié le 11 août; de l'injustice pur laquelle au lieu de faire lire ledit acte, selon la réquisition dudit seigneur évêque, on l'a obligé de sortir avec sm théologiens pour délibérer contre lui; de l'injustice par laquelle, une heure après, on l'a fait rentrer seul; de l'injuatice par laquelle alors même on a refusé de lui dire si on «voit lû son acte d'incompétence, et ai on y avoit fait droit; de l'injustice par laquelle on lui a dit qu'on ne lui diroit rien là dcMU», à moins qu'aùparavant il ne reconnût son instruction pastorale 'en présence du concile: sixième grief, par lequel on prive ledit seigneur évêque des moyens de M défendre; on se déclare d'authorité absoluê son Juge, Mm vouloir même lire lm aetM qui en disputaient le droit, et on veut qu'il reconnoisM par .avance l'autborité d'an tribunal'qui ne veut'pas même déclarer s'il Mt son juge. Déclare qu'il Mt appellant de ce qu'on lui s refusé acte de ce qu'il : a dit en reconnoiMant son instruction, que ce nétoit que pour satisfaire à m foi. sans préjudice de sm droits; de ce qu'on lui a constamment refasé act· de tout m qu'il a dit et de ee qu on lui .a répond· dan· lm ooagrégstiœ· ànaqueUm il *

. ·*·

mwt»; de ee qu o· lui a refusé dee act·· tant de A la dénonciation que de la rdeaaatioa pereonuelle qu'il ftlt alors obligé de Bre o* de déposer car h bureau et de tou» leu autre· acte· par lui faite et demandés: «eptième grief, par lequel, contre toute· les loix, oa prive le {eïgaeur évêque de toute· le· pièce· nèce—aire» A sa justification.

Quarté, déclare ledit Migneur évêque qu'il eat appellant du jugement par lequel tou·, les aeigneun évêque· quoi que reeuaé· légitimement tou· en particulier pour eau·· raisonnable, ib ont jugé eux-mêmes la récusation nulle, abusive, frivole et fruitratéire; de l'ipjustiee par laquelle 'le jugement n été signifié audit seigneur évêque par la «impie lecture <jun papier, avec déclaration que le concile ne donnoit point d'acte ni d'extrait A ceux qui êtoient prévenus de crime; de l'iqjustice par laquelle monseigneur l'évêque de Glandèves est venu inviter de la part du concile ledit seigneur h évêque d'assister au concile avec promesse qu'il auroit de la consolation d'entendre le jugement du concile sur les récusations personnelles: huitième grief, qui contient une manifesté contravention A. toutes les loix humaines, civiles et canoniques, selon lesquelle· jamais personne n'est juge en M propre cause et jamais les inférieurs ne peuvent juger leur supérieur .et leur juge naturel dans une cause qui lui est personnelle, qui contient un violentent de la forme des jugemem en traitant un évêque dans, un jugement ecclésiastique sur la doctrine, comme s'il étoit conpable de· crimes personnels les plus- grands et les plus énormes; qui contient une mocquerie-et .une-insulte publique en proposant aa condamnation comme un objet consolant et qui contient un piège par lequel, sous prétexte de civilité, on -veut lui faire reconnoitre un tribunal récusé. Déclare ledit seigneur évêque qu'il est appellant de la démarche irrégulière par laquelle ce tribunal, quoi que récusé A double-titre, avant qye d'avoir fait juger ïesdites récusations, et au préjudice, des appels A lui signifiés, de tout ce qui avoit été fait au préjudice dead, récusations, sans avoir droit et faute de ce, ni do nommer des évêques pour assesseurs audit tribunal, ni de proposer audit seigneur évêque de 8enes d'en nommer, a' invité A sa volonté un grand nombre d'évêques pour le juger. Qu'il appelle de l'iqjustice par laquelle, contre la disposition des canons et contre le droit dudit seigneur évêque, au lieu d'appeller avec les évêques de la province, lorsqu'ils suroient été déclarés juge· légitime· par une discussion Canonique, de l'acte d'incompétence et de celui de récusations, le nombre d'évêques suMaaat pour faite le nombre de 19, on en invite un plus grand nombre afin que le nombre de ceux qui pourvoient être favorables A sa cause, soyent accables par le nombre de ceux qui lai sont opposés: neuvième grief, qui form· un tribunal iucampétent, reeuaé, injuste et irrégulier.

Déclare de plas ledit smgwnr évêque A ·«-seigneurs les svèqsss des provinces voisins», qne n ayant anean droit 4e le jugae. sia·· dans un roactle général on anti—al, selon la tensae dm ruws>. et a ayant tneua» ■ratsen eomsMqee pane le yager dans U eunsite 4e la pstisM qua. par les* actes prercdrUs, «ai drpsÀte·» de M1 4rest 4s juge·tedii verseur eréqne, m 4 sppeteev peMomoe r*res I» ja<»v '·i é* aappjte et æsep·*·, ·»»· tent '*·, v**4>**t y*, tens set 44. 4e s »4sy mm 4e '«a MP-o-.-st ir» J r*-'**'·*· p·* essaie 4 stess es 4» sni--* 4· «· *re-s*»*<· *issre sms m g» 4» eue m«vn.i reresereretee mnnss «· pessanne es as· réssa» teuv A· tenuw «·■ s «Ç«as nOHnpr »■»stems «samss quo d· la provinqe, ib ae peuvent être ici aaaumblé· que par ordre du roy, auquel cas il ■· pent le· regarder que comme des juge· royaux qui n'out droit de connoltre et de juger que des délicta contre l'ordre civil, et non d'un prétendu déliât •edéaiastiqne qui regarde le fonda dn dogme et de la liberté eoçlésiMtique. Déclare en outre ledit seigneur évêque, qu'adhérant de nouveau aux acte· d'incompétence et de récusations personnelles cy-dessus marquée·,' ot outre la récusation générale de mtaseigneurs le· évêque· des provinces voisines-, tant h cause de leur nombre extraordinaire ot contraire aux canons qu A cause du défaut de vacation de ta part du concile de la province, il reeuse personnellement et nommément monseigneur l'archevêque d Embrun, monseigneur l'évêque de Gap, monseigneur l'évêque de Marseille, monseigneur lévêque de Glandèves, monseigneur l évêque de Grume, monseigneur lévêque de Belley et monseigneur l'évêque de Grenoble pour ses juges, A cause de l'injure publique · qu'ils lui ont faite le dimanche septième de ce moi», et âe l'acté schismatique par lequel il» l'ont privé du droit d'assister avec eux aux prières publique» pour le roy, ainsi qu'il est énoncé dans l'acte A eux intimé le p du présent mois, A 8 heures du matin.

Déclare de plus ledit seigneur évêque de Senex qu'il recuse personnellement monseigneur l évêque de Marseille ù cause des mandemens schismatiques qu'il a fait paraître dans le public, et A cause de ta déclaration et condamnation ouverte qu'il a fait dudit seigneur évêque de 8enes dan· son mandement contre le pere Courayer. et A cause des accusations calomnieuses qu il a avAncé dans -ses écrits contre les prêtées de l Oratoire dans le terni de la peste, qui ont été démufiee par des témoignage· autheptique», et A caWe de celles qu'il a intenté dans un de ses dernier» mandemens faits contre le pere Courayer, contre des personne» qu'il appelle Jansénistes, contre lesquelle» il dit positivement qu'il est sûr qu ils ne crayent pa» la présence réelle; et A cause de» erreurs grossière» contraires au dogme public de léglise, qu'il a enseignés dans son mandement contre les 12 articles.

Déclare ledit seigneur évêque de plu» qu'il récuse personnellement monseigneur lévêque de Gap, pour la profeasion qu'il a fait dans son mandement d'une doctrine corrompue et depuis long-tem» condamnée dan» l'église, ledit mandement fait' en 1711.

Déclare ledit seigneur évêque qu il récusé monseigneur l évêque de Vivier» A cause de (inimitié personnelle dont il lui a donné des marques depuis deux ana, en faisant défense aux religieuse· de la Viaitatiou du premier monastère d Aix d« recevoir cbM sites ledit-saga•ur évêque, par le·, termes injurieux doniil s est servi il y a long-ter» contre tedit- MigMur evêque. sste traitant 4· schismati qu·. et pur ta· tettraa qu i). ■ écrite· depss· pou · •a uerlëaiaettqua 4aas tesq»«Us» >l lai donne sste de a être pas députa sa esnrete d Embrun et de •spas prendre te parte 4n4rt sregwMtr evèq··, · il a· »-atest y être hnaa star lui Itr-tere tedst •asgnaar s»4q·· ,) rerai» p»w»»»ftem»at w (m sa«gnrn· 1 ssa^n» 4 Apt. » sises· 4» — sa êsaarei arhiMSMt ii|*« Ai··· *rest·· ■««· 'tes speetSsM *r» W

| Wt*iita^« qwuilw.lirugl. *f+S «4^1-dite9 ·HUMtel •tare.'·» mu «rtsrdst ntabitesq dtj^t >flim « » »·»'· ·*»*■*** * *■*·· Wl-*

Metar· ·■*■ ledit Mifnevr à.êqas que, ràitêraat sm aetes d'ineompdteeee, de rdeueatioe per■ouelle, appela, proteetahone et rêsarrescy-dersat faite·, il «et appellant «t appel!· de noaveau waei d'aboe d· tou tas jagamen^ grwfa, abue, nallitée •aeditee et autre· i déduire en teas et lieu au parlement de Parie o| ta présente eauee Mt déjà liée par requête ej-devaut présentée, refûê et répandué, autant que besoin eet, pour ta eoneereation de sm droit·. *(Signé:)* f Jean, érêqae de Senes.

L'an 1727, le 11'jour de (eptembre après midi, à ta requête de mesure Jean 8oanen, évêque de Senes, à présent demeurant en cette ville d'Hmbnin. paroisse 8. Vincent, en ta maison de M. Boux, juge de ladite ville d'Embrun où il a élù son domicile; j'ai, Toussaint· Sarrasin, sergent ordinaire de ta ville d'Embrun, y domicilié, paroisse 8. Donnât, pourvù par monseigneur l'archevêque d Embruu et prince de ladite ville, immatriculé au greffe de ses juridictions, soussigné, signifié et notifié à monseigneur l'archevêque d'Embrun et à monseigneur* les évêques de Vence, de Glandéves, de Orasse, et à M. de Puget, représentant monseigneur l'évêqqe de Digne- et à messeigneun les évêques de Gap, de Marseille, de Fréjtis, de Sisteron, de Viviers, d'Apt, de Valence, de Grenoble, de Reliey et d'Autun, tous en ta personne du sieur abbé d'Hugues, chanoine de la métropole et promoteur du concile, en son domicile, parlant à M. l'abbé d'Hugues d'Astoin, en son domicile, les déclarations, récusations personnelles et appels contenus et énoncés en l'acte cy-dessus et des autres parts, à ce que du contenu audit acte lesdits seigneurs arohevêque et évêqueq cy-devant nommée n'en prétendent cause· d'ignorance, nous les protestations et réserves faites cy-dovant par ledit seigneur évêque de Senes, lequel proteste de nouveau de nullité, de tout ce qui o été et pourrait se faire au préjudice du présent. Et ai laissé la préseute copie le jour et an que dessus. Le présent en quatre feuillets, le présent compris. *(Signé:)* T. Sarrasin.

VII. ACTE

d,e monseigneur l'évêque de Senes signifié le 12 septembre. *[Cf.tnpra col.liiii.]*

Aujourd'hui 11 septembre 1727, nous, évêque de Senes. considérant que les trois citations à nous faites de ta part du concile d'Embrun quoi que récusé par un acte d'incompétence et par des récusations personnelles légitimement alléguées et souvent réitérées, desquelles citations à nous faites depuis hier au soir sur les 7 heures jusqu'à ce jourd'hui 4 heures après-midi, marquoient dans les seigneurs évêques assemblés seulement depuis deux jours, un extrême emprsawment à nous condamner et aav visible affectation de nous Mer le ti-ms et tas moyens de none défendre, noue avons pris la revoluto·· de noua rendre, a « heures et demie •prés nudi, a ta porte du concile, •cetimpagae ds plasteurw perw*ae<-a. m» apres avoir ohteaa ta per-

misa»ebi d estree st ·>*» salar tre*.respectant··· m*«« teste I amamblu. m»ss as·**· desiaadr sa ^r. eeesl |»a» r Ivre V'·.*··* va a,te mpawtasi es H-··· à· 4vat Usieeme sasevoa s»·* es, W ta »–*S · .«v- eda .l ·■.<,* ·.·.·**„· ›·■··.·.·· W.SHI v*' — «P*· à* eee.'i.'-· ... orw-»..· «as i véss-·*··' ·„·, ·, ·*, t ··· ... .' ... . , si. ··· ·.*''·· t*rsivlA' '0. '♦V » v.sævss ♦■■■» s-v »„■** sen. ,·· -r-.a-s* eo-Se„·· v·,* *■ sla.» j.- v I· soc ·-■«, ' v–***e ·„ *.

A rarchuvêquu aya*t ümiaté m contraire, now a prié do noua retirer a* momeuf pour doeaer lieu à délibérer. Mowa somme* dose sorti et ayaat été rappelé un quart d'heure aprèe, noMeiprar larehê* vêque noua a dit qae lèe témoins étrangers étaient inutiles, puisque rassemblée promettait do noua donner acte do ce que nom voudrions lui dire. Et comme monseigneur larehevêque eemmebçoit de nous interroger sur nôtre instruction pastorale, nous lui avons dit en termes formels, que non* ne venions pour. répondre λ aucunes questions ou pour obéir à aucune citation, puisque noue ne reconnoissions pas le tribunal, mais uniquement pour lire un acte important pour nôtre défense. Et la lecture nous en ayant été permise. nowé avons lù alors, distinctement à haute voix et tout au long, l'acte d'appel interjette par monseigneur l évéque de Montpellier et par nous, dans les mois de juin B et juillet derniers, au pape et au concile général, du violentent de U pan de Clément IX, par l'exaction de la signature du formulaire sans y permettre d expliquer la différente soûmission qu on rend à l'église en cette occasion, et de tous les griefs qui ont accompagné ou qui pourvoient suivre le violement de cette paix, selon qu il est plus au long énoncé dans ledit acte, comme étant du noniore de ceux que nous avions déjà par avance déférés au copcile général par nos appels precedent. Après laquelle lecture monseigneur l'archevêque nous a demandé ni nous approuvions tout ce qui est énoncé dans ledit acte, comme aussi ce que nous Avions dit dans nôtre instruction pastorale. contre le formulaire, contre la bulle *Unigtni' tus,* et sur le livre des Réflexions. A quoi nous avons répondu que nous n avions rien à répondre Et sur ce que monseigneur l archevêqiie a dit alors aux notaires du concile d écrire sur le registre que nous n'avions,pas voulu répondre, nous avons reparti que nous y consentions à condition et non autrement,' qu'on y insére roit aussi la déclaration précise par nous faite dans la troisième citation: que nous ne reconnoissions point le tribunal, et qu il n'avoit qui droit de nous interroger, après nos récusations et actes d'incompétence cy-devant reitérés, après les récusations signifiées aujourd'hui et encore moins depuis la lecture et notification par nous faite du présent appel au concile général. Après quoi nous avons déposé sur le bureau un double dudit appel, au bas duquel est la copie des lettres dites *apostolos,* du 1" septembre présent mois, le tout signé de nous. Et monseigneur l'archevêque continuant à nous faire plusieurs interrogata, nous avons déclaré que n ayant plus rien a dire, noua nous .retirions. Et comme nous avons un grand intérêt d avoir acte en forme de la lecture .et dépôt dudit appel et apos/ofos, fait» en plein concile, et que les seigneurs prelate en refusant de laisser entrer nos témoins, nous ont privé de la liberté et nous ont ôté le moyen d avoir par nous-même un acte authentique de la lecture et dépôt dudit appel et *apootote»,* n«iu> supplions, çrqurrena ri interpellons trèa-rrsperyueuremeat lesdits seigneurs archevêque et évêques de a··*·* faire délivrer larve qu» a éfr *ttipm·*

premie: |»**ur U lecture, notifies
4« ■(» «f <^» »4T*μ ·» f ait
a l'wrbnka ·e 1l l. ,♦ «ar ke · beu***
·- ♦ W>*|4 ¶ J* «A »»· ·,··■ 4« %i ı·μ

à♯ ·« ·■ ·›› t · › » < i ?*
■,'›< a· U·*», ·W · Fj».

paroirae 8. Vincent, tn la maison ds M. Roux, jag· de ladite ville, oà il a Ma eon domicil·; je, Tou··· saints Sarrasin, «argent ordinaire de la ville d'Embran, y domicilié, parois·· 8. Doaaat, peurvû par monseigneur l archevêque prince dImbrun, immatriculé aux greffe· de «e· juridictions,sonssigué, ai signifié, notifié at avec les préseates baillé copie à' monseigneur l'archevêque d'Esabrun et à M··· seignenn les évêques saeemblé· à Embrun, pour eux tous, en la personne da M. l'abbé Astoin d'Hugues, chanoine de la métropole et promoteur du concile, en parlant è M. l'abbé d'Hugues, en son domicile audit Embrun, de l'acte et torn-' motion oy-dessus, h ee que du contenu leadita seigneurs archevêque et évêque· n'en prétendent caused'ignorance. Et en conséquence, parlant comme dessqs, je sergent susdit et soussigné, qi supplié et requis très-humblement lesdits seigneurs archevêque et évêquos, au nom dudit' seigneur évêque de Senes, de lui faire délivrer l'extrait en forme, de l'acte de lecture, notification et dépôt fait le jour d'hier sur le bureau du oo.ncile par ledit seigneur évêque de Senes, des actes d'appel et qpe-«re/os, énoncés en l'acte cy-demus; sinon et h faute de ce faire,- ledit seigneur évêque de Senes, que l'acte et la présente réquisition -et supplique vendront et lui tiendront lien d'acte, de lecture, intimation et dépôt par lui requis. Et ai laissé la présente -copie le jour et an que dessus. *(Sifni:)* T. Sarrasin.

VIII. ACTE
de monseigneur l'évêque de Senes.
[Cf. ntpra eol. 759.]

Au nom du Seigneur. Amen. Jean, évêque de Senes, n'a pû croire jusqu'à présent que des évêques instruits des saint· canon·, ignorassent que l'appel qu'il a interjetté de la constitution *Vnigtniltu,* au concile général, en saisissant le souaverain tribunal de l'église de toutes les matières renfermées dans ladite constitution et dans ledit appel: tout autre tribunal inférieur i celui du concile général est incompétent pour en oonnoitre. Il ne pouvoit non plus se persuader que des évêques qui sçavent ce qui est contenu dans cet appel pussent ignorer que la paix de Clément IX et la signature expliquée du formulaire en fait, une principale partie; ni qu'ils pussent penser qnê l'appel qu'ils l'ont obligé d'interjetter de nouveau au fatur concile général dn violentent de cette paix et de tous les griefa en conséquence, ne leur lie. pas absolument les mains dan· l'affaire pré.-«ente: cependant la connoissance qu'il a des sentiments de plusieurs évêque· du ooneile le fait main, tenant penser autrement et l'oblige pour détruire. leur préjugé à leur déclarer

Primé, qu'il renouvelle ton· ses acte· d'iacompeteoce. de réeuaatioas pereonaeDes, d'appels comme ,d abus au parlement d· Paris et protestations ey-devant tail·*, m nommément l acte d appel M st déposé per lut en pleut raectie le case du prOJ •est m»··

Aeruadu. que l sppel qe il · mtutpsesê de le ««tie· Ceigsmifas. «vee les éHqses. ue» •■**·**« «.emmiiw «erpe «r«fartasegais «de* bevv -< eegalMr· de e» évveome *Ht* ·»····—«·'— «a··-·*,·* M .· p—nr i· é>*ês ·* peer, * ·-r*·- w -uMM mt par «■·· km aroMr é—· W IHOw P**— ■"♦* w «a· Se ose— ·*—— —vém ·*»#«· *« «aw*·»'«■■■ ml·,·· a· rv—ee— «-**»■·

de 1717, pur celle de 1790 qui le reoonaoit pour valide avant ce tsms, et qui n'a pû. l'anéantir pour la suite: primé, parce que oet appel de sa nature "est faudé sur le droit divin des évêque·, sur les loix de VégHse, sur la liberté chrétienne, aur les liberté· d· l'églis· gallican· et sur le fondement même de la foi, qui n· peuvent recevoir d'atteinte per les déclarations du roy; secondé, parce que ladite déclaration supposoit un accord formel des évêques, sur le dogme reqû et sur l'erreur proscrite dans les propositions-, tertiè, parce qu'elle supposoit une acceptation de la constitution par tous lee évêques qui Mt restrictive et rélative h un corps de doctrine approuvée dé tous, et quantité d'autres condition· essentielles qui n'ont nullement été acceptée· par les évêques; et enfin ce qui est capital, parce qu'elle a été modifiée en son enrégistrement dans les parlemens du royaume précisément dan· l'article qui regarde nôtre appel, et cela pour répondre à la requête par nous présentée au parlement de Paris séant i Pontoise. Ce parlement a enrégistré la déclaration, conformément aux régies de l'église, et aux maximes du royaume sur l'authorité de l'église, sur le pouvoir et la jurisdiction des évêques, sur l'acceptation des bulle· fi·· papes, sur l'appel au futur concile, lesquelles régies et maximes demeureront en leur force et vertu; modifications qui conservent l'appel dans toute sa force et sa canonicil|é.

Tertiô, déclare ledit seigneur évêque que quand son appel ne seroif pas déclaré canonique par tant de formes civiles, de régies et de loix du royaume, il est tellement conforme aux saints canons, à l'esprit de l'église aux maximes et aut décisions de tous les conciles généraux qui sont en cette matière une régie invariable de juger et d'agir, qu'on ne pourrait le condamner, sans faire un schisme public avec la foi et les personnes de ceux qui composent ces saintes assemblées; qu'il est conforme il la condamnation que plusieurs saints évêques d'Orient on fait de la personne et des écrits de Marcel d'Ancyre, après l'approbation •olemnelle qu'ils «voient eu dans' le -concile de Bardique; qu'il est conforme à l'approbation et h la défense que plusieurs .de· saints peres, des martyrs, plusieurs cardinaux, évêque· et théologiens ont fait des écrits d'Origéne sur la Trinité, après la condamnation qui en avoit été faite dans le concile 'd'Alexandrie et dans les b*, 6*. 7* et 8* concile· généraux.; qu'il e«t conforme à la défense que l'on a toùjours faite dans l'église. de la, personne et des écrits de Jéan d'Antioche, malgré la eopdamnation qui en fat faite au concile d'Ephéae. qu'il est conforme à l'appel que plusieurs évêques fippnt, au cinquième concile, de l approbation que la lettre d Ibas, évêque dEdeaae. avoit eûè su concile de Caleédouso; qu'il «et conforme à l opposition et h l'stsmsu nouveau de la constitution ou lettre dogmatique de ·. IAon qui avait été approuvée ·< reçèê par tout le monde chrétien. excepte par une quassari— dévêque· d Hline, use vingtaine de l'nfaettaa. — par Do-aror» mma ——venu de *aade par re· evêquea, approuve st fait par le '"··*'*· de l'ntie dulse. qn il net *■·< r—r à l "ppe •tk« et · 1 s*P*t fa— par qaatr* ·« naq evêqn·· * ‹ «n*at de U <«*rtiret».· dn pape V <0. reanm. * ·—L—^—. spprowv-ee p*r —*t I *Jvevdeno par ***·,! *favq*e>. par f ITtune p«e in Ws>· i*w . par M rate·'—··< 4 I v ro.a· S. êvroar u— peropar ·»·"·. . »· · a*> p», *ft,,,* *»,* a. a··**. .AefUM» ·· ·· ^awa m ‹ * ...ilia 'varoov -p* far fam, ««m a .pai—a· nia—S», a· —dUn rM—m p· p m· ta—— t ; '··>-

■tio· qui fui fuit· par pluaiaun évêqqea d'Afrique, A dEapagne, d'Illirie, d'Italie et par la France entière, à la condamnation qui fut faite, daaa ,le cinquième eoaeile général, de· écrit» de Théodore de Mopoueete, de Théodoret et d'Ibas, de laquelle oppoeition lee éqêques de France ne ae août point départie, au moine pour oe qui regarde lea écrite d'ibaa et de Théodoret, loraque deux cent cinquante an· «près, île ont reçu oe cinquième concile au nombre des généraux. Sur quoi eet A remarquer dan· ce· exemple» précéder·· que l'égliae, bien loin de désapprouver cette résistance h dea décisions ai aoiemneUea sur dea fait» doctrinaux, permet même que l'on recommande la lecture de ses écrite, que l'on en cite dea paaeagea et de· authorité· dana le· écrit· théologique·, pour faire foi de aa doctrine et de sa tradition; ce qui s'obaerve tou» le» jour», A l'égard d'Origéne et de Théodoret, dana le· écrit», même· condamnée par B les conciles généraux.

Quarté, déclare ledit seigneur évêque que son appel et sa défense des propositions et du livre condamné eat conforme A l'opposition que le seul moine Sophrone, depuis patriarche de Jérusalem, puis deux évêques d'Orient, puis quinze évêque· d'Afrique firent aux constitution· et lettres' dogmatique· d'Hnnorius. reçùës dana les quatre patriarchate, confirmées par trois conciles et authorisées par deux édits dos empereurs, et A l'appel qui en flit porté, quelques années après, par trente prêtres, moines et diacres au concile de Latran et ensuite au sixième'concile général où elles furent condamnée· comme hérétiques; qu'il eat conforme A la défense et A la justification qui .< été faite de . ces mêmes lettres dogmatiques, par presque tous les pape·, cardinaux, évêques, théologiens et canonistes du monde chrétien depuis plus de cinq cens (. ans, et en particulier par presque .tous les évêques de France, qui, dans lèpre thèses de théologie, ont justifié ces écrits, malgré' la condamnation solemnelle qui en a été faite par trois conciles généraux et qui ne souffriront sûrement pas d'être inquiétés sur cet article, sans se pourvoir, comme nous, par un appel canonique au concile général, sans que pour cela ils crussent d'être désobéÏMan» ou rebelles A l'église. Et pour passer «ou· silence l'obligation imposée, sous peine d'anatbéme, dans le septième concile général, de regarder comme de» sources pure· de tradition dix ou douse écrite qui sont tous regardés aujourd'hui comme' hérétiques ou fabuleux ou supposés; sans parler de la condamnation faite dans le grand concile de Latran du livre de l'abbé Joachim, aujourd'hui défendu par les plus habiles cardinaux, évêque· et théologien», ni da la constitution dogmatique de Gregoire VII qui ne reçût d oppoajtion que de la part de quelque· abbés d Italie, de quatre ou cinq evêquea da France et de vingt-deux évêques d Allemagne, ni de la constitution dogmatique et jugement porte dans le cinquième concile d» lartràn contra la pragmatique eouslitutioè reçàé par tout, .eicepte quelques evêque» et théologien» et pur les parjernau» da Franc· qui en interjetterent *»·» appete enteomquee M <U piiMHMtrw

égliaaa purticuliér·», on pourvoje par toute· aorta· do moyen·, mime par la convocation d un coneila général, A l'explication daadite décréta -pour aatiafaire A la oonacienee das oppoaanà

Quinti, déclara ledit aeigneur évêque que, par U condamnation dea 101 propositions, le pape at lea évêques ayant attribué A ce· propositions quantité d'erreur· quelle· n'ont pas, il eat appellant de cette attribution, et par conséquent il a porté au tribunal souverain du concile la question de la faillibilité du pape et de» évêques dans les faits doctrinaux : ee qui eat le fondement de la querelle qu'on lui fait sur la signature expliquée.

Bextê, déclare ledit seigneur évêque, que, de l'aveu de ses adversaires, dans la proposition qui regarde l'usage trop fréquent des aermens dana l'église, dans celle qui regarde l'excommunication, dam celle qui regarde la dispense des loix, le pape, dans sa constitution rt le» quarante évêques dam leur instruction et autres écrits, n ayant condamné autre chose que le sentiment de» prétendus Jansénistes qui refusent de jurer un (ait non révélé et qui ne craignent pas I excommunication portée contre ceux qui ne signent pas purement et simplement'. et qui ne croyant pa· être obligés A se soûmettre A la loi de là signature du formulaire. A moin» qu'on ne leur permette de l'expliquer: Il leur déalare qu'il appelle de cette condamnation du pape et déclaration de» évêques, et qu'il a, par cet appel, formellement porté au concile général la question de la signature expliquée.·

Heptünù, déclare ledit seigneur évêque que. pomme on n'a pu lui faire une injure de l'expli-* cation de lA signature du formulaire, sans priver un évêque du· droit d'être l'interprète naturel daa loix de l'église, ce qui est un violement manifeste de son droit divin ; ou sans décider que l'église est infaillible dam les faits doctrinaux, ce qui eat upe erreur pernicieuse dans la foi, plusieurs fois condamnée dans l'église et sur tout en celle de France; ou sans déclarer et enseigner, que, quoi qu elle ne soit pas infaillible, on doit pourtant affirmer par serment, et faire un acte de foi sur ces sortes de faits, ce qui seroit une manifeste hérésie; ou bien au moins sans' décider qu'une loi positive, lorsqu'elle est établie par le pape et par plusieurs évêques, ne peut plu» recevoir ni explication, ni modification, ni dispense eu égard au teins, aux lieux et aux personne», ce qui est une erreur dan» la foi, un violemeut de la liberté ecclésiastique et un abus du pouvoir de faire des loix: l'appel qu'il a interjetté en 1717 pour l'exaltation de la foi, pour le maintien de l'ancienne doctrine, pour la liberté de (église et pour la conservation du droit divin des évêque·, a porté ce» grief» et cette matière en entier au tribunal du futur concile.

Octavii, déclare ledit seigneur, que, depuis la paix de Clément IX, lui et measeigneurs le· évêque», ses collègue», ayant toûjoura joüi en paix du privilège,. attaché à leur caractère, d'examiner la fi>i de leur» ecclesiastique· sur le formulaire, selon cette paix et selon le» règle· de la foi et de l« hberti- chrétienne ce n est que depuis leur »pp*l que- par des vû··» irri.gubr.rvs, on le· attaque •v qu«, pour le» punir de leur appel •»»t»ri il» «.ni tavovlablemeat attache», on leur s»·*.·.·· ms* n. s'ri:*· rv.ro vur ce| artrvla ce q»> v| <» rnr< ma».te»trmrri rrrhereh*- » driver» *' l " r itr „». --- r,;,- «h tribunal d»

signature du formulaire, est établie eur un fonde-ment solide et qui ne peut être ébranlée par une autborite"jnférieure à celle qui l'a établie: quelle a été .établie par le pape et par le clergé de France en entief et confirmée par de· déclaration* du roy pUtetebn foi* réitérée·, qu elle eet établie Mur lu déclaration publique et sur le* lettre^ de dix-«neuf évoque* au pape et au roi, sur la déclaration de* évêque· médiateur· de typaix,<M|r celle de trois 'autres évêque*, eur le* pracèe-VerWtfftu-otJa^ lettre commune de· quatre év^quei eur le bref qui, en conséquence, leur fut adressé, sur^fa pratique et l'approbation de presque tous les autres évêques de France, sur la déclaration du roi de 1668, sur celle de 1676 ct sur deux autres de ,1716 et 1720. depuis que cette paix a été ratifiée par les assem-, blets générales du clergé *èe années* 1670, 167i, 1670, n» les pièces originales de cette pata furent mines au nombre des titres précieux ·fte l'église gallicane, et surtout en 1681 où, en Urines exprès, rassemblée demanda une rétractation au sieur David sur l infaillibilité de l'église dans le* faits doctri-naux; que, depuis ce tems, elle a été ratifiée et, confirmée A Home par des actes' authentiques, et qu elle n a depuis reçu aucune atteinte ni change-ment par la bulle PôiMntK^PonttNi: primo, parce que selon toutes leszmaxiies du droit civil et canonique jhmakCune» loi intérieure n étant abolie par une postérieure, /i celle-ci ne fait mention de l autre et si elle n en contient une révocation ex-presse, il ne se trouve aucun endroit dans la bulle *Vineam* qui contienne une révocation expresse de la paix de Clément 1JL ni qui défende expressé-ment aux évêques d expliquer la double soûmission dùo à la signature du formulaire. Secundo, parce que U bulle *Vineam* ne condamne que le silence de duplicité qui retient l'erreur dans le cœur. Terti'·—parce que l'énoncé de ladite bulle renfermé dans. là ces causes, se borne à déclarer, que peur satisfaire aux constitutions apostoliques, il faut, de «œur comme de bouche, condamner le sens du livre do Janscnius tel qu'il est dans les cinq pro-positions. ce qui ne touche pas meme indirectement à la question présente. Quarto, ce qui est capital, parce que cette bulle qui ne fait loi dans ce royaume qu aux termes de l'acceptation de mes-seigneur/ les évêques de France, a été ainsi ac-cept»^ et entendue, comme il paroit par les mandqmons de dix ou douse de messeigneurs le*, archevêques et de la plus grande partie de me*-·eigneurs les évêques de France.

Mais quand même la paix de Clément IX aurait été/chimérique, comme quelques-uns ont osé l'avan-cer, et quand il seroit vrai que tout ce qui s'est fait entre le· évêque· de France n'auroit été qu une collusion, et quand on n'auroit rien communiqué A t'iémgnt IX. cette affaire seroit au moins restée en l état où elle étoit avant le bref de dément IX aux évêques et avant la déclaration de 1668; c'est-à-dire que d'un enté le pape demande qu'on sou-scrive son formulaire sans restriction, et de l'autre tous les évêques de France déclarent qu'ils n ac-cordent au formulaire et aux constitutions apos-toliques, qu'une soumission .de foi pour le dogme décidé et une soûmission de respect et de discipline pour la décision du fait qui y est contenu : et qu'on ne peut demander rien davantage, sans établir ce dogme nouveau, inoüi, pernicieux, contraire aux principes de la foi. contraire au salut du roi et du royaume, condamné par la (doctrine constante de toute l'église, et du particulier par celle de France, par lequel on attnbuê au pape ou à l'église lin* faillibilité *ur les faits doctrinaux, non révélés. Or. dans cet état même, l'explication de la signature da formulaire seroit une loi de l'église de France, <juand même elle h'auroit retfû aucune/autre appro-bation publique; et l on ne pouvoit s'écarter de cette loi et de cette doctrine de l'église de France, sans s'écarter de la doctrine constante de l'église sur la reception des conciles généraux et de· bulles apostoliques, et wans eondamifer une tradition mani-fest^. formée sur la foiç publique et snr la doctrine précise HΛ 'papes s. Leon,. s. Grégoire, Pélage Pelage II, Nicolas I, Adrien VI et. de plusieurs autres papes depuis 500 ans et. sur celle de ·. Ra-sile, s. Grégoire de Natianxe, s. Jean Chrisostome, s. Cyrille de Jérusalem, s. Jérome, s. Augustin. Dydimo d'Alexandrie, Rufin, Tertullien, et de pres-que tous les peres et autheurs ecclésiastiques dont nous avons les écrits, et enUftrticulier sans con-damner la doctrine présente <le l église de Rome, des cardinaux, des évêques, de* théologiens et de* canonistes de presque tout le monde chrètieffi

De plus, ledit seigneur évêque déclare, que quand «même le tribunal d'Embrun ne seroit pas iiAompétent, quand il seroit vrai que cette matière ne seroit paa portée au souverain tribunal du con-cile par son appel de la constitution, quand le* seignêutu évêques ne. seraient pas légitimement récusés, ils n'ont aucun pouvoir de le condamner à aucune peine pour les prétendus délit* dont il est accusé: parce que c'est une maxime certaine dans le droit civil et canonique que, pour condam-ner quelqu'un à une peine, il faut, quand ce n est pas/le souverain qui juge et qui condamne: primé. *un* délit marqué et constaté par les loix: secundo, une peine déclarée et désignée par les loix ; tertio. Xjue cette peine regarde toutes sortes de personnes et nommément ceux qui. par leur état, doiveftt être nommés dans les loix, et qui n'y sont pas compris s'ils η v sont pas nommés. Sans cela une condam-nation portée, semit une injustice manifeste, et un violentent de toutes les loix. et un attentat contre l'ordre et la dignité de ceux qu'on vaudrait soù-inettre à des loix qui ne les regardent pas> Or. rien de tout cela ne se trouve dans Γaffaire pré-sente: il n'y a nulle loi ecclésiastique qui défqnde ni qui puisse défendre à un évêque d expliquer à ses ecclésiastiques la double soùmission qu'ils ren-dent à l'église en souscrivant le formulaire; nulle loi ecclesiastique qui prive les ecclésiastiques, même du second ordre, de leurs bénéfices ^en souscrivant ainsi; nulle loi ecclésiastique qui parle de punir un évêque, pour signer ou pour faire signer avec cette explication. Tl est bien vrai qu'il y r une loi du prince qui parle de punition centré ceux re-fusent de se soûmettre aux constitutions apostoli-que· et à la signature du formulaire; mais cette loi ne soûmet aux peines que ceux qui refusent de signer le ÿrmulaire, et non ceux qui le signent de tout leur cœur en expliquant la double soû-miesion renfermée dans la signature. D'ailleurs cette loi ne parle que des ecclésiastiques du se-cond ordre ausquels sa majesté veut que le procès soit fait par les évêques ou par leurs officiaux. Enfin c est une maxime fondamentale dans l'église et dans l état, que les édits et déclarations des ray* sur les canons et sur les loix ecclésiastique· ne font que les suivre, le· confirmer, les autboriser ot les faire exécuter. Où il η'y a donc point de loi ecclésiastique contre nous, il ne peut y en avoir de civile et nous ne craignons pas que des évêques qui connoiuent et leur· droit· et les régie· de l'église, puissent, au préjudice de· un· et des autre·, ou surprendre quelque* édit* ou déclaration* contre nous, ou se servir de ceux qui avoiont été surpris.

' Et pour panser «ou silence «ne infinité de< mi- ı mm, de prescription» tirée» du fond· et de fo forme de eette affaire qui ne 'peuvent être déduite· dan· un écrit - de cette neture, quand ledit seignenr évêque ne seroit à couvert, ni par le» appel» *i»* 1< constitution, ni par le» acte· dincompétence et âe récusations^ personnelles, ni par le· appel» comme d'abus, ni par U paix de Clément IX, ni par la nature de l'affaire: l'appel au fijtus concile , général du violement do la paix de Clément IX et grief» en conséquence, qu'il a JA et notifié'et ' dépote dan» le concile d'Embrun, Tonse de ce moi·, a lié en entier le pouvoi^do cette aseemblée, et a saisi le tribunal de l'église universelle de toute cette querelle. Et à moins que de .vouloir user de violence, de mépriser ouvertement l'authorité du . concile général, de fouler aux pieds la liberté de l'église, le droit divin de» évêquis et toute» le» maxime» du royaume: à moins que de mépriser le commandement de .1. C. qui ordonne en dernier ressort, d'avoir recours su jugement de l'église dan» une matière où. seloh le» adversaires, le clergé de France, ni aucune autre aseemblée de 1 église n'a porté de décision formelle, et dans laquelle il n'y a d autre loi , ire lui que le sentiment particulier de ceux qui l'accusent: le concile d'Embrun,' ni aucun autre concile particulier, ne peut, sans abus et sans .injustice, entreprendre de porter aucun jugement pénal contre lui.'

Déclare» enfin ledit seigneur évêque, que sans se départir d'aucun, de ses actes par lui cy.devant faits, qu'en les renouvellent tous en général et en particulier autant que besoin est. et sans aucun préjudice de ses droits pour le seul honneur de l'épiscopat et pour communiquer à messeigneurs le» évêques le» choses qu'il croit en conscience devoir leur communiquer il leur fait et délivre te présente déclaration. *(Signé:l* **i.lean.évêque de Senes.**

Stcnlfioaiton.

L an 1727. le 15 septembre après midi, à la requête de mesaire Jean Roanen, évêque de Mener, à présent demeurant en cette ville d'Embrun, paroisse s. Vincent; en la maison de M. Roux, juge de ladite ville, où il a élù son domicile, je Toussaint Sarrasin, sergent ordinaire de la ville d'Embrun. y domicilié, paroisse s. Donnât, pourvù par monseigneur 1 archevêque prince d'Embrun, immatriculé au greffe de ses jurisdictions, soussigné, ai signifié et notifié la déclaration cy-dessus k monseigneur de Tencin, archevêque et prince d'Embrun, et en sa personne à messeigneurs le» évêque» assemblés h Embrun, en partent à M. l'abbé d'Astoin d'Hugues, chanoine de te métropole et promoteur du concile, trouvé audit Embrun, en son p domicile, auquel parlant comme dessus, j'ai laissé 1 copie tant de la déclaration que du présent, à ce que du contenu en iceux, lesdits seigneur» archevêque et évêqnes n'en ignorent, sou» les protestations et réserves énoncée» cy-dessus, et autre» fait·· par ledit seigneur évêque de Renes, par scs acte» précédons Et ai laissé la présente copie le jour et an que dessus. *(Signé:)* T. Sarrasin.

IX. LETTRE

•dressée à monseigneur l'éveaque de Renés, au sujet de son instruction pastorale du 28 août 1726. (Ab his qui Formulae Alexandri VII subscribere renuunt. Cf. *Journal hiotorifu» du eoncilo d'Embrun* (1727), II, 46-51.}

Monseigneur. Vôtre dernière instruction pastorale • rempli de joye et de consolation tous ceux qui aiment l'égliee et qui sont touches fie ses maux.

Conçu. omiaaaL·. voubs XXXVH.

Elle est généralement applaudie et estimée défont le monde. Nous noua y„ somme· uni· de coeur, dés le moment qu'elle ■ paru et non» avons compris dèe-lors, qu'il étoit d· nôtre devoir de noua y unir par un témoignage publie. ' |

Les brait» qui ·· sont répandu·, d'une pontmission envoyée à monaeigneur l'archevêque d'Embrun, pour procéder coatre voua, bu sujet de vôtre instruction pastorale, nous ont parti' un» occasion, qui non· obligeoit à nous déclarer. Mai» indépendamment -de ce· bruits, dont il ne nous est pas 'permis dapprofondirlh vérité, nôtre' devoir subsiste : et nous ny pouvons différer h un antre terne, qui ne dépendra pas de nous, ce que. nôtre conscience et je sele que nous devons svoir pour la paix de l'église, nous obligent de faite.

Ainsi, nous nous unissons à voua monseigneur, pour te défense et. le soôtien de te'paix de Clé- iment 1X Nous sentons combien ont été justes, comme vous le dite·, les désirs et les voeux de plusieurs grands évêque», qui ont souhai^ et demandé, il y a long-tems, l'abolition de la signa- ? ture du formulaire ; et nous vous rendons graces, du sele que vous témoigne· pour l'accomplissement de leur» voeux, et de l'assurance que vous nous donnes, que vous n'épargnqrex rien pour maintenir te liberté des signature· expliquées conformément h la paix de Clément IX. Nous déclarons aussi que nous adoptons avec vous, monseigneur, les remontrance· de M. ! évêque de Montpellier au roi, et te lettre pastorale qu i) a adressée, à ce sujet, au clergé de son diocèse. Que\^es__piée<S· contiennent nos sentiment, et que nous espérons de la miséricorde de Dieu d'y perseverer jusque» au dernier soôpir de nôtre vie. C'est un témoignage que noua devons à l'église, nôtre mère, pour contribuer, autant qu'il est en nous, à la délivrer du joug qu on lui impose par le formulaire, sous lequel elle gemit depuis tant d années, et dont on tire publiquement de si pernicieuses consequences, contre les dogmes de te grace efficace par ellemême, et de la prédestination gratuite, lorsqu'on interdit l'explication.

Nous vous supplions d'être persuadé que nous sommes, avec un très profond respect, monseigneur, vos très humbles et très obéissons serviteur». Juillet 1727.

Hamel, curé de Molème, diocèse d'Auxerre*. N. Michard, curé de Chemilly, diocé»e de Ijuigres. P. Monceau, prêtre de la Doctrine chrétienne de Noyers. Frideric de Liege, chanoine régulier de l'abbaye de saint Pierre d'Auxerre», congrégation de France. N. Beson, supérieur des prêtre» de la doctrine chrétienne du college de Noyers, diocèse de Langree. D. Théodore Brocq, religieux de la congregation de »aint Vanne». Renou, prêtre curé de Merry sur Yonne, diocèse d'Auxerre·, ci-devant prefect apostolique de la mission de l'isle Bourbon en Orient. J. B. Psul. prêtre de l'Oratoire de Troyes. N. Marie Ruffin Denis, prêtre de l'Oratoire de Troye». Lq Fèvre, curé de saint Jean de Troyes. J. Bourgeois, prêtre de la doctrine chrétienne de Noyers. D. J. Bouchier, religieux de la congregation de s. Vanne». J. Heuvrald. curé de Bernout, diocèse de Langres. N. Poloneeaù, chanoine régulier de la congregation de France, et prieur curé de saint Pelerin, dans la ville d'Auxerre». L. Hues, prêtre de l'Oratoire de Troyes. Reveillot, prêtre de l'Oratoire. C. Bellot. prêtre de la doctrine chrétienne de Noyers. Lallement, prêtre chanoine, (et promoteur de te collegiale de saint Pierre de Tonnerre, diocèse de Langres. Beaufort, curé de Clamange, diocèse de ChAlon» en

M

Champagne. Amateur Boulerot, prêtre de FOratoire de Troyes. D. Leon Chevalier, religieux la congregation de saint Vannes. Ant. Foudrial, curé de Sacy, diqcése d'Auxerre*. Ant. Camelin, ancien chanpine de Chably. Collot, prêtre curé de Docbes, diocèse dé Troyes. DÎ Lion, chapelain vicaire deyr-Pierre de Tonnerre, diocèse de Laugres. F. Alexis Salasard, religieux diacre de l'abbaye de saint Germain d'Auxerre*. N. Groxelier, prêtre de l'Oratoire de Troye*. C. Barigede, prêtre del'Oratoire de Troyes. D, Challan, prêtre curé de Nitry, diocèse d'Auxerre*. C. Jobanni du Portail, prêtre de l'Oratoire de Saumur, diocèse d'Angers, F. François le Bel, prêtre bendttctin de la congregation de sqint Maur. Chaillon de Oucrenne, prêtre de l'Oratoire dé Saumur, diocèse d'Angers. F. Pierre Menardeau, prêtre bénédictin de la congregation de saint Maur. H. Pelais, chanoine régulier, prieur curé de Cozy, diocèse de 8en». F. Loüis Labitte, religieux benediictin de la congregation de saint Maur, et ci-devant prieur.- F. Claude Leauté, reli, gieux bénédictin prêtre en l'abbéyo de sainte Colombe-les-Sens. F. J. J. Barré, prêtre religieux bénédictin de la congregation de s. Maur. F. J. Bretagne, diacre de l'abbaye de *. Germain d'Auxerres. R. le Blond, docteur de Sorbonne, chanoine théologal de l'église d'Orléans. Peronny, prêtre du diocèse d'Auxerre*, vicaire de Louis de Gien. Lamy, curé de Nevoix, diocèse d'Auxerres.

VX. 'lettre

adressée h monseigneur l'évesque de Senez au sujet Je son instruction pastorale du 28 août 1728. [Ab his qui Formulae Alexandri Vil subscripti sunt sed subscriptionem retractaverunt. *ll>id.,* 51-8]

Monseigneur. Vôtre dernière instruction pastorale *etc. ut supra col. 857 D* vsçm* *ad rtrba:* nu *clergé de* son diocèse.

Que ces pièces en noua instruisant de plus en plus sur nos devoirs, ont, de plus, augmenté le Regret, que nous avions déjà d'avoir signé le formulaire purement et simplement; et que nous somme* d'autant plus affligez d'avoir commis cette faute, que nous voyons le* pernicieuses consequence·, qu'on tire, chaque jour, de ces signature* non expliquées, contre le* dogmes de la grace efficace par elle-même et de la predestination gratuite. Nous esterons de perseverer, par la misericorde de Dieu,'dan* ce sentiment jusqu'au dernier aoûpir de nôtre vie.

Noua vou* supplions d'être persuadé que nous sommes, avec.un très profond respect, monseigneur, de (vôtre grandeur le* très humble* et très ob/is·anV,*erviteur*. Juillet 1727.

Jean-Ant. de Genibrotué de saint Amant,' prêtre de l'Oratoire de Trpye*. R. J. B. de Gennoa, prêtre de l'Oratoire d^Trove·; B. Lenet, chanoine régulier, abbé de Nôtre-Dajpp du Grand-Val de* Ecolier*; F. Guillaume Désir, religieux prêtre de l'abbaye de aaint Germain d'Auxerre·; J. Grenan, curé de* villages de la Rivière, Boules, Noyers en Bourgogne, diocèse de Langres; E. Gaudin, prêtre de l'Oratoire de Troyes; F., curé de saint Panteleon de Troyes; P. Julliot, chanoine de Chably, diocèse de Langres; Florent-Loûis de Nenfville, trésorier de l'église cathédrale de saint Etienne d'Auxerre·; J. F. Belgeat, prêtre chanoine régulier de Troye·; Henri Camusat, prêtre de l'Oratoire de Troye*; Ant. Daime, prêtre de l'Oratoire; D. Glande Cloüet, religieux de la congrégation de s. Vanne·; F. Hyacinthe le Maire, religieux de aaint Dominique du couvent de Bourges; DrottiUet, curé et doyen de Mouson, dioeése de Rheims; J. Martin, A prêtre du diocèse de Nante*; eonfempur et chapelain du monastéte dy sainte Scholastique h Troye*. F. Ant. Leauté, pretre religieux de l'abbaye de saint Germain d'Auxerre; F. Ant Levêque, prieur et curé de la ville d'Auxerre», de le congregation Îa· France; François Cligny, pjêtre du diocèse de royea; C. Maurin, chanoine régulier, prieur de Ncuvi Sauteur, diocèse de Sens; 4. Robin, prêtre religieux bénédictin de la congregençm de s. Maur, de l'abbaye, de s. Martin è Tonnerre, ' diocèse de Ijipghes: F. .Chqries Clemencet, diacre, religieux bencdictin de l'abbaye de- s. Germain d'Auxerre·, de la congrégation de s. Maur; Geoffroi, docteur en théologie, chanoine théologal et, curé de ». Simphorien de Rheims; Henri Jnlliot, prêtre curé de Courgi, diocèse d'Auxerres; J. Bernard de Blandé, prêtre de l'Oratoire de Troyes; F. Lilüja Abraham Magheureaif, religieux diacre de l'abbaye de saint B Germain d'Auxerres; H. J. Vinot, chanoine de l'église de Tours, docteur en théologie de la faculté de Paris,, maison et société royale de Navarre; F. Loüis Coignace, prêtre dominicain: F. J. J. Vaudrey, religieux diacre do l'abbaye de s. Germain d Auxerre»; Nicolas Vuittié, prêtre curé de Fouronne, diocèse d'Auxerres; Baudry, prêtre habitué de saint Pantaloon do Troyes; Mannoury. prêtre curé de Fontenadles, diocèse d'Auxerre*: F. Etienne Bailly, moine religieux diacre de saint Germain d Auxerre»; F. François Bonnard, religieux diacre de l'abbaye de saint Germain d'Auxerres; F. Charles-Marie Doignon, diacre bénédictin de la congregation de saint Maur: Verneulic, prêtre de l'Oratoire de Saumur, diocèse d'Angers: Mucy, prêtre de l'Oratoire de Saumur, diocèse d'Angers; Etienne Bouger, prêtre du diocèse d'Auxerres: P. Miclmult, prêtre de la Doctrine ehrêtionne de Noyers; J. Orillard, prêtre curé de Seignehiy. diorcésse d'Auxerres; N. Marcellat, prêtre de Troyes; Servolee, prêtre de l'Oratoire de Saumur, diocèse d'Angers: Denis F. Deneel, prêtre chanoine régulier de Troye*: E. de Perce), prêtre de l'Oratoire de Langres: Claude Denis Jourdain, prêtre de l'Oratoire de Riom; Nicolas Guerin, prêtre de l'Oratoire de Troye*: J. Foynal, prêtre chapelain de Lacourgis, diocèse d'Auxerres: Herbault. prêtre prieur de Nôtre-Daine de l'Isle, diocèse d'Angers; Le Cieulx, prêtre de l'Oratoire de Saumur, diocèse d'Angers F. Henry Bernardin, religieux diacre de la congrégation de saint Maur, de l'abbaye do saint Germain d'Auxerres; 8. de Nogent, prêtre de l'Oratoire; C. F. le Roy, de l'Oratoire de *Troyes; Michel Marcadé, clerc de la Doctrine chrétienne de Noyers; J. Charloy, de l'Oratoire de Troyes; F. Jean. Provot, de l'ordre de» freres Prêcheurs, professeur en théologie et du couvent d'Abbeville; frère Jean Baptiste George, religieux prêtre de la- congregation de saint Maur; F. Philibert du Roussin, prêtre religieux de 1^ congregation de saint Maur; F. J. Baptiste Marion, diacre, religieux bénédictin de la congregation de saint Maur; Monfoy, prêtre de la Doctrine chrétienne; F. Nicolas Lamotte, prêtre, religieux bénédictin, de la congrégation de saint Maur; Bocquillot, chanoine d'Avallon, diocèse d'Autun; Pombart, prêtre de la Doctrine chrétienne; Contet, curé de l'Isle, diocèse de Langres; C. de Reims, chanoine régulier, prieur curé de Cours diocèse de Langres; Grenan, étiré de Frêne, diocèse de Langres;. Mollard, euré de Chielot, diocèse de Langres; C. Baudouin, docteur en théologie et chanoine de l'égliae- métropolitaine de Reims; Maseline, chanoine régulier; Gourmaud, bachelier en théologie, curé de ». Loüis dé Gien; Chaseray, prêtre de l'Oratoire; L. de Rancourt,

" prêtre, Sicntié dh droit eivil et canon et chanoine h -pape et au concile général; lequel! lequenacte nous avoua là, notifié ,*t, déposé sur le bureau dü concile d'Embran, avec les lettres *ffctlilu,* en pleine congregation, Je onxiéme du préadnt mois de septembre; ét protestons que nous y adhérons, et qu'outre les griefs y énonces À contenus, nous déferons au tribunal du futur concile oecuménique les griefs de nôtre jugement ét lès erreurs de nos adversaires, qui sont la cause et le fondement de nAtre condamnation ; et cela ^ux termes et clauses de nôtre dit acte d'appel, renouvellent en tant que besoin est, tous nbhactes procedens. Déclarant en presence de Dieu et ans hommes, que, n'ayant personne avec nous, qui sache ce qui eet nécessaire pour;valider dea actes,} si le présent manque en quelque chose, noue demandons la protection des loix pour le faire valider? Fait à Embrun, le 33 septembre 1727. *(Signi:)* t Jean, évêque de B Bones.

' de Gien; Lemilault, prêtre et chanoine de Gien; De Frqpc, prêtre du diocèse de foulon et chanoine p dé Gien; Moreau,* trésorier du chapitre de Vani; . Ie Verrier do Chanvalon, chanoine de Donsy; , R. Ouaidon, chanoine de Clameey, diocèse d'Auxerres: frère Ant. Thuilliers, prêtre, moine bénédietin de la congregation de Saint Màur; F. Berlier, prêtre curé de saint Pierre de Varti; Charles delà Garde, pr. vie. de saint Pierre deVarxi; Maupou, ☎ 'tre chanoine do Varxi ; P. Colas, prêtre du dioe de Langres; V. Jacquot, prêtre du diocésp de Ogres; N. Cogney, do la Doctrine chrétienne de Noyers, diocèse de I-angres.

XI. ACTE

de M. de Senex, au, sujet de la sentence portée contre lui par le concile d'Embrun. *[Journal* cit. II. 108-13.)

Au nom du Seigneur. Amen. Nous, évêque do Senex, considerant avec quelle constance on a violé toutes lea loix, dans le prétendu tribunal érigé contre nous; et que sans respecter aucune des formes civiles et'canonique de jugement, ni l'autorité do l'église de France, ni celle dej'église universelle, on nous a condamné, parce que nous sommes inviolablement attaches à la doctrine et h la foi que nous avons reçue; Considérant encore que l'on n'a eu aucun égard à la déclaration solemnelle, que nous-avons fuit de nôtre foi, et de nôtre soûmission aux loix de l'église, prises dans leur veritable sens et leur juste étendue; par laquelle déclaration noua promettions une très-sincère soumission de foi, à toutes les décisions de l'église qui regardent le dogme et à celles qui regardent les faits fonder en la revelation; et une soûmission de respect et do déference, aux décisions qui regardent les faits doctrinaux non révélés: et persuadé, tant par les déclarations particulières des seigneurs prélats du concile, que par la condamnation et le mépris qu'ils ont fait de nôtre déclaration, que le jugement qu'ils rendent contre nous, est un attentat contre nos saintes libertés, et contre la' doctrine de l'église; et qu'ils ne condamnent l'explication de la double soûmission rendue à l'église dans la signature du formulaire, que parce qu'ils sont eux-mêmes dans des erreurs dangereuses sur cet article, et qu'ils veulent qu'on fasse un acte de foi et que l'on jure sur les promesses de Jésus-Christ, que l'on croit un fait qui n'est fondé, ni sur la revelation, ni sur l'évidence des sens, ni celle de la raison; et qu'ils veulent que l'on adhère, et que l'on fasse nn sacrifiée réel de son entendement et de sa raison, à l'autorité humaine, en la mettant par là au niveau de celle de Dieu.

Après avoir examiné devant Dieu, combien une telle doctrine peut être funeste à l'église; combien elle est contraire à sa doctrine et à sa pratique constante; et sentant l'obligation où nous Sommes par nôtre caractère episcopal, de faire tous nos efforts, et de combattre jusqu'à la mort pour en défendre l'église de Jésus-Christ.

Après avoir invoqué le saint nom de Dieu, et posé sous ses yeux l'importance de la matière, nous protestons, que voulant toujours vivre et mourir dans l'unité de l'église catholique, sans vouloir nous départir de la communion nôtre s. p. le pape, ni de l'obéissance canonique que nous lui devons; pour nous y attacher même d'avantage et plus parfaitement que jamais; noua renouvelions l'acte d'appel du violsment de h pa/x de Clément IX interjetté à nôtre saint pore le

-XII. LETTRE

de M. de Benex h un chanoine de sa cathédrale, dattée d'Embran, le 23 septembre. ' *[Journal* cit. II, 143-6.]

Ne vous affligés point, mon cher chanoine; car ai vôtre peine étoit trop vive, vous mettriés le comble h la mienne; et au lieu de m'aider h soétenir la fidélité que je dois à Dieu, vous m'affligeriés par mon affection pour vous. lut sentence du concile vient enfin de paraître. *[Supra col., 765-71]*

I<es choses étant dana eet état, vous jugés bien que mon coeur es» déchiré dans toutes ses veines; car après Dieu, j'aime mon troupeau, mes filles *[moniale» Vititationi» è. Maria» d» Ca»t*Uan»J* et mes pauvres; et voua sçavés la part que vous avés dans mon coeur. Mais Dieu veut que je préfère à mes enfans, à mes amis, à mon honneur, et à ma propre vie, m volonté, va grace, eon amour. C'est à cee trois devoirs qu'on livre la guerre: et M. l'archevêque m'a avoûé, deux on troie foie, que si j'acceptois la constitution, je eeroia blanc comme la neige.

Consolée mes amis, mes filles en leur faisant sentir que la persécution aurait été de même après ma mort; représentés leur que je donnerais volontiers ma vie pour eux, si on c'en contentois. Maie je ne puis, sans apostasie, ni trahir ma conscience par un horrible serment, en jurant malgré ma conviction, sur un fait non révélé et contesté, comme l'attribution des cinq propositions au livre de Jansenius, ni trahir vainement la doctrine de l'église, l'efficace de la grâce de Jésus-Christ, et la nécessité de l'amour de Dieu dans le sacrement de la penitence, et cent autres vérités en recevant la constitution.

On raisonne ici beaucoup sur mon exil: les uns disent Embrun, d'autres le mont Dauphin et d'autres Gap. Dieu est partout, et s'il me rend fidèle partout, je serai content. J'ai déclaré un appel en forme, au nom de M. de Montpellier et au mien, an parlement de Paris, comme d'abus; mais un dernier arrêt du conseil me ferme cette porte. Dieu ne montrera quand son terne sera venu: attendons en paix «ee momene et soumettons-nous à sa volonté, Ne voue laissés point vaincre à vôtre douleur. Dieu none met tone è une grande épreuve. Il y a mis avant moi tant de grande saints, dont je ne suis qu'une ombre: les Athanases, les Chrysostqmee, lee Easébes do Vereeil et les Hilaires de Poitiers, aimoieut bien leurs diocèses, et ib lee ont quittée et sacrifiés pour garder leur foi. Je sub tout-b-vous jusqu'au dernier soûpir. + Jean, évêque de Bones.

M·

XIII. LETTRE

circulaire de monseigneur i'éveeque de Senes aux évesquee de Fraacefau sujet du concile d'EibbrUn.

['Jottirnai **oit. H, 148-61.]**

v Monseigneur. L'intérêt commun de l'épiscopat qui nous unit, ne me permet pas de tous laisser ignorer oe qui se passe ici, k monlHqjet, dans le concile de cette métropole;. Ma douleur eet de ne pouvoir vous-en faife part, sans découvrir des faits pen honorabiea_à__mes oompravinciéux et que la chsnt& aussi bien que mon respect pour eux, me porteroient à ensevelir dans un silence éternel

S'il ne s'agimoit, dans 'ejtte affaire, que de mes intenta persopels, je me contenterais de gémir daemon oppression dans le secret; et imitant la conduite du premier des pasteurs, je me livrerais comme lui, sans aucune plainte, k l'injustice de ceux qui ont formé le dessein de me condamner. *Tradtbat autem judicanti st ùÿutie.* (I ép. de s. Pierre, c. 2, v. 23.) Ce ne sont point ici, monseigneur, de vaines exagérations, ni des declamations outrées; le simple exposé de la conduite qu'on a tenue à mon égard, depuis l'ouverture de ce concile, vous fera eonnoltre avec quelle exactitude et quelle sincérité je vous parle. Vous Bravée, monseigneur, que plusieurs prélats de l'assemblée de 1725, prièrent le roy, malgré l'opposition de plusieurs de leurs collègues, d'accorder un concile provincial à Narbonne contre M. l'évêque de Montpellier et un autre à Roüen contre M. l évêque de Bayeux. Ce projet peu mesuré fut rejetté compte il le meritoit. Mais M. l'archevêque d'Embrun, poussé par des ressorts plus secrets, a demandé et obtenu un concile pour sa province, que le roy a permis, en asseurant par sa lettre de cachet du 24 mai, que tout se passerait selon les loix et les formes canoniques. Cette promesse m'a fait entreprendre un rude voyage, malgré mon Age de plus de 80 ans. pour obéir aux ordres de sa majesté. Mais le violentent de toutes lea loix et de tous les canons me cause aujourd'hui la douleur la plus sensible. Voici le fondement de mes plaintes et de mes griefs.

Sur le bruit general de tout le royaume, que ce concile étoit convoqué contre moi .personnellement. je fis signifier à M. l'archevêque d Emtrun, le 11 août, un acte d incompetence, dressé par lea plus habiles avocats et canonistes de Paris, par lequel je reconnoissois le concile comme legitime, .et offrais d'y assister, tant qu'il ee tiendrait dans les bornes de sa competence: mais que s'il entreprenoit de juger de ma personne ou mes écrits, qui, par mon appel de 1717, sont sous la protection de léglise universelle, je déclarais incompetent le concile d'Embrun. Une démarche si conforme aux loix et aux canons, n'opera rien. C'est, monseigneur, mon premier grief contre le concile.

Quoique cet acte ne fût qu'un moyen de paix et dé conciliation, les ennemis de ma personite et de ma cause, commencèrent, avant l'ouverture du concile, il employer contre moi l'artifice et la violence. Un de mes amis m'ayant envoyé de Digne un messager, chargé de quatre mémoires importans pour ma défense, ce messager fut arrêté aux portes d'Embrun, d'où il hit mené chés M. le lieutenant de ray, et, de ses ordres, ou autres, fut conduit en prison où il est encore detenu depuis 14 jours. Mes papiers lui furent enlevés, et quelque remontrance que j'en aye faite ù M. le lieutenant de roy, à M. le major, et enfin il M. l'archevêque, ils m'ont tous aaseuré ignorer oe fait, qui cependant est public dans toute la ville et je n'ai pû obtenir lèdusses aucune justice. C'eut qion second grief, qui^rénferme trois injustices, le violentent du droit de gets, le vol de mes papiers, et le défaut de liberté durant le. concile.

Pour couvrir une démarche ai odieuse, on en a fait une, autre aussi injuste, en ajoâtant 4 la garde militaire une garde bourgeoise h chaque porte, qui arrête tous les etrangers, examine oe qu'ils'portent, et les fait conduire chés M. le lieutenant de· roy. Un de .mes amis, arrivant le 23 de ce mois, dès qu'il eut déclaré qu'il v.enoit pour me voir, M. le lieutenaht dè roy lui dit: „Monsieur, trouvés bon que j'en aille donner avis au concile**. Il lui /donna aussi-têt un officier, qui le garda pendant une heure ù vûë, et ne le relâcha qu'après le retour de M. le lieutenant de roy: co qui a causé une telle terreur parmi ceux dont je pouvois tirer quelque secours, que j'ai été abandonné par un notaire, greffier de mon clergé, mon unique conseil jusqu'alors, et que je ne puis plus recevoir ni lettres, ni papiers pour ma défense. Troisième grief. Après avoir violé le droit public et naturel avant le concile, on commenta dès la première congregation générale, tenue le 16 août après midi, par donner atteinte il la liberté necessaire pu concile, en vmilant me priver de deux théologiens que j'avois choisie, pendant que M. l'archevêque en avoit quatorse pour lui, et pour deux évêques de l'assemblée. Il proposa, dans.cette vûë, une commission pour examiner les théologiens: et sur ce que je représentai que c'étoit faire une injure aux évêques qui en étaient les garans, et qu'il n'y avoit dans les conciles aucun exemple dp pareille commission, il proposa un autre moyen: ce fut d'obliger tout le concile, sans exception, à promettre par serment de garder le secret sur les opinions. En vain j'exposai qu'un tel sermi^rf" n'étoit ni nécessaire, ni juste, ni conforme à la liberté, et A l'usage des conciles. M. l'archevêque m'objecta l'exemple du concile de Bfturdeaux. en 1624, où l'on avoit, disoit-il. exigé de toute l'assemblée un pareil serment. Mais, dans la congregation générale qui suivit, j exposai à rassemblée, que j'avois «étaminé, avec mes théologiens, un grand nombre de conciles provinciaux, où il n'y avoit aucun serment stir le secret et que. dans le concile de Bourdeaux, le serment ne regardoit ni -les évêques, ni leurs théologiens, mais seulement les députés et les officiers, desquels on (exigea alors pour des raisons très particulières au tenta, au lieu, et aux mesures que l'on voulait prendre contre les violences des seigneurs temporels. Toutes mes remontrances et mes raisons furent inutiles sur ce point: on exigea le serment de tout le concile sur le secret. Quatrième griefj qui ête la-Uiberté du concile, et me nfet dans l'impuissance d'apprendre aucune des vrayes Ou fausses demarches qu'on y fait contre moi.

Dans la même congregation générale du lundi 18 on continua de violer la forme des jugement canoniques; car, auh^rejudice de l'acte d'incompetence signifié, et avant que de l'avoir examiné et y avoir fait droit, M. l'archefêque excita le promoteur ù faire une dénonciation de mes écrits en termes si violens et si outrage», qu'il serait difficile d'en trouver des exemples: cinquième grief, puisque l'incompetenee n'étant point encore jugée, le promoteur n'étoit point en droit de faire cette dénonciation, ni le concile de la recevoir,

La dénomination ae hit pas plûtôt finie par le promoteur, que le president, sans aller aux. voix, prononça lui-même ces paroles: ^Monsieur le promoteur, on vous donne acte de votre requisition."

Ce qui forme au sixième grief, par le violemeat 4e te loy commuée à toiu-leetribunaiu, qui oblige le president "à recueillir las opinione dee jugée.

Je demandai- ensuite qui oette dénonciation, tonte -noire qu'elle étoit, fût inscrite dana lee çegtatrea, et que 1* concile ta'en ooneedAt acte ou copie; ce que M. le preeideat me promit dorant tout le monde, cane que j'aye pû l'obtenir jnsqu'à ce jour, quelque demande que. j'en aye faite: et ce refu» devient pour mbi un septième grief. M. l'archevêque, en me promettant lee setes que je demandoie, me proposé de me retirer, pour laiaaer au. concile la liberté de délibérer. Alors un de me» tbéologiena m'ayant dit Un mot à l'oreille, pour me faire, souvenir de la (^solution que j'avoie prise," de demander que mon premier acte, qui étoit celui de l'incompetence, fût 14 auparavant à tout le concile en ma présence, offrant de me retirer ai l'on me promettait d'y »tatuër, M. l'archevêque attaqua pour lors mea deux théologien» et »e rendit leur acouaateur, reprochant à l'un qu'il était arrivé à Castellane en habit rouge, et que l'on doutait de son état; .h l'autre, qu'il étoit venu en poste de Paris, et que les chemins n'étoient pas aisée large» pour lui, et autres choses frivole». Et l'un des deux ayadt demandé à M. te president la liberté de dire deux mots pour »a défense, M. l'archevêque, sans consulter le concile, dit tout haut: ,Non. non, monsieur, il faut que vous sorties tous les deux tout-à-l'heure; le concile ne souffre point de gens suspects, et ne veut point vous écouter." Il me. fut inutile de representer, que le reproche fait, au premier sur son habit rouge, étoit une calomnie grossière, démentie par toute la ville de Castellane, ot de mettre sur le bureau ses lettres d'ordination et de licence de Epris, qui prouvoient son état, comme auMi de montrer, qu'on n» pouvoit priver un évêque du droit de choisir deux théologiens, pour être son conseil et sa défense, que cela étoit conforme h là liberté dont devoit joOir cette assemblée, à l'usage de tou» le» conciles; on n'eut aucun égard à ma remontrance: huitième grief, par lequel on me prive de la liberté de me défendre. Je fus donc forcé par M. l'archevêque de sortir'du concile avec mes deux théologien»; et une heure apaès. étant rentré seul, je demandai si l'on avoit lù au concile mon acte d'incompétence, et si on y avoit fait droit? M. l'archevêque me dit alors,- qu i) ne vouloit point me repondre sur cet article, jusqu'il ce que j'eusse reconnu mon instruction pastorale. Ce qui fonde mon neuvième grief, par lequel le concile, sans vouloir encore declarer s'il étoit mon juge ou non, m'obligeoit de me »oûmettre » son tribunal: ce qui Mt contre toutes les regies de l'équité. Je fus donc contraint, après plusieurs remontrances, de declarer que la demande que l'on me faisoit pour lors, regardant ma foi/je pouvais et deyoi» lui rendre témoignage sans préjudicier à mes droite: ainsi, je reconnus mon instruction pastorale et je la signai. Ce fut alors seulement que M. le president me declara, que le concile, sans avoir égard à la signification faite le Il de ce mois de mon acte d'incompetence, qu'il avoit jugé frivole et illusoire, paaseroit outre à l'examen de mon instruction pastorale: dixiéme grief, par lequel, eu préjudice d'un appel public qui saisit un tribunal' supérieur, le juge inferieur s'en retient la connoiasance, sans avoir même lù au concile, comme plusieurs personnM me l'ont asseuré, l'acte qui lui en dispute la competence.

Dan* cette extrémité, n'ayant plus d'autre défense contre dM démarche» si irréguliérM et si précipitées, je produisis avec une extrême peine, et M» en plein concile un second acte, par lequel renouvellent le premier aur l'ineompetenee' je reensoia personnellement tou et chacun meaaotgneun lm prélats, pour le» motif» énoncés dans ledît acte, et je le laissai en-original sur le bureau, demandant acte du dépôt que j'en faisois, ou du mois» une copie authentique, ce qui m'a été refusé jusquà present: onaiéme grief, par lequel on me prive dM pièce» neceaaairM pour ma défense. ""

Ce second acte ne fit pas plu d'impreMĬon que le premier; car, dans la congrégation générale d* lendemain. lm seigneurs évêque», quoique re<m*éc· personnellement, jugeront .eux-mêmes b, récusation nulle, frivole, illusoire, et frustratoire: deuxième grief, qui contient une contravention fqrtneHS~l_ toutes le» loix naturelle^, civiles e| canoniques, selon lesquelles jainai» personne n'est juge dana Ai propre cause.

Après cette démarche, le concile députa M. l'évêque de Glandéves, avec plusieurs autres personnes, pour m'inviter h venir prendre qilsce dan» rassemblée, m'asseurant que j'aurois de la consolation h entendre la décision qui venait d'être rendue sur lm récusations personnelle»: treiziéme grief, qui renferme une insulte, en me présentant ma condamnation injuste comme un objet consolant, et un piège, en voulant, sous une espèce de civilité, me fair-* reconnoitre un tribunal récusé.

('ne heure après, je via arriver le sieur Michel, secrétaire du concile, avec de» témoin», pour m'apprendre le jugement rendu sur me» recusations personnelles: ce qu'il fit par la simple lecture d'un papier; et sur la demande que je lui fis de m'en délivrer un acte en forme, il me répondit que ee n'étoit point l'usage en matière criminelle de délivrer des extraite, et qu'on se contentoit d'en faire la lecture à ceux qui sont prévenus de crime: quatorzième grief, par lequel, dans un jugement ecclésiastique, on traite un évêque comme un scélérat, sur le point d'être condamné au plus grand supplice, comme je le dis moi-même audit sieur Michel, secrétaire du concile.

Cette suite d'irrégularités et d'injustices ma mi» dans la nécessité de faire signifier au sieur promoteur, par un simple sergent, au refus dM deux appariteurs du concile et des huissier» royaux, un acte par lequel, venouvellant me» deux acte» d'incompetence et de recusations personnelle», je protMte de nullité de tout ce qui a été fait ou pourroit se faire au contraire, et je déclare en terme» formel» que j'en suis appellant, dès maintenant,- devant qui de droit. Voilà, monseigneur, un exposé fidelle de la conduite que lm évêque» du concile d'Embrun ont tenue à mon égard, jusqu'à ce jour. Je ne doute point que la seule vûë de tant d'injustice» réüniM, n'excite votre séle contre ceux qui en sont les auteurs: mais j'ai lieu d'attendre quelque chose de plus-de votre amour pour le bien de l'église et l'honneur de l'épiseopat. Je me flatte donc que vous voudrés bien vous unir à ma cause, pour empêcher que je ne sois opprimé par lm voyM le» plus irréguliérM. et par lm moyen» lm plus tnjuite» qu'on puisse employer. S'il y a jamais eu dans l'église quelque occasion, où le zélé et la charité episcopale ait dû s animer, c'Mt sans doute dan» celle-ci, où il ne s'agit pu» seulement de mon oppression particulière, mais encore de l'avilissement de nôtre dignité commune et du renversement dM loix lm pin» saintes et)m plu» inviolable». J espere ce secours de vôtre pieté, et j'ai l'honneur d'être, avec un profond rMpect. mon-

/

seigneur, votre tri* humble et trè» obéissant *ter-* viteux.

t Jean, évêque de Benea.

A Embrun, ce 27 août 1727.'

XIV. LETTRÉ .

de .cachet adressée àM.d-èvesque de Benex.

'[Journal cit. H, 184-6.]

Monsieur l'évêqutTde Benea. L'Interdiction.qui vient d'être rnnniiiql^iiim*pri>nbaeée contre .voua par le concile d'Embrup, .voua mettant hors d'état d'exereer aucune* fonctions dana vôtre diocèse, j'ap-^ cru d'autant plus nécessaire de vouas en éloigner, qùe votre presence *y* entretiendroit un esprit de division, que je me suie toujours proposé de réprimer. Ces motifs m'engagent à voua écrire cette lettre, pour -voua. dire que mon intention .est, qu'ausaitét que voua l'aures reçue, vous voue renjliea en l'abbaye de la Chaise-Dieu, au. diocèse de Clermont en Auvergne, pour y demeurer jusqu'à nouvel ordre de moi; et la présente n'étant pour autre fin, je prie Dieu qu'il vous .ait, monsieur l'évêque de Senex, en sa sainte garde. Ecrit à Fontainebleau, ce 30 septembre 1727. *(Signi:)* Ixiuis. *(Et plut bat:)* Le Blanc.

XV CARTA

del illustrissimo y reverendissimo serior anobispo de Granada

a fillnttr. y mer. ssnor *arzocitpo de Embrun.*

[Hequentes 12 epistolas episcoporum edimus, prout habentur in opéré cui titulus: *Rdbueil* (supra colS 829 A, n° 36).]

Illuetr. y m. a

Illuetr. s. mio: Çftn mi maior'apreciq, recivo la de ». ». i. de 12 de mano dei.ano.proximopasado, con un exemplar, que ee sirve remitirme de Γοβ decretos y actae del concilio celebrado por v. s. i. en essa provincia Ebredunense, y dado à publica lux.paraque noticioso el orbe catholico de tan importante congregation synodàl, entiendan todoa que la iglesia galicana no à degenerado de su antigua robustes. Aunque invalida tempestuosa mente de algunoa, que no contentos con resucitàt errores ya. casi difuntos, parece intentan con detestable osadia destruir la jurisdiction ecleaiastica, y negar la viaibilidad de la iglesia, dirigiendose con la delicadexa mas sabia y religiosa la serie dei juicio à la nortna de los santos eanones, y tratandose en el de la cauaa del obiapo Banesense, uno de loa sufraganeos de v. a. i.; y. aviendo' confirmado la santidad del aeiîor Benedicto XIII entoneee ponfice romano, las resolutiones de tan util y oportuno concilio eon la virtud de su aprobacion, y conducidola à la élévation maa alta con loa apreciabilisaimos elogio·,^ que sobre elles distilo la aabia ê irrefragable plnfoa de su beatitud (à que se acreciù el subsidio' de la auctoridad regia del christianiaaimo Lui» XV, rey de Francia) nada me resta que hacer en obsequio de v. *t.* i., sino explicàr toda mi gran complaoenoia, aobrando no solamente el mio por limitado, sino aws otro quai quier dictamen, que sobre tan digno asumpto pueda formaroe en la mas erudita y piadoaa comprehension. Y asai puedo y dsbo asegurar à v. ». i. que e tenido uns singularissima alegria en leer los dectetog y notas de dicho concilio, dirigido» à la utilissima eonservadon de las leyes' y definitiones de la igleaia, y à rebâtir los perniciosoa impetus de los que indueiendo naevos dogmas con piedad mentida, quieren osadameate ranger la vestidnra hermosa do la aaata eetablecida ley, y borrar en sombras el esplendor de sns sagrados ritoa contribuiendo à mortHlear la igleaia. A que avra de padeper estas *y* otrss aflicione», como à quieb institute Chnsfo por heredera de au cru*. En este concilio à acreditado v. ai i. un dignissimo ofijçio de au empleo pastoral,-no menos glorioso à v. a. i., que necesario Â laa ca^aa ectesiaoticas, y mui prbprio de aqdella grande piedad, sabiduria, .y desvelo, que debeh reaplandeeer en los préiadoe. pani conduéir h la* personas dota cargo por laa sends* dp la virtud, queguian b lecima-dela maior felicidad, qviendo decreùdo v. a. i. en el quqnto importa b la ma* digne *y* respetable auotbridad desus preladoa à mantener la purexa de la ft, la integridad de laa costumbres, *y* la coneervacfon do la disciplina eclesiaAica, qUe es lo que 'ooùetituie (con la quietud en loa claustro* de loa monasterio») el estsdo hertnoso dez fa igleaia. V. s. i. viva n^ll ano* por el regeloxde dicho exemfHpr, que execute toda mi eatimacion, y loa maiores aplausos, debidoa à el ardiante aelo, gran erudicion, y suma vigilancia' de v. e. i., que le acreditan paator mui dei agrado y servieio de Dios, Como los que por au incomparable clemenoia prometis dar à eu pueblo tenido con los aupereticiosoq colores de la idolatria, paraque le paatàsaen con luces de verdadera ciericia y enaenansa: *Et dabo* noil's pastors**juxta cor* meus», *et patcent cot edentia et doctrina.*

■*V.* s. i. me tiene el mas obligado à resignarme en quanto fuere desu maior Obsequio, y suplico à nuestro senor guarde à v. s. i. en au aanta gracia y para bien de eu igleaia mui dilatadoa afios.

Uluatrisa. y reverendis», senor de v. a. i. sumas favoreeido y respetuoso capellan: Francisco, anobispo de Granada.

Albûnuelas, y agqato 30 de 1730.

, . [ferto folio:] A l'illuttrittimo y reverenditeimo Otior ttrtobitpo de Embrun.

XVI. LITTERAE

eminentis*, at reverendiss. d. d. cardinalis Astorga, archiepiscopi Toletani, Hispaniarum primatis,

ad illuttrietim. ac reverenditt. d. archiepitc. Ebredunentent.

Amplittime praetul.

Laetitiam illam vere magnam, qua amplitudinis vestrae litteras humanitate juxta ac religione plenas accepi, dolor justissimus temperavit, quod nimirum eas ita longa nimia mora suspenderit, ut non nisi post sesquiannum ab earum subscriptione, illae faerint ad noa hucusque perlatae: quod quidem tanto minus potest premi silentio, quanto alioqui ipse multum criminosae in rescribendo lentitudini», postularer: id quod .in re tanta et eum viro amplissimo manifesta esset noxa. Igitur paucis ab hinc diebus eum exemplari concilii Ebredunensis acceptais litteras jucundissime legi, in quibus, tum religione, ae selo pleni conciliaris conventus, tum praeclari facinoris amplitudo vestra me certiorem, confortemqne facere non dubitavit. Pro qua quidem re meum est sane referre in primis amplitudini vestrae gratias amplissimas, quod tam pii monumenti me voluerit case participem, eidemque cumulatissime gratulari, quod tanti molimini» opus animose ingressa, prudenter, exacteque proeequuta, tam feliciter abeolviaset. Perspectum enim nobis esse non desinit, in tam procelloso tempore, frementibus undique fluctibus tempestatis, magnas re vera fortitudinis atque prudentiae partes ad ejusmodi facinus perfluendum desiderari; vinunque propterea, qui priscos Galbarum, Itonaeos, Hilaries, Caesarioequs referre jam videretur: quos proinde in amplitudine vestra modo oie relegisse, nobis est

jucundissimum: eiqne procnldubio debebit Gallia .unirersurgratea habere quam plurimae, quod vetusta ejuadem concilia Parieiensia, ^arbonenaia, Cabillonensia, Senouensia, aliaque quam plura, qua»'<lul<4 foret plusculum persequi; tam egregie, et operosissime renovaverit: ' et tanfo magia etrenuib, quanto inter magia irrequietoa animos id effectum eat. Horum nutem animorum infaustas vices. sine^mderore tetigiaae non possumus; quantum'jà Domino delectamur, upatra concilia Toletana multis retro annia idcirco penitua conquievisse; quod videlicet eisdetÿ evictum est, Deo dante, ut bic loci jam dudum unum ovile, appareat, et unus pastor. Isthic vero, quanquam jinn pridem aliqui male feriati homines, et critico spiritu quodam abrepti, sacrae sanctiones ei leges ecclesiasticas contenderint cavillari, proprio, quem suscitarunt pulvere, concutientes, haud potuerunt tamen efficere, quin Oallieana eoclesia toto terrarum orbe percelebris, in eodem praelio plus victrix, eademque collisione nitidior, viros et pastores tulerit ebristiano spiritu vere plenos, strenuos, et sapientimimos, qui primores ecclesiae patres aemulantes, hostes contriverint, ostenderintque. sese sua in arena nihil exteris gentibus reliquisse vincendum.

Quod si menimenta cuncta interirent, quae universa ecclesiae asservat antiquitas: ea sola synodus ista Ebredunensis posset exsuscitare: quandoquidem cum fortitudine.humanitas, cum modestia aequitas, cupi integritate observantia, cum authoritate sollicitudo tam mirifice copulantur; ut exinde, ad totius Galliae, et ecclesiae gloriam, ingens praestet exemplar, et documentum posteritati. Cui quidem propterea neque poterant non ultro opem ferre regia manus et pontificia; siquidem ibi utrarumque partium momenta, et jura gravissima appendebentur; neque poterant reliqui praesules ecclesiarum eidem actioni non plenis calculis suffragari, quam cernebant, tanta suavitate, et moderatione erga collegam suum fuisse transactam; ut nihil eo judicii ' genere suavius ac temperatius videretur posse desiderari; et merito quidem,- cum (praeter ipsius animum, et sententiam reapse justo plus obfirmatam) praesulis Sanitiensis aetas, chiracter, et confraternités officia ejusmodi postularent. Huic et ergo pariter similia humanitatis, charitatisque signa perlibenter impertior; sed eo impraesentiarum liberius acta ipsius praeterita de munere reprobaro non desinam, quo de ejusdem religione, ac zelo facilius potest esse mihi persuasum, temporis intercapedinem, hactenus inter datas, et acceptas litteras multa mora interjectam, potuisse eundem virum, alias ornatissimum, ad sese jam feliciter revocare: non secus ac per Deum Uouit ex viris non impariibus tantunde'm solarii nobia.benignissime contulisse,

Quod vero attinet ad tenorem istius sacri concilii comprobandum, prout a me amplitudo vestra perhumane contepdit; sicuti nec deeaae valeo, sic superesee non velim. Praeterquam quod enim tantus praesul et praeses, tantusque illustrissimorum episcoporum gravis conventus nihil queant, data opera, stabilire, quod mihi non sit futurum instar doctrinae praeeunto insuper sanctissimi patria nostri Benedicti XIII confirmatione plenissima; non tam approbantia quam cernuo eapite credentia, et obedientia more debet ire nostra subscripti! quae vel sic statim ostendat, Hispanum quemvis antistitem ad sanctae sedis litteras uon facile rationum momenta pensare: oaeterum quia isthinc ea nobis esae vota significantur, ut ad convincendas pervicaces quasdam montes, tantae synodo advenas, de ingenua nostra eonaonaiouo, et accessione tostomur; id perlibenter sic duximus esse praestandum.

·» Igitur, amplissime praesul, relictio tantorum patrum coetui gravissimo juribus auia, quibus de more soleat in episcopos animadvertere, necnen ritibus, quibus consuevit praevie sacro-aancto testari, 'itemque piis suis moribup disciplinae, ad acia judicialia contra Sanitienaom episcopum m? eonverSh·^ generarim pronuntio, ea omnia prudenter, legitime et aequiaaiipe fuisse peracta: neque alio quam chriatianissimo cbaractore~wxceptaa fuiaee ejusdem postulatione* illas debiles de incompetentia, appellatione, et recusatione judicum; quhs statim prunum est intelligere, non niai ex sinistra animi praeoccupatione manasse: quae satis frustra sibi exempla dc patribus corrogavit, a 'quorum germano fidei spiritu tam procul abhiisse dignoscitur. De quo abunde testatur ipse ' dum pastoralis instructionis, sedi apostolicae apertissime refragantia. in plena synodo se authorem essa non diffitetur: ita ut justissime B>n.eum regesta'sint tria illa capita, videlicet de formulario Alexandri VII, de bulla frni>;e>iitus, et de, Quosnelliana doctrina, quae promotorie accusatione vere dignissima esse censentur. Sed tamen seae ipse multo abundantius manifestavit, quando toties delusis et irritis, crebris ac piis precibus collegarum, in eadem semper obtestatus est perstare sententia: ea cum querelis suis acta et argumenta conglomerans, quae neque tantae dignitatis hominem condeceront, neque praestarent quidpiam aliud, quam eum altius figere in barathro criminosi. Advocat enim ea pro se, quae sunt millie*.convulsa, nimbum in primis de appellatione ad futurum concilium, quibusdam casibus corrosis, nec plene discussis, de ecclesiastica historia, jam per viros doctissimos utraque manu complosis; neque discernendo ulterius, quid speciatim in juribus etiam ecclesiae usurpandis unaquaeque sibi saecula reservaverint. 1'raeterea quod magis mirum est, idem ille ipse qui totus est^ ut Romanam sedem infirmet, idcirco eam immobilem, et invariandam praedicat in Clemente IX quatenus pro se comminiscitur quamdam ab eo pacem indictam, de acceptatione videlicet indulta sub distinctione illa dolosa et furtiva, *juru rt facti;* quam multo verius exterminare conatus est Clemens IX veluti constat ex ejusdem litteris ad Ludovjcum XIV datis, et ad quatuor episcopos sibi ipsi jam se submittentes.

Ad quae insuper accedit, quod postquam cleri Gallicani gravia comitia bullam. *Vnignutu»* solemnissime acceptavere, propositiones etiam singulas discutiendo, ostendendoque, esse juste confixas; eam ipse nedum amandat; sed irreverenter incusat, atque proscindit: nempe ut omnia animi sui sensa Quesnellio suo devoveat; immemor profecto, quanti horroris fuerit Chalcedonenai concilio, Dioscorum impudenter s. Leoni anathema dixisse; Eutichcti vero viscera sua servasse. Postremo autem ille ee omnia consuere nititur, quae jam pridem auderet factio Jansenii; et quae prius Baiana suboles procrearet: unde et aequissimum erat, ut iidem vigiles, qui Baium contriverant, ejusdem semina in Jansenio repullulantia detegerent, atque amputarent.

Non ergo ibi nisi multa male tuta deprompsit; contra quae jam olim illustr. d. Bossuet, illust. episcopus Suessionensis, et eminentissimus collega noster cardinalis de Byssi, cum aliis pluribus Galliae doctoribus, praeclarissime dimicarunt; et quae idem intra concilium illustrissimi episcopi Grasaensis et Glandavenaia simul cum theologis et jurisperitis efficaciter promoverunt.

Quae quidem omnia, praesul amplissime, non eo commemorato sunto, quatenus ex nobis ullum litterarium robur, accedat; potius existimantibus, Galliarum pugiles satia per ae aoloa hoccinc auum

facinus completis numen· perfect*··; sed ne (quod A per cavillatore* dici'consuescit) existimetur, suffragium quantulumcuikque noetrum ire de re prprsu* incognita. Novimus enim, nee niai cum dolore, undenatn hapc multum tristia profieiacantur.cum haec .eadem ipsa doctor·· Galli condoleant. Novimu· Oalliae priée!· temporibua in ecclesiam longe piisaimad, etiam Spiritu· sancti oleo viaibilroadentq desuper delibuta*. Novimu* vero nunc, haeo tristia, quae~cernimus, alia peperisse tristiora: quippe, ut nuper quidam iathine delatu* huc liber ostendit, virua jam primo* fidei cardine* et flindamenta corrodit: atque in. iato eodem'sacro concilio haec Vadem miaera re* innoteacit, dum perversi illj articuli cujuadam canonici, ad Anglicansm fidem deaciacentia, per rlluat. Massilienaem docte confutati, damnentur. E* propter ai ad radice· securim admoveri jam oportebit; forte non pergunt minua feliciter qui pro «anctae aedi· infallibilitate B ample diducta, decertarunt, ut demonatrat r. p. d. Matthaeus Petitdidicr, Benedictinua, acribena ea de re in anno ipso concilii. Quemadmodum neque illa alia radix ipaia incognita eat, qua, videlicet, etiam erga rea fidei apiritua quidam cenaoriua et criticua assurrexit, qui 'fidem ipaam aenaim debilitat, enervat et labefactat: ut cum alii· pluribus id «peciatjfn ostendit p. Hapin, societati· Jeau, opuaculo plane docto, judicioque, scriptura, et patribus locuplete. Ad quae quid ego ipae adjiciam, nisi hanc menti humanae miseram deferential omnium haereaum hactenus et' initium, et progressum et baratheum extitisse? Propterea Augustinus scripsit contra Manichaeos celebrem librum illum *JJt utilitati ertdendi* ad Honoratum; propterea Ariani contra Nicaenam synodum. Nestoriani contra Ephesiam, Pelagiani contra Africanas fuere ita pervicaces: propterea neque Constan- p tiense concilium omnino fregit Wiclephistas, neque Leo X Tridentinaque synodus Lutherum atque Calvinum potuerunt ad meliorem frugem revocare; propterea denique etiam Jansenistarum cohors eo est nunc magis dura, quo magis sinuosa apparet, ac circumflexa: ita ut nulla spes ait umquam fore, ut per eosdem etian; synodo oecumenicae pareretur. O utinam faxit Deua, quod deinceps isthio pia vota, sunioraque consilia concrescant, eodem animata spiritu, ac religione, quibus ista synodus Ebredunensis per amplitudinem vestram coacta viriliter, et gloriose perfecta eat. Quam proinde licet refractarii non pkuci adlatrare non desinant; et quinquageni causarum petroni consurgant; hos tamen causa sua cecidisse jam video, dum jam per litteras praelatorum, jam per graviorum, aanioYumque advocatorum suffragia, jam per 8orbonici cujusdam doctor·· praeclaram dissertationem cerno esse jam diruta ea, quae per illos fiierant satis male substructa. Post quae omnia jam ' verba colligo, quibus testatum universis ease percupio, me ambabus ulnis istius sacri concilii prqvinciali* sententiam amplecti; eamque hisce mei* litteris velle penitus comprobatam. Ergo id unum mihi modo relictum est, scilicet amplitudini vestrae pro suo in me humanitatis officio plurimum regratiari, eique adprecari faustissima, ac praesertim ad majorem Galliarum, totiusque ecclesiae honorem vitam ipsi praeoptaro longaevam.

Amplitudinis vestrae affectissimus servus cardinalis Astorga, archiep. Tolet., Hisp. prim.

Matriti, die 30 septembris an. 1730.

[Vtrfo folio:] illurtrurimo rt rseersudiastmo domino *arckiepinopo p. Ebrr^tuuttrt.*

, XV1J. LITTERAE

illuatr. ac reverend, d. d. archiep. Burgenais

od «tfusfn*·»·».

•c rsasrnsdiM. *erchirp. Xtrtdtmrtuom,*

Illuitr. rt rsssr. domiiw.

Longe tardiua quam mori* est, littera* amplitudini* vestrae accepi; non enim niai post elapsum integrum annum ad nostras manus pervenerunt. Simul cum illi* acta omnia coneilii Ebredunqnsis placuit amplitudini vestrae mittere. 'Quae omniA^ non minus attente quam jucunde perlegi; admiratuaque sum prudentiam juxta *if* fortitudinem episcopalem, qua patte* concilii omnia perscrutantes, omnia ad regulam sacrorum canonum definiente·, sententiam tulerunt plenam sapientia, utilissimam ecclesiae praesertim Gallicanae, valentemque omnino. cancrum Jansenianum toties percussum, totiesque male revirescentem radicitus avellere. Si manus Domini adhuc extenta, ai furor ejus nondum a nobis aversus, tandem orationibus servorum suorum, placata procella, in judicium et misericordiam convertatur: hoc autem ideo tremens profero, quia vidi eruditam epistolam datam a clero Gallicano, regi christianissimo, in congregatione generali, hoc eodem anno, Parisiis celebrata, ex qua patefit, nonnullo* adhuc refractario· constitutioni *Uoiyrnitui* Cervicosum caput non subjicere, inter quoa, proh dolor! episcopus Monspessulanus infelix coripbaeus infamatur. Vtinam quod archiepiscopus Ebredunensis in suo concilio provinciale sancte coepit, ac tandem felicissime absolvit, hoc ipsum in sua provincia Narbonae metropolitanus imitatus fuisset! Non sibi ex omissione injurius, non tam male inter cordatos audiret; eodem quippe sanctissima esententiae mucrone sauciatus episcopus Monspessulanus, ut fuit Senecensis, si non ut par erat, resipisceret; saltem claustro aliquo, ve) tuto loco detrusus, non malo genio correptus, novas praestigias, moliretur. /*

Grates ergo intimo pectoris affectu amplitudini vestrae persolvo, quod aeta praefati concilii Ebrodpnenais communicare nobiscum non gravatur. Quanta nobis ex hoc humanitatis officio in communi laetitia fuit! Quales gratiarum actiones devoto corde patri luminum, a quo omne bonum, religiose persolvimus? Ut enim amplitudo vestra vere pronuntiat, episcopatus unitas et, concentus postulat, Ut episcopi, si celebriores in ecqlesiia suis acciderint eventus, eoa ad ecclesias extbras pia sollicitudine referant. Ita aane ' hoc enim commereio sancto, et veritas catholica melius retegitur, aimulque et atabilitur, et mutua charitaa longo interjecto terrarum intervallo repugnante, praelatorum corda, arctius conglutinat.

Sic olim, cum per Elipandum, antistitem Toletanum, st ejus magistrum Foelicem, episcopum Urgellitanum, sopita jam haeresi* Nestoriana . recrudesceret, pestiferumque virus, hoc per Gallia* quoque Foelix disseminaret, extemplo Gallicani epiaeopi concilium Francofordienae celebraruAt, in quo post veritatem catholicam egregie firmatam, epistolam direxerunt epiaeopi* Hiapaniae,. qua non solum Elipandum et Foelicem, aed etiam (errore tamen puri facti decepti) sanctissimos antistites Toletanos Eugenium, lldephonsum et Julianum haereticae pravitatis criminabantur. Affbernnt vero praeclarissimi viri sanetu* Etherius, episcopus Oxomensis, st Beatu* praeabyter, qui doctissimis scripti* Elipandum at Foelicem refellere, et poat calumniam ab. illi* tribu* sanctissimis praelati* propulsam, poat veritatem fidei factique illustratam, dogma catholicum de ^liatione Christi Domini na-

tarali non ndoptiv* per univefUIn Hiapaaiam atabilienint, ac^deinqppa auba4cuta concilia confirmarant: tanti intereat licet longe diaaitariim regionum epiaçppoa, eventu* vel doctrina* nova·, atque ideo periculosa*, mutui* litteri* hinc inde referre! Hic enim et verita* elucidatur, fide* aatniitur, charita» denique diffua* per Spiritum *anct,un>, qui poeuit epiacopo» regere ecclesiam I>ei, quam acquiiivit •anguina auo, mirifice confovetur.

fcrgo amplitudo vestra aequi bônique consulat, •i prolixior cphitola. nostra, quam oportebat, negotium facessat amplitudini vestrae. Ex superabundant! quippe gaudio vix me continere potui, vix chartam absolvere: animo enim et mente prospicio quae* et quanta in universam praesertim Galliam bd*na opera, exemplo, concilio amplitudinis vestrae diffundenda sint, quod ut singulari, sua quà fulget pietate, fructuosius in dies praestare queat^ diuturnam ipsi arehiepiscopatu» administrationem exopto, et, post hujus saeculi labores, aeternam in coelo foelicitatem.

Illustr. et reverend, domine, amplitudinis vestrae, obsequeotiasimus cultor: Emmanuel, arehiep. Burgensis.

Burgis, 14 octobris 1730

[Verso folio:/ Illustrissimo et reverendissimo domino archiepiscopo Ebredunénsi, quem Deus ad multos annos custodiat.

XVIII. LITTERAÇ

illustr. ac reverend, d. d. archiepiscopi Caesarauguatani

ad illustrissim. ac reverend, d. arehiep. Ebredunensem.

Illustr. et rev. domine.

Litteris dominationis vestrae, illustrissime praesul, licet sero responsum praebeo; paUcis enim abhinc diebus ad me pervenerunt. Nunc tibi tam pro mei memoria, quam pro tuo xelo gratias ago: et pro concilio tuae provinciae tam docto, justo, et catholico, Deo, eum tuis eoepiscopis. benedictiones refero, (tinam per universam Galliam, ubi ab initio religionis sapientia et disciplina ecclesiastica viguit, observetur, et circa obedientiam patris patrum, ad quem spectat resolutio in materia morum, nulla deinceps contentio oriatur: nam, ut aiebtft divus Bernardus in epistola ad Innocentium papam, qui contra suas decisiones in rebus fidei et morum est, vel antichristi, vel antichriatus est.

Nos vero per universam Hispaniam , in hoc, illustris*, et rever. domine, Christi sumus, cum spiritum verae religionis, qui in obedientia capitis consistit, unanimiter profiteamur. Vale, et jube quidquid judicaveris tui obsequii, quod prompto et libenti animo exequar.

Illustris*. et rever domine, amplitudini vestrae, humillimus et obsequentisstmus servus: Thomas, archiepiscopus Cavsaraugustanus.

Caesaraugustae, 15 octobris 1730.

[Verso folio:/ Illustrissimo ac reverendissimo domino archiepiscopo Ebredunensi.

XIX. LITTERAÎ:

illustriss. ae reverendius, d. d. arehiep. Valentini.

ad illustrissim. ac rerrfendiss. d. archiepiso. Ebredunensem.

Illustrissime domine.

Cum epistola illustrissimae dominationis vestrae (quam nescio ob quae temporum impedimenta, non nisi post diutissimam satis moram, ad meas pervenisse manus, religiose testor) accepi simul acta Ebredunensis concilii, a vestra illustrissima dominatione coacti, convenientibus istius provinciae *h* suffragafteis episcopis, caeteri^que omnibus quibus de jurq aut consuetudine · jus est. Cumque ree gravissima discutienda foret, causa nimirum 'm illustrissimum Benecensem episcopum in judicium vocata; ut res adeo m^na, ut inter majores, quae in ecclesia evenire valent, merito numeretur, multorum maturiore judicio examinaretur, plure» alioe ex vicini» provinciis evocare tibi et concilio plaçait praelatos: de quorum omnium concilio prudentissime, ut causa exigebat, religiosissime, ut excellentiam tam venerandi cûetu» decebat, piissinieque, ut* provecta a|M»dignita»que illustrisstnfi Benecensis exposcebat Apum ageretur, aicque reipsa totum actum est.^"*^

Sed. ut legi, illustrissimum Senecensem reluctantem. patrum consiliis saepe repetitis, in sua pertinacia persistentem, de haereai condemnatum, separatim a suorum fratrum consortio vivere, vix ine Ha lacrymis temperare potui? Nam aquae doloris ingentissimi intraverunt ulque ad animam meam, quasi 'oculis viderem fratrem meum, qui simul mecuin dulces capiebat doctrinae cibos, atque olim sugebat ubera matris meae, relicto aquarum veritatis fonte, cisternas voluisse fodere dissipatas et aquas coelestis doctrinae continere non valentes. Proh dolor! Ovi» «piae multos ('hristo parere debuisset agnos, si sibilum pastoris sui auscultare studuisset, erravit n via; et cum. relicto pastore, ab ovili recessisset, errans mansit in deserto veritatis, pascua inveniens in multitudine erroris ! sieque immanissime decepta, neque ad gregem redire valens, neque vocem sui pastoris audire volens.

Sic apud me. lecta tantum epistola, cogitabam; cum ecce, illustrissime domine, ad Ebredunense concilium oculos converto: lego illu^ attente, admirorque summam prudentiam gravissimi hujus conventus, rectissimam methodum in instituenda pervequendaque causa observatam, reum sua confessione convictum, justissimam pronuntiatam sententiam, in eaque obviam sibi ivisse misericordiam et veritatem, atque justitiam et pacem mutuo charitatis osculo fuisse osculatas: statimque venit in memoriam laetatum iri justum cum viderit vindictam. Deposui ergo dolorem, ei quamdam aliam justam indignationem concepi. Vidi namque dilectissimi»* confratres nostros, venerandos episcopi»», praesules doctrina et sanctitate illustrissimos, nomine proprio et totius rolendissimi concilii, saepe saepius urbanissime convenisse, amantissime fuisse loquutos, efficacissime et modestissime suasisse illustrissimum Henecensem episcopum jam diu alienatum a vulva, e, errantem ab utero matris ecclesiae, summi pastoris, optimi incantatoris vere incantantis sapienter. Bed (quis crederet!) eorum unus case maluit Seneremus illustrissimus, qui. ut aspides surdae, suas obturant aures, ne exaudiant clamantis vocem contra serpentes et aspides, quotum qomine, teste Hieronymo, significantur haeretici.

Tu vero, illustrissimo praesul, cum a via tuorum antiquorum patrum deflectere nolle», jure optimo, ut tuam reformares provinciam, et haeresim serpentem penitus extingueres, hoc venerandum concilium coegisti. Eteninr si concilia provincialia assidue celebrarentur, reformationem ecclesiae causabunt, dixit Anaatasiu» Constantinopolitanus. Hunc morem in tota universali ecclesia, jam olim invaluisse, nejno eat qui ignoret; tunc praecipue ei causa occurreret examinanda illustrissimi cujusdam praelati. Cujus rei tot sunt vetusta majorum exempla, ut nulla sit orbi* para, aut provii>cia, in qua graviaaimae episcoporum causae ad concilium non sint delatae. Quod si nobis praeterirent quae in Chalcedonensi prov inciali, et in Antiocheno, in

Carthagtaorei, Trovirroei, Capuano, Aquileionsi, Mikvitaao, Burdogaloasi, at ia atife multi·, quaraaaui Jaei edita «eat; ocealto haaaaaaa nobis minim· debereut quae ia eoneUHa Tototaaie aHbqa· ia Hispania habiti· sparte redmuntar. Bt quamquam causa· oaM episcoporum dta jam ad •a Rossane· pontifex ovoenvwtt, atque adao ia his ultimi· temporibus spisoopi apad no· vocati non ftiortat ad concilium provinciale, taro aoqae ad judicium inquisitorum (qaibua ia Hispania onus incumbit animadvertendi ia bnerotieoa) ai qui crimen admiserint non impun· relinqaeodun; scimus legem istam in Gallia minime observari, ut aperte demonstrat concilium Bnrdegalense eejobratam saeculo proxime elapso, anno vigeaimo-T]uarto. In eo namque visa, instructaqne causa fait contra illustrissimum episcopum de ^Sariat, sententiaque gravior quidem tn ipsum pronunciata, ut in universa Gallia satis notum est.

At cum semper jucundissimum fuerit habitare fratres in unumi frequens fuit mutua praelatorum affinium provinciarum inter se similium eventuum communicatio; ut sicut una erat in omnibus perforatis sollicitudo pro fide sanctissime tuenda et conservanda, ita in omnibus una foret gloria pro pestifera doctrina profligata, atque erroris magistro digno mulctato supplicio. In Hispania nostra exemplum habemus satis antiquum: tempore enim divi Cypriani, cum episcopi duo, Basilides et Martialia, inter libellaticos fuissent adscript·. Hispaniarum episcopi simul convenere (quo tamen in'looo noscitur omnino), atque causam eorum in sententiam usque protraxerunt; et denique eos ab episcopatu deposuere. Cujus rei certiores facere voluerunt a. Cyprianum, reliquosque Africae episcopos, quibus tunc frequentia erant gsta mutua charitatis signa. Nam cum tunc provincia Tingitana ad Hispaniae praetorem attineret, facilis erat Hispanorum accessus ad Africanos patres. Similiter cum Palladius et Seciindinus, Mediolanensem ecclesiam regente ^sancto Ambrosio, ad Arianos turpiter defecissent, Aquileiae convenientes praelati, judicium super eorum crimen instituerunt; de quo convictos a dignitate et ecclesiis suis dejecerunt; causamque, et damnationem, exeeutionemque sententiae ad Gallos episcopos retulerunt.

I Hujus religiosissimi conventus exemplar videris, illustrissime domine, tibi imitandum .prae oculis habuisse. Ad hoc namque venerandum Ebredunense concilium, non tantum praelato· omne· hqjus provinciae vocare decrevisti, sed multos alio· provinciarum conterminarum: sieut etiam ad Aquileiense concilium affinium provinciarum episcopi invitati sunt multi: quin etiam ex Gallia duo sunt vocati. Manifeste in conventu patrum examinatus est illustrissimus Senecensi· super crimen sibi imposi-.tum. sieut in Aquilejensi Palladia· et SecundinU». Senecensi· episcopus, nullo sibi vim inferente, sed libenter omnino fassus eat quidquid contra ipsum objectum erat; et semel, iterum et tertio pertinax, in errore permansit: sicut etiam Palladiae et Secundinus, examino saepta· repetito sopor errore·, quos docebunt, praefriota fronto eos fami sent, neque ab ei» deflectere voluero. Quare * concilio dsMom pnMsmites «scspssM «Mtestiam wpsr imjwtat· eosricto», patres- disent ta epistola dicta, dcporitiqu· *ai apitcepata rtlieii toot.* Non ita rigide tu. illustrissime domine, et tuum omni veneratione dignum Ebreduneeae concilium cum illustfiasitoo Senecensi se gessit: sentaufiam benigniorem pronuntiavit responsionis tantam. a qaa nullo negotio liberari posset, frwüeqne in suam ecclestam restitui.

▼ •HMI Utet IOμ IγIη HMM ββMMNMMρ · i ftMi MB posai advocati, qaibtm maxim· eordi est Qmmtesa •jusque ductatas, per Gaffiaa etameut judistam et •anteatiam vsmaraadi eoasiMi nullam case, ntpete qua· prolate est a judioe pont intsrpnritsm appellationem omni jnrisdietioae destituto: serto patruo eoecilii ab Spiritu sancto edocti, sapssntor spsrwut, judicia sua. Quippe quia ignorat, appellationem aporttaetane reprobatam (fer' sacres- canones, ot manifestissime frivolam, snspdider· noa posoe authoritatem et jurisdictionem judici·; hanoqaex ea postposita, sentepttam debere ta debitam executionem deducere? Nonno poterit quis dignam existimare appellationem, quae manifestissime totum eooleeiae catholicae fundamentum fanditas evertit? .Ecclesia universalis cum summo pontifice conjuncta agnoscit constitutionem Uniprnttaa esso B veram fidei regulam. Ad quem ergo jndiccin appellat illustrissimus Senecensi·? Concilium generale nullam aliam habet authoritatem, niai quam episcopi per universum orbem dispersi habent: neque plus repraesentant totam ecclesiam episcopi in unum locum conjunoti, quam iidem in suis dioecesibus consistentes. Igitur, si Senecensi· illustrissimos'·' sententia data a summo pontifice bum omnibus episcopis (paucissimis non numerandis exclusis) repraesentantibus ecclesiam catholicam appellat, ad quam ecclesiam appellat?

Cernimus etiam in actis concilii voluisse illustrissimum Senecensem alio ex capite, aut fugere, aut •altem infirrtare authoritatem, et jurisdictionem venerandi concilii: ideoque omnes et singulos episcopos recusavit, ut hac ratione neque prosequi causam, neque sententiam in ipsum valerent proferre. At, juxta leges saltem Gallicas, non creditur p recusatio legitima, cum crimen est publicum, teste Rebuffo; neque judicem ullo modo inyedit, nc judicium ferat juxta merita causae: atque etiam contemnenda est, omnibus doctoribus consentientibus, cum omnes rationes ad recusandum adhibitae levissimae sunt: immo, etiam si graves et gravissimae forent, profertur tamen omni nuda probatione. 8i ergo crimen illustrissimi Seneccneis patens et manifestum erat, si plerasque rationes, vel veras, vel falsas, leves sut graves, nullo instrumento, nullis testibu· probatas exhibuit; nescio quid posset venerandos illos patres detinere, quominus justissime in ultimam usque sententiam causam ipsius perducerent.

Objecitne aliud contra vestram illustrissimam dominationem, nisi calumniam apertissimam, quam probare non valuit? Contra reverendissimum Massiliensem quid opposuit, nisi quod magis ipsum laudsD [illegible] et spectabilem redderet, si ipse diu jam inter defensores catholicae religionis praeclarissimus non haberetur? Ut Grassensem Glandavensemqoe illustrissimos a judicio excluderet, nihil aliud produxit, nisi quod pessime sensissent, locutiqne fuissent de sua appellatione. Hacne de causa omnes catholicos episcopos recusare valuisset? Nihil ergo recusatione· illustrissimi Senecensi· retardare potuerunt, quominùs venerandi atque reverendiaaimi patres, desiderio magno equitati, impediendi no lum *put^fanu «hetriaea, atora cancri trrpcntic, rim*pliriom^ corda *traxiuct* ta rumam, ut olim dixit Siricius papa; et ardenti «ek> impulsi religionis catholicae defendendae, et integerrimae conservandae,'judicium auapenderent, et sententiam proferrent. Optimo ergo ree eeta fait ta hoc venerando Ehreduneesi auxilio; neqno vel leviter contrarium suspicari pèaaat de ooaaaaaa graviesimn, ta que

dsstiarimi, «* **eMtiuUMi· Mt,** «t ia qrolibet •MVM ÀMiriM virt·· istogrita· Iβμμ I) st ·®4·ı MONfYitdlii wtbottoM fwUfioeiB aide·*.

Vsram ilraiaiii *Uh eendthtar* (per··* iBaatrh ataaa· **8m m ·»:** «tor aarnq·· verbi* saaeti CyriM ia eoaeiHo Bpheaiae earn epiaeopo, imo <aa pa- MlMMMiefer MM*· *nt eeriptnm Mt, praehedhnt,* mm mAil edȧ boss *feriaue, hand iaeoite,* at *ipee* potat, *rjtpmtdohl 00 tUcOi: at 0p0* geegM* *pr· A***»··· Oh* Mm «aat, ricW *ft emuta tfitiat. Sod* eom beers *tioi omette,* aw· as* smImIm *coneriatoei. At* *aa* base *didi, aperta retendit,* ·* ec *illit* mm Jtri «qrod Zmmm *dicobant:* Posuimus mendaeinm spam neetram, et mendacio protegemur. Quad *i us·»· /orta*·· rd Aeat, re* tamro ipsa cfoaM: aaa*pa« «varia* *at arropaiie deprehenditur,* qued eaa»*· paelpaat p*r aat**r«aa· orb*·» **dspM** «eacte* «ecsrdeta* esutaawtis *effhhtu, eadempue airpa /orient,* hm wntaaüa a eaaiaMMKM· *exdneoo* mm *noluerit. In* qua *re* aoa tow *illae laoeit,* quern *eeipetem ab* mraai eaetaiaaMaa *ujunait.* Utinam haee tarn apart* illustrissimo Seneoensi, omnibusque Quesnellianis non convenirent! Hi namque a pharisaeo usurpante* vooem, te non esse sicut caeteri homines affirmant: namque no* sapiente* sumus, aiunt, et lex Domini nobiocum est; tad isti, Hieremin teste, apprehenderunt mendacium et noluerunt converti.

Tu, illustrissime domine, dama, ne cesses, si forte audiat illustrissimus Senecentia, et convertatur a via tua petaima, *et nlrlliftl juetitiam* *t /udi'cùnu, et aepuitatem, et* émus·» *mrnitam bonaut. Namque ei intramrit rapientia cor tjiu, et edentianimae euae placuerit, eoneilium euetodiet illam, et prudentia tornabit illum, nt eauatnr a da mata, et ab homine qui loquitur peroerea,* ut Salomon in Proverbiit dixit. Sicque omnium catholicorum erit ingent gaudium, cum offendiculum hoc ex universa Gallia, sublatum viderint, sitania ex spirituali* culturae agro eradicata intelligent. Et not cum t. Cyrille interimi Christum, universorum salvatorem, obtesteimir, ut vel nunc tandem, diatipatia diaboli laqueis, ecclesiarum scandala praescindat in aeternum.

Delationem promotoris venerandi concilii, dissertationis de ordinationis Anglorum validitate, cum ejusdem defensione, quam nullus nisi Anglos, in lucem dare valuisset, justissimam constanter affirmo, eum utramque reperiam plenam erroribus, manifestisque haeresibus. Quare a venerando concilio justissimis censuris condemnatam non dubito; quin imo a toto terrarum orbe amandandam, «t ardentibus flammis tradendam.

Decreta, quae ad morum reformationem sancita D sunt, quasi afflante Spiritu sancto stabilita videntur: neque enim veritatis spiritus alienus esse poterat a tam sacro et religiosissimo conventu, in quo omnium venerandorum, patrum erat cor unum et anima una, pro defendenda fide, et animus concors consulendi ipsius puritati, et extirpandi quoslibet illi adverso* errores. Hunc namque finem, tu, praesul oolendissime, ad congregandum concilium tibi propositum habuisti; hoc animo convenere episcopi omnes illustrissimi, sive tqne provinciae, sive oouvicinarum. Ideoque fides, quae per ckaritatem operatur, principium posuit, spe* optimi finis consequendi animum auxit, et tandem chantas Spiritus sancti diffusa m cordibus singulorum, opus perfecit. Quod quamquam ex ooacihi actis meridiana hue clarius appareat, certius, imo certissimam jam est, poetqnam mn*ti**imue démina* Benedict·* decimus tertius, eqjas memoria in benedictione eet, concilium ha* RbredaamsM saa approbati*ne confirmavit, a *Jwêto·* ÜMedtev* mÀm.mmüb· ·■€.

Buperost jam, praeeal aaspReatma, nt pro hamaaitata, qna erga me umm m, msrime* tibi habeam gratina, et pro **MM** axita venerandi n*a*iMi, peremsaeq··, ·ne* unquam pm^taraa. Dee optime maxime rspsedamus Neque mrim nisi ab qja* beeeffeaatia et amore, quibam eedeeiam aetholinem, eaam sponsam, tam ardenter prosequitur, benum tam magnum pernet desperari; eum ab eo deeeea dat omne datam optimum, et amae doaem perfectum. Quare IsetMme elamabo: *A* ▮>*mias /artam Mi idnd, et eet mirabile* ≪ erofi* nestr·*; Mirabile··T Nam sqpseuri·* *dnaef et afinhm emendator* [1]) venerandis pstribaa horum omnium sapientiam dedit, dixitque in eorum corde justa judimre. Benedicam ergo Dominum in omni tempore, qui, ut olim sanctu* Augustinus in casa non multum absimili loquebatur, separato, non extinct·filio contre patrem bellum gerente, dedit laetitia·, frequentias, alacritates, et ad hymnos audiendos e* canendos, et ad verbum Dei veram percipiendum celebro·, hilaresque, sicut fide dignae nobis testantur litterae ex Gallia ad nos delatae. Quod tibi, illustrissime domine, .laetitiae inexplicabili, perehniqne gaudio, et immortali gloriae Alturam minime dubitamus, 'quorum confratres tuos no* omnes participée ese* voluisti, ut una sit inter no* vera fidea, mutua ardens oharitaa, et religionis tuendae selus ingentissimu*. Dum ergo nos hic sumus orante· pro vobia, et voe oramus, ut vicem rependero dignemini. Largissimo aevo dominationem vestram incolumem omnipotens Deus tueatur.

Illustrissime domine, amplitudinis vestrae obsequentissimn* in Christo servus: Andréas, archiept·copus Valentinus.

Matriti, XII kal. nov. 1730.

[Veçeo folio:} llhutrieeimo et reeerendiuime d. domino arehiopiecopo Ebredunenei.

XX. LITTERAE

illustrissimi ac reverend, d. d. episcopi inquisitori· generalis Hispaniae

ad illuetrieeimam ac merendiM. d. d. arehiep. Ebrednneneem.

***Illut.** et ree. domine.*

Litterae illustrissimae dominationis tuae datae die 19 martii praecedentis anni, et non- ita pridem a me receptae una cum exemplari concilii Ebredunensis te praeside celebrati, muima jucunditate, et erga te veneratione me affecerunt; nec exiguae gratias illustrissimae dominationi vestrae referre decet, quod eximium munus ad me miserit, quo nullum aliud jucundius, gratiusve paci* et'unitatis ecclesiae studiosi* accedere potest. Hanc omni ope novatores labefactare conantur, nullum non movent lapidem, nullum non adhibent fraudem; noa dolis, non calumniis, non mendacii· parcunt; nec eorum conatibus infringendis, totius orbis catholici, si pauco· in Gallia excipia·, concors consensa* satis fuit. Ea est horum hominum contumax obstinatio, ai pauci se toti orbi pares, imo et superiores arbitrentur, nec aut pontificie majestatis, aat episcopali· ordinis, aat regum et prieeipum constitutione* et potentiam revereantur. Ipsis solis, si ipsi· credendam esset, sacrae doctrinae depositum pfeditum eat; quin et ipsis solis, at jactitant, se erodit Spiritus sancta·: sed nos possumus secare, et si·· haesitatione asserere de ipsis id, qaod de Judaem Josnaes: qaod Issus noa *· erodebat ais. Varam

[1]) Cerri**: *Hepimiiat* dhs *ot rapientium emendder* (tapVn, U).

quam mklti hornm frudibus eapti? Quotsorum ovin* vaut· decepti? Qaam vsrsadum eri a nogobo perambalanfe ia tenebris, ab iaeuna at daeasomo msri^ia*n? Maa alita eaaaaadi tant hi heminae, at aorum rimil**, quisab tandrieati* artibus spiritus pervwtaat, at ae aota at flKo* tori* ambulare jeetitaat Kota· dogmata tumml 'pontifices, aoa ssmel, at iterum, aad aaepta damnaruat, detexerunt eorum fraude», spisoopi praaasriim GaL Haram insectati «eat, eorum elhgia praoeidmunt Novissima constitutio dementi* XI, communi plausa cieri GalUoani, imo totius erbia catholici recepta, seeurim ad radicem misisse videbatur: ehristiaaissimus Ludovieus XIV, raa potentia et authoritate eeeleaiae catholicae suppetias ferens, draconi» capita confregisse visu* est Sed adhuc hoc teterrimum monstrum suum venenum evomit Quid igitur I'tinam omnea metropolitan!, ubi id opua ait, tui aimilea eaae pergant: exemplum ei* dedisti, ut quemadmodum tu fecisti, it* faciant. Nil aliud jam proderit, aatia jam benignitati datum, satia charitati consultum: tempus jam venit, quo opus est horum errore*,qui ad meeaem neque creverunt, evellere. Antea non ita facile forsitan aiaanie a tritico secernere, sed creverunt; detecta eat hypocrisi*, palam eat simulatio, veatimeqta ovium ceciderunt, et universus orbis notos satis habet hos lupds rapaces. Concilium Ebredunense, ut ita dicam, ultimam manum huic difficili operi apposuit. Si in reliquis provinciis, ad quas hae gentes totie* apostolicia constitutionibus profligatae se receperunt, simile fiat, actum de illi* est. Hoc nomine tuae illustrissimae dominationi tota catholicorum respublica maxime devincta eat, quod primus fueris, qui radicibus, his erroribua convellendis, manum applicueris, eo scilicet remedio, quo post apostolicas constitutiones nullum aptius. Quid mirer, aut quid potius jn studio tuo laudem? Zelum, quo causam fidei amplexu* es? Prudentiam, qua ad felicem exitum rekn ita arduam perduxisti? Patientiam. qua calumnias, et opprobria tibi objecta tolerasti? Benignitatem, qua u*u* ea,- et in omnibus exhibuisti? Fortitudinem, qua factum est, ut oppositae artes' ab incepto te non deterrerent.' Multa possem adjicere, id unum non omittam, te posse verbis d. Hieronymi *(epi»t.* 68) fidenter asserere: Tu *vero »cito* nobi* *nil* 'Sts* aatiguiw quam *Cbritti tervare jnra,* iwc patrum /rmtqfsrr» *termino»,* ssmpsrqun msmimss* *Romanam fidem* qpo*ttolieo oro laudatam, cuja» *« participem GMicana eceletia gloriator.* Vale, illustrissime praesul, et me -illustrissimae dominationi tuae eo, quo par est, studio, obtequentissimum habeto.

Illustr. ac reverend, domine, vestrae dominabonis, humillimus ac obsequentissime* servus; Joannes, episcopus Hispanus, inquisitor generali*,

Matriti. die 27 octobri* an. 173Q.

/Tarso *folio:] lUnotrintmo.* oc rossrsadimtao demeto *mrckiepitoopo Etrodmeum.*

XXI. LITTERAE

illnstr. sc reverend, d. d. archispisocpi Florentini

ad Hhutrittim. ae merend. d. orehssp. **Mrstastm.**

^4·ijrfttriwtf

Cum primum litteras accepi'quae ab ampHtudinp vestra, ad 18 halandas septembris, ad me datae feerant, non mediocri laetitia sum sNeetns, quod certum haberem pignus vestra* humanitatis et beNe volentiae erga ese summae. Image tas*se asqjore cumulatu· sum gaudio, eam aeta synodi Mbredn nearis evolvi, et ex H* mteBbxi quae eb ampHtudiae vsetra, quae a ooeptaepi·, patribaaqno yeriri* >pr* vindicanda> catholica* reUgtarie puritate, pes diMtpHMk* M VMRMI 1W·

suat Ka ataeet fa» robas discutiendi* maturi***, tantam ia dsfendsaia aaaa deetoin* ardsri* stadium, tanta la ferendi* sptimis legibus prudsatia, ut nihil ex üs que commuai oauane suffifegari poesiat, desiderandum ease videatur. Quapropter amplitudini vestrae gratulandum mihi esso video jure optimo, et auspicandum fere, ut pacati· aliquando oompositisquo robus, provincia Ebreduneasis quietem ac tranquillitatem suam diligentiae potissimum et soBtatudjm vestrae referet acceptam. Dedta autem optimum maximum etiam atque etiam obtestor, ut, quemadmodum amplitudinem vestram, et quotquot synodo interfaerunt patres, tanto pro tuenda religione orthodoxa studio atque ardore inflammavit, ita optatis vestri* annuere, et homine* i ad saniora redire consilia adhus detrectante* divinitus illustrare non.dedignetttr.

Caeterum quod acta synodi ad me perferenda curaverit amplitudo vestra, et humanioribus verbis ftierit prosecuta, gratia* ago quam maximas; atque ita majores habeo ut si res ac tempus postulet, respondere pro viribus enitar: sin minus licuerit, observpntfa certe ac reverentia vinci non patiar, qua me sincere profiteor, amplitudinis vestrae, humillimum atque obsequentissimum servum: Joseph. M., archiepiscppus Florentibus.

. Florentiae, IV id. nov. 1730.

[Verto folio:] Illustriuimo ac recersndissisto *domino arehïepûcopo EbredUnonù.*

XXII. LITTERAE

illustr. ac reverend, d. d. episcopi Salmantini

ad iUnttrinim. ae merendis». d. arekiep. Ebredunensem.

Amplissime praeni.

Litterae amplitudinis vestrae data* Parisiis, die 13 martii 1720, laetus accepi mense novembri proxime elapso, una cum exemplari concilii Ebredunensis, quod ad me transmittere dignatur amplitudo vestra. Gratissimum profecto munus, quod mihi fama notum, ac multi* nominibus commendatum, eo praesertim quod Jansenianae factionis hominibus tam vehementer displicuisset, ad legendum utcumque obtinere jam dudum erat in votis. Rescripsissem protinus, suffragiumque meum nulla mora misissem amplitudini vestrae, nisi tantisper expectandum fuisset, donec illud unum exemplar seorsum et attente perlegerent 'plures Salmanticenses viri docti, quorum judicium exquirere, ac de eo testificari simul amplitudini vestrae constitueram. Nam ad me quod attinet, judicium et assensum cohibere non licuit, cum primum acta concilii Ebreduneusi· impexi: tanta illico ssse mihi oonspicisnd* in fide firmitas et sinceritas, in decretis morum pietas et'integritas, in ordine serieque judiciali maturitas, et ad normem canonicam rectitudo, ac demum ia scatentia ooatra 8aaitien*em episcopum justitia et aequitas, simulqae charitati consona moderatio: ut aaaim dicsre, nullum in tota retro antiquitate fenile inventum iri oeariMum, in quo, ri d*. causa hnjusosmodi judicium fuerit institutum, vel ratio agendi suavior, vel ordo disceptandi rectior et accuratior, vel prpbatio delicti oonstantior et manifestior, vel sententia pro rei gravitate, et delinquentis pertinacia mitior appareat. Proinde mihi valde mirum accedit, quod in tam sanctam, omnimodisque justam, et eaaoaicam synodum, tam acti**ta** et impudenter debacchari potuerit Janeeaiana et Qn**nslH*a* tsetio, quodque illam de viriato vel aatani, vel **xeeise Jan tostam tot *edi-

:"7

tinriasimii pro son Bbdlfo non srubnsrit. Sed niasiram ·· sot haerstissram indoles, ■* seuls· babeutes BMi vidanat; roi petiua si m vidsre *A*· mmulsut, et Mtkm sftmdiro cinsatnr mtwrwi coulis, meridian· in huniae, qnaatumMbet ah apart·, •t MMM·*: MOte Mt Mm mm «zistisMmdnm, «os, as aafaai isnteatia, roi jaMaia riam formnlam, val judicum parrosai rotaiaaa carpere vehsti b·· legitimae potestatie. Quamvia basa iili via* arripuerint, qno hbories at confidentias declamarent, aKo prorsas istiailiis erodendum novatorum 'artas; et scilicet, qnoqao modo poasent, anctoritatem enervarent venerandi eoswilii, qnod la conatitntione Unigemtiw stabilem, et inconcussam eoolesiae legem, ac fidei regulam agnovit, atqus ia degenerem et pervicacem antiatitem, quamqaam benigne admodum, 'animadvertit. 'Hoc Jansenistarum bilem oomdBvit; hoc Quesnellistaa, oeramqao fautores is furorem egit, impuli,tque ut oavilKa, ot tricis undelibet oonquiaitia, Ebredunense concilium impeterent, et quidquid sors tuliaeot, seu lapidem, seu lutum, avide arreptum, in .nomen honoremque vestrum hinc inde conjicerent. Verum aequa laus est et a probis probari, et ab improbis improbari: vosque plurimum in Domino gaudere oportet, quoniam digni habiti eatis pro sanctissimis ecclesiae legibus ac definitionibus contumeliam pati.

Haec amplitudini vestrae perscribere, ac declarare promptum fuit. Ratus tamen amplitudini vestrae pergratum, nec parum e re catholica futurum, simul noroe, so testificari, quid super iisdem rebua sentirent celeberrimae 'hujus universitatis ductores primarii, legendum ipsia et expendendum obtuli praedictum exemplar. Quod ut per otium ihspexere, confestim omnes una prorsus mente, atque uno pariter ore concilium Ebredunense venerati sunt, et impensissime collaudarunt; non aliud, quam quod ipse praesenseram, deningulis capitibus sentire se testati ac professi. Hujusce sententiae et consensionis doctorum Salmantioenaium testem me praebeo fidelem ac veracem amplitudini vestrae, ut qui doctorea ipsos me coram loquentes, mentemque suam explicantes audivi. Quapropter amplitudini vestrae, necnon caeteris admodum mihi venerandis eoncilii patribus, synodi istius in tanta rerum difficultate, et obstrepentium clamore, felicem exitum, illustremque de violentia et infensissimis ecclesiae hostibus victoriam, ex animo gratulor. Immo et toti ecclesiae Gallicanae gratulari juvat, quod antiquum in tuenda fidei puritate robur hodiedum retineat indefessum; nec retineat modo, sed fortiter exerat adversus intestinos hostes, indomitos, st callidissimos; nec patiatur 'obaabilari sibi sinceri luminis Cynosuram, tot procellis turbinibusque vexata. Cqjus quidem gloriam hnjuscemodi, nec a me, nec ab aliis verae fidei amore flagrantibus, et praesertim episcopis, alienam puto: unde et vestris de Janseaiona et Queanelliaaa haereat triumphis applaudo, et tamquam propriis ooagasdeo. Peculiarem insuper sensus mei super Ebredsnesai concilio declarationem inclusam adjungo sub authentice forma, qua me, si forsan opus fuerit, et vobis, et caeteris Galliarum episcopis hac in re prorsus oouseatire liquido constet. Hoc demum vehementer opto, ut me ia obsequium sui paratissimum iatelligat amplitudo vestra: cui a Deo optimo maximo diuturnam vitam perpetuamque felicitatem adproeor.

Amplissime praesul, amplitudinis vestrae humillimus atque obseqnentissimna servus: Joeephua, episcopus 8alaiaatisus.

Halmantioee, 18 jaanar. 1731.

XXIIL 8ALMANTTCCNMB

epiaoopi declarati· qua suum de eoueilio Ebroda- . nmnsi aeusnm expromit

Cum ad me aou ita pridem aliatum fuisset exemplar fide dignum consilii provineraha, Bbre dani ia Gallia, per ilhntrinimum dentinum Petrum de Gndria do Tenete, arehieptoispum Kbrodunenroae, odcbrati nane 1787: tatam poetam vigilanter evehi, et pro capta meo accuratissime perpendi: quod quidem a me peractam teeter, seposito interim praqjudicio, quaatumvia aequo, ae legitime, quod pro demeti·, et actis, sjusdem eoncilii cum dignitas st sapientia judicum, tum summi pontificis eoafixmatio, apoetoliea authoritate praestita merito aflerobat Cuncta vero quae inibi acta, ot ooaetitata vidi, mihi prorsus, atque omni ex parte probari, ut plane sentiebam, sic palam edicere, et authontwe declarare constitui. Sed quoniam 8almantieae mihi sede· eet, ubi magna floret universitas, loto orbe notissima et celeberrima, visum est opportunum, et proposito commodum (nempe ut a pluribus idem sentientibus ac profltentibus, facilius ora obloqnentium, ot mendacia loquentiam Obstruerentur) illud ipsum exemplar non paucis, iisque praecipuis ejusdem universitatis magistris ac dbctoribus, tum sacrae theologiae, tum juris canonici peritis (quos inter aliqui sunt Salmanticensis ecclesiae cathedralie canonieatu insignes) singnlatim legendum et intento animo perspiciendum tradere; simulque rogare singulos, ut nihil interea cogitantes de sapientissimoram praesulum auctoritate, nee de apoetoliea confirmatione eoncilii, rem totam expenderent diligenter, et si quid absonum, aut param ad normam catholicae fidei, vel ad sacrorum canonum regulas exactum, offenderent in actis, et deoretis per se spectatis, signanter vero in forma at ordine judiciali, non gravarentur mihi libere, ut optabam, exponere. Acquieverant omne·, et acceptum exemplar sedulo volutarunt singuli: nee diuturna deliberatione fuit opus. Nam una omnium, sententia, quam incunctanter mihi verbis disertissimis declararunt, haec ettitit: nihil prorsus in decretis et actis concilii Ebredunensis, per se spectatis, inveniri, qnod fidei et moram puritatem aut juris ullius regulam, vel in minimo taederet; nihil omnino praetermissum quod ad judicialem formam in conciliis servandam, et observari solitam, pertineret; imo plane conspicuum esae, cuncta veritati, justitiae, integritati, selo vare sapienti, et ecclesiasticis sanctionibus optime congruere. Nominatirn, quod spectat causam episcopi Sanitiensis, id unum in damnatoris sententia eoncilii, nisi charitatia et prudentiae commoda prae ocuHa Reboantur, forteoie minua probari pome, qnod videlicet mitior appareat, quam et delicti gravitas, et perviesaia rei obetinatiseimi postularo videbantur. De eestere nihil non rite ae legitime peractum, sive iainetruenda cognitione causae, oriminequa lace darius probando, sive in reo ipso perhumaniter habendo, •t, quoad ipsi libuit, patienter audiendo, quantumvis insolenter at iusattantis mare se gereret, rive ia appellationibus, sxoeptionibns, aut recusationibus ab eo adhibitis et interpositi·, quae totidem nova crimina oeaeari potarent, jure optimo rejiciendis; neque nilum in tota judieii forma, totov· ordine, sarieque judiciali, reperiri posse querimonia·, vd. reprehensioni locum, niai per annunam aat malitiam, aut ignorantiam. Denique videri ooudliom undequaqsssanotnm. et venerandam, atque inter pretiosa Gallkaaae ecclesiae monumenta merito reponendam.

Hand omata MU - Mtaatimtaüa dosttribus eauoorditor expoaita, nou modo mm! nos ommm, sed eadam oarateo Mat, qsmeipM jam anime praoeoMoporMa, at aa peopcia aaataatia dga|aearo do«rrata, at primam nota mmUH Mμ M· m qaa praediri asente pertagl QuersTnoem de

sc 4mIsm4mb vslsî sA^w Imum ijNes'4μ 4μ ·M·®μ β nmau- propria Mbeeriptaaa, peepcMqM edM oigiBe, et «eeretarii subeeriptioM aaaitaak, ultro eeUHe ad iUustrisaimum Tbroduaoueom arcidopiooopum transmittendam: at, sioubi paUlaae rei, vol omUuaa, vel eptaoopatim tatarsit, Mtbeatice m ditaeids constare posait, me ooneiBo Ebreduensi, nalla excaptione tata, erifragari, et ad oabterorum antistitam, qui conciliam ipsam per omnia, probavere, suffragium m judicium perlibenter accedere.

Datum SalmantioM, die 19 Januarii, anno 1731.

Josephus, episcopus Seimantinua.

-LocUk f sigilli.

Di mandato iUfutr. domtm mm tpitcopi: D. Jocuntt a Montrsel, ttcrttaritu.

XXIV. LITTERA®

eminentiesimi ac reverendissimi d. d. cardinalis Odeoeatahi, arcbiep. Mediolanensis

od *iUtuiriitietim ae reaereadiM. d. d.* srdtirp. *Bbndtuututta.*

Illtut. «t rvs. destin*.

Nullam sue ad novatorum temeritatem cohibendam, et ad refractariorum impetu retundendos aptiorem insistere poteras viam, vir illustrissime, quam provinciae tue concilium convocando, in eoque ea decernendo, quae ad eocleaiae leges, atque definitiones integras incorruptasqae servandas, ad mores reformandos, et ad invalescentes errores evellendos in primis conducere viderentur. Dliu quidem actis, que ad me perhumaniter misisti, magna cum voluptate perlectis, immortales Deo optimo maximo gratias egi, quod te posuerit pastorem juxta cor suum in scientia <<t doctrina, eamque tibi mentem dederit, ut tam opportuno tempore inexpugnabile fidei scutum apprehenderis, illudque in manu forti contra spiritum erroris objeceris. Id luculenter ostendunt universa concilii decreta, eaque potissimum quae, super constitutionibus apostolicis, patres, una tecum in spiritu sancto congregati, condiderunt, in quibus is apparet pontificiae authoritatis defendendae selus, qui praeeulm ecclMtas obstrictissimos, atque unitati* at integritatis fidei retinontiOMmoe decet. Gratata itaque tibi, illustrisaime domine, quod laudabilem synodales conventus celebrandi consuetudiMm, qua prae caeleris GalHeaaa fierait ecclesia, instauraveris. Gratulor episcopis, quos in partem pastoralis sollicitudinis vocasti, quod unanimes idipaum sentientes, contra gliscentes haereses insurrexerint; gratata denique universae provinciae Ebreduneasi, quae, te auctore, te duoe, tata eat in exemptam diligenda* veritatis, et sanae doctrinae rasttaendM. Utiaam vero gratulari etiam poseam epieoopo Banitiensi, quod Domino, per vos ipsum vocanti, obodieaet. Bed ia maluit inter pastores numerari, qui praevaricati sunt, et stulte egerunt, quique, eos permuMStes ia doctrina Chriati, Deum non habent qnam monitis salutis, quo in spiritu lenitatis a vobis ei data suat, obsecundare, suamque pervieactam «[eponere. Dolendum profecto confratram huM vieris· maculam, atque exocrattanea* seeoetati mm MStquteiaM, m quidem turpiorem, quad omne, totta a entendra veritatis aaateemato soafixoe, eantinate, m pe■■ pnewi m* mntviM) wjwi ·Μσγ· MU* M A tapideai oteeMouis, Ma mtam iiiiai sum quaas univono buta glieataae regno posuerit.

'MMi ctatfttttte st pttttBÜs *4 msMsm s" qua mtartee aberravit, revseaŕe oaaati ostia, UhU> que oesum emdoeritin, q^me od toMbrus ia qedbne sedet, iWamlaaadai eeodaeise asariuw pease Jadk euntia. Qaeoiem rare eurum m seUMtadinam vWw[jam ffroiiabam·' mW^aaAMmm Itabat, qjne perviseeis taadarit, M aaum sUperset, [ad] potirem luminum vote nostra eeerertemun, ro> geanaque, ut obduratam oor qjae emolMra dignetur, aateqnam adveniat dim Domini, quem prope jam mea ab ipaa decrepita aetate sua quotidie monetur. Quod ad me attinet, sanctum arohiepiseopnm Carolum oro, obteetorqne ut, quemadmodum in pleriaque condendis concilii decretis fecem vobis praetulit (video enim vos in iis praeeertim que ad cieri disciplinam pertinent, acta ipsius, que Mediolanensia voeant, Metatos esse), ita impetret auxilium de sancto, ut oonfratri huic vestro spiritum poenitentiae instillaro possitis, quo, a diaboli laqueis resipiscens, ad sinum matris ecclesiae revertatur. Tibi vero, illustrissime domine, iterum gratulor, quod seelMëas tees utilitate um od taes toaepM, wd fo>j|«r]MtMMn *pronpnuri»*, eertogue *fi paraferir* scclssias *dûeiplütef jimmuiile,* quemadmodum Guliehno Avansonio, praedecessori tuo, qui itidem provinciale^ synodum habuerat, scripsit idem beatissimus antistes Carolus. Quod reliquum est, diuturnam incolumitatem, ac caetera fausta omnia' a summo bonorum omnium largitote Deo tibi ex animo precor, illustrissime ac reverendissime domine, serv. verus: B., card. Odesoalchus. '

Mediolani, 10 ksl. februarii 1731.

XXV. LITTERAE

c eminentiesimi ac reverendissimi d. d. cardinalis archiepisc. Neapolitani

ed ilhutriUHH. ac mimiui. d. d. arehiepiicopw» Sircdtnwunc.

IllfUtr. tt rvwr. dentia*.

Cum providum ac salutare consilium pro votis et incitamentis apostolicae sedis a celebri synodo tua EbreduneMi susceptum amplissimis litterio eadem sancta sedM confirmaverit, nihil mihi reliquum eoae iatelligo, quam ut sinceras gratulationes ad dominationem tuam tltastrimimam deferam pro apostoHcb judicio, qilo contumacis epiaeopi causam finitam ease, ac selo tuo meritas laudes constare taeter et gaudeo. Pro litteris vero tuis humanitatis notis insignibus, quarum alteris quidem ejusdem mihi synodi acta significasti, alteris vero feliottatem ta‹natalitia domini nostri festivitate eo apprecatas; et pro concilii exemplo, quod mihi jucundisstaium fait, gratiam dominationi tuae illuatrisstatae habeo plane atagnlarem, Denmque omnipotentem obaesro, ut oeatra enorea fortiter dimicantem servet, ae sospitet domtaatlenem team illustrissimam cajas ras, et mm pergam,

dominationis turn ilhetrimiteae et reverendimissao, servus: J., sard. Pignateltas, archiepiscopus Neapolitanus.

NoιφoH, β kal. mart. 1731.

XXVL LITTERAE

illustrissimi ac reverendiasimi d. d. srchiep. Tarraconensis, Hispaniarum primatis,

ed ilhMfrwsfei. es rêmŕindiss. d. d. ercAstp.

Quo auhni smm m.voluptate litterae iOnstris statae damtoatieuta vtstas paeiagorim, quibue

exemplar Mtoia concilii Unmu*, jam aped vos oatoteati, adjuncta quoque tMaapi, ipsequo aeta quanta aviditate percarrertai neo (haUn expN-tara aaMaaraa. Nam praeterquam quod etagulnri tan bmdgnitate ai id ms invitari aaattakaa ip·· WMM A4M BMtMp Ot Imo Omi 4iotaBti* μ Iβlμ μ obetMtep ia Oriste capita mamten •opjaagimur, ignerars non anfifort agragia fidei oartaatina, inaigneaqae Tietori·· qnibe· episcopalis dignit·· ia Domino docotutar. Ad id entai oppertae·, ait Christus, at haaraaaa aaaa, ut magi· eedesiM unit·· ia soNditate .petrne firmete laeaaearat, dam crebrae eenettaùoae· ehuae, repetitaeque tot laaealb haereticorum machinae solo aequatae, innumeri· probaverant exempli·, porta· iqferi advenaa earn praevalere miqime posse.

Quapropter, licet tribulatione· vestras, a·, qua par eat, animi •nictione(saope saepius audie^ana, tactique dolore cordi·· ad dominum pro Bl·*?· tranquillitate effuderimu· prece· nostras; jam Tero in Domino vobiieum gloriamur, qui naviculam luam variia tentationum procelli· jactari, nusquam tamen mergi permisit. Quae lingularia patri· miseri-oordiaram providentia tunc magi· elucescit, cum •b tie damnum imminere timemu, quo· naviculae •uae posuit nauclero·, et cuitode·; iii enim coecutientibus, et a recto tramite deviantibus, earn ad •copulo· et lyrtas allidi necesse foret, niai Domina·, ex alto prospiciens, alio» «ibi provideret sacerdotes fidele·, qui eodeeiam iuam in riam saluti· dirigerent. et ab omni tempeatate vindicarent Natta qui manutfi et pedem, ai scandalum dederunt, abscindere juaait, oculum etiam, eum scandalisaverit eruere et projicere · corpore, cui nocet, constanter et «crero praecepit. Nihil minui, praesul amplissime, praestitistis vos in causa episcopi Sanitiensis, quem, cum ei eccleiiae oculum praefecimet Do,minui, qui membra corpori· Christi dirigeret, et a periculi· amoveret, et ipse vero credita· sibi oves a salutaribus pascuis ad noxia haereticorum prata traduceret, poitquam monuistis, rogastis, suasistis, obsecrastis, quid reliquum erat, niai ut, frustrata omni aollicitudine vestra, spe emendae prorsus evaneacente, qum a corpore, cui certo nociturorq), prorau· abscinderetii. In quo tamen ea vos benignitate geeaiitii, ut, abeque sacrorum canonum, et eedesiasticarum legum tranagressione, immo iis adamussim «errati·, haereticum hominem, juxta apoatoli monitum, vitare non docrereritia, niai postquam, apostolioi etiam praeeepti memore·, eum •rguMis, obaeeraati·, increpasti· in omni patientia et doctrina.· Quae cum ita sint illustrissimae dominationi vestrae exprimere non haesitarem, "me paratum, ut aetis concilii libenter subscriberem, non tam aoceaaione suffragii quam fidei confee-■ione: postquam enim apoitolioa sede·, quae Spiritu •ancto regitur, ea probavit, oonfirmaritque, nostrum eat illius judicium non probare, sed revereri; quod amplecti omnimodo debemus, roborare nuUatenu· possumus.

Pro ea rero, quae in tanto negotio illuatriaaimorum patrum dçxterita· et benignitas, angularis taa prudentia et 'selas enituit, cum ad iuatructionem et aedificationem nostram non parum proficiat^ de tam insigni exemplo nobis praestito, illustrissimae dominationi vestrae tauneua· grata· aguru compellor. Cumque in grati animi signum parum sit, quod ex inopia nostra retribuere poesin», accipiat, quaeso ' illustrissima dominatio vsstra exemplar concilii proTincialia Tarraeonsnaia, quod poatremo ia hae provincia, · praedecewore nostro, habitam sst, ubi me· Me provincialia concilia qw ia refiqab Hhpnuinrum regnis jam foetavft, et retreacti· eaeeuib aantper Tigqrit, et bnatemm viget: nen qued ad tatam·· Mei, qna· ia uatreria Kiipiai·, ita<ulari Dei benignitate, illibata peeaevwni, daereta aaaairi aeeeoee ait, aed quod tot mere·, et eeeieaitotiaam ditoiptanun, humana •gente tagiiitete, brepentee ebuMi extirper·, fre-

ti eoe, veteri· (MNeea·· «eeteaiee a>muM, aped ve·etiam iaatearare pergitia, fidei puritati a· mwmm iategriteti innamira ia di·· aantieii· iatremmite Ha·· Mat, iUuetriiaim· domine, pro vobi· ad Deam vota noatra, quae juxta ae pree·· ama· pre veatm tranquillitate, dyu ia eonapeeta Domini ineaeMater effundo, liaeere rntidm profiteor, nullum eme toatitadia» et obeervaatiM meae erga illustriarimem domiaatitaaem veetram quod eoa aim teetimoaium datarua. *r*

Illuatri··. et rever. domine, illuetrimimaa et reverend, dominationi· reatrae addictimimia et ob·equentiaaimui cultor: Petru·, archiepiMOMu Tarraooneaaia, Hiipaaiantm prima·. J

■Tarracone, die pienii· julii, an. 1731.

[Vtrto foUe:} ItttttriMàt» ee rtwrvndiMM·· demwo *ardnepiteope prieeipi Ebredmemi,* qiwm Dmm Mcoteawm *tereti. StreAunm·.*

XXVII. LITTRRAE

eminentiuimi ac reverendimimi d. d. cardinali· de Lambertinii, nrebiepiac. Bononieniii

od tUMririuiNtMm ee *rtterteeliu. d. d. erekiep.*

llltut. et rn. deatuu.

Quamvii, cum adhuc Romae enem, de Ebroduncnii provinciali concilio, quae initia icilioet, quoique progrcMO· atque exitum habuiaiet, lati··uperque intelleximem, ac probe «cirem quo itudio quantaque eum ope ipaum pontifex maxima· Benedictu· tertia· decimui excitaiaet, et ooafirmaieet, ·imulque quanta bonorum omnium approbatio··, atque adeo planau poatoa exceptum iit; eamqae ob oauaam, «ununa jam tam obaervantia, ·ir· quod veriu· dicam, veneratione, concilium ipaum proaequarer, praesertim cum de omnium fere patrum qui in illo convenerant, lapientia doctrinaque lingulari, ex ipeo hominum lermone, certior facta· enem; toque in primi· lumma probitate, et eqa·tantia virum atque omni litterarum eruditione excultam, et, quod maxime ad rem facit, apoetolieae ·edii hmantiMimum jam tam cognoviiaem, cum ambo Romae eaaemu·, ac tu potentiiaimi Gallorum regii negotia apad Innocentium tertium decimum peragere·, ego vero illa perficerem, quae mihi abq eodem pontifice fuerant demandata; nihUominui affirmare utique pomum, me, eam codicem uti·· concilii, quem codicem perhumaniter rnimrô, atadioae admodum ac diligenter perlegerim, non majorem quidem do concilio Mo opinionem, aut erga vo· obeervantiam concepi··· (jam enim tanta erat quanta maxima capi aaiato poterat), aed eo tam·· adductam ····, nt quod ante, propter gravMim·· illa· quidem, «ed tamen extrinaeM·, ut ita dicam, can··· do vobi· aontiobam, id jam argumenti· a re ip·· petiti·, et quam iatrinaeci·, tam mihi ipae probare poaaem, tam alii· etiam demonstrare. Nam illa profecto qua· ad eocleeiaaticam diaciplinam moderandam in concilio Mo ventro iutitaMi·, quam praeclare, quam recte, quam «apienter «ant instituta! Quod stadium in debita apoatolici· eon-■titutioniBu· obediesti· praestanda ostendMis! Quod, qaam nanctam, quam praedarum exemptam praebuisti·, animo· vestro·, votantateiqu· et «ia-

cere et libeat·· apastcMeas «Hi eafanitteat··! Quam pom opports»·, qaaai li ■ Fm Worm· opinion··, as là·*··» pNttgavtotie, qui earn Afina hominea ad Roman· aeateriaae iwoeare oo roHo oatenderaat, Roasaaoa oatbiHaea ad LoaAiMaoem per simatetioMas treduaebaat Quid dicam 4a Ute variarim·, raatteatanaq·· jattafo, q·· paatoralem Saaitteaote opiaeopi iatraetfoaem eoadmaaavtotie? Qaam pradaatiam, Daaa boat! qaaai eeaataatiam praeetltieti·, qaam attem aamram, at eharitatem, jMU· val ill·· eoavaDoratte eaaoaa, quae ipae, quo aa veatro judicio subtraheret, iaaaitar praetendebat, vol ipaam perhamaniter iavitaretia, at a «aie illis emergerat erroribus, seque ad bonqm friagem tandem aliquando reciperet. Quare gratator, vsreqne atqae ex aaimo tibi gratulor, qui tanta eum laude et gloria praedarunt istum conventum indixeris, et sulfraganeoa tuos convocareris. Gratulor cum tibi, tum hia, quod rem gravisaimam, Deo optimo adjuvante, suscepistis prudenjer, tractavistis strenue, confecistis feliciter. Gratator Italiae etiam, quod in iis, quae ad disciplinam spectant (ut magna cum voluptate animadverti) non nihil luminis concilio vestro videntur attulisse ea, quae in Mediolanensia ecclesiae actis descripta sunt, eum illam s. Carolus Borrhomaeus gubernaret Huic etiam Bononiensi ecclesiae meae gratulor, ut qui plane scio quam multa, quamque gravia consilia, atque adjumenta a primo illustri illius archiepiscppo, cardinale Gabriele Palaeotto, ad illa acta, quae tum opera a. Caroli conficiebantur, manaverint. Quid plura? Mihi ipse gratulor, quod pastoralia diligentiae ac studii testimonium certissimum exemplumque a praelatis gravissimis mihi ait praestitum. Vicem tantum doleo infeliciaaimi Banitiensis episcopi, qui pulcherrimam, ac sibi per concilium vestrum a divina gratia oblatam occasionem errores suos detestandi, ac, laudabili poenitentia, in salutis aeternae viam redeundi, miserrime (quae Dei judicia eunt!) praetermiserit. Erit, vir praestantissime, nomen tuum in benedictione aeterna apud posteros; neqUe illorum quisquam, qui tibi in ista metropolitans ecclesia tua regenda praeeeaarunt, aoariais has at glori· superabit: noa GuiDetesua secandas, qui pariter eeariMe a ea eoavoeate arrosa· provincia· eaae omΠea abeterrit; ·ea GuiDolmaa quarta·, qui taatum stadii eaatafit ad illam' aatatarium eecleaiaotiearam esastihiticnum nellsntisuom, qaaa ia sexte ienrstaliu· libro beet tegere; ■otr deuique GuiltelasM octavae, qui ot aecro Triddatino ooacilto iatarfait, «t, circumquaque grapaaat· baeretioorum pesΠe, horni··· sibi subdito· I in fida ot oetboKea religione retinuit Erit similiter in benedictione aeterna Borne· tuum, ·orumque 'omnium, qui tibi collegae ot fratre· fuerunt, quique oe tibi socio· praeclari nobiliaaimique labori* dederunt; qui, cum vetera Gallicana provincialia concilia instauraverint, apertissimo oetenderunt, quam illud in animi· anis, atque in ipsis cordibus infixum insculptumque. habeant, quod ille Galliae episcopus, et martyr clarisaimus s. Irenaeus in snia libris scriptum reliquit: adversus haerete· npeessariuni in primis esae, ut ecclesiae' singulae, id eat, fidele· omnea cum ecclesia Romana consentiant: quippe quae fidei est, sacraeqUe doctrinae, et apoatolioae traditionis provida conservatrix. Non est abbreviate manus Domini, et infinitus est numerus misericordiarum suarum. Ea re fit'\it, quamvis infelicissimus Sanitiensis episcopus opinionibus irretitus suis, adhuc contumax maneat, spea tamen mihi sit, ut aliquando, antequam agat animam, ad officium redeat, atque animi sui sensus ad vestros accommodans, apostolicas constitutione· sic ex animo complectatur, quemadmodum vos illas primum complexi estis, postea etiam sustinuistis. Faxit Deus, ne spes tanta pie fallat! Interim manum tibi osculans, qua par est observantia me tibi offero, ac tuus plane sum.

Dominationis tuae illustrissimae et reverendissimae, serv. verus: P., cardinalis de Lambertinis, archiep. Bononiae.

Bononiae, pridie kal. nov. 1731.

[Ver»o folio:] Illtutrieeimo ac reverenditsimo domino domino Petro do Onirin do Tencin, archiepiteopo Ebredunenti.

C0N8TANTIN0P0LITANA SYNODUS

in qnn ecclesiae Graecae idea sexdecim articulis repetita declaratur 1737, mense februario.

Nationum Orientalium theologia rea est permagnis difficultatibus impedita. Ut enim istae longo terrarum, ambitu a regionibus noatri· avulsae ac dissitae sunt, ita vix fieri potuit ut via patuerit, qna ingredientibns nobis facile de illarum natura, fide ae ritibus constaret. Huc etiam Sccodit libro· symbolieos, quibus animos legentium religione obstringerentur, apud Orientale· fnisae nullo·; adeoque in perscrutanda cuiusvis eceleaiae fide tanquam fontes sancto· illo· nobis adeundo· ease libello·, qui, urgente necessitate vel opportunitate data, eo consilio sunt editi, ut pro fidei eaeeat *teoUmoniit.* lam vero nemo est, ai paulo cordatior fuerit, qui in re omnium graviaaima non videat libello· illos tales esse oportere, ut non secta· alicuius aut factioni* neo viri cuiusdam quantumvis eruditione· et doctrina insignia, sed universam totius eceleaiae persuasionem exponant; ex his enim oastiaaimae religionis puritas maxime dependet. Praeter·· m in isto argiunentatieni· genere mancae qnidssn ae deficient·· exhibeantur opinione·, aea unum alteramve cstWgaee boebst, sad aa Hub qua· pro tnaada OrieataMma piruaaricac diveeate teaqparibas producta sunt testimonia. Hrie -ai quidem pacto tantum evincitur constans il)a perpetuaque traditio, qua· 'certissimum in rebus fidei prae se fert veritati· argumehtum. Id tamen auctores, qui in Orientalium ecclesiarum natura perspicienda librisque tradenda operam collocarunt, non satia in animum induxi··· fatendum eat.

Non quidem ignoramus, ubi de Graeca agitur eeoleaia, Erneatum lulium Kimmel, Ruthenum, theologicas diaeiplina· in academia lenenai quondam privarim professum, io id totum incubuiaee. ut confessionum ecclesiae Graecae tum privatarum, quae tamen aliquam auctoritatem nactae easent, tum synodicarum corpus ederet, ilhtdque opua typi· mandas·· hoc titulo: *LiW ipsWiti £«!<»« Orientali»,* nunc primum in unum corpus collegit, variante· lection·· ad fidem optimorum exemptorum adnotavit, prolegomena addidit, indic· rerum praecipuarum instruxit Ernaatiss. luliu Kimmel, Rnthanus, thsol. licentiates samque in academia leaeaaT privat, doc., societatis latiaae lenaaris socia· ordiasurias. Imm, apud Carol. Hoohhaaaea, 1MI« te - fi··.

perfeetiw fhetam (ὼ* certtaoimia moaumeatia teotatar. In illo ai quide* ouafimrieaum oorpeye malta, eademque minime aperoeada membra Aeaideraatur. Namque, nt alia hand pansa silentio interim praotereamua, deeet Ja Kimmeltaao opera gravis iUa fidei deelarotio, quae ConataatiaopoM, anno taocab XVIII vigesimo septimo, ab uaiveroa Graeoorum eceleaia cunfee* eat. Qnaa qaidem expoaitio eo sanctior sane' eear debet, qao a maiori eeeleaiaatiooram virorum numero eat subocripta, eoque doctior, quo magia ipae Chrysaathue Noteras, patriarcha Hierooolymitanus, prae ceteris cum Graecia tum patriarchis doctrina et eruditione elucebat. Quem virum consilii moderatorem fuisse ipaumque opus adornasse, vel inde coniicimus. quod Çoustantinopolitana ista fidei ekpoeitio non aliquot 'verba tantum, sed etiam locos integros repetit professionis fidei a Pio papae IV editae, quod sane ab alio non potuit quam ab homine, qui studiis theologicis apud Occidentales operam dederit, lam vero Chrysanthum novimus primum in Italiam, deinde in Galliam, postremo per ceteras Europae regiones iter fecisse, ut ecclesiae tum Romanae tam reformatae viros doctos cognosceret eorumque placita accuratius perscrutaretur. Adde quod certissimam negotii'istius fidem facit codex quidam manuscriptus, in Lero insula asservatus, in quo, teste Manuel J. Gedcon '), expositio illa Chrysantho disertissimis verbis tribuitur. Ceterum integrum opus evolventi statim apparet Chrysanthum e Pinna fidei professione voces ac lucidum ordinem desumpsisse, non vero ipsas sententias, quod in homine Graeco inirqm nemini videbitur. Quamobrem si idem Chrysanthus una cum universa Graecorum ecclesia Latinorum fidem de transsubstantiations ac de sacrae, scripturae interpretatione amplectitur, non in Latinorum scholas, quas frequentavit, istud refundi debet, sed perfectam ecclesiae suae cum Latina in utroque argumento concordiam sentiens, huius locutiones, quae rem scilicet magis apertam facerent, absque ulla religione usurpavit. Quum animadversionem iam inde initio facimus, reformatorum obiectis statim praevertendum existimantes.

Graecam hanc fidei expositionem Constantinopoli, anno 1872, typis evulgavit Manuel J. Gedeon, hoc titulo decoratam: Ανιχιοτο ἐγχύχλια roO olxouptv.xcO uartpidpyou 'Itpcptou γ' (1727) 1ξ dvtxιότου χώιηχο; τοO Kp'.tiou, in-4*, 30 pag. Quae editio tot locis vitiata deprehenditur, ut eam emendare necesaum omnino ftierit. In accentuum praesertim notatione et interpunctionibus peccatum fuit; littera quoque interdum venit pro littera; quibus omnibus manum medicam adhibere operae esae ducimus. Adde singularem in ipso titulo errorem, quo leremiao patriarchae expositio ista tribuitur, quod aane falsissimum est. Rp enim diligentius explorata, idem vir doctus in suis *I'atriarc^alitut* toferiif asserit iam inde a die vigesima novembrto 1796, Pniaium, metropolitan» Nioomedieaeom, ad nerumsaieum thronum electam feiaael). Multas etiam alias mendas correximus, quas editoris incuria ita invexit, ut ipsa sormoata sententia haud roro ^rpravata fuerit. Me quia autem, quod neo ta virum de litteris bene meritum acerbiore indivis usi feerimus, conqueratur. loce quibus ab illo receasimat indicare risam eat, ai aeeentus. interpunctiones et alta istiusmodi exceperis.

Eas, de quibus agitur, emendationes non ex libidine, sed melioris codicis ope induximus. Absit enim ut quae in Gedeontana editione virgata censoria notabimus, ea omnia ab editore, non ab illo, quo nsus est, codice, profecta fuisse existimaverimus. Textum, quem edidit Gedeon, e Critiano codice desffinpsit, qui in tabulario oecumenici patriarchae hodie asservatur; quo in codice nonnulla a librario interpolata fuisse certo certius eat. Nos vero in adornanda ea, quam hoc loco damus, editione ipsum originale exemplar secuti sumus, quod Constantinopoli, in aedibus patriarchae Hierosolymitani bibliotheeam τοὐ Αγιου tdfou, quam Graeci vocant, perlustrantibus invenire nobis contigit. Quem codicem prototypum esse, ex ipsis subscriptionibus satis evincitur, quae omnes propriis metropolitarum manibus fuerunt exaratae. Mentionem cius nemo, quod sciamus, vel obiter fecit. Chartaceus est. in forma, quam vocant, in folio, olim 122, nunc autem fi!4 numero notatus. Constat foliis 50, quorum 6 priora nec non et 37 posteriora vacua sunt. Expositio fidei, de qua nune sermo est, extat a folio 7'-13', optime et ililitfentisaime scripta. Eadem haec expositio invenitur etiam in codice 28 eiusdem 8ti Sepulcri bibliothecae. fol. 212'-217'); quod alterum exemplar conferre non operae esse duximus, dulcius si quidem ac satius ex fonte ipso quam ex rivulis aquae bibuntur. Ob eamdem causam negligi potuit Oxoniensis codex in Christi Ecclesiae Collegio sub numero Gr. msa. 82 asservatus et foliis constans 51 in forma in quarto, ex quibus novem ultima priori codicis parti posterius addita ecthosim nostram continent

Ad latinam interpretationem quod attinet, in id potissimum operam laboremque nostrum contulimus. ut synodieae confessionis mentem assecuti, eam verbis dilucidioribus et quae àb omnibus intelligi possent exprimeremus. In iis enim, quaad fidem resque divinas pertinent, perspicuitatis, non elegantiae ve) concinnitatis maxime ratio habenda est. Quid autem a nobis in hoc negotio praestitum fuerint, ii iudicent quibus ineat aliquid eruditionis theologicae: quod si illis ingratum non p esse intellexerimus, ad alia gradum alacriore·fxciem»,. L ρM

« congreg. Augustin, ab Assumptione.

*) JfÀr/or rûr Ipyacncuy *τη ItetQÎaç* t<vv iwvf, t. I (£ow»UntinopQli, 1880), μ. M, h bo U terti».

llatfitmfxittoi Uiroi/ι , CoaataBtisoÿQli, 1880, p. 408.

') De qas <x>afrr. «i labet, A. Pappadopoalo*-Kemseus» lfv; t. IV (PHropcH. 1888), p. 41*44.

EKHEX1X

σύντομο xal χχφχλοιώίτβν Etp&v το xal 8ογμ<τ«ν τή Ανατολική τοO Χρισ.τού Ιχχλησια

ήτοι ή ὑρ36δοξο ὑμολογίβ τή «ὐαιβοO xal dp«eμήτου χίστβ τ·ν χρισν.χνΛν, ίμολσγM xal ρβονοί xal 8ο{Αζκ «ὐτή» .ή Ανβτολιχή τοO ΧριστοO taàqeia, ήνβνβ ὑνοώοφοι «Ανα ο(Αχσντσχο

EXPOSITIO

compeadioM niaintariaqair Merorum *dffini-UextuH ·1* dogmatum *Chrirti* wi *Oritnt»* ι *tetiitia»*,

scilicet orthodoxa confessio piae ainceraeque Christianorum fidei, quemadmodum illam eoa■tetar, scatit, credit orientalia Christi eceleeta, quam debeat cuncti, qui ubique eunt, ehriettaai,

0mm*. emnuai» notam XXXWb

χριστιανέ; βακ τή ἀνατολιχή ἐχχλησία αἰοέ γνή- A
<χα τέκνα, ἀποδάχισ»« χ«ί mratecvl) Mi épc-
λσγιίν ἀπαραλλάκτω , μ Νκ ἐνταῦθα ἐχτίθνται.

Προοίμιον·).

Τοί βιαπλέσοσι τοὺ τήβ* β'ου τά πολντάραχον πέλαγο κα! αί; τού τίΛίου χαί άχυμάντου λιμένα; τή τΑν ουρανών *ββ,ιΜβ* καταντήσαι ἀσφαλΑ; ἐφι«μένοι; ota Ινιστιν ἄλλω τοΟ σχοπου ἐγχρατέσι γινέσθαι, d μή χρησαμένο. ὡσπ*ρ πλοίφ ἀσφαλφ τή (*ρφ χα! ἀμωμήτφ πίσηι ἡμΑν, ναυπηγηδέντι ταί i*ραΐ χαί taowvsὺotot; γραφα!; χαί χνβέρνήτην ἐχοντι αὐτόν τόν υἱόν xai λόγον τοΟ taoб· ε γάρ τοιοϋτο πλοΟ; ἀσφαλή τ* χαί τὐδιο xai διασώζιι τού; πλωτήρα» ἀπό κινδύνων xai ναυαγίων τή ἀπιστία; χαί τών αιρέσεων ἠκιστα ἐχβολήν ὑφορώ-
μτνο χαί ζημίαν τού πλούτου τή τι θ*δν «ὑσι-
β*ία . Διά χαί τά σχ»Οο *τή ἐχλογή , ἴ μακάριο
Παύλο», Τιμ>ίη> γράφων Ταύτην τήν παραγγιλίαν p
παρατϊΗμβί σοι, φησή ινα στραττὺη τήν καλήν στρατιίαν, ἔχων πίσ-γν χαΐ ἀγαθήν συνιίδησιν, ἠντινί ἀπωαά;ι«νοι πιρί τήν πίστιν ἐναυάγη-
σαν·). Τφ ἰντ: γάρ ναυάγιον ὑφίσταται δ*ινόν χαΐ ὀλέ-
θ-ριον 6 τή» ὀρθή; χαί ὑγιού πίστιω ἐχπισών χαΐ γυμνά; χαί πάντων ἐρημο ὑπολ«ιπ*τα·· τί γάρ τού λοι-
ποὺ σώματο δφίλο τή χιφαλή δι»φθαρμένη;; 'Οθιν δσοι τή χριστωνὺμφ πρωσηγοριφ·) στμνύνονται, χατά πάσαν ανάγκην ὀφ*ίλουσιν ἀποδέχ^σθφι έν χαθαρφ ψυχή συν«ιδότ, τήν πάντων τών ἀγαὐών μητέρα πίστιν χαί ταύτην aiptalta; ἐν ἀχ«ρα:ότητι μ ! ἰὐθὺ- I
τητι γνώμη , αἰδότα ἠλίχον τό τή; ἀπιστία; βάρα-
8ρον χαί πόσον τὸ τή ἰὐστβχία χαί ὑγιού πίστιω τ«ίχο , χαΐ τούτην .ὡσπιρ τροφήν πνευματ-.χήν καθ' ἑχάστην προσφὲρίσθαι χα! ἐπιδιδόνα: χατά τόν ἐσω ἀνθρωπον') μηδέ συγχωράν τοΐ; συλλογισμοί;·) π«ριπίπτ<ιν ὡσπιρ τινί λαβυρίνθφ, ταί τών ἐτχρο-
δόξων χαΐ ἀντιΐΗτων σοφιστιχαί κακοτιχνίαι; χα! ἀπάταί; λυμαινομέναι πτρί τά καίρια. ἀλλ' ἐχτρέ- I
χτοêαί χατά τήν ἀποστολιχήν ιισήγησιν τά β«βή-
λ υ χτνοφωνία χΧΪ ἀντιθέσιι; τή; ψιυδωνύμου γνώστω , ἠντινί; ἐπαγγ*λλόμ«νοι, φησί, π«ρΐ τήν πίστιν ἠστόχησανvl). Καί γτ ιιχότω - πίστιω; γάρ οὐχ ρὐση; οὐδέ γνώσϊ ἐστιν, «ΐ γ« τὸ ἐχ τών ιδίων λογισμών τιχτόμινον γνώσι οὐ» ἐστιν KI τι γάρ δοχιί, φησίν, τίΐἐναι τι, οὐδέπω οὐδέν ἐγνωχ» καθώ̀ S<i γνώναι·). Διό χ<λ«ὐ*ι. μή ὁμόσ« χωριίν πρδ τού; τοιούτου , ἀλλ' ἀποστρέφισθαι τά αντι-
λογία; τών κακοδόξων, δτι τή ὑγιού ἐκβάλλουσι πίστιω» καί οὐχ ἁφιίσιν ἑατάναι βιβαίω ἐπί τή; ἀρραγού πέτρα . Ὁμέντοιστιριό Αιμέλιο τοΟ θ<οὐ ἑστηχι·), φησί. (Η γάρ πήξιν λαβόντι; ἐν ἐή «ὐαιβιίφ χαί δογμάτων ὀρθότητι οὐ μόνον οὐδέν **) πάσχουσιν ὑπό τών ἀπατχώων, Αλλά χαί θαυμά-
ζονται κατά τόν χρυσορρήμανα Ἰωάννην, <Λ; οδτ« ποταμοί οὔτι ἀνιμοι προσπισόντι δυνήσονται τι παραλυμὴνασθαι *■). ·

Ἐπιί οὐν ἀναγκαίον παντί *ὐβ*β(! χαλινὸν ἐπι-
◀ἶναι τοί λογισμοί; xai μή ὑπορβαίνοιν τού βρου χαί τά μέτρα τά διβομίνα ἡμίν παρά fitoO διά τή; θιία; γραφή τή; νγιαινούση ἐν τή πίστιι διδασκα-
λία μηδέ ὑπέρ τά ἐσχαμμένα·*) (τὺ τού λόγου) πη-
r

qnieaaqae orientatio eocleeiae veri eant Alii» exoipere, credere, ompino confiteri, pront hic exponitor.

Aoomoimm.

Qui pneaentie vitee procellosum mare treiieivat atque appetunt ad acrenoo trauquiUooque oaeleatia regni portu* certo pervenire. Ha alia conditione non licet finem consequi, quam si aancta ùnoeraque fide nostra utantur veluti tuto navigio, e sacrio dirinituaque inspirati· scripturi* compacto ae gubernatorem habente ipaum Dei filium et verbum. Tale enim navigium tutum tranquiliumque est, nautae ex incredulitatia periculia naufragioque salvo* tuetur nec ulio modo reformidat haereseon impetum fortunarumquo iacturam, pietatis nempe in Deum. Quapropter et electum vas, boatus Paulus, ad Timotheum scribens Z/or *prMctpttun,* inquit, romairndo *tibi, ut militti bona»· militia·», habont Jidem rt bonam conteiontiam: guam qnidam rtprtlontM circa fidem na»fragaecrnnt.* Re enim vera is horrendum exitialeque patitur naufragium atque nudus omnique destitutus praesidio relinquitur, qui recta aanaque fide excidit. Quid enim, capite corrupto, reliquum corpus prodest? Unde quiconque ^Christiana prpfessione gloriantur, eoe omnino necesse est pura anitni conscientia fidem, bonorum omnium matrem, excipere, illamque sincera et recta mente revereri, probo sciente* quantum barathrum sit incredulitas, quantus vero murus pietas sanaque fides. Hanc vëluti spiritualem cibum quotidid sumant et porrigant *tceandam interiorem komium* nec patiantur, ut in ratiocinationes velut in quemdam labyrinthum incidat, in eorum nempe, qui alterius et oppositae sunt opinionis, captiosa artificia ac fallacias, quae letale vulnus afferunt, sed devitent, secundum apostolicam sententiam, *profana raailoyiiia rt oppoeitiones falei nominie ecientiae, qaam qnidam,* inquit, *promittente* circa fidem exciderunt.* Et iure quidem. Cum enim fidet n°n habetur, nec habetur scientia, si quidem propRae exeogitatimria fetus scientia non eat. M *fuie enim,* inquit, *exietimat se scire aliquid, nondum quidquam cognovit quemadmodum oporteat* eam *scire.* Quamobrem imperat, ne ad huiuseemodi homines concurramus, verum eorum controversias repudiamus, quorum perversa est opinio: quoniam de sana fide depellunt neqne sinunt super petrd frangi nescia firmiter stare. *Sed firmum fundamentum Dei stetit,* inquit.V Qui enim pietate rectaque doctrina fandantur, non solum, nihil mali a deceptoribus patiuntur; verum etiam admirationem sibi movent, iuxta loannem aurea verba fundentem, quibus neque flumina neque venti irruentes aliquid damni poterunt inferre.

Cum igitur quemvis pium necesse sit ratiocinationibus frenum iniioere nee sanae fidei doctrinae fines terminosque transcendere, quos nobis Deus per divinam scripturam-constituit, neque scamma, ut aiunt, transilire: *alfiora «nim te,* inquit sapiens.

vrai *nmivttv* on. G.
') oω. G.
·) Ιχων *nletir* — ἐν«νάρμ>«ν ont cod., η·M vert· Ums
•*Λ* Kutoatiu· «mnixü pertixeat. — I Tin. I, i&
*) G.
*) χ«r« — *ἐν»ρM·ν,* Boa. VII, SX
·) oi'AAoyuraoZç' χο^ωooi G.
') I Tim. VI, SÔ-Sl.
·) *I Cor. VIU, X ν*
') Π Tta. D. IA
■·) add»» Av G.
») AtaMt ad MutKtn, M.
<·) Ct Bmo MAo* VL M, One. typ. Πέ, »»

UN 'Ισχυρότερα γdp σου, φησίν ὁ σοφό , μή ζήτει χαί ὑψηλότερά σου μή πολυπραγμονεί· β προσετΑγη σοι, τ·ϋτ· διανοοβ1). K«ί πΑλιν· Ἐν 4 ·κ«στο ἐχλήθη ἰν τούτφ μενότω*), ἐχλήθημεν δέ*) Ανωθ«ν οἱ εὐσ«βεί τή Ανατολική ἐκχλησία χριστιανοί διΑ νεΟ πνεύματο τού Αγίου Από tt τΑν προφητών, Από τ» τού σωτήρο ἡμών Χριστού, Από τε τΑν Αποστόλων, Από τε τΑν οικουμενικών συνόδων ππΐ Απ«ξαπΑντ·ν τΑν ὑπό τού Αγίου πνεύματο ἐνηχηθέντειν Αγίων πατόρων ει τό πιστεύειν χαί φρονείν·) ὁσα ἡ χαθ' ἡμβ τοΟ ΧριατοΟ ἐχχλησία παρέλαβε χαί διασηιζει μΑχρι τούδε Απαραμείωτα χαί Ανθάυτα «ί τό παντελέ

είτε δύγματα πίστεω , όρου τ« χα. κανόνα , είτε παραδόσει τή ἐχχλησία ἐγγράφου τ» χαί Αγραφου — 'Οφείλομεν Αρα χαί περιέπειν ταΟτα πάντα *χαί* ἐνστιρνίζεσθαι ὀλή ψυχή, διανοίφ τ* χαί προΑυμίφ, χαί ') μήδέ χεραίαν ix τούτων Αθετείν ἡ μεταποιείν ἡ προστιθέναι ἡ Αφαιρείν, αλλά τήν εὐíHίαν βαδίζειν χαί βασιλικήν καί Απταιστον τή σωτηρία ὀδόν τήν μήτ« οἱ; τά δεξιά μήτο ει τά Αριστερά χλίνουσαν· χαί γάρ χαί μιχρΑ παρέγχλισι ·) χα: μεταποίησι ἐν τοί πορί θεού λόγοι ιΐ χιημνδν φόροι χαί βάραθρα χαί βυθφ ψυχική άπωλιία 'l) παραπέμπει τόν δπωσούν ἐχτραπέντα τή ευθεία χαί τή Αλήθεια διαμαρτήσαντα. Καί μή μόνον οΟτω φρονείν τή ψυχή καί πιστεύειν τή διανοία, Αλλά χαί τφ στόματι ὁμολογιίν τήν εὐσέβειαν ἐδιδάχθημεν Καρδίφ μέν γάρ, φησί, πιστεύεται ει δικαιοσύνην, στόματι δέ δμολσγείται οἱ σωτηρίαν·). Ουδέ γάρ Αρχιίται ὁ θεό τή κατά διάνοιαν πιστοί. Αλλά καί τήν διά τ·.Ο στόματο ὁμολογίαν Απαιτει, ει παρρησίαν ἡμΑ διά τούτου ἐπαλείφων χαί προσκαλούμενο χαί ') οἱ πλείονα Αγάπην χαί διάθεσιν ἐμβαλλόμενο χαί υψηλού χα! τελείου Αποργαζόμονο · **Πᾶ** γάρ δστι ομολογήσει, φησίν ὁ Χωτήρ, ἐν ἐμοί ἐμπροσθεν τών Ανθρώπων, ομολογήσω χΑγώ ἐν αὐτφ ἐμπροσθεν τού πατρό μου τού ἐν ούρανοί **).

Ἀλλ' ἐπ«ί πολλοί πολλαχόθεν. χαί^διάφοροι τή ἐχχλησία ἐχθροί ἐπιφύονται χαθ' ἡμών χαί προδόται τή: νόσιβιία χατεζανίστανται τών ὑγιαινόντων χαί ὀρθών δογμάτων τή; ευσεβού ἡμών πίστεω , οίτινε χαί τεχνάσμασιν Απατηλοί χαί σοφιστιχαί ' χαχομηχανίαι οὐ παύονται τού Απλουστέρου τού ἡμετέρου γένου παραδιδάσχοντε χαί σατανιχαι ὑποχρίσεσ: διαφθείροντε χαί παρενσπείροντε τή καλή γεωργίφ11) χαί φυτείφ τού Χριστού τά Αχάνθα χαί τΑ ζιζάνια τών αιρέσεων χαί τΑ σχισματιχΑ φλυαρία , ἱνα μή ἐξαπατώνται οἱ ἡμέτεροι ὑπό τών τοιούτων χαχοτεχνιών μηδέ λανϋάνωσιν αὐτού αί παγίδε τών ἐναντίων, δείν Ιγνωμεν ἐχθεσιν ποιήσασθαι γενιχήν χαί περιλεπτιχήν καί κεφαλαιώδη τών ἱερών δογμάτων, ὁρων τε xaL κανόνων χαί παραδόσεων τή Ανατολική ἡμών τού Χριστού ἐχχλησια , ὁσα τε φρονεί χαί παρίλαβε dâî ἐδιδάχθη υπό τού πνεύματο τού Αγίου χαί δσα πιστεύειν τή ψυχή, τφ νφ τε *') χαί τή χαρδίφ χαί ὁμολογείν τφ στόματι παρρησίφ Αναγχαίω ὀφείλουσιν οἱ τού ἡμετέρου γένου ὀρθόδοξοι χριστιανοί, χα! ταύτα βητώ χαί ἰδιχώ χαταγράφα: ἐν τφ παρδντι χαί ἰδίαι ἡμών ὑπογρα-

M pwoMwn'o *et fertiora t*» -- *eerutatu» fuerit;* f··» AAi jsroseept· οκαή *ilia cogita.* Kt non··: *In* φα· MmMfMMfM soetrtus ooi, m Aoe pormoMet, «elite·••ten vooati wmn no· pii orientait· oeoieeiae chriatiaui pw Spiritui auctan · prophetia, · Chrieto Mlvatore nostro, ab apoetoli·, · genernMbna concilii· et · cuncti» per Spiritum tuctun edoctu sanctis patribn· «d credendam ae sentieudnm quaecunque noetra Christi soclesi· accepit atque immutata ac pura omnino huc tuque servat —, dobemtu sane haec omnia ex toto animo, mente, «tudio tutari et ampleetinec apicem ullum ex hi· (pernere aut commutare aut adiicere aut tollere, ied rectam, regiam tutamque «alutis viam tenere, quae neque dextra neque sinistra declinat; quandoquidem vel parvus deflexu» in rebu» divini» aut immutatio in proeeep» barathrumque dedueit ac in puteum spiritualis interitus missum facit eum, qui e via quomodocunque deflexit voroque aberravit. Neque vero solum ita religionem animo sentiendam ease menteque credendam, verum etiam ore profitendam sumus edocti; nam corde quidem, inquit, *creditur ad iuttitiam,* ore autem *eoufettio Jit ad talutem.* Nec enim fidem, quae in mente est, sati» habet Deu», sed etiam confessionem, quse ore fit, exigit, hoc modo nos ad fiduciam excitans alliciensque et ad majorem caritatem dilectionemque provocans atque excelao» perfectosque efficiens. *Omni» enim* qui *confitebitur* me, inquit aalvator, *coram bominibut, confitebor et ego illum coram Putre meo qui est in melis.*

Cum autem multi multis ac divertis e loci· ecclesiae hostes in nos invehantur et religione prodita contra sana rectaque piae noatrae fidei dogmata insurgant, eos, qui e nostra gente simpliciore» sunt, non desistente» fucati» artificii» captiosisque fraudibus perperam docere et diabolicis corrumpere simulationibMJMMt bona Christi cultura ac plantatione baer«m|H^Bhaw cisaniaque ac schismaticas nugacitate· mali» hisce artibus nostri decipiantur nmreTBKersariorum laquei eoa lateant, statuimus nobis faciendam esse generalem, compendiariam ac summariam sacrorum dogmatum, definitionum, canonum atque traditionum explicationem nostrae orientalia Christi ecclesiae, atque omnia, quae a Spiritu sancto edocta accepit ac sentit, quaeque animo, mente, corde credere et ore aperte profiteri orthodoxos gentis nostrae fideles necesse eat, ea exprease ac specialiter praesenti hoc scripto tradenda atque proprii» nostris subscriptionibus synodaliter obfirmanda ac sancienda, ut legentes illa et probe intelligentes admittant et oculi», animisque in ea defixis velut in amussim

') Ecti. m, n-ü».
·> I for. VU, M.
·) ‹U ydp G.
*) *efereir'* feorprtr G.
*) *κα'ι* om. G.
·) »εφ|νχλιοι ' a«e<lκΑνο<ν G.
D *dnukflec' aurgflac* G.
*) Root X, 10.
·) *uni* s*. G.
**) Jfstih. X. *n.'*
■') AUnAt ad Matth. XIII, SB.
··) »» sa. G.

φαί; συνοδικά; ')$ κατασφειλίσασδβ χαί βεβεαώσαι, * βπω; αύτά άναγινώσχοντ xal βυνιένα καλώ χα! Αποδεχόμενοι καί τοΰτοι;'ώσπερ τινί στάθμη χαί χανόνι άχριβεστάτφ άφορώντε καί προσίχοντε; πάσαν σκολιάν καί άχ^δουβαν χαί έναντιαν διδασκαλίαν άποστρέφωνται *) καί. ώσπερ έν γαληνφ πλέοντα; .λιμάνι, τή τών δογμάτων δβώότητι χαί ύγιαινούση διδασκαλία, τδν βίον αύτών ,ματά άσφαλτίβ; κατευδύνωσι χαί τών αιωνίων άγα*ών έπιτύχωσι, A

accuratissimamque regulam, quamlibet tortuosam, absonam, ooatrariam doctrinam reiieiant, atque in. recta aanaque dogmatum doctrina, vetat in tranquillo portu navigantes, vitam tuto moderentur buoaque aeterna consequantur,

1. Πρώτον μέν ούν δφείλει άπα *) εύσεβή;, δποία; άν ειη τάξεω ή βα&μτύ, είτε δηλαδή τού Ιερατικού καταλόγου ύπάρχτι ή τών κατειλεγμένων τφ έκκλησιαστικφ κλήρφ, ή τή τών λαϊκών χαί τών ιδιωτών τάξεω;, μικρό ή μέγα , άρχων ή άρχιίμενο , πιστεύειν καί δμολσγτΐν χαρδίφ καί στόματι τδ θτίον καί ιερδν καί άγιον σύμβολου τή; εύσεβού; ήμών πίστεω; χδ ύπδ τών οικουμενικών συνόδων διά τή τού άγιου πνιύματο ένηχήαεω συντελεσΗν εύσεβοφρόνω; χαί άπαρτισΗν, φτινι χρήται ή άγια τού B Χριστού άποστολική καί. Ανατολική έκχλησζα, όμολογούσα χαί διδάσκουσα καί προφέρουσα*) αύτδ χωρί προσθήκη; δλω *) τινδ; ή' άφαιρέστω ή μεταποιήσεω; μέχρι κεραία; μιί;. δπερ έστιν έπί λέξεω; τοιούτον·)·

1. Primo quidem igitur quivis fidelis, cuiuacunque ait ordinis ac gradus, sive in sacerdotdli albo adseriptua et in eoeleaiastico elero deputatus, sive in laicorum et privatorum ordine, parvqa aut magnus, princeps aut subditus, corde et ore credere ac confiteri debet divinum, sacrumque et sanctum pino nostrae fidei symbolum, ab universalibus conciliis. Spiritu sancto personante, pie confectum ac traditum, qiib sancta Christi apostolica et orientalis ecclesia utitur, illud profitendo, docendo ac proferendo absque ulla omnino additione aut detractione aut immutatione ve) apicis unius, quodque his verbis exprtusum est:

Πιστεύω εί; ίνα θεδν πατέρα παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού καί γή , δρατών τ« πάντων χαί αοράτων καί si; Ινα κύριον Ιησούν Χριστόν, τδν' υίδν τού frsoO τδν μονογτνή, τδν έκ τού πατρδ; γτννηθέντα πρδ πάντων τών αιώνων, φώ έκ φωτό , ttsfiv άληιΗνδν ,έκ'ΙΗοϋ άλη·ι>·.νού. γιν^ηθέντα, ού ποιηΗντα. όμοούσιον τφ πατρί, 8ι' οδ τά πάντα 1 έγένιτο, τδν ît' ήμά; τού; άν^ρώπου; χαί δ:ιτ τήν ή'μιτέραν σωτηρίαν κατιλίΗντα ix τών ουρανών χαί σαρχωίΗντα ix πνιύματο άγιου χα! Μαρία τή παρθένου χαί ένανϋρωπήσαντα, σταυρω,Ήντα rt υπέρ ήμών έπ! Ποντίου Πιλάτου χαί παθόντα χαί ταφέντα χαί άναστάντα τή τρίτη ήμέρφ χατά τά γραφά; χα! ανελθόντα si; τού; ουρανού; χαί χαίΗζόμτνσν ix δίξιών τού πατρδ χα! πάλιν έρχόμινον μιτά δδξη; κρίνα: ζώντα; χαί νεκρού , ού τή; βασιλεία; ούχ ίσια: τέλο - χα! si; τδ πνεύμα τδ άγιον, τά κύριον, τδ ζωοποιόν, τά ix τού πατρδ έκπορευόμενον, τδ σύν πατρί χα! υίφ συμπροσχυχοϋμενον, καί συνδοξαζόμενον, τδ λαλήσαν Stî τών προφητών ! si; μίαν άγίαν καίολιχήν χαί άποστολιχήν έχχλησίαν όμολογώ iv λ βάπτισμα si; άφισ;ν αμαρτιών προσδοκώ, άνάστασιν νεκρών καί ζωήν τού μέλλοντο αΐωά;. Αμήν.

Credo in unum Deuni patrem omnipotentem, factoeem caeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium; et in unum dominum lesum Chriatum Filium Dei unigenitum, et ex patre natum ante omnia saecula, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; genitum, non factum, consubstantialem patri, per quem omnia facta sunt; qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de caelis, et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria virgine, et homo factus est; crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus et sepultus est: et resurrexit tertia die secundum scripturas, et ascendit in caelum, sedet ad dexteram patrie, et iterum venturus est cum gloria iudicàre vivo» et mortuos: cuius regni non erit finis: et in Spiritum sanctum dominum et vivificantem, qui ex putre procedit, qui cum Patre et Filio simul adoratur et eongkirificatur. qyi locutus eat per prophetatu et unam sanctam catholicam et apostolicam «clesiain. Confiteor unum baptisma in remissionenvpceatorum; et expecto resurrectionem mortuorum et vitam venturi saeculi, amen.

2. Δεύτερον, σέβεσθ-αι χαί άποδέχεσϊΐαι οικουμενικά; σεπτά; συνόδου; μόνον έπτά'), ών πρώτη έστιν ή έν Νικαίφ τδ πρώτον συγπροτηόεισα, τήν dÉitsov τού Αρτίου αίρτσιν χαταβάλλουσα· διυτέρα, ή 'έν Κωνσταντινουπόλε: τδ πρώτον κατά τού πνευματομάχου Μακεβονίου συναδροισώείβα· τρίτη, ή έν 'Εφέσφ Νεσιόριον τδν δυσσεβή καδαιρούσα- τετάρτη, ή έν Χαλληδόνι, Ευτυχή χαί Διόσκουρον πχριτρέ- D πουσά- πέμπτη, ή έν Κωνσταντινουπόλα τδ δχύττρον, έν ή δ τή βηθτίση έν Χαλχηδόνι συνόδου όρο άνακίκαίνισται ! άχνη, ή έν Κωνσταντί\οοπόλ<ι τδ τρίτον Μονοδαλήτα διώχουσα- έβδόμη, ή έν Νικαίφ τδ διύταρον τού; Εικονβ|λάστα συντρίβουσα. Τά . , δΐ παρά ταύτα οικουμενικά;' λτγομένα συνόδου ήτοι τήν 4* Φλωρ«ντίφ χαί τήν έν Τριδέντφ μηδαμώ άποδέχισΟαι. Πρδ δέ ταΐ; βηθτίσαι; έπτά άποδέχτσ^αι χαί τά; τοπικά; συνόδου , τά; κατά δχού' χάριν έν διαφόροι καιροί; πρδ; β<βαίωσ:ν τή

2. Secundo venerari ac suscipere venerandas universales synodos septem tantum, quarum prima Nicaeae primo congregata ; impiam Arii haeresim damnavit: secunda Constantinopoli primo adversus Macedonium pneumatomachum coadunata est: tertia Epheaina nefarium Nestorium condemnavit: quarta Chaleedonenais Eutychem Dioscorumque perfregit; quinta Constantinopolitana secunda,- in qua praedictae Chaleedonenais synodi definitio renovata eet; sexta Constantinopolitana tertia Monothelitas deiecit; septima Nicaena secunda Iconoclasta* confregit. Quae autem praeter istas universalee dicuntur synodi, Florentina nempe ac Tridentina, eas-ndllo modo admittere. Simql vero ac praedictae septem, eas quoque suscippre particulares synodos, quae, Deo ferente, "diversu temporibus, ad firmandam religionem evangelicosque mores, convenerunt, bunctisque ab illis sancitis

'l «n loilixru, <i.
*» [illegible]
·) *ni;* G.
*) aposy^pAiae G.
'l oivC-G-
·) rciorre G.
') lord, «st *iftalMyilr* re r'r si'ratf iinviTrarornrrrx ôpia»rvra x«i rvaertrna. A etc. G.

«όβεβεία ϳ χάϊ εύαγγελιχή πολιτεία ouvttbpotoM-l aα , xai ϰὰ πόση εύλογο στέργετν xai mi- •««Sai πάσι,τοί 'βιορισlHiσι χμεί παρίηβοMσιν ὑπ' «ότβν. '

3. Τρίτον, στέμγειν χαί Αχοδίχεσώαι xai πάσα τά έχχλησιχστγχΑ παραδόσει , έγγρΑφου τε xal •γρίφου , χα>ώ αύτέ; ή ' Ανατολική τού Χριστού έχχλησία ΑνωΑαν Ιτι έξ αύτών τβν Αποστόλ«ν παρέλαβε χαί 8α8έξ«το xai ένεργεί χαί φυλίττει Απαρατρέπτω μέχρι τή σήμερσν.

4. Τέταρτον, όμολογείν xal Αχοδέχεσ·αι εύσεβΐφρόνω τί ·εΙα xai ϰερί τή έχχλησία μυστήρια, Ατινί είσι· τδ Αγιον βίκτισμα, τδ Αγιον μύρον, ή Αγία λειτουργία, ή ιερωσύνη. ε νόμιμο γόμο , ή μετίν-.ια xai τό εύχέλαιον χαί τούτα' τιμΑν xai γεραίρειν μετΑ πόση; πίστεεο χαί εύλαβεία ώ; Αναγχαίω 'συντελούντα ει τήν ψυχικήν ήμών σωτηρίαν, ώντινων τήν ϊνέργάαν, κοινωνίαν τε χαί μετουσίαν τού αγιασμού τε χαί τή χάριτο αύτών ΑποδέχεσΦαι ; xai σίβεσβαι χατί τόν τύπον χαί τήν τΐξιν τήν ένεργουμένην χαί φυλαττορένην·) έν τή Ανατολική τού Χριστού έχχλησίφ.

„ Καί ταΟτα μέν είσ! τί γεν.χώ χαί χαβόλου πιστεϋεσ·α: χαί όμολογείσΦαι όφείλοντα παρά τών εύσεβών χαί όρφοδόξων χριστιανών. Ιδία δέ χα! •νεπτυγμένω χαί σχιτιχ& (ώ είπείν) χαί ·ντι·έτω; όσον πρδ τά χατεχούσα τό γ« νύν Ιχον τήν οικουμένην έν πολλοί τε χαί διαφόροι τή; γή μίρισιν «όρισχομένα χαί διεσπαρμένο αίρέσει χαί νεωτερισμού xai σχίσματα, εί; τι Αποφυγήν χα: Αποστροφήν τή; Απ' αύτών προερχομένη ψυχοφθόρου βλίβη δφιλουσιν Ιτι όμολογείν οί πιστοί·

6. Πέμπτον, δτι τό πνεύμα τό Αγιον έχ μόνου τού πατρδ έχπορεύεται, Αλλ' ού χαί έχ του υίού· τούτο γίρ τή τών Λατίνων έστι προσβήχη χαί καινοτομία , ήν ώ; Αδικον χαί σκανδάλων πρόξενον καί Αποβεβλημέντ,ν ύπδ τών !ερών συνόδων χαί τβν Αγίων πατέρων όφείλουσι χαί αυτοί ΑποστρέφεσΦαι, τούτο μέν, δη ούχ έξεστιν ούτε λέξιν ή συλλαβήν ή ιώτα ίν προσδείνα: ·) τφ Αγίφ συμβόλφ, τούτο δέ, δτι μόνο ό πατήρ έστιν αιτία χαί Αρχή τή έν υίφ χαί ίγίω πνεύματ: θαότητο;, τού μέν υίού διΑ γεννήστω , τού δέ πνεύματο τού Αγίου δι' έχπορεύσεω · ό δέ υιό . Αναρχο μέν ώ; Αχρονο , ούχ Αναρχο δέ ώ Αρχή· Χ^ βίζαν τόν πατέρα Ιχων, έξ ού χα! Αΐδίω γιννατα: ' τό δέ πνεύμα τό Αγιον έχ τού πατρδ μόνου έχπορευόμενον συνόναρχον μέν έστι τώ πατρί χα! τφ υίφ ώ Αχρανον, ούχ Αναρχον δέ ώ xai αύτό βίζαν χα! πηγήν Ιχον τδν πατέρα, ούχ ώ γιννητόν, Αλλ' ώ έχπορευτόν, Αδιαίρετον του πατρδ χαί τού υίού ώ έχ τού πατρδ τήν δπαρξιν Ιχον έχπορευτώ; χαί έν υίφ Ανακαυόμανον. μή συνεννοουμένου τού υίού' ώ αιτίου τή τού πνεύματο ύέιάρξεω χα·' οίονδήτινα τρόπον.

A. Έχτον, πιστεύειν χαί όμολογείν τήν μυστιχωτάπρ χαί πανί ρον τή; ΙερΑ λειτουργία χαί Αναίμακτου ·υσί«κ .τελετήν χαί «ύχαριστίαν- γινομένην «ί Ανίμνησιν Ηού ύπέρ ήμών έχούσίώ σφαγιφσΗντο Χριστού τού ·εού τελείσ·αι τόνδε τδν τρόπον· Αρτον μέν Ινζυμον προσφέρεσ·αι, οίνον δέ σύν βδατι νέοντι τφ Αγίφ ποτηρίφ ' έμβάλλεσ·αι χαί μεταβάλλεσ·αι ύπερφυώ τδν μέν Αρτον «ί τδ ζωαρχιχόν έχείνο δεσποτιχόν·) σώμα, τδν δέ οίνον ει τδ ,

*) aivSria,- G.
rà >srà r^c G.
•1 cod.
χρουίννω cod.
·) /jno^rirorwi O.
•1 ώοχοηχόν *ixftivo* li.

M traditi· summo obsequio assentiri atque obtemperaro.

3. Tertio ecclesiasticas quaslibet traditiones, scriptos aat non scriptas, approbare ut amplecti, quemadmodum illae ion tum ex ipsis apostolorum temporibus ab orientali Christi ecclesis acceptae nt approbatae, ab ea usque modo inviolate servantur ac custodiuntur.

4. Quarto profiteri ac pie recipere divina aanctaque ecclesiae sacramenta, scilicet sacrum baptismum, sacrum unguentum ϳ, sacram eucharistiam, sacer, dotium'), legitimum matrimonium, poenitentiam, oleum cum ϰratione ea summa fide et pietate venerari atque observare, tanquam necessaria spiritualis nostrae salutis subsidia: illorum virtutem, participationem nempe et communicationem sanctificationis eorum et gratiae, admittere atque observare iuxta ritum ordinemque ab orientali Christi ecclesia adhibitum et custoditum.

Atque haec quidem sunt a piis orthodoxisque fidelibus generatim summatimque credenda ac profitenda. Peculiariter autem ac singulatim ntque quodam modo relative et opposite, secundum eas nempe, quae multis divorsisque terrae partibus occupatis ac infestatis orbem in praesentia obtinent, haereses, innovationesque ac scShmata, ut letiferum damnum, quod inde oritur. a< se amoveant ac dispellant fideles, ista insuper debent profiteri.

6. Quinto. Spiritum sanctum ex solo Patre procedere. non autem et ex Filio ; id enim Ijitinonim est additio et innovatio, quam ut rem iniustam perniciosique exempli et · sacris conciliis sanctisque patribus repudiatam respuere debent et ipsi, cum quia vocem aut syllabam aut apicem unum sacro symbolo adiicere nefas est, tum quia solus Pater causa est ac principium eius, quae in Filio et Spiritu sancto est, divinitatis, in Filio quidem per generationem, in sancto autem Spiritu per processionem ; Filius vero caret quidem principio, utpote, expers temporis, non autem caret principio, utpote qui principium ac radicem patrem habeat, a quo et aeternaliter gignitqr: sanctus autem Spiritus, qui ex solo patre procedit, pariter ciun Patre Filioque principio quidem caret, utpote temporis expers, non autem principio caret, quippe qui et ipee Patrem habeat radicem ac fontem, non ut genitus, sed ut procedens; is a Patre Filioque separari nequit, quippe qui ex patre subsistentiam per processionem habeat et in Filio quiescat, quin Filius ut spiritus subsistentiae auctor ullo modo existemetur.

6. Sexto, credere et confiteri plane arcanum sanctumqiie sacrae missae incruentique sacrificii ritum et eucharistiam, quae in Christi Dei propter np· sponte mactati recordationem peragitur, hoc modo confici: panem quidem fermentatum offerri, vinum autem cum aqua calida in sacrum calicem infundi, atque mirum :n modum transmutari penem quidem in vivificum illud domifci, corpus, vinum cutem in pretiosum ejus sanguinem, idque s sanc-

'i Costrestio s Graecis sppeUstsr μίρυν «sysewrion. uVeo/i» «ifnaciUas· et cAriMM.

***) MsorasMstom ordini· Graeei vocest ssrsrdotooM, quod reliqui ordines, st nosses ordinis praefert, «SI relati gradus sd racerdotiusL Aliis dicitur ϝsrperoW ordrnatio et χρώι**

***) Quod Latini appellant extremam unctionem, iilad vocatur e Graecis vr/iioisr otoom cnm orsrioer. quia nimiram lacoSi epistola· rapito V lagtmas: Aqlrmotwr «ras m voSwf •mfeost prrsdptrrw wtdrstor *tmi Mftr* mm. wtjrsteo eum oleo, etc.**

τίμιον αὐτοO αἷμα 6w6 tab παναγίου «vaipanec βιΑ Α τή; ἐντζύξζω xal taixX^ataac toO (ιρβω *ταιν^τ-* ζομένη τή Buvdpat τών χυριαχών λογίων, rt μφν fit τζλζτοOσΗη ἐν τφ λΑβ·τ«, φΑγοτβ aat τά λοιποί; οὐβέ ἐν τφ **alavs if** αὐτοO **tcdvtac xal** τοί ἑξή 'χ 0« αί Λατίνοι **qpevataiv.** Ἐν γΑρ τφ Βαήσα τοO ί ρέω ἐβιβΑχόημαν γίνββΒ* τήν tairiaaacv τοO μυστηρίου τούτου xaὲ ἐν τοί ἐχφωνουμένοι ὐκ' αὐτοO βήμασι, βηλαίή· **Ποίησαν τόν μέν Αρτον τοOτον τίμιον σώμα τοO ΧριστοO σου, τό Βέ ἐν τφ ποτηρίφ τούτφ τίμιον atpa τοO Χρ:στοο σου*) μιταβαλών τφ κν<ύμ·τί σου τφ Αγίφ,** χαΒώ οί τά i«ρά λατουργία συγγράφαντζ Απόστολοί τι Ινβοξοι*) κα! πντυματέμφοροι πατέρβ ήρμήνιυσαν χ«I Ααραδίδώχβσι χαί έκ τή ixaivaav 9*οοόφου διδασκαλία; πζριήλύτν ή ταυὐΑη **aapd-δοσι** «Ζ ήμώ τι χαί τήν Αγίαν τοO ΧριστοO ίχχλησίαν, Αλλά χαί έξ ὑποβίίγματο αὐτοO τοO κυρίου (ὐξαμένου κρότον χαί έντιλαμένοο τοί μαβηταί * **ΤοOτο ποιιίτι** «ί **τήν έμήν ΑνΑμνησιν** σαφώ παριστάνττται. ΤοιγαροOν έν τή έπιχλήσα τοO ί·ρέω χαΒομαλογοῦμχν "τίλαοOσΒαι τά Ανέκφραστου Αxatvo μυστήριον, ιίναί τ« ΑληΒώ χαί ούσιωδώ κιστιύομιν αὐτό τό έμψυχον χαί τζίΗωμένον σώμα χαί αὐτό *th* ζωοποιόν αἷμα τοO σωτήρο ήμών, βλον Απαθώ χαρά τών μζταλαμβανόντων ΙσΒιόμινον χαί Αvm-μΑχτω Βυόμ«νον, οὐ έν τή μ<ταλήψ«ι χαί χοινωνίρ «ί χαί έπί Βατέρφ μόνον «ίδα*) βλον χα! τέλαον τόν Χριστόν (Ιναι Ανινδοιλστω; πιστιύομιν, όμω χιχωρισμένω λαμΒΑνζσθαι χαρά πΑσι τοί πιστοί, ίιρωμένοι χαί λαΰίοί, έν ίχατέρφ τφ «Γβαι καρ«λΑ-βομ*ν χατΑ Αρχαίαν παράβοσιν έπιχρατήσασαν έν τή καθολική έχχλησίφ χαί μή έπί Βατέρφ μέν οί λαϊχοί, έν έχατέρφ βέ οί ΙαραΓ, ώ χαί τοOτο ού καλώ χαινοτομίται τοί Λατίναι· ήσανο ματαβολή τοO Αρτου χαί τοO οίνου <ί αὐτό τό ?<σποτιχόν σώμα καί αἷμα παραστατικήν χα! Ακριβέστατα έμφαντικήν χα! σημαντικήν όμολογιίν όφ·ίλουσι χαί ΑχοβέχισΒαι οί πιστοί τήν λ(ξιν τή μιτουσιώστω, ήν χα! ή χαχόλου τοO Χριστού έχχλησία ώ προσφυέστατα παραστατικήν τοO μυστηρίου τούτου χέχρηται χαί άποβιχιται- τό βέ βιά τών Αζυμων |>ο ώ υστιρογινέ καί νιωτιριχόν ΑποποιιίσίΜκ, Αποβέχ«σ9αι βέ τήν βιά τοO ένζυμου Αρτου βτία'Ρ) μυσταγωγίαν, ήτι ΑνωΒιν έπικρΑτηστν έν τή χαόολιχή τοO Χρι-«ττεΰ έχχλησίφ.

7. Ἐβίομον, τό λιγόμινον παρά Λατίνα χαβαρτήριον πορ ήτα χίλασιν προτέραν **jot;** Απαχομένα πρό τή χανή χρίσιω ούβόλω Αποβέχισόαι χαί φρονιίν, Αλλ· ήγιίσΒαι μέν όβυνβσώαι <ν τόκοι; ζοφιροί χαί Απαραχλήτοι;*) ώ έν «ιρχτή χατζχομένα τΑ τών 'ήμαρτηκότων ψυχά, τήν τιλιυταίαν Αναμινούσα Απόφασιν τοOI) Αβηκώστου αριτοO, ώσπιρ τά; τών ίικάίων έν τύπα ψωταινοί καί Ανέσ<ω όπαρχούσα ΑπιχβέχισΒαι τήν μαάαρίαν μιτά τών ω^των·) Απόλαυσιν παρέχαν Βέ Ανβσιν καί παρηγοριάν τή όβύνη ·) καί τοO φόβου το« έν μχτανοίφ, Ατ«λώ βμω, Αποβιώσασι τά ὑπέρ αὐτών γινομένα «ύποιία χαί ιιρβ προστυχΑ καί μάλιστα τά ΑναιμΑχτου θυσία ὑπέρ έχ«ίνων Β«φ προσφνρομένα, «ί γι μόνον όρΒή τή πίστα τών τήβα μ«τέστησάν χαί μττανοίφ χίν τφ τέλ·» τού *βίου έχρή*σαντο- καΒαράχφ1*) Βέ βλω πυρί προσομιλζίν τΑ

7. Septimo, qui a Latini· dicitur purgatorius ignis sive prius mortuorum supplicium ante commune judicium, eum nullo modo recidere atque probare, sed opinari peccatorum animas tenebrosis locis veluti carcero insolubiliter inclusa^ cruciari, postremam incorrupti iudicis sententiam exspectantes, pariterque iustorum animas in lucidis quielisque loci· beatam post assumpta corpora speraro felicitatem; iis autem, qui paenitentee, imperfecto tamen, decesserint, doloris ac timoris remiaeionem levamenque tribui per eas, quae pro ilba fiunt, beneficentias eacraaque' precationes et m&me per incruenta sacrificia Deo pro illis oblata, ri quidem in recta fide e terris migrarunt paenitenthmque, etai in extrema vita, egerunt; minime vero recte sentientibus credendum est, defunctorum animas in igne purgatorio versari atque

Tètaiaao Spirit· per aaeardotte **potatotinea·** iaveeatfaaaaaq·· demlainerum vertoreat rtetati ianiram, aoa voro pqafiai por urn: riaayrta at aaaudnoeto at «otara, noq»o par iBa: *>Ma M se oaataa at eotera, stoat **Lathi axiattaaat.** Naaaque edooti aaaaa aaaraawati huius peraotioaom **tori** aaoordoth pottriooo verbieqno ab ae prohtia, acibeot: *Jfat* ftftdMI JMNMB AmM pMtlMMSI Christa tvtp fMMÎ *Ht* MI Am* MB* ponaam Curiati *tai,* Immatnna φέτνώι aaado too. qnoaaadaaodw· qui aaaraa Htargiaa eaaaaripaaraat, **Eapoatoli** at a Baaaiaa diviao artati patraa, rpratati auat ao tradidoraat; qaaa divixa « ab UKa accepta aobia aonctaeqae Cbriati aeeiaaiae traaaauaaa eat. Quin iaao ipaiiu domini exemple, qai primula oravit, deinde dincipulia praecepit: *Hoe Jaeitt* ια *«* reconiatioaem, idem parapie·· oataaditur. Baeerdotia ergo invocation·•aeramentum illad ineffabile perfiei profitemur idemqne ebee eredimu· vere ae eeeentiaUter ipaum vivaqi et deificum corpua, ipaum vivificum aaaguinem aalvatoria noatri, qui aine ullo affectu a •umentibu comeditur, incruentequu immolatur; euiua aumptioae et communione, licet aub altera tantum epecie totam atque integrum Chriotum eaee igdbbitanter credamua, aub utraque tamen •peeie a cuncti· fidelibu·, •aoerdotibu· et laioia, aeotaum «emitur •ecundum acceptam · maioribua traditionem, quae in catholica ecclesia praevaluit, non tutem aub altera quidem a laicia, aub utraque vero · sacerdotibus, quae res nova a Latinis non iure inducitur. Quam conversionem pania et vini in ipsum Domini corpus et sanguinem luculente, accuratissime, perspicue et significanter ' exprimi per vocabulum *tmuoahotaatiaiioau,* quod etiam ab universa Christi ecclesia tanquam aptissimum huiusque sacramenti significantissimum adhibetur ac recipitur, debent fideles profiteri ac suscipere; azymorum autem usum ut recentiorem et novum respuere, divinum vero sacrificium adhibito pano fermentato approbare, qui mos u principia in catholica Christi ecclesia viguit.

') xânrt ml rotf ifīf oat O.
') rà Λ — *Xftotov eov* oat Ü.
a> *ïvôoffii* rs sssoratar O.
·*) *ilki «irai* G.
·) apvsv om G.; *M*r' Ufir* G.
·) α'ααρακλάνω G.
') **rsi** «a. G.
·) «Msainw Αοωμανων, i. e. sagsleraai G.
·) Adsvvc «Α·
"·) «aaaÿtwÿ ' aafwpurÿ G.

τΑν Αχοιχορένιτ» φνχέ; xsd &' abuopAv*) χβί Poodvasv aaboipeobot, AplCptvOC; «* χβψοί;*) χβί Apteptanc Maactkc χατΑ βουλήν AvbpAxou am* Aορμένα; etas· tcO mOc dmaXAdtteabm tot; etotβ* qpeveOmv ·H4λ« xp*j mgredeobm· έν jatpl Bέ ♦aoO xttsHx jMJm Mme AχλA aal aatd τήν (taels* xai gtXdvBpssaov αύτοO ιύβοχίαντΑ xpb; dveoiv xai BetvAv Απαλλαγήν steal; otew; obiteoprtoteu χρή ΒοξΑζκν, έχιχαμχτομένου Αναμφψέλι·; too χυρίου rrt; κολλά!; fxMÎott

8. 'Ογδοον, xapl U tljç τΑν 'άγί·ν Απολαύσ·»; τοΟτο·) xtoratetv *tra* τήν Βιντέραν Τ00 χυρίου χαρουσίαν tie ttXdav xai κληριστΑτην ΜξβνΤ> xai μακιφιότητα οί Αγιοι χαρcpAvouotv έν τή μιτΑ σάparoe έναατάσιι. vftv Bi twu oAparoe MXPl τή παγκοσμίου έχιίνη; ΑνταποΒΙα»·; Απολαύουσιν4) iv pipu τή; μχχαριότητο;' ού γάρ ήττον Btaptl τανύν Παύλο; iv ούρανφ ptti χνιύματο; ή 8w pcri σήματο asp* ήμίν ένΒημΑν ήρχΑγη il; tiv xopdBttoev ή Bn Μ·»<ύσή χαι 'Ηλίχ μηΑ τΑν Αποστόλων iv Ηαβωρίφ τοΟ Αχτίστου xai Βιιοτάτου xrcsτρύφων φ«τ4 · Αστ* θαρρούν»;·) Αν ρ«τά τοΟ Αποστόλου xai «Αντί; οί κατ' έχιίνον γινόμτνοι^) έραστχί Τ00 Χριστού!) χροσφωνοΚν 'Εκιθυμ A όναλύσαι χαί σύν Χριστφ rivat·).

9. Έννβταν, τό θιιότατον φΑ; τή iv τφ βαβωρ!q> Bps: μιταμορφώστω τού αβτήρο ήμΑν Χριστού χαί BaoO όμολογιΐν όφιίλουσι μή χτίσμα lirai, Αλλ' ούΒέ ουσίαν ΑχλΑ; τοΟ θιού — ούβιΐ γάρ κΑχοτι θιού φύσιν xsl ούσίΑν tfiiv ή έξηγόρισιν, — Αλλ' Ακτιστον χαί φυσικήν Ιλλαμψιν χαί ένέργτιαν 8t' «ώτήξ χροτοΟοαν τή; ·«(■; ούσίχ^ οήχ βλνγν 6i «ύτοΟ τήν 8ιΙ'χήν ΒΒξαν τρΟ 'ΒχανΒράχου ΑνβΒιιξβντο . Αλλά χαΒ' Βσον ήιύνχντο ΐϊιίν οί pobqtai, Αν xai φΐίΒΒμινο; ούχ ΙΒιιξιν αύτοί; 6 ΟΑΤήρ*) τή; ΑΒ«Ατου βασιλιία; τήν τιλιίβν ΒιΓχήν αύτοΟ βύξαν, βχ»; μή σύν τή ipdett χα! τύ ζήν dxoXiswot.

10. Λέχατον, τήν κοινήν xdpcv xctpiQ νίοΟ χαί χνιύματο*; καί τύ φί>; τοΟ μέλλοντο αίΑνο , xeb Β καί οί Βίχαιοι έχλάμψουσιν Α ό ήλιο; **), Α χαί 6 Χριστό; χροΟχέΒιιξιν in' ίρου λΑμψα;, χαί ΑχλΑ; χΐσαν Βύναμιν χαί ένέργιιαν τή; τρισυχοστΑτου Βιίτητο; χα! χΑν τό ΒιαφΙρον όχΑσοΟν τή; Βίία; φύσ«ω; Αχτιστα ιίναι όμολογιΐν. Ατι μηβινό; ίντο; προσφάτου τών τφ θνφ χροσύντβν φυσικΑ .

11. 'Ενβέχατον. ούΒιμίαν Αλλην ήντιναούν χιφαλήν Αχοβέχισβαι έν αύτή τή Αποστολική έχχλησίφ, •ιμή τόν κύριον ήμΑν ΙήσοΟν Χριστόν μόνον χαρά τού πατρά; '') BoHντα χατά χΑντα**) τή έχχλησίφ χαί Βιμέλιον τόν αύτόν χατά τόν μακάριον Απόστολον φάσχονται*)· Ημέλιον Αλλον ούΒιι; 8ύναται ^stvai xapA vbv χιίμινον. 8; έστιν ΙησοO; Χριστό , καί αύτό έστιν ή.χιφ-αλή τή; έχχλησία;14). Τbν 8έ χΑχανι*') 'Ρώμη; ού κιφαλήν.ι·) ήγιΙσΒαι τή; Αγία; χαί χαΒολιχή; έχχλησιαώ Αλλά μέλο δντα ύχόχιισΟαι ταί συνόιοι , xai A; 8υνΑμ<νον Αμαρτήαι (ού μόνον A AvBpa»-

mppKaib mriatibmg>> purgari, purgatas rare peat praeatituta tawpara panaatitataque «Maia ad hominum Kbitnm igaa flla exsolvi; pitiaa aataw exiatimaadum, emotaa emuinn fat Dai manibus aaaa, qui pro laeta ana miaerieordiqu· vaiaatala eu, .quae adrernissioaem aaloramqae Ubaratiaaem coafiiraat, ilBa largitur. qoiqia alit» oratioeibu indubitanter flectitur

8. Octavo, quod ad saxetorum felicitate» attinet, id erodere oportet, «eilieet altara» Domini adventam ad perfectam abholutiaaimamqae gloriam ae beatitudinem a eanctia tuque ad corpora® tosurrectioaem exspectari, nunc entem, priusquam flat universa illa remunerat», illo· abaque corporibus carptim felicitate fati; non enim minui nunc Paulus spiritu intuetur in caelo, quam cum apud noa degens, corpore in paradisum raptui est aut cum Moyses et Elia· in Thabore eum apoatolia inereato diviniaaimoqua lumine delectabantur, ita ut omnibus, qui secundum apostolum Christi amatore· facti sunt, cum illo inclamare liceet: Chpro disssM *tt* rasa ram Cfarirta.

9. Nono, fidele· profiteri oportet, divinum lumen in Theborio monte transfigurationis lalvatorii nostri Chriati et Dei creatum quidpiam. non eaae, aed ne meram quidem eaaentiam Dei'— nemo enim unquam Dei nataram eaaantiamve vidit aut enarravit —, aad inereatam quamdam naturalemque effuigentiam operationemqna ab ipsa divina eaaentia emiaaam, qua quidam non tota ipaius homini· Dei divina gloria patefacta eat, sed prout a diaeipulia cerni poterat, quibu· ut parceret salvator noa perfectam dirinamque invisibilis illius regni gloriam f.oatendit, ne spectatum idmimi vitam amitterent.

10. Decimo, communem Patrii, Fiiii Bpiritaaqne gratiam atque venturi saeculi lun^en. quo et iuati fulgebunt sicut sol, quemadmodum «t Christus ia monte lucendo praemonstravit, et, ut summati» dicamus, quamlibet divinitati· in tres hypoataaea divisae potentiam et operationem, quaslibet divinae naturae.dotes, ea omnia inoreata eaae profitendum est, nam quae ad Deum natura pertineat, horum nihil eat posterius.

11. Undecimo, nullum promus aliud' caput in ipsa apostolic· ecclesia agnoaceadum cat praeter dominum noatrum lesum Chriatum. qui simul unam .omnino eat fundamentum ecclesiae a Petre datum secundum haec beati apostoli verba: Ptaidaauntaw aliwd name petart penerr prerter *id* food pesitnas *μΛ, food* art *Chrioto». Imu; ot ifOt ott oôfiot* aedesina. Papa autem Romanus aaneta· catholicae Deccleaiae capitia loco non eat hnbandua, aad, »·-brum cum sit, synodi· eat. aubiieiesdua; eum a recto veroque aberrare poaeit, boa aolum qpntenna homo privatu, aed etiam quateau ex ipaa cathedra

·) *ούηομίη»* G:
*) rr mü saipsi; G.
'I ram" «prs* G.
*) dxstavasluo' cod.
*) esq>t>s<imr ced.
·) *fnôfurot* evd.
') rei *Xfunoi iput*!* G.
·) Phil. I, M
*) sorte' nsnte «ri., qaae *m* hk niais ceignit.
**) Matth. X1H, «.
■t) autpd rei χανρέ en. G.
··) sard merre diefns G.
■η ic«r. m, n.
») «»taaV, au.
·*) xdw adsor «ri iamlM.
··) si- wpaütr svg tantum G.,

«ον Απλώ , dlAd χαί*) te' αύτή τή fiiMmorca) «0 δρθού «ai wO ΑληθοO χρένοσθαι n «ol dyoapiveofem mI taptateta «ai *mM«c έχχλησιαστιχάϊ ύποβΑλλασθ··, tes τύχω *ν «μ Ιμ β, tek τή Ιορβ uuvdtou, te μέρο ·», 4U* «A xsφαλή τή Αγία «at καθολική έχχλησέα xte tote· te ὐχηνΐχα συμφρονή τοέ letmt; ΑγΐοτΑν-ι Μφ-Αρχαι ίν τοί «fi t&xfkiac «ai «termo; λίγοι; mI τά αύτΑ βοξΑζων ή δόγματα τή «aMiou τού Χριστού έχχλησίφ, od μήν Ü όταν σχίφαττχό ten «αι ξένα «al Αλλότρια xal tefBovta*) τή'«ύ*Polή φρονή· τότι γάρ ούδ' te μέρ* «ύτόν teoUgMta χρή. 'Οσα te ύκέραγχα «ai φορτιχΑ αύχήματβ «ροσοι«<ιούσιν αύτή τιν< , te «Iv·» 8ηλ«βή bxspdvm κανόνων «al vôpssv «al τί Απταιστον «al ΑναμΑρτητον xal te πΑντα τού ίλλου Αρχιιρ«I αύτή ύπόχιισθαι «al αύτόν μόνον έχίτροκον dv« έκ προσώπου τοO Χριστού') καθολικόν έ «Αντα «ai tertae xal Μφαλήν ύρατήν Αντί τού σωτήρο ήμών τή καθολική έχκλησΐα; xal ίσα τούτοι; συγγονή «αί παραπλήσια, λήρον ήγώσθαι μακράν «al κολαϊχία ψυχοβλαβού; έφιυρέματα καί ήκατημένη διανβία γεννήματα *).

12. Λωί'.κατον, τήν θιίαν γραφήν Αποδέχισθαι χατ' έχιΐνον ιόν νούν, 8ν έχράτησι χαί «ρατ*(ή' καθολική τού Χριστού έχχλησια, ήστινο ion δ:αχρίνα*. πιρί τή; Αληθινή έννοία χαί έρμηνία τΑν θτίων γραφών, χαί χατί τήν σύμφηφον συμφωνίαν τόν Αγίων πατέρων έχλαμβΑνων χαί έρρην«ύ*ιν τά ἐν rat; θιίαι γραφαί νοήματα, ού μήν Si χαθώ; ή μχριΧή βωμαϊχή έχχλησία έρμηνύιι αύτήν, Αλλά χαί τό λοιπά; τών αίριτιχών παρτξηγήστι; χα! Απροσφΰλου έβμηνία *) τών Ιιρών λογίων Αποστρέφισθαι τέλβον.

13. Δέχατον τρίτόν, τήν έξουσίαν ύπέρ τή Αφέστω τών Αμαρτιών, ήν έγγρΑφω διδομένην τοί (ύσιβέσιν ή μέν Ανατολική τού Χριστού έχχλησία ινομΑζιι συγχωροχέρτια, Λατίνοι te τούτα χαλούσιν Ίντουλγχέντζα , ύμολογΐν δίδοσθαι μέν καρά Χριστού έν τή Αγίφ έχχλησίφ χαί τήν αύτών χρήσιν τοί πιστοί; σωτηριωτΑτην·) ιίναι καταφυγήν· δίδοσθαι μέντοι τΑ τοιαύτα συγχωροχΑρτια έν ίλη τή καθολική έχχλησία χαί παρά τών ττασΑρων Αγιωτάτων πατριαρχών, τού Κωνσταντινουπόλιω , τού Άλιξανδροια , τού Άντιοχιία καί τού Ίιροσολύμων, φιιδομένω μέντοι χαί μ*τΑ πνουματιχή έπινρίστω «αί οίσπιρ 8«ί χαί βτ« tel, χαθώ; ή Ανατολική ίχχλησία έν ταί τοιαύται ύποθέσοσιν Ακριβώ παρατηρώ, ούχΐ 8' te ή τ®ν Λατίνων καί έν τούτο:; προχωρώ Αλογο έλ«υθ«ριότη xai χατΑχρηαι , έξ ή ') tea χαχά ήχολούθησαν τή δυτική έχχλησίφ, ούθένα λίληθτ τών ΑπΑντων. Τύ te λέγείν 'Αποχτχληρβμένω; Ιχ«ι τήν έξουσίαν τού διδύναι τούτα μίνο Ρώμη πΑπα , ψαύβύ; έστι προφανέ χαί τή τών Λατίνων Ατάπου καινοτομία .

14. Αέχατον τέταρτον, ter» τών «ίδωλοθύτων χαί τού αίματο καί τού πνιχτού ματΑληψιν Απηγορευμίνην ιίναι χαΓ «ικώλυμένην *), χαθώ; ύπύ τών Αποστόλων Απηγόρινται χαί χιχώλυται, χαί τήν Απαγύρευσιν τούτην Ιχιιν τύ κύρο «αί τήν Ισχύ». χ«ί κρατών·) έν τή καθολική έχχλησίφ τήν τούτων Αποχήν. Τà te ύπ4 τινων κακώ λιγόμονον φυλΑττισθαι μόνον τήν τούτων Απαγύρευσιν έν έκ«νφ τή χρόνφ, καθ'. 8ν ήν ή πιρί τούτων διχόνοια μ ταξύ

Aoooέ,. teteMateo βοέ, AlioAioMAaa, ootrigoatea, MoMjatiM ραοαα eflWaaAM α «nara ojraaAa, «i ferto faoMvorU, atpato aaüna, noa «apai loaotao Mlbtehato «ooteoloo. Aέηαο Ha ^teteai ·aai ao agaote·, ηαααΑο «ote· art manto ae oeiari maeiMte patrianbaa ia Moi rotigioaiaqao artatoontb «ateaqM dogmata ωψιέ m aaivona Chrfett eooloaia, noa voro eam teüoawAioa· It atqaa parogrina, alioae, abaoaa a voca reHgiote ■oatit; tone enim nogM ut momteum radpienduo eat Qummb^uo natem lupartm, arroganter, oleto a qnibnodam illi attribuuntur, adlioot eum eanonibu iagibuagua eaperimo, poeoara arrarequo non poaee, enuotoa alio· epiacopo· ia dicionem ttuun habere, ipeum eolxm Christi peraonam gerere eiueque vicanum univenalem in omnia et in onutoo' eeM* atque viaibile catholicae eocletee caput loco salvatori· nostri, et quotquot hit proxima sunt ao similia, ea in prolixas nugas sunt accipienda et in exitiosae adulationis commenta et in decepti ingenii fetas.

12. Duodecimo, sacra scriptura admittenda est, iaxta eum sensum, quem tenuit et tenet catholica Christi· oecieeia, cuius eat indicare de vero sensu et interpretatione sacrarum scripturarum; atque iuxta unanimem 'sanctorum patrum consensum accipiendae sUnt et explicandae sacrorum scripturarum sententiae, non vero prout ab una Romana ecclesia explicantur; quin imo ceterae haereticorum pravae interpretationes peregrinaque sacrarum litterarum commentaria omnino sunt reiicienda.

13. Tertio decimo, potestatem in remittenda peccata, quae scripto fidelibus data ab orientali Chrieti ecclesia vocatur charta' condonativa, a Latinis vero, indulgentia, a Christo sanctae ecclesiae concessam esse profitendum est, earumque usum fidelibus esse refugium maxime salutare; concedi sane chartas istas condonativa· in tota catholica ecclesia et a quatuor sanctissimis patriarchis, Constantinopolitano, Alexandrino,. Antiocheno et Hierosolymitano, parce tamen et cum spirituali prudentia, et quibua et quando oportet, quemadmodum in hisce negotiis ab orientali ecclesia accurate observatur; dum e contre Latini hac in re insana licentia ac intemperanter progrediuntur, ex quo. quot quantaque maie occidentali ecclesiae consecuta fuerint, neminem omnino latet. Asserere autem, potestatem illa concedendi ad solum Romanum papatq unice pertinere, mendacium est manifestum insolensque Latinorum innovatio.

14. Quarto decimo, idolis immolata et sanguis et suffocata ne capiantur prohibetur ac vetatur, sicut ab apostolis prohibitum 'eet et vetitum, hooque interdictum robur et auctoritatem habet atque catholica oedeeia adhuc rebns illis abstinet. Quod autem a' quibusdam perperam dicitur, horum abstinentiam eo tantum .tempore servandam faisee, quo- de illis ambigerent ludasi et Gentiles, iam nunc vero sublata cause, tollendum sose et effectum,.

·) ««i te o.
·) ««i em. G.
*1 *Xfteni' ttvi* G.
*) rswioars- *ftrifun*· G.
·) έν·νω/«(' M ζώα G.
·) s*rse>«dHrvarv» θ'
T *Ufa* «*
■) CT. A<XV, «ή Μι *muafvnvtv* O.

'IwWm t χαί Ἑλλήννν, ήβη » τή «Mac πιασμένη . tatv πχαβΟσθαι Moi τδ Απβτέλχσμα, xad ἐaA-λυτόν «ΐm βήθτν ἤβη τήν χρή· «ύτών, A ψ«ύδο προφανέ καί κάση γέμον χαχοηθβία xai άκιαφαλΑ έρμην»υόμ«νον Αποστρέφοσθαι.

15. Δέχάτον κέμπτον, τοΰ μυστηρίου τοΰ γάμου τάν δ»σμδν Αβιάλυτον «Ιναι πατά Ϋό Οδ ὁ >»ὁ συνέζ»υξ«ν, Ανθρωπο μή χαριζέτω. Εὐλογου δέ χαΐ νομίμου αιτία; χαί ηριστάσΜ» δκούβη αί; χωρισμόν χα! Αάλυσιν χα! έξ 4ν ο! θβΐω xai lapol νόμοι χαΐ χανβν·; τή άγια έχχλησία xai <ύσββών βασιλέων αί νιαρα! χαί τά θβσπίσματα βηΓτώ διωρίσαντο χαΐ άπηριθμήσαντο χτφαλαίβν χαέ αιτιών συγχωρούντων χάτά νόμου τήν διάζτυξιν τοΰ Ανδρογύνου, δύνατα: δ Ανήρ νομίμω χωρισθήναι μόνον τή γυναιχό · «ί βέ φωραθή ή.γυνή μοιχ»υομένη, δυνατοί ȝ Ανήρ μ«τά τήν Απ' έχΐϊνή διάζ»υξιν χαΐ άΐ άλλον ουν«λβ«Ιν γάμον Αν»πιλήπτω χατά τήν δ«σποτιχήν τοΰ σωτήρο Απόφασιν τήν χαραχτδ λόγου Ϋορνιία; Αποφαινομένην xâv') iwpl τούτου χαχώ φρονοϋντ»;- οί Λατίνοι Αλλα παρά ταΰτα 8ιβάσχουσι.

16. Δέχατον ίχτον, κιφάλαιον β' lit! πάσι βόγμασί τ» χαΐ βιδάγμασι τούτο έπισφρθγίζομ»ν Ασφαλώ ιαατυόμανον, τήν άγιον τοΰ Χριστού καθολικήν χαί άχοστολιχήν έχχλησίαν άνωθ«ν Ac! όρθοδοξίμ βιαπρέψασαν·) κάί" «1 τό βιηνικέ; δ:αλάμπουσαν χαί συγκροτουμένην χανόσι τόν Αποστίλων χα! τών έπτά οικουμενικών συνόδων χαΐ τών λοιπών τοπικών, (π δέ καί τών Αγίων πατέρων, συμφρονοΰσαν τ< χαΐ συμφωνούσαν·) διόλου έχιίνοι , μήτ» ποτέ π«πλανήσθαι μήτ» ποτέ πλανηθήσ«σθαι'), άλλ' ϊ«ϊ Ασφαλώ έστηκέναι έριιδομένην έπί πέτρα Ασφαλοΰ τή βρθοβόξου ήμών πίστιω . Διό χρή τού Ϋύσ»β χριστιανού πάντα τά παραβοθέντα χαΐ σαφην.σθέντα ύπ" αύτή τή έχχλησία δμολογ»ίν χαΐ Αποβέχ·σθαι χαί βογματίζ«ιν Α δογματζ»! χαί διξάζ«ιν χαί φρονttv S φρον»! χαί δοξάζϊ" πάντα δέ τά έναντξρ αύτή·) χαί τΑ σχίσματα χαί τά οιασβηποτοΰν αίρέσ»ι τά χαταδιχασδτίφα χαί Αποβληδτίσα χα! άναθ»ματισθ«ίσα ὑπ' αύτή χαί τού «ϋσπββΓ ωσαύτω χαταδιχάζιιν τούτα, Αποβάλλ»ιν τ» χαί Αναθ»ματίζ<ιν χαί Ἀπόμνυσθαι τού; δ' άλλω φρσνοΰντα ή τή Ανατολιχή έχχλησίφ μή συμφρονοϋντα ή τήν δρθοδοξίαν τούτη βιαβάλλοντα ή τά νόμιμα αύτή χαΐ έθιμα σ^χοφαντούντα τή κοινωνία αύτή Αποσχιζομένου Αποχηρόττκιν χαί Αποβάλλ»οθαι.

Τούτην τήν πίστιν τή καθολική έχχλησία , ήν έλέ»ι·) θύ νϋν όμολογ»! καί άποδίχιται ή έν Εύρώπη χαί Ἀτr-f καί Λιβύη χαί έν") τοί ὑπτρβορτίοι μέρ»σι θτοφρούρητο Ανατολική έχχλησία ή συγχροτουμένη παρά τών θτοπροβλήτων πατριαρχών Κωνσταντινουπόλιω , Ἀλ»ξβνδρ«(α , Ἀντιοχτία καί Ἡρσολύμων χαί τών αύτοχιφάλων ὑπιρτίμων Αρχιεπισκόπων χαί τών Ιιρωτάτων μητροπολιτών χαΐ τών θεοφιλιστΑτων έπισχόπων xai κοντό; τοϋ κατ' αύτήν έκχλησιαστιχοϋ κλήρου xai τάγματο , ή έξωθβν ούβ δύνατ® αώζ«σθ®, χάγώ έν τφ παρόντι όμολογώ (οδτω γάρ όφ»ίλ«ι λέγτιν χαί παρρησίφ χηρυτταιν δ τδ ήμέτπρον Αμώμητον σέβα Ϋ* έπαγγ«λλόμ«νο ἔχ ") χριστιανό) καί Αληθέέ κρατώ χαί Ασπιρ έγγραφον έμήν δμολογίαν ἔπ Ανθρώπων μέν έχφωαόη·· έά·· betam oom aprae aaaa, iA toapoao» avâiAania· aportaai at ηαάνέ· aïoÜtia rofarto· periMÜoMqM ox iaterprotatiMM Aaetaa abneia»- Awm· cat.

15. Qaiato Aaotaa», «Mraaoati Mtrionaii vixeuhu· Mt uKÜMolabile Mcaadoai UM: Çmm *D—u cefulerit, kMM in ffertt.* Oua voro racta lagimom M eooditio adorit ad dneidiooi divotiiamqM faciendwe, ai, qea faorit ox caoea ill» ot coptabaa, quae, at ooaiugii diaeolutio iuro indnlgorttor, ia divini» aacriaqua aaaetae ecclaaiaa legibua ot canonibua »iήβ« pioran imperatonua novellia ac dooretia diaarle definiuntur ae numerantur, vir ab uxore tantum diacedere legitime potent. Si autem uxor in adulterio deprehensa ftierit, iua habet vir, postquam ab illa diaeeoaerit, alterum matrimonium inculpate contrahendi, ex ipaa Domini salvatori» sententia, qua dicitur: pM *ob riipniM,* quamvis hae in re Latini prave sentientes alia atque ista doceant.

Ϊ6. Sexto decimo. Hoc autem veluti fastigium ennetia dogmatibus praeeeptisqlie imponimus firmiter credendum, sançtam Chriati catholicam et apoatolioam ecclesiam, quae, inde ab initio, orthodoxis semper praestitit et in perpetuum praestabit, canonibus instructs apostolorum septemque universalium ceterorumque particularium conciliorum nec non et sanctorum patrum, cum quibus omnino consentit et congruit, non unquam erravisse nec unquam erraturam esse, sed semper "firmam stetisse, in firma orthodoxae nostrae fidei petra infixam.. Quapropter, quaecunque ecclesia ipsa tradidit ot declaravit, aa pios fidele» profiteri ac recipere oportet; quae decernit, decernere; quae sentit et capit, capere ac sentire. Omnia autem illi contraria et schismata atque haereseq quaecunque ab illa damnatae et reiectae et anathematisatae, sa pariter a fidelibus damnanda sunt, reiieienda, aaothemstilisnda, respuenda. Qui vero aliter Mp^dht aut cum orientali ecclesia dissentiunt aut etna orthodoxiam criminantur aut eius usus ooesuetudinesque calumniantur aut ab eius communione discedunt, ii expellendi sunt ac reiiciendi.

Hanc catholicae ecclesiae fidem, qum, miserante Deo, nunc profitetur ac suscipit quae eat in Europa, Asia, Libya et in septentrionalibus partibus a Deo custodita orientalia ecclesia, quaeque constat ex divinitus electis patriarch» Constantinopolitano, Alexandrino, Antiocheno, Hierosolymitano, ex honoratiMimie arehiepiacopi» primatibus, aaactiesim» metropolitis, religiossimis epieoopie et universo ipaius ecclesiastico ciero atque ordine, extra quam nemo salvus eoae potest, — ot ego in praesenti profiteor (aie enim loqui ac palam praedicare Christianum oportet qui nostrum inviolatum cultum spopondit m sectaturum) et veraciter teneo, eoasque veluti scriptum a me promiMUja, coram hominibus quidem nuncupatum, coram angelis autem'

·) ίώι em G.
*) Matth. XIX A
■) Mat». XIX. ».
*) aror Mi G.
*) ὡακοέαοΜβν G.
·) «ωιμωνοέοαν sol *tvftffmfair* G.
τ) wrxisvveô·»··*· P.
·.) «πίνφ G. '
•I *iU^* G.
•ή A sua G.
■*) «d*M' ήμω ssA
··) *IgUf* M. 0S*.

Conon. Gaxmua. roaWXXXVU.

νουμένην, ἰπ' gppQmv Mari τού dnpdrcu fiaoOAet invisibili Dee obaignatum, lare ot obtestor ante
οφραγιζομένην nui 4μνυμι aut huquipTdpepm in' αὐ- ipaam sanctam beatamque Triaitatem et per veno^
τή <ἡ Αγία turi μαχαρί·; tputfiec xri xarta τών randa saoraqne Christi evaagoUa ita me servatarum'*
φριχτών xal Αγίαν toO Χριστού -tfarnrUtf· ούτβχ pacifice mente, ita me crediturum animo non ficto,
Αχβιν pt riXixptvatl) τή ficnvelp, ota» xtnrsùtiv ps ita -- custodituram omni contentione, integrem,
ΑπλΑστη» τή παρβίφ, rifa» fits^uldtcstv ps icdato; incorruptam, inviolatam, immutabilem, inculpatam,
rri; iwdptotv Axtpolav, ΑπαραχΑραχτβν, ΑπαρΑ- sinceram, in tabulis cordis mei alte infixam litteris-
βατον, AptrAHtcv, AMβλητον, Αννπίαριτον, iv ori; qU* indelebilibus arctissime descriptam, ad extre-
πλαξί τή χαρβία peu «ί βΑβη έντητνοΜένην xri mum usque apiritum. 8i vero pro recta doctrina
έγχαχολαμμένην σιγανότατα γρΑμμασιν AvsÇaXriimt; neoease fusrit me proprium sanguinem effundere,
μέχρι νήί*) τ*λιυταία pou Αναπνοή ," Mp ητών non paream, Chritto, a quo roboror, me totum
βρεών SoTpttasv si nul 8«ήαχι pt .τύ Ιβιον ripa committens, cui. gloria et imperium in saecula,
προχίαι οὐ prioepsnj πβποιΑώ έπ! τφ ένίυναμοΟντί amen.
μ«·) Χριστφ, ỹ ἡ ἰὐξα xal ri κρότο si; τού
αίφνα , Αμήν.

I Τοιαύτη τοιγαρούν ούση τή; χα^αρώ xal ὐγ-.αι- Cum igitur ita se habeat pura .aanaqUe et per-'
Ir νόϋοη xal τιλ«ία ὑμρλογία τή; 'πίστ«*» τών ὐιοτ- fecta piorum orthodoxurumque Christianorum fidei
βών χαί ὐρΑοβύξνν χριστιανών χαί ofifls; ὐφΐιλούση professio, cumque ita animo credenda «it ac palam
xri τή χαρβίφ motsùsobai χαί τφ στύματι καρρη- B ore efferenda, ut in praesenti scripto exponitur ac
σίφ4) 4μαλογ<1σ3αι, χαθώ; έξκέβή χα! ιιωρίσΑη iv definitur, plane et omnino Christianos omnes, qui
τφ παρέντι, έφϊίλοοσι χατΑ χρέο Απαραίτητον πΑν- fidem orthodoxam amplexati sunt, sive nati in ea
τι; ο! τήν Αρβ-ίβοξον πίστιν ίχιιν έπαγγιλλύμινοι et a pueris instituti fiierint, utpote ex getite nostra,
χριστιανοί, «fcs τού ήμ«τέρου γίνου; ίντ« έγιννι- in eaque ad ultimum perstiterint, sive a diabolo
βησαν xri ΑντγρΑφησαν ix παιδά iv αύτή xai— honesti osore lacessiti quomodocunque deflexerint
iripsivav *) μέχρι τέλου «ύτή, «!τ» Ιπηριίφ τοΟ atque schismaticorum haereticorumque astutiisj
μισοκΑλου βαίμονο; παρατραπέντ ἰπώσποτ» χαί artifielia, fraudulentiis decepti ab huiusmodi pro-
έξαπατηβέντ τοί τών σχ-.τματιχών χαί αίρ*τιχών fossione declinaverint, atque quidpiam ex dogmati-
πανοορνίαι xri μηχαναί xri Αιαίται τή τοιαύτη · bus traditiqnibuaque in ea comprehensio, aut mul-
ὑμολογία έξίχλιναν χαί ή πολλά ήιάλίγα ή μιχρύν tum aut parum, aut parvum aut magnum, aut
ή μέγα ή δλω -μίαν xspriav τών έμιαρκχομένών unum quidem-apicem, sustulerint et neglexerint
αύτή ' ίογμέτβν χαί *) napaUatwv ήΜτηοαν χαί aut quomodocunque mutaverint, sive fuerint extra
παρέβηοαν ή μντέβαλον 4π<·σοθν, ή ΙξβνίΗν τή ήμ<- nostram ovile orthodoxorumque Christianorum Coe-
τέρα αύλή xri τή τών 4ρ3οίόξ«ν χριστιανών tum atque Christianam orientalis ecclesiae fidem
4μηγύρ<|>» ίτπΑρχοντν βοϋλονται οΜαιρέτα προ- ampleeti et ChHsto, Deo nostro, adhaerescere
σ«λ&«ίν τή χρ'.ατονύμφ πίστττ τή - Ανατολιχή έχχλη- sponte voluerint, eo, quod supra significatum oat.
σία; χαί πρόσχολλη^ήναι Χριστή» Ιή» ΙΗήι ήμών, modo profiteri atque credere oportet, ac omnia.
ούτω 6μολογ«(τωσαν χαί πιστ*υέτωσαν χατά riv q quae sacra hac confessione comprehenduntur, sin-
Ανωτίρω ὑποίτιχΗντα τύπον χαί κέντα rî έν τή cere 'integreque suscipere, atque salutem in Christo
(ιρφ ναύτη άμολογί^ <ι«ρι«χόμτνα «ϊλιχρινώ; xri profecto concoquentur.
Απαραμίΐώτω Απο8«χέσ·»σαν χαί πΑντω ') σω3ή-
σονται iv Χριστφ.

'Εξιδύ^ή *) xri συν«γρΑφη ri παράν έν Κωνσταν- Data et scripta sunt haec acta apud Constantino-
τινουκύλχι χοινή γνώμη χα! συναινέσβ: χα! έπιχρίσ ι polim, ooniunctim consentientibus et comprobantibus
τών ὑπογιγραμμένών · ivxrilba Αγι«·τΑτ«ν πατρι- et decernentibus, qui hic subscripserunt, Sanctissi-
αρχών, ίιρωτΑτων μητρφΜλιτών xri παντύ τοΟ mis patriarchis, sacratissimis metropolitis omnique
ιύαγοΟ χλήρου τή Κωνσταντινουπύλ»·»; ri; χοινήν pio Constantinopolitano clero ad communem eorum,
τών έντυξομένων ὠφέλ«·.αν, iv tai «ητηρίψ ,αψχ·-φ qui lecturi sunt, utilitatem, anno salutis 1723,
χατΑ μήνα φτυρουΑριον. menae februario.

f, Παΐσιο ἐλέφ 9αο0 Αρχιεπίσκοπο Κωνσταν- f Paisius, miseratione divina archiepiscopus
τινοι»πόλ«ι* , νέα -Ρώμη , xri rixoupsvtxb; κατρι- Conatantinopoleos, novae Romae, et patriarcha
' Αρχή rixsip χ«ιρί iπέγραφα xri Αποφαίν^ιηι xri oeeumenicus, propria manu subscripsi, et assero et
ὑμολογώ τούτην rivsu τήν ἐρΗβοξον πίσην τή xab' confiteor, hanc eeae orthodoxam fidem nostrae
ήμΟ τοΟ ΧριστοΟ Αποστολιχή , χαΡολιχή xri Αν«- Christi apoatolioae et catholicae ecclesiae orien-
τολιχή έχχλησία . tali·.

t. Σίλβηστρο ἰλέφ bsoO πατριΑρχη τή μ«Τ*λή D t Silvester, miseratione divina patriarcha Theo-
Ηουκέλ««β Άγτιοχ«ί· o!χαίρ χβιρί ὑπέγραφα xri. poha, magnae Antiochia·, propria manu subscripsi,
συναΚοφαίνομαι xri βα^ηώ xri ίμολσγώ τούτην *rivsa* ot arntre ot confiteor, ha*e eeae orthodoxam fidem
τήν ΑρΜβοξον rioav τή «·>' ήρέϊ τοΟ Χριστού nostrae Christi apoatolioae at. catholicae' eocleaiae
Αποστολιχή , χβΑολιχή xri Ανοτολιχή έχχλησία . orientali·.

t. Χρύσανθο ἐλέφ. ΗοΟ ΧατριΑρχη τή Αγιά t Cbrysaafhua, miseratione divina patriarcha
π&λιν Ί«ρουσαλήμ^νχ«ίρ χ»ιρί ὑπέγροφα xri Απο- nanctae civitatis Hierusalem, propria maax sub-
φαίνομαι xri ὑμολογώ τούτην rivoi τήν ἰρώόβοξον scripsi, et easoro ot confiteor, hanc esse ortho-
πίστιν τή xafl* ήμώ τού Χριστού Αποστολιχή , χο- doxam fidem nostrae Chriati apoatolioae et catho-
Φολιχή xri Ανατολική έχχλησία . licae ecclesiae orientalia.

') tUuifirit β.
S «î« «■ β.

·) «toetri» «■· °-
·) *Wpner O.*
·) sal Se»Ur*v β.
) mtrrac G.
·) Qsas a raso Me nqwntar, mb habeatur

f '0 Ήραχλχία Γιρθσιμο datif χ«ρ! ὑπέτραψα * καί δμολογ· τούτην «Ινα: τήν ὀρθόδοξον πίσην τ»>ί κθαλιχή xad Ανατολική έκκλησία .

f Ό Κυζίκου Αὐξέντιο olxaif χαρί ὑπέγραψα χαί όμολογ· ταύτην «Ινα: ^jv ὀρθόδοξον πίστιν τή παθολιχή xal Ανατολική έκκλησία .

t '0 Νιχομηδ·!·; Stpaftlp olxtlp %tipl ὑπέγρβψβ χαί όμολογώ ταύτην alvm τήν ὀρθόδοξον πίσ»ν τή; καθολική καί Ανατολική έκκλησία .

t Ό Χαλχηδόνο Νικόδημο olxaip χ«φ! Επέγραψα χαί όμολσγθ ταύτην ·Ιν« τήν ὀρθόδοξον πίστιν τή καθολική xal Ανατολική έκκλησία .

t Ό Τορνόβου Νικηφόρο οίκ·ίφ χχιρί. Επέγραψα χαί όμολογώ ταύτην dvat τήν ὀρθόδοξον πίστιν τή καθολική καί Ανατολική έκκλησία .

t 'Ο Προύση Γρηγόριο οίκ*ίφ. χ<φΙ Επέγραψα xal όμολογί» ταύτην «Ιναι τήν ὀρθόδοξον πίσπν τή καθολική χαί Ανατολική έκκλησία .

t Ό πρώην Bappcto; χαί πρό«δρο Σηλυβρία β Μακάριο οίχ«(φ χ«ιρί Επέγραψα χαί ίμαλογώ ταύτην «Ιναι τήν ὀρθόδοξον πίστιν τή καθολική χαί Ανατολική έκκλησ'α .

f '0 Διδυμοτχίχου Παίσιο οίκιίφ χτφί Επέγραψα χαί όμολογώ ταύτην «Ιναι τήν ὀρθόδοξον κίστιν τή; καθολική χαί Ανατολική έκκλησ'α .

f '0 Μηθύμνη Άνθιμο olxalgi χιιρί Επέγραψα χάί όμολογώ ταύτην «ίναι τήν ὀρθόδοξον πίστιν τή καθολική xal Ανατολική έχχλησα .

>ί Ό Άγχιάλου Καλλίνικο olxtlqi χ«ιρί Επέγραψα χαί όμολογώ τούτην «Ιναι τήν ὀρθόδοξον πίστιν τή; καθολική χαί Ανατολική έκκλησία .

f Ό Χίου Δανιήλ olxaif χ«ιρί Επέγραψα, πισκύω Μ χαί όμολογώ χαί κηρύττω «Ιναι ταύτην τήν Ορθόδοξον πίστιν τή; Αγία τοΟ ΧριστοΟ καθολική , Αποστολιχή χαί άνατολιχή έκκλησία .

ή Ό Δέρκων Νικόδημο oixalf χ<ιρΙ Επέγραψα χαί όμολογώ ταύτην ·Ιναι ὀρθόδοξον πίστιν τή Αγία τοΟ ΧριστοΟ καθολική χαί Ανατολική έκκλησία .

f Hcracleenaia Gorayimu· propria mua Mb·eripai, at eenlteor hanc aaaa orthodoxam fidam •atholicu aodaaiae orientalia.

f Cyxicenaa Auxentiu propria nun aabocripaL, et confiteor bane aaaa orthodoxam fidem catholicae eeelaeiaa oriaataBe.

t Nicomediae·» Borephim propria nua »ub■cripei, at confiteor hanc eoae orthodoxam fidem catholicae eccleaiae orientalia.

t Chalcedonenaia Nicodemu· propria manu aub■eripei, et confiteor hanc eaoe orthodoxam fidem catholicae eeeleaiu orientali·.

ή Ternobienaia Nieephonu propria mun «ub·cripai, et confiteor hanc eaoe orthodoxam fidem catholicae eccleoiae orientali·.

t Pruaenai· Gregoriua propria manu aubacripai, et confiteor hanc eeee orthodoxam fidem catholicae eccleaiae orientali·.

t Antea Berrhoeenai· ac praeoea Hilybrienai» Macariua propria muiu «ubscripni, et confiteor hue eme orthodoxam fidem catholicae eeeleaiu orientali·. .

t Didymoteichenaia Paiaiu· propria muu «ub·eripai, et confiteor huc eme orthodoxam fidem catholicae eccleaiae orientalia.

, t Metbymnenai· Anthimua propria manu iub«cripai, et confiteor huc eme orthodoxam fidem catholicae eeeleaiu orientali·.

t Anchialenaia Callinicua propria muu rab·cripai, et confiteor huc eaae orthodoxam fidem catholicu ecclaoiu orientali·.

t Cbienaia Daniel propria muu aulmcripai-. credo autem profiteorque ac praedico hanc eoae orthodoxam fidem auctu Chriiti catholicu apoatolicaeque eccleaiu orientali·.

t Dercenaia Nieodemu· propria muu «ubacrip·), et confiteor huc eme orthodoxam fidem «anctu Chriati catholicu atque «poatolicu eccleaiu.

SYNODUS DIOECESANA TARVISINA

1727 eeptembria 2-4.

Bynodu· dioeoeauà Tarviaina, oelebrata a die 2 ad diem 4 menam aeptembrii uni 1727, aub Auguato Arohiepiaoopo Zueho, epiaoopo Torviaino. . Exatut conatitutione· aynodala· in opere cui titulua:

Conatitutione· illqitriaeimi et reverondiaaimi d. d. Auguati Archiepiacopi Zueho, Dei Θ «poatolicu aedi· gratia epiaeopi Tarviaini, promulgatu in •ynodo dioeceaana, diebua 2, .8, 4 menai· aeptembria 1727. *[Ituifn».]* Tarviaii, MDCCCXXVUI, typia Qoaparia Plutu, typographi epiocopalia. Snperioribua annuentibua.

Magnum in-8‘, 222 p. - ! f. — (Paria, Bibi, nat. B 3376).

C0N8TANTIN0P0LITANA SYNODUS

1727 octobris 4.

Conatutinopohtuu aynodo aolemne ftiit, ut D quoa epiaoopo· deposition··'l punu multaverat, in celeberrimum monti· Atho monaaterinm Mognu Lauru (τή Λαύρα) amandaret, in eo quaai in career· cuatodiendo·. Quam agendi rationem ugre ferent·· monnohi Λαυριώται aynodum mieeia Btteria rogarut, ut eonnetudini ipaia moleatiaaimu nantium remitteret. . Praeibo· uanernat aynodi aatbtitee, qai data ad menaebo· epiatola bene pottieiti profaaaiqu aamt hno w ana ampliaa epi·•oopoa eutdee emiaaqrty, Antiatitum iliorum nomina hau aut: Paiaiu patriarcha. Geraaimna Herecleu, Seraphim Nicomediu, Calliaieua Ni.oeeu, Nicodemaa Chalcedoni·, Ananiu Tbw»· loaiou, Maoariu Bitybriu, laeobns Athenarum, Manari·· Philippopoli·. Diouyiiu· Methymnae, Daaiel Chii, Cyrille· Dryetru. — Die· ver· ia·•eripta 4 octobri· anni 1727.

K tabulario Magnae Lurae epiatolam, edidit Aiexuder Eamerpbopnlu· moMehu· in Εκκλησιαστική Άληθαίρ, t XX111 (IMS), p. 447.

m·

CONCILIUM PROVINCIALE TARRACONENSE

1737 Octobris 13 - decembris 31.

Caecilium Tnrraoonepse, par illustrimimum et rererobdimimum d. d. Emmanuelem de Samaniego et Jaca, archiepiscopo Tarraconensi, celebratum a die 12 mensis octobris sd diem 21 mensis decembris anni 1727.

Convocavit concilium Tarraconem eique praefuit illmus archiepiscopus d. Emmanuel de Samaniego et Jaca; interftierunt vero illxhi domini d. Bartholomaeus Camacho de Madneno, episcopus Dertusensis; d. Raymundus de Marymon, episcopus Vicensis; d. Bernardus Ximenes-de Caecante, epiacopua Barcinonensis; d. Petrus Copons et de Coppna, episcopus Oeruudeasi»; et procuratores illmorum dominorum d. Franoisci de Olasso Hypensa, episcopi Illerdensis; d. Simeoni· de Guinda et Apettegui, episcopi Urgellensia, et d. Thomae BrotoZet Peres, episcopi Celsonensi»,' ium abbatibus. syiidicis, prioribus et procuratoribus monasteriorum, capitulorum et communitatum provinciae ecclesiasticae.

Celebratae sunt a die 12 octobris usque ad diem 21 decembris, 24 sessiones.

Al/ocutio habita ab ilhutriteiaao at reverendiaaitao d. d. Eaunaamle da Saauntiayo et Jaca, ia *prima tfttioae.*

Secundo jam adsumus, rr. pp., hoc ipso loco, ubi semel anno superiori. Spiritu sancto duce, congressi, in eam curam incubuimus, ut pastoralibus nostris studiis succurreremus animarum saluti et opitularemur pietatis operibus jam pene deflorescentibus. Quo in genere, etsi a vobis, rr. pp.. vel plurimum elaboratum esae videatur, tamen si ahimadvertimus provinciae bqjus statum, quem vos etiam optime nostis, is est, ut multa adhuc desiderentur ad operis inchoati consummationem et perfectionem; praesertim eum ea, quae praecedentibus conciliis sancita sunt, ita se habeant, ut vel nostra, vel aliorum culpa, illa executi simus non plane omnia. Scitis, rr. pp.,. quae a nobis insimul praescripta sunt de vita et honestate clericorum, de modentia tam viria, quam mulieribus Christianis ordinata, de sacra rectaque observatione festorum, de silentio, veneratione eaque summa, qua par est, Deum in templis colere et deprecari. Dia certe omnia, ut acta sunt a nobis fortaaee diligenter, aio pariter nostrum fuit, et' est, et erit semper eadem exequi vel diligentissime: parum quippe prodeat optimo consilio decernere, nisi quod decretum est, •adulo praestetur; nam. ut acieatia dabat esse eun virtute copulata, eia decretorum constitutio cum exacutione in primi· conjuncta, alioqui parram affert utilitatem, vel certe nullam. Itaque cum operi· nostri suseepti ratio conficiatur et quasi confletur duabus hisce partibus, legunfseilieet optimarum sanctione at exacutione, in hae no· fidei·· esse oportet, in illa pradratss; m prudentiam in •auctando praestitimus, fidam in exequsndo praestemus, necasse est, ut et prudentes coram Domino et fidei·· «arvi inveniamur.

Eooe, fr. pp., ft> conventu hoe episoopoM ceterorumque provinciam eonatitueatium propositam eri nobis stadium curationi· et Bostrae et uoatri gregi·. Quasi in specula positi sumus, ex qua singulis provincia· nostrae partibus circumspectis, requiramus, quod abjectum est, reducamus, quod confractum est, alligemus, quod infirmum eat, con•olidemusp quod pingue et forte, custodiamus. Hoc ipsum intonat nobis concilium Tridentinum pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, concilia provindialia jubens renovari. Ea nobis pro corrigendis excessibus ratio ineunda est, ut pro vi et modo morborum aegrorumque natura medicinam accommodemus, nunc levibus admonitionibus et objurgationis remediis errata castigantes, nunc acriori curatione pro delicti gravitate utentes, denique exuiceratia membris ferrum et ignem applicantes, quemadmodum mali ratio et contagionis periculum postulabit, in omnibus tamen memores semper patres nos esse, non dominos, medicos agere benignos, non chirurgos laniantes; in spiritu ergo lenitatis, ut monet apostolus, populi nobis conqredlti instruendi sunt. At si speculatores aumutt .rr. pp., ut vere sumus, magnopere nobis timendum est,· inquit magnus ille vir, exemplar praelatorum sanctus Carolus Borromaeus. magnopere timendum, ne a Domino arguamur et perstringamur. Si speculatores eratis, cur caeci, si pastores cur gregem commissum errare permisistis? Si sal terrae, quonam modo evanuistis? Si lux eratis, cur sedentibus in tenebris et umbra mortis non illuxistis? Si apostoli, cur apostolica virtute colla superborum non humiliastis? Si os Domini, cur muti? Si vos huic oneri impares esse sentiebatis, cur non abjecistis? Si pares, cur ita desilies et négligentes? Has horribiles irati judicis voces nobiacum, patres, animo menteque reputemus, ut iis atque adeo aliis excitati in hac sacrosancta tam gravium rerum tractatione non remisse, non leniter, non timide, aed sincere, sancta conatantique sollicitudine, quod in nostro officio nostroque munere positum est, agamus et. Spiritu sancto duce, perficiamus. Aderit profecto, aderit coelestis ille Pater luminum, a quo omne bonum et omne donum perfectum, laboresque nostros affatim remuneratura·, qui opem auxiliumque in tempore opportuno haudquaquam negabit, neque misericordiam suam in finem abscindet. Tu ergo. Domine Deus omnipotens, qui juasisti seniores septuaginta de populo a Moyse convocari ad ostium tabernaculi foederis, illiaque eodem loeo commorantibus adesae, atque unum eumdemque spiritum largiri dignatus Aristi, quique apostolis tui· in uno loco congregetia Spiritum sanctum tuum misisti, eorum mentes ÿluminasti, corda usque adeo accendisti, ut, incredibili ardore inflammati, universum orbem, secundis praedicationibus peragratum, Christianum reddiderint; nobis quoque, qui quanto inflrmiores sumus, tanto ptaa his auxiliis indigemus, adesto, quaesumus, mentes nostras divini tui luminis splendore illustra, bonitate foro, sapientia rege, moderare, at una mente, uno consilio, nno divinae caritatis ardore conglutinati, ita munera nostra officiaque exequamur, ut tandem sempiterna illa gloria in te nno Deo trinoqne feliciter perfruamur. Arnen.

VI sessio. Patres societatis Jesu libellum supplicem de beatification· venerabilia patria Petri Qaver ad eoaciham dederant; quod, eorum petitioni libenter annuens, hujusmodi preces as. ponti-

Beatiarime pater!

TarraeonenM eooeütem, ut suam provinciam ad virtutum exemplum excitet, pro obtinenda beatification· venerabili» Petri Claver, o societate JasU, qui fuit earum speeuhun, se ad pedea sanctitati» veatrae confidenter provolvit; poscit enim ad béatifieationem virum, quem heroicae virtute» ao santeimoniae eonstaae opinio tot confirmata miraculi» ad. oanoniiationem jam dudum poscere videbantur.

Potiori id etiam jure repetit, quod hic »ecundu» societatis Xavertea in hae provincia natu» eat; et hinc animi robur expresait, quod decebat infractam totiu» ecclesiae occidentalia columnam, nam dum innitatur Indiarum illa Carthago, novum regnum Scipione nullo delebitur; aiatet enim in venerabili Petro Claver, et super hanc petram novam Chri»tua Indiae roboravit ecclesiam, ne portae inferi advenu» eam praevaleant.

In hac etiam provincia per baptismum fuit na- g tua eccleeiae, pef quem eentena animarum millia ad oceaui undae renascerentur; in hac poet tyrooinii biennium ae votorum catenie societati servum adstrinxit, qui tot aervoe catholicae religioni» jugo suaviter catenato» vera Jibertate donavit In eadem suum orientem habuit sol ille, qui in occidenti crevit uaque ad perfectum diem; hic emit optimu» mercator talenta, quae tot lucra Chriato Domino pensitarunt; multi» enim anni» Coelaonae, Gerundae, Barcinone et hic praesertim Tarracone eocietati» jam religiosus degit eo tantum intentu», ut sapientiae thesauros virtutumque merces congereret, adamantinam maxime constantiam, pretiosam margaritam castimoniae in ejua cadaveris integritate eatis .praefulgentem, et aurifodinam caritatis, quibus Indiae ditavit inoptem. Ne tamen extraneos locupletans, suos vacuos relinqueret, natale »olum, quod vivus odit ut exilium, mortuus amare coepit „ ut patriam: eam siquidem tot cumulat e coelo beneficiis et tutatur miraculis, ut eorum fama concilium excitarit ad illius beatificationem a sanctitate vestra postulandam. Id etiam exigit ab ecclesia catholica veterana ! phalanx societatis Jesu, cujus dum multi milites, ut apostolioam sedem a rebellium impetu defendant, circum Romanum pontificem, ut fideles custode», excubant acuentes calamos, in Europae tetius'campum p)ure» emicant; inde »; Xaverium et ven. Petrum Claver duces sequuti, invadunt Indica gehennae monstra Herculani pugile»; ignorantiam, schismata, idololatriam, haeresis lemaeam belluam, serpentem antiquum daemonem et mortem, etiam impetunt, eo triumpho, ut quotquot hydra post natam societatem pullulavit capita, tot illi cum sui capitis periculo in acie subjugarim, vel divini verbi gladio reciderint.

Est plane Jeeu sociatae, beatissime pater, po- ‖ pulu» Israel, quem elegit Deus, ut currum Pbaraonis et exercitus ejus infideles demergeret in mari rubro multorum martyrum sanguine. Ea est tabernaculum divinae gloriae, sanctorum officina, sapientiae palatium, dexterum ecclesiae brachium, apoetolioorum virorum seminarium, quorum cultura repletis Europae campis ubertate, non modo splendent in ecclesia duo florea confessorum a sanctitate vestra benedicti, aed speciosa jam Aciae et Americae deserta Jeauiticis inebriata sudoribus pinguescunt. Totam hanc inclytae societatis gloriam Tarraconensis provincia ducit suam; hic enim magnus ille parens Ignatius societatem concepit, quam Romae peperit; Ibidem a venerabili Petro Claver seminatum eet, quod te America Jesuitee colligunt; quamobrem, beatissime pater, cui jamdiu aras in eordis penetralibus fartim erigit devotio, erigat jam palam beatificationis honor in societatis h templis altaria. Liceat, beatissime pater, heetees appellare beroem, quem jam sanctum fere omnes una voce eompeUant. Id erit sju» virtutibus st miraculis debitum, Tarraconensi oonciBo et societati gratum, perutile Indiarum et Gothoteuniae populis, quae sic ferventius, quam legibus in concilio sancitis, in virtutis amorem accendetur.

Utinam ita faxit Deus, et ut ita flat, beatitudibem vestram ad eccleeiae utilitatem, quemadmodum enixe ab eo precatur concilium, conservet incolumem.

Datis Tarracone, die tertia mensis decembri», anni millesimi septingentesimi vigesimi septimi.'

Beatissime pater, sanctitatis vestrae obsequentissimi et devotissimi filii ac servi, episcopi, abbates, priores e(alii ecclesiastici viri in hoc concilio provinciali Tarraconensi congregati.

\ *Entmamul,*

archiepiscopu» Tarraconensis, praeses.

VII sessio. Byndiei capitulorum petiverunt, «ut de colore limbi almutiarum, quibus uterentur doctores, aliquid certi statueretur. Qua de re illihus episcopus Vicensis et reverendus abbas Poblctanus designati sani qui inquirerent.

XI sessio.

Supplicatio concilii provincialia Tarraconenaia domtao *noatro papae directa, vapor* dierum *featomm munero* miauendo.

Sanctissime pater

Synodus provincialis Tarraconensis post oscula pedum b. v. humiliter ac reverenter' exponit'), quod in sessione habita sub die 18 novembres „ proxime praeteriti, agendo de reformatione et super salutem animarum invigilando, sedulo disquisitum fuit, quodnam remedium videretur proficuum et opportunum ad sanandum abusum in dieta ! provincia communem nimis, quo praeceptum ecclesiae de omittendo diebus festis servili labore passim atteritur, quem abusum in lacrymabilem ruinam animarum confeesarii, poenitentiae sacramentum ministrantes, te dies magis invalescere cum dolore cordis intrinseco deplorant: et habito super haec maturo tractatu, unanimiter visum fuit, praefatum abusum originem inde traxisse, quod nimirum fideles, tam mechanicis operibus insudantes quam agrorum culturae, falsa quadam specie necessitatis a praecepto se eximi facile putant hisce rationibus; primum etenim provinciam Tarraconensem, montibus passim oppressam, quasi quotidiana cultura egere inquinnt, ut terra semen suum ger- ‖ minet. Deinde tribnta seu vectigalia imposita super frumento, vino et oleo et super omnia operq ') manuum suarum indispensabiUter ense pensitanda, communi consensu allegant. Denique addunt, quod festa de praecepto te bec provincia colenda sunt quam plurima, quia, demptis, quae ex voto, titulari seu patrono in singulis respective locfi coluntur, nonaginta et unum de praecepto numerantur: sieque, qui ex vultus sudore et labore mannum vietum ! emunt, miserrime pereunt, nisi, diebds festis,, laboribus alioquin vetitis incumbant. Hasce causas, quae veritatis speciem nonnunquam prae se ferre videntur, ut, necessitate compulsi, diebus festis sine peccato laborent rusticani, cre-

* tt» eurrexian» en. *it,*

') *8tagalaris promu -est hs« c m» Mtallo *tmper fnvunlo « mtpar omnia opera),* tbrta··» atailiba» rorbia paalad VIII */h>pr* «aosMem haerioe) explicatar.

brius, qusun oportet, contexit humana cupidita» *et* vivi» adeo coloribus depinxit, et vera saepe transgressores punire et evitare scandala nequeamus. Cupiente» ergo tanto damno oecurtetay ne cultu» festorum de medio tollatur, ricam fait oonoiho provinciali, ' debita cum reverentia- et humilitate, ' v. b. suppKoiter exorare, quatenus indulgere dignetur, vel ut dierum festorum numerua minuatur, vel •altem in aliquibus fidele·, audita missa, laborate valeant, manentibus, cum obligationeintegve praecepti, omnibus diebus dominici· per annum, diebus natali» Domini et 'sequenti ·. Stephani, circumcilioni», epiphaniae, resurrection» et sequentis diei, aacenaioni» Domini, pentecostes et «equenti» diei, et festo corpori» Christi, ». Joarini» b'., m. apostolorum Petri et Pauli, ». Jaco)>i sq>o»toli et omnium m., ac etiam quinque festivijatibu· b. v. M. (scilicet purificationi», annuntiationi», aasumptioni», nativitati» et purissimae conceptioni»), dummodo reliqui» diebu» de praecepto, audita mima, tuta oonacientia fidele» in hac provincia Tarraconensi demorantes laborare publice valeant. Hoc gratuitum donum, .utpote unicum ao salubre remedium aninjarum, concilium provinciale flexis genibus srb. v. humiliter expostulat, utque apostolicam benedictionem aibi impertiri dignetur ». v., pro coju» incolumitate ad bonum totiu» ecclesiae Deum optimum maximum deprecari .diu noctuque non supersedebit. .Datum Tarraconae, die 12 dec. anno 1727.

B. p. — V. b. humili» et obsequentimimu» filius Kmmonvel, archiepiscopua Tarraconensi», praeses synodi provinciali» Tarrac. De mandato dictae », synodi provinciali» : *Igaatiu»* Casanonr^ot *et eecret.*

Brere coneeetioetit anniMH» *wppticafimei.*

Venerabilibus fratribus nostris metmpolitano Tarraconensi [et] ooepiscopis in concilio provinciali congregatis

Buvxdictp» papa XIII.

Venerabiles fratres nostri, salutem et apostolicam benedictionem. Superabundavimus gaudio, cqm synodales littera» a fraternitatibus vestris accepimus; et pastorpfem caritatem perspeximus, qua custodire vigilia» super gregem vestrum' Deiqu» honorem tueri et augere satagitis. Nihil enim gratius nobis et jucundius esse poterat, quam ut insigne» ecclesiarum istarum patres de divino cultu et animarum salute sollicitos, proposita opportuni servandae disciplinae et levandae necessitatis ratione, ad hano ecclesiarum magistram recurrente·, exciperemn·.' Quod igitur festo· die· ad ingentem istic numerum excrevi··· et, obtenta alendae vitae necessitate, vetiti» laboribus aditum jam late aperuisse significastis, nec salubrius remedium esse censuistis, quam ut in aliquibus festis diebu» christifidele», audita miaaa, laborare valeant, integra remanente praecepti obligatione in ceteri» festi», quae in synodali'epistola numerasti·-' sapientissimum consilium confirmamus et collaudamus; atque ut fraternitates vestrae eo pacte conscientiarum securitati ei ecclesiasticae observantiae prospicient, cupidius et commendamus. Dum autem Tarraconensi provinciae gratulamur synodalem celebritatem veteri» disciplinae deoora aemulantem, fraternitatibus vestri» apostolicam benedictionem peramanteriihpertimur. Datum Romae, apud sanctum Petrum, sub annulo piscatoris, die vigeaima secunda maii anno millesimo septingentesimo vigesimo octavo, pontificata» nostri anno quarto.'

. Carsfn», aaehiepisoopus'Emiaseniu.

. Locus -f sigilli. · f –

XX sessio. Actum est de miaaa oonvantaaH pro fundatoribus et benefactoribus' et de mima parochiali pro populo. Facta constitatione do quotidiana missa eonventuali in oathedralibus, concilium de missa pro populo diqbus festis applicanda decrevit, per cardinalem Hispanum Belluga recurrendum eese ad a. congregationem concilii, exponendo extremam paupertatem parochiarum et gravissima damna, quae, si ilis» parochi, propter defectum* congruae sustentationis, desererent, oriri possent; .simul etiam rationes, quae item collegiatis faverent, proponenda» esse.

Constitutiones hujus concilii promulgatae sunt ab ilitho domino d. Emmanuele de Samaniego et Jaca, hoe modo:

DON EMMANUEL DE SAMANIEGO ET JACA, *archiepiecepeu Tarrecotteifrie, Hitpmtiarwet priettu,*

Ad futuram rei memoriam. Communia adeo et constans consensus est, tum apud theologos, tum item apud canonist·», promulgationem legi» desiderari, ut subditi ejus obligatione obstringantur, quod non solum in humanis, sed in divinis quoque idem observari asseveret. Lex enim divina et evangelic· non momento temporis obligare coepit, sed paulatim, ut scilicet promulgabatur, neque omnino ejus praecepto homines adstricti qunt, donec sufficienter edicta et praedicata fuit. In conciliis quoque' tam 'generalibus, quam provincialibus ea patrum cura praecipua erat, ut eorum sanctissimi canones quamprimum promulgarentur. Nos ergo horum sacratissimis vestigiis humiliter inhaerentes, imo ea reverenter deosculantes, praesentes constitutiones sacri concilii provincialis hac nostra civitate Tarracone celebrati, anno millesimo septingentesimo vigesimo septimo, praelo mandare et promulgare praecipimus.

CONSTITUTIONES.

I.

Praedecessores nostri tollendis ac eliminandis, qui irrepserant, abusibus sedulo intenti, institutiones *f* et permutatione· beneficiorum personalium (quàe ab immemorabili in hac nostra Tarraconensi provincia erigi · et institui solent) optimis ac saluberrimis legibus jnunierunt. Quia tamen cupidorum hominum versutia eas perperam interpretatur aut ignorare praetendit, sacro approbante concilio, antiquis aliquas superaddere et omnes simul, ut unico conspiciantur obtutii, cogere perque capita digerere constituimus, quo facilius-observentur, et vis omnia in posterum fraudibus praecludatur.

1. Pecuniae in tabula, .banco, deposito, vel thecassio licet tuto et securo reconditae, non valent pro dote vel augmento dotis personatas valide et licit· deservire; sed praecise in censualibus, vel aliis redditibus perpetuis; aut praediis fructiferi», non super bonis dotantis, nec ejus, qui patronus efficitur, sed super aliis recte collocatae esse debeant et investitae, sub>.poena nullitatis institutionis.

2. Beneficiorum personalium permutationem ordinarii permitterv^non valeant, nisi elapsis, sine dispensatione aliqua, quadraginta quinque diebus, ab institutionis die antea numerandis, sub poena nullitatis permutationis.

f 3. In ipaa erectione personatus declarandae sunt sppeies piorum operum, in quae illorum redditus, in casu extineûdnia, convertendi et distribuendi tarant. Quae declaratio, non sub dansais generali omnia opera pia complectent·, sed sah

jnactim vel disjunetim designante,* fieri poterit. A Redditus autem personatuum, quorum institutiones mi permutationes contra formam hid tribus capitibu< praescriptam exsecutae fuerint, ordinarii in pia opera sibi benevisa, pro sue arbitrio et conscientia, inemisibiliter convertant.

4. Nullus personatus sine auctoritate et decreto ordinarii erigatur, permutetur, aut extinguatur; iliorumque extinctionee, ad hujusmodi effectum, locorum ordinariis nolae fiant intra Mxaginta dies (terminum, triginta dierum in constitutione secunda anno millesimo sexcentesimo nonagesimo nono a bonae memoriae d. Josepho Llinis edita praefixum, benigne ampliantes); alias ordinarii redditus extinctorum personatuum in opera pia,'e\ designatu in limine timdationisv sibi benevisa ' similiter convertant; haeredes autem et manumissuros obtentorum personatiiuni, qui istorum extinction» notitiam habuerint, nec non notarii, in quorum posse personatuum «extihotio sive inter vivos, sive in ultima voluntate confecta fuerit, infra terminum praedictum, ordinario notam facere, sub excommunicationis majoris latae sententiae poena, obnoxii sint.

5. Ordinarii institutiones vel extinetiones personatuum pro pia causa maritandi, vel in matrimonio carnali collocandi puellas, seu ad studentes in litteris erudiendos erectas non admittant, nisi exprimatur, tam puellas, quam studentes vere pauperes, juxta suum statum, esae debere. Eveniente autem piorum reddituum distributionis casu, erit ordinariorum pro tempore indagare et prudenter judicare, an puellae, vel studentes, pios redditus postulantes, vere pauperes juxta suum statum sint et dici valeant.

li. . Capitale dotis beneficiorum personalium, nullo titulo flulloque praetextu, etiam applicationis in pios usus faciendae, extinguatur sub poena excommunicationis majoris latae sententiae, et si obtentor personatus doli vel fraudis in extinctione memorati capitalis particeps fuerit inventus, ultra dictam poenam, teneatur dotem de bonis propriis, appellatione omni rejecta, iterum statuere, privatusque ipsor facto remaneat tali personali beneficio, de quo, vel de ejus redditibus, loci ordinarius in causas pias sibi benevisa·, juxta tenorem institutionis, disponat. Notariis autem, sub eadem excommunicationis poena, non liceat instrumenta, in quibus talia capitalia extingui cognoverint, nec obligationes indemnitatis sub quocumque praetextu conficere; imo talia instrumenta et obligationes, dc quibus fraudem vel collusionem aliquam suspicati fuerint, ordinario denuntiare teneantur.

7, Ut autem haec stringant fortius inviolabiliterque observentur, in ipso limine fundationis personatus exprimet fundator: Et (inssquendo cois- Q •MCtMdmsM *hujus* promncùw *conetitutionesgae* conciliorum *Tarraconensium)* solo *capitale perpetuum integre permanere uuUogue praetextu unguam extingui, eolummodogue annuas redditae in pia opera* * *supra expressa conrerti, nullatenus autem dotem rei partem dotis; cum firma et determinata roluntae mea sit, good ista nunguam incernatur.* Insuper in eadem fandatione declarabitur; *Quod* in *casu luitionis alicujue consuatis, depoeiium in tabula, thecasslo capituli, tel alicujue communitatis, aut alio loco publico omnino fieri debeat, eub poena nuUitatie luitionis, a guo letari non possit, nec smertiafi tine'* • *ordinarii decreto, eub eadem pbena; nec* in *faegrem possessoris, tel patroni beneficii personalis.* Denique in eodem fundationis limine transcribetur dispositio supra fi 4 apposita^de notitia ordinario danda infra Mxaginta diee, eveniente personati» extinctions. .

8. Ad haec, etsi beneficia personalia ita nuncupata sint, qaod non utju perpetuum beneficia remaneant, sed ad vitam aliquarum perse narum ecclesiasticarum dumtaxat instituantur, et postea eorum redditus in alios pios usus applicentur: nolumus tamen, quod haec applicatio, fieri permittatur ultra tres pernonatariorum vita* ita · nt ai tertius personatas obtestor do illius «redditibus, non disposuerit ia aliquam piam causam, ex his, quae in fundatione designatae fuerunt, dispositio ad ordinarium devolvatur. Quamobrem inhibeantur ia posterum fundatores hanc facultatem ordinariis secundum jus et consuetudinem competentem imminuere; adeoque eis non permittatur in fundationis limine illa clausula, aliquoties praepostere apposita, qua determinabatur species piae causae pro casu, quo ultimus personalis beneficii obtentor obierit, tali non facta determinatione seu b dispositione, eam ea derogaret ordinario libertatem ' disponendi de redditibus persortatns, concernam secundo et tertio obtentoribus.

9. Et nt omnis deformitas vitetur in institutionibus persouatuum, statuimus, quod una praescribatur generalis formula amploctens omnes supra memoratas clausulas et conditiones, qua uniformiter utantur in postorum omnes euriae ecclesiasticae hujus noetrae Tarraconensis provinciae.

10. Tractate* omnes, seu conventiones de personatu fundando sub tali dote, illoque permutando cum alio beneficio, nullatenus fiant, niai dependentor a voluntate ordinarii; cui, ante personatus fitndationem, omnia pacta iliorumque circumstantias partes referent et exponent, licentiam petentes; quam ordinarius (si dolym omnem ac fraudem cessare viderit) poterit impertiri; exprimens postmodum in decreto, quod in personatus institutione L' interponere debebit, ae Jam ante *fundationem ex juxii» caiuie* suum ammum moMntihus *licentiam deditee.*

11. Insuper in omnibus ecclesiasticis curiis specialis aliquis destinabitur liber, in quo decreta omnia institutionum, permutationum ac extinctionum omnium personatuum originaliter descripta maneant, cum expressione piorum operum, reddituum et censualium, quibus dotati primitus fuere; ne, ob istorum ignorantiam (ut saepe saepius contigisse vehementer dolemus), plura pia opera misere pereant et evanescant.

12. Denique, ut omnium, quae in hac nostra perpetuo valitura constitutione statuta, praecepta et prohibita sunt, ignorantiam nemo praetendere praesumat, volumus, quod illa in vulgari' lihgua traducatur, M in utroque idiomate. latino et vulgari, typis iqandpta, retineatur pappus et obvia, tabellae ligneae affixa, in omnibus curiis ecclesiasticis, archiviis capitulorum et communitatum presbyterorum in sacristiisque suarnm ecclesiarum. Oportebit etiam ad uberiorem notitiam, quod in materna lingua traducta ab omnibus parochis, semel in anno, in die ab ordinal* ·· praefigendo, inter missarum solemnis coram populo congregato legatur et evulgetur.

II. *ParoChi ineieiant doctrinae rhriitmiu* institution*, *tum populi, tum puellarum et* puerorum.

Cum omnes christifideles teneantur, pro auo captu, scire, quae ad rpligionis Christianae subatantiam pertinent: mysteria, scilicet fidei, 'quae continentur in symbolo, praecepta decalogi ab omnibus servanda, sacramenta quoque, saltem ea, quae ■MMMarjp ab unoquoque suscipienda aunt; tarn

7· . . , ' . '.

W'

dessnm qu·' a Du paiera et sperare totale·: sedulo ao, diligenti studio in H* srudiendi sut a" putoribus. Ideo antiquorum MMUM *ie* suri eoncilii Tridutini statati» iahaaraataa a. a. c. decernimus, at omnes parochi, tom saaeuWes, quota regulares per μ oat, si legitime detineutaa impedimento, per vires idoneos, ab ordinario approbatos, omnibus diebus dominicis ae aliis fasti·, intra missarum solemnia, populum, st stata bora post meridiem, puerOs et paellas diserte ae verbis captui audientium aooommodatis, modo anum,' modo alterum ex praecipuis doctrinae Christianae capitibus docere teneantur, per tempus unius horae quadrantia intra missam et dimidiae horae post meridiem. Parentes quoque eorum admoheant, ut filios ac famulos domi, bonis moribus ae exemplo instituentes, ea, quae ad doctrinam Christianam spectant, frequenter doceant; crebro repetentes, quae h . parochis audierunt; quodque praedictos mittant ad ecclesiam, quam primum statuta hora sono' campense convocabantur; in parochiis autem ruralibus, ubi difficile est congregare pueros post meridiem, parochi aliis mediis opportunis utsntyr, quae certe selus animarum sibi creditarum suggeret, ut pueri et rude· instructi remaneant. Notum ipsis ease volentes, quod si negligenter se gesserint in suo munere adimplendo, contra ipsos procedetur et suis sumptibus ad docendum populum substituti mittentur.

Ut facilius perniciosae ignorantiae doctrinae Christianae ocquratur, cunetisj parochis ceterieque confesaoribup, *fim* saecularibus, quam regularibus, in virtute sanctae obedientiae praecipimus, eorum conscientias onerantes, ut in aacramentali confessione de doctrina Christiana qedulo poenitentes examinent (exceptis his, de quorum instructione ac scientia sunt moraliter certi), et si quos in re tantopere ad salutem necessaria culpabiliter ignaros repérerint, eorum socordiam patienter arguant, et absolutionis beneficium, quousque fUerint sufficienter instructi, non impendant; praesertimque et diligentius praefata exequantùr tempore quadragesimae.

Concinnatores omnes, in. visceribus Jesu Christi hortamur, ut divinam ultionem denuntient patribus familias, qui, pàrva aut fere nulla diligentia 'adbibita, omnem rationeJn non ineunt, ut sui liberi ac famuli Christianam doctrinam addiscant; et quod in omnibus concionibus, relictis inutilibus quaestionibus, sacrosanctum evangeliutn ad populi instructionem ot aedificationem exponant; memores se in tremendo Dei judicio, sui muneris rationem strictam esse reddituros.

Cum in civitatibus et oppidis populosis, forte plus quam in aliis, deploranda Christianae doctrinae ignorantia inveniatur, curae sit omnibus episcopis, huic tam gravi damno occurrere, in»titutie congregationibus aut confraternitatibus doctrinae Christianae, vel siliter, prout juxta temporum et locorum qualitatem-ipsis videbitur expedire. Ac sedulo invigilent. ut execution· mandetur constitutio 4 quae incipit: *Ad noetrum pervenit auditum,* tit. *de tumma Trinitate,* in qua praecipitur, ne patiantur evangelium explicari alia lingua, quam materna. Quod in omnibus hujus provinciae ecclesiis parochialibus, tempore adventus praecipue et · dominica septuagesimae ad totam quadragesimam, volumus ac decernimus inconcusse servari. Praedicatoribus autem id detrectantibus, eat manas praedicandi exercentibus aliter, qutan vernacula lingua, sia· expressa ordinarii lom Ùcratia (quae, in Uq vel ia alio dumtaxat casu iadulgratgr) officium praedicationis faitesdioaat «pfesajd,

'IП. *OttrieU* «s «Mnis crartitatis mdeosra msnisSsrto»

Maxiaepeto oportet, eoa, qui raaotuario dura viant, ra in omaibas tamquam Dei ministro· exhibere, vitamqus ae nor·· suos ita omnino componere, juxta nudat·· ooncilii Tridentini, at habitu, gestu,. ineessa et sermone nil ni» grava, modestum m religione pluam prae ' m ferant, levia etiam delicta, quae in ipsis maxima essent, effugiant, ut eorum vita et exemplo populus ad pietatem et ad Dei cultum assidue instruatur. Quamobrem plura a summis pontificibus et sacris conciliis de clericorum vita et honestate salubriter edita ftierunt decreta. Quibua inhaerendo, constitution· provinciali X quae incipit: Nemo *militent Deo,* de vita et honeetate clericorum, sub excommunicationi» poena, clerici» in sacris ordinibus constituti· prohibetur ministros et famulos esse laicarum personarum eorumve mensab ministrare; neo non feminas cujuscumque status eisdem clericis inuti eorumque manibus vel brachiis adhaerere aut eadem muta, equo vel jumento vehi. Et constitutione XI incipiente: *Elti tuHimie,* ejusdem tituli, sub eadem poena, praecipitur, ne mulieres aliqua» praeter aviam, matrem, sororem, amitam vel materteram in sacri· ordinibus constitutus, pedester vel equester, publice deducere vel reducere audeat. Nec non constitutione XI quae incipit: Cum *triplum iit,* de immunjtate ecclesiarum, praecipitur, clericos in •geri» ordinibus constitutos aut beneficiates aut regulares quoscumque, qui deprehensi fuerint personati, carcere triduo includi ibidemque in pano et aqua jejunare aut alia simili vel majori poena, juxta delicti aut personarum qualitatem coerceri. Similiter concilium Oerunqense, constitutione V, cujus initium *Exteriori* [Coli. Lac. I, 75S»a]. jubet, ut clerici beneficia obtinentes, tam in populis, quam, ad iter faciendum, vestes licet contractiores, induant nigri, non autem alterius coloris; et quod in sacris ordinati in civitatibus, villis et aliis similibus hujus provinciae populis, veste talari (vulgo sotana) longa usque ad pedes utantur. Quia tamen horum plura temeraria transgressorum audacia contempsit, s. a. c., dictas constitutiones provinciales instaurantes, statuimus et ordinamus, quod omne» praelati super praedictis sedulo invigilent, quodque adversus contrafactores, juxta dictarum constitutionum· tenorem, procedant, etiam aliis poenis et ^nulctis decem vel viginti librarum in eos animadvertentes.

IV. *Aetfe denuntiatione», matrimonium contracturi de doctrina Christiana examinentur.*

Ut in fidei rudimentis parentes valeant, prout debent, filio» erudire, in his expedit matrimonium contracturo* ease apprime instructos. Ideo praesenti constitutione, ». a. c., sancimus, ut eos parochi de doctrina Christiana, ante denuntiatione», .diligenter examinent, in eaque ignaro» serio moneant, ut ente tertiam denuntiationem in ipsa instrui satagant. Quod ai salubri hac monitione vecordes, in ignorantia sua gfihuc permanserint, parochi super hoc ordinarios consulant, ut de opportuno rtmedio quamcito provideant. In attestatione vero, quam de peractis denuntiationibus exhibent, teneantur de contrahentium instructione pariter fidem facere. In his itidem, qui proclamationibus dispensatis matrimonium contrahunt, idipsum statuimus ante ejus celebrationem.

V. *Cotuuliturperpetuitati teloeiaetioerum* rsddltanm.

Ydoet pcaedeossseram nostrorum cura et vigilantia vari· praridsrtt uppertama ramedia pro oon-

* >■■■■■'."■ '-.iiiM·/.

nmtioM at perpetaitate striasjestistraiu *n/UH·*
<team, at in aenetitaiieM X boas· memoriae 10·».-

Mesiari domita d. llesritoaudi Istaeaa, quae iaeipit:

**4iβ> *ti MβM> •t ta aaifttatfa·» IX qjuedem eauetaa MMTÎM UhMtriMfa·! liMBtai d. JftMpU BMNhftt» quo ineipit: Tslfas statas sasfaafastita [Ct OeB.· *J.aetat* I, 748 d), tut* IMS adita, continetur, «m taa>eu «xperiatur frequenter, par taobaervantiam eoram, quae ta dictis eoMÜtarib dispotatiotabua ' provide stabilite fixer·, proptar malitiam vel iMuriam eoeletaastioarum p«csooaruns, ptaraa redditus eoeleeiastico· mioerrime parita at deperdi. Huicgravississo male, pro officii uoetri muneris adimplemento, occurrere volrate·, ·, a. c., atiMe praeripimus at mandamus, qnod ia caau tafttaab oea•uaHum qeocumcuroque beneficioram parpataarua v*l personalium, Ouratoram, oneris mieaaraai, aaniveraariorua, piaram operam, ssoaasteriora· mo- B aiaBum jurisdictioni ordinariorum ■abjaotar·» et quarumlibet ecclesiasticarum adminiatratioaum, aaram protia tea capitalia debeant praeciae deponi ia aliquo loco publico pro sbtaHbua depositis faciendi·. destinato, sive in archivi» vel thecasaüa •ocleaiarum cathedralium, collegiatorum et communitatum presbyteroram, vel alia· in alii· locitoti·, ab ordinarii» per edictum publicum, ut amtabus innotescat, tacundam districta tuarum dioeoesum, pro commoditate eocleeiarum et eoderiastieoram designandi*. Quod exeqta irremiribiUter debeat, licet in instrumento creationi· censualium praedictorum ita cautum non foerit, sub poena anilitatis luitioni·, ultra incarceration·· poenam per trta menses pro clericis et quibuscumque bénéficiait», eujuKumqne qualitatis et conditioni· fuerint, iaMetam in praefata «oMtitution· iltastriasimi domini d. Joeephi Sandtta, qui praedicta· luitione·, c non facto, modo praedicto, deposito, firmare ausi fuerint. Et deinceps ia omnibus instrumentis consimilium creationis censualium debeat dicta obligatio faciendi praefatum depositum apponi, sub poenis arbitrio ordinarii injungendis, et in subsidium excommunicationis majoris contra dictas personas ecclesiasticas, notarios ac alios contraveniente·. Quae quidem deposita in libro depositorum archivii, theeaseii vel alterius loci publici ad id designati conscribi debeant, sub poenis ordinarii' arbitrio imponendis. Insuper decernentes, quod sub eadem poena pretia seu capitalia censualium inde levari nec amoveri possint, nisi ad emendos alios redditus censuales et praevio ordinarii seu superioris ecclesiastici decreto, quod in cslce scripturae creationis censualis interponi debebit, adhibito per dictam ordinarium vel superiorem ecclesiasticum praevio diligenti ac praematuro examine super securitate praefati smertii, quin sufficiat notitia, quam,de eo habuerint per suam intereesentiam in tractatibus et deliberationibus habitis in suis respective capitulis aut collegii·. Cujus quidem decreti interpositio conscribi debebit tam in libro depositorum praedictorum capitulorum et communitatum ecclesiasticarum, quam in peculiari libro in omnibus curiis ecclesiastici» conficiendo; in quo notarii illarum praediefa decreta annotare debebunt, cum brevi expressione crestioais talis censualis, declaraado quantitatem, 'diem et notarium, m cujus poase est Sonfecta'scriptura ejusdem creationis;. et quod notarii praedictas scripturas creationum censualium claudere neutiquam poaeint, nec minus administratores seu aliae quaeri· personae, ad quarum raram pertinet rastodia praedictorum deputatorum, permittere, quod leventur et «xtruhuutur praefata «apifaiia, quin prius tat appositam daerataM praediatos, sub pooaia arbitrio ordtaarH Iqjnngendis Ptaatati aatas aat superiores rap··

IttitiMNm ta· iMMAtaotwiita
dftttani Te^deri··» φM· μ μ βIβHμ β^ μ
•tartars· ao «tal»titras pratdiaria reguieribs· ■objector··», doerata· tira aocteritetem mm •orata amatam sssertii· laterpsurads. ffi vara par constitutum·· ; synodal·· singtasrum dioeeeaoaa hqjas aeetrae ptortaetaa, va> alba par Atedatores aat patrooos beswfieiosum sir· piorum opt··, da strictiori aliqua prevideatia, tam ta dispositis, quam pro majori taitioae ta MMrtiis factoadis, cautam fuerit: par barn naatraaa constitutionem nihil imminui vel detrahi velle dralsrsmus. '

VI. OWisuti· «rpo «psetotieM taUaa ^l/atyaaitaa" *tt „Âp«»tolià aâaitUrif* rraaaatar.

Tarraconense concilia·», insistendo ' debitoe revereatiae, qua Romano postifici, at legitimo totiua ecclesiae capiti, ante acta barasque ia baa provincia concilia paruit·· gloriantur, apoatoHoaa eoastitutioni Mida recordationi· Clementi· papae XI incipienti: ffmjsmta» [dia 8 sept. ITISj, divino enante tpirita advenua tot error·· compacte·, necaoa bulla· lanoeeatii papae XIΠ incipienti: *ApaMiti aùaittem* [die S3 maii 1723], eeniel 'iterumqne ooaârmatae a sanctissimo domino nostro domino Banedisto XIII divina nunc providentia eoeleeiam Christi regente, obedientiam, jam dudum a singuli· provinciae dioecesibus exhibitam, nunc denno communi omnium consensu renovat atqu» confirmat,' eamdemqu· singuli· in praefati· bull» •Ita meate toaâtitutie legibus observantiam integram inviolatamque praestandam in posterum ···· decernit

VII, *Proetttioaibai,* nsssnerMS, eompMorio, entras *tioaibat od aaptiai tirgiaaai aliiffat fttptriiaii MltauùteiHau frarfhntar toapat.*

Ad aures nostras, non aine ingenti animi dolore, pervenit, in hujusee provinciae loci· quamphnrimie id jam usu vel abusu potius invaluime, ut nonnullae sacrae functione· ad pietatem et Det 'sene torumque honorem in«titatae in eorundem contemptum vergant, quia vel nocte peragi incipiunt, sel saltem vespere jam cadent· coepta· nsqu· ad caecas noctis tenebras protrahuntur. Ita fieri solere accepimus, cum, duetis de more sortibus, quarumdam virginum extrahuntur nomina, ut cui fundato sors obvenerit, aditas sd nuptias patefiat; ita etiam cura uovemdiariae quaedam devotiones celebrantur, ut canitur solemne completorium, Mt proowsio··· mrramdueuntar, aut hi· simili· oxeroratar. Quare cum aciami»· tenebrarum principem odi··· lucem, et noctis umbras sceleratorum esae receptaculum, ut sancta sancte diunoqn· tempore, sicut universa assolet ecclesia, tractentur, et ut daemoni praoscindatar omnis insidiarum occasio, praedictas nocturnas functiones eliminare penitas cupientes, districte praecipimus omnibus ecclesiasticis personis, tam saecularibus, quam regularibus, -ad quas attinet, hisce solemnïtatibus tempus et*modum praefigere; omnem operam adhibeant, ut matare incipiant celebrari, neque ultra dubiam sohs occidentis lucem, aut ad sammum ultra campen·· signum ad salutationem angelicam recitandam quomodolibet protendantur, sed statim, ut noeteseit, ecclesiarum claudantur for··, ne fSfaarta· tanabrarum prineipi latina pateant ad insidi^ fidelibus machinandas Evectam Mtem hqjas noatro· ooaatitatioafo observantiam pastorum humeris mjungimup; ex quibus, ta sihil prosit braigtates,

severitatem adverres tn^piMra in re tanti ■omenti jure jiiitahaiaa. Oritirericrum previdsa tins rotinqueMta, Maa legis ifgaraa (evitat|s temre, pareebonan vi^aMta at taaiM», perteaito abusuum, qui ox Us aootnreto conventibus oriri •abat) aBqaaaSo temperare, d iota ia Domino ja* dicent expedire.

VIII. ftsrscfisrtre *Mjftii-* tares iaaiaaaOaâ aajrafra Com huna&i generis bestia (nt ex Trideatine, ubi de extrema aaetiepe agiter, compertam habemus) in heminea suos Terentiae aereee nuhqam magia intendat, quam eam morteHbsa imminere vitae exitam perspicit, et certissimus ait ex qjnsdem *un,* β, eep. 1, de w/ermetioeS, 'non admitti pastorum exetuatioaem, ai- lupe» oves comedit et pastor nescivit: noa, inhaerentes tam praedictae sacrosanctae synodo, tam «aerae congregationis decreto, incipienti: CesfWamii» rpswspes, edito anno Domini 1893, dedarreti, episcopos uti debere juri· remediis, ut parochos ad risitandos aegrotos ipsorum cures commissos cognât atque compellant, etiam' atque etiam admonemus parochos et omnes animarum curem habentes, ut iqjnnotnm munus m hac re sedulo perpendant, et apertè ridebunt, satis non ease infirmorum domos adire solum, eum sanctis ecclesiae sacramentis roborandi suat, sed ex qno morbus ingravescat, fore iterum itaramqne, immo et quotidie, si Beti possit, invisendos et piis opportunisque contritionis actibus et aeternarum .reram colloquiis muniendos, ut ores infirmae corpore, pastore animam roborante, diabolicas fraudes eludant, et solutae, si Deo placeat, a corporis vinculis ad electorum gregem perducantur. Qua in re quotquot parochi et animaram curam gerentes deliquerint, quod Deus avertat, sciant tamquam profugos mercenarii» se poenas juris apud episcopum proprium incursuros.

IX. Resorario obtyetioms sssdirorwM rryo iefirmos, quos *tintant.*

«Eodem de causa patribus hujus s. eonc. placuit in .memoriam revocare apostolicam constitutionem felicis recordationis Innocentii papae ΠI a sancto Pio papa V renovatam et ampliatam cum constitutione, quae incipit: fotpra yrvjvm (lmmucus, in qua sub gravibus poenis statuitur, quod medici ad sananda aegrotorum corpora vocati, infirmos ante omnia moneant, ut idoneo confessori peccata sua, juxta ritum sanctae Romanae ecclesiae, oonfiteaa-/tur, neque tertio die ulterius eoo visitent, nisi confessor longius tempus infirmo ob aliquam rationabilem causam concesserit, et eis per fidem confessoris in scriptis. factam constiterit, quod infirmi peceata sna confessi fiaerint Paritorque boaevisam fuit eisdem patribus innovaro et confirmare, prout oum praesenti innovant et confirmant, constitutionem provincialem Tarraconensem, quæ ont Kb. 3, tii. *16,* ds posaitantie s< rssslstaenS peoMtorwm, osp. *6,* incipientem: DüseWmtis debitus ordo, qua universis et singulis corporem medicis, sub excommunicationis poena ipso fiseto incurrenda, districte praecipitur et mandatur, ut nullum infirmum ultra tertiam vicem visitare fkaesumaut, do quo non sciant, quod in illa aegritudine salutaro poenitentiae receperit sacramentum. Et nt talis |~'XZ-^tantitutio omnibus innotescat, adjicitur, quod loeorum ordinarii, saltem 'quater in aano, videBoet in festis natalis Domini, resurrectionis, pentecostes et assumptionis beatae virginis Mariae, in priacipahoribus ecclesiis suae (ttniçoeis vel territorii

'M|'':

ftA WMNMMetMR *9*

Mtfout eæetfcseimsfci-ouebaristiten, eum otiafo a, Ffos V do sole enafisoatono loquatur. Simitttetquo haec nostra peoansre oaastitntie, aient et praefota Tarraiuinth iatelligi noa debet fo illis adeo levibae infirmitatibus, quas ia periculosas transire frequenter non experitur.

X. *Dt* preifstireu oc ebmnfiOai pro-

Simpboes presbyteri aut benodciati, Beet doetorts titulo fo seol'a theologia, aat ia utroque vel altore jure deqoreatur, pd concilium provinciale, tamquam procuratore· praelatorum aut dignitatum aboentium, non admittantur, nisi -ab episcopis fooriat constituti, quibus facultas iBoa instituendi, juxta prueecripttuQ in constitutione X, qaao incipit: jtatigwem, iit dr eenstMiare, noa adimitur, immo exprome praeservatur, eos admonendo, ut eum praedicta oonatitutione X et alia bonae memoriae illnstriseimi domini don Antonii Feres, circa procuratores episcoporum, quae incipit: Asm «ptaeop·, aano 1636 edita, in quantum valeant, se conforment. Abbates vero et aliae primae dignitates eoelehforiun eoHegiatarum monasteriorum, si fuerint saeculares, procuratores mittere debeant dignitates aat canonicos suarum respective ecclesiarum, si vere regulares faerint, religiosos ptofeseos sui monasterii aut ordinis, vita et honestate probatos. Bi autem justo aliquo impedimento tales, ut praedicitur et in dictis constitutionibus continetur, mitti non posse contigerit, declaratpus licere tam episcopis, quam abbatibus et aliis dignitatibus procuratorem constituere quemlibet ex dignitatibus et canonicis ecclesiarum cathedralium hujus nostrae provinciae in sacris ordinibus constitutum, illum instruendo de iis, quae in dioecesibus aut ecclesiis suis reformatione aut reparatione indigere cognoverint, volentes insuper, quod singuli procuratores ceteris polleant qualitatibus, quas antiquae constitutiones in eis, qui procuratoris munus aesump/serint, requirant.

XI. /n secrû ordinibus *cemtituti,* tam saeculares, quam regulares, USSUI *patrini* hoh subeant *m tacra*meuto bqptisntt *»t cOKjimatKMU.*

Decqri ecclesiastici status consulere volentes, constitutionem V, quae incipit: Çuom'om m nostra prestneie, tit. de baptismo, hac nostra innovantes, s. s. c., praecipimus, ut posthac tam saeculares, quam regulares presbyteri, et alii in sacris ordinibus constituti st bénéficiât! in sacramento baptismi et confirmationis pueram vel pueUam non teneant, nisi omnibus perspectis, episcopus dispensare judicaverit.

XII jEseommimsMtimris *fUtUtu* neu ds *facili,* ese tMMW ÛHVtMIUf*·

' Quo magis gravis ac formidandus est spiritualis excommunicationis gladius, eo cautius magnaque circumspectione est exercendas; adeo ut nec levi aliqua ratione, nec abaque ingenti necessitate, nec extra justitiae logea debeat evibrari,, cum experientia doceat, hunc terribilem gladium, ai tornare aut levibus ex rebus incutiatur, magis contemni, quam formidari, ac perniciem potius parere, quam sahtem.' Ideo adhaerentes decreto ·. ç.Trid. «sus. *25, de* rqformeiMM, cop. 3, ooastitationemque s. c. prov. Gerundao anno 1717, celebrati [Cf. *CtU.* lessnS. I, 7*6 a] do hac ré editam confirmantes, s, a. c.,atatisimus et cedtaanma, quod in oosaibue curtis oooteriaeti-

•Su Mmm «upedtaatar lingua ul«u es «mij

qIk MmIb JwtMostivBy prMotptei· *t tok ttrmtaum deesm dieram » die farti·*· per-mmUi ecmputandun^ erivat quaatitafem debitam, aut sum eroditor· m* w cempaari, vri justas «»*»■■ st ratiene·,' si que· habst, «Hag·*, sur pastalnta et piraoepta teoare ara dsbeat; rafe para· drasm librorün moratae Barrinoaa·, «t ia sabridium ueoauaanirattoai·, cum comaûnatieM, quod ia rasa contamariss «t ara eomparitioais iatra prraflxum terminem, isto alapa·, proradetar ad UKadoMn dietarum poenqrum, eat ad ulterior· ia eaaaa usqu· ad seatoBtiam dsdsitivam et •jaa •xeeutioneat, contumaciasnon obataato.

Ad deriaratioaem rara comminet·· excomjauni-•atioafa minime procedatur, niai teutatis omnibus diligentiis practkabilibua, quas exeqparo non liraat solo praetexta expensarum, eonstet, exrautioaem poena· pecuniariae practicari noa posse; omneaque judices aoeJaateatiooa enixa mraemus et hortamur, •aveant, ·· d· facili, 'rsprodrati· primis maadatis, ·* accusata eontumeris, etiam rasibus, in quibus •xecutio poenae pecuniaria· sit impraetieabiUs, ad •omminatas censurae declarationem deveniant; sed pensatis omnibus eirran»tentiis, cum summa rir-eumspectiotte ot maturitate se gérant, aat ia illa decernenda, aut instantem ad ulteriora in rausa procedere, declaratori» denegata, compellando.

Praetere* omnibus et singulis creditoribus, ad quorum instantiam debitore· fuerint excommunirati, injungimus, ut, per invocationem brachii saecularis rei alia·, juxta curiarum ecclesiasticarum stilum, teneantur contra dicto· debitore· excommunicato· procedere ad effectum, ut a cehsura te faciant absolvere; et si per dura minses eroditor·· ia praedictis fuerint negligent··, m de, diligentiis per eoe fact», quoties · judicibus eeolesiasticjs petitum fuerit, certiore· eos noa fecerint, sancimus, ut judice· ecclesiastici absqus aliqua juri· solemnitate, ad petitionem dictorum sxoommnnicatorum, vel •x officio possint eo· libare a dicta sxoommunieatione absolvere, aahra tamen manente creditoribus actione, tam pro debito principali, quam pro expensi· tecti·.

Et quia saepe contingit personas prorsus mise·rabii·· ad creditorum instantiam excommunicari, quae, miraris «o egestate prsmse, nequeunt debita solvero, nec ab excommunicationis vinculo liberari, huic incommodo occurrere etiam cupiente·, ·. a. c., statuimus «t ordinamus, quod si aliquando evenerit simile· personas propter debita civili» exoommunirari, earum parochi ordinario· quanto eitins reddant •ertiores ad effectum, ut de remedio opportuno et ■•lutari ex officio provideatur.

XHL *Dfmilut tinetienn* solor, qui dsstiagaal

Me in «hero et serissfas laesrta sit habita· rati·, •t sodesiastie·· hisrarehia· honor st dignitas •rimatur, dnm interiero· smbitisra ribi vindicant veri·· sobs gradibus eaperieribua eongrnsatas: pharos hae in re - praedssMssribas aratris ffirnaat editae esestitntin·»», quibu· provide rastam Mt, •t obtinentes dignitate· «t raneaM rimabas, ex setino coloris cermarini, nnmmtamlss varo, pertie-aarii, doetores rei liceutiati ia theologia «t in utroque v«| altero juro violerai colori· raffidtas deferant. Sed eam hisce temporibus aoa pauci ex beneieiatis, commeraalibus, portfenariis ses doetoribua utantur almutiis violacei oermeriai colori· suffaltis, qaari volente· oanoaids ia habita apparere aequale·, expodiatque ab raderii· tolli importunas», habitus eoderiastiei confusionem, cum pernicie·· rit in hoc aemulatio: ideo, ·. »■ c., coustituticne· IV, quae incipit: C/vriee», et V incipientem: *Ot >Mi,* de mqjoritate et obedient»», innovantes, stataima· et ordinamus, quod singuli preelari eurent, ut ia •ais ecclesiis abusus in praedictis penitus auferatur; procedendo per muletas ia dictis ooastitationibus express··, aut ahas pro suo arbitrio {affigendae, adversus era, qui habita ribi non competenti ia choro et abis functionibus eoclsaisstieli condecorari praesument, facta vera episcopis facultate, ut extra «vitate·, in quihn· existant ecclesiae cathedral··, pro merito personarum, ia expiiceada prssssrtim doctrina Christiana vel audiendi· confessionibus laborantium, addere vel immutaro, quidquam possint, prout in Domino bene sibi visum fuerit expedire.

-XIV. Dutosetar *eetuHMie* pro cettsdroUb· de •ppiMumfa mite· *fOntmtiuM frt /tutJetr»* ri tonqfeetorita·.

Cum constitutio provincialis XVÏM (CL *Ctt. Leenu.* I, 766] sn. millssimo septingentesimo derime septimo edita, qua capitali· ecclesiarum ratbedrolinm missae conventual!· applicatio pro fendatorfeas st benefactoribus quotidie injungitor, dsbitM exacurioni, prout aeespimus, m,omnibus eoelssiis mandata non rit: ideo, ·. a, c., dictam constitutionem, quand istud expresse et «poeiira innovante·, decernimus •t virtute sancta· obodientiae praeripimus omafeaa et singuli· capitalis «t eanopicis seniori»tam esths draltum, ut huic adeo gravi praecepto et ebligatioai omnino aatisfariant, hortanto· enixe om··· noatra* provincia· episcopos, ut pro suo solo sedulo invigilent, monsant carontque hujus sacrae sanctioni· observantiam, ac contra reluctantes et inobedientus juris remediis ixremisibilitor proeedant-'

C0N8TANTIN0P0LITANA SYNODUS

in qua de approbatione ordinarii ad confessiones audiendas decernitur, 1727 mense novembri.

Πβτήρ «tvsupattxbt apud Grnecos dicitur seoer-dos ille qui confessionibus excipiendis praeest; neque hoc heri aut nudius tertius, sed tam inde » quarto post Christum netam saeculo, ut eonstet «x variis multorum scriptorum Ieris, quae afferuntur et expHeentar cum a Carole dk Cenge (sub vora meu|Mnmbq) tam e loaaae Filesario, ecrierise Psririeasts doetoro ot theologo, librile de oonfeasioa· auriculari in Graecis. Cetorum putris spirituali· integrum officium «xpoasro noa est huius loci. Id

D «onfessidass excipienda· idoneum non ense, nisi •ii approbatas ab* episcopo. Immo. privilegium' «uriupriom·, quo gaudent ia ecclesia Romana roH-'giori mendicantes, stiam spud Graeoos locum habet, diversa tamen ratiora. Sunt srim quaedam me-■asteria, quibus exstrueudi· «toeem <xit risu eptooqpus, sed patriarcha: quae monasteria/srivqra*·-· W dieuntur, a tare rimfaum et diriora epissepeeum isMUuniffi Atque herum meeeaterierum eeafesssrii eum mrisdietiouem tam approfeatioasm habeat e patriarcha, dum osrideutries regular·· lurfedhth ram ab •poetoMss suds per. eodfade proprii pssu^

tatw scrip*· soteat, apprabottoMi· vero ah evil- narile, ia qaerum dioooeri eesriMaiaoes aaÜMari Mat. Hind notas patriarchate iua aoafkaaatiae approbandi ia ateaaatafte qnovie potriarehao Mb- dito pamuapara «■«piarim» taotaroat aaa aataua epiaoopi teoonua, «od atiam ipri «aoMteriaram praifaetik qai, ineoiré at patriaroha at epteoapo, ooa- femiones aadieadi Heentiam aai vol altari a mm religiosis feeeruat Curioaam haae agoadi satfomam praecipue apud monachoa celeberrimi montré Atho

t Πα!9ιο Ιλέφ bsoO ίρχι«πΪ9χοκο$· Ktsvaxuv- τινβυχόλ»·^ viat *I^pq» xri oixoopsvtxb; xa- τρ"έρZ'}i·

t 'Oatetarct χ«θηγούμ*νοι tfrv ispftv xri σ«β·o- piwv μοναστηρόαν τοϋ dpfou dpeu; xri Xeiirai x«r4- p«& rixva iv χυρίφ dpampte τή ήμών μ«τρ<6τήτο , χάρι tbj 6ptv xai «ιρήνη xapd hsoO.

Έκαιή ΑνηνέχΑη xri Μηλοχοιή Α») ήμίν bxb T00 ispwraÎTOu μητροπολίτου πρΑην 'Αρτη xri συνβΜλφου ήμΑν χύρ Ν«οφύτου, βτι ol αὐtofr. Iv τφ 4γι»νύμφ βρ«ι «ύρισχίμινο: iviAtattot xveupsrRxri πατίρ* „ οίτινι έιορίζοντ» xri dtcoxafitatavNU dité τή χοι- νότητ» τβν ivsraxoupivsr» doustdnsv κβτίρβιν ial τφ U^sodai τοϋ λογισμοϋ τβν χροσ«ρχομέν··ν «ύ- τοί χΑριν ΙξομολογήβΜΚ «ύσ»βών, tfrs τβν Ivîημοΰν- τβν «ύτίύι xaripmv, sits τβν IξνHν Ιχιίημούντβν χ«ρ:ηγήσ«» χίριν xri «ΰλββ«ίβ(«1 τά afirdbt σ«- pdcpia μοναστήρι·, Ιχλέγοντβι μέν ο(άατοί xvsupa- τιχοί ύκύ τ6ν «ιρημίν«·ν ^IUKifVt xard Ttva ixi- χρατήσασαν Iv τοί αὐτόΑι σονήβχιαν, οὐ μήν 8i λαμ^Ανου* τύ Μίσιμον xri τήν ASsiav τή χνιυμα- τιχή ΐϊαγβγή IvtsOfrtv παρά τή ·χα*' .ήμΑ; T00 ΧριστοO μχγΑλη Ιχχλησία; xri xajà τοO «κατά καιρού oixouptvtxoO χατριΑρχου, Ατχ τβν «ιρημένβν Iv τοί αὐτΑΑι μοναστηρίβιν χατριαρχιχΑν σταυροπηγίον 8ντ»ν xri bxoxsiplvssv dpiosif τφ οί«ουμ«νιχφ τούτη» Αρόνη» xri 6«' αύτοO Βκξαγομ Ivβν τ» χαί χρύ «ύτύν τήν Αναφοράν ΙσχηχύτΜν„ Αλλά κατά τύ Ιιαχρατήσαν, A «Ιρηται, ix τοO ρβλβιοO 19ο μόνη τή τβν χατή- ρβν έχλσγή Βιοριαμφ ti xri ioχιμασίφ dpnoùpsvot, Ινόμιζον τούτη» xri μύνη» τφ τρύχη» i*ανβ Ιχ«ιν χρύ τήν τή ψυχή τβν |{ομολογουμέν«ν β-.dpAsteiv xri τήν τβν ΑμαρτημΑτον αύτβν Αφισίν τ« xri λϋσιν, — τούτη tol xri Αν«ξ«τ4στου τού χρΑγματο 8ιαμ«ίναν- το μέχρι 'τόού·, ΙφΦασαν έ^ομολογη&ήνΜ χολλοι bn αὐτΑν ζβντι ts «irin xri τβν τήβ« Αχαλλαγέν- τ« 'μή χατά λύγον τύν χρέχοντα οMI χατά τήν κα- νονικήν Αχρίβαν· τύ γ*ρ τή χνκυματιχή λπτουρ- γία τούτη xri Ιξομολογήσιβ Ιργον ari ή έξουβίβ 'xri Mua τή λύα^ -.τΑν Αμαρτημάτων χροηγου- μένβ xri χρβτω xri χυρί«« χαρά τοO σηπήρο ήμβν Χριστοϋ, τού μένου (χοντο τήν «tXriav Ιήου- αίαν τοϋ Αφιέναι Αμβρτία;, ivalMq teQ lepotc «ùroO μ·9ητ«Α xri Αχοστύλοι; ari Αε* tarivtsv xand Bea- βοχήν «ri «<c τοϋ dpgupeQ «pavtdtac « nri mc- μίν« τβν dpimv txxiqmAv τοO HoO'teli M I«p«0- «V ota AUas; itpdoMuv ή τοιβύτη dtaa ari tfeuria ri μή'8ιά τή έχδύσηκ xri καραχωρήο··* τβκ dp%iiptav, iξ *v ίκιτροχικΑ καραχβρούμτκχ ari λαμβΑναντχ τήν ASsiov, βύνανηκ ari eduri dp**C •M Αναλήπτ^ twprriv τά τή itp«c Αξομολοτή Λ»* μυστήριον.

05 (veau κοινβ xri συνοδιχΑ χρο^ληΗντο «U Ipauvmt «ri τοO φΜκντο μέχρι TOÛls dMpcexdiraat ysvicta iv τοί atadbi pevnetqpÎMf Ia rivet tat-

tatv tyveqMv *btfeautott,* da τβν Ivdvmiv vb d| tap·· oaflat iota Αμάρτημα ari fed τή «aaehawAc aai VeWBWW|MV JÇSJCWSÇ w· SMVwyUW

t Paisius, miseratione Dei arehiepiacopus Con- •tantinopolis, norae Romae, et universalis pa- triarcha· I·

t Reverendissimi sacrorum venerebiliumqus sancti Montré monasteriorum praefecti et ceteri patres, dilecti in Domino filii mediocritatis nostrae, gratia vobis «riait et pax a Dec.

Quandoquidem relatum eignificatumque eat nobis a sanctisrimo nuper Artae métropolite et fratre noatro domino Neophyto, reverendissimos patres spirituales istic in sancto Monte degentes, qui ab universis reverendis patribus vitam agentibus ssoe- ticatn designantur et constituuntur, ad piorum eorum hominum excipienda cogitata, qui ad ipsos confessioni· causa accederent, rive ex patribus faerint ibi commorantibus, sive peregre in vene- rabilia ilia monasteria itineris religionisque gratia advenerint, hoa, inquimus, oonteeaarios designari quidem a memorat» patribus secundum consuetu- dinem quondam in illa regione usu receptam, mi- nimo dare 'moderationis «pirituri·· mandatum po- testatemque hinc accipere a magna nostiri ecclesia Christi et ab oeeumenico pro tempore patriarcha, cum dicta illa monasteria, utpote patriarchal» staurOppgia, ad universalem hade sedem directe pertineant, ab ea regantur, sub eius dicion^mnt. sed ex more, ut dictum est, iam inde antivirus recepto, «oia patrum electione, nominatione, pro- batione contentos, in ista tantum agendi ratione acquiescere posse opinari ad animas confitendum emendandas eorumque 'peccata remittenda ae sol- venda: idcirco re huc usque absque examine re- licta, contigit ut multorum cum adhuc, inter vivos degentium tum iam fato perfunctorum confessiones exceperint non eo quo decuit modo neo secundum accuratam canonum rationem: huius enim spiri- tuali· dlinréterii oonfesaioniaque opus et potestas facnltasqus peccata solvendi primarie, praesertim ac praecipue a Christo salvatore nostro, penes quem eet sumina potestas dimittendi peccata, sanc- tis ipsius discipulis apostolisque tradita est, et ppr illo· deinceps episcopis, qui tutores sunt ac pastores Mactaram Dei ecclesiarum; sacerdotibus autem non alitor competit hriusmodi facultas po- teriaeqne niri ex maadato et concessione epia- eopornri, qaornm πβμ/Sbi ahetoritate fhotaque Ueentia possunt Jet ipri ·φβο confessionis myste- rium recte et inculpate peragere.

QuamobrOm relata ia eommuam synodi deli- berationem ea agendi ratione, quae hue usque in illia monaotariia ex more quodam recepto impru- denter Aeri contigit in oontearioniha· excipieadré a designatis patribus e^iritaalibus, opu» Oeae duximus debeto iUi per imprudentiam admiaao pro viribus

MI tbdoum «pb ἐξομολογηφήνβ, «h* BuruieM» tu ἐν τοὶ ζΑσιν rfw MI pstaînrt*, MI tst; *fit* τὰ ἐξ* apeûiAvm μέλλουσιν lie Μβρολάγηοιν Ασφαλή MI M«I«v κατΑ τήν ἐχχληφιαστιχήν faatamsmv mI κανονικήν vopotaetav τήν htara MI dpemv τΑν dpuptQpdtav ἐπψρ·φ·Οσ*. K«I M) γρΦφονέι; duopotvApsbu «tvotuiA; μηΑ τΑν xapI ήρ« tepwtdwv dpxttpdmv xal facqrëpM, Mv ἐν dp» <*Ἠι<π ΑγακήτΑν ἠρΑν ΔδιλφΑν xal συλλ«τδμμγΑν, tvn τή; μέν fanso^mts φ*ασΑση γιΑσΦαι μέχρι «Λ ἐξαμΑλογήση·; fari τΑν iv τοι; sfaddt μοναστηρίοι; τοὺ Αγίου δρευ; xpqpsrrtodvwv «νηματιχΑν Mtdpuv «άχβῖι xal βιήσισιν ἠμττίραι; fad τή; ἐπιχλήαη·; τοΟ Αγίου χννύματο , τοὺ ηέντα τΑ Ασδννή kspoxsὺοντο xal τΑ ἐλλιίποντα ΔνακληροΟντο^ ἐχούαη τοΟ λοιπού τδ ἐνιπίληπτον χαί τήν ἰσχύν καί βιβαίΜiv, οἱ φΦΑσαντ·; ἐξομολογηέήναι πρότϋρον ιύαιβιΐ , ζΑντέ; τι χαί τΟνιΑτ*;, bttdpgssat συγχαχ··ρημένοι xal ιύλογημίνοι xal ἐν τφ νΟν *βίάτη* xal ἐν τφ μέλλοντι «apA taob χυρίου «βντοχρΑτορο . Πηρέ βέ τΑν μιλόντ«ν d*b τοΟδι καί <ξ τδ ἐξή; ἐξομολογηΦήνΜ «φόνοιαν xal χηδιμονίαν χατριχήν ποιούμενοι, χβρέχομχν 4β*ιαν xal ΑνατιΗμιΦα τΑ τή; κνιυμαηχή; λκτουργίχ xal ἰξομολσγήστω; Ιργον «ί τι τοὺ; νΟν ιύρισχομένου xatt κοινήν ἐχλογήν xal διορισμόν τΑν βξ xi βύτόΟι ὁσιωτέτβιν πατέραν πνιυματιχού; Ανδρα; χαί Ειρομονέχου , τόν Σίλβιστρον δηλονότι, τόν Διονύσιον, τξν Δαμασκηνόν, τδν Σιραφιίμ, χαί τοὺ μιτ' αὐτού; κατά καιρού; ἐχλιγομένου; χαί διοριζομένου; ai; τό ιιρόν τή; ι ομολογήσι»; μυστήριον, τήν ἐξουσίαν τοΟ ιιομιΐν χαί λύ<ιν καί faορΟοΟν χα! tapattiὺstv χατά τήν κανονικήν Αχρφιιαν μιτό τή; προσηχούση; ἐχιχρίσιω; xal δοκιμασία; τΑ Αμαρτήματα τΑν χρυσιρχομέναιν ούτο!; κανταχόθτν χριστιανόν ἐξομολογήσκ»; χόριν, χα! ἐχηυσι τοὺ λοιπού τὸ χΟρο; xal τήν ἰσχύν τέ ϋπ' αυτόν sûtasi; xal ***Mtn tuai*** πάντα καιρόν ἰν«ργούμ«να xal διοριζίμινα. Ἐξ ἀποφάσια;.

iam tempore ρrreats ooo Imm aant, àv· liat adkaa fartor koaüaoa Ανα Iα* vito faaoü, taai ii· qxi ia ροβέΜΜî «oaÎMoioMOB oWtan «urt tata· nirto··<|M ·X MdMÎM ÎMtitatiM· OMφ·β|B^M pHaa panneinrogi «otattea·· iMioiπoiMηοι ooeeodoM. Kaproptar Um Kttarie ojaodafitor deooraiaaaa, «m moi (Mratfeaiaia Ammo aoatea· aaU·titibea et kanoratiaMaὺe, AUeetU aoetrie la oaaeto Spirite fratribae ot ooouaieietria, at qaaaeuaqae ratio, hae aeqM a ·piritaaHbae patribae iUorua Xoatb Mooti moaaotariorMi in eonfeeûoaib». exmpteati· adhibita preeibae obeeetaÜoaibaMiM aoeMe per eaaeti Spiritu» inroeatioeem. a quo qaidquid intnnu· oot eaaatnr complotarque quidquid deeet, citra quaatvie repreheaeioao·, virtutem robnrqua ia pootenua obtineat, ntqne pii bomineo tum vivi tum mortui, qui pria· eonfooeioni· mysterium obierant, veniam benedictionenique et in praeoonti et in ftitnro aaeculo a domino Deo omnipotente adipiKMtur. Koram vero qui iam iade ·et ia pooteram ooofeeeionem noturi eunt providam paternamque gerente· curam, data facultate animaram miaieterium eonfeteMriique munue oommittimu» dum «piritualibu· iie viri· et hieromonaehia, qui nunc id muneri· obeunt ex communi reverendieeimaram patrum ibi degentium delectu et creatione, Silveatro videlicet, Dionyaio, Damaaceno, Seraphim, tam iie qui poethac per tempore creandi ·unt ac delutandi in aaerum hoc confeaaionia myaterium, in officium acilicet ligandi, solvendi, emendandi, curandi secundum canonum veritatem, cumque congrua diacretione ac probatione peccata Christianorum, qui ad ipaoa confeamonia cauaa undique accedunt? Sic habeant deinde robur ac virtutem quaecumque ab illi· recte sanctequn per singula· aetate· gesita fuerint ac sancita. Rx mandato.

Ἐν Ιτ«ι σωτηριρ· .αφαξ", iv μηνί νοιμβρίφ ἰνδιχτιόνο ς'.

Anno salutis MDCCXXVH. mense novembri, indictione VI.

t Παίσιο; {λέω iiτοῦ Αρχιιχίσχοχο; Κωνοταντινουπάλιω^ vία; Ρώμη , xal οἰχουμινιχδ; πατριάρχη;.

f Paisius, miseratione Dei archiepiscopus Coa·tantinopelis, novae Romae, et patriarcha ·■>·venali·.

f Ὁ Ἡραχλιία; ΓιρΑσιμο;.
t Ὁ Κυζίχου Αὐξέντιο;.
t Ὁ Νικομηδία; Σιραφιίμ.
t Ὁ Νικαία; Καλλίνικο;,
f Ὁ Χαλκηδόνο; Νικόδημο ,
t Ὁ θισσαλονίχη; Ἀνανία .
f Ὁ Πισιδία; ΚοσμΑ;.
f Ὁ Σηλυβρία; Μακάριο ,
f Ὁ ἈδηνΑν Ἰάχοφο .
f Ὁ Νίαν ΠατρΑν Νικηφόρο .
+ Ὁ Μηβϋμνη; Ἀνδιμο .
f Ὁ ἈγχιΑλου Καλλίνικο;,
t Ὁ Χίου Δανιήλ,
f Ὁ Δέρχων Νικόδημο .

t Qerasimu· Heracleae.
t Auxentius Cyxici.
f Seraphim Nicomediae.
t Callinicus Nicaeae.
t Nicodemus Chalcedoni·.
t Ananias Thessalonicae.
t Cosmaa Pisidiae.
t Macarius Selybriae.
t laeobus Athenarum.
t Nicephorii· Novarum Patraram,
t Anthimiu Methymnae.
P t Callinicus Anchiali.
t Daniel Chii.
f Nicodemus Dercoram.

C0N8TANTIN0P0UTANA 8YN0Ï)U8

1787.

Cuius difficultath, cuius laboris ait sacra Graecorum musica, ii omnes animadverterunt quotquot stadium suam ac operam illi addisoeadae tradidere: ex quo efficitur, ut Graeci cantores, robusti qiqdem in clamando, multo minus canunt ex disciplina exercitata quam ex consuetudine quadam nulli· certis rationibûe moderats. Temporum acerbitatis, eese istam talpam, non geatia UUns heminam plsute oenAtemnr: Hata nslMhi per longe tempore patuit hsdns et offioiaa, quo inventas ia huius artis disciplinam conveniret Primum, ni fallor, musics· apud Graecos gymaasium poet captam a Tureis urbem Coastantinopoli instituit aaao 1797 Patetas patriarcha, haseattentibas saene synodi episcopis, quibnecum sigillatam scriptam edidit, quo domesticum χυρίτζην Tssowdxqv scholas proefbeit ea oondicioae, ***fan*** ἐχνν A; xal χρAmpov τήν ἐχιστασίαν χαί φροντίδα χαί τοΟ (ομιστίχου ἐν τφ .χοροστατ·(ν μ I φΑλλιιν (ν τφ Μτριαρχιχφ ἠρΑν ναφ χατά «dee; τA; ouvsibiepiva;

/ «al δι«·ρισμένα Ιορτά u Mi «uptuxAç Ml λοιπά A τοὺ χρόνου ἡμέρα «al irai* tà. Ιργον τουτο WIUirtfc 4» vsvdptatat, fa Mpà taOta «al τή* 8toptcrtafoav ἡδη utaf Νδαοχαλίαν «ai MpdBom* tôv μουΑχΛν μάδημά*··*, V» «al ὁραὶλM tvspystv Mcaxiaac Mw τή Μφαρχιπή αὐλή , «watpoi-
› Ç«sv τοὺ προσβρχομένου «40 ρ·4ηαά M Ixpodost
4 «ai διβασχαλίμ *·« pouototi* μαδημάη·* *lep*jàwf* «al λαΐκού , πρδ obç Mi *igtO» Miàuvt* tic tpttj-χλάαηι tà μβΛήματα, τή μδ*)Uf τήν παπαδιχήν λ»γομένην, τή H άλλη tà μέγα αττχηράριον, wal τή τρίτη tà àvacrraotpsndpcov, Ml ιρμην<ὺ·ιν Λπιμιλ& «al φιλοπήνω ti sOputpov «al ιναρμόνιον 4χχλησι·ητι«δν μέλο *peià* τὸν ἐφαρμοζὸντβιν σ»μνΑν «al *hfuegtntn* σχημάτ»«ν «al *vengent* oM Mf** «al τή *ἐfgeviat.* Ml Ne τή; #4poc mndgysobsu «ai Mtfoxmv otafc. Iisdem Htteris novi ta* magistro, in operi» fractam, aanuam moModem dueeatoruai groasorumooMtiteit eaarn syubdas, quorum oeatam quidem ex aaaata (tpjtatixfas) parooeiM τοὺ Πύργου, oontiun vero ax aedeaiea patriarebaUs boom *(vtrfiughn)* ssippedidarentiir.

Bynodtasm scriptum, initio mutitam, a oodioe τοὺ Kuxpleu quem vooant typia mandavit Manuel Gedeon ia ephemeride ConstantiAopolitaaa Εκκλησιαστική "ΑλήΙΗια, t YIII (1987), p. M. Episcoporum nomina abeunt.

CON8TANTINOPOLITANA SYNODUS

. 1787.

Ex monachi» hagiotaphitis, qui hue illueve mittebantur stipis colligendae causa, nonnuUi, ut iam monuimus, confecto itinere rofertisque loculi», non modo non Hierooolymun festinanter revertebantur, aed etiam, revukis sodalitatis hagiotaphiticae vinculi», quo liberet abibant. Ita, ut cetero» praetereamus, anno 1797 fuer» duo huiuamodi stipi» coactore», quorum uno», Palatua, Nausam ad auoa rediit, alter Chriatopboraa in otium monti* Atho secesJt. Utrumque excommunicationi· paene Multavit synodus Constantinopolitana editi» litteris, quarum initium ita ae habet: Ἀνηνέχδη ἡμὶν παρά τοὺ μαχαριωτάτου «al ἀγι*ιτάτου «ατριάρχου f«ροαολύμον «ορίου κυρίου Χρυσάνβου. Anno 1797 datae aunt; qno vero menae dioere non valemus. Episcoporum nomina'haec aunt: Geraàimus Heracleae, Auxentiua Cynici, Seraphim Nicomediae, Callinicus NioaeMi Callinicua Anchiali, Daniel Chii, Constantius Dryatrae. .

Exstht in codice Conatantinopolitano Sancti Sepulcri 692 (prius 603), fol. 325.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

1727.

Est looua in Peloponneso haud procul Monembasia, Helus. C^°t) nomine a Silvae prope am-
' bientia condenaitate ac opacitate. Huiua ecclesiam C saeculo XVIII ineunto regebat loaohim epiacopua, qui aere alieno gravatu», mutuam pecuniam ‹ a Uerasimo Monembasiae metropolita, quaesierat, pro qua agro» quatuor suae dioecesis pignori dederat. Elnpaia vero aliquot annis, cum pecuniam pronus exsolvisset loaohim, oppignorata praedia recuperavit. Oerasimo autem vite funeto, Monembaaiae metropolita creatus est Gregorius, qui supra dicta praedia repetere contendit.. Re ad sacram synodum delata, haec scripto decrevit, »ίνα τά διαληφΜντα τέσοαρα χωρία Μπιζάνι, AmMa,' Γοὺβαι μ I Nicha καθώ dymàtv xai iξ Αρχή ivopcuM xai àicoxtipsva διιτέλισαν τή ἐπισχοπή 'Ελου δ«·σχοζ6μ«ν« χαΐ iξοοσιαζὸμχνα ὑπ' αὐτή ---- ὐttdpχωοι πάλιν Ινοριαχά χαι ὑποχ·ίμ«να τή αὐτή Ιπισχοπή ἰ·σποζόμ«να χαΐ Ιξοικχαζ6μ«να χαΐ Ιπισχιχτάμινα χaprtoûptvd τ» χαΐ ἀπολαμβανόμινα ἀπδ τοΟ ἡδη 6»οφιλ·στάτου Ιπιοχδπου 'Ελου χῦρ Ἰωαχιὶμ χαί τοΟ μ»τ' αὐτδν διαδ»ξομένου τήν ἐπιοχοπήν ταύτην.“ Synodaüs sententia data eat anno 1727; quo vero mense, non notatur in codice τοὺ Κριτίου, cuiu» apographon nanti sumus. His autem verbi» incipit: Χρwbv dsl δήπουδιν φυλάτηοϋαι τδ δίκαιον Hμ*τά*χτον οὐ μόνον 4xl τβν ἐγχοομίοιν χαΐ πολιτιχβν πραγμάτων, ἀλλά πολλφ δήπουβχν 4πί τόν ἐχχλησιαστιχών ὐxoMotwv ἐπαρχιῦν τ· χαΐ μητροπδλ»«·ν..

C0N8TANTIN0IOLITANA SYNODUS

1737.

Monasterium Deiparae in Ponte Aureo -(Χρν- D σοπηγή) dictae, quod exstat in insula Bioiai, in archiepiscopate Siphni, coadidisse ferter AναγνΑοτη Κοζαδινό circa annum 1977, qui tamen prius e vita deeeesit quam opus absolveret. Artificium per .quinquaginta aanoe praetermissu tendu repetiit Diirtiysiu» hieroraonaches, adiuvaatibus led illius iitootis, fio maioris firmitatis gratia ia Magnae Ecclesiae tutelam osoa votait. Postulationi oins quippe aequae et iustaa concessit sacra synodus Oonataatinopolitana, oditis anno 1727 sigillatis litterio quarum initium tantam pro more .referemus; ita vero eo habet: ·Ἡ M τοὺ παντοδυνάμου ισχύο τΑν MtxClasv χαρισμάτων τοΟ Αγίου πνβύματο txtpρέουοα πηγή τή τοΟ taoO ἐχχλησίρ χαΐ τή οικουμένη τά πΙρατβ xstvopSsfiouoa. Exstant adhuc inedita» in eodioe patriarehioo τοὺ Κριτίου. Episcoporum nomina prorsas abeunt.

SYNODUS DI0EŒ8ANA APRUNTINA

1727.

Synodua dioeoeaaaa Apruntina, celebrate sano 1727, sub epiaeopo AptMtiM.

Synodus Aprxatina 1797. Romae, do Rubeta, .1798.'

In-4·..— (Piissnsa, oaanuala — *ift»* m» -w

SYNODUS DIOECESANA MONTISEUCONIS ET COKNETENStS III 1JW de».

Synod»· dioeoosan. Montuflaeoni. et Cornetenais ГП, oelsbrat* circa annum 1797, sub Sébaatiano Pompilio Bonaventure, episoopo Moatislaeonis et Corneti.

Exstant constitutiones' synodales ia opere oui titulus:

Istrusioni pastorali di monsignor Sebastiano Pompilio Bonaventure, vescovo di Montefleaeone e Corneto, dite in occasione di eaaerai riferiti e pub- A blieati ael ano tone sinodo dioces.no, e decreti del Bomaao' concilio teanto da nostro signore pape Benedetto XIII. Ia Rons, MDCCXX¶¶, mU* •tainpéri. di Girolamo Mainardi. vicino piassa Caprâaica. Çon licou, de superiori.

In-4*, 9 *f*, - 370 p. — (Rome, St-Louis-des-Français).

Synodi unu non indicatur.

C0N8TANTIN0P0UTANA SYNODUS

1728 menae ianuario.

Paulo ultra insulas suburbanas Bysantii pergenti B ad sinum Astacenum, eminet promontorium, quod usque ad hanc aetatem a Graecis appellatur Aorita, ut iam vocatur a Ptolemaeo, a Tureis vero Tula-Bumu. Ibi inde ab antiquissimis temporibus duo condita sunt monasteria, unum Andreae apostolo, alterum sanctissimae virgini Deiparae dicatum, ambo σταυροπήγια, id est sub patriarchae dicione posita et ab episcopi Chalcedonenris iurisdictione immunis. Labentibus tamen saeculis, metropolitae Chalcedonenses, rapinarum cupiditate permoti, utrumque monasterium in manus sumpserunt. At, saeculo XVII ineunte, Timotheus patriarcha (1619-1690) ius suum exsecutus et ambo pro suis strenue vindicans, in›pristinum statum restituit per sigillatas litteras, quae a tribus deinceps patriarchis, a Cyrille Lucri anno. 1690, ab Anthimo anno 1693, a Palsio denique anno 1798 sancitae fuerunt. Païsii sigillium, quod unum nobis pro temporis ratione observandum est, anno, ut modo dixinsua, 1798 editum est, menso ianuario, indictione , sexta

T Fragmentum e codice 11 Soqietatis Graecorur. litterariae, fol. 171-179, desumptum in lucem-protulit A. Pappadopulus-Kerameus, *0 iv Κωνσταντινουπδλιι Ιλληνιχδ φιλολογικό σύλλογο . ΠαρΑρτημα τοΟ χ'-χβ' τὸμου, (Constàntinopoli 1899), p. 111. Originale adservatur in Musaeo Instituti Russici Constantinopolitani, ex quo episcoporum nomina, quae in exemplari memorqto desnat, iucundi proferimus. Ita vero se habent: ΠαΑπο Ui<p htoO Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα 'Ρώμη χαί οίχουμχνικδ πατριάρχη , — ,δ Ηραχλνία Γ·ρΑσΙμο , — δ Κυζίχου Αυξέντιο , — δ Νικομήδεια S*-ραφείμ, — δ Νίκαια Καλλίνικο , — ὁ Χαλχηδδνσ; Νικόδημο , — δ Ηεσσεώνίχη Άνανία , — ὁ Ίκονίου Σίλβεστρο , — δ Σηλυβρία ΜακΑριο , — δ ΆδηνΑν ΤΑκωβο , — δ Κρήτη Γεράσιμο , — δ Νίων ΠατρΑν Γρηγόριο , — δ Φιλίππων χαί ΔρΑμη "Ανδιμο , — ὁ Μεδὺμνη Άνθιμο , — δ ΆγχιΑλον Καλλίνικο , — δ Βιζύη χαί Μήδεια ΜεηΑριο , — δ ΔημητριΑβο Ιάκωβο , — ὁ Δέρχων Νικόδημο , — δ ΣΑμου Γρηγδριο , — δ 'Γδρωπολιτζία Νχδφυτο . Primo sigillii verba haec sunt: t Τή συστΑσεω χαί διαμονή τΑν ΑπανταχοΟ άγιων ΙκχλησιΑν, εύαγφν tt οίκεεν χαί σεπτ&ν μοναστικών πρόνοιαν ποιουμένη ή καϋ' ήμί αγία τοΟ ΧριστοΟ μεγίλη ίχκλησία.

Ex ultima episcoporum subscriptione perdifficilis et perobscura uritur quaestio, quam expedire non valemus. In alio enim sigillio. anne 1749, mense februario, edito, cui subscripserunt una cum <'yrillo V patriarcha undeviginti metropolitan, haec legantur: Έπ«δή τοιγαροΟν κατά τήν Πελοκόνησον πλησίον τή μητροπδλιω net Ιπαρχία Χρισν.ανΟυπόλεω διατελεί πολιτεία Ιντιμο , Τβροπολιτσά λεγομίνη, Ανέκαθεν διηρημένη ὑπΑρχουσα xai ίβιΑζοοος πατριαρχική έ αρχία τυγχΑνουσα, χατά φιλοτιμίαν τ« πατριαρχικήν διδομίνη χατά καιρού ένί τΑν δφφιχιΑλων χληρικΑν τή xaD' ήμΟ τοΟ Χριστού μεγάλη ίχκλησία χτλ. Qua igitur ratione civitas ilia, quae anno 1749 dicitur sui iuris exarchia esse ob antiquo (Ανέκαθεν), anno 1798 proprium habuerit episcopum, plane non ridemus. Hôe unum scimus. Neophyti' subscriptione in memorato sigillio nihil esse evidentius.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

1728 menae februario.

Atheniensium civitas, doctrinarum sedes illa 0 nobilis ingeniorumque altrix, post captam a Tiuvis Graeeiam vel unius scholasticae palaestrae copia diu caruit, donec.' hieromonacbua quidam, Gregorius Soteres, empta propriis sumptibus domo. (,πλησίον τοΟ ναοΟ. ήή δπερευλογουμένη βεσποίνη ὑμΑν ·εοτδχου έπονομαζομένου Μεγάλη Παναγία .... σχολήν Ανίδειξε χαί φροντιστήριον αύτήν δλληνιχΑν Αμα τι χαί χοινΑν μαδημάτων, διορίσα χαί ιιατα άμενο πβδεύεσδαι χαί διδάσχεσδαι έν αδτή τού τ* εισαγωγικού χαί πρωτοπείρου τδ τή χνχλοπα^εία γράμματα χαί έπομίνω τού προκεχωρηκδτα καί Μδοοιν λαβόντα γυμν^εοΗα ει τΑ Αξιώτερα μδδήjMrt· urii xsrragriÇMbm εδφυΑ πρδ ΑΑοqν Μ«χαλίαν χαί λογικήν μΑ8ηαν". Novum litterarum ludum Atheniensis municipii esse voluit conditor munifleus, peeepto etiam a Turcico magistratu possessionis instrumento (χοτζέτιονι. Ad maiorem tamen cautionem sueram synodum rogavit, cum iam factus eeset metropolita „Μονεμβασία χαί χαλαμέτα , ὑπέρτιμο καί Ιξαρχο πΑση Πελοποννήσου", ut memoratam donationem publicis litteris ratam haberet ac conArmaret. Id illa toto capite annuit act statim „χατριαρχιχδν συνοδικόν σιγιλλοΑβο iv μεμβρΑναι γρΑμμβ" edidit mouse februarie anni 1798, his verb» incipieas: Άξιον ίντω xsd *K*καιον ούχ ήττον «Zxatv κεΑ Αναγχαίον συνιστίνκεΑ κρατ^νεεν xpsivtnvi χαί ὑπχρεχούση τή; Ιχκλησία Ewvdprr·

Sigillium hoc « codiCe 73, fol. 4-7, bibliothecae Mclearum (iv Μηλέαι) descriptum publici iuria fecit A-. I'appadopulus - lierameu· in ephemeride Atheniensi 'Αρμονία. 1.1 (Athenis 1900), pag. 607-610. Absunt episcoporum-nomina.

CONSTANTIJiOPOLITANA 8YN0DU8

1728 mgrtii 15.

Cum j5gtfpiu8, Cephaleniac et. Zacynthi archiepwcopue, extrcthum vitae apiritum edidiueC «ynodus Cofutariiinopolhana, lati» in ecclesia nancti Gcorgit suffragii», in eius locum subrogavit Sophronium hieromnnachum. virum singulari virtute praeditum, si fidem merentur litterae, quae ca occasione a synodo editae sunt· Has e codice τοΟ Κριτίου descriptas typi* mandavit Manuel Gedeon in opere cui titulus: ΚανΑιχα! ιιατχξιι . t. I (Constantinopoli 1888), j e ȷ U4-415, Datae sunt die 15 martii anno 1/28. Episcoporum subscriptiones prorsus desunt.

Huius electionis Opportunitatenf nacti, errorem emendare aequum ducimus, qvi, ex Philippi Cyprii notitia, ih praestantissimurn opus Michaelis Le Quien irrepsit. Asserit praeclarus iste auctor *Orientis ekristiani* (t. I), coi. 234) Cephaleniam et Zacynthdm in unum epixcopttum comme, qui archiepiscopatu* factu» eat a CyriBo Lucari patriarcha in gratiam Nicephori Metaxae, praesuli» Cephaleniae: id quod Dositheus Hierosolymitanus esse Jactum testatur anno 1621. Porro ex certissimis testimoniis constat, iam inde saeculo XVI exeunte ambos episcopatus coniunctos fuisse. Exstant enim duae, epistmae Nicodemo Metaxae, Cephaleniae et Zacyn^p episcopo, inscriptae, quarum una die 29 octobris 1591, aj^bra die 15 iulii 1598 data est. Cf. .Emilium Legrand, *Bibliographie hellénique dir-septième siècle,* t. III (Parisiis 1895), p. 176 et 179. Ex quo sane colligitur, utriusque insulae *episcopatum* a Cyrille Lucari, si quid ab eo factum est. in *archicpiscopatum* fuisse evectum: utriusque vero sedis in unam coniunctionem ab illo patriarcha minime fuisse invectam.

SYNODUS DÏ0ECE8ANA 8UE8S10NENSIS

1728 martii 19.

Exstant constitutiones svnodales in opere cui titulus: Ordonnances svnndales du diocese de Moissons. .. *[supra p. 105].*

CONSTANTINOPOLITANA 8YN0DI

1728 mense martio.

Neophytus Maurommate», e Paro aut Antiparo insula oriundus, poet emensum cum in putria tum Byrantii studiorum curriculum, primum episcopus Santorini. ‹ϕ·ιη.ι› Naupacti et Artae metropolita creatu· ›.‹ 706. Cum autem per viginti circiter anno· ecclesiam /hanc rexisset, abiecto, propter infirmitatem animi, episcopali onere anno 1723, mense decembri, in montem Atho secedens, monachum egit in celeberrimo Iberorum monasterio, deinde in Magna quam vocant I>aura, in qua supremum diem obiit anno 1740. Duodecim vero p ante mortem annis, testamentum conscripsit, quod, maioris firmitatis gratia, a synodo Constantinopolitana ratum haberi voluit. Clarissimi antistitis votis annuens sacra synodus, scriptum βιβαιωτήριον edidit anno 1728, mense martio. indictione V. his verbis incipiens: ΟὐSiv *ipa* τύ>ν ισα πρό σωτηρίαν ψυχή τοι όρΦοιόξσι συμ^άλλίται απρονόητων ίλω και άμνημόναοτον παρά τξ iHi* γραφΐ καταλέλιιπται. Illud subscqytis nominibus sanxerunt episcopi isti: Paisius patriarcha, — Gerasimus Heracleae, — Auxentiu· Cyxici, — Seraphim Nicomediae, Callinicus Nicaeae, — Nicodemus Chalcedonis, -- Ananias Thessalonicae, — Silvester Iconii, — lacobus Athenarum, — et aliquot alii, quorum monocondylia solvere non potuit Alexander Eumorphopulus monachus, a quo documentum typis excusum est in Εκκλησιαστική ΑληIHi?, t. XXIV (1904), p. 264-265.

SYNODUS D10ECE8ANA ALGARENSIS ET UNIONUM

1728 aprilis 8

Synodus dioecesana Algarensis et Unionum, celebrata die 8 mensis aprilis anni 1728, sub Joanne Baptista Lomellini, episcopo Algarenai et Unionum.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Constitvtiones sinodales *(tie)* dioecesis Algareii. *A* Vnionum, editae ab illustrissimo * reverendissimo domino' d. Fr. loanne Baptista Lomellini, Algaren. & Vnionum episcopo, die 8 mensis aprilis, nempe feri* quinta post dominicam in albis, 1728. Typis Sancti Dominici Calaris.

Sine anno (1728). In-4* 2 f. - 195 p. - 8 f. (index) — (Roma, Vittorio Emmanuelle). *

* SYNODUS D1OECE3ANA URBEVETANA

1728 apriliti 11.

Synodu* dioece.ena IrbeteUn», celebret* die 11 men»·· aprili. lulni 1728, aub Onufrio Aliaei. epiacopo UrbevctaBo.

De h»c aynodo confer opua cui titulua:

('oh.titutione· tynodale* . /»pr<i p.

1* XIIk „<|uart* aynod*» celebrat* fuit [ab Onuphrio e marcbiombua F.tiaei, epiacopo Vrbeaetanof die 11 aprilia I72H.·

SYNODUS DIOEÇESANA VULTIJRARIENSIS ET MONTIS CORVINI I

***f?28* aprili* 11.**

^ynudus dioecesana Vulturariensis et Monti· Corvini. I. celebrat* die 11 menai· aprilia anni 1728, aub Dominico $ie Rubeis. epiacopo Vult.urarienai et Muntin Corvini.

Exstant constitutione· synodale* in opere cui titulua: *J*

Prima dioeeeaana synodus sanctae Vulturariehsis ecclesiae, ab illustrmaimo et reverendissimo in Christo patre et domino d. Itominico de Rubeis, episcopo Yulturariae A monti· Corvini, celebrata die XI aprilis anno MDCCXXVIII. Beneventi. e -typographia arehiepiaropali. 1729. Superiorum facultate.

In-4*. 2 f. - 227 p. - 6 f (index) · Roma. Iibr 4 Borea).

SYNODUS DIOEÇESANA AEDUENSIS

1728 aprilis 16.

Synodus dioeeeaana Aeduensis, celebrata die 16 mensis aprilis anni 17'28, nub Antonio Francisco de Blitterswich de Mondes, episcopo Aeduensi.

Exstant constitutiones wynodales in opere cui titulus:

Ordonnances synodales de nosseigneurs lea illust. et rêver, évêques d Autun A Autun. dies P P. Dejussieu, imprimeur du roi A de monseigneur l évêque, jt DCC. LXXXIII

In -12, 139 p. (Ajitun. séminaire)

P. '21B-6>--4tatut4r^edita m synodo dioeeeaana 16 aprilia 17'28.

SYNODUS DIOEÇESANA MURANA I

1728 maii 1-3.

Synodus dioeeeaana Murana 1, celebrata diebus 1. 2 et 3 mensis maii ΐλιηϊ 17 28, sub Dominico Antonio Manfredo, episcopo Murano.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulua:

Prima dioeeeaana synodus Murana, ab illustria*, et reverendiss. patre et domino Dominico Antonio Manfredo, epiacopo. aa. d. n. Benedicti pp XIII praesule domestico pontificioque solio aaaiatenti, celebrata Muri in cathadrali basilica diebus 1, 2 et 3 maji MDCCXXVIII. praesulatus anno IV. Beneventi, ex typographia archiep., 17'28. Hup. licentia.

In-4e. 13 f. ' 463 p - 15 f (index) (Roma, Iibr. Borea).

(ONSTANTINOIOLITANA SYNODUS

1728 mense iuuio.

Monasterium sancti loannia evangelistae, quod exstat, prope Delvinum, in Epiro, cundidisse fertur anno 1543 monachus quidam. Gregorius nomine, qui, maioris cautionis gratia, illud in dicione patriarchae teneri voluit ex suprema voluntatis suae sententia, quam subscriptis numinibus sanxerunt eiusdem provinciae episcopi, videlicet Niphon loanninorum metropulitanus. oiusque suffraganei B*λλά ΔοσΦιο , Δρυϊντ-υπόλιω Χικόιημ ;, Bot^poiτοΟ χα! Γλυκέο Μακάριο . Χτμάρα xaft Διλβίνου Σωφρόνιο . Conditoris voluntatem ratam etiam habuit Constantinopolitanus patriarcha edito sigillio. quo supra dictum coenobium σταυροπηγίου iure sibi vindicavit. Sigillium illud/ temporum iniuria aut monachorum incuria, prorsus deperditum, anno 17*28 renovari postularunt Sancti loannis monachi, consentiente etiam Parthenio, loci episcopo. Quamobrem sigillatis litteris decrevit »acra «ynodu·, „Jva ή iiaληφθχίσα έν τή έπισκοπή Bol>ροιτοΟ xal Γλυκέο πλησίον τοΟ χωρίου Μάλτζανη κιτμένη σιβασμία μονή τοΟ άγιου έν^όξου άποστάλου καί <έαγγχλιστ&Ο 'Ιωάννου τοΟ Οχολάγου όμοΟ μττά τών συνηνωμένων καί ύποκιιμίνων αύτή μ<τοχ·ων καίτιαρικκλησίων, Βηλονίτι τού άγιου Παντιλιήμινο έν τή χώρφ Σμίνιτζ: κειμένου μβταξύ τού Γριάτίαν. κα! Λιτινία, τή Κο-.μήσνω τή ύπ<ραγία ΙΗοτίκου έν τω Ναζαχάμ; έπάνω τοΟ άγιου Άνδρέου ά^:«ρωίΗντο π.αρά τοΟ Γβρτέανιήλ, κβΐ άλλου τή χυτή Κοιμήσιω; έν τφ Χούστοβο μ·τζξύ τή; Δίρρη καί κάτω-frsv κχλή βίχ έν τφ λέγκφ τ^Ο 1Ιχλχιοχ<Μρίου. xal τρίτου τή χυτή Κοιμήσεω έν τοποίΗσιχ Σορονί^, xai τού άγιου Νικολάου κάτωίΗν τή Λ<σιν(τζχ ,·κβέ μ«τά πάντων των λοιπών «ύτή κτημάτων xal πρ«γμάτιυν κχ! αφιερωμάτων κιντ,τών τ« καί άχινήτων <ιη και λέγεται xal παρά πάντων γ·.νώ-σ»ητ*: πατριαρχική σταυροπηγιακή. έλ·υΗρα xal άσυίοτο καί αδούλωτο κα! άκαταπάτητο . ά^ίνό/λητ:; τι καί άνχπηρέχστο παρά παντδ προσώπου κτλ.

Epistula data est anno 17 28, mense lumo. indictione VI. Incipit I(ολλχχώ μέν οϊϊrv ή κ·# ήμ^ τού Χριστού μεγάλη ΙκκληΟi» χιίρα βοηέΗια δρέγίιν l τοί χρήζουσι. Episcoporum numina per monocondylia exarata ab editore mox laudando legi integra non potuerunt; quae supplevimus inter

uncinos posuimus: ὁ Ἡραχλιία (Γζράαιμ&), — à Κυζίχου (Αὐξέντιο), — é-Νιχομηδίία (Σζραφιὶμ), /- ὁ Χαλχηδόνο (Νικόδημο), (ὁ Ηισααλονίχη Ἀνανΐα;), — δ Ἰχονίου (Χίλ^στρο), — δ.....Γρηγόριο;, c ..s_ _ _— ὁ Δρυΐνουπόλ·» ....

Ex prototypo quod id temporis in monasterio Sancti Ioannis asservabatur sigillium typis mandavit D. A. Panagiotides, in ephemeride Constantinopolitanu Νβολόγου ἰβδομαΐιαία ἀχιιΗώρησι . t. III (1093). p. 335-336- ']

(DNSTANTINOPOUTANAjgYNODVS

t ' »

1728 mense iunio.

Dioecesis Petrae in Prêta ι Sbn ex ' locqrutn hominuntque angustiis noti haberet unde sdstentaret tenuitatem, rogante Macario. viio» episcopo, et annuente Hieremia patriarcha, in possessionem venerat praedii, cui nomen Καιν ὑριον, antea in patriarchae . tutela positi, ea tamen condicione ut domino Κυρίτζη Διαμαντή, magno apud aipam Ottomanicum interpreti, ad ipiein praedium illud iure exarehico pertinebat, duodeviginti grossi ab episcopo Petrae quotannis solverentur, damni compensandi causa. Elapsis vero* aliipiot annis, episcopus ab omni vectigalis pensitandi cura ex-

peibruniN. Byzantium appulit ac. numerata magno interpreti octoginta grossorum pecunia, immunis pronuw evasit. " Concordium inter utrumque constitutam ratam utiam habuit confirmavitque sacra synôdus '|n*r sigillatas litteras antfo 17'28, mense iunio. editas, quae his verbis exordiuntur: llpovotiv κ»1 χήδιαIHκ πάντω ὀφιίλουαια ἡ xatE ἡμὶ ἁγία τοὺ Χριστοὺ (Ιΐγάλη ἐχχλησία τή; καλή χαταστάσ<ω;'χαὶ συντηρήσω; τὼν απανταχοὺ αγίων ἰχχλησιών παροικιών τβ \αΙ ἐξαρχιών τών ὑποχιιμίνων Bτὼ χαὶ>' ἡμ4 πατριαρχικό χαι οἰχουμινιχω θρένω. Earum exemplar nucti sumus e codice patnarchico τοΟ Κριτιου descriptum : nulla vt*ro in eo habetur episcoporum subscripti··.

(ONSTANT1N0P0LITAJNA SYNODUS

1728 mense iulio.

Es: in insula Losbo. non longe a vico cui nomen Μανταμάϊ& , monasterium satis nobile, sanctorum archangelorum (τών ταξιαρχών) praesidio nuncupatum: quod vetustate fere collapsum, sociata opera, instaurarunt vici illius incolae. Cum autem aedibus renovandis impares essent, synodus Constautinopolitana. missis ad ubivis terrarum christianos litteris, omnes hortata est ad stipem operi absolvendo conferendam. Harum litterarum originale exstat in tabulario municipii Mavxapi?- teste auctore Μαυρογ&ρδατζιου Βιβλιοθήκη (Constantinopoli. 1884), p. 167. qui tamen neque textum neque episcoporum nomina retulit. Datae suirt menso iulio anni 17 28. indictione VI.

SYNODUS DIOECESANA VALENTINA IN GALLIA

1728 septembris 1

Synodus dioecesana Valentina in Gallia, celebruta die prima mensis septembris anni 1728. sub Alexandro Milon, episcopo Valentino.

Exstant constitutiones synodales in opere eui Xitulus:

Ordonnances synodales du diocèse de Valence, publiées dans le synode général tenu par monseigneur l'illustrissime A reverendissime Alexandre Milon, évêque & contre de Valence, le premier septembre 1728. *[Insiyne /* A Valence, chez .1. Gilibert. imprimeur ordinaire du roy, de mondit seigneur l'évêque & comte de Valence Λ de I université. M. DI'U. XXV1II.

Jn-&\ 1 f. - ;18M p. · 2 f (index) (Paris, St-Sulpico).

SYNODUS BELGRAD1ENS1S IN ïŒRBJA

super/ieiuüio a metropolita solvendo (1728 septembris K).

Quantum in rebu· eccleaiaatici· Serborum valuerit Moyae» Petrovic, norunt qui hiatoricoa Slarojum meridionalium libroa veraarunt. Hic primum P Trchirniacopu. Belgradienai·, poatea, 'die videlicet 6 mwii 1727. aimul metropolita Carlovicienaia \ renuntiatu· eat. Serbia cum Ronuuta eccleaia unitiodioaua et gravia, plurimum laboravit in condendia apud auoa scholia, quo inventua doctrinarum cupida conveniret. Arceaaito etiam e Moachovia magiatro, eui nomen Maximua Suvarov, eum Belgradienai ludo praefecit. Omnibua Serbiae clericia, quorum cultua habituaque a privato vix abhorrebat, lato mandato praecepit, ut in poeterum veate talari uterentur. Plura vide, ai libet, apud E. Golubinaki, *Compendiaria hietoria orthodoxae ecdeeiae Btd-' f/ariae, Serbiae, Rumaniae mt Moldo-Volachiae* iruaaioe) Moaquae. 1871. p. 617-618. Qui cun> valetudine a negotii· impediretur, coacta Belgradii epiacoporum aynodo, ab ea impetravit ut ieiunii legibua volveretur. Ne autem conacientiae angore nimium cruciaretur, Conatantinopolitanum patriarcham cum per ae tum per auffraganeoa epiaeopo· rogavit, ut immunitatem a aynodo Belgradienai factam aua auctoritate comprobaret. Moyaia ad patriarcham epiatola huiuaque ad eum reaponaum periiaae videntur. Epiaooporum autem littera· Pataio patriarchae inacriptaa, itemque Palaii responsionem optima fortuna nobia conaervavit codex Conatantinopolitanua Sancti Sepulcri 418, fol. 405-407, e quo utraaque proferimua ad rea eccleaiae Serbicae nova luce illuatrandaa

1.

Ηαναγιώτατι χα! οοφάτατ· ἀρχκχίσχοχ* Κωνοταντινουπόλμο;, νία Ρώρ>) , xai οἰxoupavtxi πατρ·.·

1

Sanctiaaime ac aapientiaaime archiepiacope Conatantinopoleoa, novae Romae, et univeraatU patri-

ἄρχα, ἡμών χατά πνεὺμα πάτερ σεβάσμιώτατε, τήν ὑμετέραν πχναγιότητα ἀδελφιχώ; προσχυνούντε; τήν χαριτόβρυτον αὐτή δεξιάν «ὕλαβώ; ἀφπαζόμεθα.

Ηέλομεν χα! ἰx ψυχή; ποθούμεν οὺ μόνον τφ ὀνόματί νά ὀνομ'αζώμεθα υἱοί xai μέλη τή; ἁγια; μητρδ; χαθολιχήξ· xai ἀνατολική; ἰχχλησια;. ἀλλά χαί Ιργφ πάτ. ·δηλούν χα! ἀποδειχνὺειν. ὐχά τούτο χαί νὺν οὐχ ἠδυνή*ημεν ἄλλοι; ποιήσα: μηδέ ἐτολμήσαμιν ἀφ' (αυτού; χρίνιιν πράγμα αμφίβολον μή φανερώνοντε; πρώτον, χαθάπερ ὀφείλομιν, τή ὑμετέρφ παναγιότητ: ὡ; πρβιτευούση ἰν παντί ἐχλήησιαστιχφ πληρώματι· πεποίθαμεν. γάρ ὁτι εἰ χαΓ ὑπέρ πασών τών ὑπδ τήν ὕφήλιον ὀρθοδόξβιν φροντίζω ἰχαλησιών, πλήν χαί ὑπέρ τών ἡμετέρων οὐχ ἀπολ<ίπει προνοειν μερών χαί ὡ; φιλόστοργο; πατήρ πάντα τά αγαθά ἡμίν τοί; αὐτού τέχνοι; ἐπιποθείν δπερ χα: τολμηρού; χαι ιὐέλπιδα; ἡμά; ἐποιήσατο νά δηλώσωμεν αὐτή χαταλεπτώ; τήν καθ' ἡμά; νύν χατάστασιν· οιδαμεν γάρ ὁτι οὐχ ἀποτρέψεται ἡμά; ἐνοχλοϋντα;, ἀλλά χαί τό οὐ; κλίνει χαί μαχροθὺμω; ἐπα/.ούσει.

Αἱ τού λαού ἡμών χοιναί υποθέσει;, τόσον ἐχλησιαστιχαί ξσον χα! Ιξωτεριχαι, νύν ὡ; ζυγοστατούμχνα: χαί διά τού αρχιεπισκόπου ἡμών πανιερωτάτου τ« χα! λογιωτάτου μητροπολίτου Μπελιγραδίου χαί παντό; τού ὀρθοδόξου λαού τού ὕπδ τήν καισαρικήν ἐξουσίαν κυρίου κυρίου Μωϋσή Πετρόβιτζη, χαλώ; ἰχβεβηχένα: χαι καλόν τέλο λαβείν διά τή; φιλοπόνου χαί σπουδαία; αὐτού ἐπιμελεία; μέλλοντα:, διατ! τώρα ἀν πέσωσιν, ουδέποτε θέλουν ἀνορθωθή- δμω; ἡ αὐτοϋ πανιρότη;, συνεχώ; περιπίπτουσα ἰν ἀσθενειφ, ιατρών δἰχα ζήν οὐ δυναται, οἱ δέ διά τήν αὐτού θεραπείαν ἐπιμελούμενοι ἀλλη τρόπφ αὐτού οὐχ ἅπτονται, ἰν δέν χαταλίπη τήν νηστείαν διά τούτο χαί ἡμεί βλέποντε; τήν ἐξ ἀμφοτέρβιν μερών στενοχώριαν χαί γάρ κατά τόν ιίπόντα- δύο χαχών προχειμένων, τό μή χ·ίρον βέλτιον, ἐδεήθημεν τή; αὐτού πανιερότητο; νά μήν ἀποτινάξη τό τοιούτον βάρο;, δηλαδή τήν φροντίδα παντό; τοὺ ορθοδόξου λαού, ἀλλά νά μεσιτεύη πρό; βασιλικήν αὐλήν διά πάσαν ἐπ'δοσιν χαί ωφέλειαν τή; ἡμιτέρα; ὀρθοδοξία;, χαί δι' ὀλίγην ἰνίσχυσιν πρό; τοιαϋτα καί τοσαύχα Ιργα ἐλάβομεν ἡμει ἐφ' ἡμών χα! ἐπί τών ψυχών ἡμών, Ινα ἡ αὐτοὺ πανιιρότη; ἀναμφιβόλω; τήν νηστιίαν χαταλύσή- *ht* χαί διά τοιαύτην αιτίαν ἡ αὐτού πανιερότη; ἀδύνατον ἀποστέλλεσθαι χαί που ἰν χρυπτφ τδν αὐτού διάγειν βίον, τό πρώτον ἐπιφίροιν πρόσωπον χαί συνεχώ τοί τών χυριευόντων τραπέζαι; παραχαθήμενο;, ἰν ψπερ ἀνάγχη τού; αὐτφ <ὐ διαχωμίνου; τιμή; ἀξιούν, Ινα δι' αὐτών χαί παρά τή; ὑφηλοτάτη; μιγαλιίοτητο; ἰλ«ο; ἰni πάντα; ἡμά; τού; ὀρθοδόξου; ἰφιλχύση, χαί χαθώ; ἁπταται τού νηστικού Ιδίσματο;, παραχρήμα πίπτιι ·ί; ἀσΗνωαν, οἱ δέ ιατροί, οἱ <ί; τήν τοιαὐτην αὐτού ἀνάγχην (ὐρισχόμ<νοι, ὁμοφώνη: βοώσιν, ὁτι τό νηστικόν βρώμά ἰστι φον«υτιχόν τή; φύστω; τή; αὐτού πανιιρότητο; χαί ἀν δέν μ*ταχωρισθή ἐχ τή; χρ«οφαγία; χαί τδ νηστικόν ἀποστραφή ὁλοταλώ;, ^οὐδέποτ» αὐτφ φαρμάχοι; βοηθήσουσι· χαί ούτ« πάντ*; συν τή ζνή αὐτού ἀπολέσθαι χινδυν«υομ»ν. Ειδότχ; οὐν δτι χα! παρά τή; αγία; μ«γάλη ἐχχλησία; ἡ αὐτού πανκρότη; Ιχω ἀδωαν «ί; αὐτδ δι' ἀνάγχην, Ιχαταπ*ίθαμ«ν παραχαλούντ»; νά μήν ἀφήση τήν κηδεμονίαν παντό; τού ὀρθοδόξου λαού χαί ἀναμφιβόλ»; τήν νηστείαν χαταλυέτ·. Όθ«ν ἀν fam; ἡμ<1; μέ τήν τοιαὐτην χοινήν ἡμών διάχρισιν παρέβημχν τά πατροπαράδοτα δόγματα ἡ ἐναντίον τών ἐχχΧησιαστιχών χανόνβν τή; ἀνατολιχή; ὀρθοδοξία; τι ἐτολμήσαμ«ν, ά; 1χ«μ<ν τό ἁρμόζον Ιπιτίμιον καί οὐχ ἐσὺμ**α ἁπωθιί; ἀπδ τού τελωώσαι χατά δύναμιν ἰά παρά τή; ἰ»μ«τέρα; πανηγιότητο; χιλτυὸμενχ. Μετά τούτα μένομεν τή; ἁγία; μητρδ; ἡμών ἀνατολιχή; ἐχχλησία; ἀληθεί; τε χα!

Archa, noster secundum spiritum pater colendissime,, 'sanctitatem tuam fraterne salutantes dexteram eius gratiis luxuriantem reverenter 'deoscfilamur .

Vôluniu» et ex- animo cupimus sanctae matris catholicae orientaliqque ecclesiae filii et membra non solum vooe nuncupari, sed bt factis cuique illud ostendere ac confirmate. Quapropter et nunc, ■eposita alia agendi ratione, rein ancipitgm decernere. ipsi, non sumus misi-quin prius, ut est nostri officii, eam significaverimùi\aâi»'titaii tuae utpote totius ecclesiasticae univenitatis principi; etiamsi enim omnium orbis orthodoxarum ecclesiarum curis twfi'tur, nostril tamen partibus, uti aonfidimus, providere nobiaque tanquam liberis suis pater amantissimus optima quaeque exoptare non desinit. Quare bona venia ac ape inducimur ad praesentem rerum nostrarum statum per tartes illi significandum: probe enim novimus no· aestuantes ab ea non respui, sed pronis auribus benigne auscultari.

Publica genti» nostrae negotia cum ecclesiastica tum civilia, utpote iam aequo examine librata ab arehiepÎM'opo nostro sanctissimo et doctissimo Belgradii totiusque orthodoxi populi in caeadrea dicione degentis metrOpolitano domino domino Moyse Petrovicio, recte expedientur et ad bonum finem perducantur assiduae diligentisque eius industriae' beneficio; namque ai modo labefactantur, haud unquam restituentur. Attamen sanctitas sua valetudine laborans semper infirma, vivere non potest nisi modicis utatur; qui salutis eius cura solliciti, aliter eam tractare abnuunt nisi ieiunium non solvat. Quamobrem perspectis hinc illincque angustiis (nam ex cuiusdam sententia ubi duo imminent mala, id melius quod non deterius), sanctitatem suam rogavimus ne tantum onus, curam videlicet orthodoxi populi, excuteret, sed ut regiae aulae intereeset ad quovis modo augendam fovendamquo rectam nostram religionem; utque paululum eam confirmaremus ad 'tot tantaque negotia obeunda, id in nos nostraaque animas recepimus, ut sanctitas sua haud dubitanter ieiunium solveret. Id faciendi hanc etiam habuimus causam, sanctitatem suam non posse segregare s* a ceteris vitamque quasi secreto traducere, quippe quae primas teneat partes nec cesset in principum conviviis accumbere, quoniam ipsi opus est amicissimos sibi animos observantia colere, ut eorum opera summae maiostatis gratiam omnibus nobis orthodoxis conciliet. Porro ut esuriales cibos attingit, statim morbo corripitur; medici vero qui huiuamodi illius discrimini intersunt, uno ore conclamant esurialem escam sanctitatis suae naturae esse mortiferam, ac nisi cibaria carnea, esurialibus prorsus ffosthabitis, adhibeantur, illi remedia haud proderunt unquam; quo fit ut in eius vita omaium nostrum salus periclitatur. Cum igitur compertum nobia sit sanctitatem suam a sancta' magna ecclesia huiuemodi immunitate necessitatis causa donah, ei precibus persuasimus, ne totius orthodoxae gentis curam remittat, sed a ieiunio incunctanter abstineat Quare si forte nos per hanc communem nostram sententiam leges a patribus acceptas perrupimus aut contra ecclesiasticos orientalis orthodoxies canones aliquid commisimus, congrua paena multemur nec quod sanctitas tua praeceperit pro viribus perficere detrectabimus Interim sanctae quidem matris nostrae orientalia ecclesiae veri fidelesque filii, sanctitatis vero tuae studiosi obeequentesque servi permanemus, precesque tuae, quas Deus facile audit, semper nobiecum adsint.

πιστοί uisj χαί τή ύμετέρα; πα^αγιότητο πρόθυμοι Λ χαί «ύπχιθεί ύπουργοί χαί αίθεαΑειθεί εύχαι «ίησαν μεθ' ήμί^νοεχάοχστί .'

ζΕν Μπ«λιγραδί<|>\τή Χερβία 1798 σεπτεμ-

■βρίου 8.

Τή ύμετέρα σοφωτάτη παναγιδ'τητο πρόθυμο: (ί τού δασμού χαί τέχνα πνευματικά έπίσχοπο

t Στέφανο Λλούμπεραττζίου,
t Σωφρόνιο Σμπατζ:χίου.
+ Νιχόλαο Τιμισφαρίου.
t Βιχέντιρ Ίονοπόλεω .'
+ ιήιχηφδρο Σλαβονξου.
/+ Μάξιμο Χισετσχίου.
t Μάξιμο Χεμπεσίου.

2.

Παίσιο έλέω θεού άρχιεπΐσχοπο Κωνσταντινουπόλεω . νέα Ρώμη , χαί οίχουμενιχδ πατριάρχε .

Th 'χο.νδν γράμμα τή άρχιερωσύνη ήμών ήδέω έλάβομεν, τά έν .αύτψ γεγραμμένα καλώ έγνωμεν, βθεν χα: έπαινέσαμεν χαί άπεδεξάμεθα τήν εύλαβιτιχήν διάθ«σ:ν χαί τδν χατά θεόν ζήλον τή ύμών άδελφότητο , διά τδν όποιον δέν άπολείπετε νά προστρέχετε τή προνοία χαί χρίσει τή οικουμενική χαί μεγάλη τού Χριστού έκκλησία ει τά συμπίπτοντα έκκλησιαστικά ζητήματα χαί τή χαθ' ήμά εύσεβείφ άνήχοντα έρωτήματα διά πληροφορίαν άσφαλεστέραν χα! λΰσιν άναντίρρητον τών άμφισβητημάτων χαί άπορρημάτων σα . Καί *δ* μέν σκοπό τή ύμετέρα αδελφότητο τοιούτο . έπαινετδ δηλαδή χαί άποδοχή άξιο , ώ έξ «ύλαβού διαθίσιω χαί εύσεβού γνώμη χάί ειλικρινού χαρδία προερχόμενο · τδ δέ έρώτημα χαί πρόβλημα ή. νά είπούμεν χαλήτερα, ή ίκανοποίηοι όπού ζητείτε παρά τή έκκλησιαστική Ορθοδοξία χα: φιλανθρωπία διά τδ όπωσδήποτε - τολμηθέν παρ' ύμών λόγοι άναγχαία ,, οίχονομία χοινή προτροπή χαί άξιώσε: «ί χατάλυσιν τή νηστ«ία διά τδν θειρ έλέει λαχόντα προεστάναι ήδη ύμών τε χαί παντδ τού αύτόθι διατελούντο δρθοδόξου λαού ιερώτατον μητροπολίτην. Μπελιγραδίου χαί συνάδελφον ήμών χύριον Μωϋσήν Πετρδβιτζην, έπειδή χα! περί τούτου τού ζητήματ^ έρωτηθέντε χα! πρότερον δι' έπιστολή τή αύτοΟ ιερότητα πρδ ήμά πεμφθείρη δεδώκαμεν τήν προσήχουσαν άπόχρισιν χατά γ« τδ έ^χωροΟν ήμίν χαί ίσον απαιτεί ή τε τών έχχλησιαστιχών χαί ιερών χανόνων άχρίβεια χα! ή τοΟ έχχλησιαστικού έλέου φιλανθρωπία χατά τδν ψαλμικόν βητόν **ίλεον χαί χρίσιν έσομαι σοι. χύρκ.** διά τούτο π«ρ:ττδν έχρίννφαν χά! αύθι «κρί τούτου νά γράψωμχν, άτ« Ιχανώ χαί δσον ή έχχλησιαστιχή οίηρνομία δίδ«Μ:> πρότιρον τήν άπόχρισιν ποιησάμινοι π«ρί τούτου ιδίω τή αύτοΟ *Itpi*τηπι. χαί π«ραιτέρω slnsCv ου δυνάμνθα, άτ« άπαραιτήτω δφ«ίλοντ« μέν«ιν έντδ τών δρων τή «ύσ<β«ία · **ισχυρότερα γάρ σου,** φησί τδ ιερδν λδγιον, **μή ζήτ«ι χαί ύφηλότ«ρά σου μή πολυπραγμδν(ι, â προσίτάγη σοι ταΟτα διανοοΟ**ι). Τοϋτο δέ ύπού γράφ«τ« δτ: άναγχαέω έχρήσασ*· τή τοιαύτή οίχονομίφ διά τά «ύλαγ'.φανεί αίτια **irift** προβάλλετε τή σωματιχή άσθενεια χαί τή χοινή ύμών τε χαί τών λοιπών όρδοδόξών χηδεμονία χαί άχολούθω τδν έπηρτημένον χίνδυνον(τή σωτηρίφ πάντων ύμών έχ τή πλημμελού δίαιτα τού βηθέντο προστάτου ύμών χατά τά τών ιατρών ψήφου χαί άποφάα·ι , τού τοιδύτου ή χρίσι χρέμαται ει τδ συνειδδ τδ ύμέτερον. "Οθ«ν εί μέν μεθ' «ύθύτητο χαί άληθεία χαί άπλάστου χαί άνυποχρίτου διάνοια γίνεται χαί λέγεται ύφ' ύμών, δέν σά λανθάνει βτι ή τού θεού φιλανθρωπία τά έχ' άγαθψ σχοπψ χαί χοινή ώφελείφ χαί σωτηρίφ τών πολλών &πωαβήπ·*

Belgradii in. Servis, 1798, die 8 septfitabris.

I

t Stephanii· Vjuberaticius.
f Sophronius Sbataicius.
f Nicolaus Temesvsriensis.
f Vicentius lOnopolitanus.
t Nicephorus Slavoniensis.
f Maximus Siaetiacietiaia.
+ Maxitnu· Sempesiensis.

2.

Palaiua, miseratione Dei archiepiscopus Constan-Btinopoleos, novae Romae, et patriarcha univeraalia.

Communem celaitudinia vestrae epistolam laeti accepimus; quae in ea conscribuntur bene legimus; quare et laudamua et probamua fraternitatis veatrae observantissimum animum divinumque fervorem, quo permoti ad. praesidium iudiciumque univeraalia et magnae Chri»ti eeeleaiae provocatione facta in iis quab occurrunt ecclesiasticis negotiis non omittitis inlatas quaestiones pietati nostrae proponere, ad eprum de quibua inter voa ambigitur ae disceptatur tutiorem explanationem ultimainque solutionem Atque illud quidem eat veatrae fraternitatis consilium, ut laudia probationisque dignum sane videatur, utpote ex pia indole, religioso animo, mente sincera profectum. Quoad ea vero quae solvenda proponitis, seu,' ut melius dicamus, recognoscenda a petitis a recta ecclesiae ratione ac misericordia, ob id quod omnium vestrum conaensu .ac aentehtia utcunque admisistis necessariis de cauaia, licentia ieiunium solvendi data ei, qui, miserante Deft, veatrum iiniversique orthodoxi populi istic degentis antistes factus est. sacratissimo scilicet metrupolitae Belgradii nuatroque fratri di›minp Muvai Petroviciu. cum prius per epistolam aanctitatia suae ad nos missam do eadem re interrogati congruam dederimus responsionem pro nostra saltem facultate ac prout postulant cum ecclesiasticorum sMrorumque canonum severitaa tum benigna ecclesiae humanitas secundum illud psalmorum: *Mutricordiam ft* iudictum *cantabo tibi, Domine:* idcirco supervacaneum censuimus de hac re iterum rescribere, quippe qui sati·, quantum ecclesiae patitur dispensatio, ipsi sanctitati suae responsum prius dederimus, plura vero dicere haud possumus, cum nobis omnino opus sit intra religionis terminos permanere: *Fortiora enim te,* inquit sacer sermo, *ne gnaeeierie et olliora te ne ecnetatue fnerie, eed D guae' fraocipiantw tibi, illa cogita.* Quod autem scripsistis, ex necessitate vos hanc liberalitatem adhibuisse propter probabiles causas a vobis allatas, corporis scilicet imbecillitatem itemque omnium vestrum eeterorumque orthodoxorum curam atque ideo omnium vestrum saluti imminens periculum ex .languida supsadicti vestri patroni valetudine, secundum medicorum suffragia ac sententias, id vobis bona conscientia decernendum committitur. Itaque si id quidem ingenue, vere, sine mentis dolo et fueo feeistis ac dixisti·, non vos latet, ea quae in bonum finem cominunemque multorum utilitatem et salutem utcunque fiunt a bemgnissimo Deo patienter tolerari et ignosci, ex apostoli sententia: *Optarem ego ipee anatbema eeee pro Jreriribae meie;* sin autem ex propria cupiditate corpo-

Wvifuva μαχρο*ὺμ»» ἀνέχιτκ χαὶ σνγγινώσχ«ι χατὰ TO? «ποστολιχδν ^ητὸν ηὐχδμην αὐτδ Ιγ«γ< dvdbtpa γινόαΑαι ὑπέρ τὸν «διλφΑ'ν μουl). R 81 χ<18ι' Ἰδta« βρλξιν χαὶ α»»ματτχὴν τρυφὴν χαὶ αὖπMυάν πραγματιίαται τδ τοιοΟτον τὴ χαταλύοβνο τὸλμημα, πρὸφαιιν Ιχὼν ..τὴν τὸν πολλΑν χηβ*μον(αν, τότ* npfntt νά γνβ>ρ(ξὶτ« χαλΑ βτι 8έν «Ivat *dvai*ττο χαὶ ἀντὺ^υνο παρά frc$ τφ ἰμβαττὺοντι χαρδία ἀαὶ ντφροῦζ χαὶ χρυφιογνώφτη ἡ τοιαύτι^ τὴ γνώμη χψδηλίαχαι ἐμπορία. 'Ofrtv, A «ἰπομτν, μῖ τδ ου» ντιδὸ αα xptviptvot παρ' ἐχτὶν υ HAm XifUi τὴν *Ιττ λύπην ζίτι [χανοποίηοιν τοΟ ζηΐὴματδ αα . Ή 81 τοΟ θτοΟ χαρ) «Γη μΛ·' ὑμών.

risque libidine ac voluptate tractetur temeraria haee ieiunii solutio, simulata multorum sollicitudine, tum vero scire voe probe oportet,' culpa noxiase vhcuam non esse. apud Deum, qui rene* et corda perscrutatur ooeultique novit, illam animi pravitatem *uf* licitationem. 8i rem igitur, ut diximus, bona conscientia decreveritis, inde aut molestiaih aut tranquillitatem e quaestione proposita capietis. Dei putem gratia vobiscutn sit.

·) Rom. IX. A

SYNODUS DIOECESANA EU0UB1NA

1728 septembris 13-5.

Synodus dioecesana Eugubina. celebrata, diebus 13, 14 et 15 mensis Septembris anni 172«. sub Sosteneo Maria Cavalli, episcopo Eugubino.

Exstant constitutiones synodales in opere cui' titulusl.

Dioecesana synodus Eugubina ab illustrise et reverendis» domino d. f. Sosteneo Maria Cavalli, exgcnerali ordini» Servorum b. M. v., Dei & apopto-Hcae aedis gratia episcopo Eugubino & de collegio episcoporum summo pontifici, assistentium, celebrata in cathedral· ecclesia, diebus XIII, XIV et XV Septembris anno MbCCXXVIII. sub auspiciik saKctissinii domini Benedicti divina providentia papaeXIII. Pisauri, MDCCXXIX e typographie Gavellia. Superiorum permissu.

Parvum in-fol., 2 partes, XX ▮ 434 - 14« p (Piacenza, communale; Roma, libr Bocca).

SYNODUS DIOECESANA AMBIANENSIS

1728 octobri» ·›.

Synodus dioecesana Ambianensis, celebrata die 6 mensi» octobri» anni 172«, sub Petro de Sabatier, episcopo Ambianensi,

Exstant constitutiones synodale» m opere eui titulus:

Actes *dt l'iglue d'Amiftu,* (1«49|. 11. 232-52

SYNODUS DIOECESANA FOGARASIENSIS

ecclesiae Runieuorum unitae (graeco-catholicae) iu Transilvania atque Hungaria Kolosuionostqrii, a die 4(15) ad diem 7(18) novembris 1728.

Episcopus unitus Joannes Giurgiu Pataki supremum diem obiit die 29 octobris 1727. Petrus Maior, in sua historia ecclesiae Rumenorum 'j, narrat, episcopo venenum fuisse porrectum, nç. titulo unionis, plures inter Rumenos introducere posset innovationes. Ast. iste auctor, quamvis presbyter unitu», nimius zelator' eat Ecclesiae graecae et apertus hostis ecclesiae latinae. Ideo pau-> cam meretur fidem, eo magis, quod documenta synchrone. edita a Nilles'), dé violenta' morte, episcopi nihil sciant. Illud autem ambigi non potest, unionem jam multas defectiones deplorasse, et in vehementi positarp fuisse pugnam adversusu schismaticos. Imprimis praesules Serbi et Valachici quamplurimos sacerdotes ordinabant, qui paroecias suas ab unione detraherent. Imo in ipsa HungariA in provincia dicta Marmatia. forsitan ia pago Petrova, consedit episcopus Rumenus Dositheus Theodorovic, apud schismaticos ordinatu», qui et ipee popa» pro Transilvania sacrabat, quamvis defuncto Pataki pollicitas erat, sese hoc amplius non factarum *). Horum sacerdotum inveniebantur non pauci, qui ecclesias vi occuparent, unitos persequerentur, parentibus pueros in scholis catholicis educaturis aeternam minarentur damnationem, sincere unitos per despectum rpapistasa vocitarent. Astutiores autein propagatores schismatis exstabant monachi sive calugeri. qui titulo mendicationi» populum variis imposturis fallebant.

In his circumstantiis mortuus est episcopos Pataki. Clerus unitus jam die 4 junii 172« synodum egit pro eligendis tribus subjectis, quorum unus ab imperatore in episcopum deputetur, ad tenorem diplomatis secundi l«eopoldi l. Inter personas propositas erat etiam Joannes Innocentius Klein, cui imperator quidem prae caeteris favebat, sed qui tunc temporia adhuc stadiis incumbebat, nec in diaconum ordinatus erat. Ideo ad interim nominatus est P. Adamus Fitter s. *J.,* rector collegii Claudiopolitani, in directorem dioecesis. Vir erat Rumenis apprime carus, qui inter ipsos jam a pluribus annis commorabatur *).

Plure» invenit reformandos abusus. Mores etenim cleri, uti videtur, ab ultima synodo anni 1725 in melius mutati haud fuere. Presbyteri inveniebantur, qui ad secundas nuptias convolarent, potui essent addicti, convitia proferrent. Hinc negligentia in sacramentorum administrations, hinc omissio ve) incerta celebratio liturgiae diebus dominicis et festivis. Alii sacerdotes adeo erant ignorantes. ut nec formam quidem et materiam

*) P. Maior,*ItomMnm Hmu Mot* (Buda, IBI3), p. 3W.

*) 5. Nilis» 8. J.. «hsAoAe ad iAtenmdsm Mstseiam «vfc·ssas srunta/w m torris Cbraass *t. Stopham,* (Osaipoats. 1885), . p. 47».

·) Dr. A Bdumb, F«M» qpuco|Nl rswdsssrl. (Btap, 1JMS).

') NUIve, op, c„ p. 48AS. Dr. A Raaea. *Kpùcoful I<m* /eocmfit Alve,. (Bls', 1M»1, μ 11

sacramentorum caller,ent. Alii tandem proprio marte ecclesias interdicebant.

' Temporalis etiam situatioeleri et populi Rumeni nullo modo 'quadrabat diploma^ praedicto,. quo Unitis jura paria cum latinis aolemniter oculata fuere. Popae .etenim, eorum· filii et sacrietae ad decimas, «taxas et alia onera rustiea in emolumentum -magistratus et domini fundi obligabantur, quae nisi sponte praestabant, in carceres detrudebantur. Imo et visitatio arohiprqtbytdri sae)ie impediebatur. Respectu hujus praepotentia* frustra procurator,' curator et secretarii» cleri, instituti fuerant: nunc jam de remediis efficacieribus 'consulendum erat,

Ilis omnibus motus, P. Fitter synodum dioecesanam indixit, celebrandam m domo Jeauitarum Kolosmonostorii *), die 4 (15) novembris 1728. Bynodo interfuere, praeter prssmidem Pr Fitter, tres alii Jesuitao: Joannes Oyalogi, Joannes Kiss et Paulus KolosvArj; deinde duo vicani generales Rumeni, timui archipresbyteri alius Dalliensis '), alius Sukicnsis*); denique duodecim aesemores et alij quidam archipresbyteri. Acta originalia hujus iynodi tentum latine scripta fuisse videntur, nec nisi viva voce a cuyatore cleri, David Malay, idiomate Rumeno patribus' congregatis explicata. Ideo ad nos solum originale latinum pervenit, editum primo in opere laudato Petri Maior, p. 93-7, juxta originale, quod in manibus habebat, ut ipso testatur auctor. Hinc descripsit J. Moldovan, Jc/e *einodale ale baaericei romane de Alb a ' Julia* si *Î'ogànuiu* (BTaeiu, 1869 et 1872, 2 vol.), tom. II, p. 101-7. Hinc denique acta vulgavit et Nillea <ip c., p. 491-5. Impressio sequens faota .est verbotenus juxta editionem priqcipem Petri Maior, rationali reddita intérpunôtiorm, .integratis abreviationibus. correctis mendis manifestis et modificato usu majuscularum.

ACTA SYNODI.

In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti. Amen.

Anno millesimo'septingentesimo vigesimo octavo, die decima quinta mensis novembris, indicta et celebrata synodus venerabilis cleri Valachici graeci. ritus unitorum, in Transilvania existentium, ad mandatum reverendissimi domini, patris rectoris CUudiopolitani e soc. Jesu ') coniôoata, et sub ejusdem praesidentia celebrata, in possessione Kolos-Monostor, in aedibus admodum reverendorum patrum soc. Jesu Ciaudianopolitanorum, hora diei praedictae decima matutina inchoata, post liturgiam celebratam, praesentibus existentibus reverendis dominia duobus vicariis generalibus, inferius sese subscribentibus, praelibati venerabilia cleri Valachici uniti, et duodecim assessoribus aliisque reverendis archidiaconis*) quibusdam.

Acta ejusdam diei*).

Senio prime.

I. Popa Majlat, quidam sacerdos schismaticus, turbulentus et unitorum persecutor maximus, in •ede Rupensi pagoque Sona') habitans, ex mandato reverendissimi patris rectoris per dominum vicarium Petrum de BlUlya ad hane synodum legitime citatus, per contumaciam comparers noluit, nequh se excusavit, tdeoque sacra synodus determinavit, reverendiseimoque patri rectori commeodavit, illum, etiim brachio saeculari ftnplorato, compescbndpm et. condigne juxta sua demerita puniendum -esae.^V ?

2. Ratione excessuum poparum schismaticorum, et eorutn, qui sacram abjurarunt unionem, templaque ub unitis violenter occuparunt et receperunt, ~~aliasque intulerunt unitis violentias~~, ut diligentissimag;-faciant inquisitionem, ordinati ÿint reverendi ~~domini~~ ~~Nioplaus~~, ~~archidiacbnus~~ Beuyeiensis ') et badislaus Hiitks, parochus Fogarasiensis, vel ipsius loco quem alium reverendissimus pater rector denominare voluerit, cum duobus dominis cancellistis, penes mandatum excelsi regii gubernii et excellentissimi domini domini commendantia, generalis implorandum, ne ab aliquibus, in série suae fa-.ciendae inquisitionis, praelibati domini regii turbentur. Pro quorum expensis, ut et dominorum curatoris Davidis Maxay, secrethrii Francisci Boér, et procuratoris venerabilis cleri Francisci Hunyadi solutione, determinatur fundus, census ') cathedralis, quem more solito administrabunt popae suis archidiaconis ad festum circumcisionis Domini anni 1739 proxime futuri; hi vero, domino vjcario Dalliensi et Sukiensi, quorum muneris erit, dictum aes, erga quictantias administrantibus extradandas, percipere, pariterque in jani dictes necessitates aliasque, ei quae forte etiam de.inceps ingruerent, cum praescitu tamen reverendissimi domini patris rectoris fideliter erogare.

' 3. Contra popas bigamos, ebriosos, convitiatores, aliosque quaelibet his similia committentes crimina, stat prius conclusum, vivente pie defuncto domino episcopo determinatum *), rtc scriptotenus dominis archidiaconis communicatum, cui ut quilibet exacte satisfacere et morem gerere obtemperare,que sese adstrictum esse noverit, etiam in praesentiarum imponitur.

4. Reverendo domino archidiacono Joanni de Benye aerio injungitur, ut in popam quemdam ex comitatu de Kûküllo pagoque Almis*) existentem diligentissime inquirat, ob nonnulla dicta, uti relatum est, illum matri cujusdam juvenis, apud catholico· studentis, dixisse, revera eidem damnationem imminere, eo quod filius suus apud catholico· frequentaret scholas; reque ista quam diligenter investigata et examinatp, primo quoque tempore genuinam desuper reverendissimo domino patri rectori 'deferet relationem.

5. Reverendi domini archidiaconi singillatim in suis hyparohiis, intra brevioris temporis spatium. convocabunt ad particulares synodos omnes suos popas, eosdemque de sacra unione, et quomodo eam teneant, calleant et observent, diligenter examinabunt. 8i quos autem inter eos inv ierint schismaticos, eo magis quempiam uniohem abjurasse, illico similes cum congrua declaratione et rei certitudine reverendissimo domino patri rectori denuntiabunt. Qua occasione etiam singulariter examinabunt popas, praesertim de ruditate suspectos, num formam et materiam sacramentorum cal-

›) Chif MlaMtar. Koloss-Msasstor, ia TraasUrsaiae osmium lolosa

') Dais. OlAh-IMlya, ia Traasilvasiae eoaifata AbO-FeMr.

•t Jse, AisA-Zsuk. is TraasUrsaiae osasitata Koloss.

*) I'. Adsad Fitter.

*› ArehMiaeoMi Me· sigailcat m aroMpreebyter.

*) Hyaodsn laaagwavit P. Fitter «Uoeatioee bungsries MiHea op. e., p 4SS.

') Hoaa, ia Traatilva^ae comitet· Nagy-UkUH. Iste ganclim Hapsi tota* ssdsm Ragieasus esmttavwat Dr. A. Unuaa's, Mari's tamriesi Jmsms «rite se Mem's, (Bm*·. MttVKWK

') Bits, Magyar-Béaye, ia Tnuuünaias «aaitata KisKUUW.

) latelligsndam set vectigal satin goreal epiaoopo soivseSa a qseiibet esosrdoOe. Tampers *4Ss vaeaatie Me mano ia ta·* a synsde Sotirmlsela· ospsa4mdm sesA

■) Suai eet 4s syaiii asnl tnt, sage· mL N*.

leat^t, quomodoque et qualiter eadem administrent; A. rude* autem in hia" innituant' ac informent, ne per eupinam'ignorantiam sacrilegia contingant, et ^mimarum ruina Aequatur.

6. Amodo in posterum nullus poparum rei archiQiucOnorum, ‹H› quemlibet crimen, seu privatae personae, seiqdtiam totius communitatis, templh et ecclesias occludere vel sacris ibidem celebrandis iaterdieere praesumat, eo magis sacramental administrare vetet; sed-prius rfm credibiliteredilucidatam reverendissimo domino principali *) reraonstrabit. qui, si culpatu intcrdictyini aut ciijuslibet generis poenae ecclesiasticae obnoxiam esse judicaverit, juxta rei indigentiam congruam fatiet ordinationem, cui deinde quivis poparum et archi-diaconorum obtemperandum sibi esse noverit.

' 7. Popae, post decessumyeverondissimf domini epiacopi baronis Pataki ubilibet ordinati, a functionibus ecclesiasticis arceantur, ad parochias nullo B modo admittantur, eo minus unitos turbare vel a parochiis amovere permittantur. Imo quivis illorum seoraiin et singillatim muleta 24 florenorum hungaricalium puniatur, co quod post iteratas promulgatus praemonitiones «ese praesertim a schismaticis episcopis ordinari curaverint, cujus mulctae medietas cedat dominis archidiaconis mulctaturis, altera vero medietas administretur dominis vicariis, ad fines puncto II notatos servitura.

Seteio xrcaadL.

8. Injungitur diligenter universis dominis archidiaconis, ut usque ad proxime affuturum pasehatis festum singuli suas hyparchias, quam optime fieri poterit, visitent, suis poena Horenorum hungaricaliutn 66. ubi popae criminosi, juxta statutas a pie defuncto domino epiacopo Pataki ptfpnis (quae dominis archidiaconis jam diu constant), secundum gravitatem culpae, puniantur.'). Si qui vero enormia commisisse scelera deprehensi fuerint* absque omni ulteriori mora domino praelato deferantur. ut tempestive de correctione vel punitione similium provideri possit.' ne gangraena et scandalum ulterius serpendo etiam plure» inficiat *fit* ordini ecclesiastico unito ignominiam inurat aliquam. Occasione hujus visitationi» omnes popae monendi sunt, ne quisquam eorum, potui immoderato addictus. negligat munia parocbialia et praecipue sacramentorum ve) maxime necessariorum administratiinem. prout sunt baptismus, confessio, communio etc. Liturgie» singulis festi» et dominici» diebus celebrent: cui ut intersit populus omnem diligentiam adhibebunt. Deinde etjam populum admonebunt domini archidieconi. ne ullus parvulorum baptismum, cum evidepti animae illorum periculo, differre diu praesumat* sed quamprimum «aero ablui fonte procuret. Singillatim de nomine exquirendi erunt omnes illi, qui sincere unitos per despectum papistas appellare, seque ab illis diversos affirmare praesumpserunt, utpote quorum similes procaciter dictae propositiones gravia mala et erga vere unitos quoque ritus graeci fideles magnae differentiae causam non raro praebuerunt gravis auctoritatis catholicis latini ritus. Si forte vero quidam saecularitaQ auctoritatum et potestatum visitationes hujuscemodi quoquo modo impedire vellent* ejusmodi impedientium nomina primo quoque tempore, eum vera et reali declaratione negotii, reverendissimo domino patri rectori denunciabuntur, cujus muneris erit de remedio similium, in locis debitis* gratiose providere.

VWsfieet rectori, P. Fitter.

•) Ut nota B, eoi. Mft.

. Asta dM saCundaa.

Sittio, tertia. λ

9. éonclusu* «*t ratione filiorum poparuqi unitorum a magistratu saeculari et dominis terrestribus incaptivatorum vel incaptivandoijum. requiri debet®, per memoriale, excelium regium gubernium-* de remedio necessario gratiose adbitendo, uti etiam ratiimo taxarum et honorariorum, decimarumque a popis unitis per dbminos terrestres hactenus exactarum. Si vero hicanjulluin sequeretur in Transilvania j*emedium. recurrendum esse ad augustam aulam ') ' *

10. Providendum per dominos archujiaconos, ut parochi a suis parochianis ratam aliquam solutionem annnatim acquirant: qua non obtenta, altiores instantiae requirendae.

11. Determinatum est de calugeris unjveraaliter, ut efficaciter ab omni sacramentorum administratione et ecclesiasticis funuîionibu», verbi gratia concionum lectione et reliqui* arceantur, quum in varii» imposturis et populi corruptionibus deprehensi sint perfrequenter. Qui «i ne opponerent huic determinationi, advocato brachio saeculari, incaptiventur, et pro demerito duo graviter puni* antur. Quum vero, titulo mendicationi-, hoc genua hominum schisma spargat. humillime requirendi eunt excellentissimi domini gerteralia commendans et gubernator, una cum excelso gubernio, de patentibus illis in posterum absolute negandis

12. Ventilari coepta est causa Thomae fcviridovic». protopopae Monostoriensi».

. *Static quarta*

13. Usque in seram noctem varia testimonia pro et contra examinata sunt, et prima inquisitio, contra illum instituta, invalida et insufficiens declarata est. secunda vero approbatu

Acta diei tertiae.

Statio quinta.

14. Eadem causa finnliter decisa; adeoque praedictu» Thomas, ob gravé» excessus, ex archididconatu simpliciter amotu» et ex parochia Mono-Ntorienei ad aliam migrare jussu». '

15. Conclusum est debere scribi memoriale excelso gubernio de Dositheo quodam apud schismatico» ordinato episcopo, num- in Maramaros residente,]), ne praesumat ullum e Transilvania ad se venturum ordinare, prout et ipse pie defuncto illustrissimo domino episcopo, sub gravi poena incurrenda, promisit se nunquam id tentaturum.

Statio atxta.

16. Varia variorum memorialia in privati» diffi- II duitatibus sonantia lerta sunt, et congruae oro rerum exigentia resolutiones datae.

Aota diei quartae.

Statio arptiuM.

17. Communi omnium ardenti voto definitum est* porrigendum memoriale sacratissimae suae majestati, ratione fundi pro seminario aliquo pure pro juventute hujus ritus servituro constituendi* ex illustrissimi pie defuncti domini episcopi haereditate confiscata benignissime hunc in finem resolvenda

18. Suffragio universorum serio conclusum, ne deinceps ullus ex uniti» ad scholas schismaticorum et haereticorum filios suos mittere praesumat. Si qui proinde id attentare dcincep» fuerint depre-

Imperialem Visasse.

•V Recole dicta ia prooemio.

hensi, archidiaconi -et popae mulctentur 34 flore-nurum pensione, saeculares vero duodedib.

19. In tola Triuwilvania diligentissime adbibenda sunt in Ioda debitio media, ne popae vere uniti adigantur ad contributiones, quartarie, aliaque onera rusticos concernentia.

30. Quum 'aeditui altaris, ministerio servientes omnia ea facere debeant, quae faciunt ministri et cantores in ritu latino' conclusum est -pro-horum immunitatione in locis debitis memorialia porrigi debere, quum in qualibet recepta religione hujusmodi ministri a publicis contributionibus et oneribus eximantur.

21. Querela universalis est, ideo a liturgis diebus festivis ot dominicis populum sese absentare, quod distinctis horis cantentur-horae canonicae et liturgiae tardius celebrentur, et sic populus semel congregatus, si dilabi permittatur post horas decantatas, multi e plebe aegre ferunt iterum redire ad liturgiam audiendam. Determinatum est igitur, ut in praefata visitatione id archidiaooni commendent singulis popis, ut eadem fidelia!) et in uno continuo celebrent liturgies immediate post decantatas horas, nisi alicubi speciales difficultates Id ipsum flori impedirent

Haec porro omqia et singulae primum quidem idiomate latino, prout jacent, lecta, deinde vero idiomate Velachioo per, dominum Dayidem Maxay, sacrae hujus synodi' specialiter pro hpc actu deputatum notarium, dd verbo ad verbum explicata, nullo prorsus contradicbute, iterato ab univqp-sis approbata et confirmata, nos manu propria subscripsimus sigilloque nostro consueto munivimus.

In residentia supra nominata Kolosmonestoriensi, die decima octara novembri· juxta kalendarium a Gregorio ^mendatum, juxta antiquum vero septima novembns anno Domini 1738.

Sequuntur subscriptiones impressiofie usualium sigillorum munitae duorum *generalium vicariorum et archidiaconorum ac logotkttae, qui huic synodo interfuerunt, numero sedecim* *).

!(locutio,param usitata pro. uno hiata.

) Kmt igitur Ksiy, apud Mille· op. c., p. 488, si narrat. enod synodo interbseriut .arehipresbyteri non minus triginta.

SYNODUS DIOECESANA EPOREDIENSIS

1728.

Synodus dioeceaana Eporediensis, celebrata anno 1738, sub Joanne Silvio de Nicota, episcopo Eporediensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Prima synodus dioeceaana quam David ex comitibus Riccardi, episcopus Eporediensis, habuit in ecclesia cathedrali diebus IV, V, VI aeptembria c MDCCCLXXXIII. Eporediae, typis A. Tornatis, MDCCCLXXXIII.

In-8·, XLVIII -184 p. — (Roma, libr. Bocca).

P. XVIII: „meinoriae digna videntur cleri comitia congregata et constitutiones in his conditae atque typis impressae ab episcopis . . . Silvio Dominico De-Nicola, anno 1728. .

SYNODUS DIOECESANA 8UESSI0NENSI8

1729 aprilis 6.

Synodus dioeceaana Suesaionenais, celebrata die 6 mensis aprilia anni 1729, sub Josepho Imnguet de, Gergy. episcopo Suessionensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Ordonnances synodales . . . *[supra col. 105].*

8YN0DU8 DIOECESANA VAURIENSIS

1729 junii 21.

Synodua dioeceaana Vauriensis in Gallia, celebrata die 21 mensis junii anni 1729, sub Nicolao de Malesieu, episcopo Vauriensi.

Exstant constitutiones synodales In opere cui titulus:

Ordonnances synodales du diocèse de Lavaur, publiées par monseigneur l'illustrissime & reverendissime Nicolas de Malesieu, évêque de Lavaur. conseiller du roi en tous ses conseils, dans son vingt-unième de juin mil sept cens vingt-neuf. A Toulouse, ches Claude-Gilles Lecamus, seul imprimeur du roi A de monseigneur l'évêque de Lavaur, M.DCC.XXIX.

Parvum in-8e, 4L- 386 p. - 4 f. (index) — (Paris, Bibl. nat. B 40491).

SYNODUS DIOECESANA RIPANA

1729 septembris 18.

Synodiis dioeceaana Ripana in Italia, celebrata die 18 mensis septembris anni 1729, sub Francisco Andrea Correa, episcopo Ripano.

Exstant constitutiones synodales-in opere cui titulus:

Synodus dioeceaana eocleaiae Ripasae, per illustrissimum et reverendissimum patrem et dominum d. Fransiecum Andream Correa, «hrwsn regularem scholarum piarum, Dei et apostolioae sedis gratia episcopum Ripanum, sanctissimi domini nostri praelatum domesticum, soliique pontificii assistentem, die XVIII mensis septembris anno Domini MDCCXXIX. Romae, Komarock, 1730. *(Miqmtm* *paginae tituli iati.)*

In-4*, β t - 232 p. — (Piacenaa, communale; Roma, libr. Booca).

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

1729 medbe aeptembri.

Nioodbmua hitfromonachua, monaaterii Immacolatae '(τή Παναχράντου) aceuophylax, cum ae coram aynodo · obtuliaaet, ut a Dionyaiq hieromonaohq, ¹monaaterii Salvatori· Chriati in inaula Prota praqfecto, atipem exigeret quam, raacepto itinere cum adhuc τή Παναχράντου ^yeuptvaip fungeretur, ia(e colligeret, equidem libenter Dionyiua profeaaua eat »e πένα πουγγ«ιά τών άσπρων domum retuliaae, aed totam pecuniam impendiaae in emendum Salvatori» Chriati monaaterium, nt hoc in tutelam monaaterii Immaculatae conatitueret. Quam reeponaionem veram eaae, prolati· emptioni· inatrumentia comprobavit. Quare ad praecludendum in pontorum omnem diaceptationem vel alterationem inter utriuaque coenobii monachoe, acripto ^«jiai»· τηριφ decrevit aacra aynodua, ut Salvatori» Chriati monaaterium „ϋπάρχή χαί γνωρίζηται χαί διατ«λή «ί αιώνα τόν άπαντα μχτόχιον (διίχτήτον τή ^ήIHiση έν τή νήσφ Άνίρφ σ»θασμία μονή τή Παναχράντου, ώ τών ImSoHvnav 6icip αύτοO χέντ» ηβυγγ«ί«·ν άσπρων έχ tcO" ταξ«ιδίου χαί τή έλ«ψ μοφύνη βντων τή Παναχράντου, χα5ώ Διονΰσιο ώμολάγησχν'ί, atque Dionyaiua per totem vitam Salvatori· Chriati praefecturam retineret Scriptum ilhid datum 'eat anno 1729, menae aeptembri, indictiône VIII. Hi· verbjp incipit: Άναγχαιόν lent ύπέρ τι άλλο τά iiχαια Λών άπανταχού άγιων έχχληαιΑν. Subacripta epiâeoporum nomina haec rant: Palaiua patriarcha, — Neophytua Caeareae, — Collinicil» Nicaeae, — Nicodemua Chalcedoni», — AnaniO» Tbeaaalonicae, — Tbeocletu» Philippopoli», — Callinicu» Anchiali, - Nicodemua Cereorum, — Methodiua I.ititxae, Ioachim Caaandriae.

Editum exatat apud G. N. Georgiadem, Ὁ ἐν Γαλατφ !«ρί ναδ τοO άγιου ,Ίωάννου τών Χίων, Conatantinopoli, 1998, ρ. 135-139

SYNODUS DIOECESANA CATALAUNEN81S

1729.

Synodua dioeceaana Catalaunenaia in Gallia, celebrata anno 1729, aub Nicolao de Saulx-Tavannea, epiacopo Catalaunenai.

De hac aynodo confer opu» cui titulua:

Abrégé dea atatuta du diocèae de Chaalona. A Chaalona, chez Seneuxe, imprimeur du toi A de monaeigneur l'évéque. Avec privilège.

Sine anno (1770). In-8·, 2 parte», viij-212, 120 p. (appendix documentorum) - 3 f. (index) — (Paria, 8t-Sulpice).

Pag. i(j et viiij, hae conatitutionea datae aunt extra tynodum dioeceaanam ab Antomio Eleonore Leone Le Clerc de Juigné, epiaeopo Catalaunenai, aub data 1 menai» aprilia anni 1770. In ipaia mentio habetur aynodorum dioeceaanarum celer brutarum annia 1557, 1729, 1743 et 1766.

SYNODUS DIOECESANA PRAENESTINA

1729.

Synodua dioeceeana Praeneatina. celebrata aano 1729, aub Thoma, cardinali Rufo, epiacopo Praenestino.

De bac aynodo confer opua cui titulua:

Synodua dioeceaana, uuapice aanctiaaimo domino noatro Pio papa VII, ab eminent,iaaimo et reverendiaaimo domino d. Alexandro, miaeratione divina epieoopo Praeneatino, «anctae Romanae eccleaiae cardinali Matthaeio, adminiatratore eccleaiae Ferrarienaia, habita in baailica Praeneatina VIII, VII et VI kal. aept. an. MDCCC1V. Romae, excudebat Laxarinua typographua r. c. a. Permiaou praeaidum.

Sine anno. In-4', 2 parte», XXXII - 252 p., 119 p., cum figg. — (Paria, Bibl. nat. B 3381; Paria, St-Sulpice : Roma, Vaticano).

Pag. XII: „Cum ab praedeceaaore noatro turn in Ferrarienai, turn in Praeneatina dioeceai, Thoma a. R. e. cardinali Rufo, ab anno videlicet MDCCXXIX ad hanc diem, nulla ampliua dioeceaana aynodua in^, r Praeneatina dioeceai ait habita . .

STATUTA DIOECESIS TAURINENSIS

1729.

Statuta aynodalia dioeceaia Taurinenaia, edita anno 1729, aub Franciaco Arborio Gattinara, archiepiacopo Taurinenai.

De hac aynodo confer opua cui titulua:

Conatitutionea editae ab illuatriaaimo et revorendiaaimo d. d. Laurentio Gaataldi, e Taurinenai theologorum collegio, Dei et apoatolioae aedia gratia archfepiacopo Taurinenai, praelato domeatico D

aa. 'Pii pp. IX, et aolio pontif. aaaiatente, in aua prima aynodo dioeceaana. Auguatae Taurinorum, ex typographie pontif. et archiepiacop. eq. Petri Marietti, MDCCCLXXIII.

In-8', 250 p. — (Roma, libr. Bocca).

Pag. 13: „ante oculo· habuimua . . . aynodale· praeacriptionea Franciaci Arborii Gattinara, anno 1729 . . ."

STATUTA DIOECESIS TOLOSANAE

1729.

Statuta · aynodalia dioeceaia Toloaanae, edita anno 1729, aub Paulo Thereaa David d'Aatroa, archiepieoopo Toloaano.

De hac aynodo confer opua cui titulua:

Statuta aynodaux du diocéae de Toulouae, publié· dan· le aynode général tenu le 25 octobre 1836 par M·* l'illuatriaaime et révérondiaaime Paul-Tbérèae-David d'Aatroa, archevêque da Toulon··.

Oman» «mmnaa. roam XXivπ.

Toulouae, imprimerie de Jean-Matthieu Douladoure, rue Sainte-Rome, n° 41. 1837.

In-8*, xl - 344 p. — (Avignon, aéminaire ; Bourgea, aéminaire; Touiouae, ville).

Pag. 336, haec aynodua celebrate eat a die 25 ad diem 28 menai· octobria anni 1836.

In notia mentio habetur concilii Toloaani anni 1590, et atatutorum aynodalium annorum 1452, 1531, 1696, 1729, 1782.

6!..

SYNODUS DIOECESANA TULLEN818

17».

Hynodus dioeeesana Tullensis in Gallin, celebrata anno 1729, sub Scipione Hieronymo Bogon, epiaeopo Tallenai. *r*

De hae synodo confer opus eui tituhm:

Acta et statuta synodi Naaoeiensio, anno Domini MDCCCLVI habitae, ab illuatriaaimo et reverendissimo dd. Alexio Basilio Menjaud, epieoopo Nanoeiehai et Tallenai. *[lotiftu.]* Nanceii, typis Grimblot et ''" Rayboia, episcopates typographorum et bibliopolarum, via Baaeti Desiderii, 135. 1857.

Ia-8*. 90 p. — (Paria, Bibl. nat B 5756).

Pag. V, haec synodus dtoeceeaaa celebrata,.eat a .die 7 ad diem 9 mensio oetobris anni >858.

Pag. VI-VII, habetur mentio quatuor synodorum dioedeeia. Tullensis celebratarum annis 1678, 1729, 1740 et 1751.

SYNODUS DIOECESANA 8UES8I0NENSI8

1730 martii 29.

Synodus dioeccesana Suemioneneis„celebrata die 29 mensis martii anni 1730, sub Josepho languet de Gergy. episcopo Suessionensi.

Exstant constitutiones synodales in opéré cui titulus: .

Ordonnances synodales . . . *[txyra col. 105J.*

SYNODUS DIOECESANA VIENNENSIS

1730 aprilis 25

Synodus dioecesana'Viennensia in Gallia, celebrata die 25 mensis aprilis anni 1739, sub Henrico Oswald de La Tour d'Auvergne, archiepiscopo Viennensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Statuts synodaux publiés dans le synode de 1792 et les suivants, tenus par M. Armand de, Montmorin, renouvelles et confirmés par son altesse monseigneur le prince Henri d'Auvergne, archevêque de Vienne, publiés au synode general tenu à Vienne, le 25 avril 1730. Imprimés à Vienne, chés « Ant. Maxinier. imprimeur de s. a. & du elergé, 1730. (

In -4', 234 - 19 p.,— (Lyon, ville).

(luitio:) „Mandement d'Henri Oswald de la Tour d'Auvergne, archevêque et comte de Vienne, primat des primats des Gaules, vicegerent du souverain pontife d<ns la province Viennoise et dans sept autres provinces, abbé-chef, supérieur général et administrateur perpétuel de la sacrée abbaye et de tout l'ordre de Cluny, chanoine et grand prévôt de l'église cathédrale de Strasbourg". eum data: rà Vienne, dans notre synode général tenu le 25 avril 1730"

SYNODUS DIOECESANA ASTENSIS 1

1730 augusti 29.

Synodus dioecesana Astensis I in Italia, celebranda die 29 mensis augusti anni 1729. sub Joanne Todono. Niciensi. episcopo Astensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titillus:

'Constitutiones, quas in prima dioecesana synodo illustrissimus A reverendissimus d. d. Joannes Todonus, Niciensis. episcopus Astensis et comes. Ac., condidit, anno MDCCXXX. Astae, MDCCXXXI. typis Antonii Mariae Tuchays De-Zangrandis^ impress. mensae episc. Superiorum permissu.

In-8*, xvj-135 p. - (Avignon, ville).

Pag. v, synodus indicitur uti habenda ad diem 29 mensis augusti anni 1730.

„_____' ..... X .

SYNODUS DIOECESANA AMBIANENSIS

1730.

Synodus dioecesana Ambianensis in Gallia, yle- t* brata anno 1730, sub Petro de Sabatier, epiaeopo Ambianenai.

Exstant- constitutiones synodales in opere cui tituhu:

Acto» Ao FtfUoo d*AmwM, (1849), II. 266-81.

CONSTITUTIONES DIOECESIS C0N8TANTTEN8IS

1730.

. Constitutiones dioecesis Conatantieosia ia Helvetia. editae anno 1730, sub Damiano Hugone de Schoenbom, episcopo Constantiensi.

De his constitutionibus confer opus eui titulus Constitutiones et decreta dioecesis Constaatienaia. Constantiae, 1730. — (St-Galleu, Stiftebibliothek. — l^se no» sidi.)

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

ξ 1780.

Praedium Kmvodptov een Nfov Xtsplev dictam in Creta, eam prius iure stauropegU ad putriarcham CoMtantinopolitaaua pertineret, novissimis temporibus, rogante Melodo, epieoopo Petrae, sab huius ditionem eam a Hieremia, eoa a Pulsio patriarchis, sigillat· bttaris subinnetam «sw sa-

paria· diximus. Haae adiuaetioasm aegre furent·· A Saia τχρειχι ta χεύ dvsspslie;, ύχύμχρ *·· loci illiaa cbristiaai, ssMs ad sncram synodam raiatioaiba· poataJaraat, at reseissis aapariaribas sigilliis in priatinum «tatam praedium iUud restitueretur. Coacaaait synodus eorum postulationi, ae lata anno 1790 sententia insuit, nt „ή μέ» 'Φ'Τ·' γονvία έχα'νή Ινωσι το» βηΗντο Νέου Χtapiou μετά τή έπιαί πή Πίτρα 8Γ ήμετέραν χατριαρχιχβν γρβμμίτ·* χχτί ίξίεεσιν χαί xstpdxXqmv τοΟ βη*έντο έκισχέχου χϋρ Μελετίου πρδ μιριχήν μέν ίντιάαλψιν αύτοΟ γενομένην παρί τή έχχλ^οιαστιχή φιλανθρωπία , μή δυναμένη δέ εύοδω·ή*« χαί οόσταοιν λαβείν διί τήν χανήν τβν έγχβιρίων χριαν.ανβν δ'υσανασχίτηαιν χαί δ:i τί ίπιφυδμινα οχίνkocicoO Aapaandi txsai dvsvdpyqtot χαί ώ ή*Η τά nopdaatv τήν έρχή» γέ*·®·· λ«πζ·ρένή· && Η τδ ΜΗ* Nia* Xsspiev tasdpxq ■*·« *< ««* "**" τχρον ίχ«τρ»·ρχιχίν χαί arauposrqyiaxé», iXsùeapev κένν χαί ώβοάλωτεν xsd ixsrrsntdrqvev xal inane/·μενον έμέοβ aa»' ήρβ χατριηρχιχφ etaav μιντχφ τοϋτ^ »ρίνγ". Sententiae islin· exemplar, e patriarehieo codice τοΟ Κριτίου exscriptam, paaea no· habemus; ita vero incipit: Ή impi «Αντβ aa-Αδλου τή έχχλήααβτιχή χήδεμονία φιλαυτία xal πρόνοια xdvnav etSiv ίντιλαμβώνεαΒαι εύσχλαχχνβ xtta ' όπβσοΟ* btojtivtev βοήΗια χαί άντιλήψ«·» . 'vfwunt epiaco|H>nun nomina.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODIS

1731 februarii 23.

Chrysarithu· Notaras, patriarcha Hicrosotymi- B tann·. cum laboribus senioque pene confici videretur, edito renunciation!· libello, summam dignitatem sponte deposuit anno 1730, sacramque synodum rogavit, ut Meletium, Caesareae in l'alestina metropolitanum, in suum locum designaret ad regendam sanctae civitatis ecclesiam. Venerabilis antistitis precibus libens annuit synodus, statimque latis suffragiis Meletium e sede Caesareensi ad patriarchalem Hierosolymorum sedem transtulit anno 1731 die 93 februarii. Electionis synodicum ύπόμνημα temporum iniuria periisse videtur; huc usque tamen serrata eat cum Chrysanthi renuntiatio tum Meletu oratio in synodo habita ad referenda· aatistibus gratias pro concesso summo illo, dignitatis gradu. Utramque edidit Callinicus Delieaaes archimandrite in opere, cui sesquipedalem buxo praefixit titulum: Τί έν τοί χώδιξι τοΟ χχτριχχιχοΟ ίρχειοφυλαχ^ου σψζάμενα έχίοημα έχχλ^σιβστιχί έγγραφα τί έφορβντα εί τί αχέοχι; τοΟ otxcupmχοϋ πατριαρχείου πρδ τί έχχληοία Αλεξάνδρειά , Αντιόχεια , Ιεροσολύμων χαί Κύπρου (1573-1863), Constantinopoli, 1904, p. 490-494.

SYNODUS JHOECESANA CORTONENSIS I

1731 mprilie 16-7.

Synodus dioeeeaana Cortonensis I in Italia, celebrata diebus 16 et 17 mensis aprilia anni 1731. snb Aloysio Gherardi, episcopo Cortonensi.

Exstant constitutiones synodales'in opere cui titulus:

Prima synodus dioeeeaana ab illustris·, et reverendis·. domino d. Aloysio Gherardi, episcopo Cortonensi, s. sedi spostolicae immediate subjecto, celebrata in ecclesia cathedrali, diebus XVI A XVII aprilis anno 1731. Lucae, typis Sebastiaai Dominici Cappuri Superiorum permissu.

Sine anno (1731). In-4*. 6 f. - 999 p. - 1 f. — (Roma. libr. Bocca).

SYNODUS DIOEÇESANA SAN DEODATENSIS

1731 maii 9.

Synodus dioecesana San Deodatensis in Gallia, celebrata die 9 mensis maii anni 1731, sub Joanne Claudio Sommier, magno praeposito collegiatis ecclesiae San Deodatensis.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus: ·

Statuts publies au aynode de Saint-Dies, tenu le 9 mai 1731, par illustrissime et réverendissime monseigneur Jean-Claude Sommier, archevêque de Césarée, grand prévôt de l'insigne église collégiale de Saint-Dies. A Saint·Dies, c^ea Joseph Chariot, imprimeur de monseigneur l'archevêque.

Sine annoi Parvum in-19, VIII - 106 p. — (St-Dié, séminaire).

Exstat insuper praecedentibus statutis additio quaedam data sub die '99 mensis janii ejusdem anni. Haec additio servatur manxscripta in tribas circa paginis, sed an impressa fuerit, mihi incompertum est.

C0N8TANTIN0P0LITANA SYNODUS

1731 mense iunio.

Cerasus (ΚερασοΟ), Ponti oppidum, prope P hodiernum *Katuk* ad JCmumm Dsrv, antiquissimis temporibus a metropoli Neocaesareae disinneta, >n matropolitanam dignitatem evecta est; at paulo post occupatum s^Turcis Romanorum imperium, cum propter Christianorum paucitatem fructuuinque tenuitatem episeopo alendo impar esset, in exarahiam constituta est. ab uno alterove ex ecclesiasticis aulae patriarchies· principibus regendam. Saeculo autem XVII nd finem vergente, ia ditionem ssetropolitaai Trapesuntiai ha eoadicione subiuneta est, at exarabo pstriarchioo triginta vel quadraginta groeao· annua salaria exsolveret. Ut .sxarchiam illam accepit Nectariua, metropoHta Trapexuntinus, huius magnam partem vendidit Philotheo, archiepiscopo Chaldiae, circa annum 1700, praeter sacriis canones, quibus disertis verba prohibetur eccleaiasticonim bonorum abalienatio. Re ad synodum delata a PaJsio. Nectarii succès sore, praecepit synodos, anno 1708, ut loca venumdata in antiquum statum redigerentur. Quam ···· tentum iterum anno 1731, menae iunio, odidit sacra synodus. Ex originali, in archivo metropolis Trapesuntn asservato, decretam illud typis maadavit TriaataphyUidea, OI φνγιδε (Athenis, 1870), p. 151-1&4, omissis tamen epioeoporum nominibue tredecim, quorum undecim taatam referuntur ia apographo quod exstat in oodiee 194 patriarehatus

Mistunlymerum, fol 94-M, t WM: Noophytu A Btsyu, Nicodemus Dm***-, Pimw - Cmmnm, PirAmiu Nieomodiu, CnUaieu Ni- ud, MotUdho UtBua. Ct A. Papodopehos- MM4, Nioodsmu Cbabedoais, Manarim Proses, Kasnmom, IsponsJupttcaii BφlιoHη. t I (Potro- Noepbytm Rbodi, Opaetaatim WtylenM, Mtnri- poli, 1M1), p. 91*.

8YNODU8 DIOECESANA BENEVENTANA I

1781 auguati 24.

ynodus dicenesees Benoreatans I, oelebreta die man·» aagmti aunt 1731, mI^ Sinibaldo ab Auria, archiepiscopo BonevontaiAi.

Exatent constitutiones synodales in opere *eui titulua:

Prima dioecesana aynodua sanctae Beneventanae ecclesiae ab illuatriaa. et reverendiss. in Christo* patre et' domino d. Sinibaldo ab Auria, archiepiscopo, sanctissimi domini nostri papae praelato domestico, pontilloioque solio assistente, celebrata, "juxta antiquum ejusdem occlesiae morem, die 94 auguati, anno 1731. Beneventi, anno 1731, ex typographie archiepiscopali.

In-4*, 68 p. - 9 f. — (Roma, Vittorio Emmanuels).

CON8TANT1NOPOLITANA SYNODUS

1731 mense augusto.

Monasterio Deiparae dicto Nsaniosc (Nia Μονή) in insula Chio multa praeclaraque privilegia irrogavere cum patriarchae tum imperatores Constantinopolitani, a quibus data eat illi immunitas a publicis vectigalibus, exemptio ab episcopo loci, libertas a quovis alio magistratu ecclesiastico aut civili."· Quae omnia iura, non ita pridem a Cosma patriarcha confirmata, rursus rata habuit sacra synodus edito sigillio menae augusto anni 1731, cuius initium ita se habet: Τή 'Ιχχληαιαστιχή itspl πάντα χρονοΕα πνρισπονδαστον ηαΐ προύργιαίτατον Ιργον τ<λ«ί rb ουνιστβν 6π<ρτχρόγτ»; χαΐ χρατύν«ιν, ώ Ivsort, χατά πάντα χαιράν τά χαλΟ χαί «ϋλίγω πχπραγμίνα παρά *τ&ν xpcysvsaripetv doiBiμ»ν ι ατριαρχ&ν ίν* τή ἐχχλησιαστιχή χαταστάτχι τοΟ χρ·.<πωνύμου πλπρώματο βί χαταρτιομάν τή avaumατιχή ίλομχλιία. Episcoporum nomina haec sunt: Paisius patriarcha, — Parthenius Caesareae, — Goraaimus Cynici, — Seraphim Nicomediae, — CallinUhs Nicaeae, — Nicodemus Chalcedonis, — Gregorius Prusae, — .. .., Neophytus Rhodi. — Callinicus Mitylenae, — Callinicus. Anchiali. — (Theocletus) Proconnesi.

Sigillium e codice 11, p. 930, tabularii patriarchalis descriptum typis mandavit loachim PhoroρηϊϋiΓ^η^Εάχλήσιαστιχή ΆληΗίφ, t. XIX (1899), p. 947-949, omissa tamen una alterave subscriptione, quam legere non potuit. Theocleti nomen ipse addidi.

SYNODUS DIOECESANA AMBIANENSIS

1731.

Synodus dioecesana Ambianensis in Gallia. celebrata anno 1731, sub Petro de Sabatier; episcopo Ambianenri.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Actes de d'Amiens, (1849), Π, 989-97.

SYNODUS DIOECESANA CANARIENS1S I

1731 4.

Synodus dioecedana Caùariensis I. celebrata annis 17314, sub Petro Manuele Davila y Cardenas, episcopo Canariens·.

Cf. Gams, .Series «piecopojum, (18731, p. 23.

SYNODUS DIOECESANA 8UANA I

1732 juti 16-7.

Synodus dioecesana Suana I in Italia, celebrata diebus 16 et 17 mensis junii anni 1739, sub Christophoro Palmieri, episcopo Suaao.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Constitutiones synodales editae et promulgatae sb illustrissimo et reverendissimo domino d. Christopher» Palmieri, patritio Senense A episcopo Suanao, in prima sua dioecesana synodo habita PitiHani, die XVI A XVII junii MDCCXXXD. Romae, M.DCC.XXXIV, typis Joaania Zempel, prope montem Jordanem. Superiora^ permissu.

In-4*, 39 p. — (Roma. libr. Boooa).

SYNODUS DIOECESANA BENEVENTANA II

1732 auguati 24.

Synodus dioecesana Beneventana H, oblobrata die 24 mensis augusti nani 1739, sub Siaibsddo ab A«ria, cardinali arehispiccopo Bsaevsataao.

Exstant coastitntionM synodales in opero cui titulus:

Secunde dieseosena eynod^ ssuwteo Beasvea Christo patro ac dom. d. Sinibaldo, miseratione divina tit, 8. Hieronymi Illyricorum α R. eocl. presbytero cardinali ab Auria, archiepiscopo, ooMnuta, juxta antiquus ejusdem eoeloeiae asorsyn, dio 94 augusti 1732. Beaeveati, anno 1739, ex typographie archiopiaeopab.

Ia-4\W p- 91 — (Rama,yittorie Emmsaaeh^

8YN0DU8 DIOECESANAEWRENIINA
1783 Mptaabria 34.

Bynodns dissesesna Floroatiaa, celebrata die A brio MDOCXXXIL UUU altara, multis exoerptig loββφloiBiA << r. ^cnmUlw mi β··β^ρ Kaon e* aateaetaram cyanAuram Floriatiaimn. iffiw prasssrtim aaai MDCCX saaetioaibns, aeeaoa roeeutioribns Flereetineram antistitum dserata adaaata. Floroettes, ia archiépiscopal typographie, ad crucem rabram, MDOOCXXX.

M mensis septembris aaai 173», sub Josephs Maria MartolH, ardtiepiecopo Floreatine.

Bxstaat coastitatioMe oyaodalee ia aequantibus operibus:

1) Decrete synodi dioeeseaaae Florentinae, calabraise in eodaaia metropolitan die XXIV septembris MDCCXXXH . .. /Desuet pwwdam sardo/... ex typographie Francisci MoOdte. Praesidum permissa.

In-4·, XXIV-223 p. — (Carpentras, ville).

2) Decreta synodi dioeoesanae Florentinae, celebratae in ecclesia metropolitans die XXIV septem-

In-4*. 268 p. - 1 — (Paria, Bibi aat. B 3400).

Synodes Florentina dioecesana celebrata aeno 1732 habetar pag. IX-162. Quaedam ex aynodo item dioeeeaaaa anni 1710 habentor peg. 103-268. Haec nova editio curatàPeet a Ferdinando Minueei. arehiepisoopo Florentino.

SYNODUS DIOECESANA F0GARA8IEN8IS
ecclesiae Rumenoram unitae (graeco-catholicae) in Transilvania atqae Hungaria Fogarasini, a die 88 ad diem 30 Septembria 1783.

Novus episcopus Fogarasienaia, Joannes Inno- B eentius Klein, nominatus ab imperatore die 20 februarii 1729, praeconixatua die 11 septembris 1730, consecratus die 23 oetobris (5 novembres) ejusdem anni, sedem suam non adiit nisi die 28 Septembri» 1732*). Ecclesia igitur Fogarasienaia viduata erat pastore jam a quinque annis (1727-32), qui additi octo annis (1713-21) sedis vacantis post mortem Athanaaii, intervallum efficiunt longius quam sine detrimento notabili perferre potuisset juvenis ecclesia unita. Non eet igitur mirandum, si episcopus Klein de synodo reformatorio cogitaverit, convocando jam occasione suae installationis.

Statum cleri uno verbo complectendo diei potest, synodos transactos annorum 1726 et 1728 P parum valde profaisse. lidem recurrunt abusus, ut tempore episcopi 'Pstaki, sed novi etiam indicantur. Quorum numero est portatio sacrae synaxis ad aegrotos per manus laieorum, benedictio nuptiarum absque praevia terna proclamations beanoram. usurpatio jurisdictionis alienae.

Magna quaestio jamdudum agitabatur circa numerum personarum ecclesiasticarum, quibus immunitas a vectigalibus et ab oneribus rusticis recognosci deberet. . Ritus enim graeous ab unico sacerdote et sacrista (aedituo) nequaquam observari potest; magistratus autem et domini fundorum hoc considerare renuebant. Imo gubernium Transilvanum anno 1699 numerum poparum restrinxerat ad unum pro parvia, ad duoq pro majoribus paroeciis*). Inde oonfiictus interminabiles^ quorum solutio decisionem aliquam synodalom exposcebat. Ad causam ipsam necaon sitnationem temporalem clcri ordinandam nco-episoopus solas sufficiens videbatur, quippe qui magna imperatoris fatebatur» gratia, eqjus argumentum eet ejus nominatio in baronem de 8a4d die 6 septembris 1729.

Die igitur 28 septembris.1732, Fogarusini, revera generalis convenit synodus? Aderant enim duo viearii generales, reliqui arehidiacoai vel arehipresbyteri, et plurimi alii parochi et popas. Praesidebat episcopus Klein, eique astitit, ut theologus et ceusarum generalis auditor, P. Georgius Regai soc. Isse. Asta primo vulgata fuero a Petro Maior, in sua historia oodeaiae Rumenoram *), p. 390-2, juxta «exemplar authenticum sigillo episcopi munitum*.' 8ed improtein Motoriae ropehtine interrupta eet

p. S92, simul cum articulo XVII. Reliqua acta, ab articulo XVIII ad finem, primo/edidit J. Moldovan, *Ad» mnedeli eh ietiried* romans. ds Alb's Julie s* Fbyaream, (Blatio, 1869 et 1872, 2 vol.), vol. II, p. 99-100, juxta „vetus transumptum**. Caeteram Moldovan sets omnia typis mandavit, ut et N. NiUes soc. leeu, Nymbrfos «d ilhtrirsudem bastoriem *telnif trùxteiù i» tfrri» cmot»* ». Stspbem, (Oeaiponte, 1886), p. 620-3. Sequens impressio desumpta eet ex praedictis editionibus primis, rationali reddita interpunctione, integratis abreviatiooibus et liberiori usu nuyuaeulantm. Textus ponitur tantum sermone latino, prout ia omnibus editionibus citatis, quia archetypum Rumenum non cognoscitur.

ACTA SYNODI.

Sit laus Deo Petri, Deo Filio, Deo Spiritui teneto, Arnen. .....

Anno Domini 1732, post installationem ilhistrissimi ae reverendissimi domini domini, Joaaaia Innocentii Klein, liberi baronis de 8add *), Dei ei sedis apostolicae gratia venerabilis deri graeei ritus uniti in Traasilvania episcopi Fogaraaienaie, ab excelso gubernio regio Tranailvaaico pro die 28 mensis septembris Fogarasinum indictam, sedemque die cum solemaitate celebratam, sequentibus post nominatum diebus, 29 videlicet et 30 ejusdem mensis, snb praesidio dicti illustrissimi domini episcopi, praesentibtm admodum reverendo patre Géorgie Regai e soc. lesu, saepe nominati demini episcopi theologo, reverendissimis item dominis Stephane P*P< Timendi Buhienri*) yt Nicolae Pap, Bseyiensi*) jam dicti venerabilia deri graeei rites uniti generalibus vicariis, reliquiaque qjnedem deri archidiaconis honorandis ae quam plurimis altia parochia et popis sais tituba dignissimis, ibidem pro declarata installations aecmritie et convocatio:* instituitur generalis synedri*, ia qua sequentia pertractantur et concluduntur:

1. Cum episcopus pre pertractandis negotiis ecclesiasticis totum venerabilem clerum, titulo generalis synedriaa, ' diversis loris ae temporibus roaasumaadis odorae et defatigare ouepssam ustis. CeΠSeat, conclusum adeoqus est, nt pro similibus oeeuroatiis, ad instar' normas a sae praedoeoseero

ll /y aouuadam aMahtem a----

Dr. A Bums. Jfassspui fate fasemte» ghfa Ites, IS0O, p S-S.

η Brass ep,*, pM.

■) P. Mater, Ateifa lilSira faatetetor. Bute, isti

') Basd. Imd, Ia Tnetihuaiao Motitem testee, tesas M anteite wte'|| KMn.

·) Jse, AteMteek. te Tmatilveate» »‹stilato AM-hMr.

*l Bite. Magyar-Man· te Tmntilvsatee ssadtete Us-KtkMte

ia rimiSbra »càaatM>X teaiwaria m ipaia J trchiiii>oooi> 4mUm flfiwep· BMitltM

9. Vt aaltem ab extarate mMmmUH· apieeapia ordinati ac tandem per legitimam unitum qibnepam ■aerae animi aggngaM papa· aa qua aW parochi praerogativa ati ao graduel arooratur tapediaatarque, deliberatam eet, at unuaquiaqu· tma riagulam et aingulum pro iaveatitara vemrabiE olere pendat ducatum. Hoe idem oentieadam eet etiam de alii» parochi·· oa» ingremuri·.

3. Terminatur 'rovereadiaaimoram deminorem vicariorum anthoritaa, quae pro parte domini Sakienaia 'a confinii» Hungarian u»qn· ad fluvio· Maro· et Aranyo· ae extendet; domiai autem Benyienu· erit reliqua provinciae pare nominati» duobue fluvii· a «uperiore dietiacta.

4. Pro exigentia <ita» uniti plane aeeemarium videtur unamÿiamqu· eccleeiam quatuor pereoni· eeee praeditam, duobue viclelioet popie, diacono et aeditno, quo» a aflrvitii» publici· venerabili» cleru» erga »uum poeee tenebitur oonaervave.immune».

5. Venerabili· elevi abcretarin» non abunde quam · domini· arohidiaoonie eingalo et eingulo exeoWatnr imperiali, annuatim*).

6. Pro diatiaetione poparum et eaeeulariam impoaitum eat, popae condocenti clericali habitu vcatito· eoae, rab poena florenorum 12, quam a refractarii» exiget arohidiacoan» dioecaaae.

7. Cavebunt item popae Deo fldoiqne obriatianae deteatabilbe conciliation·· ac vitnperia, a plebei» urarpari male eobta; rea» eaim eimibam aeque 19 florenorum poena punietur, in quam non abaimiliter incurret laieua aacerdotem anum eonvitiaa·.

fl. Si qui autem poparum ia popiab eum acandalo aliorum iterati· vieibu· hallaari at per platea» titubante» divagari deproheaderoatur, .talea toti·· quoti·· jam dicta 19 florauoram poena »b iiadem irremiaaibiliter exigenda venient puniendi. Archidiacoai vero duplicatae aubjieiaatur. . Poenae aatem buraali impar··, ad aatiafectioaom aaque, limitato a »ui« «uperioribu» Ineat peccati poena· arroeto*).

9. Pro cavendo illo ordinarie aeoaunate, qnq popae a vulgo laoemaatar, nimirum gated pepo»

ne cum ejuamodi fhriaae homiaibua eoaveaaaatav, ·ut «imilra aaeathr hoapitio «xeipiaut; sont·· enim inevitabili enque legali' afficiendo· erae noverint poena.

10. Cavebaat item «xpoet popae (qaod nonauaqaam oonügime perhibetar) «aeram tammuaionem aegroti· ara do loeo ia loeum detaradam laicoram maaibaa eoaeradaro, anb poena fluo D neram 19; quam aeque «abibit et laien· illam irraveraater taagea·.

11. Et qnemmbnodnm «ai muravi· arat antra etiam, ita deineep· laadabiliu» naaaqai··]·· plabnnua divina frequentare auam iratraot pl«b«m tenero· raqra ra tebeeUboree raltai dtvira^ara^ feriet; ·X quo mgjor adultam iatee et tmerierem plebem timor domiai iavalearat El eum ran ai·· dolori· aenaa experiamar, etiam diebu» flautb ple-

ut'ei qufo hiema* ex rapina uegBgentia demi admtmrih, encra ragfigero*^ oeehaiatfieh iraturolarotar, ia prima viae a parocho aerio admonentur, ·aeaadario idem- divinorum négligea· repertadonarii· 80, terti· viee autem floreuo altari oedeatibua irromiaribiliter puniatur.

19. Barifarmiter, «i quia parochorum litargiam ·iae legitima excuaatione celebraro neglexerit, ab unhidiaooao rao aequo 19 floreat» ait puaiendna, cui Htùrgiae auditorium quoque praeatabit neramari·*).

IS. Facta fori, id eat magna, non obaervantea popae eadem 'Soranorum poena, laid vero tribue florenia innt puniendi*).

14. Ii etiam popae, qui extra rituale pro ca«ibua reaervatia et. urgentibua «aerata oonfeaaionem 'aut baptiamum «aluti plebi» »umme neceaaaria ignoranter et vitiose adminiatrare deprehenderentur, eadem 12 florenorum poena puniendi veniunt*).

15. Cavebant in poaterum aaoerdotee plebem ab ecdeeii» excluder· et ea» ei interdicere, ant ex iujnriq quadam cuipiam «aeram cynaxim denegare, aub poena graviori*). Ad quod accedit, ut plebaai etiam diee feriale» pro rao inteream plebi pro fo»ti» ao drauncient.

16. 8i quia autem «acerdo» ante ternam de·uciationem canonicam quoapiam copulaverit, tali» irromiaribiliter 94 floreab ait puniendu». In reboa aatem circa hanc materiam dubii» a parochi» oon■ulendu» iit arahidiaconn» dioeceaanu». Hae eadem poena aerio injungitur, ne hioo· alteriu· curae ‘‘yiri'll*'- aine legitima cauaa et ratione copulqre praeeamat. Secundario: «emararii autem falcemque ia alteriu meeaem immittente» eo facto officio priventur; quo inetiiato canete obeervato, infinitae ot pericaloeae illae tricae tollantur. Copulandi rateaa, quemadmodum aliarum religionum aaaeelae, peri modo aoetri quoque parochi» aui» de prae·taadfo tribu· mariania erunt proviai.

17. Quemadmodum periculo»um nimia ut etiam ■aeoalaribu» aaoram eoafaarionem rariu» adire et a communione raee munire, ita damnabile et κηηdaloram evenit, «acerdote» quoad primum · plebe notari. Coaelaaum igitur eet, aingulo· aacerdotee omni mira·· raltem eemel hoc bono et «alutari exemplo populo praelucere debere rab poena florenerum 19*).

18. Qui aatem clancularie eam pagenaibu parochiam eondueera aibi praeramerent, talu imaradiate ex qjaimodi parochia medio officialium atolaeiaetinnram expellendi ani.

iiihiametjnnram ei' nrafitnlieeram pmiealoram nimia adumtiraam, rab poena · doatine epiaeopo arbitraiiv· ipaia infigenda*)

90. et ultimo. Imponitur domini· archidiacoai» ^*o> M» directione ran uaaequiquo rtutata haee, hae ayaedo generali oonfinnate, et odita eb iUnatrimimo domino epiaeopo, aathentioe inquo

*) qraedam arai H9A wL MT.

·) ct Utterra »,j»i^ PMaki, ia «rii· vaMi emi 1«, «4. «e.

■) Ctem tm» uMwa ariMm tf «rihatamV<aM amd 11* « m atqm vm veM mad tm atf fl» et fltM*

*) Fapm laem» d» baieraitl d*t» aamaaim Mam

·) laMUfla: rajhyuwa·

*) IiliIHali hn vMatur 4» pmacM» Unughai imiWm tibm, qaamvia ab rafiltarii, am«e - panakiaaK ramatraear.

·) Cbua Ura uMmra wtlrata· <artMm» VI «raritanai it u. »t vm «aqmxxiarma aaat im. «o. inwuni.

<) CLaritaatra VHI «radi «mi 11* atV «■·« ami IIfIA etf MI at m

·) <* Ufirim VI vraaMaaai !?*«<·*

teas fame qnaatecta· extentent; ^aita· primam A KMa, Iteri tereata de Md, par eaaatitataa pre 40i· eiWMI at aril· Dai «4M oom- tea qtandria raaaraWb atari ritas grace aaiti aian, ad glariam fatpataatfa snnsteramgus aetariam.
apt· aa aaalaaiaa emotameatam, maaiaat ne tea- Paata· Paler ■ p. *1.
tastraati existant. Amaa.

Extradât·· ad mandata· ittnstrteimi ne reverendiasimi dossini epiaeopi Jeanaia laaoceatii bu f u m rmar mm IT» tent .«trita* <tasa««nt»ih «raatar rt ti,etatin··. Bon·· ·».«., μ 10, art· I.

CONSTANTINOPOLITANA 8YN0DU8

in qua Pslsias patriarcha aede ani deÿeitnr (1732 sense septembri).

In aa qnem conscripsit patriarcharum Conatantfaopolitanorum catalogo, Pancratio· Demarea, hierodlaconua loanainaaaia, aaserit Hieremiam secundo rcxiase ortho^xornm eccleaiam per aeptem menaee; eam aniiiiMtenIiaainiia indicii· exploratam habeatur, Seraphim, Hieremiae «ncoesaoreui, inauguratam ena· patriarcham ' die 9 aprilis 1733, hinc recte colligitur eandem Hisremiam ad summam dignitatem iterem perveniaae circa meneem Septembrem anni antecedenti». Ubi vero aedem patriarchalem adeptu· eat, «tatim cura ilii fait Pahium, praedecessorem nuam, à quo et ipse deiectu· fuerat; maiori· excommunicationi· poena multare, lata · aynodali sententia, quam Critia· ecletiarch· eodem calamo et atrqmento conaeripait, quo «ei ante anni· severissimum eum exauetorationia libellum in Hieremiam exaraverat, qui typi supra excusus eat [coi. 661-78], Ea in codice τοO Κριτίου, p. 116-118, exstat hoc praefixo titulo: Katarfptotc τού ΠαΓσίου peti τήν δ«υτέραν xtnptαρχ«(αν τού 'Itptpiou, σχ«διασύ«Τσα μέν διά τήν έχαγομένην βίαν, ού μήν δέ «2 Ιχβααιν έλδούοα, άλλά καραυτίχα έμποδισΑϋσα. Ita vero iacipit: Ti τή έξουσία xal · άρχή μέγαύο , xai μάλιστα τή ίνοτ^τν» χaraΑν xai έχχλησιαστιχή , dxmvst χάντνβ xal φρονήματο μέγιδο , μ«γβλοφυί·ν τ* xai μ γαλόνοιαν δντβ 4χιζητ«ί, xal άρατΑν χηταλλήλΜν συνδρομή συγχροτ»1ται χαι ή»Αν συνέστατα: χοσμιότητι. Multa aggerat verba ia summa sententiarum ieiunitate egregius ille vocabulorum opifex; ad contumelia· etiam descendit, ut ex eo quod sequitur fragmento colligere eat: ΤοιοΟτο Αφύη έν τοί χαροΟσι χκροί χβΐ δχατά χβρβχώρησιν bteo φύασα χατριαρχαΟσαι Παίσιο , δστι έν συνβισΑήσα τή ίδίβ ·φύο««· χα! xaraotaou·; μή έλδών ούβέ δχοίο; ήν τήν άρχήν *διανοηΠί* , άλλά τή τή τύχη sfipswfp fuêusAsit μ ι! τή άδρύον xai χαρ' έλχίδα τή ί«ρ·ρχ(α d((f, « έχίσημον xai Ιγχριτον Αρδνον τή Νιχομηδέαν μητροχδλχβ ύψοί τήν διάνοιαν μβτχνρήοβ ούχ <ρχέα*ή τφ τσαοΰτφ μ«γ46«ι τού άξιΑμίατο , χάοαναάτοO ύχχρβΜνοντο άξίβν τχ xai χατάστασιν, ούτί έφηαυχάαα ήνάσχ«το τφ κιριδντι τή τιμή , τφ χόρφ (cod. ' χρδνφ) τΑν έγχρίταν dpxutpittv συναριδμούμχνο xai χάση φιλβν*ρ«»χ1< xai χάριτο xal «ύ«ργισία χαρά τή ήμΑν μπριδτητο άξιούμχνο , άλλά τφ χδρφ τή τιμή μ**υο*«1 xai τοί «ύτιιχήμααιν ύχοχλβπχΐ τήν διάνοιβν, «ί άλλδχοτον έξηνέχύη φβντβάίβν, xai άχβριστίαν νοσήσα , τά τή έχιβουλή έξβρτύ«ι xal oxaiMtpat xab' ήμΑν ta xai τή άγΐβ τοO Χριστού έχχλησίβ - xal xmpoO έχιτηδ«ίου δρχξάμχνο , έχαδάν δ χβδ' ήμΑν άρη δ«ινΑ Ivdxua xai Ιδρ«μβτουργρΟντο τά χάχιστ·, έχ*ιδάν d τδν λάχχον Αρϋσσοντι ένέχισον «ί βύτδν xai δ«δ«·χ·σι τάπίχ«ιρ< τή δρβμβτουργίβ , άχοχλήξίρ Ιλκοιι τδ ζήν χατβστρέψχντχ . τδτ* δ χαλδ ούτο Π«Γσιο διαβδχκοι τήν έχψουλήν xai dvaπληροί τδ έχιιναν ύστέρημχ, xal λά#ρ· τή xab' ήμά ixtlHoai έχιχ«ιρ«! xal άρχάζ«ιν τδν χβτριαρχιχ&ν •ρδνον χαί «I ϋχ«ρδριο> φυγήν τή χ«ν«ρήμου δσχβτιά τοO Siva ήμΑ τού ούδέν ήδιχηχδτα , άλλά τά μέγιστα αύτδν ιύ«ργ«τήχδτβ σχαιό άχβν·ρώχ»» άχοχέμχ«τβι, οδτ* φιλίαν αίδ«σδ«1 ούτ« τά χροφγησαμένα «I βύτδν χάριτο αΙαχυνΜ , ού γήρα βυσ·»χηύτί , ούχ άϋλλο τι τΑν έχιχάμψαι ψυχήν βυναμδναν έχΐ νούν *4μ«νο , άλλ'*Ασχ«ρ τι κολέμιχ xai είσχονδο 4χΒρδ τή χαύ' ήμά 4ν«τρύφα χαχουχίφ τ« xal ταλβιΧΜρίφ, *«Αν δχιν (rí τού λόγου) τδ καράχαν ούχ άντιλ«γόμ«νο .

Tempori· ·notae, itemque epiaeoporum nomina pronaa abeunt.

SYNODUS DIOECESANA VIVARIEN8IS

1732 mense oetobri.

Synodea diOeΘeaaΠa VivarieMia in Gallia, oele- , brata menae oetobri anni 1739, aab Francisco Rai- d naldo de Villeneuve, epiaeopo Vivnrienai.

De hac aynodo confer opua eui titula·:
Abbé Roche, *Amenai dt Tàritn,* II. 994.

SYNODUS DIOECESANA AMBIANENSIS

1782.

Synodus dioecesana Ambianenaia in Gallia, celobrata anno 1739, sab Petro de Sabatier, epieoopo Ambianenai. *f*

Exstant constitutione· synodales in opere cui titalna:
Actat dt ilfiitt tTAaùrtu, (184·), II, 300-11.

SYNODUS DIOECESANA FERENTINA

1782.

Synodus dioeoeaaaa Ferentina in Italia, eelebrata anno 1739, sab Fabricio Borgia, epiaeopo Fereatino.

Exstant coaatitation·· synodale· in opere cui titataa:
Synodus dioeeesana Ferentina, aani 1739. Maeeratne, 17ή9. Ia-4· i- (Rqma, Propaganda — /par «m eidi).

8YN0DU8DÏ0ECŒ8ANA POLTTIANA

ira

Synodua dteooeaoaa Foütteaa (Meutopuleiaao ia A Italia), oriebtuta aaae 1799, mb Antodio Maria Vaatini, epteoopo PoHtiaao. z

Butas* ommtitatioao· aynodaiee ia oporo est titaiua:

Synods· dioeceaana Pdtttean, aaari 1789. Sente, 1788. In-4· — (Boaaa, Hbr. Becca. — *I/β»* Ma mdÿ.

8YN0DU8 DIOECŒSANA 8UE88I0NEN8I8

1733 aprilia 15. ·

Synodo» dtoeoeaana. Snoarionenaia, oe^tbrata die 15 menai» aprilia aaai 1733, aab Carolo Francieeo Le Febyre de Laubrière, epiaeopo SueaaioMari.

Bxatant oouatitutiono· «ynodale» ia opera eai tituhu:.....

Ordohnanoee tynedalc·. .. *[ntff* col *105],*

SYNODUfTmOECŒSANA SEPTEMPEDANA

1793 aprili· 13-31.

Synodua dioeceaana Septempodana ia Italia, celebrata a die 19 ad diem 91 menait apriHe aani 1733, anb Dionyaio Pieragoatini. epiaeopo Septem* pednao.

Exatant conatitutionea aynodalea in opere cui titulut:

Synods» dioeceaana Septempedanae eocleaiae •ancti Severini, ab illuatriaaimo A reverendiaaimo domino Dionyaio Pieragoatini, patritio Camerte, epiaeopo Septempedano, as d. n. papae praelato domeatioo, ejuaq. pontificio tollo aaoiatente, habita dominica teeunda poet pàteha A duabut eequentibua ferite, XIX, XX A XXI aprili. MDCCXXXIII, Clemente XΠ pont, optim. max. ^InatpM.J Camerini, ex typographie Joannia Baptistae Gabrielli, 1735. Superiorum permiaau.

In-4*, 4 f. - IM p., cum fronto et 1 fig. — (Parte, Bibi. nat. B 3382).

Pag. 77-134, habetur appendix documentorum ad bane tynodum attinentium.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

in qua, Hieremia amoto, Seraphim patriarcha inauguratur (1733 mense aprili).

' Sedi* Conatantinopolitanae ea videtur eaae lex longo uau comprobata, ut priorem patriarcham novui patriarcha tanquam clavum clavut eiiciat. Vix a aeptem menaibne navi» apirituali» gubernacula tractabat Hieremia·, eum, coniuratione inita, in eiua locum Seraphim Nicomedienaem «obrogarunt aacrae «ynodi anttetitee. Hic in patriarchata» poaaeaaionem venit die 9 aprili» 1733, teato Domare hierodiacono, qui in »uo patriarcharum Byaantinorum catalogo nondum edito hanc notam affert: ‚1733 Απριλίου V, προσφώνημα Γιρααίμου Ήραχλιία χρύ tbv χ»ηρι4ρχην Σ«ραψ»ίμ Ιπί τή Ιγχιιρίσβι τή πατ«ρίτζα . Συλλογή π«ιτριαρχιχβν γραμμΑτνν τύμφ Α' α»λίδι 90, xai μήννμα μέγα «ί ψύλλον 134 τή αύτή χαί «ί ψύλλον 1β1.“ Ubi •ciendum, duae. futuro patriarchae «olere dari in eccleaia Graeca lignification·· «eu indicia. Prine vocatur, μήνυμα μιχρόν„I e. MMÜetuoi mmu»; poatoriu» autem μήνυμα μόγα, aifx^coite motor peu te- '«Kctem mote». Et utrumque quidem ipao creationi» -die datur.

Exatat in oodioe Critiano, p. 30-32, illiu» aynodi acta, in qua Seraphim in patriarcham evectae eat, et hi» quidem verbi» incipiunt: MiγAλη τρόντι xai Αν«ρμήν«υτο ή χ»ρί τύ ytac τΑν 4ρ*βMξ«ν χη8«μονία xai xpdvoca τού ψιλανΑραχοτΑτου MoO. Ubi haec de Hieremia eteeto ecribuntar: Έχαδή ttxγαρούν xai ή Αγία τού-Χριστού μαγΑλη ίχχλησία, ή χοινή μήτηρ χαί χροοτΑτι χααΑν τΑν Αγίαν <χχλη-<χβν χαί τΑν Αν αύταΤ Ap9o8d{Mv, xai 6 nat' αύτήν Αγιότατο Αχοοτολιχδ κ·πρ«αρχιχδ χαί οίχουμ»ντχύ θρόνο , χρίμααν οί μόνο οβ* Μό , Aptam ρρά ύλίγου ήβη xmpoO Αν σηρήοκ γsvAobm γνησίου xai Αξιου χοιμΑνο δυναμΑνου β«ξ4γ«ιν αύτήν «ύαγγνλιχΑ xai ^*tapiatui,* Are τοΟ Αηβατιχ Α ΑχιλΜντο αυτή τδ δβύάρον χύρ '1*ρ«μίου Αδυνάτου χΑντη χαί Αxpooydpou ΑναρανΑννο ·ί τήν ppooMuiav xai &οίχηο>ν αύτή ού μόνον δ«Α τΑ σαματιχΑ ΧΠμΑμΟΤ» χαί τήν Α aixetv χαραλυοίαν, δι' ήν «χνΜν Αχίνη-

ouNtmÀ xï Kia! τή frp* ήμ·ν Ayunsfai nul «ύσιβού χέστη» λ*ιτουργήματα, Αλλά χαί sic αύτΑ τΑ Ιξ«» nail χολιτιχά διοιχήματα, χαί · μονονούχ «ίχών xai οχιά πατριάρχου iv vtxρÿ xai Αψύχψ Ινοιχουρούσα χαί ίπιφαινομένη τφ σώματι, Αλλά χΜ 81' Αλλα τινΑ παρομαρτούντα τή τοιαύτη 8«ινώσ« Ατοπα xai 8»tvd, xai ivi λύγηι διΑ τδ iotiptlofrai τήν χνιυματιχήν τή Χριστού Αχχλησία χαΜλου ποιμαντορίαν τού Αρχιχοΰ ποιμένο , τδ σώμα τή χιψαλή χαί τήν παγχδσμιον ναύτην δλχΑδα τού χυβίρνήτου, — ού Ivtxa ούχ Ανασχιτύν ήγησάμίν» παριβίiν Atapdxtutov τήν χοινήν ναύτην λύμην xai ζημίαν τή Αχχλησία χαί ψβοράν τού οίχουμ«νιχού ♦ρύνου xai τδ Αποίμαντον 8λ«β χαί ΑχροστΑηυτον τού όρδοδόξου συστήματο , συν«λδύντ» δμοδυμαδδν ο! τ» ίνδημούντχ iv Κ«»νσταντινουπόλ«ι Αρχ:»ρ«1 μ»Α τού τιμίΜτΑτου Ανβοξοτατου χαί χανιυγτνιστΑτου ΑρχΟντο μ«γόλου λογοΗτου χαί γινιχού έρμην4<· χυρίου Άλ»ξΑνδρου χαί τών λοιπβν τιμιώτΑτβν χαί λογι«»τΑν·»ν χληριχΑν τή τού Χριστού μιγόλη έχχλησία χαί «ύγ»ν»στΑττ»ν χαί ίνδοξοτάτβιν Αρχόντ»ν τΑν τ* χαπιχ»χαγιΑδ«ν Ούγγροβλαχία xai Μολδοβλαχία , xai AmxAv Ιχισήμαν τή βασιλιυούση τούτη τ·ν χ6λΜ»ν χαί χαντά τού «ύαγού χλήρου t» χαί συστήματο lapottxoO ta χαί λαΙΧού, J,* χοινή xai Αμοφάνου βουλή σχέφ<ώ τ» xai 'ουναινόοοά , αδτδν μέν &Α τΑ βηΜiM αίτια Αχοχινη*ήνα« τού οίχουμ«νι«Λ τούτου δρόνου, Αλλον β' Αντιχατασταδήναι διΑ χοινή Αχλογή χαί χανοντχΑν φήραν «οιμόνα Αξιόν. Ού ivtxa χαί δι»μηνύσαμ»ν αύτφ ίδιοδόλΑ χαραιτηδήναι, λαβόντι τήν ΑχοχρΑααν βοήδοιαν χαρΑ τή ΐχχλησία «I τΑ χρδ ζ«Αρχ«αν. 'Κχ*ί δ' ixtivoç τή ριλοβοξίρ κχΑ Μνο xai τή .Ιδία ΑοΜνάα xai πορόσ«α ούχ Αxatatatvd» μ*νο , όδυοόχητο ήν, χΑντ»ύδ«ν χαί μυρίαι βρβουργίαι Αχινοδντο, μόχη τ» χαί χόλ»μο Ανιρρήγνυντο xai κίνδυνο ήχηλ»Ιτο τή Αχχληαίρ ta τή ΙνστΑσ»»» ,

Mfr Aadvtmv γκ^Mo xsaupapivai «μβνον bttern δοον ta μίμου τή taalgetat ΑχηρτιομΑναι xai τήν wtpA 8μ » βοχήν xspHrivewafr Uoixm M < «up* toft JUoüum0 χρΑτου Μμαβ , ήν iξότουμένοκ.

netvAt nttaiv ήμΓ» i τ*ν dyo··* χρύτανι xal χο-rn*C ·**«· Usssç. *M** ριλαγ4»^ vadaa(«‹c τά xapfllat τΛν αολυχρααι·* ήμΑν αΜβν-τ^| IffoiMtH τ» xel έξοαταατΑν, elttvsÿ έχτρ·-xdtsf ήβη xel xaXAç τή* XMνήν ήμ·* τούτην βνοτνχίβν χαί Μίαβτητχ xol' οχλαγχνιαΗντχ έφ' ήμίν xcxAf xdo/tiumv, IχMνον μέν f^aoov τοΟ οεχουμτκχοΟ χατριαρχιχΟΟ βρβνου ds dxpdoqopov xal 48δχιμον, τήν βέ χρβγνγτνημένην βιΑ χανονιχΑν φή-φ«ν έχλογήν ιποιιξίμινα, ουνιχΑρηοαν χροχκρί-βοσβαι χαί χροβαλέοβαι χατ& τά έχιχρατΑν 1>ο τή έχχληαίμ τδν βξιον χροατΑτην xal χαμένα.*l Latii igitur suffragiis ab universo clero in doelesia •ancti Georgii, patriarcha inauguratu· eat Seraphim, métropolite Nicomedienaix

Hanc eiectioaem aimul ae Hiereusiae deieetionem omnibes orthodoxi· notam fecit eadem synodaa por erayoBeaa Htteraa. a Çritia etiam conscriptas, quae ia eodem codice p. 88-100 ooatiaentar, aub hoe titulo: Mrcd τήν Bcurtpev l(aratv τοΟ xùp lipeplou detevtlp ακμβτιχή xal οχιβδν βναιαβηαίμ χέσχον-το , itatptapxtteevTOf τοΟ μακαρίτου Itpeipilp, βγρΑρη τδ napbv χρδ; pavdpssotv τββ xpdyparroc xal νον-•ecrfp τβν àpboWçav χρταβανΑν. Ita voro inci-piunt: Ὸ φύο<ι taupdyahoc xal tcoAudAaoc btbf δχοΟ ΐϊϊ τήν dmipov «ύτοΰ 4γ·Μτητα xal έξ έρχήί Αχ τοΟ μή ίντο έβημιδύργηα· τδν dvbpwtov χ«τ' •ιχδνα ΙαντοΟ xal xad' ιμοίβοιν. Quae cum nihil plane novi afferant, eaa memorasse satis erit.

CONCILIUM PROVINCIALE TARRACONENSE

1733 maii 18 - julii 1.

Coneilium Tarraconense per illustrissimum et reverendissimum d. d. Petrum Copone, archiepiscopum Tarraconensem, celebratum a die 18 menai· maii ad diem 1 menai· Julii anni 1733.

Convocavit concilium Tarraconem eique praefuit illmus archiepiscopus d. Petra» Copon·; interfuerunt illmi domini d. Bartholomaeus Camacho Madueiio, episcopus Dertusensis; d. Balthasar Baatero de Llado, episcopus Gerundensis; procuratore! illmorum dominorum d. Franciaci de Olamo Hypenaa, epiacopi Illerdenaia; d. Fr. Gasparis de Molina et Oviedo, epiacopi Barcinonenaia; d. 3imeoni· de Guinda et Apeategui, epiacopi Urgellensis: d. Thomae Broto et Perea, epiacopi Celsonenais; d. Raymundi de Marymon, epiacopi Vicenaia; multique abbates, syndici, priores et procuratore· monaiteriorum, capitulorum et communitatum provinciae ecclesiasticae.

Tredecim aeaaionibua absoluta eat haec synodus. quae litteris, dati· die 7 martii in diem 18 maii convocata erat. De tribu· primia aeaaionibua nihil occurrit memoratu dignum. In quarta vero sessioue adfuit missus a rege orator, qui aubaidia ad bellum contra Mauro· peteret. In decima aeaaione omnibus visum eat. a ss. patre petere, ut in univeraa provincia offieium proprium a Mariae cervel). recitaretur. Quibua precibus »·■ pontifex die A3 jan. 1735 annuit In undecima aeaaione habita die A3 ejuadem menai· id actum eat, ut aynodua de incommodia, quae ex bulla in gratiam, ord. Praedic, lata consequerentur. ad aa. pontificem referret. In duodecima aeaaione duo sunt decreta; alterum de congrui· beneficiorum reditibus [infra coi. 982 editumj; alterum.hiace verbis conceptum:

Quamvis fel. record. Benedictus papa XIII in •uo apoetolicp brevi, Romae expedito die A4 augusti 1738, abusibus plurimorum infensus qui munus evangelicae praedicationis, in substantiam spiritualis alimoniae institutum, vertunt in suae ipsorum ambitionis aut gloriae vanae aucupium, dum non Christum crucifixum in ostensione spiritus et virtutis enunciant, aed levissimis passim argumentis et ineptis sententiis, ad. ostensionem proprii, acuminis fucato termone compositis, potius auribus populi blandiuntur, quam animis dolorem peccatorum incutiunt, salubriter statuerit ac districte praeceperit, quod, qui «aerum praedicandi ministerium susceperant, ad singulas conciones in consueta salutatione, eliquem ehristiaaao doctrinae artieulam aut dtvinae logia praeceptum tradant et explicent: nibUourimm quia hujuamodi ordinationis salutaris intentio eluditur, eum pluraa punctum hoc majori stadie dignum noa niai breviter nimia O per traaceama·· emmasst. «maso XXXVH ,

B sennam aut confuse et permixtim cum aliis rebus pertingunt, ita ut saepe fideles es, quae intenditur, doctrina et instructione omnino vacui revertantur; propterea, s. appr. cone., statuimus et mandamus, quod, quieunque munus praedicandi verbum Dei susceperint^ in singulis concionibus, loco consuetae salutationis, nihil aliud quam articulum aliquod doctrinae Christianae aut divinae legis praeceptum, prout animaram necessitatibus utilius esse consuerint, stylo simplici, plano et aperto tradant et explicent, Inobedientee vero coerceant ordinarii canonicis remediis, non solum sublate ipsis irremissibiliter praedicandi 'facultate, sed ecclesiasticis etiam censuris, ubi opus fuerit, pro modo culpae intentatio et inflicti·.

In tertia decima et u)tima sessione concilium q b. Vincentii a Paulo canonisationem a ss..domino esse petendem.

Haec synodus multa quoque de subsidio et immunitate tractavit.

X sessio. Prior Mercedariorum Barcinonensium supplicavit, ut officii et missae e. Mariae de Cervellon extensio ad totam provinciam a s. sede peteretur; idque a concilio petilum et a os. pontifice concessam est die AA januarii 1735.

XII seeoio. Ulmus d. archiepiscopus exposuit, notissimum esse et in hac provincia et in omnibus his regnis, quantis conatibus clerus suam immunitatem defenderit, tum contra exactione· tributorum, tum contra personalia gravamina, quibus ex multis annis, praesertim ex anno 1717, quo rex varia decreta ecclesiae juribus adversa edidit, vexaretur; quamobrem conveniens videri, omne· conciliorum ad regiam majestatem recursus itemque prece· ad •s. pontificem missas hujus concilii actis inseri, ut D de antistitum studio tuendae sacrae immunitatis constaret. Atque haec concilium probavit, et inter alia documenta in ejus actis haec reperiuntur.

•f

Jetrtta, Maria, Jasé.

MEMORIAL AL REY NUESTRO SENOR,

que Dios guards, y raprsMataeion Juridica, per si •stade sefesidstieo de *Cetehma, toSrt*

que eaperimeuta *tu tut* «wneiewea y *UbtrMtt.*

Sedor: Don José de Riu, canônigo de la sauta igleaia de Barcelona, provisor, vicario general de equal obispado, y sIndioo del eqtado eeleeiistioo del prineipado de Catalans, oon ia maa révérant· y reepetuoea veneracien sa pone é loa raalae piés

da v. M„ acudiaad· 4 la eoberaaa piadad y «atdUea solo de v. M. para repreoontar la valaaracio· qae experiments sqnel aatado ee>Mi4atiee tedea laa dins en sue oxeaotonea 4 laaaaidadaa, radaaidadose e4si m etevads aafara 4 ignnl 6 inferior eoadicion que la da lea Mglprus: y racoaociaado la real intension y meate de ». M., da eodteaerae dentro lea tdrmlnnr qew preocriben lea cdnonea, concilies y bulae pontÛlciaa 4 taa aagrado aranto, no'consintieudo v. M. que en eu felis reinado ae practiqi^ aqUella libre y aboolute poteotad, que quieren algunoa autorea con liaouja, tengaa lea prineipea, y que no reeonocieron loa juriaconaultoa aatiguoa; eon grande fandamento repéra el eatado ecleaiiatico el conauelo que solicita, y de que ha de reoultar un gran servicio 4 Dioa y 4 v. M. Y aaf supliea aea aervido v. M. mander ae examinen y veau los puntoa que repreoonta en e) papel incluso, para que v. M. con au aanto celo y piedsd ae airva proveer el maa pronto y eficaa remedio, ò que aiendo v. M. aervido, ae terminaaen eatas dependenciaa por la via regular deruna conUencion juridica, oyendo loa fiscales, que es la ley prescrite en Cataluna, eegun la concordia de la reine d*. F.leonor, para deeidir laa competencies de las do· juriadiccionea, eoieeiAatica y real, y en que v. M. con el decreto de la planta nueva del gobiereo de Cataluiia, capitulo 50, mandûdno ae bicieee novedad, llamàndola loa autorea qui escriben sobre elle, como inapirada del cielo pant beneficio de la piiblica utilidad· y entent cbmervacion de entrambaa juriadiccionea, ataj4ndeae con ella laa perturbaciones, escindalos y violenoias que antes ae lloraban, que lo recibiré el eatado eelesiAstico à merced, rogando por la salud y aciertoa de v. M., de la reine nueatra aenora, de loa aerenisimoa principes y toda la familières!

PUNTO I.

Sobre lus bieeet de lot logon, gtu patan d *lot eeletiâtlieo», ti deben pagar catastro.*

1. Pretenden loa ministros de v. M. que todoa loa bienea de loa legos, deade 1* de enero de 1716, ee ballan deacritos y taaadoa en el real cataatro, y que ai pasan despues 4 la iglesia, V personas ecleeiiaticas por fundacion, auceeion ó contrato civil, deben poseerloe con la misma earga, siendo · como es esta impoaieion read, cierta ẽ invariable totalmente Conexa é inseparable de loa 'bienea. porque v. M. en eemejante impoaieion (por eatar 4 cargo de U dignidad real atender al mayor reeguardo y bien de sue vaaallos) ae reputa duaùo particular y privado de todoa loa bienea de aquelloa que fueron capaces entonoea d» eontribuir; y por derecho de dominio privado' delibera el impueoto proporeionado 4 la urgencia *). Y aal como la cargo rqal contrai'da por pacte 4 oonvendoa del dueno privado influye con porpetuidad en el fundo, aunque haga trinsito 4 la igleeia, sin dnda la debe influir tambien enando ia impone el principe 4 impulsos de la necoeidad del eatado como dueôo'). ». Pero esta opinion, que fbe de Bartolo, diciendo qne podian loa prineipea aogiares bacer eotatuto, diaponiendo que todoa loa bienea deacritos eu el catastro fbesen hipoteeadoe 4 pagnrlo, y' qne con este aunque los adquirieeen loa ecleaiÀatiooa no se librarian de 41. ee reprobada totalmente eaaw repugnante 4 la inenaaidad *), y an el nuaaia Bartolo ae ratraetd deepens, eaeribtoado sobre la ley plated *eod. ẽx* arareoaMdu *waŁaaiia,* jr ee el eoaeWe CLXXX, eoaso redare PignateUo en el fagar eitado, «fe practaw Ma. &.

S. Siendo some ee la iamanidad edeatdatioa de derecho divino, autoriaada eon todaa laa leyea caadaicaa jr couotitucfoaoe da loo prineipea catolicoa, no pueda venir por ningun caao perjudicada por edicto ni ley alguna dimaaada de la real aoberana poteetad'), oonfemaado toa miamoa principes que eualeaquiera ley contraria 4 elle ee nnla y de ningnn valor, lo que procede con mayor raton en EapaAa, donde loa reales inclitos progenitores de v. M. con eu canto celo probibieron atentar lo contrario, y aun en cadb de duda ee debieae seguir la opinion y regia que fueoe man favorable A la igleaia*); y esta doctrina cstélics la aiguen loa autorea de mayor nota').

4. Bin que pueda hacer fuerxa la excepcion en que ee fundan loa ministros, que ee reduce no procedor en aquellas cargae, que son reales inhérentes 4 laa cosse. por laa micmac cosse, de cuva naturalexa auponen scr el tributo del catastro: porque, ai ea cierte que lus ecleeiéaticos ni directe ni indirecte pueden ser pechadoa, ni en personae ni bienrè*), „qué importa se inventen autileaas contra la ley divina y humana, que no attende tanto al aonido de la vos. como a la intencion que la anima, queriendo que la iglesia deba y pueda adquirir bienea pechadoa". Pero in aun todo el afan con que ae ha procurado Uaniar el catastro carpe reel inhérente à las coaaa por laa coaaa, puede cohonester eaa imposition. La impoaieion real es aquella que ee paga de la coaa, y no aquella con que se contribute por rason de la cosa. Los ceneos que ee cargan en la nueva poblacion de un pueblo, en la division que se hace de sus campos, aiguiendo la eapecie de la ley *agraria,* que en Castilla Haman *cttuot de pMacion,* son cargae reales que ae pagan te la coca, naceu con la cosa. y aiguen 4 la cosa, como tambien loa que se imponen oon el contrato enfitéutico; pero laa colectas é impuestos que se dividen *per aet et libram* entre loa veeinoe de una provincia ‹i pueblo, 4 raton de sueldo ò mas por libra, estas cargos nunca pueden tener la naturalesa de reales, por maa que se afecte vcetirlaa oon este nombre, siendo, como son, msstes, impuretés 4 las personas por cocas; y se hace mas patente esta verdad si oe ande que en el ano 171b, que fue el primero de mdiccion

') L· U, «. 30, p 3; Bstedflls, Λ gadK. *Ht, 3, e^, 3,* mm. *T;* CetaUea, (eeoet. (77; Castillo, *De* tovtüa, M. *t,* oqp *II,* a. *U;* Ataeteaai, *De* canote *piie,* tma. *3,* M. 7, *etp. 3,* a. 47 st M.

·) rfgtaMM, OteesACd, η,M

*') Plguatelu, *muait. 54, toss. »;* Carolus de Grabs, *lit gfectib. elerieat. diecta 3;* Bosselas, *la ImUteouau, paiuto 3, ! 1,* a. *4 et 10,* Outisma, M. *1, taeeet.3;* Lésâtes, *DepuHtia et jure, cap 33, dab. 3,* ·. *31;* Kapersile, *p. 1, dscte SS,* mm. W *et 31;* MtlUsss. teria MW, a. *ββ;* Baarsa, *De* msMiMtafk M. *4, eep. 30;* Abbas, m eqp. uMsm, *».13, A rda* ‹4 *boon·*

*) PigaslalU. «H sapes a. *13 et 43;* Blettes, *muil 13.* a a. *13, cap. 1, Dt* teummitai· seeteatee m *3; Ljabeaau eod de eaeretaaelie eodeeiüj* 8uaras, *De imanmitate, K3.4, cap. 30,* a. *33;* iW. tünat are *peteet induari* trstetma de Me *ce»·*

*) Fsgaaao, m eap. JBwtaass *10, De* comtteiHsiu'tus, (uaast. *14,* a. *31,* deads trussWlte nsa real codais de SB ds cotâtes d» WM, en suc ai esôcr FcMpo IV exprès* au date» ua laa »ateteaa stguMatss: Jdioado le tetoMioa do e M. de gwurdar a la igteate ac aolo oa lo etaro ateo ea le dadosc, y ata eieado tasaos opteaMc ha de pruvuleoer si Ibvcr de la igtetea.*

*) Barbees, Oejurc msccrcc cadre, *Ht. 3, cap 3, a ».33, et eat» 117, a* a. *43;* SalgaA, *De rehatitcae bâter., p 1, eap. 3,* a. *134;* Mates, *De re* oHmteaK, *ctatree.* 78, a. *03;* Cortteda. tree. *1,* 4Mb *34, ». 33 et M.*

*) I» bals de la maa, acp. *13, eptieu; Ssuta, tree 3,* ■*μÂM,* a. 4, 7, *37 et 33,* ,

del eatdstro, solo se cargd ee tes bienes, sitos y A raie··, pan podsr bautissrla dead· loe principio· eo· al nasnbre de real; pare e· el afio 171· ya se sqjetaron teaabien loe personal·· 4 industrial··. A le qua to anade faltarl· A dieba carga el ser invariable, que ee otn de las eaUdadee que quieten loe autorea que deflenden eater sujetoe loe eelesiAetwo·l); pues ha tenido el catastro eus aumentoe, corno ee A treinte per ciento, y en loe comnes de las eindades cuarente y cineo por ciento. Y finalmente, esta imposicion ha dimanado de la real autoridad, sin ministerio alguno, contrato ni pacto heeho con los pueblos y vasall»·. en el cual case ea incontrovertible que .no debe. paaar con la carga*), y tunque los putMos han deserito sus bienes en e) catastro, pero esto es porque el vasallo obediente no debe oponerse A la real voluntad. Pero para celebnne un contrat» debe ser necesario un positivo consentimiento de las partes, que no pue<y presumirse de la aquiescencia de loe pueblos, naeida de un acto necesario de obediencia, hija de) temor reverencial y respetuoea veneration que deben A v. M. como A su senor natural, lo que no sucede «si en el contrat» enfitéutico, donde no ee dudable del contrato libre y esportAne» heeho por el posesor de la cosa, el cual recibiô el precio de) cenoo, ò el équivalente correspectivo A la eervitud cargo que impuso sobre sus bienes. Y finalmente, baetente perjuicio se signe A las iglesias de que el catastro impnesto en 1716 baya de ser anterior A otra* cualesquiera deudas que los legos puedan haber contraido, y bipotecas sobre sus patrimonies, aunque seen antiquieimaa y à favor de la iglesia, como se pretende por los ministros de v. M., no sabiéndose considerer ruon *ffn* retretraer esta nueva cargo A la primera adquisicion de las cosas, hecba sin fraude y con todas las solemnidades de derecho.

5. Pero cuando pudiese haber alguna duda. lo que quite todos los répares, y con mas estrecho vinculo ata el juicio para la resolucion favorable que espera el estado eclesiAstico de y. M., es la concordia que el rey d. Alonso el IV hiso con el estado eclesiAstico de Cataluna en el castillo Octaviano de NApoles A los 6 de enero de 1461, que •e halls en el titulo *D* la» tanta» iglttia»,* del segundo voidmen de las generales constituciones de Cataluna, en la cual prometié el rey por si y eus sucesores, en buena fe real, que nunoa jamAs pediria é impondria A las iglesias, personas eclesiAstica·, ordenes, limosnas, cofradias y otro· pios lugares sutos d religiosos, ahora fuesen de personas eclesiAstica· d aeglare·, ahora mixtes, y A lo· bienes de ellos, aunque fuesen patrimoniales, imposicion alguna de cuatre sueldos por libra, ò otra mayor é mener, aun por urgente, grave d inminente causa, rason d necesidad; de suerte que *diracta ï mdinctamtotf,* por ningung causa, raaon d motive, aunque gravisimo, por via de demanda, colecta, imposicion, funcion ò otro cualquiera derecho *rifio, r»al, vicinal* d *mixto,* d do otra manera, no pudiese pedirles nada, imponerles, ni cobrar por el rey y sua sucesoNs. Salvo que en caso qne por alguna juste rasonable causa y necesidad acontecieSS haoer peticion, demaada, d alguna imposi- eion A los reines y condados, ò A otro de oBoa; ea tel caso las iglesiaa, personas eeleaiAstieae y los demAs suoodichos lugaree fasses teaidoe y obKgades A la contribucion, pagendo y eontribuyendo juntos, y no separadameate, eoa diebos reiaos y eondados, y pagaado eetos real y efectivamente. y no de otra manors, ni de otro modo aai que no faeee; ni pudiese hacerse psrpdfiMmeail· de cualquiera mènera ni de cualquier modo la exaocion, demanda, petition ò imposicion A dichas iglesias, personas eclesiAsticas, lugeres suoodichos. ydss» Assess edÿauridos y *adyûMortt,* sino haciédose para el remedio de la urgencia y necesidad la imposicion de dichos reines y condados, y sin fraude, y que se hicieoe juntamente con elles, y no separadamente, y por loe bienes que se declarasen despue· obligados A la contribucion. Y para que en lo venidero no pudiese haber cuéstion qué bienes de las iglesias, personas ecleriAstieas y lugares estuviesen obligados A la general contribucion, y en qué y en qujenes no lo estuviesen, fue convenido que en las primeras cortes generales que celebraris s. M. por si ò por su lugarteniente, A los Valencianos de cada uno de los très brasos de dichas cortes, y de consentimiento de cada uno de ellos y de la mayor parte, hubiesen de nombrar uns buena persona, y en case de no nombrarla el braso eclesiAstico, s. M. ò su lugarteniente eligiese uns persona eclesiAstica de las que acostumbraban concurrir A las cortes; las cuales très personas nombradas tuviesen obligacion de discernir y declarer por mera justicia lo susodicho, y lo que uniformément» declarasen, se tuviese por acto de corte; y en caso de discordia a. M. ò su lugarteniente nombraaen A otra persona, la cual hiciese su declaracion, teniéndoae por acto de corte; y hasta tanto que se hiciese dicha declaracion no se pudiese cobrar de los eclesiAstico·. La cual concordia se hiso con autoridad dél legado *A lator»* de Nicolao V para componer las diferenoiaa que habia entre el rey d. Alonso y las iglesias de sus reinos, que despues ratified el senor rey d. Juan el II, y aai parece que se debe observer, no solamento eomo A ley, sino como A contrato.

6. Del contexto de esta concordis se convince que los bienes de la iglesia y eclesiAstico·, aai adquiridos como adquisidores, deben ser inmunea y libres de los tributos, colectas é imposiciones de los principes seglares y de los pueblos y universidades, lo que es conforme A lot sagrados concilio· Lateranenses en Ids tiempos de Alejandre III y de Inocencio IIP).

7. Asimismo hace inmunes y exentos la citeda concordia. A lot bienes adquiridos y por adquirir de los eclesiAsticos, de todo régie derecho, real, vecinal d mixto, *rtl alia»,* con euyk generalidad vienen comprendidos los cargos d tributos personales, *mrra rtala»,* d mixtos, es A saber, aquellos que se imponen solamente A las personas «Abditas, sin drden ni respeto A los bienes patrimoniales, los cuales se Haman psrsmiafas, como es la capitacion de los ciudadanos ’); los que‘se imponen A las

'■I'PlgnatalH, cMMdMioM M, «■ Raia, oonuu Celao, dsria *M» at A3», »t carom* Martine, MX, a. M, Kspersllo, *fmt. l, Orni». M at M,* GoHsa *mmU. Mß,* n. *»3;* Lute *Da*

■) *DD,* asprsriW· *atm* diriatnvhu rstaWu·; Aso Smt., ommA *(03,* a. *ï* st 4; Ctertts, e. *Kt,* ɳ. *3β; a a»»fr.* vsmmhuMis, « nssaairis MW; anaiss, *D** imwimitoti, **. 4, a*. 40, a »; KmMMi dM·· Mt* e» 'd».

) Cep *",**' *De* «edeme *[UI, 49); Cap. AdvertM, T,* ^twdra· *tihtl.: Cap. Qaia aoaaaUi, I,* <· MMMNMtate /m *VI; 1II, 93);* y Urtaao Vin m la boh maadad· pablioar A B de aetimbr· de 1M1. ba eaale· dtapoetaoM· caaôaka· poadera co· *gna* viveaa el, E. Pirhâag. *ia* /a· o·· MmeiHM, Kb. B, Ht. 4B, Medione *3, S 3, per* totem K dirrem wrttoMto dve de ipieMpie; madteed. tetefr. Item mdto cmmmnmîm, Cad. de *«p. et* ctorww; *cap. fhtal De rite at heantete ekricama [III, 1);* por cayoe toxtae y otro· to ditad· SMaMatas to CmwiMted. Ctoatoteae, a. *39, p. A06.*

·) 4d lectern *L. taùeee* Cod. de *capita riaiaat, at ibi rapdeebae»*

tniema· co»·· ò biene· ein reapetq A la calidad de A la person·, y asi A to· bieuea por loe biene· por ley Ordinaria, envirtud del poderio ò jurisdiction supreme que se Haman reales, ò rdytos, y aquello· que se imponen A loe sûbdfto· en drden y respeto A loe biene· que pooeen, de auerte que inmediata* mente se ponen A las personae, y en oonaecuencia A loe otene· de elles, y est A lee personas por Ids bienes, que se nombran mixtos I).

H. Esta exencion de tudos flbtos cargo·, que se concedio A loe orleeiAsticos en/dicha concordia, era ya concedida por derecho csraAnioo, no solamente de los cargos personale· udr)o que se ha dicho1). sino tambien de los *revues* quo se imponen por el principe por ley perpétua y ordinaria, aunque des* pues de la adqiusicion los adquiera la iglesia par lus fundamento· legales que requieren los sutures').

9. Esta supûests exencion de todos los cargos. hnî d<* los bienes adquiridos. coma de los adquisi- Il dore·, fue concedida en dicha transaccion. no solamente por la abdication que hixo ·. M. en diebo auto., de no pedir ni imponer algun derecho, sino tambien por' haberoe exprèsamente convenido que Ia exueoion ‹i itnpoeicion /io pudie.ee hacerwe prr- *pétuamente,* sino durante Ia urgencia ò neceeidad dei rcino. Io que da a entender que por cualquier urgencia ·› necosidad no se podia imponer tributo *real.* sino en todo caso *mirto,* porqut Ia calidad de este se conoce de Ia prestation. que no tiens rierta y detorminadu. regia, sino inciorta. y segun lo pide la necesidad4): no aiendo Ia kols utilidad causa suficiente , para imponer tributo, sino que debe ser una urgentisima y extraordinaria necesidad, Ia cual no admite ni perpetuaeion ni sucesion. y por esto 'es cargo no real sino *miriol);* de donde •e inhere que. hallAndose convenido en dieha concordia que la-iglesia y eclesiAsticos debiesen con- (tribuir ul rey por .una urgentisima necesidad. se confonip· con la disposicion del derecho canonico vstaMecido en varios textos·): por cuya razon en ese caso defienden Ion sutores que deben concurrit los eclesiAsticos. observada emporo Ia forma que prcscriben los **rAnopesque** se reduce A ochd conditioned. que explican Ibs ductore·"): y asi no siendn reales .nunca 'podrAn pasar A los eclesiAsti- con.' sucediendi» lus bienes. aun sigUMtido' la mas rigurosa opinUn"). 'Y por este fin. luendo esto» cargos a que |p, iglesia debia oontribuir en el casu de una urgentisima necesidad. no reales sino mix- to*, *n dicha concordi· el repartimiento de elkm no ae dejô al ray ni A sua mimatroa independieate de persona ecleùAstica, aino 'que se convijio que esta concurrisse eon el rev; le que se fandô en la rason legal, porque aiendo mixtes, y aal impuestos A lia personas por las cosas. oomo Us personas ecleaidsticas scan exentas de h jurisdiction real y del ejeroicio de elle'), porque en los bienes no «e ejercè jurisdieeton pur si solos, sino indirectamente y per econdsiM en euanto son accesorio· A las personas '), y el acte de imposer tributo· sea acto de jurisdiction *), por eso se eAtipub», que interviniese una persona eclesiAsticay en quien se refundiô la jurisdiecion. en fuerua ee la autoridad que interpuso el legado de la santidad de Nicolao V: y as! ann en el caso «upuesto, pero negado. que hubiesen de cuntribuir al catastro lus bienes que auceden ThC.eclestAstico·, no podria ser juex compétente el intendente, conio se prétende, ni del repartimiento ni de incidente· que puedan ofrecerse. por ser incapax de ejercer jurisdiction en los eclesiAsticos. que e· otro de los gravAmenes de que se queja el estado ecleeiAstico.

10. Esta pretension del eitado eclesiAsticu respecto al conocimiento de este genero de causas, y controversias sobre el catastro. dicen los ministros de v. M. ser sin fundamento, porque en C'ataluna se ha practicado y practica inconcusamente atraer el real fisco A sus tribunales cualesquiera causas en que tenga interéN présente ‹› futuro, cierto ò probable, aunque sean aquellas entre eclesiAsticos, ‹· tengan aneja alguna espiritualidad *). Peru en la aplicacion de esta régla parece se recibe equivocacion. porque en Cataluna es cierta y asentada la régla general en cl tribunal de competencias de las dos jurisdicciones. qué etempre que el ecleaiâstico cn reo la causa debè tratarse en el juxgado eC)esiHNtico. que e» nu juex competente. Ni se aplira la régla que nupunen h»* ministro», pues aquella no puede extenderoe en el easo que se trnta de inmunidad. en que cl tiseo es incapax de poder eonocer de ella. <<>mo en termines de alojamientys—kUtraen b»* autorvs catalanes ·): y asi es pr£iso que se ejerzk la jurisdiccion en este caso por les ordinarios ecleNiANttroN, como superiores y jueces competentes, por ser hhî la exaccion del catastro y todas sus dependencias actos coneernientes a la jurisdiccion. la cual es incapax de ejercer en los eclesiAsticos el juefsegbir ·ı. De suerte 9U* aquellos autores que defienden que los colonos de las iglesia* deben contribuer por la parte colonie· A lo· cargos y pechos de l^s universidades. dicen y consideran formalmente aqUella parte colonica como parte de por ri. separada del fundo ò predio cclesiAstico. y-como patrimonio del

') *l. rescripti) 6 f. de mttneribu» et bonoribu»;* Pirbittg. /n *jtu canonicum. lib. 3. tit. 49.* myIwm *3. ». 54;* Scopa* ad Merlinum. Gmhwer*. *lib. l. cap. 2:* Alexin». *De meliorationibue. »id* Antonium de Mariais, *melioratione 76. ɳ. 2 et 3.*

') Pkgufctelli. *coneutk 50. torn. 2,* aaak *26.*

") Spada. rrm«/. *131.* ·. *A6,* Pirhiag. *In jne canoniinm. lib. A, rit. 49. eertione 2, l.* m. *&7;* Lesrias, *Dejutitia etjnrt. cap. 37, dnbw 3, «. 21.* Carol·· Alexias, *mdiordtione 76.* a. A, donde dice, *qne a»i* **b** *aconoejo* **4** mrdMUt *QrmeoeUa al fr. Felipe II.* ? *

*) Merlinue. *Cnntmr., lib. l, tap. 96. n. 20;* Scopa, *adeemdem, cap. 2.* n. *27* Alexius, *dicta melioratione 76, num. 6.*

4 Merlin·*, *lib. l, cop.. 2,* a. *27:* Klexins, *melioratione 76,* a. e. Johns Capnaûà, *dioeep. HI,* a. *9.*

*1 Canon TViAaftttn *22. canoa 23, qnaeet. H.*

la cap. A<m mmm, *4.* et cap. *Adoermu, 7, de immanitate eerleeiarum /III, 49].*

Late: Fermoainas, *ad cap. 10. eccie^ia Sanctae Muriae, de cuiutitutionibue, quaeof. 12, n. 32:* (Barlin, *('oatrov., lib. I, cap. 32.* ɳ. 5.Ĩ, IHrhing, *In jue canon., lib. 3, tit. 49, met. 9, ff 2.* ɱ. *70;* Anroataso, *De caueie pii», tom. 2, lib. 7. a n. 32,* Balaameda, *De collecti», quaeet. 19, ɳ. lA at 17,* ItUva, *D» foro ecdeeiae, 1 p., quaeet. 39;* Antones, *De donationibu», p. 3. cap. 2, n. 10.*

·) Barboaa. *lib. 1, De jure ecciemaa. mmtarao.'cap, 39, l, # 3,* ·. *27,* Rota apod Fagaaau·), m *cap. Xon minu», 4n De immunitate;* Piriùâg. *tit. 49. »ect. 3. # 2, a. 72.'*

1) Romaguera ail synodale* tkraadae, *lib. 5. tit. s. mp. undo.*

*1 Pirhing, *Inju» canon., lib. 3, fit. 49. »oct. 3, £ 2. n. 72.* Fermoaiaas, *ad d> cap. Kcdeeia de conatitutionibu». quaeai. 17.* a. *34, et quaeet739,* a. *13.*

·) Rota, *deçà». 63, n.* s. *u. 5. recent.;* Pignatelli. *torn. 2. cononit. 3o. n. 13.*

*) Cortiada, *dyi». 251 et 252 per tutum.*

·) Caldero, «^rta. *146, torn. 3, ». 7 et 9;* neado machiMno* los ejemplares en el jasgsdo de ooateacûme· : SocarraU. *lu codetitutionib. Cotabmioe.* a. AY. *p. 509;* Romaguera. *Ad* eyao- *dule» Gerundoe. lib. 5. tii. 6, cap. unie».*

*) Pirhiag. *In ju» canunieum, tib. 3, ht. 49, met. -3. # l.* a. *57,* l'îarlia. *Controvert, form. lib. t. cap. 22,* s. *54;* Saares, *lib. 4 De immunitate, cap. d·* donde aflrma qoe son tan cierto· esto· principio· de esta conclusion, qne la hacen propocicion de fc, p··· estriba en lo* mismoe fnndaæato*. Mateu, *De rtpimme, cap. 7, ȳ 1, u. 7; y* aun'en ternüno* de reconvencio· lo dice Caldero. tom. *3. doci». 146. w. «;* Pignatelli. *coneult. 46. torn. 5* ; Marta, *De juriodirtioœ, caou 63,* s. s.

4 oolouu, pan poder quedar sujute à la juriidieeio· segter'); para da otra saerte so aeria capta el jam sagter de coaocer de ello, por mt neoeaario que no solanionte la peraoaa, aino tambien la ooaa no aea exeata de 81'): y oono tee eclesteaticoa aat por aua peraonaa oomo por aua bienes aeaa exentoa de la poteetad aocular, ae aigue que aolamente el juea competente en nneatro caso deberia aerlo el eeleaiiatieo, y no Ion ministros reals,.

11. Loa miniatroa de v. M. impugnan esta exencion de loe bienee que aueeden loa ecleaidaticoa, haeiendo gran ftierta del peijuieio del recargo 4 loa vocinoe por la libertad de tea tierraa, que por el traapaao 4 loe ecleateaticoa ae eximen, ò por el cuinto menoa pereibe el erario real publico para atender 4 tea neceaiditdea del eotado*): cuando rate perjuicio ea indirectteimo, y de ninguu vontrapeso para diapenaane à la aagrada inmunidad y exencion innegable de loa bienee de la iglesia*).

12. El recelo que ponderan de aimutedoe eontratoa, eonfidencialea herenciaa, y traapaaoa voluntaries y ficticios de haciendas y bienee làicoa para fraudar la real impoeicion, como dicen loe autorta realiatas *). no ae niega que no sea praible. pero sl que sea suficiente para consentir ◊ establecer régla leaiva de te inmunidad en los bienee de la iglesia, pues tiene ia suprema poteetad medios justos parar retro liar ò contener estes abusos ò perjuicios *J.

13. Dicen tabien que ea de corto perjuicio 4 la iglesia el pagar catastro de los bienes que aucede, porque no ae trata en este caso de daiio de te iglesia. aino de captar ntenos lucro, en cl cual caso no ea prixilegiada'): y si esta considerarion baatase, con mejor derecho podria pretenderla de todoa los fundos que le estan hipotecados por censos y cenacles, que en lu universal del principa'do con sin numéro, en cuyo caso tanto menoa vale la hipoteca cuanto lleva mayor impuesto sobre si: y no es dable semejunte privilegiada exeheion, ni jantes la ban intentado los eelratesticoa en I'ataluna: pero Cuanta ses la diferencia de un caao 4 otro ea bien patente si se considera la naturalesa de loa eensalea de Cataluiia. que ea totalmente distinta de loa de Castilla: porque los eensalea en Cataluiia ae iteman personales conaignativoa, y consisten en el derecho que uno compra de otro de percibir ciqrto ànuo rédito. y solo airvo la hipoteca de acceaoria para mayor finnexa y eatabilidad de) contrato, à diferencia de loa eensalea ò censos de Castilla, que se Iteman conaignativoa reales, y consiaten en un derecho real, cunstituido sobre cierta cosa fructifera proporcionada al intente con aua frutos. de suerte que aolamente durante aquella y sus frutos dura te obligacion *). Luego. n» aiendo loa ocleaidatMoa ea Catalufia aefiorea dei fundo hipotecado al ceneal, ni dependor del fundo y eue frutoa ei aabeistir ò no el consul, eomo pueden loa edeauteticoa pretender exencion dei tributo cargado ea diebo fundo ò bipoteca, • Io que atedea loa autorra crtados y otroa'). Pero de loa bienee*adquiridoa ea totalmente sonora te igleeia. y aal, como bienee auyoa. deben aer libres y exentoa de cualquiera carga ◊ tributo impueetu p»r te poteetad secular.

14. Finalmente. aeiior. no we ponderan à v. M. loa inconvenientes y perjuicios que se siguen al eatado ecleaiAatieo de cata opinion, con que se prétende hacer contribuir tea iglesiaa y ecleaiàaticos en el catastro de lue bienea que aiiceden. Peru débese hacer présente â v. M. qüe eate punto de impoaieionea y reparttmientoa sobre bienee de la iglesia ea de la, mayor entidad. y de mas atencion B que al importe de au contingente, pues tiene por fundamento te jurisdiecion. asi respecto à las personas eclestesticaa como à sus l ienes raiera, que ea el aima de te :nmuaidad>eclratestica; y que, et, todo trance, te opinion que defiende la exencion de Ion bienee que aueeden Ion eclesteaticoa ea i-ierta. y la que debt· neguime. asi p«>r la gruvedad. ramnea y numéro de autore· como por la autoridud d» loa aantoa cantine· y »umoi pontifice· tjue la fav··* recen. y deciaione^de la aagrada Rota, y 5a contraria «olamcnte *petwMe,* como confe*o un minintro conaultado en este atunto 1719. conclu)endo que era digno de muchiaima reflexion, tirando «olamcnte â prévenir que la razon de eatado y defrnaa de esto· reino·. que diô niotivo â la nnposicton del cataatm. habia deaatendido la» rarone· \ fundamento· del eatado ecleaiiatico; pero, rom·· *e ha ponderado, aun en caa<· de duda aivmpre debe decidirae â favor de la iglesia. tie quien aiend*· v. M. digniaimo hijo. no querra que au madre aea pechera, imitando Ion paaoa de »Je«ucriato. que quiao ner hijo de madré libre, conn· aai I·» e«p«*ra el eatado ecleaiaatico dei religio··· celo de v M.

H NTO II

De lot colono y parceroe <ir l<i m delwn pvjar cataetro por la parte ctfidnica:*

15. Eata duda la traen largamente diferente» autorea. y entre otroa (lobio. \ con *aer* aai que era miniatro real. Ia reauelve a 'favor de I» igieaia; y la tratô tambien Pignalelli.'ïoMt. 2. roMZM/tolKme y en el niimero 6 la reeuelvr con alguna dirtincion. citando alii muchaa rcaolurione· de la aagrada congregacion de inmunidad. que la decidiô â favor de la igleeia am dietincion alguna1) Voa ministro· de v. M ponderan contra esta ·π· tencia doa fundamento·: el phm»ro haber •ido siempre en ('ataluîia esta Ia obaervancia de contribuir h^a colonos con sub bien·· y ffuto· '); y el segundo que el gravâmen que se aigue d la igl«**ia debe »er deaatendido por indirecto y de poea cqnaecuencia; concluyendo que, sin manifesta* su enti-

•I Cancer., lac.. part, Λ. cap. .V. a. /**>, Certiada. drew. Λ/2. 1 ». M. cwm

'I Bsrtulttf, m L.cwbH. *pvped. jf 41.* m *dé* rniiNMM *Triotiaie; obi: 14.* m *finç, rt* r. /W. ItanaiiU, *rvneüèo ll4.* m. *43;* Matieuo. 7r *lib. rrcap. ta. ,. I.* y, *#4·*. t.* , m. *74 et t&ii,* MaBoc^ina, *672, ». 2.*

·) .\ttchamaua, commL .Wâî. NaU. *hb.* Λ.

'I **TWem,** *den·. 234. ». 3.* ïaperHIu, rfer». 3Λ. *». 3.* B*rboaa, *I* jttrt ecfieeêaetw* murert». *itb. 4, rap. 39, S* 5. n. JW. «'Urtin, i'on/ror. *Ui3.* r. V, Smf m, *I** *lit» 4. raft. n. 40.*

**) L. 4l,* ttt Kl. *lib. A. rentpü.;* HenMMÜU, m *hb. A9. tit.* Λ. p. .tqjtos. *l. ». 3,* Ofea, /Ar reMùmr *jnrittm. tit. ?. yiaeet. 4.* Balaunedt, *l*r coUeciif, quaett. 49. a ». 12.*

PigMtelii. ro»«WL *34. »6« de dejnéatumè* r*Mfi^orù *apoefâici* m At« Soares. *I*e* immiMHfafr, *lib. 4. 0U,* m)t»e.

') ValewftbUs co»«U. *9, n. 3 et 37,* Gratjaaaa, *IKecty. foren., di»c*p. Mb.* au *14.*

·) beotardn·, *Dt wri». pteeet. 2, ». W;* **Nmrm,** IVacta/M *de ». 437;* dote, *De* justifM *et j*re, fttttéd.* Λ. *art. /.* Ceaaina, *iJt ceeea^t». /*. 4,* «H. *l. ». 33.*

*» Car···, *reaol. 437. ». 4.* Kuderfraa, /»* m(h w *radda»· ht, itb.* 2, 22 *» 4.* Felicteaaa *4*e renatbœ. hb. 4. iap. 4..n. 2.*

■) \>t*e Is deciaèm de Kota, evr^·» *Hnbab». 22jnotu* entre parte· del convenu* de la cartojs de Uraaada. rosira el abad y elero drl Ingsr de AkuüK »'^r* PMW dies»M> de le· fmtM de ta· roloaos, qw faero» drclaredcr exentoe de pagsrk. romo Id· atsmoa reliriuro· y ros Matenda MecMa â ta· 80, de sumo de IdOl ea el aeasde de ‹ slahiÂa. fMeru· declarado· exento· ta· rokmo· de ta cMtaja de Barcelona de pagar pnaücia al rector de Mognda. romo lu· mumbo· rehgiiw*·.

*) Caseer , 1er., p. J. ro/> .I. ». *4*** F<*atsnelta. derw. t'^rtiada. *tant. 4, dec. 2t»4.* a. / ».

dad, no deberia toner·· en coaaideracioa, ni eerU Aangradn oongregacioal); y la éaaon ··, porqee •uficiente par· eximiree dei cataatro.

16. Pero d eetoe fandameato· ·· reepbad· eoa facilidad; *y* al primera, de la protendida obeer vancrâ, sa dice que, d ьm de ear dadoaa *y* ooa resisteuçia siempra de loa ecleeUetieoe, euaado ». M. fneae eerrido ne producirdn documaato· que la hariin mas ineierta '): pero jamds podri aata obeervancia prevaleeer contra la conetaate dispoaioion do derecbo canonico, eanoniaada por la aanta congregacion de inmunidad, *y* sriablecida en la* butas pontificia· y an la de Urbano VIII; y, Bailment·, no podria alegarae esta inmemfifial para pruoba del cataatro, que es une nueva imposicion, y no puede extender·· de un eaao A otro, eetando repugnando el derecho'), y ma· en el oaso en que noa hallatno· de aer tan exceeivo el catastrp, pue• e aigue un notabiliaimo daùo d la· iglou··, en el cual eaao ya confiesan loa mismos realiata· que deben aer iumune· eue eolono·; y para que ». M. raté informado de dichoa perjuicioa, aiendo ». M. •ervido ae hard constar que, solo con diferentee administracione· ecleaidaticaa de la ciudad de (lerona, ae pierde mil libra· de rent· con 1* contribucion dei cataptro que pagan aua eolono·; habiendo enaenado la experiencia que ningun eolono ni parcere de la igleaia, deapuea de la indiccion dei cataatro, quiere cultivar la tien· con loa pactoa que antea, por ma» que ae haya autiliaado diciendo que en el cataatro aolo ae carga la parte coldnica, «eparado enteramente el interda dominical.

17. Y cuando todos eatoa fundamento· tio fueaen auficientea para apoyo de la opinion que defiende que no deben contribuir loa colonoa, bastaria la concordia arriba eitada, heeha entre el aenor rey d. Alonso y la· igleaia», pue· por ella ae abdico a. M. el poder cargar. ù pechar *direct»* ò m- ‹ *directaaunte* loa bien?· de ella·, lo que arguye por neceaorio conaecuente aer inmune· aua colonoa por la parte à ello· perteneciente, pue· el fundamento de loa autores que niegan la exencion d loa colonoa. es por aer el privilegio de la inmunidad personal. y el dano que ae aeguiria à la igleaia secundario é indirecto, y.a·! no considerable*).

18. Y eetrechando, aenor, este punto, y discurriéndolo catôliqamente, debe auponerae que hay doa eapeqjea de cargo· personale·, uno· que se pagan por U habitacion, otro· viles ò mecdnico·, y otro· que impiden la cultura de loa campo· eclesidsticos. De loa primera· no son exento· loe eolono· por lAico· ai aon del cuerpo de la univeraidad*), que ai no son del cuerpo de la universidad aun de eatoa aon exento·*). De lo·. aegundo· y terceros aon exento», y estes son: trabajar con el carra, llerar paja. heno. lena, trigo, vino y otras] co··· semejantes en servicio de lo· gobernadore· de las plaxas, acompanar lo· aoldado· y hacer guardia*), fundando·· en la· reaolucione· de la •aepleado· en ento· cargo· m podriaa aplicaroe d In labnuu* y ealtara de las Hem·„ por coya nuoa tambiea loe haoea exento· de ilojnr «oldados, y do lo· cargo· üapneato· per onto*).

19. Tambion dobo saponoree q·· lo· frato· y bien·· dol eolono de k» eclesidstico· non M dob •specie·: nno· que «on dertinado» para la cnltara de ello·, y eunato d esta· e· inmuno oomo el miamo «deeUstieo, porque no m eonsideran por propio· del eolono ni por laical·*, sino por eclesidstieo· y d· la· igleùas; y as! lo» fnito· qu· reooge ·! eolono paru volverloa d «char d la tierra, oomo no «ean tuyoa, aino destinados para «embrar, •on. inmune·*). En taato que lo· miimo· autore· contrario· 'd la exencion de lo· eolono· sienten, que cuando loa eolono· de lo· ecleaidsticos puedan pecharee sobre lo· fruto· d ello· perteneciente·,' oomo d bien·· propios y sdbdito· al principe, ■· deben pechar: *Dedtecta prhu* ruto. laborant. ri *tstpaïuanaH*); y por esta raaon no deben pagar impoaicion por lo· instrumento·, como mulas y bueye· dfatinados para la labrania*).

XL Esto supuesto, es conclusion cierta que cuando el tributo no se impone por raxon de lo· fruto·, «ino por raxon de la· partidaa de tierra del ecleaidatico que cultiva el eolono. correapondiendo con parte de fruto· en dinero la tal impoaicion 6 tributo, es directamente contrario y adversativo d la inmunidad, porque entonnes se entiende impuesta •obre lo» bienes ecleaidsticos y no sobre los bienes propio· del eolono, pue· eetoe no pueden ser otro· que los fruto· d ello· perteneciente·, los cuales tienen la intrinseca y tdeita condicion *ti aaecanher;* de suerte que, na naciendo ◊ no eogiéndose porcion correspondiente d la tasa, no deberian los colonoa pagarla, habiendo de ser esta ineierta*).

31. Y no meno· es cierto que, recavendo la imposicion sobre loa fruto·, si fuese tan grave que por- raxon de ella tqviesen dificultad las iglesias de hallar colonoa, ò d lo menoa con mucho dispendio, seria esta imposicion contra la inmunidad, pues quedaria notablement· gravada la igleaia'). Todas las cuales réglas se aplican en la imposicion dei catastro, como se ha ponderado.

PUNTO ml

De la» jwrtsdicaonM *df loe* 6qrt>n«i *eelendstieo».*

SU. Con edicto del lugarteniente de v. M. en el ano de 1716 fue dispuesto que. en todoa lus lugares donde por lo paaado loa baile· y regidores se hacian por insaculacion, boisas y extracciones en fuersa de concordias, privilegio· ò antigua co•tumbre, como y tambien uernpre que por parte de loa barone· ecleridstico· «e propuaiesen «ujeto· que fuerifn indigno·, que en esto· onso· se devuelva la faeultad de elegir los dicho· ofieiales al gobernador general de ». M. y real audiencia, en el primer eaao para siempre, y en e! segundo en el eaao de haberse elegido un indigno.

'l En la refend» caaaa de lo· padre· Carta)·· d· Barcelona co» el rector de Mognda, coart· de la dedarnora de die· testiao· qoe jam»· lo· eolono· *y* pareerM haXiaa eoetribnido en |m gabels* Iribntoa. coatribncion·· y pecho» 1··poert<H por las aalreraidade·.

■) VerrioelU, Q»«r. «oral. «t *lepal.. td. 8,* MlaeeL. foaeW *1».* a. *S et 8,* ‹d puaaat *14. ee. 4 et 13;* P. Firming, *1»* Jw emon., *lèb. 3,* td. *49.* «et. *6. eeeb. .ee. 88.* ,

¹] Fontanelle, foria *307;* Molias, *Dejeetlitia djare, inet. »,* toi». .î. dinp. *883.* Vénae qné eoas ee gravamen indirecto, epwd Snares, contra reyen» Aηρϋα·, *Ub. 4,* osp. *33, ». b;* Farmoeim, m *cap. oedoria, ynoast. 30, a 4. »8 ad M.*

'l Pigaatalli, ton». », *coaratt. 30, n. IL '*

*) Riodna,In aynop·· damt. *Λ rudat,* a cooyr. ùnnnaitstlt. *Httcra C,* cudo colam, n. *U.*

¹] Rieeiu, at< ·»ρη, *4. 8. ». 10 et 18.*

1l FignaUUi, *7, canne». 30.* - *18,* fonde cita diferénte· resolacionea

*) Batut· 8p«U, *d. cnepèL 131,* a *38;* Bleds* sfo *eapra, ee. 18.*

■) Koyes, *dont. 30, 4. 33;* Lee*. *De* reyri. *dite. 38, 4. 8, eerne. aed tteanvm.*

*) Osasckos, *decü. 83,* ·. *7;* Tkasaarus, *deeù. 118,* s. *10, vereic.* ‹*Jaèa ralpoadtt;* Spada, *cemndt. 131,* a »»; CtsrUa. Ud. *1 Coedrov. cap. »», *. 34.*

*) Pfcasteüi. torn. », *eetendL U), 4.8.*

·) Spsds, Marii. *3L 4. M;* Lac·, *Da npaL dite. 83, ei 8.*

') Lem, *De raptL dite. 33,* a. *3.;* Chrli», *Ctednttn.,* K». *1, cap.»», 4.38.*

35. IIAUm• ·! «atado ecleriAatioo gtuvudo «· A v. M. mandarlo A ta raal audiaueia dal retpo da ••ta parte, como y tambtaa au qx lo* aiutra Vataoeia, A ropreaeatatio· M ceaaqjo ruai da infariqr·· d· la real aadiaada qui·*·· asigir dacaohoa da ta· aprobactoaaa qua m bacon da la alaedo» da bail·· y ragidoiaa; y aai auplie· 4 v, M. •aa aerrido daelarar qaa loa baron·· ectaaiAatico· no nanen oomprendidoa an taa devotaciunea expreaada· en el referido adicto, y que loa miuiatro· inferior·· no cobra· derecho alguno da la «probation, por aér contra la Ubertad ecleaiAatica, y que aean reparado· loa aiguientea gravAmeuea.

34. El primera ee qu·, nombrAndoae loa regidorea y bail·· por la audiencia, pratenden eatoe no eatar aujetoa 4 loa barone·, aino d la miama audiencia qna loa elige, de que ae aiguen dlaturbioa y pleitoe que daetruyen al gobierno politico y econômieo. de aquelloa puebloa, que ae laqjaba en la dependencia que tenian loa vaaalloa de aua aeùiiraa*).

3b. Que dejAndoae en pié la reviata de laa aentenciaa de loa baronea, antea de ejecutaree, à la audiencia. ea dejar la juriadiccion con el aonido del nombre aolo, y meramente para 1» coetoqo y trabajoao, como ea la manutencion de loa reoa. da laa cArcelea, formation de proceaoa; y moderando ◊ reformando deapuee la audiencia la aententia, aolo lea queda ó loa baronea el gaato de la ejecucion.

26. Se ha practicado varia· vecea que, pretendiendo algun baile real ó otra oficial aubalterno algun derecho en algun açto juriadiccional, ae aprapia de necho la poaeaion, introduciéndoae dpapuea en e) ejercicio de la juriadiccion; y ai recurre para el reparo el baron A la audiencia, en la aala de gobierno ae retarda el deapacho por la multitud de negocioa que ocurren en alla, y, ai apela A juaticia, ae intereaa el hacal, con que te hace eterno el pleito.'

27. Loa anteceaorea de v. M. por mérite y bien de la igleaia le concedieron, en diferentea ocaaionea y lugarea. muchaa regaliaa, eomo de aguaa, etc., que han poaeido pacificamente ain entromerterae en alla· loa miniatroa; y en el aiatema prêtent·va ae ha inainuado que eata· regaliaa ae entienden comunicadaa comulativamente, pudiéhdoae exciter varies pleitoa en deaerricio de v. M. ..

28. Tambien ae ha privado A loa eaeribanoa y notarios, elegidoa con autoridad apoatélica y ordinaria, recibir autoa en tierraa de baronea ecleaiAaticoa, teniendo A eu favor la inmemorial coatambre.

29. V. M., eenor, en el decreto de la plante del gobierno de Cateluna. en medio de la extincion de privilegio* ae airvio preaervar lm juriadiccionee baronnie·, y aiendo U igleaia incapaa de delinquir con mayor confianaa, eqpera que no qüerrA v. M. ae le minoren y alteren aqueltaa conceaionea que merecieron de loa realea inclito· progenitors de v. M.; y que en todo caao que loa puebloa tuvieaen deamerecido la forma de gobierno que por concordiae, aentenciM y auto· babian con•eguido de loa baronea eeleaiiaticoa, deberia eeta facultad reintegrarae al aeûor inmediato, que ea la igldaia, para que lea diera ,la forma de gobierno, mu conveniente, aegun el aiatema de lm «mm y la real mente de v. M., ain restrictione· ni dependencia de ta real audiencia, como ae ha aeavido

Vataoeia, A ropreaeatatio· M ceaaqjo ruai da ôrdaoea, an te· hagarae baronnta· d· lo· da MonteM y Banting·l). Ulttatanaenta. no porqn· hubi···· «tagido un aujebo indigno km baron·· ecloaidatieo· deberia» ear privado· do volvar A «legir, mieatrM no conata·· de an poaitiva ciaocta *), como •ai lo tiane proterito el daraebo onndnfeo rwpectu A un patron que preMate A un b*na4eio •elewAtaico un indigno, puea puede volver A praaantar otro; ni ae davuelve ta facultad al auporior, mernw que ze le pruebe ta κμ »Iμ› ronritidrator*), valieudo et argumento de lu· benetcio· ecleaidaticua A loa ùficioa Mgtarea, cornu en eato· términoa lu explican loa referidu· autorea*).

PΓXTO. IV.

Ita ta· rrimciene· A ta«u»Kiad<« *de gue début yatar p lot eeylaree deetieadoe al atimeterio* y *calio de ia» ifleeiae.*

30. Eate puntu parece que e· incontrovertible, pu·· eatA decidido por ta aacra rota en loa miamoa términoa, contra la çiudad de Gerona y A favor de »u cabildo, y contra la ciudad de Barceluna y A favor de aua eeleaiAaticoe. que cuando v. M. «ea aervido ae preaenterAn là· «entenèiM y deciaionea. donde eatA largamente ponderada la materia: m! lo eapera el e*tado ecleaiAaticu mererer de v M.

PI NTO V.

De loe alojamienloe en ceuo de neeeeidad, y *toe de loe toldadoe.*

31. Son tan clarM lm leys, texto· y autorea que eacriben aobre este Muntu A favor del eatado ecleaiAaticu, que no ·· debe canear A v. M. eon ponderacionea*); puea aun en términoa de extrema *' nececidad jamAa puede el «eglar entrometerae en materia tan delicada, y que ea privativa del >uperior ecleaiAaticu*); y aun en eat· cmo' de neee·· aided no deben dar lus ecleaiAaticu· aino cubierto ').

32. Peru ai, que debe repreaentar A v. M. I»· gravlaimoa perjuicioa que padecen ta· concienciM con loa alojamientoa. y loa exceaoa que ae aigue» con elloa. t'iaman. eenor, todo· aquelloa vaaalloa, pero con el debido reapeto, A que ejeeutAnduae en nombre de v. M. veneran aua ôrdenea y real peraona, lamentAndoae aolamente de que el no eatar v. M. bien informado de loa deadrdenee que traen, haya oCMionado el padecer tanto tiempo eata carga.

t

t› HaUendo la real axiieaeia uianbrada Ao· caballera· por mgiAona, ta <m tagar Ilaanta La BmM. jariaAtocia· tai ohlape ta Geron», pretaaAiam «atoa par mao· ta an exeactoa no aatar ■·><·· al pmantar juMUattaaal Aal abiapo; y habita···· hacb· *·φ à la aadtaada, Aadat· aata qa· data·· diebw «abaUaroa, m tata la partanatiante al gabier·· ta la villa, eatar «yectoa al paoearatar JariaAtada^aL

›) He BMadado que h aadieaeia >l· Valencia enti···· «lo ea la· HecdeaM Ac alealdea y regiAurm A· lm barvniM , lagarm realeagoa, y Aeaea ·· qn· 1« A··*» av lc«<*n la facultad Ar aombrarlM, y que b loa qne la tavienn. con•taAAo Ae alla y Ae la poaeaio· Aa Maria. « ha maateaa· en aata «don: pero raoargaaAo bacna 1« aoiabrrnaleato· an penoMB hlbilw y M··,' y ata nota algnaa, eon la «UAaA Ae teapeoAer por elloa «a mb aparacioMa , partidpeaalo al conario para m iateligaoria y i-uapUaiaalo ra la parta qM le toca.

"l t'alAero. toe». V. *dent. 70*, a. *ST*, ta-ama. ia teraoat· trrminanfiHna. Aunde cita Aifernitea rjeaplaraa Aal aeteAo'Ar Catalan·.

*l Laaibertiana, *l»e jnr· eafronatne. let. e.* p. r. y *7*, art. *SI*, a. Xaatoar. Rep *Jadtf, def. A*». a. a. CalAero. '· *docte.* 70,' a. *40.*

*)' t^üAerv, *d. doeû.* 70, a. Al.

•I *L. I,* <*d. de et* PlgMlelti, cnwntf. κ. *I. y* h cuMtitweio· 4e (rboo VIII. q» Aornamw m el f β e» «l Bakriu le fWrahm. *4, L ÎS9.*

*) .Vo n mmmm. *4.* immanitate K«ctaa«ae *flli. 4»/:* PifMtelK tam 1, nMMttàt. *IA.* ». XI, CaMero, 4erM. *I4t*, tam, *I, 7 et*

*) L· Mmm t.o< 4e imp»·. Iwreat. li—rript. Haiffue. >nqp tiftw· mm ^rweatmUo *M. lit. 4e* q»e ee hebh ea le cuMtitvrioB IM. titbJu /*r <^lcw 4e *Afarite.*

de todo lo qns, aiendo v. M. rarvido, podrAn infer-

do* del eelo de ia bourn de INoa, bo dajaa de •entir la oontiauaeion da tea rsfiaridos atojamientos, ea tan grave dado de laa ahnaa.

PUNTO VI.

Dt lot dtrtthot Ht fttttml) M·.

33. Eetoa derechos de general y bolla ae impusieron en diferentee tiempoe sobre el eatado eclesiAstico, precediendo induito apoetdlido, para hacerlo siempre que le paredese, ¹con tal que debiesen servir para laa necesidadea y ¹utiüdadee pùblicas de Cataluna, rï de loa tree braeos que la componen; reservAndoee la faeultad de quitar, mud.r. aumentar y disminuir diehaa' gabelaa siempre que le· pareciese. eomo Conata torgamente de la bula de Clemente VII A lot 97 *(tic)* de laa kalendaa de mayo de 1524. dectorAndoae tambien en elle por une de las causas finales de contribuir loa ecleeiAaticoa, çra servran sttteAss de dichas rentes para pagar censos y censalee A Isa iglesias, monasterio·. hospitale· y *htgartt j>iot.* Con decreto de v. M. de 16 de enero de 1716 tue extinguido el comun de la diputacion con ras oficios, honore·' y prerogative·, quedando todas sua rentra y derechos A cargo dei intendente; y pareçe que loa ecle·iAsticos desde aquel die no debian ni deben pagar dichas gabelaa hasta que. consulted· la sede apo·tôlica, declare su santidad lo que deberia ejecutarse, como lo mandS practicar el senor emperador CArlos V'); pue· siempre que se duda si se debe ◊ no una gabela, se ha de tomar la interpretacion que la excluye*).

34. Los ministros de v. M. responden que los derechos de general y bolla ya se pagaban antes de la bula de Clemente VII. pues por la bula de Alejandro VI se mantenia ·) reino en la posesion qne los eclesiAstico· contribuyesen; y en la narrative que los diputadoa hicieron A Clemente, que fue dos anos despue·, confesaron la costumbre inmemorial de contribuir los eclwiAatico·; que el estado ecle«iAstico pide la satisfaccion de loa eensoa y censalee impuèstos sobre eetoa derechos de general y bolla, y al miamo tiempo express que son extinguido·, y ser nuevoa los que hoy cobra v. M.. pues si es lo aegundo no debe pagarlea la real hacienda, por nô ester impuèstos dicho· oenaoa ■obri> elle; y si son los antiguos derechos deben contribuir en elloa loa ecleaiAaticoa, pues no puede haber raxon ni- derecho para cobrar, y no para contribnir en elloa. Afiaden A esto que los derechos de bolla consisten en loa génères que entran v salea del reino. que aoa derechos propio· de ex.cnon, que pagan haata lo. miamo. eardenal^ porque no ran tributos, sino grato, preci», par. la defenaa. manutencion. y custodia dé los rmno^. que e. A cargo de v. M., por rar otros' dereeho. de diexmo. y puerto. en que eontribuye .olo «I ¹ comereiante y extrrajero. qu. lo. derecho, ds to bolla son un quince por ciento de todaa las ropra de seda y tons qne se oonsumen en el pais, que' équivale A *aletMat,* y estas'3a· debe pagar el vendedor, aunque indirectameùte · vayan incluidas en el precio eon que compta el eclesiAstico, porque no es él e] que las paga.

35. Pero A estos argumento· se responde eon facilidad, suponiendo que la bula eitada de Ale-

debe «star A to da Clemrato VII, qua «a la Otiara, y esto aupussto, aa niaga qua autos de saSa bula taris·· tal fiieultod sI reiso ds basse ooutribeir A

diputadoa la oonfesaros an I* narrative bseha A •a aaatidad, porque no podiaa baoer naa eoafcafoa tan pesjudteial al «stado aalaaidatieo abi especial podar; y *ï* toner lea diputados esta inmemorial qus ee rapone no hubiersa pedido bale, puss in inmetaorial *Mt eit/itr Mahta* de arande V>' y aunque la tavieasu no podian imponar gabelaa sis expresa y deliberada voluntad de en aaatidad, pue· contre la inmunidad selsslAstiea ησ ee preaeribe eon la oonuetad inmemorial, por ear inicna y reprobad* por el dereeho oanônioo'); ni mnehaa de diehaa gabelaa que hoy page el eatado eelsaiAstieo ee impnaieron en faersa de la aupuesta inmemorial, puee B ae impuaierou dsspues de la bnla de Clemente VII, oomo eon laa implicatae en laa eortea .del aefior Felipe II, ano 1599, para mantener cuatro galerne qne sirrieaen de reaguardo A laa costa· de Cataluna, cuyo total importe ochentà y aiete mil librae, eomo ae lee on la oonaitucion raxta bajo el titulo *Dt* sera y yslares, laa cualea gabelaa ee continuaron en Un memorial al pié de la refendu constitucion; y, por dltimo, annque ae probaae dicha inmemorial, ceeando boy lav maa de laa causas que movieron al eatado ecleaiAatico ¹A consentir en diehaa gabelaa, aiendo entre otraa entrer elloa en loa honoree y convenieneiaa de loa oficioa de la diputacion, parece que no deberian pagartos.

38. Ni ae aigue lo que pretenden loq ministros, de que no dejen de quedar hipoteeadaa laa gabelaa quo pagan loa seglaro* A loa ceneoa, aunque no eontribuyan en elloa loa ecleaiAatico·; ni porque c airven eataa gabelaa A la defensa de eatoa reinoa deben contribuir loa ecleeiAaticoa, porque de otra suerte deberian contribuir en todaa laa que impone un principe eeglar, puee no debe imponeriaa aino para este fin y la piibliea utilidad: ni prueba nada pagarlaa' los cardenalea, porque eetoa laa pagan como loa demAa ecleeiAaticoa, ain coneentimiento y por fiiena; y ai loa ecleeiAaticoa fueaen aolamente inmunee de laa gabelaa que page el comereiante, comp ae aupone, ce seguiria que loa ecleeiAaticoa no gosariaa de la inmunidad por series prohibida la negpciaoion; ni dejan de aer gabelaa por no ester cargadra sobre el eclesiAstico cuando compra, aino sobre el vendedor que entra loa géneros, porque de cualquier mènera las gabelaa siempre son parte ó aumento dei precio, que no debe pagar el ecle»Aatioo·), y lo ha declarsdo la sacra rota con tree sentonetas conformes A favor del obiapo, cabildo y slsro de Barcelona contra 1a ciudad, que. D

3r· X de^trafirado, ranor, mra este punto. U J-hota que raute al e.tado •d*·**"»· Mpoara Io. minaro, de ». M. que e› Catatann. m Ira cortea jamA. tuvieron

') JaUss Csa····, St, ·. «.

*) Ustisnm, *Dt* ysAsKs, (rasti. S', Bota, dims, *lie, fort, il, rrcCHt.*

') Matou. *Dt rtfwfi»·, tof. ß, g 1,0.1»;* Léo, Aeu *t,* test. J, s. *f*; Cmpi. *tittrn. U, η. 1;* FostaaeUs. dscw. *»13,* a *II,* test. *1;* Csacar., Ver.,*f. 1,* · a *Me.*

') ExpreaasMsto 1« ooastitadon 4s Urbano III1. qae «atri···: Moiasaut *fMUfrtt;* PtgnateUi, tost. »„ ratualt. *3t,* n. *J.

·) BosAes. tost. », *rnuMk 38,* a. *31, 38 tl 31;* Rata corsa Bavilacs, Orme dm. «t.*tocogiietti »3* jsa. *HiU,* IM: Bt Asse «stas· jturtfest. ■*· «a*·*· ·«" *tttti* iatpaMta Mysr friialisti, sms «t abis /twMus, sec timdMws tBsnmt, asd •stptori, teyotd· tMarn sti Aaae saMitssst, asm <est SMMfato «t.ssieM stnt rii'i tfstiw, srdhtstie sta statatast rassi castjinrimfair, sMenra fut(lit ssmisMsr.

de h ănpre rogalia, de hapoaer dereeboa ò gabelas generale· para loe natatile· *y* «xtraajero·, «uao ni ea km demAa reino·1), sino que los dereeho« do general *y* botta, que son km aaivenale· en la provineia, foeron impuestos por la real aatoridad, iatemaiondo el aaeaao formai de loa trea estamento· eclesiéstioo, militar *y* 'real junto· ea eortea, «fonde ae imponian, por fasbene abdieado la faoaitad km eenoree raye» de iaponerfoe por »(aolo·, attaque principe· soberanos, deade el aùo 1283, en que el aefior rey d. Pedro el II empeùé un real palabra de ao valene de esta regalia sino con eonoentkniento y aprobaeion de km très entamante», como m loq ea el capitulo VII de diehas eorte·, que e· el primera, bqjo el titulo de eecM-*goht:* como y tambien suponen queel cumun de Cataluüa ne hubiera podido cargarae censos y oenaalea, bipoteeando en elle· loa derecho» de general y botta, por ma» urgente que bubiese sido |a canna, ai no bubiese intervenido lu real autoridad y licencia de loa aenotea reyea, que miituamente en eortea daban au poder ò «indicato *k* lon diputadna para cargarle·, como Aie en la· eortea del •enor Felipe II, ano 1599, y ae lee en la conclusion dei donativo de dichaa eortea, con laa palabra» que van al mArgen 'i; de donde infieren que, perdidas y aniquilada» por el delito cometidb enta» foculades y prerogatives de imponer derechos y gabelaa con el aronso régie, vienen *à* quedar estes extinctoa y.resolutos con dichaa facultadea, y tambien sus hipotecaa, reuniéndone d revertieudo estas facultade» y aua efectos d v. M., de donde habian aalido, eomo hacen laa agues que aalen y vuelven al mer, que non loa ténninoa con que ae explican en la aujeta materia loa autoréa1).

38. De eatoa fundamento· aaca el eatado eclesiAstico au mayor apoyo; porque ai loa. dereeboa de general y botta hoy non extinctos y resolutos, y loa que ae pagan nuevos, *A* impuestoa nuevamente por v. M. en fuerza de la supreme regalia, que esta hoy libre de haber de pedir el consenso d loa trea eatamentoa, „cômo cube que deban pagar eatoa derecho· l<m ecleaiAsticoa, que ectAn libre· y exento· de la poteatad secular1), y que ebsolutemente' disienten *k* elloa por faltarlee el beneplAcito apoatdlico que tenia ea eortea, aiendo cierto que el conaentimiento que entonees preataba el eatado ecleaidatico era circunacrito en riertoe términoa y eircunatanciaa que hoy no aubaiaten, como era entre otrea el poder de quitar, aumentar, mudar ó diaminuir aquellos dereeboa, teniendo por juea un diputado eeleaidatico delegedo[*] puea no ao laa hubiera impueato de otra auerte al eatado ecle•idatieo, por no tener la licencia apoatôiica.ain este reaerva, como dice la bula de Clemente VII ǂ. Pero aiendo enta» gabel·· hoy impuestea por v. M. en foena de la auprema regalia, paaan del

') *4<i trwlita per* Aatwiea Portugal, *lie ionol. rtf,, IA. 9, rap l,* ·. ∧ *et a;* Sixtiao. Hr *rrfahkaa, IA. J, cap. »,* s. *43.*

I» t'eaae para pagar rl referido donativo aea preefeo qae las preMate· cortM hag·· siadkato * loa diputado· del geaeral, y otraa perso··· de Io· Um bnwo· elagida·, saplie·· * v. M. que abora por aatoeoe· ··· sarvido aprvbar, ratMear y deemtar «l mferido atndkato, y laa realan de loa rsenlaa, ΦM ne baa do baoar ooa oq··!!·· cUandas aweoariM a fsror *k»* v» compandor·· da diebo· oroaalM, coaso se ha Moataiabrado.

*) 8ms·, taw.' *9, <UeA. MP,* ·. 50 ad 57, «< a. 70 *piarihu dtatif.*

·) Ca·. TWbWwa, *99, g* ÇiMaiei·, Cm. Smwwmw (<'··. âmnttiM» «et «a, SA, rowM *93, f.* V. Osorniom ZHdmt. •••a M. *D» nfana. cap. 90; L,*piaeit, at *L.* Amscmmw Csd.

*) As; In purpatun·, m< «d *taatfu·ραηaMακAa ûapaatrt ae itapoaita* tsffir», mutae», oopar· at ml···».

ConctL. enannai- tome» XXXVH.

eatado facultativo y voluntario al de irrevocable· y perpétua·.

39. Y ai en el donativo «loi s«b»idio y exea■odo, que tien· ·! βη tan «auto eoaao bacer la guerra A le· Tureo· (que por oao aou exento· de '4l loe eabattero· de «an Juan, porque ■· hallaa m acfnal· agpeditioM/, neeeeita v. M. de prdroga do su aaatidad de eiaeo en eineo ado·, y que deapuee •eepin y conaienta el elera de Eepana, hacieudo coneordatoe con v. M. con cierta· reetrfoeion·· y pacto·, ,eon cuinta mas raaon pareee que no deben quedar aq)etoa loe eeleaHatioo· ain ae ŏoneenti mieuto A eataa gabelaa, que no tienen tan aaato fin, que hoy bon perpétua· é irrevocable·, de la·cuple· el exactor ·· 'el fiaco, y km ejeeutore· km miniatro· de *y,* M., incapace· de ejefter juriedieciba en loa ĕlArigo· ǂ.

40. Lo· tributo· que ab oarg«n-y reparten con conaentimiento y aprobacion de km vaaallo· con ma· llevaderoa, porque lo· bace auavea el mumo conaentimiento. Todoa loe ecleaiéetfoos de eatoa reino· aon vgaattos de v. M., y le eatiman y v«neran como A su aetior natural; pero no puede negar·· que loa ecleaiAaticoa aoé de mayor eafer· que lo· aeglarea por el CarActer que tienen '1; y no déjà de ær sensible que un araobispo de Tarragona baya de ser de la misma condicion que el ma· infimo plebeyo, habiendo de contribuir eomo aquel, y de «ujetarse A ministros de mucha inforioridad, como son los exactore·, que„ cubiertos con el real nombre de v. M., no aaben prescindir de la esfora de unoa A otros. Digalo, ténor, e) suceso que en el noviembre proximo pasado sucedi«S con lo« padre· de la compania del colegio de Belen de Barcelona, pues para c^brar nueve libras, eineo «ueldo» y sei» dinero· que pretendian lo· regidores de un lugat ttamado San Gervasio, vecioo de aquella eiudad, por ciertas pieagd de tierra que A «U cuenta llevaba aquel colegio, echaron dincroeion militer de cuatro ooldados, obligAndoles A pagar' en lo· siete dies que eatuvieron un real diario por cada aoldado, y dos por ei cabo, haciendo foudataria de esta manere una religion tan benemérita, de lo que se sigue al eatado eclesiéatieo un vilipendio y ajionamiento, no obatante de ser tan venerado y atendido de los senorea reyea, y muy en particular de v. M.

41. Y aun no déjà de tener gravisima difieultad que,' en el supuesto en que nos haliamos, no baya de menesterae el conaentimiento del eatamento ecleaiAatioo, en fuena de la abdicacion que hiso el aetior rey d. Pedro de no imponer tributos y gabela» por si solo; pues este privilegio foe concedido A los trea eatado·, y viens A ser un centrale hecho entre al. principe y el eatado ecle•iAstico el cual es irrevocable respecto de la igleaia, por haber mediado en au Mtableeimiento loa aervicio· considerable· de dinero con que el eatado ecleaiAatieo en eortea iirvié A lo· aeriore· reyea, y asi (aalva au .real elemencia) ƀarée no deben apartarae sin el' conaentimiento del eatado eclesiéstico ǂ : porque la obligacion de eatar A lo· contratoa ea de derecho natural y de la· gentes,

'i *La* frets *In* leram ƀ. l'rfrans· *VIII* m *ana bornerwa·* Bom···» poalifn.

') Cos. [la· ssal, 7, PSUMI *19. p. 1,* ifr·. Ihso sul gseara ehristiaaora·.

■) La. dww. *144, n. 10 et 40. A* dm·. *39.* s. *13,* tam J; JaHm «'■»····, duenr- *144,* s. *31:* yèimmiBM, sd <wr· •cd». •sa, *10,* d» raartMimrtw, g. *34,* m g, .

*) Bdlaga, A· ñnds prrorqs *nAéiea 41, a. 9;.* L··. dnù. *144; I,* - a. *13, et* afrMrv. *III,* a. *90;* Lama, altoy. *119,* - a. *10.*

I M

A que aatAn «ujeto· loo principes y a» «1 aamo pontifie·; y aal ea dicho eomun qae, ri Mm Dio» •ujetô lea lay·· y nun el mundo todo d loe ſeye pero m qutao aqjotar los ſontrato· Y aioado lay municipal que habb con b igieria, m remwlve 'an privilegio particular q<e puoda al priacipeeoa-oedcr al no adbdito·'); ooe que raapqcto al aatado ecleaiAatioo ſieb quedar 'firme la abdbaoio· que hixo el eador rey d. Pedro, da no impoeor derechos ni gabel·· nia au .Conaentimianto, puna a! privilegio ooneedido A b igleria ao puade invocare·, como dioen ſoaautore· y mas siendo el privilegio *ta* mum artaro»·.

42. Ni porque eetoe derecho· hoy Amen nuevoa é impueetoe por v. M. solo en Alena de h supreme regalia, m aeguiria lo qae pretenden lo· miniatro·, quo no deboria la real hacienda pagar lo» cenaoa A qua estaban hipoteoadoa loe antiguoa derecho·, puea extinct» el cqmun de CataluAa, qne ae reputaba el legitimo deudor de aquelloa cenaoa, reauolta au' formal repreaentarion por el delito, vienen por neceoaria coneecuencia A aèr ĕxtinct y nniquilada· laa hipotecaa: porque ae reepoad· que, aegun io que lo· miniatro· suponen, aal en b imponicion de eetoe derecho· cornu an la venta de loa cenaoa, no, baataba el conaentimienti de loa tre» entamentoo, porque eetoa no tenian eomunicada la regalia abaolutamente, aino que babia de intervenir, como intervenia, el expreao conaentimiento de loe aefiores reyeu; de aueyte que, aal tn *limine contrectuum,* como in *indictio»»* Jarinm *tt gobrllarwn,* Intervenia la real y suprema autoridad con preci·· notice, ww *coneattatione,* y con la firma real *ex certa edentia,* por el fin de acudir *i* laa neceeidadea>q>dblica·; aal que quedaban obligados, *aeqpe principaliter,* al rey y la provincia'en b» venta· de aquello· censoa, y A mantener de buena fe A loa acreedore· el derecho adquirido en las hipotecaa, *quia alitu venirent contra factant emine;* mayormente cuando lo· eompradorea 'de dicho· censo· mutuaron «a· caudales para «ocorrer la· neceridfidea dei eatado, A que por derecho natural eatA dbligada b real hacienda. Ixiego aquel real •senso de lo· eeriore» reye» en cortes no fue m»lo *ad approbandum,* e»to e», como permieivo de aquellaa carga» ó hipotoea· que ce le auponian por ſreci· y como aprobAndola» para qua no padecieaen cl vicio de nulidad, aino que fue ut *coaeli-*tvtievm *dictarum oblipeiionetne,* por no poder h provincia »ob obliger aquellaa rent··, mano· qua can ·. M. junto en corte· ſa obliga··, haciendo un cuerpo/y un mbmo noto de obligation, no firmando ni' ratifieando a. M. b obligacien eontraida por' aato·, aino eatipulAndoae en nombre da lo· diputados, como tonieado especial podar dal ray y de lo· tre» Mtameato

48. Pero ouaado pqdiaae *fenet* aato argumeuto al^Una faerui, se deavaaoceria oon b clAusub l·-•ortede en b venta do dichoa consoles, quo mandfi ponor h gran elemeneia d·! aeftor Fohpo II en diohas cortea del ano 1599, qne ·· oomo ae aigu·: *Que diebob mmm* y osatehs JImmn ſa *prieilepiade»* ftae *par ooaeian* etymo *d» dfu crtuun i delito conuitida, b* gue aq eemstiere *parti eoenpredor* d *ooaepradorve de éUee, 4 eue poeeooree, In» peneiont» i peoeia» de Mu auelu no puedee» ter adnatadoe, eenfieoadoe, aatparadee, eeeutetrade»* d *ùnpedido» de muyun pdnero 4 tnantra, ni ftu e», JOL de la» nature» répee b reinae, ni la» de eue enemorri, ni eue eficialee pteedan extender ni paner la» ntanae en utada.ni 'Jerua algena.*

44: Y para que v. M eaté plenamante informed» de todo lo que occurro en Bate asunto, debo baeer preeante A v..M. el eetado ecleaiAaticb que. en el general repartimiento que ee hbo al clero de' Ecpaila por el aubaidio y excuaado, qiie airve para galeraa, ae le repartid, y hoy page el eetado eeleaiAatico de Catalane ciento trainta y euatro mil libra·, de que ae aintiô gravedo, y tiene pleito pendiente, y no obstante oontribuye en las ŏchent y siete mil libre·, que se oargd en la· cortes del sr. Felipe II, para mantener las euatro galeraa ſque airvieeen de reaguardo A laa, ŏoat de Cataluna. con que viene A pagar por un mismo- fin y por una miama coea do» vecee, contra lo que manda la aaptidad de Pio IV en la bula primera del subsidio.

4A. V. M. fue servido por au innata bondad mandar ae pagaaen A Ia· igleriaa loa cen·»· y cen-•alea de eiudad 'y' diputarion p»r »er e»ta ſent *eubeidiable,* y no 'haber raxon de cstrechar Al eatado A pagar el aubaidio\ excuaado, y no satiafacerle eaten rentes sobre que le tiene cargado, y mas habiéndolo v. M. estipulado por contrato particular en las concordiae que so firmaron con v. M. en el concilio de Oerona, y se ha repetido en las que «e han firmed» en el conçilio de Tarregona en 17d'4, y haste hoy, con ocho aùoe que ya entrait ĕsta rente· ó gabelaa en poder dei intendente, no ha podido cobraroe aino media pension, y aun cnn graviaimoa gestos y expensae que ha hechp el eatado ecleaiAatioo; y', aegun laa noticias que se tipnen, ee hebia dado ya drden al intendente do •uspender -dicha aatufaccion. Y ſi suplica A v. M.. el eatado ecleaiAatioo mande que se auspendan pager por loa eclesiAatico» estes gabelea de general y boUa, y que ne consulte al orAculo de h ailla apoatdlica, para que au santidad reauelva lo' que •ea del mayor servicio de Dioa y bien de eetoa reinoa.

PUNTO VII.

De loe deredeo» de eel, tabaco p papol eellado.

46. Tie·· aateadido «l'eatado ecleaiAatieo que •obre «1 derooho tau exoeaivo de h sel, que hoy ea ocho veoea mayor dd quo ara aatoa, hay pendieuto debnto da v. M. uae Ooaaulta dol roèl con-•*ejo dd* Caatilb, caya inatancia rignen eon religioao ock> varioa prohdoa, y asi no time que representor el eatado ecleriAatieo de Cataluûa sobre este asanto, aino eaperar eon confianaa el real decreto de v. M. favorable A b igleaia.

47. Respecto de les derecho· del tabaoo y papal aelhdo ae han heehe varias reproaentacion·· A v. M. por diforentea oomnae· acloaiAstieo· de •oioe reinoo, y on particular el estado eclesiAatico do Cataluûa ae pneo A loo real·· piéa de v. M. oon memorial en el ano 1716, hAoiqado ĕvidenci de ser eet·· gabelaa anevamentb impuestaa de directe, contra b inmnaidad eclaoiAatioe; y no h·-Mdndoee entqaoOe tornade rooohaeion por loe'aoei-daetos de b gaerra qae ebbrâviaieroa, vnotvo hoy oca ſod brevedad A haoer proceatoq A v. M. lo· fsadaartmto· qua eatonoee rapreaentA.

*1 Larroa, *aUef. 11»,* a. 7, IbfMaa Latro, dae. *US,* ta. 8.
■) Cortiada, dacm. Ml, · «, », Sards* mail IM, * M; Gratia*·* *Dieeep, ftnue.,* diany, A4, » *3;* Graai* *De efOUe eterùatne,* 4M. /, * 4M; Daabi, *De ueUL, Hep. S3,* ŋ. M, Barba·*, Isa* ·, (a adMismA. nd *tap. 1,* a. 8, *De btauudhtt eeeteeiae,* M VJ.
) Laoaa 4e p»··, t £. *peut,* a. 84; *Cod. treat,freed.* «vit, KA. *It;* Fafina* *be cap. ad apod* a. *1, De tiuteuin;* Mart* *De juritdideue, parte* 4, maa *IS, a* a. M,'Aꝑ Mꝑ Portugal, *Dt dined, np, hen. », Ob. », eep tt,* a. 108; fialgad* *De* Mgfe pi Metwa* *p. f,* «q* *t,* praabd. 8, a * *3K;* Fanaroba* fa *enp. eeeieeia, to,* da IinaHtiaaftaa. gaeM. M, • » *tT*

48. Porque m cierto que es gabeh caalqnier impteoto que anade si principe sobrs »l justo preeio de ha co··· en benafieio del reni Erarie*); y junta podH prebane qae el precio jnsto de an pliage de pepql pueda ier an peeo y veinte dinero·: ni el deeir que cl principe non h pragmAttea del papel selhdo no anadid coea aobre el precio del papel, sino que le tasd este precio uaando de aa real autoridad, cou h cnal puede senslar lon precio· d ha cocas que ae vendon en eue reinos'), puede cohonester eate tributo, que eu el mayor*), porque de aqui ae Mguiria un campo abierto para peehar loa eclesiAetico» uaando loa principe· de este expediente, crociendo el juato precio de lu eoaaa; y aun loa miamo· autore» que defienden que la gabeh e· parte dei precio juato, confeuron que obliger d loa eclesiiatico· 4 pagar(o era contre la immunidad*).

49. Lo miamo que ae dice del papel aellado ae apliea al tributo del tabaeo, porque aunque el no Mr esta eapecie neceaaria à ia vida humana, ha heeho decir A alguno*) que loa clérigoa estaban aujetoa A esta gabeh: pero eato fundamento no tiene fuerxa, porque lo· sagrado· cAnone» quo concede» h immnmdad no'exceptdan nmguna eapecie, y aun el miamo autor citado parece que te retractô despues, pue» dijo que loa ecleaiAaticoa tienen aocion de uaar del tabaeo A au guato, ain grav,Arnen ni incomodidad·); como tambien no ■iendo la nievo nedesaria para la conaervacion y uso de h vida humana '), no obstante el edesiAstico e»tA franco, y ae le page refaccion en Castilla*).

50. Loa edesiAstico· de Cataluna, desde quo han aido impueataa estas gabelaa, han acudido y suplicado A v. M. la reparation en diferentes tiempos y lugeres, y aai no puede persuadirse el estado edesiAstico que el respeto y veneration debida A v. M., que ha side el motivo de no habene valido hasta ahora loi superiores eclesiAsticos de los medios juridicos ejocutivos que:tiene la igleaia para defensa de sus inmunidades, y que debe Mrvirle de mérito, se le pueda objetar A argQir por una acquiescenda y tâcito consentimiento en pagar dichas gabelaa.

51. Los prelados, personas doctas y religiosas, contesta» que son estas gabelas repugnantes A la inmunidad: y para quo la disciplina eclesiAstica y la puresa de religion florezea en catos reinos, ha parecido ser de la obligation del estado edesiAstico représenter A v. M., quedando eon la tonfianza del gran celo y piedad de v. M. que mandarA reparar todoe loa gravAmra·· expreeadoa, expididndose ha irdenea que serin del agrado de v. M.

Brere Benedicti XIII nd rvyem *miippeem* F pro *ieudetaitete eecleaiae.*

Carissimo in Christo fitio noatro Philippo, Hiapaniarum regi catholico

BuaptCTCn rara XIII.

Cariaainie in Chrieto fili noater, ealutem etc. Cum divinae dementiae acceptam referre· insignem felicitatem, qua, sedati· armorum procelli·, Hiapaniarum regna in priatinam tranquillitatem restituisti, excelai animi tui pietu fore nobia pollicebatur, ut •anctae ecclesiae divinoque cultui praecipuus partae paria fruetua constaret, et coeleste praesidium, quod senseras rebus tui· obsecundare, regio sacrarum rerum patrocinio rependere·. Ministrorum tamen B tuorum atudia exspectationi nostrae ita intercesserunt, ut humani» potius offensionibus quam divinia beneficii· vicem reddere et pro regni· tui·, Deo favente, in .pace compositi» ecclesiasticae libertati bellum viderentur inferre. Dolente· aiquidem aecepirnu», hicam potestatem ea moliri in Tarraconensi provincia, quae non minua aeternam majestati» tuae salutem, ai tua auctoritate niterentur, quam noatram, ai intentata» sanctuario injuria» dis•imularemua, in diacrimen adducerent.

Jam enim venerabiles fratre», ejus provinciae metropolitans et epiaoopi, sacerdotali» ministerii stimulis excitati, intoleranda sacrae immunitatis detrimenta, tuae religionis opem iteratis precibus, immo adstipulantibus etiam regii consilii suffragiis, implorantes, exposuerunt. Te igitur maximum in modum paterna sollicitudine hortamur et poscimus, ut majorum tuorum praeclarissima facta in tuendo et amplificando Dei honore ecclesiaeque juribus servandis sedulo reputans, nullam irrogari canonicae disciplinae et sacris privilegiis injuriam, aut quidquam in tributis ab ea provincia exigendis adversus ecclesiae libertatem innovari patiaris. Tua vero satis perspecta qua tibi regnum aeternum parare niteri» virtute freti, futurum confidimus, ut religiosissimae vitaei tuae exemplis piique regiminis laudibus nullam praepostera cujusquam consilia labem adspergaiit, quae te coelorum regni obnoxium efficiat. Ae majestati tuae apostolicam benedictionem amantissime impertimur. Datum Romae, die 8 octobris 1729.

*Brece €l e eeenli*s *XII* 4d *potree eoncilii Tarrteeo»entie.*

Cl xmxxs fzpa XII.

Venerabiles fratre», salutem et apostolicam benq- Γ) dictionem. Moerori nostro, quem ob indebitum tributum bonis ecclesiastici· istius provinciae per laicam potestatem imperatum atque adeo intentatam ecclesiae privilegiis injuriam [cepimus), insigne lenimentum attulit eximia fortitudo, qua fraternitates vestrae sacerdotale officium buhanis rationibus anteferentes, non. detrectarunt Jpro sacri» juribus tuendi» ascendere ex adverso et murum opponere pro domo Dei.' Laudes quidem vestrae virtuti débita» libenti hetoque animo deferimus dignoque apostolicae commendationis praeconio pastoralem vigilantiam coostaatiamque praedicamus; coronem autem gloriae magaamque nimia mereedem, cum apparuerit princeps pastorum, vobis redditum iri confidimus. De illimo igitur praesidio divinaque ope praeclare exspectantes, pergite, venerabile· fratree, bonnm certamen eertare; dum nos persuasum vobis csm cupimus nullas ministerii ea·

Barbosa, roto 120. q. *15;* Gntierres, */8 gabellie, lib. 7, guaeet. I, ». 6.·* Msstrillo, *lie neagidralib.. lib. I. <ap.* 22, ». /6; Solorsanas. */» pol. Indior., lib. 6, cap. 3,* t Y el ser tau Mtimable.

■) BalMSMda, *lie et tributio, gnaeet. tin.*

·) Diana, *Coordinat., tone. 5, tract.* 2, *reaoir.* 2/7. n. *0 et 11;* Scobsr, *De pontifie. et reg. jnriedict., cap. 33,* ». 34; Gonsales Telles. *1A rap. Qnae* m *eerleeiar. 7, De eonatitviionib. ». 11:* PignstelU, tow. j, roas»tt. *5, ». 1;* Barbota, rot. /20, ». 27.

*) Molina, tos·. *3, De jaotitia et pire, tract.* 2. *Λβρ.* 67'8, a 6, taasart.. *De deeintio. eap. IS, n. 19;* Delbeae, *De* *»m w mGU Nctoa, .tae, A esp. b, AA.* 7. sec. *9,* a 4; FoataMlla, 4tris. *30d,* a 4; Fenusiant, /» «M· *IMeoiae* ssnetas *Mariae, geeaoal. SO,* a 22. *dtiao tnim daretnr good poeita tamdioni per* smAmi *pretii, ot* »m *gabeUae rive tributi, liceret otia» egadra eerteeiatticoa, et bac ris rirent»» eoeet neoduo gravanti* ■Bee tans prsrii ascssssm *pro eenddioeee* iUsrost *^ecimne,* *Md ■sa *eat* ftromhni,

·) CsrttaAs, is··. A *deeie. dIi,* a *31.*

. q I'srthh, *tone.* A Aria 221.' a 2A

') Lma *De* rsfal, diac. 44, a M.

Slots, esnun (also, ri km TWri»M «tria, *13 febntar. Idbl, geeae eet opted* Diana·, Cvardiaat, *tone. H.*

nostri parte· studiis offieiisque veatris mm defutura». Ae fraternitatibus vestris novam Mueper virtutem ex alto jjaploraatM, ad auspicium patrocinii coelesti· apoatolicam benedictio··· paramater'impertimur.

Datum Romae, apad «anctam Mariam Majorem, ■ub annulo piacatori», die prima octobriaMDCCXXX, pontificatus nostri anno primo.

Corolut, arohiepisoopus Emi«»eno·

XIII sessio. Synodua, annuens petitioni superioris Barcinonensium sacerdotum Missionis, pro canoniaatione b. Vincentii a Paulo has preces ad ··. pontificem dedit.

Beatissime pater!

In cauta canonisation!· beati Vineentii a Paulo, sacerdotis, fundatoris congregationis Missionis et puellarum Caritatis, pro qua christiani Orbis praelati, Hispaniarum plures, nostrum fere singuli ad sanctitatem vestram preces jam dederunt, ut haec provinciali» Tarraconensis synodus sua etiam vota beatitudini vestrae humiliter exponeret, duo potissimum induxerunt: primum, quod cum sacerdotem hunc spiritu Filii sui actum Deus miserit, ut fidei puritas, morum honesta», ecclesiastici ordinis decor modernis temporibus in vicino nobi» Galliae regno ac deinde in universa ecclesia promoveretur, qui idem scopus est ecclesiasticorum conciliorum nostrique in hac synodo conatus, tanti viri precibus exoratum Deum nobia in eo fine' assequendo propitium reddi non temere sperabamus.

Alterum, quod beati parentis filii sacerdote» congregationis Missionis civitatis Barcinonensi» hujus nostrae provinciae, operarii numero pauci ac in unica ejuadem urbis domo constituti, de universa provincia benemeriti existent, cum fére omnes ejusdem dioeceaea missionibus suis immenso nostrarum ovium fructu vieissim lustrare' non cessant, domique eunctos laicoe undique confluentes benigne suscipiunt et ad pietatem informant,. ac ecclesiasticos totius provinciae sive sponte accedente» sive a praelati» miaso» tum ad sacro» ordine» suscipiendo» instruunt, tum in suscepti» rite ministrare ceteraque ecclesiastica munia obire indefesso labore erudiunt.

Cum itaque magnam frugum measem filiorum cura collectam, qui «emina sua mittentes per nniveraam provinciam undiqae veniunt portante· manipulo» suo·, patri acceptam referre debeamus, qui in filii» manens ipse.facit opera: rem iisdem gratissimam facturos nos judicavimus, si pro eorum laboribus parenti vicem reddente» ejus cultum promovere nostri» officiis studerem··. Hisce igitur stimuli· adacta aynodus ad Dei majorem gloriam, •Bimarum salutem, ecclesias decus, sacri ordinis urnsmentum, filiorum tanti parentis laetitiam uberioremque ex eorum alacritate fidelibus populis frustum obventuram, a aaaetitats vautra suppliciter poatuiat, ut rite probati» qj·» peat beatifloatioaeni mirMuKa, virtutibus hetoiri· eeiteatibus, faaaque •anetitatis in die· pererobeaeente, -ehristiaai orbis vota prineipum desideria, praelatorum et eoela«iarum proeM beatitude vostra elemeeter exaudire, se praefato beato Vinooatio e-Paulo debitum sanctitati· eultnin decernere dignetur: dum eadem provincialis synodus Tarracone de more congregata ot sanctüatip vestrae pedibus humiliter provoluta apostolieam paternamque benedictionem reverenter exorat.

Tarracone, die prima julii_ 1783.

Sanctissime pater,

vestrae beatitudinis humilis et ob«equentis»imua filiu» synodus provinciali» Tarraconensis, Petrus, arehiepiscopus, praeses.

CONSTITUTIONES.

B I. ZWtrmn *Minii quibu** in *loci* diptuiltixlum. Ad* fitu/uM

Do rabua soelsaias altoaaadla val non.

Cum in constitutione prims, paragraphe VII, in provinciali concilio anno millesimo septingentesimo vigesimo septimo celebrato edita, ut securitati ac perpetuitati dotis beneficiorum personalium uberius consalbretur, provide cautum fuisset, in ipso fundationi· instrumento sequentem clausulam praemitti: *Quod i»* cyrsa* *luitioni* alieuju» cnnaiil deporitum* m *lobule, iheeattio capituli, rd alieuju** cor»munitat*· aut *alio loco publico omnino fieri debeat, »ub poena militati* luitioni*; a fuo letari non ponit, n«c smerciari* tine *ordiparii decreto, tub eadem poena;* et dubitari aliquando contigerit, an verba ultimo loco posita: *tub eodem poena,* intelligenda fuerint de poena nullitati» luitioni», an de poena nullitatis nmercii. Ut omnis in posterum dubitatio c cesset, et ». concilii mens apertius innotescat, sacro approbante concilio, statuimus et declaramus, praefata verba, *tub eadem poena,* ad nullitatem smercii, minime vero ad nullitatem luitionis esse referenda: ita ut (singula singulis applicando) inobservantia constitutionis, in modo depositi extra locum praescriptum facti, depositi nullitate mulctetur. inobservantia vero ejusdem constitutionis in nova collocatione sortis smercii nullitate puniatur arbitrio ordinarii, cui liberam sit, aut novum contractum proprio decreto roborare, ei ita opportunum et beneficio aut, eo extincto, piae causae commodum videbitur, aut si minus, pecuniam à venditore census ant eujuscumque alterius rei seu proprietatis evocare, ut securius collocetur, aut aliis opportuni· remediis smercii securitati consulere, quam in poenam violatae legis exigere etiam possit a beneficii obtestor·, aat a quocumque alio, pqui decretum ordinarii postulare contempsisset

II. *De praedictione eerbi Dei.*

[Constitutio sapra col. 869-70 edita.]

‘ ION8 TANT1 N0 P0 UTANA SYNODUS

1788 menae maio.

Hieremias patriarcha, post alteram a sede Ooa•tantinopolitana amotionem, in montem Atho regio decreto amandatus est, reliquam 'vitam ibidem in Magnae Lauree monasterio traducturas. Cum autem copiis familiaribus tam exiguis iter mmopisset, ut victui cultaique sumptus deesset, sacra synodus annua praebuit eentam vigenti grossos ab ipso patriarcha, ae ducentos qaisquajputa ab amario publico Mippoditandoa, m ooadHoM ut poet. Hieremia· mortem, ‘eius herodM nullum iua haberent sibi qaicqaam vtadicaadi. Qua d· re Magnae Lauree moaaehm monuit syuodua per epistolam mense maio anni 1733 datam. Episcoporum nomina haec sunt: Seraphim patriarcha, — Gerasimus Heracleae, —- Auxeutin· Cysici, — Theooletas Nicomediae, — Callinici·· Nicaeae, — Ananias Thessalonicae, — Macarins Belybriae, — Geraaimua Cretae, — Theodetus Philippopoleo·, et aliqbot alia, quae ab editore legi non potuerant.

E tabulario Magnae Laurae epistolam in ladem protulit Alexander Kumarpbopulna mbuachu» in ephemeride CoastantinopoHtana, cui titules: 'ExxhqeiMvnri] Ἀλή*»·, t. XXIII (1903), p. 5i»-5i3.

STATUTA DI0ECE8I8 LING0NEN8IS

1783 junii 9.

Statuta dioecesis Lingoneasis in Gallia, «dita A di· » menai· junii Mai 1733, sub Petro Pardaillan, epiaoopo Lingonensi.

t Exstant eonatitntionM synodalM in opere cui titula·:

OrdonnancM de monseigneur lévêque-duc de Laagres, pair da France, Ium et publiéM aux calende· tenuM dans son diocèse, en la prêtent· année 1733, et commencée· dan· la chapelle dd palais épiscopal, le 9 juin de laditte année.

8. l. n. a. (1733). In-4*, 11 p. — (Lsngres, séminaire).

C0N8TANTIN0P0UTANA SYNODUS

1733 mense iunio.

Menae iunio anni 1733, ad Meram synodum delata Mt ourioia quaedam quaMtio solvenda, hic etiam memoranda eorum gratia qui rebus Graecorum canonicis operam navant. Habebat loannes, civis loanninanaia, uxorem Alexandram ac duo* fratre·, Constantinum et Pwuœ; qui cum apoplexia g correptu· abeque liberia et ab intMtato periisset, eihs bona hereditati· iure tibi vindicarunt aupra dicti fratre·. Ius etiam «uum repetiit Alexandra, loannia uxor, utpote viduitatem in poaterum servatura; namque lege cautum Mt, ut ai quae, amisso marito, aecundia abstineat nuptiis, habeat quidem ipaa donationis ante nuptiaa usumfructum, sed et bonorum etiam tantum, quantum relata ad filios proportio facit, ut in proprietatis ratione unius et ipaa filii personam sustinere, videatur. Perbelle omnino, aiebant fratres; at leg<s illa cautio in viduis ad secundas nuptias non transeuntibus castitatis servandae causa solum obtinet, non vero in iis quae necemitate quadam coactae fterum nubere sunt impares. Atqui Alexandra secundi· nuptiis abstinebat non virtuti· fovendae gratia, sed quia comitiali vitio corripi solebat, ut,concives eius omnm probe norunt. Mediocritatem, quae Mt inter nimium et parum, tenens sacra synodus, praecepit ut praeter nonaginta millia asprorum, quo· in dotem acceperat, praetorque cuncta· ante nuptias donatione·, reciperet etiam sexaginta millia asprorum ex omni pecunia post coniugium initum accepta deducendorum, ceteris omnibus bonis utrique fratri addictis.

Sententiam e codice Critiano, p. 192-194, descriptam typis excudi fecit Manuel Gedeon, Kovcv:xa!. 8ι«τάξ»ι;, t. I (Constantinopoli, lHftHi, p. 214-218.

SYNODUS DIOECESANA PLOCENSIS

1733 augusti 4-5.

Synodus dioecesis Plocensis in Polonia celebrata Pultoviae diebus 4 et 5 mensis augusti anni 1733, sub Andrea Stanislao Kostka Zaluski, episcopo Plocensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Constitutiones A decreta synodi dioecesanae Plocensis, sub illustrissimo, excellentissimo, reverendissimo domino d. Andrea Stanislao Kostka in Zaluskie Zaluski, Dei A apostolicae sedis gratia episcopo Plocenai, Pultoviae, anno Domini MDCC.XXXIII die 4 augusti celebratae. Varsaviae, typis collegii regii Societatis Jmu, anno D. 1735.

In-4*, 10 f. - 257 p. - 8 f. (index), cum fronte. — (Paris, Arsenal).

Fol. 4, haec synodus dioecesana celebrata Mt diebus 4 et 5 mensis augusti anni 1733.

Pag. 206-57, habetur appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

SYNODUS DIOECESANA VIVARIENSIS

1733 octobris 20.,

Synodus dioecesana Vivariensis in Gallia, colebrata die 20 mensis octobris anni 1733, sub Francisco Renaudo de Villeneuve, episcopo Vivariensi.

De hac syirodo confer opus eui titulus:

· Abbé Roche, *Armorial do Firitrt,* . II, '294.

C0N8TANTIN0P0LITANA 8YN0DUS

1733 mense novembri.

loanniciua, 8tauropolitanui archiepiaoopus, cum D vitam Bucurestii in Huagaro-Valachia ageret,, ecclesiam, cubicula, tabernam devereortam (χίνιον), proprii· sumptibus, in illa civitate exstruxit, quae aedificia dicata voluit arohangelornm monasterio, Γχοὐρβ dicto, ia dioecesi Pogonianae .non longe a vico Ostanitaae sito, in qno monasticum habitum adhuc adolesces· ip·· sumpserat. Quam consecrationem ad perpetuam rei memoriam a sacra synodo ratam haberi voluit. Votis eius annuens synodus sigillium 1χιβ«β·κ»τὴρ«>ν edidit, quo conditoris tabulas sua auctoritats confirmavit.

E codice Critiano editum una cum consecrationis monumentis exstat apud Æmilium. Legrand, *Rtcuril do docaωotnlo jroeo* eenesnsent les retatiens du peirsereet *do Jintrnltm* esse le *Ronmaaio, 1-569-1738^* (Parisii·, 1896), p. 309-321. Bamfan rei mentionem fiseit etiam loaehim Phoropulus in 'ExxIqotMtinf ἈληΜρ, t. XX (1900), p. 298.

SYNODUS DIOECESANA FIRMANA

1733.

Synodus dioecesana Firmana in Italia, celebrata ' anno 1733, snb Alexandro-Borgia, epiaoopo Firmaah.

Exatant constitution·· synodal·· in opere cui titulus:

Synodus dioecesana Firmana anni 1733. Firmi, 1733.

In-4* — (Roma, libr. Bocca. — *Ipot* noa *ridi).*

SYNODUS DIOECESANA VIRDIJNEN8I8

1783.

Synodo· dioeCesjpa Virdunensis in Gallia, eele-A bruta anno 1733, sub Catolo Francisco de Hellencourt, episcopo Virdunensi..

De hac synodo confer opus cui titulus: Statuts généraux du diocèse de Verdun . /supra r®/. *HIJ*·

CONSTANTINÔPOUTANA synodus

a <jua Athanagiae, nuper Arcadiae episcopus; gravissimis poenis multatur. Λ

1734 mense ianuario.

Pauci elapsi erant dies, ox quo Seraphim Nicomediensis summam patriarchae dignitatem fuerat adeptus, cum seditiosus quidam civis ac turbulentus vitam eiui nefario scelere attentavit. Rem his verbis uarrai Athanasius Comnenus Hypsilantes (Τὰ μττή/τήν ίλωσιν, Cunstantinopoli, 1872, p. 336), illius temporis -haud spernendus scripto!·: Mif xuριακή pstd τήν λβτουργίαν ἐξιλθών τή ἐχκλησία (ὁ Σ<ραφ«ίμ) χαί *Ttii* ἐπί τών κρηπίδων τοΟ *νίρ&η*κο καί ιύλογών τδν λαόν, ὠ συνηδί , ἐτραυματίσθη παρά δημότου τινδ μαχαίρφ, χινηθέντο *ίίζ* τοΟτο χαρά τών δμοφρόνων δημοτών τοΟ Ἰιρχμίου' ἠγάπα γάρ δ όχλο τδν 1«ρ«μίαν χαί «ί μτγάλην «ίχιν ὑπόληψιν, ὠ ἐκ βάθρων άν«γ«ίραντα τδ πατριαρχίαν χαί άλλα άξιομνημόνίυτα κατορδώσαντα· μάλιστα δέ οί ποτέ ἐπαρχιώται αὐτοΟ πολίται τή Καισαρ«ία ἐναβρϋνοντο χαί ἐνβκαυχώντο ix' αὐτφ. Δέν ἐγινί χαιρία χαί θανατηφόρο ἡ πληγή διά τά πολλά δούχα δποΟ ἐφόριι.

Facinus in summum ecclesiae antistitem foedum et immane patratam est.'impulsore atque auctore Athanaaio, qui post amissum Arcadiae episcopatum ad Cretae metropolim artibus parum honestis sibi viam munibat. Qui ad synodale tribunal citatus. cum non respondisset, absens a synodo episcopali dignitate privatus est gravissima sententia, quae his verbis exorditur, t Διιστραμμένη καρδία πχταίνχτβ χαχά, έν χαντ! χαιρφ *6* τοιοΟτο ταραχά συνίστησι πόλ*ι· διά τοὐτο ἐξαζΗνη Ιρχιται ἡ ἀπώλχια αὐτοΟ (Prov. VI, 14). Data eat anno 1734, mease ianuario, indictione XII. Nomina episcoporum haec sunt: Παίσιο ἐλέφ ΙΗοΟ πατριάρχη πρώην Κωνσταντινβυπόλιω συναποφαινόμαθα, ὁ Καισαρχία Νιόφυτο , — δ Κυζίκου Ἀνανία , — δ Νιχομηδ«ία; (Μόχλητο , — ὁ Νιχαΐα Καλλίνικο , — δ Χαλχηβδνο Καλλίνικο,·, — δ Η«σσαλονίκη Ιωακκίμ, — ὁ Ἰχονίου Ἰωακχίμ, — ὁ Σηλυβρία Μακάριο , — δ Κρήτη Γιράσιμο , — δ Αθηνών. Ζαχαρία , — δ Μητυλήνη; Κωνστάντιο , — δ Εὐρίποο Νικτάριο , — δ Ιίαρο^ξία Δανιήλ, — δ Μισημ-?ρία Γρηγόριο , — δ Δίρκων Σαμουήλ, — δ Δαμαλών χαί Πιδιάδο; Σωφρόνιο , — δ πρώην Πισιδία Κοσμά , — ὁ Παλαιών Πατρών Γιράσιμο , — δ Πέτρα Μχλέτιο .

Hactenus inedita exstat in codice 11 Societatis Constantinopolitanae Graecorum litterariae, fol. 166'-168'.

CONSTANTINOPOUTANA SYNODUS

in qua Marcus Eugenicus, Ephesiae metropolita, inter sanctos refertur.

1734 mense februario.

Marcus Eugenicus, Ephesi metropolita, Latinoruin in concilio, cui non subscripsit, Florentino, ^jfnno 1439,. atque M^inceps ad obitum usque adversarius acerrimus, unionisque, qfiam cum illis componere loannes Palaeologus imperator instituebat, magna remora; novus ideo Thotius dietus a suis ac post mortem caelestium agminibus insertus atque praecipuo quodam cultu ac honore, apud Byzantios praesertim, decoratus. Viri infaustissimi ,'c'olepdi rationem cum virga censoria notassent, christiani quidam Cephallenes, synodus Conatantinopolirana editis litteris cultum illius sua auAoritate comprobavit, mense februario anni 1734. Decretum istud, de quo altum silentium apud Occidentales, integrum hic repetimus, textum depromentes ex rarissimo Athanasii Parii opere ita iascripto: "0 Ἀντίπαπα ήτοι Ἀγώντ δπχρθαύμαστοι καί ἡρωϊχά καλαΐσματα, καί τφόντι ὑπχρφνή κατορθώματα τοΟ ἐν άγιοι; πατρδ ἡμών Μάρχου ἀρχιιχισχόπου τή 'Εφέσου, τού πίκλην Εύ«νικοΟ, τοΟ κατ' ἐξαίρχτον καί σχέδον μόνου προμάχου καί φύλάκο , τή ἀμωμήτου χαί ἁγιωτάτη ἀποστολική καί πατροπαραδότου δρθοδόζου πίστχω ἡμών τών Γραικών, ἀθροισθέντα μέν ὀπωσδήποτι όφ' ἑν, καί ἐν list βίου χαί πολιτιια λογογραφ^Ηντα,' ὑπδ τοΟ *ἐν* Ιτρομονάχοι ἀναξίου χαί ἐλαχίστου 'Αθανασίου τού θορίου, ἐκδοθέντα δέ χαί τύποι; διά συνδρομή καί φιλότιμου δαπάνη; τοΟ δσιωτάτου καί μουσικωτάτόυ ἐν ἰφοδιαχόνοι χΰρ Νικηφόρου Ἰωάννου τοΟ κίχλην 'Ραγουζή ! ἐκ Σίκινου δρμωμένου μιά τών Κυκλάδων Νήσων πρδ κοινήν «ίδησιν χαί ψυχικήν ὠφέλΐΐαν ἁπαξαπάντων τών δρθοδόξων χριστιανών. Ἐν ἔτιι 1783. Loeu* non significatur; at ex litterarum formis satia constat librum Vindobonae typis excusum 'fuisse. Synodica sententia, de qua agitur, exstat a pag. 177 ad pag. 186. Eadem repetitur in opusculo, quo Marci Epbesini officium, a Nicodemo monacho coaeoriptum, continetur: 'Ακολουθία τοΟ ἐν άγίοι πατρδ ἡμών Μάρκου τοΟ Εὐγιν.κ ὐ.. χονηθχίσα ὑπδ Νικοδήμου Ἁγιορ«ίτου, ἐπιθχωρηθιίσα δέ δπδ N. Ασγάδου, Conatantinopoli, 1834, ρ. 21-29. Officium illud, rogante Athanaaio Pario, totum composuit Nicodemus, ut ipae tesjptur nota apposita'ad diem 19 ianuarii in opere cui tituKis: Συναξαριστή τών δώδχκα μηνών τόο ἐνιαυτοΟ, t. II, Vknetiis, 1819, p. 46.

SENTENTIA SYNODICA.

Σ«ραφ<ίμ ἐλέφ θχού ἀρχι«πίσκοπο Κωνσταντινουπόλιω , .νέα 'Ρώμη , καί οἰκοιήανικδ πωίρι-

Seraphim miseratione divina Aarchiepiscopus Constantinopolis, novae Romae, et patriarcha universalis.

Ηχοφιλέστατ» ἀρχιιπίσκοπ* Κ«φαληνία καί Ζακύνθοΰ, ἰν dyfar Kvsùprn ἀγαπητέ AfiitXpd'iud συλλειτουργέ, uni «tteaqMΐmm npmtoMnt· tqc νήοοο

Deo eariasjme arehiepieoope Cephalediae et Zacynthi, dilecto in caneto spiritu Crater et aom-.minister, reverendissimo arehiproabyter insulae Cor-

«Αν ΚορυφΑν, υιέ χατά κννύμα άγακητέ τή ήμΑν μίτριάτητβ , «ϋ έντιμδτατοι πληριχοί, uü «ύλαβέστατ« ispa!;, xai «ύγινέστατιχ άρχοντχ xai ouvficxot, xai χρήσιμοι πραγματαυταΐ τΑν έχαρχιΑν xai χαλιtuAv αύτΑν, χα! λοιχο! άπαξάπαντ»; ϊύλβγημένοι χριστιανό! τού ήμ*τέρου ορθοδόξου γένου τΑν dvastέρω πχριφήμων νήσων, τέκνα έν κοριφ άγαπητά τή ήμΑν μίτριότητο , χάρι <ίη ύμίν άπασι χα! «ίρήνη χαί |λ«ο καρά 9*οΟ xupisu παντοκράτορα xai κυρίου ήμΑν Ιησαύ Χριστι,ύ, χα! παρ' έ,μών ϊύχή χαΐ ϊύλογία χαί συγχώρησι;.

Πάσαν μέν άρ*τήν χαί τυύ άντιποισυμέν υ αύτή τιμάν xai γιραίρ«ιν καταλλί,λαι; Γ.μχ!; iv πχντί χαιρφ οϋ μόνον όσιον xai δίκαιον, άλλά καί λυσ.τχλέ if τί μάλιστα χαί χρήσιμον άμα τ· γάρ ιύγνώμονα ψυχή ένδ»ίκνυται διάβνσν, άδέχαστσν π«ρί τήν χρίσιν τφύ άλη«σύ; έπαγτμίνη τήν ψήφον, χαί χέντρον δέ «ί; έπίδ-.σιν xai μίμησιν άρτή οί πιρί αύτήν χρηματίζουσιν έπαινο·. χατά τήν ««ολίγον φω- μ νήνl) 'Ιέντού; έπαίνου βίδα, τούτων σαφώ χαΐ τά; έπιδόσιΐ; άποφαινομένην. Ει Si τι . φάονιρΰν Αν χα! μάσχανο;, χρύπτκν ΙιτιχιιριΕ τάληΙΗ; χαί συγχαλύπτΐΐν, μοχίΤηρύ; άν «1η πάντη»; χα! έπιζήμ.ο; ό τσιιύτο;.'ώ αύτήν άνατρέπων χαί άφανίζων τήν άριτήν τφ τά χα«ηκούσα παραιρ<!ν in' αυτή «ύφημία;, χα! άδίκοιη iv τού ίχιγινομίνου , άποστιρών τήν ίr.' έχ·ίνη ώφέλχιαν. Πανταχού μέν ούν άδικον, άγέραστον μένιιν τήν άρ«τήν· έπί βέ τού itpcΰ τή έχχλησία συλλόγου χα: τών έν αυτή άχμασάντων χαί διαλαμφάντων «ύσ«β«:φ χαί άρ«τή ΙΗοφδρων χα! όσιων άνίρών, xai xai>' or. ρβολήν άδιχώτατον αν ιιη χαί άτοπώτατον, τού χαί βίου χαίΤαρότητ: χαί νοδ; δίλιιότητι χαί κατορθωμάτων λαμπρότητι, ζήλφ τ* διαπύρφ π<ρί τό σέβα χα: δογμάτων άκριβίίφ πιριφανιί χαί έπισήμου γτγονότα χαί έν κα.ρφ διωγμού χαρτ«ρ:χώ άθλήσαντα χαί πάσαν μέν ύπιρβολήν γινναιω; ύποστάντα , μή προδιδωχότα δέ τήν έν τοί δίγμασ.ν άλή«αιαν, μή χαταστέρ«σ&α: τή όφτιλομένη τιμή, όπου γτ πρδ τών ήμιτέρων έγχωμΐων χαΐ ό «χδ τοί γτοιούτοι ' τά έπαθλα δίδωσι τή; άριτή (τού πόνου αυτών άμτιβόμινο , τού άποστόλου βοώντο *)· Τδν άγώνα τδν χαλδν ήγώνισμαι, τδν δρόμον ττέλιχα, τήν πιστ:ν τιτήρηχα· λοιπόν άπόχιιταί μοι ό τή; δικαιοσύνη στέφανο . Δ:χαίο: άρα σιαί»μθ! χα! ζυγοί; χαί πρδ; παράχλησιν ήμιτέραν ή χα«' ήμά; τού Χριστού έχχλησία άνωθνν παραλαβούσα, χαί χανονιχαΐ διατυπώσισ.ν έν έτησίοι; συνάξισιν χατά πτρίοδον άπαντώσαι; μνήμα; τχλιΕσθα·. διίταξ·ν ήν iipot; συλλδγοι; χαί έχχλησιαστιχαί; (ύσ«βΑν συνιλιύσ»σ.ν άγιων άνδρών, τών μέν προφητική χάριτι, τών δέ άποστολιχή άξίφ, τών S' αύ αίματι μαρτυρίου, έτέρων βέ δρόμφ, χα! άλλων έπ' άλλα:; πράξτοι «Ηοφιέοι διηνϋηχότων χαί διηγωνισμένων, ««φ τ« τύηρτστηχότων χαί βιηνυχότων τύστβώ; τού τήδ« βίου τό στάδιον- ών τού βίου χαί τά πράξιι; προτι««μένη •ϊ έπαινον, έχχίνοι μέν τδ χα«ήχον άφοσ.ούται (μνήμη γάρ, φησίl), δικαίου μ«τ' έγχωμίων). τοί δέ φιλαρέτοι; χαί φιλιόρτοι; άμα μέν τέρψιν έμποι«(πν«ι>ματ:χήν (έγχωμι αζομένου γάρ. φησί*), δικαίου «ΰφρανιέήσοντατ λαοί), άμα δέ «ί; ζήλον χαί μίμησ.ν 1παλ«ίφ«ι τούτου τή ιύσ«β<!α; cyrxooru^, dilerte Mcxadam apiritpm fill otvdweriutii MMtraa, eolandMoiait cloriei, rdiciooiaiiau ■acordotao, praaotfatioMmi prioMtw et ayadiei, optimi Mgetiatotmi pruviaeiataia eantedom eivitataaqxa, et reiiqxi OMaa orthodoxas itootrae gsatia benedicti chnationi inooMam illarxm celoberrim*·rum, lilii in domino dffoeti modioeritati· nootroe. gratia vobin omnibus ot pax atque misericordia a domino Deo omnipotente et domino nostro iesu Christo, a nobis vero votum et benedictio atque condonatio.

Virtutem quidem omnem virosque eiusdem studiosissimos eongruie honoribus cohonestare ac celebrare omni tempore res non pia solum et aequa, sed etiam utilis quam maxime et frugifera aimul enim et liberalem animi arguunt habçum. dum aequabilia in decernenda veritate ratio tenetur, et stimulum ad augendam. aemulandamque virtutem admovent ea quae-ipsi tribuuntur praeconia secundum illud theologi verbum, quo ameritur. Çiaorum *laudtf,* Aorwm *rt iKermntta plain aori.* Quod ai quia livore obtrectationeque aestuant, veritatem occultare et abscondere tentât, improbus sane videtur ille et Hagitiosus, utpote veritatem ipsam evertens et labefactans, dum suas ei m«ta» detrahit laudationes; immo iniuriam posteris infert, quos utilitate ex eadem percipienda defraudat Quovis igitur pacto res iniqua, venialem suo praemio non donari. 8i vero agatur de sacra ecclesiae societate necnon de deiferi* illis sanctisque viris qui pietatia virtutisque splendore in ea enituerunt, iniquissimum summopere esset et absurdissimum, qui vitae candore, mentia. perfectione, facinorum nitore? ferventi religionia studio ac dogmatum ventate illustres nobilesque evasere, qui persecutionum temporibus fortiter decertantes, omnem quidem iniquitatem naviter sustinuere, dogmatum veritate nullatenus prodita, eos honore debito non decorare, cum Deus ipse ante nostra praeconia iisdem tribuens virtutis praemia rorum labores remuneretur, apostolo clamante: *fiomuit certaan tortari, etirniat coiifamatari, HJm* sermm. eryo *rrponta* est *mihi hutitiar cornua.* Aequam igitur stateram trutinamque ad nostrum solatium iam dudum adhibens nostra Christi ecclesia iustis institutionibus praecepit, ut in annuis conventibus, quae statis diebus recurrunt, per sacro» coetu» ecclqsiasticasque fidelium contione», sanctorum' virorum agerentur memoriae, quorum alii prophetico munere, alii apostolica djgnitate. alii vero sanguine martyrii, alii asotiarum palestra, alii alii» operibus Deo grati» Hotentes ae decertante». Deo placuerunt ac praesenti» vitae curriculum honeste confecerunt. Quiqrum vivendi agendique rabo dum collaudanda proponitur, illi» quidem iu»ta solvuntur *(mtOioria ni»»,* inquit. Hub *earn laaJibtu),* virtutum vero festorumque eultoribu» »imul st iueuadita» spiritualia praebetur (dum cmm, ait,*\lomiietw iiuiut, larlalmahtr popaii),* et ad aemulandam imitandamque eorum pietatem inducantur et ipsi ; jnaxime vero dum ipsi universorum domino, ac omnium Deo tribuitur honor «ervis qui ei placuerunt a conservi» praestitu» (ille enim est qui per sancto»

') Gregvr. Nasiaa. in funebri Baailü Magni oratione, n. I. Obscura profecto ssatsstia; éditons Beeedktiai roaiieisat Grsgorin· hfc indicaro, qaed, quo angis quidqusa. sive virtns sire vitium «vs alis re», laedatur, eo u«<i» ipsins amor et desMerism ia aaditoram aaimi» ·inigatur. 1'nde geaerotim Sirradam, quod qaidqaid laudatar. ipsa Isadalioee incnsMata acetpsro asemae est.

·) nTba.IV. 7.

·) Prov. X.· *I.*

*) Ptsv. XXIX, >.

ἐχείνων- πρδ δὲ πάντβεν αὐτφ τφ, χχχνφ δεσπότη χαί »εφ «Αν Απάντων ἡ περί τού εὐηρεστηχότα; αὐιώ δούλου παρὰ τών συνβούλων τιμή Αναφερομένη (ἐχείνο; *γ4φ* ἐστιν *ἐ* διὰ τών Αγίων δοξαζόμενο χαί τήν αί ἐχείνου τιμήν αί ἰαυτδν Αναδεχόμενο), ἐπαξ'ου Αντιμετρεί τά χάριτα τοί εὐγνωμόνω διατεθείσι περί τού φίλου αυτού. Τοσούτων οὐν Αγαθών προξένου ούση; τή περί τού Αγίου τιμή χαί ούτω Αναγκαία τοί εὐσεβείν αίρουμένοι , ἐμπη ει'σίν οί. εἰθ' ὐκ' Αμαθεία; ,αὐτών είτε χαί ταί τών ἐτιροδόξων διεφθαρμένα:; βουλαί; ὑποσπελιζόμενοι, τά χα! ἡλιου λαμπρότερα Αμαυροὐν χαί δ-.ασείειν πειρώντεα χα! χαθεπρεξν τδ Αξίωμα τή Ανηχούση τιμή μεμαρτυρημένων Αγίων Ανδρών σχαιώ χαί παραβάλω; ἐπιχειρούσι. Τδ δὲ τοιούτον αυτών Αμάρτημα, αἴτ" ἐχ τή οἰχοθεν βφθυμία; χαί Απερισχέπτου ὁρμή ιίτ' ἐχ τή διαφθορά τή τών Αλλοτρίων χαί ἀπεσ/οινισμένη μοίρα προιληλυθά . ὠ ζημία οὐ τή τυχοὔση παραίτιον αὐτοί; τι τοί τολμώσι χαί B τοί; λοιποί; ὀρθοδάξοι τού ἡμετέρου γένου ἐν μιταδόσει γινόμενον. διορθώσεω; Αξιοὐν χαί θεραπεύειν ούχ Απαναινόμεθα, χαί τδ μέν ψεὐδο ὑπδ παραπετάσματι τή Αγνοίφ δήθεν χρυπτόμενον χαί λανθάνον ἐξελέγχειν, τήν δέ τού ἡλίου φχνωτέραν Αλήθειαν ἀχριβέσιν ἀποδείξεσ: παριστάν, χατά τά ἀπερ χέχτηται' προνόμια ὁ χαθ' ἡμΑ οικουμενικό θρόνο - προνοεί γάρ τών Απανταχού Αγίων ἐχχλησιών τή; εὐσταθιία χαί τή τών ευσεβών τού καθ' ἡμά γένου ψυχική; σωτηρία;. Ἐστι δὲ τδ ζητούμενον τοιούτον. J

Ὁ ἱερδ; Μάρκο ὁ τούπίκλην Ενγινιχό , ὁ τή ἐν Εφέσιρ ἐκκλησία πρόεδρο χα! ποιμήν χαί Αρχιερεύ χρηματίαα , δτι μέν δμολογουμένω ἐστIν Αγιο ἐν τή καθ'. ἡμά; τού Χριστού Ανατολική ἐχχλησίφ. ἰσασι πάντι οἱ τού ἡμετέρου γένου ευσεβεί , Αποδεχόμενοι χαί -πμώντε αὐτδν Ανενδοίαστο»; ὠ ιερὸν 'τή ἐχχλησία πατέρα- μαρτυροῦσι δέ χαί τά δσίω; , χαί θεοφιλώ αὐτφ πεπραγμένα, ὁπότε ταραττομένη χα: ἐπηρεαζομένη τή ἐν τοί; ιεροί; ἡμών δόγμασιν εὐσεβεία τε χαί ἀληθεια , χα! τών Αλλων τών δυστυχώ; χαί ἀτΑχτω χαί ἐπ! βλ^ίβη μάλλον ἡ συστήσει τή; Αλήθεια συνεπαράντων χαί συνεχδημησάντων τή Κωνσταντίνου, τών μέν Απηυδηχότων, τών δὲ διεφθορότων, χαί πΑντων μονονουχί περιτραπήναι χαί ἐνδοῦναι τή Απατη χαί χαινοτομίφ διαχεχινδυνευχέτων, μόνο αὐτδ; ζήλου θείου πλησθεί; χαί φρόνημα θειον Ανείλαβών, Αντέστη γενναίω χαί ἀντιπαρετάξατο. χαί τή πανιευχίφητού πνεύματο τεθωρακισμένο , ὠ Αλλο Δαβὶδ τδν νοητόν Γολιάθ ὑπέρ τού πνεύματο Αντεπέξεισι. Καί δή τ^ δυνάμει τού λόγου, τή τών ἐπιχειρημΑτων δεινότητι, τή τών συλλογισμών χαί Αποδείξεων. Ανάγκη δσαπερ σφενδόνη τών ἐναντίων τά; σοφιστικά; Αντιθέσει εὐστόχώ βαλών χαί περιτρεψάμενο χαί ὠ ιστόν διαλύσει Αράχνη , τδ δρθόν χαί Αληθέ τού ἐν ἡμίν δόγμεπο , συνέστησέ τε χαί χατεσχειίασε χαί τήν Αλήθειαν θριαμβεύουσαν ἐδειξε, μόνο διαμείνα ἐν τφ πολέμφ ἀπερίτρεπτο κα! Ανάλωτρ , οἷά τι Αήττητο χαί ακαταγώνιστο τού Χριστού στρατιώτη; χαί τή εὐσερεία; προστάτη Απεριχλόνητο · χΑντχύθεν Απωσάμενο γενναίω τών ἐναντίων τήν φάλαγγα, τήν Ανατολικήν ἐχχλησίαν τού ἐπηρτημένου κινδύνου ἐν δόγμασι διεσώσατο.

" Τοιαύτα μέν αυτού τά ὑπέρ εὐσεβεία χεΑ τού μέ; Ανασχέσθα: πιριτραπήναι τήν ἐν δόγμασι Αλήθειαν ξέναι χαί Απροσφύλοι; πρ σθέσεσι χα! νοθεύσεσι γενναία χαί ἡρωίχά καί ζήλου γέροντα ἀριστεύμεττα χαί κατορθώματα, οὐ- τήν τυχούσεη μαρτυρούντα αὐτφ χατά θεόν Αρετήν, Αγιότητα τε xod τελειότητα. "Οτι δὲ χαρά ταὐτα καί δ λοιπό αὐτού βίο πολλοί; πανταχόθεν χομ| χῦί βρύει πλεονεχτήμάσι χεά Αρετών ἐνθέων χοαὐλίφΑμιταγλαίζετεα, Ιξεστι τφ› βου* λεμένφ pabetv, <τρ»χ^τΒε. ymigg βέβλαι uni αηρ·

glorificatur quique honorem eh exhibitam aibi ux- mit), iuntae eh referuntur gratiae qui bene afficiuntur erga ambos eius. Tania igitur bona etiaawi suppedidat enltus saaetia adbibitua. atque ita necessarius videtur hominibus religionis studiosis, sunt tamen qui aut propria inscitia aut corruptis heterodoxorum sententiis occaecati, sole lucidiora obscurandi ac perturbandi conatu foeto, spectatae sanctitati· virus honoris debiti ornatu spoliare improbe ac temere enituntur. Quod eorum delictum, sive ex propria negligentia et inconsiderata audacia sive ex alienorum corruptione et dissentiendi natura ortum sit, tanquam maxime damnosum cum auctoribus ipsis tum reliquia nostri generis orthodoxis, si propagetur, correctione adhibita emendare haud renuimus, mendacium quidem inscitia quasi velo involutum ac reconditum patefacientes, veritatem autem sole splendidiorem accuratis argumentis demonstrantes, pro ns quibns pollet iuribus universalis sedes nostra; consulit enim cunctarum ecclesiarum sanctarum conservationi ac spirituali piorum gentis nostrae hominum saluti. Quod autem quaeritur esi huiusmodi.

Divum Marcum cognoniitfe Eugenicum. qui ecclesiae Épbesinae praeses et pastor et antistes fuit, ex confeUso quidem sanctum esse in nostra orientali Christi ecclesia, norunt omnes gentis nostrae fideles, a quibus sine dubio habetur et colitur uti sacer ecclesiae pator; idem ea testantur quae sancte ac pie perfecit, cum agitati» vexataque sacrorum nostrorum dogmatum religione et veritate, eorum qui misere et incondite ac veritatis magis laedendae quam tutandae causa e 1'onstantinopoli solventes commigraverant, alii quidem defatigati, alii vero corrupti, perverti fere omnes ac errori novitatibusque indulgere periclitarentur, solus ipse divino fervore expletus divinumque concipiens animum, obstitit fortiter repugnavitque, ac spiritus armis indutus tanquam alter David contra occultum Goliath pro spiritu progreditur. Et sane sermonis virtute,- argumentorum gravitate, rationum probationumque firmitate quasi funda captiosas adversariorum altercationes nullo negotio excutiens, deiisiens, uti araneae telam dissolvens, rectam doctrinae nostrae veritatem propugnavit, comprobavit, triumphantem ostendit, unus in prae'io immutabilis inexpugnabilisque permanens uti invictus indomitusque Christi miles ac religionis propugnator impavidus; quare propulsa naviter hostium acie, orientalem ecclesiam ab imminenti in credendo discrimine liberavit.

Atque haec quidem eius sunt pro religione atque in prohibenda dogmatum veritate a peregrinarum extranearumque additionum et adulterationum corruptione fortia, egregia, fervore referta facinora atque opera, quibus confirmatur summa eius apud Deum virtus, sanctitas, perfectio. Quod autem praeterea reliqua eius vita multis undique' ornstur rednndetque dotibes m divinarum virtutum varietate eniteat, licet primo cuique volenti per-

γράμμασι WO τή; μχχαρία; λήξίω; γινομένου Αοιδίμου *πατριάρχου Ήροσολύμων χυρίου Λο*Μον, τφ τή; Αγάπη; έπιγραφομένφ, τφ τή; χαρι; ««1 τφ τή; χηταλλαγή;, *τι δέ χ·έ τά τού Ν«χτβρίου πατριάρχου, έπιλίξασΑαι χα! λαβίΧν έξ αυτών β«β·ία; χαί Αναμφιλέχτου; τά» Αποδ«ίξ«ι; χαί μαρτυρία; πιρ! W0 βί'.υ χα! τ-.0 τρόπου χα! τή» τΦν ή»ών χρ<τή;, έτι δέ χα! τή; έν λόγοι; σοφία τ« χα! δυνάμ<«;, τή; έξν,χρι^ψένη; θχολογία;, τή; π«ρί τά δόγματα ,στχρρίτητο;, τή» xtpi τά; διαλέξ«ι; γινναία; χα! άν»νίι™» ένστάσ·^ χα! πολλών Αλλων έπανουμένων Αραιών. Κα! γάρ έν τφ βηΜντι τή; Αγάπη; τίμφ, *ntf.l* τά προλίγόμχνα, στλίιι χ*', έπί λέξιω; ούτωσΐ. γέγραπταιl)· Μάρκο; 6 Εφέσου γέννημα ήν χα! θρέμμα τού άντιχρύ Βυζαντίου Γαλάτου, δπου έχοιμήϋη έν xupïqi, ού χαί ώ; Αγίου έορτήν έτέλουν έτήσιον οί συγγ»ν»!; αύτοΟ, ώ; σημιιο! χαί 4 Ίιροσολύμων Νχχτάριο; έν τφ >' τμήματι τοΟ ΐυνταγματίου αύτοΟ')· χαί έν το!; μοναστηρίοι; το!; χιιμένοι; έν τφ Ά»ωνι «ύρίσχ«ται 6 κανών τή; έορτή; χαί πολλοί πολλών λίγοι έγχωμιαστιχοί χ«ρ! αύτοΟ συγγραφέντι;. Καί έπομένω; τδ τή; ΙΗολογία; χαί διδασκαλία; αύτοΟ έχτιΉται μέγιΦο;, Stixvùptvov ού μόνον Απδ τών συγγραμμάτων, αλλά χα! Απδ τών πραχτιχών τή; έν Φλωρ*ντίμ συνόδου· χαί κατωτέρω- Τήν *II* παρά τοΟ βασιλέω; γινομένην αύτφ, φησί, σπουδήν χαί τιμήν, έτι Si χαί τδν ζήλον χα! τού; ύχέρ τή; ίρ^οδοξΐα; έν Φιρραρία χαί Φλωριντίμ χα! Κωνσταντινουπόλ«τ Αγώνα; αύτοΟ γράφ«ι *ί μέγα; έχαΐησιάρχη; Είλβ«στρο;'). *Ετι Βέ· Τήν δύναμιν τών αύτοΟ συγγραμμάτων χαί τά έγχώμια τή; πανοσίου αυτή; ζωή; έν προοιμίφ τών Αντιρρητικών αύτοΟ διά βραχέων ίστορο! ό νομοφύλαξ'l. Παρά ταΟτα- Οί πατάρι; τή; έν τή Άγίφ Χοφίφ συν·λ·ύσ·ω; έν τή πρδ; Ίωάννην τδν βασιλέα Αναφορά αύτών, τμήματι νζ', πρόμαχον τή; Αληϋο0; δόξη; έν Ίταλίφ χ~! στόμα πάντων τών όρ8·αδόξων αύτδν όνομάζούσιν')· ή δέ έντή ΑγίμΧοφίμ σύνοδο; διιχνυσιν αύτδν χατ' ούδέν διαφέροντα τών διαβιβημένων πάλαι πατέρων έπί σοφίφ χαί δογμάτων όρ<Μτη\ι·), Α δή χάν τφ τή» χαταλλαγή; χιίντχι τίμηι. Κα! κατωτέρω- Γτώργιο;, φησίν, ό Χχολάριο; έν τή τή; χατΑ Βέχχου συνόδου σημκιώσαι Ασύγκριτοι; αύτδν έγχωμίοι; χαταστέφιι, χαί έν τφ τή; προ.σ&ήχη; λίγηρ αύτοΟ φησιν Ό τή; μαχαρία; μνήμη; 'Εφέσου γτνναιω; ήγώνισται χαί χαλώ; χα! τά παρ' έχιΐνω.ν, ήτοι τών Λ,ατΐνων, πάντα σογιστιχώ;έπιχ«-

A feliei· memoriae patriarche Hieroeotymitnui domini Doaitbei, quae inaeribuatur* tomu* «wüali», temue *lemtiliae, lamue rrcw/tihttuuU,* Macao· Neetorii patriarchae librum, «x quibo· colligere «at ac 4epromere certa Snniaainiaqne argumenta et teotimonia de vita, de ngeadi rati···, de aona virtute, immo da vi ·apieatiaqae ia dieeado, da accaratiaoima theologia, de tnaitate circa dognaat·, de valida nervoaoque in dieeeptaado contentione, necnon de multi· alii· laudandi· virtutibun. Namque in memorato *carüatin toute* inter prolegomena, pagina 2b, haec concepti· verbi· leguntur: *Mareae Ephnantn, Galatae* puer *contra Bgneaatium iacet nehu et eJacatue, Melem obeloreeieit ia Dmihic; Uliae ^Ηοφιο teue^ieua eeaeti Jeetam ^eeteaaie agebant tine profiagei, gæiaatlenoéane refertor a Neetoria Hieroeolgauteno ia IX fterie Opaeeali ifeiue;* irnme in moxMtcrri· *ia* atento *Aiba eitie iaeeaitar eelenueiB toti» caaaa oe maltoe neltena oratioaee in toulea eiae coaeerifiae.* Deinde eia· acientiae theologicae celebrat magnitudinem, quae non eolum ex operibu· illiu» evinciiur, aed etiam ex acti· aynodi Florentinae. Et inferiua: *Eaae,* inquit, *gaa in* enm *imperator oene eet, obeereoatiam exietimatianemgae, aecaon eiae indnetriam et Morae pro orthodoxie eneerptoe aped Femme, Florentiam* rf *Conetantinopolim narrat Silreeter magnae rrrleeiareba.* Praeterea: *Illine eeripionun aim vitaegue eanctieeimae praeconia in prooemio Aniirrheticorum enornm breriter deeeribit nomophgM.* Inauper /Wra·*illi, gei in eanctae Sophioa templo eonroetere,* in *epietela ael loaeutem imperatorem jata, eapite LUI, propugnatorem rectae eenteutiae apeul Italoe algue o» omniean orthodoxorum eum* nuncupent; *egnodue roro in eamcta Sophia habita illum declarat nulla re abeeee a prieeie patribue ecientia reetagne dogmatum ratione /amigerotie, ut ridere eet ia Eeconcilieetionie tomo.* Et infra: *(ieorgiue Seholarieu,* ait, in *aeeimadeereiono ad egnodum contra Beccum eximiie eum condecorat laudibeee, et iit eem de additamento oratione elicit: Epheeiue Ule beatae memoriae fortiter deeertaeit et optime, et guae illi (Latini ecilicet) captione eoacerrarant, ea omnia confutaoit. Et haec guidem de eiue mta. Qm>d autem,* inquit, *nancto obierit et honeeto conditun fuerit, teetie eet funebria oratio, gtiam ad nepulcrum eiuo habuit dictae Georgian Scholoriun.* Et haec quidem ita diaerto habentur in memorato *Coritotin tomo;* cetera vero in alli·, ut dictum eat, libria, ex quibua cuique volenti fax eat ea colligere quae in viri' laudem multia diaeeruntur.

'I Doeitheaa Hieroeuljmil., *Τόμο rant, .teuton'.* Bncnreetii. IOM, i»-fol, p. Λ. D

■| Nectuii Hiemolpaiti, *Ikfl* tÿ; «v/ÿ; toi itrπ'(Ψ·«ιι . in-fol., laaaii, IώH, μ UM. Hoe opw in latinaa lingwua venani itenun edHit Petra· Allix: Tbt· *etirv cry* -Verforn *fmti* mivA·· *gieremlpmifmi Oonfutatio imperii papae* m *eccieoiam,* in-8", IxnKliai, 170·; boouai· veto MAaeiam «mfretft Staph···· Ae Allinar* Poaticanai· (-> Michael Le Qaie· Ord. PraaAfc.), *Ihmopiia contra* ariUm» <?raacvrwM„ in-4*, Pariaii·, 1718.

■) SUvaater Sfuropal·· (k*e *Spropulue),* I'«n> MMorin. mu»»· OM mriw inter Graeco· *et lotium: eiee nmcM Bometmi* ' aaa<Aiaaiata narratia, 1*L trUwtnlit Robert·· Creyghtoii. üi-foL, HigM-Comiti·. HMO.

•i '-''r— Macvaieui Mawphylu. Mani frater gennanaa, in AntirrhatHa.a Daatihm Hieroaolyuitaao aditi· in opan cni litate*: *Ttipei aaraUcyÿ;,* 1··M , laaaii, 18M, μ MM-Sn.

*) *Tipof tmeOUorii.* P 4M Ariandvertauda· tewe varia aoa | 67. «t aaaaril Darith···, aaA | 17 iavmiri.

.·) Oμ oit, μ M7-6·1, raeraaaaataatar Ma· ayaoAi acte, qaM —r*'" agmi* «aut, at p··» Iliarima niviaaimr aatandit thrialn ^ntMam Gaaaem, Fin Feiwmnft, Petiapoh, t. Π

χιοσμένα ἐξήλιγζι. Kai ταὐτα μέν «api τή; * ζώὴ; αὐτοὐ. 'Οτι Si Antbava, φησί. Pau-, μασίν; xal ἑτάφη ἐντίμτ·;, μαρτυρτί ἡ ἐπι-χήδιιο; μονφδία, ἣν ἐν τή ταφὴ αὐτοὐ KS-ποίηχιν ὁ βη»ii; Γεὼργιο; ἔ Χχολάριο . Καί ταὐτα μίν βητΔ οΟττρ MiΓνται iv τφ βηάέντι τή; 'Αγάπη τόμφ* τά β" ἄλλα iv «Hi λοιποί;, ὠ ὠρηται, βίβλο·.;, if ὠν οἱ βουλόμινοι δὐνανται Αποδρέψασέ^ιι τά ὐέ τιμήν τοὐ dvSpS; Sci μακρών συγγραφέντα.

Τούτον οὐν οὐτιο ἐχόνηον xri λαμπρὼ Απο-δώχνυρένη ix τών,ὐρήμέννν τή χατ' αὐτδν ἁγιό-τήτο;, πρὸ χρόνον ἠδη τριών, ἠτοι χατά τὐ χαρολΜν ,αφλ' σώτήριον ἐτο , συνέβη Αντιλογίαν τινά γννΙσΙΗκ πτρί τοὐ ἁγιου'τούτου iv τή αὐτὐοι ,π*ριφήμφ νήοφ' Κιφαληνία;· τοὐ γάρ αὐτόΙΗ διοαλούντο δσι·τάτου iv ἱπρομονάχοι χὐρ Συμοών τοὐ Βυζάντιοι» ζήλφ ΙΗίφ, αἰδοί τ χαί ἰὐλαβοίμ τή πτρί τὸν ἅγιον τούτον βουληΑΙντο; ἑορτίοχι τήν μνήμην αὐτού χαί- iv ἐχ-χλησίφ δοξολογήσαι χατά τὐ ΙΦο τή χα3' ἡμά ἰτρά ἁγιστκία , τινί τών αὐτὐοι χριστιανών, οὐχ οάαμτν πί3τν έπαρΜνα . διηνίχφησαν πρδ αὐτόν, ἰ»; ντοττρίζοντα βήὠτν χα! χαινοτομούντα iv τή Ανα-τολική ἐχχλησίφ χαί ἰπτισάγοντα καινήν ἑορτὴν τή χαφ' ἡμΑ; ἐχχλησίφ Ανένδοτον, προβαλλόμενοι τί πΑΓανήν αυτών δικαιολογίαν τὐ ἁγνοτίν χαί μή «ἰδέ-ναι. τΐπτρ Αποδίχιται δλττ ἡ χα3' ἡμά ἐχχλησία τήν τελετήν τή τοιαυτή Αορτή χαί ri τιμφ τὸν βη-»έντα Μάρκον 'Εφέσου ὠ; Αγιον. Ἣν τινα Ινστασιν χαί Αντιλογίαν χαί σφαλερόν ὑπόνοιαν. αὐτών Ανα-μαΦόντε ἠδη ii ἀρά τών διατριβόντών τί τὰ ὠδε ὀρΦοδόξεον χριστιανών, τών ix τή αὐτή πτριφήμου νήσου Κεφαληνία δρμὠμένττν. Αναγγειλάντνιν τή ἡμών μετριότητι ουνοδιχώ προκαφημένη χαί διηγη-σαμένων τήν ἐπισυμβάσαν αὐτόΦι διένιξιν Απορίαν τε χαί Αμφισβήτησιν τούτην, χαί ἐπομένώ Αξιώσάντών χαί δτηΗντβν αυνοδιχή διαγνώσιι γενέσΦαι τήν δια-σάφησι'ν τοὐ ζητήματο χαί τήν ἐπίλυσιν τοὐ Απορου-μένου. ὠστε ἐπιγνοσΦιίση; χαί χυρ«·Φε'ση; τή Αλη-Φεία , ἐπιστομισΦήναι μέν xri ἐμφραγήναι τοὐ λοιποὐ τού τίχή Αντιλέγοντα , τοὐ; δέ εὐσεβεί χα! φιλο-Φέου λαβείν πληροφορίαν xri βέβαιον τοὐ πράγματο ἀπόδτιξιν, οὐχ Ιγνωμιν παριδείν τήν φιλοντιχίαν ταὐ-την χα! Αμφισβήτησιν ΑΦεράπευτον· Αλλά τήν τοι-αὐτην αἴτησιν χα! Αξινσιν αὐτών ὠ τύλογον χαί t διχαίαν χα! πρὐ χαταβτισμόν χα! ωφέλειαν ἀφορώ-σαν τοὐ αὐτόΦι χριστιπωνὐμου χαί ὀρΦοδόξου πληρώ-ματο ἀποδτξάμίνοι προσηνώ , ἄλλο τ πτρί πολλού ποιούμενοι τήν ri; τοὐ ἁγιου Ανδρο τή Ανατολική ἡμών ἐχχλησία; χαί τών δρΦών αὐτή δογμάτών προστάτα χαί ὑπτρμάχου τιμήν xri αιδώ χαί «ὐλά-βχιαν. γράοοντ διά τοὐ παρόντο συνοδιχώ μ<τά τών xsp! ημά itpsrcdtwv ἀρχι<ρέ»ν χαί ὑπ*ρτίμβν, τών ἐν ἀγ/φ» πνίὐματι Αγαπητών ἡμών ἀδτλφών χαί συλλχιτουργών, ἀποφαινόμίδα ἐν ἀγίφ πννὐματι, δη-λοποιούμέν τι xri γνώρίζομτν πάσιν ὐμ!ν τοί οἱ τά u αυτόθι xri ἀπανταχὐ ὀρδοδόξοι χριστιανοί; μ<τά πάση τή ἀληΦτία , ὠ ἡ xab' ἡμά ἁγια τοὐ Χρι-στοὐ Ανατολική ἐχχλησια ,τὸν Ιιρὐν τούτον Μάρκον Εφέσου τὸν Εὐγννιχόν χαί οἰδτ χαί τιμφ xri ἀπο-δέχηαι ἅγιον dvtoa χα!. ἀχοφόρον xri δσιον xri ζηλώτήν τή; tὐosjiria; διάπυρο* xri τών χαὠ' ἡμά ἱιρών δογμάτών χαί τοὐ ὀρφοὐ λόγου τή οὐσχβοία πρόμαχον xri προασπιστήν γχνναιότατον, xri τών προηγησαμένών έν τοί Αρχαίοι; χρόνοι; ἱιρών ὠοο-λόγ«ν καί χοσμητόρβν τή; ἐκκλησία μιμητήν χαί ἐφάμιλλον, χαί τήν σφζομένην ἐχΦβσιν πτρί αὐτοὐ ἐν τοί διαληφώοίσι βιβλίοι; τοὐ Λοιδίμου πατριάρχου Ἰιροσολύμὐν χὐρ ΔοσιΗου, χαὐὠ Avwtaps» iri λέ-ξ<ο> ἐχτέὠηται, ὠ; ΑληΑχστάτην xri γνήσιον xri Αναντίρρητον συνιστὠμτν πΑαι xri aqpnSIBcysv xri δὠφοβάιούμὲδα ἐν Αγίφ xveôpati, ὠστ« μηὐνα «M

Quae cum ita oe habeant eiusque sanctitas egregie ex dictu comprobetur, tribue abhinc anni», praeterito scilicet salutis anno MDCCXXK, de sancto illo controversia orta eat in celeberrima ista Cephaleniae insula. Qui enim vitam ibidem agebat sacerdos religioaiasimiu dominus Symeon Bysantius. cum divino fervore, reverentia ac pietate in sanctum hunc permotus, eius memoriam celebrare et in ecclesia recolere voluisset pro more sacrorum rituum nostrorum, regionis illius christiani quidam, nescimus qua ratione impulsi, eum calumniati sunt, quasi rebus novis et in orientali ecclesia inusitatis Mtauderet nuperum festum ab ecclesia nostra alimum inducendo, ad causam comprobandam obtendentes se ignorare ae nescire, num huiusmodi festum agendum -vel reciperet ecclesia nostra ac prae dictum Marcum Ephesium tanquam sanctum coleret. Qua de reluctantia, dissensione lubricaque illorum suspicione iam certiores facti per orthodoxos Christianos in hac urbe degentes et originem ab eadem famosa Cephaleniae insula ducentes, qui mediocritati nostrae in synodo consideni facta relatione ac renuntiata illa, quae ibi contigerat, disceptatione, difficultate ac dubitatione, ideo postularunt ac petierunt, ut explanata per synodicam cognitionem quaestione solveretur difficultas, adeo ut veritate patefacta ac sancita linguam quidem cohiberent et compescerent in posterum qui temere adversabantujj exploratam veni certamque rei cognitionem haberent pii ac religiosi viri, non decrevimus disceptatione hac neglecta dubitationem inemendabilem relinquere, sed huiusmodi postulationem petitionemque eorum ut bonam. aequam, pertinentem ad confirmandum adiuvandumque Christianum orthodoxumque regionis illius populum benigno excipientes, ac praeterea magni facientes observantiam, reverentiam, pietatem quae sanctis· nostrae orientalis eocleaiae viris rectorumque eiusdem dogmatum defensoribus propugnatoribusque tribuitur, editis hisce synodalibus litteris ex eoneensu sacratissimorum qui nobiscum sunt antistitum ac honoratissimorum, dilectorum nostrorum in spiritu sancto fratrum et comministrorum, decernimus in spiritu sancto atque vobis omnibus qui ilUc 'estis universiaque orthodoxis Christianis notum feeimua ac verissime renuntiamus, sanctum hunc Marcum Kugemcum Ephesium :a nostra sanita Chriati ecclesia orientali agnosci, coli, existimari virum sanctum, deiferum, virtute praeditum, fervido religionis studio flagrantem, sacrorum dogmatum nostrorum ac rectae religionis defensqrem propugnatoremque acerrimum, divorum theologiarum qui priscis actatibna vixerunt eoeleeiamque ornarunt imitatorem et aemulum; eius vero effigiem quae in memoratis operibus beatissimi patriarchae Hierosolymitani domini Ooeithei exprimitur, prout supra conceptis verbis descripta eat, uti verissimam, sinceram, certissimam cuique commendamus, prodimus, comprobamus in sancto spiritu. No quis igitur vestram omnium latio degentium univsrsorumque orthodoxorum iam In/dubium revocet, mfitietur. pravo arimo dopagMt viri Mod pietatem maeti-

άMMαχοO fipfioUfstv Αμριγνοεiν m2 διστΛζειν m2 A
KνλβααηΑν ΑντιρΑρεσΦβ τφ τού τούτου
ύοιύτητι m2 Αγιύτητι, μηK προσέχει* taie «νοφ»
νίεη t*t Ηβροδόήων, ctnwc ύπδ πάύου m2 φ»όνου
m2 μειίμονή; ριλονείκου πρδ; τήν ΑλήΦβαν ^βλυω-
πούνη , N2μ κ 2πηρ«άζουσ·. m2 ixirifiavvat «t; τού
xab' ήμβ; γίνου; άρΗδόξοι^ φ«λσεπιπλάστοι ύκο-
νοίαι; χαί σαΦροί ^χειρήμασι τού άπλουστίρου
τΑν *ipMiÇm* ύποσχελίζειν m2 περιτρίπειν *«2 τή
εύδεία; 48ού ίξιστΑν χβ! Απάγειν ίκφούλω χτιρί-
μενοι· Αλλά ταί φιλον*ιπΙ·ι τΑν τοιούτον μακράν
χεάραν φράσαντε , τφ παρούση κατρικφ χαί συνιβιχφ
ήμών νουΦασίμ πιιφηνίου MÎ Μτηχόου σφά; επ-
τού παρέχετε, χαί τού ύπ" εύλαβεία βουλομίνου;
ίορτάζειν τήν μνήμην τού βηφίντο Αγίου χβ! ίτησίω
πανηγυρίζειν κατά τήν ιφ' τού ι'αννουαρίου μηνό , A
επΗστβι τή »·&' ήμA; *tfa* τού Χριστού ίακλησίμ,
μηδαμώ χωλύητε ή Αποτρίπητε, μηδ' A; κβινοτο-
μούντα ίχιμίμφησΦ·, μάλλον 8' Αποδεχόμενοι μετ' 8
εύμενεία τΑν τοιούτον τόν ζήλον, χαί ίπαινήτε τδ
ίργον A θεοφιλέ τε x«i Simiov χαί napi τφ χαφ'
ήμA άγιωτάτη ίχχλησίμ ίνθεσμόν η χα! νόμιμον
χα! έπιτετραμμίνον. Κα! ούτω μέν πο ούντε xai
ΰπαχοήν ίνδιιξάμχνοι τήν όφειλομένην τοί γνησίοι
τίχνοι τή χοινή μητρδ τή μ !' ήμά τού Χριστού
μεγάλη ίχχληαία , ήτε συγχεχωρημένοι μ ! εύλογημίνοι
χαρά φχού κυρίου πχντοχράτορο m2 ίχητε τά εύχά '
χαί εύλογίβ; πάντων τΑν *frfltn* χαί Θεοφόρων πατέ-
ρων. 'O 8' Αν τι έξ ύμών Απάντων τολμήση
Απειθή φεινήναι χαί παρήχοο τοί έν τφ παρόντι
συνοδιχώ ΑποφανΦβΐσι m2 τήν περί τδν ΐγιον xai
(«ρδν τούτον Μάρκον τιμήν xai τή έορτή; αυτού τήν
τελετήν εΐαχειρήσφ οί«ρδήτινι λόγφ xai τρόπηι έμπο-
δίσαι, δ, τοιούτο;. όποιο ποτ' *Sft* φ. Ιερωμένο ή λαί-
χδ , Ανήρ ή γυνή, μιχρδ ή μάγο;, xai ήστινοσούν
τάξεώ τι xai χφταστάσεω; xai βαθμού, Αφωρισμένο
είη παρά τή *ίχίβ* Mî δμοουσίου xai ζωοποιού μ { ,·
Αδιαιρέτου μαχαρία τριάδο , τού ένδ τφ φύσει μόνου
θεού, xai χατηραμένο; xai Ασυγχώρητο; xai μετά
θάνατον Αλυτο; αιωνίω , xai τυμπανιαίο; χαί πάσαι
ταί ' χατριχαί χα! συνοδιχαί;_ Αραί ύπόδιχο , χαί
ένοχο τού πυρά τή γεέννη , χα! ή μερί αύτού
μετά τού προδότου Ίούδα χα! τΑν' θεομάχων 'Ιου-
δαίων τΑν σταυρωσάντων τδν χύριον τή 8όξη · είη
δέ χαί τφ αίωνίω Αναθέματι υπεύθυνο . Γμιί ούν
ποιήσατε Απαντε , A γράφομεν, ύπαχούοντε εύπει-
ΦA χαί εύγνωμόνω; τοί έν τφ παρόντι γεγραμμίνοι ,
ώ τέκνα γνήσια τή; Ανατολική τού Χριστού Αχχλη-
σία; χαί τΑν όρθΑν αυτή δογμάτων όπαδοί xai.
ΑχόλούΦοι, !να χα! ή τού θ*ού χάρι χαί τδ Αηιρον
Ιλιο χαί ή ιύχή χα! ή «ύλογία τή ήμών μιτριότητο
(ΐη μιτά πάντων ύμών.

atteodat, qai rapiditate, livore, coeteatioaa per-
vicacia ia vero iaveetigaado exeaeeati, eoetrae
geat» orthodoxoa iniaste iaeeetantnr et aggredi-
aatar, ' ûmplieioreo iater orthodoxo· Mai· suapi-
cioBilMi· pravisqee coaatibaa decipere, pervertere,
a directo itinera removere ae dolo·· abdeeere
temptante*. At eontentioeo hemaaodi boetiaum
ingenio lengaaa valedicente·, patenae haic «yno-
dicaeqee noetrae adhortationi doeilee et obooqaenteo
ipei vo· praebeat»; et qaieunqae pietati· cana·
voluerint praedicti aaacti memoriam agere et quot-
ennia celebrare die XIX menti· iaanarii, ut Inore
receptum eat in noatra Macta Chrieti eedeaia, ho·
ne prohibeatia omnino nec avertatia neve ut in-
novaate· inaitnnleti· ; quin etiam ntadinm illorum
benevolo animo perpendente·, opua praedicate tan-
quam Deo gratum, aequum, a «anctiatim· noatra
eceletia pro legitimo et iuato et licito habitum.
Atque ita quidem agente· obaequiumque prae-
dante· nt vero· deeet Alio· commun» matri·,
noctrae aeilicet magnae eceletiae Chriati, veniam bene-
dictionemque impetrabili· a domino Deo omnipotente
atque omnium sanctorum deiferorumque patrum
favore· bonaque omina habebit». Quicunque vero
ex vobi· omnibus synodali huic decreto reluctari
advênarique praesumpserit atque cultum sancto
divoque Marco illi exhibitum festique eiua cele-
brationem quovis verbo aut modo prohibere len-
taverit, ia, qualiscunque demum fuerit, clericus aut
laicus, vir aut Aulier, parvus aut magnus, et cuius-
cunque ordia», statas et gradus, excommunicates
sit a sancta eonsubatantiali vivifica et individua beata
trinitate, una nature sok> Deo, et exsecrandus et
veniae expert et post mortem insolubili· in aevum
omne et tympano similia et omnibus patrum syno-
dorumque diri· obnixius et reua ignis gehennae;
sortem subeat Indae proditoris ludaeorumque Deo
inimicorum qui dominum gloriae cruci affixerunt;
sitque aeterna damnations obligatus. Vo· igitur
omne·, ut scribimus, sic agite, modesto gratoque
animo parentes iis quae hisce litteris conscripta
sunt tanquam veri oriental» Christi ecclesiae, filii
ac rectorum eiusdem dogmatum fautores ae secta-
tore·, ut et Dei gratia immensaque miseratio nee-
non votum ac benedictio mediocritatis nostrae,
vobiscum 'omnibus adsit.

'Εν Itat σωτηρίφ ,αφλδ', άν μην! φνυρουαρίφ !ν-
διχτιώνο ιβ'.

+ Ό Καισαρεία Νιόφυτο .
f Ό Κυζίχου Ανανία .
t '0 Νικομήδεια Ηοόχλητο ·
f Ό ΝιΜία Καλλίνικο ,
t θ Χαλχήδόνο Καλλίνικο ,
t Ό Θεσσαλονίχη 'Ιωακείμ,
t θ Ίχονίου Ιωακείμ.
f Ό Συλήβρία Μακάριο;,
t Ό ΑθηνΑν Ζαχαρία .
f Ό Κρήτη Γεράσιμο .
f Ό Παλαιών ΠατρΑν Γεράσιμο .
+ Ό Σμύρνη Νεόφυτο ·
t Ό βηβών Αθανάσιο .·
f Ό Παροναξία Δανιήλ,
ή Ό Μεσημβρία Γρηγόριο .
+ Ό Χίου Δανιήλ.

Anno Mlutis MDCCXXXIV menso februario indictione XII.

+ Neophytus Caesareae.
t Ananias Oyxici.
t Theocletus Nicomediae.
t Callinicus Nieaeae.
t Callinicus Chalcedonis.
i loschim Thessalonicae.
t loachita Iconii.
t Macarius Bilybriae.
t Zacharias Athenarum.
t Derasimus Cretae. J
t Derasimus Veterum Patrarum.
+ Neophytus Smyrnae. >
t Athanasius Thebarum,
t Daniel Paronaxiae. *
t Gregorius Mesembriae.,
t Daniel Chii.

Altera· eiusdem sententiae oyaodaHs exemplar A xaadri Caratheodori principis huamaiesimi; ibi haea exhibetur in eodieo quodaas Oeaataatfaapolitma, proetorea abboeriptioaee cum episcoporum turn clericorum repraoseotaaturl):

f llatotof e fcpdnjv ofaeuprvtxb* ttarpidp^q;.	f Patrius nuper patriarcha universalis.
t 'O Bappoiaç Ἰωακζίμ.	t Iôoehim Berthoeae.
f 'O "Pd&u *lapapia$.	t Hieremias Bbodi.
t Ὁ Mtbdpvq; Avbtpof.	t Anthimus Methymnae.
t Ὁ Xopla; Avaoadatof.	t Anastasias Sophiae.
Ὁ μ4γ«ί ἐκκλη«4ρχη; Κριτία .	Critias magana ecclesiarcha.
Ὁ μέγη χριρμικ^χο; Ι«»4ννη;.	loannes magana primicerius.
Ὁ λογοΗτη; Γοώργν. .	Georgius logotheta.
Ὁ ÿapapavBdpcc; Κωνσταντίνο .	Constantinus referendarius,
Ὁ fttmp Ἰωΐνν^ .	loannea orator.
Ὁ κρωτοαασοστολόρΐί; 'Ιωάννη;.	loannea primos epistolarum lector.
Νικόλαο Καρατζί ὁ καί λορομτη ytvixoO.	Nicolaus Caratza aerarii logotheta.
Δανιήλ ὁ δομίστικο;.	Daniel domesticus.
'Ιωάννη ε αριρρικήριο τΑν νοταρίων.	loannea notariorum primicerius.
Ηιόφιλο ὁ κρωτοαανονάρχο .	Theophilus protocanonareha.
Ἀλέξανίρο νοτάριο .	Alexander notarius.
Γιώργιο; νοτάριο;.	Georgius notarius.

·> Coater, si libet. itispatatioaeai Λ. l'apedopali-Kersera* ia *ZηίκΑη/ι.* t. XI (luoic. p. Sorr.t.

SYNODUS DIOECESANA URB1NATENSIN

17.34 maii 4~€.

Synodus dioecesana Urbinatensia in Italia celebrata a' die 4 ad diem 6 mensis maii anni 1734. sub Thoma. Maria Marelli, archiepiscopo' Urbinatensi.

Exstant constitutiones "synodales ' in opere cui titulus:

Constitutiones synodales dioecesis Urbinatis, promulgatae in ecclesia metropolitans, diebus quarta, quinta *Λ* sexta tnaji anno Domini MDCCXXXIY, ab illustrissimo & reverendissimo domino Thoma Maria-Marelli, archiepiscopo. *[Inrigtu.]* Urbini, MDCCXXXIY, ex typographie venerabilis capellae m. Sacramenti, per Hieronymum Mainardum, typographum cameralem.

In-4*, 8 f. - 326 p. - 2 f. — (PaB», Bib|. nat. B 3377).

Pag. 151-326, habetur a*endix documentorum ad hanc synodum attinentium.

SYNODUS DIOECESANA SUESSIONENSIS

1734 maii 5.

Synodus dioecesana Suessionensia, celebrata die 5 mensis maii anni 1734, sub Carolo Francisco Le Febvre de Laubrière, episcopo SUessioneiui.

Exstant constitutiones synodale» in opere cui titulus:

Ordonnances synodales . . . *[nipru col. 105].*

SYNODUS DIOECESANA FE8ULANA

17.34 maii 27.

Synodus dioecesana Fesulana in Italia, celebrata die 27 mensis maii anni 1734, sub Aloysio Maria Stroaaa, episcopo Fesulano.

Exstant constitutiones synodales''in opere cui titulus:

Secunda. synodus dioecesana, ab illustrim. ae reverendius. d. d. Aloysio Maria Stroaaa, ppiaoopo Fesulano, et comite Tnrrichii, habita Florentiae, in ecclesia parochiali, prioris, Sanctae Mariae in Campo nuncupate, Fesulanae dioecesis, die XXVII maii anno MDCCXXXIY. Florentiae,'MDCCXXXV, apud Franciscum MoAcke. Superiorum facultate.

In·4*. XXXII - 148 p. — (Roma, libr. Bocca).

SYNODUS DIOECESANA FERETRANA

1734 Jmlii β-B.

Synodus dioecesana Feretrsna in Italia, celebrata diebue 6, 7 ot 8 aeneis julii anni 1734, sub Chrysostomo Calvi, episcopo Feretrano.

Exstant constitutiones synodales in opero cui titulus:

Synodus eccleeiae Feretraaae, ab illustrissimo et reverendissimo d. fr. Joi Chrysootomo Calvi, ordinis Praedicatorum, saactisaimi d. n. Clementis XII praelato domestico et pontidefj soljj assistente, ac epiacopo Ferotraao, celebrata in.cathodrali Pinnae, die sexta, septima g octava mensis July anno Domini 1734. Pinnae, superiorum permissu.

Sine anno (JJ34). In - 4*, 4L - 261 p. — (Roma, libr. Bocca).

SYNODUS DIOECESANA BENEVENTANA Γ

1734 angmti 24.

Synodus dioecesana Beneventana I, celebrata dio 24 minuis augusti, anni 1734, sub Serephino Cincio, enrdineU usoHopiMopo BofemqtM».

Kxstdnt eoaetitutioaoe synodales ia opere cui titulus:

Prima dioeoeshaa synodus Muetao BoneveatuaM

■■«siaaasiinfciaiAiiiiiinmamtasaeidaesssi^uauuuuaimai -------- --¹

F

ecclesiae ab eminentiseimo A mtrmÜMiao ia A Chrieto pâtre A domino d. Seraphino, miseratioa· diviaa a. R. e. presbytero cardinali Cincio, archiepiacopo, celebra*, juta antiquam sjasdem aedeaiae morem, die 24 augusti 1734. Beneventi, ex typographie arehiepiscopali.

81m anno (1734). ta-4', 71 p. - Si f. (index) — (Carpeatrna, ville),

Pag. 37-71, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

SYNODUS DIOECESANA VIVARIENSI8

1734 octobria 30.

Synodus dioeceeana Vivariensis ih Gallia, celebrata die 20 menai· octobria anni 1734, eab Francisco Renaudo de Villeneuve, epiacopo Vivariensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Recueil dea ordonnance· du diocëee de Vivien renouvelées A confirmées par monseigneur François Reynaud de Villeneuve, évêque d comte de Viviers, publiées au synode général tenu A Vivien, le 20 octobre de l'année 1734. A Bourg 8aint-Andéol, ches César Chappuis, imprimeur de monseigneur l'évéque de Vivien.

8ine anno (1734). In-12, 5 f.-337-cix p.-6 f. — (Avignon, séminaire: Paria, 8t-8ulpice).

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

1734 menae decembri.

Sacra sancti loannis aedes, quae etiamnune B Galatae iacet. cum penitus incendio absumpta eeset, in pristinum statum mox restituta est a christiania a Chio insula oriundis,' qui opere absoluto e synodo petierunt, ut ecclesia illa templum •ancti Zcaam· *Chiorum* deinceps diceretur, utque sacerdotes rebus divinis in ea peragendis addicti ab annuo stipendio iu patriarcham solvendo liberarentur, donec, mutua pecunia ' templo fabricando quaesita integre persoluta esset. Eorum poetulatioaem gratam habens sacro synodaaypditis litteris decrevit, „!να ἡ βηIHIσα ἐχχλησία τοὺ Αγίου ἸβιΑννου ὑχοχιιμένη τφ xab' ἡμΑ; πατριαρχιχφ οἰχουμ(ν:χφ 8ρὺνφ xa! dici τοὺ νὺν xal st; xi ἐξή; xal ·ι; τὸν Απαντα αιώνα «Ιη xai λέγητα: xal γνvρἰζηται τὼν ^ηiHvτβν Χιιβν χριστιανών, χα! ὑχ' αὐτών διοίχητχ χαὶ ἐπιτροπιὺηται xal συνΑγηται, μηδ«νό; Αλλου ἐχ τών συνοριτών χριστιανών Γαλατιανών τών μὴ ὄντvν Χίων Ιχοντο ἡντινοούν μιτοχὴν ἐπιστασίαν τι χαὶ ἐπιτροπὴν τὸ παρΑπαν'ἐν αὐτῆ. Πρό; 84 τούτοι; ἐπ·ιδὴ ἡ αὐτὴ ἐχχλησία νιβστ. οἰχοδομηiHIσβ πολυαριΑμο:; χαὶ βαρυτΑτοι üxéiuot χρέχσι χαὶ στ«νοχκρούνται μιγάλ»; οἱ ἐν·χόμ·νοι τοί; χρέισι τούτοι; Χίοι χριστιανό! χαὶ χρήζουσι βοηΦτία , 8·iv (γν«·μ>ν συνοδιχὴ διβγνώστ: ἐχαφ«Ιναι xai χαρίσασϋα: αὐτοί τὸ σύνηIH; χαί διωρισμένον ἐμβατοίχιον, δπχρ ἐλΑμjSsrvi χατ' ἑτο ἡ xab', ἡμΑ; τοὺ Χριστοὺ μιγΑλη ἐχχλησία Απὸ τών ψαλλὺντκν iv βὺτὴ ἱ·ρέ«ν μέχρι χαιροὺ τίνο , its; οὺ χαταβφβσΑἡ δηλαβή χαὶ ἐχκέση τό' πολὺ χρίο; si; μιτρίαν τινΑ χατΑστασιν χα! ἐλΑφρβσιν, xab' ἡν δύνανται ' αὐΑι ' Αρχὴν ποιήσαι χα! Αληρούντό ἐμ^ατοίχιβν.* Quae sententia synodic· ita .exorditur: Ἐπιδὴ τή; ἐν τφ Γαλατφ ἐχχλησία; τοὺ Αγίου 'ludvvou xab' δν χαιρὸν ἐπυρπολήδη τὸ πρώτον πρό χρδνβν ήδη πχρί που τού; τ«σσαρΑχοντχ Data est menée decembri indictionis XIII, anno 1734. Nomina subscripserunt una' eum Neophyto patriarcha epiacopi isti: Parthenius Caesareae, — Gerasimus Heracleae, *t* - Theocletua Nicomediae, — Callinicus Chalcedonis, — loachim Iconii, — loachim Berrhoeae, — loachim Caasandriae, — Seraphim Sami. — Anthimus Teni..

Edidit, si aliquot episcoporum nomina excipias, quae aut perperam -legit aut legere omnino non potuit, Georgius P. Georgiadis, Ὸ iv Γαλατ| i«ρὸ ναό; τοὺ Αγίου 'Issdwou τών Χιβν, (Constantinopoli, 1898), in-8·, p. 67-71.

SYNODUS DIOECESANA AMBIANENSIS

1734.

Synodus dioeceaana Ambianensls in Gallia, celebrats anno 1734, sub Ludovico Francisco Gabriele d'Orléans de la Motte, episcopo Ambianensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Acte» de Γigfao ifAnm, (1849), II. 327-8.

SYNODUS DIOECESANA NIVERNEN8IS

1734.

Synodus dioeceeana Nivernensis in Gallia, celebrata anno 1734, sub Carolo Francisco dee Montées, epiaeopo Nivemenai.

Exstant conatitutionea synodales in opere cui titulus:

Statuta synodalia dioecesis Nivernensis edita et publicata in variis synodia dioecesania. Niνατηίχ. ex typographie viduae Le Febvre, 1777.

In-12*. 68 p. — (Nevers, séminaire).

Exstant statuta edita in synodis celebratis annis 1669, 1722, 1734, 1736, 1736, 1763, 1764 et 1756.

SYNODUS DIOECESANA VIRDUNENSIS

1734.

Synodus dioeoesana Virdtusensis in Gallia, celebrata nano 1734, sub Carolo Francisco do Hallen-

De hac synodo confer opus cui titulus:

Statuta généraux du diocèse de Verdun . . .

[ntpro col. IIIj.

SYNODUS DIOECESANA BAIOCENSIS

1735 aprili» 20.

Synodo» dioeeesana Baiocenaia in Gallia, eele- brata die 20 mensis aprilia anni 1736, aub Paulo d'Albert de Laynes, epiaeopo Baiooeaai.

Exstant constitutiones synodales in opere eui titulus:

Statuta pour le diocèse de Bayeux, publiés par monseigneur Pau) d'Albert de Luynee, evesque de * Bayeux, daaa non aynodo toau la vingt avril mil sept ocas trente dnq., *[ItuifH.]* A Boyaux, obeo' Gabriel Briard, imprimeur de monaeigneur l'évêque.

Bine anno (1736). Parvum in-8*, 110 p. — (Paria, Bibi nat B 4833).

Pag. .79-110, bebetur appendix documentorum' ad bane synodum attinentium.

SYNODUS DIOECESANA 8UESSI0NENSIS

1735 aprili· 20.

Synodus dioeceaana Suesaionenpi·, celebrata die 2<> mensis aprilis anni 1736, sub Carolo Francisco Le Febvre de Imubrière, episcopo Suemionensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Ordonnances synodales . ' . /supra cd. *1Q6J.*

ÇONSTANTINOPOÙTANA SYNODUS

a qna Athanaeiue, Arcadiae nuper epiacopua, depositionis poena absolvitur

1735 menae inaio.

Supra quidem relatum est, hominem quemdam B turbulentum in Seraphim patriarcham impetum dedisse, ut eum gladio interficeret; idque non sua «ponte et voluntate, sed ab Athanasio, qui nuper Arcadiae episcopum egerat, coactum et impulsam, atque ideo Athanasio ipsi gravem depositionis poeham a sacra synodo fuisse irrogatam.· Anno autem elapso ae Seraphim patriarcha .vita functo, ad sacrae synodi dementiam confugit Athanasius, veniam ot immunitatem rogans. Re diligenter perpensa, episcopo gratiam petenti benigne annuit •ynodus, editis litteris ita incipientibus; **t** Τή; οισπχσία έντολή; τσο σωτήρο "Αφ»τ» χαί Αφ<-δήστ» ιύαγγτλιχώ διδασχούση . Ανάγκη πΑσα c πάντα μέν Απλώ χαι χαΦδλου τού έπιγραφομένου τδ τοΟ ΧριστοΟ σωτήριον δνομά χαί τήν »ύαγγ<λιχήν έπαγγιλλομένου πολιτάαν μ«τ' Αναξιχαχία Απάση Αλλήλοι Αφιέναι τά παραπτώματα χρηστ<υομένου , ώ ΐντortv. Lectoris commodo atque utilitati nos consulturos speramus, si potiorem huius decreti partem utpote ineditam in lucem proferimus. Ita ' vero se habet›

Ειαιδή τοιγαροΟν προλαβύντω έπί τών .ήμτρών τού πρδ ήμών χρηματίσοντο χαί έν μαχαρίφ τή λήξιι γινομένου πατριφρχου κυρ Σιραφιίμ, έπηραίμ καί συν»ργ»ίμ τοΟ Αβικοτβ έποφώαλμιώντο τφ ήμ»- » Τιρφ **jini Ml loty «wti «*-**

τρίροντο χαιρ«χάχου χαί πονηρού δαίμονο , ΙφΦασ» μέν, ώ μή ώφιλιν, Ατοπώτατόν χαί έσχΑτη; **Ασθα** καί κακία; ύπορββώλούση άνΑμαστον τολμηδήναι Αμάρτημα χαί οίον ούβέ. ποτ» Αλλοτ» νολμήδήνβα μνημον<υδμ*νον, καί τι τών πάντη (ύών»ν έξωλ»- στάτων τ» χαί άκχρριμμένων Βουλγάρων δρμήσα Αναιδώ πάντη χαί δυσσήβώ , έξέτιιντ μΑχαιραν κατά τού μακαρίτου έχτίνου κατριάρχου έξιδντο τή έχ- χλησία; έν έπισήμφ έαρτή χαί πολυανδρώπηι δ«άτρφ, χαί ώσ» μέν xsnA τοΟ λαιμού έπί σκοπφ τοΟ φοντύ- σαι, δ.έμαρτ» δέ τού φόνου χ*ί τή *tuttfiaf* πληγή προνοίμ τοΟ φιλαγάδου Ηού τού τοσοΟτον χοινδν αίσχο τή έχχλησίφ μή συγχωρήσαντο , έπ»! δ' έπαι- νο μέν δ πλήχτη έλαβα τάκέχιιρα τού τολμήματο , ύπόνοια δ' Αναφϋη μή otxobev έπαινον έχί τούτη» χαχινήσδαι, Αλλον βέ τινα «Ίναι τδν χαχινηηδτα χαί παροτρ'ΰαντα, τωούτο δ' ύπανοήώη χαί έχατηγορήώη δ ΙΗοφιλέστατο ένίσποπο πρώην 'Αρκαδία 'xbp Αθανάσιο , ούτινο διαμηννδάντο έλΦαΤν *M συνόδου* χαί δούναι Απολογίαν έπί τή Αντηρναίσή ύποφίφ xsd χινηώαίση χατηγορίφ κατ' αύτού ταύτη χαί μή ύπα- χούσαντο μηδ' Απαντήσιντκ **d**; τήν σύνοδον, έγένοτο μαρτυρία χ^τ' αύτού Φούντο ώ ονναρνήααν**M** τφ Ανοσιουργήματι χαί τδν πλήχτην έχιΐνον βαλόντο χαί «χινηχότο , έφδασ» δέ κατ' Ανάγκην ιίσαχουσδήναι τήν «ιφύτην μαρτυρίαν χαί β*βαιωί>ήναι τδ έγκλημα διά' τήν έπί τή βηΙΗίση συνοδική διαμηνύσιι γινομέ- νην έν τφ τότ» Ansiêstav χαί φτυγοδικίαν αύτοΟ, χΑντιύδτν ' καί Απιφάνί^η συνοδιχή διαγνώσβι ή κατ' αύτοΟ έκπλησιαστιχή χαδάίροσι , χαί έπομένω έξι- φωνήδη έπ' έχχλησία Ανάδτμα δίΑ τδ τού ύπονοη- Ηντο Αμαρτήματο μέγαΦο - δστι έπιμαίνα Ιχτοτι μέχρι τοθδ» τή έχχλησιαστική ταύτη παιδιίφ χαρτιρι- χώ χαί πχιδηνίω χαί ικανό ταλαιπωρηM , προσ- έδραμιν ήδη τφ ελέιι Αμα τχ .χαί τή διχαίφ χρίσχι Τή έχχλησία , χαί προχαλινδούμ«νο ίχανδν καιρόν τφ ί»ρφ αυτή έδΑφβι, ού διέλιπ* παραχλητχύων χαί μιτά δαρμών βαχρύων ικέτη; προσπαδιζόμτνο Απο- λογία Αξιωθήναι χαί Απαλλαγή τυχ»!ν χαί λύσ«ω τή; ποινή , χαί παραστά έπί συνόδου, τδ μίν τή ΑπαιΜα έγκλημα διτλύσατό^προβαλόμινο τδν ένόν- τα τότι φόβον αύτφ χαί *tb* ΰπό *πολλών Αναχαχstofiai,* ώ **d** παρρησιάσαιτο, χινδυν«ϋσ»ι **xspi** τδ ζήν; τήν δέ. τού φόνου αίτιον παρ*γράφατο τέλτον, Απολτλογημίνο μηδβμίαν έχβιν βίβησιν χαί μττοχήν τδ παράχαν, χαί δτι έρήμην χαταδτδίηται ώ Αναίτιο χαί Ανβύδυνο ών. Καί βή μιτά. δαρμών δακρύων χαί έπιμόνων δ»ήσ»ων έξητχίτο τήν έπ' Αμφοτέρου **ihpansiav** τή έχχλησία , τήν τ» συγκαταβατικήν χαί φιλανδρωπο- ή^αν διΑ tf|ν έχουσιοαχούσιον Απ»ίδ»ιαν ηαί τήν διχαίαν ΐ:έ τδ ένα/τιον. Τούτων οδν ίπ' αύτοΟ προβιβλημένων χαί σχέψ*ω συνοδική Απαξ χαί δί χαί κολλάχι έπ' αύτηΐ συγχροτηδχίση , ττλτυταίον έχχλησιαστιχώ βιιυχρινήδη xsd έγνωμοδοτήδη χαί Απβφάνδη τδ μέν τή φπ»ι*«ία Αμάρτημα συγχωρη- δήναι αύτφ διά τ» τδν προββώλέμινον φόβον, (χανδν δντα τοιαύτην αύτφ AmPstvai Ανάγκην καί »ί Ακού- σιον συνωφήναι πλημμέλημα, Αλλ«» τ χαί ικανό ύχοστάντι μέχρι τούδ» τήν «**tpi** τούτου κοινήν *ntfl* δέ τού έγχλήματο; τού φόνου, έκπί ή μέν κατηγορία **(pbentv** δπ»»σδήπ»· χαδ' βν χίρηται τρόπον τδτι συντχλτσώήναι χαί διά τδ φ«υγόδιχον βοβνηωδήναι, Αλλά γ» γοΟν 6ιΑ τδ τέω Αναπδδχιχτον **aid** Αμάρτυ- ρβν δρχη» μόνφ τήν **xtpi** τούτου ύχόνοιαν διαλυδήν» (βπου γάρ ούχ ένι μαρτυρία χαί άπόδβξι Αξιέχρχω βαβαιοΟσα τδ έγκλημα, έν τούτοι ΑναΜσδαι χρή τήν χρίσιν τφ έμβπττύοντι χαρδία τών Ανθρώπων χαί τά βώδη τών λογισμών Ανππισφκλώ έχιστφένφ, τφ *φοβφρφ* φημ χαί Αχαραλογίστφ κριτή), .χαί δή χαί «**M** τούτου συνοδιπέΐ έγνωμοδοτήφη πδν βηώέντα **χύρ' Αδανώαον παραστήοαντα Ιαντδν δι'** δρχου αύαγν γολιι^Ο τή κατηγορία τούτη Ανώταρον, έχ^ιν τήν λύσιν τή . έχχλησιββτιχή έχοίνη ποινή καί Ανολακ

P«* τδ ἀρχιηρωαὐνήί ά ίωμβ-κατά τού ἐχχλη- Λ 'ΗραχλΜα Γιράσιμο . — 4 ΝιχομηΜβ; βιδχλητο , oumxutobς χβνδνβ ἀποφβινομδνου «an ἀμφισβή- — 4 Nixaio; Καλλίνικο , — 4 ΧαλχήΜνο Κβλλίνι- τησιν tv tots ἀθήλοι; βρχφ μ4νφ η«ρβτοδσθ« xal χο . — 4 Bsppolo; Tteaxelp, — & UimUa; Koopds, t^tveodax, pWCow τυγχάνοντι xdoq; ψήφου xal Sta- — 4 *P43ου Tepepiefc — 4 Μιτυλήνη; Kwvotdvtios, — λύσι: i«x4vt. **4 Διδυμοτείχου Σαμουήλ, —. 4 Μηθύμνη. Ἀνθιμο** , — Λ Παροναξία; Δανιήλ, — β Μισημβρία Γρηγδριο

Absolutoria haec sententia data eat uno 1735, mense februario, indictione XIΠ, a Neophyto patriaroha quocum nomina subscripserunt episcopi quindecim, videlicet: 4 Καισαραία; Παρθάνιο;. — 4 *b* Σοφία Αναστάσιο , — 4 'ΕλΜΟώνο Ἀνθιμο;,

Exstat in codice 11 Constantiaqpolitanae Societatis litterariae Graecorum, fol. 169r-l70*.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

1735 menee ionio.

**Cum Alepensium civium sacerdote» quidam orthodoxi a neocatholicis expulsi templis ad sacrum faciendum orbarentur, Constantinopolitana synodus, misais ad omnes' regionis illius Christianos litteris, praecepit, ,Ινα Soot xal δχαοι klvat οΕ αὐτδθι sûptσχδμενοι βηθίντε; lapai,', ol 4xotoi εὐσχβχί; xal δρθάδοξοι xal φυλοίττοντε ἀχριβώ; xal dvobvjtw; xi δδγματα τή; ἀνατολιχή; τοΟ ΧριστοΟ ίχχλησία; xal τή ὶὐσεβού; ήμών r.ioxtw; xal πολιτευόμενοι dpipπτω; xal tale»; xal ἀποστρχφδμχνο: τδν παπισμδν xal τήν λβτιν-χήν χαχοδοξίαν, Ιφθασαν νά ἀποβληθοὺν xal ἀποδιωχθοΟν ἀδίχω; xal παραλδγ»»; *ixb* τά ἐχχλησία; xal ένορ'α; των xal νά χαταφρονώνται τάχα ώ; χαθφρημίνοι ix μίρου; τών παπιστών xal λατινοφρδνων, ο! τοιοΟτοι lapai;, ώ; τίχνα γνήσια τή; μητρδ; ήμών μεγάλη; τοΟ ΧριστοΟ (χχλησία; χαί ά; ζηλωταί τή; εὐσεβέία; xal τών δρθών δογμάτων, »!ησαν συγχεχωρημίνο: χαϊδολογημένοι χαρά θεοΟ χορίου καντοχράτορο;, χα! ἐχέτωσαν τί; ιὐχά; χαί εὐλογία; πάντων τΑν ἁγιων χα! θεοφδρων πατέρων τή; ἐχχλησία;, Iv. 44 ἐχέτωταν χαί τδ ἰνβργοΟν τή; ἱερωσύνη; αὐτών ἀχωλύτω; χαί ἀνεμποδίστω , συμφορούμενοι xal συλλειτουργούμενοι xal ώ; ιερεί τιμώμενοι xal τήν χείρα ἀσπαζδμ*νοι xal χίσοδήματα xal τί; Ιχχλήσιαστιχά; Ινορ'α αὐτών χαρκουμενοι xal τή; κροσηχοΰση; περιποιήσεω; xal ὑποθοχή , ώ; εὐσεβεί; χαί 4ρθ44οξοι, παρά πάντων τΑν εὐσεβών ἀξιούμινοι χαί ἀθψοι χαί ,ἀνέγχλητοι χαί ἐλεύ^ερο: γνωριζδρανοι ἀπδ πάτη; ὑβρη»; χαί ἀτιμία; χαί ἀπδ τή; ψευδοσχεδιασθείση; τάχα- κατ' αὐτών καθαιρέσεων"

Epistola haec data est mense iunio, indictione XIII. a patriarcha Neophyto, quae temporia notae cum uno 1735 anno concordant. Nomina opiscoporum^haec sunt: 4 Καισαρεία Παρθένιο;, — δ Νικομήδεια; θεόκλητο;, — 4 Χαλχηδ4νο Καλλίνικο;, — 4 Βερροία; Ἰώαχβίρ, — *b* Πισιδεία; Κοσμά;, — δ "Ρόδου "Ιερεμία;, — 4 Φαρσάλων Ιάκωβο . — δ Μ«ρωνεία; ... -, *b* Σίφνου Νεόφυτο;. s

E codice patriarch. Hierosolymit. 144. f. :)»», edidit A. Papadopulus-Kerameus, Ἀνάλεκτα itpοσολυμιτική; σταχυολογία;, t. II (Petropoli 1894), p. 395-397.

SYNODUS DIOECESANA CANARIENSIS II

1735 augusti 28.

Synodus dioecesana Canariens!» II, celebrata die 98 mensis augusti anni 1735, sub Petro Manuele " Davila y Cardenas, episcopo Canariensi.

Cf. Game, *Striet tpiteoponnn,* (1873), p. 23

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

1735.

Neophytus Nieomediensis, qui Seraphim patriarchae Constantinopolitano successit, oecumenicam sedem aere alieno fere obrutam capessivit. Quare niuii huc illuctjue etipia coactoribus, chriatjanum quemque ad opem conferendam sollicitavit gravissimi» litteris, quas petiisse paene ompes vix delendum. Commendaticiae, tamen epistolae, quibus Cosmam, Pisidiae métropolitain„ in Syriam pecuniae colligendae cauaa mox profecturum instruxit, etiamnum servantur in codice 194 patriarchates D Hierosolymitani, fol. 95*-30/ Numero quatuor sunt: prima datur ad incolas provinciarum Amasiae, Neocasaarese, Trapesuntiaii altera scribitur Silvestro patriarchae Antiocheno et episcopis fideiibuaque omnibus eiusdem sedis, hisque obsignatur episcoporum nominibus: Κα-.σαρια; ΠαρΜν.σ;, Ἡραχλχία; Γ·ράσιμο;, Νιχομηδχία; ΠαρΟίνιο (’), Νιχαία; Καλλίνικο , Χαλχηίδνο; Καλλίνικο , Bappoia; Ἰωχχιῖμ, "Ρδδου Ἰιριρία , Μιτυλήνη; Κωνστάντιο . · Tertia episcoporum, quarta patriarchae ipsius nomine inscribitur; cui postremae, die 15 maii datae, subscripserunt episcopi isti: Parthenius Caesareae, Gerasimus Heracleae, Theocletes Nicomediae. Callinicus Chalcedonis, loachim Berrhoeae, Hieremias Rhodi, N. Didymotechi, lacobus Phemalorum, Neophytuo Siphni et Maroneae,

Memorantur tantum apud A. Papadopulum-Kerameus, Ἱβροσοίυριτιχή Βιβλιοθήκη, t. I (Pettopoli, 1891), p. 907-908.

SYNODUS DIOECESANA ALBARRACINENSIS

1735.

Synodus dioecesana Albarracinensis in Hispania, celebrata anno 1735, sub Joanne Francisco Navarro y Gilaberte, episcopo Albarracinensi.

Cf. Gams, *Strier epiecoponn·,* (1873), p. 5.

» Synodus dioecesana ambianensis

1735.

Synodus dioecesana Ambiaaensis in Gallia, colebruta.aano 1736, sub Iadovieo Francisco Gabriele dOrUaas âe Ia Mette» episcopo Anteianeasi,

Exstant constitutiones synodale» in opere cui titulus:

***Aeit» de riglite fAmint,* (1849), II. 341-β.**

SYNODUS DIOECESANA NIVERNENS1S

1735

8y5odusjli<>eeeeana Nivernensis in Gallin, «le- A brata anno 1Î36, aub Càrolo Francise» dea pontées, epiarOjHi Nivernensi.

Epatant constitutiones aynodalea in «pore oui titulus^:

Statuta aynodalia dipecesia Nivernensis edita et publicàta in Tania synodia dioeceeanis. Niverni, ex typographic viduae Le Febvre. 1777.

In -12, «H p. — (Nyvers,"Séminaire),

SYNODUS DIOECESANA TROJANA

1735.

Synodua dioecesana Troiana in Italia, celebrata anno 1735, nub Petro Façcullo, episcopo Troiano.

De hac synodp confer opus cui titulus:

Sy nodus dioecesana Troianae ecclesjae ab illipo et riho domino episcopo fr. Thoma Passeroy ordinis Praedicatorum, sub auspiciis Deiparae v, m. Rosarii, diebus IV. V et VI octobris, in catMdrali Troiano templo celebrata a. I). MDCVCLXXiy. Excudebat Neapoli r. universitatis typographie, MDCCCI.XXIV.

In-4*. 393-XXX p. — gtama. libr. Bocca).

Pag. K: „ex postera noatri praedecessoris fr. Petri Faccolli synodo, jam centun^fet triginta novem abhinc annis promulgata . . ."

SYNODUS· DIOECESANA'VIRDUNENSIS

1735*

Nvnodus dioecesana Virdunenti· in Gallia, celebrata anno 1735« sub Carolo Francisco de Maliencourt, episcopo Virdunensi

De hac synodo confer opue cui titulus:

Statuta généraux du diocèse de Verdun . . . *[tupra* co/. 17.1/.

APPENDIX AD TOMUM XXXVII.

SYNODUS DIOECESANA CENETENSIS

1721.

Synodus dioecesana Cenetensis in Italia, cele-* brata anno 1721. sub Francisco Trevisano, episcopo t'enetensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus 1

Acta synodalia ad ecclesiam Cenetensem, per illurtriuimum ac reverendissimum d. d. Franciscum Trevisanutn. Dei A apost. sedis gratia episc. Cenet, comitemque Tartij Ac., praelatum domesticum A assistentem Ac., perlata, *[Intignr]* anno Domini MDCCXXI. eius vero episcopatus XI, A pontificatus as. d. n. Innocentii papae XIII primo. Excudebat, Cenetae, Dominicus Bordoni, (Vpographua episcopalis A pauperum. Superioribus annuentibus.

Sine anno (1732). In-4*, 2 partes, 4 f. -Ibi p. - 35 p. (appendix documentorum) - 10 (index), cum figura. — (Milano, Ambrosiana).

CONSTITUTIONES SYNODALES IPPOREGIENSEH*

1721.

Constitutiones synodales dioecesis Ipporegiensis, editae anno 1721.

Exstant in opere cui titulqp:

Constitutiones synodales dioecesis Ipporegiensis, ab illustrissimis A-reverendissimis dominis d. Octavio. Asinario et fr. Ilyacinto Truchio, vigilantisaimis episcopis, duobus olim separatis libris contentae, vnico nunc hoc libro complexae, additis in fine nonnullis perutilibus quae supervenerunt, cum indice universali satis commodo, clero A populo ejusdem dioecesis utilissimae A necessariae, cura A diligentia illustrisa. A reverendis, domini Joannis Aloysij Rambaudi, ex dominis Romani, canonici, archidiacôni A vicarÿ genendis capitularis civitatis ejusdem A dioecesis. Augustae Taurinorum, MDCCXXI, ex typographie Joannis Jacobi Ghringbelli, impreworis regij, collegij Sabaudiae societatis Jesu. Superiorum permissu. *[Tituhu 11 partu:]* Fr. Hyacinthus Truchins, epiacopua Ipporeggiae. *[Ituipu.] [TMu III parti*:]* Additamentum. Joannes Aloysius Rambaudua, ex dominis Romani, j. n. d., prothonotariua apostolieus, canonicus A archidiaoonus ecclesiae cathedralia Ipporegien. A eiusdem civitatis ac dioecesia, aede episcopali vacante, vicarius generalis^A capitularis . . .

In -4*, 3 partes, 5 f. - 155 p., 1 f. - 243 p., xxij p. — (Torino. Bibi, nas.; Torino, seminario; Vereelli, Agneaianai.

Pag. I: ^constitutiones synodo Ipporegiensi celebratae 18 aprilis 1648."

SYN0DU8 DIOECESANA BENEVENTANA XXXVIII

1723 aagaiti 24.

Synodus dioecesana Beneventana XXXVIII, celebrata die 24 taensis augusti anni 1723, sub fratre Vineentio Maria, cardinali archiepiscopo Beneventano.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Synedieon dinerosanum a Beneventanae essis siae, eomploetoaa constitationoo at appendices odi-

tas in- XXXVII synodos ab anno 1686, usque ad annum 1722, per'eminentis». et reverendis». in Christo patrem et dominum fr. Vincentium Manam, ord.'Praêd., miseratione divina episcopum Ponicen. ». R. e..card. Ursinum, archiepiscopum, oe^oratis, ée pro clejt commodo, sub propriis quasque titulis, juxta decretalium ordinem, nunc primo in unum redactas. .Accesserunt adimente‹ ex XXXVIII synodo die 24 augusti 1723 celebrata, cum hujusce operis impressio non modice processisset. Pan prima, synodales amplectens constitutiones. (Pah secunda, complectens appen^res.) Beneventi, anno MDOCXXIII, e typographie archiépiscopal·.

Magnum in-4*, 3.partes, 32 f. - SIS - 56 p. - 1 f., 2 f. - 888 p. - 1 f, — (Roma, .Casaaatense: Roma, Propaganda; Roma, Vaticano).

In priori parte decreta cqjuaque synodi miscentur juxta ordinem 'materiarum. In fine prioris partis, paginae 56 continent: „Capitolari dei capitolo mbtropolitano formati nell anrio 1695 ed approvati nel II concilio provinciale celebrato nell' anno 1698."

Pars 11 «cum titulo sjteciali. complectitur documenta ad dictas synodos attinentia.

SYNODUS DIOECESANA PLACENTINA II

1723' sep^nbris 2-4.

Synodur dioecesana Placentina II in Italia, celebrata diebus 2, 8 et 4 mensis septembris anni 1723. snb Georgio Barno. episcopo Placentino.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Synodus dioecesana Placentiae, ab illustris».'& reverendius, d. d. Georgio Barno, sanctae ecclesiae 'ladentinae episcopo & comite.' secundo habita.' lacontiae, in episc. typographia Zembelli.

Sine anno (1724). Ih-4*. xxj - 284 p. — (Roma, Vittorio-Emmanuele).

Pag. VI, 189, 203. 205, haec synodus celebrata est diebus 2, 3 et 4 mensis septembris anni 1723.

SYNODUS DIOECENANA BARBÀ8TREN8IS

1723 octobris 17.

Synodus dioecesana Barbahtrensis in Hispania. 'celebrata die 17 mensis oetobri» anni 1723. sub Carolo Alaman y Ferrer, episcopo Barbastrensi.

Cf. Gams, *Striet* episcoporum, 11873), p. 12.

SYNODUS DIOECESANA PRAEMI8LIENSIS

1723.

Synodus dioecesana Praemisliensis in Polonia Austriaca, celebrata anno 1723, sub Chrystophoro Srembek, episcopo Praemisliensi.

[Chodynaki et Likowski], *Décrétai.» tuntmomm pontificum pro regno Poloniat tt conetitntione» tgnodorum provincialium et diotcetanarum regni ejtudem,* (Posnaniae et Varaaviae, 1883), I, 2.

SYNODUS DIOECESANA VIRDUNENSIS

1723.

Synodus dioecesana Virdunensis in Gallia, celebrata annp 1723, sub Carolo Francisco de Hallencourt, episcopo Virdunensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Statuts généraux du diocèse de Verdun . . . *[mpra col. 111].*

SYNODUS DIOECESANA 8UESSI0NENS1S

1724 aprilis 6.

Synodus dioecesana Suessionensis in Gallia, celebrata die 6 mensis aprilis anni 1724, sub Josepho Languet de Gergy, episcopo Hueasionenai.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Ordonnances synodales. . . *[ntpra col.*

SYNODUS DIOECESANA LUC10NENSIS

1724 augusti 30.

Synodus dioecesana Lucionensis in Gallia, celebrata die 24 mensis augusti anni 1724. sub Michaele Celso Rogerio de Rabutin de Bussy, episcopo Lucionensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Ordonnances et statute pour le diocèse de Luçon, par monseigneur l'illustrissime A reverendissime meaaire Michel Celee Roger de Rabutin de Bussy, évêque de I.uçon, publiée dans son synode du 30 août 1724. *[Intigne.]* A Fontenay, par Jacques Poirier, imprimeur ordinaire du roy A de monseigneur l'illustrissime d reverendissime évêque de Luçon. »

Sine anno (1724). In-H*, 2 partes, 112 p., 1 f. - 72 p. (catéchisme de Luçon) — (Paris, 8t-Sulpice).

Pag- 69-112: „prône pour les dimanches."

SYNODUS DIOECESANA BERG0MEN8I8 II

1724 septembris 4-6.

Synodus dioeeesana Bergomensis II in Italia, celebrata diebus 4, 5 et 6 mensis septembris anni 1724, sub Petro Priolo, epiaeopo Bergomensi.

Exstant constitutiones synodales in operibus quibus titadi:

Conon. anxsxAL. roves XXXVII.

1) Corollarium quorundam decretorum veterum synodoritm Bergomi, quae citantur & innovantur in synodo novissima edita sub auspiciis fel record, eminentiasimi Petri Prioli episcopi, omissi» consulto decreti» ibidem indicatis, <x tribus Justinianis, quae

hic legi possunt in ipsis, diligentia peraoeomod^ A indice locupletata a^f commodiorem usum eteto maxime. Ulis sacerdotibus φ** forte carent prinos · editione m m ^synodalinm eecieaiae Bergom. *[Intiga*.J*pérgomi, M. DCCXXIX, ex typographie Joannie tini. a Superiorum permissu.

In-8f, 16 p. —'(Milano, Ambrasiaua).

2) cta synodaiia Bergomen. ecclesias ab ill"^ et re d.' d. Cornelio, Milano, Emo, Priolo, Justiniano A e'"« «AN- Petro Priolo, episcopis Berfi., condita, in unum volumen redacta A multiplici siaatioorum, jubente ill"« ae rev''· d. d. Aataaio Reddetti, episcopo Bergoman. com. eta. *[Iuipu.]* Bergomi, M.D.CO.XXXVII, apud fratres Rubeos, impress, pub. priv. Superiorun^ permissu.

J In-4·, 348 p. — (Milano, Ambrosiana; Piaoenxa, civica).

Pag. 289-3Ô7, statuta synodi: itnenti· II, 4-6 septembris 1734.

SYNODUS DIOECESANA VITERBIENSIS

1724 novembri» 9-11.

Synodus dioecesana Viterbiensis in Italia, celebrata diebus 9, 10 et 11 mensis norembris anni 1724, sub Hadriano Sermatthaeio, episcopo Viter* › biensi. ' s

Exstant constitutiones, synodales io opere cui B titulus:'

<'on»titvtiones editae ab illustriss. A reverendis», d. d. Adriano Sermattbaejo, patritio Assisien., Dei A upostolicae sedis gratia episcopo Viterbien. A Tuscanen.. sanctis», d. n. praelato domestico, soliique pontificii assistente. in dioecesana synodo habita, in ecclesia cathedrali Viterbiensi, diebus IX, X, XI mensis novembris anno Dom. MDCÇXXIV. Accesserunt acta synodi, chronologie episcoporum Viterbien, ac Tuscanen., nec non variae appendices. Viterbii, èx typographie episcopali haeredum Julii de Juliis. Superiorum permissu.

Bine anno. In-4·, 8 f. - 264 p. — (Paris. Bibl. nat B 3379).

SYNODUS DIOECESANA CAMENECENSIS

1724.

„ In/appendice sybodi Kÿoviensis anni 1762, memoratur «ynoàiis Camenecensis anno, 1724. sub epiaeopo Stan. Josepho Hosio, celebrata, sed eju» 'decreta plane nobia ignota »unt.“ ·

[Chodynski et Likowski], *Decretale** *ntmmorum pontificum pro regno Polonia** «I *eontlitutione** synodorum *prooincialiant et dioeceeanamm* reyni *ejutdem,* (Posnaniae et VuMtie, 1883), I, 3.

8YN0DÜ8 DIOECESANA SUES8I0NENSIS

1726 martii 22.

Synodus dioecesana Sueeaioncnsis in Gallia. celebrata die 22 mensis martii anni 1725, aub Josepho Languet de Gergy, episcopo Suessionensi.

Exstant constitutione» synodales in opere eui titulus:

Ordonnances synodale». . . *[tapra eoi. 105].*

SYNODUS DIOECESANA MESSANEN8IS

1725 aprilie 16.

Synodus dioecesana Messanensia in Sicilia, celebrata die 15 mensis aprilis anni 1725, sub Josepho Migliacci, arehiepiscopo Measanensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus'

Synodus dioecesana ab illustrissimo et reverendissimo domino d. Joseph Migiiaccio, ex principibus [Baucinae, Dei et apostolioae sedis gratii/srchiepiaeopo Measanensi, comite Regalbuti, domino Aleariae, barone Boli, regio consiliario. Ac., anno Domini MDCCXXV. die XV aprilia, Messanae, in sua protometropolitana ecclesia, celebrata. Messanae, typis rev. com. arch, de Amico A Fernandes. Superiorum permissu. Apud Joseph Qiorlandino, 1735.

Sine anno. In-4'', 160 p. — (Paris, Bibl. nat.).

,ز jCONCILIUM ROMANO-LATERANENSE

1725 aprilia 16 - tnaii 29.

Supra coi. 266 adde arbibliographiam:

3) London, Brit. Museum 5016 d; Milano, Ambrosius; Milano, seminario; Paris, Bibl. nat B 2488; Paris, St-8ulpiee; Vercelli, Agncsiana.

4) Milano, seminario; Parie, Bibi nat B 5510.

&"·) Concilium Romanum, in sacrosancta basilica Lateranensi celebratum anno universalis jubilaei MDCCXXV, s sanetiasimo patre A domino noetro Benedicto papa XIII, pontificatus eui anno L /7n-*eigne.}* Juxta exemplar Romanum. Cum privilegio eae. caes. majestatis. Augustae Vind. ot Graecii, sumptibus Philippi A Martini Veith fratrum, anno 1736.

Iu-4*. 13 f. - M4 p. - 7 f. (index) — (Cbambdry, taminair»; Bossai,villo; Lendoa, Brit Mueeuse 6016 o; K<™u .emjUBtet Paria. JNH. net B 3176).

D Pag. 1: „Decrsta oonciUi Romani celebrati anno jubilaei MDCCXXV, diebus 15, S3, 39 aprilis A 6, 13, 37 A 39 maji.*

6) Paria, 8t-8ulpiee.

7) London, Brit. Museum'862 c, 14; Paris. 8te-Geneviève.

8"·) Concilium Romanum, ia sacrosancta basilica Lateranensi celebratum, anno universalis jubilaei MDCCXXV, a sanctissimo patre A d** noetro Benedicto papa XIII, pontificatus sui anno I, *[Intigno.]* Juxta exemplar Romae, MDCCXXVI.

In-4*, 8 f. - 385 p. — (Torino, Bibl. nas.).

10) Concilium Romanum, in sacrosancta basilica Lateranensi celebratum anno universalis jubilaei MDCCXXV, a Benedicto papa XIII, auae deauo tssusa, regnante aanctimimo d. a. Boaediota XIV, poni, max.- *[Mgnt.]* Hamae, MDOCU. typta

' : iaet..

Joeanja Oohenxi Salomoni, «umptibua haeredum Joaonis Laurentii Barbtellini, in foro Paaquini. Praeaidum flkeultate.

In-4·, 8 f. - Ï07 p, — (Torino, Bibl. nu,; Toulouse, ville).

11) Concilium Romanum, in aacrosaaSta basilica IstCeranenai celebratum, anno unireraAiia jubilaei A MDCCJCXV, * Benedicto pape XIII, ord. Praedicatorum, nunc denuo' racaaam, regnante eanctis•imo d. ŋ. Clemente X.ΠΙ,. pohtif. niax. Romka,' MIK'CLXIV, apud hkeradea daaania Imurentii Barbiellini. Praeaidum facultate.

In*4*. XII - 193 p.'— (Roma, Vittorio-kmmanuele; VereeNi, civica).

CONSTANTINOPOLITANA 8YNODÜ8

a qua- Methodio Anthracitae ad orihodoxiam redeunti venia datur 1.725 menae iulio.

Damnatoriam in Methodium Anthracitam latam sententiam menae augusto anni 1713 supra repetiimus, adductis etiam rerum indiciis, quibus viri illius mores et, doctrinae satis illustrantur Hie tamen notandum, quod prius nos praeterierat. Methodium ad meliorem frugem postea rediisse. errores agnovisse, quaterniones a se conscriptos in B ignem conieciase coram saera synodo, a qua orthodoxus renuntiatus ius obtinuit discipulos iterum dooendi philosophiam peripateticam iuxta vjam ratiopemque a Théophile Corydalleo nuper initam; ea tamen condicione ut libri, qqos prius composuerat. igne absumerentur: ut discipuli, quos habuerat. iudicio arcesserentur, proposita etiam excommunicationis poena in eos qui disciplinam eius retinerent. Condonativae litterae a synodo missae sunt ad archiep,iscopum Achridensem, ad Zoum.sm Sisanii praesulem, qui nuper sedem Aehridensium occuparet, ad metropolitanos Philippopolis et Sophiae et ad pmnes antistites archiepiscopo Aehrideno subdito». Datae sunt anno 17^5 mense iulio indictionis III, teste Philareto métropolite, qui litterarum argumentum, non textum ipsum edidit in Ἐχχλησιαστιχή Αληθκί^, t. X(X (I9txl), / p. 495; Philareti compendium repetiit Henriette Gelxer in praeclaro operp, *Dtr Patriarchal* rots *Achrida. Getthichi* uud Vrkuuden. No.* F dr· *XX. Bonde» dtr Abhaudhuegto dtr philoloyitchhietririicken Clour dtr Kiteifl. Sdchtitchm Getell·* seAq/t *der Wittentekaflen,* Lipsiac, 1901, p. 121-121. Postea suscepto itinere Macedonico, textum exscripsit idem vir doctus 'e codice Casteriae asservato, meemnque humanissime communicavit subscripta episcoporum nomina, quae ita se habent: *ἑ* ' ἐλίφ btoO πατριάρχη Ἀντιοχ·ία **iupertpo;** συναπο«ραινόμ·θα, — δ δλέφ θ«οθ ἀρχιπίσχοπο τή πρώτη Τουστινιανή Αχριδών συναποφαινόμίθα (— loasaph), — 6 πρώην Αχριδών χαί πρίιδρο Σισανίου συναποφαινδμαθα (= Zosimas), — ρ Καισαρια Νιόφυτο . — ὁ Ἡραχλτία; Καλλίνικο , — ἐ Νιχομηδβία Datato;, — ὁ Χαλκηδόνα Νιάδδημο , — δ Κρήτη Γιράσιμο , — δ Μονίμβασία Γρηγδριο , — δ Καστόρια; Χρύσανθο , — δ Ἀγχιάλου Καλλίνικο , — δ Χίου Δανιήλ, — δ Παλαιών 11ατρών Δανιήλ, — ὁ Μαγλκνών καί Μολ«σχοδ ΠαρΜνιο , — δ Φαρσαλών Κβνστάντιο .

SYNODUS DIOECESANA CAPUANA IV

1726 junii 9-11.

Synodus dioecesana Capuana IV,. celebrata diebus 9, 10 et 11 mensis junii anni 1726, sub Nicolao Caracciolo, archiepiscopo Capuano.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Quarte synodus dioecesana, ab eminentias. et reverendis», d. dom. Nicolao, tituli ·». Sylvestri & Martini ad Montes presbytero cardinali Caracciolo, archiepiscopo Capuano, celebrate dominica Pentecostes · anno Domini M. DCC. XXVI. *[bttigM.]* Romae, typis, reverendae camerae apostolicae. superiorum permissu. *[Portit II titulu»:/* Acta inventionis corporum s. ». m. m. Quarti et Quinti at ». Prisci' et Decorosi. Rufi et Carponii, Quarti et Quinti episcoporum, nec non aliquorum aqony moram «anetorum

8ine anno (1726). **In-4·**. 2 parte», 2 f. - '2<i8-24 p.. rab. et n. — (Carpentras. ville; Milano, Ambraient).

Pag. 77, haec «ynodu» celebrata est diebu» 9, 10 et 11 junii 1726. Pag. 79-2OH, appendix documentorum ad hanc Synodum attinentium.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

1727 mense ianuario.

Monasterium Virginie Immaculatae in insula Andro monasterio Transfigurationis in insula Prote sito coniunctum fuisse a saera synodo Constentinopolitena anno 1727, mense ianuario, iam lectoribus compertum habetur. Conferant quae supra coi. 678-680 paucis diximus. Cum vero praestantissimum synodi decretum magna ex parte ineditum ait, integram hic repetendum satius visum est, ut» sigillii series continua oculis subiieiatur.

Ἡσον ἀπαράλλαχτον τού προ<χδοΜντο σιγιλλιώδου τφ προηγουμένφ Διονυσίφ π<ρί τή ivtfcsts; τού iv τή Πρώτη ί»ροΟ μοναστηριού τού Σβτήρο; ΧριστοΟ μ<τά τή iv τή νήσφ Ἀνδρφ *I<ρά* μονή τή Παναχράντου Ιπιχιπλημένη .

f Παίσιο ἑλέη> Θ«οθ ἐρχι«πίσχοπο Κωνσταντινουιτόλ*α* νέα 'Ρώμη xal οίχουμ«νιχδ πατριάρχη .

f Ηρονοία Ιμηρονο καί χηβ«ρον<β ἀρίστη δμαλογουμδνν agivcMn Igyav T» Wti βοφαί χαί π·παιδ<υμένοι προστάτου* χαί οικονόμοι; τή οίχΟυμ«νιχή χαί καθόλου ἐχχλησιαστική ποιμαντορία τδ προσφυώ ὡ Ινι χατά καιρού τών χατά μέρο άγιων ἐχχλησιών τού ΟtoO ἐντιλαμ;1άν*σθαι, χαί τήν διαμονήν χαί σύστασιν χαί συντήρησιν τών Ιχ τίνο τού καιρού πιρικττιία άποβαλόντων τδ δύναρθαι δ:ασφζ·σται ιύχτηρι'ων οϊχων χαί κητών μον'αστηρίων δι' ὑπιροχιχή τίνο δυνάμκώ; χαί π»ρ·.Ι»άλψ«« χρχίττονο πραγματχύασθαι, άτ* τών ὑπόρ<ρηχότων χαί (*φέιμέν«ν μιρών ταί χρ<(ττοσι χαί ὑπιρανισταμέναι δυνάμκσι συνέχκιθαι π·φυχδτ«»ν χαι «πί μαχρδν παρα*ulvtaboL.* Προσφκστάτη τοιγάρτοι χηδ«μονία χαί πρόνοια τού μηδ·μίαν ἐχχλησίαν 1λλ·ιπώ Ιχουσαν χαί χατά μικρόν ὑπορρίουσαν χαί θ«ραπ<ία δ«ομένην πορο^Uixsiv ἀν«πΐμέλητδν τι χαί ἀθιράταυτον, ἀλλ' ἀναλαμβάνβν χαί ἀναχτίσθαι χρ*ών πχρικοιητιχαί τι« χαέ συντηρητιχαί μνθδδοι , καί τά προσηχοόσα χαί προσηδρου βοηΗία συμμηχανΟσθαι, δκ«» τή τών χρ*ιττδν«»ν χαί ·ύσδ«ν<στέρ<·ν imxqupff

xai xal τὰ *iff'* ἑαυτὼν μή. δυνάμινα διιχδιχιίσθαι xai συνίσταφθχι ἐπιρρωννὺηται xai ἐπφιβαιέθται, συνδιόμινΑ *Λ* xa! συνιχόμινα ^ἀλληλουχίμ xai συναρμβγή λιαμβάνη x^xîfva τὰ wlatav ἀυνονθούντα xal συναχμάζοντα, καί τὸ ιίναΐ'ἑαὐτώγ Ανιξάλιιπτον συντηρούντο, τή Αποστολιχή ιίσήγήσιω τή ἀπηχήσιι τοὺ *ίγ(νυ* πνιύματχ τρηνώ τοὺτ' αὐτδ διδασχοὺση ἐχ τφ πβραιιιλιὺισθαι ἡμὶν προαλαμβΑνιιν φιλαβέλφω Αλλήλου xai τού δυνατού τά βάρη ρβστάζ[ῖντόν Αδυνάτων, xai οὐτω Αναπληρούν τὰν νόμον τβΟΧρίστού, ft» δή τή τοιαὐτη; Αλληλουχία χβί συναφιιά ^ οὐ μόνον ιί φυλακή ia! σωτηρίαν τών ἀσθινών ηα! Αδυνάτων, ἀλλά >M βί τήν! τού δλου (ὑάρμοστον $ι»ξαγωγήν τά μέγόστα συμβμλλομένη · χχ! γάρ χατ' Ανάγχην Αμα φὺσιι χα! *νέοιι* τφ χαντί παθοράται συμφυί τ» πάσιν «Ιναι χαί σύστοιχον; τά ὑπαλλήλω Αρχιιν χα; Αρχ»σθαι, βυθμίζιιν τ» χα! βυθμίζισθαι, χα! χατά τοὺτο τήν ιδίαν διαμονήν συντηριίν Αδιάκοπου χα!· τήν Απ' ιαίώνο θιουργιχώ συμπλ»χθι!σάν ουρανομήκη σκράν τή; παγκοσμίου ιιαχοσμήσ»»; Αρρηκτου χα! Αδιάθραυστον πιρισψζισθαι θιοστηρίκτω Βιαιωνίζουσαν· ούδέν γάρ τών ὑντων χωρί τή προσφόρου Βιαρρυθμίσιω χα! προνοία ἐπαξίω τιλ»σφορήσ«ιν. Ἐνθιν το< χα! ήμ»! τήν πνιυματ-.χήν προστασίαν τού πατριαρχικού οἴχουμινιχοΟ θρόνου δύνάμκ χριίττον; τή; θιαρχιχή προνοία ἐμπιστιυθέντι χαί χρέο ἐχοντ»; απαραίτητον τά χατ' αὐτήν προνοία ἀξ.οΟν προσηχούση , χαλώ; τ» χα! ἐπωφιλώ; ὠ ἐνιστι Βιιξάγιιν αυτά χα! δυνάμ»; πάση χαταρρυθμίξιιν, χα! τά μέν χατά χώραν ιδίαν μένοντα τηριίν, ὠ ιίχό , ἀμιτάπγωτα, τά δέ πω παρατραπέντα τα!; τού καιρού πιριστάσ»σ: χά! ιί; φθοράν π»ριπ»σ»!ν χ:νδυν»ὸοντα μιταχαλιίν ιί τὸ ιὐθιτον, συνιστάν τ» χα! θιραπ»ὐ«ιν προσφόρω , δπω τών μιριχών ιὐθιτουμένων ιί ιὐροιαν, τά χαθόλου τή ἐχχλησία; σύστημα π»ρισφζηται χράτιστα, χα! Αχιθαλώ διαλάμπη ὸ πν«υματιχά οὸτο χα! ἀμάραντο »ί αιώνα λιιμών, τα!; ζωτιχαί; προμηθιίαι χαταρδιυόμινο .

Ἐπιδή τοιγαρούν χα! ἡ ἐν τή νήσφ τή χαλουμίνη Πρώτη διατιλούσα ιίρά χαί σιβασμία πατριαρχικὴ καὶ σταυροπηγιακή μονή, ἡ τιμωμένη ἐπ' ὀνόματί τή; ἐνδόξου μιταμορφώσιω τοΟ σωτήρο; ἡμών 'Ιησού Χριστού, τή τού χρόνου Αρχαιότητι κβ! μαχρ^ χαιροῦ παρατάσκ τή πρώτη; αὐτή οικοδομή; τ» χα! πήξιω τίλ«ον ααθρωθιίσα πτώσιν ἡπιλιι προφανώ , χαί πρά; οἴχησιν τών ἑνασχουμένων πατέρων ἀχρηστο κα! Ανιπιτηίιία ιί τὰ παντιλέγ«νομένη, μιχροΟ βιίν ἐφθασίν ἐρημωθήναι χαί Αφανισθήναι παντιλώ , «ί μή κρολαβούσα ἡ καθ' ἡμὰ τοΟ Χριστού μαγάλη ἐχχλησία συνοδική διαγνώσ»; πρόνοιαν ἐποιήσατο ἐξ<λέσθαι αὐτήν τή ἀπώλουμένη φθορά , χάντιδθιν μηδ»νό ἄλλου πόρου χα! τρόπου «ί ἀνέγιρσιν αὐτή φαινομένου διὰ τήν ἐσχάτην ftcoρίαν χα! ἑνδοιαν, ποινή συνοδιχή διασχέφα τή ιίρά τών ἀρχιιρέών ὀμηγύρο»; προσχαλ»σάμ*νοι τότ» τού ἐν τή βασιλιυούσή τούτη τών κὸλ»«·ν διβτρίβοντα; Χίου πρβγματχυτά χρησίμου χριστιανού , παριχινήσαμ»ν χαί συνηναγπάσαμ«ν αὐτοῦ ἐπιλαβέσθ* χα! ἐνάρξβσθαι προθύμὼ τή οικοδομή τή ^ήΜ«η, μονή , ὕποσχόμινοι ἀναθτίναι χα! ἐπάφοένα» αὐτοί τούτην ·ί ἐπιτρσπὴν χρήσίν τ» καί βιοίχησιν μέχρι τού γινέσθαι τήν ἀποπλήρνσιν τών ἐπαπολουθησοντνν δαπανημάτων of 8ήτιν« ζήλφ Μφ χ«χινημένοι χα! δι·γηγ«ρμένη ψυχή «ὺλβψαίφ αβί προαιρὸσβι φλτγόμένοι χα! τοί ἡμ«τέραι παρβχλήσισι xai ἀποσχέσισιν ἀναπ»ισθέντ» , ἡψαντο τοΟ ἔργου μ»τά προθυμία πολλή , ἀνήγτιράν τ» xai *ΙηφΜρηρβΝ* αὐ> τήν ἐχ βάθροτν καί θομιλίών, οὐ μόνον ἐάν ναόν πιριχαλλή βομησάμανοι, ἀλλά χα! τβίχη π*ρφαλόμ«νθ< χα! χ»λλὸ(α κχριοαοβομήσαντχ χιά τ€»» ἄλλην χριίαννχα! »ὑπρέ«»ΜΗ αὐτή ἑσιμιλώ χα! λαμμρὸ .Φ οέθν W ὠααροέβώιαοά off aol ι φβόφ xai διηνιχέ; αὐτών μνημόσυνονί Μιτά βέ τὰ συντλέόημ τὰ θοάριστον χα!' ἐήόινιτάν αὐτδ ἔργο», χρέισι πιριπισόντι πολυάριθμοι; xai βαρυτάτοι διά τά; Αναγκαία ἐπιγινομένα δαπάνα; ἐν τή οικοδομή, xai πρά τήν διόρθὼσιν χαί ἀπ^πλήροΜίν τούτων το< δλοι ἀμηχανήσαντ»;, προσέβραμον τή προνοίφ τή καθ' ἡμά τού Χριστού μογάλη ἐχχληρία , τήν ἐνβύοαν ζητοΟντι θιραΚιίαν Χαί βοήθιιαν- δθ«ν χαί Ιλαβον γράμματα πατριαρχικά συνοδικά ἐπιτρίποντα καὶ πάραχωροΟντα αὐτοί τήν.τιλιίαν ἐξουσίαν χα! , ἐπιστασίαν -χα! διοίχησιν τή βηθιΓση μονή , χα! δπω; Ιχωσιν ἐπ* άδ ία χυβιρνάν καί διοιχιΐν αὐτήν διά τ*|»ία · ἐπιτιοπή , συνάγίιν τι χαί πβραλαμβάνιιν^^ τά ,ιίσοδήματα χμί τά ἑλιημοσὺνα τών ἑλιούντωνί^^ χριστιανών, χα! δι' αὐτών ἀπολογιίσθαι ά χρὶη, οἱστισιν ήσαν ἑνιχόμινοι- οΓτινι · καί πρά χρόνων ήδη τινών ἐπιτροπιύσαντ»; καί διοιχήσαντ»; ἐν αὐτή χατά τήν ἐπιδοθχίσαν αὐτιϋ πατριαρχικὴν συνρδιχὴν ἀδιιαν, προσπα^ήοαντέ τι χαί φιλοπονήσαντι , καθόσον αὐτοί ἑνιχώριι, χα! μέρο; τών χριωστουμένων ἀπολογηθέντι χαί διορθώσαντ»;, τιλιυταίον ἐπιγνόντ» καλώ τά τή μονή αὐτή καθ' ἑαυτήν ἀσθινέ χα! Αδὺνατον„ ἀρτιπαγέ τι χαί ἀστήριχτον, ἐν στιρήσιι τι βάση οὐ μόνον τών χτημάτων καί ιίσοβημάτων δυναμένωγ τρέφιιν χχ! πιριθάλπιιν ἐν ἀνέσι: τού ἐν αὐτή μονάζιιν χα! ἀσχ·!ν αίρουμένου , ἀλλά χα! πατέρων χα! μοναχών χα! ἀνδρών ἀξιων ιί; τά ἡγουμινιΰιιν χα: προνοιίσθαι, χαλλιιργΰν τι xal αὐξάνιιν τά ἐν αὐτή πράγματα, πρά δέ τούτοι; χαί ἑΛχομένην ποσότητι ἰχβνή τών ὁπολιιφθέντων ἑτι χριιων, ὠν ἐπὶ τή βιορθώσιι χαί ἀποτίσιι οὐδιί αὐτή οὐδαμόθιν προὐφαίνιτο πόρο , μικρά τι χαί Αδρανή ἡ ἐλπί τού ἐλέου ἐν τή τού νὺν αίώνο δυστυχίφ , τού ἡμιτέρου γένου · ἐφ' οἱ άπασι δι!ν ἑ/νωσαν τήν ιίρὰν τούτην μονήν χριττονι χαί ὑπιριχοῦση βιβαιώσα: δυνάμιι χα! ἑτίρα τιν! μονὴ ιὐιχτούση χα! *ÿfiP* , θούση χτήμασί τι χαί Ανδράσ: θιοφιλέσι προσήλωθήναί τ» χα! συνινωθήναι. χα! τήν ἀπά ταὐτη Αντίληψιν χα! προστασίαν χα! ἐπίσχιψιν, ἐχουσαν δὺνασθαι συντηρηθήναι καί χυβιρνηθήναι, χα! μή μόνον τὴ ἑνδιχομένη φθορά χα! χχχώσιω; ὑπιρτέραν Αναδιιχθήναι, Αλλά χα! ιι αὔξησιν χαί ἐπίδοσιν προχωρήραι. Ἀναγγιιλ'αντι;*οὺν χα! ήμ!ν τήν τοιαὐτην τή μονή ταὐτη χατΑστασιν χαί χριίαν. χα! ἑνδιιαν, χαί τάν ιίρημένον τρόπον τή θιραπιία δηλβποιέραντι , ιὐλογον δόξαντα χαί ἡμίν ὠ ωφέλιμον χαί πρά Αγαθάν σκοπόν Αφορώντα, χα! λαβόντι παρ' ἡμών ἀδιιαν ἐπί τφ ζητήσα: χαί ιὐριιν τόπον τοιούταν Αρμόδιον »! ἐπισύστασιν χαί ἀντίληψιν αὐτή , ιδρὸν τιλιυϊαίον τήν ἐν τή νέ|σφ Ἀνδρφ διατιλούβαν ιίρὰν πατριαρχικήν τι καί σταυροπηγιακήν μονήν τή ὑποραγία ἡμών θιοτόχου, τή Παναχράντου ἐπιχικλημένην, ικανήν οδσαν Αξίαν τι χα! Αρμόδιόν κατά πάντα ἐπί τφ ἀντιλαβέσθαι αὐτή πιριθάλφαι τι *faί ἀπιβιβαιώσαι* χαί στηρίξαι τήν Ασθένιιαν αὐτή χαί Αναπληρώσει τήν ἑλλιχψιν, χα! ανιλόντι πάσαν αὐτή ἐχπληρώσαι καί θ«ραὸθσαι τήν χριίαν, ὠ οὐ μόνον ιὐθηνουμένην θ·ίφ ἑλέιι χτημάτων χαί πραγμάτων πιριουσίμ, Αλλά καί ἀνβράσι χομώσαν Αξίάι φφ πάσαν αὐτή προστασίαν χαί διοίχησιν χρόσφορον· Kai δή χατά τήν ἐχχωρηθι!σαν αὐτοί παρ' ἡμών ἐΒ«αν βουλόμινοτ Αναθιίναι Mi ἐπαφήσαι αὐτή τήν βηθιίσαν τού Χωνήρο μονήν, λββόντι παρά τού δσιωτάτου προηγουμένου τή; μονή τούτη τή Παναχράντου ἐν Ιιρομονάχοι κὺρ Διονυσίου δὺο χιλιάδα καί πινταχόσια γρόσια δι' ὁλόχληρον τά ἰναπολιιφθέν χρέο τή τού Χωτήρο μονή , ἐν ὗ ήσαν ἀὐτο! ἑνιχόμινοι, χαί φήν Αποπλήρωσα ἐχίνου ἑντιύθιν πιποιηχότι , ἐπαφήχβν καί καί ἑνιχιίρισβν αὐτφ τήν μονήν τούτην τού Χωτήρο μιτά πάντων τών προσόδων καί κτημάτων καί Αφιίμωματων αὐτή κινητών τι καί dbMjMM, ὠὸλβΑν « Mi νΑ»ν, δαα τι ηρὺβρον

έσχ« κα! Sas μ«θύστ«ρον έπικτήσπάι, κα! μ«ιά πάση τι} πιριοχή τού vtafou τή Πρώτη , έπ! συμφωνίφ καί συναινέση τοιήύτή, ώστ« ιίναι αύτήν άπδ τοϋδ« xai «ί τδ ·<ξή ύπδ' τή» χρήσιν έξουσία» τι *uti* διοίκησιν τού τι ΤηΗντβ ' προηγουμένου κύρ Διονυσίου έφ" δρου ζωή αύτού, χβ! μιτά τήν βύτοΟ άπόβίωσ.ν ύπδ τή» έξουσίαν κα! διοίκησιν χβ! χρήσιν τών όσιωτάτων πατέρων τή ^ηθβίση έν Ά»δρφ Ρ°*ή· τή Παναχράντου, ώ μ«ηόχιον αύτή λογιζρμένην, δ«σπόζισθαί τι xai έξουσιάζ«όθαι χβ! xufkpvMoiHu ύχ' αύτή τι χα! τών έν αύτή πατέρων, καθώ χα! Ή λοιπά αϊτών μ«τόχια, τά τι ιίσοδήματα αυτή έχιίνου λάμ^άνην' χα! προνο«!σθαι τή αύξήσ«ω χαί β«λτ·.ώσ*ω; αυτή , άσύδοτόν τι έχ«:ν αύτήν χα! έλιυθίραν χα! άκαταζήτητον ώ σταυροπηγιακή' άξίφ κ«χοσμημένην, χαί μηδ«νί άλλφ ^ηδέν ίφ«(λοντα πληρούν χα! διδόναι υπέρ αύτή δχοτιλώ , «ί μή μόνον τό ανέκαθ«ν διορισθέγ δίδοσθα: υπ' αύτή έτήσ.ον πρδ τήν χα»·' ήμά «Ο Χριστού μ«γάλην έχχλησίαν κατά τήν έορτήν τή; ορθοδοξία ιί τήν πατριαρχικήν τρόχιζαν μιτά χαί τών δύο άλλων ήμιτέρων πατριαρχικών σταυροπηγιακών μοναστηρΐων τών έν τή νήσφ Χάλκη «ί σημιίον υποταγή κα! γνωρισμόν τή σταυροπηγιακή έμπιδώοιως;, χα! μηδέ τού ΣηίΗντα; Χίου; χριστιανού; ή άλλου; τινά; δρωμένου; ή λαϊκού ίχ«:ν ζητιίν τ: παρ' αύτή πολύ ή ολίγον *Si fyn*vaoϋν αιτίαν, ή χατιπ«μβαίν«ιν αύτή ή ένοχλιίν χαί έπηρ«άζ«ιν οίφδήτινι τρόπφ τού; ένασχουμένου αύτή πατέρα; ή τδν ^ηθέντα προηγούμινον Διονύσιον ή τού πατέρα τοΟ έν τή Άνδρω μοναστηριού τή; Παναχράντου· .αλλά χαί όφέπστ δέοι άποκαταστaθήνα: ήγούμινον έν αύτή. ικλέγισθαι μέν χα! ψηφϊζισθαι τδν άξιον χα' ίχανδν άναφαινόμινον έχ τή κοινότητα τών πατέρων τή Παναχράντου, παρά δέ τού χατά καιρού; οϊκΟυμινιχού πατριάρχου άποκαθίστασθαι χα! β*(1αιούσθα·. τούτον_άλλά χαί τδν ανάξιον καί άδδκιμον άναφανέντα παρά τών αύτών έχδιώκισθα: χα: άπορά\ϋ.«σ»α:, χαί μηδένα άλλον έχιιν τδ σύνολόν τινα μιτοχήν χαί έξουσίαν έν πάσ: τούτου · τού δέ προρρηθέντα έπιτρόπου; Χίου; μηδέν άλλο έπιζητιΐν έξ αύτών τού λοιπού, ιΐ μή μόνον έχιιν τδ μνημόσυνο» αύτών ώ; κτήτορα; χρηματίσαντα; χαί προσχ«χαοπαθηκότα; έπί τή άνιγέρσιι αυτή .

'Επί γούν τή συμφωνίφ ταύτη χα! συναινέση χαί τφ βιορισμφ πάντων τών «ΐρημένων παραχωρήσαντι κα! έπαφέντι οί «ΐρημένο: έπίτροποι Χίοι τήν διαληφθ«!σαν μονήν τού Σωτήρο χατά τήν έπιδοθιΐσαν αύτοί παρ' ήμω» άδ«ιαν πρδ τόν £ηθέντα προηγούμινον Διονύσιον κα! «ί τδ μοναστήριον τή Παναχράντου, προΛλθόντ»; χα! τή ήμών μ«τρ:ότητι χα! τή π«ρ! αύτήν («ρφ τών άρχιιρέων συνάδφ, έδιήθησαν βιβαιώσαι παί ήμά χα! έπιχυρώσαι πάντα τά «ΐρημένβ, προσηλβοαί τι χαί συν«νώσαι τήν τού Σωτήρο τούτην μονήν τή ^ηθιίση μονή τή Παναχράντου χαί μιτόχιον αύτή; άναδιΐξαι δι' ήμιτέρου πατριαρχικού συνοδικού γράμματο έπί τφ «ίνβ: «ί τδ έξή άναφαίρ«το» χα! άναπόσπαστον- ών τή/^δέησιν κα! άξίωσιν προσηνώ άποδ*ξάμ«νοι ώ πρδ άγαθδν άφορώσαν τέλο παί έπ' ιύλόγοι; αιτία:; δια παραχωρήσω ήμιτέρα γ«γινημένην, γράφοντι διά τού παρόντο άποφαινόμιθβ συνοδιχώ μιτά τών π«ρ1 ήμά («ρωτάτων άρχωρέων χα! ύπιρτίμων. τών έν πνβέήιοτι άγαπητών» ήμών άδ*λφώ» χβ! συλλντώηητών, tya ή διβληφθιισβ έν τή νήσφ Πρώτη πατριαρχική σταυροπηγιακή μονή τού Χωτήρο; Χριστού μ«τά πάντων τών προσόδων mü χτημάτων χβί άρι«ρωμάτων αύτή κινητών τι χα! άχινήτων, παλαιών τι χα! νέων, καί βλη τή νήσου Πρώτη , άπδ τού νύν χβί «ί τδ έξή «ί; βιώνβ τόν άπαντα ύπάρχή προσηλωμένη χβ! ήνωμένη τή χατά τήν Άνδρον νήσον ιΐ πατριαρχική χβί σταυροπηγιακή μονή τή; Παναχράντου, χα! μιτόχ-.ον αύτή ούσά τι κα! γνωριζομένη άναποακάστω; χβ! άναρβιρέτω . καί άμιταχινήτω - χβ! ύπ' αύτή μόνον έξουσ.αζομένη διδιχουμένη τ« χαί κυβ«ρνωμένη κατά τήν τάξιν χαί συνήθια» χαί τών λοιπών μριοχίων τού* ούν «ίρημένου ί προηγουμένου-πύρ Διονυσίου έρ' δρου. ζωή αύτού Ιχοντρ τήν έπιστασίαν χαί διοίχησιν χα! χρήών αύτή τ« χαί τών πραγμάτων αύτή; άπβρ*μποδΓστω , μ«τβ δέ τδν Οάγατον αύτού τών όσιωτάτων πατέρων τή Παναχράντου όφτιλόντων άντιλαμ^άωσθχι αύτή; ώ; μιτοχίου αύτών, <ιρονο*!ν τ* χαί έπιμιλτίαθα: τών πραγμάτων χαί «ισυδημάιων αύτή , ήγούμ«νδν Τι έγπαθιστάν, χρ«ία; ούση , έν αύτή, χμ! πατέρα πέμπιιν «ί; έπίσχιψιν χαί διοίχησιν αύτή , κάΓ—^ροντίζιιν ' άόχνω ·καί 'προθύμΐη τή βύξήσιω χαί {ίιλτιώ-'· σιω; χαί έπιδόσιω αύτή · άλλέ χα! οί ένασχούμινρ: αύτή πατέρ« όρι'λουσ: διάγι:ν. χα! πολ:τιύίσθα: σιμνώ χαί ιύτάχτω; χαί πατά τού; όρου κα! κανόνα τού μοναδικού f!iou, ύπ' ούδινό; ένοχλούμινοι 'χαί έχηρ«αζόμ«νοι ή δόσ.ν πολλήν ή όλίγην άπαιτοϋμινοι παρά τίνο , έχτδ; {ϊόνου τού άνωτέρω ^ηΗντο; έτησίου πρδ τήν καθ' ημά τού Χριστού μιγάλην έχχλησίαν, χαί μνηρονιύωσιν άινάω; τού πατριαρχικού όνόματο; έν πάσαι; τα!; ί«ρα(; τιλιτα.' , άπολαμ,ιάνωσ: τι πάση; έλ«υθιρ:α ' χαί άνέσιω; διά τήν σταυροπηγιακήν άξΐβν χαί φιλοτιμίαν τή μονή αύτών ταύτη . πάση χα: παντοία δουλαγωγία; χαί χαταδυναστιία έχτδ ύπάρχοντι . "Ο δ' άν τ: τών άπάντων τολμήση ποτέ jsiav τινά χα! ένόχλησιν χα: έπήριιαν έπαγβγιίν τή ΡηίΗίση μονή τού Χωτήρο; χα! το!; ένασχουμένοι; αύτή, ή θιλήση άποσπάσα: χα! διαστήσαι βύτήν άπδ τή μονή τή Παναχράντου χαί άνατρέψα: τήν γινομένην ταύτην Ινωσίν, ή ένοχλήση τώ ρηθέντι προηγουμένηι πύρ Διονυσιΐ;» χα! άποστχρήση αύτδν τή; έφ δρου ζωή χρήσιω; χαί διοιχήσιω; αύτή , ή ρουληθή έπηριάσα: τού; πατέρα; τή; Παναχράντου χαί άποσπάσα: παρ' αύτών τδ μ«τόχ:ον αύτών τούτο, άπ«ναντία; φ«ρόμινο το!; έν τφ παρόνν. συνοδιχφ άποφανΙΗίσιν, ό τοιούτο;, όποιο ποτ' άν «(η, άφωρισμένο «!η παρά τή άγια χαί δμοουσίου χαί ζ«»οποιού χαί άδιαιρέτου τριάδο , τού ένδ; χαί μόνου τή φύση !Ηού, χαί χατηραμένο; χαί ασυγχώρητο χα! άλυτο; μ«τά θάνατον έν τφ νύν αιώνι παί έν τφ μέλλοντι χαί πάσαι; τα!; πατριαρχικό!; χα! συνοδικά!; άραΐ; χα! τφ αίωνίφ άναθέματι ύπόδιχο . *ΟΘ«ν «Ι ένδιιξιν τή συντιλισθ«!ση τούτη; ένώσχω τών δηΗντων μο'νβστηρΐων έγέν«το χα! τδ παρόν ήμέτ«ρον πατριαρχικόν συνοδικόν σιγ-.λλιώδι; έν μ«μβράναι γράμμα παί έπιδόθη τφ βηΗντι προηγουμένηι τή μονή τή Παναχράντου έν ίιρομανάχοι πύρ Διονησ{φ.

Έν Ιτιι σωτηρίφ ,αφχζ' μηνί ϊαννουαρίφ, ινδιπτιώνο «'.

t Παίσιο έλέφ Θ«ο0 άρχιιπισχοπο Κωνσταντινοοπόλιω νέα; 'Ρώμη; χβί οίχουμινιχό; πατριάρχη;.
t ό 'Ηράχλ«!α Γιράσιμο .
f δ Κυζίχου Αύξέντιο;.
f ό Νικομηδ*ία; Σιραφ«ίμ
t δ Nmole; Καλλίνικο ,
t δ Χαλχηδόνο Νικόδημο ,
t ό Σηλν^ρία Μακάριο ,
f ό Πισσιδία; Κοσμά ,
f ό Άγχιάλου Καλλίνικο;,
t ό Χίου Δανιήλ.
f δ Δέρκων Νικόδημο;.
f ό Φιλιππουπόλιω; Μακάριο;,
f ό Δρύστρβ; Κωνστάντιο .
t ό Βάρνη; 'Αθανάσιο .

CONSTANTINOPOLITANA SYNÔDUS

a eedeu Oleneaiia jn archiepiacopatum evehitur,

1727 ianu'ano.

later notitia·' episcopatuum .a dootit^virit eorpus collectas eue taritiuu numerantur que eoelesiasticaa medii aevi jirovineiaa desqpbunt, ceteriquae 'Qraecae eccleaiaè atatum poat ' captam · Turc» . ConatantinofMim . repraeaentaat otnniùo neglectim Neminem tamen fugit, quantopere conferant ad ohriatianum orbem illuatraodum •ingiilae"'' huiusmodi notitiae. Quare noa operae pretium facturo· iperamlM, ai in quae, diaiecti corporimfembra inciderimua, ea sedulo colligamus. Atque, ut in inedia· rea atatim ingrediamur, eocleaiae Olenensia in Peloponneso quae »or» eo tempore fuerit, satia deprehenditur ex aynodali sententia 'quam aupra col. 6Î9-H80 paucis memoravimus. Eius tamen textus, cum ibidem non repraesentetur, hic omni ex' parte repetendus eat utpote ineditus. Hunc ipsi exscripsimus e codice Constantih'opolitano Sancti Sepulcri 8'18, fol. *4f)*-42'.*

'+ Παίσιο ἐλέφ θ-so0 ἀρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω , vïa; Ρώμη , xal οικουμενικό πατριάρχη .

t Οὐ μόνον Ατοκον, Αλλά xal. λίαν ἐπισφαλέ καί ἐπίφογον τδ παραβλέπιιν ὀλιγόρω τού κοινού τών απανταχού ἐκκλησιών προστάτα; καί χυβερνήτα *τί* χατά μέρο ὑποχειμένα; αὐτοί ἐκκλήσία καί ἐπαρχία τών ευσεβών, χρηζούσα χηδε^ιονία; καί ἀντιλήψεω καί ἐστερημένα τή προσφόρου θεραπεία καί διορθώσεω ἐν ταί συμπιπτοϋσαι αὐταί 'περιστάσεσιν ὁ γάρ .κοινών ἐπειλήμμινο πραγμάτων κοιθή^ αυτοί; καί τήν ὠφέλεναν ὀφείλει συνοξεργάζε» σθαι xal πρδ; τήν ἐχάστοτε συμπίπτουιαρι δυσχέρειαν τήν κατάλληλον ἐξευρίσχεσθαι ἰασιν καί μεταρρυθμίζειν τήν χάχωσιν καί ἀντικαθιστάν ἐπ! τὺ εὐχατάστατον χατά τήν Αποστολιχήν εἰσήγησιν, πάντα πρὺ οικοδομήν γίνεσθαι διαχελευομένην ἐν ἀγιμ πνεύματι. Ταὐτα τοι καί χρεία κατεπειγούση; πρδ τι λυσιτελέστιρον ἐν ταί ἐχχλησιαστιχαί Σιατάξεσι, πολλά τών ἐν τισι σταθμοί; χα! τύποι» προϋπαρξάντων ἑτέραν μετειλήφασι τάξιν ἐν τοί μετέπειτα χα! δευτέραι σχέψεσι χατά χαιριχά ἐξιστάσει; διά συνοδικών Ιπιχρίσιων πρδ τδν χατά καιρού λυσιτιλούγτα τρόπον μικρρυθμΐσθησαν· χα! Ιστιν ἰδ ἐν ἑιίί τή τών αρχιερατικών θρόνων (ὑχοσμία οὐ μόνον βασιλική χωρί γινομένα μ·ταχινήσ<ι πολλάχι , Αλλά Xivt λΐγφ γνησιωτέρφ χαί πρδ τή πατριαρχική πίριωπή χαί μ«γαλ«:δτητο συνοδικοί; συμψηφίσισι πολλὲ τών παροικιών ΣΓ ἐὐπροσώπου; αἰτια ἐν βιαφόροι καιροί; διαφδρω βιατεθείσα , πή μέν ἐξ ἐπισχοπών δηλαδή χα! τή ὑποβεβηχυία ἴἐξευ ·ί; ὑπερχειμένα μητροπδλει προβιβασθείσα , πή W καί τούμπαλιν. Μαρτύριον τού λόγου δέ α! ἐχπαλαι ει αὐτονομίαν τιμηθείσαι χα! προελθούσαι Αρχιεπίσκοποί συνοδικοί; διαγνώσεσιν, ὡσπερ ἡ τών Ἰβήρων χαί ἡ τή Κύπρου χαέ δσεκ ἐσΰστερον μετά τήν Αλωσιν χαί τίν τού γένου ' δουλικόν ζυγόν Ιπισχοπα! διατελοΟσαι Ανοδιχώ ει Αρχιεπισκοπέ ἐτιμήθησαν καί Ανήχθησαν, Α καθ' ἑχάστην χαταλέγειν ἐν τφ πειρδντι παραιτούμεθα, τδ προσχορέ τού λόγου ἐχχλίνοντε χαί περιττολογείν ἐν οὐ δέοντι οὐχ Ανεχόμενοι· αὐτα! γάρ καθ' ἑαυτέ μέχρι τούδε διασφζόμεναι διαπρύσιοι ἐστέ,χασι χήρυχε κα! σταντορίφ φθέγματι περιλαλούσι τδ μέ, χαινήν τινα χα! ἀσυνείθιστον, Αλλά ἀρχαίαν καί είθισμένην Ανωθεν διατελέσαι ἐν τή τού Χριστού ἰχχλησίφ τήν ἐν τοί Αρχιερατικοί; θρόνοι; τοιαὐτην προβίβασιν, καιρού χαλούντο , ἐπ' εὐλόγοι εάτίαε Αναγχαίω χαί νομίμω ἐνεργουμένην.

'Εκ·ιδή τεχγμρούν χαΐ ἡ ἐν τή Πιλοώοννήσ* *-----§ ·m,----- xAms^UtUMeh.!

(1 ὑποχειμένη τή μητροπόλει Παλαιών [Ιατρών πολλοί; χαί Αλλεπαλλήλοι; δεΚοί προσεπείλαισεν ηρό χ^ίνων ♦δη^τινών χαί .τριχυμίαι; χαλεπαζ χαί .χΛαιγίαι συνεχώ Αηυμ^ιίνετο χαί ὑπρβρὺχιο εγένέτο ὐχδ. τών φθασάντών Ἀρ^ιερρτ*ὑσαι ἐν τή' αὐτή μητροΜλὺ, \χατρπεμβαινόντ·»ν συνεχώ αὐτή τή; ἐπισχοπή χα! ''βίρ',τυραννική ἔξω τών {χχλησιαστιχών δρων τ χαί κανόνων χατ' αὐτή χεχρημένων- χαί γάρ, ὡ Ιγνω-.μ*ν ἀπδ Αγωγή ικανών χριστιανών Κχραγενομένων 'ἐντάὐθα, χινηθείση ἐμπροσθεν Μ| ἡμών μετριόΤητο χα! τή; ἱερά τών συναδέλφων Αρχιερέων, συνόδου, οἱτινε συμπαραστάντε μετά τού ἐπισχόπου αὐτών,. μετά πολλή; δειν^ταθήσεω δυσφόρω ἐξήγγειλαν χαί τά χαθ*Ταυτού ἀπώλοφέραντο, δαχ τραγφδία οὐ 3 πολλή Αποβέουσιν· ἐν γάρ βιαστήματι, φασί, χρόνων ὀλίγων, δύο χαί τρει ἐπίσκοποι Αλλεπαλλήλω ἐχί τή αὐτή ἐπισχοπή ἐχειροτονήθησαν, χα! τού ἐνδ Ιτι ζώντο χαί μηδεμιά; ι ροἀειμένη; αιτία εὐλογου χαί νομίμου εἰ τδ ἐξ«»σθήναι ἡ χχθαιρεθήνα: αὐτδν, ἐδιώχετο μέν αὐτό χαί Απηλαὐνετο παρανόμω χα! παραλδγώ , ἀλλο Σέέπέβαινεν ει τδν τδπον αὐτού, χα! διά τή .τοιαὐτή Αλληλοεπιβασία χα! παρανόμου - ἐπεισφρήσεω τών ἐιβσχδπων ἐπεφορτίσθη ἡ ἱπαρχία αὐτη χρέο πολυάριθμον χαί βαρὺτατον χαί δυσβάσταχτον, ὡστ« μήτ» τδν ἰβίγχοπον δϋνασθαι τοβ λοι-, πού ἀπολογ<ίσώαι τδν τοσούτον δγχον τού χρέου , ούτ» τού χριστιανού ἀνέχίσθαι τή τηλιχαὐτη ὑβριω; χα! Ατιμία; Ινοχλήσιώ; τ» χαί ἀπαιτήσιω ·' ἀνάγχη γάρ ἡν,, ἐνιχομένου οὐτω διινώ τού ἐπισχόπου αὐτών χα! βυθιζομένου τοί τοιούτοι χρίιοι χα! μηβημ^^τν Αλλοθ«ν ἐλπίζοντο ἀπολογηθήναι αὐτά <ί μή" Απδ τών «!σοδημάτων -ιή; ἱπαρχία . συγχχχουχϋσθαι χα! αὐτού xal συμπάσχ»ιν χαί ἱπομίνω πολλέ Αταξία χατατολμάσθαι, πρόσχομμά τ« χιίσθαι τοί ιὐσ<βέσι τή τοιαὐτα τών προϊσταμένων ἀτοπια χαί χαχδν Απωλ<ία παράδίίγμα. Πρδ δέ τή Αγωγή χαί χαταχραυγή τών ιίρημένων χριστιανών ἰπληροφορήθημ·ν τήν ὑπιρμολήν τού χαχού χα! τή προφανού τυραννία; τή τολμωμένη »ίσιπ«ιτα χατά τή; βηθτίση ἐπιαχοπή χα! Απδ τού πιμφθέντο ήδη πρδ ἡμ* γράμματο τού Παλαιών Πατρών χὺρ Δανιήλ, ἐν φ «ὺτδ ἰμολογι! χα! γράφιι χα! τδν ἤβη ἐχοντα τήν ἐπισχοπήν ταϋτην Αποχαλών πρώην Ὠλένη , ἐμφανώ σκοπόν Ιχων ἐξώσαι χα! αὐτδν Αδίκω χα) παραλόγω Απδ τή ἐπισχοπή χαθώ; χαί τού πρδ αὐτού χαί Αλλον Αποχαταστήσαι, χαί χινδυν·ὺ·ι τδ πράγμα ἐπ Απ«ιρον οὐτω φέρισθαι χα! Απιμπωλιίσθαι ὡσπερ τι χοσμιχδν λειτούργημα τήν ἐπισχοπήν ταί συνεχέσι κα! Αλλοχότοι αὐταί μετέβάσεσιν, μηδ·μ(ε» τε ἐλχίζεσθαι τού λοιπού θεραπείαν χαί Ανάχλησιν τού χαχού- δπιρ μηχέτι στέγοντ»; »ηδέ δυνάμενοι ἐνεγχιίν οἱ ἐιρημίνοι χριστιανοί, προσέπχσον τφ ἐλέει τή; ἐχχλησία;, δεόμενοι θερμώ ἀπαλλάξαι εὐτού τή; τυραννική *τ^ίκη* δουλεία χαί τών ἐξ αὐτή; μυρίων ἐξερχομένων σκανδάλων χαί ταραχών, Απερ τού πολλού; εἰ; Ανευλάβειαν πεσείν Αναγχάζουσι ψυχιχώ; τε καί σωματικώ χινδυνεύειν τδ χείριστον· π*σι δέ τούτοι; ἐκιθείναι πέρα ἐν τφ προβιβάσαι τήν αὐτήν ἐπισχοπήν εἰ; Αρχιεπισκοπήν ὑποχειμένην Αμέσω τφ πατριαρχιχφ θρόνφ μόνμ. Οὐ ἑνεκα κοινώ χα! συνοδιχώ; αυνδιασχεφάμενοι, χατά κοινήν Απόφασιν ὁλη τή Ιερέ ὁμηγύρεε»; Ανετγχαίον ἐγνωμεν εἰναι Ανεὼαβείν τούτη* ὑπδ τήν ἡατριεφχιχήν προστασίαν χαί ει Αρχιεπισκοπήν εὐλόγεε χαί δικαίω προβιβάσαι, πολλών χαχών εάτίατν ἐχ μέσου ποιούμενοι, χα! μή πεψιδείν τήν τών χριστιανών δέησεν χαί πεφεέχλεων.

Τοὐτου χάριν γράφσντ·; τή δυνάμει καί ἐξουσίμMi χΑκμ «Ο παναγόυ κα! παντουμγ^ χνούματο . A

-^Αποφαινόμχ>α γνώμή κοινή συγχαταδέσει τ« χαί συναινίσ» τών πάρί ήμΑ; ίιρωτάτων άρχκρέ·*· xal δπερτίμων, τΑν ίν 'Αγίφ*· πνεύματι Αγαπήτών ήμών Αδ«λφώ'ν χα! συλλειτουργών, ΐνα ή μέν τ(ρ» ίκισχοπή Ωλένη Απδ. τού ν»ν χχί «ί; tb έξή χαί *l» αιώνα τδν Απαντα ύπάρχη χχί λίγηται χχί παρδ πάντεεν γινώσχηται Αρχιεπισκοντή teO καθ' ήμΑ ,πατριιφχιχοΟ Απόστολιχοϋ χαί οίχουμινιχού αδύτου θρόνου τή . Κωνστμντινουπόλιω , Αμ«ταχλήτω; χαί Αμιταχινήτω παραπολαύουσα τή τή Αρχ:«πισχοπή προεδρία; τιμή τ» χαί χαταστάσεω , τδν δέ πριν ίπίτχοπβν αύτή , *tèv ήδη μιτονομασΗντα παρ' ήμΑν 8εοφιλίστ«ον χύρ Ζαχαρίαν, ίν Αγίφ πνεύματι Αγαπητόν ήμΑν Α8«λφδν χαί συλλειτουργόν, Απδ τού νύν παραχελιυόμεδα "χα! Αποφαινάμ«9α χαί «ίναι χα! όνομάζ«σδαι χα! παρά πάντων γινώσχεσ^αι άρχιπισκ'.πόν. τοί λοιποί; τΑν Αρχιεπιφχόπων συντασσόμενον χα! σ_>ναριδμούμενον, Αξιούσ^ι! τ« χα! Απόλαμβάνιιν τή; τών άρχι«π:σκόπων πιμή χα! προ«δρία; χα! στάσιω , μνημονεύ«:ν όφείλοντα τού πατριαρχικού ονόματο έν πάσαι; ταΐ; ίιραί τελεταί; χαί μίνφ τφ οίχουμ«νιχφ θρόνφ γινώσχοντα (αυτόν ύποχιίμτνον χαί πρδ; αύτδν τήν Αναφοράν έσχηχότα- δστι; ύτρχίλα·· νουΙΗτ«Ιν χα! διδάσχειν τού ίν τζ Αρχιπισκοπή αύτού τούτη χριστιανού χα: πάντα τά Αρχιερατικά έχτ«λ«!ν μ«τά χαί τή; τού άροϋ συνϋρόντυ έγχα&ιδρύσεω; ώ γνήσιο Αρχ:«ρεύ; χα!, δ«σπότη; τή ίπαρχΐα τούτη , Αναγνώστα; σφραγ?ζ«ιν, διαχόνου χ«:ροτον«ίν χαί «ί τδ τών πρϊσβυτίρων αξίωμά προβιβάζτιν, μοναχού; τι χαί μοναζούσα χ«:'ρ<:ν, πν«υματ:χού πατέρα xaih-, στΑν δ:' ο:χ«ίων ένταλτηρίων, ναού χαδιιρούν έπ: σταυροπήγιο:; Ιδιο:;. χαί πάντα τάλλα τΑ τοί Αρχ:-«ρ«ύσιν Ανήχοντα άναντηρρήτω χαί Αν«μποδίστω έχτ«λ«ίν, δισπδξιιν τι χα! κυρι«ύ*ιν τή Αρχι«πισχοπή τούτη; χα! τών ίν αύτή Αγίων έχχλησιών χαί Α ιερών μονβατηρίων χα! τών 'ίν· Αρτοί πραγμάτων Απάντων χατά τού ,δτίου χαί !«ρού κανόνα · τδν δ' όψέχοτ» τολμήσοντα τήν συνοδικήν τούτην διάγνωσιν χαί τΑ ίν αύτή πεπραγμένα ΑΗτήσαι χαί τήν Αρχιεπισκοπήν τούτην διαταράξα:. χαί 4ήν Αξίαν Ούτή; χαταβιβάσα: ού μόνον άφανρισμίνον «ίναι Από θεού λίγοντε; Αποφαινόμεδα, όποιου δντα βαΑμού χαί τάξ«Λ , χατηραμένον τ« _χαί Ασυγχώρητον χαί -μ*τΑ θάνατον Αλυτον, Αλλά χα: τοί πατριχαί Αρα!; καί τφ" αίωνίφ ΑναΗματι χαΒυπτβάλλομεν· χαί τούτην δ:Α παντό Αρχιεπισκοπήν μένειν' 1ντ«ζλόμ«)>α χα! πάντα; τού^ μ*τΑ τόν βηΙΗντα χύρ Ζαχαρίαν Αρχι-,ιρατιύσσντφ ίν .αύτή ύπδ τοΟ ,χατί καιρού πατρι-Αρχου χκροτονΐίσ&α: χα! αρχιεπισκόπου;,«ίναι χατά τδ άνομη χα! τήν ινίργιιαν, μηβίνδ Αμφισβητούντο; ή άντιλίγοντο; ή Αντιπράττοντο; ίν ,ιάρ«: Αργία; χα! Αλύτου Αφορισμού τού Απδ ΙΗού παντοχράτορο;. ■()i><v «Ϊ́; (νδιι ιν χα! παράστασιν τή; συντ«λ»σίΜ:ση В τούτη; Αρχιεπισκοπή; Ιγρίφη χα! τδ παρόν τή; συνοδική διαγνώσε·»; γράμμα, χαταστρωίΗν χα! ίν τφ :«ρφ χφδιχι τή; χαό' ημά τού Χριστού μιγάλη; έκκλησία .

,οφχζ'-ω, ίν μην: 'χννουαρίφ.

t ό Ήρακλ·ία Γεράσιμο;.
t ό Κυζίχου Αύξίντιο;._
ή ό Νικομήδεια; Χ«ραφ«:μ
+ ό Νίκαια Καλλίνικο;,
ή ό Χαλκηδόνο Νικόδημο;,
τ ό Χηλυβρία; ΜοχΑριο;.
ή ό Πισσιδία; Κοσμά;.
' + ό Αγχιάλου Καλλίνιχο;.
t 4 Χίου Δανιήλ.
ή ό Δέρκων Νικόδημο .
t ό Δρύστρα Κύριλλο .

SYNODUS DIOECESANA ^CREMONENSIS

1727 aprilis 28-.'10.

Synodus dioecesana Cremonensis iu Italia, oele- ‹ brata diebus 48, 38 et 3U mensis aprilia anni 1727, sub Alexandro Litta, episcopo Cremonensi.

Exstant constitutiones «ynodalps in opere eui titulus:

Sanctiones editae ac promulgatae in Cremonensi dioecesana synodo, quam illustris», ao reverendis», d. d. Alexander Litta, Dei et sanctae aedis apostolicae gratia episcopus Cremonensi» et come», ac pontificii solii assistens, in sua cathedrali ecclesia habuit anno Domini MDCCXXVII, IV, DI. ac pridie kalend. maii. Benedicto XIII pontifice, sanctissime ac foeliciter regnante, addita appendice constitutionum apostolicarum. decretoruin »ac. congregat. A edictorum episcopalium, *(iniignt.]* (Nemonae, typis Petri Ricchini, 1798.

In-4', 4 f. - 325 p., cum 1 magna figura. -- (Milano, Ambrosiana).

Pag. 121-302, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium. Pag. 296-9: „Vicariati della diocesi di Cremona con i luoghi rispettivamente asaegnati."

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

1727 mense augusto.

Compendiosam fifiei expositionem, quae supra a coi. 889 ad coi. 910 exhibetur, typis iam mandaveram, cum amoenum ex Egypte nuntium accepi; inde enim modestas aeque ac dootua vir, Evangelos Eld, saepe a me sollicitatus ut si quid in manu haberet quo synodus illa illustraretur, meoum communicare velit, tandem litteras misit humanitate plenas, quibus pergratum nobis est edoceri, supra diotam fidei confessionem cum grsece tum arabioe inde ab initio fuisse exaratam. Dum enim vir doctus, de quo supra, tabularium patriarehatus Melchitarum Alexandrian perlustraret, optima fortuna incidit in epistolam quaedam synodalSta arabioe formis, ut aiunt, ecclesiasticis conscriptam, quae nihil aliud est quam mera translatio epistolae dogmaticae a nobis editae. Codex quo continetur chartaceus est, 9 foBis constans 0,20X0,14 cent; 'a tergo legitur: d^aiod» CeMtantmopoMomi *etit-Arete amo De»·- IWT;* **in praevio foliolo, quo ligatur, arabicum exhibetur compendium monachorum Baailianorum Sanctissimi Salvatoris. Optime servatus est, ai nonnullas partes excipias, tineis, mucore, fuligine peesumdataa.**

Cum synodalis haec epistola prorsus eadem sit ac illa, quam supra repraesentavimus, nihil nobis addendum superest. Hoc unum lectores monitos volumus, illam nimirum translationem non februario, sed augusto menae editam fuisse, atque hisce episcoporum nominibus esae inatraetam. Palaius patriarcha Conetantinopolitanua, — 8ilveoter patriarcha Aatiocheau. — Chrysanthes patriarcha Hierosolymitanus, — Geraaimus Heracleae, — Auxeqtiaa Cysici, — Seraphim Nicomediae, — Nicodemus Chalcedoaia, — Macarius Slybriae, — Gregorius Prusae, — Gabriel Chpalo(?X — Daniel Bakes (sic, —ι ChiiT), — Paisius Didimotichi, — Nicodemus Dereonun.

Supra col. 889 in titulo legendam: ispAv όρο» ta.

CQN8TANTIN0P0LITANA 8YN0ÏHJ8 -

1737.

Quid «it ruuna«terium Deiparae in Fonte Anreo (τή; Χρυσόπηγή), iam «upra col. 931-932 dictum eat. Quia vero «igillium ibi memoratum huc uoque ineditum iacet in codice τὸϋ Κριτίου,-ηο· «i integrum illud^typi· mandaverimut, lector ipte plut «u»vitati» accipiet. Ita porro iri codice Critianô «e habet.

Σταυροπηγιακή Αξία ἐχ νέου φιλοτιμία **tl;** τῇ ἐν τή ἐπαρχία Σίφνφ ' χατΑ τήν -νήσον Σίχινον ΑγορασΗν χαί Αν«γ«ρθέν μοναατήριον ὑπδ^ τΑ ἐχ τή αὐτή; νή'θου ιιρομονάχου Διονυσίου, τή; ι>«οτόκου ἐπικιχλημένον Χρυσοπηγή .

Η διΑ τή; παντοδυνάμου ισχὺο τών ποικίλλων χαρισμάτων τού Αγίου πνιὸματο ἐπιρρέουσα νπηγή τή τού *«οὐ ἐχκλησίφ χαί τή οικουμένη; τΑ πέρατα χαταρδιύουσα πάντων μέν οἰδ« προνοτίσδαι χαί διάφορος; Αντ'.λήψ«σιν Αντιλαμβάνισδαι πρδ ὠφέλιιαν κοιί καταρτισμόν πού Απανταχού χριστωνύμου πληρώματο - μάλλον δέ τών Αλλων'φροντίζιιν ιΐωδτν ἐπιμ«λ«ιάι; Αδιβχόποι; τή ' τών Ιιρών σκηνωμάτων συστάσιω; καί δτίων καταγωγίων βιλτιώσέω τι καί αὐξήσιω ^txa, χ·|ρα βοη*«ία; δρέγουσα τοί; ἐπικουρία διομένοι χαί Απαλλαγή πιριστάστων χα! διηνεκού σωτηρία - διδ χαί προνομίοι; κανονικοί; παρά τών ιύσιβών βασιλέων δαφιλιυδιίσι τφ χα*' ήμά; Αποστολικφ χαί οἴχουμχνιχφ τούτφ Αρόνφ σταυροπηγιακήν Αξίαν έγιιδωρ«ίο*αι φιλεί πολλοί; àti τών ἐπιδιομένων αὐτοί δτίων χαί σιβασμίων ναών καί μοναστηρίων κατά πάσαν πόλιν καί χώραν καί παροικίαν τών ὑποκιιμίνων αὐτφ, δι' ή; ὑπδ τήν πατριαρχικήν πιριωπήν καί μέγαλιότητα ταύτα *τμίνη, τών ἐνδοχομένων ^πάντων κινδύνων χα! ἐπηptitbv Ανώτιρα τΑ (ιρΑ χαδίστησι καταγώγια, κα! βιά τή σταυροπηγιακή ἑλ<υ*»ρία , ἐξαίριι τούτα πάντων τών διινών, χαί πρδ αὐξησιν χωριίν παρέχιται χ«ί βιλτίωσιν ή γάρ Από τή ἑλ«υ*»ρία Avtatv υπέρ τι Αλλο τήν ἐπίδοσιν τοί τοιούτοι ἐπιμνηστιύιται ι δι' ήν οιτίαν ὁ χα*' ήμά Αποστολιχδ θρόνο κατΑ τδ κανονικόν αὐτού προνόμιον ού διαλιίπτι τού διΑ παντδ; Αντιλαμβάν«σ*αι τών ὑπ' αὐτδν ιιρών καταγωγίων καί Αφιιδώ χαρίζισθαι τήν σταυροπηγιακήν ἑλ«υθ«ριαν τοί προστρέχουσιν αὐτφ πανταχόθ«ν χαί τήν τοιαύτηδ ἐξαιτουμένοι Αντίληψιν.

Ἐπ«ιδή τοιγαρούν προσικομίσθη ήμίν Αναφορά κοινή Από τή νήσου Σιχίνου τή Αγιωτάτη Αρχιεπισκοπή Σίφνου, χατησφαλισρένη ὑπογραφαί τών «χιίσι χριστιανών, ιιρωμένων καί λαϊκών, βιαλαμβάνουσα, ὁτι ἐν -.ή βηθιίση νήσφ ἐξωθχν τή χώρα διατ«λ·ί ί«ρδν καί σιβάσμιον μοναστήριον τιμώμενον ἐπ' δνόματι τή; ὑπ«ραγ(α δ«σποίνη ήμών Αιστόχου, ἐποκκλημένον δέ τή Χρυσοπηγή , ούτινο τήν οικοδομήν ήρξατο μέν χαί ἐπιβάλιτο *toiftytu* πρό χρόνων ήδ« που πκντήχοντα *If* ποτέ 'Αναγνώστη τοϋπίκλην Κοζαδινό , ούκ Ιφθασι μέντοι «ί ' τέλο άγαγιίν, Αλλά μόνον τόν ἐν αὐτφ'ναδν οἰκοβομήσαι χαί μόρο; τοϋ τοίχου π«ρ<βαλλόμενο; προκαταλ*ιφθ«ί , δυστυχίφ καί ἐνβιίφ τών Ανβγχαίων δαπεττημάτων ουσχεθεί , τελβυταίον μ«τέστη τβν τήδα, χεετελιπών ήμιτ«λέ τό AeAptotov τοΟτο Ιργον τ» καί ἐγχ«ίρημαούτινο μ«τΑ τήν Αποβίωσιν *ciM* τίνο τβν κληρονόμων Ικτίνου ικανού Αναφανέντο xal γενομένου «ί Αποπλήρ««σιν καί Απεφτισμδν τή βηθ«(βη οἰκοδομή , ἐμτιντν ἐχτοτι μέχρι τού νύν ή ÿqOtfoa EtpA μονή τηνάλλω φιρομένη, Ανεπίσκ«πτό τ» xal Απρονόητο , χ«1 κατά μικρόν tic φθοράν ὑπορρίουοβ χβί κινδυνεύουσβ Ακοβ«λ«ίν xal φθάσ«»<ν xav* μέρο χφοοπείρξβι AvAftpotv- τετνόν δέ ot τή Ρηδίιση ψβντο τδν δσιώτβτον ἐν ιιρομρνάχοι; χΐφ Διονύσιον, δρμώμινον ἐχ τή αυτή νήσου χαί ζήλον ἐγκάρδιον χαί πόθον διάπυρον Ιχοντα χαί «ύλάβ«ιαν «ί τδ θιίόν, Αναλεψείν τήν βηθίίσαν ἐχκλησίαν tt χαί μονήν, χαί μή μόνον τήν οἰχοδομήν- αὐτή; ἐξαρτίσαι Αναάαινίσαί τε xal Αναχαλέσαι πρδ τδ «ίναιτήν ΑπαμαυρωΗισαν καί σχεδόν Αφανισθιίσαν ἐχχ/νη Ανέγερσιν, Αλλά xal ἐπικοσμήσαι ἑχ τβν ἐνάντων xal Αποφιλέσβι «ί " ιερών Ανδρών ἐνδιαίτημα χαί μοναχών ',£0.α?όν *'κατκγώγιον,'* «· δόξαν χ«1 αίνον' θεού χβ! μοναδικού- δ xof ἐγέν«το, θ«οΰ συνεργοΰντο - δ γάρ βηθιί χύρ Διονύσιο ὑπό τ τή -έμφυτου χαλοχάγαθία; χαί «ύλαβεία κινηθιί χαί ταί τών «ίρημένων χριστιανών παρακλήστσιν άνμπισϊΐτί;, ἠγδρασ» τήν βη*ιίσαν ἐχκλησίαν tt χαί μοΒνήν πράσ«ι τιλιίφ παρΑ τού κληρονόμου τού βη*έντο ποτέ Αναγνώστου Κοζαδινού μετά πάση τή περιοχή αὐτή , καθώ παριστησι χαί τδ ἐν χερσίν αὐτού τή Αγορά; χαύνη ἐνυπόγραφον Ααί ἐμμάρτυρον γράμμα- Αμα δέ τφ ΑγορΑσαι ἐπεμελήθη αὐτή χατά τδ δυνατόν κοσμήσα χαί καλλώπισα; πολλοί; καί διαφόροι Αναθήμασι ἀνιγέρσισί τι χαί χοσμήμασι. ΜιτΑ δέ τδ Αγ-,ιίν «ι; πέρα; τήν οικοδομήν ΑπΑση τή βηθείση; σεβάσμια μονή β τ« βηθ«ί Διονύσιο χαί οί χριστιανοί τή; διαληφθιίση νήσου έγνωσαν ωφέλιμον χαί μάλιστα Αναγχαίον είναι «ί τήν σύστασιν αὐτή χαί διαμονήν τδ χχταχυρώσαι χαί ἐμπ·βώσαι αὐτήν διΑ τή; σταυροπηγιακή; Αξία χαί δυνΑμιω - καί δή φέροντε προσήνιγκαν αυτήν τφ χα*' ήμά Αποστολικφ πατριαρχιχφ τι χα! οἰκουμενικφ τούτφ θρόνφ, διηθέντε; λίαν Αναδέξασθαι ήμά τήν προσαγωγήν αὐτών ταύτην χα! ὑπό τήν περίθαλψιν χαί δεφένδευσ-.ν αὐτήν θιίναι τή καθ' ήμά τού Χριστοί μεγάλη ἐχχλησία χαί συγχαταλέξαι τοί λοιποί; πατριαρχικοί; σταυροπηγίοι , δπω; διΑ τή πατριαρχική προστασία; κα! άντιλήψεω; Απαλλατττμένη τών χατά'καιρού ἐνό«/_ομένων π·ριστΑσχων, διαοφζηται παν-.δ Ανωτιρα κινδύνου χα! πΑση; βλάβη χα! ἐπηριία; ὑπορτέρα. Τούτου χΑριν τήν αἴτησιν αὐτών ιύλογον όϊσαν χαί διχαίαν, πρδ Αγαδόν σχοπδν Αφορώσαν, «ύμινώ Αγαν χαί προσηνώ; ΑποδίξΑμίνοι, Ατι χρέο ἐχοντι Απαραίτητον Αντιλαμβάνχσϋαι τών ιιρών χα! σιπτών σχηνωμΑτων. γράφομίν χαί Αποφαιχμιδα συνοβιχώ; μηΑ τών π«ρί ήμά; κτλ. (να ή βηδιίσα ΕιρΑ καί σιβασμ,ία ἐχχλησία το χαί μονή τή; ὑπιραγία ήμών ίΙΙογόχου, ἐπικιχλημένη τή Χρυσοπηγή χαί κ«ιμένη Κ<τή βηίΗίση νήσφ τή; Σιχίνου ἐξωΐΗν τή χώρα , μίτΑ χάση τή; πχριοχή; χαί οικοδομή αὐτή χαί μ«τά πάντων τών χτημάτων χαί άφι«ρωμά:ον αὐτή κινητών τι χα! , Ακινήτων, όσα τ< νΟν ἐχ«ι χα! ίσα ἐπαυξηνθώσι χαί προσγίνωνται αὐτῇ μιθΰστιρον, Ηού συνίργοὺντο , Ακδ τού νὺν χα! ιί τδ ἐξή μέχρι παντό ὑπάρχή καί λέγηται κα! παρΑ πΑντων γινώσχηται πατριαρχική σταυροπηγιακή, ἑλιύΑιρο , Ασϋδοτο , Ακαταπάτητο καί Ανωτέρά πάση καί παντοία δουλαγωγία χα! παντό βάρου χα! Απαιτήοιω Απηλλαγμένη, μηδίνί τινι Αλλφ δποχιιμένη *tl* μή μδνφ τφ, πατριαρχική καί οἰχουμανικφ τούτφ δρόνφ καί &π' αὐτοΟ Αμέσω διιξαγωμένη, διοικδυμένη το χαί διαχυβαρνωμένη, προνοουμένη tt καί ποριδαλπομένη, μνημονουομίνου ἐν αὐτή Ατννάω τού πατρι-Αρχου ἐν πάσβι τοί Ιίpat; τιλιταί καί Ακολουήται , μηδανί μηδέν ὀφιίλουσα παρέχοιν κατ' ἐτομί«ν ὀκάν κηρίου «ί σημϋαν ὑποταγή καί γνωμιαρόν τή σταυροπηγιακή αὐτή ἐμπιδώοιω χατΑ τήν τάξιν τβν σταυροπηγίων, χαί μηΜ ποτ« Αδτιαν *Ifa, fifft* * χατΑ τόπον Αρχιιριδ ή Αλλο τι , τδ **iφAMβ** *neweiH**-* **-Mi** "·*

δόσιν άπαιτείν παρ^/^ιότών πολλήν ή όλίγην, ή τών πραγμάτων xsd χτημάτων xaΐ προσόδων αύτή τελείω άπτισθαι, Αλλά βιαμένιιν άχαταπάτητον χαί Αδούλωτον χαί παντελώ Ασύδοτον Αλλά χαί οί ένασχούμενώ αύτφ πατέρε δφειλουσι διάγιιν χαί πολιτεύεσθαι εύτάχτω χαί σωφρόνω; χατά τδ έηάγγιλμα τοί μοναδικού βίου, ύπδ μηδενδ ένοχλούμενο: ή (πηρεαζόμεχρι,' Αλλά φροντίζοχτε; τή; αύξήτεω; χαί βελτιώσεω; τή βηθείση μονή;' Αλλά χαί Αν χρεία.γένηται παρ' αύτοί; χειροτονία;^ έχωσιν Αδειαν προσχαλείν 3ν άν έθέλωσιν έκ τών πλησιόχωρων Αρ'χιερέων χαί ixtUt» τά χειροτονία αυτών μιτά πάση τή; κανονική; παρατηρήσεω ! Αλλά χαί iv στερήσει ήγουμένου γενόμινοι έχωσιν έχλέγεσθαι Ινα έκ τή; συνοδία αύτών .τδν χοινώ Αναφανίνται Αξίον, χχί τούτον Αποκαθιστάν ήγούμενον δ; δ' iv δφέποτε' φανή βιασείσαι, βουλόμενο τήν σταυροπηγιακήν ταύτην αξίαν'τού μοναστή·, ρίου τούτου, χαί βλάψη κατά τι καί ζημιώση αύτήν, ό τοιούτο , όποια V< είη τάξεω χαί όποιου βαθμού, άφωρισμένο ιίη παρά τή; Αγία; χαί δμοουσίου χαί ζωοποιού χαί Αδιαιρέτου Τριάβο , τού ένδ τή φύσέι μόνου θεού, χαί κατηραμένο χαί Ασυγχώρητο; χαί Αλυτο; μετά θάνατον χαί τοί; πατρικοί; χαί συνοδικά!; Αραί; χαί ,τφ αίωνίμ Αναθέματι ύπδδ'.κι^ χαί ένοχο τού Χυρδ τή; γιέννη - ,δθεν «ί; Ινδιιξιν άπελύθη χαί τδ παρδν ήμέτερον πατριαρχικόν συνοδικόν σιγιλλιώδε; έν μεμβράναι γράμμα, χαί έπεδόθη τφ βηθέντ: μοναστήριφ τή; Χρυσοπηγή . . ,αφχζ*.

C0N8TANTIN0P0LITANA SYNODUS
1727

Sententiam a sacra synodo latam ad dirimendam eam quae inter episcopum Heli et metropolitam Monembasiae in Peloponneso nata erat de iure qoorundam praediorum controversiam supra quidem pauci· metnoravimua, ut coi. 931 videre eat. Quae cum ratis curiosa videatur ac prorsus inedita in tabulario patriarchico delitescat, eam iucundi in lucem proferimus, prout habetur in codice τού Κριτίου.

Ένοριαχά χωρία τή; έν Πελοποννήσφ έπισχοπή Έλου ένεχυριασθέντα. πρδ χαιρδν διά χρέο πρδ τδν μητροπολίτην Μονεμβασία;, ε!τα μετά τήν πληρωμήν τού χρέου Αναχαλεσθέντα ιί; τήν έπισκοπήν ώ ένοριαχά αύτή .

f Χρεών dsl δήπουθεν φυλάττεσθαι τδ δίκαιον άμετάθετον ού μόνον έπί τών έγχοσμίων χαί πολιτικών πραγμάτων, Αλλά πολλφ δήπουθεν έπί τών έχχλησιαστιχών ύπο>έσ«ων έπαρχιών τ« χα! μητροπόλ<(ον ταύτη το: χαί έχάστη τών έπαρχιών όρια δίδοται άνωιΗν, έν οί μίντιν Ανάγκη τδν έν αύτοί; προϊστάμενον χαί αρχ«ισ3αι χα! ιφησυχάζιιν, (ΐτι μητροπολίτη; «ίη ι!τ< έπίσχοπο;, χα! μή ύπ«ρδριον τείν<ιν τδν πόδα, ούδέ ύπέρ τά έσχαμμένα, τδ τού λόγου, πηδάν- οί γάρ iHioι χαί itpo! κανόνι; τών άγιων Αποστόλων ούδόλω έπιτρέπουσι τοί τών έχχλησιών προστάται; έπιπηδάν χαί έπ(μβαίν<ιν-όριοι άλλοτ^ίοι , Αλλ' έχαστον πράττιιν Χ<λ<ύθυσιν όσα τή αύτού παροιχίφ έπιβάλλιι χαί τα!; ύπ' αύτήν χώρα-.;· άλλ" ούδέ τφ μητροπολίτη συγχωρούσι χατ«π<μβαίνιιν τών χωρίων χαί τών ορίων τού ίδιου έπισχόπου (τούτο γάρ συγχύσιιο μ«γάλη; χαί ταραχή πρόξινον), Αλλ' έάν τά πράγματα «ί τήν άρχαίαν αύτών τάξιν τι καί χατάστασιν, έν ή ετάχιάησαν χαί διωρίσήησαν άνωιΗν, χαί μένιιν αύτού; έσω τών ιδίων όρίων ασφαλώ χα! Αμιταχινήτω - μ ή μ<ταίρι γάρ, φησίν, **όρια αιώνια, ά είάιντο οί πατίρι σου χαί^άνιχτδν ήγησάμιΟα παριδιίν αΐιχο-υμίνην τήν αύτού έκαστο; έν φ έχλήίΐη, έν τούτφ,** φησί, χαι μ<νέτω.

Έπιδή τοιγαρούν χαί τανύν έλθών «ί τά ώδα. σωματιχώ ό θεοφιλέστατο Έλου έν Ατγΐφ πνεύματι αγαπητό; ήμών Αδελφό χαί συλλειτουργό χύρ Ιωακείμ Αναφοράν προσεχόμιαε χαί ένεφάνισε τή ήμών μετριότητι συνοδιχώ Χροχαθημένη, στελλομένην μέν Απδ τή έπισχοπή αύτού Λύτη , χατησφαλισμένην δέ ύπογραφαί χαί μαρτύριαι τού τι θεοφιλεστάτου έπισχόπου Βρεσθένή χαί τών λοιπών χριστιανών Ιερωμένων χαί λαϊκών τή; τ« βηθείση; έπισχοπή καί τού Μιστρών, διαλαμβάνουααν χαί περιέχουσαν, δτι πρδ χρόνων ήδη τινών ό βηθεί θεοφιλέστατο έπίσχοχο Έλου χύρ Ιωακείμ χρεωστών ποσότητά τινα Ασπρων τφ χροχρηματίσαντι μητροπολίτη Μονιμβασία χϋjp Γιρεΰίμφ, έδιαχαν έχαίνφ Αντι τοΟ χρέου τούτου τέαααρα χωρία *η** έπισχοπή αότιΑ, frtvA «έ« Mm&tw, 'ΙχΜλ, Γούβα χαί Νιάτα, έπί συμφωνία χαί ύποσχέσει έγγράφφ τού ίχι.ν. χαί βαστάζει» αύτά ένέχυρα μέχρι τού πληρωθήναι τδ χρέο αύτού,' χαί μιτά τήν Αποπλήρωσιν τού χρέου είναι χαί μίνειν αύθι; τά ιίρημίνα τέσσαρα χωρία ύπδ τήν έξουσίαν χαί διοίχησιν τού βηθεντο; θεοφιλεστάτου έπισχόπου Έλου - ήντ-.να συμφωνίαν χαί ύπόσχεσιν παρίστησι χαί τδ έν χερσί τού βηθέντο; έπισχόπου Έλου ση>ζόμενον γράμμα τού είρημένου Μονεμβασία; χύρ Γερασίμου, όπερ χα! ένεφανίσθη ήδη τή ήμών μετριότητ: χαί τή π«ρί ήμά ιερά τών Αρχιερέων συνόδφ. Κατά γούν τήν συμφωνίαν ταύτη» χαί ό βηθεί έπίσχοπο; Έλου πληρώσα; τδ πρδ; τδν βηθέντα χύρ Γεράσιμον χρέο αύτού χαί έ οφλήσα; έλαβεν si; χιίρα; αύτού χαί τδ ρηΜν συμφωνητικό» γράμμα, έτι δέ έλαρ«ν αύ·.; «ί τήν έξουσίαν αύτού χαί τά βηΜντά τέσσαρα χωρία ώ; δντα ένοριαχά χαί ύποχιίμινά έξ Αρχή; τή έπισχοπή αύτού ταύτη χαί ήλίυΙΗρωσιν αύτά άπδ τή; ένοχή; τού χρέου χαΐ τού «Ίναι έ,νίχυρα. Αλλά ταν'ν παραγινόμινο «ί τά αύτό:ι ό ήδη πητροπολίτη Μονιμβασία χύρ Γβηγδριο;, ούχ οίδαμιν όπω χινη-3ιί , έπ! προφάαιι δή&ιν τού όοΦήναί ποτι ένέχύρα τά «ιρήμένα χωρία τφ πρδ αύτού Μο/ιμμασία; χύρ Γιρασίμφ, βούλιται χαί αύτδ; χατιξουσ-.άσα: τών «ίρημένων χωρίων Αδίχω; χαί παραλόγω; χαί άποσπάσαι αύτά άπδ τή έπισχοπή; χαί ύποτάξαι τή ταυτού μητροπόλιι χαί λαμβάνιιν τά ζητιία; αύτών χαί βοήiΗιαν φλωρία πιντήχοντα χαί χατ έ:ο; Ανά τριάκοντα, έχτδ; δέ τούτων ζητιί χα; δύο έλήσια τών αύτών τισσάρων χωρίων. Και αύτά μίν πιρ ιίχιν ή κοινή Αναφορά τών χριστιανών τούτοι; δέ συμφώνω καί δ βη»ιί; έπίσχοπο; Έϋ.ου; παρών χαί παραστά έπί συνόδου έχίνησιν Αγωγήν προσχλαιόμινο; μιγάλω χαί έχτραγφδών άλάλίω τά κατ' αύτδν χαί τήν γινομένην «ί αύτδν φανιράν αδικίαν. (>ύ (ν«χα χοινώ χαί συνοδιχώ συνδιασχιψχμίνοι, ούχ ^άνιχτδν ήγησάμιΟα παριδιίν αΐιχο-υμίνην τήν αύτού ΙΗοφιλίαν, Αλλά προνοίαι δλαι δι!ν έγνωμιν Αποχαταστήσαι τδ δίκαιον εί; τδν τόπον αύτού νόμιμη· χαί έκπλησιαστιχή χρίσει χαί άποφάσε*..

Καί δή γράφοντε άποφαινόμεθα συνοδιχώ μιτά τών περί ήμά ιερωτάτων μητροπολιτών, ΐνα τά διαληφθέντα τέσσαρα χωρία Μπιζάνι, Απίδια, Γούβα-. χα! Νιάτα, καθώ Ανωθεν κα! έξ Αρχή χαί υποκείμενα διετέλεσάν τή έπισχοπή Έλου , δεσποζόμενα χαί έξουσιαζόμενα ύπ' αύτή , καθώ Από τε τή ποινή; Αναφορά τών χριστιανών χαί Από τού συμφωνητιχοβ γράμματο; τού χύρ Γερασίμου έγνωμεν χαί έπιστώθημεν χεΰώ , ύπάρχωσι πάλι» ένοριαχά χα! ύποχείμενα τή αύτή; έπισχοπή , δεσποζόμενα χαί έξουσιαζόμενα χαί έπισχεπτόμενα, χαρπούμενά τε χα! Απολαμβανόμενα Απδ τού ήδη θΙοφιλεστΑτου έπισχόπου Έλον χύρ 'Ιωακείμ - Αει τοΟ μετ' αύτδν διαδεξομέναυ τήν έχισποπήν τεώτην- χαϋ μηδεί τών Απάντων, ούτε δ μητροπολίτη Μονιμβασία , ούτ*

*

Αλλο τι; τδ παράπαη», (ορώμβνο ή λαΑ0 , ἰχΐ τινά μοτοχήν τού λοιπού ή ἐξούσιαν Αν ***ntoti ttiî*** χω-***fioii,*** ή τολμήση Ανοχλήσπι καί ***itngtâei Λ eMitw*** τδν βηΗντα έπέσχοπον Έλου χΰρ Ίωι«χ«ίμ οίφδήτ.νι τρόκφ, ή πολλή ή δλίγη άπαιτήΐΜΐ, ή Απ' Ανδματί ζητ.ών ή βοηδοιών ή έτησ.'ων διχαΜμάτων ***Uudm*** τινά ϖΐ βλάβην χ>! ζημίαν αύτφ πρόστριψη, άλλ' «Ίναι **xsl** μένκν «ί τά έξή ***Mefidpm*** πάντη καί Αναπόσπαστα ***ἔΐ*** *X*>ρΙ·* αύτά Απδ τή βηδβίση; έπισχοπή , Αν*πηρέαστα μ ! άχαταπΑτητα χαί Αδουλαγώγητα ***Kepi*** παντδ; προσώπου, τή παραλόγου χαί Αδίχου προφίσ«ω τού ήβη ι«ρ«·τΑτου μητροπολίτου Μονιμβασία χΰρ. Γρηγορίου Ασυστάτου σύση; χαί μηβ«μίαν έχούση ίσχύν- «ί γάρ χαί Αδοτο έκεΐνα ένέχυρα «ί τδν χΰρ Γιράσιμον ό β',ύοί χΰρ Ιωαχίμ διά τό χρέο αύτοϋ, ιΑλλ' ούν χατά τήν συμφωνίαν τού βοΗντο ύπδ τού χΰρ Γιρασίμαυ γράμματο μ«Α τήν άποπλήρβσιν τού χρέου πιριήλύον αύϊΡ. «ί τήν έξουσίαν χαί διοίχησιν τού αύτού χΰρ Τωαχίμ, χαί ούδ«ί; Αλλο τού λοιπού δυνατοί Ιχ«ιν μοτοχήν τινα *ΐ; αύτά. "Ο; δ' Αν δψέποη τολμήσιι έναντιωφήναι χαί άνττιπίίν τή παρούσή έχχλησιαστιχή *χαί* συνοδικη ήμών χρ:σ«ι χαί Αποφάσ»ι, χαί ίΗλήαιι έφ·οίαδήτινι προφάσίι χαί ματαιολογίφ άρπάσαι λήστριχώ χαί (kaba; τά «ίρημάνπ τέσσερα χωρία ·χαί ίβιοποιηΑήναι αύτά βίφβήτινι τρδπφ, ΑχοάπΑσαά τα «ύτά χαί Αποξονέέσαι Απδ τή έκισποπή Έλου , ή ένόχλησίν τινα χαί βιαίαν Αηάτηοιν έπ«γαγ«ίν τφ βηΗντι δ«οφιλ·στάτφ έκισκόπφ χΰρ Ίχαχαίμ, ά τοιοΟτο , τού ίορατιχοΟ μέν καί Αρχωρατιχού Αν καταλόγου, Αργή **Iam** πάση; ϊ«ροκραξία χαί Αρχιερατική ένεργτία; χαί τΑξβο καί Ιστορημένο χαντδ έχκληαιαστιχ-.Ο «ίσοδήματο , χαρ* ούβινδ σιμφοροΰμ«νο; ή συλλειτουργούμ*νο , ή ώ tapai»; ή Αρχιαραύ τιμώμενο ή τήν χαίρα Ασπαζδμενο , ή «ίσόδημχ έκχλησιαστιχδν πολύ ή όλίγον λαμβάνων, λαιχδ δέ, Αφωρισμένο Απδ Φεοβ παντοκράτορα; χαί χατηραμένο; χα! Ασυγχώρητο χαί μοτά βάνατον Αλυτο; χαί πάσαι ταί πατρικοί; Μί συνοδικοί; Αραί; χαί τφ. αίωνίφ Αναδέμοτι ΰπδδιχο . 'Ofrrv «ί ένδειξιν τοΟ (Ναι χαί ;ιέν«ιν τά είρημένα τέσσαρα χωρία έάοριαχά χα! ύποχιίμενα τή έπισκοπή Έλου Αναφαίρετα χαί Αναπδσπατα «ί αιώνα τδν Απαντα, έγέν«το* χαί τύ παρδν ήμέταρον πατριαρχιχδν συνοδιχΐν 1χ:β«βα»»τήριον γράμμα χαί 1δδ<η τφ δ·χ·ληφ,Ηντι ΑιοφιλιστΑτφ έπισχότιβι Έλου χαί συναδέλφφ ήμών κΰρ Ί·αχ«!μ.

Έν Ιτ«ι σωτηρίφ ,αψχξ'-φ.

(ONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

1728 mense innnerio.

Sarrae aynodi aigillium ' anno 17'28, menae lanuario, monaatcrio «ancti Andreae ad promontoriutn Acritae datum typia nondum erae cuaum, norunt omne· quotquot ea legerunt quae «upta coi. 933-934 breviter acri|>«imu«. Cum vero reram indicii· abundet «ynodali» illa «ententia, eam placuit integram exhiftere ex ipao prototype quod Conatantinopoli in muaaeo Inatituti Arehaeologici Kusaici religiose naaervatur. Ita porro «e habet:

f ilataio; ίλέφ 3«ο0 Αρχιιχίσχοπο; Κνναταντινουηόλ<ω νέα; Ρώμη χαί οίχουμινιχδ; πατριάρχη .

t Τή συστάσ»«α χα! διαμονή; τών ΑπαντανοΟ άγιων έχχλησιών. «ΰαγών τ« **olxuv** χαί στπτών μοναστηριού πρόνοιαν ποιουμένη ή κα3' ήμά Αγία τού Χριστού μιγΑλη έχχλησια, οϋ διαλιίπχ» κώποτ» τρόποι; διαφόροι; τούτιον άντιλαμ£Αν«σ>αι. Ταύτη τοι χαί 'τΑ προσχομιζόμανα αυτή παλαιγανή χαί Αρχαία πατριαρχιχΑ συνοδικά γράμματα, βσα ία' •ύλόγοι; αίτιοι; ϋπδ τών πάλαι Αοιβίμαν πατριαρχών κατά καιρού έ ιδόίΡησαν, τοί; σεπτοί; τούτοι; καί «ύαγέσιν οίκοι; σταυροπηγιακήν φιλοτιμίαν χαί Αξίαν τοϋτοι; έπιβραβίύοντα καί Ϊιλ τή; τοιαύτη έλ«υ*«ρία βαβαίαν τήν ρύστασιν αάτοί παραχόμανα, διά τιμή; ταοτα Αγουσα, ού παραιαίται ΑναναοΟν **xad** έπιβαβαιοΟν αώτά διά νκατέριαν «**aî** ματαγανοστίραραν γραμμάτοτν, λτο τή τοιαύτη ΑναναΑmaa; πάλιν ζιοίαν ***Aaiup*** παρ<χομένη; αύτοί καί τή μνήμη τών Αν3ρώπ«·ν Απορρυήναη ούκ Μση τήν φιλστιμηθτίσαν αύτοί έκ τοΟ παλαιΜ σταυροπηγιακήν Αξίαν. *Ο3αν καί ή μττριότη ήμών *οέφ Ιλέκ τήν προστασίαν χληρασαμένη τών Απανταχού Αγίπν έχχλησιών τών ύποχχιμένών τφ οίχουμανάφ καί πατριαρχιχφ αυτή Αρόνφ χαί τήν σύστασιν αύτών ππρί πάλλοο ποιουμένη, τά έμφανιζύμ«να αύτή τή σταυροπηγιακή φιλοτιμία Αρχαία τών^Αριδίμαν χατρ<αρχών γράμματα ΑναντοΟν αΑώι καί ***bafifeunv*** **ota** Απαναίνοται καί 3tA μίταγτναστέραν αύτή γραμμάτατν πατοχυρούν έπκίνα «ί μόνιμον καί βιηναχή τήν Ασφάλαιαν.

Έπ«ι8ή τιχγαρούν χαί τανΟν προίΜχομίσΑηβαη» καί ' ένιφανίσώησαν ήμίν Αρχαία πατριαρχικά σννοώχά σιγιλλιώδη Αν μαμβράναι γράμματα τών πάλαι <μ Νμιαν πφτριαμχών, τοΟ το πάρ Κυρίλλου καί τοώ *&Ρ άγιου ένδοξου Άνδρέου Αποστόλου χα! πρωτοκλήτου, τού χ«ίμ«νου έν τή>νήσφ άντιχρΰ τού Νιχητιάτου, χαί τή ΰκ«ραγία δ«σκοίνη; ήμών οιοτόχου τού έν τφ Άκρίτφ, έξ Αρχή χα! Αν«3«ν πατριαρχικά σταυροπήγια οντα χαί τή χαύ' ήμά; τού Χριστ Ο μ«γάλη έπχλησίφ ύποχ«ίμ«να, Απ«σπάσ3ησαν μέν, ούχ οΐδαμ«ν δπω , Από τή έξουσίχ; χαί υποταγή αυτή χαί χατ«δουλώ3ησαν πρύ καιρόν χαχώ, χαί παραλόγω ύπδ τών κατά Μίρού; μητροπολιτών Χαλκηδόνο , ήλαυιΗρώδησαν δέ μ«τά ταΟτα χα! «ι τήν προτέραν έλίυΙΗρίαν μετήλώον έπί τού μακαρίτου πατριάρχου χΰρ ΤιμοΗου διά γράμματο αυτού ' πατριαρχικού συνοδικού- ήντινα σταυροπηγιακήν Αξίαν κα! έλ«υώ«ρ!αν, βιβαιιαβνίσαν τό πρώτον, ώ «ίρηται, ύπό τού βιαληφώέντο; π-ιρ Τιμοώέου, έπιβ*βαί<υσαν έπομέν»; καί έπ«χύρωσ«ν οί «ίρημένοι Αοίδιμοι πατριάρχαι, δ τχ κυρ Κύριλλο χαί δ κυρ ΆνΧ-.μο , παδώ παρίσταται Απδ τών αφζομέν«««ν αύτών παλαιών γραμμάτων 'Γ Αλλά μ«τά ταύτα ταί τού xaupoO Ανωμαλίαι χαί π«ριστάα«σ·. χαί τή τού ήμττέρου γένου βυστυχίφ ϋιήλχιφΗντα τά δύο τούτα !«ρά μοναστήρια χωρί τή προσηκούση προνοέα χαί έπιμαλαία χαί σχιδδν έρημωΗντα βιά τδ μή σφζισώα: τού Αξίω αύτών προστατ*ύοντα , Ιφόασαν αύώι «ί δουλ*ίαν χατ«ναχΑήνκ χαί ημταχυρι«ύήν«ι βιαίια; ύπδ τών έπιγανομένων κατά χαφού μητροπολιτών- έξ άν δύο μοννϊστηρίβν τού ***Mi,*** ήτοι τού τή ύπ«ραγία δασπο'νη ήμών ώοστδΜυ τδύ έν τφ Άχρίτφ, τανύν έλέαι καί χΑριτι τού φιλαγάΦου *«οθ διά τή καλή προστασία έχιστασίο το καί Απιμολοία τών «ύσ«βών χριστιανών τού «ύλογημένου βουφατέου τών γουναράβιαν άναχαινΜΗντο καί Ανφχοβαμηντο; Αχ βάδρ«>ν χαέ δαμΛιών διά πολλών πόνων καί μόχδων χαί βαπανημάτων ούχ άλίγων, κοσμηδέντο το κατά τδ πρέπον παί κλουτισδέντο Αφωρώμωχ καί χράγμασι χαί χτήμασιν Απδ τή τών χριστιαηών έλαημοσύνη , οί συνασχούμ«νο< ήδη Αν αύτφ δσιώτα-

toi πατέρο; 4μβ6 μετά τAν XPiuφω» έπιτρόπων τοβ ^ηAέντο; ευλογημένου ^ουφετίου τAν γουνφράβων προσελAόντε; τή ήμAν μετριότητι xal τή ««pί αώτήν ίηρφ τAν άρχιαρόων συνόβφ χα! βείξαντε; τά ^ηAέντα πολικά πατριαρχικά συνοδικά σιγιλλιώδη γράμματα, ήξίναη χα! έδεήAησαν ίπιβεββιωΐΐήνα·. καί άνεηεω-, Aήναι αύτά xap' ήμAν χαί τήν άρχβίαν στεωροάι,γιαχήν άξιπν προσχυρφδήναι αύτφ τε τφ άναχκνισAέντι ίερί» μοναστηρίφ τοO Ακρίτα xsd τφ λοιπφ T00 άγιου άποστόλου Ανδρέου T00 πρωτοκλήτου συνφδά!) xal αυμφώνω; T0I; προρρηδείσι πατριαρχικό!; καλαιγενέσι γράμμχσι xal έλευAερAσαι αύτά άμφότερα τή; παρβλόγω; έπενεχiHίση; αύτοί; 8ου-*Àtlef δι'* έρημίαν. ώ; ειρηται, τ&ν χαλA; xal άξίε»; προστατευόντων.

-'Ον τήν δέησιν xal ά{ί«ισιν εύλογον xal δικαίβν χα! Αεάρεστον ούσαν «ύμενA; άποδεξάμενοι, άτι περί πολλοO ποιούμενοι τήν σύσταAν xal μονήν τών Ιερών xal σεβασμίων μοναστηρίων xal άγιων ίκκληοιών, γράφοντε; διά T00 «βρόντο; άποφαινόμεAα συνοδιχώ; μετά τAν περί ήμά; ίερεετάτοιν άρχιερέων xal ύπερΟίμων, τAν Iν άγίφ πνεύμεπι Αγαπητών ήμAν άδελφAν xal συλλειτουργAν, tva τAν διαληφδέντων πατριαρχιχAν συνοδικών γρεημάτων έχίντων τδ χΟρο; xal τήν ισχύν χαί τήν άσφείλειαν βιηνεχή xal άμετάAετον, τί είρημένα δύο ιερά xal σεβάσμια μοναστήρια τά χατά τήν έπαρχίαν Χαλχηδόνο; ευρισκόμενε τὸ το ήδη άναχβινισAέν τή; ύπεραγία; ήμAν Aεοτόχου T00 έν τφ Αχρίτφ xal τδ τοO άγίου ένδόξου Αποστόλου Άνδρέου τοO πρωτοκλήτου, τδ Iν τή νήσφ T00 άντιχρϋ Νιπητιάτου, μετά πάντων τών χτημάτων χαί πραγμάτων χαί εισοδημάτων xal άφιιρωμάτων αύτAν κινητών το xal Ακινήτων, ύπάρχεεσι xal λέγωντεη χαί διαμένωσιν άπδ τοO νOν xal εί; τδν έξή; άπαντα χρόνον, χαδώ; έχ τοO παλαιοO διετέλισαν, πετφιαρχιχά σταυροπηγιακά έλεύAερα πάντη, άχαταπάτητα, Ανενόχλητε Ασύδοτα χαί ανεπηρέαστα παρά καντδ; προσώπου ιερωμένου χαί λαϊκού xal μόνφ τφ χα»' ήμά; πφτριαρχιχφ οίχουμεχχφ Αρόνφ ύποχείμενα χαί ύπ' αύτοO, προσταπευόμενα, δεσετοζόμενά το χαί &ωχούμενα χα! διαχυβερνώμενε Αναχρινόμενά το χαί εξεταζόμενα, μνημονευ μένου έν αυτοί; άεννάω; T00 ήμετέρου πατριαρχικού χα! χανον.χοO ονόμβτο;, χαί μηδεί; ποτέ άδειαν Ιχη, ούτε ὁ νOν ιερώτατο; μητρο-

*) αννοAά οοά.

«alfa); Χβλχηδόνο; xal euvtfaXfOC ήμAν χύρ Ntaô> βημο; ο0ιο al μ«τ' βύτδν χρηματίβχντχ; χβτά χβιραύ; μητροχοχίτβχ Χβλχηδόν·;. χβηiHμββένβιν «Μν ή ένοχλ«Τν xal έπηρβάζκν ήού; tv «δτοέ; έναχουμένου; xavipa; xal δόσιν dbcanatv xap' βύτAν πολλήν ή όλίγην, ή τAν χρ«γμάτ»»ν xal άφκρωμάτων αύτAν xal άαοβημάτων ίπτιοA®, ή άργ«ΐν καί άφορίζκν xal έξϊτάζκν «ύτούA ή «ίοάγκν Χαί έξάγκν ήγονμένου; χα! έτέρου; άχοχβδτστβν, ή χιροτονία; χαέ άρχ(«ρατιχόν τι λειτοϋργημα διβπράττ«ιν έν βύτοT; έν fitpci άργία; τή; άρχιιρωσύνη; βύτAν χK! άφοριομοO άλύτου τοO άπδ IHοO παντοχρ^κρο;- οϊϊἐ ουναχούμίνοι έν αύτοέ; πατέρα; όφτίλωσι βιάγκν χαί πολιαύεοφαι οιμνA; χαί «ύτάχτω; χβτά τού; δρου; τοO μοναδιχοO ^'ου xal φροντίζκν τή; βύξήοιω; χα! β(λτιώοτω; τAν ^ηHντων μοναστηρίων xal μηδένι μηδέν παρέχιιν ὁλοιοXA; μέχρι χαί όβαλοO d μή μόνον τή χαδ* ήμά; τοO ΧριστοO μαγάλη έχχλησία τά δια·«ταγμένα δύο χοιλά τὸο έρεβίν^ου χατ' έτο; xal μηδέν άλλο πλέον άλλά xal ήν ποα χρ<ία χνροτονΐα; αύτοί; γένηται, άναφέρειν πρδ; τήν χα»' ήμA; τοO ΧριστοO μεγάχην έχχλησίαν τήν τοιαύτην αύτAν χρείαν, χάντεΟiHν διορίζεσδαι τδν έχτελέσοντα τά; χειροτονία; αύτών μετά πάση; τή; χανονιχή; παρατηρήσεω; χαιρί; τή; τοO ίεροο συνΑρόνου έγχβδτδρύσεω;. "Ο; β* άν δψέποτε ^ουληδή άδετήσαι χαί άνατρέψαι τά έν τφ πεψόντι συνοδιχA; άποφανHντα χαί βεβεαωMντα, χαί ή d; δουλείαν τινά χβταγχγείν τά «ίρημένα δύο πεπριαρχιχά σταυροπήγια χαί τοί; έν αύτοί; μονάζουσιν ένοχλήσα: οίμδήτινι τρόπφ ή τAν πραγμάτων χιά εισοδημάτων αύτAν άψχσδαι χαί φλάξην χαί ζημίαν ήντιναοOν έπαγαγείν αύτο!;, ὁ τοιοOτο;, όποια; άν εΐη τάξβω; χαί ^«ΑμοO ΙερατιχοO ή λα!XοO, άφωρισμένο; είη παρά τή; άγια; χα! ζωοποιού χαί δμοουαίσυ χαί άδιαιρέτου τριάδα τοO ένδ; τή φύσει μόνου ΑεοO, χαί χβτηρβμένο χαί άσυγχωρητο; χαί άλυτο; μετά Aάνβτον χα! πάσαι; τοί; πατριχαΐ; χαί συνοδ,ιχαΐ; tpat; χαί τφ αίωνίιρ άναθέμεπι ὑπόδιχο;. 'OAεν εΐ; Ινδειξιν χαί διηνεκή άσφάλααν έγένετο xal τδ παρδν ήμέτερον πατριαρχικόν συνοδιχδν σιγιλλιAδε; έν μεμ^ράναι; γράμμα, έν έτει σωτηρίφ χιλιοστφ έπταχοσιοστφ είχοστφ όγδόηρ, έν μην! Ιαννουαρίφ, Ινδιχτιώνο; Ιχτη;.

Sequuntur episcoporum «ubecriptionei quae supra col. 934 repraesentantur. v.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

1728 mense februario.

Supra relatum est, coi. 934-936, primum litterarum ludum post captam a Tureis Atheniensium civitatem propriis sumptibus fuisse exstructum a Gregorio hieromonacho, qui postea ecclesiam Monembaeiae regendam suscepit, Bigillium a sacra synodo hac de causa datum auctorem habuit, ut videtur, Critiam magnum eocleaiarcham; servatur enim in codice non semel memorato τοO Κριτιου, p. 113-114, ex quo exemplar nacti sumus. Quia vero satis discrepat ab eo quod .primus edidit A. Papadopulus-Kerameus in Ἁρμονίφ, 1.1 (Athenis, 1900), p. βOT-βIO, pronum eoi conticere sigillii prolusionem tantum A codice Critiano. asservari, dum perfecta eiusdem perscriptio, in oodicç· a Papadopulo adhibito exhibetur. Quare illa reiecta, hanc répétera piaculo duximaa, idqno eo libentius que τή; Αρμονία; diarium difBeiliue adita haud immerito existimetur.

"Αήιον βντω; χαί βίχαιον ούχ ήττον rimtv xal άναγχαΤσν συνιστάν xal χρατύνβν xprirrovt χαί ύπερ«χούση τή; έχχλησία; δυνάμει χαί άντιλ^ψάνοοAαι Τ0 usd βοφοννεύαιν σMνοι κανά τοδ; τAν έχχλησιAν' προϊσταμένου; άπαντα νά δοορiλΗ καί χρκτιβνιχά έργα το χαέ σχοοδέMματα nai OαλΪΐφγΐημχΤ^ βοα έν διβφόροι; χβιροί; χατά Astον σχοπδν xal ζήλον έπβινούμενον άρβτή χαρά τAν εύσχβAν έξεργάζεται, πρδ; χοινήν Αφέλειαν χα! αύξησιν xal έπίβοσιν άφοράντα τοO ήμετέρου γένου - τούτφ γάρ τφ τρόπφ, δηλονότι τή; ύπεροχιχή; άντιλήψεω; Αβφαντεύσε A; το χα! έπισυστάσο·^ τά το χαλά συντηρείται διά πβντδ άμετάπτωτά το xal διαιωνίζοντα τή παρατάσβι τοO χρόνου χαί ή τAν εύαε^Αν διεγείρ«ται χροAυμίβ πρδ; έργασίαν άεΐ τAν. ένδόων έργων καί έπεανουμένων φιλεργημάτων, δι' Αν ή ψυχική σωτηρία σφίσιν έπιμνησαύεται. TAν δ* αύ ὁμαλσγουμένω; δντων χολών έν τφ μετά σAματο; τφδε -β.'ίμ, δτι ή σοφία xsd «αιδοία κυρίου άσυγχρίτω; πάντων -ύκερανέστηχε χαί πολλφ τφ μέσφ πλεοναχτβΐ. εύδηλον βήποοAον κAχ τοί; εύ φρονούσι- διδ χαί μακάριο; άνΑρωπο; β; εύρε σοφίαν xal βνητδ; δ; είδε φρόνησιν τδ Ιερόν φησι λόγιάν- δι' αδτή; γάρ χα! άνδρωαο πέφυχε χεΐ «ίχAν IHοO ὁ άνΑρωπο; λέγοτεκ. TαOτά τοι χαί βσκ τὲν «ΑαφAν τφ ά&εράστφ τούτο»! xrtματ; τή; Αοοπαραβότου χαί Αοοπαρόδρου σοφία; χατά τδ βυνατδν συνοργοOσι καί οΐφδήτινι τρόπφ πρδ; τήν σύστασιν αύτοO καί ένόργβιαν έωϊδοσίν το καί αβήηοιν σπουδήν πβτατίδοντ* χεά ζήλον ένδοίχνυντω μεγά-

*tan** έκβίναανjuti AfftpaM» xap* να δαφ ,κα* &· δρΑκοι Μροι aplvowau *«ai* τ* ΐάιοδιο ataAv έγχαιρήμοτα aai »ι* H^ιι'ιι *î mA* *Μρνφ·ν λόγον δοβφιλή aai τυγχώναντα, «φΜκ··μιζόμανα u* Ιμφανιζόμανα mt * κακροδ t| όνΰλήψ* καί δαφανταύσαι τή χατριαφχιχή; «αριαΜή *·* HT·" λαιότητο τήν χρέχουσχν *wnla|ip*Mim σύστβσιν «ai όποδοχήν, καί γρόμμασι κατρι«ρχιχβ(έχιχυροόμανα μ ! βαβακούμανα μόνιμον Ιχουσι τοΟ λοιπού aal όσφαλή τήν άχαρων «ώτΑν Mi συντήρησιν.

Έχαιδή τοιγίαροΟν aal * ίαρΑτχτο μητροπολίτη Μοναμβασία χα* Καλαμώτβ , υκέρτιμο; Mi έπαρχο «όση Ϊϊτλοποννήσοιι, tv όγίφ χναϋματι όγαχητδ ήμών όδαλφδ χαί συλλαιτουργδ χύρ Γρηγόριο * χαί ΐαατήρη χχτ* τδ γένο ειαχαλούμινο;, έλΦΑν ήδη «l; τ* ώδα σώματιχώ; όνήγγαιλα χαί έβηλοπoίησι τή ήμών ματριότητι καί τή «ρi ήμ* ίαρφ τώνώρχιαρέιαν συνόδφ, δτ: πρδ χρόν»ν ήδη τινΑν π^δ τοΟ όρχιαραττΟσαχ, Ιτι τφ τοΟ πρασβστέρου σαμνυνόμανο όξιύματι, γινίμανο tv τή χατρϊδι αύτοΟ ΆδηνΑν χα! ζήλφ συσχαδτί; δτίφ, κροήρηται χαί βιβούληναι χόινόν tt ψυχικόν ύφαλο τοί σεμπατριώτε αύτοΟ έξαργόσασδαι. Καί δή χαταλαβών οικίαν τιν* παλαιόν χαιμένην κλησίον τοΟ ναοΟ τή ύπιραυλογημένη δασποίνη; ήμΑν δτοτέχου Ιχονομαζομένου Ιέαγόλη Παναγία, καί ταύτην πριώμανο ίχ βόδρών τα μ ! δτμαλίβν ίνιγαίρα χαι λαμπρώ οίχοβομήσα ίδίοι όναλώμασι χαί δακοίντχ χαί χαλλιαργήσα αΰτήν, έπί τφ «ίναι «ύρύχώρον όνόπαυσιν καί κατοικίαν ίχάνήν διδ«σχ*λ«ν *μα καί μαδητάν, σχολήν όνέδιιξα χαί φρρντιστήριον αύτήν έλληχκών όμα τ* χαί χοινΑν μαδημώτινν, βιορίσα καί διαταξόμανο παιδιϋασδαι χαί διδώσχασδχι έν αύτή τού; τι τίααγοιγιχοΰ χαί χρατοκαίρου τ* τή χυκλοχαιδέια γράμματα χαί έκομένο τοδ «ροχαχοιρηχότα χαί έχίδοσιν λαβόντα γυμνΑζασΦαι οί τ* ιξιώταρα μαΜρατα χα! χαταρτίζασΑα: αδφυΑ χρδ «Οσον διδασχαλίαν mî λογικήν μέόησιν χαταχοσμήσα τήν αυτήν σχολήν όναδήμασί τα καί όφιαρΑμασι διαφόρααν βψλίααν τΑν τα δύραδαν 'Ελλήνβν συγγραφέαν mî τών χα»' ήμί ίαρών διδατχίλαν χατ* τα τήν έλλέδα φανήν χαί λοιπό διαλέκτου;, συνταλούντον αί διαφόρου; έκιστήμα xai λογικό Ιξαι χαί συμκοσουμίνβιν όχέντχν μιχρΑν τα χαί μαγόλνν ««ρίπου τδν ίξαχοσιοστδν ίριΐψόν, χαδΑ φαίνονται βητΑ καταγαγραμμένα χόν τφ σφζομένφ χαταώογφ αύτών έν τή *βηΑαίαη σχολή·· «ροσηλάσα* Ιτι σδν αδτοί Mi μίαν [ορόν αίχόνα τή όπαραγία δαστόκου, δχουσαν τήν ιστοριαν τοΟ Έχΐ σοί χαίραι, έξησχημένην «Ι χόλλο γραφή δαυμόσιον. Καί δή ματ* τδ διακχαρόναι καί·όχαρτίσαι καλώ τό διόρασταν τοΟτο καί έκαινατδν Ιργον τή; αίρημένη σχολή όφιέραασα καί έκοφήχαν αύτήν «ί τήν κοινότητα τΑν χρισπανΑν τή βηδίση πολιτώα; καί κατρίδο αόταδ Αδηνών έχί τφ αίνοι χοινδν γυμναστήριον "χα* σχουδαστήριο» *-βΟ+Κ καί μαΦήάιαα δι* προκοπήν χ«* Αφέλαιαν τΑν συμΜτριαττΑν αύτοΟ, διορίσα καί όχοχβταστήσα έπιστατπτν έν αύτή χα* αίνοι έπχτρόαου xal KVβαρνήτα χα* φύλακα καί πρσνοητό τοδ χατ* καιρόν χρηματίζοντα έχιτρόπον τή κολιταία τούτη ΑδηνΑν αί; διοίχησιν τΑν χοινΑν χα* κολπιχΑν α*«Αν όποδόσανν· ήντινα Αφιέραααιν χρολαβΑν έχτοτα χατησφαλίσατο χα* έβαβαιώσα δα* χοτζατίου τή βασιλική κρίσοώ έχί τφ διαφιιλότπαοΦακ κα* Iu|iAniv όνοχηρέοστον όναχόσχαστόν τα κα* όναχχοίητον παρ* κοντό κροσώχου συγγανιχοδ τχ καί όλλοτρίου αέ αίΑνα τόν όχαντα- τχνΟν M βουλέμανο if *ο·P* χλέσυ όσφώλαιαν χοιήοασδχι μα^σνβ aai τολοαανέραι» τή βηδοίση σχολή, ήήΑαααΐ-τήν ήμΑν μσφότητβ χαποχυρΑοαι «ότήν «α* M γρόμμστη ήματέμκ 'aatριαρχιχοδ συνοδοΜΟ.

VRFWV T^pr erajKV V* eptMFI WWW·

«K At tamnirta arf »aÉinm.M* ftRtaUJt.«

(MDUaaa *(tav «όμανΑ; iaπιήφΐM, Αλλο τ» aal aapi «αλλαο παιοόμανοι τήν tx τή *fa/Nte* βχολή δΜΚρΠΜφδνήν AptXoUW «ai «pOAM^V τΑν έν «Λτή wwWwydtow *mà tè xpfoc tQs Aodàj· Αβσπχή χρονάϊα aal Ιχκκόψμα , M»'ήν atMapov fA ^ροΦΜ|Μ^4|κν* Bβοοβ^Ι ao* φιλαργήματα τΑν φιλοδέών χριστιανών κρονοία όξιοδν aal χηδιμονία κα* χραίπτσνι τή τή έχχλησία δυνώμα χχνσχτφαΑν, γραήροντα δι* τοΟ καρόντο όχοφακνόμαδα συνοδιχΑ ματό τΑν χιρί ήμό ίαρώτότών ψρχιαρέών μ Ι δκαρτίμών, <Αν tv όγίφ χντύματ:

igta» όβαλφΑν καί συλλατιουρΤ**) ΐ*« ή διαληφδτίσα τΑν ΆδηνΑν «χολή, ή δχλ τοΟ τίρημένου iιρ·τ*του μητροπολίτου Μονομβαάία καί Καλαμάτα χαί συναδέλφου ήμΑν κύρ Γρηγορίου τοδκίχλην Συντήρη έχ βΜρνην «ΚαγορΜσα μ ! χαμένη κληνίον το» ναοο τή δχτραγία; δοστδκου, έκικτκλημένου Μνγίλη Παναγία, ματ* «*ση τή καριοχή; αύτή καί τΑν tv αύτή οίχημίταν καί ματ* τΑν *ptipwHvTttv χαί κροσηλτνΗντΑν α*τή βψλίνν ttaivTOv χαί ματ* τή βηδαία^ αίκίνο τή ύπαραγία δαοτδχου *χδ τοΟ νΟν χαί οί τδ έξή καί οί τδν αίΑνα τδν *«αντα αίη χαί λέγητα; καί καρ* κ*νταν γινφσκητ* χο-.νδν μ ‹ δημόσιον σχολαίον καί φροντβτήβιον *φιαρ«ρένον τή κοινότητνταν χριστιανΑν τή αολιταία τΑν ΆφηνΑν έιτί τφ διδάσχασδαι χαί παιδαϋοοδβι έν α&τή τοδ ιφοσφοιτΑντα χόριν διδασκαλία καί μαδήσαακ νέου καί διατρφαιν χαί οίχαίν έν αδτή διδασκάλου *μα καί μαδητά; χατ* τήν προγτγτνημένην όφιέρνσιν καί. κροσήλοκκν καί τόν διορισμόν όαδ τή αϋίόδΐαράτητο , Αστα δηλαδή τού χατ* καιρόν έχλαγομένου χαί βιοριζομένου έκιτρόκου τή χολιττία τΑν Άδηνών αί; διοίχησιν τΑν χοινΑν οδτΑν δκοΜσ«<νν αδτοδ τούτου «ίναι καί έχιτρόχου διοικητέ τα χαί χυ^αρνήτα mî έφόρου χαί χηδαμόνα χαί τή; βηδαίση σχολή . «ρσνοουμένου χα! έχιμαλουμένου τή ^συστέσαβ χα! διαμονή φυλακή τα χα! συντηρήσαοι αυτή;, χαί μηδένα χΑχοτα τολμάν έχιβάλλαιν χαίρα αυτή χλαονιχτιχώ , ή ματαχινήσαι αύτήν από τοΟ αίνοι χοινδν φροντιστήριον, ή δαλήσαι όντιχοιηΦήνα: αύτή ή συγγτνιχφ δικαίφ ή οίφβήτινι *λλφ λόγφ καί τρόπφ, ή τΑν έν αύτή βιβλίου καί λοιπών πραγμότααν μ ! όφιαρώμόταιν τδ χαρόπαν έφόφασδαι, όλλό μέναιν ταΟτα χαίντα όνέκποίητα καί όναφαίρατα έ τδ παντελέ; καρό κοντό προσώπου, μόνου; δέ τού; έν τή σχολή βιφηρίβοντα μ Ι γυμναζομένου διδασκάλου καί μαδητ*; Ιχαιν τήν ,χρήσιν καί όνόγναισιν τΑν αίρημένών βιβλίααν, φυλαττομένών όχριβΑ ύπό τΑν αίρημένών κοινών έχιτρόπών. *Ο δ* όν τι όψέχοτ* βουληδή ή τήν σχολήν ταύτην όνατρέψαι χα* ματαχινήσαι xai ίφοκοιηδήναι, ή τών έ» αύτή κραγμότών aai βιβλΑαν μ Ι όφιοραομόνν όρπόσαι κα* νοσφίσβοΑαι κα* όχαλλοηριΑβα; αδτή πολίι ή όλίγαν τι καί βλόβην ήγχνααβν χροξανήσαι τφ αί Μανήν τοδ γόνου; ΑφΕΐαΟν σνγπροτηΜντι τούτη φρονπστηρίαρ, δαονανvίαç φαρόρανα Mt tv τφ χαρόνη ονοσδιχΑ ÓÓΙιρΟν^αΕΙV, ό νκαΟτο , όχοία *ν «Β| χόήάααα aai β«·ρο·, Αραάριαμένο «έη καρό τή μοχορίβ χα* έμοουσΑυ xal ζαοχοΜδ κα* Αβιαφέτου ηριΑlo , τοΟ ένδ τή φύσα μόνον δοοδ, χα* χατηρακ μόνο χα* όσυγχΑρητο aai ματ* Hvonav όλυτο tv τφ νθν αίΑνι aat tv Τφ μέλλοντ τ xai κώστα ταί «οτραι i A* συνοδιχαί όραΐ ιΰ* τφ αιώνίφ όνοΗρατι όπΛιχο χα* Ιναχο τα* κνρδ τή; γτέννη . *0ΦΛ «ι Ινδαφν χμΐ διηνηή κα* μόνιμον όσφΟοΟV χα* «κρώστ«σιν τή γανομόνη όφιαρΑοατα δχδΐή τή χολιτχίφ Αόηνών «un* τδν *ν«τ*ρ«· διορισμόν Ληλιόη «α* τδ «ΑΡ*» WW-» a«Vp«APXixôv σνρσδιχδν «γιλλιΑδπ iv ρ^fràhiaic TP*M» ««* <—»»71

. IwAm {Mv« IopaηΑτφ μηνμΜολίτη Μαναμβοβίο κα*

«T» >> *» I»T< f-P-APlf.__ '__ ,·^

SYNODUS DIOECESANA 8BCU8IEN818

1718 Mtobri· 19-10.

Bynodua dieeeeaana abbatia· & Jaeti de Soenaia, ■alHaa dieeeeeb, ia Italia, eebbrata diobsm 1» at SO maneb oetobria aaai 1798, aab Viatorio Amedeo Blaadreta, nbbata Becnaicnai.

Exatant eonatitutionea aynodalea ia opero aai titulua:

Bynodua dioeoeaana inditae abbatiaa 8. Jaati da Becuaia, nalliua dioeoeab, apoatoNeaa cedi immediate anbjectae, ab illuatriaa. A revereadba. domino Viatorio Amedeo Blandruta ex oomitibue aaaeti Georgii, aaerae regiae mqjeetatb Bardiniarum eleemoainario, Dei et apoatolioae eedb gratia abbate A aaa perp Hue eommeadatnrio dietao abbatiae aaaeti Juati, aatabrata in oodeaia abbatiab aaaeti Jaati Baneaiaa, diebua 1«, 90 oetobria 1798, Ia regia Tanriaaaai academia, apod Joaaaem-Baptbtom Chab, typographe» k bibbopolaaa a. a. r. an. exceBentbaiatoru· nmgbtratiraat, rogiaeque univer·itntia.

In-4·,' 99 p. — (Torino, Bibl. nag.; Torino, aeminario; Vereetti, Agneaiana).

Pag. 51-88, appendix documentorum ad bane aynodum attinentium.

SYNODUS DIOECESANA B08EN8I8

1729 januarii 10.

Bynodua dioeoeaana Boaenaia in Hiapaaia, celebrata die 10 menai· januarii anni 1799, aub Nicolao Cany, epiaeopo Boaenai.

Exatant eonatitutionee aynodalea in opere cui titulua:

Conatitvcionea aynodalea dal obiapado de Bo··, dbpveataa y ordenadaa por el illvatriaaimo y reverendbaimo sailor don fray Nieolaa Cany, obbpo B de Boaa, en la aynodo, qve oelebrb an ar aanta iglaaia cathedral de Boaa. a loa ,10 del me· do benero del aSo 1729. Caller, on la imprenta de Santo Domingo, por fray Domingo Muacaa. Superiorum permiaau.

Sine anno (1729]. In-fol., 1 f. - 309 p. — (Torino, Bibl. naa.).

Pag. 306-9, catalogua epiacoporum Boeenaium.

SYNODUS DIOECESANA TAURINEN8I8 I

1729 maii 1-3.

Synodua dioeoeaana Taurinenaia I in Italia, celebrata diebus 1, 2 et 3 menai· maii anni 1729, aub Francisco Arboreo Gattinara, archiepiacopo Tanrinenai.

«Exatant eonatitutionee aynodalea in opere cui titulua:

Decreta condita in prima dioeoeaana aynedo, ab illuat** et reverend"* domino A Fraaeboo Arboreo Gattinara, Taurinenai arebiepiacopo, diebua I, 2, 3 maneb maii anni 1729. *[Intiftu.]* Taurini, MDCCXXIX, typb Petri Joeepb Zappatae, impreeaorie arcbiep. Superiorum permise·.

In-4*, 2 f. - 115 p. — (Milano, Ambrosiana; Torino, Bibl. nax.; Torino, aeminario; Vercelli, Agneaiana; Vercelli, civica).

SYNODUS DIOECESANA B0BIEN8I8 I

1729 maii 11.

Bynodua dioeoeaana Bobienab I in Italia, celebrata die 11 m^naia maii anni 1729, aub Carolo Cornaoeioli, epiaeopo Bobienai.

Exatant eonatitutionee aynodalea in opere oui titulua:

Bynodua dioeoeaana Bobii, ab ili"" et rev"· d. d. fr. Carolo Cornaoeioli, ordiais Carmelitarem, aanetae eoeleaiae Bobienab opbeopo et comite, primo habita. Mediolani, MDCCXXIX, el typographie Petri Antonii Frigerii, alumni Petri Francboi Navae, *[f^f. IXf.* eMer tiMna.-J Appendix ad synodum Bobienaem, habitam ab Ul~ et rev~ domino d. fr. Carolo Cornaoeioli, ordinis Carmebtarum, epiaeopo, anno 1729, menae meji.

. Ia-4*, 9 f. - 314 p. - 1 f·, eum fronte. — (Milano, Ambroetana).

Pag. 309-10, catalogue episcoporum Bobienrium.

Super data hujus synodi confer:

Synodus dioeoeaana Bobienab XVI, quam illuetriaaimua et reverendbaimna d. d.Gaapar Laaoollottas Biragua, Dei A apoetoBeae aanetae aedb gratia epboopua Bobienab et cornea, celebrabat anno Domini MDCCLVU, diebua IV, V A VI menab mqji, in eae oathedrati eedeeia, aanetiaaimo dentiae noetro Benedicto XIV, poatiAee aaaximo, feliciter regnante. *[Intif»*·]* Mediobni, MDCCLVIII, ia regia curia. Superiorum facultate.

In-4·, 8 f. - 127 p. — (MBano, Ambroeiana).

Fol. v: ,1729, undecima menab mgji, frater Carohm Carnaeeioli, ordinb Carnsaiitarum engoneralb, epbeopua Bobieaab A cornea, celebravit decimem tertiam aynodum, quae typb Petri Antonii Frigerii oxtat impreaaa Mediolani.* x

SYNODUS DIOECESANA AQUEN8I8

1729 Junii 1».

Bynodua dioeoeeaaa Aqueaeb in Italia, celebrata dio 12 menab juuii anni 1729, aub Joanne Beptbta Motario, apbeopo Aqaeaai

Kntant eonatitutienee synodal·· in opero oui titulua:

CenattetiuMm odbae b dioooeaana eynoda Aqub Aqueaei, ne a. R. i principe, die duodoeiaaa Juaii ■OMm MptiapateataB· τ<<M·κ m m. *ƒ ƒ -⌒ J Jutu»,* «x typogra^da Antonii Marino Tncboya da Zm^pnumM·» hBjjfMB. M4MM A^nmIb. 8·^^*

Bine anne [П9·]· In-8*, 9 C-98 p. — (Milana, JunAvMkMi· VavMBlg AfMeisflMk}·

^.· HIEROSOLYMITANA SYN0DU8

a qu noeoeomia· la aaam dviteto iwtitaitar (1739 new septetebri).

Nioelaus Caraioaanes, vir fart* GraeotÀVmwtiri degent·· darrisimua, «m Chryaaathum Hirneas lymitsnum arête famlliaritats eonsplMteretar^ h •edibua Baaeti Sepulcri spud HierootynMun testituere voluit valetudinarium, aoadii viatoribu··que aegroti· curudta idonetu·, eeÜatb in banc finem *frettit* quinqae ariiHa. Quam donationem gratiasimam habens Chrysanthes patriarcha, nosocomium institui inanit tv τφ 1«ρφ μονηοτήριφ 4νι4 τή Αγί·ζ «4tas{ ΊφOMηλήμ τφ τιμαμένρ i«' 4ν4part 'τ«0 Αγίου ivfidfou μίγβλομάρτυρο Γ»«φγίου, oui praees·· voluit hegumenua, adiutores vero eiusdem hiecomoqachum, «edituum, isaitorsm, ae monialeduai, quae infirmo· ia hi» loom curarent, labonun mercede unicuique constituta m propositi» decem reguli», ut valetudinarium languentibus bene ordinatum praeberetur. Commemorationes etiam quinque singulis annis peragendas a psitribu» Sancti Sepulcri instituit ad perpetuam tanti beneficii memoriam. Quae omnia sua auctoritate comprobarunt praefecti, τοΟ κανηγίου τάφου, coacte Hierosolymis synodo, **int** MDOCXXn, aenae septembri. Acta bri verbis exordiuetar: TA xsrri fisfov oneub* τοί **ctaptei** φώ4ργοβ(κν« **uld** τη «firmet Apti ari tamvetfi uri H4Hv τφ» fiwpteMa» τούτα; tatpvqocatetat, Noaaina vero subscripta base sunt: 4 Uripnc vptag Hnlnterfvqc eeepdvqt, — 4 βοφηρίου fipeêf Aadveeç — 4 ίη/τροηο τβΟ jMuutptsrtfiroo Kmodpco; μονβχύ . — 4 χρατοτύγιαλλο τοΰ Αγίου τάφου Βηρνά^ο , — 4 τοΟ Αγίου τάφου κρατοαύγ«λλο; Διονύαο , — 4 χν»υμ«τι*4 **Itpspint**, — 4 χρ·τοαύγχ»λλο Σηρβψηίμ, — 4 χρ«τοοϋγχ·λλα Ν«4φυτο , — 4 χροηγούμ<*ο xri uvcuparttubf Χριστύβουλο , — Ά xpfiijv Πλβτβρέσταν Σαφρύνιο Upop4vuycv, — 4 ητυοφύλαξ τοΟ Αγίου τάφου ΔαΡ<8, — 4 χροηγούμτνρ ΠβρΗνιο , — 4 βραγύυμάνο; Ίγνάτιο , — 4 φύλβξ τοΟ ηητριβρχιχοΟ χ»λλίου fcwd&o;.

Scriptum e codice διβφάρα» ίιησήμβν Αγγράφαν, fol. 44-67, depromptum edidit A. Papadopuhis-Kersmeus, Άνάλ«χτ« Ι»ροοολυμιτιχή βταχυολογίβ , t. II (PetrbpoB, 1894), p. S27-335.

SYNODUS ACHRIDENSIS

1730 ianuarii 19.

Cum Paisius, Prespa· episcopus, morbo debitum naturae reddidisset, antistites provinciae Aehridsnae, iubente archiepiscopo loasaph, in metropoHteaum Sanetee Sophiae templum convenere, altorum episcopum ia Pariti locum subrogaturi. Datis suffragiis, episcopus creatus est Theodosius, Casteriae protosyneeUus, cui mox regenda commissa est sede· Prespana, anno 1730, meari· ianuarii die 19. Ea antistitum, qui synodo intervenero, subscripte nomina: Ί«·άα«φ έλίφ HoO dp^isrioxono; τή λ Ίουστινιβνή ΆχριΜν uri *άαΐ){ Βουλγβρίβ , — 4 Καστοριβ Χρύάηνθο 4 act upsstdfipovoc ari ϋκέρτιμο , — 4 Ilriuywviat Ί«·οήφ, — 4 BsXtypfi&sv NυΤηφύρο , — 4 Ti^aptouirilssK Κβλλίνιχο;, — 4 Γχύρά uri Mtapat βόοΒΑαο , — 4 Asfpriv Νιχηφύρο .

Ed. Henrico· Geiser, ZrirlhtriercAet con Jriride. GsteAseAte wri Cfrfiundm, Lipsiae, 1902, p. 98.

HIEROSOLYMITANA SYNODUS

1730 martii 13.

Chrysanthus, patriarcha Hierosolymitanus, ut C cognovit Malachiam, Metropolitanum Betitieom, vite excessisse, totius Palsstiaae episcopos 'iumit una convenire ad novum antistitem viduae eoelesias praeficiendum. Qui coetu inito ac latio suftagiia. Ambrosium coafsssarium elagoruat qui Malaehiao sedem occuparet Aetq eet illa synodus βηχο 1730, dio 12 mensis martii. Episcoporum nomiae haec sunt: 4 ΠΑτρη; Θεοφάνη , — 4 Ητολ··prifiof Λαυρέντιο — 4 Θχβνρίου βρου ΑtΑvnoς.

Electioni· libellum e vstusto codice synodali p. 193 exscriptum edidit A. Papadopulus-Kersmeus, 'ΑνfiXcxta Ιορροολυμιτιχή στβχυολογί« , t. IV (PetropoH, 1897), p. 80-61.

8YN0DÜ8 DIOECESANA CA8ALEN8I8 I IT» Juii

Synodus dioeessana Caaaleari· I in Iteha, celebrata diebus 22, 93 et 24 mensi· junii auri 17M, sub Petro Hieronymo Caravedesri, episeepe Qmaleasi.

Exstant constitatioae· synedalee in opere «ti titulus:

Coecibsm dtoeoommum Csiilinu, prime haM> tam sb Htaetriirime et roveroudiarimo fid. fir. Petro Hioroaynto Caravndosri, ordiris Prserieatarum, Vpiscopo st comite fio, diebus M, 23 * M justi 1782. *fhz/tt.]* Caaali, ex typographie Jo. Ludovic: Mafqj-PriolH, impress, episcop. Suporionun panaris·, *fh Jbu 11 fertitj* In Torino, nella di Giaufraaeeeee Nairtarr, all' ineegna di Santa Tereaa.

Stae am· (1T»1 ta-4·, » partes, b f. - 183 p.. It-174 p. (appendix doeumeuterum) – It— (Milan·, Ambtosiaaa; Novara, isminari· ; Torino, Bibl. aa·.; Tari··, seminario; Vernli, rivis·).

C0N8TANTIN0P0UTANA SYNODUS

a qu Palrina patriarcha aede tu driicitur (1783 bum aeptembri).

φMΦMI pW^ EMDM·· ·naanteentieri· IboEnm vetbri nvmimiaris te '

τοὺ Kpniou, ρ. 11ὺ-11β, οχ ἠβο iüaai* orataMM, iatogrior aoa bakotar.

K«*«1ρooι τοὺ ΠβΓβΙου μττΑ τὴν 8χυtipav χατριβρχιΐβν τοὺ Ἰχρχμίου, οχ«-8ias>«toa piv 8ιΑ **τὴν Αχβγομίνὴν βι«ν; οὐ μὴν II *< I«β«οιν iZAoOoa,** ΑλλΑ **χ«ρauvlxa ipxolioÂttoa.**

Τὺ τὴ ὐξουαίβ; **xal** Αρχὴ μΑγοὺο , **xal** μΑλιΟΤβ τὴ ΑνοκΑτοι χβσΑν **xal** Ιχχληιχβικιχὴ . Axaitri «Αντ« **xal** φρονήμβτο μέγοΑο , ρογβλοφνίΟν τχ **xal** μχγολόνοιβν ίντ»» Ιηζητοὶ **xal** ΑρχτΑν χβτχλλήλ·ν συνδρομὴ συγχροτχίτβι **xal** ἠ8Αν συνίστχτβι χοσμιότητι· ἰχιιδὴ γΑρ ὐχχρΑχοιν **8φάλ«** 8 Αρχ«ο* τΑν **Αρχοpiwv** τφ λύγφ τοὺ Αξιώματο , ἰφ' φ ΧβτΑ τὴν Ατολύγον φωνήν!) **τφ κτριὺντι τὴ Αγτή; 8υνηφὴ ἰλχὺσα: τοὺ; χολλοὺ; ·!; τβΑέτριον, χαί λύγον ἰιριχοι χιφβλή„** «ρὺ_ τῦ ἰχίλ«χον σβμ« τὴ ἐχχλησια , χβί χὼρον τὸν ΑνωτΑτω χοχλήρωται Αφ' υφηλοὺ χαί τή; Αχρα κοριοητὴ χαὺτζόμινο , Αφοὶλοι χαταλΑμχοιν τΑ χέριξ τὴ τὼν ^δίω»ν Αροτὼν χοριουαίφ χαί **xpoxôtsta** χ«ρΑ8·ιγρα λαμχρὸν βίου **ivHou** χαί Ατοφιλλν χρΑξτην τοί (ί αὺτὸν Αψορλβι* 8»ô **xal** τὸν **λύχνον ἰxl τή; λυχνίβ** ') ἡ 8«σηοτιχὴ φωνὴ τίβτσΦβι χβρ*γγυ«τα:, τὴν ἐνΑργνα* χβί φανίρωσιν τὼν **ixoivrcAν** χρΑξιων **ἰxl** τΑν χρο-•στΑναι λαχόντων διΑ τοὺ λόγου Ινσημαινομένη. Ἀλλω γΑρ τὴ τοιαὺτη Αρχὴ; μὴ χατβλλήλιρ βίφ χαί φρονήματι ουγχροτουμένη; οὐδὲ τὸν Αξιὸν χαί ἐφαρμόζοντα προστάτην πλουτοὺφη . Ιρριι. «Αντα τΑ χαὺ' ἡμΑ χαί **d;** Αναρχίαν ρὺλλον προτρΑκιται χαί ὼ **iv** νυχτομαχίφ χαί ζάλη Ανωμαλία πολλὴ χαί Αταξία χαταλαμβΑν» τὴν τοὺ Χριστοὺ ἐχχλησίαν, τὴ ί«ρΑ χαί παγχοσμίου ὀλχάδο χυμαινομένη; ἐν σίλφ χαί τριχυμίφ πολλὴ, ἐν μιτιὼρφ σαλιυούση τή τὴ Ιμφρονο πηδαλιουχία στ»ρή«ηι χαί τὸν Αξιὸν χυβορνήτην κανταχόδ«ν ἐπιζητοὺση χαί δσον βχου Απ»χ-8<χομένη τὸν Ισχατον χίν8»νον χαί νβυάγιον. Τοὺτη τοι χαί διχαίω χαταχρίνονται χαί μέμψ(ω; οὐ τὴ τυχούση; ἐπΑξιοι . γίνονται βσοι φὺση»; Αδρανοὺ τυχόν»; *αί μιχρΑ χαί Αγ«νὴ φρονήματα Ιχονη χαί μτγαλοφυΑν χαί γ«νν»Αων χαί τφόντι ἡρωΙΧβν προ «ρημΑτων στιρούμτνοι, μ«γΑλ« πρΑγμασιν ἐπιβΑλλοίσι χαί Αξιωμάτων Αναβέχοντβι μ(γέ*η **xal** τοί ὑπὲρ δὺναμιν τάξιν τ« χαί Αξίαν τὴν ἑαυτΑν ἐγχ<ιρούσι- τοί γΑρ οἰχούνν ἐλαττώμβοι χαὺυβρίζουσι τὺ Αξίωμα, χαί μὴ ἐφησυχάσανα; τὴ ἰβίφ τάξ«ι. ΑλλΑ φρονηματίσΜντ **xal** φυσιωὺέντ»; σατανιχαί; **in**η-**P*i«i** ·*; τά **Φ** *«««*» ἰὺ2*^7. V* **8**ρ«*»"; *«ι ?!ᵗ·Τ· »«·**8**ρ«μὼν **pteta**-χοκίβ λογιομφ **xal** φιλαρχίβ; χ«νφ φρυΑγμβτι τὴ... ΙΒΙρ ΙχιλβΦήὺνοι'χβταοτΑοοΜ , οὺ μόνον τήν ἠν ΙφαντΑσθησαν μχῖζ» Αρχὴν χχρφαλὺσΦχι χατασχτίν χαί οἰχονομὴσαι οὐχ Ιβχυοβν, ΑλλΑ χαί τὴν ἠν (Ιχον χρὸττρον χροσαχὼλχσαν, χαί Ιγίνοτο βὺτοί; ἡ (χιὺυμία τοὺ χλχίονο Αχοτυχία μέν χαί **txxram;** τΑν ΑνΑ χοίρο χ«ί στέρησι τοὺ. χαντὺ , ὺβρι 88 χαί Ατιμία τοὺ Αξιώματο χαί χολλΑν οἱ τὺ χοινὺν αιτία χαχΑν.

Τί δὲ βοὺλαται ἡμὶν τΑ τοὺ λόγου προαὺλια; ἡ βήλον βτι τοιοὺνο Αφ*η **iv** τοί «μρούσι χαιροί χαί ὁ πατὰ πβραχὼρησιν 8*οὺ φΝφα; κβτμι«ΡΧ«Ο«" ΠαΙὺιοώ **8**σή **iv** «νβΜΦήακ τή 18Ια φὺσοω χαί χαταστΑβΜΚ μὴ ἑλ»ὼν οὐδὲ ὁποίο ἠν τή» Αρχὴν διανοηβαί , ΑλλΑ τή τὺχη; «ὺμ«ν«ίφ φυσιωὺτί **xal** τή Αδρόον **xal** παρ' ἐλπίδα τή ί«ρχρὶβ Αξίή »ί ἐπίσημον χβί ἐγχριτον Φρὺνον τή Νιχομηβέων ρητροπόλιω ὐφοί τὴν διάνοιαν, μτηωρήσα οὐχ ἠρχὸβΑηΐτφ τοσοὺτφ μιγάΡκ τοὺ Αξιώματο , ἀβσαν αὺτοὺ ὑπαρβαίνοντο Αξίαν τ« **xal** χαηὸσνησιν, **ota** ἐφηονχΑοβ ἠνὺσχ«το τφ «ριὺντι τή; τιμὴ τφ χορφ φιλεηδρωπία **«ai** χάριτο **«ai** (ὐαργοσία; **«apA** τὴ ἡμΑν μβτριΑτητβ ΑξτοΑμβνο . ΑλλΑ **τφ** αέρφ τή «-μὴ μβΦυσδαί **xal** τοί οβτκχ^MNiν ὐββχλββΐ τή* διάνοιαν, ***dt*** Αλλὸκοτον ἐξὴνΐχΦη ραντοβίαν, **xal** Αχαριστίαν νβσψσα , τΑ τὴ ἐπιββυλή Ιξαρτὺω **xal** σπ*υωρ*ί **xa»**· ἡμΑν τ* **xal** τή Αγία τοὺ Χριστοὺ ἐκκλησία , καί χαεροῦ ἑκτηδΑου Βράξἀμκο , ***httM»*** ***t*** χα>* ἡμΑν Αρη δβινΑ **ivixvu xal** ιδραματουργούντο τΑ Κάκιστα, **ixtiîAv** οἱ τδν λάκκον «ρὺοοοντο ἐνέχτσον **d;** αὺτὺν **xal** δ«δὼχα* τάπίχκρα τή δραματουργία , Αποκληξίφ ἐλι«ιν«ί τὺ ζήν χβτβστρίψχντχ Ι), 8 χβλὺ ούτο Παίσιο; 8ι »τβι τήν ἐπιβουλὴν χΜ Ανχκλήρβί τὺ ἐχ«ίνοιν ημα **xal** λ48ρρ τή **xaA** ἡμῖ Ιχ:Ησ«: ***im^tipd*** ΑρκΑζοιν ***τὸν χβτριβρχιχὸν Αρ&νον*** **xad** οἱ ον φυγὴν τὴ χβντρήμου 1αχ«τιΑ *τοὺ ΧινΑ τοὺ οὐδὲν ἠβιχήκὺτβ , ΑλλΑ τΑ μὺγιστβ βὺτὺν γοτήχότβ , 8βχιον αχβνὺρχ»; αχοχίμχτβ, φιλίαν al8o-i(jw χροηγησαμίνα; «I / αὺτὸν χΑριτα «Ισχυνμ , οὺ γήρα 8υσωπηΦ«! οὺχ Αλλο τι τΑν ἐπιπάμψαι ψυχὴν δυναμένων ἐπί νοὺν **Η**μονο , Αλλ' **Αβηρ** τι πολέμιο χα! Ασπονδο ἐχὺρὺ τή χα»' ἡμὰ ἐνττρὺφα χαχουχίφ τ« **xal** ταλαιπωρίφ, ὐ(Αν **tav,** τὺ τοὺ λόγου, τὺ παράπαν οὺχ Ανκλιγόμτνο .

Kal matai μὲν βὺτοὺ ΙτΑ χα>' ἡμΑν **vtovitô**ματα, ἐσχάτη; ἀπανφρωκία **xal** Ασ<βτία; γίμονταΑ-8ὲ χατΑ τὴ Αγία τοὺ Χριστοὺ ἐκκλησία ὁποία χαί ποταπά; ἡ ἴἠλον βτι ἐξ δνυχο; ὁ λέων χατΑ τὴν πβροιμίαν **xal** οὺ ἡ Αρχὴ Αδὸκιμο χαίΑὺ πβν Αβέβαιον.' "Ερωτι γΑρ φιλαρχία χαΦάπβξ Αλοὺ χβί τφ τὴ φιλαργυρίβ χΑΗι 8<ινΑ χατ<χόμ«να , οὺ μόνον τοί πρὼτοι; δαπανήμασιν, **ta** τὴ πατριαρχεία; ἐδράξατο, ΑλλΑ **xal** τοί μ«τά τούτα οὺτω τὺ κοινὸν τὴ τοὺ Χριστοὺ ἐκκλησία χρ<Αν Αμοτρίρ χατιβάρυνο **xal** ἐπ«φόρτισ«ν, ὼ μηδὲ Ιλπίδα ὑπολιφφήναι τοὺ ko<xo'0 ἡ^ν'ζ^αοο,' **xai** τ,οτα τὴ ἡμΑν μιτριότητο ἐν δλφ τφ προηγησαμίνη» διαστήματι τή ἠριτέρα πατριαρχιία **tap** ουνάρσκ διΑ πολλὴ προσπαέήσηε χαί πάλή οἰκονομία ὐφσλομένη; τὰ χρὸη καί **d;** βραχιίάν τινα ποσὸτητα ΑριΦμοὺ ὑποβιβαὰαμένη αὺτὰ καί **iv** χολὴ χβτασταὸσ» χαί **Ata-**'νοχωρήτφ χυβιρνήσκ κβταλιποὺση · ἐξ οὺ βὲ ἡ πβΦ' ἡμβ ἐπήρηα ἐδραμβτουργήέη, «ί τουναντίον τὰ τὴ ἐχχλησίβ Ιξὼὺιλι **xal** λαίλαχ»; χβί πρηυήρο πανταχὸΦον τὸ ποινὺν χατ«λάμβανον, δαπανημάτων Αμβτρία, χρσΑν ἐπ-.φορτισμὸ , Ιρημία προστάτου 8<φ<νδ(ὺσκ προΦυμουμένου, Αναρχία «» **xal** Αχατβχολλὴ" χ«Γ χίχΑν 'Αλλ«π^λλήλων σωρὸ - ὁ

w0 «κμνίου Ημχνο , ΑλλΑ ^τὺ χαὺ' ἰαυτὺν *Μέιιη* καὶ··τὺ···Αντιόχλητον καὶ φιλοκερδὲ **ix** παντὰ τρὸπου μυὼρ«νο , ρβλὺχαχὺ τὴν γνὼμην, ψοφο-8βὴ τὴν ψυχὴν *■· τβι ** πυέλου Αστράπαί , τὺ τοὺ λόγου, ἐχτμρασσόμινο . **eta** Ανδρικὸν **xoi** γ«νναίον φρόνημα (χων, **ota** κατριαρχιχὴ Αξἰφ **xal** ραγαλαάτητι χατάλληλσν ὴὺο ἰπιδοιχνόμανο;, ΑλλΑ πβιδιχὴν τινα «**al** μιχροπραπὴ Αστάὺμητὸν* τ» χαί (ὺρἰπιστον προφαίνων **iv** πὼσι χατάστοσιν διΑ τ* φὺακ Αν«λ»ὺ·«ρον χαί ΑγτνΑ **xal** μιχρόψυχον χβί τὴν ἐσχάτην φωδωλίαν χαί «api τΑ μέτρια τΑν βαπανημάτων- φαιδόμανο γΑρ Αχρω τΑν **olxdav,** τή τοὺ χοινοὺ φΦορΑ χαί βλΑβη ἐγίντο βίπο , χαί τὺ τὴ πατριαρχικὴ Αξία; ὺψο χαί μέγ<*ο χαί τὺ Ιφαρμόζον αὺτὴ ἐμβριΗ χαί σαμνὸν χαί γιννβίον χαί τφύντι ἠρωϊχὸν καί ὑπάροχον τοὺ ἠ*ου κατάστημα **Siiptap*** πάντη χαί (ὺχαταφρὺνητον 88*ιξ*ν,

■) O«M· **Itata.** Ota. *U* AP«AvtaM IA
·) 1Mb. T. **U**

>) **ABaitt M eotata» UnoAUaiaa,** «**A** «**A**» **A**» 10 a». vwabri» **in**« **fa***** *■* **poUanta» ixtata** «aaM, taata **a kwpiata MM»** m(m Ht. M **npata jMo** mmÂno l *C~*

Αμάν!)· net βόλι ή * βββιλ«è aou tarât «*Γτὲ WH râ MfipW* ”- ‘‘WV*

ek τΑν. κυβμένβ τή tau0«pvqddc τήν Αγία* too XptoroO ἐχχλησίαν Μρ«άτιο yAyav·* «4 pevoveuÿ euptaanNWv Ù ye βδ «M* ήχον «Λτήν Αποφήνβτο xd ΑβηνΟράχ»·® τέλβσν, M*λψά nd d-

μβνο . Dtav xd ή χρβτβιΑ jtaoiid· xd el «ολυχρονημένα αὐMντβ xd igcuoiertd ήμ·ν d <co-

ĬMΛ aai Btasuov tyvsqsev, Avd' ta τ« «k

tfhm ἀΤηο Ισχάτη φ*ορβ xd βλΑβη *«d τή Αγία Τ0Ο Xpwce? ἐκχλησίβ „τή ἐή(Α*β χβΑυποββ-*iâr ebtbi* ἐχκλησιαστιχή xmSdp... Kel τΑ ἐξή τή χα4βιρέσ««· .

EὐνΑται Κριτίου.

CONSTANT1NOPOLITANA SYNODUS

1783 nente aprili.

Lectore· optimi„·! ea seomn recdaat, quae reteri proverbio dicuntur, fortunat· aibi queatqse facere, minori se admiretioai dabunt, eam oo“- B prehendent, Hieremiam patriarcham, qui patriarchas •ede ran non semel emoveret, eorum locum occupaturus, tandem et ipsum iterum Mme depulsum. Quae altera axanetoratio contigit anno 1739, initio menais aprilia, ut supra coi. 967-069 dictum est Ibidem publici inrio fecimus potiorem partam sententiae synoddia, qua Seraphim Nieomediensb in loeum Hisremiae sammns antistes renuntiatus sst. Data est illa sententia mense aprili anni 1733. Ad idem sane tempus referendae sunt encyolioee litterae a synodo ad ubivis terrarum chriatianoa transmimae ad novam patriarchae mutationem notam faciendam. Eas pro more composuit Critias magnus eccleaiarcha, teste eiusdem fllio, qui prius quam litteras illas in sito codice exscriberet, hanc notam apposuit: ToO iiiβσχΜλου Κρrrfoo too xατρό pou. Easdem subileimue e codice Critiano, p. 98-100, depromptas:

Mtxd τήν Κιυτίραν l{atotv τοO χΰρ 'Ispsρ{ου dcbsvsip ανρβτιχή xal σχιιόν dvaidbqoip πάαχοντο , χρτριαρχιὐβχντο; τοO pax·ρίτου Sspspdp, Ιγράφη th χβρόν πρδ φβνiptsoiv τοO χράγματο xai voubsalav τβν dpboiὸξ»ν xptoxtavâv.'

Ὸ φύανι i>ι«ράγβ#o xd ttoludXaoc tad;, iπoO Sid τήν dxttpcv «ὐτοO dyatan^a xd Iξ Αρχή ta τοO μή δντο Ur^iioὺp-pÿos τδν dv*p<sxev χβτ' statae iβυτοO xd xab' ipoisraiv xd vta taaps μέτοχον xd xotvssvbv τή έβυτοO Μξή xd τρυφή , xal xdXiv Btd τήν xapdfiaoiv taxsdrta τή talac UCqc 8cd τή tvadpxcu olxovopia; dvalapta xd dvexldos; xd «i τά κρβτον χΐλλο ἐκονβγογΑν, Μν taauos xstaoTO tab τi vd ἐχχέρ dloudssc d τή IWac Aym Μτήτο tasipov βϋτοO ἐλιο xd νΑ taOtmvtapsu ,τβὐ tajoeupob; τή taiac tou «povota; xd xqhpoνiβ «I τδ γένο τβν stospftv xd· dptaM(«sv χριcxtavôv xd al; τήν Αγίβν του ἐχχληαίβν, τήν tadav τφ Ι8(φ» ἐξηγόρ«α«ν βῖμ«ττ. Ed ἐγχβλά xapplav φοράν ή dy^taT'K tou χρονοιγπχβ xd xqdspovtxA; ri συμφέρον ixai βφέλιμον ήμβν jÿoyparsusptvq, xapa/tapcl xd dpiqot vd xsptdxwpav (I «stpaομού xd vd taxtpdÇapav χβλλβν 'tvavvtav xd iuχηράν xtpttnéosMV lχiηγvγA n xd tqpoc^elAç, dota taoO ή xapoOoa ζβνή vivat d^ftansv xd aataoopdwv xmpAct *d tarât dvstyxdssc «i ήρβ tanO dtaoOpsv xd dyamÇipabe vd Ôsmpdvmpsv xd vetoύτρν xvsupanxob; xtaou; xd Miφα xd Ivoχλήpdjeptw* fp«|d«v, tmM) xd x«d d» tutanto tad λέγβι· O0I·I A»λητή οτβφβνοΟτβ·, lAv μή ν·μlμ«o 4Αλήβ|, xd Aiiagjt·' K·i «4v<M ** -*A^|*?-^*^*2' *****fffi**

pttMpnec' τή Actavsia; ήμβν A ποιητή xd δημιουργό , δέν μΑ Αφ(ν«ι νΑ βασικιζΑμ**· tai πολὺ «i , d Bsid, Αλλὰ γ«νόμ«νο Urotc, Αντιλβμβάνrtqt too ἰδιου πλΑιηιαάο xd taexotat τβν «ὐχβν xai 8«ή<Λ«·ν· Κχιρφ γάρ δ«χτφ, λέγβι ή γρβφή, ἰχήχουαΑ sou, xal ἐν ήρέρφ σβτηρiβ έ?οή-3ηο4 σοι. *Otav χβί 6 μβχΑρ10? ἐχέστολο τήν TOtataqv τοO taoO «Οσκλβγχνίβν ἰοξὲζβ»ντα λέγ«ι' Ευλογητή έ bsb; 4 μή IAv ήμ*i χβχουχ«ΐσΑβ\ ήχέρ Β Buvdptba.

' Tk Βέ 4 τοO προοιμίου σχοχά ; Γινώσχ«τ« χβλά Βλοι σα , «δλογημένοι χριστιανοί, Βτι tepb δλίγου ήβη xmpcO πόσα xaxd έλλ«χ«ϊλλήλα χβί πόσοι ταραχβί xd xaroBpopd ἐχροξινήΟησαν χατὰ τή άγια τοO XptoroO μίγάλη ἐχχλησίβ;, τή; κοινή; pqrpb; τόν άπανταχοO Αρ*οβδ^«·ν, xd χβτΑ τοO dytrâtrou τούτου Χατριαρχιχο xd ΑποστολιχοO χαί οἰχουμονιχοO θρόνου έξ taqpsfo; τοO μισοχάλου χαί χαιριχάχου έχΟραO xd πονηρού Βιαβόλου, 6 όποΙο; φθονώντα τήν «ίρηνιχήν χατάστασιν τή; τοO ΧριστοO ἐχχλησία O8ta Ιλ»ιφ« πώποτ» dxô τό νά χινή χαί νά δι«γ«ίρη τΑ σχάνβαλβ χαί vd «ὐρίσχρ χατά χοίρου τρόπου χαί Βργανα si; πολέμου xd ἀλληλομαχία χατα-Βρομά to xd ζημία xatat; ἐχαμ« xd «i τά πρό ὀλίγου συμβάντα, xd tusi δποO ή. Αγία τοO ΧριστοO ἐχχλησία «ΙρήνΐM xd ἐχυβ«ρν«το xd Βι«ξάγ«το χαλβ xd «Ιχομ«ν γαλήνην χαί ήσυχίαν Αχραν έπί τβν ήρ«ρβν Τ0Ο προπατριαρχιιλσαντο; παναγι«τάτου πατριάρχου* πρὼην Κ«»νσταντινουπόλ«· xd συναΒέλφου χὺρ Παίσίου, xd Βέν ήτο χαμμία αἰτια χβί χρόφασι καταδρομή xd σκανδάλου, ά&ρόον xd dpvqBÎsic έπέπν«υσαν Ivtnrtfot άν«μοι xd έσήπωσαν χλὺΒβνα xd τρικυμία χαί ταραχά xd χαταβρομΑ; χβτΑ τή τοO ΧριστοO ἐχχλησία , xd βστχρον tab τόσα Αλλεπάλληλα β«ινά, όκοO ΑΛρόον ήκολούΒησαν τήν 'χατά τή βὺτοO παναγιότητο ΑΒιχον ἐξορίαν, ζημίαν xd φίτρΑν Βαπανημάτ·» πολυαρίΑμβν, χίνΒυνον έποάκιλόμινον συν«χβ; χβτΑ τβν συναδέλφων dpxtsptav. Τέλο xdvmsv ήνβγχβζδμ«* vd βλέχ<·μν τήν Αγίαν too Χριστοϑ ἐχχλησίαν πρό προστάτην ,*βξμη* xd fxavta xal tavatta βδ χυβέρνη·* (μπαιρον, dpcoxilpcvac «k do·; φουρτούνα xai τρικυμία . xd xab' ήμέρβν vA χροσμέν«·«μ*ν κινδύνου , ÿ^awf, vrodyte, έπβιδή xd dÿfoavroe vd Btqyobpttat t* <λλβ dew, *ifüit* μόνον vd «InoOptv d φκνβρέν xd πασίβηλον, tamO mMc ita dic Xswbtast d λσγή ήτσν ή ύστ«ρινή ββτή «nérâme too xop lapapicu, Από τά cmpâmdf ippeΠdeç xd d διάφορα xd*i) bxoO toO ήχολοόΟησβν, *M* d basta p* d d lytv» πάντη Ακίνητο xd %Mpk ddqdjpce xd σχ«δόν dxdv Iva vexpb; Αταίρο tdv.dv «mpAXutov xd ήμιΑβνή , Βέν ήτο Exadf dro d FU^B, dta v' Am*| d pdpox xd dro d

aoA' ixxiarqv μυρία ἀτοπα aid δανά ἀχό τοὺ ὐ«ψ φέτα καί Αχράποντχκ αὐτού, καί νά κινβυνχὐωμχν •παντό . Ει γούν τοιαύτην #υβτυχή κατάστωκν *thpvntiftn»* ἡμαί; τ» καί ἡ ἁγια too Χριστοὺ ἐκκλησία, ἐπτκαλοὐμ*A< συνχχέὲ τήν Μαν ἁγαΑότητα »4 γένφ Ιλχω καί vi ΑιυΑ*ρώσή ἡμά; 4x4 τὰ ἐπικιίμινα ταύτα κακά xsl νά κάμφ τήν προσήκουσα» βιόρΑωσιν χί τήν ἁγίαν του ἐκχλησίαν. Καί ἐπχιδή δ χέβιάλλακτο; χαί φύσιι ἁγαμὸ Αχό ἐπήκουσο τών χὐχών χαί δχήσχων ἡμών πάντων, χαί ἐκόπασχ μέν ἡ Αραύσι; χαί οί χλύδωνχ χαί αί ταραχαί, ἐπίπχσαν 24 αὐΑι; τὰ τή; *tipi/HH* Αυμηρέστατα πνχύματα, χαί κατχυοδώΑη μέν υγιή <i Κωνσταντινούπολιν χαί *ἔ* ^ηΑχί παναγιώτατο; συνάδχλφο ἡμών χὐρ Ilatvio;, χαί ἐδὸΑη χΐ τήν τοΟ Χριστού ἐκχλησίαν ἡ ποινή χύλογή χαί αί κανονικοί ψήφοι. Τχλχυταίον διά vi μήν Ιχτχίνωμχν τδν λόγον, προσκαλχσΑέντχ ἡμχί; ἐπί τόν ἁγιώτατον τοὐτον Κρίνον, χαί μέ δλον δπού εί'νσχχραίναμχν χα! έδυσφορούμχν, βιασΜντι vi ἀφήσωμχν τήν προτέραν ἡμών ἡσυχίαν, χαί vi iisέλΑωμχν ii; ὔπέρμεγα φορτίον χαί βαΑύτατον πέλαγο , ὑπχτάγημχν δμω; τφ κυρίφ χα! ἡχολουiH,σαμχν τφ Αχίφ θνλήματι χαί τή χατά Αχίαν νχύσιν γινομένη χί ἡμΐ; «όλογή χαί τοί ψήφοι;, όχι διά χανένα ἁλλο τέλο , χαθώ; ὸ καρδιογνώστη οίδχ Αχό;, παρά δ' ἑνα χαί μόνον ζήλον διάπυρον χαί Αχρμότατον ὑπέρ τή συστάσιω; τή; ἁγια; τού Χριστού ἐχχλησία; .χα! τών συναδέλφων ἀρχιχρέων χαί δλου τού χριστιανικού πληρώματο , σκοπόν Ιχοντι;, Αχού συναντιλαμβανομένου τού (ὔδοχήσαντο; οὔτω πχρί ἡμών, νά κυβχρνήσωμιν ἀμέμΙττω καί Αχαρέστω; τήν ἁγίαν τού Χριστού ἐκκλησίαν καί vi φυλάξωμχν τήν ἐν Χριστφ χΐρήνην κα! δμόνοιαν καί μχτά τή αὐτού παναγιότητο; καί πάντων τών συναδέλφων ἀρχιχρχων καί τών A δρΑοιόξων, χαί ἐνί λόγφ νά πολιτχυΑώμχν κατά τό •γιον θέλημα τοὐ οὐτω χδδοκήσαντο ηρί ἡμών Αχού.

Τούτου χάριν γράφοντα συνο&χώ γνώμη καί τοὐ ΡηΗντυ πανπγιωτάτου καί συναδέλφου πρώην Κωνσταντ/νονπόλχω χὐρ Ilαισίου χαί τών πχρί ἡμ4 [χρωτάτων ἀρχιιρέων χαί ὑπχρτίμων, τών ἐν *ἰηΐ** πνχδματ: ἁγαπητών-aa! πχριποΜ,των ἡμών συναδέλφων χαί συλλχιτουργών, χὐχόμχΑα χαί χύλογούμχν ἐξ δλη; ψυχή χχ! καρδία πάντα; τοὐ ινσχβχ!; καί ὁρΑοδόξου χριστιανού , ἰχρωμίνου; χαί λαϊκού , μικρού τι χαί μχγάλου , ἁνβρα; τχ καί γυνάίκα , δχὐτχρον συμβουλιὐομιν καί παραινούμχν ἁπαντα; πατρικώ καί πνιvρατιχώ , βπω γινώσκοντ»; τδν τρόπον καί ti; ἀληθχί; αἰτια; τή μχταβολή; ταὐτη , οπού ἀχολούΑησχν ai; τήν ἁγίαν τού Χριστού ἐχκλησ!α< καί τήν πχρ! *i&i;* γχνομένην τού Αχού οικονομίαν, νά δο ἁσχτχ δλοι σα κοινώ τδν πολυάγαΑον B Αχόν, ὸπ-.ὐ ἐπρονόησι φιλανΑρωπικώ χα! χηδχμονικώ διά τήν ἁγίαν του ἐκχλησίαν καί τήν ἡξίωσχ πάλιν νά. χ'ὐρίσκχτπι Αχίφ ἑλίχι xi; γαλήνην χα! ἡσυχίαν καί χίρην.κή·· χατάστπτ.ν καί νά διχξάγχται χίρηνιχώ; χα! ιὐαγγχλιχώ;. ὠ; κατά τδ iΗλημα. χα! Ιχοντι τοιαύτην χα; καλήν χα! βχίαίαν πληροφορίαν, νά πολιτχὐχφΑχ χχ ἐσχί; iίρην.κώ; χα! φιλαδέλφω;, φυλάττοντι; τήν ἐν Χρ-.στφ δμόνοιαν κα! χϊρήνην καί Αγάπην χαί νά πυντρχχητχ χα! νά συμρσηΜ,τχ τήν ἁγίαν τοὐ Χριστού ἐχκληααν ὠ τέκνα αὐτή; γνήσια χα! φιλόστοργα μχτά τή; προσηχ-.ὐση; (υποταγή; χαί χὐπχιΑχίκ; δντχ; ἐνχχμένοι χα! συνημμένο; χα! ἀδιχρχτοι ἐν ἑνί χαί τ<ρ χὐτφ πνιύματι χωρι; διχόνοιαν κα; ἐνχντιότητχ χα! φιλονχικιαν. 'Ο δέ τών Αγαθών χορηγὸ; Αχό νά χὐλογή καί νά ἁγιάζη πάντα; ἡμ*

SYNODUS DIOECESANA ALEXANDRINA

1733 maii 1-3.

Synodus dioecesana Alexandrina I **in Italia,Arboreu· Gattinara. epiaeopua Alexandria* et comes, celebrata diebus 1, « et mensis maii anni 1733, sub Jo. Merrurino Arboreo Gattioara, episcopo Alexandrino.**

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Constitutiones quas in prima dioecesana synodo habita die 1, 2 & 3 maii 1732, condidit illustrissimus et reverendissimus dominus d. Jo. Mercurinus m. dd no. praelatus domeaticua, pontificio solio episcopua assistens, et abbas insignia <*t e-xemptae collegiatae 8. Petri. *[iMiyne /* Alexandrinae, typis Antonii Vimercati. impressuris illustris* civit, ac episcopatus. Superiorum permissu. 1733.

In-4\ 145 p. — (Milanu. Ambrosiana; Novara, seminario; Vercelli, civica).

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

1734 mense iannario.

Oraviuimum in Seraphim patriarrham patratum fucinux, quod iam retuiimux, col. 99ὐ-396, neveri»vimia litterix damnavit osera synodus, atque vocibus contumeliosis probrosisqu'e insectata est Athanasium, Arcadiae nuper episcopum, qui sceleris auctor habebatur, iurene an iniuria nescimus. Placituram lectoribus esse curiosam hsne sententiam suspicamur, eo magis quod prorsus inedita delitescat in codice non cuique obvio. Io, numero 11 signatus, in bibliotheca τοὐ ἐν Κωνσταντινουπόλιι ἑλληνικού φιλολογικοὐ συλλόγου asservatur; sententia vero, de qua sermo est, a pag. Iββ* ad peg. 1Δ8' continetur. Varietates aliquot interscriptae et e codice τοὐ Κριτίου desumptae negiigendae videntur, quippe quae ad scriptoris prolusionem, non ad scriptum ipsum referantur; eas tamen in notis aubieeiihus. w qnid ia editione desideretur. Scripti argumentum ita ia oodioe nota initio a&ecta indicotur: f Χτηλιτχυτική κχ^αίρχσι τβύ '^pâalt·; ἈΑανωσίβυ *Inuripif* ἐξιόντα τή ἐκκλησία; ἐν τφ ναρΑηκι κα! ὠ ἐνχχομένου τφ καΑοσιώσιαι ἐγκλήματι.

μ **f Χχρβφχίμ ἐλέφ Αχού ἀρχιχπίσκτπο Κωνσταντινουπόλχω νέα; 'Ρώμη; χα! σΐχουμχνιχδ; πατριάρχη;.**

f Αιχστραμμένη κχρδία τχκταίνχται χα

συνίστηαι πόλχι· διά τούτο έξαπίνη; Ιρχχ·ται ἡ ἁμώλχια αὐτού')· καλώ γάρ πρό ἡφώυ τδ πνιύμα τδ ἁγιον διά του σοφού παροιμιαστοῦ το Ιργον χα!, ,τδ τέλο τή; ἀλόγου μοχΑηρια διχζαη-ρχφηοχ') καί ὠ ἐν χικόνι συνχπτυγμένω ὑπχτύπωσιν ἐπχί γάρ τοί ἁσυνέτοι καί ἁπχκβὐτοι κα! πχαχαιωμένοι τδν νούν ψφστη ἡ ι!; π·σαν ιδέαν κακία;*} κάτάπτχχσι καί ούχ ΙσΑ' δ ἀν ἐμποδοστατήση τή ἁπ νοίφ τών τοιούτων. ἁλλ' ἰναισΑήτω; κατά τοὐ πρανού φέρονται καί ii; ράραΑρα κακών ὁλισΑάνουσι,

·) Ρτον. VL U.
·) ὠχήωγρα'ρ^·' χτ»«»·ν(·«ν·«τ· αιρη Ιίααααν
·) 4ά«τ, **j** *fit aiffnr Uiftr «omoc'* xibMp**·; ν ·ν

8:4 τούτο έπάγκ χαί ί προφήτη *)· ΦησΙν *b* παράνομο τοΰ άμάρτάνν.ν iv έαυτφ, ούχ Iot; *tfi'fiol* »«οΰ άπέναντι τβν δφθαλμών αύτοΰ· τί γάρ ίνοιχούση άπαιδιυσίφ συνήγορον xal τήν ix τών τρόπων μοχθηρίαν παραλαβόντ« , άφιδώ; λοιπδν πρδ π*ν «ίβο χαχία χωρούσι xal τών χι.ρίστων χαί έξαγίστων ιύπιτώ χατατο^μώσι, xal ούβίν έστιν δ διαφύγοι τήν άποντνοημένην αύτών όρμήν τι χαί Ηλησιν, άλλ' ώ χαθάπαξ ίχττθηριωμίνο: χα! τοί χτηνώδχαιν άλόγ»; ύποχύφαντ τ πάθ«σι χαί τίλιον άχανθρωπισθέντι , ποιχ^όμορφόν τινα παντοδαπών αίμοβόρων χαί ιϊδοχθτστάτων θηρίων φύσιν χαί δφιν άμπίσχονται, χαί χατ' αύτή τή φΰσιω; όπλιζδμινοι ύλαχτούσι xal δάχνουαι xal άποχΐίνουσι τδ δμογτνέ , ώ έξιστηχότι τοΰ χατά φύσιν, οΰ xal' ή θτία γραφή χατά τδν χβυσορρήμονα τή τοΰ ανθρώπου άπα ιούια προσηγορία , θηρίοι παντοδαποί ιΐωθιν άπηχάζιιν Τοί γοίρ, φησί'), μορφήν μέν Ιχουσιν άνθρώπων, τή 'δέ πο-Βτδ άϊόχ:μον χαί άπρδαφυλον χαί ίχδιδιητημένον νηρίφ τή προαιρέσιω τήν αύγένΐΐαν τή φύσιω; προδιδωχόσι χαί 4ντι άνθρώπων πρδ τήν τών θηρίων ιλοήίαν βιτχπτσοήσιν, ιίχότω ή γραφή τά τών θηρίων προ -, ήγορία αύτοί ίπιτίθησι, χαί νύν μέν ίπου θηλομανιΐ παρά τφ προφήτή Ίιριμίφ') αύτοΰ άποχαλιΐ. τήν άμιτρον λαγνιίαν ιλίγ.χουσα, 4λλοτ δέ ίδ άσπίδων ύπδ τά χιλη αύτών*), τδ ύπουλον χαί δολτρδν ιήιτμφαίνουσα· χαί πάλιν χύνα παρά τφ-'Ησαίφ*), χα! ώσπί «έσπίδο; χωφή χαί βυούση τέ ώτα αύτή;% τδ πρδ; διδασχαλίαν τή; άριτή αύτών ίχχιχωφωμένον ϋπογράφουσα^_1ια! γιννήματα έχιδνών'), τδ φ»οροποιδν xaJ όλΓ*· θριον παρισιώσα·)· οϊ δή τιντ; διά πούτο πλιίονα τήν τιμωρίαν ύπέχουσιν, δτι πολλέ άπδ τή; φύστω; άφορμέ «ii ιριτήν διξάμινοι, ταύτα προδιδωχδτι ιχδντι ΰποσύρονται xal πρδ·; τήν χαχίαν αύτομολούσι- χ4ντιϋ3»ν *o.'ί* τινι ιλίγγφ χοίροι τ xal ιιχοτοδινίφ χαλτπή συσχιώέντ , ώ τδ τοΰ λογιχού φώ άπολωλιχδτ χαί τών παρδντων ούδ' δπωσούν αίσθανόμινοι, {π! τέ έσχατα τών 4σ:βημ4των άΟλίω έχτραχηλίζονται χαί άπονινοημένω; έφέλλούται, χαί δήτα πέσαν άλλην ιδέαν έπιλθίντι; χαχία χαί τοί έτοπωτίτοι; Ιγγυμνασχμινοι χα! ®μμ«μύ«τηπότι , ίπί τδ μέγιστον ττλιυταίον χαί ΙσχΜον τή μιαιφονία δυσσέβημα χχταντώσι, χαί ώσπτρ οί μανιχοί xal παράφοροι ούδέ προσώπων χαί βαθμών διαφοράν διαστίλλοντι , χα! χατ' αύτή αύτών τή χτφαλή χαί άρχή τήν μιαιφόνον χαίρα δχλίζουσι χαί τφ τή χαθοσιώστω; έγχλήματι *π«ριπ*ίρονται* τοιαύτφ γάρ ή μανιώδη χαχία στάσιν ούχ έχουσα, έστ' έπί τδ άχρότατον^Ιξοχέλλιι χαί τδν χολοφώνα χαταλαμβάντι τοΰ χαχοΰ, Iv' έντιύθτν χαί ή χτώσι γίνηται έξαισία χαί όλίδριο . Καί βή πρώτον μέν iv τή τή δημιουργία 4ρχή τοιούτον iv άπονοιά β δαίμων ήγιιρτ τδν άδιλφάχτόνον ΚΛν, πρώτο* τή φύσω διά φθόνον όμπαροινήσμντα xal στίνων χαί τρΐμαιν ίπ! γή διά τούτο θιόΜν ,χαταχριΉντα· xal W τοΰ iv μ^κρ παραδράμωμαν έπί τοιούτοι άνοσιουργήμασιν ίπισήμου , τοιούτον δ μ«τά τούτα «ιών έπανέστηστ τδν πατραλοίαν Άβισσαλώμ, ού μόνον τδ όμοφυέ » άλλ' ήδη χαί φύντο χαί ιύιργέτου xal βασιλέω φόνφ ένασιλγαίνοντα, Τοιούτον δή τι φαί πολλφ τφ διαλχίμματι τών «ίρημένων ύπ«ρ«νιστηπδ δ χα»' ήμί αιών (φ«ύ, ώ μή ώφ*λ<) χάθόφμά τ xal ββτλυρδν άνδφωπάριον ίξινήνοχιν, β»*ν μέν χα! δπω , σιωκήσαι δ«Ιν έγνωμιν, <δρ!»η 8' ούν xal Χ«ούλ_|ν προφήται;*) χατά τήν παλαιών ιστορίαν χαί παροιμίαν, ίορωσύνη τ χαί άρχιαρωσύνη άθλίω xal παρ' άξίαν ίπτβράξατο δ ώνότ.ο ') βιαίφ τινί χαί 'δχτττοπισμίνφ καί χορέ χώνόνα τή άξι'α άρπαγή έπί χοινφ μέν αίσχιι τή; ένταΰδα πολιπία χ χοινή δέ βλάβη χαί άτ.μίφ τών όρθοδόξων, δ τάχα χαί Άρχαδία; έπίσχοπο; φδάσα όνομασθήναι Καχοαθανάσιο , ί άθανάτοι; αίώσι χαταλιπών χαί στηλογραφήσα τή; μ-.αιφονία χαί δυσσιβιία; τδ όνιιίο , ί *) χαχώ; άχδτί; τ χαί πα:δτυ»τ1 χαί ix προοιμίων δοχτίον χαί χατοιχητήριον τοΰ διαβόλου καθόλου γτνόρτνο , πάτον αύτοίΝβπτανιχήν ίνέργιιάν τι χα! χίνησιν έτοίμω; έναπιμάξατο· χ4νττύ»τν μικρόν τινα χρόνον τή δυστυχ ! ίχιίνη Ιπισχοπή ένδιατρίφα; χαί ■μυρία χαττΰΐΐ χαί σζ.τυωρίι χατ' αύτού τά ίπι^υλά; χαί τήν μητρδπολιν Κρήτη βίφ άρπίσα: έπιζητίί. Έπιί δ' ρύ προϋχώρι: αύτώ τά τή έντεύύιν έπ·.βουλή;, δρμ^Ι χατά τή Χριστού ίχχλησία , χα! π.αρηνώχληστν 4ρ' ούν ού μιτριώ τήν ήμών μιτριότητα χαί τήν ίτρέχ/τών συναδέλφων έρχ.ιριων όμήγυριν Ιπΐ τή-τίαρανδμφ τή; μητροπέλιω έρπαγή. 11; δ' ούχ ιίχιν ούδ' ήμέ συναινούντα; τφ ίδιχήματι. έχ διαμέτρου δέ νουθτσίαι χα! παρτινέστσ. πατριχαί; ένιίργοντα; τδ τού έγχιιρήματο έτοπον χαί υποτιθιμένου τέ δέοντα, χα! ταύτα ίνασχομίνου; μαχροθύμω; ίφ' ίχανδν τή ίμπαρινήσιω αύτοΰ χαί ζημίαν χρηματιχήν ΰποστάντα ού τήν τυχούσαν έ; τδ χοινδν άπδ τών πολλών χα; συντχών έπηρτιών αυτού, έσχατον άπογνόΰ , άγχόνη ίουσαίχή όντω ά ι^-δραματουργιι χα! μηχανίται δ παλαμναίο; χΐΓΙλιτήριο , χαί συικμδέ τφ προδότη μιτά τών θτομέχων Ιουδαίων τών συνωμοσίαν συνιλθόντων αύτώ *τέ* παράνομον συγχροττ; ρουλιυτήριον χαί φρυάττιτα: δυσσιβώ χα! ξίφο χα! μάχαιρα θήγιτα: χα»' ήμών 'χα! φονιχά! χτίρτ παρασχτυάζονται χα! φονιύ **i–l** συντάξισιν άργυρίων συμφωνίται χα! πέμπιται, χα! δημοτιλή πανήγυρι; τού λαού 4ν τή έχχλησίφ έν έπισήμφ έορτή τδ χαθ' ήμών «Ιχιν έλχα.νδν θέατρον χα! ή μέν μάχαιβα ήδη άπδ ληστριχή; χ<ιρδ; χαί άθρόα έφόδου έπήγνυτο χαθ' ήμών μηδέν τι προησθημένων ούδέ προιγνωχδτων τού δράματο , φόνον πνίουσα χα! τού ζήν 4διχον άφαίρτσιν χα»' ήμών σχοπδν Ιχουσα; ήμ«·; δέ χαλιπδν τδ τραύμα δ«ξάμ«νοι, ύπδ τή θτία άνωθτν χωρί δι«φυλάχθημέν τι χαί διισώ»ημ«ν, μή χαιρίαν λαβόντι τήν τρώσιν. Καί τφ μέν διασώσαντι θιφ xal έχ τού θφνάτου ήμ4; βυησαμένφ τά χαθηχούσα ώμαλογήσαμαν χάριτα - ώ β' έχ τού προσάχού φονέω τού 'πατάξαντο; ήμά χαί ίχανών 4λλων μαρτύρων τόν- πόρρω ,4αί προχαταρχτιχδν χαί έντολέα τού άνστρουργήματο έπέγνωμαν χαί έβιβαιώθιχαν χαλώ ύπάρξαι τδ χαχο«ι&σχοπίδιον τούτο μ*τά καί τινων £>λ«»ν συνωμοτών χα! συμπραχτόρων τού άστβήματο , χα! έμμρριρήθΐ) ltd συνόδου ή καθ' ήμών σχτυωρηδτίσα ύπ'<αύτών δραματουργία χα! ένθα χαί δχω; έρραδιούργηται ή, φον- χή συνωμοσία χαί τδ πατριαρχοχτόνον έναγέ χα!

·) Fa XXXV.,1.

>) Loom potitu powû louMtotlo e ïoo*. Ckryvoot- la , *VI* (7mm. HmmL xxm, < » PUT. Or. LUI, KI *.

παμβέβηλογ βουλήτήριον·), βιέμηνύφη μέν τδ κάφαρμα σιινοδιχώ ήκί τρισ! διαφηνύσεσιν Ûtatv «ai καρασταδήναι έπί συνόδου καί άπολογηΦήναι, d δλω είχιν άπολογίαν τινά έπ! τή «are* αύτού μαρτυρηδείση τοΟ φόνου βραματουργίφ* ό ιέ ούδόλω; ήπήντησεν, άλλ' έγίνιτο φευγόδικο χαί δραπέτη , ώ; αύτοχεπάχριτο; κα! άναπολόγητο ίχ.ων έχ tco οικείου συνειδότο τδν Ιλεγχον.

Ού Ινεκ» σκέψεω συνοδική γενομίνη καί συνελεύσιω ύπιρτιλιστάττ, συγκροτηδιίση , συμπαρόντο τού tt παναγιωτάτου πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλιω χυρίου χùρ Παέσίου, τού έν άγίφ κνιύματ*. άγαπητού καί περιποφήτου άδιλφού καί συλλειτουργού ήμών, χχ! τών ένδημούντων ιιρωτάτων μητροπολιτών χα! συναδέλφων ήμών άρχιερέων, τού τι ένδοξοτάτου χαί πανε'υγενιστάτου άρχοντο; μεγάλου λογοΗτδυ χαί γινικοΟ έρμηνέω κυρίου 'Αλεξάνδρου, τού χατά'' πνεύμα νίοΟ ήμών άγαπητού χαί περιποδήτου, Ιτι δέ τών τιμιωτάτων κληρικών, τών εύγενιστάτων άρχόντων, τών εύλαβιστάτων ιερέων κα! τών χρησίμων ένοριτών τι χαί βουφετίων τών έν Κωνσταντινουπόλει ιύσεβών καί δρΦοδόξων χριστιανών, καί τή; καΦ' ήμά διινή τραγιρδία τούτη εί; μέσον προτεθιίση τι καί άκριβώ; γυμνασΦείση , έπειδή τδ παραβολώτατον τούτο χαί πάντολμον άτόπημα χαί άμάρτημα ταραχήν χα! λύπην ένέβαλεν άπασιν άνυπέρβλητον, ώ μηδέποτι άλλοτε φρυαξάση; χαί έχμανιίση τή άνθρωπίνη; μοχΦηρία; έπί τοσούτον άνήκιστον χαχόν, δπιρ ούχ ίπω τφ καΦ' ήμά αιώνι, άλλ' ούδ' έν τοί; άρχαιαι; ϊδρηται ίστορίαι; ιίσρυέν ήδη χαί είσφΦαρέν τδ πρώτον τή έκκλησίφ χαί τφ γίνει τφ ήμιτέρφ οιά τι; νιοφανή λοιμικού πάθου πανόλιΦρο; έψδημία παρ' έλπίδα πάσαν χα! προσδοκίαν άνΦρώπολ, αίσχό τι καί άτιμίαν καί δνιιδο τφ τών δριΗδόξων γίνει προστρίφαν παρά πάσι τοί ifrvtatv, iv μή τήν κατ' άξΐχν άποδφ δίκην, οΰτι τδ αίσχο άπαλειφφήσιται, άλλά καί ει μίμησιν δώσιι χώραν τοί έπιγινομίνοι; καί ιί δμοίαν άσίβιιαν κα! άλλα παραπλήσια τούτοι; έξωλέστατα άνδράρια έφιλκύσιται. άλλω τι καί τών ιιρών νόμων καί 3ιίων κανόνων άναγκαίω τήν τιμωρίαν ιίσπραττομένων καί τήν έπιξέλιυσιν τού τή; κα^οσιώσιω έγκλήμάτο; καταλλήλοι πφναί έπιψηφιζομένων· *Ληί^χ* καί γάρ ό μέν κζ'-ο τών άγιων άποστόλων κανών έπίσκοπον καί δλω τού ιερατικού καταλόγου ού μόνον φόνου άπαγοριΰιι, άλλά κα! άπλώ τύπτοντα κα^αιρίσιι τιλιίφ χα^υποβάλλιι. Ό *δέ τή* α'-η καί β'-η; έν Κωνσταντινουπόλιι συνόδου κανών τούτο έπιξηγούμενο , **είτε, φησίν, αύδοχιιρία ή δι' έτέρου πλήξει, καίίαιράσει κα^υποβάλλεσάαι. 'Εν δέ τοί; τεύχ σι τών βασιλικών νομίμων βιβλ. ξ'-φ, τίτ., λζ'-φ, πιρ! τών τή καθοσιώσει ύποπιπτόντων έγκλημάτων οί δαίοι νόμοι διοριζόμινοι, Τφ τή; καδοσιώσεω;, φασίν, ύπάγεται έγκλήμ,ατι ό σπουδάσα;·κατά δόλον, Ινα φονευδή ό άρχων. Καί κατωτέρω- Έάν τι , φασί, συνωμοσάμινο μιτά στρατιωτών ή ί^ιωτών ή βαρβάρων φοναύσαι ίλλούστριον ή άπλώ οίονδήποτι συγκλητικόν, καδοσιώσεω; χρινέσδω χαί χεφαλιχήν τήν δι" αίματο ύπομινέτω τιμωρίαν μιτά δημεύσιω . Καί παραχατιών· Ό συνωμοσίαν π-αρασχιυάσα γινίοδαι, τούτέστιν ό βοσλιυσάμενό χαί σπουδάσα , φάν εί μή αύτδ; έποίησε, τά αύτά ύπομινέτω. Καί πάλιν βιβ. '-φ, τίτ. λε'-φ· Ό έντειλάμενο φονεύσαι χρίνεται ώ; φονεύ . |(αΙ κατωτέρω* Επίση τιμωριΐται χαί ό, έντειλάμενό τινι ,άμαρτήσαι χαί ό πράξα κατ' έντολήν αύτού τδ άμάρτημα. Κα! άλλαχού*)· Ό σκοπόν έσχηκώ; τού φονεύσαι, κόν μή φονιύσή, άλλά τραυματίση, φονεύ έστιν ή δέ διάδεσι έχ τού πλήξαντο όργάνου Ιλέγχεται.**

Διό γε γούν τά βηδιίσα νομικό άποφάσει τή έσχάτη κεφειλική κοινή ύπεύδυνο ών ό βηδιί χαχοεπίσχοπο , ώ έγχλήματι χαΖοαιώα*» άλού χαί οικουμενικού χατριόρχου έξάγιστο χαί κατάπτυστο; φονιίι; προδήλω φωραδιί τι καί χαταμαρτυρηΦεί , Ιμπη; τέω τή έκκλησιαστική άξίνη κα! μαχαίρφ τοΟ πνιύματο; ψή*φφ κοινή χχ! όμοφώνφ χρί-ιι παντό τού εύαγού καί δρΦοδόξο? συστήματο δείν Ιγνωστα*. παρά πάντων μή μόνον τή; ή; παρ' άξίαν ό ανάξιο χαί παμβέβηλο έδράξατο άρχιερατική άξιο τέλεον άπογυμνωΦήναι χαί άμιτακλήτω έξοστρακιαΐήναι, άλλά καί τή; έχχλησιαστική; όλομιλία καί τή; τών χριστιανών συμμορία έχτμηΦήναι κα' άποκοπήναι ώ σισηπδ χα! δυσώδι μέλο καί μετά τού προδότου Ίούβα συναριΦμηΦήναι καί χοινφ άναΦέμετ. χαί άραί τα! παλαμναιοτάται πανδημιΐ ύπό τή έκκλησία καί τού όρθοδόξου λαού άποχηρυχ^ήναι τδ έναγέ καί χατάπτνστον τούτο κάθαρμα μιτά τών συνωμοσαμένών'' αύτφ κακουργών καί δυσσιβών κα! ώσπερ στήλην άλδ πιπηγυίαν προκιίσδκ τοί; όψιγόνοι ιί; έλιεινδν Ζέαμα καί στηλιτιΰισθαι ιί αιώνα τδ δι-.μάχον κα: πάντολμον αύτδ ίγχιίρημα κα! κακούργημα.

Καί δή γνώμη τή αύτού πανβκότητο , τή έξουσιφ κα! χάριτι τού παναγίου πνεύματο , γράφοντα άποφαινόμι^α συνοδικώ μετά τών περί ήμά ιιρωτάτων άρχιιρίων καί ύπιρτίμων. τών έν άγίφ πνεύματ, αγαπητών ήμών άδιλφών καί συλλειτουργών, Ινα ό διαληφιΗί κακοιπίσκοπο ΆΦανάσιο , ώ καδοσιώσιω έγκλί,ματι άλού καί φονιο πατριάρχου άριδήλφ; καταμαρτιφηδαί , τδ κοινόν τή πολιτεία αίσχο , δ τού ιερού καταλ,όγ'.υ όνειδιαμό , ή τών όρδοδόξων αφόρητο; , άτιμία καί παρά'πάσι τοί 15νισι χλευασμό , ή τού Χριστού βλασφημία καί κοινή πάντων ήμών πληγή, τδ κατά πάσαν ήδη τήν οικουμένην πιριλάλητον άτύχημα χα! τραγφδημα, τδ πρόσφατον χα! σχίδιον έπισκοπίδιον, ό διά τό νεόφυτον, μάλλον δέ κακόφυτον τυφωβαί άποστολιχώέ «·ί ιί; κρίμα έμπεσών τφ διαβόλφ, ό διύτιρο πατραλοία; Άβισσαλώμ ό κατά τού πατρδ; κα! ιύιργέτου ιι φόνον άδικον έχμανι!;, ό τού πρώτου τδν φόνον ιί; τδν κόσμον. ιίσαγαγόντο; έπαράτου Κάίν άντίμιμο , πλήν δτ: έκιίνο; μέν πρώτο; δίκαιον άβιλφόν, αύτδ; δέ πρώτο; οικουμενικόν πατριάρχην, ε! καί μή τφ πράγματι, τή; 5ε:α βοπή; καί εύμινι'α τήν καιρίαν μή συγχωρησάση , τή γούν μιαρά προΜσε: κα! διανοία τό γι εί; αύτδν ήχον άπεκτονώ; καί ιι θάνατον ,τροδεδωκώ;, καδηρημένο; ύπάρχη πάση άρχιερατική; ένιργεία κα! τάξιω καί έκπτωτο; δλω τού άρχιιρατικού καταλόγου καί άπόβλητο; καί γεγυμνωμένο; τή; 5ι!ο; χάριτο^ μηδιμίαν άδειαν Ιχων άρχιιρατιπήν ένδυΐτήνεπ στολήν κα! άρχιιρατικόν τι έπτιλέσαι ύποϋργημα ώ; καδηρημένο χαί άνίιρο;, Άδανάσιο; μόνον λιγόμινο χαί ώ ι! τών ιδιωτών γνωριζόμενο , κα! μηδεί τολμήση συμφορέσκι αύτφ ή συλλειτουργήσαι ή ώ άρχιερέα τιμήσω ή τήν άνίερον αύτού χιίρα άσπασώήναι ή ιύλοφίαν κα! άγιασμδν παρ' αύτού διχδήνα*. ή εισόδημα έχκλησιαστικόν πολύ ή όλίγον αύτφ δούναι έν βάρει άργία άσυγγνώστου κα! άλυτου άφορισμού τοώ άπδ διού παντοκράτορα . Αλλά καί ή μετ' αύτού σΛτάσ·μιαρά φατρία, οί συνωμόται κα! συνοργο! «εϋ σ*σμ·πράκτορε καί συγκοινωνώ! τού διοστυγού έγχεφήματο τούτο*η Ιτι δέ κα! όσοι κρύπτου® κα! Ιχουσι καί φυλάττουσιν αυτόν τε κα! τού μιτ' αύτού συνωμότα κα! ύποδέχοντα: αυτού εί; τά δσπήτια αύτών, έάν μή άποστώσ: καί παύσωνταε τού λοιπού τή μετά τών μιαρών κα! μοχδηρών τούτων κοινωνία κα! ο! γινώσκοντε ποί ποτέ εύρίσκονται καί κρύπτονται οί βηΗντα κακούργοι, έάν μή φανερώωσι καί όμολο-

ή άηνωτόρών <■»" Ηαω· μ' ελλ. ά»',

„nA.a.ai>B«ll-i-W..hli.rfll. ..n torta„

γήσβσιν «ὠτοῦ , Slot ei τοιοΟτο ὁποίοι net' âv A totoc xol ἐνοχοι τοΟ πυρδ τή γχέννη , xai ἡ μορί ὡσινl), ὁμοΟ ἰφαρισμένοι sbpov χαρά τή ὠγ(β «al αὐτβν μβτέ τοΟ προδότου Ιοὐδα aal τβν 6βομάχ·ν ὁμοονσίον aal ζαασποιοΟ aal Αδιαιρέτου τριάδο , τσΟ Ιουδαίον τβν «teupeadvtwv τδν κύριον τ»> δόξη , ἐνδ; τή φάα«ι μόνον StoO, aal χατηραμένοι aal aal προκοπὴν οὐ μή Ifiouv πώποτα ἐφ* «U ἐργ^ζοντκ ασυγχώρητοι xai ματλ Μνατον dvtot ἰν τφ νΟν κατά πάσα τδ; ἡμέρα τή ζ·ή< βδτβν οδτα SaoO αἰβνι aal iv τφ μέλλον» xol πάσαι ταί παηριχαῖ πράσαπον ματέ Ηνβτον αὐτών. Ἐξ ἰποφέσα«> . aal συνοδιχαῖ dpat; aal τφ αέβνίφ.ΑναΜματι *tnd-*

,αφλδ*-φ, ἐν μην. ἰαννοναρίφ Ινδιχτιβνο; ι^-η .

Sequuntur eptaceporum subscriptiones quap «upra col. 996 retalimus.

■| ·< rsiovrsi — M<r sapra Ha«e■ ; faae vsrta taam «4 ipsam texta» pertineat.

CONSTANTINOPOÎITANA SYNODUS

1734 mense maio.

Cum, tente Lactantio, primus sapientiae gradua ait. falsa intelligere, operae pretium yieum eat attentiua bxaminare scriptum quoddam eynodicum ah Athanasio Dorostamo archimandrite in Germaniam advectum et a lacobo Elssner typis editum in B volumine satis raro cui titulus. *Nituit Btaekrtibtmg dtrer gritthitchen ChrMrn* ia *dtr Tttrlttg,* Berolini, 1737. p. 20-27. Et ut. quod aentimua, in medium proferamus, edicimus scriptum illud, uti modo digeritur, nunquam ah iis, qui dicuntur illud scripsisse, compositum, sed a nebulone quopiam, immv Athanasio ipso stipis colligendae causa concinnatum. Rem totam perpendat lector. Ab editore asseritur, Païsium patriarcham in ipso initio suum nomen scripsisse «ntryva *littrri»,* quod nunquam fit; eundem nomini proprio ordinarium numerum addidisse contra omnia eum veteris tum recentioris aetatis exempla. Praeterea ponitur in fine: 'EStelhg ἐν νέφ 'Ρώμη, quae insolentia verba ferri non possunt; adde post allatum salutis annum hanc temporis notam, a' ἰνδίχτου βίσιχτο ,' quae poni non potuit nisi ab homine horum aptorum plane ignaro. Dicitur, commondatitias illas litteras a Palsio. patriarcha transmissas esse; kt hoc non potuit esse, cum ille eo anno, quo dicuntur fuisse scriptas, patriarcha non fuerit, aed Seraphim Nicoinediensis, cuius nomen in subscriptionibus tantum reperire est. Textus ipse, adeo confuse conceptus, verbis adeo inusitatis refertus, fraudem aperit, quam lectores monitos voluimus, ne nos temere reprehendant, quod synodum praetermiserimus, in qua nihil est, nisi falsum et imitatione simulatum.

Ï

>5 • 1 *m*

C0NSTANT1N0P0LITANA SYNODUS

1735 menae maio.

Sententiae synodalia, qua Athanasius, antea Arcadiae episcopus, depositionis poena solutus est, potior pars iam supra coi. 1011-1013 nostra cura prodiit. Quae cum prorsus inedita sit, nobis hoc agendum existimavimus, ut ea non modo, quod iam actum est, paucis verbis contraheretur, sed etiam ut integre describeretur, quae prima'est actorum, huius praesertim generis, commendatio. Quod si iudices aequi atque harum rerum periti studium nostrum probaverint, operae nos pretium fecisse existimabimus. Nobis igitur supple,nde supersunt nonnulla, quae visa essent non recte deesee, ex uno codice II τοΟ ἐν Κβνσταντινόυπδλιι ἑλληνικού φιλολογικοΟ συλλόγου. fol. 169*-170*.

f Ναόφυτο ἑλέφ ΦαοΟ «Ιρχιιπίσχοπο Κωνσταντ·Λουπόλ«ω; ' νέα; 'Ρώμη; χα! οἰκουμ«νιχδ πατρι-#Χήί·

ἡ Τή ΙΗσπχσία ἐντολή τοΟ οτντήρο Ἀφ<τ» χαὶ ἰφνθήοιτ» χΰβγγχλιχ& βιβαοχούαη , ἐνάγχη πίσα «τίντα μέν ἁπλ& χα! χαθόλου τον; ἐιηγρα- D φομίνου; τδ τοΟ ΧριστοΟ Οβτήριον ὀνομα χαὶ τήν <ύαγγ<λιχήν Ιπαγγιλλομένου ηολιτχίαν μ*τ' ἀνχξιχαχία ἀχάση; ἀλλήλοι ὀφιέναι τά χαραχτφμοηα χρηστνυομένου , Φ; Ινχστιν, tv' διαβ τύχασι xai kitol τή ἐφ4σ*» · ἐξαιρέτν δ' ἡμίν tot; ἐχιτρχχχίσιν ἐχ ΙΗοδ τήν χοινήν προστασίαν τοΟ ἰπανταχοΟ χριστωνύμου πληρώματο Diet τοΟ βύτοΟ φιλανδρώπου *<οΟ δέον ἐχ κοντό τρόπου ματαδιώχην τήν χυριαχήν ἐντολήν, ὑπόγραμμόν ts tot; <λλοι χαρἐχ<ιν τβν τή φιλανϋρώπία; οἰχτιρμβν χαί τή τβν παρακτ»μάτ»ν τοΟ πλησίον ἀφέσβ«> · Τούτη τώ χαί τού ὀποσδήπβ προσχόψαντα; χαί τή; ιὐδiία ἀποπλανηβέντα χαί Ιλλ» ἡ ὡ ἐχρήν ἐπί τήν τοΟ ♦τοΟ ἐχχλησίαν ἐμπαροινήβαντβ πλημμ*λβ(ἡ fità τδ τή ἡλιχία ἡ δ·Α τδ τή φρονήσα*» ἐΚχλό τα usd ἑλλβιαί , αἰτα πληγή τοΟ σφἐΚ mnaiUwc ἀνανήταὐτη ἐδάφ«ι *πρασπισόντα κα! δαηΜντα τυχιῖν* ἀφέσαβ , 4λλ«; τι xai ἐπί ἁμαρτήμασι χρινομένου; ἐπιδιχομένοι πνιυματιχήν 3τραπ«:αν χχί ἰχόντι ἀίχοντί γ« Ηνμφ συναρπασΗντα; χαί απολογίαν (ὑπρὸσδαχτον παρ«χομίνου ἀνυπ«ρ#ἰτω δποιιχθήνα: χ«1 φιλανθριίιπω δφαίλομ«ν, πληρούντι ἐντολήν τού ἑλ«ήμονο; φὐσ«ι χαί ἐλέαιν ἡμί; ἐντ«ιλαμένδυ, δστι τδν ἐρχομένον πρέ; μ(οὐ μή ἐκβέλλ» Ιξ» φησίν. '

Ἐπιδή τοιγαροΟν et *cfttra* <ίμ μ *uguuntur eoi. 1011-1013. Post verba* xai διαλΰσαι ἑοιΧότι, Aesc *prattersa adduntur:*

'Οστι κύρ Ἀδανάσιο μή ἀπανηνάμινο; τδν δρχον, χαί- tot πολλοί; φοβαροί; χαί στίφουσ: λόγοι; πληγίΐ παρ' ἡμών τήν τού θ*οΟ παριστaμένσ. χατὸ τβν ἐπιορχοϊντβν ἀγανάχτησν χαί νουδατηδαί Αποχρώντβ τδν ἐπιχιίμβνον τφ ἐγχλήματι ψυχιχδν κίνδυνον αὐσνναδότν fJcJrv αὐτομολνΓν πρδ; αυτόν. ἀλλ' σὐχΐ ἀναγχαστιχώ · χαί οΟτ» προχαιμένου τοΟ IspoO «ὐαγγχλίου ἐπ' ἐχχλησία , ἐδέξατο φριχτόν ὀρκον, ὡ; ὀϋτ* Ιβαλχν οδτ« ἐιτχμψβν οΟxt ἐμιάτ»ο« τδν χατριαρχιχδν ἐχχίνον διὸ μαχαίρα πλήχτην ούτ» ὀλο «Βτήργησ«ν ἡ συνέτρ»ψ«ν ἡ συν«βούλ*υσ»ν ἡ συνχχοινώνησνν ἡ ματέσχ» τού τοιούτον μιάσματο , οὐ λόγηι, οδα Ιργφ, ἑλλ' οὐτν μήν διανοίφ, ὡ οὐδέ ἐνδυμηδνί won ἡ λαβών χατά νοΟν τδ τοιούτον τηΟ πατριαρχικού φόνον τόλμημα'. xdwtb*tv ἐν φιλανθραπίφ τήν ἀχτίχλησιν αὐτοΟ ἐναλαβαίν χατ«ν«όoopsv- ἐν γὰρ τοί ἰμφιβόλοι dsl νιχφ τδ φιλάν. δρνπον, ὡ οἱ θτίοι νόμοι φασί.

Τοιβὐτη οὐν γχνομένη τή ἐχχλησιαστιχή καί συνοδικὴ χρίσαὼ U χαί ἀποφάηβ π«ρl τβν «ίρημένον, ἡ ματριότη ἡμβν ἐπί συνόδου δι* ὠμοφορίου τή ἐκιχλήσαι χαί δυνάμ*ι χαί ἐξονσίφ χα! χάριτι τοΟ παναγίου «κύματο τὸν βηόέντα χὺρ Ἀδπνάσιον Μναώσην ἡξίάααν ἐΗ αλλαγή τα χαί λὐσαβ τβν πφογ*γονότα«ν ἐπιτιμίβν καί τοΟ ἐχφννηΗντο <να-

loperrdvmv 4ρχι«ρ4«ν xad &χορτί|M*ν„ τ·ν tv 4γ<νρ χνβύρβτι ΑγηχητΑν ἠμΛν ἰδολφβν χαὶ <ηώ1®τουργ#ν, Γνχ ῖ βιαληρM taoptUotaxoc Wouowoç αρ£φ> *ApuMe* χὺρ Αθανάσιο tadpgp Αἰφο τή «ρογραροίοη xat' βύτοΟ ἐχχληηαστιχή xal ουνολχφ >UrfhMp4««Mf ud ἑλὶὺ^χρο «al *ἰfῖwxK* xsl *«ηλλχγμίνο τβν χροαναρῦοΗναον un' βύτοΟ Ιχχλησιβστιχβν i«tt|ù«r» χ«1 Αρβν, ta M sal τοβ 4χφοινηΜντο ΑνχΗρβτο , xai |χη τ6 ivapyoOv τή 4ρχι«ρ«·σύνη αὐτοΟ dxeoMxvac, ouppopoâpivoi χαὶ σολλατουργούμίνο χαὶ ὁκ 4ρΧ"Ρ*ὺ τιμώμονο χαὶ τὴν χ«ίρβ ἀσχαζὸμ«νο χαὶ κϋντα τά τή ἀρχκρ·»·βύνη twfiaoUeMt (ccicpaKtdpavof, δχον Αν χρο - χληΑφ, *rtiptt* τ*ν χατΑ τύχον ΑρχιχρααχΑ xfMUTXjilvwv, xai Λ} βνρκχνρηρένο xai Λλβγημένο χαρά *μ 0 χορίου χαντοχρΑτορο tv τφ νΟν *fiAm* xaTtv τφ ριλλτνα χΜ λιλυρίνο χβντύ «ρο«ξχναχΧντο 8«αρ00 χβΙ χΑση ἰχχληνιαστιχή war* 8χί« ἰνώτχρο . 'Εξ ἀποφΑοΜ .

,αψλ»·-<|> iv ρηνί ftupouapiy ἰνἰιχτχβνο γ'η .

Spfsaatar «pucaperam ΜΑκτή><Μαα> ot «apra coi. *1014, ati* ἸaΓΊa *lac·: b* Αιβυραηἰχβν Ζαρονήλ, *legenda» eet* eam eo4tee; 6 ΑιΒυροτχίχου Μ.οαήλ.

SYNODUS ACHMDEN8I8

1735 ianii 86.[1]

Ubi David, epiveopua Belaeai, ad aeterna commigravit tabernacula, atatim Achridenae aedi» .nifraganei, conventa inito, de μμμοοτο eligendo cogitarunt Latio auffragiia, epiacopua rennntiatna eat Daniel hieromonachna. qni atatim ineinrandiim dedit, ae cuncta» provinciae regulae religione aervaturum. Electioni» libello, die XXVI metui» iunii MDCCXXXV dato, etibaeripoeraat epiaoopi iati: 4 Κβατορία ὐχίρτχρο xal κρ4»τ46ρ«νο Χρὐοανρο , *B*— *b* Π«λ<ρ»ν<β Ἰ«·σήρ. — 4 Βοβινβν ΜητροφΑνη . — 6 ΠρββχΑν ΔοοίΒοο . — 4 Αοβρ&ν Νίχηρὐρο , — 4 Γχύρα xal Μὐχρα Η«ο4όοιο .

®d. B. Oelaer, *Der nMarebat eoa Aebrid·. Geecbichte* and Drtwadea, Lipaiae. 1*02. p. 1‹M›.

MAWK

AMPUttlMA CIUMTM MICUMOI

-wwaaMaaeamwa^waa·····

NOëTXAë THAOB

—..... —

«η r«et« (ootebv· 1»Oβ)>

Lm Imm· I* XXXTm M ntam to-Mfo.nUta·

fmt >m η* ruMu *taunuui* Ntacun

Prit Mt MW fr, M U«e <· WM fr.

twr Im «XMφHîM N~ 1*1 4 I***ï

a··· ft·. ··*

eee^eer^^rSitaee etui *pe^peHre* aoa *stoeei 8e*
Ipetae reefer* 4 *tarir* to ma·· to«toA ta to to r«Mta jmt.

Lm MbtotbttaM taM la ba4*M at ptnatotraft pu la papweal ta 4eas aaa, m«mi 4ama*4ar te lipäiiiitia· 4w MbAaato· ear irate, ««Ma·, ttefe «a -»·· ata aaatea. Paar fba^aa aafele wipiltaΠaiäiM <aa-4al4 4a ltoft U aat· 44 jMMi Ttajit fnaca pew tattatto a·! weaai a|aal*t m waa-«·at 4· te taitan petedp to··.

La praaelM atata to ta etatatata·. eamprtMirf ta Potato depute J.-C. >*epw'd r«a ΠΛK pare etotoeMteto edtevfe per it MetaBM, aAiifimiiaf - *" pre·».

Peeta)· » 4teeateeft aaae aa mbÂmm ptat tapataawat -*cu 4M lamm i A >1. J7M M an paaal ataawir tot taawa M *90* at *r ptwr «to frsbte Aata·, et tow toe mtoee *0* Tl tMMM breebd, ata M tMM· reftf per teft^ee.

Lm wtaawt fe44lte to lm tatow <m mm aww fell J
»· ·«· mm ftraaw «Meet pwaftra 4 la mH· <· la rt44i-Uoa 4m 1' tttaaiM 4t l'aeata· Ma·», ptimti tort ·» Iw m Mpartateat par wax ··! ptaaMaai 1*44i«faa aftataata 4a 1'Atiptortela aa «al itotoial tamtae ate ntara 4 ww ·atra caUarttoa «MMiHato·. Malt 4t tat watiawtteat to ·44fttmt tart 4fe4 para ; tttoa emt liMtftna 4mm tea ·» aa-lu m aaMatat ptaa beat. Maia taa · vaiatMt (4 ta tat»· 4aMtaa, ITMa, Hta, tttaa. 44 4 ·» pmvml Atr· abMaw aft partox mi Iwai, par ito aaaatriptoafa aaa OMTtKVATIOM, paar eta ft. Ttete «aima rataMM awti MtuUMaat mm peaaae to, M M III, Ila aaeaat ttaria aveal Ito·, 4m tamM «·AM, Attaton 4a la atoteatita. Lm Meat M 4 44 aatMt vaa4ar aaa Matwiptet»i% aettaa· aa wavaaaa, 4 to pwattaw atota, it atwa pda. -'·M-LAfta «4 ft. MKT CBAWN ·· hat 4t to *ft.*

Ia praaaltoa IfMrdpUla » ahaapW, aat tot tatMplatoaa tir··, ito aiftlato· MMptota, » M>M|iaiiw aat tot aaelMa ea dtl|aiptotto paar tMpw «« 4Mtato a—bra 4a MUto«44«M· «al, paaa44aM 4#4 a·· partie 4m vatetoaa 4a Maaal aattafe l*wrt wMlil 4 l'aida 4a aatra ritaqaaMIM ; mto tot wtatoM ·feat aaertitot a^l 414 mmptoMt 4 IMaaaala· 4a Aamtooe tirapa.

La l4taapMMtoa 4m »1 ptaatiaw MtMptairM mmm a paewto ·teal *4a aaaeltaM

MO ('OIXCCnOMI MM7TXUU»

pat· mm MtttaM ea aaeeartpti·· a-* μ «4M·μ toAtataa·

awto fete mm tot to ntatiM, m MtaMt W «ar> ··Mtiato awiattieto paO mmm* a taaeto 4a Mtto patp·*· ta te 4a N4f. , '

L-aapANttoa 4m fia·· M feM «a étaw Mtatto » -

towaptaifto wptiMto «MptaP t· tape 4M parw peMMti tta» parto mi Atottow «NMMaalta· waw m* taatew paatartfea par to attiaa^pitor to <w «·μ tal taaaaa taaaMa prtMMtttX par to toMpaa, 4 mata· «a*tt m pt4fera abator aa aatia tot4aQ .

HΠIφ IDMB AIK HCULTÎK PAUDT

M It frMtltaM ««MMll··.

•to p. Nt, M M b im »

eAllia OMUISTI*·»

WSB TOLOMto nkfQUO. Paata: Ptawt, *Veto·* at IN4at

■«M tatatoaM aaaMabto fca mm Tl IX at XII, M fe. •M aa Mta 4» «to to. — La HmYI ·· tara ptoa wato 4 part paar Maha 4a tat fr. TmA tea aatrM m tMiaät W fe. tattea Maae paaa44aaa 4to OaUaatlaM raNAea. La «alter· (a· tolto) 4m M wL M pato II· ft.

VOUTK4JIMWMBIpnOX – DIXImt XXBMPLAIB·· «M to- aat, aa torn 4· ttW to.

gee—11 4·· Mrttrli— 4e> Ç—lto â 4e ia Frw·

CtaMttl «m le m to; POM »ooy?»T
OaMHi OaHteaNMB al PraaMtaoMt Satiptotea
bt Waabl fraapbt
nwr-cnrç t o l o i u* i w v o u o (tm^Mtoltot

Oamw· aatltetMtM Mb·*· 4eta PAea4taato 4a· laaartp. ttom Ttaart 4· fetoa paraitra lm 4am dertaW wteaaM (Taw· XXIT aa t aaL Pda:. M fr. MO-
itoatpaatitw4m OtUaattoMmIMm. UwUw»ta»»e-lataM M pato ea taa: aa telto 144 ft, ta 4tMI taafte, M· ft. Mow emiMt atpw··mi tea ttwtt M M ti, 4M fr. tbataa, to to aa, Mt ft. ateetak, M (ta » *·■ M *ft.* tatamto·· Tew to· aat··· èattoat to ft «ba···.

4M ft. aat. aa II·· 4· 4M ft

AOTMANT. OODKX X,TTüRQIOUg

TVUXIyOLUMBS IN-4, *£Ut9- B4talpMMtoa WMtor. IMS

Oto aame· ·· *«a4ait 4044 ft· ·*·· « ·« · Mn ratopreteto· Al pabMt. praatiw τμμβμμ : ft Mtotet 1M — Dttalpr w·atatti IO MH 1407. VelaaM Mpar*·. IQ0 ft. ebaeaa.

tee ft. aal, ·· Uaa 4· 1474 ft.

■1HT0IM UTTtBAIM Oi LA FRANCE

TBftjrr* VULVMC4 ta-4. ToaMt I 4 XVI m Tata· MHM pw Ptoto, XTΠ 4 XXIX *4ltM par Waller

K··· v«a>4ea· tapatatMat;
LMteww XVII t XXIX (BdttlMWtotar) Mo ft· paar atoSN ft.
Cbaaaa 4m Mow 1 4 XXIX adparftaato..... K ft.
Lm-Iomm XXX 4 XXXU aoat to piapdM· 4« I'lwtilal 4a Fmm·. J· tot *ta4t aetaaUaaMal, pda »w«U« . IM ft

IM ft ato, aa Um 4· 440 ft

BBVVB DBS QVEMTIOMS HISTOB1QVKS

CeUMttoa aaarpMa toptto Fartatet aa *1998,* ^tieyvX *8898* (lUtaMritotat mm > ··< to ftAtae pdWraZm *At tato 88* «to. praati fo-&
Bm 4*·!. 4· tabla·, M Uta 4t £ft, pear I ft. H ftaaw pat ta peat·.

M ft· Mt, a· Maa 4· IM ft·
LBS DBBMtBM BXBMPLAIBM DU
Tréeer 4e MreBeleçle, Obteire ft 4e<4egrapAi»

Par to MMto ta te-XtolBa
4a taa vtvaat pmmaaar 4 rltaui· 4m abatMa
Oa vatawa ta-fett· 4a ISA pto* <·*·» MLI, I···.

M ft a*, μ I** to MS ft. M
tston ssumm SAM» a ntaswi
W WnUI

Pae tato··
Swtatow te-4. Mbp-lept. Mtopapatea. Paata,Wtoto·, Itefti··!
L'javaaea 4t 0mmm, beta *et»* toMaaaal'4· toa»M <M *tfj* ««Mm paae biaal Aba ttpeadlaSi eastaaaatabL seh P®w Im IB*

·taMitoMI tobafaaaat ptaa«Mapirt paa BMHMk, to tab·· 4 «4M 4a

IM ft· ata, aa Mm,*4· MO to

LBS BΓT1M PB —r BABMBB DB MItAHLT

M »» — LB TASBQMI — LM PftPM — DTVBirtftXBBB
BccLftsiMHwat -> wm papal *f~* fttrorrom
popvlaibm — KAtooebAPsa
aaterttMteMîMβI|···ι«te. — MvaLfiraMteA, taaa-ltoi.
Cbato· vAaa· U ft. IA